

Mục lục

- [Chương 0: Bàn Tí Động Nhàn Nhã Buổi Chiều](#)
[Chương 1: Nhà Ta Xe Điện Có Thể Cưỡi Mây Đạp Gió](#)
[Chương 2: Nhà Ta Nhà Thành Tinh](#)
[Chương 3: Lên Đì Chuộtkun](#)
[Chương 4: Nhà Ta Chính Là Pháp Khí Nhiều](#)
[Chương 5: Ta Muốn Cùng Thế Giới Này Nói Chuyện](#)
[Chương 6: Nguyên Vọng Chuyên Này](#)
[Chương 7: Xích Tỷ Nhi Món Làm Ăn Lớn](#)
[Chương 8: Nhận Muội Cuồng Ma](#)
[Chương 9: Đừng Để Tên Kia Ra Đại Chiêu](#)
[Chương 10: Luyện Đan Là Việc Cần Kỹ Thuật](#)
[Chương 11: Một Hộp Sữa Bò A](#)
[Chương 12: Kỳ Thực Chủ Yếu Xem Nhân Phẩm](#)
[Chương 13: Tiểu Nương Tử Có Từng Gả Nhân Gia](#)
[Chương 14: Chúng Ta Cùng Đi Cưỡng Hôn](#)
[Chương 15: Tỷ Tỷ Ta Có Người Thích](#)
[Chương 16: Ta Gọi Người Người Dám Đáp Ứng Không](#)
[Chương 17: Cảm Thiên Đông Địa Mọi Người Đồng Tâm Hiệp Lực Sức Mạnh Như Thành](#)
[Đồng Xích Xích Bảo Vệ Đoàn](#)
[Chương 18: Ta Nuôi Người A](#)
[Chương 19: Xem Tâm Tình](#)
[Chương 20: Liền Cái Nay](#)
[Chương 21: Đem Mạng Của Người Cho Ta Mượn](#)
[Chương 22: Ta Liền Giảng Ba Điểm](#)
[Chương 23: Ngài 11 Tháng 11 Chuyển Phát Nhanh Đến Rồi](#)
[Chương 24: Nói Cái Gì Phủ A](#)
[Chương 25: Người Là Người Tốt](#)
[Chương 26: Giống Như Không Có Chúng Ta Chuyện Gì](#)
[Chương 27: Demacia Vạn Tuế](#)
[Chương 28: Lão Tử Muốn Hồng](#)
[Chương 29: Đánh Cho Một Tay Tốt Trò Chơi](#)
[Chương 30: Đồng Minh Sơn Chi Chủ](#)
[Chương 31: Trảm Yêu Cái Việc Kia](#)
[Chương 32: Ngài Là Vị Nào A](#)
[Chương 33: Người Trẻ Tuổi Chính Là Dung Dẽ Kích Động](#)
[Chương 34: Cái Nay Không Thể Cởi Ra](#)
[Chương 35: Tên Của Ta Gọi Oa Oa](#)
[Chương 36: Đây Không Phải Là Chùa Lan Nhược](#)
[Chương 38: Đây Là Lan Nhược Tiệm](#)
[Chương 38: Ta Day Cho Các Người Cái Biện Pháp](#)
[Chương 39: Tương Ái Tương Sát Tốt Bạn Thân](#)
[Chương 40: Chúng Ta Nơi Này Có Em Gái](#)
[Chương 41: Bách Bảo Nồi](#)
[Chương 42: Giúp Người Một Lần Được Rồi](#)
[Chương 43: Hắc Sơn Chuyện Cũ](#)

- Chương 44: Lão Huynh Ngươi Tiết Tháo Ni
Chương 45: Bánh Trung Thu Xào Thịt
Chương 46: Hấp Vẫn Là Kho
Chương 47: Lại Là Ngươi
Chương 48: Lão Yên Ngươi Tốt A
Chương 49: Ngươi Là Hầu Tử Phái Tới Thân Thích À
Chương 50: Xin Cho Phép Ta Tú Cái Ân Ái
Chương 52: Kỳ Thực Ta Là Cái Nghệ Thuật Gia
Chương 52: Tương Phùng Cần Gì Từng Quen Biết
Chương 53: Đêm Đông Phòng Hoa Chúc
Chương 54: Đứng Nghịch
Chương 55: Không Có Nghĩa Khí A Không Có Nghĩa Khí
Chương 56: Thịnh Kéo Tốt Tay Vịn
Chương 57: Xin Hỏi Máy Vi Tính Của Ta Thế
Chương 58: Hắc Sơn Thật Sự Rất Đen A
Chương 59: Đông Cương Thập Vạn Yêu Sơn Thất Tình Tố Hai Người
Chương 60: Mục Tiêu Của Chúng Ta Là Không Có Sâu Răng
Chương 61: Oa Lưu Hương
Chương 62: Kéo Bè Kéo Lũ Đánh Nhau Là Sở Trường Của Ta
Chương 63: Vứt Một Cái
Chương 64: Ngươi Là Vì Nào A
Chương 65: Muốn Xem Phim À
Chương 66: Lan Nhược Tự Có Trộm
Chương 67: Có Quý A
Chương 68: Từ Hôm Nay Trở Đì Ngươi Liền Gọi Tiểu Thiến
Chương 69: Xích Xích Ngươi Trở Lại Rồi
Chương 70: Hợp Thể Đì Xích Xích
Chương 71: Đánh Ngất Xỉu Là Môn Kỹ Thuật Sống
Chương 72: Diễn Kịch
Chương 73: Dời Núi
Chương 74: Có Người Biết Tô Đát Kỷ Sao
Chương 75: Đây Chính Là Thục Sơn
Chương 76: Đây Không Phải Thục Sơn
Chương 77: Con Nhà Người Ta
Chương 78: Ném Mặt Người Nghe
Chương 79: Ta Tên Ninh Thái Thần
Chương 80: Sư Tỷ Của Ta Không Phải Người
Chương 81: Sư Huynh Ngươi Phẩm Chất Đâu ?
Chương 82: Vận Khí Như Thế Nào A
Chương 83: Kế Tiếp Ta Vì Mọi Người Biểu Diễn Cái Tiết Mục
Chương 84: Thả Ra Cái Kia Cái Yếm
Chương 85: Thục Sơn Tốt Đồng Đô
Chương 86: Vảy Bạc Giáp Ngực Linh Khí Phẩm Chất
Chương 87: Thục Sơn Cửng Sẽ Có Fan Hâm Mộ A
Chương 88: Chữa Thương Cái Quái Gì
Chương 89: Tên Này Rất Quen Thuộc
Chương 90: Tất Cá Đều Ngồi Xuống Hai Tay Ôm Đầu
Chương 91: Vương Huynh Ngươi Biết Mỹ Mỹ Sao
Chương 92: Ba Sao Luôn Luôn Có Điểm Phiếu
Chương 93: Lấy Người Trinh Tiết Ở Ngoài Ngàn Dặm

Chương 94: Tiểu Hồng Là Ai
Chương 95: Misaka Em Gái
Chương 96: Phần Ông Thuật
Chương 97: Hỏa Ánh Nhẫn Ông
Chương 98: Lần Này Thật Là Tốt Đồng Đội
Chương 99: Nhà Ta Linh Phù Không Cần Tiền
Chương 100: Người Được Người Lên A
Chương 101: Ôm Một Cái
Chương 102: Mở Miệng Quy A Mở Miệng Quy
Chương 103: Bàn Về Đuôi Cáo Diệu Dụng
Chương 104: Đánh Xong Một Trận Lại Trở Về Kết Hôn
Chương 105: Đi Thôi, Chí Linh Tỷ Tỷ
Chương 106: Căn Bản Giữ Không Được Được Không
Chương 107: Bỏ Vốn Diễn Tốt
Chương 108: Còn A
Chương 109: Đừng Chọc Bán Trạch Sinh Khí
Chương 110: Đóng Gói Mang Đi
Chương 111: Nơi Này Là Thực Sơn
Chương 112: Thuộc Hạ Chính Là Ngài Xe
Chương 113: Rốt Cục Đến Lượt Chúng Ta
Chương 114: Chơi Game Trọng Yếu Nhất Chính Là Tốc Độ Tay A
Chương 115: Gặp Lại, Thực Sơn
Chương 116: Trứng Luộc Trong Nước Trà
Chương 117: Kỳ Thực Ta Đã Quên
Chương 118: Một Lần Một Tháng
Chương 119: Các Hạ Xem Ra Nhìn Rất Quen Mắt A
Chương 120: Đồng Minh Sơn Lan Nhận Tiệm Chuyên Nghiệp Làm Riêng Phục Vụ
Chương 121: Kỳ Thực Chúng Ta Cũ Ng Xem Mắt
Chương 122: Tất Cá Đều Đuối Một Khối
Chương 123: Ta Không Phải Nhảm Vào Ai
Chương 124: Ta Liền Biết Sẽ Đì Tiết Tháo
Chương 125: Có Thể Thay Cái Xưng Hô À
Chương 126: Người Đến A Đem Ta Cây Đuốc Lấy Tới
Chương 127: Kéo Cửu Hân Là Mt Kiên Thức Cơ Bản
Chương 128: Các Người Nhận Thức Thân Công Báo À
Chương 129: Một Tay Giao Tiền Một Tay Giao Hàng
Chương 130: Đại Sư Ngài Đừng Như Vậy Loan Nhập A
Chương 131: Giáo Chủ Của Các Người Lẽ Nào Họ Kim
Chương 132: Xích Tỷ Nhi Rất Tức Giận Hậu Quả Rất Nghiêm Trọng
Chương 133: Xích Xích Người Đủ Rồi A
Chương 134: Cái Kia Cô (Nâm) Lương (Người) Họ Chúc A
Chương 135: Cái Nay Không Khoa Học A
Chương 136: Ngài Tam Quan Muốn Tục Phí Đì
Chương 137: Đại Sư Người Lại Tới Nữa Rồi
Chương 138: Giờ Khắc Này Xích Xích Nội Tâm Là Tan Vỡ
Chương 139: Hôn Một Cái Tại Chỗ Phục Sinh Đầy Máu Trạng Thái
Chương 140: Không Nghĩ Tới Người Là Loại Này Ma Tôn
Chương 141: Ngũ Kiện Sáo
Chương 142: Lão Yến Người Từng Yêu Đương À
Chương 143: Giáo Chủ Người Tốt Giáo Chủ Gặp Lại

Chương 144: Kim Bàn Tử

Chương 145: Luân Gia Từ Tát Cáp Lạp Sa Mạc Mà Đến

Chương 146: Sắc Pin Năm Phút Đồng Hồ Trò Chuyện Hai Giờ

Chương 147: Ta Yêu Một Người

Chương 148: Chúng Ta Chỉ Là Đại Tự Nhiên Người Vận Chuyển

Chương 149: Đúng, Chính Là Dòng Sông Kia

Chương 150: Cận Thị Đừng Quên Đeo Kính

Chương 151: Lão Huynh Người Đến Cùng Ngu Đến Mức Nào A

Chương 152: Đến Cùng Ai Mới Là Ngu Xuân

Chương 153: Thật Quen Mắt

Chương 154: Vô Căn Cứ Cũ Ng Có Vô Căn Cứ Chỗ Tốt A

Chương 155: Tố Trinh Tam Quan Lại Nát

Chương 156: Chúng Ta Lại Muốn Đi Công Tác

Chương 157: Tên Kia Cần Phải Họ Lã

Chương 158: Ta Đã Hợp Lã Tên Đại Bố Tự Phụng Hậu

Chương 159: Luận Học Tốt Thời Thái Tầm Quan Trọng

Chương 160: Tuyển Ta Tuyển Ta Tuyển Ta A

Chương 161: Tả Vĩ Hữu Vĩ Một Cái Động Tác Chậm

Chương 162: Mua Váy Thời Điểm Nhớ Tới Phải Khiêm Tốn

Chương 163: Kỳ Thực Ta Còn Có Bản Cloze Test

Chương 164: Các Người Đúng Là Đến Đàm Phán À

Chương 165: Ta Là Tới Phát Thiệp Mời

Chương 166: Không Kết Hôn Cùng Không Được

Chương 167: Xin Hỏi Cái Gì Gọi Là Động Phòng

Chương 168: Yếm Tím

Chương 169: Tử Tử Có Biện Pháp

Chương 170: Oa Một Tiếng Sẽ Khóc

Chương 171: Nơi Nay Cần Gạch Men

Chương 172: Tú Ân Ái Bị Chết Nhanh

Chương 173: Sửa Xe Thuật

Chương 174: Ngân Người Thoái Hóa A

Chương 175: Luôn Cảm Thấy Không Đúng Chỗ Nào A

Chương 176: Tiền Không Là Vấn Đề Vấn Đề Là Không Có Tiền

Chương 177: Trưởng Tư Thể

Chương 178: Tiểu Quảng Cáo Gì Gì Đó Đáng Sợ Nhất

Chương 179: Thiếu Hổ Thời Đại

Chương 180: Fan Kinh Tế

Chương 181: Nếu Có Thể Làm Lại Ta Muốn Chọn Lý Bạch

Chương 182: Đây Mới Thực Sự Là Mở Miệng Què A

Chương 183: Orz A Orz

Chương 184: Động Phòng, Nhất Định Phải Động Phòng A

Chương 185: Tại Tuyến Chờ, Gấp!

Chương 186: Cởi

Chương 187: Cẩn Thận, Phía Trước Có Xích Xích Qua Lại

Chương 188: Trùng Đập! Trùng Đập!

Chương 189: Nói, Cà

Chương 190: Lão Lã Người Nổ

Chương 191: Phát Nhóm Bạn Bè Trước Nhớ Tới Muốn Tu Đồ Nha

Chương 192: Bản Cung Còn Có Thể Cứu Giúp Một Thoáng

Chương 193: Mở

Chương 194: Xích Thố Không Phải Thó
Chương 195: Oa Một Tiếng Khóc
Chương 196: Lão Lã Hóa Ra Là Con Ngựa
Chương 197: Một Lời Không Hợp Liền Bắn Cung
Chương 198: Một Tổ Bệnh Thần Kinh Do Thiếu Máu Cục Bộ
Chương 199: Hóa Ra Là Như Thế A
Chương 200: Có Muốn Hay Không Như Thế Soi Mói A
Chương 201: Lần Đầu Gặp Gỡ Thịnh Nghiều Chăm Sóc
Chương 202: Ai Còn Không Có Máy Cái Thân Thích A
Chương 203: Biểu Muội Ngươi Yên Tâm Được Rồi
Chương 204: Tà Thần Đều Không Dựa Dỗm Được
Chương 205: Địa Dũng Tỷ Ngươi Là Sứa Chứa Tiểu Năng Thủ A
Chương 206: Không Liều Cứng Không Được
Chương 207: Hai Mươi Bốn Chữ Chân Ngôn
Chương 208: Cứng Thật Là Xương Sườn Kết Thủ A
Chương 209: Kế Tục A
Chương 210: Linh Bộ Kiện
Chương 211: Lần Nay Thật Sự Muốn Động Phòng
Chương 212: ChàO NgàI, Cứu Vớt Thế Giới Thỉnh Ra Ngoài Quay Trái
Chương 213: Tỷ Tỷ, Ngươi Muốn Cứu Vớt Côn Ngô À
Chương 214: Nhân Sinh Đinh Cao A
Chương 215: Chủ Nghĩa Yêu Nước Giáo Đức
Chương 216: Lần Nay Liên Lóng Túng
Chương 217: Các Ngươi Tin Sao
Chương 218: Bình Tĩnh A Bình Tĩnh
Chương 219: Nguyên Lai Ngươi Là Loại Nay Chưởng Giáo
Chương 220: Nhân Sinh Khắp Nơi Có Kinh Hỉ
Chương 221: Thúc Thúc Dẫn Ngươi Đi Xem Ta
Chương 222: Thương (Súng) Của Trưởng Công Chúa
Chương 223: Bạo Lực Chấp Pháp
Chương 224: Mở Ra
Chương 225: Nói Cần Thân Sáo Lô Đây
Chương 226: Tân Gái Cao Thủ A
Chương 227: Không Giải Thích
Chương 228: Nếu Không Ngươi Lại Phun Ta Hai Lần
Chương 229: Dẫn Ngươi Đi Xem Thứ Tốt
Chương 230: Gà Rán Cùng Bia Ướp Lạnh
Chương 231: Chúc Mừng Ngài Trở Thành Nhạc Thị Vip Hội Viên
Chương 232: Sư Tỷ Ngươi Linh Cảm Đến Từ Đâu
Chương 233: Giống Như Rất Quen Tai
Chương 234: Đây Là Nghệ Thuật A
Chương 235: Lại Là Que Đun Nước
Chương 236: Cảm Giác Thân Thể Bị Đào Rỗng
Chương 237: Ta Đây Còn Có Dầu Hoa Hồng
Chương 238: Tin Tức Lượng Rất Lớn A
Chương 239: Hóa Ra Là Vị Nay
Chương 240: Chúng Ta Chính Là Đến Cướp Cô Dâu
Chương 241: Kỳ Vọng Một Cái May Mắn Cùng Một Cái Xung Kích
Chương 242: Đây Là Fan Cc A
Chương 243: Sư Huynh Ngươi Liền Đi Theo A

- Chương 244: Một Tay Giao Tiền Một Tay Giao Người
Chương 245: Công Chúa Hung Mãnh
Chương 246: Hảo Nhân Duyên
Chương 247: Chúng Ta Cũ Ng Có Vương Bài A
Chương 248: Có Khó Khăn, Tìm Biểu Ca
Chương 249: Không Sai, Lại Muốn Động Phòng
Chương 250: Nói Động Phòng Liền Thật Sự Động Phòng
Chương 251: Tà Thần Đại Nhân Là Cái Thủ Thập Cuồng
Chương 252: Nghe Tới Giống Như Rất Tà Ác
Chương 253: Đến Đánh Một Trận
Chương 254: Vừa Đơn Giản Vừa Thô Bạo
Chương 255: Nghiêm Túc Một Chút, Phá Tháp Đây
Chương 256: Tình Thần Nguồn Cội A
Chương 257: Đừng Có Ngừng A Đừng Có Ngừng
Chương 258: Trọng Thưởng Xuống Tất Có Đẹp Đẽ Cô Lương
Chương 259: Rốt Cuộc Họa Tốt Quyển Quyển
Chương 260: Bạn Gái Cũ
Chương 261: Tiểu Châm Nhi
Chương 262: Phía Trước Năng Lượng Cao Báo Động
Chương 263: Như Thế Củng Được A
Chương 264: Thật No A
Chương 265: Hồng Hoang Lực Lượng
Chương 266: Thiếu Niên, Người Biết Côn Luân À
Chương 267: Nhị Là Sẽ Truyền Nhiễm
Chương 268: Sự Kiện Lớn A
Chương 269: Dưỡng Thai
Chương 270: Không Đáng Giá
Chương 271: Tram Tiếp Theo, Côn Luân
Chương 272: Tất Cả Đều Tập Hợp Cùng Nhau Đì
Chương 273: Các Người Mới Giảng Nghĩa Khí Đây
Chương 274: Đừng Cúi Xuống
Chương 275: Củng Thật Là Đúng Dịp
Chương 276: Đây Chính Là Côn Luân (This Is Kunlun)
Chương 277: Chúng Ta Có Phải Là Đi Nhầm Trường Quay Phim
Chương 278: Không Sai, Chúng Ta Khẳng Định Đi Nhầm Trường Quay Phim
Chương 279: Nay Không Bình Thường A
Chương 280: Ta Liền Nhìn Không Nói Lời Nào
Chương 281: Xích Xích, Go
Chương 282: Luận Mỹ Phẩm Chính Xác Cách Dùng
Chương 283: Mở Đại Chiêu
Chương 284: Hà Xử Bất Tương Phùng
Chương 285: Lão Yến Người Phải Kiên Trì Lênh A
Chương 286: Chính Là Như Thế Thô Bạo Đơn Giản
Chương 287: Mỹ Nhân Kế Gì Gì Đó
Chương 288: Muốn Hóa À
Chương 289: Có Gian Tế
Chương 290: Trong Chúng Ta Có Một Tên Phản Đồ
Chương 291: Nói Thật Ra
Chương 292: Động Thủ
Chương 293: Hóa Ra Là Người

Chương 294: An Toàn Công Tác Phải Làm Tốt A
Chương 295: Liên Biết Sẽ Là Như Thế
Chương 296: Đến Rồi
Chương 297: Người Tố Ai
Chương 298: Liên Biết Không Bình Thường A
Chương 299: Cặp Tài Liệu (Folder)
Chương 300: Tất Cả Đều Không Nhận Ra
Chương 301: Bật Hack Có Thể Không
Chương 302: Xích Xích Người Chơi Qua Starcraft À
Chương 303: Ta Cho Một Trăm Phân
Chương 304: Mọi Người Đủ A
Chương 305: Nguyên Lai Người Là Loại Này Chân Quân
Chương 306: Có Hay Không Như Thế Một Khả Năng
Chương 307: Bây Giờ Liên Lủng Túng
Chương 308: Cứng Thật Là Như Thế A
Chương 309: Mở Cửa
Chương 310: Thành Ý Kim Hòa Nhiệt Báo Danh
Chương 311: Lại Mở
Chương 312: Chúng Ta Đều Ở Nơi Nay
Chương 313: Giống Như Lại Lủng Túng Một Lần
Chương 314: Thời Đại Văn Minh
Chương 315: Kết Thúc —— Lã Phụng Hậu Một Phong Thư
Chương 316: Kết Thúc —— Năm Năm Sau
Chương 317: Buông Ra Cái Kia Côn Luân: Tết Âm
Chương 318: Lời Cuối Sách: Cảm Nghĩ Cùng Sách Mới Báo Trước

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 0: Bàn Ti Động Nhàn Nhã Buổi Chiều

Làm một chỉ tu luyện 500 năm Tri Chu Tinh, Xích Tỷ Nhi gần nhất áp lực rất lớn —

Áp lực lớn nguyên nhân có rất nhiều, tỷ như gần nhất Bàn Ti Động xung quanh thường có tu chân Luyện Khí sĩ trảm yêu trừ ma, tỷ như sát vách Lan Nhược Tự thụ yêu cùng một đám ma nữ đều là chạy tới đoạt mối làm ăn, tỷ như núi xanh thăm núi đầu kia trâu ngốc lại muốn tới cửa cầu hôn, còn rất thô bạo nghiêng lật cho mình nồi lên cái tên gọi, tên gì Ngưu Ma Vương. . .

"Một đám ngớ ngẩn!" Ngâm mình ở ấm áp động bên suối nước nóng bên trong, Xích Tỷ Nhi lười biếng trở mình, lộ ra vô hạn mỹ hảo bóng lưng yểu điệu, trắng như tuyết như ngọc da thịt tại trong sương mù như ẩn như hiện, tựa hồ so bên suối tuyết đọng còn muôn càng thêm lóa mắt.

"Ô ha ha ha, luân gia như thế xinh đẹp như hoa, nên làm gì tốt đây?" Nhìn trong nước chính mình kiều mị hình chiểu, Xích Tỷ Nhi đột nhiên cảm thấy tâm tình tốt hơn rất nhiều, "Quả nhiên, lớn lên xinh đẹp chính là có ưu thế, dù cho tâm tình như thế nào đi nữa hỏng bét, chỉ cần chiểu soi gương là có thể giải đè ép. . ."

"Ư ân, tỷ tỷ là khắp thiên hạ xinh đẹp nhất yêu tinh!" Sáu cái Tri Chu Tinh tiểu loli ôm búp bê, xuất phát từ nội tâm chỉnh tề gật đầu phụ họa.

Thật giống như lần trước, cái kia tỏ rõ vẻ chính nghĩa lầm nhiên đạo sĩ nói muốn tới trảm yêu trừ ma, kết quả cuối cùng mới vừa nhìn thấy tỷ tỷ, liền đỏ cả mặt lắp ba lắp bắp nói không ra lời, cuối cùng còn lấy ra bớt ăn bớt mặc năm mươi khối linh thạch, nói là qua đường phí thêm son bột nước tiền. . . Ân, cái kia

đạo sĩ tên gì, Yến Xích Hà vẫn là Yến Hoàng Hà?

"Này này này, ta cũng có cho hắn chỉ đường a, không có chiêm hắn tiện nghi được không?" Xích Tỷ Nhi híp lúy giống như con mắt đỏ rực, rất vui vẻ nhẹ nhàng vung lên khóe môi.

Nhưng là cũng không lâu lắm, nhớ tới gần nhất khoảng thời gian này buồn phiền, nàng rồi lại không nhịn được thăm thẳm thở dài: "Vấn đề là, chuyện tốt như vậy càng ngày càng ít, lẽ nào các ngươi không có cảm giác rằng, gần nhất xung quanh yêu quái càng ngày càng nhiều, đi ngang qua phàm nhân cùng tiểu tu sĩ càng ngày càng ít, khiến cho chuyện làm ăn càng ngày càng khó làm sao?"

Chính là, chính là, sáu cái Tri Chu Tình tiểu loli liều mạng gật đầu, dùng Lan Nhược Tự cái kia chán ghét thụ yêu nói, chính là yêu quái càng ngày càng nhiều, kẻ ngốc càng ngày càng ít, khiến cho đại gia tình cờ muốn lừa gạt cá nhân đều muốn kịch liệt cạnh tranh.

Đúng không, nghĩ tới đây tháng liền son bột nước đều chỉ có thể mua giá thấp nhất, Xích Tỷ Nhi không nhịn được tỏ rõ vẻ ai oán, rất ưu thương ngẩng đầu nhìn lên bầu trời: "Thái Cổ Yêu Vương tại trên, xin ban cho chúng ta một cái kẻ ngốc đi, thư sinh cũng được, mới vừa nhập hành người tu chân cũng được, chỉ cần người ngốc nhiều tiền là có thể rồi!"

Ừ ân, ừ ân, sáu cái Tri Chu Tình tiểu loli cũng rất chăm chú thu về song chưởng, đầy mắt nước long lanh đồng thời thành kính cầu khẩn: "Thái Cổ Yêu Vương tại trên, xin mời ban cho tỷ tỷ một cái kẻ ngốc đi, tùy tiện ra sao đều được, coi như cùng đến chỉ có năm khối linh thạch, chúng ta cũng không chê. . ."

Được rồi, Thái Cổ Yêu Vương hiển nhiên là cái lolicon, vì lẽ đó sau một khắc, hắn thật sự hiển linh rồi!

Ngày đông buối chiều, phương xa sương mù bên trong, đột nhiên truyền đến kỳ quái tình thích thanh, giống như có món đồ gì hiện đang lại đây, xa xa còn có thể nghe đến như có như không người ý vị. . .

"Ồ? Thật là có kẻ ngốc đưa tới cửa?" Xích Tỷ Nhi hơi ngạc nhiên, nhưng rồi lập tức mặt mày hớn hở, thuận thế một cái mềm mại vươn mình, lười biếng nhu mi nǎm nhoài bên suối trên tảng đá.

Xếp đặt cái khiến người ta tim đập thình thịch mềm mại tư thế, hơi hơi dừng lại chốc lát, nàng đột nhiên lại thở nhẹ một tiếng, miệng anh đào nhỏ nhẹ nhàng một tăm, phun ra một đạo màu trắng bạc tơ nhện, cuốn lên bên suối trong bụi cỏ trang hộp, dành thời gian bù đắp điểm son bột nước. . .

Cố lên, cố lên, sáu cái Tri Chu Tình tiểu loli rất hưng phấn vung vẩy quả đấm nhỏ, đồng thời núp tại mặt sau hơi nước bên trong, ít nhất cái kia còn bi bô nghĩ kẽ: "Tỷ tỷ, còn chưa đủ nha, cổ áo muốn kéo thấp một chút, lại kéo thấp một chút điểm rồi. . ."

Yên chí, yên chí, luân gia liền chưa từng có thất bại qua!

Xích Tỷ Nhi tiện tay vứt đi son hộp, điểm đậm đáng yêu một lần nữa dựa vào ở trên tảng đá, chống đỡ tinh xảo khéo léo tiểu ba, vung lên thiêng như trăng nõn gáy ngọc, lại lộ ra một đoạn thon dài mê người xương quai xanh, liền như thế sóng mắt dịu dàng lười biếng nghiêng người dựa vào, nhìn phía cách đó không xa hiện đang rì rào vang vọng cây cối.

Trên thực tế, cũng không có các bao lâu, chỉ trong chốc lát sau, một cái tóc đen nam nhân liền cưỡi một cái kỳ quái công cụ giao thông, xóc nảy nhấp nhô lao ra cây cối.

Đến rồi, đến rồi, Xích Tỷ Nhi sáng mắt lên.

Chỉ là sau một khắc, còn chưa kịp yếu điệu nói cái gì, chờ nàng thấy rõ cái kia kẻ ngốc hình mạo sau, đột nhiên liền rất kinh ngạc ngớ ngẩn: "Ồ, cái tên này. . . Cái tên này. . . Xem ra, thật kỳ quái?"

Không sai, xác thực rất kỳ quái a!

Đột nhiên đến tóc đen nam nhân, nhìn qua bình thường không hề bắt mắt chút nào, nhưng mặc vào một cái khá là kỳ quái nhạt màu trắng áo tay ngắn phục, không hợp mùa thời nghi áo tay ngắn phục phía trước, vẽ ra một cái ngây thơ đáng yêu màu nâu tiểu hùng, hai cái hùng chưởng còn ôm một cái mập ong bình, chưa hết thòm thèm liếm a liếm. . .

Nhưng đây không phải là kỳ quái nhất, kỳ quái nhất chính là, người đàn ông này dưới thân cái kia thớt vật cưỡi, xem ra thật sự khác loại hiếm thấy, cả người như là dùng nước thép bê tông mà thành, trên đầu dài ra một đôi đốt xuất sừng, hai con mắt như đèn Khổng Minh tựa như lóng lánh, phía dưới càng là không có chân cùng móng, thay vào đó chính là hai cái viền luân. . .

Này là gì vật cưỡi, xưa nay chưa từng thấy kỳ quái như thế tình cảnh, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ kinh ngạc sững sốt đã lâu, rốt cục không nhịn được lắp ba lắp bắp bật thốt lên: "Híc, ngươi. . . Ngươi là. . . Ngươi là. . ."

"Ta?" Cưỡi kỳ quái vật cưỡi tóc đen nam nhân đồng dạng ngạc nhiên không nói gì, nhìn ngâm mình ở suối nước nóng bên trong mềm mại mỹ nhân, lại nhìn mặt sau cái kia sáu cái đồng dạng đần độn tiểu loli.

Quỷ dị trong yên tĩnh, đón một đám Tri Chu Tình quái lạ ánh mắt tập trung, hắn cưỡi cái kia kỳ quái vật cưỡi lui về sau vài bước, tỏ rõ vẻ quái lạ chỉ chỉ chính mình —

"Ta tên. . . chạy!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 1: Nhà Ta Xe Điện Có Thể Cười Mây Đẹp Gió

Hứa Tri Hồ cảm giác mình rất xui xẻo, xui xẻo đến liền nhân phẩm đều nát đầy đất. . .

Là một người bán hồng bắc hắc mangaka, mấy năm qua hắn vẫn qua rất phổ thông bán trạch sinh hoạt, bình thường cấp tạp chí xã họa tranh minh họa, bình thường làm một người cái đồ ăn nhiều, bình thường trạch ở nhà, tình cờ cách ngoài cửa sổ nhìn bên ngoài chân dài em gái, giống như cả đời đều như thế bình thường. . .

Nhưng là, con em ngươi a, ai có thể nói cho ta, tại sao lão tử vừa cảm giác tỉnh lại, đột nhiên phát hiện ngoài cửa sổ là một mảnh mênh mông vô bờ núi hoang rừng hoang, chính mình cái kia bảy mươi mét vuông nhà cũ, liền bị này mênh mông vô bờ sơn dã tầng tầng vây quanh, tọa lạc tại một mảnh tùng trong rừng cây.

Chờ các loại, nhà ta đổi diện quẳng trường đi đâu, bên trái cái kia gia tiện lợi cửa hàng đây, còn có hữu phia trước, nơi đó vốn nêu có đồng kiểu cũ tiểu lầu, năm tầng em gái còn tắm rửa thường thường đã quên kéo rèm cửa sổ. . .

Khặc khặc, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là hiện tại, những này bình thường nhìn chán cảnh tượng lại toàn cũng không thấy, thay vào đó là một mảnh núi hoang rừng hoang, đâu đâu cũng có cao vót cổ thụ che trời, đâu đâu cũng có buông xuồng vụn vặt cùng khắp nơi bụi cây, chỉ có một cái vẫn tĩnh băng phẳng trong rừng đường nhỏ, gồ ghề uốn lượn đi về phương xa sương mù.

Giờ ạ, lẽ nào ta xuyên qua rồi, hơn nữa liên quan nhà đồng thời xuyên qua rồi?

Ròng rã trợn mắt ngoác mồm hai giờ, vẽ manga rèn luyện ra đến não động mở ra, rốt cục để Hứa Tri Hồ rất gian nan tinh táo lại, sau đó bắt đầu đàng hoàng trình trọng suy nghĩ ——"Híc, tiếp đó, ta nên làm gì?"

Còn có thể làm sao, ở tình huống như vậy, phải làm nhất chính là trước tiên làm thanh đây là cái nào, vì lẽ đó dù cho Hứa Tri Hồ còn có chút ngất, bất quá đang do dự rất lâu sau đó, hắn vẫn là quyết định đi ra trước xem một chút lại nói.

May mắn chính là, trong phòng đồ vật đều vẫn còn, liền cửa chiếc kia hai tay xe điện cũng còn tại!

Vì lẽ đó sau mười phút, hắn liền cưỡi này lượng thỉnh thoảng sẽ tắt lửa xe điện, mang tới một cái trong phòng bếp dao phay làm phòng thân vũ khí, trong lòng run sợ cẩn thận từng ly từng tí một ra cửa, dọc theo cái kia trong rừng đường nhỏ vẫn về phía trước mở.

Rất thuận lợi, không có đột nhiên nhảy ra dã thú yêu ma, cũng không có cái gì đẹp đẽ em gái cần anh hùng cứu mỹ nhân, liền như thế xóc nảy nhấp nhô mở ra nửa giờ, chờ hắn theo phía trước leng keng nước suối thanh, lại xuyên qua một mảnh trở nên ấm áp màu trắng sương mù sau đó, đột nhiên liền phát hiện

Sương mù bao phủ suối nước nóng bên trong, một vị đỗ thẩm la sam bán giải đẹp đẽ mỹ nhân, liền như thế điểm đạm đáng yêu nghiêm người dựa vào ở trên tảng đá, sóng mắt dịu dàng nhìn hắn, mặt sau còn có sáu cái xem ra rất béo mập tiểu loli, trẻ con phì khuôn mặt nhỏ, nước long lanh mắt to, tỏ rõ vẻ chờ mong cắn ngón tay. . .

Nói thật sự, hình ảnh này vẫn rất có sức mê hoặc, bất quá. . . Người đem ta làm đứa ngốc a!

Chỉ dùng một phần ba giây, Hứa Tri Hồ liền làm ra đời này tối quyết định chính xác — chạy!

Nói chạy liền chạy, dùng sức xoay một cái đầu xe, hắn không chút do dự quay đầu liền chạy, hoàn toàn không thấy phía sau đám kia đại tiểu mỹ nhân ngó ra vẻ mặt, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, trong này khẳng định là có vấn đề!

Sự thực chứng minh, trong này quả thật có vấn đề!

Vển vẹn mười mấy giây sau, khi hắn cầm lái xe điện gào thét vọt vào xanh ngắt trong rừng rậm, liền nghe đến phía sau cuồng phong gào thét vang vọng, một cái yếu điệu rồi lại tức đến nổ phổi âm thanh, nương theo cuồng phong càng ngày càng gần: "Há có, lẽ nào có lý đó, luân gia khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ, lại sẽ không có hiệu quả, lại biết. . ."

Nguy hiểm thật a, Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh, rồi ren bên trong quay đầu lại liếc mắt nhìn, suýt chút nữa kinh đến liền người mang xe mất đi cân bằng.

Liền ở phía sau rậm rạp trong rừng rậm, vị kia trước nhìn qua điểm đậm đáng yêu áo đỏ mỹ nhân, lúc này dĩ nhiên nhảy vọt như phi đuối tới —

Mỗi một lần nhảy lên thật cao, nàng đều sẽ giơ lên tinh tế thủ đoạn, phun ra một đạo màu trắng bạc tơ nhện, chăm chú cuốn lấy phía trước tán cây, nương theo tơ nhện vung vẩy sức mạnh, vị này mỹ nhân tại tán cây trong lúc đó gào thét bồng bềnh, quần đỏ tóc đen đón gió tự do múa, dường như một cái giường cánh bay lượn màu đỏ thăm liệp ưng. . .

Cho nên nói, cô nàng này cùng Spider Man là thân thích?

Hứa Tri Hồ cả người đều Sparta, duy nhất có thể làm chính là điện cuồng hướng về trước mở, có thể vấn đề ở chỗ, xe điện hạn tốc cao nhất cũng là tốc độ bốn mươi km, huống chi này lượng xe điện vẫn là hàng đã xài rồi, có thể mở ra hai mươi km đều tính toán nhai huyễn bước. . .

"Tên ghê tởm, nếu dùng trí không được, thì đừng trách luân gia đánh!" Trong nhảy mắt, áo đỏ mỹ nhân đã càng ngày càng gần, mượn tơ nhện lần thứ hai nhảy

lên thật cao, nàng ở trong gió tóc đen phấp phới đồng thời, hai đạo tơ nhện đồng thời từ cổ tay gào thét bắn ra, đón gió hóa thành một trương ngân lóng lánh thiên la địa võng, bao phủ phạm vi mấy trăm trượng.

Ta xoa, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm, duy nhất có thể làm chính là đến rồi cái đột nhiên thay đổi: "Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, nhanh hơn nữa. . . Ế?"

Dưới tình thế cấp bách, hắn tại trên đầu xe tiện tay vỗ một cái, nguyên bản lung lay sắp đổ xe điện, đột nhiên liền ánh sáng màu xanh mãnh liệt!

Trong phút chốc, liền nhìn thấy hai cái bánh xe phía dưới, một đám lớn màu xanh mây tía sương mù không ngừng mãnh liệt mà ra, mượn này màu xanh mây mù thác nâng sức mạnh, nặng đến gần trăm cân xe điện lại bay lên trời, trôi nổi cách hai, ba mét trong hư không.

Phốc! Nay là tình huống thế nào?

Hứa Tri Hồ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên cảm thấy có chút trong gió ngổn ngang: "Chờ đã, nhà ta xe điện, lúc nào có thể cưỡi mây đạp gió. . . Dựa vào, quản nhiều như vậy đây!"

Ai quan tâm, hiện tại trọng điểm, là lách mình a!

Trong tiếng nổ, hắn chỉ là nhẹ nhàng vỗ một cái đầu xe, cưỡi mây đạp gió xe điện liền thúc lên ánh sáng màu xanh mây tía, nhanh như chớp giống như cuồng bạo lao ra —

Vèo vèo vèo! Vèo vèo vèo! Vèo vèo vèo!

Cuồng phong từ bên tai gào thét mà qua, hai bên cảnh vật dường như cũng mang tựa như nhanh chóng lùi về phía sau, đợi được Hứa Tri Hồ từ cảm giác mất trọng lượng bên trong khôi phục như cũ, đột nhiên rất khiếp sợ ý thức được, chính mình này lượng cưỡi mây đạp gió xe điện lại còn tại gia tốc, không ngừng

gia tốc kế tục gia tốc, lại như là Ferrari Lamborghini Maserati đồng thời phụ thế

100 mã! 110 mã! 120 mã! 100... Được rồi, quý mэрì biết hiện tại là bao nhiêu mã!

Cái này cũng chưa tính cái gì, thần kỳ nhất chính là, liền tại loại này phát điên cao tốc đang chạy như bay, xe này lại không nhìn trong rừng địa hình phức tạp, liền đột nhiên thay đổi đều không mang theo giảm tốc độ.

Trên thực tế, chỉ cần Hứa Tri Hồ hơi suy nghĩ, dưới bánh xe ánh sáng màu xanh mây mù sẽ bỗng dừng lóng lánh, mang theo đầu xe tự động chuyển hướng, tại cổ thụ che trời trong lúc đó mạo hiểm khúc chiết qua lại, một lúc nãu ra cái N hình chữ, một lúc nãu ra cái B hình chữ, còn thường xuyên đến cái quẹo trái thêm quẹo phải kịch liệt tốc trôi đi thêm không trung quay người 360 độ!

"Đáng ghét a, vậy rốt cuộc là gì vật cưỡi?" Mặt sau áo đỏ mỹ nhân nhìn ra nghiến răng nghiến lợi, chỉ có thể trợn mắt nhìn đối phương nghênh ngang rời đi.

Hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ bên này đã điều khiển xe điện, mạnh mẽ từ một mảnh trong bụi cây lao ra!

Cảnh tượng trước mắt rộng rãi sáng sủa, phía trước cách đó không xa trong rừng trên đất trống, theo hắn đồng thời xuyên việt tới nhà cũ, như trước rất yên tĩnh tắm rửa tại giữa trưa dưới ánh mặt trời...

"Híc, ta là nên vào phòng, hay là nên dời đi mục tiêu?" Hứa Tri Hồ sững sốt vài giây.

Chỉ là hơi một do dự, liền sau khi nghe phuơng hướng tiếng gió rít gào, mặt sau áo đỏ mỹ nhân đã theo nhảy ra bụi cây, trắng bạc tơ nhện như lời kiêm bắn ra, dĩ nhiên cuốn lên một khối có tới mấy tấn trùng đá tảng, gào thét vang vọng đậm ầm ầm lại đây.

Giời ạ, không mang theo như thế mở hack a!

Hứa Tri Hồ rùng mình lạnh lẽo, trực tiếp vỗ một cái đầu xe, điều khiển xe điện cưỡi mây đạp gió vọt vào cửa lớn.

Nha ha ha ha, mặt sau áo đỏ mỹ nhân đã gào thét mà tới, trên không trung xẹt qua một đạo dài lâu đường vòng cung, tô vẽ màu đỏ nhạt đậu khấu tinh tế năm ngón tay, càng vào thời khắc này đón gió loáng một cái, đường như thiên la địa võng tựa như tầng tầng vồ xuống: "Tên ghê tởm, cho ta . . ."

Âm!

Sau một khắc, va vào ngoài cửa lớn vô hình bức tường ngắn cản, gào thét vọt đến áo đỏ mỹ nhân trên không trung một trận, sau đó liền như thế trợn mắt ngoác mồm hoạt roỉ xuống, trùng kích cực lớn lực dưới, gương mặt xinh đẹp đều bị ép tới bẹp. . .

"Ồ. . ." Hứa Tri Hồ đến rồi cái xe phanh gấp, tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn vền vẹn ba centimet ở ngoài, phục sát đất bò không đến đẽ đẹp đẽ mỹ nhân —

Vân vân. Chẳng lẽ nói, đây chính là mang theo nhà xuyên qua phúc lợi?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 2: Nhà Ta Nhà Thành Tinh

Xích Tỷ Nhi dùng chính mình yêu mến nhất đẹp đẽ chân dài xin thề, ngày hôm nay tuyệt đối là từ trước tới nay tối tăm nhất một ngày. . .

Rõ ràng là một cái tăm suối nước nóng ngày tốt đẹp, rõ ràng chỉ là một cái bình thường tự động đưa tới cửa nhân loại, rõ ràng chỉ cần hơi hơi ngoắc ngoác ngón tay, đổi phương sẽ hồn bay phách lạc chảy máu mũi bé ngoan dâng hết thảy thân gia, sau đó sáu cái muội muội sẽ tỏ rõ vẻ sùng bái nhìn mình, tán thưởng một trăm lần "Tỷ tỷ thật là lợi hại a thật là lợi hại. . ."

Không sai, nội dung vở kịch vốn là nên như vậy a!

Nhưng là ai có thể muốn lấy được, cái kia nhìn qua hào không cách nào lực đáng ghét gia hỏa, lại hoàn toàn không thấy chính mình khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ, không chỉ không có bé ngoan quỳ gối tại quần đùi dưới, ngược lại nhân cơ hội giở trò lừa bịp chạy mất dép, cuối cùng còn tại đây kỳ quái phía ngoài phòng bày cái cạm bẫy, hại được bản thân đâm đầu vào đi, liền vừa hóa trang đều triệt để bỏ ra. . .

"Tên ghê tởm, luân gia không để yên cho ngươi!" Bưng cay cay xương mũi, Xích Tỷ Nhi hận đến nỗi nghĩ rằng lợi, tinh tế nắm ngón tay mang theo một mảnh lóng lánh hồng quang, mạnh mẽ đâm vào đền bức tường kia vô hình bức bối tường bên trong, phát sinh thiết phiến ma sát pha lê tự thanh âm chói tai.

Thực sự là gặp quý, cũng không biết này đỗ bức bối tường đền cùng là pháp thuật gì, ngày xưa có thể ung dung nứt ra kim thạch lợi trảo, lúc này thậm chí ngay cả về phía trước đột tiến một tấc đều rất khó khăn, cho tới nàng vén vẹn về phía trước đánh vào hai, ba thốn, cũng đã đỗ mồ hôi tràn trề thở hồng hộc, liền

dịu dàng nắm chặt vòng eo đều mệt đến nhanh bẻ gãy.

Này còn không phải tồi tệ nhất!

Tồi tệ nhất chính là, cái kia đáng ghét nhân loại lại liền đứng ở bức bối tường mặt sau, tỏ rõ vẻ quái lạ vuốt cằm, nói rõ ăn chắc chính mình không có cách nào bắt được hắn, đáng ghét a, còn kém một tấc, rõ ràng chỉ cần lại về phía trước dò ra một tấc, là có thể nắm lấy cái này khiêu khích gia hỏa, nhưng là tại sao chính là... Chính là... Ach, mệt mỏi quá, eo cũng tốt đau xót, thật sự không xong rồi!

"Tỷ tỷ, muốn không coi như xong đi, chúng ta lại đi tìm cái khác kẻ ngốc được rồi." Nhìn nàng mệt đến thở hồng hộc đáng vẻ, sáu cái Tri Chu Tình tiểu loli đứng ở một bên, chớp chớp mắt to rụt rè đề nghị.

Tuyệt không! Đây không phải là kẻ ngốc vấn đề, đây là tôn nghiêm vấn đề... Tôn nghiêm, các ngươi hiểu không?

Xích Tỷ Nhi đỏ cả mặt cắn môi anh đào, tại lòng tự ái mãnh liệt điều động, đầu ngón tay phát sinh sắc bén chói tai tiếng ma sát, lại thần kỳ về phía trước đánh vào nửa tấc.

Bất quá, cũng chỉ tới đó mới thôi, bất luận nàng như thế nào đi nữa nghiêm răng nghiêm lợi cả người run rẩy, chính là cũng không còn cách nào đi tới dù cho một chút: "Hừ hừ, cho rằng như vậy sẽ để ta từ bỏ à sao? Nắm mờ a, luân gia dụng âu yếm chân dài xin thề, nhất định phải nắm lấy tên khốn kiếp này, để hắn hối hận... Nhìn cái gì vậy, nói chính là ngươi, tên ghê tởm!"

Vâng vâng vâng, cô nương ngươi cao hứng là tốt rồi!

Thiệt thòi Xích Tỷ Nhi nhắc nhở, Hứa Tri Hồ vào lúc này đúng là cuối cùng từ trong khiếp sợ phản ứng lại, rồi lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn chung quanh một chút.

Thực sự là khó mà tin nổi a, mấy phút trước, chúng ta thật sự cho rằng cũng

bị xé thành mảnh vỡ, không nghĩ tới theo đồng thời xuyên Việt tới chính mình nhà cũ, lại cũng như xe điện như vậy đột nhiên biến dị, còn tự mang một bức xem ra lao không thể gây vô hình bức bối tường, cho tới bên ngoài thăng ngốc kia nǔn phát điên nửa ngày, đều không có cách nào xông tới, nhiều lầm cũng là chấn động đến mức đèn huỳnh quang có chút đong đưa. . . Ô?

Nói đến đèn huỳnh quang, Hứa Tri Hồ theo bản năng ngẩng đầu nhìn một chút nóc nhà, đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh ngạc —

Chờ các loại, vừa nhưng đã xuyên qua rồi, theo lý mà nói trong phòng thiết bị điện đều sẽ không có biện pháp sử dụng đi, nhưng là tại sao hiện ở trong phòng khách đèn huỳnh quang như trước sáng, không khôn khôn, còn khôn chỉ là đèn huỳnh quang a, giống như trên bàn sách máy vi tính xách tay cũng mở, nhà bếp nhỏ bên trong tủ lạnh cũng tại vang lên ong ong vận hành.

Tại sao lại như vậy, chẳng lẽ còn có cái nhà máy điện theo ta đồng thời mặc vào?

Hứa Tri Hồ rất mờ mịt nhìn bốn phía, sau đó chờ hắt bình tĩnh lại tâm tình cẩn thận quan sát sau đó, rất nhanh sẽ phát hiện kỳ diệu chỗ.

Trên thực tế, liền tại vách tường chung quanh trên, đâu đâu cũng có như ẩn như hiện phức tạp mạch lạc, những này mạch lạc bên trong lưu động yếu ớt ánh sáng màu xanh, hướng về bốn phía lan tràn mở rộng, liên tiếp đến nhà mỗi một góc, thậm chí đem trong phòng khách hằng ngày đồ dùng đều bao phủ ở bên trong, đồng thời cuốn cuộn không ngừng cung cấp nguồn năng lượng, thậm chí trực tiếp chuyển hóa thành điện năng.

"Híc, này là gì?" Hứa Tri Hồ nhìn những lít nhít nhát mạch lạc, ngạc nhiên không nói gì nửa ngày, rốt cục không nhịn được ngồi chồm hổm xuống, cẩn thận từng ly từng tí một đưa tay ra.

Ta lặc! Không có dấu hiệu nào, liền tại hắt đưa tay đụng tới mạch lạc trong nháy mắt, một mảnh ánh sáng màu xanh đột nhiên tăng vọt, trực tiếp đem hắt

bao phủ ở bên trong.

Trong phút chốc, trong đầu một mảnh đâm nhói, hào quang màu xanh tràn đầy tản ra, hóa thành mấy trăm cái văn tự dường như chim bay tựa như, tại trong đầu của hắn liên tục xoay quanh bay lượn, rồi lại dần dần tạo thành một đoạn văn tự ——

"Phốc! Xuyên qua? Biến dị? Vân vân, nhà của ta đã biến thành. . . Đã biến thành. . . Pháp khí?"

Không sai, sự thực đúng là như thế!

Tuy rằng còn không hiểu nỗi nguyên nhân là cái gì, bất quá rất hiển nhiên, tòa này nhà cũ tại xuyên qua trong quá trình, lại phát sinh một loại nào đó kỳ lạ biến dị, đồng thời hấp thu thế giới này pháp tắc, đã biến thành một loại nào đó tương tự với pháp khí tồn tại.

Không, không chỉ là nhà cũ bản thân, trên thực tế phòng này bên trong phần lớn đồ vật, đều tùy theo đã biến thành pháp khí, vì lẽ đó hai tay xe điện mới có thể đột nhiên cưỡi mây đạp gió, vì lẽ đó đèn điện máy vi tính tủ lạnh mới có thể kế tục vận hành, thậm chí ngay cả vòi nước đều có đặc thù thần thông, đem hấp thu linh khí trực tiếp chuyển hóa thành hệ thống cung cấp nước uống. . .

"Híc, lại còn có thể như vậy?" Hứa Tri Hồ choáng váng đầu hoa mắt, ngược lại nỗi lòng tôn kính là được rồi, khắc khắc, lẽ nào là ông trời đều đồng tình otaku, vì lẽ đó đặc biệt biểu tặng như thế cái đại phúc lợi?

Này cũng rất tốt, đừng động bên ngoài nguy hiểm cỡ nào, gió tanh mưa máu không thể tách rời ra đánh vỡ đâu đều tốt, chúng ta chỉ cần hướng về trong phòng trốn một chút, liền có thể bình an có ăn có uống, muốn trên máy vi tính liền lên máy vi tính, muốn chơi game liền chơi game, ăn no ngủ, ngủ no rồi ăn, thực sự không có chuyện làm còn có thể xem mảnh vụn. . . Được rồi, thành thật mà nói, chuyện này quả thật là cấp otaku lượng thân làm riêng tay vàng!

Vèo!

Hắn nơi này đang nhổ nước bọt đây, liền nghe đến phía bên ngoài cửa sổ vèo vèo vang vọng, giống như có món đồ gì tại bay tới bay lui?

"Híc, cái kia ngốc nữu lại muốn làm à?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, mau mau đóng lại tạp vật cửa gỗ đi ra ngoài xem trò vui, ngược lại hiện tại một ốc tại tay thiên hạ ta có, nhìn thấy con nhện ta cũng chớ sợ chớ sợ rồi.

Liền tại phía ngoài cửa chính, cách bức tường kia cứng rắn không thể phá vỡ vô hình bực bội tường, Xích Tỷ Nhi đang tỏ rõ vẻ đở ủng chùi đổ mồ hôi, vừa thở hồng hộc dựa vào ở trên tảng đá, vừa mở ra la sam bên hông chụp mang, lộ ra một đoạn dịu dàng có thể nắm tinh tế vòng eo —

Tinh tế mềm mại dịu dàng eo thon nhỏ, trắng noãn đến khác nào mỹ ngọc, dưới ánh mặt trời diệp diệp rực rỡ, đặc biệt là tinh xảo rốn mắt, liền dường như đáng yêu lê qua giống như vậy, còn theo chủ nhân hô hấp, rất đẹp đẽ hơi nhấp nhô, khiến người ta không nhịn được muốn đưa tay đi mò. . .

Sắc túc là không, sắc túc là không, Hứa Tri Hồ chỉ liếc mắt nhìn, liền cảm thấy có chút choáng váng đầu hoa mắt, không nhịn được lùi về sau vài bước: "Này, nói rõ trước, sắc dụ đối với ta là vô hiệu nhỏ. . ."

Sắc dụ cái đầu ngươi a! Xích Tỷ Nhi túc giận nguýt nguýt, đầu ngón tay tại chính mình trên eo nhỏ nhẹ nhàng một phủ.

Trong phút chốc, trắng như tuyết lê qua tựa như rốn trong mắt, đột nhiên nổi lên hào quang màu trắng bạc, liền nghe đến tê một tiếng, mấy trăm đạo tơ nhện từ cái kia lỗ nhỏ bên trong gào thét bắn ra, tú tán tràn ngập bay lên trời, tựa như đồng nhất trương che kín bầu trời to lớn cạm bẫy, đem cả tòa nhà đều bao phủ ở bên trong.

"Híc, ngốc nữu ngươi muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng.

"Không làm gì!" Xích Tỷ Nhi rất vui vẻ vỗ vỗ hai tay, lộ ra hai cái nhợt nhạt say lòng người lúm đồng tiền, "Hừm, ta thừa nhận, băng vào ta hiện tại pháp lực, không có cách nào công phá ngươi bức tường ngăn cản, vì lẽ đó... Nếu là nếu như vậy, hừ hừ, ngươi cũng đừng nghĩ ra được!"

Phốc, Hứa Tri Hồ không nhịn được miệng đầy phun nước, này này này, ta cùng ngươi cái gì cùu cái gì oán, còn như thế chấp nhất sao?

"Đây là tôn nghiêm, tôn nghiêm ngươi hiểu không?" Xích Tỷ Nhi rất nghiêm túc nhìn hắn, lại rất tự đắc vung lên thon dài gáy ngọc, "Ngược lại, chúng ta cũng chậm chậm hao tổn nữa, ta liền không tin, chờ ngươi ăn sạch đồ ăn thanh thủy, còn có thể như thế nhàn nhã trốn ở bên trong không ra?"

"Oa nha, tỷ tỷ chính là tỷ tỷ, thật thông minh ư!" Sáu cái tiểu loli đồng thời gật đầu, rất sùng bái nhìn Xích Tỷ Nhi.

Đó là, Xích Tỷ Nhi xoa eo thon nhỏ, dương dương tự đắc nhánh hoa run rẩy, rồi lại rất đắc ý nhìn Hứa Tri Hồ: "Cho nên nói, cái tên nhà ngươi không muốn bị khổ mà nói, liền cho ta..."

"Này, ngươi có phải là tám tháng đến tháng chín trong lúc đó sinh ra?" Hứa Tri Hồ đột nhiên rất chăm chú nhấc tay vấn đề.

"Đúng... Ach, ngươi hỏi cái này làm gì?" Xích Tỷ Nhi theo bản năng bật thốt lên, nhưng rồi lập tức cảnh giác lui về sau vài bước.

"Ta liền thuận miệng hỏi hỏi." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ tự lẩm bẩm, "Ta liền biết, như loại này thằng thắn ngốc nữ, nhất định là chòm Xử Nữ không sai."

"Nơi... Xử nữ..." Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt mở to hai mắt, đột nhiên liền đỏ cả mặt, đinh đầu đều phẫn nộ đến bốc khói, "Hỗn, khốn nạn! Thiếu xem thường ngươi, luân gia chỉ là không có đê mắt, không biết bao nhiêu gia hỏa khóc lóc hô cầu ta gả cho hắn, gộp lại cũng có thể nhiều Bàn Ti Động ba vòng, ba vòng a ba.

.."

Lời còn chưa dứt, phương xa rậm rạp trong rừng tùng, đột nhiên truyền đến kèn Xôna chiêng trống âm thanh, thùng thùng cheng, thùng thùng cheng.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đồng thời ngẩn người, không hẹn mà cùng cùng nhau quay đầu nhìn tới.

Phương xa rừng tùng biên giới, một nhóm màu đỏ thẫm đón dâu đội ngũ đang khua chiêng gõ trống giơ lên sinh lễ, nhiệt nhiệt náo náo mừng vui mừng khánh hướng bên này —

Đi đầu thanh giác trâu yêu khoác lụa hồng bị thương, mặt mày hớn hở thổi kèn Xôna; mặt sau tám con trâu yêu giơ lên đỉnh đầu đại hoa cầu, trôi dạt từ từ bước nhanh chân; trung gian còn có một con ngũ đại tam thô mẫu trâu nước tinh, trên mặt son bột nước có tới ba tầng hậu, trong tay nắm bắt một khối khăn gấm lúc ẩn lúc hiện, nhanh nhẹn bà mối trang phục...

Ta lắc, này là tình huống thế nào?

Xưa nay gặp kỳ quái như thế đón dâu đội ngũ, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau, đột nhiên đồng thời bật thốt lên: "Híc, cái kia ai, ngươi muốn thành hôn sao?"

"Làm sao có khả năng!" Hai người trăm miệng một lời hỏi xong, sững sốt mấy giây, lập tức lại rất chỉnh tề lắc đầu.

Đúng là lúc này, diễm tấu sáo và trống đón dâu đội ngũ đã đến trong rừng, náo nhiệt tiếng chiêng trống bên trong, một đám trâu yêu vô cùng phẫn khởi thả xuống đủ loại sinh lễ, chỉnh tề xếp thành một ngọn núi nhỏ, hoa lệ đến khiến người ta lịm mắt mù.

Tiếp theo đón lấy, đi đầu cái kia thanh giác trâu yêu tỏ rõ vẻ dương dương tự đắc, giơ lên móng vỗ tay cái đập, liền nghe đến răng rắc một thanh âm vang lên,

ở đây một đoàn trâu yêu đột nhiên cút đầu khom lưng, rất chỉnh tề hướng về Xích Tỷ Nhi khom mình hành lễ —

"Một! Hai! Ba! Phu nhân khỏe, chúng ta là thay đại vương đến cưới ngài xuất giá. . . Ân, ngài có quyền giữ yên lặng, bất quá ngài nói mỗi một câu nói, cũng có thể lưu đến động phòng bên trong dùng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 3: Lên Đì Chuộtkun

Ở trên thế giới này, một ít người có một loại rất thần kỳ thiên phú, gọi là —— miệng xui xẻo!

Nói thí dụ như Xích Tỷ Nhi đi, hai canh giờ trước, nàng thuận miệng nói câu "Đến cái kẻ ngốc tốt mị", liền người nào đó liền cưỡi xe điện thình thịch đến rồi; sau hai canh giờ, nàng lại thuận miệng nói câu "Muốn kết hôn luân gia người không muốn quá nhiều nha", sau đó một nhánh vui sướng đón dâu đội ngũ liền như thể hoa lệ lên sàn. . .

Không phục cũng không được, Hứa Tri Hồ nhìn trước mặt chỉnh tề đón dâu đội ngũ, lại nhìn bên cạnh trợn mắt ngoác mồm Xích Tỷ Nhi, chỉ cảm thấy lòng kính trọng như Hoàng Hà tràn lan một phát mà không thể thu thập.

Phục cái đầu ngươi a!

Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm đã lâu, thật vất vả mới phản ứng được, chỉ vào cái kia đi đầu Thanh Giác Ngưu Yêu: "Chờ đã, ngươi, ngươi, các ngươi, các ngươi là cái kia trâu ngốc thủ hạ?"

Không sai, không sai, cái kia Thanh Giác Ngưu Yêu mặt mày hớn hở cúi đầu khom lưng: "Phu nhân anh minh, chúng ta chính là đại vương phái tới, cố ý tới đón cưới phu nhân ngươi trở lại kết hôn lặc."

Thành cái đầu ngươi a, Xích Tỷ Nhi nhất thời liền phẫn nộ rồi: "Khốn nạn, rốt cuộc muốn ta nói mấy lần a, cút đi cho ta nói cho các ngươi đại vương, luân gia coi như gả gà gả chó đều sẽ không gả cho hắn, khiến hắn có bao xa liền cút cho ta bao xa!"

Liền biết sẽ là như vậy rồi, Thanh Giác Ngưu Yêu không có chút nào tức giận, ngược lại cười híp mắt xoa xoa móng: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, phu nhân ngài chỉ để ý thiện thùng được rồi, ngược lại chúng ta cũng không có ý định. . . Cướp!"

Nói trở mặt liền trở mặt, cái tên này vừa còn mặt mày hờn hở, đột nhiên liền hung tợn hét lớn một tiếng.

Trong phút chốc, mặt sau mẩy chục con trâu yêu lập tức phun bạch khí, như hổ như sói mãnh nhào lên, cái kia chỉ phụ trách làm bà mối bò cái còn trách cười vài tiếng, không biết từ đâu biến ra phượng quan khăn quàng vai: "Chà chà tranh cãi, phu nhân a, ngươi liền bé ngoan đi theo đi, nhà ta đại vương tướng mạo đường đường anh minh uy vũ gia tài bạc triệu. . . Nay này này, ngươi đánh như thế nào người a?"

Đánh chính là các ngươi, ban ngày ban mặt lại trăng trợn cướp đoạt dân. . . Không đúng, trăng trợn cướp đoạt nữ yêu tinh?

Xích Tỷ Nhi vừa thẹn vừa giận đỏ cả mặt, hai thanh tế nhận trường kiếm múa lên kiếm hoa, quét quét quét, quét quét quét, tại dày đặc trâu quắn bên trong giết đến vui vẻ sung sướng, tiếp theo đón lấy thuận thế há mồm phun một cái, mẩy chục đạo trăng bạc tơ nhện gào thét bắn ra, đem vài con trước mặt vọt tới trâu yêu tất cả đều vây ở tại chỗ.

"Đồ vô dụng, tránh ra, ta đến!" Cái kia Thanh Giác Ngưu tỏ rõ vẻ hung ác, cả người khớp xương răng rắc vang vọng, trong nháy mắt tăng vọt đến cao năm, sáu trượng, dường như núi nhỏ tựa như mãnh xông lại, chấn động mặt đất đều đang kịch liệt run rẩy.

"Sợ ngươi a!" Xích Tỷ Nhi cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng phất qua bên hông tinh xảo rốn mắt, trong phút chốc liền muôn. . . Ach, hỏng bét, giống như luân già vừa giận hờn, vì nhớ lại cái kia trong phòng già hỏa, kết quả tơ nhện đều sắp dùng hết?

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đối diện Thanh Giác Ngưu Yêu đã hung mãnh xông lại, cái tên này cũng không hiểu yêu thuật gì, liền ỷ vào đồng tường thiết cốt man lực kinh người, trực tiếp mở hai tay ra hung tợn một lầu, trực tiếp đem Xích Tỷ Nhi cả người lẩn kiềm ôm chặt lấy, mặc cho nàng làm sao giãy dụa đánh chết đều không buông ra.

Sau một khắc, mặt sau bảy, tám con trâu yêu tất cả đều chạy tới, đệ dây thừng đệ dây thừng, gõ ám côn gõ ám côn, tát thuốc mê tát thuốc mê, bận rộn đến quả thực không còn biết trời đâu đất đâu, đặc biệt là cái kia làm bà mối bò cái, tuyệt đối là nghiệp vụ thông thạo tiểu năng thủ, quét quét quét quét quét không có mấy lần, liền thay Xích Tỷ Nhi đổi phượng quan khăn quàng vai.

Bẽ tắc đi, đáng thương Xích Tỷ Nhi bị trói đến như cái bánh chưng, đỏ cả mặt liều mạng giãy dụa, đúng là đáp lại câu kia kinh điển lời kịch, người gọi a người gọi a gọi rách cổ họng cũng vô dụng.

Trọn mắt ngoác mồm a, bên cạnh sáu cái tiểu loli từ vừa mới bắt đầu liền xem sững sờ, lúc này mắt thấy tỷ tỷ liền muốn bị cướp đi, rốt cục như ở trong mộng mới tỉnh phản ứng lại, nhất thời nước mắt rưng rưng nhào lên, mở ra răng nanh nhỏ chính là một trận cắn loạn: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ... Người xấu, các ngươi những người này người xấu, mau thả ta ra tỷ tỷ!"

"Ồ? Lại còn có sáu cái cô em vợ?" Thanh Giác Ngưu Yêu sáng mắt lên. Hoàn toàn không thấy sáu cái tiểu loli nhũ nha công kích, ngược lại là duỗi ra to bằng miệng bát móng, nhẹ nhàng sờ sờ mấy người các nàng đầu nhỏ, "Ngoan, các ngươi còn nhỏ, các lại quá mười mấy năm, thúc thúc cũng cướp các ngươi trở lại. . ."

Phốc, này giờ ạ cũng có thể a, Hứa Tri Hồ tựa ở trên bệ cửa sổ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ này cưỡng hôn thủ pháp thật là thông thạo, phỏng chừng bình thường không ít trắng trợn cướp đoạt dân nữ khuôn mặt đẹp yêu tinh gì gì đó.

Khặc khặc, lại nói ngược lại, quả nhiên là sáu tháng trái còn phải nhanh, cái kia ngốc nữu vừa còn dự định ăn tươi nuốt sống ta, kết quả trong nháy mắt liền bị người cấp ăn tươi nuốt sống... Được rồi, nghiêm túc một chút, cười trên sự đau khổ của người khác là không đúng, thế nhưng, tại sao ta khoe miệng tại không kìm lòng được co giật đây?

"Ồ, làm sao này còn có người?" Đúng là lúc này, cái kia Thanh Giác Ngưu Yêu dương dương tự đắc quay đầu, vừa vặn thấy kỳ quái nhà cũ cùng txa ở trên bệ cửa sổ Hứa Tri Hồ, không khỏi sững sờ một chút.

"Không cần phải để ý đến ta, ta là mới đưa đến." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng phất tay một cái, còn không quên nói hưu nói vượn, "Thuận tiện nói một câu, chúc ngài gia đại vương cùng Xích Tỷ Nhi trăm năm tốt nghiệp sớm sinh quý tử, ta liền không tiễn tiền lỳ xì a."

"Dễ bàn, dễ bàn." Thanh Giác Ngưu Yêu rất vui vẻ nhếch môi, lại lớn như vậy đong đưa đại bã xoay người rời đi, "Tiểu tử, vẫn là ngươi sẽ nói, rảnh rỗi đến chúng ta núi xanh thăm núi uống... Đi chết đi!"

Không có dấu hiệu nào, cái tên này đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, cùng hung cực ác vuơn mình mãnh nhào tới!

Âm một tiếng, có tới to bằng miệng bát gót sắt hiện ra ánh sáng màu xanh, tầng tầng đánh vào nhà cũ vô hình bức tường ngăn cản trên, chấn động đến mức toàn bộ bức tường ngăn cản cũng như cùng gợn sóng tựa như run rẩy lên.

"Khốn nạn, ngươi khi ta mắt mù sao?" Một đòn không có hiệu quả, Thanh Giác Ngưu Yêu cũng sững sốt lăng, bất quá ngay lập tức sẽ hung tợn lần thứ hai nổ ra, "Hàng xóm cái đầu ngươi, xem ngươi cùng cái kia Tri Chu Tình đầu mày cuối mắt đáng vẻ, liền biết các ngươi là gian phu dâm phụ rồi, hừ hừ, vì nhà ta đại vương mǔ màu sắc suy nghĩ, lão tử ngày hôm nay liền làm thịt ngươi!"

"Kỳ thực, ngươi thật sự mắt mù..." Hứa Tri Hồ rất vô tội mở ra tay.

Trên thực tế, nói cái gì đều vô dụng, một đoàn trâu yêu hoàn toàn không thấy bất kỳ giải thích nào, liền như thế đằng đằng sát khí xông về phía trước, vung vẩy nặng mẩy trăm cân cán dài lưỡi búa, quanh nhà chính là một trận hổ khản loạn phách, leng keng vang vọng tia lửa văng gấp nơi, hãy cùng giúp người miễn phí phá dỡ tựa như.

Không thể không nói, cái kia diện vô hình bức tường ngăn cản chất lượng vững vàng, bị một đoàn trâu yêu vây quanh chém nửa ngày, thậm chí ngay cả nửa điểm gợn sóng đều không có nổi lên, đúng là mệt đến một đám trâu yêu mồ hôi như mưa dưới, bức bối đều có chút không kịp thở.

"Nếu không, chúng ta coi như chưa từng thấy đối phương?" Hứa Tri Hồ rất tốt bụng đề nghị.

"Lăn, lão tử đối với đại vương trung thành tuyệt đối!" Thanh Giác Ngưu Yêu thực sự là thuộc trâu, hung tợn phạt lên bạch khí, đột nhiên về phía sau vọt ra năm sáu trượng, vung vẩy móng tảng tảng gỗ lồng ngực, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng.

Trong phút chốc, kẻ này lăn khỏi chỗ, ánh sáng màu xanh lướt qua nhát thời hiện ra nguyên hình, hóa thành một chỉ có tới mảnh 狹 to nhỏ màu xanh cự ngưu!

Ồ! Phát sinh một tiếng đằng đằng sát khí thét dài, màu xanh cự ngưu hai mắt trợn lén đỏ chót như máu, bốn vó bỗng nhiên phát lực đập, nhất thời dường như xe ủi đất tựa như phát điên mãnh xông lại, ven đường va lăn đi mấy chục cây cổ thụ che trời, hung tợn một con va về phía vô hình bức tường ngăn cản.

Này này này, ngươi đến thật sự a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, mắt thấy tên kia cùng phong trâu bệnh phát tác tựa như xông lại, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, thuận tay cầm lên trên bàn sách chuột.

Vèo!

Nhẹ nhàng ném một cái, màu trắng bạc chuột tuột tay mà ra, liền như vậy gào thét bay ra ngoài cửa sổ, lại trên không trung xoay tròn cấp tốc vài vòng, đón đầu va về phía đằng đằng sát khí màu xanh cự ngưu —

"Khặc khặc, ta nếu như nhớ không lầm, cái này chuột cần phải cũng xong rồi.
. . Pháp khí?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 4: Nhà Ta Chính Là Pháp Khí Nhiều

Hô!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, màu trăng bạc chuột gào thét bắn ra ngoài cửa sổ, tốc độ nhanh làm người trổ mắt ngoác mồm, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo bóng mờ, thế như lôi đình bắn về phía Thanh Giác Ngưu Yêu.

Ta xoa, này là món đồ quỷ quái gì vậy?

Thanh Giác Ngưu Yêu đang phun bạch khí đấu đá lung tung, đột nhiên nhìn thấy cái này hình thù kỳ quái đồ vật trước mặt phi tới, không khỏi ngẩn ngơ, nhưng cũng mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp vung lên một đôi sắc bén sừng trâu, hung tợn hướng về trước va chạm.

"Đừng như vậy, ta cũng chỉ còn lại một cái chuột a." Hứa Tri Hồ tựa ở trên bệ cửa sổ, rất đau lòng chỉ tay một cái.

Lại như có cảm ứng, gào thét phóng tới chuột đột nhiên một cái gấp đinh, tiếp theo đón lấy hơi điểm nhẹ phím phải, nhất thời thả ra mười mấy trượng lóng lánh kim quang.

Kim quang mãnh liệt, bị chiếu lên cái gì đều không nhìn thấy, Thanh Giác Ngưu Yêu nhất thời đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ.

Sau một khắc, chưa kịp nó phản ứng lại, giữa không trung chuột-kun lại hơi điểm nhẹ phím trái, liền nghe đến răng rắc một thanh âm vang lên, thật dài chuột thừng rầm run lên, nhất thời như linh xà tựa như gào thét bắn ra, vòng quanh Thanh Giác Ngưu Yêu cao tốc xoay tròn lên.

Quét quét quét! Quét quét quét! Quét quét quét!

Vòng quanh trọn mắt ngoác mồm Thanh Giác Ngưu Yêu, chuột thừng một hơi xoay chuyển mười mây quyển, xoay chuyển người đầu váng mắt hoa buồn nôn muôn mửa, tiếp theo đón lấy đột nhiên nắm chặt, không chút khách khí dùng sức kéo một cái ——

Rầm một tiếng, đáng thương Thanh Giác Ngưu Yêu lè rời đầy mặt, đều còn chưa kịp mở mắt ra, liền bị trói đến như cái tết đoán ngọ bánh chưng, hơn nữa buộc chặt tư thế còn rất mắc cỡ, phục sát đất liền móng đều nâng không dậy nổi.

Hí! Mặt sau mẩy chục con trâu yêu nhìn ra con ngươi đột xuất, không nhịn được cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Kho ngươi cái hấp a, này là gì pháp khí, tốc độ rất nhanh, có thể thả kim quang chói mắt, còn có một chiêu rất nham hiểm rất đê tiện rất không biết xấu hổ buộc chặt thuật. . . Vân vân, chẳng lẽ, nó chính là trong truyền thuyết bó tiên thừng?

Bó con em ngươi, Thanh Giác Ngưu Yêu liều mạng nhô lên bắp thịt giãy dụa, biệt đỏ cả mặt, hung tợn quay đầu lại hét lớn một tiếng: "Vô liêm sỉ, lão tử là để cho các ngươi đến xem trò vui sao, nhanh cho ta chém chết tên khốn kiếp kia!"

Ồ ồ ồ, ồ ồ ồ, mẩy chục con trâu yêu rốt cục phản ứng lại, lập tức chép lại sáng loáng búa lớn, đằng đằng sát khí mãnh nhào lên, đông nghìn nghịt trâu quẫn liền dường như vỡ đê hồng thủy, ven đường đụng gãy vô số núi đá cây cối, mãnh liệt lăn lộn chạy về phía nhà cũ.

Xong chưa, Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, vừa vặn nhìn thấy trên bàn để máy vi tính còn có cái bàn phím máy tính, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên ném đi lại nói.

Rầm một tiếng, ngày hôm qua mới vừa hoa 588 đại dương mua được bàn

phím máy tính, trực tiếp đánh vỡ cửa sổ bay lên giữa không trung, nhắm ngay một đám hung mãnh đậm tới trâu yêu, đột nhiên nhẹ nhàng run lên —

Rầm!

Trong phút chốc, hơn trăm cái ấn phím đồng thời từ trên bàn gỗ thoát ly, lít nha lít nhít sắp xếp ở trong không khí, cái gì A kiện B kiện C kiện, cái gì F1 kiện F2 kiện F3 kiện, tất cả đều như chim bay tựa như trôi nổi bay lên không, chỉnh tề tỏa ra hào quang màu vàng. . .

Cọt kẹt một tiếng, đang xông lại mấy chục con trâu yêu cùng nhau đến rồi cái xe phanh gấp, đi đầu trâu nước tinh cắn móng bò, đột nhiên cảm thấy hãi hùng khiếp vía cả người rét run: "Ngươi ồ, tại sao ta cảm giác rằng. . . Thiểm! Tránh mau!"

Không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, hơn trăm cái ấn phím đã cùng nhau chấn động, tiếp theo đón lấy gào thét một tiếng, dường như mưa xối xả Lê Hoa châm tựa như mãnh liệt bắn ra, trong nháy mắt liền đem mấy chục con trâu yêu tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Âm âm âm! Âm âm âm! Âm âm âm!

Một đoàn trâu yêu căn bản không kịp ngăn cản, nhất thời bị tạp đến sưng mặt sưng mũi mắt nổ đom đóm!

Phía trước nhất tê giác tinh trọn mắt ngoác mồm, trực tiếp bị không cách kiện đậm trúng mắt trái; bên cạnh đầu cơ tinh ôm đầu tồn, miệng đầy răng hàm đều bị hôi xe kiện đậm nát; xui xẻo nhất phải kể tới đầu kia trâu nước tinh, đứng mũi chịu sào bị đậm đến rung động đùng đùng, mặt trái trên khám cái N kiện, trên má phải khám cái B kiện, miệng đầy nát tan nha đều đi theo kiểu chữ tiếng Anh kiện đồng thời bay múa đầy trời. . .

Không thể không nói, hàng này cũng thật là da dày thịt béo, đều bị tạp thành như vậy lại còn có thể sừng sững không ngã, ngược lại bị triệt để kích phát tức giận, mang theo còn sót lại vài con trâu yêu kế tục xông về phía trước: "Hỗn! Vô liêm sỉ! Lão tử cùng ngươi liều mạng!"

Cũng thật là kiên trì không ngừng, Hứa Tri Hồ biểu thị nỗi lòng tôn kính, nhìn chung quanh phát hiện trên bàn đều hết rồi, dứt khoát trực tiếp ôm lấy bộ kia đã sớm quá hạn máy vi tính. . .

Ta sát, lớn như vậy pháp khí?

Vài con trâu yêu nhất thời kinh ngạc, không chút do dự quay đầu liền chạy, mặt sau gia hỏa tất cả đều chạy trối chết, dừng đùa, mới vừa cái kia hai cái pháp khí nhỏ như vậy, đều đủ chúng ta uống một bình, này nếu như lại đập ra đến. . .

"Kỳ thực, ta cũng chính là làm cái dáng vẻ, dù sao vài ngàn khối đây." Hứa Tri Hồ ngượng ngùng thả xuống máy vi tính.

Ai biết ngươi có phải là làm cái dáng vẻ, một đoàn trâu yêu chạy trốn liền cái bóng cũng không thấy, liền ngay cả cái kia Thanh Giác Ngưu Yêu cũng bị trói gô, dùng hai cái chân sau rất gian nan ra bên ngoài khiêu, vừa khiêu còn vừa hung tợn quay đầu lại rít gào: "Khốn nạn, ngươi nếu có gan thì đừng chạy, chờ ta gia đại vương đến rồi, tới tấp chung kêu ngươi. . . A!"

Còn chưa nói hết đây, cái tên này rất gian nan khiêu a khiêu, không cẩn thận hạ vào núi khen mường, nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn dư lại thê lương hồi âm còn xa xôi vang vọng ở trong không khí.

"Đừng nghịch, mắc mớ gì đến ta?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội đem máy vi tính trả về.

Nhìn lại một chút lúc này nhà cũ bên ngoài, đã sớm là trống rỗng đầy đất đao thương kiếm kích, chỉ để lại cái kia đỉnh đở thẩm kiệu hoa còn đứng ở tại chỗ, cộng thêm bên trong kiệu một cái hôn mê bất tỉnh chuẩn cô dâu. . .

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì gãy đầu một cái, lại nhìn bên cạnh sáu cái mắt đều là ngôi sao nhỏ tiểu loli: "Khặc khặc, cái kia cái gì, các ngươi không dự định trước tiên đem tỷ tỷ của ngươi trước tiên cứu ra sao?"

Đúng nha, sáu cái tiểu loli nhìn ra tỏ rõ vẻ sùng bái, lúc này rốt cục nhớ tới chính sự, mau mau phần phật một tiếng vây nhốt kiệu hoa, ba chân bốn cẳng liền tiểu nhũ nha đều đã vận dụng, dǎn vặt hơn nửa ngày, cuối cùng cũng coi như giúp Xích Tỷ Nhi lỏng ra trói buộc.

Vừa bị quán một chén thuốc mê, lại bị vài con trâu yêu hung tợn đánh ngất, đáng thương Xích Tỷ Nhi lúc này đã hôn mê bất tỉnh, sẽ mặc cái kia thân phượng quan khăn quàng vai, tỏ rõ vẻ trắng xám nằm tại trên đất trống.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi có khỏe không?" Sáu cái tiểu loli duỗi ra béo mập tay nhỏ, tại trước mặt nàng lúc ẩn hiện.

"Ta phỏng chừng nàng không thể nào tốt." Hứa Tri Hồ tựa ở trên bệ cửa sổ, rất tốt bụng nhắc tay đề nghị, "Băng không, các ngươi trước tiên dẫn nàng trở lại, cho nàng uống một chút nước nóng ép an ủi, thực sự không được ta này còn có một bình lão mè nuôi. . ."

Cũng chỉ có thể như vậy rồi, sáu cái tiểu loli nước mắt rưng rưng ngẩng đầu lên, nhìn sắc trời dần dần hôn ám đi sắp tuyết rơi, mau mau líu ra líu ríu vây lên đi, lại phun ra vài đạo tơ nhện bện thành một cái lưới lớn, kéo Xích Tỷ Nhi hồi động.

Nhưng mà, cũng là đi ra xa năm, sáu trượng, các nàng sáu cái hai mặt nhìn nhau, đột nhiên lại rất có hiểu ngầm quay đầu, chỉnh tề nắm bắt góc áo, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ khom lưng chào một cái, bi bô nói: "Cái kia. . . Thúc thúc, cảm tạ ngươi rồi!"

"Ngoan, mặt khác xin mời gọi ca ca ta. . ." Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt phắt tay một cái.

Lúc này, dần dần tối tăm giữa bầu trời, màu trắng bạc hoa tuyết bắt đầu phiêu rơi xuống, vừa bắt đầu chỉ là thưa thớt tuyết rơi, rất nhanh sẽ biến thành dày đặc lông ngỗng tuyết lớn, chỉ trong chốc lát sau, toàn bộ bên trong đất trời đều trở nên khắp nơi hoàn toàn trắng xoá.

Vốn là không có khí lực gì, lại đuối tới lông ngỗng tuyết lớn, sáu cái tiểu loli rất gian nan kéo Xích Tỷ Nhi, tại trong tuyết đi vài bước liền trượt chân, đi vài bước liền trượt chân, đỏ cả mặt đi rồi nửa ngày, đều không có đi ra xa mấy chục步.

"Cũng thật là . ." Một trận hàn khí từ ngoài cửa sổ thổi qua đến, Hứa Tri Hồ rùng mình lạnh lẽo, xem cách đó không xa còn tại trong tuyết tập tành tiến lên tiểu loli mông, đột nhiên cảm thấy có chút không đành lòng.

A, nhìn qua quái đáng thương, có muốn hay không giúp các nàng một tay đây, lại nói ngược lại, hiện tại có ròng rã một phòng pháp khí, thằng ngốc kia nữu coi như tỉnh lại cũng không đánh lại được ta đi, nếu là như vậy, không bằng dứt khoát người tốt làm được đế, hay là . . . Còn có thể thuận tiện hỏi thăm một ít chuyện?

"Chờ đã, vân vân." Suy tư gãi đầu một cái, hắn đột nhiên từ bệ cửa sổ nhảy ra, "Cái kia cái gì, hiện tại tuyết có chút lớn, ta đưa các ngươi trở lại được rồi."

"Có thể, có thể không?" Sáu cái tiểu loli đang thở hổn hộc, nghe nói như thế nhất thời rất kinh hỉ nhìn hắn.

Không thành vấn đề, Hứa Tri Hồ cười híp mắt vỗ ngực một cái, từ trong tay các nàng tiếp nhận Xích Tỷ Nhi, như bối bình gas tựa như giang ở trên lưng.

Thật là cảm động, sáu cái tiểu loli nước mắt rưng rưng cắn ngón tay, mau đuổi theo Hứa Tri Hồ cùng bóng lưng của tỷ tỷ, thân ảnh nhỏ dần dần đi xa, biến mất ở hoàng hôn màu vàng dưới trời chiều, tại trên mặt tuyết lưu lại vài hàng nhợt nhạt vết chân.

Trong gió rét, tuyết lớn dần dần bao trùm dấu chân trên đất, chỉ có kỳ quái
đối thoại âm thanh, còn nương theo đi xa bóng người, lười biếng bồng bềnh ở
trong không khí —

"Ca ca, ca ca, tỷ tỷ ta làm sao còn không có tỉnh đây?"

"Yên tâm, nàng chỉ là bị đánh ngất xỉu, phỏng chừng đợi lát nữa liền có thể
tỉnh, thực sự không được, ta còn có thể cho nàng làm hô hấp nhân tạo."

"Ồ? Hô hấp nhân tạo là gì?"

"Cái này rất nan giải thích, đúng rồi, mấy người các ngươi tên gọi là gì nha?"

"Ân a, tỷ tỷ ta gọi Xích Tỷ Nhi, ta tên Chanh Chanh, mấy người các nàng đều
là muội muội ta, Hoàng Hoàng Lục Lục Thanh Thanh Lam Lam Tử Tử. . ."

"Híc, ta có thể hỏi một chút đây là người nào lấy sao?"

"Tỷ tỷ ta nha, làm sao?"

"Không có cái gì, ta cảm giác răng đi, tỷ tỷ của ngươi đối với cầu vồng nhất
định là tình yêu chân thành. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 5: Ta Muốn Cùng Thế Giới Này Nói Chuyện

"Híc, nơi này, chính là các ngươi động?"

Một phút sau, tại nhà cũ phía đông nam con nhện trong động, Hứa Tri Hồ vừa đem hôn mê Xích Tỷ Nhi ném tới giường đá trên, vừa nhìn bốn phía cực kỳ đơn sơ ở lại hoàn cảnh, đột nhiên có loại tuyệt tai qua đi đến xóm nghèo an ủi cảm giác kỳ quái —

Cùng tưởng tượng yêu quái sinh hoạt hoàn toàn khác nhau, sáu cái Tri Chu Tinh tiểu loli sinh hoạt chỉ có thể dùng chua xót để hình dung, tính toán đâu ra đấy chỉ có sáu mươi mét vuông hiệp huyệt động nhỏ bên trong, chỉ điểm một đồng chập chờn bất định tối tăm lửa trại, dọc theo vách tường là bảy tấm xếp hàng ngang giường đá, sau đó trên tường mang theo vài tờ da thú làm trang sức, ngoài ra còn có một tấm ba cái chân bàn đá, mặt trên thả điểm thịt cá khô.

"Ô, yêu quái không phải nên lấy đánh cướp làm chủ yếu nghiệp vụ, hơn nữa trải qua rất thoải mái sao?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, sau đó lúc này mới chú ý tới, giống như sáu cái tiểu loli ăn mặc da thú giầy trên, đều có mấy cái mài mòn phá động.

Khỏi nói, nói đến chuyện thương tâm, sáu cái tiểu loli tất cả đều nước mắt rưng rưng: "Ô ô ô, vốn là là có thể đánh cướp rồi, thế nhưng phụ cận yêu quái quá nhiều, phàm nhân lại quá ít, tình cờ đi ngang qua kẻ ngốc cũng không đủ dùng, hại cho chúng ta liền cơm đều ăn... Ủng ục ủng ục!"

Mới nói được ăn, các nàng sáu cái bụng nhỏ liền đồng thời ục kêu.

Nhỏ tuổi nhất Tử Tử cắn ngón tay, trừng trừng nhìn trên bàn này điểm thịt

khô cá khô, tuy rằng tội nghiệp liên tục nuốt nước miếng, bất quá vẫn là kéo xuống tối một khối to, lưu luyến không rời đưa tới: "Ca ca, mời ngươi ăn, tỳ tỳ nói tiểu hài tử phải hào phóng một chút nha."

Hun đen thịt khô phỏng chừng đều qua bảo đảm chất kỳ, bất quá sáu cái tiểu loli nhìn thịt khô vẻ mặt, nước long lanh trong đôi mắt to đều đang tỏa sáng, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn các nàng, đột nhiên nắm chắc nắm tóc: "Híc, các ngươi chờ ta một lúc, lập tức tới ngay."

Nói như vậy xong, hắn liền đẩy ra cửa động, liều lĩnh tuyet lớn ngập trời, vội vội vàng chạy đi.

Sáu cái tiểu loli ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, đúng là thật biết điều đứng tại chỗ chờ a chờ, ròng rã đợi hơn nửa canh giờ, chờ đến chân đều có chút cay cay, Tử Tử rốt cục không nhịn được cắn cắn ngón tay: "Cái kia, ca ca có thể hay không bị chúng ta dọa. . ."

Ồ! Còn chưa nói hết, đóng chặt cửa động đột nhiên bị tầng tầng đẩy ra!

Mệt đến ngất ngưởng, Hứa Tri Hồ thở hồng hộc tiểu chạy vào, vừa chùi đầu đầy mồ hôi, vừa lấy xuống trên lưng to lớn vùng núi bao, loảng xoảng một tiếng ném xuống đất: "Tới rồi, tới rồi, tối hôm nay ta mời các ngươi ăn bữa tiệc lớn!"

Nói như vậy, tại sáu cái tiểu loli kinh ngạc trong ánh mắt, hắn đã mở ra cái kia to lớn vùng núi bao, như ảo thuật tựa như từ bên trong lấy ra các loại đồ vật, vừa cầm còng vừa không quên giảng giải ——

"Ày, cái này gọi là không khí đun nóng khí, bởi vì mới vừa bị cải tạo qua, vì lẽ đó không cần nguồn điện cũng có thể mở lên, so lửa trại gì đó ấm áp hơn nhiều, hơn nữa sẽ không sặc đến hoảng. . ."

"Hừm, cái này là nhiệt đến nhanh, cho các ngươi nấu nước dùng; bên cạnh cái kia mấy cái chǎn gọi lông bì, cần phải so da thú che kín muốn thoải mái; còn có đây mấy bao bơ bánh bích quy, ta mua được sau đó đều không có sách phong

qua, tất cả đều cho các ngươi ăn được."

"A, suýt chút nữa đã quên, ta còn cho các ngươi mang đến cái này, mới nhất khoản Ba Bỉ Oa Oa nha, ta trước đây thật vất vả mua được, vốn là dự định đưa cho bạn gái trước. . . Ach, quên đi, nói tới đều là nước mắt!"

Ừ ân, ừ ân, tuy rằng không hiểu bạn gái trước là gì đong đong, bất quá sáu cái tiểu loli mở to hai mắt, nhìn nhòi vào hang động các loại thứ tốt, đã tất cả đều thu về béo mập tay nhỏ, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ.

Đúng là nhỏ tuổi nhất Tử Tử tối hiểu chuyện, phản ứng lại sau đó, ngay lập tức sẽ rất hưng phấn giơ lên Ba Bỉ Oa Oa: "Cám ơn ca ca, cái này. . . Muốn làm sao ăn?"

Mồ hôi, cái này không phải dùng để ăn!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, vội vàng từ vùng núi trong bao lấy ra một cái đồng thau sắc nồi lẩu bồn: "Đừng nghịch, chúng ta không ăn cái kia, chúng ta tối hôm nay ăn. . . Ô? Các ngươi tỡ tỡ giống như tinh rồi?"

Cũng thật là, trước bị đánh ngất xỉu Xích Tỷ Nhi, lúc này rốt cục rên rỉ một tiếng tinh lại.

Xuất phát từ kỳ quái bản năng, nàng phản ứng đầu tiên chính là sờ sờ gó má, nhìn chính mình son bột nước có hay không rối loạn, bất quá mấy giây, các nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang cầm nồi lẩu bồn, cười híp mắt nhìn sáu cái tiểu loli, nhất thời thay đổi sắc mặt: "Hỗn, khốn nạn, ngươi muốn đối với muội muội ta làm gì, muốn ăn thì ăn ta!"

Đừng nghịch, ta có nặng như vậy khẩu vị sao, Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng.

Đúng là sáu cái tiểu loli nhìn thấy tỡ tỡ tinh lại, lập tức hoan hô một tiếng

xông tới, còn không quên lúu ra lúu ríu cho nàng giải thích: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi có thể coi là tinh rồi, ừ ân, là đáng dấp như vậy rồi, vừa ca ca . . ."

Mỗi năm miệng mười giải thích một đại thông, Xích Tỷ Nhi cuối cùng cũng coi như bán có hiểu hay không làm rõ tình hình.

Chóng mặt xoa đầu, nàng nhìn bên người sáu cái mặt mà hớn hở muội muội, lại nhìn khắp phòng hăng ngày đồ dùng, cuối cùng nhung rốt cục tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, dùng loại kia rất xoắn xuýt rất ánh mắt phức tạp, trùng trùng nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ.

Bị nàng xem sợ nỗi da gà, Hứa Tri Hồ theo bản năng ôm lấy nồi lẩu che ở trước ngực: "Khặc khặc, ngươi muốn làm gì?"

Chăm chú căn mồi anh đào, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ ứng đón một mảnh, đột nhiên hít một hơi thật sâu, trực tiếp đến rồi cái chín mươi độ khom mình hành lễ, dùng sức chi mảnh đều có thể nghe được cột sống gãy vỡ thanh ——

"Cái kia ai, ta cái gì cũng không nói. . . Nói chung, trừ ra trinh tiết cùng muội muội ở ngoài, ngươi muốn cái gì đều được!"

Sau mười phút, tại không khí đun nóng khí ảnh hưởng, toàn bộ động phủ trở nên ấm áp như xuân, ba cái chân đơn sơ trên bàn đá, nồi lẩu ùng ục ùng ục bốc hơi nóng, các loại thiêu thực thịt dê xỏ xâu phì thịt bò cống hoàn rau chân vịt giải bỗng, tại nước lèo bên trong sôi trào lăn lộn pháp phồng, mùi thơm nồng nặc dần dần tràn ngập ra, khuếch tán đến động phủ mỗi một góc.

Từ buổi trưa đến hiện tại cái gì cũng chưa từng ăn, tuy rằng Xích Tỷ Nhi còn có chút lúng túng tay chân luống cuống, bất quá nghe như thế mùi thơm mê người, vẫn là không kìm lòng được nuốt nước miếng, còn bên cạnh Tử Tử các nàng, đã sớm trong tay mỗi người có một cái chén nhỏ cùng nước tương đĩa, tha thiết mong chờ tập thể nhìn chăm chăm nồi lẩu, cái bụng không hăng hái kêu lên ùng ục.

Biết các nàng còn thật không tiện, Hứa Tri Hồ cười híp mắt giơ đũa lên, cái thứ nhất cắp lên một mảnh thịt dê xỏ xâu: "Ăn đi, ăn đi, đừng khách khí, có thể ăn bao nhiêu liền ăn. . . Ta xoa!"

Còn chưa nói hết đây, một đám tiểu loli đã phán đầu quên mình nhào lên, sáu đôi đũa cầm đũa như phi!

Mấy giây không tới, toàn bộ trong nồi đã trống rỗng, liền một mảnh rau chân vịt cũng không tìm tới, Hứa Tri Hồ hai mắt đăm đăm hấp háy mắt, nhìn mình chiếc đũa cách chỗ kia mảnh còn sót lại thịt dê xỏ xâu, đột nhiên có loại gió tanh mưa máu cảm giác: "Híc, vừa phát sinh cái gì. . ."

Còn chưa nói hết, Tử Tử đã nhảy lên bắp đùi của hắn, gào gừ một tiếng đem cái kia mảnh thịt dê xỏ xâu cũng nuốt, mặt sau mấy cái tiểu loli nhất thời cuồng lên, mân đở mặt lên nhào tới cướp, dùng cả tay chân liền răng nanh nhỏ đều đã vận dụng, đến cuối cùng còn đồng thời phun tung tóe tơ nhện: "Ta, ta, là của ta. . ."

Đáng thương Tử Tử nhỏ nhất, một đám lớn thịt dê xỏ xâu đều bị người cướp đoạt ánh sáng, nhất thời nước mắt rưng rưng, oa một tiếng sê khóc: "Ô ô ô, ô ô ô, xấu ngan, các ngươi những người này xấu ngan, ta không với các ngươi chơi rồi, ta muốn, ta muốn, ta Yêu Ly gia trốn đi!"

Giáo dục thất bại a, đúng là giáo dục thất bại nha, Xích Tỷ Nhi uể oải che ngực, đột nhiên cảm thấy tâm tính lương nhọc lòng tốt đau xót.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh, mau mau lại mở ra vùng núi bao lấy ra các loại thịt bò thịt dê: "Cái kia cái gì, không khóc không khóc, ca ca ta chỗ này còn có, đạt được nhiều là, quản no."

Thật sự mị, sáu cái tiểu loli nhất thời nín khóc mỉm cười, trên mặt còn mang theo nước mắt đây, liền cười đến tỏ rõ vẻ đều là lúm đồng tiền nhỏ, líu ra líu riu đầy ra trước mặt hắn, sáu con béo mập tay nhỏ cùng rùng cây nhỏ tựa như giơ lên đến.

Thật là đồ sộ, có loại này sủng vật déjà vu, có hay không?

Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh, vội vàng đem đồ vật tất cả đều phân cho các nàng, cũng nhờ có hắn có otaku thuộc tính, bình thường không có thiếu trữ hàng các loại đồ ăn, không phải vậy lúc này nhất định thỏa mãn không được sáu cái cái đồ ăn vặt.

Đúng là Xích Tỷ Nhi càng ngày càng lúng túng, tỏ rõ vẻ ửng đỏ cuốn lấy sợi tóc, ấp a ấp úng không nói ra được: "Cái kia, cái kia, muội muội ta các nàng sức ăn khá lớn. . ."

Cái gì gọi là khá lớn, quả thực là kẻ tham ăn hổ đen tốt mị, ta xem như là biết các ngươi nghèo như vậy ăn giấu nguyên nhân rồi!

Hứa Tri Hồ lòng vẫn còn sợ hãi sờ sờ ngực, liền như thế cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, thành thật mà nói thật sự rất lúng túng, nửa canh giờ trước còn tại đánh đánh giết giết, nửa giờ sau thì đã đồng thời vây quanh ăn cơm, này xem như là tương ái tương sát sao?

Không nói gì rất lâu, Xích Tỷ Nhi rốt cục có chút không chịu nổi, không nhịn được ho nhẹ một tiếng: "Cái kia ai, ngươi từ đâu đến?"

Bị nàng như thế vừa đề tỉnh, Hứa Tri Hồ đúng là nhớ tới chính sự, vừa gấp viên công hoàn cho nàng, vừa tỏ rõ vẻ quái lạ nhấc tay vấn đề: "Đúng rồi, ta cũng có chút sự tình muốn hỏi một chút ngươi, xin hỏi. . ."

Còn không có hỏi đây, bên cạnh Tử Tử liền miệng đầy đều là thịt dê, bi bô cướp trả lời: "Ta biết, ta biết, tỷ tỷ ta tên là Xích Tỷ Nhi, nhà ở Đông Minh núi, năm nay 526 tuổi, bình thường thích nhất trang phục đến mỹ mỹ các kẽ ngõc đưa tới cửa, siêu yêu năm hoa phường son bột nước, ngực to da bạch mạo đùi đẹp trường, đừng xem nàng giống như rất biết câu dẫn người, kỳ thực xưa nay đều không có nói qua. . ."

"Đáng ghét a, ngươi đều nói cái gì đó?" Xích Tỷ Nhi cả khuôn mặt đều ửng

đỏ mờ mảnh, mau mau che Tử Tử miệng.

"Mồ hôi, ta không muốn hỏi cái này." Hứa Tri Hồ đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ, không nói gì nửa ngày, lúc này mới một lần nữa ho nhẹ vài tiếng, "Khặc khặc, kỳ thực, ta là muốn hỏi một chút, thế giới này. . ."

"Ồ? Cái gì gọi là thế giới?" Sáu cái tiểu loli đần độn mở to hai mắt.

"Ây. . . Quên đi." Hứa Tri Hồ triệt để từ bỏ, quyết định lại thay cái hỏi pháp được rồi, "Khặc khặc, chúng ta giản lược đơn hỏi, vừa đám kia trâu yêu nói đại vương, không sai, chính là cái kia cái mắt không mở coi trọng các ngươi tỷ tỷ đại vương, là. . ."

"Ngưu Ma Vương nha!" Mấy cái tiểu loli liền đừng mơ tới nữa, trực tiếp trăm miệng một lời trả lời.

"Ồ ồ ồ, hóa ra là trâu ma. . . Phốc!" Hứa Tri Hồ hững hờ gật gù, kết quả đột nhiên một cái thịt dê tất cả đều vắng, "Chờ đã, đợi lát nữa, các ngươi mới vừa nói cái gì, trâu, Ngưu Ma Vương?"

Đúng vậy, đúng vậy, sáu cái tiểu loli đồng thời gật đầu, Xích Tỷ Nhi càng là tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn: "Làm sao? Cái kia ai, ngươi biết Ngưu Ma Vương?"

"Không, không quen biết." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, thầm nghĩ hay là chỉ là đúng dịp trùng tên trùng họ mà thôi, "Ta chính là nghe người ta nói qua một ít yêu quái, tỷ như Ngưu Ma Vương, tỷ như Hoàng Bào Quái, tỷ như Lan Nhược Tự, tỷ như. . ."

"Lan Nhược Tự?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc nhìn hắn, "Ồ, ngươi còn biết Lan Nhược Tự, bất quá ta khuyên ngươi tốt nhất không muốn đi đâu, cái kia thụ yêu là người bị bệnh thần kinh, còn mang theo một đám đầu óc nước vào ma nữ."

"Phốc!" Hứa Tri Hồ lần này liền rau chân vịt đều đồng thời vắng.

"Làm sao?" Xích Tỷ Nhi cùng sáu cái tiểu loli hai mặt nhìn nhau.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ rất xoắn xuýt thở dài, lại nhìn chăm chăm Xích Tỷ Nhi cùng sáu cái tiểu loli nhìn hối lâu, rốt cục cẩn thận từng ly từng tí một giơ tay lên, "Được rồi, ta đến xác nhận một thoáng, các ngươi bảy cái nơi ở, sẽ không phải gọi là?"

"Bàn Ti Động a!" Bảy cái đại tiểu mỹ nhân rất chỉnh tề trả lời.

Rất tốt, cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ liền như vậy xoa một chút mồ hôi lạnh, đàng hoàng trịnh trọng nhìn Xích Tỷ Nhi cùng tiểu loli, vẫn xem, vẫn xem, vẫn xem, vẫn xem, vẫn . . .

Mấy phút sau, liền tại Xích Tỷ Nhi bị nhìn thấy tỏ rõ vẻ đở ứng liền muôn bạo phát trước, hăn đột nhiên sâu sắc thở dài, đưa tay đắp Xích Tỷ Nhi vai, rất lời nói ý vị sâu xa vô vỗ —

"Cái kia cái gì, ta có một cái lời khuyên. . . Nếu như, các ngươi sau đó gặp phải một cái đạo sĩ, tên kia đánh nhau thời điểm yêu thích cởi sạch quần áo, lộ ra trên người mấy trăm con con mắt. . . Ân, nhớ tới, tuyệt đối không nên nhận hắn làm ca ca, ghi nhớ kỹ, ghi nhớ kỹ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 6: Nguyện Vọng Chuyện Này

Đêm khuya Đông Minh Sơn, lông ngỗng tuyêt lớn còn tại hạ, Hứa Tri Hồ nhắc theo nửa bình còn lại bia, từ nóng hổi Bàn Ti Động bên trong khoan ra, trước mặt bị gió lạnh gào thét thổi qua đến, không nhịn được hắt hơi một cái. . .

Phía sau Bàn Ti Động bên trong, sáu cái tiểu loli đã vuốt tròn vo bụng nhỏ, trốn đang ố chăn bên trong ngủ say như chết còn ma nha, Xích Tỷ Nhi rất tri kỷ cho các nàng kéo căng bị giác, sau đó liền tại dưới ánh đèn lờ mờ, phun ra tơ nhện cho các nàng bện qua mùa đông tiểu áo bông. . . Đợi lát nữa, này xem như là tự sinh ra từ tiêu sao?

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, lại suy tư ngẩn đầu lên, nhìn tuyêt lớn đầy trời minh ám đan xen bầu trời đêm, đột nhiên có loại cảm giác rất không chân thực: "Híc, cho nên nói, ta này xem như là chân chính xuyên qua rồi sao?"

Được rồi, nghĩ đến sau đó cũng lại không có cách nào truy mĩ kịch, cũng lại không có cách nào quét WeChat bằng hữu quyển, cũng lại không có cách nào cùng một đám bạn xấu hổ ăn hải nhét, còn thật sự có chút ít thương cảm tới, cũng may xuyên qua trước vốn là ở cô nhi viện lớn lên, chí ít không cần lo lắng không biết ở đâu cha mẹ, sẽ lo lắng khắp nơi thiếp thông báo tìm người.

Cho tới hiện tại mà, xuyên cũng đã mặc vào, tiếp thu cũng tốt không tiếp thu cũng được, đã đến rồi thì nên ở lại, chẳng bằng thật lòng suy nghĩ một chút, sau này nên làm điểm cái gì mới tốt đây. . .

Nói đến, vừa tại Bàn Ti Động bên trong, một đám người ăn lẩu ăn được rất vui vẻ, sau đó còn uống một chỉnh két bia, dựa vào mơ mơ màng màng rượu kinh, Xích Tỷ Nhi đúng là chóng mặt, giới thiệu thế giới này không ít tình

huống.

Một câu nói, từ trước mắt năm giữ tình báo đến xem, cái danh này là "Côn ta" thế giới Touhou, quả thực chính là một đạo tiên hiệp thập cẩm —

Toàn bộ côn ta thế giới, diện tích lãnh thổ bao la sản vật phong phú, phàm nhân lê dân mĩ chục ức, các nước chư hầu độ san sát phân tranh, này làm bối cảnh. . .

Tiếp theo đón lấy, ở cái này bối cảnh cơ sở trên, nơi này lại có Tiên Ma yêu quỷ tồn tại, ừ ân, này ngược lại là không kỳ quái, nhưng là kỳ quái liền kỳ quái tại, những này Tiên Ma yêu quỷ thế lực, tất cả đều nghe vào rất quen tai?

Nói như thế, lấy hiện tại vị trí Đông Minh Sơn làm thí dụ, toà này không hề bắt mắt chút nào yêu núi, ở vào côn ta thế giới tây bắc xa xôi khu vực, trong núi có không ít chim bay cá nhảy thành tinh, trong đó tu là tối cường, không thể nghi ngờ chính là Xích Tỷ Nhi cùng Tử Tử các nàng Bàn Ti Động;

Sau đó, theo Bàn Ti Động đi về phía nam đi, bên kia có tòa núi xanh thăm núi, núi xanh thăm trên núi ở một cái rất yêu thích cưỡng hôn đại yêu, tên là đại lực Ngưu Ma Vương; lại sau đó, theo Bàn Ti Động hướng về bắc đi, bên kia còn có toà Lan Nhược Tự, trong chùa ở một cái Thiên Niên Thụ Yêu cùng một đám ma nữ, thường thường vi phạm chạy đến Bàn Ti Động nơi này đoạt mối làm ăn;

Không sai, này còn chỉ là phụ cận một vùng nha, nếu như ngươi lại tiếp tục đi ra ngoài, dọc theo côn ta thế giới đi bộ một vòng, có người nói còn có thể gấp phải Côn Luân Sơn, Nga Mi phong, bạch cốt động, Đông Hải long cung, hoàng tuyển địa phủ, Thục Sơn kiêm phái. . . Hừ hừ, nói như thế, nơi này trừ ra không có nhất thống tam giới thiên đình ở ngoài, cái khác tất cả đều tề sống!

Có thể tưởng tượng được, những này nhiều thần tiên yêu quái thế lực tồn tại, khó tránh khỏi sẽ có mâu thuẫn cùng tranh cãi, hơn nữa các thế lực lớn trong lúc đó quan hệ còn rất phức tạp thậm chí hỗn loạn, thường thường sẽ không hiểu ra sao loạn chiến lên, tỷ như trở xuống tình huống như thế —

Ngưu Ma Vương: Thục Sơn kiêm phái là cặn bã, giám định xong xuôi (đấu võ)

Thục Sơn kiêm phái: Trâu ngốc ngươi mới đúng cặn bã (đấu võ)

Đào Hoa giáo: Chúng ta gần nhất quyết định thay đổi triệt để, vì lẽ đó liền giúp Thục Sơn kiêm phái được rồi (gia nhập)

Tây Côn Luân: Lần trước chúng ta giúp Thục Sơn, cân nhắc đến đám người kia vẫn không có đáp lễ, lần này chúng ta giúp Ngưu Ma Vương (gia nhập)

Lục Bào Lão Tố: Ta không phải nhầm vào ai, ý của ta là, các ngươi tất cả đều là cặn bã (loạn nhập mở địa đồ pháo)

Được rồi, rất hỗn loạn, cũng rất nguy hiểm a!

Hứa Tri Hồ xin thề chính mình vừa nãy nghe được thế giới này tạo thành thời điểm, đầy đủ sảng sốt hai giờ mới phục hồi tinh thần lại, dù cho lúc này đã tiếp thu xuyên qua sự thực, rất không nói gì ngang đầu nhìn bầu trời đêm đờ ra, đều còn cảm giác rằng có chút khó có thể tin —

Đừng nghịch, ta chỉ là cái mangaka a, còn chỉ là cái trạch tại cuộc sống trong nhà không thể tự gánh xác mangaka, các ngươi đây là muôn náo loại nào, muốn ta tại đây thập cẩm trong thế giới nghịch thiên tu hành giết người đoạt bảo sao, hay là muốn ta mở cái cực kỳ hậu cung thuận tiện phao muội. . .

Nói đến em gái, em gái liền xuất hiện rồi!

Cột kẹt một tiếng, Xích Tỷ Nhi cũng từ Bàn Ti Động bên trong chui ra, trong miệng còn tại kèo kèo kèo thổ ti, trong nháy mắt liền bện ra một cái ngây thơ đáng yêu búp bê, phỏng chừng là muốn tặng cho sáu cái muội muội làm tân niên lẽ vật.

Như vậy lại cũng được, Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, hai người tại Bàn Ti Động trước cửa hai mặt nhìn nhau, mắt to trừng mắt nhỏ rất lâu, Xích Tỷ

Nhi rốt cục có chút lúng túng chậm rãi xoay người: "A a a, mệt chết, ta cấp Tử Tử các nàng thô ti dệt áo lông, lại dệt tiểu áo bông, còn dệt quần bít tất, ti đều muốn dùng hết rồi. . ."

Trung Quốc chị gái tốt, tuyệt đối là Trung Quốc chị gái tốt!

Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đúng là không nhịn được có chút hiếu kỳ: "Lại nói, Xích Xích, Tử Tử các nàng là người em gái ruột, tại sao ta tại trong tiểu thuyết. . . Ạch, ý của ta là, người vẫn liền chờ tại Bàn Ti Động, lại làm cha lại làm mẹ chăm sóc các nàng?"

Người quản ta a, Xích Tỷ Nhi tức giận nguýt nguýt, khinh gõ nhẹ đau nhức vòng eo, rồi lại hơi nheo lại lưu ly giống như xích tròng mắt màu đỏ, ngẩng đầu nhìn tuyệt lớn đầy trời bầu trời đêm —

A, nói đến, tốt lắm như là chuyện trước đây rất lâu!

Tối tăm hỗn loạn Bàn Ti Động nơi sâu xa, sáu cái màu trắng bạc con nhện trứng hơi vỡ vụn, tại chập chờn bất định màu đỏ nhạt ánh lửa dưới, sáu con nhu nhược run rẩy màu trắng bạc con nhện nhỏ, gập ghềnh trắc trở từ trứng xác bên trong bò ra ngoài. . .

Đối với nhỏ yếu chúng tôi nói, thế giới bên ngoài thật sự quá nguy hiểm, may mắn chính là, chúng tại đi tới thế giới này đầu tiên nhìn, liền nhìn thấy một tấm mỉm cười mặt —

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, người là chúng ta chị gái sao?"

"Coong. . . Đương nhiên rồi, bé ngoan nha, ta sẽ chăm sóc thật tốt các người rồi!"

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, vừa có chỉ rất đáng sợ con hổ truy chúng ta, còn nói muốn bắt chúng ta làm điểm tâm ngọt!"

"Không có chuyện gì, ta chờ một lúc liền đem tên kia biến thành điểm tâm

ngọt!"

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, chúng ta vừa mơ tới người hiếu kỳ quái nữ nhân, nàng nói nàng là mẹ. . . Ân, mẹ là gì?"

"Mẹ, mẹ mà. . . A, chính là tỷ tỷ ý tú!"

Rất thú vị chuyện cũ a, hồi tưởng lại năm đó những tình cảnh, Xích Tỷ Nhi không nhịn được hơi vung lên khóc miện: "Nói đến a, cũng thật là hữu duyên, năm đó ta đúng dịp chạy đến trong động liền gặp phải. . . Này, ngươi muốn làm gì, cái kia là vẻ mặt gì?"

Không có thứ gì, Hứa Tri Hồ lập tức ngồi nghiêm chỉnh, biểu thị mình tuyệt đối không nhìn thấy khóc mắt nước mắt gì gì đó.

Hừ hừ, Xích Tỷ Nhi rất tsundere vung lên thiên nga giống như gáy ngọc, suy nghĩ một chút lại quay đầu: "Lại nói ngược lại, biết chăng a, nguyện vọng của ngươi là gì?"

Cái này mà, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút: "Ăn no chờ chết, có tính hay không?"

Phốc, Xích Tỷ Nhi rất không nói gì nhìn hắn, lại như là tại xem một cái kỳ quái sinh vật: "Ngươi, ngươi thật lòng a?"

Đúng vậy, Hứa Tri Hồ trả lời đến có lý chăng sơ: "Ta vừa không có cái gì xa đai lý tưởng, chỉ cần có thể trạch tại Đông Minh Sơn nơi này, mỗi ngày chơi game ăn cơm tắm nắng là có thể, lẽ nào mục tiêu của ngươi là chinh phục côn ta?"

"À không, ta chỉ dự định chinh phục bên dưới ngọn núi cái kia gia son bột nước tiệm." Xích Tỷ Nhi đúng là thành thật, "Bất quá, lại nói ngược lại, bây giờ thói đời rất loạn a, biết chăng ngươi muốn chờ tại Đông Minh Sơn ăn no chờ chết, kỳ thực cũng không dễ dàng a."

Nói mò cái gì lời nói thật, Hứa Tri Hồ rất cảm khái gãi đầu một cái.

Ai nói không phải đây, bên ngoài bất cứ lúc nào cũng sẽ mở địa đồ pháo đánh tới đền, Đông Minh Sơn cũng không là an toàn gì cảng tránh gió, dứt bỏ những Thục Sơn đó kiểm phái Côn Luân đại năng không đề cập tới, vừa cưỡng hôn không được Ngưu Ma Vương, nói không chắc lúc nào sẽ giết đến tận cửa. . .

"Nói cho cùng, chính là ăn no chờ chết, cũng có ăn no chờ chết tiền vốn a." Hứa Tri Hồ suy tư quay đầu, nhìn một chút phương xa trong rừng tùng dưới màn đêm nhà cũ,

"Lại nói ngược lại, ta biết đại khái mình muốn cái gì, bất quá Xích Xích ngươi đây, ngươi có nguyện vọng gì sao?"

"Rất nhiều a!" Xích Tỷ Nhi liền dừng mơ tới nữa, liền vặn lấy ngón tay bắt đầu chăm chú tính toán, "Đầu tiên, ta hy vọng phụ cận kẻ ngốc càng ngày càng nhiều; thứ yếu, trong phố chợ son bột nước tiêm lúc nào biết đánh nhau chiết, lần thứ hai, ta phải cố gắng nuôi lớn Tử Tử các nàng. . ."

Thùa nhận đi, ngươi chính là cái siscon!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, đúng là không nhịn được rất là đồng tình: "Thoại giảng, điều này cũng rất không dễ dàng đâu?"

Ai nói không phải đây, Xích Tỷ Nhi rất cảm khái thở dài, thầm nghĩ làm một chỉ yêu quái, ta áp lực rất lớn a, bên ngoài có người muôn cưỡng hôn, sáu cái muội muội nuôi nấng phí lại rất đắt, tình cờ còn có người chạy tới đoạt mối làm ăn cướp địa bàn. . .

"Yên chí, yên chí." Hứa Tri Hồ đụng phải va nàng vai đẹp biếu thị an ủi, "Đại gia đều là hàng xóm, hiếm thấy hữu duyên gặp phải, tại đủ khả năng trong phạm vi, ta sẽ hỗ trợ rồi."

"Thật sự?" Xích Tỷ Nhi quay đầu nhìn hắn.

"Đương nhiên!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt trả lời, thuận lợi từ trong lòng móc ra hai chai bia, trực tiếp dùng hàm răng cắn mở cái nắp đưa tới, "Đến, cụng ly, chúc mừng chúng ta chính thức trở thành hàng xóm, quê nhà hỗ trợ có yêu, tốt hàng xóm vượt qua họ hàng xa."

"Ây... Cụng ly!" Xích Tỷ Nhi tiếp nhận bia, cùng hẵn nhẹ nhàng đụng một cái.

Bình rượu phát sinh nhẹ nhàng tiếng va chạm, hai người liền như vậy dần độn người nhìn ta ta nhìn người, giống như đột nhiên lại không có thoại nói, lông ngỗng tuyet lớn đầy trời dưới bóng đêm, hai người kiên sóng vai ngồi ở chỗ đó, lẫn nhau đều có thể nhận ra được đối phương hô hấp, tựa hồ liền tim đập đều có chút đồng bộ...

Qua một lát, Xích Tỷ Nhi để bia xuống bình, hai gò má hơi nỗi lên đỏ ửng, đúng là có chút ánh mắt mê ly xoay đầu lại: "Lại nói, biết chẳng a, trừ ra an tâm trách tại Đông Minh Sơn ăn no chờ chết bên ngoài, người sẽ không có cái khác dự định?"

"A, nhất định phải nói..." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Ta còn định tìm cái ôn nhu hiền lành tốt em gái, ở đây lập gia đình, sinh một đoàn hài tử, đến lúc đó ta cấp bọn nhỏ kể chuyện xưa, nàng liền tại lò lửa một bên dệt. . ."

Hì hì, còn chưa kịp nói xong, hẵn liền bị mạng nhện cấp thiếp trên tường rồi!

"Ai, ai muốn gả cho người?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ đỏ ửng nhìn hẵn, trực tiếp liền tsundere lách mình.

"Ta sát, ta chỉ nói là dệt. . ." Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy này ngốc nữu giống như hiểu lầm cái gì.

Nói cái gì đều vô dụng, say chuênh choáng Xích Tỷ Nhi đã mơ hồ đào tẩu, gào thét trong gió rét, giống như lông ngỗng đại tuyet càng lúc càng nhiều, Hứa

Tri Hồ rất không nói gì kề sát ở trên tường, đúng là không nhặt được hắt hơi một cái —

"Chờ đã, vân vân, đào tẩu quy đào tẩu, ngươi liền không thể trước tiên đem ta giải. . . A, hắt xì!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
[dtv-ebook.com](#)

Chương 7: Xích Tỷ Nhi Món Làm Ăn Lớn

Hạ xuống cả một đêm lông ngỗng tuyêt lớn, sáng sớm Đông Minh Sơn một mảnh bao phủ trong làn áo bạc, Bàn Ti Động cửa đều bị tuyêt đọng chẵn lại hơn nửa, trong rừng tùng nhà cũ càng là khắp nơi trăng xóa, liền phía dưới mái hiên đều kết đầy một loạt trong suốt băng lăng.

Sáng sớm màu vàng dưới ánh mặt trời, một chiếc xe điện kéo thật dài màu xanh mây mù, từ tuyêt trăng mênh mang suối nước nóng phía trên gào thét xẹt qua, ven đường cuốn lên bay tán loạn tuyêt đọng, một cái Hắc Hùng Tinh suýt chút nữa bị đụng vào đầu, không nhịn được hướng về đi xa xe điện vung vẩy hùng chưởng, tức đến nỗi phổi hét quái dị: "Khốn nạn, chạy trốn nhanh như vậy, các ngươi vội vàng đi đầu thai a!"

"Xin lỗi, xin lỗi." Hứa Tri Hồ rất vô tội quay đầu lại nói khiêm, lại không nhịn được quay đầu, nhìn ngồi ở chính mình mặt sau Xích Tỷ Nhi, cùng với như chồng người tựa như nắm nhoài Xích Tỷ Nhi trên lưng sáu cái tiểu loli.

"Quẹo trái, quẹo trái." Xích Tỷ Nhi mang một bộ mượn tới kính râm, nhìn phuong xa phản quang lợi hại tuyêt địa sườn núi, "Xuyên qua cái đồi kia, lại đi về phía nam mở mấy dặm đường, chúng ta liền có thể đến Đông Minh hồ yêu quái phố chợ."

Đẹp đẽ cổ trang váy đỏ đại mỹ nhân, lại phối hợp hiện đại cảm mướt phần kính râm, tranh này phong vẫn đúng là đủ kỳ quái.

Hứa Tri Hồ không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, nhẹ nhàng vỗ vỗ xe toà, xe điện nhất thời lần thứ hai cưỡi mây đẹp gió lao ra: "Híc, đi yêu quái phố chợ liền đi yêu quái phố chợ được rồi, tại sao ta còn nghiêm trọng hơn quá

tải mang tới các ngươi bảy cái đây?"

Khặc khặc, nói đến đây cái, kỳ thực còn muốn đem thời gian hướng về trước đây —

Tối hôm qua cùng Xích Tỷ Nhi hàn huyên một hồi, hơn nữa tiếp nhận rồi xuyên qua sự thực sau đó, hắn hiện tại xem như là biết mình phải làm gì.

Đúng, đừng động thế giới này nguy hiểm cỡ nào có bao nhiêu hỗn loạn, chí ít chúng ta hiện nay hàng đầu mục tiêu, chính là muôn trách tại Đông Minh Sơn, nghịch thiên tu hành giết người đoạt bảo leo lên cao nhất. . . Phi phi phi, không đúng, là ăn no chờ chết an tâm qua chính mình cuộc sống gia đình tạm ổn!

Bất quá lại nói ngược lại, muốn đạt thành ăn no chờ chết mục tiêu, giống như cũng không là chuyện dễ dàng gì a, trời mới biết bên ngoài những đại năng lúc nào sẽ loạn mở địa đồ pháo, vì lẽ đó ở tình huống như vậy, là một người căn bản không hiểu được tu hành gia hỏa, chí ít cũng có cái dựa dẫm mới được.

Mà nói đến dựa dẫm, không nghi ngờ chút nào, hắn hiện tại chỗ dựa lớn nhất, chính là đã bị luyện chế thành pháp khí nhà cũ cùng những hằng ngày đồ dùng.

Từ tình huống trước mắt đến xem, những này kỳ quái pháp khí cấp bậc cùng uy lực đều rất thấp, bất quá tại Đông Minh Sơn phụ cận vùng này, dùng để tự vệ vẫn là không thành vấn đề, chỉ cần đừng đại dột đi ra ngoài cầm cờ kéo cùu hận là được.

Nhưng mà, hiện tại bãі ở trước mắt nghiêm túc vấn đề là, như pháp khí thứ này, bất kể là cái gì chủng loại, đều cần tiêu hao linh khí mới có thể duy trì cùng thôi thúc. . .

Một mực Hứa Tri Hồ bản thân không hiểu tu hành, vì lẽ đó hiện nay chỉ có thể dựa vào nhà tự động vận chuyển, từ Đông Minh Sơn linh mạch bên trong hấp thụ linh khí, bất quá rất hiển nhiên, loại này hấp thụ tốc độ hiển nhiên không sánh được tiêu hao tốc độ, cho tới vén vẹn một ngày không tới, gian phòng trên

vách tường linh khí mạch lạc đều ảm đạm đi khá nhiều.

Nguyên nhân chính là như vậy, sáng sớm hôm nay lại đi Bàn Ti Động bái phỏng thời điểm, Hứa Tri Hồ cố ý đưa một mặt gương trang điểm cấp Xích Tỷ Nhi, sau đó thừa dịp nàng mở cờ trong bụng, nói bóng gió hỏi phải như thế nào nhanh chóng thu được linh khí.

Kết quả mà, đẹp đẽ vayah đỗ mỹ nhân, lúc đó hiện đang mừng khấp khởi nghiên cứu gương trang điểm, nghe được vấn đề này sau đó liền không hề nghĩ ngợi, trực tiếp liền bật thốt lên —

"Linh thạch a! Nếu như ngươi muốn nhanh chóng thu được linh khí mà nói, đi cướp linh thạch liền đúng rồi!"

Cũng thật là đơn giản thô bạo, Hứa Tri Hồ nghe được cướp cái chữ này thời điểm, quả thực là đầy sau đầu mồ hôi lạnh, một mực Xích Tỷ Nhi cùng sáu cái tiểu loli còn một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ, thật giống như đang thảo luận đi chợ bán thức ăn hai cân thịt lợn. . .

Cũng may chỉ chốc lát sau, nhìn Hứa Tri Hồ loại kia "Các ngươi sa đọa" ánh mắt, Xích Tỷ Nhi cuối cùng cũng coi như phẫn nộ thả xuống gương trang điểm: "Được rồi, được rồi, không cướp liền không cướp, vậy chúng ta liền làm điểm buôn bán nhỏ đi kiếm. . . Ân, ta muốn nhớ không lầm, giống như phụ cận Đông Minh đáy hồ có cái yêu quái phô chợ, vừa vặn ta cũng muốn đi bán đồ vật, không bằng đồng thời a?"

Này còn tạm được, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, thậm nghĩ kiến nghị này ngược lại không tệ, tuy nói trong lúc nhất thời không nghĩ tới mình có thể làm cái gì chuyện làm ăn, bất quá trước tiên đi yêu phuường nhìn cũng rất tốt, coi như điều tra thị trường.

Nhưng mà, xuyên qua sau đó lần thứ nhất đi xa nhà, vì an toàn cân nhắc, hắn vẫn là trước tiên tỉ mỉ chuẩn bị nửa giờ, cố ý hướng về vùng núi trong bao nhét vào một đống lớn dùng phòng thân hằng ngày pháp khí, thuận tiện nói một câu,

cái này vùng núi bao cũng bị luyện thành pháp khí, có chút tương tự với chiếc nhẫn chứa đồ, nội bộ không gian lớn đến có thể chứa đựng hai đài tủ lạnh.

Lại sau đó, đương nhiên chính là cưỡi lên xe điện xuất phát, bất quá nơi này xảy ra chút tiểu tình hình —

Sáu cái tiểu loli chưa từng thấy như thế mới mẻ "Vật cưỡi", nhìn thấy sau đó dồn dập nhấc tay yêu cầu thí thừa, mà vì chăm sóc các nàng, Xích Tỷ Nhi cũng ỡm ờ yêu cầu lên xe, vì lẽ đó đến cuối cùng, liền đã biến thành Hứa Tri Hồ tại lái xe phía trước, bảy cái đại tiểu mỹ nhân ở phía sau chõng người, tám người một xe nghiêm trọng quá tải lái về Đông Minh hồ...

"Mồ hôi, cũng còn tốt nơi này không có cảnh sát giao thông thúc thúc." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, rồi lại không nhịn được quay đầu lại xem.

Bởi vì khí trời rất lạnh, chen chúc ở phía sau chỗ ngồi sáu cái tiểu loli, tất cả đều ăn mặc dày đặc áo bông, xa xa nhìn sang lại như sáu cái sắc thái rực rỡ tròn vo tiểu cầu.

Đúng là kéo chính mình eo Xích Tỷ Nhi, tuy rằng bây giờ thiên khí lạnh đến mức thấu xương, nhưng vẫn là một thân màu đỏ thẫm tơ nhện la quần, để trần một đôi trắng như tuyết như ngọc mũi chân, đầy đủ nghiêm chứng khuôn mặt đẹp cùng chịu rét trong lúc đó liên quan tính.

Không chỉ có như vậy, nàng ngày hôm nay còn như những Ba Tư vũ nương tựa như, lộ ra một đoạn mềm mại eo thon chi, trắng như tuyết lê qua tựa như rốn mắt trên, khám nạm một viên trắng bạc tinh xảo lục lạc, gió rét thổi tới thời điểm, lục lạc mềm mại lay động, thỉnh thoảng lanh lảnh vang vọng.

"Hừ hừ, xem ngốc hả?" Xích Tỷ Nhi rất đắc ý vung lên thiên nga gáy ngọc, rồi lại không nhịn được lén lút thở phào một cái, cũng còn tốt, cũng còn tốt, xem ra mấy ngày trước không phải luôn gia khuôn mặt đẹp trị hạ xuống, mà là cái tên này cắn bản không có chú ý tới.

"Vâng vâng vâng , ta nghĩ nỗi lén ta dưỡng cái kia mèo ngốc. . ." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, sau đó cướp tại Xích Tỷ Nhi mắt hạnh trợn tròn trước, lập tức rất sáng suốt nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, cái kia yêu quái phố chợ ở đâu, còn chưa tới sao?"

"Liền ở ngay đây a, ngươi không thấy sao?" Xích Tỷ Nhi ngược lại tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn.

"Cái nào?" Hứa Tri Hồ theo bản năng quay đầu nhìn chung quanh một chút, kết quả mấy giây sau, chờ hắn thấy rõ hoàn cảnh chung quanh, đột nhiên liền rất không nói gì há to mồm, "Híc, ngươi quản cái này, gọi là. . . Phố chợ?"

Được rồi, cũng khó trách hắn sẽ có phản ứng như thế này, thực sự là này cái gọi là phố chợ, bất luận nhìn thế nào cũng giống như. . . Ach, chợ bán thức ăn?

Không có cái gì cửa hàng, đừng nói gì đến quán trà túu lâu, kỳ thực chính là ở bên hồ chỉnh ra một khố bình địa, sau đó các loại hình thù kỳ quái yêu quái tất cả đều tụ tập ở đây, giờ các loại vật kỳ quái lớn tiếng thét to mua đi, tỷ như đèn sì sì không biết lai lịch được thảo, tỷ như đứt đoạn mất nửa đoạn cán dài đai đao, thậm chí còn có cái gì rách rưới nát tàn bẩn thiếu bí tịch. . .

Tối không nói gì chính là, này trung gian còn có cái tiên phong đạo cốt Ô Quy Tinh, cầm lấy bên cạnh trải qua một cái Dã Trư Tinh, vô cùng thần bí nháy mắt: "Chà chà tranh cãi, vị này, ta xem ngươi xương cốt thanh kỳ thiên phú xuất chúng, nhất định là muôn nhất thống yêu giới. . . Vừa vặn, ta này có bản Yêu Viêm rèn luyện phương pháp, chính là Thái Cổ Yêu Vương truyền xuống. . . Nay này này, đừng đi a, năm khối linh thạch, chỉ cần năm khối linh thạch a!"

Giời ạ, này ngạnh cũng quá già đi, Hứa Tri Hồ nhìn ra lệ rơi đầy mặt, thầm nghĩ ta nhất định là đi sai chỗ.

Không đi sai a, Xích Tỷ Nhi đúng là có lý chẳng sợ: "Ngươi cho rằng đây, chúng ta yêu tộc lại không phải những người tu chân kia, còn muốn nói cái gì phô trương, lại nói Đông Minh Sơn vùng này vốn là rất hoang vu mà, có cái phố

chợ là tốt lắm rồi."

Nói tới cũng có đạo lý a, Hứa Tri Hồ rất cảm khái xoa một chút mồ hôi lạnh, đúng là vào lúc này, xung quanh những yêu quái rốt cục nghe thấy được người sống bực bội, tất cả đều hung tợn quay đầu trông lại: "Vô liêm sỉ, tại sao có thể có cá nhân tộc đi vào phố chợ, nghe lên. . . A, nghe lên, giống như rất thích hợp kho a!"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy chính mình có thể cân nhắc rút lui, bất quá chưa kịp hắn tới kịp lách mình, Xích Tỷ Nhi cũng đã mắt hạnh trọn tròn, tức giận trừng mắt bốn phía: "Tất cả đều đánh bay, đây là ta, Ạch, nhà ta thân thích!"

Khoan hãy nói, bị Xích Tỷ Nhi như thế thở phì phò trừng một chút, xung quanh những yêu quái lập tức rất thức thời tản ra, đương nhiên cũng ít không được âm thầm oán thầm, Tri Chu Tình từ đâu tới nhân loại thân thích.

"Ồ, Xích Xích ngươi thật giống như uy tín rất cao sao?" Hứa Tri Hồ còn thật sự có điểm nỗi lòng tôn kính.

"Đương nhiên rồi, đương nhiên rồi." Tử Tử các nàng sáu cái nghe nói như thế, ngay lập tức sẽ rất tự hào giơ lên tay nhỏ, "Tỷ tỷ tu là tối cao rồi, hơn nữa còn là Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân nha, phạm vi 500 dặm đều rất nổi danh!"

"Nói mò cái gì lời nói thật!" Xích Tỷ Nhi mở cờ trong bụng bên trong, đương nhiên cũng còn muốn rụt rè khiêm tốn vài câu, "Khặc khặc, kỳ thực đi, tuy nói ta xác thực có thể dựa vào mặt ăn cơm, bất quá trên thực tế, ta càng yêu thích dùng thực lực cùng tài hoa tới dùng cơm. . ."

Tiết tháo đây, tỷ tỷ ngươi tiết tháo đây, Hứa Tri Hồ đối với này biểu thị rất không nói gì, mắt thấy Xích Tỷ Nhi còn muốn tự đề cử một thoáng khuôn mặt đẹp vô song, mau mau nói sang chuyện khác: "A, đúng rồi, nói đến phố chợ, Xích Xích ngươi dự định tới nơi này bán cái gì?"

Này còn phải hỏi sao? Xích Tỷ Nhi dương dương tự đắc hấp háy mắt, ngược lại cũng không vội lập tức mua đi, mà là trước tiên từ trong lòng lấy ra son bột nước.

Trang phục nửa ngày, nàng rồi hướng cái kia mới vừa được gương trang điểm, sửa sang lại hơi có chút ngổn ngang sợi tóc, lúc này mới hài lòng gật gù, sau đó lại lấy ra một tờ đèn lồng thảo biên thành chiếu, cẩn thận từng ly từng tí một hướng về trên đất một phô.

"Híc, ngươi muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt.

Chưa kịp hắn phản ứng lại, Xích Tỷ Nhi đã sửa sang lại váy đỏ la sam, trực tiếp liền tại ban ngày ban mặt, điềm đạm đáng yêu ôn nhu yếu mềm hướng về chiếu trên một quỳ, suy nghĩ một chút cảm giác rằng không đúng, mau mau đập võ trán, lại không biết từ đâu biến ra một chiếc quan tài, tầng tầng đặt tại chiếu bên cạnh.

Trời mới biết này trong quan tài có cái gì, chỉ có điều sau một khắc, sáu cái tiểu loli đột nhiên liền viền mắt ẩm ướt hồng, tập thể nhào vào Xích Tỷ Nhi trên người, rất chỉnh tề lên tiếng khóc lớn lên —

"Ô ô ô! Bán mình táng phu, bán mình táng phu rồi, Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân, mới vừa ra lò bán mình táng phu rồi. . . Mua đưa tới sáu, phụ tặng sáu cái đáng yêu muội muội, chỉ bán 998 linh thạch, chỉ bán 998, đi qua đi ngang qua không nên bỏ qua a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 8: Nhận Muội Cuồng Ma

Vĩnh viễn không muốn đánh giá cao một cái yêu tinh tiết tháo, nếu như nàng còn có tiết tháo thứ này... .

Tại xuyên qua sau ngày thứ hai, Hứa Tri Hồ sâu sắc rõ ràng đạo lý này, giờ ạ, này rất sao cũng có thể a, ban ngày ban mặt, hàng trăm cặp mắt đỗ dồn vào bên trong, các ngươi bảy cái lại trước mặt mọi người đi lừa gạt, ta nói sao, một đám cùng đến thái quá Tri Chu Tinh có thể bán món đồ gì, hoá ra là bán mình táng phu... .

"Có vấn đề gì?" Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ liếc mắt nhìn hắn, thuận tiện còn không quên cầm gừng xoa một chút con mắt, sau đó liền kế tục như thế viền mắt ướt át lệ nước long lanh, quỳ gối cái kia trương chiểu trên kế tục làm điểm đậm đáng yêu hình.

Sáu cái tiểu loli cũng rất quen biết luyện, bi bô kêu la "Mua đưa tới sáu", sáu tấm trẻ con phì khuôn mặt nhỏ gò má, phối hợp nước long lanh mắt to, quả thực là manh đến cực điểm, nếu không là Hứa Tri Hồ biết nội tình mà nói, phỏng chừng đều sẽ không nhịn được móc bóp ra.

Kỳ quái hơn chính là, rõ ràng nhìn thấy như thế vụng về biểu diễn, xung quanh những yêu quái không có một cái giật mình, ngược lại có vài con hùng yêu tràn đầy phấn khởi bắt đầu đặt cược, đánh cuộc Xích Tỷ Nhi các nàng ngày hôm nay có thể lừa gạt đến mấy cái kẻ ngốc... .

"Hiếu kỳ hỏi một câu, các ngươi đến cùng bán qua bao nhiêu lần?" Hứa Tri Hồ nhìn ra đầu đầy mồ hôi lạnh.

"Cũng không có mấy lần, cuối cùng cũng coi như mười bảy mười tám thứ, thành công năm, sáu lần mà thôi." Xích Tỷ Nhi rất khổ não cắn môi anh đào, "Hết cách rồi, trong núi yêu quái quá thuộc, không dễ dàng đắc thủ, cũng là lừa gạt lừa gạt bên ngoài đến khuôn mặt mới."

Là tại hạ thua, Hứa Tri Hồ yên lặng không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, thăm nghĩ ở tình huống như vậy, các ngươi lại còn có thể được tay năm, sáu lần, những kẻ ngốc yêu quái trong óc đều chứa đầy mừng chi lang thạch rau câu sao?

Sự thực chứng minh, trên thế giới này đều là có ngu ngốc, ngăn ngắt hai canh giờ bên trong, lại thật sự có năm, sáu con yêu quái lại đây hỏi giới, bất quá xem những người này trang điểm, không làm được so Xích Tỷ Nhi còn nghèo, nhiều nhất một cái chỉ chịu ra năm mươi linh thạch, còn rất chăm chú hỏi có thể hay không trả tiền phân kỳ. . .

Cút! Đối với loại này muốn chiếm tiện nghi không biết xấu hổ hành vi, Xích Tỷ Nhi rất không khách khí biểu thị từ chối.

Lại qua một canh giờ, quỳ đến đâu gối đều có chút cay cay, nàng không nhịn được đỡ tinh tế vòng eo, rất ai oán thở dài: "A a a, xem ra hôm nay là không xong rồi, ai, thời đại này, người và người cơ bản tín nhiệm đều không có, thế phong nhạt hạ a!"

"Ta xoa, ngươi còn có mặt mũi nói câu nói như thế này?" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng.

Mắt thấy sáu cái tiểu loli đều sắp ngủ, hăn rốt cục thở dài, vỗ vỗ Xích Tỷ Nhi vai đẹp: "Tính toán rồi, tính toán rồi, dựa vào các ngươi kiểm linh thạch, phỏng chừng đợi được sang năm vào lúc này, cũng chưa chắc có thể. . . Hả?"

Đang nói như vậy, cách đó không xa hồ Động Đình bên trong, đột nhiên nhấc lên một trận cuồng triều sóng lớn.

Tiếp theo đón lấy, liền nhìn thấy sôi trào bọt nước bên trong, một cái quy yêu

giơ hai cây đại chùy, thở hổn hộc nhảy lên ngạn, cách xa xa liền mặt mày hớn hở: "Oa ha ha ha, món làm ăn lớn a, món làm ăn lớn a, có đại khách tới cửa rồi!"

Trong phút chốc, toàn bộ yêu phường đâu tiên là yên lặng như tờ, tiếp theo đón lấy ầm ầm đại loạn, hiện đang cò kè mặc cả đám yêu quái cùng nhau ném hàng hóa, cũng không biết từ đâu biến ra sáng loáng dao bầu cùng lưỡi búa, nhất thời đằng đằng sát khí vây lên đến: "Làm sao, làm sao, kẻ ngốc ở chỗ nào?"

Chớ cản đường, còn chưa nói hết, câu hỏi gia hỏa liền bị Xích Tỷ Nhi một cước đạp bay.

Vừa còn quỳ gối chiếu trên làm điểm đam đáng yêu trạng đẹp đẽ mỹ nhân, trong nháy mắt liền từ váy đỏ phía dưới rút ra hai thanh dài đến ba thước dao bầu, mặt mày hớn hở nhảy lên một cái: "Kẻ ngốc? Có bao nhiêu khải? Nhiều tiền sao? Trát không đâm tay? Có hay không hậu trường?"

Ta lặc, Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, không nhịn được đánh giá quần áo khinh bạc Xích Tỷ Nhi, thầm nghĩ này hai thanh dao bầu vừa đến cùng tàng ở nơi nào?

Đúng là lúc này, cái kia bị bao quanh vây nhốt quy yêu, đã chùi đại hẫn lắp bắp nói: "Cái kia cái gì, chúng ta vừa nãy đến yêu phường thời điểm, nhìn thấy núi ở ngoài có cái cường hào đạo sĩ đi ngang qua, một thân pháp khí, hầu bao phình, điều khiển lượng mây tía phi xa, đánh ra cờ hiệu nói muốn chiếm lấy chúng ta Đông Minh Sơn, còn mang theo nam vân động vài con khuôn mặt đẹp Hồ Ly Tinh. . ."

Có phải là a, một đám yêu quái nghe được say mê trống ngóng, không nhịn được đồng thời sát chảy nước miếng, rồi lại nhất thời nổi giận: "Cầm thú, lại muốn chiếm lấy chúng ta Đông Minh Sơn, còn dám đào chúng ta góc tường, lão tử cũng không kịp đùa giỡn. . . Đúng rồi, tên kia là tu vi gì?"

Khó nói, quy yêu có chút khổ não sờ sờ đầu: "Ta cách đến xa, đại khái có thể nhìn thấy cái kia cường hào đạo sĩ tu vi, đại khái tại người nguyên cấp cao trên

dưới. . ."

Nói đến tu vi, nhưng nhất định phải nói một chút côn ta thế giới tu vi phân chia, đáng lưu ý chính là, này côn ta bên trong thế giới hết thảy Tiên Ma yêu quỷ, kỳ thực đều có thống nhất tu vi phân chia, từ thấp đến cao lần lượt có thể chia làm —— người nguyên, nguyên, Thiên Nguyên, thánh nguyên, mà mỗi một nguyên lại có thể lần thứ hai phân chia tỉ mỉ là cấp thấp, cấp trung, cấp cao, đỉnh cao.

Lấy Xích Tỷ Nhi làm thí dụ, tu vi của nàng tại Đông Minh Sơn xem như là cao nhất, mười mấy năm qua đều dừng lại tại người nguyên cấp trung, cái khác Đông Minh Sơn yêu quái thì lại muốn thoảng nhược một chút, phổ thông đều chỉ có người nguyên cấp thấp đến cấp trung trong lúc đó, nhìn từ góc độ này, cái kia tuyên bố nói muốn chiếm lấy Đông Minh Sơn đạo sĩ, tu vi tựa hồ so Đông Minh Sơn bảy yêu đều muốn hơi cao hơn một bậc.

"A, này cũng có chút khó đối phó." Một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, lại cùng nhau nhìn Xích Tỷ Nhi, hết cách rồi, ai kêu nhiều như vậy yêu quái bên trong, liền mấy Xích Tỷ Nhi tu là tối cao.

"Cái này mà. . ." Xích Tỷ Nhi cũng có chút tiếc do dự.

Bất quá lúc này, cái kia quy yêu đúng là rung đùi đắc ý bỗ túc một câu: "Đúng rồi, tên kia thực sự là giàu có đến mức nứt đố đổ vách, ta nhìn hăn hẫu bao phình, còn muốn mấy con hồ ly tinh với hăn bao ban đêm, vừa ra tay chính là 500 linh. . . Ô?"

Không cần phải nói, vừa còn đang do dự một đoàn yêu quái, đã sớm đãng đằng sát khí xông ra ngoài.

Xích Tỷ Nhi càng là xông lên trước, cầm lấy màu trắng bạc tơ nhện tại trong rừng gào thét nhảy lên, váy đỏ theo gió phiên phiêu lay động, lại như là lá cờ tựa như chỉ rõ phương hướng: "Xét nhà hỏa, theo kịp, giết chết tên khốn kia, ta bảy các ngươi ba, không đúng, ta tám các ngươi hai!"

"Chờ đã, vậy ta nên làm gì, lưu lại mang hài tử sao?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì đứng tại chỗ.

Còn chưa nói hết đây, sáu cái tiểu loli đã a a a hoan hô, nhân thủ một cục gạch theo xông ra ngoài, Tử Tử trải qua bên cạnh hắn thời điểm, còn rất tốt bụng đưa cho một cục gạch cho hắn: "Đến, ca ca ngươi cầm phòng thân, đợi lát nữa có thể dùng đến gõ ám côn nha!"

Cảm tạ, Hứa Tri Hồ cảm động đến rơi nước mắt, sau đó liền bị sáu cái tiểu loli kéo, thân bất do kỷ theo kịp đánh cướp đoàn.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, một đoàn yêu quái đã chép lại gia hỏa, đằng đằng sát khí lao xuống Đông Minh Sơn.

Mắt thấy phía trước chính là mênh mông cánh đồng hoang vu, Xích Tỷ Nhi cầm lấy màu trắng bạc tơ nhện từ trên trời giáng xuống, thuận thế giơ lên um tùm tay ngọc, trong phút chốc, một đoàn yêu quái tất cả đều tập thể ngã xuống, liền như thế vô thanh vô tức nằm rạp tại cây cối bên trong.

Không đợi bao lâu, quả nhiên liền nhìn thấy phương xa hào quang điểm lành lóng lánh, một chiếc vàng chói lọi mây tía phi xa ra hiện ở trên đường chân trời, nhanh như chớp hướng bên này lái tới —

Hào quang điểm lành mây tía phi xa, vừa nhìn liền biết là hàng cao cấp sắc, thùng xe trên trải rộng năm màu lóng lánh muôn hình muôn vẻ trận pháp, phỏng tầm mắt nhìn cũng làm người ta đầu váng mắt hoa nổi lòng tôn kính, liền ngay cả cái kia mười hai thớt kéo xe hùng tráng vảy rồng tuấn mã, lại trên trán cũng đều đeo phụ gia khinh vũ thuật lam phỉ thúy. . .

"Đại gia ngươi, xe này, chẳng lẽ là Thiên Công phuường xuất phẩm năm hà vân xe?" Đông Minh Sơn bầy yêu nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, mấy trăm con mắt bên trong đều đang bốc lên ánh sáng xanh lục.

Không có thiên lý a không có thiên lý, có người nói loại này năm hà vân xe,

chính là Thiên Công phuường ra đỉnh cấp toà giá, hàng năm chỉ điểm thụ chỉ là sáu chiếc, do mười hai cái bậc thầy sư thuần thủ công rèn đúc, được xưng một xe tại tay thiên hạ ta có, chỉ cần đến môn phái bình thường trước sơn môn đình trên một phút, sẽ có mười mấy vị khuôn mặt đẹp nữ tu sĩ lại đây hỏi đường. . .

Nhìn lại một chút trên xe vị kia hoàng bào đạo sĩ, tuy rằng tỏ rõ vẻ thịt mỡ, bất quá khắp toàn thân đều là vàng chói lọi, hai cái phì tay ôm vài con yếu điệu Hồ Ly Tinh, người sau tuy rằng xấu hổ hô không muốn a không muốn, nhưng nhìn tình huống tuyệt đối là muốn a muốn a.

Không có thiên lý a không có thiên lý, một đoàn yêu quái nhìn ra nghiên răng nghiên lợi, lại không nhịn được tập thể lệ rơi đầy mặt, Xích Tỷ Nhi càng là rất ai oán lấy ra khăn tay, xoa một chút khóc mắt óng ánh nước mắt.

Người có tiền thế giới, quả nhiên không phải chúng ta có thể hiểu được, ngẫm lại luân gia phải nuôi sáu cái muội muội, liền son bột nước đều chỉ có thể mua quá thời hạn hàng, gấp phải đánh gãy còn muốn làm cái đại từ lúc phô chợ hàng trước hàng dài, nhìn lại một chút đây không phải biết nơi nào đến cường hào khốn nạn. . .

Đang khi nói chuyện, chiếc kia năm hà vân xe đã hoa lệ lê đến dưới chân núi, ngồi trên xe vài con yếu điệu Hồ Ly Tinh, nhìn trung gian vị kia mập mạp hoàng bào đạo sĩ ánh mắt, quả thực là các loại e thẹn các loại ôn nhu: "Chán ghét rồi! Vị đạo trưởng này, ngài rốt cuộc muốn đổi với ta bọn tỷ muội làm cái gì đấy?"

Nha ha ha a, tỏ rõ vẻ thịt mỡ hoàng bào đạo sĩ hăng hái, thuận tay nắm lấy một con hồ ly tinh xanh nhạt tay nhỏ, cười híp mắt nói: "Vô lượng thọ phật, bần đạo đạo hiệu Bách Nhã Ma Quân, tự bản giáo tổng đàn mà đến, phụng mệnh ở đây thành lập phân đà, mấy vị tiểu nương tử quả nhiên có được hoa nhường nguyệt thẹn, không bằng liền bé ngoan. . . Ân, làm bần đạo muội muội?"

Ồ, cây cối bên trong một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ này tiết tấu không đúng, dựa theo lẽ thường nói, không phải nói là bé ngoan làm ấm

giường sao, làm sao đột nhiên liền biến thành nhện muội muội nội dung vở kịch.

Đúng là Xích Tỷ Nhi cùng sáu cái tiểu loli mở to hai mắt, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, đồng thời nhìn Hứa Tri Hồ.

Ta X, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, ạch, sẽ không như thế xảo đi, chúng ta tối ngày hôm qua mới vừa nói phải cẩn thận cái kia nhận muội cuồng ma, kết quả ngày hôm nay liền va vào?

Mặc kệ nhiều như vậy, Xích Tỷ Nhi mang theo một đám yêu quái mắt nhìn chăm chăm, khoảng cách gần quan sát dưới, quả nhiên có thể nhìn thấy cái kia tự xưng Bách Nhã Ma Quân hoàng bào đạo sĩ tuy rằng ngồi không mà hưởng, bất quá xem ra đúng là tu vi thâm hậu, quanh thân hắc khí lượn lờ như thực chất, ở sau lưng mơ hồ kết thành dữ tợn hung ác âm trầm Ma Ảnh.

"Chà chà, giống như là tu luyện bảy, tám trăm năm yêu ma a!" Một đoàn yêu quái âm thầm lúi lưỡi, lại cùng nhau nhìn Xích Tỷ Nhi.

"Sợ cái gì!" Xích Tỷ Nhi lạnh rên một tiếng, liền muốn giơ dao phay lên lao ra.

"Đợi lát nữa!" Hứa Tri Hồ đột nhiên một cái đè lại nàng, tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Cái kia cái gì, các ngươi thật dự định đánh cướp cái này nhận muội cuồng ma?"

"Đương nhiên rồi, hắn đều muốn nói muốn chiếm lấy Đông Minh Sơn rồi!" Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ gật đầu, "Hơn nữa, gần nhất sinh hoạt rất gian nan có được hay không, Bàn Ti Động sửa chữa phí, Tử Tử các nàng nuôi nấng phí, còn có son bột nước tiền. . ."

Sợ ngươi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì giơ tay lên: "Được rồi, nếu là như vậy, ta kiến nghị các ngươi lao ra quần ấu trước, tốt nhất trước tiên chuẩn bị mấy con gà."

"Gà?" Xích Tỷ Nhi cùng một đám yêu quái hai mặt nhìn nhau, "Híc, loại nào gà?"

"Còn có thể là loại nào?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn nàng, "Tin tưởng ta, không sai!"

Được rồi, nhìn hắn nói tới như thế đáng dấp nghiêm túc, Xích Tỷ Nhi cũng chỉ có thể hấp háy mắt, quay đầu nhìn một chút bên cạnh Hoàng Thủ Lang Tình: "A Hoàng, ta nhớ tới ngươi ngày hôm qua mới vừa đi bên dưới ngọn núi trộm mấy con gà, còn nữa không?"

Có đúng là có, cái kia Hoàng Thủ Lang Tình tò rõ vẻ đau lòng, bất quá vẫn là lập tức xoay người rời đi, mấy phút sau chờ nó lúc trở lại lần nữa, trong tay đã có thêm một cái bao tải: "Tất cả đều tại đây, khà khà, sợ chúng nó lên tiếng, ta đều cẩn lấp kín miệng."

"Làm được đẹp đẽ!" Xích Tỷ Nhi giơ ngón tay cái lên, rồi lại nắm chặt hai thanh dao bầu, "Đều chuẩn bị xong chưa, chờ ta đếm tới ba... Một, hai, ba!"

Mới nói được ba, nàng trực tiếp nhấc theo hai thanh dao bầu nhảy lên một cái, sáu cái tiểu loli theo ở phía sau, dọc theo sườn núi xông thẳng xuống.

"Người nào?" Bách Nhã Ma Quân nghe được âm thanh, nhất thời tò rõ vẻ cảnh giác quay đầu trông lại.

Chỉ là mấy giây sau, chờ hắn nhìn thấy khuôn mặt đẹp như hoa Xích Tỷ Nhi, cộng thêm sáu cái béo mập tiểu loli sau, đột nhiên liền sáng mắt lên, hầu như là theo bản năng bật thốt lên: "Ồ ha ha ha, vô lượng thọ phật, tiểu cô nương, bần đạo xem các ngươi có được đúc từ ngọc, không bằng cũng nhận ta làm ca..."

Ca con em ngươi! Còn chưa kịp nói xong, Xích Tỷ Nhi đã sớm nhẹ nhàng phất qua trên eo nhỏ rốn mắt!

Trong phút chốc, màu trắng bạc tơ nhện gào thét bắn ra, nhất thời hóa thành

che kín bầu trời cạm bẫy, trực tiếp đem Bách Nhã Ma Quân kể cả mây tía phi xa tất cả đều bao phủ ở bên trong, trong khoảng thời gian ngắn căn bản chạy trốn không được.

Đánh cướp! Ngã xuống! Không được nhúc nhích!

Hầu như tại đồng thời, một đoàn yêu quái đã sớm cùng nhau rít gào một tiếng, đẳng đẳng sát khí lao xuống sườn núi, vung vẩy các loại sáng loáng đao thương kiếm kích, nước chảy không lọt vây nhốt Bách Nhã Ma Quân, đổ ập xuống chính là một trận chém lung tung.

Hỗn loạn tung bừng bên trong, chỉ có sáu cái tiểu loli còn đứng tại chỗ, bi bô vỗ vỗ béo mập tay nhỏ, còn không quên đồng thời le lưỡi ——

"Hừ hừ, lừa gạt ai đó. . . Ca ca đã sớm nói rồi, gấp phải muốn nhận chúng ta làm muội muội, liền nhất định phải giết chết hắn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 9: Đừng Để Tên Kia Ra Đại Chiêu

Côn Ngô lịch 839 năm, ngoại lai phần tử bất hợp pháp Bách Nhã Ma Quân đi ngang qua Đông Minh Sơn, theo đuôi hai vị vô tội Hồ Ly Tinh thiếu nữ, nỗ lực tiến hành không biết xấu hổ đùa giỡn... .

Bắc Kinh Triều Dương khu bộ phận quần chúng, ạch, không đúng, Đông Minh Sơn bộ phận quần chúng vừa vặn đi ngang qua nơi đây, lập tức tại thấy việc nghĩa hăng hái làm tốt yêu tinh Xích Tỷ Nhi dẫn dắt đi, lúc này đem phần tử bất hợp pháp bắt giữ cũng nãu đưa đến... .

Được rồi, trở lên chỉ do nói hươu nói vượn!

Đúng là lúc này Đông Minh Sơn dưới hoang dã bên trong, mấy trăm con yêu quái đang dưới sự chỉ huy của Xích Tỷ Nhi, vây quanh không ứng phó kịp trăm mắt cuồng ma một trận chém lung tung, đầy đủ thể hiện rồi cái gì gọi là quần ấu nghệ thuật cùng bạo lực mỹ học ——

"Mê hồn tán, đem mê hồn tán ném lên đến, trước tiên cấp tên khốn này đến cái định thân!"

"Khiên thịt, khiên thịt ở đâu? Nhanh đẩy lên, kéo cái tên này sự chú ý!"

"Nyan nyan, hai người các ngươi xuân óc heo nước vào sao, nhanh lên một chút cho ta phát ra!"

"Này này này, mặt sau Hoa Yêu, đừng chiêu cỗ xem, chữa thương thuật phải có tiết tấu thả!"

Mồ hôi, đây là có bao nhiêu thông thạo a, Hứa Tri Hồ tại trên sườn núi nhìn

ra nỗi lòng tôn kính, đột nhiên hoài nghi mình lại xuyên trở lại, đang tổ đội hạ phó bản đánh boss bạo trang bị . . .

Khoan hãy nói, quần ấu gì gì đó tôi có yêu rồi!

Vị kia Bách Nhã Ma Quân tu vi rõ ràng khá cao, nhưng là do xoay sở không kịp, trước tiên bị lại bị thiêu la địa võng khốn ở trên xe, lại bị mê hồn tán làm cho đầu váng mắt hoa, lại bị vài con da dày thịt béo Dã Trư Tinh gắt gao ôm lấy, trong lúc nhất thời lại không thể động đậy.

Lợi dụng lúc ngươi bệnh lấy ngươi mệnh, mấy trăm con yêu quái đã sớm nhân cơ hội xông lên, cùng hung cực ác một trận chém lung tung, sáng loáng ánh đao gào thét chớp loạn, chém vào được kêu là một cái máu me tung tóe thịt nát múa tung, Hứa Tri Hồ ở phía sau đều không đành lòng nhìn thẳng. . .

Âm một tiếng, lại là hung mãnh một đòn, bị lang nha bỗng gào thét đậm trúng trán, đáng thương trăm mắt mắt Ma quân nhất thời tóc tai bù xù!

Đầu váng mắt hoa bưng đầu đầy máu tươi, cái tên này phẫn nộ đến giận sôi lên, đột nhiên ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, bỗng nhiên thân tay nắm lấy đạo bào hai bên: "Hỗn, vô liêm sỉ, đây là các ngươi buộc ta, bản tôn. . ."

"Cẩn thận, cái tên này muốn phóng to chiêu!" Hứa Tri Hồ vẫn nhẫn nhịn ngắt huyết đang các loại, thấy cảnh này vội vã hô to một tiếng.

"Đại cái gì?" Đông Minh Sơn bầy yêu ngân người, Xích Tỷ Nhi phản ứng nhanh nhất, lúc này liền muốn phun ra tơ nhện cạm bẫy.

Nhưng mà, đã không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, bách ban đêm mắt Ma quân đã nắm lấy đạo bào biên giới, hung tợn dùng sức xé một cái, liền nghe đến tê ròi một tiếng, toàn bộ đạo bào chia năm xẻ bảy, để hắn trần truồng thân thể hoàn toàn bại lộ ở trong không khí.

"A a a, tốt xấu hổ ư!" Tử Tử các nàng sáu cái nhìn ra rõ vẻ thẹn thùng, mau mau che mắt.

Đông Minh Sơn bấy yêu cũng là tập thể trọn mắt ngoác mồm, thâm nghĩ cái này nhận muội cuồng ma có phải là điên rồi, không đánh lại được chúng ta lại bắt đầu cởi quần áo, lẽ nào hắn cho rằng cởi quần áo sau đó, liền có thể tu vi tăng vọt tiểu vũ trụ trực tiếp tăng cao đến... Ta xoa, cái kia là món đồ quý quái gì vậy?

Lời còn chưa dứt, các nhìn thấy Bách Nhã Ma Quân trên thân thể quái lạ đặc thù, ở đây đám yêu quái nhất thời cùng nhau hút vào hơi lạnh!

Gặp quỷ, cái tên này béo trắng trên thân thể, lại trai rộng lít nha lít nhít con mắt, mỗi một đôi mắt đều đậm hồng như máu, dường như nắm giữ tự mình ý thức hơi gảy, trong phút chốc liền nghe đến một tiếng sắc nhọn gào thét, mấy trăm song huyết mắt đột nhiên cùng nhau trợn...

Hô! Thời khắc nguy cấp, Hứa Tri Hồ năm lên bên cạnh bao tải, mặc kệ nhiều như vậy trực tiếp ném qua.

Phịch một tiếng, bao tải trên không trung trực tiếp vỡ vụn, mấy chục con gà trống từ bên trong đầu óc choáng váng chui ra, nhìn thấy gần trong gang tấc Bách Nhã Ma Quân, uy chấn cánh liền đổ ập xuống mõm khứ.

"Cái gì?" Bách Nhã Ma Quân kinh hãi đến biến sắc, cả người huyết mắt lại như gặp phải thiên địch, không tự chủ được khép kín.

Sau một khắc, chưa kịp hắn tới kịp lùi về sau, đối diện màu trắng bạc tơ nhện đã che kín bầu trời, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như dâng lên đến, nhất thời đem hắn liền người mang cả người con mắt tất cả đều khóa đến chặt chẽ.

"Làm sao sê? Các ngươi làm sao sê biết?" Bách Nhã Ma Quân rất là khiếp sợ, phản ứng đầu tiên chính là nỗi giận gầm lên một tiếng, quanh thân huyết mắt nhất thời lần thứ hai kim quang mãnh liệt, liền muốn mạnh mẽ phá tan tơ nhện.

"Hù hù, ngươi quản ta a!" Xích Tỷ Nhi động tác càng nhanh, hơn chưa kịp những mạng nhện bị loại bỏ, đã sớm trực tiếp lại là một cái tơ nhện phun ra đi, mặt sau Tử Tử các nàng cũng tay cầm tay, học tỷ tỷ đồng thời miệng đầy phun tơ nhện.

Hí hí hí, hí hí hí, hàng trăm hàng ngàn vệt màu trắng bạc tơ nhện đầy trời múa tung, hãy cùng kén tằm tựa như, đem trong khiếp sợ Bách Nhã Ma Quân vây được chặt chẽ vững vàng, kim quang từ thân thể hắn trên mãnh liệt bắn ra, không ngừng phá hủy mạng nhện, sau đó lại bị mới tơ nhện lập tức ngăn chặn.

"Híc, tình huống thế nào?" Bên cạnh một đoàn yêu quái đều xem choáng váng.

"Phát cái gì lăng, chém hắn, đừng làm cho hắn có mở mắt cơ hội!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì chỉ tay một cái.

"Đúng. . . Đúng nha!" Một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, nhất thời như vừa tình giắc chiêm bao tựa như a một tiếng, đằng đằng sát khí lần thứ hai xông lên.

Xung ở mặt trước hổ yêu vung vẩy búa lớn, hung tợn húc đầu chém xuống, kết quả vừa tới gần, liền bị Bách Nhã Ma Quân một cước đạp lăn trên đất, mặt sau Dã Trư Tinh hét lớn một tiếng, ỷ vào thể trọng trực tiếp hung mãnh đè xuống, sau đó chờ nó ngã xuống, mặt sau mấy con báo tinh lại cùng xông lên mãnh khăm. . .

Bất kể nói thế nào, dù sao nhiều người sức mạnh lớn, trong nháy mắt, đám người kia lại mạnh mẽ đem Bách Nhã Ma Quân theo ngã xuống đất, vài con hùng yêu trực tiếp cưỡi ở bụng hắn trên, cầm bao tải liền cho hắn tròng lên, đáng thương Bách Nhã Ma Quân bị đè ở phía dưới, liều mạng giãy dụa phản kháng, khóc mắt lại còn có óng ánh nước mắt lóng lánh.

Mồ hôi, Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn ra rùng mình lạnh lẽo, đột nhiên cảm thấy hình ảnh này làm sao tà ác như vậy, lại có chút quái quái.

"Há có. . . Lẽ nào có lý đó!" Xưa nay chưa từng gặp qua vô lại như vậy đấu pháp, nghiến răng nghiến lợi Bách Nhãnh Ma Quân nổi giận gầm lên một tiếng, vô số hắc khí từ trong thân thể mãnh liệt mà ra, dường như bài sơn đảo hải sóng dữ, đem đè ở trên người yêu quái tất cả đều lật tung mở ra.

Chờ đến khói đen dần dần tản ra, một cái đủ vài trượng trường to lớn hắc rết, dường như mảng xà tựa như bỗng dung hiện hình, vung vẩy đầy đặc tập sắc bén như liêm đao đủ nhận, trắng trợn không kiêng dè quét ngang mà qua.

Kêu thảm trong tiếng, mấy chục con yêu quái bưng cựt tay sơ hãi lùi về sau, khắp cả người lăng thương vết máu loang lổ.

Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, trực tiếp trợn tròn mắt hạnh, vung vẩy hai thanh dao bầu không lùi mà tiến tới, mạnh mẽ đẩy lên: "Vô liêm sỉ, không thể lùi, lùi đó là một con đường chết!"

Không muốn kinh hãi, chính là được!

Đông Minh Sơn bầy yêu hoàn toàn bị kích phát hung tính, nghiến răng nghiến lợi nhắm mắt lần thứ hai hướng về xông lên, mấy trăm con yêu quái bao quanh vây nhốt cự đại ngô công, liều mạng cuồng khảm lấy thương đổi thương, dù cho tự thân bị thương nặng, cũng phải trước tiên chém đứt đối phương mấy cái sắc bén đủ nhận.

Hỗn loạn tung bừng bên trong, Bách Nhãnh Ma Quân bị mạnh mẽ chém đứt mấy trăm chân, Đông Minh Sơn bầy yêu cũng là vết thương đầy rẫy.

Vài con hùng yêu bị rết đuôi dài mạnh mẽ đập trúng, nhất thời bưng ruột bay ngược ra đến, bất đồng chật vật bò lên, liền một phát bắt được mặt sau run lẩy bẩy Hoa Yêu: "Đại gia ngươi, lo lắng làm gì, nhanh cấp lão tử chữa thương!"

Cái nào còn có chữa thương thuật a, vài con Hoa Yêu đều sấp khóc: "Các ngươi thương quá nhiều quá nhanh, ta, ta, ta yêu lực đều dùng. . ."

Âm, còn chưa nói hết, Xích Tỷ Nhi cũng tóc mây tán loạn cũng bay trở về: "Đáng ghét a, tên khốn này đầu óc có vấn đề, đánh tới đeo trả thật đâm tay... Chưa thương thuật, cho ta đến cái... Ô, không còn, cái kia chưa thương đan đây?"

Đừng nghịch, chúng ta Đông Minh Sơn nghèo như vậy, nào có cái gì đan được, vài con Hoa Yêu lẻ rơi đầy mặt nhìn nàng.

Nhìn lại một chút phía trước chiến trường hỗn loạn bên trong, lúc này theo rất nhiều yêu quái bị thương lui ra, Bách Nhã Ma Quân hóa thân cự đại ngô công, dần dần chiếm thượng phong giết đến gió tanh mưa máu, đem một đám yêu quái đều làm cho không chống đỡ được.

"Ta lặc, lần này phiền phức lớn rồi!" Xích Tỷ Nhi âm thầm kêu khổ, thầm nghĩ lẽ nào thật sự muốn buộc ta dùng cái kia một chiêu, không được, không được, nếu nói như vậy...

"Đợi lát nữa, các ngươi mới vừa nói... Chưa thương đan?" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Hứa Tri Hồ đột nhiên giơ tay lên.

"Ngươi có?" Xích Tỷ Nhi cùng vài con hùng yêu rất kinh hỷ quay đầu.

"Híc, không có..." Hứa Tri Hồ gãi đầu một cái, bất quá tại chúng thất vọng trước, nhưng lại đột nhiên tỏ rõ vẻ cổ quái nói, "Bất quá, nếu như các ngươi có tài liệu luyện đan mà nói, ta cũng có thể hỗ trợ luyện... Nay này này, ta còn chưa nói hết đây!"

Nói cái đầu ngươi a, vài con hùng yêu liếc nhìn nhau, dứt khoát trực tiếp nắm lấy dao bầu, lần thứ hai đe đangle sát khí xông lên chém lung tung, liền ngay cả cái kia vài con không còn yêu lực Hoa Yêu cũng theo đi tới vật lộn.

Đừng nghịch, Xích Tỷ Nhi rất không nói gì đưa tay ra, vỗ vỗ Hứa Tri Hồ vai: "Luyện đan là môn việc cần kỹ thuật, ngươi vẫn là lợi dụng lúc hiện tại đi nhanh lên, mang tới Tử Tử mấy người các nàng, còn có ta tiền riêng!"

"Vấn đề là, ta thật sẽ a!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời, thuận lợi cởi xuống sau lưng ngọn núi kia bao, "Ngươi xem, ta liền lò luyện đan đều. . . Ô, để ta tìm xem xem, giống như, tại đây!"

Sờ soạng một hồi lâu cuối cùng cũng coi như tìm thấy, hắt thở một hơi dài nhẹ nhõm, trực tiếp lấy ra cái kia lò luyện đan, hướng về trên đất loảng xoảng một đặt!

"Ô?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ là mấy giây sau, chờ nàng kinh hỷ mở to mắt, thấy rõ cái kia lò luyện đan dáng vẻ sau, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm —

"À được, ngươi quản cái này, quản cái này, gọi là. . . Lò luyện đan?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 10: Luyện Đan Là Việc Cẩn Kỹ Thuật

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, Đông Minh Sơn chân hoang dã bên trong, một đoàn yêu quái còn tại vây quanh cái kia nhện muội cuồng ma quần ấu!

Vén vẹn cách một mảnh cây cối, Xích Tỷ Nhi nhưng đang trổ mắt ngoác mồm trợn to mắt, nhìn cái kia nghi là lò luyện đan kỳ quái đồ vật, đột nhiên cảm thấy trên đỉnh đầu có một đám lớn mây đen thối qua...

Chưa từng ăn thịt lợn cũng xem qua lợn chạy, dù cho là lại không có đầu óc yêu quái cũng biết, phàm là luyện đan khẳng định đến có một cái lò luyện đan, này chính như cái kia bản « luyện đan cơ sở chỉ nam » bên trong mở đầu câu thứ nhất nói tới —— "Được rồi bếp lò, là thành công bắt đầu. . ."

Vì lẽ đó, vấn đề đến rồi, ai có thể nói cho ta, trước mắt bãі ở trước mặt ta vật này, đến cùng là gì quý a?

Không có đồng thau rèn đúc lô thân, không có hừng hực sôi trào liệt diễm, càng không có phức tạp tiên pháp mật văn, bãі trên đất cái này vật thể không rõ, nhìn qua tròn vo, toả ra nãі hào quang màu trắng, còn mang theo một chút gốm sứ sắc thái, cùng với nói là lò luyện đan, ngược lại càng giống là. . . Ach, càng như là một cái chảo?

"Đừng nghịch, này tại sao khả năng là nõi đây?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng ho nhẹ vài tiếng, "Trên thực tế, nó mặc dù coi như khá giống nõi, nhưng. . . Được rồi, nó đúng là nõi, bất quá là nõi cơm điện!"

Trời mới biết cái gì là nõi cơm điện, Xích Tỷ Nhi không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng: "Đừng nghịch, ngươi làm luân gia chưa từng thấy lò luyện đan

sao, loại kia luyện đan dùng bếp lò, đều rất lớn được không?"

"Ai quy định chỉ có đại bếp lò mới có thể luyện đan?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú trả lời.

"Híc, giống như vậy. . . Không đúng, lò kia rất hay đây, lò luyện đan chung quy phải có cái nắp lò chứ?"

"Có a, ngươi xem ta thượng diện cái kia cái nắp, không phải là nắp lò sao, chỉ cần lạch cách một tiếng liền có thể khép lại, mang theo thuận tiện."

"Ồ, nói như vậy lên mà nói, đợi lát nữa, lò kia hỏa đây, ta làm sao không thấy lò lửa?"

"Xin nhở, cái kia đều là lão Hoàng lịch được không, bây giờ Tu Chân Giới cũng chú ý hoàn bảo, ta cái này lò luyện đan là dùng điện, hiệu suất cao thanh khiết không ô nhiễm, thật tốt cũng không biết a!"

Nói thật hay có đạo lý, ta càng không có gì để nói!

Xích Tỷ Nhi đột nhiên phát hiện mình lại không có cách nào phản bác, đúng là Hứa Tri Hồ đã mở ra nắp nồi, lại có lý chẳng sơ đưa tay ra: "Mau mau nhanh, có cái gì vật liệu liền toàn bộ lấy ra, ngược lại luyện luyện xem liền biết rồi!"

Được rồi, lấy ngựa chết làm ngựa sống, mắt thấy phía trước bên trong chiến trường đâm yêu quái đều ở khổ sở chống đối, Xích Tỷ Nhi cũng rốt cục quyết tâm, trực tiếp từ trong lòng móc ra vài phần tài liệu luyện đan, mặc kệ nhiều như vậy tất cả đều nhét quá khứ.

Lần thứ nhất đều là không quen, Hứa Tri Hồ cũng không biết nên thả bao nhiêu, dứt khoát trực tiếp đổ vào một nửa, tiếp theo đón lấy đóng lại nắp nồi.

Bởi vì đồng dạng biến dị thành pháp khí, cái này cùng với hắn đến mấy năm cựu nồi cơm điện, căn bản không cần nguồn điện liền tự động vận hành lên, nương theo một mảnh ánh sáng màu xanh lóng lánh, toàn bộ nồi cơm điện đột

nhiên khẽ run lên, phát sinh đàm ong phi hành tựa như tiếng ông ông.

"Híc, tại sao ta cảm giác rằng như đang đun cơm?" Xích Tỷ Nhi dùng chính mình yêu mến nhất chân dài xin thề, nàng thật sự nghe thấy được một luồng mùi thơm, thật giống như một đại nồi cơm té lập tức liền muốn thực. . .

Răng rắc!

Còn chưa kịp nói xong, nồi cơm điện đột nhiên tự động đình chuyển, nắp nồi ầm mở ra, bốc lên một luồng cuồn cuộn khói đen.

"Thành?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ kinh hỷ, rất chờ mong nhón chân lên.

"Cái này mà. . ." Hứa Tri Hồ hướng về trong nồi liếc mắt nhìn, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ, "Ngươi, ngươi đoán?"

Không cần đoán, xem vẻ mặt của hắn cũng biết tiêu diệt, Xích Tỷ Nhi không nói gì nhìn trời, dứt khoát trực tiếp lấy ra cái bọc nhỏ, tỏ rõ vẻ đau lòng đưa tới: "Đi, đi mau, mang tới muội muội ta, còn có ta đồ cưới. . ."

Yên chí, yên chí, tình cờ thất bại, cũng là bình thường mà!

Hứa Tri Hồ gãi đầu một cái, càng làm phần thứ hai vật liệu rót vào nồi cơm điện bên trong, lần này hắn đúng là cẩn thận rất nhiều, chí ít chưa quên ngã lướt nước tiến vào, còn rất chăm chú quấy mấy lần. . . Ân, nhìn qua càng như nấu cơm rồi!

Mấy phút sau, nương theo kỳ quái tiếng ông ông, ánh sáng màu xanh mãnh liệt nồi cơm điện lại bắt đầu chấn động chuyển động.

Coong coong coong, coong coong coong, nó trên đất không ngừng run rẩy đến run rẩy đi, thỉnh thoảng còn bốc lên một tia khói xanh, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, lại đều là tại thời khắc nguy cấp đoạt lại một cái mạng.

Lần này, nhưng ròng rã đợi nửa khắc đồng hồ!

Mắt thấy chiến cuộc phía trước càng ngày càng bất lợi, mấy trăm con yêu quái đều bị Bách Nhãnh Ma Quân đuổi được tới nơi chạy, Xích Tỷ Nhi rốt cục không kiềm chế nổi nhắc tới song đao: "Quên đi, ngươi chật rãi luyện đi, luân gia vẫn là đi lên trước đinh. . ."

Răng rắc! Còn chưa nói hết, nắp nồi đột nhiên lại mở ra rồi!

Lần này, căn bản không cần kiểm tra, đều có thể nghe thấy được một luồng thanh đậm đan hương lơ lửng giữa trời mà lên, Xích Tỷ Nhi ngẩn người, nhất thời tỏ rõ vẻ kinh hỉ vừa vặn xông lên: "À được, không phải chứ, ngươi lại thật sự luyện thành?"

Còn đúng là, bốc hơi nóng nỗi cơm điện bên trong, năm sáu viên màu xanh đan được ùng ục ùng ục lăn.

Không lo được nóng, Xích Tỷ Nhi trực tiếp đưa tay tiến vào bắt được một cái đi ra, tỏ rõ vẻ mặt mày hớn hở: "Thật hay giả, Tri Hồ ngươi lại còn có như thế một tay, quên đi, trước tiên không hỏi ngươi làm sao biết luyện đan, hiện tại trọng điểm là. . ."

Âm! Còn chưa nói hết, mới vừa cái kia lao ra liều mạng Hùng Yêu, lại kêu thảm cung bay trở về!

Cái tên này bị thương so vừa nãy nghiêm trọng hơn nhiều, hơn một nửa cái cái bụng đều bị cắt, ruột chảy đầy đất, chỉ có thể miệng đầy thổ huyết nắm chặt Xích Tỷ Nhi, thoi thóp nói: "Xích, Xích Tỷ Nhi, ta có một vấn đề, giấu ở trong lòng đã lâu, ngươi. . ."

"Chưa từng yêu!" Xích Tỷ Nhi trả lời đến thẳng thắn dứt khoát, thuận lợi đem mấy viên đan được hướng về nó trong miệng bịt lại.

Cái gì đong đong, cái kia Hùng Yêu trợn mắt ngoác mồm há to mồm, đột nhiên cả người run rẩy hú lên quái dị, cùng hít thuốc lắc tựa như nhảy lên đencil lại ôm lấy một khôi có tới bán tấn trùng tầng đá, đằng đằng sát khí vọt vào chiến

trường.

Phía sau còn kéo ruột dây, cái tên này lại còn có thể sinh long hoạt hổ, trực tiếp nâng lên tảng đá liền hướng Bách Nhã Ma Quân trên đầu đập mạnh, hơn nữa vén vẹn đập phá hai, ba lần, lại tỏ rõ vẻ hung ác rít gào một tiếng, quanh thân ánh lửa mãnh liệt sôi trào, thiêu đốt xung quanh nhiệt độ đều tăng lên.

À được, này là tình huống thế nào?

Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm che miệng, nhìn cái kia hùng cả người hỏa diễm cuồng bạo vung trảo, qua nửa ngày, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ: "Híc, ngươi xác định, ngươi luyện chính là chữa thương đan?"

Cái này mà, Hứa Tri Hồ đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ, theo bản năng giơ lên cái kia nồi cơm điện: "Cái kia cái gì, ta cái này pháp khí đi, có chút vấn đề nhỏ, có lúc sẽ tùy cơ luyện ra biến dị đan được, nói chung... Tất cả xem nhân phẩm!"

Còn tùy cơ, còn biến dị, còn xem nhân phẩm, Xích Tỷ Nhi đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ: "Phốc, vậy thì là nói, đến cùng có thể luyện ra món đồ gì đến, chính ngươi cũng không thể... Cẩn thận!"

Còn chưa nói hết, lại một cái Dã Trư Tinh từ trên trời giáng xuống, nếu không là Xích Tỷ Nhi đúng lúc đẩy đem, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền biến bánh thịt.

Rất tốt, so với trước cái kia hùng bị thương càng nặng, cái tên này giẫy giụa duỗi ra móng, tương tự nắm chặt Xích Tỷ Nhi thủ đoạn: "Xích, Xích Tỷ Nhi, ta có một vấn đề, giấu ở trong lòng..."

Ngươi cút cho ta!

Xích Tỷ Nhi trực tiếp đập hôn mê cái tên này, lại vội vàng từ trong lồng ngực lấy ra một đại phần tài liệu, tất cả đều rót vào nồi cơm điện bên trong: "Mau mau nhanh, kế tục, đừng động cái gì tùy cơ, có thể luyện ra là tốt rồi!"

"Đây là ngươi nói a!" Hứa Tri Hồ cũng rất thăng thắn, trực tiếp đem nắp nồi cắp che lên.

Phịch một tiếng, nương theo lóng lánh ánh sáng màu xanh, nồi cơm điện lần thứ hai vang lên ong ong chấn động đung đưa lên, bốc lên sương mù màu trắng dương như mây tía, liên tục từ nắp nồi lỗ nhỏ bên trong phun ra, nhiệt phải đem xung quanh tuyết đọng đều hòa tan.

Mấy phút sau, liền nghe đến ca tháp một tiếng vang nhỏ, nắp nồi tự động mở ra.

Theo sương mù màu trắng dần dần tản đi, có thể nhìn thấy vẫn cứ nóng bỏng đáy nồi, đang có một cái sắc thái sắc sỡ kỳ quái đan dược, tại ùng ục ùng ục ùng ục ùng ục chậm rãi lăn... .

Thật cao hiệu suất a, Xích Tỷ Nhi nhìn ra nỗi lòng tôn kính, rồi lại không nhịn được thăm nói: "Híc, lại nói ngược lại, đan dược này màu sắc xem ra rất kỳ quái, ta cũng không biết nó là gì thuộc tính?"

"Không có chuyện gì, hẵn là sẽ không là độc đan." Hứa Tri Hồ đồng dạng đem đầu tập hợp lại đây, hai người đồng thời nhìn chăm chăm cái kia viên kỳ quái đan dược nhìn mấy giây, đột nhiên rất không chịu trách nhiệm trąm miệng một lời, "Quản nhiều như vậy đây, ngược lại không phải chúng ta ăn!"

Ta xoa! Bên cạnh thoi thóp Dã Trư Tinh, đột nhiên có loại bất an linh cảm, mau mau bưng ruột hãi hùng khiếp vía ra bên ngoài bò, giờ ạ, lão tử thà rằng chết ở bên ngoài, cũng không muốn... . Hỗn, vô liêm sỉ, dừng tay, các ngươi muốn làm gì?

Còn có thể làm gì, Xích Tỷ Nhi trực tiếp đè lại nó, dùng sức đẩy ra nó miệng rộng, Hứa Tri Hồ cầm lấy cái kia viên kỳ quái đan dược, rất đồng tình hướng về nó trong miệng ném một cái!

"Cứu... . Cứu mạng a... ." Đáng thương Dã Trư Tinh ngắt lối yết hầu, chỉ cảm

thấy trong bụng như là có đoàn ngọn lửa hùng hực đang thiêu đốt hùng hực, "Ô ô ô, các ngươi, các ngươi đến cùng cho ta ăn cái gì, tại sao ta cảm giác rãng, ta giống như muỗi, giống như muỗi. . . Ô?"

Còn không có khóc tố xong đây, cái tên này đột nhiên ngừng lại một chút, tỏ rõ vẻ khiếp sợ cúi đầu ——

Liền trong chớp mắt này, sắc thái sắc sỡ ánh sáng từ trong cơ thể nó xuyên thấu mà ra, bị này sắc thái sắc sỡ ánh sáng bao phủ, nguyên bản vết thương đầy rãy thân thể, dĩ nhiên trong nháy mắt như kỳ tích khép lại, liền ngay cả chảy ra đến ruột cũng trở về đến trong cơ thể. . .

Sức mạnh! Ta cảm giác được sức mạnh!

Trọn mắt ngoác mồm há to mồm, Dã Trư Tinh đột nhiên tỏ rõ vẻ hưng phấn hú lên quái dị, chép lại hai thanh sắc bén dao bầu, sinh long hoạt hổ nhầm phía chiến trường, trực tiếp rồi cùng Bách Nhã Ma Quân giang lê: "Đại gia ngươi! Thả ra cái kia Hoa Yêu, có chuyện gì hướng ta đến!"

Đón dày đặc đủ nhận công kích, cái tên này vung vẩy dao bầu hóa thành một đoàn gió xoáy, vòng quanh Bách Nhã Ma Quân chính là một trận chém tung tung, mặc dù mình thân bên trong vô số đao, nhưng là lại cũng mạnh mẽ chém Bách Nhã Ma Quân vô số đao, có thể nói là ngàn người chém trúng ngàn người chém.

Mà quỷ dị hơn chính là, tuy rằng bị chém vào vết thương chằng chịt, nhưng là bởi vì đan dược hiệu quả còn đang kéo dài, thương thế của nó lại trong nháy mắt là tốt rồi đến thất thất bát bát, quả thực có thể xưng là —— một bên khâm một bên thương, một bên thương một bên trị, một bên trị lại một bên khâm. . .

Giời ạ, chuyện này quả thật là đánh không chết Tiểu Cường phụ thể a!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi ở phía sau nhìn ra nỗi lòng tôn kính, quỷ dị trong yên tĩnh, Xích Tỷ Nhi sững sờ nửa khắc đồng hồ, đột nhiên bỗng nhiên

tỉnh ngộ tựa như a một tiếng: "Chờ đã , ta nghĩ lên, viên đan được kia giống như là. . . Ach, đoạn dương đan?"

"Đoạn dương đan?" Hứa Tri Hồ rất mờ mịt sờ sờ căm.

"Không sai!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ quái lạ mở to hai mắt, "Loại này đoạn dương đan, xem ra rất giống chữa thương đan, hơn nữa so chữa thương đan công hiệu mạnh hơn rất nhiều, bất quá người sử dụng nhưng muốn trả giá to lớn đánh đổi, từ đây triệt để đoạn dương. . . Ach, dương, hiểu?"

"Đoạn. . . Đoạn. . . Dương. . ." Hứa Tri Hồ đột nhiên đã hiểu, theo bản năng quay đầu, nhìn bên kia chiến trường —

Trên chiến trường hỗn loạn, đại phát thần uy Dã Trư Tinh chính ở chỗ này đại sát tứ phương, rồng tinh hổ mãnh hổ sinh uy, bên cạnh Hoa Yêu nhìn ra tâm thần mê say, tỏ rõ vẻ đở ủng yếu điệu phất tay: "Thật là lợi hại, thật là lợi hại, Trư ca ca, chờ ngươi giết chết tên khốn kiếp này, ta liền, ta liền, gả cho ngươi nha!"

Thật sự mị, nghe nói như thế, Dã Trư Tinh giết đến càng thêm vui vẻ sung sướng, oa ha ha ha, ta có loại dự cảm, các đánh xong này một chiếc, lão tử liền muốn cưới vợ bạch phú mỹ trở thành động chính và phụ này đi tới yêu sinh đỉnh cao rồi!

"Híc, tên đáng thương. . ." Phương xa cây cối bên trong, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhau, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ xoa một chút mồ hôi lạnh, trầm giọng một lời nói —

"Cái kia cái gì, chúng ta cái gì cũng không biết!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 11: Một Hộp Sữa Bò A

Nhân phẩm chuyện như vậy, lại như là quần xịp, tuy rằng không nhìn thấy, thế nhưng thật sự tồn tại. . .

Sự thực chứng minh, lợn rừng huynh nhân phẩm hoặc là nói yêu phẩm thật sự rất tồi tệ, tuy rằng chính hắn hoàn toàn không có ý thức đến, còn tại hít thuốc lắc tựa như đại chiến Bách Nhã Ma Quân, thuận tiện cân nhắc chiến hậu cuộc sống hạnh phúc ——"A, nếu như Xích Tỷ Nhi cùng Hoa Yêu em gái đều khóc lóc hô phải gả cho ta. . . Cái này, ta nên cưới ai tốt đây?"

Được rồi, dứt bỏ cái tên này khổ rồi vận mệnh không đề cập tới, Hứa Tri Hồ vào lúc này đang bèle bộn kẽ tục luyện đan đây, Xích Tỷ Nhi ngồi xổm ở bên cạnh hắn, rất thẫn kỳ từ trong lòng liên tục lấy ra rất nhiều vật liệu, mặc kệ nhiều như vậy tất cả đều ném vào trong nồi.

"Thoại giảng, ngươi không phải rất nghèo sao, từ đâu tới nhiều như vậy vật liệu?" Hứa Tri Hồ còn thật sự hơi kinh ngạc.

"Chính là vì tồn vật liệu, cho nên mới cùng a." Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ trả lời.

Được rồi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, dứt khoát cũng không hỏi, kẽ tục ngồi xổm ở cây cối bên trong luyện đan.

Không thể không nói, này nồi cơm điện luyện đan tốc độ quả thực là kỳ tích, mỗi cách nửa khắc đồng hồ thì có mấy viên đan được mới mẻ ra nồi, hơn nữa liền đáy nồi cũng không cần tẩy, này nếu để cho những bình thường thầy luyện đan nhìn thấy, tới tấp chung đều muốn miệng đầy phun máu, hô to 100 lần cái

này không khoa học a cái này không khoa học.

Cũng nhờ có loại này luyện đan hiệu suất cao, đợi được những yêu quái bị Bách Nhã Ma Quân đánh bay, kêu thảm ngã vào cây cối bên trong thời điểm, liền sê phát hiện Xích Tỷ Nhi đã hưng phấn vén tay áo lên, vừa lấy ra mấy viên đan được nhét lại đây, vừa tức giận hung tợn uy hiếp: "Chưa từng yêu, không ước, ta đối với ngươi không có hứng thú, há mồm, ăn nó!"

Được rồi, mơ mơ màng màng nuốt đan được, những này nguyên bản người bị thương nặng yêu quái đột nhiên phát hiện, giống như chính mình xuất hiện rất nhiều đặc biệt biến hóa, hơn nữa biến hóa này còn hoàn toàn xem nhân phẩm, hoặc là nói yêu phẩm ——

Có gia hỏa một cái đan được vào bụng, đột nhiên liền gia tăng rồi gấp năm sáu lần man lực, nguyên bản liền mấy trăm cân búa lớn đều nâng bất động, hiện tại lại có thể nâng lên một khối đá hoa cương, mạnh mẽ xông lên vật lộn;

Có gia hỏa ăn đan được sau đó, đột nhiên liền có thể miệng phun liệt diễm chân đạp dung nham, vốn là một chút phép thuật cũng không hiểu, nhưng là hiện tại lại vung vung móng vuốt, liền có thể phát sinh vài đạo lóng lánh sấm sét, nổ đến Bách Nhã Ma Quân cùng xung quanh yêu quái đồng thời cả người bốc khói;

Đương nhiên rồi, cũng có ra ngoài không có rửa tay yêu phẩm thực sự hỏng bét, tỷ như cái kia hung ác dữ tợn Hổ Yêu, vừa nuốt viên màu đỏ thắm đan được vào bụng, đột nhiên liền ầm một tiếng, từ giữa đến ở ngoài tất cả đều cháy hừng hực lên, trong nháy mắt liền bảy phần thực, lại thêm điểm trứng gà cùng mì ống liền hoàn mỹ . . .

"Chuyện không liên quan đến ta, này hoàn toàn là vấn đề nhân phẩm!" Hứa Tri Hồ nghiêm túc nghiêm khắc tay biểu thị, tiếp theo sau đó không chịu trách nhiệm luyện đan, kế tục không chịu trách nhiệm vứt cho chúng nó.

Sự thực chứng minh, đại đa số yêu quái yêu phẩm cũng khá, tại đây cuồn

cuộn không ngừng đan dược cung cấp bên dưới, một đoàn gia hỏa vây quanh Bách Nhã Ma Quân chính là một trận đánh tơi bời, các loại dính chặt lấy, các loại lấp thương đổi thương, các loại đoạn tử tuyệt tôn chân hoàn toàn thay đổi chân, lại mạnh mẽ đem chiến cuộc ban trở về.

Sau nửa canh giờ, Bách Nhã Ma Quân hoá hình dữ tợn rết, rốt cục vết thương đầy rẫy uể oải trên đất, hơn trăm điều đủ nhận đều bị cắt đứt hơn nữa, ngực ngùm máu tươi dường như nước suối tựa như dâng trào ra. . .

"Hỗn, vô liêm sỉ!" Phẫn nộ đến ngửa mặt lên trời hý dài một tiếng, rết tinh đột nhiên hơi lắc người, trực tiếp giơ lên thân thể khổng lồ, nổ vang vang vọng va về phía cứng rắn mặt đất.

Kim quang lướt qua, to lớn rết tinh dĩ nhiên liền như vậy biến mất trên mặt đất, chỉ để lại một cái sâu không thấy đáy hố động.

Đông Minh Sơn bầy yêu ngạc nhiên không nói gì, tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hầu như là theo bản năng quay đầu kinh ngạc thốt lên: "Chờ đã, tên kia mục tiêu là. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, toàn bộ cây cối đột nhiên chia năm xẻ bảy, đang tràn ngập bay lên không bụi mù mánh vỡ bên trong, to lớn dữ tợn hắc rết dưới đất chui lên, thân thể cao lớn đứng thẳng lên, lại mang theo tiếng gió gầm rú, tầng tầng va về phía Hứa Tri Hồ!

Cẩn thận! Xích Tỷ Nhi cùng bầy yêu cùng nhau kinh ngạc thốt lên, cũng đã không kịp cứu viện.

Nyan cái mẽ, cũng còn tốt ta đều là chú trọng an toàn là số một, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm mấy giây, phản ứng đầu tiên chính là nắm lên bên người chuột, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên ném đi lại nói!

Kim quang lướt qua, chuột-kun nhẹ nhàng run lên, trực tiếp cuốn lấy dữ tợn rết tinh, tiếp theo đón lấy lại rất nhuần nhuyễn nắm chặt!

Âm một tiếng, to lớn rết tinh nhất thời âm âm ngã xuống đất, có thể chưa kịp nó tới kịp tránh thoát, trước mặt lại là hơn trăm cái kiện vị gào thét phóng tới, liền dường như mưa xối xả Lê Hoa châm tựa như, nổ đến nó cả người tia lửa văng gấp nơi đau nhức trường gào.

"Há có, lẽ nào có lý đó!" Bị oanh kích đến thương tích khắp người, rết tinh thẹn quá hóa giận lăn khỏi chỗ, đột nhiên lại chuyển hóa thành Bách Nhã Ma Quân hoàng bào đạo sĩ hình tượng, thuận thế từ chuột tuyển ở trong tránh ra.

Nỗi giận gầm lên một tiếng, cái tên này tức đến nổ phổi đánh về phía Hứa Tri Hồ, còn chưa tới gần liền tỏ rõ vẻ hung ác mở ra miệng lớn, bỗng nhiên nắm lấy đạo bào dùng sức kéo một cái: "Thứ hồn trưởng! Dám ở sau lưng giở trò, bản tôn phải gọi ngươi. . ."

Ta nói, không nên hơi một tí liền cởi quần áo được không?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, thuận lợi từ trong lòng móc ra một hộp sữa bò.

Ta sát, bây giờ còn có tâm tình uống đồ vật?

Một đoàn yêu quái tất cả đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, Xích Tỷ Nhi cầm lấy màu trắng bạc tơ nhện, từ phía sau gào thét lắc lư đuổi theo, nỗ lực cướp tại Bách Nhã Ma Quân công kích trước mang đi Hứa Tri Hồ.

Thế nhưng không kịp, liền trong chớp mắt này, Bách Nhã Ma Quân đã dien cuồng gào thét va về phía Hứa Tri Hồ, trên thân thể lít nha lít nhít vô số huyết mắt, liền muộn bùng nổ ra mãnh liệt tia sáng chói mắt: "Đi chết đi! Vô liêm sỉ, cho ta. . ."

Phốc!

Lời còn chưa dứt, Hứa Tri Hồ đột nhiên dùng sức nhấn một cái sữa bò hộp, màu nhũ bạch sữa bò vèo phun ra ngoài, lại như một đạo mát mẻ suối phun, tất cả đều phun tại Bách Nhã Ma Quân dữ tợn trên mặt.

"Thập. . ." Chỉ kịp phát sinh một tiếng thét kinh hãi, tỏ rõ vẻ sữa bò Bách Nhã Ma Quân liền như vậy ngắn ra, toàn bộ đầu trong nháy mắt trực tiếp hoá đá, liền cái cổ đều không thể chuyển động.

Tình huống thế nào, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu vừa vặn chạy tới, nhìn thấy quỷ dị này biến hóa không khỏi giật nảy cả mình.

Còn không chờ bọn hắn phản ứng lại, Hứa Tri Hồ đã xoa một chút mồ hôi lạnh, lại dùng sức nhấn một cái sữa bò hộp: "Cho nên nói, lo trước khỏi hoạ mà, cũng còn tốt chúng ta khi ra cửa mang đủ hăng ngày. . . Phốc!"

Nói như vậy, hắn lại là một đạo sữa bò bắn ra, lần này đem Bách Nhã Ma Quân toàn thân đều dội thấu.

Sau một khắc, đáng thương Bách Nhã Ma Quân trực tiếp toàn thân hoá đá, lại như là một vị thô ráp tảng đá điêu khắc, vẫn không nhúc nhích đứng ngây ra tại tại chỗ, hơn nữa còn duy trì xé ra đạo bào bại lộ cuồng tư thế. . .

Trợn mắt ngoác mồm a, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu cùng nhau quay đầu, nhìn Hứa Tri Hồ trong tay cái kia hộp sữa bò, đột nhiên không nhịn được cùng nhau rùng mình lạnh lẽo, kho người cái hấp a, này rốt cuộc là thứ gì, lại còn mang vào hoá đá thuật?

"Sữa bò a, còn có thể là gì?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội giờ nâng sữa bò hộp, "Nhưng mà, nó là ba lộc bài, tự mang ba tụ tình 腮, phụ gia kết sỏi hiệu quả, uống lâu dài còn có thể được xá lợi nha!"

Quỷ mới biết ba tụ tình 腮 là gì, bất quá nghe tới có vẻ rất là lợi hại, Đông Minh Sơn bầy yêu tập thể nỗi lòng tôn kính bên trong.

Đó là, Hứa Tri Hồ rất tự hào ưỡn ngực: "Nếu không là ngày hôm qua thu thập gian nhà, ta đều không nghĩ tới ta lại còn giữ lại một hộp quá thời hạn ba lộc sửa bò, hơn nữa vật này lại còn đã biến thành pháp... A, các ngươi liền dự định tại đây xem sao?"

Đúng nha, nhờ có lời nhắc nhở của hắn, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu cuối cùng cũng coi như phục hồi tinh thần lại, lúc này như ong vỡ tổ tựa như dâng lên đi, đè lại hoá đá bên trong Bách Nhã Ma Quân lại là một trận đánh no đòn.

Đáng thương Bách Nhã Ma Quân, trực tiếp liền bị đánh đến sinh hoạt không thể tự gánh vác: "Hỗn, vô liêm sỉ, các ngươi dám đối bản tôn bất kính như thế, các giáo chủ biết, nhất định sẽ, nhất định sẽ..."

Sẽ cái đầu ngươi, Xích Tỷ Nhi một bước đạp lên hắn ngực, trước tiên đem hắn chiếc khăn chứa đồ hái xuống, lại từ giữa điện nhảy ra một phong thư tiên: "A, để ta xem một chút, cái tên nhà ngươi đến cùng là gì lai lịch, lại dám chạy đến chúng ta Đông Minh Sơn cướp... Ach, làm gì, các ngươi làm gì nhìn ta như vậy?"

Phản, phản, Hứa Tri Hồ rất không nói gì đưa tay ra, chỉ chỉ trong tay nàng lá thư đó tiên: "Híc, đừng nói cho ta nói, kỳ thực ngươi không quen biết tự..."

Bị nói trúng rồi, Xích Tỷ Nhi nhất thời mẩn đở mặt lên: "Ngươi, ngươi quản ta a, ta coi như không quen biết tự, nhìn phong thư này chữ viết, cũng có thể nghe thấy được âm mưu mùi vị!"

Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng, tỷ tỷ ngươi thật là cao hứng là tốt rồi.

Hứa Tri Hồ từ trong tay nàng tiếp nhận tin, cười híp mắt nhìn một lần, cũng không phải tùy vào vi hơi kinh ngạc: "Ồ, cái tên này giống như là gì song xà giáo dục đà chủ, phụng cái gì giáo chủ mệnh lệnh, đến Đông Minh Sơn thành lập phân đà... A, các ngươi nghe qua song xà giáo sao?"

Chưa từng nghe tới, một đoàn yêu quái rất chỉnh tề lắc đầu, Xích Tỷ Nhi mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp đem thư pháp tan thành từng mảnh, cái gì song xà giáo, quản hăn đi chết a, bất quá xem ra, cái này giáo phái đúng là giàu có đến mức nứt đố đổ vách, lại cấp chỉ là một cái đà chủ đều phổi năm hà vân xe, chà chà tranh cãi, vậy thì là nói. . .

Không cần phải nói, một đoàn yêu quái cùng nhau mắt mạo ánh sáng xanh lục, đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, đằng đằng sát khí nhìn Bách Nhã Ma Quân.

"Làm gì? Các ngươi muốn làm gì?" Bách Nhã Ma Quân rùng mình lạnh lẽo, theo bản năng che ngực, "Đừng, đừng xăng bậy a, bản tôn chính là. . . Cứu, cứu mạng!"

Lời còn chưa dứt, một đoàn yêu quái đã sớm hung tợn xông lên, tràn ngập bụi bặm bên trong, chỉ có thể nhìn thấy mấy chục con móng vuốt móng tại Bách Nhã Ma Quân trên người sờ loạn, trung gian còn chen lẫn các loại hung phấn tiếng kêu kì quái —

"Ta, ta, cái tên này đạo bào là của ta, ai cũng không cho theo ta cướp!"

"Phất trần, ta muốn thanh này phất trần, xem ra cũng là kiện pháp khí, lấy ra đi cần phải cũng có thể bán cái mẩy trăm linh thạch!"

"Ồ, này đôi giày cũng không sai, khốn nạn, buông tay, quần của ngươi ta cũng phải rồi!"

Thật là đáng sợ, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra không đành lòng nhìn thẳng, theo bản năng nhấp một hớp sữa bò, đột nhiên cảm thấy sau này mình nhất định phải cách này bầy chim thú xa. . . Ồ, Xích Tỷ Nhi, ngươi làm gì thế nhìn như vậy ta?

Cái này mà, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn: "Cái kia, Tri Hồ a, ta nhớ tới ngươi mới vừa nói, ngươi này hộp sữa bò có thể khiến người ta hoá đá đúng

không, vì lẽ đó. . ."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ không rõ vì sao sờ sờ căm, nhìn một chút trong tay mình ba lộc sữa bò, lại cảm thụ một thoáng trong miệng nhàn nhạt vị ngọt, sau đó. . .

Sau đó, quỷ dị trong yên tĩnh, Xích Tỷ Nhi hơi hơi hoảng loạn tiếng kinh hô, đột nhiên trở về đang tại Đông Minh Sơn bầu trời, kinh hãi đến một đoàn chim túc tất cả đều tứ tán bay đi ——

"Hoa Yêu, Hoa Yêu, mau tới đây, Tri Hồ đầu lưỡi giống như. . . À được, Tử Tử, buông tay, cái kia sữa bò không thể uống!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 12: Kỳ Thực Chủ Yếu Xem Nhân Phẩm

Sáng sớm Đông Minh Sơn, ánh mặt trời sáng rỡ từ tuyết hậu bầu trời trong xanh hạ xuống, như mưa phùn giống như xuyên qua màu trắng bạc rèm cửa sổ, chiếu vào mềm mại gối trên. . .

Ăn được ngủ được sướng như tiên, Hứa Tri Hồ ung dung thong thả từ trên giường bò lên, lại rất nhàn nhã vỗ tay cái đập, mấy giây sau, tương tự đã biến thành pháp khí khăn mặt, liền tự động nóng hổi bay đến, rất săn sóc rất chu đáo cho hắn rửa mặt.

À được, đây mới là otaku thoải mái sinh hoạt a!

Nhin khăn mặt cho mình rửa mặt, bàn chải đánh răng cũng tự động nhảy lên đến giúp mình đánh răng, Hứa Tri Hồ phun ra vân cát hoá đá bên trong đầu lưỡi lớn, quả thực cảm động đến rơi nước mắt: "A, ta đột nhiên cảm thấy, muôn ta ở đây trạch mấy chục năm cũng có thể a!"

Nói đến, hắn có thể trải qua thư thái như vậy otaku sinh hoạt, kỳ thực vẫn là lấy ngày hôm qua Đông Minh Sơn yêu quái đánh cướp đoàn phúc —

Một hồi kỳ quái quần giá kết thúc sau đó, đáng thương Bách Nhã Ma Quân bị cướp đoạt hết sạch, bất quá cái tên này cũng đủ kiên cường, dù cho bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, lại còn vẫn nói dọa, công bố bản giáo giáo chủ ít ngày nữa sẽ giá lâm Đông Minh Sơn, các ngươi nếu không muốn chết liền mau chóng đầu hàng, lại để cái kia Tri Chu Tinh cùng sáu cái tiểu loli nhận bản tôn làm ca ca. . .

"Ca cả nhà ngươi!" Bởi vì câu nói này, Xích Tỷ Nhi mắt hạnh tròn tròn, lại

mang theo sáu cái tiểu loli mạnh mẽ đánh hắn một trận.

"Kỳ thực đi, hắn thật là ngươi ca. . ." Hứa Tri Hồ rất nhớ này sao nói.

Lại sau đó, lấy Xích Tỷ Nhi cầm đầu Đông Minh Sơn bầy yêu, liền bắt đầu vô cùng phẫn khởi chia cắt nỗi lén chiến lợi phẩm, căn cứ công chính công bằng công khai nguyên tắc, đại gia trải qua một phen bình thản rút đao quần ẩu, rốt cục xác định hợp lý phương pháp phân phối.

Xích Tỷ Nhi làm đánh cướp hành động người chỉ huy, thôi đi hai phần mười; một đoàn yêu quái chảy máu chảy mồ hôi, thôi đi năm phần mười; Hứa Tri Hồ bởi vì ở phía sau luyện đan quét phụ trợ, hơn nữa đầu lưỡi nhân công bị thương, vì lẽ đó thôi đi ba phần mười, tính ra có hơn 500 linh thạch, đại thể trên có thể duy trì nhà cũ cùng hằng ngày thiết bị điện vận hành nửa tháng.

Bất quá lại nói ngược lại, từ lâu dài góc độ đến xem, chút linh thạch này hiển nhiên là không đủ!

Vì lẽ đó đợi được đánh răng rửa mặt sau đó, Hứa Tri Hồ liền vừa cắn trúng gà bính, vừa muốn muốn làm sao kế tục kiểm linh thạch, thành thật mà nói, cũng không thể mỗi lần đều dựa vào đánh cướp, vô số lịch sử kinh nghiệm nói cho chúng ta, nhất định phải có ổn định có thể kéo dài phát triển. . . Ta sát!

Đang cân nhắc lăm, hắn tiện tay kéo màn cửa sổ ra, đột nhiên liền sợ hết hồn, suýt chút nữa một cái sau nhào lộn nhảy đến trên giường.

Trời mới biết chuyện gì xảy ra, ngoài phòng ngủ diện cửa sổ thủy tinh trên, lại chật ních mấy chục tấm đằng đằng sát khí mặt to, trên trăm con con mắt tròn tròn lén, đồng thời dán vào pha lê đi vào trong xem, quả thực hãy cùng tập thể nhìn trộm cuồng tựa như.

Cái này cũng chưa tính cái gì, đợi được Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh phản ứng lại, đột nhiên phát hiện phía bên ngoài cửa sổ tất cả đều là đông nghẹt đầu, mấy trăm con dữ tợn hung ác Hùng Yêu Hổ Yêu Dã Trữ Tinh, dọc

theo tuyết địa bài lên hàng dài, đội ngũ phần sau cũng đã xếp tới rùng tùng nơi đó, còn vòng quanh cây thông xoay chuyển hai cái loan.

Hàng trước nhất cái kia Hùng Yêu, trong tay giơ một cái lĩnh hiệu mộc bài nhỏ; mặt sau Hổ Yêu tỏ rõ vẻ hung ác, mạnh mẽ chen vào đội ngũ, hoàn toàn không thấy bên cạnh cái kia nhu nhược Hoa Yêu khảng nghị; trung gian lợn cương liệt, không sai, chính là mấy ngày trước ăn đoạn dương đan tên kia, lại còn bên người mang theo rắc, phỏng chừng tối hôm qua trực tiếp liền tại cửa ngõ. . .

À được, các ngươi muốn làm gì, sáng sớm đến siêu thị hạn tranh mua sao?

Hứa Tri Hồ sâu sắc chấn kinh rồi, kết quả mới vừa quay đầu, lại nhìn thấy Xích Tỷ Nhi đang mang theo Tử Tử các nàng sáu cái tiểu loli, vô cùng phấn khởi đứng ở nhà cũ ngoài cửa lớn.

Tử Tử hoàng vàng xanh xanh các nàng sáu cái tiểu loli, tỏ rõ vẻ hưng phấn giơ một khối mộc bài, mặt trên vòng vo viết một nhóm mực nước chữ lớn — "Chuyên nghiệp luyện đan, trăm năm lão tiệm tín dự bảo đảm, lần thứ nhất không đến là của ta sai, lần thứ hai không đến là lỗi của ngươi!"

Sau đó, liền tại Tử Tử các nàng bên cạnh, Xích Tỷ Nhi đang cầm một đống lớn dây số bài, mặt mày hờ hờ phân phát những yêu quái: "Đến đến đến, trước tiên đăng ký, một cái hiệu mười khối linh thạch, muốn thêm nhét nhiều hơn nữa cấp hai mươi khối, chờ ngại đắt, nhà ta Tri Hồ dễ dàng không thay người luyện đan nha!"

"Híc, làm phiền hỏi một chút, Xích Xích ngươi đang làm gì thế?" Hứa Tri Hồ không thấy nghiêm túc bên trong, không nhịn được duỗi ra một ngón tay, cẩn thận từng ly từng tí một chọc đâm Xích Tỷ Nhi.

"Ta đang giúp ngươi bắt chuyện luyện đan chuyện làm ăn nha." Xích Tỷ Nhi cười híp mắt quay đầu, thuận lợi đánh ngất một cái muốn chen ngang con báo tinh.

"Ồ? Luyện đan chuyện làm ăn?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc nhìn nàng.

"Đúng vậy, đúng vậy." Xích Tỷ Nhi rất tự hào ngẩng đầu ưỡn ngực: "Ngươi không phải nói phải nghĩ biện pháp kiêm linh thạch sao? Ta liền giúp ngươi tuyên truyền một thoảng ngươi thuật luyện đan, sau đó Đông Minh Sơn liên quan xung quanh yêu quái tất cả đều lại đây, có phải là rất cảm động?"

Phốc, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa một cái sữa bò phun ra ngoài, đừng nghịch, chỉ ta này điểm hoàn toàn xem nhân phẩm vô căn cứ thuật luyện đan, lại có thể đem xung quanh yêu quái tất cả đều dẫn lại đây, các ngươi đây là nhiều khuyết thay luyện đan a?

"Ồ, ngươi không biết sao?" Xích Tỷ Nhi đúng là rất kinh ngạc hẵn, "Thuật luyện đan vật này, tại Nhân tộc Luyện Khí sĩ bên trong đương nhiên không tính hiếm có, nhưng là đối với cho chúng ta yêu tộc nói, quả thực so yêu vương còn muôn hi hữu a!"

Được rồi, lại như Xích Tỷ Nhi nói như vậy, tại yêu quái trong vòng, thuật luyện đan còn đúng là rất hi hữu —

Phải biết, luyện đan nhưng là môn việc cần kỹ thuật, không phải tùy tiện tiện liền có thể học được, ngươi đến có luyện đan thiên phú, đến có chuyên nghiệp sư môn truyền thừa, đến có phong phú toàn diện tri thức hệ thống, còn phải có một đồng lớn quý báu vật liệu, rất đau lòng rất phá sản lặp lại luyện tập. .

Thật là khéo, trở lên nói này vài điểm, yêu tộc tất cả cũng không có!

Ngẫm lại cũng là, làm sao có thể hy vọng một đám trời sinh thiên dưỡng dã man gia hỏa, tại căn bản không có sự môn truyền thừa cùng kiến thức chuyên nghiệp dưới tình huống học biết luyện đan đây, huống chi đám người kia đầu óc vốn là mắt linh quang, hơn nữa đại đa số đều còn rất nghèo. .

Vì lẽ đó, ở tình huống như vậy, đại đa số yêu quái đều là không hiểu luyện

đan, nhưng này không có nghĩa là chúng không cần đan được, vừa vặn ngược lại, yêu quái bất kể là tại tu hành vẫn là chiến đấu bên trong, đều đối với đan được có rất lớn nhu cầu lượng, cho tới một cái tại Nhân tộc trong giới Tu Chân phổ thông bối khí đan, đến yêu tộc đại trong phố chợ, lại có thể bán được gấp ba giá tiền!

Chớ ngại đắt, này vẫn là ở quy mô rất lớn yêu trong phường, đổi thành như Đông Minh Sơn loại này thâm sơn cùng cốc, ngươi chính là ra năm lần giá cao, cũng chưa chắc có thể mua được một cái bối khí đan, coi như mua được không làm được cũng sẽ ra ngoài liền bị đánh cướp.

Nguyên nhân chính là như vậy, tại đây loại một đan khó cầu dưới tình huống, đột nhiên nghe nói Đông Minh Sơn nơi này ra vị Nhân tộc thầy luyện đan, hơn nữa còn rất tình nguyện giúp đám yêu quái luyện đan, phụ cận 300 dặm bên trong đám yêu quái quả thực là quan tình mãnh liệt, tất cả đều như ong vỡ tổ chạy tới.

Dù cho đại mùa đông lạnh đến mức có thể đem người đông thành chó, dù cho còn không có luyện đan liền muốn trước tiên bị bóc lột đăng ký phí, nhưng là những người này lại tất cả đều tảo rõ vẻ cuồng nhiệt bài lên hàng dài, rất chờ mong cùng nhau nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ, liền như là xem một khối sáng lên lấp loá Đại Kim: "Đại sư, đại sư, chúng ta khi nào thì bắt đầu luyện đan, ta vật liệu đã đói khát chịu rồi!"

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn bọn họ, quyết định vẫn là ăn ngay nói thật được rồi: "Chư vị, thật không tiện a, ta ngược lại thật ra rất muốn kiểm một bút, thế nhưng ta không thể khanh các ngươi, nói như thế, ta thuật luyện đan hoàn toàn xem nhân phẩm, có thể luyện ra cái gì đến mình cũng không thể xác định."

Thật hay giả, mấy trăm con yêu quái nghe nói như thế, cũng không phải tùy vào hai mặt nhìn nhau bán tín bán nghi.

Nói thật cũng không ai tin, Hứa Tri Hồ bất đắc dĩ thở dài, dứt khoát trực tiếp ôm lấy nỗi cơm điện: "Không có chuyện gì, không tin cũng không quan trọng lắm, ta hiện tại luyện một lần cho các ngươi xem, các ngươi liền biết cái gì gọi là vô căn cứ."

Nói như vậy, hắn tiện tay lấy ra vài phần mẩy ngày trước không dùng hết tài liệu luyện đan, rất không chịu trách nhiệm hướng về nỗi cơm điện bên trong đỗ ra, lạch cách một tiếng qua đi, nỗi cơm điện liền bắt đầu tự động vang lên ồn ong ồn vận hành lên.

Mấy trăm con yêu quái rướn cổ lên nhón chân lên, đồng thời nhìn khẽ chấn động nỗi cơm điện, Hứa Tri Hồ còn không quên giải thích cho bọn họ nghe: "Các ngươi xem, ta hiện tại muốn luyện một cái chữa thương đan, dưới tình huống bình thường cần phải rất dễ dàng luyện thành, thế nhưng đến ta chỗ này, bởi vì hoàn toàn tùy cơ duyên cớ, nói không chắc liền. . ."

Âm!

Còn chưa nói hết, nắp nồi liền phịch một tiếng tự động mở ra, bốc lên trong sương mù, một cái màu trắng bạc đan được tự động bắn ra nỗi cơm điện, tại trên mặt tuyet ùng ục ùng ục lăn, bất luận từ màu sắc vẫn là mùi đến xem, hiển nhiên đều là trăm phần trăm thuần thiên nhiên chữa thương đan.

Cái gì cũng không cần nói rồi, một đoàn yêu quái rất không nói gì nhìn cái kia viên chữa thương đan, lại rất không nói gì cùng nhau quay đầu, dùng loại kia rất ánh mắt hoài nghi nhìn Hứa Tri Hồ, cái kia cái gì, vừa ai bảo hoàn toàn tùy cơ vô căn cứ?

Giời ạ, nhỏ như vậy xác suất sự kiện, đều có thể bị đụng vào ta?

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu nhìn trời, sững sốt mấy giây, đột nhiên lại móc ra một phần tài liệu luyện đan nhét vào nỗi cơm điện: "Vận may, vận may, thật sự chỉ là vận may mà thôi, không tin các ngươi kể tục xem, lần này bảo đảm luyện không. . ."

Âm! Không có qua một phút, nóng hổi nồi cơm điện lại tự động văng ra rồi!

Lần này nhảy ra màu đỏ nhạt đan được, vẫn đúng là không phải chữa thương đan, Hứa Tri Hồ đang định nói cái gì, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền hai mắt tỏa ánh sáng, tỏ rõ vẻ kinh hỉ chỉ vào cái kia viên màu đỏ nhạt đan được: "Chờ đã, này giống như là, giống như là... Tiềm nguyên đan!"

Tiềm nguyên đan? Tiềm nguyên đan? Tiềm nguyên đan?

Trong phút chốc, ở đây mấy trăm con yêu quái cùng nhau hút vào hơi lạnh, trong đôi mắt đều ở tập thể mạo ánh sáng xanh lục, vân vân, cái gọi là tiềm nguyên đan, chẳng lẽ chính là được xưng có thể kích phát tiềm năng loại kia quý giá đan được?

À được, nếu như nhớ không lầm mà nói, một cái tiềm nguyên đan tại trong phố chợ có thể bán được 500 linh thạch, giá cả là phổ thông chữa thương đan gấp mười lần, nói như vậy lên mà nói, nếu như đem này viên tiềm nguyên đan lấy ra đi bán, dễ dàng liền có thể đổi về mười viên chữa thương đan, ta X, có muôn hay không như thế lãi kẽch sù tối?

Trong phút chốc, mấy trăm con yêu quái nhất thời lần thứ hai cùng nhau quay đầu, dùng loại kia rất ánh mắt cổ quái nhìn Hứa Tri Hồ.

Trang, giả bộ, còn nói mình không biết luyện đan, người đều có thể dùng một phần bổ khí đan vật liệu, luyện ra giá trị phiên gấp mười lần tiềm nguyên đan, này nếu như gọi là không biết luyện đan, những người kia tộc thầy luyện đan đều muốn tự quái đồng nam chi rồi!

Lệ rơi đầy mặt a, thời khắc này, Hứa Tri Hồ không nhịn được lệ rơi đầy mặt, đột nhiên cảm thấy chính mình so Đậu Nga đều oan.

Có lầm hay không, lão tử ngày hôm qua nhàn rỗi không chuyện gì thử mười lần, ba lần trực tiếp thất bại, năm lần chỉ luyện ra càng cấp thấp hơn đan được, kết quả sáng sớm hôm nay cũng không biết tại sao, liên tục hai lần nhân phẩm

đại bạo phát, đây là muôn đi mua vé số từ thiện tiết tấu sao?

Không cần giải thích, thật sự không cần giải thích, chúng ta đều hiểu!

Mấy trăm con yêu quái chỉnh tề nhìn hắn, lợn cưng liệt còn từ trong lòng lấy ra một túi linh thạch, rất đau lòng đưa cho hắn: "Tri Hồ a, ngươi muốn tăng giá cứ việc nói thẳng, chúng ta tận lực tập hợp tập hợp. . . Thế nhưng, đừng quá tàn nhẫn được không, ô ô ô, ta còn muốn chừa chút linh thạch cưới hoa hoa lặc."

Thêm con em ngươi a, Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng bên trong, dứt khoát không giải thích, trực tiếp khẽ căn răng móc ra cuối cùng mấy phần tài liệu, toàn bộ tất cả đều nhét vào nồi cơm điện bên trong: "Một lần cuối cùng, một lần cuối cùng, chính các ngươi xem, lần này thật sự luyện không. . ."

Âm! Lần này tốc độ càng nhanh, hơn tài liệu luyện đan mới vừa đổ vào nồi cơm điện, đều chưa kịp hắn tới kịp nói xong, một cái đan được liền từ trong nồi tự động bắn ra ngoài.

Là gì, là gì, mấy trăm con yêu quái tỏ rõ vẻ chờ mong vây lên đến, kết quả chờ bọn hắn nhìn thấy cái kia viên linh khí ít ỏi đan được sau, đột nhiên liền rất thất vọng cùng nhau thở dài: "Híc, lại là cấp thấp nhất bổ khí đan, cũng thật là lãng phí vật liệu, thiệt thòi lớn rồi."

Thấy không, thấy không, bị oan uổng trời vừa sáng trên, Hứa Tri Hồ lúc này quả thực là trầm oan đến tuyet, cảm động đến rơi nước mắt: "Ta nói đi, ta nói đi, ta liền nói thật sự hoàn toàn xem nhân phẩm, vừa nãy là ta số may, liên tục hai lần thành công, hiện tại. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, bên kia nồi cơm điện đột nhiên nổ vang một tiếng, lại như là nổ b榜 tựa như đến rồi cái đại bạo phát!

Trong phút chốc, màu trắng bạc hơi nước bay lên trời, mấy trăm viên màu đỏ

thắm đan được dường như suối phun phun trào, gào thét vọt tới cao mây chục mét không, tiếp theo đón lấy lại như bão tố tựa như, ào ào ào tất cả đều đậm xuống, phủ kín nhà cũ trước cửa bậc thang.

Tình huống thế nào? Giời ạ, này là tình huống thế nào?

Hứa Tri Hồ cũng được, Xích Tỷ Nhi cũng được, mấy trăm con yêu quái cũng được, tất cả đều tập thể trổ mắt ngoác mồm trợn mắt lên, nhìn trên bậc thang mấy trăm viên màu đỏ thắm đan được, ở nơi đó như dạ minh châu tựa như tí tách lăn loạn.

Không sai, những đan được này tất cả đều là cấp thấp nhất bồ khí đan, nhưng là cấp thấp nhất bồ khí đan, vậy cũng là đan được không sai đi, một cái bồ khí đan coi như mười khối linh thạch, mười viên bồ khí đan chính là 100 khối linh thạch, nơi này có ít nhất hơn trăm viên, vậy thì là nói...

Thời khắc này, mấy trăm con yêu quái rất chỉnh tề ngẩng đầu lên, yên lặng vặn lẩy ngón tay tính toán một chút, toán học không tốt Xích Tỷ Nhi còn lấy ra bàn tính, rất chăm chú tính toán a tính toán, tính toán a tính toán, vẫn tính tới choáng váng đầu hoa mắt...

Chỉ chốc lát sau, cũng không biết là tên nào đi đầu, mấy trăm con yêu quái đột nhiên cùng nhau hú lên quái dị, cao cao giơ dây số bài, rất cuồng nhiệt tập thể nhắm phía Hứa Tri Hồ, trong nháy mắt ý tưởng ba tầng ở ngoài ba tầng nước chảy không lọt —

"Đại sư, đại sư, ta là Xích Tỷ Nhi gia cô ba muội muội biểu cậu cháu trai a, ngại xem có thể hay không để cho ta đi tới?"

"Đừng chen chúc, đừng chen chúc, theo trình tự đến, lão tử tối hôm qua liền bài... Khốn nạn, ngươi làm sao chen ngang a?"

"Bởi vì, bởi vì ta không có tố chất a..."

Có thể nói cái gì đó, thời khắc này, nhìn xung quanh tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt đám yêu quái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên cảm thấy chính mình ngày hôm nay cần phải đi mua vé xổ số —

"Biết không? Ta có một loại dự cảm, lão tử rất nhanh sẽ có thể trên 315 người tiêu thụ quyền lợi dạ hội rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 13: Tiểu Nương Tử Có Từng Gả Nhân Gia

Tháng mười hai Đông Minh Sơn, vốn là là một năm bên trong quạnh quẽ nhất mùa, tuyết lớn ngập núi sau đó liền kề ngốc đều làm đến thiểu, không có chuyện làm ăn có thể làm đám yêu quái liền chờ ở trong động phủ, sưởi ấm sưởi ấm, ngủ đông ngủ đông, sinh con sinh con. . .

Bất quá, một năm này mùa đông nhưng tuyệt nhiên không giống rỗi!

Bởi vì vị kia vô căn cứ thầy luyện đan xuất hiện, nguyên bản quạnh quẽ Đông Minh Sơn đột nhiên trở nên người đông như mắc cửi, từ phụ cận nghe tin tới rồi đám yêu quái tụ tập tại Bàn Ti Động trước cửa, bài lên đội ngũ thật dài dẫn hiệu chờ luyện đan, hãy cùng SARS thời kỳ cướp rẽ bản lam tựa như.

Nói như thế, Xích Tỷ Nhi mấy ngày nay chỉ là thu đăng ký phí, liền thu đến mặt mày hớn hở mở cờ trong bụng, ừ ân, ừ ân, một cái hiệu mười khối linh thạch, mười cái hiệu 100 khối linh thạch, một trăm hiệu. . . Nha ha ha ha, mẹ cũng lại không cần lo lắng cho ta son bột nước tiền cùng Tử Tử các nàng nuôi nãng phí rồi!

Đúng là Hứa Tri Hồ bên này, quả thực bận tối mày tối mặt, tuy nói hắn nhiệm vụ chủ yếu liền muốn đem tài liệu luyện đan hướng về nồi cơm điện bên trong cũng, nhưng là cũng không chịu nổi một ngày hai mươi tiếng tiếp đón khách hàng, có lúc còn phải kiêm chức tâm lý chuyên gia, an ủi những vận may kia không thể nào tốt yêu quái. . .

Sự thực chứng minh, luyện đan chuyện như vậy, thật sự chủ yếu xem mặt!

Có yêu quái hiển nhiên ra ngoài không có rửa tay, ròng rã luyện ba lần, mới

miễn cưỡng luyện ra một phần phẩm chất phổ thông bổ khí đan; có yêu quái vận may rất tốt, một lần liền đại công cáo thành, tinh không ít vật liệu tiền; còn có gia hỏa cũng không biết nên nói như thế nào, thành công là thành công, thế nhưng biến dị sau đan được, lại đều không ai nhìn ra được đến cùng có ích lợi gì.

..

Đương nhiên, muốn nói yêu phẩm đại bạo phát, tuyệt đối còn muốn mĩn lợn cương liệt, không sai, chính là ăn đoạn dương đan vị kia!

Cái tên này liên tục thất bại hai lần sau đó, lần thứ ba lại đạt được thành công lớn, mạnh mẽ dùng một phần phổ thông vật liệu, luyện ra cực kỳ hiếm thấy tật phong đan... Khắc khắc, đừng hỏi tật phong đan là gì, ngược lại chỉ cần xem nó cười đến liền hàm răng đều lộ ra vẻ mặt, liền biết tuyệt đối là một đêm phết nhanh rồi!

"Oa ha ha, oa ha ha ha ha!" Năm thật chặt cái kia viên tật phong đan, lợn cương liệt ôm chặt lấy Hứa Tri Hồ, kích động đến cả người run rẩy nước mắt rưng rưng, "Ô ô ô, Tiểu Thúy nàng mẹ luôn chê bỏ ta mua không nổi động phủ, lần này được rồi, chỉ cần chúng ta đem này tật phong đan một bán, là có thể tại Đông Minh Sơn dưới mua toà bảy vào bảy ra... Tri Hồ, đến lúc đó ngươi nhất định phải tới uống rượu mừng a!"

Có phải là a, xem ra mặc kệ ở thời đại nào, nhà vẩn đề đều là vẩn đề lớn a!

Hứa Tri Hồ rất cảm khái gãi đầu một cái, nhìn theo lợn cương liệt chạy về phía cuộc sống hạnh phúc, sau đó chờ hắn quay đầu, nhìn nhà bên ngoài đám kia mắt mạo ánh sáng xanh lục đói khát chịu yêu quái, đột nhiên liền không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "Híc, ngày hôm nay là pháp định ngày nghỉ, không bằng đợi mai trở lại?"

Nói như vậy, hắn trực tiếp vác lên vùng núi bao nhảy lên xe điện, trong nháy mắt bỏ chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đợi được một đoàn yêu quái phản ứng lại thời điểm, hắn cũng đã đến phụ cận cánh đồng hoang vu, tại trong

một rừng cây nhắc lên giá nướng, chuẩn bị kỹ càng tốt hưởng thụ một thoảng này nhàn nhã buổi chiều thời gian.

Tuyết hậu giữa trưa, ánh mặt trời vàng chói rất long lanh, chiếu lên người cả người đều ấm áp, không lâu sau đó, giá nướng trên thịt dê mảnh liền bị nướng đến khô vàng, phát sinh mê người tiếng xì xì vang, liền trong không khí đều tràn ngập mùi thơm nồng nặc...

Mùi vị giỏi quá, Hứa Tri Hồ hít một hơi thật sâu, vừa cười híp mắt hướng về thịt dê mảnh trên quét gia vị, vừa lấy ra mấy ngày nay luyện đan thu sạch nhập.

Trên thực tế, này ngăn ngắn năm sáu ngày hạ xuống, ngoại trừ các loại chi bên ngoài, hăn tống cộng kiêm lời hơn ba ngàn linh thạch, lúc đó Xích Tỷ Nhi hồ trợ tính toán ra con số này thời điểm, cắn ngón tay trong mắt chưa nước mắt, ròng rã sững sốt có nửa khắc đồng hồ ——"Ô ô ô, nhiều tiền như vậy, ta đến bán mình táng phu bao nhiêu lần mới có thể kiếm được..."

"Cho nên nói, có môn độc nhất lũng đoạn tay nghề chính là được!" Hứa Tri Hồ rất vui vẻ lung lay linh thạch túi, nghe leng keng leng keng linh thạch tiếng va chạm, sau đó lại bắt đầu rất chăm chú nghĩ, đón lấy nén xài như thế nào này bút linh thạch.

Không nghi ngờ chút nào, nếu trước mắt hăn dự định là kế tục trach tại Đông Minh Sơn, cái kia sáng suốt nhất cách làm, chính là dùng này bút linh thạch đến duy trì nhà cũ cùng hăng ngày đồ dùng pháp khí vận hành... Không, không chỉ là duy trì vận hành, hay là cần phải lấy ra một phần lớn linh thạch, tăng lên cái nào đó hăng ngày đồ dùng pháp khí cấp bậc cùng uy lực?

Trên thực tế, căn cứ hăn mấy ngày nay nghiên cứu, mấy ngày nay thường dùng phẩm không chỉ có đã biến thành pháp khí, hơn nữa còn có thể không ngừng tăng lên cấp bậc, nắm giữ năng lực mới đồng thời trở nên càng ngày càng mạnh, mà tăng lên phương pháp cũng rất đơn giản rồi, chỉ cần đem lượng lớn linh thạch chuyển hóa thành linh khí, một hơi rót vào đến hăng ngày đồ dùng

bên trong liền có thể.

Vì lẽ đó, trước mắt đặt tại trước mặt vấn đề, là cần phải ưu tiên lựa chọn tăng lên cái nào kiện hăng ngày đồ dùng tốt hơn, là lựa chọn sức phong ngự cực cường nhưng không cách nào di động nhà cũ, vẫn là tốc độ siêu chạy mau đường chuyên dụng xe điện, cùng với có thể dùng để công kích chuột cùng bàn phím, hay hoặc là là. . .

Suy tư gãi đầu một cái, hắn nhìn trước mặt bày ra năm sáu cái hăng ngày đồ dùng, do dự mấy phút sau, nhưng rốt cục đem tầm mắt lạc ở bên cạnh nồi cơm điện trên ——

Nói đến, giống như hiện nay nồi cơm điện là kiếm linh thạch chủ yếu công cụ, hay là cần phải đầu tiên cường hóa nó luyện đan công năng, hơn nữa không chỉ là như vậy, dựa theo đạo lý nói, nếu chuột cùng bàn phím đều có thể dùng để công kích, cái kia nồi cơm điện cũng có thể có năng lực công kích đi, có thể chỉ cần lại tăng lên một cái cấp bậc, liền có thể. . .

"Quyết định rồi!" Nói làm liền làm, Hứa Tri Hồ cũng không hàm hồ, trực tiếp lấy ra bán túi linh thạch, trực tiếp hướng về nồi cơm điện trên vỗ một cái.

Trong phút chốc, ánh sáng màu xanh lóng lánh qua đi, bán túi linh thạch tất cả đều nát tan hóa thành linh thạch, dường như mãnh liệt như thủy triều tràn vào nồi cơm điện.

Nguyên bản vẫn không nhúc nhích nồi cơm điện, giờ khắc này đột nhiên khẽ run lên, dây leo tựa như Tiên phù hoa văn hiện ra, từng bước tại nồi ngoài thân duyên trên lan tràn ra, không xem qua nhìn đã lan tràn đến hơn nửa nồi thân, ánh sáng màu xanh đột nhiên một trận cấp tốc yếu bớt, liên đới những Tiên phù hoa văn cũng đình chỉ bất động.

"Ồ, linh thạch còn chưa đủ sao?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, bất quá lúc này cũng đã thăng cấp đến một nửa, coi như hắn làm sao không nỡ, cũng chỉ được đau lòng lấy ra mặt khác bán túi linh thạch.

Sau một khắc, theo mới linh thạch không ngừng truyền vào, nỗi cơm điện lại bắt đầu ánh sáng màu xanh mãnh liệt run rẩy lên, Tiên phù hoa văn mở rộng tốc độ càng lúc càng nhanh, trong nháy mắt liền bao trùm toàn bộ nỗi thân.

Mấy giây sau, làm ánh sáng màu xanh chứa đựng đến mức tận cùng trong nháy mắt, nỗi cơm điện đột nhiên tự động lơ lửng giữa trời mà lên, một đạo màu xanh linh khí từ trong nồi gào thét bắn ra, đường như linh tuyễn tựa như xông lên giữa không trung, tiếp theo đón lấy hơi dừng lại một chút, hóa thành bay lả tả linh khí cánh hoa, lưu loát phiêu rơi xuống.

Thành? Thành sao?

Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì, theo bản năng ôm lấy chậm rãi hạ xuống nỗi cơm điện, liền tại hắn chỉ chạm tới nỗi thân trong nháy mắt, thì có một đạo linh thức tự động xuất hiện tại trong đầu của hắn ——

"Ồ?" Đọc được này nói linh thức bên trong bao hàm tin tức, Hứa Tri Hồ còn thật sự có điểm giật mình, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ cúi đầu, nhìn trong lồng ngực tựa hồ không hề biến hóa nỗi cơm điện, "Không phải chứ, này nỗi hiện tại lại có thể, lại có thể. . . Ế?"

Lời còn chưa dứt, bầu trời xa xa bên trong đột nhiên một tiếng gào thét, hai đạo màu đỏ thăm ánh kiếm nhanh như chớp giống như phóng tới!

Xích quang hùng hực sôi trào, đột nhiên đi ngang qua cánh đồng hoang vu một trận, đợi được xích quang dần dần tản ra, liền hiện ra trên phi kiếm đứng sóng vai mấy vị Luyện Khí sĩ.

Bên trong vị kia tím bào mỹ nhân hơi hất cằm lên, vẻ mặt cao lãnh đến không thể cao đến đâu lạnh, thật giống như tất cả mọi người tất cả đều nợ nàng tiền tựa như; xung quanh mấy cái áo bào đen Luyện Khí sĩ tất cả đều vây quanh nàng, đường như "chung tình cung nguyệt" giống như vậy, hung ác trên mặt mạnh mẽ bỏ ra mấy phần nụ cười, cũng không biết là người theo đuổi vẫn là thuộc hạ, phỏng chừng hai người cùng có đủ cả.

Sau một khắc, các mĩ vị này Luyện Khí sĩ các nhìn thấy Hứa Tri Hồ, càng nói chuẩn xác, là nhìn thấy Hứa Tri Hồ bên cạnh xe điện, không khỏi ngó ngắn hai mặt nhìn nhau, đại khái xưa nay đều chưa từng xem kỳ quái như thế vật cưỡi.

Bất quá cũng là sững sốt ch襍 lát, vị kia cao lãnh đến giống như tất cả mọi người đều thiếu nợ nàng tiền hoàng sam mỹ nhân, liền mặt không hề cảm xúc cúi đầu nhìn Hứa Tri Hồ, lạnh lùng nói: "Cái kia ai, ta tới hỏi ngươi, nơi này nhưng là đong cương?"

Hỏi đường thời điểm, trước tiên nói câu ngươi tốt sẽ mang thai sao?

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng nhổ nước bọt, ngược lại cũng đúng là ăn ngay nói thật: "Híc, không sai, nơi này gọi là đong cương."

Rất tốt, vị kia cao lãnh mỹ nhân lạnh rên một tiếng, liền muốn mang theo mĩ cái Luyện Khí sĩ rời đi, chỉ có điều vừa muốn thôi thúc phi kiêm, nàng nhưng lại đột nhiên xoay đầu lại, như có điều suy nghĩ nói: "A, nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ là đong cương người địa phương?"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt.

Quả nhiên sau một khắc, vị kia cao lãnh mỹ nhân liền hơi nheo lại mắt phượng, lạnh lùng nói: "Cái kia ai, ta tới hỏi ngươi, ngươi gần nhất có từng thấy một cái mập mạp hoàng bào đạo sĩ, tự xưng gọi là Bách Nhã Ma Quân?"

"Bách? Bách cái gì?" Hứa Tri Hồ rõ vẻ vô tội, chỉ kém hệ điều khǎn quàng đǒ chứng minh chính mình là con ngoan.

"A, chưa từng thấy sao?" Vị kia cao lãnh mỹ nhân chăm chú theo dõi hắn, cho đến lúc xác định không có xem ra bất kỳ cái gì kẽ hở, lúc này mới hững hờ phất tay một cái, "Quên đi, không có chuyện của ngươi, đi thôi!"

Khắc khắc, đây là ngươi nói a!

Hứa Tri Hồ trong lòng có một đoàn lạc đà Alpaca lao nhanh mà qua, trên mặt

nhưng vẫn là cái kia phó đàng hoàng vẻ mặt, lúc này liền không chút biến sắc lên xe điện.

Ngắm cái mẽ, ta liền nói đi, không muốn đánh cướp không muốn đánh cướp, thấy không, lần này thật sự đánh cướp ra phiền phức đến rồi đi, trấn định, trấn định, chẳng có chuyện gì, chỉ cần chúng ta hiện tại vỗ một cái đầu xe, nhắc lên mây tía gào thét mà đi, các trở lại bàn. . .

"Đứng lại!" Trong phút chốc, liền tại xe điện sắp khởi động, mặt sau vị kia cao lãnh mỹ nhân đột nhiên quát khẽ một tiếng.

"Ta sát!" Đứa ngốc mới sẽ đứng lại, Hứa Tri Hồ liền cũng không quay đầu, trực tiếp dùng sức vỗ một cái đầu xe!

Trong phút chốc, liền nghe đến một tiếng nổ vang, xe điện hai vòng ra đời lén một mảnh màu xanh mây tía, nhất thời nhanh như chớp gào thét trốn xa, trong nháy mắt liền một hơi lao ra hai, ba trăm步 xa, mặt sau còn mang theo một đám lớn cuồn cuộn khói đặc.

Căn bản không có phản ứng lại, cái kia mấy cái Luyện Khí sĩ còn trợn mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, chỉ là sau một khắc, vị kia cao lãnh mỹ nhân liền mãn đỏ mặt lên, giận tím mặt căm rǎng một cái, trực tiếp thôi thúc phi kiếm gào thét truy chạy tới.

Vẫn đề là, cũng đã làm cho xe điện đầy đủ gia tốc, thiên tài truy được với a!

Trong khoảng thời gian ngắn, nhìn cái kia kỳ quái vật cười điều khiển mây mù, liền như vậy khói đặc cuồn cuộn nghênh ngang rời đi, mặt sau mấy vị Luyện Khí sĩ tất cả đều chấn kinh rồi, vị kia cao lãnh mỹ nhân càng là giận không nhịn nổi, liền hàm răng đều muốn cắn nát: "Hỗn, vô liêm sỉ, lại dám tại bản tôn trước mặt chơi trò hề này, các bản tôn bắt được ngươi sau đó. . ."

"Đầu tiên, ngươi muốn có thể bắt được ta!" Hứa Tri Hồ điều khiển cười mây đạp gió xe điện, còn rất thành khẩn quay đầu lại nhắc nhở.

"Vô liêm sỉ, lại còn dám, còn dám. . ." Vị kia cao lãnh mỹ nhân phẫn nộ đến liền đep đẽ khuôn mặt đều vặt vẹo, tâm niệm chuyển động lập tức từ trong tay áo lấy ra một viên hoa đào trâm gài tóc.

Trong phút chốc, nương theo xích quang lóng lánh, cái này hoa đào trâm gài tóc đột nhiên đón gió loáng một cái, trâm trên người hiện ra như ẩn như hiện ánh sáng đỏ ngòm: "Muốn đi? Không dễ như vậy, ăn ta một cái phá hồn hoa đào trâm!"

Được rồi, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, thuận tay cầm lên nỗi cơm điện: "Nói thật sự, ta vốn là không muốn dùng cái này, thế nhưng nếu như ngươi kiên trì. . ."

Ồm!

Chưa kịp nỗi cơm điện tới kịp nổi lên ánh sáng màu xanh, giữa không trung đột nhiên truyền đến một tiếng rung mạnh nổ vang, liền ngay cả cách đó không xa Đông Minh Sơn đều đi theo chấn động chấn động!

"Cái gì?" Cao lãnh mỹ nhân cùng mấy cái Luyện Khí sĩ lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên quay đầu.

Sau một khắc, liền tại dưới con mắt mọi người, một cái khôi ngô bóng người giống như quỷ mị xuất hiện ở trước mắt, đồng thời tại cao lãnh mỹ nhân kịp phản ứng trước, cũng đã một phát bắt được nàng tay ngọc nhỏ dài, nghiêm túc nói —

"Quan quan sư cưu, tại hà, không đúng, tại giang, cũng không đúng, tại hải. . . Ach, tùy tiện rồi. . . Khắc khặc, vị này tiểu nương tử, tiểu sinh có lẽ, không biết tiểu nương tử có từng gả nhân gia?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 14: Chúng Ta Cùng Đi Cưỡng Hôn

Hứa Tri Hồ dùng tiết tháo xin thề, từ khi chính mình sau khi chuyển kiếp, giống như đều là có thể gặp phải những xà tinh bệnh gia hỏa. . .

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, tuyết hậu giữa không trung, vị kia cao lãnh mỹ nhân cùng năm sáu cái Luyện Khí sĩ, tỏ rõ vẻ ngạc nhiên nghi ngờ hai mặt nhìn nhau, mà cản bọn họ lại phi kiếm đường đi, chính là một cái không biết từ từ đâu xuất hiện quỷ dị nam.

Sở dĩ nói là quỷ dị, là bởi vì cái tên này hoá trang, thực sự là, thực sự là. . . Ach, nên nói như thế nào tốt đây?

Vóc người khôi ngô tráng kiện đại hán mặt đen, tỏ rõ vẻ dữ tợn mắt lộ ra hung quang, bất luận từ góc độ nào đến xem, cũng giống như là hành hung làm ác phần tử bất hợp pháp, nhưng là quỷ dị liền quỷ dị tại, hắn lại đầu đội khăn vuông trên người mặc nho bào phất cây quạt, lại như cái nhiều năm không trùng cử nghèo túng Tú tài —

Tay trái mạ vàng quạt giấy diêu a diêu, mặt quạt trên viết hiếm thấy hồ đồ bốn chữ; tay phải cầm một quyển Luận ngữ, mới tinh bìa ngoài phỏng chừng đều không có mở ra qua; cái này cũng chưa tính cái gì, điều kỳ quái nhất chính là hắn lại còn ăn mặc một cái trống rỗng màu xanh nho bào!

Tin tưởng sao, này nho sam bào phía dưới trống rỗng cái gì cũng không mặc, gió lạnh gào thét mà qua, lộ ra hai cái mọc đầy lông dài đại thô chân, thậm chí đều có thể nhìn thấy giữa hai chân. . . Ach, hình ảnh này quả thực không đành lòng nhìn thằng!

Tình huống thế nào, năm sáu vị bị ngăn cản đường đi Luyện Khí sĩ trợn mắt ngoác mồm, đúng là vị kia cao lãnh mỹ nhân sững sờ nửa ngày, mắt thấy cái kia xà tinh bệnh đang dại gái nhìn mình chăm chăm, rõ cục không kìm lòng được rùng mình lạnh lẽo, theo bản năng lùi về sau vài bước: "Ngươi, ngươi, ngươi là người nào?"

Không cần để ý những chi tiết này, cái kia nho bào đại hán mặt đen hung hăng nhìn chăm chăm nàng, rồi lại sửa sang lại trên đầu khăn vuông, cười rạng rỡ hát cái đại ấy: "Khặc khặc, tiểu nương tử, tiểu sinh có lễ, cái kia cái gì, hiếm thấy hôm nay có duyên gặp gỡ, nhưng lại không biết tiểu nương tử có từng gả nhân gia sao?"

Giờ ạ, tưởng tượng một thoáng, phẫn hắc đạo cũng không cần hoá trang giả hỏa, lại tại trước mặt ngươi vẻ nho nhã trang nhã nhặt, điều này cũng . . .

Nghe được trợn mắt ngoác mồm, vị kia cao lãnh mỹ nhân cả người đều hoá đá, hầu như là theo bản năng bật thốt lên: "Quan, quan ngươi, mặc mớ gì đến ngươi?"

"Đương nhiên giảm sinh sự tình a!" Đại hán mặt đen không một chút tức giận, ngược lại cười đến lộ ra miệng đầy răng trắng, thuận lợi bá một tiếng mở ra mạ vàng quạt giấy, kết quả không có khống chế xong, quạt giấy nhất thời rất không thuần thực bay ra ngoài.

"Khặc khặc, sai lầm, sai lầm." Cái tên này tỏ rõ vẻ lúng túng ho nhẹ vài tiếng, mau mau khom lưng cán quạt kiếm về, thuận thế kéo lại cao lãnh mỹ nhân tay ngọc nhỏ dài, "Cái kia cái gì, nói đến, tiểu sinh cũng coi như là một nhân tài phong lưu phóng khoáng, hơn nữa gia tài bạc triệu thanh danh truyền xa. . . Nha ha ha ha, tiểu nương tử nếu như còn không có gả nhân gia mà nói, không bằng. . . Không bằng liền gả cho ta làm mười sáu phòng?"

Phốc, đừng nói là bên cạnh cái kia mấy cái Luyện Khí sĩ, phía dưới ngồi ở xe điện trên xem trò vui Hứa Tri Hồ, lúc này cũng không nhịn được vỗ tay.

Giời ạ, phát điên a, đây tuyệt đối là lão tử gắp tối phát điên biểu lộ phương thức!

Trên thực tế, đáng thương cao lãnh mỹ nhân đã triệt để chấn kinh rồi, cho tới liên thủ trên phá hồn hoa đào câm trâm đều suýt chút nữa rơi mất: "Hỗn, vô liêm sỉ, ngươi tên khốn này lại dám, dám. . ."

Có vấn đề gì, hắc diện đại hán như trước cười híp mắt nhìn nàng, còn tận dụng mọi thời cơ cầm Luận ngữ, xếp đặt cái tự cho là phong lưu tư thế: "A ha, chính là, yếu điệu thực nữ quân tử tốt cầu, tiểu sinh cùng tiểu nương tử ngươi nhất kiến chung tình. . . A, nói đến, tiểu sinh nghe nói phụ cận mới mở một nhà khách sạn, nơi đó giường lại lớn lại nhuyễn, còn có thể đánh 70% nha!"

Chiết con em ngươi a!

Bị đùa giỡn nửa ngày, phục hồi tinh thần lại cao lãnh mỹ nhân rốt cục thẹn quá hóa giận, mẫn đỏ mặt lên giơ lên phá hồn hoa đào trâm, đón gió loáng một cái hóa thành ánh kiếm màu đỏ ngòm, thế như chớp giật mạnh mẽ đâm ra!

Hầu như tại đồng thời, cái kia mấy cái Luyện Khí sĩ rốt cục như vừa tình giác chiêm bao, nhất thời cùng nhau nổi giận gầm lên một tiếng, thôi thúc phi kiếm hung mãnh đập tới: "Vô liêm sỉ, dám đùa giỡn bản giáo hoa đào Tam Nương, quả thực là tội không thể tha!"

"Cẩn thận!" Hứa Tri Hồ ở phía dưới thấy cảnh này, không nhịn được bật thốt lên nhắc nhở.

Xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, ánh kiếm như thủy triều ác liệt lóe qua, cái kia đại hán mặt đen tại ánh kiếm bên trong chật vật né tránh, rồi lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ: "Ồ, tại sao lại như vậy, trong sách rõ ràng đã nói, những cô nàng thích nhất hào hoa phong nhã nhã nhặt. . . Nay, các ngươi những người này gia hỏa, gần như liền được rồi, trở lại thì đừng trách ta trở mặt vô tình rồi!"

Phiên con em ngươi, cao lãnh mỹ nhân hận đến nghiến răng nghiến lợi, ánh

kiếm màu đỏ ngòm lần thứ hai tăng vọt lóng lánh, cái kia mấy cái Luyện Khí sĩ càng là liếc nhìn nhau, đột nhiên rất nham hiểm đồng thời giơ tay, từ trong tay áo bắn ra mấy chục điêu đèn nhánh linh xà.

"Khốn nạn, đánh mấy lần liền được rồi a!" Đại hán mặt đen tả thiểm hữu trốn, mắt thấy nho bào cùng quạt giấy đều bị ánh kiếm quấy nhiễu nát tan, rốt cục triệt để nổi giận, "Lẽ nào có lý đó, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, nếu là như vậy. . . Hừ hừ, thì đừng trách lão tử dùng mạnh!"

Trong phút chốc, đột nhiên ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, cái tên này đột nhiên quanh thân hắc khí bắn ra, tăng vọt là thân cao mấy trượng khôi ngô hung ác cự hán, tiếp theo đón lấy giơ lên đầu quả đấm to, đằng đằng sát khí tầng tầng đấm ra một quyền —

Âm một tiếng, đầy trời ánh kiếm cũng được, mấy chục điêu đèn nhánh linh xà cũng được, tại đây cuồng phong gào thét một quyền bên dưới, tất cả đều tan xương nát thịt!

"Cái gì?" Cái kia mấy cái Luyện Khí sĩ giật nảy cả mình, hầu như là theo bản năng cùng nhau kinh ngạc thốt lên.

Nhưng là còn không chờ bọn hắn lui ra vòng chiến, đại hán mặt đen đã gào thét đụng vào, quạt hương bồ giống như đại chưởng tầng tầng quét ngang mà qua, trực tiếp đem bọn họ tát đến bay ngược ra ngoài, liền xương cổ đều răng rắc vặn vẹo.

Trọn mắt ngoác mồm a, vị kia cao lãnh mỹ nhân nhìn ra trỗ mắt ngoác mồm, rốt cục ý thức được đá vào tấm sắt, phản ứng đầu tiên chính là nhắc lên ánh kiếm đào tẩu.

Muốn đi, không dễ như vậy!

Đại hán mặt đen nhanh cười một tiếng, trên không trung bước ra một bước, súc địa thành thốn đuối tới, tiếp theo đón lấy lại như điêu hâu vồ gà con tựa như,

một phát bắn được cao lãnh mỹ nhân eo nhỏ nhắn, không để ý nàng giãy dụa, thuận lợi giang tại trên vai của mình.

"Vô liêm sỉ, thả ra ta, thả ra ta!" Đáng thương cao lãnh mỹ nhân liều mạng giãy dụa, nhưng một mực cả người bùn rùn liền động đều động không được, "Yêu nghiệt to gan, ngươi có biết bản tôn chính là song xà giáo... Không, không nên đụng ta, lấy ra cái tay bẩn của ngươi, ngươi coi như được bản tôn thân thể, cũng không chiếm được bản tôn tâm!"

"Ai muốn trái tim của ngươi, ta chỉ cần thân thể liền được rồi!" Đại hán mặt đen hài lòng đem nàng đánh ngất, thuận tiện còn không quên cởi xuống đai lưng, đến rồi cái tư thế rất mắc cỡ trói gô, "Khà khà, mười sáu phỏng, quyết định, quả nhiên bá vương ngạnh thượng cung mới là vương đạo a!"

Ta sát, như vậy cũng được?

Hứa Tri Hồ ở phía dưới nhìn ra nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ thời đại này xà tinh bệnh đều lợi hại như vậy, xem cái tên này tuy rằng điên điên khùng khùng, tu vi nhưng chí ít tại người nguyên đĩnh cao, e sợ toàn bộ Đông Minh Sơn yêu quái tất cả đều gộp lại, cũng chưa chắc là hắn... Thiểm!

Nói tiếng là được, đưa ngõc mới sẽ đợi ở chỗ này vây xem, Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là nhấc lên xe điện lách mình.

Có thể vẫn đề là, chưa kịp hắn tới kịp lách mình, cái kia xà tinh bệnh đại hán mặt đen cũng đã xoay đầu lại, tỏ rõ vẻ hung ác theo dõi hắn: "Ồ, nơi này lại còn có cái người xem nào nhiệt... Nay, tiểu tử, ngươi có lời gì nói?"

"Ây..." Hứa Tri Hồ hấp hối mắt, rất vô tội giơ tay lên: "Không có thứ gì, ta chính là nhìn thấy lão huynh ngươi đặc sắc biểu lộ phuơng thức, không nhịn được dừng lại quan sát học tập một phen."

"Ồ?" Nguyên bản dũng dũng sát khí đại hán mặt đen, nghe nói như thế cũng không phải tùy vào ngớ ngẩn, "Tiểu tử, ý của ngươi là, ta vừa biểu lộ phuơng

thức rất tốt?"

"Đâu chỉ là không sai, quả thực là đặc sắc tuyệt luân a!" Hứa Tri Hồ rất chăm chú giơ ngón tay cái lên.

"Vâng, thật sao?" Đại hán mặt đen rất kinh ngạc há to mồm, rồi lại không nhịn được nhìn một chút chính mình trên bả vai bị đánh bất tỉnh cao lãnh mỹ nhân, "Nhưng là, nhưng là vừa nãy cô nàng này, cũng không giống như yêu thích a?"

"Đó là nàng không hiểu được thưởng thức!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời, "Dưới cái nhìn của ta, lão huynh ngươi biểu lộ phương thức, không chỉ có chủ nghĩa lãng mạn tình cảm, hơn nữa gồm cả chủ nghĩa hiện thực thủ pháp, nhã nhặn bên trong mang theo vài phần cuồng nhiệt, cuồng nhiệt bên trong lại biểu lộ mấy phần chân tình, càng có bao nhiêu hơn loại nghệ thuật thủ pháp đầy đủ sử dụng, có thể nói là chủ nghĩa cổ điển cùng hiện đại chủ nghĩa kết hợp hoàn mỹ."

Thật hay giả, tuy nói một chữ đều nghe không hiểu, nhưng là nghe tới rất lợi hại là được rồi!

Bị tán thưởng đại hán mặt đen cười đến không ngậm mồm vào được, lại nhìn tới Hứa Tri Hồ loại kia kính nể ánh mắt chân thành, nhất thời mở cờ trong bụng: "Cho nên nói, ta vừa trang nhã nhặn, đúng là theo đuổi mỹ nhân lợi khí sao, chỉ có điều cô nàng này không hiểu được thưởng thức?"

Không sai, Hứa Tri Hồ rất chăm chú trả lời, chân trái nhưng trên đất liều mạng hoa không.

Vấn đề là đại hán mặt đen hoàn toàn không thấy, ngược lại là nhìn Hứa Tri Hồ, nổi lên tri kỷ cảm giác, lúc này mặt mày hờn hở từ giữa không trung rơi xuống, trực tiếp đến một cái ôm nhiệt tình: "Được, nói thật hay, từng ấy năm tới nay, huynh đệ ngươi là người thứ nhất chân chính lý giải người của ta a!"

Dễ bàn, dễ bàn, bị cái tên này khủng bố bận rộn man lực như thế một ôm, Hứa Tri Hồ chỉ cảm thấy cả người xương đều ở răng rắc vang rền: "Lý giải vạn tuế mà, a, nói đến sắc trời không còn sóm, ta còn có chút việc muốn làm, lão huynh ngươi nếu như không ngại. . ."

Gấp cái gì, đại hán mặt đen rất nhiệt tình kéo hắn, thuận lợi nǎm lên cái kia cao lãnh mỹ nhân cùng mấy cái hôn mê Luyện Khí sĩ, tất cả đều nhét vào bên cạnh trong một rừng cây.

Chờ đến xong xuôi chuyện này, hắn lại mặt mày hớn hở quay đầu, vui cười hớn hở nhìn Hứa Tri Hồ: "Huynh đệ a, vừa vặn như vậy vừa khéo, ta đang định đi cầu thân, ngươi muốn không có chuyện gì hãy theo ta cùng đi. . . Đến lúc đó, nếu như thằng ngốc kia nǔn không hiểu được thường thức chúng ta biểu lộ phuơng thức, huynh đệ ngươi vừa vặn có thể giúp ta giải thích một chút!"

Àch, Hứa Tri Hồ nhất thời không nói gì: "Cái này mà, kỳ thực ta. . ."

Kháng nghị vô dụng, đại hán mặt đen không nhìn hắn biện giải, trực tiếp một phát bắt được bờ vai của hắn, hai chân bỗng nhiên đập, nhất thời dường như lợi kiếm tựa như bay lên trời, nghênh ngang hướng về phuơng xa bay đi.

Cũng không kịp kháng nghị, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm chính là vác lên vùng núi bao, thuận tiện đem xe điện cũng thu vào đến, đợi được hắn thật vất vả mở mắt ra, mới phát hiện quen thuộc ngọn núi đã gần ngay trước mắt: "Chờ đã, vân vân, lão huynh ngươi yêu cầu thân địa phuơng, lẽ nào chính là?"

"Không sai, chính là Đông Minh Sơn Bàn Ti Động!" Đại hán mặt đen dương dương tự đắc hất cằm lên, nhưng lại không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên tỏ rõ vẻ hung ác phun khí thô —

"Quãng thời gian trước, lão tử vốn là muốn hướng về cái kia Tri Chu Tinh cầu thân, kết quả lại bị một cái ngoại lai Nhân tộc mặt trắng nhỏ làm hỏng. . . Hừ hừ, lần này gặp phải tên khốn kia, lão tử nhất định phải đem hắn lột da sách cốt chém thành muôn mảnh, sau đó ném tới ở ngoài. . .Ồ, huynh đệ, sắc mặt của

ngươi làm sao như thế bạch?"

"Híc, ta có chút sợ cao. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, nhìn bên cạnh tỏ rõ vẻ thân thiết đại hán mặt đen, "Cái kia cái gì, lão huynh a, ta có thể hay không hỏi một chút, tên của ngài gọi là?"

"A, Ngưu Ma Vương a!"

"Phốc!"

"Ồ, làm sao?"

"Không có cái gì, ta chẳng qua là cảm thấy nhân sinh thực sự là tốt kinh hỷ. ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 15: Tỷ Tỷ Ta Có Người Thích

Buổi chiều Đông Minh Sơn, ánh nắng tươi sáng mà ấm áp, tuyết đọng hòa tan hình thành thác nước, từ cây rừng xanh ngắt trên đỉnh ngọn núi trút xuống, bắn lên óng ánh long lanh trăng bạc bợt nước, mượn dùng con nào đó trâu tới nói

"Thấy không, này chính là hướng về mỹ nhân biểu lộ tuyệt hảo thời gian cùng trường hợp a!"

Nói đến con nào đó trâu, cái tên này lúc này đang ăn mặc nho bào lắc quạt giấy, rất hưng phấn dọc theo khe núi đường nhỏ đi tới Bàn Tì Động, trên đường còn cố ý lấy ra trong lồng ngực Kinh Thi, ôn tập một lần quan quan sư cưu, chuẩn bị đợi lát nữa thấy Xích Tỷ Nhi sau đó, trước tiên ngâm trên vài câu lại nói. . .

"Kỳ thực đi, ta cảm giác rằng ngươi nếu như lấy ra quý nhất son bột nước, có thể sẽ càng hữu hiệu một chút." Hứa Tri Hồ ở bên cạnh yên lặng oán thầm, rồi lại không nhịn được nhìn chung quanh, cân nhắc nên làm sao tìm được cơ hội chạy trốn.

Tiếc nuối chính là, này một đường lại đây, hắn căn bản liên tục vượt trên xe điện cơ hội đều không có, Ngưu Ma Vương hiển nhiên đem hắn cho rằng tri kỷ, hai canh giờ bên trong thao thao bất tuyệt liền không ngừng lại qua miệng, đem mình gian nan cầu yêu sử đều nói thăng ra —

Quỷ dị chính là, cùng trong truyền thuyết vị kia cường hẵn đến có thể cùng hầu tử đánh ngang tay đại yêu Ngưu Ma Vương không giống, trước mắt vị này tuy rằng cũng coi như là một phuơng yêu vương, thực lực cũng có người nguyên

cảnh giới đỉnh cao, nhưng vẫn không có mạnh đến mức độ nghịch thiên. . . Ân, phỏng chừng đây là từ nhỏ, hăn đều còn chưa kịp tu luyện đại thành.

Càng không nói gì chính là, trong truyền thuyết vị kia Ngưu Ma Vương nhưng là rất có số đào hoa, cưới Thiết Phiến công chúa lại ở bên ngoài nuôi một con Hồ Ly Tinh làm vợ bé, quả thực là nhân sinh bên thăng tới, nhưng là trước mắt vị này lại chú cô một đời, cho đến bây giờ đúng là có mười sáu phòng áp trại phu nhân, bất quá mà, cơ bản tất cả đều dựa vào cướp, hơn nữa thường thường thì có mấy cái phu nhân đào tẩu.

"Ô ô ô, tại sao a tại sao?" Nhớ tới mấy ngày trước thứ tám phòng phu nhân cũng theo người bỏ trốn, Ngưu Ma Vương quả thực là lệ quang dịu dàng nèn ngực giật chân, "Cái kia cô nàng, lại thừa dịp ta ra ngoài mua Kinh Thi thời điểm, theo sát vách động cái kia vương bát tinh đào tẩu, còn để lại thư nói muốn theo đuổi tình yêu chân chính. . ."

"Ồ, lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết sát vách lão Vương?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính sờ sờ cảm, nhưng cũng chỉ có thể rất tốt bụng biểu thị an ủi, "Không có cái gì, Đại ca ngươi nghĩ thông điệp rồi, điều này nói rõ các nàng đều không phải ngươi tình yêu chân thành, bất quá lại nói ngược lại, tình yêu chân thành vật này đi, dựa vào cướp là không được, cũng Hứa đại ca ngươi sau đó có thể cân nhắc đổi loại phương thức?"

Không sai a, Ngưu Ma Vương dùng sức vỗ đùi, tinh thần đại chấn lắc quạt giấy: "Huynh đệ ngươi nói đúng, ta chính là muốn như vậy, vì lẽ đó đặc biệt chạy đến thế gian đi tìm hiểu một thoáng, kết quả phát hiện có thể ngâm thơ làm phú thư sinh đặc biệt được mỹ nhân ưu ái, vì lẽ đó liền đoạt một nhà thư phòng. . ."

"Kỳ thực đi, cái này chủ yếu vẫn là xem mặt. . ." Hứa Tri Hồ yên lặng nhổ nước bọt, thầm nghĩ này lại như rất nhiều cô gái đều cảm giác rằng đầu bếp rất tuấn tú, bất quá cái kia tiền đề là đầu bếp trưởng đến như Kim Thành Vũ, nếu như đổi thành cái hơn 200 cân đầy mỡ tên béo da đen, ăn mặc màu trắng đầu bếp

phục quay đầu lại nở nụ cười. . .

Cho nên nói, ngũ đại tam thô tỏ rõ vẻ dữ tợn Ngưu lão đại, bất luận nhìn thế nào đều cùng hào hoa phong nhã thư sinh xả không lên quan hệ, vẫn đề là chính hắn hoàn toàn không có ý thức được, mắt thấy sắp đến Bàn Ti Động, hắn lại còn dừng lại thu dọn nho bào, xếp đặt cái tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu tư thế: "Huynh đệ, ngươi xem ta này nhã nhặn thanh tú đáng vẻ, có thể hay không để Xích Tỷ Nhi không chịu được trực tiếp ngất đi?"

"Biết, nhất định sẽ!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời, suy nghĩ một chút lại ho nhẹ vài tiếng, "Bất quá Đại ca a, ta thật sự còn có chút sự tình muốn làm, ngươi nếu như không ngại. . ."

Đừng a, đến đều đến rồi, Ngưu Ma Vương làm sao chịu buông tay, chăm chú lôi kéo hắn liền hướng Bàn Ti Động nơi đó kéo dài: "Huynh đệ tốt, giảng nghĩa khí, ngươi lần này nhất định giúp Đại ca ta nghĩ kế. . . A, ngươi nói đợi lát nữa ta đến Bàn Ti Động, là trước tiên cắp Xích Tỷ Nhi niệm bài thơ đây, vẫn là trước tiên chém cái kia đáng ghét mặt trăng nhỏ lại nói đây?"

Cái này mà, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh: "Ta cảm giác rằng đi, không bằng đại gia ngồi xuống uống chút trà ăn ăn lẩu, bình thản nói một chút, nói không chắc trong này có hiểu lầm gì đó, có thể cái kia mặt trăng nhỏ kỳ thực trung hậu thành thật vô tội thiện lương. . ."

Thiện lương cái quý a! Không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái, Ngưu Ma Vương nhất thời liền căng thẳng sát khí: "Ngươi à, cũng không biết tên kia là nơi nào nhô ra, lại dám cùng lão tử cướp mỹ nhân, ta nếu không đem hắn khám thành mười bảy mươi tám đoạn. . . Ô, đến?"

Được rồi, đang khi nói chuyện, Bàn Ti Động vẫn đúng là đến.

Liền tại động phủ trước đại môn, Xích Tỷ Nhi đang chùi đầu đầy đổ mồ hôi, cùng một đám yêu quái giải thích Hứa Tri Hồ lân công lách mình nguyên nhân, điềm đạm đáng yêu oan ức vẻ mặt, lại phối hợp một thân màu đỏ thẫm la sam

quần dài, thấy thế nào đều có vẻ phong thái yếu điệu.

"À được, mấy tháng không có thấy, cô nàng này giống như càng ngày càng đẹp đẽ?" Ngưu Ma Vương ở bên ngoài nhìn ra trùng lớn trâu mắt, chảy nước miếng đều chảy đầy đất, lập tức mắt mạo ánh sáng xanh lục xông lên trên, "Ồ ha ha ha, nha ha ha ha ha ha, Xích Xích, lão tử, không đúng, tiểu sinh cố ý đến đây cười ngươi xuất giá rồi!"

Cái gì quý, Xích Tỷ Nhi đang tức giận đây, quay đầu nhìn thấy Ngưu Ma Vương nhất thời vừa giận vừa sợ, phản ứng đầu tiên chính là từ váy đỏ dưới rút ra hai cái dao bầu: "Lẽ nào có lý đó, ngươi đây trâu ngốc còn dám tới tìm việc, cô nã nã không phát uy, ngươi làm luân gia là. . . Ồ?"

Còn chưa nói hết, các Xích Tỷ Nhi nhìn thấy Ngưu Ma Vương phía sau Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền ngạc nhiên không nói gì, vân vân, tại sao Tri Hồ sẽ cùng Ngưu Ma Vương giảo cùng nhau?

Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai a, Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời bên trong.

Đúng là lúc này, nhìn thấy Xích Tỷ Nhi khiếp sợ vẻ mặt, Ngưu Ma Vương còn tưởng rằng nàng bị chính mình nhã nhặn trang phục chiết phục, nhất thời tinh thần đại chấn, lúc này bá một tiếng đong đưa mở quạt giấy: "Khặc khặc khặc khặc, Xích Xích a, tiểu sinh gần đây đối với ngươi sáng nhớ chiều mong, còn đặc biệt vì ngươi làm bài thơ lặc, không bằng ta hiện tại liền niệm cho ngươi nghe?"

"Híc, không phải nói tốt đọc thơ kinh sao?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có cảm giác sợ hãi hồn hồn.

Quả nhiên sau một khặc, liền nhìn thấy Ngưu Ma Vương chắp tay nhìn trời, lắc quạt giấy thâm tình chân thành ngâm nói: "A, Xích Xích, ngươi chính là cung; a, ta chính là Bá vương; a, chúng ta cùng nhau, chính là Bá vương cứng rắn lên. . ."

Phốc, trong phút chốc, ở đây yêu quái nhất thời cùng nhau văng, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền lệ nóng doanh tròng, thơ hay a thơ hay, quả thực là lời ít mà ý nhiều đánh thăng lòng người a.

"Có phải là a, ta cũng cảm thấy như vậy đây." Ngưu Ma Vương dương dương tự đắc lắc quạt giấy, lại ẩn tình đưa tình tiến lên vài bước, tỏ rõ vẻ ôn nhu nhìn Xích Tỷ Nhi, "Đừng nói, Xích Xích, ta rõ ràng, nếu ngươi không có ý kiến, không bằng chúng ta hôm nay liền kết hôn được rồi, nói đến, ta vừa vặn biết phụ cận mới mở một nhà khách sạn, nơi đó giường lại lớn lại nhuyễn. . ."

Cái gì lung ta lung tung, đáng thương Xích Tỷ Nhi nghe được triệt để hoá đá, mắt thấy Ngưu Ma Vương ẩn tình đưa tình tập hợp tới, lại đều đã quên giơ dao phay lên.

Quỷ dị trong yên tĩnh, đúng là bên cạnh Tử Tử đột nhiên thả xuống khoai chiên, bi bô mở to hai mắt: "Ồ, cái kia ai, ngươi muốn kết hôn tỷ tỷ ta sao? Nhưng là, nhưng là, tỷ tỷ ta thật giống như là có người thích rồi!"

"Hả?" Trong phút chốc, xung quanh đám yêu quái nhất thời cùng nhau vểnh tai lên.

"Đừng, đừng loạn giảng!" Xích Tỷ Nhi không khỏi tỏ rõ vẻ đở ứng.

"Chính là, chớ nói lung tung!" Ngưu Ma Vương nhất thời phẫn nộ rồi, "Ta liền không tin, có ai ăn gan báo, dám cùng lão tử cướp. . . Vân vân, lẽ nào chính là kẻ loài người kia mặt trắng nhỏ?"

Đúng vậy, đúng vậy, sáu cái tiểu loli rất chỉnh tề gật đầu: "Tỷ tỷ ta nha, nhưng yêu thích Hứa ca ca, mỗi ngày buổi tối đều sẽ ôm hắn đưa tấm gương, liền ngủ đều không nỡ thả. . . A?"

Còn chưa kịp nói xong đây, Xích Tỷ Nhi liền một cái che các nàng miệng, tỏ rõ vẻ lúng túng nói: "Không có, không thể nào, ta chính là đặc biệt yêu thích cái kia chiếc gương, thật sự, chỉ đơn giản như vậy."

Nào có, Tử Tử liều mạng tránh ra, còn không quên đến một cái thắn bỗ đao: "Ư ân, ta nhớ tới tỷ tỷ còn nói gần nhất trời lạnh, cố ý dùng tơ nhện giúp Hứa ca ca dệt quần áo, đúng rồi, chính là cái này. . ."

Cái nào, một đoàn yêu quái rất chỉnh tề trợn mắt lên, liền Hứa Tri Hồ cũng tỏ rõ vẻ hiểu kỳ ngẩn đầu nhìn tối, sau đó. . .

Phốc! Sau đó, các nhìn thấy Tử Tử lấy ra cái này tơ nhện quần áo, tất cả mọi người tại chỗ tất cả đều vắng!

Được rồi, nghiêm chỉnh mà nói, cái kia không phải quần áo, mà là quần, quần cũng coi như, lại còn không phải quần, mà là một cái thiếp thân quần xịp. . .

Tình huống thế nào, đừng nói là Ngưu Ma Vương cùng yêu quái, liền ngay cả Hứa Tri Hồ chính mình cũng trợn mắt ngoác mồm, vân vân, tại sao Xích Tỷ Nhi sẽ giúp ta dệt quần xịp?

"Ai, ai giúp hắn dệt quần xịp?" Xích Tỷ Nhi mặt đỏ đến độ đang bốc lên hơi nước, lắp ba lắp bắp liều mạng giải thích, "Ta chính là nhìn thấy y phục của hắn quần đều sai ở bên ngoài, trên quần cũng đều là lỗ nhỏ động, vì lẽ đó liền quyết định giúp hắn bỗ. . . Này này này, các ngươi cái kia là vẻ mặt gì?"

Không cần giải thích, hoàn toàn không cần giải thích, một đoàn yêu quái tỏ rõ vẻ bi phẫn hai mặt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy tâm đều nát, ô ô ô, không có thiên lý không có thiên lý, chúng ta Đông Minh Sơn đệ nhất đại mỹ nhân, lại liền như vậy, liền như vậy. . .

Đừng nói, bọn họ chỉ là tan nát cõi lòng, đối diện Ngưu Ma Vương quả thực là Ngũ Lôi Oanh Đỉnh ruột gan đứt từng khúc, trong đầu nhất thời hiện ra vô số không hài hòa hình ảnh, cầm thú a cầm thú, liền thiếp thân quần xịp đều hỗ trợ bù đắp, vậy thì là nói, Xích Xích cùng cái kia mặt trắng nhỏ, nói không chắc đã. . . Đã. . .

"Khốn nạn!" Trong phút chốc, nỗi giận gập nhau Ngưu Ma Vương nhất thời

rít gào một tiếng, cả người hắc khí đột nhiên bạo phát, một cú đập nặng nề nỗi giận bứt ra, chấn động toàn bộ Bàn Ti Động đều đang run rẩy, "Lẽ nào có lý đó, lẽ nào có lý đó, cái kia mặt trăng nhỏ ở đâu, lão tử ngày hôm nay nhất định phải đem hăn khám thành thịt vụn không thể!"

"Ta là không khí, ta là không khí. . ." Hứa Tri Hồ ở phía sau nghĩ linh tinh, rất bình tĩnh chậm rãi lui về sau.

Vẫn đề là, chưa kịp hăn tới kịp đào tẩu, Tử Tử đột nhiên liền tò rõ vẻ kinh hỷ thở nhẹ một tiếng: "Ồ, ca ca, ngươi lúc nào trở về nha?"

Bạch! Trong phút chốc, một đoàn yêu quái rất chỉnh tề tập thể quay đầu, mấy trăm song mạo ánh sáng xanh lục con mắt cùng nhau tập trung lại đây.

Có thể nói cái gì đó, thời khắc này, Hứa Tri Hồ chỉ có thể không nói gì nhìn trời, rất vô tội rất vô tội thở dài: "Kỳ thực đi, ta cảm giác rằng ta có thể tả một phần tám trăm tự luận văn, cẩn thận giải thích. . ."

Giải thích con em ngươi!

Quỷ dị trong yên tĩnh, Ngưu Ma Vương trợn mắt ngoác mồm nhìn hăn, vẫn nhìn vẫn nhìn, liền khéo mắt đều lóng lánh óng ánh nước mắt.

Nửa khắc đồng hồ sau, cái tên này yên lặng không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, như thoi đi phong trâu bệnh tựa như cả người run rẩy, nhưng lại đột nhiên rít gào một tiếng, không biết từ đâu rút ra một thanh búa lớn, dường như núi cao tựa như mãnh xông lên —

"Không có nghĩa khí, không có nghĩa khí a không có nghĩa khí, ngươi cái câu dẫn đại tẩu khốn nạn. . . Lão tử, lão tử cùng ngươi không đội trời chung!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 16: Ta Gọi Người Người Dám Đáp Ứng Không

Huynh đệ như tay chân, thê tử như quần áo, ai thoát y phục của ta, lão tử chém tay chân của hắn!

Hứng thú bừng bừng chạy tới Bàn Ti Động biếu lộ, nhưng nhìn thấy âu yếm mỹ nhân tập trung vào người khác ôm ấp, còn bị một cái quần xịp đánh mặt, mẩn đỏ mặt lên Ngưu Ma Vương nhất thời nỗi trận lôi đình, lúc này rút ra nặng mẩy trăm cân phá núi búa lớn, đặng đặng sát khí mãnh nhào tới: "Ngươi ồ, ngươi cái câu dẩn đại tẩu khốn nạn, cho lão tử đi chết!"

Ta sát, đến thật sự a!

Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì, trực tiếp nhảy lên xe điện, thuận lợi vỗ một cái đầu xe, dưới bánh xe nhất thời dựng lên màu xanh mây mù, mang theo hắn nhanh như chớp txa như gào thét thoát đi.

Cũng may hắn chạy trốn rất nhanh, vển vẹn một phần ba giây sau, nặng đến mấy trăm cân phá núi búa lớn liền đường như thiên thạch vũ trụ, cùng hung cực ác tầng tầng đập xuống, trực tiếp đem mặt đất đều đập ra một cái kinh người hổ sâu.

"Chạy đi đâu?" Một đòn không trúng, Ngưu Ma Vương càng thêm giận không nhịn nổi, lập tức nhấc lên mây đen gào thét đuổi tới, thuận lợi cũng không biết từ đâu rút ra chuôi thứ hai búa khai sơn, quát lên một tiếng lớn cuồng loạn vẩy đi ra.

Âm một tiếng, búa khai sơn liền tạp sau lưng Hứa Tri Hồ, lăn lộn sóng khí nổ đến xe điện đều loạng chòe loạng choạng, Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu

lại liếc mắt nhìn, không nhịn được âm thầm líu lưỡi: "Chờ đã, vân vân, ta có thể giải. . ."

Giải con em ngươi!

Ngưu Ma Vương đầy mắt phun lửa theo sát không nghỉ, một thanh búa lớn tiếp theo một thanh búa lớn, vô cùng vô tận liên tục ra bên ngoài vứt, nổ đến phụ cận mặt đất tất cả đều loang loang lỗ lỗ, hãy cùng mặt trăng núi hình vòng cung tựa như.

Này này này, ngươi là Phủ Đầu Bang xuất thân sao?

Cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ chỉ có thể điều khiển xe điện, vòng quanh Đông Minh Sơn kế tục chạy trốn, cũng may Ngưu Ma Vương tuy rằng có thể đáp máy bay, tốc độ nhưng không thể nào nhanh, chỉ có thể nỗi giận rít gào châm chú truy ở phía sau.

Trợn mắt ngoác mồm a, Xích Tỷ Nhi tại Bàn Ti Động trước nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, thật vất vả phục hồi tinh thần lại, mau mau rút ra hai cái dao bầu đuổi tới: "Tri Hồ, chổng đở a, ta này liền dẫn ngươi. . . Ngày này này, các ngươi cái kia là vẻ mặt gì, dự định thấy chết mà không cứu sao?"

Cứu cái quỷ a, một đoàn yêu quái tỏ rõ vẻ oan ức mắt trợn trăng, thăm nghĩ tên kia đoạt chúng ta Đông Minh Sơn nữ thần, nói không chắc còn mỗi ngày buổi tối đều lăn ga trải giường đây, chúng ta không theo Ngưu Ma Vương đồng thời chém hắn coi như có nghĩa bực bội rồi!

"Ai, ai với hắn lăn ga trải giường?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ đở ứng, rồi lại không nhịn được nghiến răng nghiến lợi, "Đừng dài dòng, nhanh lên một chút theo ta lên đi cứu người, nếu như Tri Hồ thật sự bị con trâu kia tạp đánh, các ngươi sau đó liền đừng hy vọng tìm người hỗ trợ luyện đan, chớ nói chi là đánh gãy rồi!"

Đúng nha, một đoàn yêu quái rốt cục bỗng nhiên tinh ngộ, đột nhiên phản

ứng lại, cũng không biết là ai mang đầu, nhất thời cùng nhau hú lên quái dị, vung vẩy các loại binh khí xông lên: "Ta sát, thả ra cái kia mặt trăng nhỏ, có chuyện gì... Ô, giống như không đuổi kịp?"

Được rồi, vẫn đúng là không đuổi kịp rồi!

Liền như thế ngăn ngắt chốc lát không tới, Hứa Tri Hồ đã điều khiển cưỡi mây đạp gió xe điện, một hơi vọt tới Đông Minh Sơn dưới chân, tức đến nỗi phổi Ngưu Ma Vương đuổi sau đó, một người một trâu vòng quanh Đông Minh Sơn qua lại xoay quanh.

Chỉ khổ mặt sau còn không sõi đáp mây bay Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu, còn có sáu cái giơ viên gạch tiểu loli, toàn đều mệt đến thở hồng hộc cùng chạy mã lạp tung tựa như, làm sao đều không đuổi kịp.

"Nếu không, chúng ta trước tiên giữa sân nghỉ ngơi một chút?" Hứa Tri Hồ điều khiển xe điện quay đầu, nhìn mặt sau mệt đến ngất ngư Ngưu Ma Vương, "Cái kia cái gì, lão huynh, kỳ thực đi, ngươi dự định tìm kiếm tình yêu chân thành mà nói, ta kiến nghị ngươi ra Đông Minh Sơn đi về phía nam đi, nơi đó có một tòa Hỏa Diệm Sơn, phụ cận có cái Ba Tiêu Động, trong động ở cái Thiết Phiến..."

Phiến cái đầu ngươi!

Mệt đến thở hồng hộc, mắt thấy mặt trăng nhỏ kia còn có tâm tình ở nơi đó nói hươu nói vượn, Ngưu Ma Vương rốt cục nổi giận đến nổi trận lôi đình, không thể nhịn được nữa ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, trong phút chốc cả người hắc khí mãnh liệt, nhảy lên thật cao lăn khỏi chỗ.

Thời khắc này, cuồng phong gào thét mãnh liệt, núi đá bão cát như mưa xối xả giống như nhắc lên!

Đưa tay không thấy được năm ngón màu đen sương mù bên trong, liền nghe đến ò một tiếng hung ác thét dài, chấn động cả tòa Đông Minh Sơn đều ở khẽ

run, Xích Tỷ Nhi đang mang theo bầy yêu từ phía sau đuổi tới, thấy cảnh này nhất thời sắc mặt đại biến, không nhịn được kinh hô: "Tri Hồ, cẩn thận, đầu kia trâu ngốc muốn hiện ra nguyên. . ."

Lời còn chưa dứt, đã sớm nhìn thấy một con quái vật khổng lồ từ sương mù bên trong dữ tợn lao ra, thân thể to lớn bại lộ tại giữa trưa dưới ánh mặt trời, liền dường như một chiếc đầu đá lung tung xe ủi đất, tầng tầng va vào một khối chặn đường đá hoa cương, trực tiếp đem khối này đá hoa cương đụng phải nổ bể ra đến, hóa thành đầy trời tung toé nham thạch mảnh vỡ.

Ta lặc, Hứa Tri Hồ giật nảy cả mình, sờn cả tóc gáy quay đầu nhìn tới: "Này này này, chỉ có điều là phao cái nữu mà thôi, lão huynh ngươi cần phải biến trở về nguyên hình, vẫn là hung mãnh như vậy tàn bạo. . . Ế?"

Mấy giây sau, làm Hứa Tri Hồ thấy rõ Ngưu Ma Vương nguyên hình, đột nhiên coi như tràng ngỗn ngang —

Chờ các loại, vân vân, đây rốt cuộc là gì quỷ a?

Được rồi, hóa thành nguyên hình Ngưu Ma Vương đúng là cái quái vật khổng lồ, vỏn vẹn hai cái màu vàng sừng trâu liền dường như sắc bén dao bầu giống như vậy, có thể vấn đề là, có thể vấn đề là, hăn thân thể khổng lồ trên, nhưng là hắc một khối bạch một khối, trắng đen xen kẽ lập phương như ô vuông tựa như trải rộng toàn thân, nhìn qua cũng không như thanh trâu, cũng không giống trâu nước, lại càng không là tê giác, ngược lại như là. . . Ach, như là. . .

"Nã, bò sữa?" Trợn mắt ngoác mồm mấy giây, Hứa Tri Hồ hầu như là theo bản năng bật thốt lên, ta sát, vân vân, chúng ta Trung Hoa lúc này thì có bò sữa sao?

"Nhìn cái gì vậy?" Phỏng chừng bình thường không ít bị người như thế xem qua, Ngưu Ma Vương nhất thời thẹn quá hóa giận, ò một tiếng phun ra bạch khí, hung ác nói, "Ngươi quản ta a, lão tử tổ tiên có cực tây địa phương phiên yêu huyết thống, đến này một đời lại trở về tổ. . . Vô liêm sỉ, còn dám xem?"

Không nhìn liền không nhìn, Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì sờ sờ cắm, đột nhiên cảm thấy khóe miệng đều ở không tự chủ được hơi co giật.

Chỉ có điều sau một khắc, mới cùu thêm hận cũ Ngưu Ma Vương đã phán khởi bốn vó, đường như núi cao tựa như hung tợn mãnh xông lại, trăng đen xen kẽ bò sữa thân thể tuy rằng nhìn qua rất không phối hợp, nhưng mà loại bạt núi tối thạch khí thế khủng bố nhưng làm không được giả, vẻn vẹn là quanh thân tràn ngập yêu vương khí thế, liền áp bức đến xung quanh bầy yêu đều không thở nổi.

Thiêm, Hứa Tri Hồ chỉ bỏ ra một phần ba giây, liền không chút do dự điều khiển xe điện, cưỡi mây đẹp gió gào thét xa.

Chạy đi đâu, Ngưu Ma Vương dữ tợn hung ác theo sát phía sau, to bằng cái đầu móng bò ầm ầm gõ mặt đất, mang theo nóng rực lóng lánh đốm lửa nhỏ, dĩ nhiên tại ngăn ngắn trong chốc lát, liền mạnh mẽ đuổi tới.

Âm ầm một tiếng, cái tên này bỗng nhiên nhảy lên thật cao, to lớn cứng rắn đầu trâu bỗng nhiên vung vẩy, hai cái màu vàng sừng trâu lóng lánh trí mạng hàn quang, mang theo đủ để đánh nát đá hoa cương sức mạnh kinh khủng, điên cuồng va về phía xe điện phần sau bộ!

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi cùng bầy yêu cùng nhau kinh ngạc thốt lên một tiếng

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Hứa Tri Hồ ở giữa không trung bỗng nhiên quay đầu xe.

Xe điện rất mạo hiểm trôi đi nhanh quay ngược trở lại, mạnh mẽ chùi dữ tợn đầu trâu lay động rơi xuống, có thể coi là là như vậy, thân xe vẫn bị một cái sừng trâu nhẹ nhàng sát qua, nhất thời tại đây không cách nào chống đối lực trùng kích dưới, liền người mang xe ép sát mặt đất cũng trượt ra đi, tảng tầng va vào mây chục mét ở ngoài vách đá.

Gặp quỷ, Hứa Tri Hồ bị xe điện đặt ở trên vách đá, trong lúc nhất thời muôn chạy trốn cũng không kịp.

Xích Tỷ Nhi sắc mặt đại biễn, cuồng quýt bên trong phun ra màu trăng bạc tơ nhện, nỗ lực cuốn lên xe điện cứu người, nhưng mà hầu như tại đồng thời, Ngưu Ma Vương từ lâu rít gào một tiếng, thế như sơn nhạc hung tợn đụng tới.

"Cho lão tử, đi chết!" Cả người hắc khí như thủy triều hung mãnh bạo phát, cái tên này hai mắt đỏ chót hung bạo vọt tới trước, ven đường đem núi đá cây cối tất cả đều đụng phải nát tan, mắt thấy liền muốn từ trên người Hứa Tri Hồ nghiền ép mà qua, "Câu dẫn đại tẩu tên khốn kiếp, đừng trách lão tử ra tay vô tình, cho ta đi. . ."

"Đến thật sự a!" Hứa Tri Hồ nhìn đèn nhánh cự ảnh gào thét đánh tới, chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, thuận lợi nắm lên bên cạnh nỗi cơm điện, dùng sức hướng phía trước ném một cái —

Trong phút chốc, ánh sáng màu xanh lóng lánh toả sáng, nỗi cơm điện bay lên trời, đón gió xoay tròn xoay một cái, đột nhiên phát sinh răng rắc răng rắc máy móc thanh, trực tiếp liền tại dưới con mắt mọi người, hóa thành một đài cự lớn như núi nổ vang vang vọng. . . Ach, lò vi sóng?

"Món đồ gì?" Ngưu Ma Vương theo bản năng ngẩng đầu nhìn tới, không khỏi ngẩn người.

Chưa kịp hắn làm rõ tình huống, Hứa Tri Hồ bên này đã hắng giọng, đàng hoàng trịnh trọng hô to một tiếng: "Trâu! Ma! Vương!"

"Gọi lão tử làm gì?" Ngưu Ma Vương hung tợn rít gào một tiếng, "Ngươi cái câu dẫn đại tẩu khốn nạn, đừng tưởng răng hiện tại xin tha, lão tử sẽ thả. . . Ě?"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy không trung nỗi cơm điện, không đúng, không trung lò vi sóng xoay tròn xoay một cái, đột nhiên từ lô bên trong bắn ra một đạo màu xanh Vân Cẩm tựa như ánh sáng hà, nhất thời đem Ngưu Ma

Vương trực tiếp bao phủ ở bên trong.

Trong phút chốc, Ngưu Ma Vương thân hình khổng lồ liền phảng phất không hề trọng lượng, trực tiếp bị này màu xanh ánh sáng hà cuồn lên, nhẹ nhàng lọt vào lò vi sóng bên trong!

Tiếp theo đón lấy, liền nghe đến bộp một tiếng, cửa lò tự động đóng trên, nương theo đè nén tiếng ống ông, lò vi sóng tự động vận hành lên, lô thân bên trong lóng lánh ánh sáng đỏ tràn ngập, nhiệt độ trong nháy mắt tăng cao đến gần trăm độ cao.

Phốc! Mặt sau đuối tới Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều xem sững sờ, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Liền nhìn thấy bay xuống lò vi sóng, ở nơi đó chấn động kịch liệt vang lên ong ong, thỉnh thoảng truyền đến Ngưu Ma Vương giận không nhịn nổi tiếng gầm gừ: "Thả ta, thả ta đi ra ngoài, chỉ là một cái bếp lò nát, cũng muốn nhốt lại lão... A a a, tốt nǎng, tốt nǎng, khốn nạn, ngươi cho rằng điểm ấy nhiệt độ, liền có thể thiêu chết lão tử hay sao?"

Vẫn đúng là thiêu bất tử, ngăn ngắt chốc lát không tới, nương theo hắn tại lung lô bên trong đấu đá lung tung, toàn bộ lò vi sóng ở ngoài trên người đều xuất hiện vết rạn nứt, mắt thấy chống đỡ không được thời gian bao lâu, liền muốn bị va nát.

Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn như gặp đại địch Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu: "Cái kia cái gì, ta vừa điều chỉ là bên trong hỏa mà thôi, hiện tại chỉ cần lén trên nữa điều một cách..."

Nói như vậy, hắn đã thuận lợi ấn lại nút bấm, nhẹ xảo hướng về trên xoay một cái.

Trong phút chốc, lô ôn đột nhiên cấp tốc tăng cao, toàn bộ lò vi sóng bên

trong hồng quang tăng vọt, đè nén tiếng ông ông nhất thời trở nên nổ vang chói tai, thậm chí ngay cả xung quanh cây cối đều chịu đốt nhiệt độ cao ảnh hưởng, nhất thời cháy hừng hực lên.

Nhìn lại một chút lò vi sóng bên trong Ngưu Ma Vương, nguyên bản còn tại hung tợn rít gào, lúc này đột nhiên liền không còn động tĩnh, lại quá mấy giây, đột nhiên liền thất kinh kêu quái dị lên: "Tốt nǎng, đau quá, vô liêm sỉ, ngươi làm cái gì, lão tử sừng trâu đều muốn hoả táng rồi!"

Trợn mắt ngoác mồm a, thời khắc này, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu nhìn ra trợn mắt ngoác mồm.

Quỷ dị trong yên tĩnh, một trận gió lạnh gào thét mà qua, Xích Tỷ Nhi đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn một chút bên cạnh cái kia đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ một sừng trâu yêu ——

"Híc, a trâu, ta nghe nói biểu ca ngươi tại Tây Côn Luân Đâu Suất Cung làm thú cưỡi, nơi đó có món pháp bảo gọi là Tử Kim hồ lô. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 17: Cảm Thiên Động Địa Mọi Người Đồng Tâm Hiệp Lực Sức Mạnh Như Thành Đồng Xích Xích Bảo Vệ Đoàn

Có người nói, tại Nhân tộc chính đạo Thánh địa Tây Côn Luân Đầu Suất Cung, nơi đó có hai cái thượng cổ đại năng luyện chế pháp bảo, một cái gọi là Tử Kim hồ lô, một cái gọi là Dương Chi Ngọc Tịnh bình, chỉ cần điểm đến tên ai liền có thể đem ai hút vào đi. . .

Có người nói mà thôi, ai cũng cũng chưa từng thấy tận mắt, bất quá vào giờ phút này Bàn Ti Động trước, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu nhưng tận mắt nhìn, cái kia bình thường dùng để luyện đan nồi cơm điện, là làm sao biến thành tên là lò vi sóng thiết bị điện, sau đó dễ như ăn bánh liền đem Ngưu Ma Vương cho hút vào đi. . .

Theo Hứa Tri Hồ đem nút bấm điều đến nhiệt độ cao, lò vi sóng bên trong nhiệt độ càng ngày càng cao, bạch khí như làn sóng tựa như không ngừng phun ra, nhìn lại một chút bên trong Ngưu Ma Vương, âm thanh càng ngày càng nhỏ càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng một chút âm thanh đều không còn, ngược lại là dần dần có một luồng nướng lạp xưởng mùi vị bồng bềnh ở trong không khí.

Quý dì trong yên tĩnh, Trư Cương Liệt lén lút liếc nhìn còn tại điều tiết nhiệt độ Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền tò rõ vẻ quái lạ giơ lên móng, nhẹ giọng lại nói: "À được, các ngươi nói, Tri Hồ có thể hay không là Tây Côn Luân Tiên nhi đại?"

"Có thể, có thể nha, không phải vậy giải thích thế nào kiện pháp khí kia?" Một đoàn yêu quái suy tư cùng nhau gật đầu, rồi lại rất chỉnh tề quay đầu nhìn Xích Tỷ Nhi.

"Này này này, các ngươi nhìn ta làm gì?" Xích Tỷ Nhi bị xem sợ nỗi da gà.

"Ngươi nói xem?" Một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, một cái gấu đen yêu đột nhiên liền tỏ rõ vẻ bi phẫn, neden ngực giật chân lệ rơi đầy mặt, "Ô ô ô, không có thiên lý a không có thiên lý, Côn Luân Sơn Tiên nhị đại, tại sao phải chạy đến chúng ta loại này thâm sơn cùng cốc đến, còn theo chúng ta cướp nữ thần, không công bằng, này không công bằng!"

Công bằng cái đầu ngươi a, Xích Tỷ Nhi không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, nhưng là trong lòng cũng không nhịn được thầm nói, thầm nghĩ Tri Hồ sẽ không phải thật sự đến từ Tây Côn Luân đi, không phải vậy giải thích thế nào hắn có nhiều pháp khí như vậy.

Khẳng định là rồi, một đoàn yêu quái rất tang thương không nói gì nhìn trời, trong đầu đã hiện ra kinh điển nội dung vở kịch đến —— không muốn tiếp thu gia tộc hôn nhân rời nhà trốn đi Tiên nhị đại, tại thâm sơn cùng cốc ngộ đến nhà cảnh chán nản bần cùng Tri Chu Tình, chỉ vì ở trong đám người nhìn ngươi một chút, a a a, đây là vận mệnh tình cờ gặp gỡ, vẫn là kiếp trước nhất định nhất kiến chung tình. . .

Đánh bay! Xích Tỷ Nhi rất không khách khí đánh bay đám người kia, đúng là đột nhiên nhớ tới một chuyện khác, "Đúng rồi, Tri Hồ a, cái kia trâu ngốc tại sao vẫn nói ngươi không có nghĩa khí?"

"Khỏi nói rồi!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, "Ta vừa không phải chạy đến bên dưới ngọn núi dã món ăn mà, sau đó liền gặp phải song rắn giáo dục mấy cái Luyện Khí sĩ. . . A, đúng rồi, cái kia cao lãnh mỹ nhân còn tại cánh đồng hoang vu trong rừng cây, ai đi một chuyến đem bọn họ dẫn tới?"

"Ta đi, ta đi!" Nghe được mỹ nhân ba chữ, Trư Cương Liệt nhất thời mắt mèo ánh sáng xanh lục, lúc này xung phong nhận việc, mang theo mấy cái yêu quái lao xuống núi đi.

Chỉ là chỉ chốc lát sau, chờ hắn thở hổn hộc chạy về đến sau đó, nhưng là tò

rõ vẻ quái lạ: "Thật kỳ quái, ta tìm khắp cả phụ cận cánh đồng hoang vu rùng cây, đều không tìm được cái kia cao lãnh mỹ nhân cùng mấy cái Luyện Khí sỹ, Tri Hồ ngươi xác định bọn họ bị đánh ngất xỉu sao?"

"Ồ? Lẽ nào là tinh lại chạy trốn?" Hứa Tri Hồ hơi ngạc nhiên, ngược lại cũng không có để ý nhiều cái này, "Quên đi, theo bọn họ đi thôi, bất quá lại nói ngược lại, xem ra cái kia nhận muội cuồng ma sau lưng cái gì song rắn giáo, giống như thế lực còn rất lớn?"

Sợ cái gì, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều không để ý, cái gì song rắn giáo ba rắn giáo, tới một người chúng ta đánh cướp một cái, đến hai cái chúng ta đánh cướp một đôi.

Nói thật sự, so với cái này không có danh tiếng gì giáo phái, đúng là trước mắt Ngưu Ma Vương càng đáng giá quan tâm. . . Khắc khặc, đón lấy nê làm gì, liền như vậy nhìn con này trâu ngốc bị nướng chín sao?

"Ta nào có biết a?" Hứa Tri Hồ cũng rất không nói gì gãi đầu một cái.

Vào lúc này, nhiệt độ cao nổ vang lò vi sóng còn tại tự động vận chuyển, lóng lánh ánh sáng đỏ kéo dài khẽ chấn động, cũng không biết đáng thương Ngưu Ma Vương ở bên trong đến cùng thế nào rồi, bất quá từ tràn ngập ra nồng nặc mùi thơm để phán đoán, cái tên này coi như không có toàn thực cũng chí ít là bảy phần mười thực, không làm được. . .

"Ân cái nào, thật đói ư, muốn ăn cơm sao?" Tử Tử các nàng sáu cái đột nhiên lấy ra chiếc đũa cái thìa, còn rất chăm chú buộc lên khăn ăn.

"Ta cũng!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, mau mau trước tiên lấy ra một đống lớn đồ ăn vặt cho ăn no nảy sáu cái cái đồ ăn vặt.

Thừa dịp bọn họ nơi này hiện đang cho ăn, Xích Tỷ Nhi đúng là không nhịn được tiến lên, vòng quanh lò vi sóng xoay chuyển vài vòng, lại xuyên thấu qua lô thân khe hở vọng hướng bên trong: "Ồ, thật kỳ quái, ta vừa còn nghe thấy

được nướng chín mùi thơm, làm sao vào lúc này lô bên trong không có thứ gì, liền nhìn thấy một cái biết rồi. . ."

"Biết rồi?" Hứa Tri Hồ vừa cho Tử Tử các nàng này đồ ăn vặt, vừa rất không nói gì quay đầu, "Đừng nghịch, này đại mùa đông, từ đâu tới cái gì biết. . . Ta sát!"

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, hắn nhất thời thay đổi sắc mặt, theo bản năng xông lên, hầu như tại đồng thời, Xích Tỷ Nhi cũng như là bỗng nhiên tỉnh ngộ, bỗng nhiên bứt ra nhảy lùi lại, hai người nhất thời đụng vào nhau, đến rồi cái rất thân mật ôm ấp.

Bất quá lúc này, ai còn quản cái gì da thịt ra măt a?

Trong phút chốc, liền nhìn thấy cái kia biết rồi chít chít kêu to, rất gian nan từ lô thân trong khe hở khoan ra, tiếp theo đón lấy cướp tại một đoàn yêu quái xông lên trước, trực tiếp vỗ cánh bay lên cao mấy chục mét không, tiếp theo đón lấy hý dài một tiếng quanh thân hắc khí bạo phát.

Sau một khắc, đợi được hắc khí dần dần tản ra, sút đầu mẻ trán Ngưu Ma Vương rốt cục lần thứ hai xuất hiện, cái kia thân nho bào bị thiêu đến chỉ còn dư lại mấy khói tiểu vải rách, liền ngực cũng không ngăn nổi, khắp toàn thân lộ ra thịt đều biến sắc sấp chín rồi, bị gió vừa thổi bốc lên nồng nặc mùi thịt, lại phổi cái trứng chần thêm chút hổ tiêu phấn là có thể bắt đầu ăn.

"Ngươi ô!" Nhìn mình vô cùng thê thảm tình hình, Ngưu Ma Vương tỏ rõ vẻ co giật huyết mắt đỏ chót, trong phút chốc gào thét rít gào một tiếng, giơ lên có tới thân cây độ lớn cự móng, hung tợn một cước giẫm lạc.

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi cuống quýt phun ra tơ nhện, thuận thế cuốn lấy Hứa Tri Hồ hướng về bên một vùng.

Liền nghe đến ầm một tiếng, cái kia từ không trung đập xuống đèn nhánh móng bò, bỗng nhiên tăng vọt mấy chục lần, phảng phất núi cao tựa như mạnh

mẽ đạp lên hạ xuống, nổ đến cả tòa Đông Minh Sơn đều lung lay sấp đổ, núi đá cây cối chia năm xẻ bảy.

Khói đặc cuồn cuộn bay lên trời, đợi được bụi mù tan hết, Bàn Ti Động trước khắp nơi bùa bện, mặt đất dường như mạng nhện tựa như vỡ vụn ra đến, mấy trăm con yêu quái bị này khùng bỗng dư âm bắn trúng, toàn đều không cách nào khống chế bay ngược ra ngoài, nửa ngày đều bò không dậy nổi.

Một đòn không trúng, Ngưu Ma Vương ở trên cao nhìn xuống đằng đằng sát khí, quanh thân hắc khí quấn quanh, liền muôn dữ tợn hung ác lần thứ hai lao xuống mà đến: "Ngươi ô, xem các ngươi có thể trốn tới khi nào, tất cả đều cho lão tử . . ."

"Ngưu Ma Vương?" Hứa Tri Hồ đột nhiên giơ lên nỗi cơm điện.

Này tiếng hô phảng phất mang theo nhiếp hồn sức mạnh, Ngưu Ma Vương tâm thần thất thủ suýt chút nữa bật thốt lên, lao xuống thân thể trên không trung mạnh mẽ sát trụ, tiếp theo đón lấy mạnh mẽ bay lên trời, hướng về phương xa gào thét bay đi: "Câu dẫn đại tẩu khốn nạn, cho lão tử rửa sạch sê chờ, ngày hôm nay liền tạm thời tha cho ngươi một cái mạng!"

Nó tiếng quát chưa dứt, hắn khôi ngô bóng người đã hóa thành màu đen gió xoáy, cuốn lên lông ngỗng tuyết lớn biến mất ở chân trời, gió lạnh gào thét mà qua, chỉ có thể lúc ẩn lúc hiện nghe được hắn dữ tợn tiếng gầm gừ, còn bồng bềnh tại Đông Minh Sơn đỉnh —

"Sau ba ngày, các lão tử chữa khỏi vết thương, liền điểm đủ núi xanh thăm núi yêu binh giết về đến, đến lúc đó trước tiên làm thịt ngươi cái không có nghĩa khí khốn nạn, sẽ đem Xích Tỷ Nhi đoạt lại đi làm mười bảy phòng áp trại phu nhân!"

Âm! Phảng phất tại chứng minh câu này tàn nhẫn tuyên ngôn, phương xa toà kia cao vót tuyết phong, đột nhiên bị hắc sắc gió xoáy tầng tầng bắn trúng!

Trong phút chốc, đỉnh núi tuyết trên nổ vang rung động, dày đặc tuyết đọng như thác nước tựa như tứ tán lấp bắp, đợi được đầy trời tuyết đọng dần dần tiêu tan ra, liền nhìn thấy cả tòa tuyết phong đều bị nổ đến nghiêng vẹo, trên vách đá ẩn một cái phạm vi mười mấy trượng cự dấu móng ký, màu máu tràn ngập đủ có mấy thước sâu, cách mấy chục dặm cũng có thể rõ ràng trông thấy.

Thời khắc này, nhìn cái kia phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ nát tuyết phong, Bàn Ti Động trước một mảnh yên lặng như tờ, mấy trăm con yêu quái tỏ rõ vẻ âm trầm hai mặt nhìn nhau, bầu không khí nặng nề tới cực điểm, toàn đều rơi vào đến quỷ dị trong yên tĩnh.

Phải biết, đầu kia trâu ngốc vốn là người nguyên đinh cao tu vi, phóng tầm mắt toàn bộ Đông Minh Sơn đều tìm không ra ngang hàng đối thủ, hơn nữa hắn thân là một phuơng đại yêu, dưới trướng đủ có mấy ngàn như hổ như sói hung ác trâu yêu, đến lúc đó cùng hung cực ác giết tới . . .

Được rồi, bầu không khí giông như có chút kìm nén, nhìn một đoàn yêu quái nghiêm nghị vẻ mặt, Hứa Tri Hồ không nhịn được ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc, thả lỏng, kỳ thực chỉ cần chúng ta . . ."

"Đại gia ngươi!" Chưa kịp hắn tới kịp mở miệng, Trư Cương Liệt đột nhiên liền nỗi trận lôi đình nhảy lên một cái, "Ngưu Ma Vương a, ghê gớm a, lại dám đánh chúng ta Xích Tỷ Nhi chủ ý, làm lão tử mắt mù sao?"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc mở to hai mắt, này tiết tấu giông như không đúng vậy.

"Cái gì có đúng hay không?" Trư Cương Liệt xoa thô eo, quay về Ngưu Ma Vương phuơng hướng ly khai chửi ầm lên, "Vô liêm sỉ khốn kiếp, có loại hiện tại sẽ trở lại, trước tiên cùng ngươi Trư gia gia đại chiến 300 hiệp. . . Xích Xích ngươi yên tâm, có ta lão lợn tại, ai muốn cướp ngươi trở lại, trước tiên phải hỏi qua ta chín xỉ đinh ba lại nói!"

Chính là, chính là, lời còn chưa dứt, một đoàn yêu quái tất cả đều quần tình

mãnh liệt, đằng đằng sát khí cùng nhau dùng sức vỗ ngực.

Ngắm cái mẽ, đâu có thể đoạn huyết có thể lưu, Xích Tỷ Nhi chính là chúng ta Đông Minh Sơn đệ nhất đại mỹ nhân, tuyệt đối tuyệt đối không thể bị cướp đi, Ngưu Ma Vương cũng được, cái khác mặt trắng nhỏ cũng được, ai dám có ý đồ với Xích Tỷ Nhi, lão tử tới tấp chung liền bắt hắn cho chặt thành mùi cá thịt sợi.

"Này này này, các ngươi nói loại này lời hung ác thời điểm, làm gì vẫn nhìn ta?" Hứa Tri Hồ rất vô tội ngẩng đầu nhìn trời.

Hoàn toàn không thấy hắn kháng nghị, một đoàn yêu quái lại không có nửa cái lùi bước, ngược lại là giận không nhịn nổi tụ hợp nỗi đến, ma búa lớn ma búa lớn, luyện yêu thuật luyện yêu thuật, bắt chuyện bạn tốt bắt chuyện bạn tốt, hỗn loạn tung bừng bên trong, còn có thể nhìn thấy Trữ Cương Liệt tinh thần đại chấn lôi kéo cổ họng, bắt chuyện bên cạnh mấy cái yêu quái đầu mục ——

"Lão Lý, ngươi đi theo Vương Óc Sơn thanh lang vương nói, khiến hắn mau dẫn thượng nhân mã lại đây, muộn một bước Xích Tỷ Nhi liền muốn bị cướp đi rồi!"

"Không thành vấn đề, ta nghe nói phụ cận Đông Minh hồ cái kia cá chép tinh, giống như cũng vẫn thăm mến Xích Tỷ Nhi, tháng trước còn gọi ta hỗ trợ tả thư tình tới, có muốn hay không đồng thời kêu lên hắn?"

"Có thể a, còn có nam phong Hắc Hùng Tinh, bắc pha Đại Xà Hầu, Đông Sơn cương Thanh Sư Vương, Cửu Khúc hà Hà tướng quân. . . Kêu lên, tất cả đều kêu lên, mọi người chúng ta đồng thời tổ cái đoàn, ta liền tên đều nghĩ kỹ, liền làm cảm thiên động địa mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng Xích Xích bảo vệ đội!"

Giờ ạ, như vậy cũng được?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, không nhịn được quay đầu nhìn bên người tỏ rõ vẻ quái lạ Xích Tỷ Nhi: "Híc, cái kia cái gì, ta có

thể hay không hiểu kỳ hỏi thăm một chút, tỳ tỴ ngươi đến cùng có bao nhiêu người ngưỡng mộ?"

"Ây. . ." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ quái lạ giữ yên lặng.

"Được rồi, bất tiện coi như, coi như ta không có hỏi. . ."

"Đừng nghịch, không thấy ta đang đếm sao?"

"Phốc!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 18: Ta Nuôi Người A

Côn Ngô lịch 839 năm tháng mười hai, lấy Trư Cương Liệt cầm đầu Đông Minh Sơn bầy yêu nghiêm chỉnh tuyên bố, Đông Minh Sơn đệ nhất đại mỹ nhân Xích Tỷ Nhi, chính là chúng ta Đông Minh Sơn bầy yêu cộng đồng quý giá của cải, bất kỳ tổ chức hoặc cá nhân nếu nỗ lực mơ ước đưa tay, chắc chắn gặp phải chúng ta Đông Minh Sơn bầy yêu vô tình đả kích. . .

Được rồi, Hứa Tri Hồ phải thừa nhận, trở lên đều là hắn não bỗ!

Bất quá, sự tình phát triển cũng gần như chính là cái dạng này, ngược lại đối mặt Ngưu Ma Vương hung ác uy hiếp, Đông Minh Sơn bầy yêu không có một cái khiếp đảm chạy trốn, ngược lại là giận không nhịn nổi đằng đằng sát khí tụ tập lên, càng có vài con cầm yêu ỷ vào tốc độ rất nhanh, cố ý đến phụ cận mấy tòa yêu núi yêu hồ đi vòng một vòng, đem tin tức này khuếch tán đi ra ngoài.

Không thể không nói, Xích Tỷ Nhi người ngưỡng mộ, cũng thật là nhiều đến cẩn cùn máy tính đến tính toán —

Nam phong Hắc Hùng Tinh đến rồi, bắc pha Đại Xà Hầu đến rồi, Đông Sơn cương Thanh Sư Vương đến rồi, Cửu Khúc hà Hà tướng quân cũng tới, đợi được màn đêm buông xuống thời điểm, Bàn Ti Động phía trước đã tụ tập năm, sáu trăm chỉ dữ tợn hung ác yêu ma quý quái, trung gian lại còn có mấy cái thư sinh tay trói gà không chặt Tú tài. . .

"Ta sát, lại còn người tài ba yêu thông ăn?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ Xích Tỷ Nhi bình thường đến cùng lừa bao nhiêu kẻ ngốc, bất quá lại nói ngược lại, xem tình huống này, Đông Minh Sơn bầy yêu dù cho là đối đầu Ngưu Ma Vương, cũng chưa chắc không có. . . Ê?

Sự thực chứng minh, suy đoán của hắn có chút lạc quan rồi!

Còn không có cảm khái vài câu đây, bên kia bên đống lửa yêu ma quỷ quái môn đã đánh tới đền rồi, Trư Cương Liệt cầm lấy cái kia bắc pha Đại Xà Hầu cõ áo, đỏ mặt tía tai phun mạnh chảy nước miếng: "Thối lăm! Ai nói Xích Xích yêu thích ngươi, đừng tưởng bở, nàng khi đó là bão cát tiến vào con mắt, ngươi còn thật sự cho rằng bị ngươi đây điều xuẩn rắn cảm động sao?"

"Ngươi lăn, coi như Xích Xích không thích ta, cũng không tới phiên ngươi!" Đỏ cả mặt Đại Xà Hầu tê tê phun ra xà tím, lại tức giận nắm lên bên cạnh vị kia Thanh Sư Vương, "Cười cái quỷ a, ngươi người ngu ngốc cũng chẳng tốt đẹp gì, cười chết ngươi rồi, lén lút tả thư tình coi như, trả lại hắn nyan một đống lỗi chính tả!"

"Ồ? Làm sao ngươi biết ta tả thư tình?" Đang cười trên sự đau khổ của người khác Thanh Sư Vương nhất thời tỏ rõ vẻ quái lạ, chờ hắn phản ứng lại, đột nhiên liền nỗi trận lôi đình nhắm phía Hà tướng quân, "Đại gia ngươi, lão tôm ngươi tên khốn kiếp, lại lén lút sách ta thư tình?"

Âm ầm ầm, ầm ầm ầm, nửa khắc đồng hồ đều mỗi đến, mấy trăm con yêu ma quỷ quái cũng đã bắt đầu tập thể quần ẩn, Hắc Hổ thật lòng dạ xoa tham hải Lực Phách Hoa Sơn đoạn tử tuyệt tôn chân, xem loại này say khướt quần ẩn tư thế, phỏng chừng không cần chờ sau ba ngày Ngưu Ma Vương điểm đủ yêu binh giết tới, nơi này liền trực tiếp tự giết lẫn nhau toàn quân bị diệt.

"Được rồi, ta thu hồi ta lời nói mới rồi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, nhìn một cái vò rượu từ đỉnh đầu của mình bay qua, đột nhiên cảm thấy vì sinh mệnh an toàn cân nhắc, vẫn là cách những này tranh giành tình nhân già hỏa xa một chút.

Giơ một chiếc minh ám giao nhau đèn lồng, đọc theo trong rừng tiểu đạo lung tung không có mục đích đi về phía trước, chờ hắn lơ đãng lúc ngẩng đầu lên, mới phát hiện mình bất tri bất giác đến động bên suối nước nóng, cũng vừa

vẫn là lúc trước cùng Xích Tỷ Nhi lần thứ nhất gặp gỡ địa phương.

Nói đến Xích Tỷ Nhi, vị này Đông Minh Sơn đệ nhất đại mỹ nhân, lúc này vẫn đúng là liền tại suối nước nóng bên cạnh, đang bưng một chén gà ti xì dầu cơm, đuổi theo sáu cái không chịu ăn cơm muội muội chạy khắp nơi: "À được, Tử Tử, lại ăn một miếng tốt mị. . . Chanh Chanh, Chanh Chanh, há mồm, chim non muốn bay vào được rồi!"

Mồ hôi, còn nói mình không phải siscon?

Hứa Tri Hồ đứng ở dưới bóng cây, nhìn này náo nhiệt mà lại ấm áp một màn, trong lòng đột nhiên nỗi lên một loại rất mềm mại cảm giác.

Bất quá sau một khắc, Xích Tỷ Nhi liền phát hiện sự tồn tại của hắn, tức giận nguýt nguýt: "Chớ né, ta đều nhìn thấy ngươi, đi ra đi!"

Bị nhìn thấu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể ho nhẹ vài tiếng, nhấc theo đèn lồng từ trong bóng cây đi ra, sáu cái tiểu loli nhân cơ hội tất cả đều chạy trốn, rầm một tiếng biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại hai người bọn họ tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau.

Được rồi, bầu không khí thật sự khá là quái dị a!

Hứa Tri Hồ sững sốt nửa ngày đều không nghĩ tới nên nói cái gì, chỉ có thể một thoại hoa thoại quay đầu, nhìn bên kia bên đống lửa còn đang quần đấu đám yêu quái: "Híc, những tên kia, giống như đều đối với ngươi rất si tình a, biết rõ nguy hiểm như vậy còn chạy đến giúp đỡ."

Ra ngoài dự liệu, Xích Tỷ Nhi lần này lại không có nhân cơ hội tự đề cử khuôn mặt đẹp vô song mị lực vô cùng, ngược lại là nhìn chăm chú bên đống lửa chập chờn bóng người mông, qua rất lâu sau đó, lúc này mới khe khẽ thở dài: "A, ngươi sai rồi!"

"Ồ, cái gì sai rồi?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Ngươi nói xem?" Xích Tỷ Nhi xa xa nhìn hiện đang hô to gọi nhỏ Trư Cương Liệt, nhẹ nhàng kéo tay một bên sợi tóc, khóc miệng không kìm lòng được nhẹ nhàng vung lên, "Kỳ thực, lão lợn tên kia, ta biết rất lâu, năm đó hắn còn không có tu luyện thành tinh thời điểm, bị mấy cái tiểu phu đuổi nửa tòa núi, vừa vặn ta đi ngang qua nơi đó. . ."

Ồ, Hứa Tri Hồ cũng thật là lần đầu tiên nghe nói chuyện này, vân vân, vậy thì là nói, Trư Cương Liệt kỳ thực đã sớm muộn giúp đỡ, chỉ là sợ Xích Tỷ Nhi lo lắng liên lụy hắn mà từ chối, vì lẽ đó tùy tiện biên cái ái mộ theo đuổi lý do?

Không sai, Xích Tỷ Nhi lại quay đầu, xa xa chỉ vào Đại Xà Hầu: "Lại tỷ như, đại xà tên kia, trước đây hắn độ kiếp thời điểm bị thiên lôi nổ đến sắp treo, ta giúp hắn đội lên một lần lôi kiếp, hiện tại mỗi khi gặp trời đầy mây đều sẽ đau nhức toàn thân."

"Còn có, Thanh Sư Vương tên kia, ngươi đừng xem hắn hiện tại uy phong lẫm lẫm, lúc trước vừa ra đời thời điểm đều không cai sữa, ta xem nó quái đáng thương, liền cầm Tử Tử các nàng bình thường uống mét hồ, dùng ngón tay dính một chút đút cho nó. . ."

"Đúng rồi, trừ bọn họ ra mấy cái bên ngoài, còn có cái kia Hà tướng quân, tên kia. . ."

"Ồ, cái tên này cũng được qua ngươi hả?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính.

"Mới là lạ!" Xích Tỷ Nhi đột nhiên nguýt nguýt, "Cái tên này đúng là cái mè gái, đầu óc nước vào. . . Không đúng, giống như tôm vốn là toàn thân nước vào?"

"Giống như là nha!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, lại nhìn bên đống lửa những không có đó tâm không có phổi đánh lộn yêu quái, đột nhiên cảm thấy những người này giống như cũng rất. . . Ach, rất giảng nghĩa khí, nói chuẩn xác, chúng ta gấp phần lớn người, đều so với bọn họ khốn kiếp có thêm!

"Đó là, chúng ta rất có nghĩa bực bội được không?" Còn không có cảm khái xong, Trư Cương Liệt thô giọng liền ở phía sau vang lên.

"Ta sát, các ngươi này di động trong nháy mắt đến cũng quá nhanh đi?" Hứa Tri Hồ sợ hãi hồn.

"Như vậy nhanh, như vậy nhanh." Trư Cương Liệt gánh một cái lang nhả bỗng, cười toe toét duỗi ra móng, dùng sức vỗ vỗ Xích Tỷ Nhi vai đẹp, "Xích Xích, ngươi yên tâm, chúng ta nhiều năm như vậy giao tình, làm sao đều muốn giúp ngươi rồi, ân, câu nói kia nói thế nào tới, chúng ta đi ra lăn lộn, quan trọng nhất chính là một cái bực bội tự!"

"Ồ, không phải một cái nghĩa tự sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được nhấc tay, thế nhưng chờ hắn nhìn thấy một đám yêu quái hung ác vẻ mặt, vẫn là quyết định cái gì đều đừng nói xong rồi.

"Ngươi. . . Các ngươi. . ." Thời khắc này, nhìn quay chung quanh tại chính mình bốn phía, rõ rõ vẻ chân thành Trư Cương Liệt bọn họ, Xích Tỷ Nhi đột nhiên có chút nghẹn ngào, tuy rằng nàng rất nỗ lực muốn trang điểm đến không để ý, nhưng hơi ẩm ướt hồng viền mắt cũng đã nói rõ tất cả.

"Không cần phải nói, thật sự không cần phải nói." Trư Cương Liệt dùng sức gãi đầu một cái, lớn tiếng vỗ vỗ trong lòng, "Ta đầu óc không thông minh, miệng vừa nát, thế nhưng trong lòng ta đều hiểu, ai tốt với ta ai đối với ta không tốt. . . Nói chung, Xích Xích, chuyện của ngươi chính là bọn ta sự tình, lão tử coi như liều trên cái mạng này không muộn, cũng nhất định sẽ bảo vệ tốt ngươi!"

Chính là, chính là, mặt sau một đoàn yêu quái tất cả đều liều mạng gật đầu, Hà tướng quân còn rất dũng dạc nhảy ra ngoài: "Xích Xích, ngươi yên tâm được rồi, coi như đánh không lại Ngưu Ma Vương, ta còn có thể tiếp ngươi đi chỗ của ta trụ, liền Tử Tử các nàng đồng thời tiếp nhận đi, ta nối liền thân rượu mừng cùng ngon nến đều. . . Ta xoa, ai đánh ta?"

Đánh chính là ngươi! Trư Cương Liệt bọn họ nhất thời nổi giận, trực tiếp

đắng đắng sát khí xông lên cuồng đánh, đại gia ngươi, chúng ta giữ Xích Xích
nhiều năm như vậy, liền thư tình cũng không dám tả, ngươi nha lại dám ở chỗ
này cầu hôn, cho ta đánh, đánh cho chết, đánh không chết không trả thù lao!

Rất tốt, liền mấy phút sau, đám người kia lại dùng dùng dùng quần ấu thành
một đoàn rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cảm, quyết định thu hồi vừa nãy hết thảy
cảm động cùng ca ngợi, lại không nhịn được nhìn bên cạnh đồng dạng tỏ rõ vẻ
quái lạ Xích Tỷ Nhi: "Khặc khặc, ta cảm giác rằng đi, lấy này quần vô căn cứ gia
hỏa biểu hiện đến xem. . . A, ngươi có suy nghĩ hay không qua dọn nhà?"

"Nhà ta liền tại Bàn Ti Động, ta không sẽ rời đi nơi này." Xích Tỷ Nhi hít
một hơi thật sâu, quay đầu lại nhìn còn tại Bàn Ti Động trước cưỡi trúc mã nhảy
nhảy nhót nhót Tử Tử các nàng.

Chỉ chốc lát sau, nàng đột nhiên từ trong lòng lấy ra một cái bọc nhỏ, quyết
định tựa như kín đáo đưa cho Hứa Tri Hồ: "Đúng là Tri Hồ a, kỳ thực chuyện
này thật cùng ngươi không có quan hệ gì, lấy ngươi thuật luyện đan, bất luận tới
chỗ nào đều cần phải xài được, có thể. . ."

Này này này, ta nhìn trúng đi rất giống loại kia không có nghĩa khí khốn nạn
sao?

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, nhưng hay là dùng
lực ấn lại Xích Tỷ Nhi vai, rất chăm chú nhìn thẳng nàng: "Nghe, chỉ cần ngươi
cùng Tử Tử các nàng đều ở, Bàn Ti Động sẽ tại, vì lẽ đó tại sao nhất định phải ở
lại chỗ này đây, chúng ta đồng thời chuyển sang nơi khác, vẫn là làm sát vách
hàng xóm, vẫn là có thể mỗi ngày đánh lộn, không phải sao?"

"Nào có cái kia dễ dàng?" Xích Tỷ Nhi không nhịn được bốc ra một nụ cười
khổ, "Có linh khí yêu núi, cơ bản đều bị những đại yêu chiếm cứ, ta coi như
mang theo Tử Tử các nàng đi tới chỗ khác, còn không phải muốn ăn nhở ở đâu,
đến lúc đó liền ăn cơm đều là vấn đề, ngươi dưỡng ta sao?"

"Ta nuôi ngươi a!" Hứa Tri Hồ theo bản năng bật thốt lên.

"Ồ..." Xích Tỷ Nhi đột nhiên mở to hai mắt, lại như bị kinh sợ tựa như, khó mà tin nổi nhìn hắn.

Được rồi, bầu không khí đột nhiên liền trở nên rất quái dị, hai người mắt to trừng mắt nhỏ ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, liền ngay cả Tử Tử các nàng sáu cái cũng như là cảm giác được cái gì, mắt to nước long lanh đồng thời nhìn sang.

Mắt nhìn Xích Tỷ Nhi đầu tiên là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, tiếp theo đón lấy trăng noãn mặt cười trên đột nhiên tràn đầy đỏ ửng, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy rất lúng túng: "Híc, không phải a, ta nói cái kia dường, không phải ngươi lý giải cái kia dường... Ta nói dường, là nuôi gia đình sống tạm dường, ngươi lý giải cái kia dường, là dường... Ô, cũng không đúng, ta là muốn nói..."

Phốc!

Còn chưa nói hết đây, hắn liền lại bị mạng nhện cho dính đến trên tường, vân vân, tại sao là lại?

"Ai, ai, ai muốn nuôi ngươi?" Lại như con mèo nhỏ bị đẹp cái đuôi tựa như, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ ửng đỏ nhảy lên đến, lấp ba lấp bắp không nói ra được chỉnh thoại, cuống quýt bên trong trực tiếp kéo Tử Tử các nàng sáu cái, hãy cùng chạy trốn tựa như như một làn khói đào tẩu.

Không nói gì a không nói gì, Hứa Tri Hồ còn bị dính vào trên tường đây, chỉ có thể ở phía sau vô tội gọi: "Chờ đã, vân vân, ngươi coi như phải đi, chí ít cũng trước tiên đem ta cho... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, một thanh búa khai sơn gào thét phóng tới, vừa vặn nện ở bên tai hắn trên, thiếu một chút liền muốn biểu diễn thiết dưa hấu.

Tiếp theo đón lấy, liền nhìn thấy Trư Cương Liệt đẩy một cái nồi sắt, sưng mặt sưng mũi từ bên cạnh khoan ra: "Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, đám

người kia đều đánh điên rồi, nếu không là ta thoát được nhanh. . . Ô, Tri Hồ, tại sao người sẽ bị dính vào trên tường?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, Hứa Tri Hồ liều mạng mắt trợn trăng: "Khỏi nói, ta vừa nói với Xích Tỷ Nhi, thực sự không được liền rời đi trước Đông Minh Sơn, kết quả cái kia tsundere ngốc nữu. . . Quên đi, lão lợn ngươi đến rất đúng lúc, ta hỏi ngươi a, các ngươi cảm giác rằng có mấy phần chắc chắn, có thể đối phó thôi đi Ngưu Ma Vương?"

Cái này mà, Trư Cương Liệt rất chăm chú suy nghĩ hồi lâu, rốt cục cẩn thận từng ly từng tí một duỗi ra hai cái móng, suy nghĩ một chút cảm giác rằng có chút chột dạ, lại tỏ rõ vẻ lúng túng thu hồi một cái.

Được rồi, coi như ta không có hỏi qua, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn hắn: "Cho nên nói, các ngươi những người này gia hỏa, căn bản là không có niềm tin chắc chắn gì, đúng không?"

"Chúng ta có biện pháp gì?" Trư Cương Liệt rất oan ức nói thầm, "Đầu kia trâu ngốc nhưng là đại yêu a, tu vi chí ít cao hơn chúng ta vài cái cấp độ, hơn nữa thủ hạ còn có mấy ngàn như hổ như sói yêu binh. . . Không sai, ngươi cái kia điện cái gì nỗi, quả thật có thể đối phó được hắn, nhưng là cái kia mấy ngàn yêu binh phải làm sao?"

Này ngược lại là thật sự, Hứa Tri Hồ cũng hết sức bất đắc dĩ thở dài, hiện tại vướng tay chân vấn đề, ngược lại không là Ngưu Ma Vương, mà là Ngưu Ma Vương thủ hạ những yêu binh, nói thật, coi như có thể sử dụng nồi cơm điện thu rồi những yêu binh, phỏng chừng quang điểm tên phải đốt vài cái canh giờ, hơn nữa quỷ mới biết bọn họ tên gọi là gì.

Chính là, chính là, Trư Cương Liệt rất khổ não liều mạng vò đầu: "Kỳ thực đây, nếu như mấy trăm yêu binh cũng coi như, lão tử vẩy một cái mười khăng định không thành vấn đề, thế nhưng mấy ngàn yêu binh đồng thời xông lên, cái này còn thật sự hơi bó tay, trừ khi. . ."

"Trừ khi?" Hứa Tri Hồ ngẩn người, đột nhiên ngẩng đầu lên.

"A. . ." Trư Cương Liệt trợn mắt lên, cũng không biết đang suy nghĩ gì, đột nhiên hú lên quái dị dùng sức vỗ đùi, "Chờ đã , ta nghĩ đến , ta nghĩ đến đối phó những yêu binh biện pháp, kỳ thực chúng ta cũng có thể tìm viện binh a!"

"Nói thật hay, thế nhưng xin hỏi, viện binh ở đâu?" Hứa Tri Hồ thật tò mò nhìn hắn, thầm nghĩ chẳng lẽ Xích Tỷ Nhi còn có cái gì hàng hiệu người theo đuổi.

"Cái này ngược lại cũng đúng không có, bất quá mà. . ." Trư Cương Liệt dương dương tự đắc nhảy lên đến, rồi lại cố làm ra vẻ bí ẩn duỗi ra móng, chỉ vào Đông Minh Sơn hướng tây bắc ——

"Biết không? Cách chúng ta Đông Minh Sơn đại khái 500 dặm ở ngoài, nơi đó có một tòa Bạch Cốt Sơn, trong núi ở một vị đại nắng. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 19: Xem Tâm Tình

Côn Ngô đong cương ba ngàn dặm sơn mạch, từ xưa chính là yêu ma quỷ tinh quái nơi tụ tập, mẩy chục ngàn năm âm hàn tà khí từ Hoàng Tuyễn Địa Uyên bên trong dâng trào ra, làm cho nơi này tấu thú loài chim rất dễ dàng thành tinh tác quái, cũng từng bước đắp nặn phức tạp hiễm ác nguy cơ tứ phía hoàn cảnh địa lý...

Từ Đông Minh Sơn Bàn Ti Động vẫn hướng nam, vượt qua nuốt chửng sinh linh huyết mäng cánh đồng hoang vu, lại nghĩ pháp nghĩ cách đột phá ba mắt huyết nha quần vây đuổi chặn đường, liền có thể nhìn thấy toà kia trong truyền thuyết hoàng tuyễn âm khí tràn ngập Bạch Cốt Sơn —

Mấy vạn năm tới nay, hoàng tuyễn âm khí từ uyên bên trong không ngừng dâng trào ra, đem đi qua nơi đây chim bay cá nhảy tất cả đều ăn mòn giết chết, tàn dư trắng toát hài cốt từng bước tích lũy lên, hơn nữa trăm ngàn năm qua thương hải tang điền biến hóa, lâu dần lại hình thành một toà không có một ngọn cỏ nhân tạo sơn mạch.

Vào giờ phút này, chính là vào lúc giữa trưa, vốn nên ấm áp màu vàng ánh mặt trời chiếu rọi hạ xuống, các rơi xuống âm bạch cốt âm u trên núi thời điểm, lại trực tiếp liền đã biến thành tàn màu trắng ánh sáng lạnh, phản phất ánh mặt trời màu sắc cùng nhiệt độ đều bị mạnh mẽ hút đi...

"A... Hắt xì!" Hứa Tri Hồ cầm lái chính mình chiếc kia hai tay xe điện, dọc theo một con cự xà hài cốt hình thành sườn núi hướng về trên mở, rồi lại không nhịn được dùng sức hắt hơi một cái, "A a a, ta thật không rõ, các ngươi phản diện đại năng đều là tự ngược cuồng sao, bày đặt nhiều như vậy địa phương tốt không được, một mực muốn ở tại nơi này loại tối tăm âm u đông chết người địa

phương, lẽ nào chính là vì tôn lên tà ác khí thế?"

Cái nào có tâm tình nghe hăn nói bậy, Trư Cương Liệt ngồi ở phía sau hăn, hãi hùng khiếp vía nǎm chặt xa giá, vài con thành tinh bạch cốt hung thú đang dữ tợn gầm thét lên, hung tợn truy đuổi xe điện: "Tri Hồ, ngươi có thể hay không lại lái nhanh một chút, ta còn muốn giữ lại cái mạng này trở lại cưới Thúy Hoa a!"

Biết rồi, biết rồi, Hứa Tri Hồ chỉ có thể một hơi gia tốc đến cùng, rồi lại không nhịn được rất khôn nói gì gãi đầu một cái: "Lại nói, ta đột nhiên có chút hối hận nghe xong ngươi kiến nghị, sớm biết nơi này nguy hiểm như vậy. . ."

Được rồi, nói đến đây tất cả nguy hiểm tao ngộ, kỳ thực còn muốn quy công cho tôi hôm qua lần kia nói chuyện —

Bởi vì lo lắng Ngưu Ma Vương mấy ngàn yêu binh khó đối phó, lúc đó uống đến say khướt Trư Cương Liệt, lại quỷ thần xui khiến giống như ra cái ý đồ xấu, nói là khoảng cách Đông Minh Sơn 500 dặm ở ngoài Bạch Cốt Sơn bên trong, giống như ở một vị trong truyền thuyết đại nhân vật, thần thông quảng đại pháp lực vô biên, hơn nữa dưới trướng còn có vô số tinh binh cường tướng, nếu như có thể được sự giúp đỡ của nàng. . .

Lấy ngựa chết làm ngựa sống, mặc dù biết tỷ lệ thành công so trúng thưởng phiếu còn thấp, bất quá Hứa Tri Hồ vẫn là quyết định đi thử vận may, liền tối hôm qua lúc này suốt đêm xuất phát, thừa dịp Xích Tỷ Nhi còn tại Bàn Ti Động bên trong nâng ứng đở gò má mạo hơi nước, trực tiếp mang theo Trư Cương Liệt ra đi đi tới Bạch Cốt Sơn tìm viện binh.

Một đường hữu kinh vô hiểm, tuy nói trải qua các loại đau khổ, nhưng cuối cùng cũng coi như tại vào lúc giữa trưa đến Bạch Cốt Sơn, còn đón lấy nhiệm vụ, chính là mau chóng tìm tới cái thứ ở trong truyền thuyết bạch cốt động, sau đó cùng người trong truyền thuyết kia đại năng. . .

"A, lại nói ngược lại, lão lợn a, ngươi xác định vị kia đại năng chịu giúp

chúng ta?" Đọc theo sơn đạo vẫn hướng về trên mở, Hứa Tri Hồ đúng là nghĩ tới đây cái vấn đề mấu chốt.

"Cái này mà, xem vận khí." Trữ Cương Liệt rất chột dạ cẩn móng, "Nói thật sự, vị kia đại năng tính khí không thể phỏng đoán, làm việc hoàn toàn xem tâm tình, ta nhớ tới mấy năm trước, đã từng có yêu quái bởi vì gặp phải phiền phức, cùng đường mạt lộ chạy tới nơi này tìm nàng cầu viện, sau đó. . ."

"Sau đó?" Hứa Tri Hồ thật tò mò mở to hai mắt, kết quả mấy giây sau, hắn quay đầu liền nhìn thấy đáp án.

Xương trắng ơn ởn sườn núi bên cạnh, một cái xui xẻo con báo tinh bị trói gô tại cốt trụ trên, cúi đầu ủ rũ tội nghiệp, trên cổ còn mang theo một khối mộc bài, mặt trên viết một nhóm đăng đăng sát khí đặc mặc chữ lớn —

"Đây chính là quấy rối Bản cung ngủ trưa kết cục. . . Khốn nạn, có biết hay không giấc ngủ không đủ, là nỗi khổ thiên địch a!"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ nhìn ra đầu đầy mồ hôi lạnh, không nhịn được yên lặng không nói gì quay đầu, dùng loại kia rất ánh mắt phức tạp nhìn Trữ Cương Liệt, thoại giảng, lão lợn ngươi xác định chúng ta có thể ở đây tìm tới viện binh, mà không phải là bị treo ở ven đường thịt ướp phơi nắng?

"Xem tâm tình, kỳ thực hết thảy đều xem tâm tình." Trữ Cương Liệt rất chột dạ liều mạng sát mồ hôi lạnh, "Kỳ thực, cũng có thành công ví dụ, tỷ như hoàng phong pha cái kia Hoàng Thủ Lang Tình, lần trước chạy tới nơi này cầu viện, vừa vặn đuổi tới vị kia đại năng tâm tình rất tốt, cố ý truyền thụ hắn một đạo hoàng phong thuật, từ đó về sau liền phát đạt, trả lại cho mình nổi lên cái hoàng gió lớn vương tên gọi lặc."

"Cho nên nói, hết thảy đều muốn xem nhân phẩm sao?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời.

Đúng là lúc này, xe điện tại xông lên chót vót sườn núi sau, xa xa đã có thể

trông thấy tòa kia âm khí tràn ngập bạch cốt động phủ, cửa động tựa hồ là một cái Thái cổ yêu rồng lưu lại thủ cấp hài cốt, trăng toát long cốt răng nanh hơi hợp lại, Ryuga lẫn nhau đan xen trong lúc đó, vừa vặn hình thành dữ tợn hung ác động phủ cửa lớn. . .

"Giống như, giống như chính là chỗ này." Trư Cương Liệt nhìn cái kia hung hiểm cửa động, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Cái kia cái gì, Tri Hồ ngươi trực tiếp quá khứ là có thể, ta còn muốn chạy về Bàn Tì Động giúp Xích Tỷ Nhi. . . Thiểm!"

Nói chạy liền chạy, cái tên này trực tiếp nhảy xuống xe điện, không hề nghĩa khí quay đầu liền chạy, Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, đúng là đột nhiên nhớ tới một chuyện: "Chờ đã, lão lợn, ngươi coi như phải chạy trốn, chí ít cũng nói cho ta biết trước vị kia đại năng danh hiệu chứ?"

Còn chưa nói hết đây, Trư Cương Liệt đã chạy đến liền bóng người đều không còn, chỉ có thể xa xa nghe được trên sườn núi còn truyền đến hản yếu ớt âm thanh: "Không cần phải để ý đến, ngươi liền trực tiếp đi tới, nói mình muốn bái kiến Thạch Cơ Nương Nương là được rồi!"

Chạy nhanh thật, Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái: "Được rồi, hóa ra là Thạch Cơ nương. . . Phốc!"

Đợi lát nữa, Thạch Cơ Nương Nương? Vị nào Thạch Cơ Nương Nương? Chính là Phong Thần diễn nghĩa bên trong, vị kia bị Na Tra một mũi tên giết chết đồ đệ, sau đó phẫn mà đi đòi lẽ phải, kết quả lại bị Thái Ất chân nhân trực tiếp đốt xui xẻo xì dầu đảng?

Được rồi, vị này nương nương cũng thật là cái xì dầu đảng, hơn nữa còn là rất xui xẻo loại kia xì dầu đảng, vừa nhảy ra còn không có mấy chương, liền bị Thái Ất chân nhân cùng Na Tra đôi này bất lương thầy trò cho làm phiền, ngàn năm tu vi tất cả đều không công biến thành EXP.

Tối oan ức chính là, nhân gia căn bản là không có hành hung làm ác được

không, hoàn toàn cũng là bởi vì môn hạ đồng tử bị người ngộ thương, nỗi giận đùng đùng chạy tới phải bồi thường, kết quả bồi thường không có bắt được, chính mình còn bị liên quan giết chết. . . Nay này này, không mang theo như vậy a, này lại không phải dân công thảo tân quẫn chúng khiếu oan cưỡng chế phá dỡ, có muốn hay không như thế hắc như thế bất lương a?

Nói thật sự, Hứa Tri Hồ năm đó xem Phong Thần diễn nghĩa thời điểm, đối với vị này nương nương bất hạnh tao ngộ rất là đồng tình, nhưng là hắn vẫn đúng là không nghĩ tới, lại sẽ có một ngày, chính mình sẽ cùng vị này xì dầu đảng nhân vật đại biểu gặp mặt. . . Mồ hôi một cái, ta gặp được vị này nương nương sau đó nên nói cái gì, chẳng lẽ muốn nói nương nương ngài sau này để đồng tử lúc ra cửa, nhớ tới nhất định phải ngẩng đầu nhìn thiên?

Bất quá, lại nói ngược lại, nếu đây là một tiên hiệp thập cẩm thế giới, nếu Xích Tỷ Nhi đều đánh ngã nhện muội cuồng ma, cái kia hay là vị này nương nương vận mệnh cũng phát sinh thay đổi, đến ít người ta hiện tại sống cho thật tốt, hơn nữa nghe Trư Cương Liệt ý tú, giống như nàng còn tại Côn Ngô đông cương ăn sung mặc sướng?

"Được rồi, mặc kệ nhiều như vậy, đã đến rồi thì nên ở lại mà!" Hứa Tri Hồ hỗn loạn nửa ngày, vẫn là hít một hơi thật sâu, ròng rã quần áo nhảy xuống xe điện đi tới.

Hầu như tại đồng thời, cửa động khẩu hai vị thanh y đồng tử đã phát hiện động tĩnh, hầu như là không hẹn mà cùng tiến lên vài bước, cao giọng quát lên: "Người tới người phuơng nào, đến chúng ta bạch cốt động làm cái gì, mau mau báo lên họ tên?"

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể nỗ lực lộ ra loại kia người súc nụ cười vô hại, thuận tiện cầu khẩn vị kia nương nương ngày hôm nay tâm tình đủ tốt: "Hai vị tiên đồng, quấy rối, tại hạ là Đông Minh Sơn Bàn Ti Động tán tu, nghe nói. . ."

"Vào cửa, đi phía trái, ở đại sảnh chờ." Chưa kịp hắn nói xong đây, hai cái thanh y đồng tử liền rất nhuần nhuyễn chỉ tay một cái, "Không cần phải nói, chúng ta đều hiểu, ngươi cũng là để van cầu nương nương hỗ trợ, đúng không?"

Ach, cũng thật là nghiệp vụ thông thạo, phỏng chừng bình thường không ít yêu quái để van cầu viện!

Hứa Tri Hồ sững sốt mấy giây, lại hướng về hai cái thanh y đồng tử chắp chắp tay, cẩn thận từng ly từng tí một dán vào môn lưu tiến vào.

Cùng Bạch Cốt Sơn phong cách như thế, này tòa bạch cốt động đồng dạng có vẻ âm khí âm u, đá lởm chởm bạch cốt tạo thành động phủ chủ thể kết cấu, đâu đâu cũng có thiêu đốt màu xanh lục lân hỏa, tối tăm bất định ánh lửa ở trong không khí lay động bất định, bước chân nhẹ nhàng giảm trên mặt đất xương vỡ trên, phát sinh làm người sởn cả tóc gáy xoạt xoạt thanh.

Đến đều đến rồi, Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể nhắm mắt đi về phía trước, queo trái phải qua một cái xương hành lang, lại xuyên qua một cái máu tươi bể nước, chờ hắn đến toà kia đón khách sau đó, đột nhiên liền rõ ràng, tại sao mới vừa hai vị kia thanh y đồng tử muốn nói "Cũng"...

Vào giờ phút này trong đại sảnh, lại có mấy chục con dữ tợn hung ác yêu quái xếp thành hàng dài, rất thủ quy tắc ở nơi đó thành thật chờ, nhìn thấy Hứa Tri Hồ một mình vào đây, những người này tất cả đều mắt lộ ra hung quang quay đầu trống lại.

"Cái kia cái gì, các ngươi bài các ngươi." Hứa Tri Hồ rất chộp dạ xoa một chút mồ hôi lạnh, đàng hoàng đi tới đội ngũ phía sau cùng.

Kết quả là tính toán như vậy, lại còn có chỉ song đầu chó yêu cùng theo vào, ngang ngược không biết lý lẽ đẩy ra trước mặt hắn: "Mặt trắng nhỏ, cho lão tử đến mặt sau đi, nhìn cái gì vậy, ngươi có ý kiến gì không?"

Ngươi cao hứng là tốt rồi, Hứa Tri Hồ mặc kệ cái này không có tố chất gia

hỏa, liền như thế ôm hai tay đứng ở phía sau các loại.

Này nhất đẳng, lại sẽ chờ gần hai canh giờ, mắt thay thiên đô muôn đen, đón khách trong đại sảnh đều điểm nỗi lên mỡ bò ngon nến, người trong truyền thuyết kia Thạch Cơ Nương Nương vẫn là không có xuất hiện, không làm được lại ngủ quên?

"Hắn đại gia, đến cùng còn muôn chúng ta các bao lâu?" Mấy chục con yêu quái chờ đến chân đều mềm nhũn, cái kia chen ngang song đầu chó yêu không nhịn được âm thầm cô, "Bãi cái gì phỗ a, không chỉ là có chút thần thông bản lĩnh mà, lại muôn bọn chúng ta... Ô?"

Lời còn chưa dứt, liền nghe đến đại sảnh mặt sau bích hoàn ngọc bội một trận nhẹ vang lên, hơn mươi vị Hoàng Cân lực sĩ giơ lưỡi mác nổ vang nhanh chân bước ra, nham thạch giống như khuôn mặt trên không chút biểu tình, nhưng lại đột nhiên chỉnh tề vung vẩy lưỡi mác hô to một tiếng: "Yên lặng, tất cả đều yên lặng, cùng nhau cung thỉnh nương nương giá lâm!"

Đến rồi! Đến rồi! Đến rồi!

Trong phút chốc, bầy yêu tập thể tinh thần đại chấn, tất cả đều cùng nhau mở to hai mắt, liền ngay cả Hứa Tri Hồ cũng không nhịn được ngẩng đầu lên.

Sau một khắc, liền tại này mấy chục hai mắt ánh sáng tập trung bên trong, một cái trắng noãn như ngọc ngón tay ngọc nhỏ dài, đột nhiên từ bức rèm che sau lưng đưa ra ngoài, mang theo vài phần mềm mại không xương lưỡi biếng, tại bầy yêu đỉnh đầu nhẹ nhàng hư điếm mà qua, mang theo làm người run rẩy khủng bố lực áp bách.

Phảng phất bị vạn cân núi đá trấn áp, bầy yêu nhất thời nơm nớp lo sợ tập thể quỳ xuống đất, mà liền tại quỷ dị này trong yên tĩnh, một cái lưỡi biếng nữ tính âm thanh đột nhiên ngáp một cái, dài dằng dặc đến phảng phất trải qua thương hải tang điền, nhưng rốt cục hững hờ vang vọng ở trong đại sảnh ——

"A, Bản cung hôm nay tâm tình không tốt. . . Một, ba năm, hai, bốn sáu,
người đến a, số đơn lưu lại, số kép tất cả đều kéo ra ngoài thuyền cỏ mượn tên!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 20: Liền Cái Nay

Truyền thuyết, tại một người tên là kinh thành địa phương, thực hành khung bối đơn số kép xuất hành chế độ, một cái đơn giản dãy số bài, quan hệ đến vô số người sống còn, thậm chí ở trên giang hồ nhấc lên gió tanh mưa máu. . .

Được rồi, Hứa Tri Hồ vẫn cho là, đây chỉ là truyền thuyết mà thôi, cho đến lúc —

Lân hỏa thiêu đốt đón khách trong đại sảnh, nương theo một tiếng dữ tợn cười gằn, hơn mười vị Hoàng Cân lực sĩ nhất thời đăng đăng sát khí nhào lên, chưa kịp những sợ hãi yêu quái phản kháng chạy trốn, liền trực tiếp dựa theo một, ba năm hai, bốn sáu trình tự, nắm lên những số kép xui xẻo gia hỏa, hung tợn kéo ra ngoài điểm thiên đèn.

Thật bất hạnh, cái kia trước chen ngang chó yêu vừa vặn là số kép, cái tên này bị mấy cái Hoàng Cân lực sĩ như hổ như sói ra bên ngoài kéo dài, chỉ có thể lệ nóng doanh tròng liều mạng rít gào: "Không, không, không phải a, ta là số đơn, ta đúng là số đơn, đều do mặt sau cái kia mặt trắng nhỏ theo ta thay đổi chỗ ngồi. . ."

"Híc, lão huynh, ngươi làm tâm đi thôi!" Hứa Tri Hồ rất vui mừng xoa một chút mồ hôi lạnh, thăm nghĩ chen ngang quả nhiên là sẽ gặp báo ứng a.

Chỗ lát không tới, đón khách người trong đại sảnh mấy liền ít đi một nửa, còn lại những yêu quái hai mặt nhìn nhau, tất cả đều mắt nhìn mũi mũi nhìn tim ngừng thở, trời mới biết đón lấy còn sẽ xảy ra chuyện gì, vạn nhất vị kia tâm tình không tốt nương nương đột nhiên lại nói: "Đến a, hiện tại chúng ta theo phương pháp mới để tính, phàm là dãy số bài có thể bị ba chia hết gia hỏa. . ."

May là, may là, loại này chuyện đáng sợ không có phát sinh!

Vén vẹn vài giây loại sau, những Hoàng Cân lực sĩ đó liền trở về bản vị, lần thứ hai giơ lên lưỡi mác, mặt không hề cảm xúc hét lớn một tiếng: "Yên lặng, tất cả đều yên lặng, cung nghênh nương nương giá lâm!"

Tiếng hét lớn vang vọng ở trong không khí, khẽ đung đưa phía sau bức rèm che điện, đột nhiên truyền đến răng rắc răng rắc di động âm thanh!

Chẳng biết lúc nào, một trận gió lạnh vừa vặn từ trong động gào thét mà qua, mười mấy con yêu quái chỉ cảm thấy sợ nỗi da gà, mau mau một mực cung kính ngẩng đầu ưỡn ngực, liền ngay cả Hứa Tri Hồ cũng theo bản năng mở to hai mắt, nhìn cái kia mảnh bức rèm che bị nhẹ nhàng nhấc lên, sau đó một cái giường... Phốc! Đợi lát nữa, một cái giường?

Không sai, đúng là một cái giường, hơn nữa còn là một tấm có thể chính mình bước đi giường!

Răng rắc, răng rắc, mang theo cảm giác tiết tấu tràn đầy xoạt xoạt thanh, tấm này màu phấn hồng lông ngỗng lông giường lớn, liền như thế bước bốn cái chất gỗ chân giường, một đường chạy tới vọt vào đón khách phòng khách, giống như huấn luyện qua rất nhiều lần, nó lại chạy trốn vững chãi không chút nào xóc nảy, chỉ lo kinh đến mềm mại trên giường vị kia nương nương...

"Híc, ta lần đầu tiên trong đời nhìn thấy, có người ra trận còn tự mang giường?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, rồi lại không nhịn được ngẩng đầu lên, cẩn thận từng ly từng tí một nhìn phía trên giường vị kia —

Lười biếng nghiêng người dựa vào tại mềm mại gối trên thành thực mỹ nhân, có đủ để điên đảo chúng sinh tuyệt mỹ dung mạo, mái tóc dài màu đen dường như thác nước trút xuống, tự do rơi rụng tại màu phấn hồng trên giường, hơi nheo lại đan phượng đôi mắt sáng, tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn tỉnh ngủ tựa như, tỉnh táo từng tùng nửa khép nửa mở...

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là vị này rất có nguyễn tý phong độ tóc đẹp mỹ nhân, lại căn bản không có rửa mặt trang phục, liền như thế thích ý ôi tại trên giường, tùy tính khoác một cái mỏng manh tơ lụa áo ngủ băng gấm, lộ ra một mảnh trắng nõn như ngọc vai đẹp cùng tinh xảo xương quai xanh, hơn nữa gối bên còn thả cái chứa đầy tiểu bánh giòn khay, bánh giòn mảnh vỡ rơi đầy một đầm lớn ga trải giường.

Ta xoa, đây là Thạch Cơ Nương Nương, đây chính là vị kia được xưng đai nǎng Thạch Cơ Nương Nương?

Hứa Tri Hồ cả người đều hoá đá, thầm nghĩ ta biết đại nhân vật thông thường đều có tiền tuy hứng, thật giống như Bill Gates sẽ ăn mặc quần jean đi tham gia cao cấp thương vụ tiệc rượu, có thể vẫn đề là, có thể vẫn đề là, tỷ tỷ ngươi cũng quá tuy hứng quá mức đi, lại trực tiếp nằm ở trên giường che kín chăn liền chạy đến gặp khách, hơn nữa còn vẫn tại răng rắc răng rắc cắn tiểu bánh giòn. . .

Răng rắc, răng rắc, đang khi nói chuyện, vị này nương nương lại gặm xong một khối tiểu bánh giòn, rốt cục hài lòng liếm liếm màu hồng phấn khoe miệng, theo nàng lười biếng ngẩng nửa người trên, bóng loáng tơ lụa áo ngủ băng gấm nhất thời hơi lướt xuống, lộ ra làm người tim đập thình thịch trắng nõn da thịt, thậm chí mắt thấy liền muốn cảnh "xuân" sạ tiết. . .

Phi lê chờ nhìn, Hứa Tri Hồ chỉ cảm thấy tim đập nhanh hơn, mau mau cùng mười mấy con yêu quái mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, cái kia cái gì, ở tình huống như vậy, chúng ta là cần phải chờ mong chăn trượt xuống đến đây, trượt xuống đến đây, vẫn là trượt xuống đến đây?

Tốt ở một khắc tiếp theo, bên cạnh Hoàng Cân lực sĩ thủ lĩnh rốt cục không nhìn nổi, tỏ rõ vẻ quái lạ nhẹ giọng lại nói: "Khặc khặc, nương nương, mời ngài hơi hơi chú ý một thoáng, hơi hơi chú ý một thoáng hình tượng. . ."

"Hình tượng? Người cùng Bản cung nói hình tượng?" Nguyên bản lười biếng Thạch Cơ Nương Nương, đột nhiên lại như là bị đẹp cái đuôi mèo Ba Tư, nỗi

giận đùng đùng hét lên một tiếng, "Vô liêm sỉ, Bản cung tự khốn ở cái này phá trong động không dám ra ngoài, ròng rã 356 năm tám tháng lẻ ba thiên, ngươi lại còn muốn Bản cung chú ý hình tượng?"

Hí!

Trong phút chốc, nương theo nàng sắc bén tiếng rống giận dữ, vô số đạo chớp giật ở giường giường bốn phía đột nhiên thành hình, dường như bão tố giống như vậy, hí lên lóng lánh hung tợn oanh kích xuống, đem toàn bộ đón khách phòng khách đều bao trùm ở bên trong.

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, cứng rắn bàn đá cũng được, xương trắng ơн ở vách tường cũng được, tất cả đều tại đây không khác biệt oanh kích dưới chia năm xẻ bảy, thậm chí còn chưa kịp hóa thành mảnh vỡ, liền bị chớp giật bão táp trực tiếp nuốt hết, trong nháy mắt liền hóa thành khói xanh tiêu tan.

Tình huống thế nào? Giời ạ, này là tình huống thế nào?

Ở đây mười mấy con yêu quái tất cả đều ôm đầu tồn, run lẩy bẩy không dám lộn xộn, Hứa Tri Hồ xem như là số may, vừa vặn tìm tới cái góc tường đi vào trong trốn một chút, sau đó liền nhìn vô số chớp giật từ trước mặt gào thét mà qua.

"Không phải chứ, không phải chứ." Bên cạnh cái kia Hùng Yêu tỏ rõ vẻ trắng xám, "Chờ đã, lẽ nào cái kia nghe đồn là thật sự?"

"Híc, tin đồn gì?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi.

"Ngươi, ngươi không biết sao?" Cái kia Hùng Yêu tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn, nhẹ giọng lại nói, "Ta nghe nói, Thạch Cơ Nương Nương trước đây không biết nguyên nhân gì, đã từng tẩu hỏa nhập ma dẫn đến tinh thần phân liệt, cho tới đến hiện tại đều sê hỉ nộ vô thường, ngay cả mình đều không khống chế được tâm tình của chính mình."

"Híc, không phải chứ?" Hứa Tri Hồ không khỏi ngạc nhiên không nói gì, thầm nghĩ ta nói sao, chẳng trách vị này nương nương xem ra thần thông quảng đại, chí ít cũng là nguyên cấp cao tu vi đủ để uy hiếp đông cương, nhưng vẫn chờ tại bạch cốt trong động không đi ra ngoài, phỏng chừng cũng là sợ chính mình đi ra ngoài đột nhiên phạm xà tinh bệnh, đến lúc đó... Cẩn thận!

Lời còn chưa dứt, một tia chớp đột nhiên từ trên trời giáng xuống, liền chùi mũi của hắn mạnh mẽ đập xuống, trực tiếp đem cái kia Hùng Yêu nổ đến cả người co giật đinh đầu bốc khói rồi!

Tốt ở một khắc tiếp theo, liền tại loại này không khác biệt chớp giật đả kích bên trong, bên cạnh vị kia Hoàng Cân lực sĩ thủ lĩnh rốt cục giãy giụa bò lên, run rẩy lấy ra một cái màu đỏ thắm đan được, liều lĩnh nguy hiểm hướng về Thạch Cơ Nương Nương trong miệng bịt lại: "Nương nương, tới giờ uống thuốc rồi!"

"Ây..." Đan được vào miệng tức hóa, nguyên bản tỏ rõ vẻ hung ác Thạch Cơ Nương Nương, đột nhiên vai đẹp khẽ run lên, rất mờ mịt ngồi trở lại đền trên giường.

Trong phút chốc, nghênh trong phòng khách vô số chớp giật tất cả đều bỗng dung tiêu tan, thật giống như chưa từng từng xuất hiện.

Quỷ dị trong yên tĩnh, vị này nương nương hai mắt đăm đăm ngồi yên chốc lát, như trút được gánh nặng thở một hơi dài nhẹ nhõm, đợi được lần thứ hai quay đầu nhìn về run lẩy bẩy đám yêu quái, đột nhiên liền lộ ra cười tủm tỉm vẻ mặt: "Xin lỗi, xin lỗi, Bản cung mới có hơi không khống chế được tâm tình, không có thương tổn được các ngươi chứ?"

"Ngươi nói xem?" Mười mấy con yêu quái lệ rơi đầy mặt, nhìn mình cả người cháy đen còn đang bốc khói thân thể.

"Khặc khặc, chỉ là cái tiểu bất ngờ, chỉ là cái tiểu bất ngờ mà thôi." Thạch Cơ Nương Nương tỏ rõ vẻ lúng túng ho nhẹ vài tiếng, tùy ý cầm lấy một khối tiểu bánh giòn nói sang chuyện khác: "A, trở lại chuyện chính đi, cho nên nói, các

ngươi. . . Các ngươi những người này rác rưởi, tất cả đều là để van cầu Bản cung hỗ trợ?"

Tình huống thế nào a, vừa còn tỏ rõ vẻ áy náy dẽ thân đáng yêu, chờ nàng nói xong lời cuối cùng câu kia, đột nhiên lại đằng đằng sát khí mặt như sương lạnh, thậm chí phía sau lại có hay không mấy chớp giật hí lên lóng lánh.

Không có thiên lý, trả lại a?

Mười mấy con yêu quái âm thầm kêu khổ, mắt thấy vị này nương nương lại muốn xà tinh bệnh phát tác, mau mau giành trước chùi mồ hôi lạnh liều mạng gật đầu, cơ linh điểm càng là vội vã dâng lên quý báu lẽ vật.

"Buồn cười, chỉ là một ít đồ, đã nghĩ đổi được Bản cung ra tay giúp đỡ?"

Thạch Cơ Nương Nương lạnh rên một tiếng, nheo lại mắt phượng bên trong lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, "Cũng được, các ngươi nếu đến Bản cung nơi này cầu viện, cái kia thì nên biết Bản cung quy củ, nói đơn giản đi, Bản cung giúp người xưa nay không để ý hắn có tiền hay không, ngược lại hắn không có Bản cung có tiền, đúng là. . ."

Rõ ràng, rõ ràng, hoàn toàn rõ ràng, mười mấy con yêu quái mau mau gật đầu liên tục.

Ai cũng biết, vị này xà tinh bệnh nương nương hỉ nộ vô thường, làm việc xem hết tâm tình, tâm tình tốt thời điểm quả thực là lấy giúp người làm niềm vui khán quàng đỏ; tâm tình không tốt thời điểm, bên ngoài những bị thuyền cỏ mượn tên xui xẻo gia hỏa chính là minh chứng, bất quá hiện tại vẫn đề là. . . Ach, xin hỏi nương nương, ngài hiện tại tâm tình là tốt ni vẫn là không tốt đây?

"Không được, thật không tốt!" Thạch Cơ Nương Nương mặt không hề cảm xúc trả lời.

Bất quá, liền tại một đám yêu quái sờn cả tóc gáy trước, nàng nhưng lại đột nhiên cười híp mắt vung lên khói môi: "Thế nhưng, Bản cung đồng ý cho các

ngươi một cơ hội, nói như thế, một phút bên trong, ai có thể để Bản cung tâm tình biến được, Bản cung đáp ứng hắn một yêu cầu. . ."

"Ồ?" Mười mấy con yêu quái hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

"Thời gian có hạn nha." Thạch Cơ Nương Nương hơi nheo lại mắt phượng, tuy rằng nhìn qua rất bình tĩnh, nhưng phía sau tựa hồ lại có hay không mấy lôi đình hí lên lóng lánh, "Ta đếm tới ba, nếu như đều không ai đồng ý thử xem mà nói, cái kia. . ."

"Ta đến! Ta đến!" Quỷ dị trong yên tĩnh, một cái Hùng Yêu rốt cục không chịu nổi áp lực, tráng lên lá gan nhảy ra, "Nương nương, tiểu nhân đồng ý cả gan thử một lần, cái kia cái gì, mấy ngày trước đây tiểu nhân nghe qua một chuyện cười, nói là có con hồ ly tinh hỏi hai cái yêu quái, ai có thể trước tiên chu du toàn bộ Côn Ngô trở về, nàng đáp ứng gả cho người nào, sau đó. . ."

Không cần sau đó, Thạch Cơ Nương Nương chỉ nghe mấy giây, liền mặt không hề cảm xúc vung tay lên: "Kéo ra ngoài, thuyền cỏ mượn tên!"

Rất tốt rất cường đại, mấy cái Hoàng Cân lực sĩ lập tức đằng đằng sát khí xông lên, trực tiếp liền đem này cũng mốc Hùng Yêu lôi đi ra ngoài, vzeń vẹn mấy giây sau, ngoài động liền truyền đến vạn mũi tên phá không vèo vèo tiếng rít, tiếp theo đón lấy là hé thảm một tiếng. . .

Lệ rơi đầy mặt a, còn lại những yêu quái tất cả đều lệ rơi đầy mặt, một mực vào lúc này, Thạch Cơ Nương Nương đã lần thứ hai chỉ tay một cái, xa xa chỉ về giường mặt đồng cái kia mã yêu: "Hừm, đến ngươi rồi!"

Không có thiên lý a không có thiên lý, đáng thương mã yêu cả người run lẩy bẩy, liền thoại đều nói không rõ ràng: "Nương, nương nương, tiểu, tiểu nhân sẽ không nói chuyện cười, nếu không, nếu không, tiểu nhân giúp ngài nhảy một đoạn. . ."

"Kéo ra ngoài, thuyền cỏ mượn tên. . . Cái kế tiếp!"

"Híc, bái kiến nương nương, tiểu nhân trước đây học được một thủ dân ca, nêu không. . ."

"Kéo ra ngoài, thuyền cỏ mượn tên. . . Cái kế tiếp!"

"Ô ô ô, nương nương, tiểu nhân thật sự cái gì đều sẽ không a, cũng sẽ biến cái ảo thuật. . ."

"Kéo ra ngoài, thuyền cỏ. . . Quên đi, đừng lãng phí tên, trực tiếp giết chết!"

Như vậy như vậy, đều không đợi được nửa khắc đồng hồ, trong đại sảnh yêu quái đã chỉ còn dư lại năm, sáu con, Thạch Cơ Nương Nương rất buồn bực cắn tiểu bánh giòn, lần thứ hai chỉ tay một cái: "Tẻ nhạt gia hỏa, không có một cái có thể làm cho Bản cung hài lòng. . . Người! Người tới nói!"

Rầm, lời còn chưa dứt, có yêu quái rất chỉnh tề lùi về sau một bước, chỉ đem Hứa Tri Hồ ở lại phía trước nhất!

Này này này, có muốn hay không như thế không có nghĩa khí, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền không nói gì: "Chờ đã, ta?"

"Không sai, chính là ngươi rồi!" Thạch Cơ Nương Nương y ôi tại mềm mại gối trên, hơi nheo lại mắt phượng bên trong lóng lánh nguy hiểm ánh sáng, "Dành thời gian, Bản cung đếm tới mười, nếu như mười cái mây bên trong không thể để cho Bản cung tâm tình biến tốt. . . Một, hai, ba, bốn, năm. . ."

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn chung quanh, chỉ cảm thấy tim đập đều đang không ngừng gia tốc, đừng nghịch, ta có thể làm gì, hát không sở trường, khiêu vũ từ chưa từng luyện, ảo thuật hoàn toàn sẽ không, coi như nói xuyên qua trước tiết mục ngắn, vậy cũng. . .

"Bảy, tám, chín. . ." Thoáng qua, Thạch Cơ Nương Nương đã không chút lưu tình đếm tới chín, "Đã đến giờ, người đến a, cho ta đếm cái tên này kéo dài. . ."

"Chậm đã!" Thời khắc nguy cấp, mắt thấy một đoàn Hoàng Cân lực sĩ đã hung tợn xông lại, Hứa Tri Hồ đột nhiên khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra.

Cụt kẹt, một đoàn Hoàng Cân lực sĩ đột nhiên đến rồi cái xe phanh gấp, liền ngay cả Thạch Cơ Nương Nương cũng suy tư hơi mở mắt phượng.

Thời khắc này, liền tại tất cả mọi người hiểu kỳ trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ nhanh chóng cởi xuống vùng núi bao, lại đưa tay ở bên trong tìm tòi nửa ngày, rốt cục tò rõ vẻ quái lạ thở dài —

"Được rồi, tuy rằng không biết có được hay không, bất quá. . . Liền cái này rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 21: Đem Mạng Của Người Cho Ta Mượn

Liền cái này rồi!

Vì để tránh cho thuyền cỏ mượn tên vận mệnh, bị bức ép đến tiết tháo nhân phẩm đại bạo phát, Hứa Tri Hồ cũng là liều mạng, trực tiếp từ vùng núi trong bao tìm tới cái này hằng ngày đồ dùng, rất dũng cảm hướng về trên bàn đá một đặt —

Hình chữ nhật bếp kim loại hộp, bề ngoài tỏa ra nhạt hào quang màu bạc, dựng lên một nửa bóng loáng đẽo đường như mặt kính, thả nằm tại trên bàn đá nửa kia, nhưng che kín lít nha lít nhít màu đen tiểu phương hướng cách, nhẹ nhàng đựng vào liền phát sinh răng rắc răng rắc tiếng vang. . .

"Híc, này là gì?" Hoàng kim lực sĩ cũng tốt những yêu quái cũng được, tất cả đều không tự chủ được trợn mắt lên.

Trên thực tế, liền ngay cả nguyên bản biểu hiện lạnh lẽo Thạch Cơ Nương Nương, cũng rất là tò mò xoay đầu lại, tiếp theo đón lấy nhẹ nhàng vỗ một cái giường, mềm mại giường lớn lập tức bước ra bốn cái chân giường, thích thích thích tới gần tới.

"Cái này, gọi là máy vi tính xách tay. . ." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ giải thích, thuận tay cầm lên chuột, mở ra trên mặt bàn cái kia mô phỏng khí đồ tiêu, sau đó tìm tới —

Chuột điểm hai lần, nương theo nghe nhiều nêu thuộc tiếng nhạc, mặt bàn tự động cắt đến là cá nhân đều biết Contra trò chơi giới, không thể không nói, máy game đỏ trắng trò chơi chất lượng đồ họa quả thực vô cùng thê thảm, thế nhưng

bắt được Côn Ngô bên trong thế giới đền mà. . .

"Này, này, này là gì?" Đừng nói là hoàng kim lực sĩ cùng những yêu quái, liền ngay cả Thạch Cơ Nương Nương cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, rồi lại rất nhanh bao bọc chấn lộ ra vai đẹp, rất là tò mò tập hợp tới, thăng túp mũi ngọc tinh xảo hầu như đều muốn chạm được màn hình.

Mồ hôi một cái, nương nương người đối với giường cùng chấn là tình yêu chân thành a!

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thăm vài câu, lại lấy ra hai cái Gamepad, cười híp mắt phân cho Thạch Cơ Nương Nương, thuận tiện ăn xuống bắt đầu kiện: "Cái kia cái gì, ta đến giải thích một chút, vật này gọi là Contra, là trò chơi một loại, chúng ta muốn làm, chính là dùng tay chuôi không chế hai người này tiểu nhân, tỷ như như vậy. . ."

Nói như vậy, hắn đã không chế màu xanh lam nhân vật chạy về phía trước: "Nói tới trực tiếp một chút, nương nương ngài liền đưa cái này tiểu nhân lý giải thành Luyện Khí sĩ, trong tay kim loại đồ vật lý giải thành hỏa diêm bùa chú, chúng ta muốn làm, chính là không chế tiểu nhân công kích ven đường chặn đường gia hỏa, đương nhiên còn phải chú ý trốn. . . Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, Thạch Cơ Nương Nương đã không chế chính mình cái kia nhân vật, thấy chết không sờn va vào một viên đạn!

Ach, không có chuyện gì, không có chuyện gì, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, cướp tại Thạch Cơ Nương Nương lại phát bệnh bạo phát trước giải thích: "Nương nương ngài có ba cái mệnh, coi như thiếu một điều, vậy còn có. . ."

Đừng nói, hắn còn không có dỗ dành xong, Thạch Cơ Nương Nương bên này lại đang chổ cũ treo một lần!

Vẫn là ban đầu phương pháp phổi chế vẫn là mùi vị quen thuộc, liền va vào

viên đạn tư thế đều rất nói hùa, bên cạnh Hoàng Cân lực sĩ quả thực nhìn ra không đành lòng nhìn thẳng, rất cẩn thận sờ sờ mặt chữ điền: "Cái kia, nương nương, muốn không thuộc hạ trước tiên thay ngài. . ."

Âm! Còn chưa nói hết đây, cái này nóng lòng thử một lần gia hỏa liền bị chớp giật bỗn trúng rồi!

"Đừng dài dòng, lẽ nào Bản cung còn không bằng ngươi sao?" Liên tục treo hai lần, Thạch Cơ Nương Nương hận đến nỗi nghiến răng nghiến lợi, trực tiếp đem chǎn chǎm chú một khóa, liền như thế không có hình tượng chút nào ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, lấy tay chuôi nắm đến cột kẹt vang vọng.

"Cái kia cái gì, kỳ thực ta liền còn lại hai người này tay chuôi a!" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra hãi hùng khiếp vía, "Híc, nhẹ chút, nhẹ chút, đừng cái kia dùng sức, kỳ thực coi như treo cũng không có chuyện gì, ngài còn có thể từ ta chỗ này sống tạm bợ. . ."

Âm! Mới vừa nói xong đây, Thạch Cơ Nương Nương điều thứ ba mệnh cũng treo!

Rất không nói gì nhìn màn ảnh đờ ra, nàng hai mắt đăm đăm sững sốt nửa ngày, đột nhiên căng thẳng sát khí quay đầu: "Này, cái kia ai, ngươi mới vừa nói còn có thể sống tạm bợ?"

Là tại hạ thua, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, cái gì cũng không nói, mau mau mượn cái mạng cho nàng.

Sự thực chứng minh, đối với một cái người mới, đặc biệt là đối với một cái không hề trò chơi thiên phú người mới tới nói, bất luận bao nhiêu cái mạng đều là vô dụng a!

Cửa thứ nhất đều không có chạy đến một nửa, hai người liền đồng thời quay về nhà đi tới, nhìn trên màn ảnh xuất hiện kết thúc hình ảnh, đầy mặt lúng túng nương nương đột nhiên liền phẫn nộ khùng: "Đáng ghét a, Bản cung tu hành

3,600 năm, tuệ căn huyền diệu đạo pháp tinh thông, cái gì đại trận trượng chưa từng thấy, không nghĩ tới hôm nay, lại, lại bị. . ."

Nỗi giận a nỗi giận, nàng nỗi giận đến chỉnh khuôn mặt tươi cười đỏ chót một mảnh, đỉnh đầu trong nê hoàn cung đều ở mạo hơi nước, quanh thân càng có hay không hơn mấy tia chớp màu xanh tại tê tê vang vọng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ xuống, đem toàn bộ phòng khách liên quan này cái gì bút cái gì bắn oanh thành mảnh vỡ!

Ta sát, đây là muôn nổ tung đây, vẫn là nỗi giận đây?

Hứa Tri Hồ mau mau một cái ngăn cản nàng: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, nương nương ngươi yên tâm, chuyện đến nước này, ta chỗ này còn có một lá bài tẩy, vậy thì là. . . Từ trên xuống dưới khoảng chừng khoảng chừng. . . Ach, nói chung, chúng ta lại tới một lần nữa, lần này ngoài có ba mươi cái mạng rồi!"

"A. . ." Thạch Cơ Nương Nương mặt không hề cảm xúc nhìn hắn, đột nhiên liền mặt mày hờ hờ, dùng sức vỗ một cái bờ vai của hắn, "Nói sớm đi, đến đến, lần này Bản cung chạy phía trước, ngươi không muốn lại kéo dài Bản cung chân sau rồi!"

Đừng nghịch, đến cùng là ai kéo dài ai chân sau a?

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, chỉ có thể làm cái ngài trước hết mời tư thế, đàng hoàng theo phía sau, thuận tiện không quên dành thời gian nhắc nhở vài câu, tỷ như nơi này cần phải nhảy, nơi này cần phải ăn tán đạn, nơi này cần phải ngã xuống. . . Ach, ta là nói trong game ngã xuống, không phải để nương nương ngươi trực tiếp nằm nhoài trên giường!

Thế nhưng bất kể nói thế nào, có ba mươi cái mạng, không đúng, nói chuẩn xác, có năm mươi chín cái mạng có thể loạn tiêu xài, vị này trò chơi ngẩn tiến triển vẫn đúng là thuận lợi rất nhiều!

Đặc biệt là chờ nàng từng bước thông thạo thao tác sau đó, càng là chơi đến vui vẻ sung sướng, vài quan lại chỉ treo một hai lần liền trực tiếp qua, chỉ đáng thương tay chuôi bị nắm đến cột kẹt vang vọng, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Nhìn lại một chút mặt sau một đoàn Hoàng Cân lực sĩ cùng yêu quái, đã sớm nhìn ra tập thể vây lên đến, như mê như say quơ tay múa chân, còn không quên ở bên cạnh mồm năm miệng mười nghỉ kế —

"Ai nha, nương nương, ngài nơi này không thể ngạnh đinh a, đúng, trước tiên nhảy đến phía dưới cái này bình đài, đem cái kia tán đạn cho ăn, sau đó sẽ hướng mặt trên xạ!"

"A a a, trốn, hướng về hữu, rất tốt, lại đi phía trái chạy, không không không, đừng chạy quá mức, nương nương ngài chạy hai bước là có thể, chú ý tới diện hạ xuống, ai ai ai, ta đều nói muốn ngài chú ý . . ."

"Vô liêm sỉ, tất cả đều cho Bản cung câm miệng, ai còn dám mù nghỉ kế nói lung tung, Bản cung lập tức liền đưa hắn đi thuyền cỏ mượn tên, hơn nữa còn là xin hỏa tên!"

Được rồi, một đám vây xem gia hỏa chỉ có thể nhịn quý hiếm chuôi kích động, đàng hoàng duy trì vây xem tư thái, ở tại bọn hắn vây quanh dưới, Thạch Cơ Nương Nương ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, lấy tay chuôi nắm đến các cạc vang vọng, rất vong ngã nhìn chăm chăm màn hình, khi thì mặt mày hờ hở, khi thì nghiến răng nghiến lợi . . .

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ lén lút quay đầu, nhìn vị này nương nương tỏ rõ vẻ chăm chú uốn éo tới lui đáng ve, đột nhiên có loại rất áy náy cảm giác mang tội —

Ach, tốt xấu cũng là uy chấn động cương 10 vạn yêu núi một phương đại năng, lại liền như vậy bị chúng ta lôi xuống nước, hơn nữa không làm được còn có thể trò chơi nghiệm, này tựa hồ có chút tội lỗi a tội lỗi!

Bất quá lại nói ngược lại, bởi vì xà tinh bệnh gián đoạn tính phát tác duyên cớ, vị này nương nương mấy trăm năm qua vẫn tự vây ở bạch cốt trong động, phỏng chừng đã té nhạt vô vị đến sắp đã phát điên, cũng khó trách nàng đụng tới chưa bao giờ tiếp xúc qua máy game đỏ trăng trò chơi sau đó, sẽ lập tức mê muội đến trình độ như thế này. . .

"Cho nên nói, ta lần này va đúng rồi sao?" Hứa Tri Hồ âm thầm cô, thuận tiện không quên xông lên giúp nàng đỡ đạn.

Hầu như tại đồng thời, Thạch Cơ Nương Nương rốt cục bắn ra một viên cuối cùng tán đạn, rất mạo hiểm giết chết cuối cùng đại phản diện!

Nhin kẻ địch tại tiếng nổ thiêu đốt nổ tung, nhìn thắng lợi tiếng nhạc sung sướng vang lên, nàng đột nhiên rất hung phấn ném xuống tay chuôi, không để ý chút nào hình tượng ngửa mặt lên trời cười to: "Ồ ha ha ha, nhìn thấy không, nhìn thấy không, không có cái gì có thể ngăn cản Bản cung!"

Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi, Hứa Tri Hồ chỉ có thể nhìn như vậy nàng.

"Còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều!" Rất hiển nhiên, Thạch Cơ Nương Nương vẫn cứ chưa hết thòm thèm, lại chỉ chỉ trên màn ảnh anh hùng liên minh đồ tiêu, "A, cái này lại là gì, xem ra giống như rất tốt?"

"Đừng nghịch rồi!" Hứa Tri Hồ mau mắn ngăn cản nàng, thầm nghĩ tỳ tỳ ngươi vẫn là từ máy game đỏ trăng bắt đầu luyện tập đi, đừng nói trước hiện tại không thể liền vỗng, coi như có thể kết nối với vỗng, bằng ngươi loại này học sinh tiểu học cũng không bằng chiến 5 cặn bã, vậy còn không đạt được phút tạp bàn phím a.

"Được rồi, cái kia lần sau thử lại được rồi." Thạch Cơ Nương Nương có chút phẫn nộ thả tay xuống chuôi.

"Lần sau? Còn có lần sau?" Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh, lại cẩn

thận từng ly từng tí một nhìn nàng, "Cái kia cái gì, nương nương, chơi cũng chơi đùa, không biết ngài tâm tình bấy giờ. . ."

"Rất tốt! Tốt đến không thể cho dù tốt!" Thạch Cơ Nương Nương không chút nghĩ ngợi trả lời, giơ lên tay ngọc nhỏ dài nhẹ nhàng vỗ một cái.

Trong phút chốc, một cái cảng phồng linh thạch túi trực tiếp đột nhiên xuất hiện, rất chính xác lọt vào Hứa Tri Hồ trong lồng ngực: "A, để báo đáp lại, này ba ngàn linh thạch đưa ngươi rồi!"

Cường hào thuộc tính tràn đầy a, Hứa Tri Hồ đương nhiên là không chút khách khí vui lòng nhận, bất quá suy nghĩ một chút lại nhắc nhở một câu: "Cái kia, chúng ta trước đã nói. . ."

"Đã nói?" Thạch Cơ Nương Nương tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, bất quá cũng là mơ hồ mấy giây, nàng ngay lập tức sẽ phản ứng lại, "Ồ ồ ồ, ngươi nói cái kia a, không thành vấn đề, ngươi cần Bản cung giúp ngươi làm cái gì?"

Có thể coi là đợi được, Hứa Tri Hồ không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, trở về đến đề tài chính tới: "Khắc khặc, là như vậy, tại hạ là Đông Minh Sơn Bàn Ti Động tán tu, mấy ngày trước đây núi xanh thăm núi vị kia đại yêu Ngưu Ma Vương. . ."

A, hóa ra là như vậy a!

Bởi vì tâm tình thật tốt, Thạch Cơ Nương Nương lần này đúng là rất có kiên trì nghe hắn nói xong, lúc này mới cười híp mắt nói: "Cái này đơn giản, Bản cung tuy rằng không thể dễ dàng rời đi bạch cốt động, nhưng muốn thay ngươi phái cái kia tiểu trâu trâu, nhưng là việc nhỏ một cái, chỉ có điều mà. . ."

"Chỉ có điều?" Hứa Tri Hồ vừa thở phào một cái, nghe được này rồi lại không nhịn được có chút lo lắng.

"Thả lỏng, thả lỏng." Thạch Cơ Nương Nương rất thân thiết hàn, "Ý của

ta là, ta này có hai loại phương pháp có thể cung cấp ngươi lựa chọn, một cái là lâm thời thấy hiệu quả, một cái là nhất lao vĩnh dật, ngươi chọn cái nào?"

"Ồ, có thể nói tường tận nói sao?"

"Không thành vấn đề, lâm thời thấy hiệu quả mà, chính là do Bản cung phái một đội Hoàng Cân lực sĩ cho ngươi, lại cho ngươi mượn vài món pháp khí, nói vậy có những này trợ giúp, muốn đổi phó cái kia trâu ngốc, lại ung dung bất quá rồi!"

"A, cái kia nhất lao vĩnh dật đây?"

"Nhất lao vĩnh dật sao, tự nhiên sẽ phiền toái một chút, nói như thế, Bản cung có mấy viên Tiên Thiêm Kiếm Hoàn trôi đi ở bên ngoài, đủ để đối phó Nhân Nguyên đỉnh cao gia hỏa, ngươi nếu có thể đem chúng nó tìm trở về, này mấy viên Tiên Thiêm Kiếm Hoàn liền tất cả đều đưa cho ngươi rồi!"

Như vậy a, Hứa Tri Hồ nghe đến đó, đúng là có chút do dự gãi đầu một cái.

Muốn nói nhanh chóng thấy hiệu quả, khẳng định là loại phương pháp thứ nhất càng tốt hơn, không cần lãng phí thời gian; bất quá, cân nhắc đến coi như giải quyết Ngưu Ma Vương, sau đó hay là còn có thể có cái khác yêu vương đại năng hoặc là song rắn giáo chủng loại đến gây phiền phức, vì lẽ đó xuất phát từ nhất lao vĩnh dật cân nhắc, đương nhiên cần phải tuyển này mấy viên Tiên Thiêm Kiếm Hoàn, ân, tuy nói không biết là mấy phẩm pháp khí, thế nhưng Thạch Cơ Nương Nương xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm. . .

Bất quá, thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, cái này nhất lao vĩnh dật phương pháp hiển nhiên càng khó đạt thành, nói không chắc cái kia mấy viên Tiên Thiêm Kiếm Hoàn đã rơi xuống cái nào ma đầu trong tay, hoặc là mất tại cái gì núi cao nước địa phương xa?

"Sẽ không, không biết." Lại như là biết hắn đang suy nghĩ gì, Thạch Cơ Nương Nương hững hờ phất tay một cái, "Cái kia mấy viên kiếm hoàn, kỳ thực

cũng không là vật gì tốt, ta nhớ tới năm đó ta cùng Quy Linh Thánh Mẫu trong lúc rảnh rỗi, hẹn cẩn thận song phương không cách dùng lực đỗ xuống sông xuống biển, xem ai đánh cho khá xa, sau đó. . . Ô, cái kia ai, tại sao mặt của ngươi tại co giật?"

Không có chuyện gì, ta chỉ là có chút tang thương!

Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt ngẩng đầu nhìn trời: "Được rồi, cái kia thỉnh giáo một chút, nương nương ngươi dùng để đỗ xuống sông xuống biển cái kia mấy viên kiêm hoàn, hiện tại đến cùng tại. . ."

"Nga Mi Sơn!" Thạch Cơ Nương Nương cười híp mắt trả lời, "Làm sao, ngươi nếu như đồng ý thử một lần, ta này liền đưa ngươi tới, còn phụ tặng một đạo linh thuật, để ngươi có thể cảm ứng được cái kia mấy viên kiêm hoàn vị trí."

Được rồi, thoại đều nói đến đây cái mức, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, rốt cục quyết định lần thứ hai trên lưng vùng núi bao: "Được, nếu là nếu như vậy, vậy ta liền. . . Ta sát, ta còn chưa nói hết đây!"

Không cần phải nói xong, trong phút chốc, một cái to lớn màu trăng đầu lâu đột nhiên hiện hình, trực tiếp một cái đem hắn thôn tiễn vào, tiếp theo đón lấy màu xanh lục lân hỏa lóng lánh mà qua, liền như thế biến mất không còn tăm hơi ở trong đại sảnh.

Như vậy cũng được, mười mấy Hoàng Cân lực sĩ hai mặt nhìn nhau, rồi lại không nhịn được cẩn thận từng ly từng tí một vấn đề: "Cái kia cái gì, nương nương, chào ngài như rất yêu thích tiểu tử này, thậm chí ngay cả cái kia mấy viên Tiên Thiên Kiếm Hoàn cũng chịu. . . Đừng giấu chúng ta, chúng ta đều biết, vật kia tại linh khí bên trong xem như là vô cùng tốt rồi!"

"Có sao?" Thạch Cơ Nương Nương tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Được rồi, ta thừa nhận ta là cố ý, biết tại sao không?"

"Híc, tại sao? Vân vân, lẽ nào tiểu tử kia là nhất định thiên đạo biến số, vừa

xuất thế liền có thể thay đổi Côn Ngô vận mệnh, tiên pháp điển tịch pháp khí linh đan tự động đưa tới cửa, vô số tiên tử yêu nữ vì hăn chân thành không hối, liền ngay cả nương nương ngươi cũng sẽ. . ."

"Ồ, các ngươi làm sao biết?"

"Không phải chứ, thật hay giả?"

"Phí lời, đương nhiên là giả! Các ngươi những người này ngu xuẩn, này còn phải hỏi sao, hăn muốn không đi tìm Tiên Thiêng Kiếm Hoàn, chúng ta hăn như thế nào bút cái gì bản chơi game. . . Đừng dài dòng, lấy tay chuôi đưa cho ta, ô, cái này nấm gọi tới gọi lui, lại là gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 22: Ta Liền Giảng Ba Điểm

Dứt bỏ bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ Thạch Cơ Nương Nương không đề cập tới, cũng mặc kệ nàng có thể hay không mở ra Super Mario thuận lợi cứu được công chúa, vào giờ phút này chạng vạng ánh tà dương dưới, Hứa Tri Hồ cũng đã bị na di đưa đến Nga Mi Sơn một chỗ trơ trọi vách núi ở ngoài. . .

Ta sát, nương nương ngươi vệ tinh định vị hệ thống bao lâu không có thăng cấp?

Chăm chú ôm một cái méo cổ cây thông, nhìn bên chân mây mù nhiễu sâu không thấy đáy thung lũng, Hứa Tri Hồ nơm nớp lo sợ một cước giẫm không, liền nhìn một khối núi đá nổ vang lăn xuống dưới đi, cách nửa ngày mới nghe được một tiếng dài lâu hồi âm. . .

À được, liền thiếu một chút, liền kém một chút a!

Vui mừng chính mình vận may đủ tốt, hắn đầu đầy mồ hôi phấn đấu một phút, rốt cục rất mạo hiểm trở lại trên vách núi cheo leo, lạnh giá gió núi gào thét mà qua, gợi lên hắn bị mồ hôi lạnh ướt đẫm quần áo, cũng làm cho xung quanh tràn ngập mây mù dần dần tan đi, cuối cùng hiện ra cả tòa Nga Mi Sơn chân chính hình mạo đĩnh.

Chạng vạng ánh tà dương dưới, đâu đâu cũng có nguy nga đứng vững vách núi cheo leo, đâu đâu cũng có xanh ngắt rậm rạp che trời đứng vững trăm năm cây rừng, phương xa như thủy mặc họa giống như mỹ cảnh bên trong, một đạo màu trắng bạc thác nước như ngân hà giống như phá không mà rơi, bốc lên hơi nước cùng khe núi dồi dào linh khí hỗn tạp cùng nhau, hình thành theo gió lay động mây tía sương mù. . .

"A, Nga Mi, Nga Mi Sơn?" Hứa Tri Hồ nhìn trước mắt tú lệ cảnh sắc, không biết tại sao, luôn có một loại giống như đã từng quen biết déjà vu —

Thật là kỳ quái, tại sao ta luôn cảm thấy, giống như toà này Nga Mi Sơn cùng cái gì tiên hiệp thần thoại bên trong sự kiện có quan hệ, nhưng là vừa làm sao đều không nhớ ra được, Nga Mi a Nga Mi, lẽ nào là phái Nga Mi cái kia Nga Mi sao, sau đó có cái lão công bị cướp Chu cô nương, bên người mang theo một cái Ỷ Thiên kiếm. . . Được rồi, đó là thế giới võ hiệp!

Quên đi, suy nghĩ thật lâu cũng không nhớ ra được, hắn cũng không lãng phí thời gian, dứt khoát trực tiếp cúi đầu, nhìn một chút trong lòng bàn tay nắm đao kia linh phù, cái kia cái gì, làm chính sự quan trọng, Xích Tỷ Nhi còn chờ ta hồi Bàn Ti Động hỗ trợ lặc. . .

Lời còn chưa dứt, lại như là cảm giác được tâm ý của hắn, đạo kia linh phù đột nhiên tự động bay lên trời, đón gió loáng một cái cháy hừng hực lên, hướng về vách núi phía đông nam cấp tốc bay đi.

Cũng không cần nhắc nhở, Hứa Tri Hồ lập tức đuổi theo, cũng may vị kia nương nương tuy rằng bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, nhưng ở na di chí ít chưa quên phụ trên xe điện cùng vùng núi bao, đúng là cho hắn tỉnh không ít lực.

Xuyên qua một mảnh xanh ngắt trăm năm rừng tùng, chuyển qua một cái suối nước róc rách nho nhỏ khẽ, sau đó lại đang cong queo uốn lượn trên sơn đạo nhiều đến choáng váng đầu, chờ hắn từ một mảnh cây cối sau lao ra, liền nhìn thấy đạo kia linh phù đang trôi nổi ở giữa không trung, mà phía trước khoảng chừng năm, sáu trăm步 có hơn bên trong thung lũng, chính là một toà lâu năm thiêng tu sửa lẻ loi đạo quan.

Từ hư hao tàn tạ vẻ ngoài đến xem, toà này đạo quan hiển nhiên cũng không là gì Luyện Khí sĩ môn phái vị trí, mà là những núi đá dưới thôn dân dùng để tế tự bái thần phổ thông địa phương, chạng vạng ánh nắng ấm áp chênh chêch hạ xuống, chiếu vào đạo quan ngói tường ngoài trên, nỗi lên yếu ớt nhu hòa kim

quang, xung quanh yên tĩnh tiếng côn trùng kêu vang đều có thể nghe được.

"A, cái kia mấy viên Tiên Kiếm Hoàn, lẽ nào liền tàng ở cái này... Ế?" Hứa Tri Hồ vừa bốc lên cái ý niệm này, đột nhiên trong lòng cảnh giác, đột nhiên ngọa ngã vào cây cối bên trong, thuận thế đẩy ngã xe điện.

Hầu như tại đồng thời, liền nghe nơi rất xa không trung một tiếng gào thét, năm lục đạo màu đỏ thăm ánh kiếm mang theo lửa cháy rừng rực cấp tốc phóng tới, tiếp theo đón lấy ầm ầm một tiếng vang thật lớn, vũng vàng rơi vào đạo quan ngoài cửa, hiện ra trên phi kiếm mấy cái thân ảnh quen thuộc.

"Ồ, cái kia cô nàng là?" Hứa Tri Hồ nắm nhoài cây cối bên trong xa xa nhìn tới, các nhìn thấy vị kia đi đầu tím bào mỹ nhân, đặc biệt là nhìn thấy nàng cái kia trương viết "Khắp thiên hạ đều thiêu nợ ta tiền" cao lãnh mặt, nhất thời tỏ rõ vẻ quái lạ.

Mồ hôi một cái, quả đất tròn lặc, không nghĩ tới đều ngàn dặm xa xôi chạy đến Nga Mi Sơn, lại còn có thể gặp phải vị này cao lãnh đào hoa Tam Nương... Thật tiếc nuối, nếu như Ngưu Ma Vương ở đây, nhất định lại sẽ rất cảm động đến xông lên tán ngẫu cái gì khách sạn đại chuyện cái giường!

Hắt xì! Lại như là cảm giác được một loại đáng sợ oán niệm, đang mang theo mấy vị Luyện Khí sĩ đẩy ra đạo quan cửa lớn đào hoa Tam Nương, đột nhiên không kìm lòng được rùng mình lạnh lẽo, nhưng rồi lập tức lạnh rên một tiếng thả ra linh thức, dường như sóng gợn tựa như hoành tỏa ra bốn phía.

Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, Hứa Tri Hồ không khỏi tâm thần tập trung cao độ, cũng may hắn khoảng cách đủ xa lại ngừng thở trốn ở cây cối bên trong, lúc này mới không có bị đạo kia linh thức phát hiện.

Sau một khắc, đang xác định xung quanh không có bất kỳ tình huống gì sau, đào hoa Tam Nương rốt cục nghiêm mặt, mang theo mấy vị Luyện Khí sĩ tiến vào đạo quan, Hứa Tri Hồ lúc này mới khinh thư một hơi, cẩn thận từng ly từng tí một ngẩng đầu lên —

Không nghi ngờ chút nào, xem những người này lén lén lút lút dáng vẻ, nói rõ là muốn tại trong đạo quan trù tính cái gì phản nhân loại nham hiểm kế hoạch, cái này cũng theo bọn họ đi tới, bất quá hiện tại vẫn đề là, cái kia mấy viên Tiên Thiên Kiếm Hoàn khả năng liền giấu ở trong đạo quan, muốn thực sự là lời nói như vậy. . .

"Được rồi, chí ít trước tiên làm thanh trong đạo quan tình huống!" Rất chăm chú suy nghĩ một chút, Hứa Tri Hồ suy tư gãi đầu một cái, đột nhiên mở ra vùng núi bao, từ bên trong cầm làm ra một bộ tai nghe tuyễn.

"Đi thôi! Đi thôi!" Lại như hổng sủng vật tựa như phất tay một cái, cái kia tai nghe tuyễn đột nhiên phát sinh hào quang màu xanh, dường như linh xà tựa như uốn lượn bơi lội, từ đạo quan ngưỡng cửa khe trong vô thanh vô tức chui vào, tiếp theo đón lấy kề sát ở góc tường trên thoáng ngẳng.

Rất thần kỳ, hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ đột nhiên phát hiện trong đầu của chính mình, xuất hiện đạo quan bên trong rõ ràng cảnh tượng, thậm chí bên tai đều có ầm ĩ hỗn loạn trò chuyện âm thanh truyền đến. . .

"Rất tốt, ba mươi hai cái tán a!" Cười híp mắt sờ sờ cẩm, hắn liền như vậy trốn ở cây cối bên trong, xa xa giám thị trong đạo quan nhất cử nhất động ——

Vào giờ phút này, không tính rộng rãi đạo quan trong đại sảnh, lại tụ tập bốn mươi, năm mươi người, trong đó vừa có tiên phong đạo cốt Luyện Khí sĩ, cũng có tà khí um tùm người trong ma đạo, thậm chí còn có vài con dữ tợn hung ác yêu ma quỷ quái tạp ở bên trong.

Đáng lưu ý chính là, những này thường ngày đụng tới nói không chắc sẽ ra tay đánh nhau gia hỏa, lúc này lại đều ăn mặc thêu có song rắn nhạt hoàng pháp bào, rất hài hòa rất đáng yêu cùng tồn tại một thất, thậm chí không ít người còn tụ tập cùng một chỗ, mặt mày hớn hở lẩn nhau trò chuyện, thỉnh thoảng còn có thể nghe được như là cuối năm tưởng thưởng phúc lợi chung loại từ.

"Cho nên nói, song rắn giáo đang làm cuối năm dạ hội sao?" Hứa Tri Hồ tò

rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, cũng lười quan tâm những khả năng này đang thảo luận cuối năm thường gia hỏa, trước tiên đem sự chú ý đặt ở bốn phía, nhanh lên một chút tìm tới cái kia mấy viên Tiên Kiếm Hoàn mới đúng chính sự.

Thế nhưng vấn đề đến rồi, máy xúc kỹ thuật. . . Ach, không đúng, ai biết cái kia mấy viên kiếm hoàn đến cùng dung mạo ra sao?

Không chẽ tai nghe tuyến nhẹ nhàng xoay tròn, hăn dọc theo đại sảnh cẩn thận dò xét quá khứ, đúng là nhìn thấy năm sáu cái nghi là pháp khí, chỉ có điều còn chưa kịp xác định, đột nhiên liền nhìn thấy vị kia đào hoa Tam Nương ho nhẹ một tiếng, mặt không hề cảm xúc leo lên bệ đá.

Trong phút chốc, đang tán ngẫu nỗi kinh hồn mười vị song rắn dạy dỗ chúng, nhất thời yên lặng như tờ quay đầu trông lại, ở tại bọn hăn tập thể nhìn kỹ bên trong, đào hoa Tam Nương quan sát toàn trường, tỏ rõ vẻ cao lãnh ho nhẹ vài tiếng: "Yên lặng, yên lặng, các vị đạo hữu, nếu người cũng đã đến đông đủ, cái kia chúng ta song rắn giáo đồng cương phân đàn sẽ liền bắt đầu rồi!"

Nói như vậy, nàng quay đầu nhìn bệ đá một bên, đột nhiên khẽ mở môi anh đào nở nụ cười, nguyên bản cao lãnh vẻ mặt, nhất thời trở nên như gió xuân giống như ôn nhu: "Tiếp đó, liền có mời chúng ta đồng cương phân đàn chủ Xích Giao chân nhân, là các đạo hữu nói lên vài câu!"

"Ta sát, nguyên lai cô nàng này sẽ cười a?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng kính bên trong.

Sự thực chứng minh, đào hoa Tam Nương không chỉ có sẽ cười, hơn nữa còn cười rất khó xem, chỉ có điều muốn nhìn đối phương có giá hay không cho nàng cười.

Tỷ như vào giờ phút này, vị kia từ bệ đá sau long hành hổ bộ bước ra hồng diện chân nhân, quanh thân ánh lửa thiêu đốt sôi trào như giao long xoay quanh quẩn quanh, vừa nhìn liền biết đã là Nhân Nguyên đỉnh cao sâu không lường được, hơn nữa lại là ở lâu thượng vị nắm giữ quyền to. . . Khặc khặc, gấp

phải như vậy đại nhân vật, đào hoa Tam Nương coi như là mặt đơ cũng sẽ cười cho hẵn xem!

Hầu như tại đồng thời, vị này phương diện tai to mặt mày hồng hào Xích Giao chân nhân, đã long hành hổ bộ đi tới bệ đá chính giữa, rất có người bè trên khí thế duỗi ra hai tay, về phía trước hư không nhẫn một cái.

Trong phút chốc, toàn trường yên lặng như tờ, đón một đoàn giáo chúng tôn kính ánh mắt, hẵn biểu hiện nghiêm nghị dò xét toàn trường, lại tiếp nhận đào hoa Tam Nương ân cần đưa tới thanh dương linh hà trà, không nhanh không chậm thổi hơi nhấp mấy cái, lúc này mới tiện tay thả xuống chén trà, hăng giọng một cái chính thức mở miệng nói —

"Các vị đạo hữu, mỗi năm một lần cuối năm hội nghị lại muôn bắt đầu rồi. . . Đầu tiên, ta cẩn đại biểu đồng cương phân đàm trên dưới, cảm tạ các vị đạo hữu siêng năng cống hiến. . . Quá khứ một năm này, là thành công một năm, là đáng giá khắc ghi một năm, là có hiệu quả rõ ràng một năm, đang giáo chủ đại nhân anh minh dưới sự lãnh đạo, tại mươi hai hộ pháp hợp mưu hợp sức dưới, tại ba mươi hai phân đàm đàm chủ cộng đồng thúc giục dưới. . ."

"Ồ, này từ nghe thật quen tai?" Hứa Tri Hồ ở bên ngoài yên lặng oán thầm.

Oán thầm quy oán thầm, lại nhìn lúc này trên đài đá, vị kia Xích Giao thật người đã nói xong nghe nhiều nên thuộc lời đạo đầu, tiếp theo đón lấy lại bưng lên nước chè xanh nhẹ nhàng nhấp một miếng, sau đó ung dung thong thả dựng thẳng lên ba ngón tay: "A, bởi vì thời gian có hạn, ta hôm nay liền không nói thêm cái gì, liền nói đơn giản ba điểm đi. . ."

Tốt, tốt, nghe được chỉ nói đơn giản ba điểm, phía dưới những đã vể mặt đau khổ làm tốt trường kỳ gian khổ chiến song rắn dạy dỗ chúng, nhất thời như trút được gánh nặng cùng nhau thở một hơi dài nhẹ nhõm, hận không thể tập thể hô to ba tiếng đàm chủ anh minh.

Sự thực chứng minh, bọn họ cao hứng quá sớm rồi!

Bởi vì sau một khắc, vị kia Xích Giao chân nhân liền nghiêm túc nói: "Cái kia, mỗi một điểm đây, ta đem đơn giản chia làm sáu cái điểm nhỏ; mỗi cái điểm nhỏ phía dưới đây, lại có mười hai điều tể thì lại; mỗi điều tể thì lại phía dưới đây. . ."

"Cứu, cứu mạng. . ." Thời khắc này, ở đây song rắn dạy dỗ chúng trực tiếp liền lè rơi đầy mặt.

Thật đáng tiếc, kháng nghị là vô hiệu a, ở tại bọn hắn tỏ rõ vẻ co giật vẻ mặt, Xích Giao thật người đã từ trong lòng lấy ra một chồng lớn trang giấy, bắt đầu không nhanh không chậm êm tai nói ——

Từ hồi ức ta giáo sáng lập ban đầu không dễ, giảng đến giáo chủ đại nhân làm sao mạnh như thác đổ ánh mắt lâu dài; từ giáo chủ đại nhân làm sao mạnh như thác đổ ánh mắt lâu dài; giảng đến ta giáo tình thế trước mắt tốt đẹp cùng sau này đổi mặt chủ yếu vấn đề; từ ta giáo sau này đổi mặt chủ yếu vấn đề, giảng đến các vị đạo hữu nên làm sao tình nguyện kính dâng. . .

Ngươi hiểu, ở tình huống như vậy, nếu như còn có người có thể kiên trì không ngủ gà ngủ gật, cái kia đều xem như là đối với song rắn giáo trung thành tuyệt đối rồi!

Trên thực tế, đừng nói là những buồn ngủ giáo chúng, liền ngay cả Hứa Tri Hồ ở bên ngoài đều nghe được muôn ngáy ngủ.

Tốt vào đúng lúc này, vị kia Xích Giao chân nhân đột nhiên ho nhẹ một tiếng, mặt tươi cười bưng lên nước chè xanh: "Được, trở lên, chính là ta muốn nói toàn bộ nội dung, một chút nông cạn gốc nhìn, có không thỏa đáng chỗ, kính xin các vị đạo hữu chỉ giáo nhiều hơn."

Rốt cục, rốt cục, rốt cục muốn giảng xong chưa, một đoàn giáo chúng quả thực cảm động đến rơi nước mắt.

Có thể vấn đề là, còn không chờ bọn hắn tới kịp hoạt động gân cốt, liền nghe

đến đào hoa Tam Nương nối liền đến, mặt mày hớn hở nói: "Các vị đạo hữu, chân nhân vừa nãy nói chuyện, đúng là nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu sâu sắc chu đáo, cái kia đón lấy đây, ta tại chân nhân nói chuyện cơ sở trên, lại hơi hơi bổ sung vài câu, ân, liền vài câu. . ."

Không muôn, cứu mạng, cứu mạng a cứu mạng!

Một đoàn giáo chúng thật sự khóc, sau đó liền như vậy lê rơi đầy mặt, nhìn đào hoa Tam Nương hơi hơi bổ sung vài câu, không sai, thật sự chỉ là hơi hơi mà thôi, cũng là lại nói nửa canh giờ. . .

Đến lúc này, hầu như hết thảy người cũng đã rơi vào hai mắt đầm đầm ngớ ra trạng thái, tốt tại vào giờ phút này, đào hoa Tam Nương đột nhiên liền tăng cao tiếng nói, rất vui vẻ tuyên bố: "Được rồi, chư vị, trở lại chuyện chính, cái kia tiếp đó, chính là chúng ta phân phát bản giáo cuối năm phúc lợi thời gian rồi!"

Ồ? Phát phúc lợi? Rốt cục muôn phát phúc lợi sao?

Buồn ngủ giáo chúng nhất thời tỉnh lại, liền ngay cả mấy cái đang định từ cửa sau trốn Luyện Khí sĩ, cũng lập tức đàng hoàng trọng trọng trở lại vị trí.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Xích Giao chân nhân khá là tự đắc vỗ về râu dài, thân chỉ ở trong hư không nhẹ nhàng tìm tòi!

Trong phút chốc, nương theo xích quang lóng lánh mà qua, một cái dữ tợn hung ác trăm trượng cự mäng đột nhiên hiện hình, liền như thế bỗng dựng trôi nổi tại trên đại sảnh —

Con cự mäng này có tới hơn trăm trượng trường, một mực toàn thân trắng noãn dường như ngọc thạch, cái trán thậm chí mơ hồ trông thấy một cái sừng, vào giờ phút này, nó bị một áng lửa trấn áp tại bi đất cung trên, phí công ở giữa không trung cật lực giãy dụa, nhưng căn bản là không có cách tránh ra, chỉ có thể hí lên mở ra cái miệng lớn như chậu máu, phut lên ra màu xanh nhạt độc khói. . .

"Đây là, đây là. . ." Hơn mươi vị song rắn dạy dỗ chúng lấy làm kinh hãi, không tự chủ được lùi về sau vài bước, chỉ là sau một khắc, chờ bọn hắn nhận ra được này cự mäng trong cơ thể sôi trào mãnh liệt dồi dào linh khí, đột nhiên lại cùng nhau lộ ra vài phần tham lam vẻ mặt.

"Ồ?" Hầu như tại đồng thời, đạo quan ở ngoài buồn ngủ Hứa Tri Hồ, đột nhiên cũng suy tư bỗng nhiên ngẩng đầu.

Thời khắc này, trôi nổi ở trước mặt hắn đạo kia linh phù, đột nhiên cháy hừng hực lên, trên không trung đường như chim bay qua lại xoay quanh, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn xông vào đạo quan bên trong —

Chờ các loại, chẳng lẽ nói, cái kia mấy viên Tiên Thiêん Kiếm Hoàn, liền giấu ở cái kia trăm trọng cự mäng trong cơ thể?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 23: Ngày 11 Tháng 11 Chuyển Phát Nhanh Đến Rồi

Không phát thường cuối năm ông chủ, không phải tốt ông chủ!

Từ góc độ này nói, Xích Giao chân nhân tuy rằng yêu thích giở giọng mở hội giảng phí lời, nhưng ít ra là cái hùng hồn hào phóng cấp trên tốt, xưa nay sẽ không tại thường cuối năm trên bậc đài công nhân —

Tỷ như vào giờ phút này, hắn lấy ra này điều trăm trượng cự mǎng, tu luyện gần ngàn năm linh khí cùng với dồi dào, càng hiếm thấy hơn quanh thân là bảo, từ da rắn đến xà đầm đến thịt rắn, tất cả đều là hiếm thấy luyện đan tài liệu luyện khí. . .

"Đáng giá, lại để chúng ta mở ba ngày biết, chúng ta đều không có ý kiến!" Một đoàn song rắn dạy dỗ chúng nhìn ra mắt mạo hồng quang, đương nhiên là dồn dập tán thường đòn chủ lanh đạo có cách hùng hồn thở mạnh.

Bị bọn họ nâng đến mặt đỏ lên, Xích Giao chân nhân vừa ôm đào hoa Tam Nương, vừa rất rụt rè vung vung tay: "Cũng là đúng dịp, bẩn tôn trải qua Nga Mi Sơn chín lòng chảo, vừa vặn thấy này ngàn năm cự mǎng đang phun ra nuốt vào ánh trăng tu hành, cũng thật là số may. . . Đương nhiên, đương nhiên, bài này trước tiên muốn quy công cho giáo chủ anh minh lanh đạo quyết sách, chính là bởi vì thâm nhập lĩnh ngộ hắn tháng trước chỉ thị tinh thần. . ."

Mặt sau cái kia đoạn thoại, có thể trực tiếp lược bớt rồi!

Mười mấy giáo chúng trực giác quên mặt sau cái kia đoạn thoại, nhìn cái kia ngàn năm cự mǎng ánh mắt càng thêm hùng hực, phải biết, tu luyện ngàn năm sắp thành tinh cự mǎng, một khi hóa thành hình người có thể so với phổ thông

yêu ma lợi hại hơn nhiều, quả thực có thể được xưng là là thiên tài địa bảo, bất quá lại nói ngược lại, như vậy thứ tốt, chúng ta nên làm sao phân tốt đây?

"Cái này đơn giản!" Xích Giao chân nhân đã sớm định liệu trước, lúc này há mồm phun một cái.

Xích quang lóng lánh lướt qua, nhất thời thì có một đạo khổ tu nhiều năm tam muội chân hỏa mãnh liệt bắn ra, đem này cự măng hoàn toàn bao trùm ở trong đó: "Đến đến đến, các bản tôn đưa nó luyện hóa thành hỏa nguyên linh đan, các vị đạo hữu người người có phân. . ."

Đang khi nói chuyện, đạo kia tam muội chân hỏa trên không trung loáng một cái, đã sớm hóa thành một tông nửa trong suốt lô đỉnh, Xích Giao chân nhân khẽ quát một tiếng, biến nặng thành nhẹ phát ra cái chưởng tâm lôi, lô bên trong đỉnh nhất thời xích diễm mãnh liệt lăn lộn, đem cái kia trăm trượng cự măng cuộn vào trong đó, thiêu đốt gân cốt mềm yếu khói đặc sôi trào.

Bị này lửa cháy rừng rực nhốt lại, cái kia trăm trượng cự măng có chút không chống đỡ được, đột nhiên mở ra cái miệng lớn như chậu máu hí lên một tiếng, từ rǎn trong bụng phun ra năm viên ánh sáng màu xanh lưu chuyển Tiên Thiên Kiếm Hoàn.

Trong phút chốc, đón mãnh liệt mà đến mãnh liệt diễm, này năm viên Tiên Thiên Kiếm Hoàn xoay tròn xoay một cái, đột nhiên thả ra chói mắt ánh sáng màu xanh, dường như giống như tường đồng vách sắt, mạnh mẽ đem biển lửa ngăn cản ở ngoài.

Ồ? Cái này là?

Xích Giao chân nhân hơi ngạc nhiên, bất quá chờ hắn phản ứng lại, nhất thời vui mừng khôn xiết, lần thứ hai một cái chưởng tâm lôi thả ra ngoài: "Diệu a, diệu a, ta nói con cự măng này làm sao có thể tu luyện ngàn năm, hóa ra là bởi vì ăn. . . Rất tốt, đã như vậy, bản tôn liền không khách khí nhận lấy rồi!"

"Được rồi, vậy ta cũng không khách khí nhận lấy rồi!" Hứa Tri Hồ vẫn ở bên ngoài nhìn, lúc này rõ rệt cộc tò rõ vẻ quái lạ hạ quyết tâm.

Không nghi ngờ chút nào, cái kia năm viên kiêm hoàn chính là Thạch Cơ Nương Nương nói Tiên Thiên Kiếm Hoàn, nếu như dự định cướp đi nó, liền phải đắc tội song rắn giáo đâm người kia, nhất định sẽ bị trả thù truy sát... Có thể nếu như không động thủ đoạt tới, vễn vẹn Ngưu Ma Vương cửa ải kia liền không qua được, vì lẽ đó mặc kệ tương lai như thế nào, vẫn là trước tiên giải quyết trước mắt vẫn đề lại nói!

Bất quá mà, song rắn giáo đâm người kia tuy rằng có chút bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, thế nhưng người đồng thể mạnh tu vi cũng không thấp, hơn nữa còn có người kia nguyên đỉnh cao vừa nhìn liền biết không tốt nhạ Xích Giao chân nhân tọa trấn... Ach, chẳng lẽ muôn ta liền như vậy vọt vào, quang minh lẫm liệt hét lớn một tiếng, tiếp triều dương khu quần chúng báo cáo, nơi này có phi pháp tụ chúng hội nghị, hết thảy vật phẩm toàn bộ niêm phong tịch thu!

Đừng nghịch, chúng ta hạo nhiên chính khí còn không có tu luyện đại thành đây!

Tỏ rõ vẻ vô tội ngẩng đầu nhìn trời, hắn rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên sáng mắt lên, chậm rãi quay đầu nhìn về... A, mãnh công khắng định không được, nếu là nếu như vậy, vậy cũng chỉ có dùng trí?

Hầu như tại đồng thời, đạo quan bên trong cuối năm đại hội phúc lợi đại phái phát, cũng đến khẩn yếu nhất thời khắc.

Theo Xích Giao chân nhân thôi thúc, lô trong đỉnh liệt diêm càng ngày càng mãnh liệt sôi trào, cho tới xung quanh nhiệt độ đều đang tăng lên, thậm chí ngay cả đại sảnh phụ cận mấy cây trụ đá đều trở nên nóng bỏng lên.

Tại đây loại liệt diêm công kích dưới, cái kia con cự mäng tuy rằng dựa vào Tiên Thiên Kiếm Hoàn bảo vệ thân thể, thế nhưng dần dần có chút không chống

đỡ được, thân thể khổng lồ cũng bắt đầu bốc cháy lên, hiển nhiên như vậy, Xích Giao chân nhân càng thêm không dám thất lễ, lúc này đong đưa chuyển động thân thể khẽ quát một tiếng: "Các vị đạo hữu, xin mời giúp ta một chút sức lực!"

Không cần phải nhắc tới tinh, mười mấy giáo chúng lập tức toàn lực đem linh khí rót vào đến lô trong đỉnh, theo mãnh liệt linh khí tiến vào, lô trong đỉnh liệt diêm càng thêm sôi trào lên, thiêu đến cái kia con cự mäng cả người run rẩy co lại thành một đoàn, chỉ có thể đây Tiên Thiên Kiếm Hoàn không ngừng lui lại thấp giọng gào thét.

"Thành, thành, liền muỗn xong rồi!" Xích Giao chân nhân tỏ rõ vẻ đại hỉ, liền muỗn thừa cơ lại phát một cái chưởng tâm lôi, "Chư vị xem trọng, chờ ta triệt để đậm vỡ tan này cự mäng hồn phách, liền có thể..."

Tùng tùng tùng!

Lời còn chưa dứt, chưa kịp cái này chưởng tâm lôi phát ra ngoài, đạo quan bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng gỗ cửa!

"Cái gì?" Xích Giao chân nhân tay run lên, suýt chút nữa đem chưởng tâm lôi ném đến đào hoa Tam Nương trên người, bên cạnh mười mấy giáo chúng càng là giật nảy cả mình, hầu như là theo bản năng bật thốt lên, "Ai? Ai ở bên ngoài?"

Không ai trả lời, đạo quan bên ngoài trầm mặc chốc lát, đột nhiên lại vang lên tùng tùng tùng tiếng gỗ cửa.

Tình cảnh này thật sự khá là quái dị a, mọi người hai mặt nhìn nhau, vẫn là đào hoa Tam Nương rất bình tĩnh, trong phút chốc liền lạnh rên một tiếng, trực tiếp thả ra linh thức mò về ngoài cửa.

Nhưng là mấy giây sau, chờ nàng nhận ra được ngoài cửa tình huống sau, lại đột nhiên ngạc nhiên biến sắc: "Không có, không có, bên ngoài không ai?"

Làm sao có khả năng, mười mấy giáo chúng không nhịn được hai mặt nhìn

nhau, Xích Giao chân nhân đột nhiên tò rõ vẻ tức giận, long hành hổ bộ trực tiếp nghênh đón: "Lớn mật tội phạm, lại dám tại bản tôn trước mặt giả thần giả quỷ, không muốn sống sao?"

Giống như thật sự bị loại khí thế này sợ rồi, phía ngoài cửa chính yên tĩnh chốc lát, nhưng rốt cục có cái đàng hoàng trọng âm thanh lần thứ hai vang lên: "Chào ngài, có người ở nhà không, ngài 11 tháng 11 chuyển phát nhanh đến rồi. . ."

Song? Mười một? Nhanh? Chuyển phát nhanh?

Xích Giao chân nhân tò rõ vẻ kinh ngạc, nhưng cũng chính là kinh ngạc mấy giây, hắn liền lập tức vô thanh vô tức đi lên phía trước, xòe bàn tay ra nhẹ nhàng đặt tại trên cửa chính.

Đều không cần nhắc nhở, những giáo chúng lập tức tâm linh thán hội, cầm thật chặt trong tay áo pháp khí, đào hoa Tam Nương càng là bình tĩnh nói: "Thật sao? Các hạ đến rất đúng lúc, cái kia chuyển phát nhanh. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, Xích Giao chân nhân đột nhiên gầm lên, gào thét một chưởng đánh vào trên cửa chính!

Trong phút chốc, chỉnh phiến cửa lớn chia năm xẻ bảy, đào hoa Tam Nương mang theo mười mươi giáo chúng, đằng đằng sát khí hung mãnh lao ra, bất đồng thấy rõ xung quanh tình cảnh, cũng đã thôi thúc pháp khí phi kiếm, trắng trợn không kiêng dè quét ngang mà qua.

Tiếng hét phẫn nộ bên trong, đầy trời ánh sáng lóng lánh, vô số ánh kiếm gào thét va chạm, đủ để đem người nguyên định cao Luyện Khí sĩ đều xé thành mảnh vỡ!

Chờ đến bụi mù dần dần tản đi, Xích Giao chân nhân một miệng phun ra lửa

cháy rùng rực, nhất thời đem xung quanh thiêu đẽn rõ rõ ràng ràng: "Tự cho là thông minh ngu xuẩn, dám tại bản tôn trước mặt khoe khoang, ngược lại muốn xem xem ngươi đến cùng là . . . Ě?"

Cười gần đến một nửa, nét cười của hắn đột nhiên liền đọng lại rồi!

Rất quỷ dị, phía ngoài cửa chính lại thật sự trống rỗng, thật giống như vừa nãy bão tố giống như vây công tất cả đều thất bại. . .

Làm sao biết, tại sao lại như vậy, Xích Giao chân nhân khó có thể tin đứng ngay ra tại chỗ, nhưng tại giây phút này, bên cạnh tỏ rõ vẻ quỷ dị đào hoa Tam Nương đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Đàn chủ, ngài xem, ngài xem cái kia là gì?"

Cái nào? Mọi người hầu như là theo bản năng cùng nhau quay đầu nhìn tới.

Liền tại cửa lớn ngưỡng cửa phía dưới, lại cất giấu một cái màu đen hình vuông cái hộp nhỏ, vào giờ phút này, này trong hộp đang truyền tới một rất đầy nhiệt tình âm thanh: "Chào ngài, có người ở nhà không, chúng ta là xã khu, cho ngài đưa ấm áp tới rồi. . ."

Gặp quỷ, này rốt cuộc là thứ gì?

Đào hoa Tam Nương cũng được, mười mấy giáo chúng cũng được, tất cả đều tập thể trợn mắt ngoác mồm, nhưng hầu như trong nháy mắt này, Xích Giao chân nhân đột nhiên thay đổi sắc mặt, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên xoay người: "Không được, đây là điệu hổ ly sơn. . ."

Âm!

Này lời còn chưa nói hết đây, một cái hình vuông hộp giấy đã từ đạo quan nóc nhà ném xuống đến, từ trong hộp giấy tiên ra đến chất lỏng màu nhũ bạch, như nước mưa tựa như gáo thét tung toé ra, nhất thời đem đang dày đặc hướng về trong đạo quan xung mọi người tất cả đều bao trùm ở bên trong.

Trời mới biết đây là vật gì, thế nhưng bị những nát chất lỏng màu nhũ bạch chạm được, mười mấy giáo chúng tất cả đều cục bộ hoá đá, liền ngay cả tu vi sâu nhất Xích Giao chân nhân cũng không tránh kịp, một cái đùi phải nhất thời bị nham thạch bao trùm, liền như thế mạnh mẽ đứng ở tại chỗ.

Âm!

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy đạo quan vách tường chia năm xẻ bảy, Hứa Tri Hồ cầm lái hắn chiếc kia xe điện, vòng vo cưỡi mây đạp gió vọt vào đại sảnh, tiếp theo đón lấy đến rồi cái 360 độ tự do quay người trôi đi, rất mạo hiểm sát qua cái kia con cự mãng bên cạnh, thuận lợi còn không quên mang đi năm viên Tiên Thiên Kiếm Hoàn. . .

Vô liêm sỉ! Cho ta nắm lấy hắn!

Xích Giao chân nhân hai mắt đỏ chót, giận không nhịn nổi rít gào một tiếng, quanh thân đột nhiên liệt diễm hừng hực sôi trào, mắt thấy chỉ cần ngăn ngắn trong nháy mắt, liền có thể từ hoá đá bên trong tránh ra.

Vấn đề là, cũng chính là trong giây lát này, Hứa Tri Hồ đã cướp đi kiếm hoàn, tỏ rõ vẻ vô tội quay đầu xe chạy trốn: "Đừng như vậy, ta chỉ là đem vật này trả lại. . . Ê?"

Lời còn chưa dứt, hắn lơ đãng quay đầu, lại phát hiện cái kia mắt đi kiếm hoàn cự mãng, hiện đang lửa cháy rừng rực bên trong giây dựa hí lên, đỏ chót rắn mắt thấy tự dữ tợn hung ác, nhưng lại chảy xuôi hai đạo nước mắt, tội nghiệp xa xa nhìn hắn.

Àch, đừng như vậy, coi như như ngươi vậy nhìn ta, coi như ngươi nhìn qua thật vô cùng. . .

Chi!

Trong phút chốc, đang muốn xông ra vách tường phá động xe điện, đột nhiên

không có dấu hiệu nào gấp sát, tiếp theo đón lấy nổ vang vang vọng vòng trở về: "Hắn nyan, lão tử khoảng thời gian này thu người tốt thè, gộp lại so với trước bị em gái từ chối tổng đều muốn nhiều. . ."

Oán niệm quy oán niệm, xe điện đã sớm đến cự xà bên cạnh, Hứa Tri Hồ trực tiếp một cước đá ngã lăn lô đỉnh: "Tới, dành thời gian, ta còn không muốn bị tra hộ chiếu lặc!"

Cũng không cần nhắc nhở, cự xà lập tức hoan hô hí lên một tiếng, từ ngã lật lô trong đỉnh một nhảy ra, thân trên không trung liền ánh bạc lóng lánh, trực tiếp hóa thành một điểu chỉ có dài mẩy thước trắng bạc con rắn nhỏ, chăm chú quấn quanh ở xe điện chỗ ngồi phía sau trên.

"Vô liêm sỉ, cho bản tôn nhận lấy cái chết!"

Nhưng chính là như thế một trì hoãn, mặt sau Xích Giao chân nhân rốt cục giải trừ hoá đá trạng thái, lửa cháy rừng rực từ trong miệng hắn gào thét phun ra, đón gió hóa thành một chuỗi mười mẩy trượng màu đỏ thẫm cự kiếm, cùng hung cực ác mạnh mẽ chém về phía đại sảnh!

Âm!

Trong phút chốc, lửa cháy nóng rực dường như nô hải cuồng triều, hướng về bốn phía đên cuồng bao phủ ra, trực tiếp đem toàn bộ đại sảnh hóa thành hùng hực biển lửa, liền ngay cả những cứng rắn nhất bàn đá ghế đá, cũng trong nháy mắt bị triệt để phá hủy.

Mạnh liệt lăn lộn biển lửa sóng khí bên trong, Hứa Tri Hồ vỗ một cái đầu xe, xe điện hai vòng ra đời lên màu xanh mây mù, mạnh mẽ bay lên trời, trực tiếp đánh vỡ nóc nhà xông ra ngoài —

"Này này này, không phải là đưa chuyển phát nhanh chậm chút mị, cần phải như thế à?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 24: Nói Cái Gì Phủ A

Âm!

Đêm khuya mờ nhạt dưới ánh trăng, Nga Mi Sơn mạch nổ vang chấn động, một đạo xích lửa khói trụ phỏng lên trời, hóa thành gào thét tung toé hỏa vũ, che ngợp bầu trời đậm xuống tại rậm rạp trong rừng tùng.

Đầy trời hỏa vũ bên trong, to lớn tiếng nổ vang rền từ xa đến gần, một chiếc cuồng mây đập gió xe điện đấu đá lung tung, chạy thực mạng tựa như lao ra lùm cây, trong nháy mắt liền xẹt qua sôi trào mãnh liệt Đại Hà, vọt vào sương mù tràn ngập thung lũng.

Vển vẹn mấy giây sau, mây chục đạo ánh kiếm theo sát phía sau bao phủ mà qua, đem ven đường núi đá cây cối tất cả đều giảo thành mảnh vỡ, Xích Giao chân nhân càng là thôi thúc lên che kín bầu trời xích lửa khói vân, từ giữa không trung cùng hung cực ác mạnh mẽ tráo rơi xuống, dường như muốn đem cả tòa Nga Mi Sơn đều đốt thành bình địa —

"Đuối theo, đuối theo cho ta, coi như là đuối tới chân trời góc biển, bẩn tôn cũng phải gọi cái kia vô liêm sỉ hồn phi phách tán nhận hết dǎn vật!"

"Đừng nghịch, các ngươi đều có tinh lực truy ta đến chân trời góc biển, còn không băng hoa một nửa thời gian lại đi tìm điều rắn đây?" Hứa Tri Hồ bách bận rộn bên trong rất không nói gì ngẩng đầu lên, thậm chí đều có thể nhìn thấy hừng hực sôi trào giữa không trung hỏa vân bên trong, Xích Giao chân nhân cái kia trương dữ tợn vặn vẹo khuôn mặt.

Nhin loại kia dường như muốn phê người dữ tợn vẻ mặt, hắn không nhịn

được rùng mình lạnh lẽo, lúc này vỗ quấn ở chỗ ngồi phía sau trên cái kia con cự mãng, tiếp theo đón lấy lần thứ hai dùng sức quay đầu xe, bỗng nhiên lao xuống va vỡ phía phia dưới chảy xiết dòng sông. . .

Vô liêm sỉ, chạy đi đâu!

Xích Giao chân nhân hỏa vân tốc độ cực nhanh, hơn nữa phạm vi rất lớn, nhất thời cuốn lên mấy chục tên song rắn dạy dỗ chúng, hung tợn gào thét nắm chắc roi xuống.

Hỏa vân còn chưa chạm đến xe điện, đã mang theo khủng bố áp lực, làm cho cả mặt sông xuất hiện to lớn hổ sâu, nước sông bị nhiệt độ cao trực tiếp bốc hơi lên, hóa thành tràn ngập bay lên không hơi nước, thậm chí ngay cả giữa sông bầy cá đều bị trong nháy mắt nướng chín. . .

Đại gia ngươi, đây chính là Nhân Nguyên đỉnh cao thực lực chân chính sao?

Hứa Tri Hồ trước đối đầu Ngưu Ma Vương thời điểm, dựa vào nỗi cơm điện ra tay trước, đối với Nhân Nguyên đỉnh cao thực lực khủng bố vẫn không có bao sâu cảm thụ, lúc này tại Xích Giao chân nhân toàn lực công kích dưới, nhất thời có chút không chịu nổi, chỉ cảm thấy cả người xương cốt đều ở răng rắc vang vọng, hiển nhiên xe điện đều bị ép tới sấp tan vỡ rồi.

"Tê Hí! Tê Hí!" Phảng phất linh cảm đến nguy cơ đến gần, quấn ở chỗ ngồi phía sau trên bạch rắn cũng ngẩng đầu lên đến, lo lắng phun ra xà tím.

"Không có chuyện gì! Không có chuyện gì!" Hứa Tri Hồ vỗ vỗ đầu của nó, lại nhẫn nhịn xương cốt vỡ vụn đau nhức, nhìn phía xe điện nghi biếu bàn, phía trên kia tựa hồ có một đạo kỳ quái đường tiến độ, hiện đang như ốc sên bò tựa như chậm rãi đẩy mạnh. . .

"Con em ngươi a, chỉ sợ chưa kịp đến đường tiến độ đọc được, lão tử liền muốn. . . Được rồi, nếu là lời nói như vậy. . ."

Nhin chầm chậm đường tiến độ, hắn rốt cục quyết định, tò rõ vẻ đau lòng cầm lấy vùng núi bao, trực tiếp từ bên trong lấy ra một cái pháp khí, cũng không quay đầu lại tiện tay ném một cái —

Trong phút chốc, ánh sáng màu xanh lóng lánh chuột tuyến bay lên trời, trên không trung đón gió loáng một cái, dường như linh xà tựa như cuốn lấy Xích Giao chân nhân, tiếp theo đón lấy bỗng nhiên phát lực nắm chặt!

"Cái gì?" Xích Giao chân nhân không hề phòng bị, nhất thời bị chuột tuyến đến rồi cái trói gô, theo pháp lực một trận, đầy trời hỏa vân lập tức suy yếu mấy phần.

"Thiểm!" Năm lấy này cơ hội khó được, Hứa Tri Hồ ung dung thoát khỏi hỏa vân uy thế, thõi thúc xe điện nổ vang lao ra, lần thứ hai mạnh mẽ đem khoảng cách kéo dài.

Âm!

Chỉ là sau một khắc, chưa kịp hắn tới kịp thở một hơi dài nhẹ nhõm, mặt sau Xích Giao chân nhân từ lâu râu tóc đều trương, thế như chẻ tre đem chuột tuyến phá tan thành từng mảnh, lần thứ hai nhấc lên hùng hực sôi trào hỏa vân, dữ tợn hung ác đuổi tới.

"Ta sát! Chúng ta chuột tuyến, vẫn là bạn gái trước đưa lặc!" Dù cho đã có dự liệu, nhưng nhìn đến cùng với chính mình đến mấy năm chuột-kun tan xương nát thịt, Hứa Tri Hồ vẫn là không khỏi gào lên đau đớn một tiếng.

Bất quá lúc này, ai còn quản cái gì bạn gái trước tín vật đính ước a, mắt thấy Xích Giao chân nhân cùng một đám giáo chúng lại đuổi theo, hắn không lo được suy nghĩ nhiều, cuống quýt lại từ vùng núi trong bao lấy ra cái kia bàn phím, rất đau lòng lần thứ hai ném một cái —

Trong tiếng thét gào, chuột-kun kim quang mãnh liệt, gần trăm cái kiện vị gào thét bắn ra, dường như bão tố giống như vậy, nổ đến Xích Giao chân nhân

cùng một đám giáo chúng chật vật lùi về sau, sau đó. . . Ach, sau đó, nó liền bước lên chuột-kun gót chân!

Vển vẹn dừng mười mấy giây không tới, Xích Giao chân nhân liền thòi thúc màu đỏ thăm hỏa vân, đem bàn phím kể cả kiện vị đồng thời thiêu đễn liền hôi cũng không lưu lại, tiếp theo đón lấy như trước thanh thế không giảm đuối theo: "Buồn cười, không biết tự lượng sức mình ngu xuẩn, chỉ bằng ngươi những cấp bậc hạ thấp pháp khí, cũng muốn ngăn cản bản tôn sao. . . Đến đễn đễn, đễn bao nhiêu, bản tôn liền thiêu bao nhiêu!"

Tiếng gầm gừ bên trong, hỏa vân trên không trung nổ vang một tiếng, ngưng tụ hóa thành một chỉ xích diễm cự chưởng, hung tợn hung mãnh nắm chắc rơi xuống!

Lần này, hỏa diễm sôi trào mãnh liệt cự chưởng, hiển nhiên so với trước còn kinh khủng hơn, đừng nói là tảng lớn dòng sông trực tiếp bị bốc hơi lên thành hơi nước, coi như xe điện có ánh sáng màu xanh hộ thể, cũng bị thiêu đễn nóng bỏng đốt chót, cho tới tọa ở phía trên Hứa Tri Hồ, cũng đã có thể nghe thấy được tóc thiêu đốt kỳ mùi lạ.

"Còn không chết?" Xích Giao chân nhân nanh cười một tiếng, "Ngươi cái giun dẽ giống như ngu xuẩn, liền cho bản tôn đi. . . Ě?"

Tách tách tách, còn chưa kịp nói xong, xe điện trên đột nhiên truyền đến một tiếng kèn đồng tiếng nhắc nhở, phảng phất kỳ quái sóng âm tựa như, mạnh mẽ đem xích diễm cự chưởng đẩy ra.

"Rốt cục. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ cúi đầu, nhìn một chút nghi biếu bàn trên mới vừa đọc xong đường tiến độ, đột nhiên cười híp mắt ngẩng đầu lên, "Thoại giảng, lão huynh, ngươi gấp nói kỳ chiến phủ sao?"

"Nói cái gì?" Xích Giao chân nhân ngẩn người, trong lòng đột nhiên dâng lên mấy phần hoảng loạn, nổi giận gầm lên một tiếng bỗng nhiên lao xuống.

Không kịp rồi!

Hầu như tại đồng thời, thăng cấp hoàn thành xe điện đột nhiên toả sáng ánh sáng màu xanh, toàn bộ thân xe nổ vang chấn động, phân giải thành vô số tiểu linh kiện, rồi lại dường như điểu quẩn tựa như cắp tốc tố hợp lên. . .

Trong phút chốc, liền tại Xích Giao chân nhân cùng một đám giáo chúng kinh hãi trong ánh mắt, một lần nữa ngưng tụ thành hình xe điện, thì đã trở nên khuôn mặt đều không phải hoàn toàn khác nhau, quả thực có thể dùng súng bắn chim đổi pháo để hình dung ——

Nổ vang vang vọng trăng bạc xe gắn máy, đường kính đạt đến hai mét, so phồ thông môtơ càng khổng lồ, tràn ngập kim loại cảm xúc lưu tuyến thân xe, nắm giữ cực kỳ cuồng dã sức mạnh bạo phát cảm, trước sau bánh xe chọn dùng tiên tiến nhất treo lơ lửng thức hệ thống, thô to bài khí quản dường như lưỡi thương, phun ra nhạt ngọn lửa màu xanh lam, phảng phất rít gào máy móc hung thú. . .

"Này, này, đây rốt cuộc là gì vật cưỡi?" Xích Giao chân nhân đáp xuống đồng thời, khó có thể tin trợn mắt ngoác mồm.

"Cái này, gọi là nói kỳ chiến phủ nha!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng giải thích cho hắn nghe, "Nước Mỹ Chrysler ô tô công ty xuất phẩm, được xưng là trên thế giới nhanh nhất quý nhất xe gắn máy, chọn dùng nói kỳ Khuê Xà động cơ, cao nhất tốc độ đạt đến 676 km, thu giới sáu mươi vạn đôla Mỹ, hơn nữa còn có giới không thị nha. . ."

Nói kỳ? Chiến phủ? Chrysler? Đôla Mỹ?

Xích Giao chân nhân nghe được hai mắt đăm đăm, chỉ là sau một khắc, nhận ra được cái kia kỳ quái vật cưỡi liền muốn chạy trốn, hắn đột nhiên râu tóc đều trương rít gào một tiếng, vô số liệt diễm từ bên trong thân thể cuồng bạo tuôn ra.

Sôi trào mãnh liệt liệt diễm bên trong, Xích Giao chân nhân điên cuồng lao

ra, trực tiếp hóa thành nửa người nửa giao dũ tợn quái vật, tiếp theo đón lấy ầm ầm một tiếng, liệt diễm thiêu đốt sắc bén giao trảo, mang theo xé rách không khí khủng bố uy thế, thế như chẻ tre mạnh mẽ chém xuống, mắt thấy liền muỗi. . .

"Cáo từ!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt giãm dưới chân ga.

Âm!

Mang theo kim loại nặng tựa như cuồng bạo tạp âm, nói kỳ chiến phủ phun ra cuồn cuộn khói đặc, dường như áp súc đến mức tận cùng lò xo, hóa thành một đạo bóng mờ bão táp mà ra!

"Chạy đi đâu?" Xích Giao chân nhân dũ tợn gào thét rít gào, giao hóa hỏa diễm bàn chân ở trong hư không mạnh mẽ đẩy một cái, dĩ nhiên cũng cuốn lên trọn mắt ngoác mồm đào hoa Tam Nương cùng giáo chúng, cùng hung cực ác truy chạy tới.

Thế nhưng vô dụng, thật sự vô dụng, cái kia kỳ quái vật cưỡi tốc độ quả thực là, quả thực là. . . Ach, không biết hình dung như thế nào rồi!

Nói như thế, Xích Giao chân nhân vốn là nghĩ đuổi theo kịp đi cận chiến, đột nhiên phát hiện không kịp, chỉ có thể mau mau lấy ra hỏa linh châu; vẫn đề là hắn mới vừa vội vàng lấy ra hỏa linh châu, đang chuẩn bị bắn ra, liền phát hiện cái kia kỳ quái vật cưỡi đã xa tới cần điều động phi kiêm; được rồi, kết quả chờ hắn bận rộn rút ra phi kiêm, đổi phương đã chạy đến không muốn không muốn, liền khí thải đều sắp không nhìn thấy. . .

"Vô liêm sỉ! Vậy rốt cuộc là gì vật cưỡi, chính là giáo chủ dưới trướng cái kia một sừng mây khói gào, chạy đi cũng không có nhanh như vậy?"

Đang khi nói chuyện, nói kỳ chiến phủ đã nhanh như chớp mà đi, mắt thấy liền muỗi xông ra Nga Mi Sơn!

Xích Giao chân nhân tức đến nổ phổi, đột nhiên phun ra một cái bản mệnh

chân huyết, dĩ nhiên nghiến răng nghiến lợi thiêu đốt linh khí, trong nháy mắt hóa thành một đạo hỏa sao băng, nổ vang chấn động cấp tốc truy chạy tới: "Tiểu tử, chạy đi đâu, bản tôn chính là liều mạng. . ."

"Ngươi chắc chắn chứ?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội quay đầu, nhìn một chút mặt sau đầy mặt dữ tợn càng ngày càng gần Xích Giao chân nhân, đột nhiên đưa tay vỗ một cái nghi biếu bàn —

Trong phút chốc, nghi biếu bàn trên ánh sáng màu xanh mãnh liệt!

Răng rắc, răng rắc, răng rắc, nương theo kỳ quái kim loại tiếng rắc rắc, hai cái màu trắng bạc to dài phun khí quản, từ nói kỳ chiến phủ phần sau chậm rãi dọc theo người ra ngoài, tiếp theo đón lấy. . .

Âm!

Sôi trào màu xanh lam liệt diễm, từ hai cái phun khí quản bên trong mãnh liệt bắn ra, vừa vặn đánh vào thủ phạm ác tới rồi Xích Giao chân nhân trên mặt, sắc cho hắn không tự chủ được kịch liệt ho khan.

Hầu như tại đồng thời, mượn hai đạo màu xanh lam liệt diễm khủng bố thúc đẩy lực, nói kỳ chiến phủ ầm ầm một tiếng, trực tiếp hóa thành một đạo màu trắng bạc bóng mờ, phảng phất xé rách không gian bức tường ngắn cản tựa như nỗi khùng gia tốc. . .

Được rồi, nếu như đây là nhai huyền bước mà nói, cái kia ít nhất phải là luận tấn tính toán mới được!

Liền trừng mắt nhìn, đợi được Xích Giao chân nhân từ trong khói mù thoát khỏi đi ra, hắn duy nhất có thể nhìn thấy, chính là mấy ngàn trượng ở ngoài bị mạnh mẽ cắt rời mở tầng mây, trên thực tế thằng đến lúc này giờ khắc này, tầng mây vỡ vụn giữa không trung, mới vang lên nói kỳ chiến phủ cao tốc xuyên qua tiếng nổ. . .

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ." Hầu như tại đồng thời, mặt sau đào hoa Tam Nương cùng mười mấy giáo chúng mới thở hồng hộc chạy tới.

Trọn mắt ngoác mồm a, một đám người trọn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau, nhìn giữa không trung tầng mây vết rách, tất cả đều có loại "Lão tử nhất định là ngủ quên xuất hiện ảo giác" không nói gì cảm giác.

"Làm sao có khả năng? Sao có thể có chuyện đó?" Xích Giao chân nhân phẫn nộ đến lồng ngực kịch liệt thở dốc, đột nhiên tức đến nổ phổi rít gào thét, "Chỉ có thể chạy trốn tiểu bối, bản tôn dùng ba hồn bảy vía lập lời thề, nếu để cho bản tôn gặp lại được ngươi, bản tôn nhất định phải. . ."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, bầu trời xa xa công chính tại khép lại tầng mây, đột nhiên lại một lần nữa bị mạnh mẽ cắt rời!

Nương theo to lớn tiếng nổ vang rền, mới vừa vừa rời đi nói kỳ chiến phủ cuốn lên cuồng bạo cơn lốc, lần thứ hai nhanh như chớp gào thét phóng tới, đồng thời cướp tại Xích Giao chân nhân phản ứng lại trước, cũng đã như hổ như sói va tiến vào đoàn người!

Đón đào hoa Tam Nương ngớ ra ánh mắt, Hứa Tri Hồ từ nàng bên cạnh rất mạo hiểm vút qua mà qua, thuận lợi lại cướp đi trong tay nàng tổn hại chuột tuyến: "Cái kia cái gì, ta nghĩ nghĩ, tuy nói ta đã cùng bạn gái trước biệt ly, thế nhưng nàng đưa tín vật đính ước. . . Thiếm!"

Nói chạy liền chạy, nói kỳ chiến phủ lần thứ hai gào thét bắn ra, liền như vậy mang theo cuồn cuộn khói đặc, nghênh ngang rời đi biến mất ở chân trời. . . Ân, lần này, nó đúng là nói được là làm được, thật không có lại trở về rồi!

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh. . .

Thời khắc này, Nga Mi Sơn giữa không trung yên lặng như tờ, thật giống như

tất cả mọi người đều tập thể hoá đá rồi!

Xích Giao chân nhân trổ mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, còn duy trì rít gào uy hiếp quái lạ tư thế, chỉ là mấy giây sau, hắn đột nhiên liền nỗi trận lôi đình, một phát bắt được đào hoa Tam Nương cỗ áo: "Nói, nói mau, tên khốn kia đến cùng là lai lịch ra sao?"

"Ta không biết, ta thật sự không biết a!" Đáng thương đào hoa Tam Nương lè rời đầy mặt, cách đã lâu mới nức nở nói, "Đàn chủ, ta thật sự không biết hắn, ta chính là ngày ấy đi tuần tra phân đà thời điểm, nhìn thấy hắn cùng một cái trâu yêu cùng nhau, đúng rồi, hắn còn giống như cùng cái kia trâu yêu xưng huynh gọi đệ. . ."

Trâu yêu? Xưng huynh gọi đệ?

Xích Giao thật trong mắt người ánh lửa lóng lánh, trong phút chốc ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, lửa cháy rừng rực từ trong nê hoàn cung cuồng bạo lao ra, đón gió hóa thành một điều giường nanh móng vuốt xích diễm Giao Long, chỉ một đòn liền đem tảng lớn rừng rậm oanh thành thiêu đốt bình địa —

"Sưu, lục soát cho ta, chính là tìm khắp đồng cương, cũng phải cho bản tôn tìm ra tên khốn kia đến. . . Đúng rồi, còn có hắn cái kia sau lưng cái kia trâu yêu, cũng cho ta cùng nhau tìm ra đến, bản tôn nhất định phải gọi bọn họ tan xương nát thịt!"

"A. . . Hắt xì!" Kết quả là, đúng vào lúc này, mấy ngàn dặm ở ngoài núi xanh thăm trong núi, đúng giờ lên ba ngàn yêu binh chuẩn bị đằng đằng sát khí đi cướp áp trại phu nhân Ngưu Ma Vương, đột nhiên không nhẹn được dùng sức hắt hơi một cái —

"Kỳ, kỳ quái, tại sao lão tử đột nhiên cảm thấy cả người rét run. . . Hừ hừ, biết rồi, khẳng định là cái kia không có nghĩa khí khốn nạn tại nói xấu ta!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 25: Người Là Người Tốt

Ngày mùng 5 tháng 12, Đông Minh Sơn, ánh mặt trời sáng sủa vạn dặm không mây, chính là cướp áp trại phu nhân cùng quần ấu loạn chiến ngày tốt đẹp.

..

Sáng sớm, sắc trời vừa tờ mờ sáng, mấy trăm con yêu quái tạo thành cảm thiên động địa mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng Xích Xích bảo vệ đoàn, đã sớm đinh khôi mặc giáp đằng đằng sát khí tụ tập tại Bàn Ti Động trước, sẽ chờ đầu kia mắt không mở trâu ngốc giết đến tận cửa, sau đó không muốn kinh hãi chính là làm ra đại chiến một trận rồi!

Duy nhất không hài hòa chính là, thân là bị cướp đối tượng Xích Tỷ Nhi lại không hề tự giác tính, ngược lại xoay vòng hai cái sáng loáng dao bầu, mẩn đở mặt lên truy sát Trư Cương Liệt: "Đứng lại, đứng lại cho ta, ngươi tên khốn kiếp, lại lừa gạt Tri Hồ đi chịu chết. . . Cho ta, đứng lại cho ta, luân gia bảo đảm không đánh chết ngươi!"

"Quan ta, mặc mớ gì đến ta a?" Trư Cương Liệt chạy trối chết, như giết lợn tựa như. . . Không đúng, phải nói hắn vốn là đầu lợn, "Oan uổng a, thật sự oan uổng a, ta liền cái kia thuận miệng nói một câu, ai biết lão Hứa hắn tin hoàn toàn, vẫn đúng là để ta dẫn hắn đến Bạch Cốt Sơn cầu viện."

Còn dám nói? Còn dám nói? Người còn dám nói?

Xích Tỷ Nhi hận đến nghiến răng nghiến lợi, thầm nghĩ là cá nhân đều biết, vị kia nương nương tẩu hỏa nhập ma hỉ nộ vô thường, lần này được rồi, ròng rã ba ngày, đều chưa thấy Tri Hồ trở về, không làm được hiện tại cũng đã bị sái thành xì dầu thịt!

Được rồi, nghĩ đến loại kia đáng sợ tình cảnh, Xích Tỷ Nhi không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, rồi lại không khỏi lo lăng lo lăng, chăm chú cau mày cắn môi anh đào, sáu cái tiểu loli càng là nước mắt rưng rưng, ô ô ô, ca ca thật sự sẽ bị sai thành xì dầu thịt. . . Ô, xì dầu thịt là con tôm, ăn ngon mị?

Không thể nào, không thể nào, Trữ Cương Liệt nghe Xích Tỷ Nhi vừa nói như thế, đúng là thật sự có điểm sơ sệt: "Chẳng lẽ nói, lão Hứa thật sự bị vị kia nương nương cho. . . Ach, các ngươi đừng nhìn ta như thế, trời đất chứng giám, ta thật không phải cố ý!"

Không đếm xỉa tới con lợn này, một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì.

Được rồi, tuy nói thời gian chung đụng không dài, bất quá Tri Hồ tên kia vẫn là rất đầu đại gia tính khí, hùng hồn hào phóng lấy giúp người làm niềm vui lại giảng nghĩa khí, tuy nói xấu bụng châm chọc thời điểm khiến người ta hận đến nỗi răng, thế nhưng tổng thể trên. . . Ach, vân vân, Xích Xích, ngươi làm gì thế lấy ra chiếc kia bán mình táng phu dùng quan tài?

"Ta muốn đi Bạch Cốt Sơn! Hiện tại liền đi!"

Xích Tỷ Nhi chăm chú cắn môi anh đào, một cái tay nâng lên cái kia chiếc quan tài, một cái tay kéo Tử Tử các nàng sáu cái, hãy cùng dự định ngàn dặm tìm phu tựa như: "Tri Hồ nếu như không có chuyện gì, ta liền cầu vị kia nương nương thả hắn trở về, hắn nếu như xảy ra điều gì bất ngờ, ta liền. . . Ta liền cho hắn thủ tiết, làm báo đáp ân tình rồi!"

Đừng nghịch, Xích Xích ngươi đến thật sự a?

Một đoàn yêu quái trợn mắt ngoác mồm, mắt thấy Xích Tỷ Nhi liền muốn nâng lên cái kia chiếc quan tài xuất phát, mau mau xông lên ngăn cản: "Chờ đã, vân vân, Xích Xích ngươi đừng kích động, hiện tại Ngưu Ma Vương lúc nào cũng có thể sẽ đến, không làm được ngươi mới vừa hạ sơn liền đụng vào hắn!"

"Đừng cản ta, cũng làm cho mở!" Xích Tỷ Nhi nỗi giận đùng đùng, viền mắt nhưng không khỏi có chút hơi ửng hồng, "Ô, sớm biết là như vậy, khuya ngày hôm trước hắn nói phải nuôi ta thời điểm, ta đáp ứng để hắn dưỡng cho tốt, ngược lại dưỡng một thoảng cũng sẽ không mang thai. . ."

Âm!

Còn chưa nói hết đây, liền nghe đến phương xa một tiếng nổ vang nổ vang, một đạo hào quang màu trắng bạc mang theo cuồng bạo cơn lốc, dưỡng như thiên thạch tựa như tầng tầng đánh vào Bàn Ti Động trước!

Chờ đến bụi mù dần dần tản đi, liền nhìn thấy một con số trượng xa trong hố lớn, Hứa Tri Hồ rất vất vả đẩy ra nói kỳ chiến phủ, vừa ho khan vừa bò lên trên: "Ta sát, xe này tốc độ quá nhanh, nếu không là chúng ta tại 300 dặm ở ngoài liền bắt đầu giảm tốc độ, không làm được hiện tại liền. . . Ô, các ngươi làm gì nhìn như vậy ta?"

Không có cái gì, một đoàn yêu quái tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn, nhưng lại đột nhiên cùng nhau quay đầu, dùng loại kia rất kỳ quái vẻ mặt nhìn còn giơ quan tài Xích Tỷ Nhi, a, nếu như nhớ không lầm mà nói, vừa vặn như có cái ngõe nǔu nói phải gả. . .

Gả cái đầu ngươi nha, Xích Tỷ Nhi trực tiếp đánh bay bọn khốn kiếp kia, tiếp theo đón lấy tỏ rõ vẻ kinh hỷ, mau mau lôi kéo sáu cái tiểu loli nghênh đón: "Đáng ghét a, Tri Hồ, ngươi chạy đến cái nào. . ."

"Chờ đã nói tiếp, vân vân nói tiếp." Hứa Tri Hồ xoa một chút tỏ rõ vẻ bụi bặm, lại cười híp mắt vỗ vỗ nói kỳ chiến phủ chồ ngồi phía sau, "Cái kia cái gì, đi ra đi, ta chỉ có thể giúp ngươi đến này, sau này lúc ra cửa phải cẩn thận nha."

Lời còn chưa dứt, liền nghe đến tê tê một tiếng, cái kia con rắn nhỏ đột nhiên uốn lượn du ra, rồi lại đón gió loáng một cái hóa thành trăm trượng cự mäng, dọa Đông Minh Sơn bầy yêu nhảy một cái.

Cũng may cái tên này cũng không có hại người ý tú, chỉ là hơi hạ thấp đầu rắn, hướng về Hứa Tri Hồ điểm ba điểm, như là học Nhân tộc tại bái tạ, tiếp theo đón lấy lại rất thân mật tập hợp tới, tại trên đùi của hắn nhẹ nhàng sượt, lại như là gia nuôi vợ bé mèo đang đợi cho ăn.

"Đi thôi, đi thôi." Hứa Tri Hồ vỗ đầu của nó, vừa chỉ chỉ phuong xa Vân Vụ sơn mạch, "Vùng này tương đối an toàn, ngươi tùy tiện tìm một chỗ tu hành, sau đó cũng đừng lại về Nga Mi Sơn đi tới."

"Tê tê, tê tê." Cụ mäng gật đầu liên tục, lại đang bên cạnh hắn đi vòng vài chu, lúc này mới lưu luyến không rời uốn lượn rời đi.

Ánh nắng sáng sớm dưới, nó trăng bạc thân rắn như đồng du rồng, tại màu vàng óng dã cốc ruộng lúa bên trong như ẩn như hiện, thỉnh thoảng dừng lại quay đầu lại nhìn xung quanh, đỏ chót trong mắt ba quang oánh oánh, phảng phất làm sao đều không nỡ ly khai. . .

"Hữu duyên tạm biệt!" Hứa Tri Hồ nhìn bóng người của nó dần dần biến mất ở trong mây mù, không biết tại sao, đột nhiên có loại nhàn nhạt thương cảm, không nhịn được giơ tay lên dùng sức giơ giơ —

"Nhớ tới a, nhớ tới a, nếu như ngươi là mẫu, sau đó lại thành tinh, nhất định phải biến cái đại mỹ nhân đến báo ân a!"

Ta cũng, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều tập thể dụng cây lê, Xích Tỷ Nhi không nhịn được thì có điểm ăn vị: "Này này này, được rồi a, Tri Hồ cái tên nhà ngươi, đến cùng chạy đến nơi nào đi tới?"

"Mồ hôi, cái này một lời khó nói hết a!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, đơn giản khái quát mấy ngày nay trải qua, sau đó lại từ trong lòng lấy ra cái kia năm viên kiêm hoàn: "Nói chung, sự tình chính là cái dạng này, hiện tại vấn đề là, ta không biết này năm viên kiêm hoàn đến cùng phải dùng làm sao?"

Ánh nắng sáng sớm dưới, năm viên kiêm hoàn từ trong lòng bàn tay của hắn chậm rãi bay lên, dường như chim bay tựa như gào thét xoay quanh, tỏa ra dường như sóng gợn tựa như nhàn nhạt ánh sáng màu xanh, nhìn qua rất có linh tính. . .

Đông Minh Sơn bầy yêu hai mặt nhìn nhau, đúng là Xích Tỷ Nhi rốt cục phục hồi tinh thần lại, tiện tay lấy ra một cái kiêm hoàn: "A, để cho ta tới nhìn, cái này rất đơn giản, chỉ cần đưa vào linh khí là có thể, bất quá Tri Hồ ngươi không có linh khí, vậy cũng không có chuyện gì, ngươi dùng linh thạch là có thể rồi!"

Thật hay giả, Hứa Tri Hồ bán tín bán nghi lấy ra mấy viên linh thức, nhìn một chút còn ở trước mặt mình xoay quanh năm viên kiêm hoàn: "Được rồi, vậy thì là nói, ta chỉ cần đem linh thạch chuyển hóa thành linh khí, liền có thể. . . Ta sát!"

Còn chưa bắt đầu đưa vào linh khí, một trận khe núi gió lạnh gào thét mà qua, nguyên bản liền tại lô trong đỉnh bị đốt nửa ngày năm viên kiêm hoàn, đột nhiên liền rầm một tiếng triệt để nát tan. . .

Không phải chứ, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm, đợi được phản ứng lại dự định cứu giúp thời điểm, trong tay chỉ còn dư lại một chút mảnh vỡ: "Híc, có lầm hay không, ta hao hết thiên tân (nghìn cay) vạn khổ đoạt lại pháp khí a, lại liền như vậy. . . Ô?"

Sau một khắc, liền nhìn thấy theo gió tung bay kiêm hoàn mảnh vỡ bên trong, đột nhiên có năm đám ngân quả cầu ánh sáng màu trắng gào thét bay lên không, như có linh thức tựa như xoay quanh vài vòng, tiếp theo đón lấy liền muôn mượn phong đào tẩu.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Xích Tỷ Nhi phản ứng tối đúng lúc, trực tiếp một miệng phun ra mấy chục đạo tơ nhện, mạnh mẽ cuốn lấy năm đám quả cầu ánh sáng: "À được, đây là Tiên Thiên Kiếm Hoàn kiêm hồn, mau

mau nhanh, các ngươi có hay không cái gì trường kiếm loại pháp khí, mau mau lấy ra cùng nó dung hợp, nói không chắc còn có thể cứu!"

Trường kiếm? Đao được không? Lưỡi búa đây?

Đông Minh Sơn bấy yêu mắt to trừng mắt nhỏ, mau mau luống cuống tay chân lấy ra binh khí, một mảnh hô to gọi nhỏ trong tiếng, liền nhìn thấy cái kia năm đám màu trắng bạc kiếm hồn tại mạng nhện bên trong đầu đá lung tung, trong nháy mắt liền muôn thoát vây đao tẩu.

"Mau mau nhanh, mau mau nhanh." Xích Tỷ Nhi tò rõ vẻ trắng xám, mau mau lại là một đạo tơ nhện phun ra đi, "Này là gì kiếm hoàn, kiếm hồn lại mạnh như vậy, không xong rồi, không xong rồi, ta thật sự không chống đỡ nổi, các ngươi đến cùng tìm được chưa?"

Đang tìm, đang tìm, một đám yêu quái gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, cũng mặc kệ trong tay đến cùng là gì binh khí, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên hướng về kiếm hồn trên đập lại nói.

Có thể vấn đề là, còn chờ những binh khí kia đập đi tới, liền nghe đến một tiếng nổ vang nổ vang, năm đám kiếm hồn đột nhiên dùng sức va chạm, mạnh mẽ lao ra mạng nhện, trong nháy mắt liền như chớp giật tựa như bay lên không. .

Đùng!

Còn chưa kịp bay đi, năm thanh binh khí liền tầng tầng đập xuống đến, trực tiếp đem chúng nó cho đập trên đất rồi!

Rất vui mừng xoa một chút mồ hôi lạnh, Hứa Tri Hồ vừa dùng sức ép xuống năm đám kiếm hồn, vừa quay đầu hướng về Xích Tỷ Nhi giải thích: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, cũng còn tốt ta đột nhiên nhớ tới đến, ta vùng núi trong bao còn có... É?"

Còn chưa nói hết đây, trên đất cái kia năm cái binh khí, đột nhiên liền đem màu trắng bạc kiếm hồn tất cả đều hút vào, trong phút chốc ánh bạc mãnh liệt hí lên lóng lánh, liền nhìn thấy năm cái binh khí bỗng nhiên bay lên trời!

Bị ánh bạc này thăng thắn chói mắt, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều không tự chủ được lui về phía sau mở, đúng là Xích Tỷ Nhi tu là tối cao, miễn cưỡng tại cường quang bên trong nheo mắt lại nhìn tới: "A, lại thuận lợi dung hợp, thật là kỳ quái, Tri Hồ a, ngươi lúc nào có binh khí... Phốc!"

Mấy giây sau, đợi được thấy rõ cái kia năm cái binh khí dáng vẻ, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền văng —

Ta sát! Đây là, đây là, cái này giống như là... Dao phay?

Không sai, đúng là dao phay a, hơn nữa còn là năm thanh có chút rỉ sắt dao phay, hấp thu kiếm hồn sau đó, chúng liền như vậy ánh sáng màu xanh mãnh liệt trôi nổi ở trong không khí, tại Hứa Tri Hồ đỉnh đầu loạng chòe loạng choạng, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ chém xuống đến.

Trọn mắt ngoác mồm a, Đông Minh Sơn bầy yêu nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, Xích Tỷ Nhi không nhịn được cắn ngón tay, qua đã lâu rốt cục chậm rãi quay đầu, dùng loại kia xem bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ánh mắt nhìn Hứa Tri Hồ: "Có lầm hay không, ngươi lại dùng dao phay coong..."

Ngươi nói cái gì cũng có thể a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội gãi đầu một cái, đúng là lúc này, Trư Cương Liệt đột nhiên chỉ vào năm thanh dao phay: "Đợi lát nữa, các ngươi xem, này năm thanh dao phay trên còn giống như có khắc tự ư!"

Không sai, còn đúng là, nỗi bỗng bênh giữa không trung năm thanh dao phay trên, lại từng người đều khắc lại vài chữ, liền lên giống như là một câu nói, hơn nữa khắc đến còn lớn như vậy, dù cho cách xa mấy chục trượng đều có thể rõ ràng trông thấy.

Trên thực tế, Xích Tỷ Nhi hiển nhiên không biết chữ, hơn nữa chữ giản thể

cũng có chút khó nhận, thế nhưng này không trở ngại bên cạnh Trư Cương Liệt lung lay đầu, bán hiểu bán không hiểu nói ra ——

"Xin lỗi. . . Tri Hồ. . . Người là người tốt. . ."

Rất tốt, không cần xuống chút nữa niệm, Xích Tỷ Nhi cũng được, Đông Minh Sơn bầy yêu cũng được, đột nhiên tất cả đều tỏ rõ vẻ đồng tình quay đầu, dùng loại kia rất ánh mắt phức tạp nhìn Hứa Tri Hồ. . .

Giời ạ, lão tử liền biết sẽ là như vậy!

Hứa Tri Hồ đỏ cả mặt, rất lúng túng ho nhẹ vài tiếng: "Híc, kỳ thực cũng không có cái gì rồi, ta chính là năm đó rất yêu thích một cái làm đầu bếp em gái, vì lẽ đó cố ý tích trữ nửa năm tiền tiêu vặt, mua bộ này dao phay đưa cho nàng, sau đó. . . Này này này, các ngươi cái kia là vẻ mặt gì, biểu lộ thất bại thật kỳ quái sao?"

"Người nói xem?" Một đoàn yêu quái tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau.

Biểu lộ thất bại là không kỳ quái, bị phát người tốt thè cũng rất bình thường, thế nhưng người tốt thè lại trực tiếp tả tại lui về lễ vật trên, hơn nữa còn tả đến như thế dễ thấy. . . Khắc khặc, Tri Hồ a, cô nương kia đến cùng là yêu người đây, hay là hận người đây, hay hoặc là là yêu hận quấn quýt đây?

Đại gia ngươi! Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy bộ mặt bắp thịt đều ở co giật, thật vất vả mới nhịn xuống phun máu kích động.

Một mực vào lúc này, Xích Tỷ Nhi còn suy tư nhắc tay vấn đề: "Đợi lát nữa, giống như này năm thanh dao phay bản mới vừa cùng khí hồn dung hợp. . . A, vậy thì là nói, Tri Hồ sau đó cùng người đấu pháp thời điểm, sẽ lấy ra này năm thanh dao phay, sau đó. . . Tất cả mọi người đều sẽ thấy trên thân đao đoạn này. . ."

Phốc! Thời khắc này, Hứa Tri Hồ rốt cục không nhịn được miệng đầy phun

máu rồi!

Một đoàn yêu quái liều mạng nhẫn nhịn cười, nhưng là khóe miệng đều ở không kìm lòng được co giật, đúng là Xích Tỷ Nhi nhìn ra rất là đồng tình, không nhịn được vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Tri Hồ a, nghĩ thông điểm mà, tuy nói ngươi không có nữ nhân duyên, thế nhưng dù sao cũng hơn đầu kia trâu ngốc được rồi, tên kia. . ."

Ồm!

Còn chưa kịp nói xong, Xích Tỷ Nhi miệng xui xẻo lại linh nghiệm rồi!

Trong phút chốc, liền nghe nơi rất xa không trung một tiếng nổ vang nổ vang, nương theo gào thét mãnh liệt cát vàng cơn lốc, âm trầm mây đen dường như cuồng triều sóng dữ bao phủ tối, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ chân trời, bỏ ra đứa tay không thấy được năm ngón hắc ám bóng tối.

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Đông Minh Sơn bầy yêu lấy làm kinh hãi, không tự chủ được ngẩng đầu nhìn tới —

Trong phút chốc, một vệt chớp tím ngân rắn dường như to lớn lợi kiếm, trắng trợn không kiêng dè xé rách trời cao!

Không biết từ chỗ nào nổi lên hùng hực lăn lộn sóng lửa, đem hơn một nửa cái mây đen nhuộm thành đỏ tươi như máu màu đỏ thắm, tại đây biến ảo không ngừng hồng quang bên trong, Ngưu Ma Vương to lớn dữ tợn ảo giác, dường như đinh thiên lập địa Troll, tại màu đỏ thắm trong tầng mây như ẩn như hiện, phía sau vẫn có thể mơ hồ trông thấy vô số trâu yêu, điều khiển mây đen yêu phong gào thét mà tới. . .

Sấm sét trong tiếng nổ, mưa xối xả chen lẫn mưa đá trút xuống, cuồng phong gào thét Bàn Ti Động trước yên lặng như tờ, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều chấn động kinh hãi ngẩng đầu nhìn trời. . .

Chỉ là sau một khắc, nương theo Hứa Tri Hồ nhảy lên xe điện, mấy trăm con yêu quái đột nhiên cùng nhau rít gào một tiếng, đằng đằng sát khí răng rắc rút dao ra thương kiếm kích, Xích Tỷ Nhi càng là mắt hạnh trợn tròn, trực tiếp rút ra hai thanh đại khâm đao, đỏ thẫm quần sam dường như hỏa vân tựa như bao phủ nghênh đón ——

"Xét nhà hỏa, sóng vai trên, muôn cướp luân gia trở lại làm áp trại phu nhân, hỏi trước qua luân gia này hai cái mõ bò đao có chịu hay không!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 26: Giống Như Không Có Chúng Ta Chuyện Gì

Không muốn kinh hãi, chính là được!

Mưa xối xả mưa đá cuồng phong gào thét Đông Minh Sơn trên, nhìn màu đỏ thắm hỏa vân chen lẫn màu đen yêu phong hung tợn kéo tới, Đông Minh Sơn bầy yêu cùng nhau rít gào một tiếng, nhất thời trên dưới một lòng dâng lên trăm trượng vách núi, dự bị nghênh tiếp khốc liệt tàn khốc vật lộn cận chiến.

Xích Tỷ Nhi vung vẩy hai thanh sắc bén dao bầu, trong miệng phun ra lít nha lít nhít màu trắng bạc tơ nhện, Trư Cương Liệt Đại Xà Hầu Thanh Sư Vương theo sát phía sau, suất mấy trăm con yêu quái trộn tròn đôi mắt đằng đằng sát khí, Hứa Tri Hồ nhảy lên xe điện, tay trái nồi cơm điện tay phải nắm chuôi dao phay. . . Ach, quên đi, như thế thật mất mặt đồ vật, vẫn là trước tiên ẩn đi được rồi!

Trong nháy mắt, hồng vân hắc phong đã càng ngày càng gần, dường như nộ hải phong ba tựa như dâng tới Đông Minh Sơn, cho dù vẫn cứ cách mấy ngàn trượng khoảng cách, cũng đã có thể rõ ràng trông thấy Ngưu Ma Vương dữ tợn ảo giác, thậm chí cũng có thể cảm giác được hăn cái kia dường như thông gió giống như khủng bố tiếng hít thở. . .

Bị loại khí thế này chấn động, Đông Minh Sơn bầy yêu không khỏi thở dốc gấp gáp lên, nắm binh khí bàn tay đều đang đổ mồ hôi.

Hứa Tri Hồ quay đầu, nhìn cật lực giữ vững bình tĩnh nhưng vẫn cứ khẽ run Xích Tỷ Nhi, đột nhiên cười cợt, nhẹ nhàng nắm chặt nàng tay nhỏ: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, coi như đánh không lại, ta còn có thể mang ngươi bỏ trốn mà. . ."

"Ai. . . Ai muốn cùng ngươi bỏ trốn?" Xích Tỷ Nhi không nhịn được phiền phiền đẹp đẽ khinh thường, nhưng nhìn Hứa Tri Hồ đáng ghét nụ cười, nhưng lại không biết tại sao, đột nhiên cảm thấy trong lòng yên tĩnh rất nhiều.

Chỉ có điều, tỏ rõ vẻ ứng đở có chút lúng túng, nàng không nhịn được ho nhẹ vài tiếng, nói sang chuyện khác tựa như ngẩng đầu lên, nhìn hỏa vân hắc phong gào thét mà đến: "A, nói đến, đầu kia trâu ngốc tuy rằng đầu óc không dẽ xài, nhưng dù sao cũng là Nhân Nguyên đỉnh cao tu vi, vốn vẹn là quy mô lớn để lên đến, thì có loại này kinh người khí thế!"

Đúng không, tuy nói có chút trưởng người khác uy phong diệt chính mình chí khí, nhưng là Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều là thăng thắn tình tình, vẫn đúng là không nhịn được gật đầu liên tục —

"Chính là, chính là, ngươi xem tên kia cuốn lấy hỏa vân đến khí thế, thật là đáng sợ!"

"Không sai, còn có phía sau hắn những yêu binh, không hổ là nghiêm chỉnh huấn luyện đẳng đẳng sát khí, nhìn như phân tán ra đến không hề trận pháp có thể nói, nhưng lẫn nhau hô ứng tốc độ nhanh kinh người!"

"Đâu chỉ a, nhìn thấy Ngưu Ma Vương cả người liệt diễm sao, cái tên này mấy ngày không gặp, lại còn học được phun ra nuốt vào xích diễm pháp môn, coi như khắp toàn thân đều bị đốt cháy khét. . . Các loại, đợi lát nữa, đốt cháy khét?"

Ồ, tình huống giống như có chút không đúng?

Được rồi, hỏa vân hắc phong xác thực đã đến Đông Minh Sơn bầu trời, xích lửa khói lăng cũng đang cuộn trào mãnh liệt lăn lộn, nhưng là từ trong biển lửa lao ra Ngưu Ma Vương cùng những trâu yêu, lại sứt đầu mẻ trán cả người cháy, vô cùng chật vật tả thiểm hữu trốn, xem ra không giống như là muốn một cái nuốt Bàn Ti Động, ngược lại như là, như là. . . Ach, như là tại bị người đuổi giết?

Không sai, đúng là tại bị người đuổi giết a!

Trong phút chốc, liền nhìn thấy mấy chục đạo bay lên trời màu đỏ thẫm cột lửa bên trong, vị kia Xích Giao chân nhân một tay ôm nỗi giận đào hoa Tam Nương, một tay giơ ánh lửa bốc lên liệt diễm Cửu Dương ấn, tỏ rõ vẻ dữ tợn vặn vẹo rít gào đuổi theo ——

"Không biết sống chết trâu yêu, một mình tung mặt trăng nhỏ kia hỏng mất bản tôn chuyện tốt không đề cập tới, còn dám ba hồi hai lần đùa giỡn nhà ta Tam Nương, thật sự cho rằng bản tôn không dám giết ngươi sao?"

Tiếng gầm gừ ầm ầm chấn động sơn mạch, hắn giơ lên cái viền này liệt diễm Cửu Dương ấn, cùng hung cực ác phủ đầu đập xuống!

Trong tiếng nổ, nhất thời có vô số ba mắt Hỏa nha từ ẩn bên trong réo vang bay ra, hung tợn va về phía Ngưu Ma Vương cùng những trâu yêu, tiếp theo đón lấp nổ vang tự bạo, nổ đến hơn một nửa cái bầu trời đều dường như muốn bị xé rách rồi!

Đáng thương những trâu yêu tu vi thấp, bị này vô cùng vô tận biển lửa đên cuồng đốt cháy, nhất thời cả người là hỏa chất vật chạy trốn, khó trách bọn hắn vừa nãy chạy trốn vui vẻ như vậy.

Ngưu Ma Vương cả người nho bào đều bị đốt thành mảnh vỡ, chỉ có thể tại trong biển lửa tức đến nổ phổi kêu quái dị: "Ngươi ồ, lão tử cũng không biết ngươi đang nói cái gì, không phải là đùa giỡn cái kia cô nàng sao, còn như vậy đuổi lão tử không tha sao?"

Còn dám nói, đào hoa Tam Nương tử khí đến đỏ cả mặt, điểm đậm đáng yêu y ôi tại Xích Giao chân nhân trong lồng ngực, viền mắt ẩm ướt hồng chỉ vào Ngưu Ma Vương: "Chân nhân, ngài nên vì ta làm chủ a, chính là con này đại già trâu ngốc, lần trước đánh ngất ta muốn mang về làm mười sáu phòng phu nhân, lần này lại đột nhiên nửa đường nhô ra nói cái gì nối lại tiền duyên, nếu không là ngài tới kịp, chỉ sợ ta... Ô ô ô!"

Cái gì đều có thể nhẫn, chính là hoàn bảo màu sắc mõm không thể nhẫn nhịn!

Xích Giao chân nhân nhìn thấy Tam Nương loại kia nước mắt như mưa sạch sẽ biểu hiện, càng thêm giận không nhịn nổi nỗi trận lôi đình, lúc này thôi thúc liệt diễm Cửu Dương ấn, trăng trợn không kiêng dè hung tợn đập xuống, lại đập xuống, lại lại đập xuống!

Biển lửa bao phủ bên trong, Cửu Dương ấn liền phảng phất một tòa cháy hừng hực to lớn núi lửa, quay chung quanh Ngưu Ma Vương cuồng oanh loạn tạc, nổ đến hỏa vân bốc lên xích diễm tăng vọt: "Tam Nương yên tâm, bản tôn hôm nay liền giúp ngươi hả giận, liên đới hôm qua cùu đồng thời báo... Trâu ngốc, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!"

Ngươi ô, lão tử không phát uy, thật sự coi ta sợ ngươi a!

Ngưu Ma Vương bị thiêu đốt cả người bốc khói, cũng là đánh ra chân hỏa đến rồi, trực tiếp tại hỏa vân bên trong lăn khỏi chỗ, lần thứ hai hóa thành uy phong lẫm lẫm dữ tợn hung ác... Ach, bò sữa!

Trong phút chốc, ỷ vào thân thể to lớn cứng rắn như cương, hắn trực tiếp phán mở bốn vó, đón liệt diễm Cửu Dương ấn oanh kích xông lên, một đôi màu vàng sừng trâu dường như to lớn lưỡi dao sắc, lại đụng phải Xích Giao chân nhân đều có chút không chống đỡ được...

Ach... Giống như, đối với chúng ta chuyện gì?

Bàn Ti Động ở ngoài trên đất trống, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu hai mặt nhìn nhau, đột nhiên không biết nên nói cái gì cho phải, đợi lát nữa, con trâu kia không phải đến cưỡng hôn đây, làm sao nửa đường lại theo người đánh tới đến rồi?

"Ta tốt muôn biết cái gì..." Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, chỉ có thể cảm khái thế giới này vẫn đúng là tiểu lặc.

Không cần phải nói, Xích Giao chân nhân khẳng định là nghe xong đào hoa Tam Nương mật báo, cố ý đến 10 vạn yêu núi phụ cận tìm kiếm thâu rắn giả, kết quả là cái kia xảo, vừa vặn nửa đường đụng với đến cưỡng hôn Ngưu Ma Vương, phỏng chừng Ngưu Ma Vương nhìn thấy đào hoa Tam Nương sau đó, lại không nhịn được đi tới hỏi ước sao, sau đó... .

Được rồi, một câu nói, không tìm đường chết sẽ không phải chết!

"Đợi lát nữa, trước tiên đừng để ý tới bọn hắn đánh như thế nào lên, chúng ta hiện tại phải giúp bên nào?" Quái lạ bầu không khí bên trong, Xích Tỷ Nhi đúng là rốt cục nhớ tới một cái vấn đề mấu chốt.

Ai cũng không giúp, chúng ta phụ trách không rõ chân tướng vây xem là được rồi!

Hứa Tri Hồ cười híp mắt mở ra vùng núi bao, lấy ra rất nhiều hạt dưa ô mai phân cho đại gia: "Đến đến đến, lợi dụng lúc bọn họ còn không có phát hiện, chúng ta trước tiên tìm một nơi xem trò vui... A, lại nói ngược lại, nơi nào tương đối an toàn, tầm nhìn lại đủ tốt?"

Cái này đơn giản, Xích Tỷ Nhi sớm có dự bị, lúc này tại Bàn Ti Động trước một tảng đá lớn trên vỗ một cái, liền nghe đến xoạt xoạt vài tiếng nhẹ vang lên, Đại Thạch đột nhiên rất quái lạ chậm rãi dời, lộ ra phía dưới một con đường.

Không cần phải nhắc tới tỉnh rồi, Đông Minh Sơn bấy yêu lập tức nhảy tiến vào, vẫn đúng là rất thần kỳ a, phía dưới này lại là cái đào xong mật thất, hơn nữa không biết dùng pháp thuật gì, lại chỉ cần ngang đầu lên, liền có thể xuyên thấu qua mặt đất rõ ràng nhìn thấy giữa không trung cảnh tượng.

"Híc, Xích Xích ngươi đào bao lâu?" Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính.

"Trước đây đào rồi, đào đến mấy năm." Xích Tỷ Nhi dương dương tự đắc chỉ kém đong đưa đuôi, "Khi đó, thường thường sẽ có bị lừa gạt kẻ ngốc đến tìm phiền phức, ta liền đào như vậy một cái mật thất, còn cố ý dùng yêu thuật gia cố.

.. Nhìn cái gì vậy, lẽ nào lừa gạt kẻ ngốc phạm pháp sao?"

Là tại hạ thua, Hứa Tri Hồ không nhịn được lệ nóng doanh tròng, thầm nghĩ
tỷ tỡ ngươi đến cùng lừa bao nhiêu kẻ ngốc a.

Đúng là lúc này, mấy cái yêu quái ngang đầu lên, nhìn một chút không trung
còn tại loạn chiến Xích Giao chân nhân cùng Ngưu Ma Vương, vẫn là không
nhịn được có chút lo lắng: "A, xem cái kia hai tên này tương ái tương sát đáng
vẽ, cũng không biết biết đánh bao lâu, lưỡng bại câu thương đúng là được rồi,
chỉ sợ trong đó có một phuơng thắng lợi, lại muốn tới tìm chúng ta Bàn Ti Động
phiền phức. . ."

Sợ cái gì, Trư Cương Liệt cười toe toét vung lên móng: "Liền coi như bọn họ
bên trong ai thắng, phỏng chừng cũng là nguyên khí đại thương, chúng ta mọi
người cùng nhau tiến lên. . . Lại nói, lão Hứa ngươi không phải vừa thôi đi năm
thanh dao phay pháp khí sao?"

Đúng nha, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa đã quên chuyện này, nhìn một chút
trong lồng ngực của mình năm thanh dao phay.

Có đạo lý, này năm thanh dao phay xuyên qua sau liền thành pháp khí, lại
dung hợp Tiên Thiêm Kiếm Hoàn kiếm hồn, từ trên lý thuyết tới nói nên rất
cường đại mới đúng, bất quá hiện tại vấn đề là, rốt cuộc muốn làm sao sử dụng
đây, tổng sê không để cho ta xoay vòng chém người chứ?

"Thử một chút xem chăng phải sê biết?" Xích Tỷ Nhi suy nghĩ một chút,
không chút nghĩ chỉ vào cái kia năm thanh dao phay, "Đến, Tri Hồ ngươi
thử tập trung sự chú ý, lấy tay đặt ở bìa ngoài trên. . . Không sai, chính là viết
người là người tốt chỗ đó!"

Con em ngươi a, có thể không để cái này sao?

Hứa Tri Hồ liều mạng mắt trợn trắng, đúng là nửa tin nửa ngờ dựa theo Xích
Tỷ Nhi lời giải thích, thâm hít sâu dứt bỏ tạp niệm, sau đó cẩn thận từng

tý môt đưa tay đặt tại dao phay trên.

Trong phút chốc, năm thanh dao phay đột nhiên khẽ run lên, nỗi lên mắt sáng hào quang màu trắng bạc, một đoạn văn tự phảng phất có tự mình ý thức, đột nhiên xuất hiện tại Hứa Tri Hồ trong đầu.

"Ồ?" Chỉ chốc lát sau, qua loa đọc đọc đoạn chữ viết này, Hứa Tri Hồ đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Làm sao? Chẳng lẽ không có thể sử dụng?" Xích Tỷ Nhi thật tò mò nhìn hắn,

"Có thể sử dụng, tuyệt đối có thể sử dụng." Hứa Tri Hồ vẻ mặt thật sự rất kỳ quái, "Ta chính là đang nghĩ, đến lúc đó dùng lúc thức dậy, có thể sẽ có chút. . ."

"Chờ đã, các ngươi xem cái kia!" Đang lúc này, Trư Cương Liệt đột nhiên chỉ vào không trung hô to một tiếng.

Lời còn chưa dứt, liền trong chớp mắt này, giữa không trung kịch chiến đã dấy biến đột ngột sinh!

Mãnh liệt trong ánh lửa, vị kia Xích Giao chân nhân dữ tợn rít gào, giận không nhịn nổi cầm trong tay xích diêm Cửu Dương ấn, quanh thân khớp xương vang rền dong đưa chuyển động thân thể, trong phút chốc quanh thân hỏa khí mãnh liệt phun trào, lần thứ hai hóa thành nửa người nửa giao dữ tợn ma tướng, trực tiếp rít gào một tiếng hung tợn đụng vào!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, Ngưu Ma Vương cả người liệt diêm sôi trào, rốt cục không chống đỡ được thua trận, hướng về Bàn Ti Động nơi này cuống quýt chạy trốn: "Ngươi ô, lão tử cùng ngươi cái gì cùu cái gì oán, nhất định phải đuổi theo ta không tha?"

"Cho bản tôn đi chết đi!" Xích Giao chân nhân căn vőn không muốn phí lời, trực tiếp mang theo mười mấy trượng mãnh liệt ánh lửa, dường như to lớn thiêng

thạch tựa như đáp xuống.

Trong phút chốc, liền nghe đến một tiếng giao long thét dài, hắn cùng cái viên này liệt diễm Cửu Dương ấn hiệp hai làm một, hóa thành một điều giương nanh múa vuốt màu đỏ thăm Giao Long, từ phía sau đằng đằng sát khí đuổi theo, thuận thế giơ lên sắc bén như dao chân trước, hướng về Ngưu Ma Vương phía sau lưng ác ra sức vồ một cái!

Tê một tiếng, khối lớn huyết nhục tứ tán tung toé, máu tươi dường như suối phun tựa như tuôn ra!

Ngưu Ma Vương tò rõ vẻ vặt vẹo gào lên đau đớn, rốt cục mất đi cân bằng trực tiếp va hạ xuống, vấn đề là nhiều như vậy địa phương có thể va, hắn lại lại như xếp vào vệ tinh định vị hệ thống tựa như, trùng trùng va về phía Bàn Ti Động trước vách núi. . .

"Đáng chết!" Đông Minh Sơn bầy yêu cùng nhau biến sắc, nếu để cho Ngưu Ma Vương va trúng mặt thất, chỉ sợ đại gia đều sẽ bại lộ.

"Bảo vệ cửa động, ta đến!" Thời khắc nguy cấp, Hứa Tri Hồ đột nhiên nhảy lên một cái, điều khiển xe điện gào thét lao ra mặt thất, thuận lợi giơ lên nồi cơm điện đập tới.

Âm!

Bay lên trời nồi cơm điện, trước mặt va vào lao xuống mà đến Ngưu Ma Vương, nhất thời đồng thời bay ngược ra ngoài!

Phảng phất trời long đất lở tựa như, cả tòa Đông Minh Sơn đều tại chấn động kịch liệt, khủng bố như nước thủy triều sóng khí bao phủ tới, xung kích đến Hứa Tri Hồ liền người mang xe điện đồng thời lui về phía sau mở.

Thời khắc này, hiện đang lao xuống Xích Giao chân nhân cũng được, cả người cháy đen bị loạn thạch che giấu Ngưu Ma Vương cũng được, đột nhiên

đồng thời ngạc nhiên không nói gì, liền như vậy cùng nhau trổ mắt ngoác mồm quay đầu nhìn phía —

Ach, vào lúc này, chỉ cần mỉm cười, chỉ cần mỉm cười là có thể rồi!

Đón bọn họ quái lạ ánh mắt, Hứa Tri Hồ ngồi ở xe điện trên, lộ ra rất vô tội rất vô tội nụ cười, suy nghĩ một chút lại cảm thấy lực tương tác không đủ, còn rất thành khẩn giơ tay lên giơ giơ —

"Này! Các ngươi đánh các ngươi, ta chính là vừa vặn. . . Ta sát, đi ngang qua cũng phạm pháp sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 27: Demacia Vạn Tuế

Quả đất tròn!

Giữa trưa màu vàng dưới ánh mặt trời, tàn tạ không chịu nổi Bàn Ti Động trước, nguyên bản kịch liệt tranh đấu chiến trường, giống như đột nhiên liền đã biến thành không hề có một tiếng động điện ảnh. . .

Sôi trào đầy trời bụi bặm bên trong, Hứa Tri Hồ ôm nỗi cơm điện cưỡi xe điện, tỏ rõ vẻ vô tội đứng ở đó, ạch, mỉm cười, mỉm cười, nghe nói yêu cười nữ hài vận may đều sẽ không kém. . . Cùng lý, nam hài cần phải cũng gần như chứ?

Sự thực chứng minh, ngươi coi như cười đến nở hoa đều vô dụng!

Xích Giao chân nhân trợn mắt ngoác mồm giơ liết diễm Cửu Dương ấn, hoàn toàn lơ là hiện đang loạn thạch bên trong Ngưu Ma Vương, ngây người như phỗng sảng sốt mấy giây, đột nhiên cả người run rẩy, cuồng loạn điên cuồng cười to: "Diệu a, diệu a, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên có thể. . . Vô tri tiểu bối, cho bản tôn xuống địa ngục đi thôi!"

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, bên cạnh đào hoa Tam Nương đã sớm lạnh rên một tiếng, nghiến răng nghiến lợi giành trước công tới!

Giấu ở tóc mây bên trong phá hồn đào hoa trâm, nghênh gió nhè nhẹ lung lay loáng một cái, đột nhiên hiện ra một cái như ẩn như hiện dữ tợn ma đầu bộ xương, mở ra máu tươi miệng lớn hung tợn cắn lạc!

Này này này, lại không phải ta đùa giỡn ngươi?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, thuận lợi giơ lên nỗi cơm điện ra

bên ngoài ném một cái: "Cái kia cái gì. . . Đào hoa Tam Nương?"

"Kêu ngươi cô nãi nãi. . ." Đào hoa Tam Nương theo bản năng bật thốt lên, sau đó, sau đó liền không cần giải thích.

Trong phút chốc, nồi cơm điện đón gió loáng một cái răng rắc vang vọng, trực tiếp chuyển hóa thành to lớn lò vi sóng, tiếp theo đón lấy một đạo ánh sáng màu xanh gào thét bắn ra, chưa kịp Tam Nương phản ứng lại, liền đem nàng cho đưa vào lò bên trong nhiệt độ cao nướng đi tới.

"Cái gì?" Xích Giao chân nhân lấy làm kinh hãi, không kìm lòng được hơi thay đổi sắc mặt.

"Xích Giao chân nhân!" Chưa kịp hắn phản ứng lại, Hứa Tri Hồ bên kia lần thứ hai hô to một tiếng.

Này tiếng hô phảng phất mang theo hồn xiêu phách lạc pháp lực, dù cho Xích Giao chân nhân không muốn đáp lại, lại cũng không tự chủ được bật thốt lên.

Chỉ là hoảng hốt trong lúc đó, mắt thấy ánh sáng màu xanh lần thứ hai cuốn qua đến, hắn đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, hầu như là theo bản năng rít gào há mõm, phun ra một đạo nóng rực thiêu đốt liệt diễm!

Âm âm một tiếng, liệt diễm cùng ánh sáng màu xanh va chạm vào nhau, nhất thời đồng thời tiêu tan vô hình!

"Cho bản tôn đi chết đi!" Xích Giao thật trong lòng người vô cùng quyết tâm, nanh cười một tiếng hóa thành bán giao ma tướng, cháy hừng hực lợi trảo đột nhiên nǎm lên, mang theo cực kỳ thô bạo sương mù đỏ ngòm, thế như chẻ tre giống như hung tợn oanh lại đây!

Âm!

Một quyền uy, khủng bố như vậy, tăng lớn cây rừng càng tại đòn đánh này dưới đỗ nát hơn nữa!

Điên cuồng tung toé đá vụn bụi mù bên trong, liền nghe đến một tiếng động cơ nổ vang, nói kỳ chiến phủ lóng lánh xa ánh sáng đèn một nhảy ra, rất mạo hiểm cưỡi mây đạp gió phóng lên trời, mạnh mẽ né qua Xích Giao chân nhân lợi trảo quét ngang.

"Nguy hiểm thật! Nguy hiểm thật!" Hứa Tri Hồ sờ sờ gò má trên vết máu, điều khiển nói kỳ chiến phủ trên không trung queo thật nhanh.

"Tiểu bối, chạy đi đâu?" Xích Giao chân nhân nanh cười một tiếng, mang theo sôi trào liệt diễm phóng lên trời, bất đồng nói kỳ chiến phủ gia tốc thoát đi, liền trực tiếp giơ lên cái viên này liệt diễm Cửu Dương ấn, cách mấy trăm trượng hung mãnh nổ ra.

"Xích Giao chân nhân!" Hứa Tri Hồ cuồng quýt điều khiển nói kỳ chiến phủ trốn xa, thuận lợi càng làm nồi cơm điện ném đi.

"Ngu xuẩn, đều nói rồi chiêu này đúng. . ." Xích Giao chân nhân cười lạnh một tiếng, đột nhiên trong lòng kinh hãi, hầu như là theo bản năng khom lưng.

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy nồi cơm điện Reagan bản không có ánh sáng màu xanh quyển ra, ngược lại là nắm chuôi dao phay cùng nhau bắn ra, rất nham hiểm gào thét mà tới —

Xoạt xoạt xoạt! Xoạt xoạt xoạt! Xoạt xoạt xoạt!

Căn bản không cho Xích Giao chân nhân phản ứng cơ hội, nắm chuôi dao phay vây quanh hắn chính là một trận loạn chém, khởi đầu còn có thể xem thấy rõ thân dao, trong nháy mắt chỉ còn dư lại mơ hồ bóng mờ, lại quá mấy giây, liền chỉ nhìn thấy một mảnh ánh bạc gào thét bốc lên, trên chặt dưới khám tả tước lại phách còn rất nham hiểm chuyên hướng chỗ yếu đi. . .

Ta chém! Ta lại chém! Ta lại lại chém! Ta chém chém chém chém chém chém chém chém chém!

Đánh xong thu công, ba giây đồng hồ sau, năm chuôi dao phay chém đến hài lòng, cùng nhau bay lên trời trốn về đến Hứa Tri Hồ phía sau.

Gió lạnh phất qua, Xích Giao chân nhân trổ mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, hai mắt đăm đăm chậm rãi cúi đầu, nhìn mình trong tay cái viên này liệt diễm Cửu Dương ấn —

Âm! Cửu Dương ấn đột nhiên khẽ run lên, đột nhiên xuất hiện một cái vết rách!

Răng rắc! Bé nhỏ vết rách đột nhiên lan tràn, dường như mạng nhện tựa như khuếch tán ra đến!

Leng keng lang! Sau một khắc, liền nghe đến một tiếng kêu khẽ, liệt diễm Cửu Dương ấn đột nhiên tan xương nát thịt!

Trợn mắt ngoác mồm a, trong mật thất Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm!

Ta sát, đây là liệt diễm Cửu Dương ấn a, đây là cấp thứ bảy pháp khí a, hơn nữa còn là dùng ngàn năm biển mây ngọc chế tạo thành, lại liền như thế, liền như thế nát?

"Ây . ." Xích Giao chân nhân tò rõ vẻ ngớ ra cúi đầu, nhìn một chút trong tay mình mảnh vỡ, lại rất mờ mịt ngẩng đầu lên, nhìn phía Hứa Tri Hồ phía sau xoay quanh năm chuôi dao phay.

Mấy giây sau, cái tên này đột nhiên tò rõ vẻ dữ tợn rít gào, hai mắt đỏ chót mãnh nhào lên: "Hỗn, vô liêm sỉ, bản tôn cùng ngươi liều mạng!"

Thiểm! Hứa Tri Hồ rất vô tội gãi đầu một cái, trực tiếp đẹp cần ga liền thiểm rồi!

Muốn bao nhanh liền nhanh bao nhiêu, đợi được cuồng bạo sóng lửa gào thét bao phủ tới, nói kỳ chiến phủ đã sớm chạy trốn liền khí thải đều không nhìn

thấy, Xích Giao chân nhân dử tợn một trảo thất bại, đầy mắt đỏ chót điên cuồng rít gào: "Không biết xấu hổ, ngươi tên khốn này, có bản lĩnh đừng. . ."

Đây là ngươi nói a!

Tiếng gào còn trên không trung vang vọng, vừa đào tẩu nói kỳ chiến phủ, lúc này lại khói đặc cuồn cuộn vọt mạnh trở về, trời mới biết tốc độ nó nhanh bao nhiêu, lại trong nháy mắt liền đi vòng cái đại quyển, rất quý dị từ Xích Giao chân nhân phía sau xông lại!

Cái gì cũng không cần nói, Hứa Tri Hồ trực tiếp chỉ tay một cái: "Đi thôi, đại sư cầu. . . Ach, không đúng, là dao phay quân!"

Xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, đón Xích Giao chân nhân kinh hãi ánh mắt, nắm chuôi dao phay quân lại là một trận điên cuồng loạn chém, chém đến được kêu là một cái sảng khoái tràn trề, chém đến được kêu là một cái nhiệt tình buông thả, chém đến được kêu là một cái uống hồng trâu thêm năng lượng!

Nhưng đây không phải là trọng điểm rồi, trọng điểm là, đợi được Xích Giao chân nhân vừa mới chuẩn bị phản kích, nắm chuôi dao phay quân lại gào thét một tiếng cơ trí thiêm rồi!

"Tạm biệt!" Hứa Tri Hồ thuận lợi triệu hồi dao phay quân, một cước đạp cắn ga tận cùng, nói kỳ chiến phủ lần thứ hai gào thét mà đi, trong nháy mắt lại thoát được liền cái bóng đều không nhìn thấy.

Toàn bộ phía sau lưng đều máu thịt be bét, Xích Giao chân nhân nổi trận lôi đình miệng đầy phun máu, bóng ma trong lòng điện tích đã lớn đến không cách nào tính toán, chỉ là này trong phút chốc, đột nhiên nghe được phía sau lại là tiếng gió rít gào, hắn hầu như là theo bản năng dử tợn một trảo!

Vô dụng!

Vừa rõ ràng hướng về phía đông nam rồi đi nói kỳ chiến phủ, lúc này lại rất quý dì từ phía tây nam xông về, sau đó năm chuôi dao phay quân lại tới nữa rồi cái ngược gای án, hướng về Xích Giao chân nhân vặt mặt chính là một trận chém lung tung, sau đó. . . Lại lóe lên!

Giời ạ! Đây là ta đã thấy tối không tiết tháo đấu pháp rồi!

Đông Minh Sơn bầy yêu tại trong mật thất nhìn ra cùng nhau sát mồ hôi lạnh, Tri Hồ tên kia, chạy trốn lúc đó có tốc độ kinh người vật cưỡi, đánh lén lúc đó có không theo lẽ thường dao phay quân, chờ đến cơ hội liền cuồng khản mấy chục đao, coi như khản không trúng cũng có thể nghênh ngang lách mình, không tiết tháo a không tiết tháo. . . Ach, bất quá ta yêu thích!

Sự thực chứng minh, càng không tiết tháo còn ở phía sau đây!

Phương hướng, trên dưới phải trái, tiền tiền hậu hậu, Hứa Tri Hồ điều khiển nói kỳ chiến phủ qua lại xung đột, chạy trốn nhanh cũng coi như, hắn còn lao ra đánh lén, lao ra đánh lén cũng coi như, hắn lại còn hô khẩu hiệu —

"Demacia vạn tuế!" Năm thanh dao phay quân cùng nhau gào thét bắn ra.

"Chính nghĩa chỉ ở dao phay bên trong phạm vi!" Năm thanh dao phay quân đánh mạnh trên ba đường!

"Thiên Mã lưu tinh quyền thêm Lư Sơn thăng long bá thêm tùy tiện cái gì!" Năm thanh dao phay quân chém trúng liền chạy!

"Ngươi truy ta, nếu như ngươi đuổi tới ta, ta liền để ngươi khà khà khà. . ." Năm thanh dao phay -kun không có chém trúng cũng chạy!

Tới tối lui lui, nửa khắc đồng hồ sau, đáng thương Xích Giao chân nhân tuy rằng tu vi xa cao, nhưng vẫn bị chém vào cả người máu thịt be bét, càng khó có thể hơn chịu đựng chính là loại kia trong lòng to lớn thương tổn, quả thực là chỉ có thể chống đối không thể phản kháng.

Phẫn nộ rồi, triệt để phẫn nộ rồi, lại một lần nữa bị chém vào miệng đầy phun máu, vị này chân nhân rốt cục nổi giận đến râu tóc đều trương, bỗng nhiên há mồm hoành tỏa ra bốn phía: "Vô liêm sỉ, cho bản tôn. . ."

Âm!

Từ trong miệng bắn ra mười mấy trượng mãnh liệt cột lửa, lấy hắn làm trụ cột vị trí, hung tợn hoành tỏa ra bốn phía, hết thảy bị chạm được núi đá cây cối tất cả đều cháy hừng hực, trong nháy mắt liền bị bốc hơi lên thành sương mù.

Mạo hiểm bỗng nhiên cúi đầu, Hứa Tri Hồ hầu như là chùi cột lửa vọt tới, chỉ là trong phút chốc, khi hắn điều khiển nói kỳ chiến phủ quay đầu lại nhìn tối, đột nhiên thay đổi sắc mặt —

Đúng, liền trong chớp mắt này, đuổi theo hắn đỉnh đầu gào thét bắn xuyên qua mãnh liệt cột lửa, lại vừa vặn đánh vào Bàn Ti Động trước!

Một đòn trúng mục tiêu, toàn bộ Bàn Ti Động đều đổ nát hơn nửa, nhưng càng hỏng bét chính là, nguyên bản ẩn giấu ở lòng đất mật thất cũng tại đòn đánh này bên trong chia năm xẻ bảy, mãnh liệt lăn lộn sóng khí bay lên trời, đang xem trò hay Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều kinh ngạc thốt lên, không tự chủ được bay ngược ra ngoài.

"Cái gì?" Xích Giao chân nhân ngẩn người, chỉ là trong phút chốc, nhưng lại đột nhiên tỏ rõ vẻ dữ tợn ngửa mặt lên trời cười to, mang theo sôi trào liệt diễm gào thét lao xuống, "Không biết xấu hổ tiểu bối, ngươi không phải có thể trốn sao, bản tôn liền ở ngay trước mặt ngươi, trước hết giết sạch người đàn bà của ngươi cùng những này hồ băng cẩu hũu!"

Cười gǎn thanh chưa lạc, mãnh liệt liệt diễm đã hung tợn va tiến vào bầy yêu bên trong, lợi trảo dấy lên mãnh liệt xích diễm gào thét quét ngang mà qua, đung mũi chịu sào Trữ Cương Liệt cùng Đại Xà Hầu nhất thời kêu rên bay ngược ra ngoài, Hà tướng quân lùi đến chỉ chậm nửa nhịp, bị Xích Giao chân nhân một cái chân hỏa phun trúng mặt, trực tiếp như cột lửa giống như cháy hừng hực lên.

Lui về phía sau! Lui về phía sau!

Liền trong chớp mắt này, mắt thấy Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều kinh ngạc thốt lên lùi về sau, Xích Tỷ Nhi đột nhiên nghiên răng nghiên lợi, phảng phất quyết định cắn môi anh đào, trực tiếp đón cùng hung cực ác Xích Giao chân nhân xông lên ——

"Khốn nạn, luân gia vốn là không muốn dùng chiêu này, thế nhưng. . . Không cho xem, tất cả đều không cho xem!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 28: Lão Tử Muốn Hồng

Âm!

Nương theo nghiên răng nghiên lợi gầm lên, Xích Tỷ Nhi đột nhiên lăn khỏi chỗ!

Đầy trời khói đen bay lên trời, đợi được gió lạnh thổi tan sương mù, liền nhìn thấy Bàn Ti Động trước trên đất trống, đã hiện ra một cái to lớn dường như xe ngựa màu trắng bạc con nhện ——

Màu trắng bạc thân thể khổng lồ, dường như một chiếc song luân xe ngựa, sáu con mắt dường như chuông đồng tựa như, đỏ chót toả ra khiếp người huyết quang, răng nanh um tùm miệng lớn bên trong, phun ra màu xanh lục độc khí, tám cái chân dài đủ vài trượng trường, phảng phất sắc bén to lớn liêm đao, vền vẹn ở trong không khí nhẹ nhàng vung lên, liền phát sinh có thể nứt kim thạch tê hý lên. . .

"Hí!" Cho dù là Xích Giao chân nhân, giờ khắc này cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, "Ngươi đây yêu nghiệt, lại là, lại là thượng cổ dị chủng sáu mắt ngân chu thành tinh, chẳng trách có thể đỗ được bản tôn sí diễm công kích!"

"Ồ? Sáu mắt? Ngân chu?" Hứa Tri Hồ đang điều khiển nói kỳ chiến phủ lao xuống mà đến, thấy cảnh này đúng là ngạc nhiên không nói gì.

"Không cho xem!" Xích Tỷ Nhi nhất thời nổi giận, cuốn lên một tảng đá liền đập tới, "Còn xem, còn xem, luân gia ghét nhất chính là hiện ra nguyên hình, tám cái chân gì đó khó coi chết rồi!"

"Đừng nghịch, đều lúc nào, ngươi còn có tâm tình quản cái này?" Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn trời, thầm nghĩ nữ nhân thực sự là một loại không thể nào hiểu được sinh vật.

Đừng dài dòng, Xích Tỷ Nhi hận đến nghiến răng nghiến lợi, trực tiếp vung vẩy tám cái liêm đao tựa như chân dài, hướng về Xích Giao chân nhân hung tợn chém tới: "Vô liêm sỉ, luân gia xinh đẹp như vậy như hoa, lại bị ngươi bức có phải hay không không hiện ra nguyên hình, lần này nhất định sẽ bị tên kia cười nhạo đến mấy năm. . . Đều là ngươi, đều là ngươi, đều là ngươi, đều là ngươi tạo thành!"

Cho nên nói, dung mạo oán niệm, có lúc là có thể kích phát tiềm lực!

Bị triệt để làm tức giận, Xích Tỷ Nhi vung vẩy tám cái liêm đao chân dài, lại hùng hổ đứng vững Xích Giao chân nhân, răng nanh um tùm miệng lớn càng là bỗng nhiên mở ra, liền nghe đến tê hý lên không dứt bên tai, mấy trăm đạo màu trắng bạc tơ nhện dày đặc phun ra, đón gió hóa thành che ngợp bầu trời mạng nhện, mạnh mẽ đem Xích Giao chân nhân vây ở mạng nhện bên trong.

"Xét nhà hỏa, sóng vai tiến lên!" Xung quanh Đông Minh Sơn bầy yêu sơ hãi không thôi, thấy cảnh này nhất thời tinh thần đại chấn, Trư Cương Liệt lập tức chép lại đại khâm đao, dǎng dǎng sát khí mãnh nhào tới.

Trong phút chốc, bị Xích Tỷ Nhi vây ở mạng nhện bên trong không cách nào hành động Xích Giao chân nhân, nhất thời thân bên trong mấy chục đao, dù hắn có lửa cháy rùng rực hộ thể, trong lúc nhất thời cũng không khỏi chật vật bị thương.

Có cơ hội, có cơ hội, thấy cảnh này, Đông Minh Sơn bầy yêu càng là tinh thần đại chấn, lúc này lấy ra ngày đó đối phó cái kia nhận muội cuồng ma thủ đoạn đến, hắn không sợ chết hướng phía trước bổ nhào, ngược lại mấy ngày qua vì chuẩn bị chiến tranh, lão Hứa luyện không ít đan dược chữa trị vết thương đi ra, chỉ cần không bị tại chỗ giết chết, tổng có thể cứu lại đến.

Vô liêm sỉ! Các ngươi những người này vô liêm sỉ!

Xích Giao chân nhân bỗng nhiên cúi đầu, nhìn Tru Cương Liệt một đao chém đứt chính mình pháp quan, nhất thời giận không nhịn nổi rít gào một tiếng: "Chỉ bằng các ngươi, chỉ bằng các ngươi cũng muốn nhốt lại bản tôn. . . Cho ta, phá!"

Nói đến phá cái chữ này, quanh người hắn liệt diễm hùng hực sôi trào, trực tiếp dường như cuồng triều sóng lớn tựa như nổ ra đi, đem mấy trăm con yêu quái tất cả đều nổ đến bay ngược ra ngoài, trong biển lửa Xích Giao chân nhân trực tiếp hóa thành nửa người nửa giao ma đầu, vung vẩy lợi trảo quét ngang mà qua, đem vách núi đều oanh đến cơ hồ muối đổ nát.

"Chết tiệt!" Xích Tỷ Nhi ỷ vào thân thể to lớn cứng rắn, mạnh mẽ đứng vững lửa cháy hùng hực thiêu đốt, miệng đầy tơ nhện càng là kéo dài không ngừng phun ra, hóa thành một tầng lại một tầng màu trắng bạc mang nhện, không ngừng đem Xích Giao chân nhân triền ở bên trong, "Tri Hồ, có thủ đoạn gì mau mau xuất ra, luân gia không chịu được nữa thời gian bao lâu rồi!"

"Chỗng đỡ, kiên trì nữa một lúc!" Hứa Tri Hồ điều khiển nói kỳ chiến phủ gào thét mà tới, mười ngón biến ảo bấm một cái pháp quyết, mang theo ánh sáng màu xanh chỉ tay một cái ——

"Thái thượng vô cực, năm đao hợp nhất!"

Trong phút chốc, năm chuôi dao phay cùng nhau vang lên ong ong, từ sau lưng của hắn gào thét bay ra, bay lên trời xông lên mấy trăm mét trên không, tiếp theo đón lấy hóa thành lóng lánh loá mắt xán lạn ánh sáng màu xanh, tại màu đỏ thẫm trong tầng mây ngừng tụ dung hợp được. . .

Chỉ trong chốc lát không tới, liền nhìn thấy cái kia xích hỏa giống như thiêu đốt mật Vân Trung, một thanh cự lớn như núi cao giống như thanh đao dần dần ngưng tụ thành hình, thân đao đường viền tuy rắng nhưng như bóng mờ giống như nhiều lần gợn sóng, nhưng mỗi một lần nhìn như nhu nhược sóng gợn dập dờn, nhưng dù sao có thể mang theo như nước thủy triều ác liệt đao khí, đem

bốn phía tầng mây hư không đều xé ra vô số đạo vết rách. . .

Đáng chết, Xích Giao chân nhân bị mạng nhện mạnh mẽ nhốt ở bên trong, ngẩng đầu trông thấy chuôi này to lớn thanh đao dần dần ngưng tụ thành hình, không khỏi sợ nỗi da gà hãi hùng khiếp vía, chỉ cảm thấy có cái gì trí mạng nguy cơ hiện đang kéo tới.

"Cho ta. . . Phá!" Nỗi giận gầm lên một tiếng, quanh người hắn liệt diễm hừng hực sôi trào, sắc bén như đao lợi trảo mạnh mẽ đâm vào dẻo dai mạng nhện, mạnh mẽ hướng về hai bên xé rách, cho tới đều phát sinh sắc bén chói tai pha lê tiếng ma sát.

"Phốc!" Gặp phải loại này khủng bố oanh kích, Xích Tỷ Nhi không khỏi miệng đầy phun máu, nhưng vẫn cứ gắt gao chống không ngừng phun ra tơ nhện.

"Tỷ tỷ! Tỷ tỷ!" Tử Tử các nàng sáu cái cuồng quýt cướp tới, nước mắt rưng rưng cắn ngón tay, cũng học Xích Tỷ Nhi dán vẻ phun ra tơ nhện, dù cho số lượng cũng không nhiều lắm, thế nhưng thêm một phần đều là tốt đẹp.

"Còn muốn, còn bao lâu nữa, ta nhanh không kiên trì được rồi!" Xích Tỷ Nhi miễn cưỡng phun ra một cái mang huyết chân nguyên, màu trắng bạc tơ nhện trên đều trải rộng đỏ đậm vết máu, mạnh mẽ đem mạng nhện lần thứ hai gia cố to thêm.

"Lập tức! Lập tức!" Hứa Tri Hồ nhìn không trung còn đang ngưng tụ thành hình to lớn thanh đao, rất đau lòng lấy ra cuối cùng một chút linh thạch, trực tiếp hướng về không trung ném một cái ——

Trong phút chốc, mấy trăm viên linh thạch bị màu xanh đao khí xoắn một cái, nhất thời hóa thành sôi trào mãnh liệt linh khí thủy triều, dường như cá voi hấp nước tựa như bị thanh đao triệt để hấp thu!

Được này sung túc linh khí bổ dưỡng, nguyên bản bóng mờ bất ổn to lớn

thanh đao nhất thời đọng lại thành hình!

Liền nhìn thấy thân đao đột nhiên tăng vọt, một đao cột sáng màu xanh từ lưỡi dao bên trong gào thét lao ra, bay lên trời đón gió loáng một cái, thẳng tới chín tầng mây tầng bên trong, hóa thành trông rất sống động to lớn dao phay ảo ảnh, dù cho cách mấy trăm dặm đều có thể rõ ràng trông thấy... .

Thời khắc này, 10 vạn yêu trong núi khắp nơi yêu vương cũng được, đồng cương các nơi chính đạo tà ma cũng được, liền ngay cả những ẩn cư đại năng ma đầu Quỷ Vương, cũng tất cả đều bị này cảnh tượng kì dị trong trời đất kinh động, hầu như là không hẹn mà cùng cùng nhau ngẩng đầu nhìn phía lên chín tầng mây!

"Giờ ạ, ta có một loại dự cảm, lão tử muôn đỏ!" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm ngẩng đầu lên, nhìn mây xanh trong tầng mây to lớn dao phay ảo giác.

Uy phong lẫm lẫm cự lớn như núi cao dao phay ảo giác, xem ra đương nhiên rất phong cách, nhưng vẫn đề ở chỗ, khi nó có thể thấy rõ ràng xuất hiện ở giữa trời cao, trên thân đao cái kia đoạn nhẫn lại, cũng rõ rõ ràng ràng đến liền cái người mù đều có thể nhìn thấy ——

"Xin lỗi, Tri Hồ, ngươi là người tốt..."

"Tri Hồ, ngươi là người tốt..."

"Ngươi là người tốt..."

"Người tốt... Người... Người..."

Cái gì cũng không cần nói rồi, thời khắc này, Hứa Tri Hồ đại danh, truyền khắp 10 vạn yêu núi, truyền khắp đồng cương vạn dặm, vô số yêu ma quỷ quái Luyện Khí sĩ bôn ba cho biết, hỏi thăm trong đó tin tức ——

"Người đến a, mau chóng đi vào điều tra, cái kia gọi Tri Hồ là lai lịch ra sao, vì sao càng có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất xưng hán cho thỏa đáng

người?" Đông cương Hỏa Vân Động bên trong, bị kinh động xuất quan Cửu Vân chân nhân liền hạ mười hai đạo pháp chỉ.

"Vô liêm sỉ, cái kia gọi Tri Hồ gia hỏa, dĩ nhiên làm ra cảnh tượng lớn như vậy, đoạt bản vương danh tiếng. . . Tra, nhanh tra, mau mau cho bản vương đi thăm dò!" Hoàng Phong Sơn Đại Phong Động bên trong, đang ôm mấy cái mỹ nhân uống rượu Hoàng Phong Đại Vương, hung tợn ném chén rượu, một đám tiểu yêu vội vã lao ra động đi thăm dò tham.

"Ồ, cái kia gọi Tri Hồ nam tử, đến cùng làm cái gì có lỗi với người khác sự tình, dĩ nhiên khiến cho như vậy tuyên cáo thiên hạ, lẽ nào hắn đem vị nào si tình em gái cái bụng làm đại sau đó lại chạy trốn?" Bích Thụ Sơn bên trong, Văn Tiêu nương nương Tam tỷ muội tỏ rõ vẻ quái lạ, chỉ cảm thấy lòng hiếu kỳ tăng mạnh, không nhịn được líu ra líu ríu thảo luận.

Đỏ, xác thực hồng, hồng đến độ có thể thương blog đầu đề rồi!

Bàn Ti Động trước, Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt nhìn lên bầu trời, đột nhiên có loại "Lão tử đến cái nào nói lý đi" phun máu kích động: "Híc, cố ý, đây là cố ý, cái kia nữu khăng định biết ta sẽ xuyên qua, vì lẽ đó trước thời gian liền. . ."

"À được, đừng động sự trong sạch của ngươi rồi!" Đúng là lúc này, Xích Tỷ Nhi tuy rằng cũng nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, cũng đã cưng lại chi không chịu đựng nổi, "Đáng ghét a, đến cùng còn bao lâu nữa, ta thật sự. . ."

Đến rồi! Hứa Tri Hồ rốt cục phản ứng lại, lúc này chỉ tay một cái —

Trong phút chốc, liền nghe đến một tiếng nổ vang chấn động, cả tòa Đông Minh Sơn đều nhảy nhảy!

Sôi trào dâng trào đầy trời hồng vân bên trong, màu xanh to lớn dao phay ảo giác, đột nhiên vang lên ong ong run rẩy, trên không trung chậm rãi xoay người, tiếp theo đón lấy không hề sát khí nhẹ nhàng một ma!

Đúng, không có cái gì gió nổi mây vẫn, cũng không có cái gì Kim xà múa, nó chính là trôi nổi tại cửu tiêu bên trong, nhìn như hời hợt cọ xát một ma. . .

"Không!" Xích Giao chân nhân đang đang kinh hoàng tránh thoát mạng nhện, liền như thể tò rõ vẻ vặt vẹo sợ hãi ngangs đầu, nhìn chuôi này to lớn dao phay trên không trung một ma, nhất thời thì có một đạo chói ánh mắt trụ từ trên trời giáng xuống, đem cả người hắn đều triệt để nuốt hết.

Đau nhức! Mạnh liệt đau nhức! Không cách nào hình dung đau nhức!

Loại này cắt rời hồn phách tựa như kịch liệt thống khổ, chỉ duy trì ngắn ngủi trong nháy mắt, Xích Giao chân nhân tò rõ vẻ co giật, hầu như là theo bản năng bật thốt lên hô to: "Không, không muốn, đừng có giết ta. . . Ế?"

Được rồi, vốn là thật sự coi chính mình chết chắc rồi, nhưng là chờ hắn kinh hãi mở mắt ra, nhưng phát hiện mình y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở Bàn Ti Động trước, từ đầu đến chân từ Cửu Dương ấn đến pháp bào tất cả đều hoàn chỉnh không thiếu sót, liền ngay cả tóc đều không có thiếu một cái. . .

"Làm sao, tại sao lại như vậy?" Xích Tỷ Nhi cùng bầy yêu tiếng hoan hô vừa tới bên mép, thấy cảnh này nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Không thể, cái này không thể nào a, Tri Hồ cái kia năm thanh dao phay, phân tán ra đến đều có thể chém vào Xích Giao chân nhân vết thương chằng chịt, làm sao năm đao hợp nhất tụ tập lên sau đó, ngược lại là, ngược lại là. . . Giờ ạ, cái này không khoa học!

Quý dì trong yên tĩnh, Xích Giao chân nhân tò rõ vẻ mờ mịt nhìn mình, đột nhiên đên cuồng run rẩy, ngửa mặt lên trời cười to lên: "Ha ha, ha ha ha ha, ha ha ha ha, bản tôn quả nhiên cát nhân tự có thiên tướng, liền ngay cả. . . Tiểu bối, đã như vậy, liền đến phiên ngươi đi chết rồi!"

Chết tiệt! Xích Tỷ Nhi sắc mặt đại biến, nỗ lực gắng gượng chống cự uể oải

thân thể, phấn đấu quên mình che ở Hứa Tri Hồ phía trước, liền ngay cả người bị thương nặng Đông Minh Sơn bầy yêu cũng liếc nhìn nhau, khẽ cắn răng xông lại chống đối.

"Chớ sốt sắng, chớ sốt sắng." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, lại nhìn một chút đối diện dữ tợn hung ác Xích Giao chân nhân, "Cái kia cái gì, lão huynh, người xác định người thật sự không có chuyện gì sao?"

"Ngươi, ngươi muốn nói cái gì?" Nhìn Hứa Tri Hồ loại kia rất quái lạ vẻ mặt, Xích Giao chân nhân không biết tại sao, đột nhiên cảm thấy có chút chột dạ, "Hỗn, vô liêm sỉ, thiếu giả vờ giả vẹt, ngươi cho rằng bản tôn còn có thể bị lừa sao?"

"Không chột dạ, ngươi lưu cái gì mồ hôi a?" Hứa Tri Hồ rất đồng tình nhìn hắn, rồi lại đàng hoàng trọng ho nhẹ vài tiếng, "Khặc khặc, là như vậy, ta này năm đao hợp nhất sau đó thả ra đao khí, cũng sẽ không trực tiếp đối với ngươi bề ngoài tạo thành thương tổn, bất quá nhưng sẽ phá hư ngươi ngũ tạng lục phủ, dẫn đến linh khí bạo loạn huyết thống xung đột, vì lẽ đó. . ."

"Vì lẽ đó?" Xích Giao chân nhân không tự chủ được liền bị mang kênh mương bên trong đi tới.

"Vì lẽ đó, ngươi tốt nhất hiện tại chớ lộn xộn, tuyệt đối đừng lộn xộn!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc nhìn hắn, "Nói như thế, đừng nói là vận dụng linh khí, ngươi chính là hiện tại đi về phía trước một bước, không sai, liền đi một bước, cũng sẽ lập tức cả người huyết thống nổ tung, trực tiếp ầm một tiếng nổ bay lên trời nha!"

Thật hay giả, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu nghe được hút vào hơi lạnh, tưởng tượng một thoáng loại kia máu thịt tung toé tình cảnh, vẫn đúng là không nhịn được cùng nhau rùng mình lạnh lẽo.

"Hồ. . . Nói hươu nói vượn!" Xích Giao chân nhân mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng, theo bản năng cúi đầu nhìn cước diện, "Buồn cười, ngươi cho rằng

bản tôn có tin hay không?"

"Không tin? Không tin ngươi liền đi một bước a!"

"Đi thì đi, bản tôn này liền đi cho ngươi xem!"

"Đi a!"

"Đi. . . Đương nhiên phải đi!"

"Đi mau!"

"Đi. . . Đi đại gia ngươi!"

Tới tối lui lui, hai người miệng pháo đã lâu, Xích Giao chân nhân vẫn là đầu đầy mồ hôi lạnh, sững sờ không dám nhấc chân đi ra một bước, quỷ mới biết tiểu tử kia có phải là gạt ta, giả cũng coi như, có thể vạn nhất là thật sự. . .

"A a a, thật nhảm chán a!" Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh đều nhìn ra ngáp, "Ta nói, hai người các ngươi xong chưa a, cái kia ai, ngươi liền đi một bước, đi một bước được rồi, quá mức ta trước tiên giúp ngươi viết xong di ngôn mà!"

"Khốn nạn!" Càng như vậy nói, Xích Giao chân nhân càng là không dám động, "Các ngươi này bầy yêu nghiệt, đừng hòng bản tôn bên trong các ngươi quỷ kế, hừ hừ, bản tôn liền đứng ở nơi này không chuyển động, ta ngược lại muốn xem xem, ai có thể đem ta. . ."

"Ồ, các ngươi đang đùa Mộc Đầu Nhân trò chơi sao?" Còn chưa kịp nói xong, không trung đúng là truyền tới một thật to mò âm thanh.

Không hề phát hiện, Hứa Tri Hồ cùng Đông Minh Sơn bầy yêu cũng được, còn tại con vịt chết mạnh miệng Xích Giao chân nhân cũng được, tất cả đều lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng cùng nhau ngẩng đầu nhìn tới —

Sau đó, ánh vào bọn họ mi mắt, lại là một tấm trôi nổi ở trong không khí màu

phấn hồng mềm mại giường lớn, cùng với trên giường vị kia đang cắn một khối tiểu bánh giòn, con mắt trừng trừng nhìn chăm chăm máy vi tính xách tay màn hình, hai cái tay còn hiện đang hết sức chăm chú liều mạng theo tay chuôi áo ngủ mỹ nhân. . .

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ thật không biết nên nói cái gì, có cái kia mấy giây, hắn giống như nghe được cái kia ống nước công nhảy lên lá cờ trượt xuống đến qua cửa âm thanh.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là liền trong chớp mắt này, Đông Minh Sơn bầy yêu đã rất kinh ngạc nhận ra vị này mỹ nhân là ai, Trữ Cương Liệt thậm chí là theo bản năng bật thốt lên: "Nương nương?"

"Hừ hừ!" Thạch Cơ nương nương rốt cục thuận lợi mở ra ải này, mặt mày hớn hở thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Chỉ chốc lát sau, chờ nàng ngẩng đầu nhìn đến đang cười nói kỳ chiến phủ Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền lộ ra mặt tươi cười: "Cái kia ai, Bản cung là cố ý đến tìm được ngươi rồi. . . A, ngươi giới không ngại đưa cái này bút cái gì bản mượn Bản cung dùng một quãng thời gian?"

"Híc, không có chuyện gì, ngược lại ta thông thường đều dùng đài thức." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm.

"Thật sao?" Thạch Cơ nương nương nhất thời mặt mày hớn hở, nhưng lại đại nghĩa lầm nhiên vung tay lên, "Bất quá mà, Bản cung cũng không thể bạch dùng đồ vật của ngươi. . . Ân, tốt như vậy, Bản cung liền thay ngươi làm chút gì, tỷ như. . ."

Phố! Thời khắc này, nhìn vị kia nương nương cười híp mắt quay đầu, rất không có ý tốt nhìn về phía mình, trợn mắt ngoác mồm Xích Giao chân nhân rốt cục không nhịn được miệng đầy phun máu —

Không có thiên lý a, không có thiên lý a, các ngươi bọn khốn kiếp kia, có như

vậy đại bối cảnh, làm gì không nói sớm một chút đi ra, đại gia ngươi, sớm biết các ngươi có như chỗ dựa vậy, lão tử điên rồi mới sẽ với các ngươi không qua được... Ô ô ô, không mang theo như vậy, đây không phải là bãy người sao?

Âm!

Hắn nơi này đang bi phẫn rơi lệ đây, kết quả là nghe được bên cạnh đống đá vụn một tiếng nổ vang, mặt mày xám xịt Ngưu Ma Vương rất cục phần nộ gầm thét lên, từ bên trong hung tợn một nhảy ra: "Vô liêm sỉ, các ngươi những người này già hỏa tất cả đều là vô liêm sỉ, ngày hôm nay ai cũng đừng nghĩ chạy, lão tử muốn từng cái từng cái thu thập... Ô?"

Lời chưa kịp ra khỏi miệng, cái tên này đột nhiên liền hai mắt đăm đăm, ngoác ngắt đầu lên, nhìn giữa không trung khuôn mặt đẹp lười biếng Thạch Cơ nương nương.

Một giây, hai giây, ba giây!

Ba giây đồng hồ qua đi, Ngưu Ma Vương đột nhiên dùng sức lướt qua khói miệng chảy nước miếng, tỏ rõ vẻ hung phấn trực tiếp bay lên trời, một phát bắt được Thạch Cơ nương nương tay nhỏ, làm sao cũng không chịu thả ra: "Oa ha ha ha, vị tiểu thư này, không biết có từng gả nhân gia, lão tử... Không đúng, tiểu sinh chính là núi xanh thăm núi nhân sỹ, gia sản bạc triệu phú giáp một phuơng, tiểu thư nếu là..."

Không tìm đường chết sẽ không phải chết a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn hắn, không nhịn được ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc, Lão Ngưu a, có chuyện ta không thể không nhắc nhở ngươi... ."

"Không có nghĩa khí già hỏa, đợi lát nữa lại tính sổ với ngươi!" Ngưu Ma Vương hung tợn phun bạch khí, bất quá chờ hắn lại quay đầu nhìn Thạch Cơ nương nương, nhất thời lại ẩn tình đưa tình, "A, nói đến, tiểu sinh vừa trải qua một nhà mới mở khách sạn, nơi đó giường lớn rất mềm mại, nếu như... Ô? Vì tiểu thư này, chúng ta trước đây có phải là ở nơi nào gặp?"

"Không sai, chúng ta xác thực gấp." Thạch Cơ nướng nướng tựa như cười mà không phải cười nhìn hắn.

"Thật sao? Chẳng trách ta cảm giác răng khá quen, nha ha ha ha a."

"Vì lẽ đó?"

"Vì lẽ đó, đây chính là kiếp trước nhất định duyên phận a, ta chỗ này vừa vặn có thủ. . ."

"Âm!"

Thời khắc này, lóng lánh sấm sét đột nhiên trải rộng toàn bộ bầu trời, tại Ngưu Ma Vương đáng thương trong tiếng kêu gào thê thảm, tại Thạch Cơ nướng nướng thuốc không thể bình tĩnh lần thứ hai nổi khùng bên trong, Hứa Tri Hồ nhìn một chút bên cạnh Xích Tỷ Nhi, đột nhiên ôm lấy hiện đang gặm cánh gà Tử Tử, tại nàng béo mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn dùng sức lạch cách một cái —

"Thu công, tối hôm nay chúng ta nước ăn luộc cá. . . Ach, hay là còn có nướng bò sữa bài?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 29: Đánh Cho Một Tay Tốt Trò Chơi

Mười hai giờ trưa, Hứa Tri Hồ là bị ngoài cửa sổ ầm ĩ cung ly thanh đánh thức . . .

Mơ mơ màng màng mở mắt ra, hắn xoa say rượu qua đi còn rất đau đầu, qua đã lâu rốt cục ngất ngất ngây ngây bò lên, sau đó liền nhìn thấy nhà cũ bên ngoài cái kia mảnh trên đất trống, Trư Cương Liệt Đại Xà Hầu bọn họ một đoàn yêu quái, còn tại vô cùng phấn khởi ăn uống linh đình hồ ăn hải nhét ni —

Trư Cương Liệt miệng đầy tửu túc giận, ôm một vại bia mãn quán; bên cạnh Đại Xà Hầu cùng Thanh Sư Vương không biết cho tới cái gì, mi mở mắt cười không ngậm mồm vào được; Xích Tỷ Nhi ôm sáu cái gặm cánh gà muội muội, còn tại khổ não ngày hôm qua phát hiện nguyên hình sẽ có hay không có tổn hình tượng ; còn Xích Giao chân nhân . . .

Ach, cái tên này đứng bên ngoài một đêm, hiện tại đang cầm một đóa hoa tại xé cánh hoa: "Gạt ta, không có gạt ta. . . Gạt ta, không có gạt ta. . . Gạt ta, không có . . ."

"Mồ hôi một cái, các ngươi sẽ không từ tối ngày hôm qua uống đến hiện tại chứ?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ coi như chúc mừng Xích Xích bảo vệ chiến đấu được thành công lớn, cũng không cần tập thể uống đến nhanh cồn trúng độc. . . Ô?

Đang cảm khái đây, hắn lơ đãng liếc mắt nhìn qua, đột nhiên phát hiện Thạch Cơ nương nương lại cũng tại yêu quái trong đám bày ra cái kia cái giường lớn, mặt mày hớn hở tựa ở gối trên kế tục chơi game, bên cạnh cả người cháy đen Ngưu Ma Vương cúi đầu ủ rũ, nhưng còn đến tội nghiệp nâng một bàn tiểu bánh

giòn, chỉ cần Thạch Cơ nương nương đánh vang chì, liền lập tức rất thức thời đưa lên.

Đây chính là tìm đường chết đánh đổi a!

Hứa Tri Hồ nhìn ra rất là cảm khái, rồi lại không khỏi hơi kinh ngạc, kỳ quái a kỳ quái, không phải nói vị kia nương nương thường thường sẽ phạm bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ không thích hợp ra ngoài, làm sao tối hôm qua đến hiện tại đều ở lại Bàn Ti Động, cũng không có thấy nàng phát bệnh uống thuốc tới?

"A, ngươi có phải là đang nghĩ, tại sao ta vào lúc này không có phát bệnh?" Không có dấu hiệu nào, trước một khắc còn tại chơi game Thạch Cơ nương nương, đột nhiên liền ngay cả người mang giường chuyển qua hẵn phía trước cửa sổ, hơn nữa còn cười híp mắt ném khói tiểu bánh giòn cho hẵn, "Kỳ thực đi, gần nhất Bản cung bệnh tốt lắm rồi a, rốt cục có thể tình cờ đi ra đi tới. . . A, nói đến, giống như chơi game cũng có trợ giúp nha!"

"Đừng nghịch, muốn chiếm lấy máy vi tính của ta liền minh nói xong rồi!" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn nàng.

"Là thật sự, giống như thật sự có trợ tại giảm bớt tâm tình ư!" Thạch Cơ nương nương cũng rất thành khẩn nhìn hẵn, tiểu bánh giòn bột phấn đều rơi xuống mảnh giường.

Được rồi, hai người liền ngu như vậy vô cùng mắt to trừng mắt nhỏ, qua nửa ngày sau đó, Hứa Tri Hồ rốt cục chớp chớp chua xót con mắt chịu thua: "Quên đi, ngài muốn dùng liền kế tục dùng được rồi, bất quá lại nói ngược lại, nương nương ngài thật xa đến chúng ta Đông Minh Sơn, chính là vì mượn notebook sao?"

"Làm sao có khả năng, Bản cung là loại kia mê muội mất cả ý chí người sao?" Thạch Cơ nương nương lưu luyến không rời để bút xuống ký bản, sau đó lại đang Hứa Tri Hồ loại kia "Ngươi chính là" quái lạ trong ánh mắt, đột nhiên tò

rõ vẻ nghiêm túc ho nhẹ vài tiếng: "Được rồi, nói chính sự, kỳ thực ta lần này tới là có một cái rất trọng yếu. . ."

Ồ, phảng phất nhận ra được bầu không khí đột nhiên trở nên nghiêm nghị, xung quanh đám yêu quái tất cả đều không hẹn mà cùng xoay đầu lại.

Liền ở tại bọn hắn tập thể nhìn kỹ bên trong, Thạch Cơ nương nương khẽ run, đem bàn tay tiến vào trong lồng ngực, sau đó lấy ra. . . Ach, mấy viên đan được: "Chờ đã, đợi lát nữa, Bản cung giống như vừa nhanh phát bệnh rồi!"

Thuốc không thể đình a, Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm, mau mau đưa cho chén nước cho nàng.

Khoan hãy nói, uống thuốc sau đó, thật sự cảm giác moe moe cute!

Nhé nhàng thở phào một cái, vừa khuôn mặt có chút vặn vẹo Thạch Cơ nương nương, rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, đồng thời lần thứ hai trở lại đề tài chính: "Hừm, là như vậy, kỳ thực Bản cung lần này đến, là muốn hỏi một chút Tri Hồ ngươi. . ."

"Hỏi ta?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc mở to hai mắt.

"Không sai!" Thạch Cơ nương nương tỏ rõ vẻ nghiêm túc nhìn hắn, "Bản cung muốn hỏi chính là. . . Tri Hồ a, ngươi có nguyện ý hay không. . . A, có nguyện ý hay không đảm nhiệm Đông Minh Sơn. . . Sơn thần?"

Phốc, còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền văng: "Đợi lát nữa, ta mới vừa có phải là nghe lầm, lão nhân gia ngài nói muốn ta làm Đông Minh Sơn. . . Sơn thần, ạch, chờ sau đó, chính là nói, chuyên môn quản lý Đông Minh Sơn?"

Không sai, Thạch Cơ nương nương đàng hoàng trịnh trọng gật đầu, rồi lại suy tư ngẩn đầu lên, hoài niệm chuyện cũ tựa như nhìn chân trời mây tía: "Nhớ năm đó, Bản cung phụng ta giáo Thông Thiên giáo chủ chi mệnh, trấn thủ thống

ngự đong cương yêu tộc, khi đó Bản cung dưới trướng có ba ngàn sơn thần, phân quản 10 vạn yêu núi, hàng năm ánh sáng đưa trước đền thuế thì có mấy triệu linh thạch, đền chỗ nào đều có người tiếp đón, ăn cơm xưa nay không trả thù lao. . ."

"Nói điểm chính, cảm tạ!" Hứa Tri Hồ không nhịn được đánh gãy.

"Được rồi, được rồi." Thạch Cơ nương nương rất bất mãn lườm hắn một cái, rồi lại rất tang thương thở dài, "Đáng tiếc a, mấy ngàn năm qua trải qua các loại cướp loạn, hơn nữa Bản cung tẩu hỏa nhập ma sau đó vô tâm quản lý, bây giờ đong cương 10 vạn yêu núi quả thực là hỗn loạn tung bừng, năm đó Bản cung sắc phong những núi đó thần toàn cũng không biết chạy đi đâu rồi, mới bốc lên yêu vương không phải thực lực không đủ, chính là đầu óc nước vào. . ."

Nói đến đầu óc nước vào, vị này nương nương rất tự nhiên quay đầu, liếc nhìn hiện đang đoan mâm Ngưu Ma Vương, mãn đỏ mặt lên Ngưu Ma Vương giận mà không dám nói gì, chỉ có thể ở trong lòng oán thầm một trăm lần, đại gia ngươi, ngươi mới đầu óc nước vào, cả nhà các ngươi đều đầu óc nước vào!

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra rất không nói gì, không nhịn được ho nhẹ vài tiếng: "Cái kia cái gì, nói chính sự, nói chính sự, vì lẽ đó nương nương ý của ngài là?"

"Bản cung ý tứ là, nếu Bản cung bây giờ bệnh tình từng bước chuyển biến tốt, cũng là thời điểm muốn một lần nữa chấn hưng khí tượng." Thạch Cơ nương nương như không có chuyện gì xảy ra quay đầu trở lại đền, lại cười híp mắt nhìn hắn, "Vừa vặn, này Đông Minh Sơn một vùng còn thiếu cái sơn thần, Bản cung thủ hạ vừa không có ứng cử viên phù hợp, Tri Hồ ngươi nhìn qua rất vừa mắt, lại đánh cho một tay tốt trò chơi, không bằng. . ."

Đừng nghịch, chơi game cùng làm quan có cái sợi lông quan hệ a?

Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn tròn, dứt khoát trực tiếp kéo qua bên cạnh Xích Tỷ Nhi: "Híc, thừa Mông nương nương ngài để mắt, bất quá ngài làm gì không tìm cái bản địa yêu quái đây, nói thí dụ như Xích Xích liền rất

thích hợp, nàng vốn là Đông Minh Sơn yêu quái, lại rất được người yêu mến."

"Ồ? Ta?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc mở to hai mắt.

"Nàng không được!" Thạch Cơ nương nương chỉ liếc mắt nhìn liền lắc đầu phủ định, suy nghĩ một chút lại bù đắp một câu, "Hừm, ở đây yêu quái cũng không được, đặc biệt là đầu kia lợn!"

Được rồi, vừa còn ngẩng đầu ưỡn ngực Trư Cương Liệt nhất thời liền cúi đầu ủ rũ: "Băng, dựa vào cái gì a? Không sai, lão Hứa là mạnh hơn ta một tí tẹo như thế, cũng so với ta hơi hơi thông minh một chút, nhưng là hắn mới vừa tới, lại là Nhân tộc, dựa vào cái gì muốn cho hắn đến làm sơn thần quản đế ý đến chúng ta Đông Minh Sơn a?"

"Lý do sao?" Thạch Cơ nương nương không để ý chút nào dựng thẳng lên ba ngón tay, "Số một, Bản cung cao hứng; thứ hai, Bản cung đồng ý; thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất, bởi vì. . . Đông Minh Sơn cũng rất yêu thích Tri Hồ a!"

Được rồi, bài trừ trước hai cái vô căn cứ lý do không đề cập tới, cuối cùng này điều cũng thật là có chút kỳ quái, một đoàn yêu quái không nhịn được hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ cái gì gọi là Đông Minh Sơn cũng rất yêu thích Tri Hồ, lẽ nào bọn họ muốn tới đoạn nhân thú. . . Ach, không đúng, người núi yêu mến sao?

Nói như thế nào đây, Thạch Cơ nương nương rất chăm chú suy nghĩ một chút, dứt khoát trực tiếp sờ tay vào ngực, lấy ra một cái ánh sáng màu xanh lóng lánh từ phương hộp gỗ: "Tốt như vậy, ta chỗ này có một viên Đông Minh Sơn sơn thần ẩn, các ngươi ai cảm giác mình có tư cách làm sơn thần, liền lên đền thử một lần!"

Như vậy cũng được, một đoàn yêu quái tỏ rõ vẻ kinh ngạc, qua nửa ngày, Trư Cương Liệt rốt cục không nhịn được giơ lên móng vấn đề: "Sao, làm sao thí?"

Đơn giản đến mức a, Thạch Cơ nương nương cười híp mắt chỉ tay một cái

hộp: "Bất kể là ai, tới tả một phần Đông Minh Sơn thần ý chỉ, chỉ cần che lén cái này sơn thần ẩn sau đó có thể có hiệu lực, liền chứng minh hắn là Đông Minh Sơn tán thành sơn thần."

Nói như vậy, nương theo nàng chỉ tay một cái, ngọn núi kia thần ẩn hộp đột nhiên mở ra, nương theo linh khí mãnh liệt bốc lên, đặt ở trong hộp sơn thần ẩn kim quang mãnh liệt, phảng phất bị vô hình sương mù thác giơ tự động bay lên trời!

"Đây là? Đây là?" Trư Cương Liệt bọn họ bị kim quang soi sáng đến cơ hồ không mở mắt ra được, tất cả đều tỏ rõ vẻ hiếu kỳ vây lên đến.

Trư Cương Liệt càng là không thể chờ đợi được nữa, trực tiếp liền duỗi ra móng đi lấy: "A a a, cái này chính là sơn thần ẩn sao, lão tử từ sinh ra đến hiện tại đều chưa từng thấy đây, ngày hôm nay có thể coi là có cơ hội mở mắt. . . Phốc!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 30: Đông Minh Sơn Chi Chủ

Mấy giây sau, các thay rõ cái viền này bay lên không trôi nổi sơn thần ấn, Hứa Tri Hồ cùng mấy trăm con yêu quái tất cả đều tập thể trợn mắt ngoác mồm!

Qua cực kỳ lâu sau đó, Hứa Tri Hồ rốt cục không nhịn được quay đầu, dùng loại thuốc kia không thể đình a vẻ mặt nhìn Thạch Cơ nương nương: "Híc, nương nương, ta niệm sách rất nhiều, ngài lừa gạt không được ta. . . Cái này, cái này, cái này rõ ràng là bạch củ cải được không?"

Không sai, đúng là bạch củ cải a, hơn nữa còn là hơn nửa đoạn bạch củ cải!

Vừa tẩy qua bạch củ cải mặt trên, còn mang theo mới mẻ nê đây, sau đó cũng không biết ai cái kia có ý nghĩ, lại tại củ cải hoành mặt cắt trên có khắc bốn chữ, hơn nữa còn là khó coi đến đều có thể bò bốn chữ —— đông! Minh! Núi! Thần!

Lệ rơi đầy mặt a, một đoàn yêu quái tất cả đều nhìn ra lệ rơi đầy mặt, Hứa Tri Hồ đúng là cảm thấy rất thân thiết, thầm nghĩ năm đó ta học đại học giao thực tập báo cáo thời điểm, liền tự mình động thủ khắc lại cái bạch củ cải giả mạo đơn vị con dấu, không nghĩ tới nhiều năm sau đó, lại còn có thể ở đây nhìn thấy quen thuộc như vậy một màn. . .

"Kinh phí căng thẳng, gian khổ mộc mạc mà!" Thạch Cơ nương nương lại rất hiếm có đỏ một chút mặt, rồi lại lúng túng ho nhẹ vài tiếng, "Lại nói, này không phải là phổ thông bạch củ cải, đây là Đông Minh Sơn linh mạch hội tụ địa phương sinh ra linh vật, tụ tập Đông Minh Sơn chung tú khí, thay thế biểu trong núi sinh linh tập thể ý chí. . ."

Đừng nghịch, ngài chính là nói ra hoa đến, nó cũng vẫn là bạch củ cải!

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trọn trắng, thầm nghĩ chúng ta muốn thật sự làm sơn thần, sau đó cầm cái này bạch củ cải khắp nơi con dấu, hình ảnh kia đúng là . . .

Đừng dài dòng, Thạch Cơ nương nương rốt cục thiện quá hóa giận, mắt thấy lại trọng phạm bị bệnh: "Nói chính sự, các ngươi không phải đều muốn làm sơn thần sao, nhanh lên một chút, ai trước tiên đến thử xem?"

Cái này mà, một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, qua nửa ngày vẫn là Trư Cương Liệt không nhịn được, lúc này vén tay áo lên xông lên: "Ta đến, ta tới. . . A, có phải là ta tả phân sơn thần ý chỉ, lại dùng sơn thần ấn con dấu, là được?"

Nói như vậy, cái tên này đã chép lại bút, tùy tiện tìm trang giấy tả lên: "Ù ân, bản thân có chỉ, từ ngay hôm đó lên, bản núi kết hôn giống nhau không cho phép thu nhận sinh lě, cũng không cho phép hỏi nhà trai có hay không động phủ cùng vân xe, đặc biệt là hoa hoa nàng nương hoa hoa. . . Trở lên, tức khắc có hiệu lực!"

Cái gì lung ta lung tung, một đoàn yêu quái nhìn ra liều mạng mắt trọn trắng, Trư Cương Liệt mới mặc kệ nhiều như vậy, rất đặc ý đem bút ném một cái, theo tay cầm lên bên cạnh cái kia bạch củ cải: "Quyết định, đón lấy chỉ cần che lên chương, sau đó. . ."

Sau đó, liền không có sau đó rồi!

Sơn thần ý chỉ là viết xong, chương cũng che lên, nhưng là che kín hồng ấn ý chỉ liền như vậy không chút nào động, không có bất kỳ ánh sáng màu xanh lóng lánh, chớ nói chi là tức khắc có hiệu lực.

Ach, Trư Cương Liệt chờ a chờ, chờ đến chân đều như nhũn ra, không nhịn được xoa một chút mồ hôi lạnh: "Cái kia cái gì, nếu không chúng ta đợi thêm mấy ngày, hết cách rồi, thời đại này nha môn hiệu suất làm việc đều rất kém cỏi, có lúc. . ."

Ngươi tốt lăn!

Một đoàn yêu quái trực tiếp đánh bay hắn, Đại Xà Hầu lúc này xông lên, rõ vẻ hung phẫn giơ lên cái kia bạch củ cải: "Bày đặt ta đến, kỳ thực ta vẫn cảm thấy ta cùng Đông Minh Sơn rất có duyên, nói không chắc. . ."

Hữu duyên cái đầu ngươi a, không nghi ngờ chút nào, cái tên này cũng thất bại rồi!

Mặt sau một đám yêu quái hai mặt nhìn nhau, dứt khoát bài lên hàng dài thay phiên tới thử, đến cuối cùng liền đổi với làm sơn thần không có hứng thú gì Xích Tỷ Nhi, cũng tại một đám yêu quái giật dây dưới tới thử một chút, thuận tiện nói một chút, nàng tá ý chỉ là ——"Ngay hôm đó lên, Đông Minh Sơn phạm vi quản hạt bên trong, có yêu quái nhắc tới khuôn mặt đẹp cái từ này, giống nhau dùng Xích Tỷ Nhi ba chữ thay thế. . ."

Dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, này nói ý chỉ có thể có hiệu lực liền kề quái rồi!

"Rõ ràng?" Thạch Cơ nương nương cười híp mắt nhìn bọn họ, "Biết tại sao không, bởi vì Đông Minh Sơn không thích các ngươi, hoặc là nói, nó căn bản là không muốn thừa nhận các ngươi!"

"Không có thiên lý a không có thiên lý, lão tử ở đây ở mấy trăm năm, nó lại đều đối với ta không có cảm tình?" Trữ Cương Liệt quả thực là thương tâm gần chết, hãy cùng bị mỗi tình đầu tình nhân vứt bỏ tựa như, "A a a, ta liền không tin, ngay cả chúng ta cũng không được, lẽ nào đổi thành. . . Lão Hứa, ngươi đến!"

"Ta?" Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì, một đám yêu quái mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp liền đem hắn đẩy lên trước bàn diện.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ chỉ có thể gãi đầu một cái, theo tay cầm lên bút, "Chờ đã, đợi lát nữa, ta muốn viết cái gì ý chỉ tốt đây?"

"Tùy tiện rồi, ngươi có thể tả son bột nước giống nhau giảm 50% a." Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh rất chăm chú đề nghị.

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, tiện tay trên giấy viết linh tinh lên: "Khặc khặc, vì xúc tiến nhân khẩu tăng trưởng, giải quyết xã hội tuổi già hóa vấn đề, từ ngay hôm đó lên, Đông Minh Sơn phạm vi quản hạt bên trong, toàn diện mở ra hai thai sinh dục chính sách, một người nhiều sinh, cả nhà quang vinh. . . Trở lên, tức khắc. . . Ô?"

Được rồi, vừa tả đến có hiệu lực hai chữ này, bên cạnh cái kia bạch cù cải sơn thần ấn, lại liền tự động bay lên trời, tại trang giấy hữu phia dưới đóng dấu cái màu đỏ chưƠng!

Trong phút chốc, này nói ý chỉ đột nhiên không gió mà bay bay lên trời, tiếp theo đón lấy trên không trung cháy hừng hực, hóa thành mấy ngàn đạo kim sắc tia sáng, hướng về bốn phương tám hướng gào thét bay đi, trong nháy mắt liền hòa vào núi đá cây cối không gặp. . .

"Tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ cùng một đoàn yêu quái trợn mắt ngoác mồm.

Sau một khắc, liền nhìn thấy những núi đá bãi đá mộc bên trong, vô số sói trùng hổ báo thỏ dã điểu tất cả đều chui ra, đầy mắt đào tám thành đôi thành cặp, không thể chờ đợi được nữa thẳng đến chính mình mà đi, có nóng lòng gia hỏa thậm chí đều không kịp đợi đóng cửa, liền bắt đầu. . . A, trở xuống lược bớt tám trăm tự!

Ta sát, vẫn đúng là vội vã sinh hai thai, vậy thì là nói, này ý chỉ có hiệu lực?

Như vậy cũng được a, một đoàn yêu quái con mắt đều đầm đầm, Trữ Cương Liệt càng là lệ nóng doanh tròng: "Làm sao biết, tại sao lại như vậy, chúng ta phí đi nhiều như vậy tinh lực đều vô dụng, lão Hứa lại tùy tiện tả liền. . . Ta sát, có làm hay không, thời đại này liền núi đều xem mặt sao?"

Ta làm sao biết, Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trăng, chỉ là không nói gì đến một nửa, hắn đột nhiên trong lòng hơi động, suy tư quay đầu nhìn về nhà cũ: "Chờ đã, chẳng lẽ nói. . ."

Không sai, Thạch Cơ nương nương cười híp mắt nhìn hắn: "Mặc dù ngay cả Bản cung cũng không hiểu, tại sao phòng của ngươi sẽ cùng Đông Minh Sơn nối liền một thể, bất quá hiện tại sự thực là, phòng của ngươi xác thực cùng Đông Minh Sơn dung hợp lại cùng nhau, thông tục điểm tới nói, phòng của ngươi chính là Đông Minh Sơn, Đông Minh Sơn chính là phòng của ngươi. . ."

Được rồi, nghe tới có chút nhiễu khẩu, Hứa Tri Hồ rất không nói gì vò đầu.

Có thể hiểu được là được, Thạch Cơ nương nương khoát tay áo một cái, lại quay đầu nhìn một chút Trữ Cương Liệt bọn họ: "Được rồi, nếu Tri Hồ làm được, cái kia từ giờ trở đi, hắn chính là Đông Minh Sơn tân nhiệm sơn thần. . . A, các ngươi ai còn có ý kiến?"

Còn có thể có ý kiến gì, sự thực đặt tại trước mặt, một đoàn yêu quái cũng chỉ có thể mắt to trừng mắt nhỏ.

Trữ Cương Liệt phiền muộn nửa ngày, rốt cục hết sức bất đắc dĩ cắn móng: "Quên đi, quên đi, ngược lại lão Hứa cũng là người mình, hắn phải làm liền để hắn làm được rồi, bất quá ta nói rõ trước a, lão Hứa ngươi sẽ không làm quan sau đó liền làm mưa làm gió, buộc chúng ta nộp thuế để chúng ta tiến công còn muốn đầu đêm quyền đúng không?"

Đừng nghịch, ta muốn đầu đêm quyền làm gì?

Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn trời, thầm nghĩ nhân sinh vẫn đúng là kỳ diệu a, chúng ta xuyên qua trước liền thu bài tập tiểu tổ trưởng đều không có làm qua, kết quả xuyên qua sau mới mấy ngày a, liền trực tiếp trà trộn vào công chức đội ngũ. . . A, lại nói ngược lại, sơn thần là cấp bậc gì, tương đương với chủ tịch xã sao, ăn cơm có thể khai phá phiếu sao?

Đúng là lúc này, Thạch Cơ nương nương lại mặt mày hớn hở ngoắc ngoắc tay: "Đến đến đến, Tri Hồ a, nếu ngươi đã là Đông Minh Sơn sơn thần, cái kia Bản cung thì có chức trách muốn bàn giao cho ngươi!"

Nói đến chức trách hai chữ này, nàng đột nhiên liền tỏ rõ vẻ nghiêm túc, cho tới xung quanh yêu quái đều cảm giác được loại kia nghiêm nghị bầu không khí, không tự chủ được yên tĩnh lại.

"Híc, nương nương ngài nói. . ." Hứa Tri Hồ bị bầu không khí như thế này cảm hoá, rất hiếm có ngồi xong.

"Này là được rồi mà." Thạch Cơ nương nương rất hài lòng gật gù, lại đàng hoàng trịnh trọng ho nhẹ vài tiếng, "Cái kia, Tri Hồ a, kể từ hôm nay, ngươi chính là tọa trấn Đông Minh Sơn sơn thần, sau này muốn hành sơn thần chi trách, kinh doanh tốt này một phượng sơn thủy, chính là, lôi đình mưa móc, đều là ân đức, công tâm là núi. . ."

"Đừng như vậy, đại gia đều rất bận, ngài có thể nói trăng ra sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút mồ hôi lạnh.

"Trăng ra a. . ." Thạch Cơ nương nương rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên vén tay áo lên, hung tợn vỗ một cái bàn, "Nói như thế, ngươi liền đem Đông Minh Sơn cho quản được rồi, đừng làm cho những này vô căn cứ gia hỏa dǎn vặt lung tung, thuận tiện mang theo bọn họ cố gắng tu luyện. . . Lại chính là, nếu như có người nghĩ đến cướp Đông Minh Sơn mà nói, liền cho Bản cung đánh bọn họ, vào chỗ chết đánh, đánh chết đả thương đều tính toán Bản cung!"

Mồ hôi, sớm nói như vậy không phải kết rồi!

Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn một chút mặt sau Xích Tỷ Nhi cùng Tử Tử các nàng: "Híc, kỳ thực đi, ta cảm giác rằng ta coi như không khi này cái sơn thần, cũng sẽ là Đông Minh Sơn tận lực rồi, dù sao ta hiện tại liền ở tại nơi này, cùng đại gia quan hệ cũng rất tốt, nói không chắc sau đó còn muốn dưỡng Xích Xích. . . Ta trốn!"

Liền biết, liền biết phía sau thằng ngốc kia nữu sē tsundere, hắn rất nhuần nhuyễn uốn cong eo, tránh thoát mặt sau hì hì bắn tới mạng nhện, nha ha ha ha , tương tự chiêu số đối với thánh đấu sĩ là vô dụng. . .

Vậy thì tốt, vậy thì tốt, Thạch Cơ nương nương cười híp mắt cầm lấy cái kia bạch củ cải, rất không chịu trách nhiệm ném một cái: "Đến, tiếp ấn!"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ mau mau luồng cuồng tay chân tiếp được.

Trong phút chốc, liền tại hắn ôm lấy sơn thần ấn trong nháy mắt, cả tòa Đông Minh Sơn đột nhiên nổ vang chấn động chấn động, Bàn Ti Động bốn phía rậm rạp rừng tùng, phảng phất cùng nhau có linh tính tựa như, hướng về hắn rất chỉnh tề thùy thấp tán cây, lại như là tại tham kiến thủ trưởng.

Càng quái lạ chính là, đúng vào lúc này, sung túc nồng nặc khe núi linh khí, đột nhiên đều thông qua bạch củ cải sơn thần ấn, mãnh liệt truyền vào tiến vào hắn nhà cũ, sau đó vừa giống như là bị lực vô hình dẫn dắt, phần lớn đều truyền vào cái kia luyện đan dùng nồi cơm điện bên trong.

Được sung túc linh khí truyền vào, toàn bộ nồi cơm điện thả ra vô số đạo ánh sáng màu xanh, dĩ nhiên tại đây thoáng qua trong lúc đó lại tăng lên một cấp, phải biết dựa theo tình huống bình thường, muốn để nồi cơm điện lại tăng lên một lần, chí ít cũng đến muôn năm, sáu ngàn linh thạch. . .

"Híc, đây chính là làm sơn thần phúc lợi sao?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Không ngừng nha, chúng ta còn có thưởng cuối năm mang tân nghỉ ngơi, làm mǎn 500 năm sơn thần còn có thể phân một bộ tiên gia động phủ!" Thạch Cơ nương nương đàng hoàng trịnh trọng trả lời, thuận lợi ở giường duyên trên võ một cái —

Hồng quang tràn ngập bên trong, cái kia cái giường lớn nhất thời bay lên trời, thuận tiện còn cuốn đi đến hiện tại cũng không dám động Xích Giao chân nhân, cùng với tỏ rõ vẻ phiền muộn Ngưu Ma Vương: "Ồ ha ha ha, trở về núi, trở về

núi, tối hôm nay Bản cung muôn ngao cái ban đêm, đem cái kia loại hoa hướng dương sinh rất nhiều mặt trời nhỏ đến nuôi nấng cương thi trò chơi oǎn tù tù . . ."

"Ồ, luôn cảm thấy nương nương ngài làm cái gì?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãy đầu một cái, liền như thế nhìn giường lớn biến mất ở bầu trời xa xa bên trong.

Giữa trưa màu vàng dưới ánh mặt trời, hắn phát ra một chút ngôc, lại nhìn một chút trong tay mình bạch củ cải sơn thần ấn, đột nhiên có loại cảm giác rất không chân thực: "Được rồi, cho nên nói, ta hiện tại thật sự xong rồi . . ."

Rầm một tiếng, hắn còn chưa kịp nghĩ rõ ràng, đột nhiên liền xem đến phần sau, mấy trăm con yêu quái rất chỉnh tề sửa sang lại quần áo, cung kính kính hướng về hắn khom mình hành lễ: "Báu kiến sơn thần đại nhân, cung Hạ đại nhân trở thành Đông Minh Sơn chi chủ!"

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm nhìn bọn họ, phản ứng đầu tiên chính là —— có âm mưu! Giờ ạ, trong này nhất định có âm mưu!

Quả nhiên sau một khắc, vừa còn cung kính kính Trư Cương Liệt bọn họ, đột nhiên liền mặt mày hớn hở cùng nhau tiến lên, trực tiếp liền bắt hắn cho nhẫn chìm ——

"Ồ ha ha ha, lão Hứa a, ngươi cũng làm sơn thần, là không phải nênc chăm sóc một chút huynh đệ chúng ta a, tỷ như vừa nãy ta nói cái kia kết hôn không cho thu sinh lễ, nãy nói ý chỉ liền rất tốt sao, đến, rất hay cái chương. . ."

"Nghĩ gì thế, Tri Hồ a, ta đại xà đối với ngươi như vậy, ngươi cũng biết! Vừa vắn như vậy vừa khéo, ta dự định tại Đông Pha chiếm khôi cực tốt động phủ, thế nhưng phụ cận thỏ yêu luôn nói ta ngăn trở các nàng tia sáng, ngươi xem có thể hay không. . . Cửa sau, chuyện này làm sao có thể gọi thương lượng cửa sau đây, cái này gọi là ân tình được không?"

"Tất cả đều đánh bay, các ngươi những người này gia hỏa, đừng nghĩ chiếm

Tri Hồ tiện nghi!"

"Thấy không, vẫn là nhà ta Xích Xích tốt nhất rồi!"

"Đó là, bất quá Tri Hồ a, ngươi xem chúng ta có phải là dưới nói ý chỉ, mệnh lệnh bên dưới ngọn núi tiệm son phấn cùng tiệm sửa bột giống nhau giảm 50%. . . Ô, ngươi nói cái kia không thuộc sự quản lý của ngươi, không có chuyện gì, chúng ta có thể. . . Này này này, ta còn chưa nói hết đây, Tri Hồ ngươi muốn đi đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 31: Trảm Yêu Cái Việc Kia

Thời gian vật này lại như lưu lượng, ngươi cho rằng ngươi còn có rất nhiều không dùng hết, kết quả mới lén cái WeChat, trong nháy mắt liền ta X. . .

Mùa đông đi xuân đến, khoảng cách Xích Xích bảo vệ chiến lại qua hai tháng, trong nháy mắt Đông Minh Sơn đã đến mùa xuân, núi rừng bên trong lãng mạn núi hoa từng bước nở rộ, ngày đông tuyet đọng hòa tan thành suối nước, dọc theo xanh ngắt trong rừng tùng tiểu đạo uốn lượn chảy xuôi. . .

Buổi chiều ánh nắng ấm áp bên trong, một đoàn yêu quái tụ tập tại Bàn Ti Động ở ngoài, vô cùng phấn khởi chơi mới lưu hành lên bóng đá trò chơi, sáu cái tiểu loli mặt mày hớn hở ngồi ở một bên trên tảng đá lớn, ăn nóng hổi bơ tiểu bánh gatô, tóc thắt bím đuôi ngựa tại ôn nhu gió xuân bên trong rất chỉnh tề diệu a diêu. . .

"Này không công bằng, tại sao các ngươi đều có thể nghỉ, ta nhưng còn muốn chờ ở nhà khổ cực làm việc?"

Bàn Ti Động sát vách nhà cũ bên trong, Hứa Tri Hồ nhìn trên bàn phán kia 『Đông Minh Sơn tháng này chi khoản biếu』, nhìn lại một chút mặt trên cái kia mấy cái làm người ta kinh ngạc run rẩy màu đỏ thâm hụt, không nhịn được liền lệ nóng doanh tròng, con em ngươi a, nói cẩn thận công chức nhàn nhã sinh hoạt đây, nói cẩn thận uống trà đầu cơ cổ phiếu xem báo đây?

Được rồi, chuyện này, còn phải từ hai tháng trước nói tới ——

Lúc đó Xích Xích bảo vệ chiến sau đó, Thạch Cơ nương nương ném bạch củ cải sơn thần ấn sau, thuận tiện mang đi Xích Giao chân nhân, cũng không biết

nàng đến cùng là khắc phục hậu quả ra sao xử lý, bất quá khoảng thời gian này tới nay, song rắn giáo đồng cương phân đòn đột nhiên liền mai danh ẩn tích, liền ngay cả song rắn giáo dục thượng tầng cũng mặc kệ không hỏi, cũng làm cho Hứa Tri Hồ không công chuẩn bị chiến tranh hơn một nửa cái mùa đông.

Mặt khác, vẫn cứ oán niệm không có nghĩa khí câu dẫn đại tẩu Ngưu Ma Vương, giống như cũng rất "Tự nguyện" tập trung vào Thạch Cơ nương nương dưới trướng, có người nói cái tên này gần nhất đang bẽ bột tại bạch cốt trong động bưng trà đưa nước giặt quần áo điệp bị, tình cờ còn muốn phụ trách tại nương nương phát bệnh làm cột thu lôi, phỏng chừng thời gian rất lâu đều không rảnh đến cướp Xích Tỷ Nhi.

Nói như vậy lên, không có ngoại bộ áp lực dưới tình huống, Hứa Tri Hồ sinh hoạt hàng ngày nên rất nhàn nhã, mỗi ngày chỉ cần cùng Xích Tỷ Nhi ma lý sự, thuận tiện cho Tử Tử các nàng cho ăn là có thể. . .

Có thể vẫn đề là, vạn vạn không nghĩ tới a, nguyên bản chỉ là tiện tay đón lấy sơn thần công tác, lại sẽ khổ cực như vậy, a a a, trời mới biết Đông Minh Sơn làm sao sẽ như vậy cùng, không không không, đã không phải cùng vấn đề, quả thực là kinh tế tiêu điều thêm nợ nần nguy cơ thêm thất nghiệp suất liên tiếp tăng cao, so Hy Lạp còn Hy Lạp ——

Bởi vì trước lần kia loạn chiến, Đông Minh Sơn bị hao tổn nghiêm trọng, đặc biệt Bàn Ti Động lần trước bị Xích Giao chân nhân oanh sụp hơn nửa, hiện tại một lần nữa sửa chữa lại cần một số lớn chi;

Vì xúc tiến Đông Minh Sơn phồn vinh hưng thịnh, giữa sườn núi Đông Minh hồ phố chợ cũng phải xây dựng thêm, Trư Cương Liệt bọn họ tuy nói đều tự nguyện hỗ trợ, thế nhưng hộp cơm thế nào cũng phải do sơn thần đại nhân ra đi, một mực đám người kia đều là cái đồ ăn nhiều, ánh sáng tiền cơm liền đầy đủ để Đông Minh Sơn phá sản;

Đúng rồi, nói đến yêu quái vấn đề, vì phòng ngừa lại có Xích Giao chân nhân

chủng loại gia hỏa trở lại gây sự, Đông Minh Sơn bầy yêu tu luyện cũng đến đăng lên nhật báo, thế nhưng ngươi biết đến rồi, nếu phải chăm chỉ tu luyện, vậy thì không có thời gian đi ra ngoài đánh cướp kiếm sinh hoạt phí đúng không, hơn nữa tu luyện chuyện như vậy rất dùng tiền, các loại đan dược bí tịch gì đó đều muốn nhà nước chi trả;

Được rồi, những này cũng coi như, tôi không nói gì chính là, Đông Pha hồ yêu em gái, lại nước mắt rưng rưng chạy tới khóc kẽ ra, chính mình quải ở bên ngoài sai mấy cái cái yếm tất cả đều bị người trộm, vì lẽ đó yêu cầu sơn thần đại nhân lại dùng tiền thành lập cái đội tuần tra. . . Ta sát, đến cùng là tên khốn kiếp kia thất đức như vậy, tra được ngươi phải chết chắc!

Cho nên nói, có thể sử dụng tiền giải quyết vấn đề, đều không là vấn đề. . .
Nhưng vấn đề là, chúng ta Đông Minh Sơn, không có tiền!

Thật vất vả đưa đi khóc suốt mướt hồ ly tinh em gái, Hứa Tri Hồ rất ưu thương lật xem thăm hụt sổ sách, sau đó bắt đầu suy nghĩ muốn làm sao làm giàu làm giàu, dẫn dắt Xích Tỷ Nhi Trư Cương Liệt bọn họ đồng thời bôn khá giả. . .

Rất hiển nhiên, từ tình huống trước mắt đến xem, Đông Minh Sơn duy nhất vẫn tính ổn định thu vào, cũng chỉ có chính mình vô căn cứ thuật luyện đan, nhưng vấn đề ở chỗ, coi như từ sớm đến tối vẫn khổ cực luyện đan, cũng không đủ bổ khuyết Đông Minh Sơn tài chính chi, một mực nồi cơm điện từ khi lần thứ hai thăng cấp sau, lại không có bất kỳ mới biến hóa, cũng không có tăng cường luyện đan hiệu suất. . .

"A a a, tốt khổ cực." Dành thời gian lại luyện mấy viên ích khí đan, Hứa Tri Hồ eo đau xót đau lưng hướng về trên ghế mây đổ ra.

Không xong rồi, không xong rồi, tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ phá sản, xem ra gần nhất định phải nghĩ biện pháp, mau chóng tìm tới một cái kiếm tiền mới phương pháp, mang theo Xích Tỷ Nhi bọn họ đồng thời làm giàu làm giàu. . . Bất quá, hiện tại vấn đề là, đến cùng làm cái gì tài năng. . . Ě?

Hiện đang khổ não, hắn lơ đãng quay đầu, kết quả trong nháy mắt liền nhìn thấy Xích Tỷ Nhi đang tỏ rõ vẻ nghiêm nghị đứng ở đó, lo lắng lo lắng cau mày.

..

"Híc, xảy ra chuyện gì?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có cảm giác sợ hãi hồn hect vía.

"Sự tình, sự tình rất không ổn a!" Xích Tỷ Nhi chăm chú cau mày, biểu hiện nghiêm nghị tập hợp tới, lại hạ thấp giọng cẩn thận nói, "Tri Hồ a, ngươi có phát hiện hay không, gần nhất ta giống như... Giống như... Biến mập?"

"Phốc!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một cái sữa bò phun ra ngoài, "Đừng nghịch, tỷ tỷ ngươi cũng đừng náo loạn được không, đại gia đều như thế bận rộn, mập một chút cũng sẽ không mang thai, lại nói ngươi nơi nào mập a?"

"Là thật sự, là thật sự a." Xích Tỷ Nhi thở phì phò cắn môi anh đào, suy nghĩ một chút dứt khoát mở ra la sam góc áo, lộ ra một đoạn dịu dàng có thể nắm trăng như tuyết vòng eo, "Ngươi xem, ngươi xem, ta sáng sớm hôm nay lượng một thoáng, phát hiện vòng eo thô nửa tấc, nửa tấc a nửa tấc, ngươi biết điều này có ý vị gì sao?"

"Mang ý nghĩa lũ quét cuốn tới núi lửa dâng trào Côn Ngô liền muốn hủy diệt?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trăng, nhưng cũng không nhịn được cúi đầu nhìn phía nàng tinh tế vòng eo —

Chạng vạng màu vàng dưới ánh mặt trời, vị này Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân vẩy đở nhanh nhẹn, bại lộ tại gió ấm bên trong eo thon nhỏ trăng bạc như tuyết, lê qua tựa như tinh xảo rốn mắt trên, treo lơ lửng một viên lanh lảnh chập chờn lục lạc nhỏ, da thịt trắng như tuyết đến giống như là ngọc thạch, toả ra thiên nhiên tự thành mê hoặc, khiến người ta không kìm lòng được muốn đưa tay sờ một cái...

Khặc khặc, phi lễ chớ nhìn, phi lễ chớ nhìn a!

Thật vất vả mới chăm sóc tay của chính mình, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ lúng túng ngẩng đầu nhìn trời, chỉ cảm thấy tim đập đều ở không cách nào khống chế gia tốc: "Ây... Không có, không có chứ... Ta cảm giác rằng... Ach, cảm giác rằng, vẫn là... Rất đẹp..."

"Ô?" Xích Tỷ Nhi rất mê hoặc ngẩng đầu lên.

Sau một khắc, chờ nàng đón nhận Hứa Tri Hồ loại kia nóng rực trừng trừng ánh mắt, rốt cục ý thức được mình làm kiện việc ngốc, không khỏi tỏ rõ vẻ đỏ ửng, liền óng ánh vành tai đều hồng thấu...

Trong khoảng thời gian ngắn, không khí trong phòng đột nhiên trở nên rất quỷ dị, chỉ có thể nghe được hai người gấp gáp tiếng hít thở, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ lúng túng, không nhịn được gãi đầu một cái: "Cái kia cái gì, ý của ta là..."

"Đừng, đừng nói rồi!" Còn không biết nên nói cái gì, Xích Tỷ Nhi liền rất tsundere đạp hắn một cước, hoang mang hoảng loạn nói sang chuyện khác, "Đều do ngươi a, gần nhất làm nhiều như vậy điểm tâm ngọt, còn có loại kia rất mĩ vị bơ bánh gatô..."

Ta sát, tỷ tỷ ngươi giảng không nói lý a!

Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn trời, thầm nghĩ điều này cũng có thể trách đến trên đầu ta, lại nói ngược lại, những bơ bánh gatô ta là làm cho Tử Tử các nàng ăn, ai kêu ngươi đoạt a?

"Nhưng là, nhưng là nhân gia cũng không nhịn được mà!" Xích Tỷ Nhi rất lúng túng bối rối, "Mặc kệ, ngươi muốn phụ trách, ân, phụ trách giúp ta giảm béo!"

"Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn nàng, "Nếu không như vậy, ta ngày hôm nay bắt đầu liền định chỉ cơm tối cung cấp, thuận tiện đem ngươi ném tới Thục Sơn kiểm phái phụ cận, đến lúc đó một đám kiểm tiên gì gì đó mỗi ngày truy sát ngươi, bảo đảm không cần một tháng liền có

thể. . ."

Yêu nghiệt, còn không ra nhận lấy cái chết!

Còn chưa nói hết đây, liền nghe đến ngoài phòng ánh kiếm gào thét, một tiếng hao nhiên chính khí tiếng hét lớn, phảng phất sấm sét nổ vang tựa như vang vọng bầu trời!

"Không phải chứ, nói kiếm tiên, liền đến kiếm tiên?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, mau mau vọt tới cửa phòng.

Lại sau đó, liền nhìn thấy ráng hồng tràn ngập hoàng hôn giữa bầu trời, một đạo ánh sáng màu xanh lóng lánh thanh mộc kiếm bản to đang ngự phong lơ lửng giữa trời, thả ra mấy trượng ánh kiếm màu xanh, chói mắt đến liền như là tại cẩm cò kéo cùu hận.

Thanh mộc kiếm bản to trên, một vị năm lôi bát quái bào Luyện Khí sĩ ngự kiếm mà đứng, rõ ràng nhìn qua rất trẻ trung, nhưng lưu nỗi lên sấp ngắn trở đại nửa khuôn mặt Đại Hồ Tử, lông mày rậm dưới bên dưới trợn tròn đôi mắt, tỏa ra như núi cao nguy nga hao nhiên chính khí, bất quá xem tu vi mà. . .

"Cái tên này điên rồi sao?" Trư Cương Liệt bọn họ hai mặt nhìn nhau, không nhịn được ngẩng đầu quát lên, "Từ đâu tới mũi trâu, chỉ có điều là Nhân Nguyên cấp trung mà thôi, lại dám đến chúng ta Đông Minh Sơn muốn chết, khi chúng ta là ngõi không a!"

"Vô liêm sỉ, bắn đao một thân chính khí, tung mười triệu người cũng hướng về!" Vị kia Đại Hồ Tử Luyện Khí sĩ rút ra sau lưng năm lôi kiếm, tỏ rõ vẻ đại nghĩa hét lớn một tiếng, "Các ngươi những người này yêu ma quỷ quái, ban ngày ban mặt dĩ nhiên tụ tập gây sự, bắn đao hôm nay liền muốn thay trời hành đao trảm yêu trừ ma, tránh cho các ngươi ngày sau gieo vạ. . . Hại. . . Hại. . ."

Nói được nửa câu, vị này đại nghĩa lâm nhiên nhân huynh đột nhiên hai mắt đăm đăm, liền như thế lắp ba lắp bắp biến thành học lại cơ, hơn nữa còn trừng

trùng nhìn chăm chăm nhà cũ cửa lớn.

"Làm sao?" Trư Cương Liệt bọn họ tò rõ vẻ quái lạ quay đầu, theo vị này Đại Hô Tử Luyện Khí sĩ tâm mắt nhìn tới —

Dưới trời chiều, gió đêm bên trong, Xích Tỷ Nhi tò rõ vẻ kinh ngạc bưng miệng anh đào nhỏ, đang có chút chóng mặt đứng ở đằng kia, man mát thanh gió nhẹ nhẹ phất qua, mang theo nàng màu đỏ làn vây tung bay, lại như là từ trong bức tranh đi ra phiêu phiêu tiên tử. . .

"Ồ, không thể nào, chẳng lẽ nói. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 32: Ngài Là Vị Nào A

Làm Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân, Xích Tỷ Nhi tuy rằng có như là tự yêu mình cùng với thỉnh thoảng sê nỗi khùng bất lương quen thuộc, nhưng coi như là lại soi mói gia hỏa không thừa nhận cũng không được, chỉ muốn dung mạo mà nói, vị này Tri Chu Tinh tỷ tỷ tuyệt đối là hoàn mỹ. . .

Tỷ như vào giờ phút này, chạng vạng ôn nhu gió xuân bên trong, nàng vén venet chỉ là hướng về cái kia vừa đứng, tuy rằng tỏ rõ vẻ mơ hồ, vẫn như cũ không cách nào giấu giếm cái kia tuyệt mỹ phong thái dung mạo, đặc biệt là vừa còn đến không kịp che đi trắng như tuyết vòng eo, đang bán già bán lộ ẩn giấu ở mềm nhẹ la sam dưới, theo hô hấp nhẹ nhàng pháp phồng, kéo cái kia tinh xảo lục lạc chập chờn vang vọng. . .

"Híc, sê không phải?" Một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, không hẹn mà cùng một lần nữa quay đầu nhìn về bầu trời.

Quả nhiên, vị kia Đại Hô Tử Luyện khí sĩ đã trực tiếp hoá đá, tỏ rõ vẻ đỏ bừng lên, không tự chủ được há to mồm, nắm nắm lôi kiêm bàn tay cũng tại khẽ run, liền ngay cả. . .

"Híc, lão huynh, ngươi thật giống như chảy máu ư!" Trữ Cương Liệt rất tốt bụng nhắc nhở.

"Phốc!" Nhờ có lời nhắc nhở của hắn, vị kia Đại Hô Tử Luyện khí sĩ rốt cục như vừa tinh giắc chiêm bao, cuống quýt xoa xoa râu mép trên hai đạo vết máu, rồi lại tức đến nổ phổi gầm lên một tiếng, "Vô liêm sỉ, ngươi đây yêu nghiệt, ngươi đây yêu nghiệt, lại dám dùng mê hoặc thuật hãm hại ta!"

"Ồ, ta có sao?" Xích Tỷ Nhi rất vô tội hấp háy mắt, đừng nghịch được không, từ khi Tri Hồ làm cái kia yêu phường sau đó, ta đã rất lâu đều không có lừa gạt kẻ ngốc được không.

"Có! Người có! Người thì có!" Đại Hồ Tử Luyện khí sỹ trốn trốn tránh tránh, căn bản không dám nhìn nàng, mẫn đỏ mặt lên đến độ nhanh mạo hơi nước, "Lần trước, lần trước người liền dùng mê hoặc thuật gạt ta, lần này lại là đồng dạng chiêu số. . . Lẽ nào có lý đó, người dám nói người không quen biết ta?"

"Đừng nghịch, ta biết người sao?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì nhìn hắn.

"Còn dám nói không quen biết?" Đại Hồ Tử Luyện khí sỹ hận đến nghiến răng nghiến lợi, "Lần trước, lần trước ta đến trảm yêu trừ ma, kết quả người giả bộ đáng thương, còn lừa ta rất là đồng tình, đem mấy năm tích trữ linh đều cho người!"

"Có, có sao?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc mở to hai mắt, tỉ mỉ đánh giá đối phuong, buồn bực mấy phút, nàng rốt cục a một tiếng, bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như chỉ vào đối phuong, "A a a, người là, người là, người là. . ."

"Không sai, không sai." Đại Hồ Tử Luyện khí sỹ vui mừng khôn xiết, ồ, không nhiều, ta tại sao phải vui mừng khôn xiết?

"Vẫn là không nhớ ra được!" Xích Tỷ Nhi đột nhiên thở dài.

Răng rắc! Thời khắc này, Hứa Tri Hồ xin thề chính mình cũng có thể nghe được ta cái hỏa mỗi tình đầu cùng yếu đuối tâm linh đồng thời nát.

Quả nhiên sau một khắc, liền nhìn thấy vị kia Đại Hồ Tử Luyện khí sỹ nhất thời miệng đầy phun máu, tang thương đến giống như trong nháy mắt già yếu mấy chục tuổi, thậm chí ngay cả khóc mắt đều có thể nhìn thấy yếu ớt lóng lánh nước mắt: "Đáng ghét, đáng ghét a, lại, lại không nhớ rõ ta, lại. . ."

Không nhìn nổi, Hứa Tri Hồ cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng là lúc này, Tử Tứ đột nhiên lôi kéo Xích Tỷ Nhi gốc áo, nghiêng đầu nhỏ bi bô nói: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi đã quên sao? Chúng ta đụng tới Hứa ca ca trước mấy ngày, giống như có cái đạo sĩ chạy tới trảm yêu trừ ma, sau đó ngươi lừa hắn nói sinh hoạt rất gian khổ, còn nói Lan Nhược Tự nơi đó có rất nhiều yêu quái, trả lại hắn chỉ đường. . ."

Ồ ồ ồ, ồ ồ ồ, Xích Tỷ Nhi rốt cục nghĩ tới: "Không sai, không sai, ngươi chính là cái kia, cái kia, yến, Yến Hoàng Hà?"

"Là Yến Xích Hà! Yến Xích Hà!" Đại Hồ Tử đạo sĩ lè rời đầy mặt, hầu như là gào ra đến.

Phốc, lần này, đến phiên Hứa Tri Hồ miệng đầy phun sữa bò, chờ một chút, cái tên này mới vừa nói hắn tên gì?

Yến? Yến Xích Hà? Thiến nữ u hồn bên trong cái kia? Vừa ra trận liền càn khôn kiểm pháp, còn đại nghĩa lầm nhiên nói với Ninh Thái Thần người quý không thể mến nhau. . . Con em ngươi a, nếu người quý không thể mến nhau, lão nhân gia ngài đơn phương yêu mến nhà ta Xích Xích này lại tính toán cái gì sự tình, tiết tháo đây?

"Ô, Tri Hồ ngươi làm sao?" Xích Tỷ Nhi rất mê hoặc quay đầu nhìn hắn.

"Không có cái gì, ta nghĩ tĩnh lặng. . ." Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng ngẩng đầu nhìn trời, thăm nghĩ thế giới này làm sao, nguyên lai khi còn trẻ yến đại sư là cái bên trong nhị thiếu năm thêm ngây thơ nam, ồ, sẽ không phải chính là bị Xích Xích từ chối, vì lẽ đó hắn sau đó mới tức giận phẫn đấu trở thành một đại kiêm tiên chứ?

Càng nghĩ càng thấy đến có thể, hắn không nhịn được ngẩng đầu đánh giá vị kia yến đại sư, thuận tiện cân nhắc có muốn đi lên hay không muốn cái ký tên.

Nhận ra được giống như có người tại xem chính mình, đang thương tâm gần chết Yến Xích Hà rất cảnh giác bỗng nhiên quay đầu, các nhìn thấy Hứa Tri Hồ

sau đó, không khỏi rất là khiếp sợ: "Chờ đã, vị tiểu huynh đệ này, ngươi rõ ràng là Nhân tộc, làm sao sẽ cùng những này yêu nghiệt hồn cùng nhau?"

Tốt ván đẽ, Hứa Tri Hồ đang muôn nêん làm sao trả lời, bên cạnh Xích Tỷ Nhi liền như gặp đại địch, vội vàng đem hắn kéo ra phía sau: "Này, cái kia yến Tử Hà, ngươi muốn trảm yêu trừ ma liền trảm yêu trừ ma, nhà ta Tri Hồ cùng chuyện này không hề có một chút quan hệ!"

"Ta lặp lại lần nữa, ta là Yến Xích Hà, không phải hoàng, cũng không phải tím!" Yến đại sư bi phẫn đến sấp bạo phát, chỉ là còn chưa kịp gào xong, chờ hắn nghe được "Nhà ta" hai chữ này, đột nhiên liền tò rõ vẻ kinh hãi, không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh, tò rõ vẻ trắng xám hai tay run rẩy nhìn Xích Tỷ Nhi.

"Chờ đã, sự tình không phải ngươi nghĩ tới. . ." Hứa Tri Hồ mau mau giải thích.

"Không thể tha thứ! Không thể tha thứ!" Còn chưa nói hết đây, phẫn nộ Yến Xích Hà liền hét lớn một tiếng, nắm chặt nắm lôi kiêm râu tóc đều trương, "Yêu nghiệt, ta vốn đang dự định đối với ngươi hiểu lầm đại nghĩa, ngươi lại lừa vô tội thư sinh làm người sủng, mỗi ngày thải dương bổ âm. . ."

Ta sát, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền tan vỡ, chờ sau đó, thải dương bổ âm là gì quý a, đại sư trí tưởng tượng của ngươi không muốn như thế cường được không?

"Thải, thải cái gì?" Xích Tỷ Nhi cũng là tò rõ vẻ đỏ ửng, quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ một chút, không nhịn được hoảng hốt nhảy loạn, "Đừng, đừng loạn giảng, luân gia đều còn không có lập gia đình được không, thải dương, thải dương bổ âm gì gì đó. . ."

Không cần phải nói, cái gì cũng không cần nói rồi!

Yến đại sư nắm chặt nắm đấm, tò rõ vẻ tang thương ngẩng đầu lên, tại vô số bay tán loạn lá rụng bên trong nhìn chân trời mờ nhạt tà dương.

Cực kỳ lâu sau đó, hắn đột nhiên hít một hơi thật sâu, phảng phất quyết định tựa như bỗng nhiên giơ lên năm lôi kiếm, gắp từng chữ một: "Không cần lại nói, chuyện đến nước này, cho dù có muôn vàn không muốn, liền để ta tự tay đến kết thúc. . . Đoạn này nghiệt duyên!"

Nghiệt duyên con em ngươi a, luân gia lúc nào cùng ngươi hữu duyên rồi!

Xích Tỷ Nhi lén lút nhìn Hứa Tri Hồ một chút, nhìn thấy hắn tuy rằng tỏ rõ vẻ quái lạ lại không tức giận, không kìm lòng được khinh thư một hơi, rồi lại nhất thời nổi giận: "Vô liêm sỉ, thật xa chạy tới chửi bới luân gia, thật làm như ta không dám giết ngươi sao?"

Cái gì đều không nghe, yến đại sư vào lúc này đầy đầu đều là mỗi ngày thải dương bồ âm, không đúng, nói không chắc một ngày còn không chỉ một lần, không làm được tùy thời tùy khắc đều ở. . .

Không thể nhẫn nhịn, không thể nhẫn nhịn, không thể nhẫn nhịn a!

Trong phút chốc, nửa mặt lén trói gào thét một tiếng, hắn đột nhiên thoi thúc chuôi này thanh mộc kiếm bản to, giơ lên cao năm lôi kiếm đáp xuống, lưỡi kiếm tại cuồng phong bên trong gào thét vang vọng, mang theo nổ vang lóng lánh Tử Điện Ngân Xà: "Thiên Địa Vô Cực, càn khôn kiếm pháp, các loại yêu ma, tất cả đều cho ta. . ."

Âm!

Một cái lang nha bỗng đập ầm ầm tại sau gáy của hắn trên, liền. . . Lập ngắt!

Tại một đoàn yêu quái trợn mắt ngoác mồm nhìn kỹ bên trong, mới vừa từ tẩu hỏa nhập ma bên trong khôi phục tối được Đại Xà Hầu, lại từ bên cạnh hầm ngầm bên trong chui ra, còn chưa khỏe bực bội một cước đập ở Yến Xích Hà trên mặt: "Đại gia ngươi, chỉ là Nhân Nguyên cấp trung, liền dám chạy đến chúng ta Đông Minh Sơn trảm yêu trừ ma, trảm yêu trừ ma cũng coi như, lại còn dám lén lút thăm mến Xích Xích?"

Chính là, chính là, một đoàn yêu quái nhất thời phản ứng lại, lúc này xông lên chính là một trận quần ấu: "Đại gia ngươi, lại dám thăm mến Xích Xích, Xích Xích là ngươi có thể thăm mến sao, lão tử tại Đông Minh Sơn đợi mấy chục năm, tình cờ có thể nói với nàng câu uống nhiều nước nóng, cũng có thể cao hứng chừng mấy ngày, ngươi tên khốn này lại dám thăm mến, cho ta đánh!"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ nhìn ra rất là đồng tình, thế nhưng không biết tại sao, lại đột nhiên có chút chột dạ đổ mồ hôi lạnh, ta lặc, chỉ là thăm mến liền bị đánh thành như vậy, cái kia nếu như minh yêu mến, hoặc là thật sự đuổi tới Xích Tỷ Nhi. . .

"Ồ, Tri Hồ, ngươi làm sao?" Xích Tỷ Nhi thật tò mò nhìn hắn.

"Không có thứ gì!" Hứa Tri Hồ mau mau dang hoàng trọng xoay người lách mình, "Ta chính là đột nhiên nhớ tới đến, ta còn có rất nhiều công vụ không có. . ."

Âm!

Vừa xoay người, một tiếng chấn động thung lũng to lớn nổ vang, đột nhiên vang vọng chân trời!

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ bỗng nhiên xoay người —

Liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, một đạo màu xanh sẫm sét hội tụ lóng lánh cột sáng, dĩ nhiên đang từ dày đặc yêu quái quần bên trong phóng lên trời, vô số Tử Điện Ngân Xà phảng phất nộ hải sóng cuồng, hướng về bốn phương tám hướng bao phủ mà đi, đem Trữ Cương Liệt bọn họ tất cả đều nổ đến bay ngược ra ngoài!

Trong phút chốc, nương theo bầy yêu tiếng kinh hô, rõ ràng chỉ có chân nguyên cấp trung tu vi Yến Xích Hà, càng vào thời khắc này bùng nổ ra Nhân Nguyên đỉnh cao thực lực khủng bố!

Râu tóc đều trương thả người nhảy một cái, hắn dường như từ trên trời giáng xuống đá tảng, ầm ầm đập xuống tại nhà cũ trước cửa, trong tay nắm lôi kiếm gào thét giơ lên cao, bùng nổ ra hí lên lóng lánh chớp giật, tầng tầng chém về phía đột nhiên không kịp chuẩn bị Xích Tỷ Nhi!

"Đáng chết!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ trắng xám, chỉ có thể trợ mắt nhìn nắm lôi kiếm chém xuống.

"Không được!" Hứa Tri Hồ hô to một tiếng, phấn đấu quên mình xông lên.

Nhưng liền trong chớp mắt này, sắp chạm đến Xích Tỷ Nhi sợi tóc nắm lôi kiếm, liền như vậy không có dấu hiệu nào đột nhiên đình chỉ, hí lên chớp giật thậm chí liền tại Xích Tỷ Nhi hai gò má trước lấp loé. . .

Tỏ rõ vẻ đỏ bừng lên, Yến Xích Hà nhìn Xích Tỷ Nhi long lanh con ngươi, trong tay nắm lôi kiếm phảng phất nặng như Thái Sơn, trong phút chốc hắn đột nhiên hét lớn một tiếng, tỏ rõ vẻ vặn vẹo vuơn mình liền đi!

Tiếng rống giận dữ bên trong, thanh mộc kiếm bản to bùng nổ ra trăm trượng ánh sáng màu xanh, đợi được bầy yêu thật vất vả tại ánh sáng màu xanh bên trong mở mắt ra, liền nhìn thấy chuôi này thanh mộc kiếm bản to đã gào thét mà đi, mang theo sấm sét tiếng nổ vang rền biến mất ở chân trời bên trong.

Bàn Ti Động trước, gió đêm phất qua, chỉ có thể nghe được Yến Xích Hà thanh âm phẫn nộ, vẫn cứ bồng bềnh ở trong màn đêm —

"Yêu, yêu nghiệt, bần đạo lần này nêん tha cho ngươi một mạng, ngươi sau đó không muốn bị cái khác Luyện khí sĩ trừ ra, liền cho ta thay đổi triệt để một lần nữa làm người. . . Không đúng, làm yêu quái, làm cái tốt yêu!"

Trọn mắt ngoác mồm a, mấy giây sau, phản ứng lại đám yêu quái không lo được bị thương, dồn dập xông lên cứu viện: "Xích Xích, Xích Xích, ngươi không sao chứ, có hay không nơi nào bị thương?"

"Không có, không có chuyện gì. . ." Xích Tỷ Nhi sợ hãi không thôi hút vào hơi lạnh, "Cái kia, cái kia yến lam hè, rõ ràng chỉ là Nhân Nguyên cấp trung, làm sao lại đột nhiên thực lực tăng mạnh?"

Ai biết được, một đoàn yêu quái hai mặt nhìn nhau, Trữ Cương Liệt còn rất vui mừng xoa một chút mồ hôi: "Đại gia ngươi, không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi, lần sau lại nhìn tới tên khốn kia, coi như hắn là Nhân Nguyên đỉnh cao, lão tử cũng phải. . . Vân vân, không đúng vậy, ta thế nào cảm giác ít một chút cái gì?"

Ít đi cái gì không, Xích Tỷ Nhi cùng đám yêu quái hai mặt nhìn nhau, không nhịn được quay đầu nhìn bốn phía —

Không có a, Bàn Ti Động vẫn còn, Tử Tử các nàng cũng tại, một đoàn yêu quái ai cũng không thiếu, liền ngay cả nhà cũ cũng bình yên không tổn hại, thật muốn nói ít đi cái gì. . .

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Sau một khắc, Xích Tỷ Nhi cùng đám yêu quái mắt to trùng mắt nhỏ, đột nhiên đồng thời biến sắc, rất chỉnh tề kinh ngạc thốt lên một tiếng —

"Chờ đã, Tri Hồ, Tri Hồ đây?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 33: Người Trẻ Tuổi Chính Là Dung Dễ Kích Động

Con em ngươi a, ta đến cùng trêu ai chọc ai?

Dứt bỏ Bàn Ti Động trước hỗn loạn tung bừng không đề cập tới, cũng mặc kệ Xích Tỷ Nhi bọn họ đang luống cuống tay chân tìm người khắp nơi, vào giờ phút này mấy chục dặm ở ngoài cuồng phong mật Vân Trung, Hứa Tri Hồ đang gắt gao cầm lấy gào thét phi hành thanh mộc kiếm bản to, tức đến nổ phổi không nói gì nhìn trời ——

"Đợi lát nữa, đợi lát nữa, lão huynh, ta có thể hiểu được ngươi mỗi tình đầu còn chưa bắt đầu liền phá diệt tâm tình bi thương, thế nhưng coi như ngươi cảm giác rằng thế giới hoàn toàn u ám dự định tự giận mình, cũng không cần kéo lên ta vừa mãnh quán rượu để vừa siêu tốc điều khiển đi, chính là tài xế một chén rượu ngươi thân lệ hai hàng. . ."

"Đừng dài dòng!" Còn đang đau lòng gần chết Yến Xích Hà mãnh ực một hớp rượu đế, trợn tròn đôi mắt hét lớn một tiếng, "Ta là tại cứu ngươi, hiểu không? Ngươi sẽ cùng cái kia nữ yêu tinh nán lại cùng nhau, không ra nửa tháng sẽ bị hấp thành làm, xin nhờ, nam nhi tốt chí ở bốn phương, làm sao có thể bị nữ sắc mê hoặc rơi vào ôn nhu hương đây?"

Được rồi, nghe tới vẫn là rất đại nghĩa lăng nhiên, Hứa Tri Hồ rất nỗi lòng tôn kính nhìn hắn: "Bất quá, vẫn đề là, lão huynh ngài nói như vậy thời điểm, dám trước tiên thả ra trong lòng ngực cái kia hộp son bột nước mì?"

Khặc khặc khặc, khặc khặc khặc, bị nói trúng rồi tâm sự, Yến Xích Hà trực tiếp liền sắc đến, nhất thời đỏ cả mặt khặc đến suýt chút nữa từ kiếm bản to trên té xuống: "Nói bậy, nói hươu nói vượn, này hộp son là bẩn đạo tại ven đường

nhặt, mới không phải đưa cho cái kia nữ yêu tinh!"

Ngươi sẽ chết chống đỡ đi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn hắn, đột nhiên cảm thấy cái tên này cũng thật đáng thương, nói cái gì trẫm yêu trừ ma, còn không phải tìm cái lý do đến lén lút xem Xích Tỷ Nhi, thảm nhất chính là Xích Xích căn bản không thích hắn, hừ hừ, nhà ta Xích Xích. . . Ô, tại sao là nhà ta?

Được rồi, tùy tiện, hiện tại vấn đề là, cái tên này đến cùng dự định mang ta đi cái nào, tuy nói cân nhắc đến hắn chính nghĩa thuộc tính đầy tràn, hắn là sẽ không làm ra cái gì giết chết tình địch sự tình, có thể nếu như trực tiếp bay ra đông cương tùy tiện tìm một chỗ đem ta ném xuống. . .

Này còn không phải khó khăn nhất, khó khăn nhất chính là, chúng ta vừa nãy lúc ra cửa cái gì đều không có mang, xe điện không tại người một bên, vùng núi bao không có mang, năm thanh dao phay cũng thả trong phòng bếp, giống như khắp toàn thân miễn cưỡng có thể xưng là pháp khí, cũng cũng chỉ còn sót lại mặc quần áo này, này nếu như gặp lại nguy hiểm gì. . . Ta sát!

Còn chưa nói hết đây, vừa cao hơn nữa tốc phi hành thanh mộc kiếm bản to đột nhiên chấn động, thật giống như dầu liêu dùng hết tựa như đột nhiên giảm tốc độ, tiếp theo đón lấy vang lên ong ong lay động lên. . .

"Hỗng bét, thời hạn đến rồi!" Yến Xích Hà hơi biến sắc, mau mau thô thiúc thanh mộc kiếm bản to đáp xuống.

"Thời hạn?" Hứa Tri Hồ theo thanh mộc kiếm bản to lay động, đột nhiên ý thức được cái gì, "Đợi lát nữa, lão huynh ngươi không cần nói cho ta nói, ngươi vừa tu vi mạnh thêm là dùng bí thuật gì, hiện tại lập tức liền hư?"

"Đừng dài dòng, ngươi cho ta thành thật nắm chặt liền được rồi!" Yến Xích Hà mân đở mặt lên, thô thiúc thanh mộc kiếm bản to tìm kiếm thích hợp hạ xuống địa điểm, trong lòng nhưng cũng không nhịn được nghĩ linh tinh —

Đáng ghét a, sư tôn lão nhân gia đột nhiên mất tích, lưu lại bí thuật đều không có giải thích rõ ràng, thật vất vả miễn cưỡng luyện thành, tu vi nhưng chợt cao chợt thấp cực không ổn định, mỗi tháng còn chỉ có thể bạo phát một lần, một lần còn chỉ có một phút. . .

Đang khi nói chuyện, thanh mộc kiếm bản to đã đáp xuống, đợi được xuyên qua tầng mây, liền nhìn thấy phía trước tối tăm ánh trăng bên dưới, một tòa đen như mực bàng ngọn núi lớn đang như ẩn như hiện chiếm giữ tại tiền —

Mượn tối tăm ánh trăng, có thể rõ ràng trông thấy chỉnh ngọn núi đều là do đen nhánh nham thạch tạo thành, nguy nga hiểm trở không có một ngọn cỏ, nhưng ở giữa sườn núi một chỗ bên trong thung lũng, rồi lại đèn đuốc sáng choang, man mát gió đêm phất qua, thậm chí có thể mơ hồ nghe được tiếng người trò chuyện, tình cờ còn có thể nhìn thấy mấy ánh kiếng gào thét mà qua. . .

"A, tựa hồ là cái tu chân phỗ chợ?" Yến Xích Hà trong lòng nhất định, vội vã thòi thúc thanh mộc kiếm bản to gào thét vào núi, bất kể nói thế nào, xem này phỗ chợ tình huống, nghĩ đến có không ít Nhân tộc Luyện khí sĩ, phỏng chừng Đông Minh Sơn những yêu nghiệt kia đuổi theo, cũng không dám tùy tiện động thủ mới đúng.

Chỗ lát không tới, thanh mộc kiếm bản to đã đến phỗ chợ lối vào, có chút lay động nhưng vẫn là thuận lợi bay xuống, hai người đẹp ở trên đất bằng, lại không hẹn mà cùng thở một hơi dài nhẹ nhõm, giống như đều ở vui mừng chưa từng xuất hiện trụy cơ, không đúng, trụy kiếng tình huống.

Chỉ có điều sau một khắc, Yến Xích Hà thì có điểm lúng túng ho nhẹ vài tiếng, bản lên mặt đi đầu đi vào phỗ chợ: "Đi theo ta, chúng ta trước tiên tìm một nơi ăn một chút gì, chờ ta dò nghe xung quanh tình huống sau đó, liền tìm cái phàm nhân thành trì đưa ngươi đi an cư, sau này cố gắng đọc sách thi trạng nguyên, không muốn sê cùng những vớ va với vẫn nữ yêu tinh hồn cùng nhau."

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi!" Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri

Hồ chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ theo ở phía sau, thi trạng nguyên gì giờ đó coi như, bất quá trước tiên làm rõ đây rốt cuộc là cái nào cũng được, quá mức từng bước từng bước đi trở về Bàn Ti Động đi.

Nhắc tới cũng là kỳ quái, cái này tu chân phô chợ xem ra quy mô rất lớn, nhưng là bên trong những ngư long hồn tạp, vừa có một thân chính khí Nhân tộc Luyện khí sĩ, cũng có dữ tợn hung ác yêu ma quý quái, những này bình thường đụng tới sẽ đánh vỡ đầu gia hỏa, lại tại đây trong phô chợ đều tường an vô sự, tuy rằng thiếu không được sẽ hơi nhở tranh đấu.

Phố chợ đại đạo hai bên, nhiều nhất chính là các loại cửa hàng, hơn nữa nhìn lên đều lấp kinh doanh pháp khí làm chủ, đương nhiên cũng vì đường xa đến khách nhân cung cấp dừng chân ẩm thực, tỷ như toà kia rất hoa lệ khách sạn phía trước, thì có vài con đẹp đẽ ma nữ đứng ở đó, rất nhiệt tình chào hỏi khách khứa: "Khách quan, khách quan, bản điểm vừa trang sức đổi mới hoàn toàn, trùng mới khai trương đánh 70% nha. . ."

"Ta, ta không phải đến ở trọ. . ." Yến Xích Hà lại đầu đầy mồ hôi, căn bản không dám nhìn tới những đẹp đẽ ma nữ, thuận lợi kéo Hứa Tri Hồ tiến vào một nhà đối lập quanh quẽ tuzu lâu, lúc này mới như trút được gánh nặng tựa như thở một hơi dài nhẹ nhõm, "Lẽ nào có lý đó, nơi này đến cùng là nơi nào, Luyện khí sĩ, yêu quái, ma đầu, ma nữ, lại tất cả đều hỗn cùng nhau?"

Đừng hỏi ta, Hứa Tri Hồ cũng rất không nói gì, loại này các thế lực hỗn tạp cục diện, hắn liền tại song rắn giáo phân đòn nơi đó gấp một lần, bất quá rất rõ ràng, nơi này không phải song rắn giáo dục địa bàn, cũng như là gì pháp khí giao dịch thị trường, chỉ cần có tiền đều có thể đi vào.

"Quên đi, chúng ta dò nghe tình huống liền đi!" Yến Xích Hà lắc đầu một cái, đón cười rạng rỡ tuzu lâu chưởng quỹ, rất tùy ý phân phó nói, "Đến vài món thức ăn, trở lại bầu rượu. . . Đợi lát nữa, tốt nhất, ạch, đừng quá quý!"

"Nếu không ta đến xin ngươi chứ?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình nhẫn,

đột nhiên nhớ tới vị lão huynh này giống như mấy tháng trước mới vừa bị Xích Tỷ Nhi hâm hại, hiến cho có thân gia tài sản, ạch, người trẻ tuổi chính là dễ dàng như vậy kích động.

"Ít, đừng dài dòng!" Yến Xích Hà nhất thời lại thẹn quá hóa giận, "Đừng, đừng cho rằng ta không biết ngươi đang suy nghĩ gì, ta đó là nhìn nàng phải nuôi sáu cái muội muội không dễ dàng, cho nên mới cho nàng một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời, ai có thể muốn lấy được, nàng lại không cố gắng tu luyện, còn tại Đông Minh Sơn gây sóng gió tụ tập nhiều như vậy yêu quái!"

"Đừng nghịch, tụ tập yêu quái lẽ nào phạm pháp sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được mắt trợn trăng, "Đúng rồi, bọn họ bỏ ra bao nhiêu tiền xin ngươi?"

"Đương nhiên là năm. . ." Yến Xích Hà theo bản năng bật thốt lên, nhưng lại đột nhiên kinh hãi đến biến sắc, "Chờ đã, làm sao ngươi biết?"

"Ta liền biết là như vậy!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt nhìn hắn, thầm nghĩ quả nhiên thử một lần liền thử ra đến rồi, "Ta nói mà, vô duyên vô cớ chạy tới chúng ta Đông Minh Sơn trừ yêu, nói thẳng đi, đối phương là người nào?"

"Híc, cái này mà. . ." Yến Xích Hà bị hắt nhìn ra cả người không dễ chịu, qua đã lâu rốt cục ấp úng nói, "Ta vậy, ta cũng không rõ ràng lắm, chính là có người đột nhiên tìm tới cửa, tự xưng là gì song rắn giáo. . ."

"Còn đúng là song rắn giáo a!" Hứa Tri Hồ đột nhiên liền rõ ràng.

Ta nói sao, cái kia giáo phái tuy rằng bị Thạch Cơ nương nương dùng thủ đoạn gì ép xuống, nhưng đối với trước ăn thiệt thòi vẫn không thể nhẫn, vì lẽ đó lại dùng tiền tìm người tới thăm dò. . . Bất quá nhắc tới cũng là kỳ quái, tại sao bọn họ liên tục nhìn chăm chăm vào Đông Minh Sơn đây, liền bởi vì liên tục hai lần chịu thiệt, vẫn là một lòng muốn tại Đông Minh Sơn thành lập phân đà?

Không nghĩ ra, vì lẽ đó liền dứt khoát không muốn, Hứa Tri Hồ lắc đầu một cái, dứt bỏ những này chưa giải bí ẩn, ngẩng đầu nhìn đối diện Yến Xích Hà:

"Được rồi, được rồi, cái kia lão huynh, ngươi đón lấy định làm gì, còn phải tiếp tục đi Đông Minh Sơn trảm yêu trừ ma?"

"Đương nhiên, chúng ta trong chính đạo người, sao có thể bỏ dở nửa chừng?"
Yến Xích Hà đầy mặt chính khí vỗ bàn một cái, suy nghĩ một chút lại hơi buồn bực, "Bất quá ở trước đó, ta trước tiên cần phải đem ngươi đưa đến phàm nhân thành trì đi... Chưởng quỹ, tính tiền!"

Tốt lặc, trên quầy ngủ gà ngủ gật chưởng quỹ lập tức chào đón, rất khách khí đưa lên giấy tờ: "Khách quan, muốn tính tiền có đúng không, thừa huệ, tổng cộng là 1,500 linh thạch."

Phốc, đang muốn móc túi Yến Xích Hà trực tiếp liền miệng đầy phun tảo: "Chờ đã, đợi lát nữa, ngươi mới vừa nói bao nhiêu?"

"1,500 linh thạch a!" Chưởng quỹ cười híp mắt nhìn hắn.

Trợn mắt ngoác mồm a, Yến Xích Hà trợn mắt ngoác mồm sững sốt nửa ngày, đột nhiên đỏ cả mặt nỗi giận: "Vô liêm sỉ, chúng ta tổng cộng liền chọn bốn món ăn, nhiều lắm cũng là mấy chục khối linh thạch mà thôi, ngươi lại dám nói một ngàn năm?"

Không sai a, chưởng quỹ không có chút nào tức giận, chỉ vào phần kia giấy tờ nói: "Cái khác món ăn, xác thực chỉ cần mấy chục khối linh thạch, nhưng là ngại vừa còn điểm này bàn lục đảo đại tôm, đây chính là linh khí sung túc nguyên liệu nấu ăn a, đương nhiên quý giá."

Quý con em ngươi a, Yến Xích Hà quả thực muốn nổi trận lôi đình: "Ta chính là sợ quý, vừa gọi món ăn thời điểm chuyên môn hỏi ngươi, này bàn tôm muốn bao nhiêu tiền, ngươi nói ba mươi linh thạch, không sai chứ?"

"Đợi lát nữa, ta giống như rõ ràng." Hứa Tri Hồ đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ đánh gãy, nhìn một chút cái kia bàn bình thường đại tôm, lại nhìn một chút đối diện mặt tươi cười chưởng quỹ, "Híc, nếu như ta không có đoán sai mà nói, này

bàn tôm mặc dù là ba mươi linh thạch, bất quá không phải ba mươi linh thạch
một bàn, mà là . . . Ba mươi linh thạch một cái?"

"Phốc!" Yến Xích Hà đột nhiên liền văng: "Đừng đùa, này một bàn bên trong
có ít nhất ba mươi, bốn mươi con tôm, vậy thì là nói. . . Đừng đùa, tốt hắc, làm
sao có khả năng sẽ có như vậy thái quá sự tình?"

Sự thực chứng minh, Hứa Tri Hồ đoán đúng rồi!

Đối diện vị kia chưởng quỹ hiển nhiên ngắn người, cách mấy phút mới theo
bản năng bật thốt lên: "Ồ, làm sao ngươi biết, lẽ nào ngươi trước đây đến chúng
ta nơi này ăn cơm xong?"

Cái này ngược lại cũng đúng không có, Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng
nhìn hắn, đột nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Lão huynh, ngươi biết Thanh Đảo
sao?"

"Thanh? Thanh cái gì?" Vị kia chưởng quỹ ngạc nhiên không nói gì, bất quá
chờ hắn phản ứng lại sau đó, ngay lập tức sẽ cười quái dị lên, "Không đáng kể,
biết cũng tốt không biết cũng được, nói chung. . . Trả tiền đi!"

"Lẽ nào có lý đó, các ngươi những người này vô liêm sỉ, lại dám như vậy giết
mỗi khách?" Yến Xích Hà rốt cục cũng phản ứng lại, nhất thời giận không nhẹ
nội nǎm lấy đố phuơng cõ áo, "Ta liền không tin, ban ngày ban mặt không có
địa phuơng nói lý, ta ngày hôm nay còn liền không phó cái này tiền!"

"Thật sự không phó?" Chưởng quỹ vẫn cứ cười híp mắt nhìn hắn.

"Không phó! Liền không phó!" Yến Xích Hà tỏ rõ vẻ tức giận.

"Như vậy a!" Chưởng quỹ hết sức bất đắc dĩ thở dài, "Không có cách nào,
nếu ngài không chịu trả tiền, vậy ta cũng chỉ đành. . ."

Âm! Lời còn chưa dứt, bán mở tủ lâu cửa lớn đột nhiên bị đá một cái bay ra
ngoài!

Trong phút chốc, mười mấy cái tõ rõ vẻ hung ác khôi ngô đại hán hung tợn xông tới, đi đầu vị kia gầm lên một tiếng, hung ác nói: "Lớn mật cuồng đồ, dám đến chúng ta Hắc Sơn phô chợ nhiễu loạn trật tự, người đến a, bắt lại cho ta!"

"Ồ, Hắc Sơn?" Hứa Tri Hồ đột nhiên ngẩn người.

Không kịp nghĩ đến, liền trong chớp mắt này, này mươi mấy cái khôi ngô đại hán đã rút dao ra thương kiếm kích, dữ tợn hung ác mãnh xông lại: "Hai tên khốn kiếp, bé ngoan giao tiền rồi đi, nếu không thì . . ."

"Thì lại cả nhà ngươi!" Yến Xích Hà giận tím mặt, xoay tay rút ra năm lôi kiếm, giận không nhịn nổi thăng thắn nghênh đón.

Như thế nào đi nữa suy yếu cũng là Nhân Nguyên cấp trung, năm lôi kiếm đón gió loáng một cái, vô số chớp giật hí lên lóng lánh, nhất thời đem những người này nguyên cấp thấp khôi ngô đại hán tất cả đều đánh đổ trên đất, cái kia chưởng quỹ mắt thấy tình thế không ổn, đã sớm hét lên một tiếng đào tẩu.

"Chạy đi đâu!" Yến Xích Hà vẫn cứ cơn giận còn sót lại chưa tiêu, liền phải đuổi tới đi.

"Đi!" Chưa kịp hắn tới kịp xông lên, Hứa Tri Hồ đã sớm phản ứng lại, một tay tóm lấy hắn liền chạy.

"Đi cái gì đi?" Yến Xích Hà vẫn cứ cơn giận còn sót lại chưa tiêu, "Những võ liêm sĩ, vẫn là Luyện khí sĩ đây, liền mặt cũng không muỗn, lại ở đây mở hắc điểm ép mua ép bán, ta nhất định phải. . ."

"Chớ ngu, ngươi xem mặt sau!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì chỉ chỉ mặt sau.

"Cái gì?" Yến Xích Hà không rõ vì sao quay đầu, mấy giây sau, chờ hắn nhìn thấy phía sau tình cảnh, đột nhiên liền khó có thể tin hít vào hơi lạnh.

Tửu lâu ngoài cửa lớn trên đường, sắc bén tiếng còi cảnh sát đột nhiên vang

vọng, mười mấy tên đang đi tuần hoàng bào Luyện Khí sĩ liếc nhìn nhau, đột nhiên cùng nhau rút ra trường kiếm, hung tợn đẩy ra người đi đường hướng về tửu lâu vọt tới!

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến một tiếng nổ vang nổ vang, nguyên bản tọa lạc tại phố chợ lối vào vị này nham thạch pho tượng, đột nhiên cuồng bạo chấn động đón gió loáng một cái, hóa thành dữ tợn hung ác nham thạch yêu ma, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, chấn động toàn bộ phố chợ đều ở nổ vang run rẩy —

"Lớn mật cuồng đồ, dám đến ta Hắc Sơn phố chợ tùy ý làm bậy. . . Người đến a, cho ta bắt bọn hắn lại, lột da rút gân, đánh vào hàn ngực luyện hồn bị khổ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 34: Cái Này Không Thể Cởi Ra

Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó! Này Hắc Sơn đến cùng làm sao, Luyện khí sĩ lại sẽ cùng yêu ma quỷ quái cấu kết với nhau làm việc xấu?

Đêm khuya âm trầm giữa bầu trời, giận không nhịn nổi tiếng rỗng to vang vọng ở trong màn đêm, nương theo lóng lánh bay lên không hào quang màu xanh, một đạo ánh sáng màu xanh ánh kiếm loại chòe loại choạng phóng lên trời, ánh kiếm trên Yến Xích Hà tỏ rõ vẻ phẫn nộ râu tóc đều trương, quay đầu lại nhìn phía sau đuôi tận cùng không buông truy binh, chỉ cảm thấy cả người đều muốn nổi khùng.

"Chăm chú ngươi liền thua!" Hứa Tri Hồ cầm lấy đai lưng của hắn, tại gào thét thổi tới cuồng phong bên trong miển cưỡng mở mắt ra, "Bản vẽ đồ sâm phá, nhớ năm đó chúng ta cái kia một bàn giá trên trời tôm, đều gọi điện thoại gọi cảnh sát thúc thúc xin vào tố, cuối cùng còn không phải thành thật bỏ tiền. . . Ân, tỷ như cái này đến, ta cảm giác rằng mặt sau những tên kia càng đáng giá quan tâm!"

Nói đến phần sau những tên kia, chỉ trong chốc lát không tới, mười mấy tên hoàng bào Luyện khí sĩ đã điều khiển ánh kiếm, nhanh như chớp nhanh chóng đuổi tới, những người này tu vi có cao có thấp, xem ra như là Hắc Sơn phô chợ thuê đến tán tu, bất quá trong đó mấy cái tu vi tựa hồ đã đạt đến Nhân Nguyên đỉnh cao, đầy đủ giải quyết hiện tại đang ở vào suy yếu kỳ Yến Xích Hà.

Bất quá, cùng những người này so ra, chân chính có uy hiếp, vẫn là cái kia tại Luyện khí sĩ môn phía dưới sơn dã bên trong, đang bước nhanh chân nổ vang vang vọng đuổi tới nham thạch yêu ma ——

Này thạch yêu thân cao sắp tới mươi trượng, hoàn toàn do cứng rắn nham thạch cấu tạo mà thành, sẽ không cái gì cưỡi mây đạp gió, nó liền ỷ vào thân thể mình to lớn khôi ngô như núi, tại sơn dã bên trong cùng hung cực ác lao nhanh truy chạy tới, mỗi một lần nhảy lên thật cao nổ vang đậm xuống, đều sẽ làm cho cả sơn dã đều tại chấn động kịch liệt.

"Hắc Sơn? Hắc Sơn?" Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn cái kia hung ác thạch yêu, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ, "Ồ, vân vân, sẽ không phải cái tên này chính là Hắc Sơn lão yêu... Cẩn thận!"

Chưa kịp hắn tới kịp nghĩ rõ ràng, liền nghe đến phía sau hét dài một tiếng, cái kia mẩy chục tên hoàng bào Luyện khí sĩ tại đuổi tới đồng thời, đột nhiên cùng nhau từ trong lồng ngực lấy ra liệt diễm bùa chú —

Trong phút chốc, mẩy chục viên sí lửa khói cầu mãnh liệt thiêu đốt, dường như bão tố tựa như gào thét bắn ra, trong nháy mắt liền đuổi theo thanh mộc kiếm bản to, nhiệt độ cao rùng rực thậm chí cũng làm cho kiếm bản to bốc lên khói đặc đễn.

"Lẽ nào có lý đó!" Yến Xích Hà nổi giận gầm lên một tiếng, thô thúc thanh mộc kiếm bản to đáp xuống, xem như là rất mạo hiểm tránh thoát tai nạn này, rồi lại đột nhiên xoay tay, rút ra sau lưng chuôi này nắm lôi kiếm —

"Thiên Địa Vô Cực, càn khôn kiếm pháp... Các ngươi những người này không biết xấu hổ khốn nạn, tất cả đều cho ta, phá!"

Tiếng rống giận dữ bên trong, nắm lôi kiếm đón gió gào thét bắn ra, hóa thành mẩy chục đạo tê lóng lánh màu xanh sẩm sét, nhất thời nổ đến mặt sau những truy binh kia người ngã ngựa đổ, vén vẹn trong chớp mắt, thì có mẩy cái hoàng bào Luyện khí sĩ cả người cháy đen, kinh ngạc thốt lên từ trên phi kiếm rơi xuống.

"Lớn mật cuồng đồ, còn dám dựa vào nơi hiểm yếu chống lại?" Thấy cảnh này, đang nhảy vọt đuổi tới nham thạch yêu ma nhất thời giận dữ, mắt thấy đã

không đuổi kịp thanh mộc kiếm bản to, đột nhiên từ trong lồng ngực lấy ra một cái đèn nhánh hòn đá nhỏ, hung tợn hướng về không trung ném một cái.

Tiếp theo đón lấy, liền tại dưới con mắt mọi người, cái tên này đột nhiên liền ầm ầm một tiếng ngã quy ở mặt đất, không sai, là thật sự ngã quy ở mặt đất, hơn nữa còn một mực cung kính lạy ba bái: "Thần thông quảng đại, thế không thể đỡ, cho mời. . . Đại vương pháp thân giáng lâm!"

Ta sát, cái tên này tại làm cái gì?

Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà hai mặt nhìn nhau, chỉ là này trong phút chốc, liền nhìn thấy trong bầu trời đêm đột nhiên xảy ra dị biến!

Đón gió loáng một cái, cái kia viên nhìn như không đáng chú ý đèn nhánh hòn đá nhỏ, đột nhiên trong nháy mắt hóa thành đầy trời đèn nhánh mật vân, tiếp theo đón lấy liền nhìn thấy cái kia mảnh mây đen bên trong, một cái hoàn toàn do đèn nhánh nham thạch tạo thành cự bàn tay to, che kín bầu trời đột nhiên hiện hình, tiếp theo đón lấy cùng hung cực ác mạnh mẽ nắm chắc rơi xuống!

Đại gia ngươi! Yến Xích Hà nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, không nhịn được văng tục, miễn cưỡng khởi động thanh mộc kiếm bản to điên cuồng thoát đi!

Nhưng vấn đề ở chỗ, cái kia đèn nhánh cự chưởng thể tích thực sự quá lớn, cho tới phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều tại sự công kích của nó trong phạm vi, năm cái trụ đá giống như thô to ngón tay đột nhiên hợp lại, dường như cứng rắn không thể phá vỡ cự lao tù lớn, mắt thấy liền muốn đem thanh mộc kiếm bản to kề cả mặt trên Yến Xích Hà cùng Hứa Tri Hồ ép thành mảnh vỡ!

Phốc! Tại đây loại khủng bố uy thế trước mặt, Yến Xích Hà không nhịn được miệng đầy phun máu: "Vô liêm sỉ, đây rốt cuộc là gì. . . Cái kia ai, bần đạo sắp không chịu được nữa, ngươi trước tiên. . . Ạch, ngươi đang làm gì?"

Còn có thể làm gì, liền tại Yến Xích Hà kinh ngạc trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ đã bắt đầu cởi quần áo. . . Không sai, chính là cởi quần áo!

Trong nháy mắt, hắn đã đem chính mình cái kia áo sơ mi trắng cởi ra, cũng mặc kệ cái gì nửa người trên xích Honoka, trực tiếp vung vẩy cái kia áo sơ mi trắng, tỏ rõ vẻ quái lạ đón gió ném đi —

"Con em ngươi a, ta nếu như cảm mạo mà nói, tất cả đều là. . . Che kín bầu trời!"

Trong tiếng thét gào, bay lên trời áo sơ mi trắng đột nhiên tăng vọt, đón gió loáng một cái đủ có rộng mấy chục trượng rộng rãi, hầu như đem hơn một nửa cái bầu trời đều che đầy ở!

Hầu như tại đồng thời, cái kia đèn nhánh cự chưởng hung tợn vồ xuống, nhất thời va vào đón gió lay động áo sơ mi trắng!

Âm! Một tiếng to lớn tiếng nổ vang rền, dường như sấm sét rung động bầu trời, tăng vọt áo sơ mi trắng tại đây hung mãnh một đòn dưới, nhất thời hí lên phân liệt hóa thành vô số vải vụn mảnh, nương theo sôi trào mãnh liệt sôi trào sóng khí, hướng về bốn phương tám hướng bay ra ra.

Bất quá, cũng chính là dựa vào nó gian nan che chắn, mạnh mẽ vồ xuống đèn nhánh cự chưởng cũng đột nhiên đình trệ, tiếp theo đón lấy ầm ầm nổ bể ra đến, nguyên bản trải rộng toàn bộ bầu trời khủng bố uy thế, nhất thời như thuỷ triều xuống giống như tiêu tan vô hình, để thanh mộc kiếm bản to rất mạo hiểm chạy trốn đi ra ngoài.

Tình huống thế nào, này là tình huống thế nào?

Yến Xích Hà trợn mắt ngoác mồm quay đầu, nhìn nửa người trên xích Honoka Hứa Tri Hồ: "Cái kia ai, ngươi không phải phổ thông thư sinh sao, trên ngươi một chút sóng linh lực đều không có, làm sao có khả năng sẽ có kỳ quái như thế pháp khí?"

"Hắt xì! Hắt xì!" Hứa Tri Hồ bị hàn gió vừa thổi, không nhịn được đánh vài cái hắt xì, "Đừng động, nhanh bao nhiêu cho ta trốn bao nhanh, nếu như lại tới

một lần nữa. . . Ta sát!"

Được rồi, cùng Xích Tỷ Nhi chờ lâu, liền miệng xui xẻo đều sẽ truyền nhiễm!

Chưa kịp thanh mộc kiếm bản to lần thứ hai thoát đi, liền xem đến phía dưới cái kia nham thạch yêu ma lần thứ hai gào thét, trong nháy mắt lại lẩy ra một viên đen nhánh hòn đá nhỏ, hung tợn hướng về không trung ném một cái: "Thần thông quảng đại, thế không thể đỡ, cho mời. . . Đại vương pháp thân lại tới!"

Con em ngươi a! Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà liếc nhìn nhau, tức đến nổ phổi đồng thời hét lớn ——"Thiểm!"

Nói chạy liền chạy, thanh mộc kiếm bản to cùng nhai huyễn bước tựa như điên cuồng thoát đi, vẫn đề là mặt sau cái kia vừa thành hình đen nhánh cự chưởng, đã sớm lần thứ hai trăng trợn không kiêng dè trấn áp xuống, cho tới không khí chung quanh đều phảng phất đọng lại.

Giời ạ, ta lần này cảm mạo là nhất định rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩn đầu nhìn trời, trực tiếp liền tại Yến Xích Hà không đành lòng nhìn thẳng cổ quái biểu tình bên trong, lại luống cuống tay chân đem quần cho cởi ra, thuận tiện nói một câu, đây là hăn thích nhất một cái quần. . .

Được rồi, đừng động cái gì hình tượng, hăn trực tiếp để trần hai cái chân, giơ lên quần dùng sức ném một cái: "Một, hai ba, lại tới một lần nữa, che kín bầu trời!"

Ồm!

Đón gió căng phồng lên mấy chục lần quần, cùng hung mãnh vồ xuống đen nhánh cự chưởng mạnh mẽ chạm vào nhau, nhất thời nhắc lên nô hải cuồng triều giống như sóng lớn, thanh mộc kiếm bản to dường như kinh hãi sóng biển bên trong thuyền cô độc, rất mạo hiểm thoái mái nhấp nhô chấn động dung đưa,

nhưng rốt cục tại thời khắc cuối cùng miến cưỡng chạy trốn, lần thứ hai hướng về phương xa gào thét vọt tới.

Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó!

Liên tiếp hai lần bị kẻ địch quái lạ chạy trốn, cái kia nham thạch yêu ma quả thực là vừa giận vừa sợ, trong phút chốc ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, lần thứ hai từ trong lồng ngực lấy ra viên thứ ba đen nhánh hòn đá nhỏ, hung tợn dùng sức tung!

Đại gia ngươi, còn xong chưa?

Yến Xích Hà trợn mắt ngoác mồm nhìn giữa không trung, mắt thấy cái kia đen nhánh cự chưởng lần thứ hai thành hình võ xuống, cũng không cần nghĩ đến, phản ứng đầu tiên chính là bỗng nhiên quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ. . .

Con em ngươi a, Hứa Tri Hồ rất không nói gì cúi đầu, nhìn mình khắp toàn thân còn sót lại cái kia quần xịp, đột nhiên cảm thấy sợ nổi da gà: "Mẹ kiếp, ngươi không phải thật lòng đi, ta có thể không có ý định cùng ngày thế. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, cái kia đen nhánh cự chưởng đã hung mãnh nắm chắc rơi xuống, khủng bố uy thế bên dưới, Yến Xích Hà cả người run rẩy bỗng nhiên nhảy lên, trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, mạnh mẽ giơ lên nắm lôi kiếm hướng lên trời đánh tới: "Chết tiệt, ta đến đây nó, ngươi đi trước!"

Trong phút chốc, nắm lôi kiếm mượn tinh huyết bạo phát, rất gian nan đứng vững đen nhánh cự chưởng, thanh mộc kiếm bản to nhưng vào lúc này gào thét một tiếng, mang theo Hứa Tri Hồ lao xuống mà đi, tuy rằng mắt thấy liền muốn phân liệt vỡ vụn, nhưng vẫn là rất ngoan cường bay lượn vọt vào một mảnh cây cối.

Âm âm một tiếng, toàn bộ cây cối chia năm xẻ bảy, nhưng dựa vào thanh

mộc kiếm bản to cuối cùng chống đỡ, Hứa Tri Hồ vẫn là hữu kinh vô hiểm lay động rơi xuống.

Không lo được cả người đều là bụi cây cắt ra vết máu, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy Yến Xích Hà đang lấp lánh lôi đình bên trong, bị cái kia đen nhánh cự chưởng hung tợn đánh bay, dường như cắt đứt quan hệ tựa như bay ngược ra ngoài mấy trăm mét xa, tảng tảng va ở phía xa bên trong thung lũng.

"Chạy đi đâu?" Nham thạch yêu ma nanh cười một tiếng, nổ vang vọng hung ác truy chạy tới, nhưng còn không quên quay đầu nhìn mặt sau đuổi theo những hoàng bào tu sĩ, "Mấy người các ngươi, cho ta nắm lấy cái kia chạy trốn tiểu tử, lão tử muốn cho hắn nhận hết dǎn vặt thống khổ khốn!"

Không cần dặn dò, cái kia mấy chục tên hoàng bào tu sĩ đã sớm thôi thúc phi kiếm, nhanh như chớp đập xuống, đi đầu tu sĩ mặt đỏ xa xa trông thấy cây cối bên trong Hứa Tri Hồ, nhất thời lộ ra dữ tợn cười gằn: "Tiểu bối, bó tay chịu trói mà nói, bản tôn còn có thể cho ngươi thiếu chịu chút khổ sở!"

Đây là các ngươi buộc ta!

Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ cúi đầu, nhìn một chút trên người mình chỉ có cái kia quần xịp, chỉ có thể hít một hơi thật sâu, rất gian nan rất giãy dụa đưa tay ra: "Được rồi, nếu là nếu như vậy, vậy thì. . ."

Lời còn chưa dứt, tiếng rít đột nhiên vang vọng bầu trời!

Liền trong chớp mắt này, một đạo hùng hực ánh lửa xẹt qua chân trời, dường như từ trên trời giáng xuống thiên thạch, từ hướng đông nam bay vụt mà đến, ánh lửa lướt qua mang theo mãnh liệt tiếng nổ, cuồng phong gào thét cho tới ven đường cây cối tất cả đều khom lưng. . .

Cái gì? Mấy chục tên hoàng bào tu sĩ tỏ rõ vẻ kinh ngạc, không tự chủ được cùng nhau ngẩng đầu nhìn tới!

Liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia đạo hỏa quang nhanh như chớp giống như phóng tới, rồi lại đang bay qua cây cối bầu trời bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo đón lấy dương dương tự đắc tiếng cười quái dị, liền như vậy ở giữa không trung vang lên —

"Ồ ha ha ha, lão đại, ta tới cứu ngươi rồi. . . Ồ, không có đến muộn đi, đều do cái kia hồ ly tinh em gái rồi, luôn yêu thích đem cái yếm quải bên ngoài, làm hại ta không nhịn được dừng lại thưởng thức!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 35: Tên Của Ta Gọi Oa Oa

Đứng đầu đề cử: Ma thần thiêng đường chung chưa chi thành mỹ thực chi thần mạnh nhất bếp núc binh phòng của ta có cái tinh tế chiến tràng siêu cấp thuần sát hệ thống để thiếu trong lòng sủng: Quốc dân giáo thảo là nữ sinh kiêm ảnh vân ba tại Nhật Bản làng chài tháng ngày ta yêu một lần nữa làm người độc khuynh thiên hạ: Lạnh đế tuyệt thế ma phi One Piece mỹ thực hệ thống ta là hệ thống con gái đế kế hoạch bồi dưỡng ta Đề đốc làm sao cái kia manh tương lai Thiên Vương 2D lông vàng hệ thống tường ngăn có giáo thảo: Yêu nghiệt, chơi hôn nhẹ kiều nương phú rất chiến y vương tĩnh thời thanh xuân tu luyện cuồng triều sống lại nghịch chiến Tây du cuối cùng cái kia ma nữ để cho ta ta tận thế căn cứ xe trúc mã vươn mình đường: Bạo lực thanh mai dừng nghĩ chạy hồng tinh chi Cương Thiết Bào Hao mỹ mạn huyết thanh đại hán nữ lớp học siêu ma cấu trúc sứ mạnh nhất nhìn xuyên tiểu thần y

035 tên của ta gọi Oa Oa

Đêm khuya Hắc Sơn dưới chân, phá nát cây cối theo gió lay động, vốn nén phi kiếm pháp khí chớp loạn kịch liệt chiến trường, nhưng như là đột nhiên bị người ấn xuống tạm dừng kiện... .

Sắp cảm mạo Hứa Tri Hồ cũng được, mười mấy dữ tợn cười gằn hoàng bào Luyện khí sĩ cũng tốt cũng được, tất cả đều trổ mắt ngoác mồm ngang đầu lên, nhìn giữa không trung cái kia điều khiển mây mù trôi nổi, dương dương tự đắc cười to, còn tự xưng là trời giáng kỳ binh... . Ach, nỗi cơm điện?

Không sai, vậy thì là cái nồi cơm điện, thật trăm phần trăm nồi cơm điện!

Tròn vo nồi thân ánh sáng màu xanh lóng lánh, gào thét vang vọng trôi nổi ở

giữa không trung, nỗi duyên trên mang theo một cái khả nghi màu phẩn hồng cái yếm, nắp nỗi còn nương theo gió đêm lay động, ầm ầm vang vọng mở ra đóng lại, phát sinh dương dương tự đắc tiếng cười quái dị: "Ồ ha ha ha, lão đại, ta không có trẽ đi, nếu không là vừa thâu. . . Không đúng, mượn cái yếm bỏ ra chút thời gian, ta còn có thể làm đến càng sớm hơn lặc!"

Này, này giờ ạ, này giờ ạ là gì quý a?

Đừng nói là Hứa Tri Hồ, cái kia mười mấy hoàng bào Luyện khí sĩ cũng đã nhìn ra triệt để hoá đá, tỏ rõ vẻ đều là loại kia "Lão tử nhất định điên rồi" khiếp sợ vẻ mặt: "Ngươi, ngươi, ngươi đến cùng là. . . Đến cùng là. . . Yêu, yêu, yêu. . ."

"Yêu cái đầu ngươi a!" Nỗi cơm điện quan tức giận nguýt, lại rất đắc ý trên không trung đánh cái lăn, lúc này mới hăng giọng một cái nói, "Khặc khặc, tất cả đều nghe rõ, chúng ta nguyên quán Kinh Đông thương thành, người giang hồ xưng Oa Oa, chính là nhà ta lão đại tự tay luyện chế ra đến. . . Ạch, linh khí!"

"Linh? Linh khí?" Mười mấy hoàng bào Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, dứt bỏ cái gì Kinh Đông thương thành không đề cập tới, linh khí cái từ này, bọn họ vẫn là hiểu ——

Có người nói, phổ thông pháp khí đi ngang qua mấy lần tăng lên sau, tình cờ cũng sẽ xuất hiện hiếm thấy mở ra linh trí hiện tượng, mà nắm giữ linh trí pháp khí, liền nắm giữ tự mình ý thức cùng sơ đẳng trí tuệ, thường thường được gọi là linh khí.

Có thể vẫn để là, có thể vẫn để là, ai từng thấy cổ quái như vậy linh khí a, đừng nói trước nó tạo hình chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy, chỉ cần là này dương dương tự đắc tự yêu mình tính cách, còn có cái kia theo gió lay động màu phẩn hồng cái yếm. . . Ta sát, cái tên này vừa cướp sạch nhà ai phàm nhân cái yếm tiệm sao?

"Đợi lát nữa, ta nhận ra ngươi!" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra trợn mắt

ngoác mồm, lúc này đột nhiên phản ứng lại, "Ngươi, ngươi, ngươi không chính là ta trước dùng để luyện đan cái kia. . ."

Đúng vậy, đúng vậy, chính là ta lặc!

Tự xưng là Oa Oa nồi cơm điện quân mặt mà hớn hở, lập tức mừng khấp khởi bay xuống đến bên cạnh hắn, còn rất lưu luyến không rời đưa lên cái kia màu phấn hồng cái yếm: "Mở ra linh trí sau lần đầu gặp gỡ, lão đại ngươi muốn nhiều chăm sóc nha, ừ ân, này điều hồ ly tinh em gái cái yếm, coi như là lẽ ra mắt a!"

"Đừng nghịch, ta muốn một cái cái yếm làm gì?" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, nhưng vẫn cảm thấy khó mà tin nổi.

Giờ ạ, tình huống thế nào, ta chính là dùng nồi cơm điện đến luyện luyện đan, thuận tiện giúp nó tăng lên hai lần, từ không nghĩ tới. . . Đợi lát nữa, sẽ không phải cũng là bởi vì liên tục tăng lên hai lần sau, cái tên này đột nhiên liền mở ra linh trí thành linh khí chứ?

Trời mới biết có phải là đây, ngược lại lúc này, Oa Oa đã có tự mình ý thức, hơn nữa còn rất trung can nghĩa đảm che ở trước mặt hắn: "Ồ ha ha ha a, lão đại, ngươi yên tâm đi, có ta tại cái gì cũng không cần sợ. . . Này, các ngươi những người này cẩn bã, là muốn lên xin vào thành đây, quy hàng đây, vẫn là quy hàng đây?"

"Đầu? Quy hàng?" Mười mấy hoàng bào Luyện khí sĩ đều không còn gì để nói, đi đầu cái kia mặt đỏ Luyện khí sĩ thật vất vả mới phản ứng được, hầu như là theo bản năng giơ lên trường kiếm, "Vô liêm sỉ, linh khí thì thế nào, còn thật cho là chúng ta biết. . . Đi chết đi!"

Nham hiểm a nham hiểm, nhìn như còn tại trò chuyện, cái tên này đột nhiên gầm lên một tiếng, trực tiếp chính là mấy đạo phù lục gào thét bắn ra!

Trong phút chốc, mấy viên sít viêm hỏa cầu đón gió loáng một cái, thế như

chớp giật gào thét mà đến, nóng rực sóng lửa mãnh liệt sôi trào, mắt thấy liền muôn. . .

Ta sát, đến thật sự a!

Chưa kịp Hứa Tri Hồ phản ứng lại, Oa Oa đã sớm nhẹ nhàng loáng một cái, dương dương tự đắc tiến lên đón, màu trắng bạc nắp nồi bỗng nhiên mở ra, trực tiếp đem mấy viên gào thét phóng tới quả cầu lửa đưa hết cho nuốt!

Làm sao có khả năng, vị kia mặt đỏ Luyện khí sĩ lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng lần thứ hai giương tay, bên cạnh mười mấy hoàng bào tu sĩ cuối cùng cũng coi như vừa tình giác chiêm bao, lúc này luống cuống tay chân cùng nhau đánh mạnh, nhất thời chính là mấy chục viên quả cầu lửa hung mãnh bắn ra.

"Sợ các ngươi a, xem chúng ta. . . Nuốt thiên địa!" Oa Oa hoàn toàn không sợ, mở ra nắp nồi ở giữa không trung bay lượn.

Trong nháy mắt, nó hãy cùng võng trước chấn giết tựa như, đem mấy chục viên xích lửa khói cầu tất cả đều nuốt xuống, hơn nữa còn chưa đã ngứa ợ một tiếng no nê, bốc lên một tia lượn lờ khói xanh: "Cách, quả cầu lửa mà thôi, không đủ no a, có hay không uy lực lớn điểm, trở lại, trở lại!"

Này, này, cái này không thể nào!

Cái kia mười mấy hoàng bào Luyện khí sĩ tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, đi đâu mặt đỏ Luyện khí sĩ nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, không nhịn được vừa giận vừa sợ, nhất thời mãn đỏ mặt lên gầm lên một tiếng, trực tiếp thoi thúc phi kiếm mạnh mẽ bắn ra!

Trong tiếng thét gào, mấy mười thanh phi kiếm đường như bão tố, đem toàn bộ cây cối đều chiếu rọi đến đường như liệt nhật giữa trời, liền nhìn thấy ánh bạc lóng lánh mà qua, kiếm khí ngang dọc gào thét bắn ra bốn phía, đem xung quanh núi đá cây cối đều quấy nhiễu nát tan!

"Này này này, các ngươi những người này khốn nạn, đến thật sự a?" Đầy trời kiểm khí bên trong, Oa Oa rốt cục có chút không chống đỡ được, tức đến nỗi phổi vừa né tránh vừa há mồm mảnh thô.

Có thể coi là là như vậy, vẫn có mấy đạo ác liệt kiểm khí gào thét mà tới, tầng tầng chém ở nó nồi trên người, chém vào ánh sáng màu xanh lóng lánh tia lửa văng gấp nơi!

"Con em ngươi a, có biết hay không tu nồi cơm điện đắt cỡ nào?" Bị chém vào ụng ụng ụng ụng đảo quanh, Oa Oa cũng là triệt để nỗi giận, "Ngừng tay, cho ta . . . Khốn nạn, lão tử đều nói ngừng tay, các ngươi còn khám, có tin hay không. . ."

Leng keng một tiếng, lại là một chiêu kiếm hung tợn chém xuống!

Vội vàng trong lúc đó, Oa Oa ngay tại chỗ một cái xoay chuyển, rất mạo hiểm né qua ác liệt kiểm khí, nhưng là treo ở nồi duyên trên cái kia cái yếm lại không số may như vậy, trực tiếp liền bị lăng không cắt rời, theo gió loáng một cái phiêu rơi xuống. . .

"Không muốn a, ta cái yếm, ta thật vất vả mới thu thập đến!" Mới vừa bị đuổi theo khám đều không có tức giận như vậy qua, Oa Oa nhất thời tỏ rõ vẻ bi phẫn hú lên quái dị, trực tiếp liền đón kiếm khí xông lên, "Đại gia ngươi, muốn khám liền chặt ta, đừng đụng ta. . . Ế?"

Còn chưa nói hết đây, lại là một đạo ác liệt kiểm khí phóng tới, lại liền cái kia chuẩn, vừa vặn chém trúng phần hồng cái yếm, trực tiếp liền đem nó xé thành vải vụn mảnh rồi!

Răng rắc!

Lại như là bị một đao lôi bắn cho bên trong, thương tâm gần chết Oa Oa đứng dậy ra tại chỗ, tròn vo nồi thân kịch liệt run rẩy, cùng nhìn thấy mỗi tình đầu tình nhân chết ở trong lồng ngực của mình tựa như. . .

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Mấy chục tên hoàng bào Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên có loại rất
dự cảm không tốt: "Híc, tại sao chúng ta cảm giác rằng, tên kia giống như muỗi.
. . ."

"Không thể, không thể tha thứ! Không thể tha thứ!" Trong phút chốc, cả
người run rẩy Oa Oa đột nhiên xoay người, bùng nổ ra vô cùng vô tận màu đen
sương mù!

Mãnh liệt lăn lộn khói đen sóng cuồng bên trong, thân thể của nó không
ngừng tăng vọt, dường như Ma thần giáng lâm tựa như bay lên trời, càng trong
nháy mắt chuyển hóa thành cự lớn như núi khủng bố bóng tối —

"Vô liêm sỉ, chém ta cũng coi như, truy sát nhà ta lão đại cũng được, các
người những người này giết ngàn đao khốn nạn, lại dám thương tổn ta yêu mến
nhất vật kỷ niệm, tất cả đều cho ta. . . Đi chết đi!"

Âm!

Trong phút chốc, nương theo nắp nồi bỗng nhiên mở ra, vô số vừa bị nuốt
tiến vào quả cầu lửa kiếm khí, dường như sôi trào mãnh liệt cuồng triều sóng
lớn, trong nháy mắt nuốt hết phạm vi mấy trăm trượng!

"Cái gì?" Mấy chục tên hoàng bào Luyện khí sĩ cùng nhau kinh ngạc thốt lên,
thậm chí còn đến không kịp né tránh, liền bị này lũ quét cuốn tới tựa như quả
cầu lửa kiếm khí nuốt hết.

Đi chết! Đi chết! Nếm thử ta nuốt thiên địa thêm đấu chuyển tinh di lợi hại!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, tại Oa Oa tức đến nổ phổi tiếng rống giận dữ
bên trong, vô số quả cầu lửa kiếm khí gào thét công kích, lại như là có người
dùng bách môn pháo cao xạ tại oanh một ngọn núi nhỏ pha, hơn nữa còn không
cần tiền tựa như oanh nửa canh giờ!

Chờ đến tràn ngập bụi mù dần dần tản đi, toàn bộ đất trống cũng đã bị nổ đến vụn vặt, đâu đâu cũng có mảng nhện tựa như vết nứt.

Mười mấy hoàng bào Luyện khí sĩ đã tập thể hôn mê ngã xuống đất, cả người cháy đen từ chi co giật, khói mắt còn có nước mắt nhẹ nhàng lướt xuống, phỏng chừng bọn họ đời này nhìn thấy nỗi chùng loại đồ vật, đều sẽ lập tức ngồi chồm hổm xuống tính toán bóng ma trong lòng diện tích lớn bao nhiêu. . .

Mõ hôi một cái, Hứa Tri Hồ từ vừa nãy đến hiện tại liền không động tới, lúc này rốt cục không đành lòng nhìn thẳng sờ sờ cẩm: "Híc, giống như, giống như không có ta chuyện gì?"

Kỳ thực, vẫn có chuyện của hắn!

Chí ít lúc này, khôi phục nguyên hình Oa Oa còn tồn ở nơi đó, ôm một đống màu phấn hồng tiểu miếng vải, khóc đến khóc không thành tiếng: "Ô ô ô, không có thiên lý a không có thiên lý, nhân gia mỗi ngày đều quan sát hổ ly tinh em gái hằng ngày quen thuộc, lại đang nàng cửa nhà tồn ba ngày ba đêm, thật vất vả mới. . . A a a, hỏi thế gian tình là gì. . ."

Người nghe được thương tâm người nghe rơi lệ a, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh đều nghe không vào, không nhịn được vỗ vỗ nó biểu thị an ủi: "Cái kia cái gì, nén bi thương thuận biến a, có câu nói đến được, cựu không đi mới không đến mà."

Đúng nha, vừa còn thương tâm gần chết Oa Oa, đột nhiên liền tăng nỗi thân sáng ngời: "Không sai, không sai, vẫn là lão đại ngươi nói đúng, ta nhớ tới Đông Minh Sơn còn có thật nhiều khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh, tỷ như đầu kia lợn Hoa Yêu em gái. . . Nha ha ha ha, liền vui vẻ như vậy quyết định, các lần này trở về núi sau đó. . ."

Cẩn thận ngẫm lại, đánh nồi cơm điện mà nói, cũng không tính là phạm pháp chứ?

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ không nói gì nhìn trời, rốt cục mạnh mẽ ăn xuống

đánh bay cái tên này kích động, bất kể nói thế nào, chí ít . . .

Âm!

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, liền nhìn thấy phuơng xa bụi mù sôi trào, một cái to lớn thân hình bay lên trời, dường như từ trên trời giáng xuống khủng bố thiên thạch, đậm ầm ầm rơi vào lùm cây phía trước, cho tới toàn bộ mặt đất đều tại chấn động kịch liệt!

"Lại, để cái kia Đại Hồ Tử chạy?" Tràn ngập bụi mù bên trong, dữ tợn hung ác nham thạch yêu ma dữ tợn cười gằn.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, hắn khôi ngô thân thể dường như một ngọn núi cao, ở trên cao nhìn xuống quan sát Hứa Tri Hồ, lại như tại nhìn xuống một cái ngũ xuẩn giun dế: "Bất quá, chí ít không tính không thu hoạch được gì, chà chà tranh cãi, tên đáng thương, ngươi là dự định tự giác quỳ xuống xin vào hàng đây, vẫn là có ý định để ta đem ngươi oanh thành thịt vụn đây?"

"Ta có thể cầu viện tràng vẻ ngoài chúng, hoặc là xóa một cái sai lầm đáp án sao?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng nhìn hắn, thuận tiện nhẹ nhàng đưa tay, "Oa Oa, đem dao phay đưa cho . . . Ach, ta nói chính là dao phay!"

Nhờ có lời nhắc nhở của hắn, Oa Oa vội vàng đem đầu gội đầu nuốt về trong bụng, tiếp theo đón lấy mở ra nắp nồi phun một cái ——

Trong tiếng thét gào, năm chuôi dao phay cùng nhau gào thét bay ra, dường như chim bay tựa như xoay quanh tại Hứa Tri Hồ bên cạnh!

Sau một khắc, liền nghe đến một tiếng trong suốt hót vang, năm đạo màu xanh đào khí phóng lên trời, ở trong hư không đón gió loáng một cái, nhất thời hóa thành như thực chất to lớn đào ảnh!

Tiếp theo đón lấy, ánh sáng màu xanh bỗng nhiên lóng lánh, này to lớn đào ảnh chậm rãi xoay người lại, nhìn như lơ đãng cọ xát một ma, cho tới đầy trời

mây đen đeo đột nhiên vỡ vụn, rõ ràng hiện ra cái kia hàng chữ lớn đến ——

"Xin lỗi, Tri Hồ, ngươi là người tốt. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 36: Đây Không Phải Là Chùa Lan Nhược

Phong thủy thay phiên chuyển, năm nay đến nhà ta!

Nửa canh giờ trước, Hứa Tri Hồ bị truy đến truy kiểm, chỉ còn một cái quần xịp ở trong gió rét lúc nào cũng có thể sẽ cảm mạo;

Sau nửa canh giờ, tuy rằng hắn còn chỉ còn một cái quần xịp, nhưng tả có ánh sáng màu xanh xoay quanh dao phay ngũ phuơng tổ, hữu có nuốt thiên địa đầu chuyển tinh di nỗi cơm điện quân, nói là trang bị đến tận răng cũng không quá đáng;

Trong phút chốc, năm đạo màu xanh đao khí phóng lên trời, nhất thời ngưng tụ thành to lớn thanh đao ảo giác, vền vẹn tại hắc ám giữa bầu trời tùy ý cọ xát một ma, liền đem đầy trời mây đen mạnh mẽ cắn nát, hiện ra một vòng như cầu trăng tàn, tung xuống một mảnh lành lạnh xơ xác tiêu điều mờ nhạt ánh trăng. . .

Dữ tợn cười gằn đột nhiên đọng lại ở trên mặt, cái kia nham thạch yêu ma rõ vẻ ngớ ra ngẩn đầu lên, ngơ ngác nhìn trong hư không to lớn thanh đao ảo giác, lại như là đột nhiên hồn phi phách tán tựa như.

Gió lạnh gào thét mà qua, hắn đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, bỗng nhiên quay đầu nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ, cách đã lâu mới hít vào một ngụm khí lạnh, theo bản năng lùi về sau vài bước: "Chờ đã, ngươi, ngươi chính là, chính là cái kia cái. . . Bị cự tuyệt thất tình gia hỏa?"

"Khặc khặc khặc, đừng nhắc lại nữa cái này!" Hứa Tri Hồ suýt chút nữa sắc đến, tiện tay nhẹ nhàng vung lên, nắm chuôi dao phay nhất thời trên không trung gào thét xoay quanh, phảng phất bất cứ lúc nào đều sẽ không chút lưu tình chém

xuống đến.

Bất quá ở trước đó, Oa Oa đã sớm dương dương tự đắc nhảy ra, tiếp theo đón lấp lắc người quơ quơ, trực tiếp biến thành một cái lóng lánh ánh sáng đỏ lò vi sóng: "Lão đại, bày đặt ta tới. . . Cái kia ai, tra hộ khẩu rồi, ngươi tên là gì, ở tạm chứng thẻ căn cước bằng lái, tất cả đều lấy ra!"

Này lại là món đồ gì, nham thạch yêu ma quả thực đều hỗn loạn, chỉ là sau một khắc chờ hắn phản ứng lại, lúc này hung tợn rít gào một tiếng, lại từ trong lồng ngực lấy ra một cái đèn nhánh hòn đá nhỏ: "Vô liêm sỉ, thật sự coi lão tử sợ các ngươi hay sao? Ngày Hắc Sơn phạm vi 500 dặm bên trong, tất cả đều là nhà ta đại vương địa bàn, ngược lại muốn xem xem các ngươi ai dám. . ."

"Thật sao?" Tối tăm trong bóng đêm, một cái âm khí âm u âm thanh, đột nhiên giống như rắn độc hí lên vang lên, "Chà chà tranh cãi, ngươi xác định Hắc Sơn 500 dặm bên trong, đều là cái kia tự đại cuồng địa bàn sao?"

"Ai?" Nham thạch yêu ma lấy làm kinh hãi, sờn cả tóc gáy bỗng nhiên quay đầu lại.

Trong phút chốc, chờ hắn nhìn hướng đông nam, mơ hồ nhìn thấy Sasa lay động tất rừng tùng đèn bóng cây, đột nhiên liền sắc mặt đại biến, hầu như là theo bản năng gầm nhẹ một tiếng, không chút do dự quay đầu lao nhanh thoát đi!

"Ngu xuẩn, hiện tại mới nghĩ đến đào tẩu sao?" Hầu như tại đồng thời, cái kia âm trầm quỷ mị tiếng cười lạnh, đột nhiên lần thứ hai vang vọng tại đèn nhánh trong bóng đêm.

Tiếng cười lạnh chưa lạc, mấy trăm đạo dây leo từ trong rừng gào thét bắn ra, dường như tê tê khẽ kêu kịch độc mãng xà, đảo mắt liền đuổi theo nham thạch yêu ma, nhất thời đem hai chân của hắn chăm chú cuốn lấy, dù như thế nào giãy dụa đều chạy trốn không được.

"Lại là ngươi! Lại là ngươi ma đầu kia!" Nham thạch yêu ma tóm rõ vẻ vặt vẹo

liều mạng gầm rú, mắt thắt dây leo đã điên cuồng quấn quanh túi, cái nào còn quản được nhiều như vậy, trực tiếp nǎm lên cái kia viên đen nhánh hòn đá nhỏ thôn vào bụng bên trong.

Âm!

Trong phút chốc, âm u khói đen từ trong cơ thể hắn mãnh liệt mà ra, vền vẹn nháy mắt, cái tên này lại hai mắt đỏ chót dữ tợn rít gào, toàn bộ thân thể bỗng nhiên tăng vọt đến mười mấy trượng, nơi bả vai càng là răng rắc dò ra sáu cây khô thô thạch cánh tay, mang theo khủng bố uy thế mạnh mẽ đập xuống!

Một đòn trúng mục tiêu, mấy chục đạo dây leo tất cả đều bị nổ đến nát tan!

Tránh ra nham thạch yêu ma hiện ra nhưng đã mất đi lý trí, không chỉ có không có mượn cơ hội chạy trốn, ngược lại dữ tợn gầm thét lên hung mãnh lao nhanh, thế như sơn nhạc va về phía cái kia mảnh rừng tùng: "Giết. . . Giết người. . . Chết. . . Nhất định phải. . ."

Ngoảnh mặt làm ngơ, trong rừng tùng như trước yên lặng như tờ.

Cho đến lúc sau một khắc, mắt nhìn đối phương liền muôn hung tợn đụng vào, cái kia âm trầm âm thanh mới lần thứ hai lạnh nở nụ cười: "Thật là một nguy hiểm, nếu là lời nói như vậy. . ."

Âm!

Trong phút chốc, toàn bộ trong rừng tùng âm khí tràn ngập bao phủ, nương theo sắc bén chói tai quỷ khóc tiếng nghẹn ngào, mấy trăm đạo lục um tùm lân hỏa đồng thời bay lên trời, dường như lơ lửng giữa trời đèn lồng tựa như thả ra u ám ánh sáng xanh lục, rồi sáng cái kia độc lập dưới tàng cây âm u nữ yêu bóng người!

"Híc, cái kia là?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc quay đầu nhìn túi —

Âm mờ nhạt như sương dưới ánh trăng, âm trầm nữ yêu bóng người tại tia

sáng bên trong không ngừng vặn vẹo, đen nhánh trường bào che chắn nàng thon dài thân thể, chỉ lộ ra một tấm trắng bệch như tờ giấy lạnh lẽo khuôn mặt. . .
Đúng, phía này có lẽ hứa nguyên bản có vẻ xinh đẹp mỹ lệ, mà giờ khắc này nhưng che kín mẩy chục đạo đỏ tươi như máu, đồng thời như linh xà giống như vặn vẹo bơi lội dữ tợn trường Sukima.

Giống như quỷ my, nương theo không hề tức giận tê tê cười gằn thanh, này con nữ yêu vô thanh vô tức bước về phía trước một bước!

Trong phút chốc, mẩy trǎm đạo màu xanh lục lân hỏa, tại nàng bên cạnh cấp tốc gào thét xoay quanh, mỗi trǎn lục hỏa bên trong đều có thể mơ hồ trông thấy trắng xám vặn vẹo ma nữ khuôn mặt, kinh khủng hơn chính là, những này ma nữ khuôn mặt đều ở trǎm thấp ngâm xương, phát sinh làm người cả người run rẩy sặc bén tiếng nghẹn ngào!

"Ta lặc, khí thế kia quả thực tà ác. . ." Hứa Tri Hồ ở phía xa nhìn ra không rét mà run, đột nhiên có loại rất hoảng hốt cảm giác, thật giống như chính mình chính diện quay về game online bên trong cuối cùng Đại đầu mục, phất tay một cái liền có thể làm cho cả công đoàn diệt loại kia.

Trên thực tế, đừng nói là hắn, liền ngay cả đã mất đi lý trí nham thạch yêu ma, cũng trong tầm mắt thấy này áo bào đen nữ yêu bóng người trong nháy mắt, không tự chủ được run rẩy run, liền muốn gào lên một tiếng xoay người chạy trốn.

"Ngu xuẩn!" Tiếng cười lạnh đột nhiên vang lên, phảng phất có thể khiến người ta linh hồn rơi vào đóng băng.

Trong phút chốc, khi này âm u nữ yêu lần thứ hai bước về phía trước một bước, vô số khói đen như thủy triều mãnh liệt mà ra, tại sau lưng nàng đột nhiên ngừng tụ ra một gốc cây trời xanh đứng vững cổ thụ ảo ảnh —

Này cổ thụ ảo ảnh to lớn đến khó có thể tưởng tượng, đen nhánh như ban đêm tán cây, dường như rộng lớn vô biên cái ô rất hay, đem khủng bố bóng tối

tìm đến phía toàn bộ cánh đồng hoang vu, theo gió lay động đèn nhánh tán cây bên trong, rồi lại ẩn giấu đi mấy trăm tấm vặt vẹo ma nữ khuôn mặt, mỗi một trương trắng xám khuôn mặt trên đều chảy xuôi máu tươi, phát sinh khiến lòng người hồn run rẩy than nhẹ thiền xuống âm thanh. . .

Sau một khắc, nương theo này nữ yêu nhẹ nhàng phất tay, ẩn náu tại tán cây bên trong mấy trăm con âm u ma nữ, nhất thời cùng nhau âm u cười gằn bay lên trời!

Mờ nhạt lạnh lẽo dưới ánh trăng, các nàng phảng phất to lớn trăng xám dơi hút máu, tại mây đen giăng kín giữa bầu trời nhanh quay ngược trở lại xoay quanh, chỉ trong chốc lát không tới, liền đuổi theo chạy trối chết nham thạch yêu ma.

Trong phút chốc, nương theo một tiếng sắc bén thét dài, vô số ma nữ điên cuồng rít gào lên đáp xuống, dường như sôi trào mãnh liệt nộ trào, trực tiếp liền đem nham thạch yêu ma triệt để nuốt hết.

Xa xa nhìn tới, đáng thương nham thạch yêu ma lại như là bị một thớt trăng bêch vải vóc chăm chú bao lấy, phí công vô lực điên cuồng giãy dụa!

Làm người sờn cả tóc gáy chính là, tại hắn tiếng gầm gừ tức giận bên trong, tựa hồ còn chen lẫn rất nhiều tê tê vang vọng mút vào thanh, thật giống như những cô gái này quỷ đang từ trong thân thể hắn hút đi hồn phách cùng sức sống tựa như. . .

Chỉ trong chốc lát sau, đợi được những cô gái này quỷ hài lòng lần thứ hai bay lên không, một lần nữa tiến vào nữ yêu phía sau đèn nhánh tán cây bên trong, mênh mông trên cánh đồng hoang duy nhất có thể chứng minh nham thạch yêu ma từng tồn tại, cũng chỉ còn sót lại một đống lớn phá nát rải rác hòn đá. . .

"Thật là một ngu xuẩn!" Âm u nữ yêu tê tê cười lạnh một tiếng, rồi lại ngẩng đầu nhìn phía sương mù bên trong Hắc Sơn, "Đều nghe rõ, bản tôn lặp lại lần

nữa, ai dám lại tự ý bước vào chúng ta chùa Lan Nhược, đứa ngu này chính là kết quả của các ngươi!"

"Phốc!" Hứa Tri Hồ vốn là ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, có thể các nghe được chùa Lan Nhược ba chữ này, đột nhiên liền miệng đầy phun nãi.

Chờ, đợi lát nữa, cái nào chùa Lan Nhược? Chính là cái kia cái Nhiếp Tiểu Thiến chùa Lan Nhược? Chính là cái kia cái có người nói vẫn cùng Xích Xích đoạt mối làm ăn chùa Lan Nhược? Chính là cái kia cái có người nói ở một cái Thiên Niên Thủ Yêu, rất có khả năng chính là thủ yêu mõ mõ... Ě?

Liền trong chớp mắt này, cái kia nghi là đại phản diện thụ yêu mõ mõ âm u nữ yêu, đột nhiên lần thứ hai cười gằn một tiếng, mặt không hề cảm xúc quay đầu nhìn về bên này!

Theo nàng lạnh lẽo tầm mắt trông lại, sau lưng nàng đèn nhánh tán cây nhất thời ở trong gió rét lay động vang vọng, ẩn giấu ở rậm rạp cành lá bên trong mấy trăm con ma nữ dữ tợn than nhẹ, phát sinh làm người sờn cả tóc gáy âm thanh, phảng phất lại lại muôn độ gào thét lao ra.

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ theo bản năng lùi về sau vài bước, thuận lợi nhẹ nhàng chỉ tay, nắm chuôi dao phay nhất thời cùng nhau gào thét xoay quanh, dường như trăng bạc bầy cá tựa như đem hấn hộ ở trong đó.

"Lão đại, ngươi yên tâm, có ta ở đây!" Oa Oa cũng lập tức trung thành tuyệt đối nhảy ra ngoài, nắp nồi mở ra đóng lại thả ra ánh sáng màu xanh.

Đang khi nói chuyện, cái kia âm u nữ yêu đã tại đèn nhánh sương mù bên trong, dường như vực sâu quỷ mị tựa như chật rãi tới gần.

Ba mươi trượng, hai mươi trượng, mười trượng, nương theo nàng khoảng cách càng ngày càng gần, nhiệt độ chung quanh kịch liệt hạ xuống, liền ngay cả trên nham thạch đều kết đầy băng sương...

Gang tấc trong lúc đó, Hứa Tri Hồ thậm chí đều có thể vọng thấy đối phuơng rõ ràng khuôn mặt, tại đâu trăng bệch như tờ giấy khuôn mặt trên, mẩy trǎm đạo vết máu chính như linh xà giống như co giật vặn vẹo, khiến người ta vén vén liếc mắt nhìn liền cảm thấy sợ nỗi da gà... .

Tiếp theo đón lấy, liền trong chớp mắt này, chậmt rãi áp sát âm u nữ yêu, đột nhiên cười gằn dừng bước lại, đồng thời nâng lên âm khí âm u lạnh lẽo mướt ngón... .

Hứa Tri Hồ bỗng nhiên biến sắc, phản ứng đầu tiên chính là thôii thúc. . . Ě?

Không có phát động công kích, cũng không có phóng ra yêu thuật, đứng ở tại chỗ âm u nữ yêu chỉ là giơ hai tay lên, ở trên mặt rất mất công sức xoa xoa, sau đó liền nhìn thấy những vặn vẹo co giật vết máu, tất cả đều dường như đất dẻo cao su tựa như bị xoa đi... .

Phốc, Hứa Tri Hồ miệng đầy phun sữa bò, Oa Oa miệng đầy phun cơn tè

Chờ các loại, tình huống thế nào, này là tình huống thế nào, cái kia nhìn qua rất âm u rất tà ác gia hỏa, giống như hiện đang... . Ach, hiện đang, tháo trang sức sao?

Không sai, tại dời đi trên mặt khung bõ trang phục sau, vị này nữ yêu đại nhân lại vừa xoa hơi đỏ lên gó má, vừa cởi cái kia thân âm trǎm áo bào đen, thuận lợi còn vỗ tay cái đập, để bốn phía tràn ngập đèn nhánh mây đen cũng đồng thời nổ lớn tiêu tan.

Mấy giây sau, lại xuất hiện tại Hứa Tri Hồ trước mặt, lại là một vị rất có đại gia khuê tú khí chất trưởng thành ngự tỷ —

Một thân màu xanh biếc cẩm tú váy dài, tôn lên đến dáng người đặc biệt cao gầy thoát tha, ôn hòa mềm nhẫn trừng ngỗng mặt, tóc mây hoá trang sức vài miếng xanh nhạt mới diệp, nụ cười đáng yêu vui sướng, tay trái mang theo một

quyển sổ sách, tay phải cầm một cái màu vàng bàn tính, bên hông còn mang theo một chuỗi đồng tiền trùy sức, gió mát phất phơ thoảng đinh đang vang vọng. . .

"Híc, đây là tháo trang sức vẫn là dịch dung a?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, "Chờ đã, đợi lát nữa, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết châu Á ba tà thuật một trong, Nhật Bản hoá trang thuật sao?"

"Ồ, Nhật Bản là gì?" Đối diện vàng nhạt váy dài liền áo ngự tỷ, rất mê hoặc hấp háy mắt.

Bất quá mấy giây sau, các nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ cái kia năm chuôi có giá trị không nhỏ dao phay pháp khí sau, đột nhiên liền mặt mày hớn hở rõ vẻ thân thiết, lúc này vui sướng từ sờ tay vào ngực, cũng không biết từ đâu biến ra một đống lớn đồ vật, rất nhiệt tình tất cả đều đưa tới —

"Ồ ha ha ha, vị khách quan kia, ta xem ngài khí vũ bất phàm, nhất định là đến chúng ta Hắc Sơn phố chợ chọn mua thương hàng đi, ta chỗ này vừa vặn có một cái ngàn năm cành cây chế thành pháp côn, chỉ bán cửu cửu tám linh thạch, mua ba cái còn đưa một cái nha. . ."

"A, không muốn pháp côn a, vậy cũng không có chuyện gì, ngài nhìn này hòm mật lê quả như thế nào, thực không dám giấu giếm, đây là chúng ta chùa Lan Nhược bên trong đặc sản, mỗi 300 năm mới sản xuất 500 viên, ăn sau đó có thể tăng cường tuổi thọ bằng thêm tu vi, ừ ân, ngài muốn thành tâm muốn, ta cho ngài lại đánh 80%. . ."

"Ồ, khách quan, ngài tại sao không nói chuyện, sắc mặt cũng hơi khó coi, giống như khóc miệng còn tại co giật. . . A a a, nhất định là vừa thôi đi phong hàn, không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta chỗ này còn có một tề chuyên trị phong hàn linh dược, xem ngài vừa mắt liền bán bán. . . Vân vân, ta còn chưa nói hết đây, khách quan ngài muốn đi đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 38: Đây Là Lan Nhược Tiệm

Tại nửa đêm trên cánh đồng hoang mắt thấy một hối hỗn chiến, Hứa Tri Hồ bỏ ra ròng rã nửa canh giờ đờ ra, lại từ Oa Oa nơi đó cầm hai, ba viên đan dược bổ sung thể lực sau đó, rốt cục làm thanh hiện tại là tình trạng gì —

Đầu tiên, vừa Yến Xích Hà mang theo chính mình đi cái kia phô chợ, cần phải chính là trong truyền thuyết Hắc Sơn, không sai, chính là cái kia tọa ở Hắc Sơn lão yêu Hắc Sơn, mà cái kia đuổi theo chính mình không tha nham thạch yêu ma, cần phải chính là Hắc Sơn lão yêu thủ hạ;

Thú yếu, nếu Hắc Sơn lão yêu đều lên sàn, cái kia chùa Lan Nhược còn có thể xa sao, vì lẽ đó vừa ung dung giết chết nham thạch yêu ma cái kia âm u nữ yêu, cần phải chính là cái kia vị chùa Lan Nhược đại phản diện thụ yêu mõ mõ, mà những giấu ở nàng rậm rạp tán cây bên trong ma nữ. . . A, ta cũng muốn biết, vị nào là Tiểu Thiến cô nương;

Cuối cùng, cũng là điểm trọng yếu nhất, trở lên nhắc tới những người này, tất cả đều nghi là không chứng buôn bán nhỏ!

Tưởng tượng một chút, vừa còn âm khí âm u tà ác khủng bố thụ yêu mõ mõ, lại tại chiến hậu thu hồi khói đen lộ ra nguyên trạng, trực tiếp đã biến thành vẻ mặt tươi cười khuôn mặt đẹp ngự tỷ, còn lấy ra hoàn toàn không có bảo đảm chất lượng kỳ quái tiểu thương phẩm, bắt đầu đầy nhiệt tình thao thao bất tuyệt chào hàng, hơn nữa lời thề son sắt biểu thị trong vòng ba tháng bao lùi bao tu. . .

Cái này cũng chưa tính cái gì, bên cạnh những tỏ rõ vẻ trắng bệch phun ra lưỡi dài ma nữ, lúc này cũng tất cả đều thu hồi âm khí dời đi dữ tợn trang dung, tất cả đều đã biến thành xinh đẹp đáng yêu đẹp đẽ em gái, hơn nữa còn oanh

oanh yến yến líu ra líu ríu vây lên đến, lấy ra các loại có người nói là chùa Lan
Nhược đặc sản tiên hàng, nhất định phải hăn mang điểm trở lại —

"Khách quan, khách quan, cái này hoa quế bánh ngọt, là chúng ta chùa Lan
Nhược đặc sản nha, ăn sau đó có thể bổ sung linh khí, ngài có muốn tới hay
không mấy hộp đây?"

"Chính là, chính là, còn có đây cái âm tuyễn trà, ngài có thể uống trước uống
xem a, đúng không, mùi vị có phải là rất tốt, hiện tại mua còn có thể đánh gãy
nha, giao hàng tới cửa cũng có thể rồi."

"A, không thích những này a, cái kia có muốn tới hay không nhìn này bản tu
luyện bí tịch, nếu như chịu mua hai bản mà nói, chúng ta còn tặng kèm đẹp đẽ
ma nữ một cái, đi kèm ngài hồng tụ thêm hương đọc sách đêm nha. . ."

Giờ ạ, cái này không khoa học, ai có thể nói cho ta đây rõ cuộc là tình
huống thế nào?

Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn trời, đặc biệt chờ hăn nhìn
thấy vị kia thụ yêu ngự tỷ lại cười tersed tẩm tập hợp tới, còn lấy ra cái có người
nói có thể khu quỷ mõ biếu thị có thể bớt tám phần trăm thời điểm, đột nhiên
liền cảm thấy đến thế giới quan của bản thân lần thứ hai tan vỡ —

Này này này, đừng nghịch được không, nói cẩn thận tà ác đại phản diện đây,
nói cẩn thận nham hiểm giả dối đây, nói cẩn thận mê hoặc phàm nhân thải dương
bổ âm đây, tỷ tỷ các ngươi như vậy không tiết tháo xuyên tiền trong mắt, không
phụ lòng tương lai đến đây trăm yêu trừ ma yến đại sự cùng dự định cùng Tiểu
Thiến trình diễn sinh tử yêu mến Ninh Thái Thần sao?

Được rồi, thật sự được rồi a!

Mắt thấy vị này ngự tỷ đại nhân còn muốn đích thân dùng mõ biếu diễn một
lượt làm sao khu quỷ, thậm chí còn dự định gọi cái đẹp đẽ ma nữ em gái lại đây
làm làm mẫu, Hứa Tri Hồ mau mau xoa một chút mõ hôi lạnh đánh gãy nàng:

"Khặc khặc, mua đồ gì giờ đó trước tiên thả thả, đúng là vừa nhở có tỳ tỳ ngài hỗ trợ, đa tạ."

"Yên chí, yên chí, chỉ là dễ như ăn cháo." Thụ yêu ngự tỳ lưu luyến không rời thả xuống mõ, lại không để ý chút nào phất tay một cái, "Nói thật sự, kỳ thực ta cũng không phải chuyên môn giúp người, ai kêu tên kia tự ý vi phạm quy củ, xông vào chúng ta chùa Lan Nhược đây?"

Cũng thật là chùa Lan Nhược a, Hứa Tri Hồ không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ, lại nhìn một chút vị này ngự tỳ đại nhân: "Híc, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, nếu như không có đoán sai mà nói, tỳ tỳ ngài cần phải chính là chùa Lan Nhược . . ."

"A, luân gia họ Mộc, tên một chữ một cái âm Liễu." Thụ yêu ngự tỳ nhẹ nhàng nâng lên tay, sờ sờ tóc mai vài miếng xanh biếc diệp lá non, "Hừm, người nêu có thể thấy, luân gia là thụ yêu đúng không?"

"Đâu chỉ a, ta còn biết tỳ tỳ người sau đó sẽ biến thành thụ yêu mõ mõ đây!" Hứa Tri Hồ trong lòng thầm nói, đúng là cảm giác rằng có chút kỳ quái —

Tử tình huống trước mắt đến xem, vị này Mộc Liễu ngự tỳ hiển nhiên là trăm phần trăm thuần thiên nhiên nữ tính, hơn nữa còn rất xinh xắn mà nói, cùng người trong truyền thuyết kia đột nhiên nam đột nhiên nữ lại rất tà ác thụ yêu mõ mõ không hề giống, thế nhưng nếu là như vậy, nàng như thế nào sẽ bức bách Tiểu Thiến. . . A?

Nói đến Tiểu Thiến, làm Thiến nữ u hồn trung thực phẫn, Hứa Tri Hồ đúng là đột nhiên thật tò mò, lập tức mở to hai mắt nhìn đám kia đẹp đẽ ma nữ em gái: "Cái kia cái gì, ta có thể hay không hỏi một chút, xin hỏi vị nào là Tiểu Thiến cô nương?"

Ra ngoài dự liệu, một đám đẹp đẽ ma nữ em gái hai mặt nhìn nhau, đến cuối cùng vẫn là Mộc Liễu rất kinh ngạc giơ tay lên: "Híc, xin hỏi, Tiểu Thiến là ai?"

"Ồ?" Lần này đến phiên Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc, chờ sau đó, lẽ nào

chùa Lan Nhược không có Tiểu Thiến, cái này không khoa học a, không có Tiểu Thiến chùa Lan Nhược, vậy còn có thể gọi... Hắt xì! Hắt xì! Hắt xì!

Đang cân nhắc lăm, một trận đêm khuya gió rét thổi tới, hắn không nhịn được đánh liên tục mấy cái hắt xì, lúc này mới nhớ tới giỗng như chính mình chỉ mặc vào một cái quần xịp.

"A, thật sự cảm mạo a?" Mộc Liễu ngự tỢ nhìn ra rất là đồng tình, mau mau lại lấy ra vừa nãy phàn kia thuốc đến, "Cái này, có muốn thử một chút hay không ta tự tay ngao thuốc, bảo đảm nhanh chóng thấy hiệu quả, hơn nữa không có chút nào quý, chỉ cần..."

Là tại hạ thua, Hứa Tri Hồ không nhịn được lệ rơi đầy mặt: "Híc, không cần, thật sự không cần, so với thuốc gì đến, ta cảm giác rằng ta hiện tại càng cần phải một cái dừng chân địa phương..."

"Dừng chân?" Còn chưa nói hết đây, Mộc Liễu đột nhiên liền sáng mắt lên, lập tức mặt mày hớn hở kéo hắn, "Có a, có a, kỳ thực chúng ta chùa Lan Nhược trừ ra bán ra các loại tiên hàng ở ngoài, cũng vì khách qua đường người cung cấp dừng chân, có cơm nước có nước nóng có nhà tắm, hơn nữa trước đây không lâu vừa trang trí qua ư!"

"Híc, không phải chứ?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, có loại mới vừa xuống xe lửa liền bị kéo vào tiểu sạn cảm giác kỳ quái.

Trên thực tế cũng gần như, mười mấy đẹp đẽ ma nữ em gái đã sớm cùng nhau tiến lên, tỏ rõ vẻ nhiệt tình nụ cười đáng yêu bao quanh vây nhốt hắn, líu ra líu ríu liều mạng chào hàng chùa Lan Nhược, còn có cái tóc đen em gái rất nhiệt tình tập hợp tới, chủ động đưa ra giúp hắn cầm hành lý, không đúng, là cầm Oa Oa!

Không đáp ứng cũng không được, Hứa Tri Hồ chỉ có thể lệ rơi đầy mặt đồng ý, sau đó liền tại một đám đẹp đẽ ma nữ em gái tiếng hoan hô bên trong, do Mộc

Liễu ở mặt trước tự mình dẫn đường, liều lĩnh đêm khuya gió lạnh đi tới chùa Lan Nhược ở trọ.

Trên thực tế, toà này bỏ đi cổ tự liền tại hắc dưới chân núi, vì lẽ đó vển vẹn sau năm phút, đợi được mọi người vượt qua một ngọn núi pha, liền rõ ràng trông thấy cách đó không xa chùa miếu bóng mờ —

Đêm khuya trong gió rét, mờ nhạt ánh trăng giữa trời rơi rụng, chiếu vào hoang vu chùa miếu chớp mái nhà trên, hai phiến cũ nát cửa lớn theo gió kẹt kẹt vang vọng, xuyên thấu qua lắc lư không ngừng khe cửa, có thể xa xa trông thấy tảng đá xanh trên lan tràn sinh trưởng cỏ dại, cùng trong đại sảnh cái kia đã sớm tàn tạ không hoàn toàn lư hương. . .

"Híc, tỷ tỷ ngươi mới vừa nói, nơi này trước đây không lâu trang trí qua?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu lên, nhìn trên cửa chính có tới hai tấc hậu tro bụi, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ.

"Đúng vậy, 300 năm trước mới vừa trang trí qua." Mộc Liễu đàng hoàng trịnh trọng trả lời, trên đỉnh đầu giống như đều lóng lánh gian thương vàng sáng, "Cái này, chúng ta là yêu quái mà, tùy tùy tiện tiện đều có thể sống mấy ngàn năm, 300 năm đúng là trước đó không lâu a!"

Nói thật hay có đạo lý, ta càng không có gì để nói!

Hứa Tri Hồ chỉ có thể yên lặng nhìn trời, theo Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái tiến vào chùa Lan Nhược, được rồi, chí ít cùng bên ngoài thê lương tình hình so sánh với nhau, chùa Lan Nhược bên trong vẫn tính là sạch sẽ chỉnh tề, tuy rằng trên nóc nhà khó tránh khỏi có mấy cái phá động, tuy rằng cửa sổ căn bản quan không lên, tuy rằng bàn ghế đều chỉ có ba cái chân. . .

Mồ hôi một cái, có muốn hay không thảm như vậy a, Hứa Tri Hồ đều sắp không nhìn nổi, thảm nghĩ ta nguyên lai cho rằng Đông Minh Sơn liền đủ cùng, không nghĩ tới chùa Lan Nhược so Đông Minh Sơn còn muốn cùng, chẳng trách Xích Xích thường thường oán niệm nói chùa Lan Nhược cùng với nàng đoạt mỗi

làm ăn.

Bất quá lại nói ngược lại, xem vị này Mộc Liễu ngự tỷ tu vi, chí ít cũng là người nguyên đĩnh cao, còn có một đoàn ma nữ trợ trận, theo đạo lý nói, các nàng coi như đi ra ngoài đánh cướp cũng biết đánh nhau cướp đến rất nhiều linh thạch, đầy đủ hằng ngày chi so với ngày thường tu luyện, như thế nào sẽ cùng đến trình độ như thế này, hơn nữa động một chút là biến thân quán có ven đường phiến chào hàng các loại hàng hóa. . .

Không nghĩ ra, vì lẽ đó liền dứt khoát không muộn, hắn nhìn hành lang hai bên những cũ nát gian phòng, đúng là không nhịn được đánh cái đại ngáp: "A, buồn ngủ quá a, Mộc tỷ tỷ, ngài mới vừa nói ta phòng khách ở đâu?"

Ồ ồ ồ, nhở có lời nhắc nhở của hắn, Mộc Liễu cuối cùng cũng coi như nhớ tới còn có một giao dịch nhỏ có thể làm, nhất thời bỗng cảm thấy phấn chấn: "Gian phòng a, cái nào gian phòng cũng có thể a, ngươi tùy tiện vào đi trụ được rồi, cần muốn cái gì liền theo chúng ta giảng, nước nóng cơm nước đổi giặt quần áo. . . Bất quá, thị tẩm không được nha!"

Đừng nghịch, chúng ta trụ tiểu khách sạn thời điểm, xưa nay không trông cửa phùng phía dưới đưa tới thẻ!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, nhìn một chút trên hành lang một loạt gian phòng, vẫn đúng là tùy tiện tìm cái tiến vào.

Ân, làm chùa Lan Nhược khách sạn bà chủ, Mộc Liễu vẫn đúng là rất chu đáo săn sóc, cố ý giúp hắn đem ra vài món chống lạnh quần áo, sau đó lại bá một tiếng, không biết từ đâu biến ra một cái màu xanh nhạt hun hương, rất thân thiết rất thân thiết nhìn hắn, liền ngay cả tóc mai xanh biếc lá non đều rất đáng yêu nhẹ nhàng lay động lên.

"Híc, ta có một loại rất dự cảm không tốt. . ." Hứa Tri Hồ đột nhiên trợn mắt ngoác mồm.

Quả nhiên sau một khắc, Mộc Liễu liền vọt thẳng tới, mặt tươi cười giơ lên cái kia hun hương: "Cái kia cái gì, khách quan, ngươi có muốn hay không trở lại một cái định thần hương, đây chính là chúng ta chùa Lan Nhược đặc sản, chuyên môn dùng để định thần tu luyện, chỉ cần hai mươi linh thạch... Này này này, ta còn chưa nói hết đây, đừng đóng cửa a!"

Tạm biệt, không tiễn!

Hứa Tri Hồ mặt không hề cảm xúc nổ lớn đóng cửa lại, không nhìn thẳng còn cầm lấy môn lương không chịu buông tay Mộc Liễu, bất quá coi như cách mòn, đều còn có thể nghe được một đám đẽ ma nữ em gái ở bên ngoài lúi ra lúi rú: "Cái này, cái này, đại tỷ lớn, chúng ta cái này định thần hương a, không phải lần trước tại ven đường nhặt được sao, tại sao ngươi nói là đặc sản đây?"

Này này này, ta đều nghe thấy a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì hướng về phía bên ngoài gọi, lại đứng tại chỗ phát ra một lúc ngốc, lúc này mới đem sự chú ý chuyển tới bên cạnh Oa Oa trên người... Khặc khặc, nói đến, ta lại còn thêm một con rết kỳ quái súng vật, ạch, cái này cần phải tính toán súng vật chứ?

"Ồ? Lão đại, ngươi làm gì thế nhìn như vậy ta?" Oa Oa rất vô tội lung lay.

"Híc, không có thứ gì." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, quyết định hay là đi ngủ được rồi.

Chỉ có điều, đợi được bò lên giường vừa muốn nằm xuống đến, hắn đột nhiên lại nhớ tới một chuyện, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu: "Đợi lát nữa, Oa Oa a, ta trước tiên xác nhận một thoáng, ngươi sẽ không lợi dụng lúc ta ngủ sau đó, đi ra ngoài thâu Mộc Liễu các nàng cái yếm, đúng không?"

"Híc, cái này mà..." Oa Oa vốn là đều tỏ rõ vẻ hưng phấn dự định cút ra ngoài, nghe nói như thế nhất thời liền cúi đầu ủ rũ, cách nửa ngày mới tội nghiệp nói, "Được rồi, được rồi, nếu lão đại ngươi nói như vậy mà nói, vậy hôm nay coi

như rồi."

"Thật sự?" Hứa Tri Hồ vẫn là biểu thị rất hoài nghi.

"Này này này, lão đại ngươi đây là đang hoài nghi ta nỗi phẩm sao?" Oa Oa nhất thời liền căm phẫn sục sôi, "Ù ân, nếu như ta đi thâu các nàng cái yếm mà nói, liền phạt ta. . . A, phạt ta sau đó bất cứ lúc nào đường ngắn!"

Được rồi, đây là ngươi nói a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ lại nhìn nó nửa ngày, rốt cục lén giường ngủ, cũng là mệt mỏi ròng rã một ngày, không có qua năm phút đồng hồ, hắn cũng đã ngủ đến ngáy ngủ.

Sau một khắc, liền tại này trong bóng tối, ngồi chồm hổm trên mặt đất Oa Oa đột nhiên nhảy lên bàn, sau đó lại loạn chòe loạn choạng bò lên trên bệ cửa sổ, tiếp theo đón lấy phù phù một tiếng nhảy xuống.

Mờ mịt dưới bóng đêm, cái tên này dính sát vào chân tường, tại trên hành lang ùng ục ùng ục lăn a lăn a lăn, lăn a cuồn cuộn a lăn, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn dư lại dương dương tự đắc tiếng cười còn bồng bềnh ở trong không khí ——

"Ồ ha ha ha, ai nói chỉ có thể thâu cái yếm rồi, nhân gia lý tưởng là làm quốc tế đạo tặc ư, vì lẽ đó lần này cần thâu chính là. . . À được, đáng ghét a, ai như thế không có lòng công đức, lại ở đây đào cái hố?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 38: Ta Dạy Cho Các Người Cái Biện Pháp

Chùa Lan Nhược một đêm, giống như cùng với bình thường cũng không khác nhau gì cả . . .

Cũng là mệt mỏi cả ngày, Hứa Tri Hồ ngủ thăng sáng ngày thứ hai chín giờ mới tỉnh lại, cắn ngón tay phát ra một trận ngốc, hắn đột nhiên thay đổi sắc mặt vén chăn lên, cho đến lúc xác định chính mình còn chỉnh tề ăn mặc quần áo sau, lúc này mới tỏ rõ vẻ quái lạ thở phào nhẹ nhõm —

A a a, cũng còn tốt, cũng còn tốt, ta còn thực sự lo lắng sẽ bị những đẽ ma nữ em gái cho nghịch đẩy, vạn nhất tối hôm qua các nàng thật sự đột nhiên chạy tới nói thải dương bỗ âm. . . Ta là đáp ứng tốt đây, đáp ứng tốt đây, vẫn là đáp ứng tốt đây?

Như thế suy nghĩ lung tung một phen, tinh khí thần đúng là dần dần trở về, hắn rất nhàn nhã dần gân cốt một cái, lúc này mới đẩy cửa đi ra ngoài.

Đại sáng sớm, ánh nắng sáng sớm vẫn đúng là rất long lanh, để nguyên bản cũ nát chùa Lan Nhược phủ thêm một tầng màu vàng áo khoác, xem ra có vẻ sạch sẽ nhã trí rất nhiều, thậm chí liền ngay cả ngồi xổm ở cửa lén lút lút Oa Oa. . . Ta sát, đợi lát nữa,

Oa Oa?

"Ồ? Lão đại, ngươi tỉnh rồi a?" Nhìn thấy hắn đi ra, Oa Oa lập tức hoang mang hoảng loạn nhảy lên đến, "Cái kia cái gì, ta tối hôm qua không có đi ra ngoài đâu cái yếm, thật không có ư."

Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng, Hứa Tri Hồ uể oải phất tay một cái, xem cái tên này giấu đầu lòi đuôi dáng vẻ, liền biết chắc lại đi ra ngoài trộm món đồ gì trở về, chỉ mong vị kia Mộc Liễu ngự tỵ không có phát hiện, nếu không... Ô?

Nói đến Mộc Liễu, Mộc Liễu còn thầm thật kỳ xuất hiện rồi!

Sau một khắc, như trước là một thân xanh biếc váy dài Mộc Liễu, liền như vậy còn buồn ngủ đột nhiên xuất hiện, hơn nữa trong tay còn bưng một chén nóng hổi nước chè xanh: "Sớm a, khách quan, tối hôm qua trụ đến như thế nào. . . Thuận tiện nói một câu, tối hôm qua chúng ta nơi này giống như tiến vào tặc, hại cho chúng ta cả một đêm ngủ không được ngon giấc, kết quả sáng sớm lên vừa nhìn, phát hiện đại gia lược cũng không thấy."

Khặc khặc khặc, ta cái gì cũng không biết!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, nhìn một chút bên kia tỏ rõ vẻ vô tội làm nhìn trời trạng Oa Oa, mau mau kéo Mộc Liễu nói sang chuyện khác: "A, nói đến, sáng sớm hôm nay khí trời tốt a, ta xem ta cũng nên về rồi."

"Ô, không ở thêm mấy ngày sao?" Mộc Liễu hiển nhiên có chút lưu luyến không rời, đương nhiên chủ yếu không muốn chính là ví tiền, "Bất quá được rồi, vừa vặn chúng ta cũng phải mở cửa làm ăn, thuận tiện đưa ngươi rời đi được rồi."

Nói đến làm ăn, lúc này những đẽ ma nữ các em gái, vẫn đúng là cũng đã dồn dập nhẹ nhàng lại đây.

Tuy rằng lúc này ánh mặt trời sáng sửa dương khí rất thịnh, bất quá mượn trước ngực mang theo âm linh ngọc, các nàng vẫn có thể bình yên vô sự dưới ánh mặt trời bay tới bay lui, mở ra hành lang hai bên mười mấy gian phòng cửa phòng.

Rất kỳ quái chính là, tại đây mười mấy trong phòng, lại đều chất đầy các loại

tiên hàng thương phẩm, tỷ như từ hành lang bên trái mẩy quá khứ, gian phòng thứ nhất bên trong đầy trống không phù lục, thứ hai trong phòng chứa đầy luyện đan dùng tím tâm thảo, người thứ ba trong phòng chứa đầy các loại đạo bào nói hài phát trần, rất nhiều hơn diện đều rơi đầy tro bụi. . .

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, thầm nghĩ thế này sao lại là chùa Lan Nhược, rõ ràng là Lan Nhược tiệm mới đúng, không trách a không trách, không trách Mộc Liễu tối hôm qua nhìn thấy ta hãy cùng ta chào hàng, hoá ra chùa Lan Nhược bên trong hàng hóa đều đọng lại bán không được?

"Ô ô ô, ai nói không phải đây?" Nói đến chỗ thương tâm, đang ôm mẩy hòm tím tâm thảo bay đến tóc đen ma nữ em gái, không nhịn được lệ quang dịu dàng, "Mấy tháng trước, đại tỷ đại không biết từ đâu nhận được tin tức, nói là núi xanh thăm núi Ngưu Ma Vương muôn đi cướp Đông Minh Sơn cái kia Tri Chu Tinh, đến lúc đó song phương đánh tới đến, nhất định sẽ khiến cho toàn bộ đông cương đại loạn, pháp khí đan được cũng sẽ tăng theo giới. . ."

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy rất áy náy, ạch, để cho các ngươi thất vọng rồi, chúng ta kỳ thực liền đánh mẩy cái canh giờ.

Không cần phải nói, Mộc Liễu ngự tỷ khẳng định là cho rằng có thể đầu cơ kiểm một bút, vì lẽ đó mua một nhóm lớn trống không phù lục tài liệu luyện đan gì gì đó, kết quả không nghĩ tới Đông Minh Sơn cuộc chiến kết thúc cái kia nhanh, liền mua về tiên hàng tất cả đều tạp trong tay. . .

"Bất ngờ, chỉ là cái tiểu bất ngờ mà." Mộc Liễu xấu hổ đến tớ rõ vẻ ửng đỏ, chỉ có thể rất lúng túng ho nhẹ vài tiếng, "Đừng như vậy, ai cũng sẽ có liêu không cho phép thời điểm, ta cũng chính là tình cờ phạm cái tiểu sai lầm."

"Còn tình cờ?" Không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái, một đoàn đẹp đẽ ma nữ em gái quả thực là thương tâm gần chết —

"Năm kia, tỷ tỷ ngươi nói rõ tâm ngọc bội rất bán, chúng ta nhọc nhăn khổ sở

chế tác mấy trăm, kết quả một cái đều không có bán đi; năm trước, tỷ tỷ ngươi nói huyền hoàng bào có người ra giá cao thu mua, chúng ta lại nhọc nhăn khổ sở phùng mấy chục bộ, cuối cùng liền tiền vốn đều không thu hồi đến, tháng năm năm nay, tỷ tỷ ngươi còn nói khu quỷ mõ sẽ bán chạy, ô ô ô, chúng ta rõ ràng là quỷ, tại sao phải làm khu quỷ dùng mõ?"

Được rồi, có muốn hay không thảm như vậy a, Hứa Tri Hồ đều sấp nghe không vào, thảm nghĩ ta nói chùa Lan Nhược tại sao nghèo như vậy đây.

Thế nhưng lại nói ngược lại, vị này Mộc Liễu ngự tỷ cũng không biết nghĩ như thế nào, nhất định phải vắt hết óc nghĩ biện pháp làm ăn kiếm linh thạch, lấy tỷ tu vi của ngài, dù cho đi ra ngoài thu cái qua đường phí gì đó, cần phải cũng đủ chùa Lan Nhược hăng ngày chi chứ?

Không nghĩ ra a không nghĩ ra, không xem qua nhìn Mộc Liễu đã xấu hổ đến dự định va cây cột, Hứa Tri Hồ vẫn là mau mau đánh gãy: "Khặc khặc, ta hiểu kỳ hỏi một chút, tỷ tỷ ngài kiếm nhiều như vậy linh thạch muốn làm gì?"

"Cái này mà, nói rất dài dòng a." Nói đến đây cái, Mộc Liễu không nhịn được rất cảm khái thở dài, "Kỳ thực đi, nếu như chỉ là bình thường tu hành mà nói, chúng ta cũng không cần nhiều như vậy linh thạch, bất quá hiện tại vấn đề là . . A, có khách, có khách đến rồi?"

Còn thật sự có, liền ở tại bọn hắn lúc nói chuyện, chùa Lan Nhược bầu trời đã có mấy đạo ánh kiếng gào thét mà qua, xem ra là hướng Hắc Sơn phô chợ nơi đó đây.

Oa nha, có chuyện làm ăn, có khách tới cửa rồi!

Một đoàn ma nữ em gái nhất thời tinh thần đại chấn, lập tức ôm lấy trống không phù lục tím tâm thảo thanh tâm ngọc bội gì đó, mặt tươi cười bay lên không tiến ra đón, vị kia tóc đen ma nữ em gái còn giơ một cái đại mộc bài, cách rất xa liền nhiệt tình vung vẩy, mộc bài mặt trên viết bốn cái mực đậm ở ngoài đều có thể rõ ràng nhìn thấy chữ lớn ——"Đình kiếng, ăn cơm!"

Phốc, Hứa Tri Hồ nhìn ra trực tiếp văng, thầm nghĩ này còn đúng là Lan Nhược tiệm a.

Đúng vậy, đúng vậy, Mộc Liễu còn không quên ở bên cạnh giải thích cho hắn nghe: "Là như vậy, chúng ta chùa Lan Nhược lân cận Hắc Sơn, bởi vì nơi đó pháp khí phô chợ rất nổi danh, vì lẽ đó thường thường sẽ có khách đến chọn mua, vì lẽ đó kháo sơn cật sơn mà, chúng ta cũng là theo bán điểm pháp khí đan dược gì gì đó. . ."

Không cần giải thích, ta hiểu!

Hứa Tri Hồ yên lặng không nói gì đánh gãy nàng, lại ngẩng đầu nhìn hồi lâu, rốt cục không nhịn được quay đầu, tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn Mộc Liễu: "Bất quá, lại nói ngược lại, Mộc tỷ tỷ, không phải ta đả kích ngươi a, giống như các ngươi chuyện làm ăn có chút. . . Thảm?"

Được rồi, trên thực tế không phải có chút thảm, mà là thảm đến không đành lòng nhìn thằng a!

Tuy nói bầu trời thỉnh thoảng thì có Luyện khí sĩ gào thét bay qua, nhưng là chịu dừng lại nghe ma nữ các em gái chào hàng, mười trong đó đều không có ba cái, mà này chịu dừng lại ba trong đó, một cái là đi nhầm phương hướng hỏi đường, một cái là cò kè mặc cả nửa ngày đều không có đàm luận thành, còn có một cái. . .

Ân, còn có một cái đúng là rất hào phóng, trực tiếp liền chỉ chỉ tóc đen ma nữ em gái trong lồng ngực cái kia hòm tím tâm thảo, rất hào khí rất hùng hồn vung tay lên: "Không thành vấn đề a, ta bao hết, ô, đợi lát nữa, ta nói không phải tử kim thảo, ta nói chính là vị cô nương này, bao ban đêm gì gì đó. . . Nay này này, các ngươi đánh như thế nào người a?"

Nói tóm lại, nửa canh giờ đi qua, ma nữ các em gái ôm nụ cười đón khách nhiệt tình chào hàng nguyên tắc, lấy thà rằng giết không sai có thể buông tha nguyên tắc, rốt cục thành công bán ra năm tờ trống phù lục, ném trừ thành phẩm

mà nói, tổng cộng kiếm được hai cái linh thạch. . .

Răng rắc, Mộc Liễu tâm đều nát, phỏng chừng lúc này nếu như một cơn gió thổi qua đến, nàng đều có thể trực tiếp hóa thành tro theo gió tung bay.

"Cái kia cái gì, ta đột nhiên nhớ tới đến ta còn muốn chạy trở về." Hứa Tri Hồ thật sự không đành lòng tiếp tục nhìn, mau để cho Oa Oa lấy ra 100 linh thạch đưa tới, "Khặc khặc, cái này là ngày hôm qua tiền thuê, bởi vì phục vụ thái độ rất tốt, vì lẽ đó nhiều hơn một chút."

Người tốt a người tốt, Mộc Liễu cảm động đến khủng khiếp, vẫn đem Hứa Tri Hồ đưa đến ngoài cửa lớn, còn rất xa nhìn bóng lưng của hắn, rất là lưu luyến không rời liều mạng phất tay mạt: "Khách quan, rảnh rồi thường đến, thường đến a, ta cùng lan lan các nàng đều sẽ nhớ ngươi. . ."

Phốc, Hứa Tri Hồ miệng đầy phun máu, trực tiếp liền mang theo Oa Oa đồng thời đụng cây lê.

Thật vất vả giãy giữa bò lê, hắn quay đầu lại nhìn một chút còn tại phắt tay mạt Mộc Liễu, lại nhìn một chút giữa không trung thở hồng hộc mệt đến ngất ngư các em gái, rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ quái lạ đi trở về.

"Ồ? Nhanh như vậy sẽ trở lại ở trọ?" Mộc Liễu mừng rỡ.

"Híc, đừng hiểu lầm." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, "Là như vậy, ta vừa nãy đột nhiên nghĩ đến cái biện pháp, nói không chắc có thể giúp ngươi môn đem những trữ hàng đồ vật đều bán đi, số may còn có thể tiêu kiêm một chút. . ."

"Thật hay giả?" Mộc Liễu nhất thời mở cờ trong bụng, tóc mai xanh biếc lá non đều rất hưng phấn diêu a diêu, "Biện pháp gì, là biện pháp gì, đợi lát nữa, ngươi sẽ không cần chúng ta mua một tặng một, mua một hòm tím tâm thảo đưa một cái đẹp đẽ ma nữ chứ?"

"Đừng nghịch. . ." Hứa Tri Hồ không nhịn được nguýt nguýt, lại ngoắc ngoắc ngón tay ra hiệu nàng đưa lỗ tai lại đây.

"Híc, như vậy có thể được không?" Đợi được nghe xong sau đó, Mộc Liễu rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, đầy đầu đều chóng mặt.

"Thử một chút xem mà, ngược lại ngươi cũng bán không được đúng không." Hứa Tri Hồ đến rồi ký thần bổ đao, suy nghĩ một chút lại do dự gãi đầu một cái, "Quên đi, người tốt làm được để, ta liền nhiều hơn nữa lưu nửa ngày, tự mình cho ngươi làm mẫu một thoáng được rồi."

Tốt, tốt, Mộc Liễu rất hưng phấn gật đầu liên tục, lúc này ngoắc ngoắc tay đem một đoàn em gái tất cả đều kêu trở về, mấy chục người rất chỉnh tề làm thành một vòng, đồng thời mở to hai mắt vĩnh tai lên nghe Hứa Tri Hồ giảng giải, cái kia gọi Tiểu Lan tóc đen em gái, còn rất chăm chú lấy ra một cuốn sách nhỏ vừa nghe vừa ký. . .

Sau mươi phút, Hứa Tri Hồỷ mỉ tường tận giải thích một lần: "Được rồi, đại khái chính là cái dạng này, còn có vấn đề sao?"

Không thành vấn đề là không thành vấn đề, bất quá một đoàn em gái hai mặt nhìn nhau, vẫn cảm thấy có chút khó mà tin nổi, Tiểu Lan còn cắn bút do dự giơ tay lên: "Khách quan, ta có chút không hiểu ư, nếu như làm như vậy mà nói, chúng ta giống như thiệt thòi. . ."

Còn chưa nói hết đây, nguyên bản vắng ngắt chùa Lan Nhược bầu trời, đột nhiên lại có mấy cái Luyện khí sĩ ngự kiếm gào thét mà qua.

Thử một chút xem cũng biết rồi, Hứa Tri Hồ cười híp mắt ngẩng đầu nhìn trời: "Nghe ta chỉ huy a, một, hai, ba, gọi!"

Trong phút chốc, sẽ ở đó mấy cái Luyện khí sĩ bay qua chùa Lan Nhược bầu trời trong nháy mắt, một đoàn ma nữ em gái đột nhiên đồng thời thu về tay, nhìn lên bầu trời rất đầy nhiệt tình cùng nhau hô to —

"Coi trộm một chút, nhìn một chút, đi qua đi ngang qua không nê bỏ qua, cơ hội hiếm có, toàn trường thanh kho đại xử lý, đền tiền đại bán phá giá, hết thảy pháp khí đan được, giống nhau năm nguyên. . . Không đúng, giống nhau ngũ linh thạch, toàn bộ ngũ linh thạch, bán xong mới thôi nha!"

"Tin mừng đặc biệt, tin mừng đặc biệt, là thỏa mãn quảng đại khách hàng bằng hữu cần, bản điểm mới đến một nhóm chính tông pháp khí đan được, ngũ linh thạch một cái, một cái ngũ linh thạch, toàn bộ ngũ linh thạch, số lượng có hạn, tới trước được trước, tùy ý chọn tùy tiện tuyển nha!"

"Phố chợ đóng cửa rồi! Vô liêm sỉ ông chủ Hoàng Hạc, ăn uống chơi gái đánh cuộc ghi nợ 3.5 cái ức, mang theo hắn cô em vợ chạy, chúng ta không có cách nào, cầm pháp khí chống đỡ tiền lương, giá gốc đều là hơn 300 pháp khí, hết thảy ngũ linh thạch nha, hoàng hạc đại khốn nạn, ngươi không phải là người, chúng ta nhọc nhằn khổ sở cho ngươi làm hơn nửa năm, ngươi không phát tiền lương, ngươi đưa ta tiền mồ hôi nước mắt, đưa ta tiền mồ hôi nước mắt!"

(P/s: "Hoàng Hạc", là một vị tại mạng lưới giới khá được quan tâm nhân vật, thân phận thực sự là Chiết Giang Ôn Châu Giang Nam thuộc da xưởng chủ tịch.

Hoàng Hạc gặp may nguyên nhân, là một thủ tên là 《 Giang Nam thuộc da xưởng đóng cửa》 "Thần khúc" tại internet rộng khắp truyền bá. Bài hát này là căn cứ mua đi ví tiền quán ven đường quảng cáo cải biên, trong đó Hoàng Hạc bị miêu tả thành một vị "Ăn uống chơi gái đánh cuộc" "Quyển khoản chạy trốn" "Khất nợ tiền lương" xưởng trưởng, đồng thời gấp phải thoa mạ —— Hoàng Hạc chính là lối phuong thức này bị rất nhiều người biết rõ.

)

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 39: Tương Ái Tương Sát Tốt Bạn Thành

Buổi chiều chùa Lan Nhược, ánh nắng tươi sáng ấm áp rụng, để cũ nát hành lang đều trở nên ấm áp lên...

Tới gần hành lang cái kia trương trên ghế mây, Hứa Tri Hồ bao bọc một cái dày đặc chăn, rất tang thương nhìn lên bầu trời đờ ra, thỉnh thoảng còn có thể liên tục đánh tới mấy cái hắt xì: "Hắt xì, hắt xì, ta liền biết, ta liền biết thật sự sẽ cảm mạo!"

Được rồi, vốn là hắn dự định ra xong chủ ý trở về Đông Minh Sơn, kết quả không nghĩ tới liền như thế một lúc, cảm mạo liền thật sự phát tác, cho tới một buổi sáng đều chỉ có thể nằm tại trên hành lang uống nước nóng...

Đúng là một bên khác, phía trước cách đó không xa trong đại sảnh, Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái nhưng là nhiệt tình mười phần!

Nguyên bản trống rỗng trong đại sảnh, lúc này xếp đầy trữ hàng bán không được tiên hàng, xem ra thật là có loại rực rỡ muôn màu cảm giác, mà bị giống nhau ngũ linh thạch quảng cáo từ hấp dẫn, từ chùa Lan Nhược bầu trời trải qua Luyện khí sĩ môn, đặc biệt là trong túi ngượng ngùng một số ít người, đều là sẽ không kìm lòng được ghìm xuống ánh kiếp, bán tín bán nghi đi tới...

"Không sai, toàn bộ ngũ linh thạch, cái gì đều là ngũ linh thạch nha!" Mộc Liễu lấy tiền thu đến mở cờ trong bụng mặt mày hớn hở.

Tại bên cạnh nàng, một đoàn ma nữ em gái cũng là bận rộn đến đầu đầy mồ hôi, thuận tiện còn không quên cho những hoài nghi Luyện khí sĩ giải thích: "Ồ, khách quan ngươi hỏi tại sao tiễn nghi như vậy, rất đơn giản, bởi vì chúng ta cửa

hàng đến kỳ a... Không sai, thật sự đến kỳ, ngày mai không chuyển là chó con!"

Cho nên nói, Hứa Tri Hồ thật sự dạy hư người, không đúng, dạy hư quỷ rồi!

Thế nhưng bất kể nói thế nào, chí ít hiệu quả thật sự rất tốt a, từ sáng sớm đến buổi trưa lúc này mới mấy cái canh giờ, trữ hàng tiên hàng liền bán ra gần một nửa, hơn nữa càng hiếm thấy hơn chính là, tuy rằng mới bắt đầu xem ra tựa hồ sẽ lỗ vốn, thế nhưng hiện tại tổng hợp thống kê sau đó lại phát hiện, không chỉ có không có lỗ vốn, còn giống như ra ngoài dự liệu tiểu kiêm lời mót bút?

Hạnh phúc đầy mắt đều là đào hoa, đợi được đưa đi vị cuối cùng Luyện khí sĩ, Mộc Liễu ngay lập tức sẽ mặt mày hớn hở hướng hành lang xông lại: "Khách quan, khách quan a, biện pháp của ngươi thật sự rất hữu dụng ư... Ô, ngươi thật giống như cảm mạo, có muốn hay không uống chén ta tự tay luộc thuốc thang, yên tâm yên tâm, lần này tuyệt đối là miễn phí!"

"Híc, không cần khách khí, không cần khách khí." Hứa Tri Hồ đều sấp ngủ, mơ mơ màng màng nâng cằm ngủ gật, "Kỳ thực, ta còn có rất nhiều biện pháp không sử dụng đây, nói thí dụ như nhận thường a, 11 tháng 11 đánh gãy a, vi thương..."

"Thật hay giả?" Mộc Liễu không thấy nghiêm túc mở to hai mắt, mau mau lại lấy ra tiểu sách vở, "Cái kia cái gì, khách quan a, ngài có thể cho ta nói tường tận nói cái này... Ô? Khách quan? Người ngủ sao?"

Thật sự ngủ, Hứa Tri Hồ cũng đã ngủ đến ngáy ngủ, Mộc Liễu tội nghiệp theo dõi hắn nhìn một lúc, rốt cục thật đáng tiếc thở dài, rón ra rón rén đi ra, suy nghĩ một chút lại lấy ra một cái chăn, cẩn thận từng ly từng tí một giúp hắn che lên.

Ư ân, ai cũng không được quấy nha!

Một đoàn đẽ ma nữ em gái hai mặt nhìn nhau, lập tức cũng rất tri kỷ che miệng lại, thầm nghĩ vị khách quan kia thật là một người tốt, đợi được hắn tỉnh

ngủ sau đó, chúng ta nhất định phải cố gắng cảm tạ hắn, thuận tiện lại thỉnh giáo một chút vi thương nên làm như thế nào, a, nữ tính trực giác nói cho chúng ta, giống như làm cái này có thể kiếm bộn tiền nguyệt nhập 10 vạn ư...

Âm!

Giống như làm cái rất dài mộng đẹp, Hứa Tri Hồ đang ngủ say đây, đột nhiên nghe được một tiếng nổ vang nổ vang, suýt chút nữa liền từ trên ghế dài nhảy lên đến: "Chờ đã, chuyện gì, xảy ra chuyện gì?"

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, buổi chiều ánh mặt trời như trước rất long lanh, chùa Lan Nhược vẫn là cái kia chùa Lan Nhược, hành lang vẫn là cái kia hành lang, ghế mây vẫn là cái kia trương ghế mây, liền ngay cả đang cùng Mộc Liễu đại chiến Xích Tỷ Nhi... Vân vân, Xích Tỷ Nhi?

Rất dùng sức xoa một chút con mắt, Hứa Tri Hồ đều hoài nghi mình có phải là nhìn lầm, bất quá sự thực liền bãі ở trước mắt!

Chùa Lan Nhược ở ngoài cái kia mảnh trên đất trống, Xích Tỷ Nhi một thân váy đỏ theo gió nhanh nhẹn, đang vung vẩy do tơ nhện bện mà thành roi dài, mang theo đầy trời màu trắng bạc bóng roi; cách mấy chục trượng, xanh biếc váy dài Mộc Liễu đồng dạng là liên tục phất tay, chỉ huy mấy chục điều cây mây gào thét bắn ra, dường như linh xà tựa như quấn quanh tiến lên...

Ta sát! Tình huống thế nào? Hai người bọn họ lại đánh tới đencil rồi?

Hứa Tri Hồ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, kết quả đợi được quay đầu, lại nhìn thấy Tru Cương Liệt cùng Đông Minh Sơn bầy yêu đang tồn ở một bên xem trò vui, được rồi, còn không chỉ là Đông Minh Sơn bầy yêu tại xem trò vui, một bên khác mười mấy đẹp đẽ ma nữ em gái đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ, rất chỉnh tề đứng ở đó xem a xem, Tiểu Lan còn rất nhàn nhã lấy ra hạt dưa...

Phốc! Hứa Tri Hồ không nhịn được văng, mau mau xông lên nắm lấy Tru Cương Liệt: "Này này này, ta nói, các ngươi liền liền nhìn như vậy náo nhiệt thật

sự được không?"

"Ồ? Tri Hồ, ngươi làm sao tại đây?" Nhìn thấy hắn đột nhiên xuất hiện, Trương Cương Liệt đúng là tỏ rõ vẻ kinh hỉ, tới chính là một cái nhiệt tình ôm ấp, "A a, ngày hôm qua ngươi bị cái kia Đại Hồ Tử mang đi sau đó, Xích Xích đều sấp nôi khùng, sau đó nhìn thấy ngươi cái kia nồi cơm điện hướng Hắc Sơn nơi này phi, chúng ta liền mau mau theo... Cúi đầu!"

Nhắc nhở đến thật đúng lúc, Hứa Tri Hồ mau mau cúi đầu, mặt sau đám yêu quái cũng theo đồng thời, tránh thoát gào thét mà qua roi dài cùng cây mây: "Đừng động cái này, lão lợn ngươi nói cho ta biết trước, tại sao hai người bọn họ biết đánh lên?"

Còn năng lực cái gì, trên thực tế vào lúc này, hai vị kia mỹ nhân đã đằng đằng sát khí đụng vào nhau!

Âm âm tiếng nổ lớn bên trong, cây cỏ lay động bụi bặm tung bay, Mộc Liễu tức giận trừng mắt Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền sóng mắt lưu chuyển, lộ ra rất nụ cười thân thiết: "Ồ ha ha ha, Xích Xích nha, hơn nửa năm không có thấy, ngươi thật giống như vẫn là cái kia cẩn kiêm ư..."

Xin chú ý, cẩn kiêm hai chữ này là tăng thêm âm!

Xích Tỷ Nhi hận đến cắn nát răng bạc, bất quá trong nháy mắt đột nhiên cũng mặt mày hớn hở, cười híp mắt tiến lên nghênh tiếp: "Hết cách rồi, chúng ta Đông Minh Sơn cùng nha, không giống gõ tý tỳ ngươi cái kia sẽ buôn bán, lại là tu vi cao thâm lão yêu..."

Xin chú ý, lão cái chữ này cũng là tăng thêm âm nha!

Kết quả là, trong phút chốc, cười túm tỉnh đối mắt nhìn nhau hai vị mỹ nhân, đột nhiên liền bùng nổ ra khí thế cực kỳ khủng bố, tại hai người bọn họ tầm mắt giao tiếp nơi, một cái Toan Tảo cây lại oanh nổ tung... Nổ.....

Ta lặc, các ngươi là tại đập tương ái tương sát bạn thân hí sao?

Hứa Tri Hồ nhìn một chút bên cạnh đám yêu quái, đại gia lập tức rất hiếu ngamac lần thứ hai lùi về sau ba trượng, Trư Cương Liệt càng là hãi hùng khiếp vía xoa một chút mồ hôi lạnh: "Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, mỗi lần Xích Xích cùng Mộc tỷ đụng tới thời điểm, đều là như thế, Ạch, như thế tương thân tương ái..."

Không sai, còn đúng là tương thân tương ái tới!

Buổi chiều dưới ánh mặt trời, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu liền như vậy đánh vào một chỗ, đằng đằng sát khí trợn mắt đối diện, song phương duy trì nhanh cay cay tư thế, hầu như là mặt dán vào mặt nhìn chăm chăm đối phương, trong lòng đồng thời nghĩ linh tinh ——

"Ta dùng ánh mắt giết chết ngươi... Ta dùng ánh mắt giết chết ngươi... Ta dùng ánh mắt giết chết ngươi..."

Mồ hôi một cái, cũng thật là tốt bạn thân a, Hứa Tri Hồ không nhịn được nhắc tay vấn đề: "Híc, ai có thể nói cho ta, hai người bọn họ đến cùng có cái gì cùu cái gì oán?"

Cái này liền nói rất dài dòng, Trư Cương Liệt rất cảm khái ngẩng đầu nhìn trời, lại thở thật dài một cái: "Nhớ năm đó a, chúng ta Đông Minh Sơn rất nghèo a rất nghèo, Xích Xích cố ý hạ sơn đi lừa gạt kẻ ngốc, thật vất vả mới tìm được một người ngốc nhiều tiền gia hỏa, kết quả đang định dùng sắc đẹp lừa hắn thời điểm, liền bị Mộc tỷ đột nhiên giết ra cướp đi..."

"Chẳng trách a chẳng trách, ta nói hai người bọn họ sao lại thế... Ô, đợi lát nữa, không đúng vậy, lấy Xích Xích khuôn mặt đẹp, được xưng đông cương đệ nhất mỹ nhân, sánh bằng sắc lại sẽ cướp bất quá Mộc Liễu?"

"Đơn đấu mà nói, Xích Xích đương nhiên sẽ thắng rồi, nhưng là Mộc tỷ thủ hạ có mười mấy đẹp đẽ ma nữ em gái ư..."

"Híc, số lượng vượt qua chất lượng sao?"

Được rồi, dứt bỏ bọn họ bên này nói bậy không đề cập tới, bên kia hai vị đại mỹ nhân còn tại trợn mắt nhìn nhau, đặng đặng sát khí chơi ánh mắt đối kháng trò chơi đây.

Nửa khắc đồng hồ sau, Xích Tỷ Nhi rốt cục có chút không kiên trì được, đột nhiên lạnh rên một tiếng, bụng đau nhức cái cổ lùi về sau vài bước: "Đáng ghét a, luân gia không có thời gian cùng ngươi chơi như thế ấu trĩ trò chơi... Tri Hồ, chúng ta đi!"

Cũng vậy, Mộc Liễu cũng eo đau xót đau lưng lui về phía sau mờ, rất khổ cực vò vò vai đẹp: "Đừng tưởng bở, ngươi cho rằng ta rất có thời gian cùng ngươi chơi à... Ô, đợi lát nữa, các ngươi muốn đi đâu?"

"Phí lời, đương nhiên là hồi Đông Minh Sơn rồi!" Xích Tỷ Nhi tức giận nguýt nguýt.

"Ồ ô ô, tỷ tỷ kia ta liền không tiễn nha!" Mộc Liễu cười tưng tửng phất tay hỏi thăm, "Đúng rồi, Xích Xích a, tỷ tỷ ta hỏi ngươi mượn cá nhân, ngươi nên không có ý kiến chớ?"

"Ai?" Theo Mộc tỷ chỉ về, Xích Tỷ Nhi cùng Trữ Cương Liệt bọn họ theo bản năng cùng nhau quay đầu, sau đó... Ế?

"Ta?" Bị một đám người như thế tập thể nhìn, Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc sờ sờ căm, "Híc, có phải là lầm?"

"Không sai, không sai." Mộc Liễu cười tưng tửng xông lên, kéo tay của hắn, đầy nhiệt tình dùng sức hoảng a hoảng, "Ồ ha ha ha, khách quan a, ngươi sáng sớm cho chúng ta ra chủ ý rất hữu dụng ư, ta vừa kết toán thời điểm, lại phát hiện kiếm lời hơn 500 khối linh thạch, còn đem đọng lại hàng hóa tất cả đều bán đi, ô ô ô, chúng ta rốt cục có tiền tiễn vào mới hàng."

"Híc, cái này mà..." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn đề kiến nghị, "Cá nhân ta cảm giác rằng, lấy tý tỡ ngươi kinh thương thiên phú, vẫn là chớ vào hàng..."

"Như vậy sao được? Chúng ta còn muôn nỗ lực kiểm tiền đây!" Mộc Liễu rất chăm chú lắc đầu một cái, "Bất quá mà, khách quan ngươi nói đúng, ta xác thực không có cái gì kinh thương thiên phú, thế nhưng không liên quan rồi, ta hiện tại liền..."

Nên cái gì?

Mấy giây sau, tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, vị này chùa Lan Nhược đại mỹ nhân đột nhiên thu về hai tay, dùng loại kia ba quang dịu dàng ánh mắt, rất ôn nhu rất thân thiết nhìn Hứa Tri Hồ, còn rất điềm đạm đáng yêu cắn cắn môi anh đào —

"Hừm, khách quan nha, ngươi đồng ý gia nhập chúng ta chùa Lan Nhược sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 40: Chúng Ta Nơi Nay Có Em Gái

Khách quan nha, ngươi đồng ý gia nhập chúng ta chùa Lan Nhược sao?

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, hoàn toàn ném mất tiết tháo ngự tỷ Mộc Liễu, rất ôn nhu rất thân thiết thu về song chưởng, còn nước mắt rưng rưng mở to hai mắt, liền như thế điểm đạm đáng yêu ngửa đầu nhìn Hứa Tri Hồ...

Ta sát, bị loại này lóe sáng ánh mắt đánh bại, Hứa Tri Hồ đầy đủ sững sốt mấy phút, thật vất vả mới phản ứng được: "Híc, đợi lát nữa, mời ý tứ là?"

"Chính là ý đó." Mộc Liễu đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ nhìn hắn, lại như là tại xem một cái hình người ví tiền, "Nói như thế, chúng ta chùa Lan Nhược, đồng ý ra một số lớn tiền lương, mời khách quan ngươi gia nhập, dạy chúng ta làm thế nào chuyện làm ăn, tiền lương đai ngộ gì gì đó dễ bàn, chỉ cần ngươi chịu đến..."

"Không được!" Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh nghe được hai mắt đăm đăm, lúc này rõ cục phản ứng lại.

Mãn đỏ mặt lên xông lên, nàng mau mau mở ra hai tay, đem Hứa Tri Hồ hộ ở phía sau, "Đừng, đừng nằm mơ, Tri Hồ là chúng ta Đồng Minh Sơn người, mới sẽ không cùng ngươi loại này gian thương đi đây!"

Đó cũng không nhất định nha, Mộc Liễu cười tủm tỉm nhìn nàng, lại từ trong lòng lấy ra một túi linh thạch: "Hừm, Tri Hồ tiên sinh, ngài cảm giác rằng mỗi tháng 500 linh thạch như thế nào, cộng thêm thưởng cuối năm cùng các loại phúc lợi..."

500 linh thạch? Thật sự có 500 linh thạch sao? Hứa Tri Hồ còn không có gì phản ứng, Trư Cương Liệt bọn họ đã nghe được trợn mắt lên, hận không thể trực tiếp nhấc tay nói tuyển ta tuyển ta.

"Có thể, đáng ghét a." Xích Tỷ Nhi hận đến nghiến răng nghiến lợi, ôm chặt lấy Hứa Tri Hồ cánh tay, "500 linh thạch mà thôi, lẽ nào chúng ta Đông Minh Sơn liền ra không nổi sao?"

"Thật sao?" Mộc Liễu nụ cười đột nhiên có chút đọng lại, "Vậy ta liền ra sáu trăm, có bản lĩnh ngươi kế tục cùng a!"

"Cùng hãy cùng, ta ra 700!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ đau lòng theo tăng giá.

"Bảy... Liều mạng, vậy ta liền ra tám trăm!" Mộc Liễu đằng đằng sát khí vỗ bàn một cái.

"Vô liêm sỉ, ta ra chín, không, ta ra một ngàn linh thạch!" Xích Tỷ Nhi khí thế hùng hổ đem bàn đập nát.

Này xem như là lên ào ào giá hàng sao, Trư Cương Liệt bọn họ cũng được, đẹp đẽ ma nữ các em gái cũng được, tất cả đều nghe được chóng mặt.

Hứa Tri Hồ cũng là cảm động đến rơi nước mắt, có phải là a, ta chưa từng có nghĩ tới, nguyên lai ta như thế đáng giá...

Đúng là lúc này, một ngàn linh thạch giá trên trời mở ra đến, Mộc Liễu thật sự ngạc nhiên không nói gì, Xích Tỷ Nhi hoàn toàn thắng lợi dương dương tự đắc, mặt mày hớn hở xoa eo thon nhỏ: "Ồ ha ha ha a, nha ha ha a, không tiền sao, liền biết các ngươi chùa Lan Như Ước không có tiền!"

Vẫn đúng là không có tiền, Mộc Liễu chỉ có thể tỏ rõ vẻ phiền muộn nhìn trời, yên lặng không nói gì mấy giây, nàng quay đầu lại nhìn phía sau Tiểu Lan, đột nhiên rất gian nan khẽ cắn răng: "Quyết định rồi! Tám trăm linh thạch, cộng thêm đẹp đẽ ma nữ em gái một cái!"

Phốc! Hứa Tri Hồ vẫn, Trư Cương Liệt bọn họ vẫn, một đoàn đẹp đẽ ma nữ các em gái cũng tập thể vẫn!

Bị Mộc Liễu chỉ vào Tiểu Lan càng là lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, đại tỷ lớn, nhân gia lại không làm sai sự tình, ngươi làm gì thế, ngươi làm gì thế muốn bán ta?"

"Chớ ngu, chuyện này làm sao sẽ là bán đây?" Mộc Liễu mau mau ôm lấy Tiểu Lan vai đẹp, nhẹ giọng lại nói, "Lại nói rồi, ngươi xem một chút vị Hứa công tử kia, lớn lên vẫn được đi, tính khí lại rất tốt, hơn nữa nhìn lên rất có tiền dáng vẻ, không sai, rất có tiền nha, thật sự rất có tiền nha..."

Như vậy a, Tiểu Lan rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên xoa xoa óng ánh nước mắt, hàm xấu hổ hướng Hứa Tri Hồ chào một cái: "Ư ân, công tử, mời ngài bao dưỡng ta đi!"

Con em ngươi a, Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại đâm chết tại trên tường kích động, tiết tháo đây, tỷ tỷ, các ngươi tiết tháo đây?

Chỉ cần có thể kiểm thật nhiều thật nhiều tiền, còn muốn tiết tháo làm gì, Mộc Liễu cười đến miệng đầy tiểu bạch nha đều lộ ra, còn rất khiêu khích nhìn Xích Tỷ Nhi một chút: "Như thế nào, chúng ta nơi này có em gái nha, hơn nữa không đủ mà nói, còn có thể nhiều hơn mấy cái."

Không biết xấu hổ a không biết xấu hổ, Xích Tỷ Nhi phẫn nộ đến cả người đều đang run rẩy, không nhịn được quay đầu đi.

Trong phút chốc, một đoàn yêu quái lập tức rất chỉnh tề lùi về sau vài bước, Trư Cương Liệt càng là mau mau bảo vệ hoa hoa: "À được, Xích Xích, cái này không được a, ta cùng nhà ta hoa hoa rất ân ái ư."

Đánh bay, Xích Tỷ Nhi trực tiếp đánh bay cái này muôn nhiều gia hỏa, thuận lợi từ trong lồng ngực của hắn đoạt lấy ngọn núi kia thần ấn: "Ồ ha ha ha, ta đột nhiên nhớ tới đến, giống như nhà ta Tri Hồ là Đồng Minh Sơn núi..."

"Ta có em gái!" Mộc Liễu cái gì đều mặc kệ, trực tiếp chính là câu này.

"Đáng ghét a, nhà ta Tri Hồ trừ ra là sơn thần bên ngoài, vẫn là ta sát vách lân..."

"Ta có em gái!"

"Cái kia cái gì, Tri Hồ cùng ta sáu cái muội muội quan hệ rất tốt, mỗi ngày đều muốn cho các nàng giảng cõi..."

"Ta có em gái!"

"Vô liêm sỉ, ngươi biết cái gì gọi là huynh đệ nghĩa khí sao, nhà ta Tri Hồ cùng lão lợn bọn họ..."

"Ta có em gái! Ta có em gái! Ta có em gái!"

Không sai, chính là cái dạng này, mặc kệ Xích Tỷ Nhi nói ra lý do gì, ngược lại Mộc Liễu chính là cái kia câu "Ta có em gái", mặt sau một đám đẹp đẽ ma nữ em gái còn rất phổi hợp, dồn dập bày ra các loại mê hoặc tư thái, rất chỉnh tề hướng về Hứa Tri Hồ phất tay mạt...

Lẽ nào có lý đó, lẽ nào có lý đó a, Xích Tỷ Nhi mãn đở mặt lên nghiến răng nghiến lợi, trong nê hoàn cung đều muốn phun lửa: "Đáng ghét a, ngươi cho rằng như vậy... Tri Hồ, ngươi tới nói, tuyển ta vẫn là tuyển nàng!"

"Ồ, ngày hôm nay khí trời thật tốt!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt.

"Không được, nhất định phải chọn một!" Xích Tỷ Nhi ôm lấy tay trái của hắn, Mộc Liễu không cam lòng yếu thế ôm lấy tay phải, hai vị đại mỹ nhân lại bắt đầu hung tợn đối diện, đan xen ánh mắt ở trong không khí phát sinh xì xì đốm lửa thanh.

"Thấy không, kỳ thực ta cũng là khác thường tính duyên, tốt mị?" Hứa Tri Hồ rất cảm động ngẩng đầu lên, đột nhiên cảm thấy cần phải triệu tập bạn gái

trước đến mở cái...

Âm!

Không có dấu hiệu nào, chưa kịp hắn tới kịp cảm khái xong, toàn bộ chùa Lan Nhược đột nhiên nổ vang chấn động.

Không, không chỉ là chùa Lan Nhược, trong giây lát này, tựa hồ cả tòa Hắc Sơn bao quát phạm vi mấy chục dặm ở bên trong, tất cả đều dường như tao ngộ địa chấn cuồng bạo run rẩy.

"Tình huống thế nào? Có người đánh lén sao?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, rất có hiểu ngầm vọng hướng bốn phía, Trữ Cương Liệt bọn họ càng là cùng nhau rít gào, lập tức đồng thời rút ra binh khí đến.

"Chớ sốt sắng! Chớ sốt sắng!" Đúng là lúc này, Mộc Liễu tại vi hơi kinh ngạc sau, đột nhiên liền tò rõ vẻ vui mừng ngẩng đầu lên, "Yên tâm, không phải kẻ địch, là Cửu U địa phủ lâm thời minh cửa mở rồi!"

Lời còn chưa dứt, lại như tại nghiệm chứng lời của nàng, chùa Lan Nhược trong đình viện đột nhiên hắc khí mãnh liệt, nguyên bản phổ thông đình viện mặt đất đột nhiên chấn động kịch liệt, mấy trăm đạo màu xanh lục lân hỏa như đồng du cá tựa như, từ cứng rắn mặt đất dưới gào thét chui ra, rồi lại rất nhanh ở trong hư không ngưng tụ lại đến, cuối cùng tạo thành vô một cái hắc vụ nhiễu bạch cốt cửa lớn...

"Phốc! Đây là Cửu U địa phủ minh môn?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi bọn họ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm.

Đừng đùa, vậy cũng là Cửu U địa phủ a, chuyên môn quản lý hồn phách chuyển thể đầu thai lũng đoạn cơ cấu a, vì sao lại tại các ngươi chùa Lan Nhược bên trong mở cái minh môn?

"Lâm thời, lâm thời cửa sau rồi." Mộc Liễu tò rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng,

"Ta cùng địa phủ vị kia vương phán quan có chút quan hệ cá nhân, mỗi cách mấy tháng, hắn sẽ lén lút ở đây mở vỗ một cái lâm thời minh mông, sau đó..."

Không cần sau đó, cũng không cần giải thích rồi!

Bởi vì sau một khắc, nương theo khói đèn tràn ngập, một cái khoác màu đỏ quan ống tay áo bàn tay lớn, đột nhiên liền từ minh trong cửa dò ra!

Tiếp theo đón lấy, liền nghe đến minh trong môn phái, truyền đến một cái tức giận nam tính âm thanh: "Mộc Liễu a, đừng nói bản quan không chăm sóc ngươi, đêm nay có cái đầu thai chuyển thể tốt tiêu chuẩn, có thể đưa một cái ma nữ đi làm Hàng Châu Tri phủ con gái một, ngươi có muốn hay không mua, không muốn ta liền tìm người khác a!"

Phốc, Hứa Tri Hồ cùng đám yêu quái cũng không nhịn được văng, tình huống thế nào, thời đại này liền chuyển thể đầu thai cũng có thể tuyển, còn có thể trực tiếp dùng tiền mua, thoại giảng, các ngươi như vậy ngang nhiên thương lượng cửa sau thật sự được không?

"Muốn a, đương nhiên muốn a!" Mộc Liễu mặt mày hớn hở gật đầu liên tục, lại nhìn phía sau ma nữ các em gái, "Hàng Châu Tri phủ con gái một a, nghe tới giống như rất tốt... Ô, đợi lát nữa, vương phán quan ngươi không lại sẽ bẫy ta đi, lần trước ngươi còn nói cho ta cái Tiền Đường Thái thú con gái tiêu chuẩn, kết quả... Nguyên lai tên của tên kia liền khiến Thái thú!"

"Khắc khắc khục..." Bị vạch trần, địa phủ minh trong cửa vương phán quan hiển nhiên cũng rất lúng túng, "Yên tâm, yên tâm, lần này là chân thật tiêu chuẩn, ta dùng tín dự của ta làm đảm bảo, nói chung, 5,000 linh thạch, muốn liền mau mau giao tiền!"

"Không phải chứ? 5,000 linh thạch?" Mộc Liễu nghe được cái giá này, còn đúng là hít vào một ngụm khí lạnh, "A a a, có thể hay không rẻ hơn chút, ta gần nhất chuyện làm ăn đều không hề tốt đẹp gì, nếu không ta trước tiên cho ngươi..."

"Đừng dài dòng, ta này minh môn kiên trì không được bao lâu." Vương phán quan rất bất mãn giục, "Nghe rõ, nhiều nhất liền một phút, hoặc là trả thù lao, hoặc là ta tìm người khác, chính ngươi nhìn làm!"

Được rồi, được rồi, ta hận lũng đoạn cơ cấu!

Mộc Liễu hết sức bất đắc dĩ thở dài, cũng chỉ có thể cố nén đau lòng lấy ra mấy túi linh thạch, cẩn thận tính toán một chút lại còn không đủ, còn phải bắt chuyện bên cạnh ma nữ các em gái đều lại đây: "Đến đến đến, vì Tiểu Lan có thể thuận lợi chuyển thế đầu thai vào gia đình tốt, sau đó sẽ không thua từ vạch xuất phát trên, chúng ta đem tiền tiêu vặt đồng thời tập hợp một tập hợp a..."

Cái gì quý a, Hứa Tri Hồ quả thực nhìn ra không nói gì, không nhịn được kéo kéo bên cạnh Tiểu Lan: "Híc, tiểu Lan cô nương, ngươi có thể hay không giải thích cho ta một thoáng, tỷ tỷ của ngươi đang làm gì thế?"

"Tập hợp tiền mua tiêu chuẩn, sau đó đưa ta đi đầu thai nha!" Tiểu Lan đàng hoàng trịnh trọng trả lời, thật giống như đang nói đi rạp chiếu phim xếp hàng mua bóng tựa như, "Hết cách rồi, hiện tại phủ rất hỗn loạn, chỉ nhận tiền không tiếp thu người, không đúng, là chỉ nhận tiền không tiếp thu quý... Vì lẽ đó, nếu như muốn chuyển thế đầu thai tìm một nhà khá giả, tỷ như nhà đại phú hoàng đế Thừa tướng gì gì đó, phải trả thù lao..."

Giời ạ, như vậy cũng được?

Hứa Tri Hồ nghe được nỗi lòng tôn kính, thật vất vả mới phản ứng được: "Híc, ngươi là nói, đầu thai chuyển thế tất cả đều công khai yết giá?"

"Đúng vậy, hơn nữa rất đắt nha!" Tiểu Lan rất chăm chú trả lời, "Hừm, đầu thai đến đại thương nhân trong nhà muốn ba ngàn linh thạch, đầu thai đến Tri phủ trong nhà muốn 5,000 linh thạch, đầu thai đến Vương gia trong nhà bên trong muốn 1 vạn linh thạch, đúng rồi, nếu như Vương gia liền ngươi một đứa con gái, vậy còn đến lại thêm ba ngàn linh thạch nha!"

"Mồ hôi một cái, vẫn đúng là cẩn thận a!" Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì sờ sờ cǎm, nhưng lại đột nhiên rất kinh ngạc quay đầu, "Chờ đã, ta giống như có chút rõ ràng, nguyên lai Mộc Liễu như vậy khổ cực kiêm linh thạch là vì..."

Đúng, tại buối chiều dưới ánh mặt trời, Mộc Liễu vẫn cứ đầu đầy mồ hôi tồn ở nơi đó, tỏ rõ vẻ khổ não một cái một cái đếm lấy linh thạch, không hề đại yêu hình tượng có thể nói, cũng không có cái gì thực nữ rụt rè, thế nhưng không biết tại sao, vào giờ phút này nàng, xem ra lại có một loại... A, khiến người ta nỗi lòng tôn kính sao?

"Tên kia... Không công làm yêu quái... Mỗi lần đều sẽ quá độ thiện tâm..." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ quái lạ lạnh rẽn một tiếng, xem ra giống như tại oán giận cái gì, nhưng cũng không kìm lòng được quay đầu, nhìn một chút bên cạnh Tử Tử, trong ánh mắt tràn ngập ôn nhu.

"Tsundere gia hỏa!" Hứa Tri Hồ không nhịn được yên lặng oán thầm, thầm nghĩ Xích Xích ngươi cái siscon có tư cách gì nói đến người khác, ta nếu như nhớ không lầm mà nói, giống như năm đó người nào đó cũng là đi nhầm vào Bàn Ti Động, sau đó nhìn thấy sáu viên con nhện trứng, đột nhiên liền tình mè quá độ...

Không nói chuyện còn nói đến, không hổ là tương ái tương sát tốt bạn thân, liền tính cách cùng làm việc phương pháp đều như thế như, Xích Xích là như vậy, Mộc Liễu cũng là như vậy, rõ ràng là loại kia điển hình người tốt, không đúng, tốt yêu quái, nhưng một mực muốn tsundere làm bộ...

"Vay tiền! Vay tiền!" Còn chưa nói hết đây, Mộc Liễu liền đằng đằng sát khí xông lại, hơn nữa còn rất không tiết tháo đã nắm Tiểu Lan, "Tri Hồ nha, ta biết ngươi rất có tiền nha, đến đến đến, mượn một ngàn linh thạch cho ta tốt mị, các Tiểu Lan thuận lợi chuyển thể đầu thai... Ân, mười tám năm sau, liền để nàng gả cho ngươi!"

Giời ạ, ta quyết định thu hồi vừa nãy ca ngợi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì mắng trợn trăng, lại rất đau lòng từ trong lòng lẩy ra một cái linh thạch túi: "Cái kia cái gì, kỳ thực chúng ta Đông Minh Sơn cũng rất nghèo, gần nhất tài chính thâm hụt rất lớn, ạch, liền nhiều như vậy."

Đa tạ, Mộc Liễu lập tức mặt mày hờn hở xông tới trở lại, đem mấy cái trong túi linh thạch tất cả đều tiến đến đồng thời, trực tiếp hướng về minh trong cửa ném một cái: "Được rồi, được rồi, ngươi xem một chút có sai lầm hay không?"

"Không cần điểm, lão khách hàng, ta tin ngươi!" Minh trong cửa vương phán quan ngược lại cũng rất thảng thắn, "Không thành vấn đề, ta đã đem minh môn trực tiếp kết nối với lục đạo luân hồi, ngươi trực tiếp để tên nữ quỷ đó đi vào là được, bất quá muốn năm chặt a, chỉ có nửa khắc đồng hồ, hàng hóa cách quỹ khái không chịu trách nhiệm!"

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, Mộc Liễu rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm, mau mau lại kéo qua biểu hiện phức tạp Tiểu Lan.

Nhin cái kia phiến minh môn, Tiểu Lan cắn môi anh đào còn muốn nói điều gì, Mộc Liễu trực tiếp rất hào khí phất tay một cái: "Được rồi, được rồi, muốn nói cảm tạ mà nói, các mười tám năm sau đó trở lại theo ta giảng, còn hiện tại mà, mau mau tiến vào..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, chùa Lan Nhược bên trong lại là một tiếng vang thật lớn, chấn động chóp mái nhà trên thanh ngói đều ở nổ lớn đập xuống.

"Không phải chứ, các ngươi đến cùng mở ra mấy phiến cửa sau?" Hứa Tri Hồ thật sự không nói gì.

Chỉ là sau một khắc, chờ hăn lơ đãng ngẩn đầu lên, trông thấy trên hắc sơn không quỷ dị cảnh tượng, lại đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh ngạc, không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh ——

Vào giờ phút này, liền tại Hắc Sơn đỉnh cao bên trên, lại có một đạo đen nhánh như hình trụ ác liệt yêu khí, nổ vang phóng lên trời, đón gió hóa thành phạm vi mấy trăm mẫu to lớn đen nhánh tầng mây, không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán tràn ngập, dần dần đem cả tòa Hắc Sơn kể cả chân núi chùa Lan Nhược tất cả đều bao trùm, bỏ ra tối tăm không mặt trời băng lanh như trời đông giá rét bóng tối...

Trong phút chốc, liền tại này lạnh lẽo mây đen bên trong, một cái đằng đằng sát khí sắc bén thét dài thanh đột nhiên vang vọng, dường như lợi trảo cắt ra mặt kính, đâm vào màng nhĩ mọi người đều dường như muỗn nát —

"Mộc Liễu! Người đây chỉ là thụ yêu, hết lần này tới lần khác cùng bản tôn đối nghịch, hôm qua còn dám thương ta đại tướng... Chịu chết đi! Bản tôn hôm nay, liền muỗn đưa ngươi này chùa Lan Nhược cùng một đám cô hồn dã quỷ, tất cả đều oanh thành tro tàn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 41: Bách Bảo Nỗi

Buổi chiều bầu trời, nguyên bản sáng sủa như bình tĩnh hồ nhở, nhưng giờ khắc này lại đột nhiên hóa thành sóng to gió lớn ngoài khơi. . .

Trong nháy mắt, từ hắc trên đỉnh núi trôi nỗi đến to lớn mây đen, đã tại chùa Lan Nhược bầu trời bỏ ra âm u bóng mờ, tuy rằng còn không thấy mây đen bên trong có hành động gì, nhưng vẫn vẹn là mây đen bên trong vang vọng sắc bén tiếng rống giận dữ, liền dường như gào thét bao phủ vô hình cơn lốc, thổi đến mức cả tòa chùa Lan Nhược đều đang kịch liệt rung động —

"Chỉ là thụ yêu, dám to gan lại nhiều lần cùng bản tôn đối nghịch, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!"

Tiếng gầm gừ chưa lạc, to lớn tần mây lần thứ hai tăm tích, từ mây đen bên trong tuôn ra cuồng bạo sóng khí, như thủy triều sôi trào mãnh liệt, trắng trợn không kiêng dè bao phủ đình viện, cho tới cái kia phiến minh môn đều ở cuồng phong bên trong loạn chòe loạn choạng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn ra đến.

"Đó là. . . Hắc Sơn lão yêu?" Hứa Tri Hồ bị tức lăng áp bức vô cùng kề sát ở trên tường, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩn đầu nhìn tới.

Tuy rằng còn không thấy Hắc Sơn lão yêu chân chính hình mạo, nhưng vẫn vẹn vẹn từ loại này khí thế mạnh mẽ để phán đoán, cái tên này tu vi chí ít cũng là người nguyên đǐnh cao, không, phải nói so mấy tháng trước Xích Giao chân nhân càng mạnh hơn, gần như sắp muốn đạt đến nguyên cấp thấp trình độ rồi!

"Không sai, chính là cái kia gia hỏa!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ nghiêm nghị há

mồm phun một cái, màu trắng bạc tơ nhện lần thứ hai bện thành gào thét roi dài, "Ta nghe nói, cái kia lão yêu pháp lực cực kỳ cao cường, chỉ có điều bởi vì tu luyện bí thuật gì, vì lẽ đó không có cách nào rời đi Hắc Sơn, bởi vậy lúc này đến, hắn là hắn. . . Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy cái kia mảnh to lớn mây đen bỗng nhiên chấn động, trong chớp mắt, vô số Hắc Thạch mảnh vỡ từ Vân Trung phun ra mà ra, đón gió loáng một cái hóa thành lít nha lít nhít Hắc Thạch Ma Bức, sắc bén thét dài lao xuống và về phía chùa Lan Nhược.

Liền dường như che ngợp bầu trời bão tố, vển vẹn trong chớp mắt, chùa Lan Nhược đình viện liền bị khống lồ Hắc Thạch Ma Bức quần nhẫn chìm, mây chục con Hắc Thạch Ma Bức phảng phất có linh tính tựa như, bỗng nhiên từ đình viện bên hông gào thét vòng qua, trực tiếp va về phía cái kia nguyên bản liền lúc nào cũng có thể sẽ vỡ vụn minh mông. . .

"Đừng hòng!" Mộc Liễu gầm lên một tiếng, mây chục đạo dây leo nhất thời gào thét bắn ra, mạnh mẽ đánh nát này mây chục con Hắc Thạch Ma Bức, "Vô liêm sỉ! Không tới sớm không tới trễ, một mực lúc này. . . Đáng ghét a, ta trước tiên ngăn trở chúng, Tiểu Lan ngươi tìm cơ hội vọt vào minh mông!"

Nói như vậy, vị này mĩ nhân ngự tỷ khẽ quát một tiếng, đột nhiên nhắc tới màu xanh biếc làn váy, lăng không nhảy một cái nhảy lên chùa Lan Nhược chớp mái nhà, tiếp theo đón lấy vung lên tay nhỏ, tại tóc mai xanh biếc lá non trên nhẹ nhàng vỗ một cái ——

Liền nghe đến một tiếng gào thét, một đạo lóng lánh ánh sáng màu xanh từ nàng trong nê hoàn cung phóng lên trời, đón gió loáng một cái hóa thành đỉnh thiên chổng đỡ to lớn cổ thụ ảo giác, xanh ngắt tán cây dường như che kín bầu trời to lớn cái ô rất hay, mạnh mẽ khuếch trương triển khai, đem toàn bộ chùa Lan Nhược đều che chắn tại trong bóng cây.

Tiếp theo đón lấy, liền nhìn to lớn tán cây vang sào sát chấn động, số lượng

hàng trăm xanh biếc dây leo, dường như linh xà giống như gào thét bắn ra!

Xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, những này lâu dài mà lại cứng cỏi dây leo, tại chùa Lan Nhược trong đình viện cùng hung cực ác quét ngang, mang theo gào thét vang vọng vô cùng bóng roi, trực tiếp vung hướng về những bay khắp nơi vũ Hắc Thạch Ma Bức quần.

Hầu như tại đồng thời, phản ứng lại ma nữ các em gái cũng cùng nhau duyên dáng gọi to một tiếng, không hẹn mà cùng bay lên trời, mười ngón như câu chụp vào những Hắc Thạch Ma Bức đó: "Tỷ tỷ, chúng ta đến giúp ngươi!"

Trong phút chốc, dây leo gào thét quét ngang, quỷ ảnh đan xen xoay quanh, nhất thời đem bay múa đầy trời Hắc Thạch Ma Bức nổ nát hơn nửa, lượng lớn nham thạch mảnh vỡ dường như mưa xối xả tựa như vỡ vụn rơi xuống, nguyên bản âm u bầu trời đều từng bước trở nên trở nên sáng ngời.

Nắm lấy cái này hiếm thấy thời cơ, Mộc Liễu thừa cơ bắn ra một sợi dây leo, cuốn lên Tiểu Lan liền muốn hướng về minh trong môn phái ném một cái: "Đi, mười tám năm sau tỷ tỷ đi đón ngươi, nếu như ngươi đến lúc đó còn nhớ. . ."

"Muốn đi? Không dễ như vậy!" Lời còn chưa dứt, nương theo một tiếng kinh sợ hồn phách dữ tợn tiếng rít chói tai, chùa Lan Nhược bầu trời mây đen cuồng bạo cuồn cuộn, đột nhiên lần thứ hai bắn ra đến hàng ngàn dày đặc mảnh vỡ

"Không biết tự lượng sức mình, bản tôn mặc dù không cách nào tự mình đến đây, nhưng chỉ bằng những này ma bức, cũng đầy đủ đem bọn ngươi giết đến sạch sành sanh!"

Âm ầm một tiếng, đầy trời gào thét tung toé Hắc Thạch mảnh vỡ, nhất thời lần thứ hai hóa thành che kín bầu trời Hắc Thạch Ma Bức quần, nếu như nói trước cái kia một vòng dường như bão tố, lần này nhưng phảng phất sôi trào mãnh liệt nộ hải cuồng triều, phảng phất một đòn bên dưới liền muốn đem toàn bộ chùa Lan Nhược hoàn toàn phá hủy!

Ngăn ngắn chốc lát không tới, bị mãnh liệt mà đến Hắc Thạch Ma Bức quần va trúng, ma nữ các em gái tất cả đều kinh ngạc thốt lên liên tục va rơi xuống, nguyên bản trên không trung gào thét vung vẩy mây trăng điêu dây leo, lúc này càng bị dày đặc Hắc Thạch Ma Bức cùng nhau tiến lên, trong nháy mắt liền bị xé thành mảnh vỡ.

Phốc! Theo dây leo bị xé thành mảnh vỡ, Mộc Liễu bản mệnh nguyên thần cũng gặp phải tổn thương, không tự chủ được miệng đầy phun máu: "Chết tiệt, cái kia lão yêu đến cùng đang tu luyện cái gì, gần nhất giống như càng ngày càng. . ."

"Tỷ tỷ! Cẩn thận!" Lời còn chưa dứt, trốn ở nàng tán cây bên trong Tiểu Lan, đột nhiên tỏ rõ vẻ trắng xám kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Đúng, liền trong chớp mắt này, một đám Hắc Thạch Ma Bức quần đã rất nham hiểm từ phía sau tiếp cận tới, đi đầu cái kia màu máu ma bức đột nhiên tiếng rít một tiếng, quanh thân bùng nổ ra xích lửa khói ánh sáng, hung tợn một con va về phía Mộc Liễu, mắt thấy liền muỗn. . .

Âm!

Màu trắng bạc tơ nhện roi dài, đột nhiên gào thét mà tới, đầy trời bóng roi chợt lóe lên, ung dung đánh nát Hắc Thạch Ma Bức quần!

"Còn chờ cái gì, cùng tiến lên!" Mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Xích Tỷ Nhi lạnh rên một tiếng, vảy đỏ nhanh nhẹn dường như gió xoáy xoắn tới, màu trắng bạc mạng nhện không ngừng tê tê bắn ra, nhất thời nhốt lại xung quanh Hắc Thạch Ma Bức quần.

"Ồ, Xích Xích, ngươi không phải cùng Mộc tỷ có cùu oán sao?" Hứa Tri Hồ cùng Trữ Cương Liệt bọn họ tỏ rõ vẻ quái lạ.

"Ngươi, ngươi, ngươi quản ta a!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ trưởng đế ứng đở, vung lên thiên nga giống như gáy ngọc, tức giận lạnh rên một tiếng, "Hừ, luân

gia chính là tsundere, làm sao rồi?"

Nói thật hay có đạo lý, ta càng không có gì để nói!

Hứa Tri Hồ không nhịn được không nói gì nhìn trời, thầm nghĩ tsundere này từ vẫn là ta giáo dục đây, đúng là bên cạnh Trư Cương Liệt bọn họ rốt cục phản ứng lại, lúc này đằng đằng sát khí rút ra dao bầu búa lớn, hung tợn cùng nhau nhào tới.

Khoan hãy nói, có bọn họ này quần quân đầy đủ sức lực giết vào đến, toàn bộ cục diện nhất thời nghiêng về một phía, các loại binh khí một trận hung tợn loạn tạp, trong nháy mắt liền giết chết hơn nửa Hắc Thạch Ma Bức, liên đới Mộc Liễu bên kia áp lực cũng giảm bớt.

Đặc biệt là Xích Tỷ Nhi, cái này ngốc nữu giết đến hưng khởi, lại trực tiếp hiện ra sáu mắt ngân chu dữ tợn nguyên hình, tám cái chân dài lại như liêm đao tựa như quét ngang mà qua, tại Hắc Thạch Ma Bức trong đám một trận chém lung tung, vừa khám còn vừa tsundere: "Chán ghét! Lại muốn bức luân gia hiện nguyên hình! Không cho xem, Tri Hồ không cho phép ngươi xem a!"

Ai buộc ngươi? Hứa Tri Hồ rất không nói gì mắt trợn trăng, thầm nghĩ rõ ràng là Xích Xích chính ngươi cảm xúc mãnh liệt tràn trề, thừa nhận đi, kỳ thực ngươi chính là cái yêu quý bạo lực. . . Được rồi, ta cũng tới!

Nói đến là đến, hắn khom lưng tránh thoát vài con Hắc Thạch Ma Bức, thuận lợi nhẹ nhàng chỉ tay ——

Trong phút chốc, năm chuôi dao phay phóng lên trời, màu xanh đao khí như cầu vồng phá tan tầng mây, rồi lại đột nhiên hội tụ hợp lại!

Như trước là là đầy trời đao khí gào thét, như trước là to lớn thanh đao ảo ảnh bỗng dung hiện hình, như trước là trên thân đao vậy được tự chiếu rọi bầu trời, dù cho cách mấy chục dặm đều có thể rõ ràng trông thấy. . .

Sau một khắc, nay to lớn thanh đao ảo ảnh nổ vang chấn động, vô thanh vô tức nhẹ nhàng một ma!

Liền một đao, cũng chỉ có một đao, vừa đang hung tợn vọt tới Hắc Thạch Ma Bức quần bên trong, đột nhiên liền ầm ầm một tiếng nổ tung, mấy trăm con ma bức nhất thời tan xương nát thịt, hóa thành đá vụn rơi đầy đình viện.

Làm được đẹp đẽ! Thấy cảnh này, đang đang đuổi giết Hắc Thạch Ma Bức quần Đông Minh Sơn bầy yêu, tất cả đều cùng nhau hoan hô lên!

Chỉ là trong phút chốc, liền nghe đến trong hư không, cái kia sắc bén tiếng gầm gừ lần thứ hai vang lên: "Vô liêm sỉ, từ đâu tới Nhân tộc Luyện khí sĩ, lại dám can thiệp bản tôn việc tư . . . Cho ta, nhận lấy cái chết!"

Tiếng gầm gừ chưa lạc, giữa không trung lần thứ hai nổ vang chấn động, vô số hắc khí không biết từ chỗ nào tuôn ra, tất cả đều truyền vào cái kia mây đen bên trong!

Được hắc khí kia truyền vào, đầy trời mây đen lần thứ hai tăng vọt mấy lần, tiếp theo đón lấy ầm ầm vỡ ra được, lần này tứ tán tung toé Hắc Thạch mảnh vỡ, số lượng lại có mấy ngàn, tiếp theo đón lấy tất cả đều hóa thành Hắc Thạch Ma Bức, che kín bầu trời cuồng triều sóng lớn tựa như lao xuống mà tới.

Đại gia ngươi! Tên khốn kia đến cùng nuôi bao nhiêu ma bức?

Đông Minh Sơn bầy yêu cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, thậm chí đều không ngăn得住 nữa, liền bị vô cùng vô tận Hắc Thạch Ma Bức quần nuốt hết, liều lĩnh vung vẩy binh khí thì thế nào, hung tợn vung vẩy roi dài dây leo thì thế nào, che ngợp bầu trời Hắc Thạch Ma Bức quần mãnh liệt mà đến, trong nháy mắt liền vọt qua ngăn cản phòng tuyến.

Sau một khắc, các thây rõ đứng ở cách đó không xa Hứa Tri Hồ, nay bay múa đầy trời Hắc Thạch Ma Bức đột nhiên một trận, tiếp theo đón lấy cùng nhau sắc bén thét dài, hội tụ thành một đạo mãnh liệt màu đen dòng lũ, dường như nộ hải

cuồng triều tựa như gào thét mà tới.

"Tri Hồ! Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi tò rõ vẻ trăng xám kinh ngạc thốt lên một tiếng, cũng đã không kịp cứu viện.

"Liền biết sẽ kéo cùu hận. . ." Hứa Tri Hồ nhìn gào thét mà đến ma bức quần, đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ cúi đầu.

"Ồ?" Đang ở bên cạnh xem trò vui Oa Oa, tò rõ vẻ vô tội ngẩng đầu lên.

Mấy giây sau, chờ nó nhìn thấy Hứa Tri Hồ loại kia thân thiết ánh mắt, đột nhiên liền không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "Chờ đã, đợi lát nữa, lão đại, ngươi cũng không phải là muỗn. . ."

Trả lời!

Sau một khắc, chưa kịp nó tới kịp đào tẩu đây, Hứa Tri Hồ đã trực tiếp ôm lấy nó, rất không chịu trách nhiệm ra bên ngoài ném một cái: "Đi thôi, Pikachu!"

"Bì con em ngươi a, ô ô ô, này không công bằng!" Đáng thương Oa Oa kêu thảm thiết, trên không trung xẹt qua một đạo đường cong, nước mắt rưng rưng bay về phía đây trời ma bức quần.

Cũng là cuồng lên, mắt thấy chính mình liền muốn bị Hắc Thạch Ma Bức quần nuốt hết, cái tên này đột nhiên phịch một tiếng, trực tiếp mở ra nắp nồi, rất oan ức há mồm phun một cái ——

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Trong nháy mắt, lít nha lít nhít số lượng hàng trăm các loại đồ vật, trực tiếp từ nồi cơm điện bên trong gào thét bắn ra, vô cùng vô tận vô hạn, lại như là đêm nguyên tiêu lóng lánh khói hoa lửa khói, cái kia chói mắt cái kia dày đặc.

..

Trọn mắt ngoác mồm Hắc Thạch Ma Bức quần, thậm chí cũng không kịp

tránh né, liền bị nảy bão tố tựa như công kích trước mặt bắn trúng, rất nhiều mảnh chỉ kíp kinh ngạc thốt lên một tiếng, liền bị nổ đến vụn vặt tan xương nát thịt, trong nháy mắt liền mảnh vỡ cũng không tìm tới.

"Đi chết đi! Đi chết đi! Đi chết đi!" Oa Oa còn ở một bên nước mắt rưng rưng, vừa đăng đăng sát khí loạn xạ, "Ô ô ô, ta vật sưu tập, hại ta đem nhiều như vậy vật sưu tập tất cả đều phun ra ngoài. . . Các ngươi những người này khốn nạn, tất cả đều chết đi cho ta!"

Con em ngươi a, như vậy cũng được?

Hứa Tri Hồ ở phía dưới nhìn ra rất không nói gì, Đông Minh Sơn bầy yêu cũng được, chùa Lan Nhược ma nữ các em gái cũng được, tất cả mọi người liền như thế trợn mắt ngoác mồm ngang đầu lên, chỉnh tề nhìn lên bầu trời, nhìn các loại vật ly kỳ cổ quái như mưa rơi tựa như đi xuống ——

"Ồ? Cái kia giống như là ta quãng thời gian trước thất lạc phi kiêm?" Xích Tỷ Nhi trổ mắt ngoác mồm.

"Phốc, cái kia vài đạo bùa chú, giống như là ta đặt ở đầu giường cất giấu a!" Trư Cương Liệt rất kinh ngạc há to mồm.

"Khốn nạn, lão tử dùng xà tín khố cực luyện thành Độc Long thương, lúc nào bị trộm đi?" Đại Xà Hầu nổi trận lôi đình.

"Híc, tỷ tỷ, ngươi đưa cho ta Âm Quang Liệt Hồn Thích, làm sao sẽ ở cái kia?" Một đám ma nữ em gái cùng Mộc Liễu mắt to trừng mắt nhỏ.

Được rồi, trời mới biết Oa Oa đến cùng trộm bao nhiêu đồ vật, bất quá lúc này, rất rất nhiều pháp khí bùa chú tất cả đều tụ tập lên, cũng thật là nổ đến toàn bộ chùa Lan Nhược đều bụi mù bốc lên, liên đới vách tường đều ở tia lửa văng gắp nơi.

"Không thể tha thứ, không thể tha thứ a!" Oa Oa còn trên không trung xoay

tròn loạn xạ, truy đến những Hắc Thạch Ma Bức đó chật vật chạy trốn, "đừng đi, các ngươi những người này cặn bã, có bản lĩnh đừng . . Ô?"

Còn chưa nói hết đây, nó đột nhiên liền kẹt, hung mãnh phun ra toàn đều biến mất không còn tăm hơi!

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ cùng đám yêu quái ở phía dưới tỏ rõ vẻ quái lạ, đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng: "Híc, đợi lát nữa, sẽ không phải thâu đến pháp khí bùa chú tất cả đều dùng hết . . ."

Trả lời!

Trong phút chốc, ý thức được đối phương đã phun không thể phun, vừa còn tại tú tán thoát đi Hắc Thạch Ma Bức quần đột nhiên một trận, lần thứ hai tiếng rít tụ tập lên, đằng đằng sát khí hung mãnh nhắm phía Oa Oa.

Trọn mắt ngoác mồm a, nhìn một đoàn Hắc Thạch Ma Bức khí thế hùng hổ xông lại, Oa Oa nhất thời thất kinh, không chút do dự quay đầu liền chạy: "Chờ đã, chuyện không liên quan đến ta, các ngươi muốn báo thù tìm lão đại a!"

Tìm chính là ngươi!

Một đoàn Hắc Thạch Ma Bức đằng đằng sát khí theo sát không nghỉ, hận không thể trực tiếp xé nát nó, đại gia ngươi, vừa phun chúng ta phun đến rất vui vẻ đúng không, hiện tại phong thủy thay phiên xoay chuyển, có bản lĩnh đừng chạy, còn chạy, còn dám chạy, xem ngươi có thể chạy đi nơi đâu?

Ô ô ô, không có thiên lý a không có thiên lý, Oa Oa vòng quanh chùa Lan Nhược chạy loạn khắp nơi: "Cứu mạng! Cứu mạng a! Lão đại, cứu ta!"

Chưa từng thấy đần như vậy, một đám ma nữ các em gái ở phía dưới cùng nhau duyên dáng gọi to: "Nuốt chúng nha, cái kia ai, ngươi không phải còn có thể nuốt thiên địa sao?"

"Ta ngược lại thật ra muốn a!" Oa Oa vừa chạy loạn vừa bi phẫn lên án, "Vẫn

đề là, ta cũng sẽ không cái gì đều có thể thôn a, thực lực quá mạnh mẽ không thể thôn, sẽ chủ động công kích không thể thôn, mùi vị kỳ quái không thể. . . A a a, cứu mạng! Lão đại, cứu mạng a!"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, không nhịn được yếu mềm nhắc tay nhỉ: "Lại nói, ngươi là phun xong bùa chú pháp khí, nhưng vẫn đề là, ngươi còn có cái khác a. . ."

"Cái khác?" Oa Oa đột nhiên trên không trung một trận.

Trời mới biết nghĩ đến cái gì, liền nghe đến tăng một tiếng, cái tên này đột nhiên nồi thân sáng người, dương dương tự đắc xoay người lại: "Ồ ha ha ha, không sai a, ta đột nhiên nhớ tới, giống như ta còn có. . . Đi chết đi!"

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Trong phút chốc, đợt công kích thứ hai lần thứ hai đến, hơn nữa cùng lần trước pháp khí bùa chú không giống, lần này bắn ra các loại đồ vật bên trong, quả thực là cái gì cũng có, lại như là cướp sạch toàn bộ Đông Minh Sơn cộng thêm toàn bộ chùa Lan Nhược —

Xích Tỷ Nhi phấn son, Tử Tử nửa cái bơ bánh gatô, Trữ Cương Liệt lén lút tàng tiền riêng, Đại Xà Hầu tảng đá bàn tròn, ma nữ các em gái lược, ạch, cuối cùng, lại còn có một khói hoa hoa mới mua mặt bàn là, mặt trên viết năm chữ: "Trữ Cương Liệt chuyên dụng. . ."

Hừ hừ, ngươi cho rằng như vậy liền kết thúc rồi à, vậy thì sai rồi!

Chờ đến này một vòng phun xong sau, Oa Oa hít một hơi thật sâu, toàn bộ nồi thân không ngừng bành trướng, tiếp theo đón lấy cũng không biết tìm tới cái gì, nó đột nhiên cuồng loạn hú lên quái dị, trực tiếp đằng đằng sát khí dùng sức phun một cái —

Âm!

Một tòa nhà, không sai, ngươi không nhìn lầm, chính là một tòa tiểu nhà ngói, cao tốc xoay tròn gào thét đậm tới, sau đó...

Ach, sau đó, sẽ không có sau đó, còn sót lại mấy chục con Hắc Thạch Ma Bức, liền như vậy lệ nóng doanh tròng mở to mắt, nhìn tòa kia nhà hung tợn đậm tới, tiếp theo đón lấy tập thể biến thành đá vụn.

Thời khắc này, man mát gió nhẹ thổi qua, toàn bộ chùa Lan Nhược bên trong yên lặng như tờ.

Một đoàn yêu quái thêm một đoàn ma nữ em gái, tất cả đều nhìn ra cùng nhau há to mồm, nhưng lại đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia rất phức tạp rất ánh mắt phức tạp nhìn phía Hứa Tri Hồ...

"Híc, đừng xem ta, quỷ mới biết nó lúc nào còn trộm một tòa nhà?" Hứa Tri Hồ yên lặng ngẩng đầu lên, nhìn giữa không trung còn tại đắc ý lắc lư Oa Oa, chỉ có thể rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh —

"Lại nói ngược lại, các ngươi liền không cảm thấy kỳ quái sao, phòng này đến cùng là làm sao cất vào nồi cơm điện bên trong?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 42: Giúp Người Một Lần Được Rồi

Đừng động một toà nhà là làm sao cất vào nồi cơm điện bên trong rồi!

Chí ít, tại đây đồ sộ một màn qua đi, nguyên bản hỗn loạn chiến trường cuối cùng cũng coi như là tuyên cáo chung kết, vị kia Hắc Sơn lão yêu hiển nhiên khiếp sợ tại cái này tròn vo linh khí đến cùng là gì quý, cho tới liền "Ta sẽ trở về" lời hung ác đều không có thả xuống, liền vô thanh vô tức biến mất rồi đi...

"Ồ ha ha ha a, sợ chưa?" Oa Oa dương dương tự đắc từ không trung lăn xuống dưới đến, chuyện thứ nhất chính là nhảy vào những đầy đất tạp vật bên trong, lăn lộn đầy đất mau mau nhặt lên đến: "Ta ta, tất cả đều là của ta, ô ô ô, cái này tu sửa còn có thể sử dụng, cái này rửa sạch sẽ sau đó... Ồ?"

Đột nhiên cảm thấy có cỗ sát khí đang đang áp sát, nó không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, kết quả mới vừa quay đầu liền phát hiện —

"Ta nói sao, gần nhất phán son đều là dùng đến rất nhanh!" Xích Tỷ Nhi đặng đặng sát khí chậm rãi tới gần, sắc bén dao bầu tại dưới mặt trời chói chang sáng lên lấp loá.

"Ồ ha ha ha, chẳng trách tối ngày hôm qua ta cả đêm ngủ không ngon!" Mộc Liễu cười tưng tửng nheo lại mắt phượng, phía sau hắc khí âm trầm tràn ngập ra.

Lệ rơi đầy mặt a, thời khắc này, đáng thương Oa Oa lệ rơi đầy mặt, phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn: "Chờ đã, vân vân, các ngươi hiểu lầm rồi, kỳ thực này đều là ta nhặt được, về phần tại sao ta sẽ ở trong phòng của các ngươi nhặt được... Ach, ta muốn nói ta là mù đường, các ngươi tin sao?"

Tin mới là lạ, mấy giây sau, cái tên này suýt chút nữa bị sách thành bình đế nỗi rồi!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh thật sự không nhìn nổi, vì lẽ đó liền dứt khoát che mắt, thuận tiện còn không quên vỗ vỗ Trữ Cương Liệt vai: "Cái kia cái gì, lão lợn a, ngươi cái kia chuyên dụng mặt bàn là, khắc khắc, cần ta mượn đổi với bao đầu gối cho ngươi sao?"

Đáng ghét a, Trữ Cương Liệt nhất thời cả khuôn mặt đều đỏ lên, thật vất vả mới biệt ra một câu nói: "Ngươi, ngươi quản ta a, ta liền đồng ý quỳ mặt bàn là rèn luyện thân thể. . . Ach, lại nói ngược lại, chúng ta vừa dự định làm gì tới?"

Ta xoa! Hắn nếu không nói, đại gia vẫn đúng là đã quên chuyện này!

"A a a, đầu thai, đầu thai a!" Hiện đang đánh đậm Oa Oa Mộc Liễu mau mau xông lại, nắm lấy còn không có phục hồi tinh thần lại Tiểu Lan, đầu đầy mồ hôi liền hướng cái kia phiến minh trong cửa đẩy.

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra rất không nói gì, thầm nghĩ đây là xe lửa tối nay tiếc tấu sao?

Bất quá lúc này, cái kia phiến minh môn mở ra thời gian cũng xác thực đến, bạch cốt cửa lớn hơi lóng lánh, xung quanh màu xanh lục lân hỏa cũng biến thành càng ngày càng ám đậm, hay là chỉ cần ngăn mấy chục giây, nó sẽ hoàn toàn biến mất tại trong đình viện.

"Dành thời gian, dành thời gian." Mộc Liễu đem Tiểu Lan trực tiếp đẩy lên minh trước cửa, lại cho nàng một cái rất ôm nhiệt tình, "Được rồi, hít sâu một hơi, suy nghĩ một chút, có không có quên món đồ gì, hoặc là còn có cái gì muốn bàn giao?"

"Ta. . ." Tiểu Lan nước mắt rưng rưng nhìn nàng, lại nhìn phía sau những vãy tay từ biệt bọn tỷ muội, không nhịn được chăm chú cẩn môi anh đào, "Đại tỷ lớn, ta, ta kỳ thực có mấy lời giấu ở trong lòng rất lâu, thật sự, thật sự có thể nói

sao?"

"Nói đi, không có chuyện gì." Mộc Liễu nhìn thẳng con mắt của nàng, đột nhiên cũng cảm thấy khóe mắt có chút cay cay.

"Hừm, vậy ta liền nói a." Tiểu Lan xoa xoa con mắt, lại hít một hơi thật sâu, "Đại tỷ lớn, kỳ thực ta vẫn muốn nói cho ngươi —— cái kia cái gì, ngươi nếu như không nữa dành thời gian đem mình gả đi, liền thật sự không ai thèm lấy . . ."

"À được?" Mộc Liễu trợn mắt ngoác mồm.

"Phốc!" Hứa Tri Hồ không nhịn được văng.

"Ồ ha ha ha a!" Xích Tỷ Nhi nghe được mở cờ trong bụng, nói mò cái gì lời nói thật a.

"Ai, ai không ai thèm lấy?" Phản ứng lại Mộc Liễu nhất thời đỏ cả mặt, đỉnh đầu đều muốn mạo nước hơi nước, "Luân gia, luân gia năm nay cũng mới hơn 1,200 tuổi, còn rất trẻ được không. . . Lại, lại nói, lập gia đình chuyện như vậy, còn phải xem duyên phận. . ."

Nói không được, bản thân nàng đều cảm giác rằng có chút chột dạ.

Tiểu Lan rất đồng tình nhìn nàng, không nhịn được tới cho cái ôm ấp, lời nói ý vị sâu xa giáo dục nói: "Tỷ tỷ a, 1,200 tuổi thật sự không nhỏ rồi, nhân gia sáu trăm tuổi hồ ly tinh, liền hài tử đều sẽ té đi, còn cái gì duyên phận không duyên phận, mau mau tìm cái có phòng có xe có tiền mới đúng chính sự. . . A, nói thí dụ như, Hứa đại ca liền rất thích hợp nha!"

Rất tốt rất cường đại, trong phút chốc, ở đây ma nữ các em gái đột nhiên cùng nhau quay đầu, dùng loại kia xem kim quy tể ánh mắt nhìn Hứa Tri Hồ.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc nhìn chính mình, "Ta?"

Nhìn lại một chút bên cạnh, vừa còn cười trên sự đau khổ của người khác

Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền tò rõ vẻ ngớ ra: "Chờ đã, đợi lát nữa, tại sao. . .
Đừng, đừng năm mơ rồi, nhà ta Tri Hồ mới sẽ không loạn cưỡi cái tùy tiện nữ
nhân về nhà đây!"

"Vô liêm sỉ, ngươi nói ai là tùy tiện nữ nhân?" Mộc Liễu nhất thời nỗi giận,
trực tiếp dǎng dǎng sát khí xông lên, hai vị đại mỹ nhân lại bắt đầu chơi dùng
ánh mắt giết chết ngươi trò chơi.

Không nhìn là tốt rồi, không nhìn là tốt rồi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi
đầu một cái, dứt khoát bay thẳng đến Tiểu Lan phất tay một cái: "Được rồi, được
rồi, Tiểu Lan ngươi vẫn là mau mau đi chuyển thế đầu thai đi, ân, hữu duyên mà
nói, chờ ta biến thành đại thúc tuổi trung niên sau đó tìm ngươi đến xem cá vàng
nha."

Trên thực tế, vén vẹn này trong chốc lát, minh mông đã suy yếu đến bất cứ lúc
nào cũng sẽ biến mất rồi.

Đứng ở tức sấp biến mất minh trước cửa, Tiểu Lan hít một hơi thật sâu, rồi
lại không nhịn được yên lặng quay đầu lại, nhìn phía sau bọn tỳ muội.

"Cố lên nha, Tiểu Lan tỳ!" Một đoàn ma nữ các em gái cùng nhau phất tay,
rất nỗ lực lộ ra xán lạn nụ cười.

Ô ô ô, không thể khóc, không thể khóc ư, đây là chuyện tốt, tiểu Lan tỳ tỳ rốt
cục có thể chuyển thế làm tiếp người, chúng ta nhất định không thể khóc, muốn
như đại tỷ đại trước đây nói như vậy, mỉm cười cáo biệt, mỉm cười, nhất định
phải mỉm cười nha!

"Yên tâm, tỳ tỳ sẽ đi tìm được ngươi rồi rồi." Đang cùng Xích Tỷ Nhi đối
diện Mộc Liễu cũng ngẩng đầu lên, rất rực rỡ mỉm cười, "Tuy rằng, vào lúc ấy
ngươi, hay là đã sớm quên ta. . ."

Thật sao? Là như vậy phải không? Sẽ quên hết thảy tất cả sao?

Tiểu Lan không nói gì, chỉ là suy tư ngẩn đầu nhìn lên bầu trời, giống như, a, giống như, đó là rất nhiều năm trước sự tình, lâu dài đến đều sắp muôn quên là gì mùa, nhưng còn nhớ rõ lời của tỷ tỷ —

"Ồ? Người là vừa chết đi ma nữ sao? Làm sao Quý sai không có dẫn người đi địa phủ sao?"

"..."

"Quên đi, đi theo ta được rồi, ngược lại chỗ của ta cũng thu nhận giúp đỡ rất nhiều gia hỏa, không thiếu một mình ngươi!"

"..."

"Yên tâm, yên tâm, chờ ta kiếm được đầy đủ linh thạch sau đó, sẽ đưa các ngươi đi đầu thai, nha ha ha ha, ngươi là yêu thích làm công chúa đây, vẫn là yêu thích làm Hoa Sơn phái chưởng môn con gái a, đúng rồi, nghe nói cái kia chưởng môn giống như người rất tốt, gọi nhạc cái gì đó. . ."

Âm!

Lại như là rốt cục đến cực hạn, minh môn vào thời khắc này đột nhiên nứt toác tan rã, Tiểu Lan từ trong hồi ức giật mình tỉnh lại, xoa xoa khéo mắt chẳng biết lúc nào chảy xuôi nước mắt, đột nhiên dùng sức cắn cắn môi anh đào, bỗng nhiên hướng về tiêu tan minh môn đầu đi.

Trong phút chốc, toàn bộ minh môn đều nứt toác hóa thành um tùm lân hỏa, vi gió thổi tới, mấy trăm điểm màu xanh lục lân hỏa theo gió tung bay.

Ma nữ các em gái rốt cục cũng không còn cách nào khống chế, che miệng ôm ấp khóc nước nở lên tiếng, chỉ có thể Mộc Liễu vẫn cứ rất kiên cường run rẩy, dùng sức mở to hai mắt, nhìn cái kia từng bước tiêu tan lân hỏa ánh sáng —

Không thể chớp mắt, tuyệt đối không thể chớp mắt, luân Gia Tài sẽ không chảy nước mắt đây, thân là tu hành hơn 1,200 năm yêu quái, làm sao có khả

năng sê vì loại này chỉ là việc nhỏ chảy nước mắt, coi như là, coi như là Tiểu Lan hiện tại từ minh trong cửa lao ra. . . Ê?

Được rồi, liền trong chớp mắt này, sắp tiêu tan lân hỏa bên trong, một cái tinh tế bóng người vẫn đúng là run rẩy lao ra, trực tiếp một con va tiễn vào Mộc Liễu ấm áp hoài bão, lại chăm chú ôm vòng eo của nàng, đánh chết đều không buông ra: "Ô ô ô, đại tỷ lớn, ta vẫn không nỡ bỏ ngươi, thật sự không nỡ ngươi a. . ."

"Ngu ngốc, ngươi cái ngu ngốc!" Mộc Liễu rốt cục không nhịn được lệ rơi đầy mặt, mạnh mẽ nắm Tiểu Lan gò má, "Biết luân gia vì để cho ngươi chuyển thế đầu thai, bỏ ra bao nhiêu linh thạch sao, khổn nạn, ngươi khó nói không rõ sao, vẫn chờ tại dương gian, ngươi âm khí một ngày nào đó sẽ triệt để tiêu tan, đến lúc đó thật sự biết. . ."

"Ta mặc kệ, ta mặc kệ!" Tiểu Lan đánh chết đều không buông tay, cả người cũng giống như bạch tuộc tựa như triển ở trên người nàng, "Ô ô ô, tỷ tỷ, ta mới không muốn chuyển thế đầu thai quên mất các ngươi, ta muốn theo ngươi, vĩnh viễn theo ngươi, coi như thật sự sẽ chết, coi như biến thành quỷ. . ."

"Ồ? Lẽ nào ngươi hiện tại không phải quỷ sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được yếu mềm nhấc tay.

"Ai cần ngươi lo!" Hiện đang ôm ấp rơi lệ Mộc Liễu cùng Tiểu Lan, đột nhiên đồng thời đằng đằng sát khí quay đầu trống lại.

"Được rồi, khi ta không nói gì. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội sờ sờ căm.

Bất quá, bởi vì hắn "Vô ý" phá hoại, nguyên bản đau khổ bầu không khí đúng là trở thành nhạt rất nhiều.

Cho tới nguyên bản khóc đến nước mắt như mưa ma nữ các em gái, lúc này đều sát lau nước mắt nín khóc mỉm cười, còn lúi ra lúi rúi phụ họa lên: "Đại tỷ lớn, đại tỷ lớn, liền để Tiểu Lan tỷ lưu lại được rồi, quá mức chúng ta sau đó kiến cái ổn định minh môn, mỗi tháng đều từ địa phủ bên trong lấy ra một ít âm

khí, như vậy Tiểu Lan tỷ cùng chúng ta thì sẽ không tiêu tan rồi."

"Nói đơn giản, biết cái kia muốn bao nhiêu tiền không?" Mộc Liễu tức giận nguýt nguýt, "Vén vẹn là mua cái đầu thai chuyển thể tiêu chuẩn, vương phán quan liền dám thu chúng ta 5,000 linh thạch, này nếu để cho hắn hỗ trợ kiến cái ổn định minh mông, nói không chắc bán chúng ta cũng không đủ!"

Này ngược lại là thật sự, ma nữ các em gái hai mặt nhìn nhau, đúng là không nhịn được tỏ rõ vẻ phiền muộn, tiền a tiền a, nói cho cùng chính là tiền a, chỉ cần có tiền cái gì đều được, nhưng vẫn đề là chúng ta thật sự không có tiền ư, coi như có cái này năm nguyên tiệm, nhiều lăm cung chính là. . .

"A! Đem ra!" Một mảnh mây đen bên trong, vừa vãnh tại xem trò vui Xích Tỷ Nhi, đột nhiên rất không khách khí đưa tay ra.

"Híc, lấy cái gì?" Mộc Liễu rất kinh ngạc ngẩng đầu lên.

"Phí lời, đương nhiên là hợp đồng a!" Xích Tỷ Nhi tức giận lạnh rên một tiếng, càng làm Hứa Tri Hồ lôi lại đây, "Ta mới vừa suy nghĩ một chút, giống như Tri Hồ gần nhất cũng tại mang theo chúng ta Đông Minh Sơn làm giàu làm giàu, vừa vặn các ngươi chùa Lan Nhược này đoạn đường không sai. . . A, điều kiện thích hợp mà nói, chúng ta đúng là có thể cân nhắc tạm thời lưu lại, với các ngươi chùa Lan Nhược hợp tác."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, "Đợi lát nữa, Xích Xích ngươi vừa còn nói. . ."

"Ngươi quản ta, ta là nữ nhân ư, chính là như thế thiện biến!" Xích Tỷ Nhi rất tsundere vung lên thiên nga gáy ngọc, lại nhìn một chút còn đang ngẩn người Mộc Liễu, "Nhìn đủ chưa, ta đếm tới ba, có muốn hay không hợp tác. . ."

"Muốn! Đương nhiên muốn rồi!" Mộc Liễu liền nước mắt cũng không kịp sát, lập tức cười tủm tỉm nhảy lên đencil.

Chỉ trong chốc lát sau, hai vị này đại mỹ nhân đã rất thân mật kéo lên tay, như nhiều năm tốt bạn thân tựa như nhàn nhã rời đi, thuận tiện còn thảo luận tỉ mỉ hợp tác điều khoản. . .

Đợi lát nữa, đây rốt cuộc là tình huống thế nào?

Bên cạnh Trư Cương Liệt bọn họ cũng được, Tiểu Lan các nàng cũng được, tất cả đều nhìn ra hai mắt đăm đăm, không nhịn được đồng thời quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ: "Híc, lão Hứa a, kia chính là nói, chúng ta đón lấy mấy tháng đều muôn trụ này?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, được rồi, chúng ta có phải là muốn ở lại chùa Lan Nhược, ta còn không chắc chắn lắm ư, bất quá ta hiện tại có thể xác định chính là, bên kia hai vị bạn thân lại lập tức phải đánh tới đền rồi. . .

Còn đúng là, quả nhiên mấy giây sau, liền nghe đến phuơng xa gió đêm bên trong, truyền đến hai vị đại mỹ nhân náo nhiệt tiếng cãi vã, không hổ là tương ái tương sát tốt bạn thân ——

"Cái gì? Chia ba bảy? Ngươi không bằng đi cướp được rồi, chúng ta nhiều người như vậy đồng thời lưu lại hỗ trợ ư!"

"Các ngươi có thể không ở lại đền a, chỉ cần để Tri Hồ lưu lại là có thể rồi!"

"Năm mơ a, nhà ta Tri Hồ thông minh như vậy, ngươi mới bằng lòng ra tam thất, ít nhất cũng phải năm năm!"

"Được rồi, được rồi, vậy thì bốn, sáu được rồi, ta lại phụ tặng một cái đẹp đẽ ma nữ em gái. . ."

"Đáng ghét a, đừng nhắc lại nữa cái này, ngươi bắt nạt phụ chúng ta Đông Minh Sơn không có đẹp đẽ em gái sao?"

"Ồ ha ha ha, liền bắt nạt ngươi làm sao rồi, có bản lĩnh ngươi liền tự mình

trên, đem mình đưa cho Tri Hồ a!"

"Ai, ai, ai muốn đem mình đưa cho hắn. . ."

"Thật sao? Thật tốt, vậy ta liền không khách khí rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 43: Hắc Sơn Chuyện Cũ

Hạ xuống cả một đêm mưa xối xả, mǎn đình viện ma bức mảnh vỡ đều bị xung đi, thật giống như tối hôm qua chiến đấu căn bản chưa từng xảy ra.

Sáng sớm lên, Hứa Tri Hồ mơ mơ màng cầm bàn chải đánh răng kem đánh răng, miệng đầy bọt mép rất không có hình tượng ngồi xổm ở hành lang xuyên nha trên, hoàn toàn không có cái gì "Đông Minh Sơn thêm chùa Lan Nhược làm giàu kế hoạch người tổng phụ trách" tự giác tính. . .

Tại bên cạnh hắn cách đó không xa, Trư Cương Liệt cùng vài con yêu quái đang vung vẩy đại khâm đao, tức đến nổ phổi ven đường truy sát Oa Oa, bị đuổi giết Oa Oa ở mặt trước ùng ục ùng ục lăn a lăn, nắp nồi bên trong còn cắn một túi nhỏ linh thạch: "Ta, ta, tất cả đều là của ta, ngược lại ta thấy chính là ta!"

Một bên khác, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu sáng sớm liền đằng đằng sát khí trừng mắt, căn cứ Tiểu Lan lén lút báo cáo, sự tình nguyên nhân là Xích Tỷ Nhi tự đề cử khuôn mặt đẹp vô song không biết tương lai sẽ tiện nghi tên nào, sau đó vừa vặn đi ngang qua Mộc Liễu liền ha ha một tiếng, cười tủm tỉm ném câu tiếp theo ——"Ồ ha ha ha, thiêu cái cà chua trứng thang đều có thể thiêu hủy nhà bếp ngốc nữu, lại còn dám nói lập gia đình?"

Thấy không, này chính là bọn ta Đông Minh Sơn thêm chùa Lan Nhược, từ giữa đến ở ngoài đào một lần đều đào không ra cái bình thường một chút gia hỏa!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trăng, dành thời gian nhanh lên một chút đánh răng xong, sau đó mau tới đi đem Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu tách ra: "Xích Xích a, ngươi ngày hôm nay da dẻ giống như không đủ ướt

át ư, ta nhớ tới ta ngọn núi kia trong bao, có một tấm trong truyền thuyết điện mô. . ."

Vèo một tiếng, mấy giây sau, Xích Tỷ Nhi liền biến mất không còn tăm hơi, trực tiếp lao nhanh hồi Đông Minh Sơn đi lấy vùng núi bao.

"Không vội a, nhớ tới đem ta xe điện cũng lái về." Hứa Tri Hồ cười híp mắt phất tay một cái, sau đó lại đàng hoàng trịnh trọng quay đầu nhìn Mộc Liễu, "Híc, Mộc tỷ, ngươi liền không thể hơi hơi nhường nàng điểm mà. . . Còn có, ta thật đói, có cái gì ăn sao, ta có thể mắng khác trả tiền!"

"Có a! Có a!" Nghe được trả tiền cái từ này, Mộc Liễu nhất thời tinh thần đại chấn, lúc này hơi điểm nhẹ tóc mai xanh biếc lá non.

Ánh sáng màu xanh lóng lánh trong lúc đó, một mảnh xanh biếc lá non đột nhiên bóc ra tóc mai, liền ở sau lưng nàng quang ảnh bên trong từng bước sinh sôi trưởng thành, đầu tiên là rất nhanh trưởng thành lên thành cành, lại dần dần biến thành một cái cây non, lại tiếp theo đón lấy hấp thu chất dinh dưỡng từng bước trưởng thành, trở nên càng ngày càng to lớn. . .

Chỉ trong chốc lát không tới, Mộc Liễu phía sau màu xanh quang ảnh bên trong, liền xuất hiện một gốc cây che trời mà đứng ngực như núi ngàn năm cổ thụ, một trận gió mát thổi qua, xanh ngắt tán cây theo gió vang sào sạt, rậm rạp cành lá bên trong đột nhiên nở rộ đóa hoa, rồi lại rất nhanh héo tàn thưa thớt, cuối cùng kết đầy mấy trăm màu trắng bạc lê quả. . .

Tiếp theo đón lấy, liền tại Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, Mộc Liễu trực tiếp giơ tay từ tán cây bên trong lấy xuống mấy cái lê quả, mặt mày hớn hở đưa tới: "Đón lấy, cái này chính là điểm tâm, thừa huệ, một cái ngũ linh thạch!"

Cái này không khoa học, Hứa Tri Hồ thật sự chấn kinh rồi, quỷ thần xui khiến bật thốt lên: "Híc, ta khá là yêu thích quả đào. . ."

Có a, có a, Mộc Liễu chỉ cần có tiền kiêm, muốn cái gì cũng không có vấn đề gì, lúc này lại cười tủm tỉm vỗ tay một cái.

Mấy giây sau, phía sau nàng cây kia bản mệnh cỗ thụ đột nhiên nhẹ nhàng lay động, khắp cây lê quả toàn đều biến mất không còn tăm hơi, tiếp theo đón lấy liền nhìn thấy tán cây bên trong mở ra rực rỡ rất nhiều hồng nhạt Tiểu Hoa, đợi được những này Tiểu Hoa tất cả đều héo tàn sau đó, trên cây liền kết đầy mẩy trăm cây đào mật . . .

Phốc, Hứa Tri Hồ trực tiếp vắng, không nhịn được lại truy hỏi một câu: "Híc, vậy ta nếu như muốn uống trà đây?"

Không thành vấn đề, chỉ phải trả tiền, quả Nhân sâm cũng kết cho ngươi xem!

Mộc Liễu cũng là liều mạng, lúc này liền muốn biểu diễn một thoáng làm sao mọc ra lá trà, Hứa Tri Hồ mau mắn ngăn cản nàng: "Híc, đùa giỡn, ta liền ăn mấy cái cây đào mật . . . Răng rắc! Ô, này hương vị không sai a!"

Khoan hãy nói, một cái gặm xuống, vừa to vừa ngọt cây đào mật lại như là hòa tan tại trong miệng, vẫn đúng là khiến người ta không nhịn được muôn giờ ngón tay cái lên tán thường.

"Như vậy rồi, như vậy rồi." Mộc Liễu mừng khấp khởi vung lên gáy ngọc, cười đến liền đôi mắt sáng đều đã biến thành trắng lưỡi liềm, "Kỳ thực đi, ta bình thường cũng đều ăn chính mình trên cây mọc ra đồ vật, chỉ tiếc Tiểu Lan các nàng là quý hồn không cần, uống phí hết."

Mồ hôi một cái, đây chính là trong truyền thuyết tự sinh ra từ tiêu, hơn nữa hoàn bảo khỏe mạnh thuần thiên nhiên không ô nhiễm sao?

Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đúng là không nhịn được có chút hiếu kỳ, thầm nghĩ vị này ngực đại nhân nguyên hình đến cùng là gì cây, lại quả gì đều có thể kết ra đến?

"A, tỷ tỷ ta là . ." Bên cạnh Tiểu Lan đang muốn mở miệng đây, trực tiếp liền bị Mộc Liễu che miệng kéo dài đi rồi, "Chán ghét, không nên hỏi thiếu nữ như thế vẫn đề riêng tư, nhân gia sẽ thẹn thùng rồi!"

Một ngàn năm trước thiếu nữ sao, Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, ngẩng đầu nhìn một chút trời cũng không còn sớm, trực tiếp trở về đến đề tài chính: "Khặc khặc, cái kia nói chính sự rồi, ngày hôm qua chúng ta nói đến liên hiệp kinh doanh chùa Lan Nhược, đồng thời làm giàu làm giàu tới, sau đó ta rất chăm chú nghĩ đến cả một đêm, rốt cục . . ."

"Nghĩ đến?" Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng nhất thời tỏ rõ vẻ kinh hỷ.

"Không nghĩ tới!" Hứa Tri Hồ rất thành thật trả lời, bất quá lại đang Mộc Liễu các nàng rất thương tâm thở dài trước, suy tư quay đầu nhìn về phuơng xa, "Bất quá, có chuyện ta không biết rõ, chùa Lan Nhược cũng tại hắc dưới chân núi đúng không, tại sao các ngươi nghèo như vậy, Hắc Sơn lão yêu cái kia nhưng sẽ có cái pháp khí phổ chợ, hơn nữa chuyện làm ăn rất tốt?"

Hắn không hỏi cái này cũng còn tốt, hỏi cái này, Mộc Liễu các nàng quả thực là căm phẫn sục sôi: "Tri Hồ a, ngươi không biết, kỳ thực Hắc Sơn lão yêu tên kia, chính là cái nhà giàu mới nổi, ta nhớ tới mười mấy năm trước, cái tên này thường thường mua điểm giấm, sau đó liền đến chúng ta này mượn con cua. . ."

Không sai, sự thực lại như Mộc Liễu nói như vậy!

Trên thực tế, vốn vẹn mươi mấy năm trước, Hắc Sơn toà này hoàn toàn do hắn nham tạo thành yêu núi, tại đong cương 10 vạn yêu trong núi căn bản không có danh tiếng gì, vừa không có cái gì đáng giá khen ngợi tài nguyên, cũng không có thực lực ra sao mạnh mẽ yêu vương, liền ngay cả khi đó tự xưng Hắc Sơn chi chủ Hắc Sơn lão yêu, cũng chính là cá nhân nguyên cấp trung phô thông yêu quái, còn muốn thường thường dựa vào Mộc Liễu các nàng cứu tống.

Nhưng là, hay là thời cơ đến vận chuyển đi, đại khái mươi hai năm trước, nguyên bản khốn cùng chán nản Hắc Sơn lão yêu, lại được một vị đại nhân vật

nâng đỡ, tìm tới tiền nhiệm sơn thần để lại Hắc Sơn sơn thần ấn. . .

Khi đó Thạch Cơ nương nương đang bế bộn cǎn thuốc, cũng không có công phu đến lý sē chuyện nơi đây, cái tên này liền tự phong là Hắc Sơn sơn thần, lại mượn sơn thần ấn sức mạnh, từ Hắc Sơn tầng nham thạch bên trong tìm tới một loại tên là bột bạc hi hữu vật liệu, loại vật liệu này tác dụng lớn nhất đõ, chính là dùng để phụ trợ luyện khí, có người nói luyện chế pháp khí chỉ cần gia nhập một chút, liền có thể tăng lên pháp khí luyện chế thành công suất.

Không cần phải nói, có sơn thần ấn, lại có loại này bột bạc, Hắc Sơn lão yêu đương nhiên liền phát đạt rồi!

Mấy năm sau, hǎn tại trên hắc sơn thành lập một cái pháp khí phô chợ, tuy nói pháp khí chất lượng phổ thông, có lúc còn sē xuất hiện giết mổ khách a bán hàng giả a chủng loại tình huống, thế nhưng bởi vì bán tiện nghi, vì lẽ đó vẫn là hấp dẫn không ít Luyện khí sĩ đến đây, lâu dần lại liền trở nên rất phồn vinh.

"Ồ, đợi lát nữa?" Hứa Tri Hồ nghe đến đó, đúng là không nhịn được có chút kỳ quái, "Chiếu nói như vậy lên, cái này phô chợ rất kiêm tiền đúng không, lẽ nào sē không có cái khác yêu vương hoặc là môn phái đến cướp đoạt sao?"

"Vừa bắt đầu là có a." Mộc Liễu nói đến đây cái cũng là có chút cảm thấy lǎn lộn, "Bất quá, tên kia không biết tu luyện bí thuật gì, ngăn ngắn mấy năm không tới lại liền đột phá đến nguyên cấp thấp, hơn nữa sau lưng còn giống như có vị đại nhân vật kia giúp đỡ, mấy năm qua này dám đến Hắc Sơn cướp giật phô chợ, không phải là bị hǎn trực tiếp giết chết, chính là không hiểu ra sao măt tích. . ."

" nguyên cấp thấp?" Hứa Tri Hồ vẫn đúng là nỗi lòng tôn kính, nói như vậy lên, giống như so vị kia Xích Giao chân nhân còn lợi hại hơn mấy phần, mǎi hôi một cái, thật khó cho tỷ tỷ các ngươi còn có thể chờ tại hắc dưới chân núi, nhiều năm như vậy đều không có bị hǎn giải quyết.

"Đó là bởi vì, hǎn không thể rời đi Hắc Sơn cung điện bằng đá." Mộc Liễu rất tùy ý phất tay một cái, "Có người nói, tên kia tu luyện bí thuật rất kỳ quái, luyện

thành trước tuyệt không có thể rời đi cung điện bằng đá nửa bước, vì lẽ đó những năm gần đây tìm chúng ta phiền phức, hoặc là là thuộc hạ của hắn, hoặc là là hắn phân thân, nhiều lăm cung chính là người nguyên đinh cao."

Chẳng trách a chẳng trách, Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, đúng là nhớ tới lần trước cái kia nham thạch yêu ma truy chính mình thời điểm, đều là lấy ra một cái đèn nhánh hòn đá nhỏ hướng về trên trời vứt, còn yêu thích hô cái gì "Cho mời đại vương pháp thân giáng lâm" khẩu hiệu. . .

"Không sai, cái kia đèn nhánh hòn đá nhỏ, chính là hắn phân thân rồi." Mộc Liễu đàng hoàng trịnh trọng gật gù, "Còn có nha, ngày hôm qua những Hắc Thạch Ma Bức đó, cũng là hắn phân thân, ta nghe nói hắn có tứ đại phân thân, hiện tại đã bị ngươi giải quyết hai cái, người thứ ba phân thân giống như là. . . Ô?"

Nói được nửa câu, Mộc Liễu đột nhiên sáng mắt lên, rất kinh hỷ ngẩng đầu nhìn trời!

Không sai, lúc này Hắc Sơn phô chợt đều còn chưa mở trương dây, không bầu trời xa xăm bên trong, thì đã có mấy vị Luyện khí sĩ ngự kiếm phi tới, nhìn dáng dấp là đường xa đuổi tới mua pháp khí. . .

Còn quản cái gì Hắc Sơn lão yêu phân thân a, Mộc Liễu nhất thời tinh thần đại chấn, lúc này mặt mày hớn hở vỗ tay cái đập, một đoàn ma nữ em gái lập tức chuyển ra đủ loại tiên hóa, đồng thời nhìn lên bầu trời, tỏ rõ vẻ hưng phấn cười híp mắt vung tay nhỏ ——

"Khách quan, khách quan, đi qua đi ngang qua không nên bỏ qua, chúng ta ngày mai cửa hàng liền đến kỳ rồi, ngày hôm nay hết thảy tiên hóa toàn bộ đánh gãy nha, giống nhau ngũ linh thạch, toàn bộ ngũ linh thạch, mua mãn 300 linh thạch còn đưa 100 linh thạch chống đỡ dùng khoán nha!"

Ta liền biết! Hứa Tri Hồ rất xấu hổ che mặt, trách ta, sớm biết tối hôm qua liền không nói với các nàng cái gì chống đỡ dùng khoán sự tình.

Nhưng là đến thừa nhận a, này vài loại xúc tiêu phuơng pháp còn thật sự có dùng, xem đến phía dưới một đám như hoa như ngọc đẹp đẽ em gái, lại nghe được cái gì giống nhau ngũ linh thạch a chống đỡ dùng khoán a, cái kia vài đạo gào thét mà qua ánh kiếm đột nhiên một trận, lại chậm rãi đi vòng trở về.

Mấy cái Luyện khí sỹ trên không trung hai mặt nhìn nhau, tựa hồ có chút động lòng, do dự có muốn hay không dưới tới xem một chút, Mộc Liễu nhìn thấy có tiễn có thể kiếm, mau mau lại vẻ mặt tươi cười liều mạng bắt chuyện: "Đến a, đến a, lần thứ nhất không đến là ngài sai, lần thứ hai không đến là của ta sai, chỉ muốn các ngươi tiễn vào đến xem thử, bảo đảm biết . . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, phuơng xa hắc trên đỉnh núi, đột nhiên có một đạo năm màu khói hoa phóng lên trời, rồi sáng hơn một nửa cái bầu trời!

Sau một khắc, liền tại Hứa Tri Hồ cùng Mộc Liễu kinh ngạc trong tầm mắt, bao trùm tại thung lũng phố chợ trên sương mù đột nhiên tiêu tan, tiếp theo đón lấy liền nghe đến một cái vênh vang đặc ý đặc ý âm thanh, vang vọng tại toàn bộ trên hắc sơn không —

"Đại vương có lệnh, từ ngay hôm đó lên, ta Hắc Sơn phố chợ bộ phận tiên hóa trừ pháp khí ở ngoài, tất cả đều lấy năm linh thạch bán ra . . . Không sai, cùng toà kia chùa Lan Nhược như thế!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 44: Lão Huynh Ngươi Tiết Tháo Ni

Cái gọi là tiết tháo, kỳ thực lại như quần xịp, tuy rằng bên ngoài không nhìn thấy, thế nhưng không có vẫn đúng là không được. . .

Từ góc độ này tới nói, Hắc Sơn lão yêu tiết tháo cùng quần xịp cũng đã triệt để không còn, vền vẹn chỉ là trong một đêm, cái tên này liền ý thức được năm nguyên tiệm chân chính giá trị, sau đó ỷ vào Hắc Sơn phô chợ gia nghiệp phát đạt, trực tiếp đến rồi cái không chút khách khí sao chép. . . Không sai, ta liền sao rồi, ngươi cắn ta a?

Được rồi, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, nho nhỏ chùa Lan Nhược, làm sao có khả năng cạnh tranh được Hắc Sơn phô chợ đây?

Ròng rã một buổi sáng đi qua, chùa Lan Nhược sững sờ không có làm thành món làm ăn, thành thật mà nói trải qua Luyện khí sĩ cũng không ít, nhưng là chưa kịp ma nữ các em gái tiến lên bắt chuyện, bên kia Hắc Sơn phô chợ sẽ vận dụng khuếch trương âm phép thuật, cách cách xa mấy chục dặm cạnh tranh gọi giá ——"Đến đến đến, chúng ta phô chợ càng lớn, hơn tiên hóa càng nhiều, giống nhau năm linh thạch, toàn bộ ngũ linh thạch a!"

Khốn nạn! Trên thế giới lại có như thế vô liêm sỉ gia hỏa!

Nhin trước cửa có thể giăng lưới bắt chim đình viện, lại nhìn chồng chất bán không được tiên hóa, Mộc Liễu bi phẫn đến liền tóc mai xanh biếc diệp đang run rẩy, ô ô ô, bắt nạt người, quá bắt nạt người, luân già thật vất vả mới dần dần có lối, lúc này mới cao hứng một ngày không tới, những tên khốn kiếp kia lại liền. . . Ô? Đao của ta đây?

Đăng đăng sát khí vọt vào nhà bếp, nàng vung lên hai cái dao phay, liền muốn giết tới Hắc Sơn liều mạng, bên cạnh ma nữ các em gái đuối ôm chặt lấy nàng: "Bình tĩnh, bình tĩnh a tỷ tỷ, hình tượng, chú ý hình tượng, như vậy sẽ dọa chạy Hứa ca ca, vậy ngươi liền thật sự không ai thèm lấy rồi!"

"Ồ? Ta giống như nghe được tên của ta?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất vô tội bưng lên sữa bò.

"Đáng ghét a, thực sự là đê tiện!" Mộc Liễu cơn giận còn sót lại chưa tiêu, thở phì phò ngẩng đầu nhìn Hắc Sơn phô chợ, "Những tên khốn kiếp kia, sao chúng ta cũng coi như, còn sao đến như thế có lý chẳng sợ, lần sau nếu để cho ta gặp phải bọn họ... Ồ?"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy một đóa màu mây đen đen từ trong phô chợ bay lên, lượng chòa lượng choạng trôi nổi ở giữa không trung, mây đen trên đứng người mập mạp kia một thân kim quang cầm bào, mặt mày hồng hào híp mắt nhỏ, rồi lại xa xa nhìn chùa Lan Nhược nơi này một chút, cười đến càng ngày càng liền mắt nhỏ đều không nhìn thấy...

"Híc, xem ra nhìn rất quen mắt a?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu nhìn tới, đột nhiên nghĩ tới, giống như ngày đó cùng Yến Xích Hà ăn lục đảo đại tôm thời điểm, trong tửu lâu chưởng quỹ chính là vị này.

"Cái tên này họ Kim, là Hắc Sơn phô chợ chủ quản!" Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng trăm miệng một lời trả lời.

Hóa ra là như vậy a, Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, thầm nghĩ thời đại này người có tiền phẩm vị thật là kỳ quái, cũng đã là Hắc Sơn phô chợ chủ quản, lại còn muốn tại trong tửu lâu giết mổ khách.

Đừng động là gì, chí ít vào lúc này, vị này Kim chủ quản đã điều khiển mây đen dừng lại tại trên hắc sơn không, hơn nữa cười híp mắt lấy ra một cái mây mù ấm trà, vừa ung dung thong thả uống tiên trà, vừa không có ý tốt xa xa đánh giá chùa Lan Nhược, thỉnh thoảng còn rất quái lạ ha ha vài tiếng...

Giời ạ, rất nhớ chém hǎn, thật sự rất nhớ chém hǎn!

Mộc Liễu hận đến nghiến răng nghiến lợi, thật sự có loại đem dao phay đóng sầm đi kích động: "Tên béo đáng chết, nhìn cái gì vậy, có bản lĩnh liền đến, luân gia tới tấp chung liền đem ngươi. . . Ô?"

Lời còn chưa dứt, phương xa không trung lại có mấy vị Luyện khí sĩ ngự kiểm phi tới, Mộc Liễu sáng mắt lên, cái nào còn có tâm tình cùng tên béo đáng chết kia nói bậy, mau mau điểm chân xa xa phất tay: "Khách quan, mấy vị khách quan, chúng ta này cửa hàng đến kỳ, hết thảy tiên hóa giống nhau năm. . ."

"Tứ linh thạch!" Lời còn chưa dứt, đối diện vị kia Kim chủ quản, đột nhiên cười híp mắt phát động khuếch trương âm phép thuật, âm thanh lớn đến mấy chục dặm ở ngoài đều có thể nghe được, "Ồ ha ha ha, để ăn mừng chúng ta Hắc Sơn phô chợ năm đầy năm, ngày hôm nay tiên hóa giống nhau tứ linh thạch!"

Giời ạ, rất nhớ chém hǎn, đem lấy hai!

Mộc Liễu phẫn nộ đến đỉnh đầu đều đang bốc khói, mắt thấy cái kia mấy cái Luyện khí sĩ liền muốn chuyển hướng bay về phía Hắc Sơn, lập tức cắn nát răng bạc vén tay áo lên: "Tứ linh thạch, chúng ta cũng giống nhau tứ linh thạch. . . Ạch, mua mười cái tiên hóa còn phụ tặng một cái!"

Thật hay giả, cái kia mấy cái Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, lập tức lại muốn vòng trở về.

Vẫn đề là còn không chờ bọn hǎn tới kịp quay đầu đây, đối diện Kim chủ quản lại cười híp mắt ho nhẹ một tiếng: "Ba linh thạch!"

Phốc! Mộc Liễu không nhịn được miệng đầy phun máu, phản ứng đầu tiên chính là định lại xuống giá, một đám ma nữ các em gái mau mau xông lên, nước mắt rưng rưng ngăn cản nàng: "Ô ô ô, tỷ tỷ, không thể lại hàng rồi, lại hàng chúng ta liền muốn lõi vốn rồi."

"Ha ha ha, lại hàng a, lại hàng a." Kim chủ quản cách xa xa uống tiên trà, rất đặc ý nhìn các nàng bên này, "Họ Mộc, chúng ta đại vương nói rồi, ngươi hàng bao nhiêu, chúng ta liền hàng bao nhiêu, xem ai trước tiên không chịu được nữa!"

Giời ạ, rất nhớ chém hắn, đem lấy ba!

Lần này đừng nói là Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái, liền ngay cả bên cạnh xem trò vui Trư Cương Liệt bọn họ, cũng có loại cùng tiến lên đi chém người kích động: "Này, tên béo đáng chết, đừng hung hăng, có tin chúng ta hay không tới tấp chung cướp sạch ngươi chuyện làm ăn, để ngươi Hắc Sơn phô chợ trực tiếp đóng cửa!"

"Có phải là a, ta thật sợ hãi a!" Kim chủ quản cười đến cả người thịt mỡ đều đang run rẩy, "Đến đến đến, ta liền ngồi ở chỗ này các loại, xem các ngươi làm sao cướp sạch ta chuyện làm ăn, đến a, đến a."

Tới thì tới, Tiểu Lan lập tức giận chống nạnh đứng ra: "Tên béo đáng chết, ta hiện tại liền cướp sạch ngươi cho ngươi làm ăn xem, đừng chớp mắt a, xem cẩn thận. . . Hứa ca ca, tiến lên!"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc quay đầu.

"Không sai!" Một đoàn đẹp đẽ ma nữ em gái tập thể thu về hai tay, trợn to nước long lanh con mắt nhìn hắn, "Hứa ca ca, ngươi được rồi, chúng ta tất cả đều yêu quý ngươi nha!"

"Ây. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, "Mồ hôi một cái, liền coi như các ngươi nói như vậy mà nói, vậy cũng đến cho ta thời gian chăm chú suy nghĩ một chút. . ."

"Không có chuyện gì, cứ việc nghĩ, không vội a." Kim chủ quản ở trên cao nhìn xuống ngồi ở ghế trên, còn rất có hứng thú sờ sờ căm, "Ồ ha ha ha, có muốn hay không ta cho ngươi điểm kiến nghị, tỷ như bán ra pháp khí như thế

nào. . . A, thật không tiện, ta đột nhiên nhớ tới đến, các ngươi chùa Lan Nhược
sẽ không luyện khí đúng không?"

"Ồ? Các ngươi đang làm gì thế?" Đang nói đây, Xích Tỷ Nhi đột nhiên cõng
lấy ngọn núi kia bao, rất hưng phấn vọt vào chùa Lan Nhược bên trong, "Tốt khổ
cực, cái này gói kỹ trầm a, Tri Hồ, ngươi đến cùng ở bên trong xếp vào. . ."

Lạch cách!

Còn chưa nói hết đây, nàng tại ngưỡng cửa một câu, toàn bộ vùng núi bao
nhất thời bay lên trời, một mực miệng túi còn không đóng lại, mấy cái chén dĩa
tất cả đều bay ra, rầm vang vọng rơi trên mặt đất.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ theo bản năng quay đầu, các nhín thấy trên đất cái kia mấy
cái chén dĩa sau đó, đột nhiên sáng mắt lên.

Suy tư sờ sờ cẩm, hắn nhìn chăm chăm mấy cái chén dĩa nhìn một lúc; lại rất
nhàn nhã quay đầu, nhìn một chút Mộc Liễu sau lưng cổ thụ ảo ảnh; cuối cùng
còn ung dung thong thả ngẩng đầu lên, nhìn một chút còn tại đỉnh đầu của mình
gào thét xoay quanh năm chuôi dao phay. . .

Làm sao, Mộc Liễu cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau.

Không có thứ gì, Hứa Tri Hồ sững sốt mấy phút, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ ho
nhẹ một tiếng: "Khặc khặc, Xích Xích a, ta có chưa từng nói qua, ta trước đây
đưa qua năm thanh dao phay cho một cái làm đầu bếp em gái?"

"Ngươi đã nói!" Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu rất đồng tình gật
gù.

"Được rồi. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, "Vậy ta có chưa từng
nói qua, vị kia em gái trong nhà tổ truyền Tam Đại đều là đầu bếp, hơn nữa ta
mỗi lần đi nàng gia thời điểm, đều sẽ bị kéo vào nhà bếp bồi luyện?"

"Cái này còn thật không có." Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu kế

tục tò rõ vẻ đồng tình nhìn hắn, "Cho nê?"

"Vì lẽ đó a. . ." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ quay đầu, "Ta đột nhiên biết, chúng ta chùa Lan Nhược có thể làm gì. . . Kỳ thực, chúng ta có thể. . . Mở tiệm cơm!"

"Phốc!" Mộc Liễu trực tiếp liền miệng đầy phun nước.

"Ây. . ." Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm cắn ngón tay.

"À được!" Yêu quái cùng ma nữ các em gái tập thể hai mắt đăm đăm.

Mở, đứa giỡn đi, Tri Hồ ngươi lặp lại lần nữa, chúng ta muốn tại chùa Lan Nhược ra, đừng nghịch, ai sẽ thật xa chạy tới chúng ta chùa Lan Nhược ăn cơm, lại nói coi như thật muốn tìm địa phương ăn cơm, Hắc Sơn phố chợ nơi đó lâu lâu không phải càng nhiều càng tốt hơn?

Trên thực tế, vị kia Kim chủ quán đã cười đến không ngậm mồm vào được: "Oa ha ha ha, cười chết ta rồi, các ngươi lại muốn tại chúng ta hắc dưới chân núi mở tiệm cơm, có biết hay không chúng ta Hắc Sơn phố chợ có năm sáu gia tử lâu, có biết hay không chúng ta có trong phạm vi năm trăm dặm tốt nhất tiên trù, có biết hay không chúng ta dùng nguyên liệu nấu ăn có thể bỗ dưỡng linh khí. . ."

Khốn nạn, ngươi được rồi a!

Mộc Liễu các nàng tất cả đều bị cười đến mặt đỏ tới mang tai, Xích Tỷ Nhi hận nhất chính là người khác bắt nạt nhà ta Tri Hồ, ngay lập tức sẽ đăng đăng sát khí đứng ra: "Hừ, tửu lâu bao nhiêu ghê gớm a, nguyên liệu nấu ăn tốt ghê gớm a, mở tiệm cơm chuyện như vậy nói cho cùng hay là muốn xem trù nghệ. . . Chờ, luân già ngày hôm nay liền tự mình xuống bếp, để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là. . . A!"

Còn chưa nói hết đây, Trữ Cương Liệt bọn họ liền xông lên, bưng miệng của

nàng liền hướng sau kéo dài.

À được, Xích Xích ngươi cũng đừng thêm phiền, người khác nấu ăn là có thể dọa chạy ngươi, ngươi nấu ăn là có thể ăn người chết, còn nhớ năm ngoái đạo kia ớt xanh xào trâu liêu mà, tại chỗ liền đánh ngã năm cái yêu quái, liền được xưng bách độc bất xâm Đại Xà Hầu đều miệng sùi bọt mép . . .

"Đó là, đó là ngẫu nhiên thất thủ tốt mị?" Xích Tỷ Nhi rõ vẻ trưởng đến ứng đở, đinh đầu đều ở mạo nước hơi nước đây, "Tin ta a, ta gần nhất thật sự có khổ luyện tài nấu bếp, bảo đảm có thể cho ngươi môn sống sót rời đi bàn ăn."

Ai tin a, Trư Cương Liệt bọn họ nghe sợ nỗi da gà, liền Tử Tử đều ở bên cạnh nước mắt rưng rưng: "Ô ô ô, tỷ tỷ, nhân gia không muốn ăn thứ cái kia thịt kho tàu rồi, lần trước nhân gia liền ăn một miếng, ít đi hai cái răng khẽn đây."

"Này này này, Tử Tử ngươi là giúp bên nào a?" Xích Tỷ Nhi càng thêm bi phẫn, "Hỗn, khốn nạn, thiếu xem thường người, ta ngày hôm nay còn một mực muốn làm một đạo. . . Ồ? Tri Hồ, ngươi đang làm gì thế?"

Hỗn loạn tung bừng bên trong, mọi người rất kinh ngạc cùng nhau quay đầu, liền nhìn thấy Hứa Tri Hồ nơi đó đã mở ra vùng núi bao, lấy ra các loại nồi sắt bình để nồi dầu muối chan giấm, cộng thêm thịt bò thịt lợn thịt dê gì đó, như khai triển lâm sē tựa như xếp hàng ngang. . .

"A, toàn đủ chứ?" Cười híp mắt lui về phía sau vài bước, hắn nhìn một chút trước mắt lâm thời nhà bếp, đột nhiên hướng về giữa không trung xoay quanh năm chuôi dao phay, nhẹ nhàng vung tay lên —

"Cái kia. . . Khởi công!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 45: Bánh Trung Thu Xào Thịt

Cái kia. . . Khởi công!

Chỉ là nhẹ nhàng vỗ tay một cái, xoay quanh ở giữa không trung năm chuôi dao phay, đột nhiên cùng nhau gào thét đáp xuống, từ trên thân dao bùng nổ ra hào quang màu xanh, lại như là không ngừng khuếch tán hồ nước gọn sóng, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ lâm thời nhà bếp.

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bày yêu cũng được, Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái cũng được, tất cả đều tỏ rõ vẻ hiếu kỳ mở to hai mắt.

Một dao tại tay, thiên hạ ta có, Hứa Tri Hồ cười híp mắt chỉ tay một cái.

Trong phút chốc, năm chuôi dao phay lóng lánh xoay quanh, vòng quanh một khối thịt bò ánh dao múa tung, xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, chốc lát không tới, liền nhìn thấy vô số thịt bò mảnh như hoa tuyết tựa như phiêu rơi xuống, mỗi một mảnh đều cơ hồ trong suốt.

Cũng thật là hảo dao pháp, giữa không trung Kim chủ quản cũng nhìn ra hít vào một ngụm khí lạnh, bất quá ngay lập tức sẽ cười gằn lên, "Cái kia, vậy thì thế nào, đao công tốt cũng không có nghĩa là trù nghệ được, có gì đặc biệt?"

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi. . ." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn khiêm tốn tiếp thu, suy nghĩ một chút lại cười híp mắt quay đầu nhìn Mộc Liễu, "Cái kia cái gì, ta thịt này loại là đủ, rau dưa chủng loại đều không có mang. . . Khặc khặc, Mộc tỷ tỷ, ngươi trên cây trừ ra trường quả táo quả đào, còn có thể dài thứ khác sao, tỷ như nấm?"

Không thành vấn đề! Là một người thực vật hệ đại yêu, Mộc Liễu lúc này biểu thị chỉ cần linh khí đầy đủ, luân gia hoàn toàn có thể vi phạm thực vật học nguyên lý, liền đưa hấu gì giờ đó đều dài cho ngươi xem!

Vì lẽ đó mấy phút sau, các Tiểu Lan các nàng từ cổ thụ trên lấy xuống một đống tùng nhung tùng lộ thời điểm, xung quanh tất cả mọi người cũng không nhịn được tập thể lệ nóng doanh tròng, con em ngươi a, tùng nhung vật này làm sao có khả năng hội trưởng tại trên cây... Chờ chút, tùng nhung cũng coi như, ai có thể giải thích một chút, bên cạnh cái kia một đám lớn củ ấu là cái quái gì?

Làm được đẹp đẽ! Tỷ tỷ một mình ngươi liền có thể mở cái chợ bán thức ăn!

Hứa Tri Hồ biểu thị nỗi lòng tôn kính, lại ôm lấy một đống mới vừa hái xuống mới mẻ rau dưa chạy về nhà bếp, sau đó năm chuôi dao phay kế tục ánh dao lóng lánh, xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, khoai tây cắt miếng, dưa chuột thiết điều, cà thiết khối...

Đúng là lúc này, xem đến đây bên trong kỳ quái tình cảnh, xung quanh đi ngang qua Luyện khí sĩ đúng là dồn dập dừng lại, sau nửa canh giờ lại tụ tập hơn trăm người, cho nên nói xem trò vui chuyện như vậy, quả thực chính là ta Trung Hoa bộ tộc thiên phú thuộc tính...

Trong nháy mắt, một đống lớn nguyên liệu nấu ăn vật liệu phụ cũng đã cắt gọn, xung quanh hơn trăm cái Luyện khí sĩ nhìn hồi lâu, rốt cục có người không nhịn được giơ tay lên: "Híc, liền như vậy xào sao?"

"Đương nhiên không phải, còn thiếu thiếu như thế chủ yếu vật liệu!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, lại quay đầu nhìn một chút bên cạnh Oa Oa.

"Phốc!" Cũng không cần nhắc nhở, Oa Oa lập tức há mồm phun một cái.

Ánh sáng màu xanh lóng lánh, liền nhìn thấy một viên đỉa đậm ngọc ẩn từ nồi cơm điện bên trong phun ra, nổ lớn một tiếng đập xuống tại trên bàn, nhất thời thì có một áng lửa sôi trào mãnh liệt.

"Ồ?" Hiện đang thờ ơ lạnh nhạt Kim chủ quản, không khỏi ngạc nhiên không nói gì, "Cái này, cái này giống như là chúng ta Hắc Sơn phô chợ luyện chế ra thụ Liệt Sơn Ân đi, làm sao sẽ ở ngươi đây bên trong?"

Không cần để ý những chi tiết này mà, Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng cầm qua cái viên này Liệt Sơn Ân, rất chăm chú bày ra tại cái thớt gỗ trên, tiếp theo đón lấy lại tò rõ vẻ nghiêm túc giơ lên dao phay...

"Vô liêm sỉ, ngươi muốn làm gì?" Kim chủ quản giật nảy cả mình, "Dừng tay, này Liệt Sơn Ân nhưng là chúng ta Hắc Sơn phô chợ..."

Xoạt xoạt! Còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ đã một đao cắt xuống rồi!

Rất quỷ dị, nguyên bản so ngọc thạch còn cứng rắn hơn Liệt Sơn Ân, lại tại dao phay dưới không hề có chút sức chống đỡ, lại như là pho mát tựa như bị ung dung cắt thành hai nửa...

"Dừng tay, mau dừng tay!" Kim chủ quản nhất thời nổi giận, "Vô liêm sỉ, biết này Liệt Sơn Ân cần phải bao lâu tài năng luyện chế... Ế?"

Quản ngươi a, năm chuôi dao phay đã sớm đồng loạt động thủ, vây quanh cái viên này Liệt Sơn Ân một trận loạn chém, đợi được ánh bạc lóng lánh mà qua, liền nhìn thấy nguyên bản từ phương Liệt Sơn Ân, lúc này đã biến thành chính tề tì mỉ ti điều, hãy cùng sợi khoai tây gần như.

"Đao công rất tốt mà!" Hứa Tri Hồ rất hài lòng sờ sờ cẩm, lại cười híp mắt vỗ vỗ tay, "Đến, Oa Oa, biến cái xào nồi tới xem một chút..."

"Chán ghét rồi, ta lại không phải đồ làm bếp!" Oa Oa không hề làm đồ làm bếp tự giác tính, bất quá vẫn là nói thăm lăn khỏi chỗ, đợi được ánh sáng màu xanh tản đi, vẫn đúng là liền đã biến thành một cái xào nồi.

Này là được rồi mà, Hứa Tri Hồ cầm lấy bên cạnh thịt sợi củ cải ti gì đó, rất không chịu trách nhiệm hướng về xào trong nồi đổ ra, tùy tiện quấy mấy lần

sau đó, rất chăm chú suy nghĩ một chút, lại cầm lấy cái kia bàn Liệt Sơn Ân ti. . .

Ta sát! Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ đều chấn kinh rồi, đợi lát nữa,

Đợi lát nữa, cái kia ai, ngươi sẽ không phải là dự định?

Trả lời, Hứa Tri Hồ chính là muôn như vậy, tại một đám người kinh ngạc đến ngây người trong ánh mắt, hắn thật sự đem một bàn Liệt Sơn Ân ti đều cho rót vào xào trong nồi, sau đó hãy cùng những thịt sợi củ cải ti gì đó xen lẫn trong một khối, hững hờ xào a xào, xào a xào. . .

Thời khắc này, toàn bộ chùa Lan Nhược bên trong tất cả mọi người đều xem sững sờ, Xích Tỷ Nhi trổ mắt ngoác mồm trợn mắt lên, Mộc Liễu đần độn cắn ngón tay, Trư Cương Liệt đã kinh đến liền lưng quần mang đều đứt đoạn mất, một đám ma nữ các em gái hai mắt đăm đăm tỏ rõ vẻ ngớ ra, còn vị kia Kim chủ quản. . .

Ach, trợn mắt ngoác mồm Kim chủ quản đã triệt để hoá đá, cho đến lúc cái kia ấm tiên trà tất cả đều ngã vào trên bàn chân, lúc này mới tỏ rõ vẻ co giật hú lên quái dị: "Phong, phong, điên rồi sao? Người người điên, lại đem pháp khí làm món ăn làm?"

"Có vấn đề gì không?" Hứa Tri Hồ kế tục xào a xào, suy nghĩ một chút còn cảm giác rằng không đủ, lại ngã điểm xì dầu tiến vào, lại vẩy lên một chút hành thái, cộng thêm một chút gừng, lấy sau cùng nắp nồi một rát hay, lại chậm hỏa đon trên 3 phút. . . Ân, hoàn mỹ rồi!

Giời ạ, đây rốt cuộc là gì quý a?

Toàn bộ chùa Lan Nhược bên trong yên lặng như tờ, mấy trăm Luyện khí sĩ liền như vậy tập thể trợn mắt lên, nhìn cái kia nồi Liệt Sơn Ân xào thịt ở trong nồi đon a đon, đợi lát nữa, tình huống thế nào, đến cùng là tên kia điên rồi, hay là chúng ta xuất hiện ảo giác?

Sự thực chứng minh, đây không phải là ảo giác!

Mấy phút sau, liền nghe đến Oa Oa một tiếng hoan hô, rất đặc ý mở ra nắp nồi, đem một chỉnh nồi Liệt Sơn Ăn xào thịt hướng về trong cái mâm đỗ ra: "Ồ ha ha ha, nóng hổi Liệt Sơn Ăn xào thịt ra nồi rồi, ai muốn đến nếm thử xem?"

Thiên tài muốn nếm thử xem! Một đoàn Luyện khí sĩ đều tập thể mắt trọn trắng, đừng nghịch, xào thịt là không có gì hay kỳ quái, thế nhưng. . . Cái quái gì vậy, ai từng thấy nã pháp khí xào thịt, ngươi xác định cắt thành ti Liệt Sơn Ăn có thể ăn?

"Tại sao không thể?" Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ vô tội nhìn bọn họ, "Tại quê hương của ta, có rất nhiều thần kỳ món ăn nổi tiếng, tỷ như bánh trung thu xào thịt, thạch trứng gà, mì ô mai, bánh kẹo cầu vồng, sườn hầm dứa, đậu xanh rang quýt, lạp xưởng quả táo đinh, cháo bí đỏ thịt nạc mộc nhĩ, nước hầm thanh long thịt dăm bông. . ."

Được rồi, chỉ nghe thấy những tên này, liền biết có bao nhiêu đáng sợ rồi!

Ở đây mấy trăm Luyện khí sĩ nghe sợ nỗi da gà, thầm nghĩ lão đệ quê hương của ngươi đến cùng là nơi nào, lại đáng sợ như thế món ăn, hơn nữa các ngươi lại cũng dám ăn?

"Hết cách rồi, Trung Quốc đệ chín hệ ẩm thực lớn, hắc ám Đại học cảng tin món ăn, chính là như thế tùy hứng." Hứa Tri Hồ cũng rất cảm khái thở dài, suy nghĩ một chút lại đột nhiên cười híp mắt nói, "Cho nên nói, nếu liền mì ô mai đều có thể ăn, cái kia Liệt Sơn Ăn xào thịt cần phải cũng có thể ăn đi. . . Ach, ai đi tới nếm thử nhỉ?"

Ngươi cho chúng ta là ngớ ngẩn a!

Cái gì cũng không cần nói rồi, một đoàn Luyện khí sĩ cũng tốt yêu quái cũng được, tất cả đều rất chỉnh tề tập thể lùi về sau ba bước, chỉ có hàng trước một cái mặt đỏ trung niên nam còn tại ngắn ra, chờ hàn phục hồi tinh thần lại thời điểm,

đột nhiên liền phát hiện mình đang lẻ loi đứng ở phía trước: "Ồ, tại sao các ngươi. . . Vân vân, cái kia ai, ngươi muốn làm gì?"

"Ta cái gì đều không làm, ta đã nghĩ mời ngài miễn phí thưởng thức đây." Hứa Tri Hồ rõ vẻ thân thiết nhìn hắn, thuận lợi cắp lên một chiếc đũa Liệt Sơn Ăn xào thịt, "Đến, lão huynh, ha ha xem, liền ăn một miếng, cho cái mặt mũi được không?"

Đứa ngốc mới sẽ ăn này bàn xem ra liền rất đáng sợ hắc ám món ăn, vị kia mặt đỏ lão huynh sờn cả tóc gáy liền muốn ngự kiếm đào tẩu, vẫn đề là bên cạnh Trư Cương Liệt bọn họ phản ứng rất nhanh a, trực tiếp liền xông lên một cái đè lại hắn.

"Cứu mạng! Ban ngày ban mặt, các ngươi lại dám trăng trộn cướp đoạt dân. . . Không đúng, ép buộc người ăn cơm?" Vị kia mặt đỏ lão huynh lệ rơi đầy mặt, nhìn đáng sợ Liệt Sơn Ăn xào thịt càng ngày càng gần, chỉ có thể nước mắt như mưa liều mạng lắc đầu.

"Đừng dài dòng, ngươi ăn cũng đến ăn, không ăn cũng đến ăn." Trư Cương Liệt bọn họ hung tợn uy hiếp.

"Không ăn, không ăn, đánh chết ta đều không ăn!"

"Khốn nạn, há mồm, không há mồm chúng ta đánh ngươi a!"

"Các ngươi liền dự định đánh chết ta cũng vô dụng, ta mới không muốn ăn cái gì Liệt Sơn Ăn a!"

Hỗn loạn tung bừng bên trong, song phương chơi đùa đầu đầy mồ hôi, vị kia mặt đỏ lão huynh vẫn là khẩn cắn chặt hàm răng không chịu há mồm, Xích Tỷ Nhi rốt cục không nhìn nổi, trực tiếp đe dọa sát khí vén tay áo lên: "Tránh ra, để cho ta tới, đem cái kia bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt đưa cho. . . Ế?"

Lời còn chưa dứt, nàng lơ đãng quay đầu, đột nhiên liền chấn kinh rồi!

Không biết lúc nào, Tử Tử các nàng sáu cái tiểu loli, thì đã thừa dịp không ai chú ý, bao quanh vây quanh ở cái kia bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt bên cạnh.

Đi đầu Tử Tử càng là nhón chân lên mở to hai mắt, tỏ rõ vẻ hiếu kỳ vòng quanh Liệt Sơn Ăn xào thịt chuyền a chuyền, một lát sau, tại thiên nhiên kẻ tham ăn thuộc tính mê hoặc dưới, nàng lại nuốt một ngụm nước bọt, thật tò mò đưa tay ra. . .

"Không được!" Trong phút chốc, Xích Tỷ Nhi kinh ngạc thốt lên một tiếng, thất kinh mãnh xông lên.

"Xoạt xoạt!" Một cái nuốt vào Liệt Sơn Ăn xào thịt, Tử Tử xoa xoa miệng đầy dầu, còn rất vô tội chớp chớp mắt to.

"Ngu ngốc, ngươi cái ngu ngốc!" Xích Tỷ Nhi sợ đến mặt đều liếc, đuối ôm chặt lấy Tử Tử nằm ngang ở trên đùi, kinh hoảng liều mạng đập phía sau lưng, "Phun ra, phun ra, nhanh lên một chút thõ. . ."

Phốc! Còn thật sự hữu hiệu, bị đập đến choáng váng đầu hoa mắt, Tử Tử thật sự há mồm phun một cái!

Trong phút chốc, một viên sít lửa khói đạn từ trong miệng nàng gào thét bắn ra, liệt diễm lăn lộn sôi trào, tầng tầng đánh vào mười mấy trượng ở ngoài trên sơn nham!

Âm một tiếng, cứng rắn như sắt đen nhánh trên sơn nham, lại bị mạnh mẽ nổ ra một cái lỗ thủng to, đá vụn tung toé bụi mù tràn ngập, cửa động bên trong càng là phát sinh tê hý lên vang, mắt thấy nham thạch đều bị nhiệt độ cao hòa tan. . .

Cái gì? Tình huống thế nào?

Thời khắc này, toàn trường trợn mắt ngoác mồm, tất cả mọi người đều trổ mắt ngoác mồm há to mồm, xem trước một chút trên sơn nham hang lớn, lại

nhìn nước mắt rưng rưng Tử Tử, nhìn lại một chút cái kia bàn còn nóng hổi Liệt Sơn Ăn xào thịt —

"Đợi lát nữa, chẳng lẽ nói. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 46: Hấp Văn Là Kho

Nếu như có một ngày, có người nói cho người, pháp khí có thể dùng tới làm món ăn, hơn nữa làm được món ăn còn có đặc biệt hiệu quả...

Cút! Người làm lão tử thông minh là di động sung thoại phí đưa sao?

Không nghi ngờ chút nào, không có ai sẽ tin tưởng loại này nói hươu nói vượn, có thể vẫn đề là vào giờ phút này, liền tại chùa Lan Nhược náo nhiệt đình viện bên trong, kẻ tham ăn thuộc tính tràn đầy Tử Tử chỉ ăn một miếng Liệt Sơn Ăn xào thịt, lại liền... Lại liền...

"Ê?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì quay đầu, nhìn một chút bên kia trên sơn nham còn đang thiêu đốt hang lớn, "Chờ đã, nói không chắc, Tử Tử vừa nãy chỉ là trên phát hỏa?"

"Nhà ngươi hài tử trên hỏa sau đó có thể phun lửa đạn?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, lại ngồi chồm hổm xuống nặn nặn Tử Tử béo mập khuôn mặt nhỏ gò má, "Đến, Tử Tử, vừa cái kia hỏa đạn, lại phun... Ta sát!"

Cũng còn tốt hắn lẩn đi nhanh, Xích Xích đánh cách, một hơi vãng năm sáu cái quả cầu lửa đi ra, sau đó liền nhìn thấy đối diện khối này núi đá trực tiếp tan xương nát thịt, bị gió vừa thổi đã biến thành đầy trời bụi mù...

Trọn mắt ngoác mồm a, đình viện bên trong Luyện khí sĩ cũng tốt yêu quái cũng được, tất cả đều tập thể trọn mắt ngoác mồm.

Quỷ dị trong yên tĩnh, vị kia còn bị Trữ Cương Liệt đè ở phía dưới mặt đở lão huynh, đột nhiên có chút do dự vén tay áo lên: "Cái kia cái gì, nếu không, ta đến

tự mình nghiệm chứng một thoáng, có chiếc đũa sao?"

Có a, có a, Hứa Tri Hồ lập tức đem chiếc đũa đưa cho hắn.

Cảm tạ a, vị này mặt đỏ lão huynh tiếp nhận chiếc đũa, lại nhìn chăm chăm cái kia bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt nhìn non nứa thiên, rốt cục thấy chết không sờn khẽ cắn răng, run rẩy cắp lên một cái, nhắm mắt lại hướng về trong miệng bít lại.

..

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Hắn rất gian nan nghiền ngẫm, tỏ rõ vẻ co giật cả người run rẩy, xem ra là muốn ngất đi a ngất đi ni vẫn là ngất đi đây, Hứa Tri Hồ mau mau đưa lên một chén nước nóng: "Cái kia cái gì, uống chút canh thuận một thuận, nếu không ta lại cho ngươi làm phân Bạch Ngọc Trặc hầm bí đở?"

Không cần đâu, mặt đỏ lão huynh hiển nhiên bị cái này món ăn tên sợ rồi, mau mau mẫn đỏ mặt lên dùng sức một yết, cuối cùng đem cái này khó yết Liệt Sơn Ăn xào thịt cho nuốt xuống... .

Thật không dễ dàng a, một đám người ở bên nhìn ra cùng nhau sát mồ hôi lạnh, Trư Cương Liệt lập tức thật tò mò giơ lên gáo: "Híc, lão huynh, ngươi có cảm giác gì sao?"

Này còn cần phải hỏi, vị kia mặt đỏ lão huynh đầy đủ run rẩy năm phút đồng hồ, đột nhiên liền miệng đầy phun máu: "Phốc! Đại gia ngươi, đây là lão tử đori này ăn qua khó ăn nhất một món ăn, hơn nữa không có một trong!"

Phí lời, pháp khí chính là pháp khí, coi như dùng cái kia nồi cơm điện luộc đến mềm nhũn, vậy cũng là pháp khí được không?

Một đoàn Luyện khí sĩ tập thể mắt trợn trăng, lại mau đuổi theo hỏi: "Ai hỏi ngươi mùi vị, ý của chúng ta là là, ngươi ăn cái này sau đó, có hay không cảm giác răng có biến hóa gì đó?"

"Biến. . . Biến hóa a?" Mặt đǒ lǎo huynh tǒ rõ vẻ khổ nǎo sờ sờ ngực, lại kiên trì chờ đợi một lúc, "Híc, không có thay đổi gì a, chính là cảm giác rằng dạ dày có chút đau, lại nói vật này thật có thể tiêu hóa sao?"

Ai quan tâm cái này, một đoàn Luyện khí sĩ cùng nhau quay đầu, rất thất vọng nhìn cái kia bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt: "A, kia chính là nói, vừa chỉ là trùng hợp, có thể là tiểu cô nương kia chính mình đột nhiên lĩnh ngộ pháp thuật gi?"

"Kỳ thực đi, đây là có tỷ lệ!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ tay vào ngực, lại lấy ra một cái pháp khí đến, "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta làm tiếp một phần Bạch Ngọc Trạc hầm bí đǒ, chính là vừa đáp ứng người cái kia!"

Nói như vậy, tại một đám người trợn mắt ngoác mồm dưới tầm mắt, năm chuôi dao phay lại bắt đầu thiết cái kia Bạch Ngọc Trạc, Oa Oa cũng ở bên rất tự giác đem mình rửa sạch sẽ, sau đó lại để cho trợn mắt ngoác mồm Xích Tỷ Nhi hỗ trợ, hướng về trong nồi thả nửa cái bí đǒ. . .

Thừa dịp còn tại thiêu, Hứa Tri Hồ còn không quên cho một đám người giải thích: "Là như vậy, ta năm chuôi dao phay vốn là có kỳ lạ thuộc tính, Mộc Liễu sản xuất rau dưa trái cây lại linh khí sung túc, hơn nữa nhà ta Oa Oa đặc thù nấu nướng thuật, ba người kết hợp lên sau đó. . ."

"Sau đó?" Một đám người rất chờ mong mở to hai mắt.

"Kết hợp lên sau đó, liền có thể đem pháp khí bên trong không ít năng lực, chuyển đến dùng ăn giả trên người." Hứa Tri Hồ rất chăm chú giải thích, "Tỷ như này bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt, Liệt Sơn Ăn là dùng để hỏa công, vì lẽ đó Tử Tử ăn sau đó, phải đến Liệt Sơn Ăn không ít hỏa thuộc tính. . . Khặc khặc, ta nói như vậy, các ngươi có thể hiểu được chứ?"

Lý giải là có thể hiểu được, thế nhưng một đoàn Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, vẫn cảm thấy khó mà tin nổi, này này này, đây rốt cuộc là gì nấu nướng thuật, lại có thể đem pháp khí thuộc tính chuyển đến dùng ăn giả trên người, cái kia nếu như ăn cái mẩy chục nói món ăn. . .

"Có hạn chế, có hạn chế." Hứa Tri Hồ mau mau bỗ sung, "Đầu tiên đây, không phải ăn liền nhất định có hiệu quả, muốn xem vận khí; thứ yếu đây, chỉ có thể dời đi không ít thuộc tính, lặp lại ăn nữa một lần cũng không có tác dụng; sau đó, cũng là quan trọng nhất chính là, dùng pháp khí làm món ăn rất khó ăn, người đến có thể ăn được đi mới được!"

"Coi như là như vậy, vậy cũng rất lợi hại được không?" Một đoàn Luyện khí sĩ không khỏi sáng mắt lên.

Phải biết, pháp khí pháp bảo mặc dù hữu dụng, nhưng dù sao cũng là vật ngoại thân a, nơi nào cùng được với trực tiếp tăng cường tự thân thuộc tính năng lực, quan trọng hơn chính là, tuy rằng một cái pháp khí chỉ có thể có không ít hiệu quả, hơn nữa tỷ lệ thành công cũng không cao, thế nhưng chỉ cần chúng ta có tiền có thời gian, nắm lấy mấy chục kiện pháp khí pháp bảo đến thay phiên ăn, nói không chắc liền...

"Nói hươu nói vượn!" Chưa kịp một đoàn Luyện khí sĩ nghĩ rõ ràng, giữa không trung Kim chủ quản đã nỗi trận lôi đình, cách xa xa ở nơi đó chỉ trích, "Các ngươi chớ bị lừa, thiên hạ nào có loại này nấu nướng thuật, có thể đem pháp khí đều làm thành món ăn, hừ hừ, vừa tiểu cô nương kia nhất định là hắn trước đó mua được!"

A, còn thật sự có khả năng nha!

Một đoàn Luyện khí sĩ mòn hai mặt nhìn nhau, không khỏi hơi nghi ngờ, Hứa Tri Hồ ngược lại cũng thong thả giải thích, cười híp mắt quay đầu: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ngược lại Bạch Ngọc Trạc hầm bí đỏ cũng nhanh làm tốt, chúng ta tìm cá nhân... Ô?"

Mới vừa mới nói được Bạch Ngọc Trạc hầm bí đỏ đây, Oa Oa vẫn đúng là đã làm tốt món ăn này, lại tự mình đưa đến vị kia mặt đỏ lão huynh trước mặt: "Được rồi, được rồi, cái kia ai, mau mau uống lúc còn nóng rồi!"

Được rồi, cùng vừa cái kia bàn Liệt Sơn Ăn xào thịt so với, này bát Bạch

Ngọc Trạc hầm bí đỏ quả thực là không đành lòng nhìn thẳng, đen thui lủi mì nước trên bay rất nhiều bạch ngọc mảnh vỡ, toả ra một luồng nồng nặc bên trong thảo dược mùi vị, khiến người ta hoài nghi uống vào có thể hay không trực tiếp dạ dày xuất huyết.

Thật là đáng sợ, thật sự thật là đáng sợ, vị kia mặt đỏ lão huynh xem sợ nỗi da gà, không nhịn được tò rõ vẻ co giật: "Cái kia cái gì, ta đổi ý, nếu không chúng ta thay cái. . . Ủng ục ùng ục!"

Đừng dài dòng, Xích Tỷ Nhi không nhìn nổi, lợi dụng lúc hắn còn tại mở miệng nói chuyện, trực tiếp cầm lấy chén lớn liền rót vào rồi!

"Cứu. . . Cứu mạng!" Đáng thương mặt đỏ lão huynh chăm chú ngắt lấp yết hầu, tò rõ vẻ đổ mồ hôi cả người run cầm cập, xem ra như là bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra.

"Nhịn xuống, nhịn xuống, phun ra liền uống không." Hứa Tri Hồ mau mau đưa cho bát nước nóng cho hắn.

"Ta nhẫn! Ta nhịn nữa!" Mặt đỏ lão huynh cũng coi như là có nghị lực, cắn chặt răng giây dựa sau mười phút, lại mạnh mẽ đem này bát Bạch Ngọc Trạc hầm bí đỏ cho uống vào.

"Thế nào? Có biến hóa gì hay không?" Một đoàn Luyện khí sĩ tất cả đều mở to hai mắt nhìn hắn.

"Đợi lát nữa, để ta trước tiên lấy hơi." Mặt đỏ lão huynh cả người đều mềm nhũn, không ngừng mà chùi đầu đầy hô to, "Đại gia ngươi, này thang uống lên mùi vị, quả thực như là có người dùng. . . Ô?"

Đang tốn khổ đây, hắn nhìn một chút chính mình lau mồ hôi thủ đoạn, đột nhiên liền giật nảy cả mình —

Chính là này nháy mắt không tới, nguyên bản bình thường thủ đoạn, giờ khắc

này dĩ nhiên nỗi lên yếu ớt hào quang màu trắng bạc, xem ra tựa hồ mang có một chút bạch ngọc ánh sáng lộng lẫy, lại như là. . . Lại như là. . . Bạch Ngọc Trạc?

"Ồ? Chẳng lẽ nói?" Xung quanh Luyện khí sĩ cùng nhau hút vào hơi lạnh, một người trong đó gia hỏa phản ứng rất nhanh, trực tiếp rút ra trường kiếm về phía trước đâm ra.

Răng rắc một tiếng, vẫn không có các trường kiếm đâm trúng thủ đoạn, liền xem đến rung cổ tay, một vòng hào quang màu trắng bạc đột nhiên bỗng dừng thoáng hiện, rất dễ dàng đem trường kiếm sắc bén chặn ở bên ngoài. . .

"Khốn nạn, ngươi thật đâm a!" Mặt đỏ lão huynh sợ hết hồn, bất quá rất nhanh sẽ phản ứng lại, "Chờ đã, ta này trên cổ tay thả ra phòng ngự ánh bạc, đúng là cùng cái kia Bạch Ngọc Trạc phòng ngự thuộc tính rất tương tự a, kia chính là nói. . . Thành rồi?"

Thành rồi! Thật sự thành rồi!

Nhin minh sức phòng ngự tăng nhiều thủ đoạn, mặt đỏ lão huynh đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên liền cảm động đến rơi nước mắt!

Sau một khắc, chưa kịp mọi người phản ứng lại, cái tên này một phát bắt được Hứa Tri Hồ, không nói hai lời liền móc ra năm sáu cái pháp khí: "Lão đệ, lão đệ a, khổ cực ngươi, hỗ trợ đem này vài món pháp khí cũng cho làm thành món ăn, giá tiền dễ bàn, ngươi cứ việc mở!"

Con em ngươi a, không mang theo như vậy độc!

Bên cạnh đám kia Luyện khí sĩ rốt cục phản ứng lại, trực tiếp như ong vỡ tổ tựa như vây lên đến, đem Hứa Tri Hồ cho hoàn toàn vây quanh, cầm linh thạch cầm linh thạch, ra pháp bảo ra pháp bảo, còn có làm sao chen chúc đều không chen vào được, mau mau đi cướp cái kia bàn còn không ăn xong Liệt Sơn Ăn xào thịt ——

"Đại sư, đại sư a đại sư, ta chỗ này có một cái Bạch Cốt phiên, chính là điều động quỷ mị cực phẩm pháp khí, ngài xem là kho tốt ni vẫn là hấp tốt đây?"

"Đi sang một bên, Bạch Cốt phiên tính là gì, ta chỗ này có một thanh Tử Thanh Lượng Thiên Kiếm, là chúng ta môn phái tổ truyền thần binh lợi khí, đại sư phiền phức ngài cho làm một thoáng, lưỡi kiếm hầm, chuôi kiếm bảo cái thang, thân kiếm. . . Sẽ đưa ngài ngay đêm đó tiêu rồi!"

"Này này này, các ngươi vậy cũng là thành ý sao? Đại sư, đừng nghe bọn họ, tại hạ họ Tiền tên Đa Đa, tại đông cương Thanh Hải thành mở ra một nhà pháp khí chuyên bán cửa hàng, ngài nếu không là chú ý mà nói, chúng ta đi ta pháp khí trong cửa hàng, đến cái món nướng tụ sẽ như thế nào, Liệt Sơn Ân Bạch Ngọc Trạc gì giờ đó quản đủ a!"

Phốc! Giữa không trung Kim chủ quản trợn mắt ngoác mồm, nhìn thấy một đoàn tu sĩ tất cả đều tiến vào chùa Lan Nhược, rốt cục không nhịn được miệng đầy phun máu: "Hỗn, vô liêm sỉ, biết, sẽ nấu ăn ghê gớm a, lão tử trở lại nói cho đại vương, qua mấy ngày liền. . ."

Đánh hắn!

Hứa Tri Hồ bách bận rộn bên trong chỉ tay một cái, Xích Tỷ Nhi phản ứng nhanh nhất, thừa dịp Kim chủ quản không có chú ý kéo dài khoảng cách, trực tiếp chính là một cái tơ nhện phun đi tới, tiếp theo đón lấy không chút khách khí đi xuống lôi kéo!

Âm ầm ầm, ầm ầm ầm, Trữ Cương Liệt bọn họ xông lên chính là một trận quần ẩu: "Đại gia ngươi, lão tử đã sớm xem ngươi rất khó chịu, cho ta đánh, đánh cho chết, đánh cho liền hắn mẹ đều không nhận ra hắn đến!"

Nha ha ha ha, phong thủy thay phiên chuyển, năm nay đến nhà ta!

Hỗn loạn tung bùng bên trong, cái gì bức bối đều ra Mộc Liễu tâm tình thật tốt, lúc này đồng dạng dùng cái khuếch trương âm phép thuật, trực tiếp liền

hướng về đối diện Hắc Sơn phố chợ đậm tới!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, nàng cái kia vui sướng âm thanh, vang vọng tại cả tòa trên hắc sơn không, đầy đủ để bị quần ấu bên trong Kim chủ quản lần thứ hai phun máu một trăm lần, một trăm lần a một trăm lần ——

"Tin tức tốt! Tin tức tốt! Chùa Lan Nhược tiệm cơm chính thức mở cửa doanh nghiệp, các loại món ăn nổi tiếng đầy đủ mọi thứ, cà chua xào Hạnh hoàng kỳ, nấm hầm Phiên Thiên Ăn, nước luộc Tru Tiên kiếm, Gia Cát nướng Nam Minh Ly Hỏa kiếm. . . Thủ nhật chăm sóc có thể hưởng 70% ưu đãi, khước từ tự mang rượu tới nước nha!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 47: Lại Là Người

Tháng ba Hắc Sơn phố chợ, vốn nê là một năm bên trong chuyện làm ăn tốt nhất thời điểm, đường xa mà đến Luyện khí sĩ nối liền không dứt, nê xuông bút lớn linh thạch mang đi các loại pháp khí, liên đới mấy nhà tửu lâu đều có thể nhiều bán mấy bàn lục đảo đại tôm. . .

Nhưng là một năm này, đừng nói là cái gì lục đảo đại tôm, liền ngay cả trong phố chợ những thông thường pháp khí đều bán không được, ròng rã hơn nửa tháng, pháp khí thành giao lượng vẫn chưa tới năm rồi một nửa, đánh liên tục chiết xúc tiêu đều không có lêng tác dụng gì.

Có người vui mừng có người sầu, cùng Hắc Sơn phố chợ chuyện làm ăn tiêu điều ngược lại, dưới chân núi chùa Lan Nhược, gần nhất chuyện làm ăn quả thực là tốt đến không giúp được, lui tới thực khách đem chùa Lan Nhược cửa lớn đều sập xé rách, mỗi người mới vừa vào cửa đều sẽ lấy ra linh thạch túi, rất dũng cảm hướng về trên bàn vỗ một cái —

"Chưởng quỹ, cho ta đến một bàn Trấn Ma Tháp xào dưa chuột thái, nhiều thả chút cay ớt, không muốn rau thơm!"

"Cái kia cái gì, Mộc Liễu a, chúng ta cũng coi như người quen cũ, ta chỗ này có một cái Đả Thần Tiên. . . Ach, phỏng chế, phỏng chế. . . Ta muốn hỏi hỏi a, ngươi nói cái này làm sao nướng tốt hơn, hấp có thể không?"

"Ồ? Trừ ra pháp khí ở ngoài, bùa chú có thể hay không nấu ăn a, ta chỗ này còn có vài tờ Thái Ất Ngũ Lôi Phù. . . A, mùi vị có thể sẽ không rất tốt, đừng nghịch, nói thật hay như các ngươi cái nào nói món ăn mùi vị rất tốt như thế, không có chuyện gì, ta liền dạ dày thuốc đều mang đến rồi!"

Không sai, chính là kỳ quái như thế đỗi thoại, ngược lại từ tháng ba đến bốn tháng từ sớm đến tối, chùa Lan Nhược xào rau thanh sẽ không có đình qua, đặc biệt đến buổi tối, một đoàn khách nhân tại chùa Lan Nhược cửa tọa thành bảy, tám bàn, vẻ mặt đau khổ nghiến răng nghiến lợi mạnh mẽ dùng bữa cảnh tượng, quả thực là khiến người ta nỗi lòng tôn kính. . .

Phát tài rồi, phát tài rồi, Xích Tỷ Nhi mang theo Đông Minh Sơn bầy yêu, Mộc Liễu mang theo một đám đẹp đẽ ma nữ em gái, mỗi ngày đều tại chùa Lan Nhược bên trong bận bìu tứ phía, vừa muốn vời hô những nghe tên đó đến đây thực khách, lại muốn thuận tiện chào hàng các loại tiên hóa cùng đặc sản, mệt đến eo đau xót đau lưng giấc ngủ không đủ.

Thế nhưng ai quan tâm, chỉ cần mỗi ngày buổi tối ngủ trước liếc mắt nhìn sổ sách trên thu vào, này quần kiêm tiền kiêm được mặt mày hớn hở gia hỏa ngay lập tức sẽ tinh thần chấn hưng, lúc này quyết định bắt đầu từ ngày mai lại mở một cái sớm một chút than. . . Ừ ân, liền làm tử kim linh luộc cháo hoa được rồi!

Mồ hôi một cái, chúng ta mỗi ngày đều mở cửa tiệm mở đến mười hai giờ khuya, thật sự sẽ không bị trách cứ tạp âm quấy nhiễu dân khói dầu quá lớn sao?

Hứa Tri Hồ vừa mới bắt đầu còn rất có tâm tình phối hợp công tác, xào ba ngày món ăn sau đó thủ đoạn đều sắp đứt đoạn mất, đứt khoát rất không chịu trách nhiệm đem Oa Oa giao ra, cái kia cái gì, các ngươi yêu thích làm sao nghiên cứu món ăn đều được, để Oa Oa mang theo năm chuôi dao phay đến được rồi!

Tốt, tốt, Mộc Liễu mặt mày hớn hở liều mạng gật đầu, lúc này liền dùng hai cái cái yểm làm thù lao, đem Oa Oa lừa gạt tiến vào phòng gian nhỏ đi nghiên cứu mới món ăn, kết quả mấy ngày sau đó, chùa Lan Nhược liền đẩy ra một loạt mới món ăn, trong đó nhất làm cho người kính ngưỡng cũng quý nhất, thuộc về đạo kia dùng lửa nhỏ hầm trên mười hai canh giờ —

"Sơn hà xã tắc đồ (ngụy) hầm Phật Khiêu Tường!"

Ta X, các ngươi như thế làm ra thời điểm, có hỏi qua Nữ Ôa nương nương ý kiến sao?

Hứa Tri Hồ buổi tối nghe được cái này chấn động món ăn tên thời điểm, ròng rã phong hoá thêm hoá đá năm phút đồng hồ, cho đến lúc nhìn thấy Mộc Liễu lại dự định xin hắn tới thử món ăn này, lúc này mới hắt hơi một cái, lập tức sờn cả tóc gáy đào tẩu.

"Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật." Hồi tưởng vừa đao kia món ăn, hắn một hơi chạy trốn tới chùa Lan Nhược bên ngoài trong rừng tùng, lúc này mới xoa một chút mồ hôi lạnh thở một hơi dài nhẹ nhõm, "Con em ngươi a, ta trước đây vẫn cảm thấy Xích Xích làm món ăn đã rất khó ăn, không nghĩ tới. . . Ô?"

Được rồi, mới nói được Xích Tỷ Nhi, Xích Tỷ Nhi liền xuất hiện rồi!

Trong sáng dưới ánh trăng, phía trước không xa trong rừng tùng, vị này Đông Minh Sơn mỹ nhân đang để trần trăng noãn hai chân, khoanh chân ngồi ở một khố màu xanh trên tảng đá lớn, mở ra miệng anh đào nhỏ nhẹ nhàng thổi nạp linh khí, trong nê hoàn cung tỏa ra như ẩn như hiện mây mù đến. . .

Đêm khuya mờ nhạt ánh trăng, từ rừng rậm bên trong thưa thớt hạ xuống, chiếu rọi tại nàng ôn nhu gò má trên, đỏ rực như lửa tơ nhện cẩm y áp sát vào thân thể mềm mại trên, rồi lại một mực xếp đặt cái quái lạ rồi lại tràn ngập vẻ đẹp tư thế, mềm mại vòng eo về phía sau loan chiết thành sấp tới chín mươi độ, tay nhỏ dường như Kim xà triền ti giỗng như vậy, nhẹ nhàng nắm chặt trăng noãn như ngọc mũi chân, dễ dàng dễ như ăn bánh. . .

"Mồ hôi, đây là đang luyện yôga sao?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, thăm nghĩ này vòng eo mềm mại độ, thân thể này dẻo dai tính, nhất định có thể giải khóa rất nhiều mới tư thế, đây đủ để những yôga huấn luyện viên đều xấu hổ. . . Ta sát!

Còn chưa nói hết đây, đang ở trên tảng đá duy trì kỳ quái tri thức Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền phịch một tiếng té xuống!

Mồ hôi mệt cái, Hứa Tri Hồ vội chạy tới dùn nàng: "Không có sao chứ, không có sao chứ?"

"A a a, ta giống như cuốn lấp rồi!" Xích Tỷ Nhi rất đáng thương nằm ở trên tảng đá, vòng eo trực tiếp uốn lượn thành viên hồ, tay nhỏ chân ngọc còn rất quái lạ quấn quýt lấy nhau, xem ra lại như là một cái đánh bể tắc tám trảo bạch tuộc. . .

"Ngu ngốc, nằm xong, đừng nhúc nhích!" Hứa Tri Hồ thật sự đỗi với cái này ngốc nữu không nói gì, "Ta đến giúp ngươi mở ra, gấp quỷ, làm gì khiêu chiến như thế độ khó cao động tác?"

"Đau, đau, đau quá a!" Xích Tỷ Nhi đau đến hút vào hơi lạnh, rồi lại rất phiền muộn ngoác miệng ra, "Đáng ghét a, luân gia còn không phải là vì giảm béo. . . Không đúng, vì tu luyện mà, gần nhất ta cảm giác rằng sắp đột phá, vừa vặn dành thời gian thời gian tu luyện một thoáng."

"Híc, tu luyện ta có thể hiểu được, thế nhưng làm gì đem mình nữu thành như vậy đây?" Hứa Tri Hồ hoàn toàn không có thể hiểu được, loại này kỳ quái tu luyện bí thuật đến cùng là từ đâu tới?

"Nhặt!" Xích Tỷ Nhi trả lời đến được kêu là một cái có lý chẳng sợ, "Nhớ năm đó, ta tại Bàn Ti Động nhặt được Tử Tử các nàng thời điểm, bên cạnh thì có một cái thẻ ngọc nha, ở trong đó ghi chép. . . Này này này, ngươi cái kia là vẻ mặt gì, ta có thể luyện đến người nguyên cắp trung, liền nói rõ phần này bí thuật không thành vấn đề, đúng không?"

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi." Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, "Lại nói ngược lại, ta phỏng chừng vậy hắn là là Tử Tử các nàng cha mẹ ruột lưu lại. . . Đợi lát nữa, ngươi đến cùng là làm sao đem mình cuốn lấp, căn bản không giải được được không?"

Còn đúng là không giải được, cũng không biết Xích Xích đến cùng làm sao đem mình nữu thành như vậy, tay nhỏ chân ngọc lại đều quấn quýt lấy nhau, này

nếu như thay đổi nhân loại bình thường đã sớm gân cốt bẻ gãy, cũng chính là Xích Tỷ Nhi thân là Tri Chu Tinh, lại tu luyện loại này quái lạ bí thuật, lúc này mới có thể bình an vô sự còn có tâm tình tán gẫu. . .

Đáng ghét a, giải nửa ngày đều không có mở ra, Hứa Tri Hồ chỉ bận rộn đến đầu đầy mồ hôi: "Nói thật sự, bình thường cũng không có thấy ngươi nhiều chịu khó, làm sao tháng này đột nhiên như thế siêng năng tu luyện, a a a, nói rồi đừng nhúc nhích, lại triển tiến vào rồi!"

"Có được hay không a, có được hay không a?" Xích Tỷ Nhi cũng là gấp đến độ tò rõ vẻ ứng đỏ, dưới tình thế cấp bách bật thốt lên, "Đáng ghét a, ngươi cho rằng ta muốn nỗ lực tu luyện mà, còn không phải hoa hoa nói với ta, không nữa tu luyện tới người nguyên đỉnh cao, ngươi người đàn ông kia liền muốn bị Mộc Liễu cho cướp. . ."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ kinh ngạc ngẩng đầu lên.

"Ây. . ." Xích Tỷ Nhi đột nhiên mở to hai mắt, chờ nàng ý thức được chính mình tựa hồ nói lỡ miệng, đột nhiên liền tò rõ vẻ ứng đỏ một mảnh, "Không, không phải, ý của ta là, là nói, là nói. . . A!"

Âm!

Ai cũng không ngờ rằng, nguyên bản quái lạ vặn vẹo thân thể mềm mại, giờ khắc này đột nhiên không có dấu hiệu nào khôi phục, Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, còn chưa kịp hét lên kinh ngạc thanh, liền một con va tiễn vào Hứa Tri Hồ trong lồng ngực, ngược lại đem hắn va ngã xuống đất.

"Phốc!" Hứa Tri Hồ bị đụng phải miệng đầy phun nước, chỉ là đến lúc hắn từ đau đớn bên trong phản ứng lại, lại phát hiện bầu không khí tựa hồ khá là quái dị, ạch, hoặc là nói, hơi nhỏ ám muội —

Trong rừng màu vàng dưới ánh mặt trời, Xích Tỷ Nhi đang mềm mại vô lực y ôi tại trước ngực mình, mặt cười ửng đỏ một mảnh, khẩn nhắm chặt hai mắt,

thon dài lông mi nhung phảng phất chịu đeo kinh ngạc, không ngừng mà khẽ run. . .

Ạch, tỳ tỳ ngươi loại vẻ mặt này, là muôn hại chết người a!

Nhin thấy nàng lộ ra loại này hiếm thấy tư thái tiểu nữ nhi, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy đầu óc đều hỗn loạn, nhưng cũng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên liền bốc lên một cái lớn mật ý nghĩ: "A. . . Nếu như, nếu như, nếu như ta hiện tại thân lời của nàng. . . Có thể hay không, Ạch, có thể hay không bị đánh chết đây. . ."

Lại như là nhận ra được hăn kỳ quái ý nghĩ, Xích Tỷ Nhi càng là tỏ rõ vẻ ứng đो đến sấp bị sốt, nhưng một mực như thế nào cũng không chịu mở mắt ra, tâm loạn như ma hô hấp dồn dập: "A. . . Thân, hôn một chút, hôn một chút cũng không sao chứ. . . Lại, cũng sẽ không mang thai, lại không phải nhất định phải gả. . ."

Âm!

Liền trong chớp mắt này, chỉ nghe được phuong xa chùa Lan Nhược trước một tiếng nổ vang, một cái trăm năm cây thông đột nhiên chặn ngang bẻ gãy!

Cái gì? Sợ hết hồn, đang càng ngày càng gần hai người lại như là con thỏ nhỏ đang sợ hãi, hoang mang hoảng loạn mau mau kéo dài khoảng cách.

Chờ bọn hăn quay đầu lại nhìn phía chùa Lan Nhược, liền nhìn thấy chùa Lan Nhược bầu trời mây tía bên trong, tựa hồ đang có mấy chục nói lóng lánh ánh kiếng lao xuống mà đến, mang theo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang rền!

"Được rồi, ta hận phi kiếng. . ." Hứa Tri Hồ thật đáng tiếc thở dài, chỉ có thể mau mau trở về chạy.

"Ta đến mang ngươi đi!" Xích Tỷ Nhi theo sát mà tới, nhẹ nhàng nắm ở hông của hăn, màu trắng bạc tơ nhện dùng sức vung một cái, nhất thời cưỡi mây đạp

gió tựa như gào thét bồng bềnh.

Trong rừng gió mát phất phơ thổi, nàng lén lút quay đầu, nhìn một chút bên cạnh Hứa Tri Hồ, đột nhiên cảm thấy trong lòng thắt vọng mắt mát, lòng tràn đầy thắt lạc nhất thời tất cả đều hóa thành tức giận: "Đáng ghét a, Hắc Sơn lão yêu tên khốn kia, đến cùng xong chưa, cách mấy ngày liền đến gây phiền phức, lần này luân gia nhất định phải... Ô?"

Lời còn chưa dứt, đợi được lao ra rừng tùng, hai người bọn họ đột nhiên giật nảy cả mình —

Dưới màn đêm chùa Lan Nhược, lúc này dĩ nhiên rơi vào một mảnh hỗn chiến, mười mấy tên Luyện khí sĩ điều khiển lóng lánh phi kiếm, đằng đằng sát khí vọt vào chùa Lan Nhược, pháp khí ánh sáng chiếu rọi đến đêm đen sáng tối chập chờn: "Thiên Niên Thụ Yêu, càng cưỡng bức vô tội quỷ hồn vì ngươi bán mạng, hại cho các nàng không thể lại vào lục đạo luân hồi, chúng ta hôm nay liền muốn thay trời hành đạo, chém giết ngươi đây hành hung làm ác yêu ma!"

"Cưỡng bức cái đầu ngươi a!" Mộc Liễu tức giận gầm lên một tiếng, tương tự biến ảo ra nguy nga cổ thụ nguyên thần, vung vẩy mấy trăm điều dây leo hung mãnh quét ngang, Tiểu Lan các nàng cùng nhau biến ảo là dữ tợn hung ác trắng xám ma nữ, từ rậm rạp tán cây bên trong không ngừng gầm nhẹ lao ra, nỗ lực dùng lợi trảo cắt nát kẻ địch thân thể.

Gặp quỷ, làm sao đột nhiên có nhiều người như vậy chạy tới trảm yêu trừ ma?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, mau mau vọt vào chùa Lan Nhược cứu viện, nhưng mà vừa xông vào cửa lớn, liền nhìn thấy một luồng ánh kiếm trước mặt gào thét mà qua.

Liền tại tiễn phương cách đó không xa, một thanh thanh mộc kiếm bản to gào thét xung đột văng lai, kiếm bản to trên Đại Hồ Tử Luyện khí sĩ đầy mặt quang minh lẫm liệt, mỗi khi rút ra năm lôi kiếm hung mãnh chém xuống, sẽ thế như

mãnh hổ nỗi giận gầm lên một tiếng, phát động vô số Tử Điện Ngân Xà gào thét tung toé, rung động đến chùa Lan Nhược chớp mái nhà đều ở khẽ run. . .

"Ây. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì mờ to hai mắt, nhìn cái kia quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa gia hỏa.

"Người nào?" Nhận ra được có người đến, vị kia Đại Hồ Tử Luyện khí sĩ thu hồi năm lôi kiếm, râu tóc đều trương bỗng nhiên quay đầu, sau đó. . .

Là vận mệnh tình cờ gặp gỡ, vẫn là duyên phận đùa cợt, những này đều không trọng yếu!

Trọng yếu chính là, thời khắc này, đợi được thấy rõ Hứa Tri Hồ sau đó, càng nói chuẩn xác, là thấy rõ Hứa Tri Hồ bên cạnh Xích Tỷ Nhi sau đó, vị này Đại Hồ Tử Luyện khí sĩ đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm, trong nháy mắt triệt để hoá đá. . .

"Ồ?" Quỷ dị trong yên tĩnh, Xích Tỷ Nhi đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, nhưng lại đột nhiên đỏ cả mặt nỗi giận đúng đùng, trực tiếp rút ra làn vây dưới hai thanh dao bầu —

"Vô liêm sỉ, lại là ngươi cái Đại Hồ Tử. . . Yên Lam Hà, chịu chết đi, lần này, luân gia muốn tự tay báo thù cho Tri Hồ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 48: Lão Yên Ngươi Tốt A

Quả đất tròn, bất tương phùng a bất tương phùng!

Nửa canh giờ trước, Hứa Tri Hồ còn ngẫu nhiên nghĩ đến, ngày đó trụy kiêm yến đại sư cũng không biết đi đâu; kết quả sau nửa canh giờ, vị đại sư này liền hao nhiên chính khí giết đi ra, vẫn cùng chùa Lan Nhược các em gái chiến thành một đoàn. . . Ô, chẳng lẽ, đây chính là trong truyền thuyết số mệnh duyên phận?

Có phải là đều không trọng yếu, trọng yếu chính là vào giờ phút này, làm trông thấy Hứa Tri Hồ bên cạnh Xích Tỷ Nhi, vừa còn hao nhiên chính khí yến đại sư, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đỏ bừng lên, cũng không biết là bởi vì thiện thùng đây, thiện thùng đây, vẫn là thiện thùng đây. . .

"Đáng ghét a, lại là ngươi đây cái Đại Hồ Tử!" Xích Tỷ Nhi mới mặc kệ nhiều như vậy đây, trực tiếp từ làn vây dưới rút ra hai thanh dao bầu, "Yến Lam Hà, lần trước món nợ còn không có tính với ngươi đây, ngươi lại còn dám đến gây phiền phức, thật sự coi luân gia dễ ức hiếp sao?"

Hoàn toàn không có phản ứng lại được không, dần độn Yến Xích Hà còn đứng tại chỗ, cho đến lúc mắt thấy Xích Tỷ Nhi đã một dao mạnh mẽ chém xuống, lúc này mới chợt hiểu ra tựa như giơ kiếm một chiếc: "Chờ đã, vân vân, bần đạo không phải tìm đến ngươi phiền phức. . . Còn, còn có, bần đạo tên là Yến Thanh Hà, không đúng, bần đạo tên là Yến Xích Hà!"

Đừng dài dòng, luân gia quản ngươi tên gì!

Xích Tỷ Nhi dǎng dǎng sát khí vung vẩy song dao, dường như màu đỏ thẫm gió xoáy tựa như bao phủ đi tới: "Đáng ghét a, lần trước cướp đi Tri Hồ, làm hại

hắn cảm mạo chừng mấy ngày, lần này lại tới quấy rầy chúng ta làm ăn, luân gia còn chuẩn bị các phát ra tiền liền đi mua phấn son, đều là lỗi của ngươi, đều là ngươi, đều là ngươi, đều là ngươi. . ."

Xoạt xoạt xoạt, quét quét, trong nháy mắt, chính là mấy chục đao chặt bỏ đi!

Đáng thương Yến Xích Hà bị chém vào tảo rõ vẻ phiền muộn, chỉ có thể quẩn bách liên tiếp lui về phía sau, Hứa Tri Hồ nhìn ra rất không nói gì, mau mau chỉ tay một cái, nắm chuôi dao phay lập tức gào thét bay ra: "Xích Xích, ngươi đi giúp Mộc Liễu đối phó những người khác, nơi này giao cho ta. . ."

"Hả?" Xích Tỷ Nhi hơi ngạc nhiên quay đầu, khi thấy Mộc Liễu bị mấy cái Luyện khí sỹ vây công, hơi một do dự lập tức vọt tới.

"Chờ đã!" Yến Xích Hà theo bản năng muốn đưa tay ngăn cản, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ đã sớm thôi thúc nắm chuôi dao phay, nửa thật nửa giả cười híp mắt nghênh đón: "Khặc khặc khặc, lão Yến a, ta hỏi ngươi cái sự tình, ngươi ngày đó trụy cơ sau đó đi đâu?"

Được rồi, đại gia đều như vậy quen thuộc, lại cùng nhau chạy trốn qua, yến đại sư cũng thật là thật không tiện xuống tay ác độc, chỉ có thể đàng hoàng thở dài: "Một lời khó nói hết a, ngày đó ta dùng mộc độn phù đào tẩu sau đó, bế quan mấy ngày mới miễn cưỡng khôi phục nguyên khí, sau đó liền mau mau trở về tìm ngươi, kết quả nửa đường gặp gỡ những này đồng đạo tán tu, nói là chùa Lan Nhược có chỉ Thiên Niên Thụ Yêu hành hung làm. . . Cẩn thận!"

Còn chưa nói hết, mặt sau thì có hai vị hoàng bào Luyện khí sỹ vung kiếm gầm lên, dǎng dǎng sát khí vọt lên: "Lẽ nào có lý đó! Ngươi tiểu tử này thân là nhân tộc, lại trợ yêu là nghiệt, bản tôn hôm nay nhất định phải đưa ngươi chém giết!"

"Đừng nghịch. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì phất tay một cái, nắm chuôi

dao phay quân lập tức gào thét bắn ra.

Xoạt xoạt xoạt, xoạt xoạt xoạt, ánh đao như nước thủy triều sôi trào mãnh liệt, đợi được ánh sáng màu xanh dần dần tản đi, hai vị hoàng bào Luyện khí sĩ đã trợn mắt ngoác mồm, phi kiếm liền pháp bào liền vật trang sức đều bị tước thành mảnh vỡ, hàn gió vừa thổi đột nhiên lạnh quá. . .

Không có công phu để ý đến bọn họ, Hứa Tri Hồ lại xoay đầu lại kế tục hỏi: "A, lão Yến ý của ngươi là, những này Luyện khí sĩ là chuyên môn đến chùa Lan Nhược trăm yêu trừ ma?"

"Híc, này là gì pháp khí?" Yến Xích Hà nhìn năm chuôi dao phay gào thét xoay quanh, không khỏi hai mắt đăm đăm, sững sốt mấy giây mới phản ứng được, "Không có, không sai, bọn họ giống như nhận người nào ủy thác, cố ý đến chùa Lan Nhược trăm yêu trừ ma."

Quả nhiên là như vậy, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, khăng định là Hắc Sơn lão yêu đang giở trò quỷ, bất quá có chút kỳ quái a, tên kia thân là tà ác yêu ma, lại có thể mời được Nhân tộc chính đạo Luyện khí sĩ, chẳng lẽ còn thật là có tiền có thể khiến. . . Ồ?

Còn không nghĩ thông suốt đây, bên cạnh lại là năm sáu tên tím bào Luyện khí sĩ ngự kiếm mà đến, cách xa xa liền thôi thúc mấy cái pháp khí, ánh sáng lóng lánh gào thét đậm xuống: "Lẽ nào có lý đó! Người đây Nhân tộc kẻ phản bội, lại dám cấu kết yêu ma cấu kết với nhau làm việc xấu, bản tôn hôm nay nhất định phải. . ."

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi!" Hứa Tri Hồ lần thứ hai rất không nói gì phất tay một cái.

Trong phút chốc, Oa Oa lập tức từ vùng núi trong bao nhảy ra, ánh sáng màu xanh lóng lánh mở ra nắp nồi, trực tiếp đem vài món pháp khí tất cả đều nuốt, tiếp theo đón lấy lại dương dương tự đắc đong đưa chuyển động thân thể, đột nhiên tăng vọt mấy chục lần: "Ồ ha ha ha, đánh cướp, pháp khí linh thạch bí tịch,

tất cả đều đứng lại cho ta đến!"

Làm sao có khả năng, cái kia mấy cái tím bào Luyện khí sĩ hít vào một ngụm khí lạnh, tỏ rõ vẻ biến sắc quay đầu liền chạy, Ôa Ôa đương nhiên là đem đánh cướp tiền hành tới cùng, ngay lập tức sẽ hô to gọi nhỏ đuối theo: "Này này này, các ngươi muốn đi đâu, chí ít trước tiên đem đồ vật lưu lại, ta, ta, toàn bộ đều là ta!"

Trợn mắt ngoác mồm a, Yến Xích Hà ở bên cạnh nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, theo bản năng cúi đầu nhìn năm lôi kiếm, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, ạch, ta liền này một cái sư môn truyền thừa pháp khí, nếu như vừa cung ném đi. . .

"Cho nên nói, ngươi là không đánh lại được chúng ta a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình vỗ vỗ bả vai hắn, "Nếu không liền như vậy quên đi thôi, ngươi lợi dụng lúc hiện tại đi trước, chúng ta hôm nào lại ước lên tới uống trà. . . Cẩn thận!"

Còn chưa nói hết, nhìn trong hư không một viên kim quang đại ấn ầm ầm đập xuống, Hứa Tri Hồ lập tức rất sáng suốt bứt ra nhảy lùi lại.

Hoàn toàn không có phòng bị, Yến Xích Hà lấy làm kinh hãi, muốn ngăn cản cũng đã chậm, cái viên này kim quang đại ấn thế như sơn nhạc ầm ầm hạ xuống, nhất thời đem hắn cả người lẫn kiếm đều oanh vào mặt đất.

"A, lại bị tiểu tử kia chạy?" Giữa không trung nay quan chân nhân tiếc nuối thở dài, vẫy tay thu hồi kim quang đại ấn.

"Ây. . . Sư phụ, ngươi vừa vặn như đập trúng cái kia Đại Hồ Tử?" Bên cạnh hai vị Luyện khí sĩ không khỏi tỏ rõ vẻ quái lạ.

"Ngộ thương mà thôi, chỉ là việc nhỏ không đáng nhắc tới." Nay quan chân nhân cười lạnh một tiếng, lần thứ hai thôi thúc kim quang đại ấn, hướng về yêu quái dày đặc địa phương đánh tới, "Cái kia họ Yến Đại Hồ Tử, vốn là lâm thời

chiêu mộ đến, tổn thương liền tổn thương, có cái gì kỳ quái?"

Con em ngươi a, tạm thời làm việc liền không phải là người sao, thời khắc này, bị đập vào trong hố sâu yến đại sư, phỏng chừng đã lệ rơi đầy mặt rồi!

Đúng là lúc này, theo Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu giết vào chiến trường, nguyên bản nghiêng về một bên chiến cuộc từng bước rơi vào giằng co, hoặc là càng nói chuẩn xác, trở nên càng thêm hỗn loạn lên —

Mộc Liễu biến ảo ra cổ thụ nguyên thán, mây trăm điều dây leo cùng nhau gào thét bắn ra, đón gió hóa thành dữ tợn hung ác cự mäng;

Vài tên hồng bào Luyện khí sĩ cùng nhau há mồm phun một cái, bắn ra sôi trào mãnh liệt sóng lửa, thiêu đốt dây leo cự mäng hóa thành tro tàn;

Giữa không trung nhưng một đám ma nữ gào thét đập xuống, tiếng rít chóï tai đường như vô hình cuồng triều, nổ đến người hồn phi phách tán đứng thẳng bất định;

Xích Tỷ Nhi phut lên ra đầy trời tơ nhện, vừa đem mây cái thanh bào Luyện khí sĩ bọc lại, bên cạnh thì có hai vị hoàng bào Luyện khí sĩ ngự kiếm giết ra, mặt sau Tru Cương Liệt bọn họ nhìn thấy, đương nhiên là đằng đằng sát khí xông lên;

"Híc, vào lúc này, chỉ cần đọc thăm ta là không khí là có thể." Hứa Tri Hồ điều khiển xe điện trốn ở góc phòng, rất không nói gì sờ sờ cắm, nắm chuôi dao phay quân tại hắn trước người gào thét đan xen, ánh đao màu xanh gió thổi không lọt, đúng là không ai có thể tấn công đến mức đi vào.

Vẫn đề là, hắn là dự định bình tĩnh vây xem, nhưng không có nghĩa là người khác chịu để hắn bình tĩnh vây xem!

Trong tiếng thét gào, vị kia nay quan chân nhân lại ngự kiếm đuối tới, kim quang đại ấn đón gió loáng một cái, nhất thời đường như núi cao tựa như lân thú

hai nổ xuống.

Này này này, mặc mớ gì đến ta a, Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình rất vô tội, thuận tiện đạp cản ga, xe điện nhất thời nhanh như chớp lao ra.

"Còn muốn đi?" Vị kia nay quan chân nhân cười lạnh một tiếng, không để ý chút nào lần thứ hai đuổi tới, "Ngươi đây Nhân tộc phản tặc, hôm nay coi như là chạy trốn tới chân trời góc biển, bản tôn cũng phải đưa ngươi... Hả?"

Truy đuổi bên trong, phía trước mặt đất trong hố sâu, vừa bị tạp ngất yết đại sứ, lúc này rốt cục bưng chảy máu cái trán, loạn chòe loạn choạng bò đi ra.

Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, vội vàng bên trong cuống quýt chuyển hướng, cuối cùng cũng coi như là rất mạo hiểm từ bên cạnh hắn xuyên qua.

Đuối theo phía sau nay quan chân nhân cũng không để ý nhiều như vậy, trực tiếp liền đón Yến Xích Hà đụng vào, thuận thế tức giận tay áo lớn vung lên: "Tiểu bối, mau tránh ra, không muốn ngăn trở bản tôn..."

Âm!

Bụi mù tràn ngập sôi trào, Hứa Tri Hồ đang điều khiển xe điện xuyên qua hành lang, đột nhiên nghe được phía sau một tiếng nổ vang nổ vang, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên quay đầu, nhưng lại đột nhiên trợn mắt ngoác mồm

Đúng, liền trong chớp mắt này, vừa đăng đăng sát khí đuổi theo nay quan chân nhân, dĩ nhiên gào thét bay lên không bay ra ngoài xa mấy chục trượng, tiếp theo đón lấy một con va tiễn vào hành lang gian phòng, sau đó...

Khặc khặc, ngươi đoán, có còn hay không sau đó?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 49: Người Là Hầu Tử Phái Tới Thân Thích À

Đêm khuya chùa Lan Nhược, mấy trăm hai mắt ánh sáng chứng kiến dưới, Kim Quan chân nhân dùng chính mình hành động thực tế, đầy đủ chứng thực trọng lực tồn tại!

Bị một quyền tạp trên mươi mấy mét trên không, sau đó vừa sơ hô hét quái dị từ trên trời giáng xuống, đáng thương Kim Quan chân nhân một con va tiến vào hành lang gian phòng, mang theo sôi trào lăn lộn bụi mù sương mù, sau đó liền vô thanh vô tức...

Ach, phát sinh, xảy ra chuyện gì?

Thời khắc này, toàn trường yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm há to mồm, rồi lại bỗng nhiên cùng nhau quay đầu, nhìn phía giữa đình viện.

Tại trong tầm mắt của bọn họ, tỏ rõ vẻ ngớ ra Yến Xích Hà vẫn cứ đứng tại chỗ, duy trì một cái Lư Sơn thẳng long bá vung quyền tư thế, đúng là mới vừa các loại phuơng xa Kim Quan chân nhân hai chân co giật tương ánh thành huy. .

Khó có thể tin a, Kim Quan chân nhân hai cái môn đồ lúc này mới đuổi theo, thấy cảnh này quả thực là kinh nô gặp nhau, nhất thời rút ra trường kiếm xông lên: "Hỗn, vô liêm sỉ, họ Yến, ngươi tên khốn kiếp này, lại dám đánh lén nhà ta. ."

Gào! Lời còn chưa dứt, Yến Xích Hà đột nhiên râu tóc đều trương, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng!

Trong phút chốc, từ hắn thân thể bên trong bắn ra màu xanh sóng khí, dường như sôi trào mãnh liệt cuồng triều sóng lớn, trong nháy mắt nuốt hết phạm vi mẩy trăm trượng . . .

Tại đây màu xanh sóng khí bên trong, liền nhìn thấy Yến Xích Hà hai mắt đỏ chót, tỏ rõ vẻ vặn vẹo đột nhiên xé ra vạt áo, nương theo vạt áo xé rách thanh, thân thể của hắn không ngừng tăng vọt, không ngừng vặn vẹo biến hình, không ngừng hướng lên trên kéo dài, cuối cùng dĩ nhiên đã biến thành. . . Đã biến thành. . .

Đúng, trong nháy mắt, hắn dĩ nhiên đã biến thành một cái vượn lớn, một cái hơn mười trượng cao màu xanh cuồng bạo vượn lớn!

Này vượn lớn giống như núi nhỏ to lớn khôi ngô, hai mắt đỏ chót dường như màu đỏ thăm chuông đồng, miệng lớn răng nanh um tùm dường như răng cưa, tại tại chỗ hung tợn phun ra bạch khí, nó dĩ nhiên trực tiếp chặn ngang ôm lấy một gốc cây cổ thụ, bỗng nhiên phát lực đem toàn bộ thân cây rút ra, cho tới bùn đất cũng như cùng cuồng triều tựa như mãnh liệt bốc lên.

Yên tĩnh! Thời khắc này, toàn bộ chùa Lan Nhược đều rơi vào quỷ dị yên tĩnh!

Hiện đang song phương giao chiến trổ mắt ngoác mồm, toàn đều khó có thể tin quay đầu trông lại: "Thấy, gặp quý, cái tên này rõ ràng là Nhân tộc, làm sao lại đột nhiên biến thành. . ."

"Hám núi đại vượn quyết!" Mộc Liễu không hổ là Thiên Niên Thụ Yêu, trong khiếp sợ đột nhiên đã nghĩ lên, "A, tên khốn kiếp kia thất đức như vậy, lại khiến loài người tu luyện loại này Thái cổ yêu tộc bí thuật, chẳng trách, chẳng trách này Đại Hồ Tử tu vi cực khôn ổn định, hóa ra là. . ."

Đừng động nguyên nhân rồi! Liền trong chớp mắt này, cái kia màu xanh cuồng bạo vượn lớn đã ngửa mặt lên trời rít gào, trực tiếp cùng hung cực ác mãnh nhào tới, đủ có nặng mẩy ngàn cân khủng bố thân cây quét ngang mà qua,

mang theo cuồng bạo kịch liệt gió to, đánh vào không kịp lóng lánh Luyện khí sĩ quẩn bên trong.

Ầm ầm một tiếng, năm sáu cái Luyện khí sĩ cùng nhau gân cốt bẻ gãy bay ngược ra ngoài, mặt sau Luyện khí sĩ mòn hồn phi phách tán, kinh hoảng bên trong liền muốn nhấc lên phi kiếm thoát đi, có thể vẫn đề là còn không chờ bọn hắn tới kịp lên không, to lớn vươn chưởng đã như sơn nhạc ép đỉnh, hung tợn nổ vang giấm hạ xuống. . .

Thiểm!

Chỉ dùng một phần ba giây, Xích Tỷ Nhi rồi cùng Mộc Liễu đồng thời làm ra minh chứng quyết định, một đoàn yêu quái cùng ma nữ các em gái đều theo ở phía sau chạy trối chết, Trữ Cương Liệt một bên trốn còn một bên quay đầu lại xem, không ngừng mà sát mồ hôi lạnh: "Đại gia ngươi! Này muốn như thế làm, liền nhìn tên kia hủy đi chùa Lan Nhược sao?"

Tốt ván đề, Hứa Tri Hồ điều khiển xe điện gào thét mà tới: "Căn cứ kinh nghiệm của ta, vào lúc này, chúng ta cần phải tìm được nó đuôi, sau đó đem nó đuôi chặt đứt, nó liền có thể biến trở về Ngộ Không (Goku). . . Không, biến thành lão Yến rồi!"

Đuôi cái đầu ngươi a, trong nháy mắt, màu xanh cuồng bạo vươn lớn đang đánh ngã một đám Luyện khí sĩ sau, đã gào thét gầm thét lên hung mãnh đuổi theo, rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, toàn bộ chùa Lan Nhược đều tại chấn động kịch liệt, ven đường những phòng ốc kia căn bản không được ngăn cản tác dụng, tại nó cuồng bạo xung phong trước mặt trực tiếp chia năm xé bảy.

"Cẩn thận!" Hứa Tri Hồ nắm ở Mộc Liễu vòng eo, đến rồi cái rất mạo hiểm trôi đi chuyển hướng.

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy cái kia to lớn thân cây mạnh mẽ đập xuống, trực tiếp đem Mộc Liễu vừa đặt chân địa phương, oanh thành sâu không thấy đáy to lớn hố sâu.

"Nguy hiểm thật. . ." Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút mồ hôi lạnh, nhìn mặt sau còn tại gào thét quét ngang màu xanh cuồng bạo vươn lớn, "Gặp quỷ, có biện pháp gì có thể làm cho lão Yến dừng lại?"

"Không có, không có cách nào!" Mộc Liễu rất không nói gì quay đầu, "Tên kia đã mất đi lý trí, chỉ có chờ đến linh khí tiêu hao sạch sẽ, hăn tài năng lần nữa khôi phục hình người, tỉnh lại, nhưng hiện tại vẫn đề là. . . Trốn!"

Nhờ có nhắc nhở, đám yêu quái tất cả đều rất chỉnh tề thả người nhảy một cái, rất mạo hiểm lần thứ hai né qua oanh kích, lẩn lộn nhảy lên đến Xích Tỷ Nhi trổ mắt ngoác mồm: "Đừng, đừng đùa giỡn, xem đáng vẻ của tên kia, ít nhất phải nửa canh giờ tài năng tiêu hao hết linh khí!"

Vẫn đề liền tại này a, Mộc Liễu cũng là không thể làm gì: "A a a, chúng ta phải nghĩ một biện pháp, trước tiên dời đi cái tên này sự chú ý, ai biết tên kia thích gì nhất?"

"Chuỗi tiêu sao?" Trư Cương Liệt bán tín bán nghi giơ lên móng, sau đó liền bị tất cả mọi người tập thể liếc mắt.

"Chờ đã. . ." Hỗn loạn tung bùng bên trong, Hứa Tri Hồ đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, "Cái kia cái gì, nói đến dời đi sự chú ý, ta ngược lại thật ra đột nhiên nghĩ đến. . . Xích Xích!"

"A?" Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt quay đầu, "Híc, người là nói. . . A?"

Còn chưa nói hết, trong chớp mắt, Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm, khó có thể tin trợn tròn cặp mắt!

Đúng, liền trong chớp mắt này, chưa kịp nàng tới kịp mở miệng, Hứa Tri Hồ đã ôm lấy vòng eo của nàng, sau đó không chút khách khí hôn xuống —

Tư! Cỡ nào ngọt ngào một cái hôn, quả thực lâng mạn đến khiến người ta say xưa!

Thời khắc này, toàn trường yên lặng như tờ, Mộc Liễu trố mắt ngoác mồm mở to hai mắt, ma nữ các em gái rất ước mơ thu về song chưởng, Trư Cương Liệt chúng đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên liền tò rõ vẻ bi phẫn giơ chân: "Hỗn, khốn nạn, lão Hứa ngươi tên khốn kiếp, ngươi lại dám. . ."

"Ngươi cho rằng ta muốn a?" Hứa Tri Hồ rất thâm tình thân xong, rốt cục thở hổn hển ngẩng đầu lên.

"Ây. . ." Bị thân đến tò rõ vẻ đỏ ửng, Xích Tỷ Nhi chính ở chỗ này chóng mặt hai mắt đăm đăm, Ồ, vừa nãy, vừa nãy, vừa nãy xảy ra chuyện gì, giống như Tri Hồ hắn, hắn, hắn hôn. . .

"Không sai, chính là ta thân ngươi!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, nhưng lại đột nhiên quay đầu hô to một tiếng, "Này, lão Yên, ta vừa nãy hôn Xích Xích nha, hơn nữa là nước Pháp thức thiệt hôn ư!"

Trong phút chốc, đang đang đuổi giết vài con lạc đà yêu quái màu xanh vượn lớn, đột nhiên đằng đằng sát khí bỗng nhiên quay đầu!

Đỏ đậm như máu hai mắt, mang theo vài phần mê hoặc cùng hỗn loạn, xa xa nhìn phía còn tại phất tay hỏi thăm Hứa Tri Hồ, chỉ là sau một khắc, chờ nó rõ ràng trông thấy Hứa Tri Hồ vẫn cứ khoát lên Xích Tỷ Nhi eo nhỏ nhăn trên tay, tiếp theo đón lấy lại trông thấy Xích Tỷ Nhi tò rõ vẻ ửng đỏ e thẹn nhu nhược đáng ve, đột nhiên liền. . .

Gào! Bùng nổ ra đinh tai nhức óc tiếng rống giận dữ, cái tên này đột nhiên dùng sức nện ngực, cuồng loạn bỗng nhiên nhảy lên!

Ầm ầm một tiếng, mang theo cực kỳ khủng bố lực bộc phát, không lồ vượn lớn thân thể đường như núi cao ép đỉnh, đập ầm ầm rơi vào chùa Lan Nhược trước cửa, trực tiếp để cứng rắn mặt đất tất cả đều chia năm xẻ bảy, bụi mù đường như cơn lốc tựa như tràn ngập bay lên không.

"Thiểm!" Hứa Tri Hồ đẩy ra còn tại say xe Xích Tỷ Nhi, tiếp theo đón lấy

dùng sức đập cẩn ga, nhanh như chớp nghênh ngang rời đi.

"Gào!" Nỗi giận bên trong màu xanh vượn lớn nơi nào chịu từ bỏ, liền như thế gào thét rít gào điên cuồng đuổi tới, thậm chí còn không đợi tới gần liền nâng lên ven đường một tảng đá lớn, cùng hung cực ác mạnh mẽ ném!

Đến thật sự a! Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, mau mau tại nghi biểu bàn trên võ một cái.

Trong phút chốc, nương theo ánh sáng màu xanh lóng lánh, xe điện nhanh chóng gây dựng lại thành đạo kỳ chiến phủ, tiếp theo đón lấy hai đạo phun khí quản răng rắc duỗi ra, đột nhiên phun ra nhạt ngọn lửa xanh lam!

To lớn thúc đẩy lực dưới, nói kỳ chiến phủ hóa thành màu trăng bạc bóng mờ, trong nháy mắt liền xẹt qua mấy trăm trượng khoảng cách, đem mặt sau gào thét đập tới nham thạch cùng vượn lớn tất cả đều kéo dài.

Nhưng là kỳ quái chính là, rõ ràng đã có thể thuận lợi đào tẩu, nói kỳ chiến phủ lại đột nhiên lại tới nữa rồi cái gấp cái gì, Hứa Tri Hồ quay lại phuơng hướng nhìn chùa Lan Nhược bên này, còn rất có tâm tình cùng vượn lớn phất tay một cái: "Ngươi truy ta, nếu như ngươi đuổi tới ta, ta liền để ngươi... Xin lỗi, ta sẽ không cùng ngươi khà khà khà!"

Gào! Vốn là cũng định giết về chùa Lan Nhược vượn lớn, bởi vì câu nói này thật sự nỗi trận lôi đình, nhất thời liều mạng lần thứ hai đuổi tới.

Đêm khuya mờ nhạt dưới ánh trăng, một người một xe một vượn liền như vậy nổ vang chạy như điên, dần dần biến mất ở phuơng xa hoang dã bên trong, lạnh lùng gió đêm gào thét mà qua, chỉ có thể nghe được cuồng bạo tiếng nổ vang rền còn tại truyền đến, cùng với Hứa Tri Hồ cái kia như ẩn như hiện âm thanh ——

"Khặc khặc, ta trước tiên nghĩ biện pháp mang lão Yên rời đi, thuận tiện nói một chút... Xích Xích a, ta không phải cố ý, ngươi xinh đẹp như vậy ôn nhu

thông minh hào phόng, nhất đinh có thể hiểu được, đúng khόng?"

Mồ hôi một cái, chùa Lan Nhược ma nữ các em gái cùng Đông Minh Sơn bầy yêu hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn khόng biết nēn nói cái gì.

Nhưng liền tại quỷ dị này trong yên tĩnh, từ vừa nǎy đến hiện tại vẫn chόng mặt Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền tǒ rõ vẻ một mảnh đỏ lēn, cắn răng bạc vừa thẹn vừa giận đuổi tới: "Lý? Lý giải? Đáng ghét a, Tri Hồ ngươi tên khốn kiếp, lại khόng hỏi một tiēng, liền. . . Ě?"

Lời còn chưa dứt, mới vừa biến mất ở trên đường chân trời Hứa Tri Hồ, lại điều khiến nói kỳ chiến phủ gào thét xōng vē!

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc mở to hai mắt, mặt sau đang đuổi theo Mộc Liễu bọn họ đồng dạng ngạc nhiên khόng nói gì, khόng thể nào, lẽ nào cái kia Yến Xích Hà kéo dài lực kém như vậy, mới mấy phút khόng tới liền khόng xong rồi?

"Khặc khặc, thật khόng tiện, đi nhầm phương hướng rồi!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng phất tay một cái, từ bọn họ bên cạnh gào thét trǎi qua, thuận lợi còn mò nỗi lên đang xem náo nhiệt Oa Oa.

"Gào!" Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến gầm lên giận dữ rít gào, cái kia màu xanh vượn lớn cũng hai mắt đỏ chót xōng vē đến.

Vung vẩy một gốc cây nhổ tận gốc trăm năm cây thông, cái tên này đǎng đǎng sát khí một trận loạn tạp, liền như vậy chăm chú đuổi theo Hứa Tri Hồ khόng tha, trong nháy mắt cũng theo vọt vào phương xa sương mù, hoàn toàn khόng thấy chùa Lan Nhược trước đám yêu quái.

Có thể nói cái gì đó, Xích Tỷ Nhi cùng Trư Cương Liệt bọn họ cũng được, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cũng được, chỉ có thể tất cả đều rất chỉnh tề dán vào chùa Lan Nhược tường ngoài, nhìn một người một xe một vượn liền như vậy nổ vang vang vọng xōng tới, dần dần biến mất ở. . .

"Chờ đã, đợi lát nữa!" Quỷ dị trong yên tĩnh, Mộc Liễu trợn mắt ngoác mồm quay đầu, nhìn phía xa dâng lên nổ vang khói bụi, đột nhiên liền tò rõ vẻ kinh ngạc, mắt hạch trợn lên tròn vo —

"A a a, bọn họ đi phương hướng, giống như là. . . Ế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 50: Xin Cho Phép Ta Tú Cái Ân Ái

Có người vui mừng có người sầu!

Làm chùa Lan Nhược tao ngộ Luyện khí sĩ tập kích thời điểm, ở vào Hắc Sơn giữa sườn núi pháp khí trong phố chợ, vừa uống qua tiên trà Kim chủ quản, nhưng đang ngồi tại phố chợ cửa gỗ lim ghế trên, mặt mày hớn hở thưởng thức bên dưới ngọn núi hỗn chiến. . .

Nha ha ha a, tuy nói cái kia vượn lớn xuất hiện có chút ra ngoài dự liệu, bất quá nhìn toàn bộ chùa Lan Nhược bị sách đến liêng xiêng, Kim chủ quản tâm tình hiển nhiên vẫn là vô cùng tốt: "Hừ hừ, gọi các ngươi theo ta đoạt mỗi làm ăn, gọi các ngươi hại ta mất mặt, lần này được rồi, nhìn sau đó còn ai dám cùng chúng ta Hắc Sơn đối nghịch?"

"Đại nhân anh minh!" Không cần phải nói, bên cạnh mấy cái Luyện khí sĩ đương nhiên là phát huy đầy đủ chân chó tác dụng, dồn dập ca ngợi đại nhân quả nhiên anh minh uy vũ, lại có thể nghĩ đến dùng tiền mua được vị kia Kim Quan chân nhân, lại để cho hắn cố động một đám chính đạo Luyện khí sĩ đi trảm yêu trừ ma.

"Biết điều, biết điều, chúng ta làm người nhất định phải biết điều." Kim chủ quản rất khiêm tốn liên tục xua tay, lại cười ha ha nhấp ngụm trà, kế tục hứng thú dạt dào rướn cổ lên, xa xa nhìn hắc dưới chân núi bụi mù lăn lộn sôi trào.

Chỉ chốc lát sau, các tận mắt thấy cái kia họ Hứa gia hỏa chạy trối chết, bị cuồng bạo vượn lớn truy đến tiến vào cánh đồng hoang vu, Kim chủ quản quả thực là mở cờ trong bụng: "Ồ ha ha ha, tên kia chết chắc rồi, thật sự cho rằng có chỉ kỳ quái vật cưỡi liền có thể. . . Ồ? Tại sao lại trở về?"

Không sai, liền như thế chốc lát không tới, Hứa Tri Hồ lại đi vòng trở về, mặt sau còn theo cái kia nỗi giận phát điên vượn lớn!

Tình huống thế nào? Kim chủ quản cùng mấy cái Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ tên kia chẳng lẽ đầu óc nước vào, bày đặt tảng lớn cánh đồng hoang vu không chạy, lại nhiều trở lại hắc dưới chân núi, hắn liền không sợ bị con hổ tử kia đỗ ở trong góc đánh đau?

Còn không có nghĩ rõ ràng đây, liền nhìn thấy dưới chân núi một người một xe một vượn bóng người, tựa hồ đang trở nên càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng, xem ra giống như là muốn. . . Ach, giống như là muốn. . . Là muốn. . .

Không cần suy đoán, thời khắc này, Hắc Sơn phô chợ cửa yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm nhìn bên dưới ngọn núi.

Liền ở tại bọn hắn kinh ngạc đến ngây người trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ đang điều khiển nói kỳ chiến phủ nhắc theo Oa Oa, cười híp mắt gào thét xông lên giữa sườn núi, tuy nói sơn đạo gồ ghề nhấp nhô rất khó đi, nhưng là không chịu nổi nói kỳ chiến phủ luân ra đời vân, như thường chạy trốn dễ dàng vững chãi.

Mà liền ở phía sau mấy trăm trượng có hơn, cái kia nỗi giận phát điên màu xanh vượn lớn cũng đang hai mắt đỏ chót, vung vẩy trăm năm cây thông rít gào thăng thăng đuổi theo, ven đường mặc kệ gấp phải cái gì cản trở, trực tiếp chính là hung tợn buông lỏng cây đập xuống.

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Trong phút chốc, ngây người như phỗng ngồi ở ghế trên Kim chủ quản, đột nhiên liền hét lên một tiếng nhảy lên đến: "Không! Ngăn cản! Nhanh lên một chút ngăn cản hắn! Tuyệt không thể để cho hắn vọt vào trong phô chợ đến!"

A a a, mấy cái Luyện khí sĩ nhất thời như vừa tình giặc chiêm bao, lúc này thất kinh ngự kiêm bay lên không, hầu như tại đồng thời, trong phô chợ nhận ra

được đặc biệt thạch yêu cùng Luyện khí sĩ cũng dồn dập lao ra, hội tụ thành có tới năm mươi sáu người, đồng thời hướng về bên dưới ngọn núi phóng đi.

Chỗc lát không tới, các xa xa nhìn đang gào thét xông lên nói kỳ chiến phủ, Kim chủ quản chùi đầu đầy mồ hôi lạnh, trực tiếp liền giơ chân kêu to: "Giết chết hắn! Giết chết hắn! Cho ta giết chết tên khốn kiếp này!"

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy giữa không trung hào quang năm màu lóng lánh, các loại pháp khí phép thuật phi kiếm cùng nhau gào thét bắn ra, dường như bão tố tựa như trút xuống, trong nháy mắt liền muôn nuốt hết nói kỳ chiến phủ.

"Mồ hôi, có muôn hay không nhiệt tình như vậy?" Hứa Tri Hồ rất cảm động ngẩng đầu nhìn trời, thuận tay nắm lấy đang muôn chạy trốn Oa Oa, rất không chịu trách nhiệm hướng về trên trời ném một cái!

"Ô ô ô, tại sao lại là ta?" Mang theo bi phẫn oán giận thanh, đáng thương Oa Oa bị trực tiếp đóng sầm giữa không trung, tiếp theo đón lấy đón gió loáng một cái ánh sáng màu xanh lóng lánh, bỗng nhiên tăng vọt tăng vọt lại tăng vọt —

"Hừ hừ, nhiều người bắt nạt ít người sao, xem chúng ta. . . Nuốt thiên địa!"

Trong phút chốc, nắp nồi ầm mở ra, cái tên này như rắn nuốt voi tựa như dùng sức hít một hơi dài, trực tiếp đem đầy trời phép thuật pháp khí phi kiếm tất cả đều hút vào đến, thuận tiện còn ợ một tiếng no nê: "Cách! Ai phi kiếm a, bao lâu không có tẩy qua, một luồng mùi lạ!"

Phốc! Giữa không trung một đoàn Luyện khí sĩ cùng nhau miệng đầy phun máu, mặt sau Kim chủ quản càng là kinh khi đến ba trật khớp, làm sao có khả năng, làm sao có khả năng, cái kia xem ra rất kỳ quái. . . Không, ngăn cản hắn! Nhanh ngăn cản hắn!

Không kịp rồi!

Ngay trong nháy mắt này, Hứa Tri Hồ đã dùng sức đạp cắn ga, trực tiếp xuyên qua một đoàn Luyện khí sĩ phía dưới, tiếp theo đón lấy ầm ầm một tiếng vang thật lớn, tầng tầng đánh vỡ phố chợ cửa lớn, bụi mù cuồn cuộn vọt vào.

Mấy giây sau, mặt sau cái kia cuồng bạo vượn lớn cũng đuổi tới, nương theo nỗi giận tiếng gầm gừ, đủ có nặng mấy ngàn cân trăm năm cây thông bị giơ lên thật cao, cùng hung cực ác nổ vang đậm xuống, đường như muốn đem Hứa Tri Hồ liền người mang xe cho tạp thành khoai tây xay!

Vẫn đề là, nói kỳ chiến phủ chạy trốn rất nhanh a!

Vì lẽ đó sau một khắc, xui xẻo liền đến phiên Hắc Sơn phô chợ, chỉ nghe được một tiếng nổ vang nổ vang, cửa toà kia xa hoa đại tửu lâu, trực tiếp liền bị nổ đến chỉ còn dư lại nửa toà, tiếp theo đón lấy lại bị vượn lớn hung tợn dãm lên, liền còn lại nửa toà cũng chia năm xẻ bảy.

"Không!" Mới vừa xoay đầu lại Kim chủ quản mắt tối sầm lại, suýt chút nữa liền trực tiếp ngất đi, "Lão tử tửu lâu, vừa bỏ ra mấy ngàn linh thạch lần nữa tân trang hoàng qua, đều còn chưa kịp khai trương doanh nghiệp... É?"

Sự thực chứng minh, tửu lâu chính là cái món ăn khai vị, được chứ?

Hứa Tri Hồ lúc này đã điều khiển nói kỳ chiến phủ, rất khôn tiết tháo vọt thẳng tiến vào đường phố, hơn nữa là nhìn nơi nào phồn hoa liền hướng nơi nào xung, cả kinh những tới mua pháp khí Luyện khí sĩ môn tất cả đều kinh ngạc thốt lên chạy tứ tán.

Nhìn lại một chút mặt sau, cái kia cuồng bạo vượn lớn đương nhiên là cắn chết không tha, vung vẩy trăm năm cây thông một đường cuồng chạy tới, ven đường mặc kệ là cửa hàng a quán rượu a vẫn là khách sạn a, tất cả đều đấu đá lung tung nghiêm ép lên đi, hãy cùng cường sach bộ chỉ huy linh hồn phụ thể tựa như...

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Trong nháy mắt, non nửa điêu đường phố đều bị hủy, Kim chủ quản rốt cục mang theo Luyện khí sĩ ngự kiêm chạy về, xem đến đây khóc liệt một màn, nhất thời bi phẫn đến cả người thịt mỡ run rẩy, mặc kệ nhiều như vậy trực tiếp hét lên một tiếng: "Giết! Giết bọn họ! Giết cho ta. . ."

Đùng!

Đại khái là cảm giác rằng này con sâu có chút ồn ào, đang từ một toà pháp khí cửa hàng trên nghiền ép lên đi cuồng bạo vượn lớn, đột nhiên hung tợn bỗng nhiên nhảy lên, quạt hương bồ bản cự chưởng mang theo gào thét cuồng phong, cùng hung cực ác quết ngang mà qua!

Kết quả là, tại một đoàn Luyện khí sĩ mặc niệm trong ánh mắt, đáng thương Kim chủ quản liền như vậy kêu thảm thiết, như chiếc tung guồng nước tựa như gào thét bay ngược ra ngoài, chỉ có điêu tung guồng nước phun chính là nước, hắn phun chính là huyết, hơn nữa còn là một đám lớn lưu loát mông lung sương máu. . .

"Thật đáng thương!" Hứa Tri Hồ đang điểu khiển nói kỳ chiến phủ xông về phía trước, bách bận rộn bên trong còn không quên quay đầu lại nhắc nhở, "Híc, ta nếu như lời của ngươi, lúc này liền cần phải gọi cứu binh rồi!"

Vẫn đúng là không sai, sau một khắc, tầng tầng va vào cửa hàng lướt xuống Kim chủ quản, liền bưng đứt đoạn mất năm, sáu cây xương sườn, cuồng loạn sợ hãi kêu thảm thiết lên: "Đại vương, cứu cứu ta, cứu cứu ta, ngài nếu như nếu không ra, chúng ta Hắc Sơn phố chợ liền muốn bị sạch. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy phô chợ phần cuối nổ vang nổ vang, cứng rắn nham thạch mặt đất như thủy triều sôi trào mãnh liệt, tiếp theo đón lấy liền tại này đầy trời khói đen bên trong, một cái hoàn toàn do kiên cố nham thạch tạo

thành đen nhánh cự chưởng, dường như che kín bầu trời vô biên mây đen, từ dưới mặt đất nổ vang kéo dài dò ra!

"Hắc Sơn lão yêu?" Hứa Tri Hồ đến rồi cái gấp sát, suy tư ngẩn đầu nhìn tới.

Đây là hắn lần thứ nhất khoảng cách gần nhìn thấy Hắc Sơn lão yêu hình mạo, đại khái chính như Mộc Liễu từng nói, vị này Hắc Sơn chỉ chủ quá bận rộn tu luyện, ngẫu nhiên dưới tình huống mới sẽ quan tâm ngoại giới, không đúng vậy sẽ không chờ đến phố chợ đều bị hủy đi hơn nữa, này mới kinh ngạc phát hiện đi ra . . . A?

Trong phút chốc, cái kia dò ra mặt đất đen nhánh nham thạch cự chưởng, đã đột nhiên tăng cao đến cao mấy chục trượng không, rồi lại mang theo làm người run rẩy khủng bố bóng tối, dường như núi cao tựa như hướng về hắn đập xuồng: "Hỗn, vô liêm sỉ, lại là ngươi đây nham hiểm tiểu tử!"

Không sai, cho dù tại nỗi giận bên trong, nhưng Hắc Sơn lão yêu như trước thông minh nhận ra được, Hứa Tri Hồ mới đúng trọng điểm, chỉ cần trước hết giết cái tên này, cái kia vượn lớn chẳng mấy chốc sẽ rời đi.

"Liền biết sẽ là như vậy!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái ngẩn đầu lên, đột nhiên dùng sức đập cẳng ga, nhất thời nổ vang nhầm phía vượn lớn.

"Gào!" Nhìn hắn vọt thẳng lại đây, cuồng bạo vượn lớn nhất thời rít gào một tiếng, hung tợn giơ lên cây kia cây thông, cùng hung cực ác mạnh mẽ đập xuồng!

Gào thét cuồng phong bên trong, Hứa Tri Hồ mãnh đổi xe đầu, mạnh mẽ từ vượn lớn dưới chân mạo hiểm xuyên qua, hầu như tại đồng thời, Hắc Sơn lão yêu đen nhánh cự chưởng đã ầm ầm đập xuồng, cho tới trong không khí đều xuất hiện kịch liệt gợn sóng.

"Gào!" Nhận ra được nguy hiểm đang đến gần, cuồng bạo vượn lớn hai mắt

đỏ chót bỗng nhiên ngẩng đầu, thuận thế ôm lấy nặng mẩy ngàn cân to lớn cây thông, hung tợn gào thét mãnh liệt tới!

Ồm!

Lại như là hai cái man hoang cổ thú điên cuồng chạm vào nhau, khủng bố sóng khí nổ vang bay lên không, rồi lại dường như bài sơn đảo hải tựa như nộ trào, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng bao phủ ra!

Phạm vi mấy trăm trượng bên trong, phòng ốc cửa hàng tất cả đều tan xương nát thịt, tất cả mọi người đều không cách nào khống chế phun máu bay ngược ra ngoài, Hứa Tri Hồ nếu không là đúng lúc điều khiển nói kỳ chiến phủ gia tốc đào tẩu, chỉ sợ cũng phải bị cuồng bạo cơn lốc xé thành mảnh vỡ!

Đầy trời bụi mù bên trong, này khủng bố một đòn qua đi, cái kia nham thạch cự chưởng cũng chia năm xẻ bảy, chỉ còn dư lại gần nửa đoạn không trọn vẹn, vừa giận vừa sợ súc trở về mặt đất dưới: "Hỗn, vô liêm sỉ, hôm nay liền tạm thời tha cho ngươi một cái mạng, các bản tôn. . ."

Lời còn chưa dứt, tiếng rống giận dữ lại đột nhiên đình chỉ, liên đới mặt đất chấn động cũng biến mất rồi!

Nhìn lại một chút một bên khác cuồng bạo vươn lớn, thời khắc này cũng là cả người vết thương dày đặc, loạn chòe loạn choạng gào thét hướng bên dưới ngọn núi bỏ chạy, xem ra đầu óc của nó tuy rằng nhưng không tinh táo, nhưng trong xương bản tính lại làm cho nó nhận ra được trí mạng uy hiếp, theo bản năng muốn trốn khỏi cái này nguy hiểm khu vực.

"A, giống như là là nguyên cấp thấp?" Hứa Tri Hồ ở bên thấy cảnh này, đúng là rất cục có thể xác định.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, Hắc Sơn lão yêu cũng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, tuy rằng so Mộc Liễu Xích Tỷ Nhi phải mạnh hơn vài phần, bất quá vẫn là hơi hơi yếu hơn biến thân thành vượn lớn sau yến đại sứ,

nói như vậy lên mà nói, nếu như có thể thuyết phục yến đại sứ đến trảm yêu trừ ma, lại có thể để hắn tại sau khi biến thân duy trì tinh tú. . . Ô? Tại sao chúng ta cảm giác răng sau lưng có chút rét run đây?

Nhận ra được sau lưng cùu hận, Hứa Tri Hồ rất vô tội quay đầu, liền nhìn thấy sưng mặt sưng mũi Kim chủ quản cùng một đoàn Luyện khí sĩ, đang nghiến răng nghiến lợi từ bốn phía vây lên đến.

Phẫn nộ đến không cách nào khống chế, Kim chủ quản tò rõ vẻ vẹo theo dõi hắn, như điên cuồng phát tác tựa như run rẩy đưa tay ra: "Cho, cho ta, cho ta nắm lấy tên khốn kiếp này, lão tử phải đem hắn, đem hắn, đem hắn. . ."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ thở dài: "Được rồi, ta vốn là không muốn dùng chiêu này, bất quá nếu như các ngươi kiên trì. . ."

Bạch!

Lời còn chưa dứt, liền tại một đám người kinh ngạc trong tầm mắt, hắn đã sờ tay vào ngực, nhanh chóng lấy ra. . .

Ạch, lấy ra thứ gì? Là trong truyền thuyết có thể hủy thiên diệt địa pháp bảo, là ăn sau có thể tu vi tăng vọt đan dược, vẫn là chỉ cần hơi suy nghĩ liền có thể na di đến bên ngoài mấy trăm dặm linh phù. . . Được rồi, kỳ thực đều không phải!

Trên thực tế, kia chính là một cái khăn quàng cổ, một cái dùng tơ nhện bện thành khăn quàng cổ!

"Ây. . . Khăn quàng cổ?" Kim chủ quản cùng một đám Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, nhưng lại không biết tại sao, đột nhiên có loại hãi hùng khiếp vía bất an linh cảm.

Sau một khắc, còn không chờ bọn hắn phản ứng lại, Hứa Tri Hồ cũng sớm đã giơ lên này điều khăn quàng cổ, hướng về hiện đang lay động thoát đi vượn lớn

nhiệt tình vung vẩy: "Này! Lão Yến, xem nơi này, xem nơi này, đây là Xích Xích tự tay cho ta biên khăn quàng cổ, dùng bản thân nàng thổ ti nha, đeo vào đến trả thật ấm áp ư!"

Âm! Hiện đang bắn nǎng điêu động thoát đi vượn lớn, đột nhiên đâm đầu vào vách đá dừng lại!

Mấy giây sau, cái tên này tỏ rõ vẻ vẫn vẹo quay đầu, nhìn Hứa Tri Hồ trong tay hiện đang theo gió phấp phới cái kia khăn quàng cổ, đột nhiên liền hung mắt trợn to cả người run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ phẫn nộ đến muộn nổ tung lên...

Ach, Kim chủ quản cùng một đám Luyện khí sĩ sờn cả tóc gáy, đột nhiên cùng nhau hú lên quái dị: "Không, không muỗn..."

Không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, bị triệt để làm tức giận cuồng bạo vượn lớn, đã cùng hung cực ác vòng trở lại, lại như là một chiếc măt khống chế nổi khùng to lớn máy xúc, liều mạng lần thứ hai va tiến vào trong phố chợ.

"Thiếm!" Hứa Tri Hồ đập cẩn ga đào tẩu, thuận liền đem khăn quàng cổ quấn vào tay lái trên, như một mặt màu bạc lá cờ tựa như đón gió phấp phới.

Không sai, đây chính là trong truyền thuyết căm cờ kéo cùu hận!

Cùu hận trị tràn đầy a, nỗi trận lôi đình vượn lớn đương nhiên đánh chết đều không tha, truy tại nói kỳ chiến phủ mặt sau đấu đá lung tung, hủy đi phòng ốc sách cửa hàng, hủy đi tửu lâu sách khách sạn, sách... Ô, thật giống như là không có gì hay sách?

Trong nháy mắt, vô số phòng ốc cửa hàng ầm ầm sụp đổ, đâu đâu cũng có phá nát phế tích, đâu đâu cũng có bị vô tình giãm nát tan phá khí cùng linh thạch, ngược lại tại vượn lớn ven đường giết tới sau, sau lưng nó liền một khối

hoàn chỉnh tấm ván gỗ đều không tìm ra được. . .

Muốn tự tử đều có, Kim chủ quản cố nén ngất đi kích động, chỉ huy một đoàn Luyện khí sĩ truy ở phía sau, các loại phi kiếm bùa chú không cần tiền tựa như điện cuồng đậm xuống, chỉ hy vọng có thể miễn cưỡng doạ lui này con vốn là đã bị thương vượn lớn.

Trên thực tế, bọn họ thiếu một chút liền thành công rồi!

Nhưng vấn đề ở chỗ, phía trước còn có cái rất bất lương Hứa Tri Hồ a, trực tiếp đem xấu bụng sách skill điểm mãn, hắn vừa lái nói kỳ chiến phủ qua lại đi đường vòng, vừa còn có tâm tình cười híp mắt quay đầu lại kéo cùu hận —

"Cái kia cái gì, ta mới vừa quên nói rồi, Xích Xích son môi giống như là hoa quả vị, thân lên mùi vị thật ngọt!"

"Ồ, nói đến hoa quả, ta nhớ tới năm nay lễ Giáng sinh thời điểm, Xích Xích tự mình làm một phần bánh ngọt bơ giòn cho ta, còn đem ngón tay của chính mình cho nǎng đến rồi. . ."

"Đúng rồi, đúng rồi, có trời tối trên ta cùng Xích Xích đồng thời xem ánh sao, sáng sửa ánh trăng chiếu vào trên người chúng ta, ta lấy ra ta mộc đàn ghita, xướng nổi lên cái kia thủ sở trường nhất dân dao. . ."

Được rồi, đây không phải chỉ là tú ân ái, còn chuyên môn là tại ngược độc thân chó. . . Không đúng, độc thân hầu!

Nói cũng vừa khéo, vừa vặt vào lúc này, dưới chân núi Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng, cũng rốt cục thở hồng hộc chạy tới.

Chờ nghe được Hứa Tri Hồ tú ân ái khoe khoang, ở đây một đoàn yêu quái đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, tiếp theo đón lấy lại đột nhiên cùng nhau quay đầu, tỏ rõ vẻ bi phẫn muộn thương tâm gần chết nhìn Xích Tỷ Nhi. . .

"Cái nào, nào có chuyện như vậy?" Xích Tỷ Nhi nhất thời tỏ rõ vẻ ứng,

lắp ba lắp bắp, "Cái kia, cái kia khăn quàng cổ là ta đưa rồi, thế nhưng bánh ngọt bơ giòn gì gì đó, còn có xem ánh sao gảy đàn ghita. . . Ô , chờ sau đó, đàn ghita là gì?"

Lão tử quản đàn ghita đi chết a! Trư Cương Liệt đột nhiên rồi cùng Đại Xà Hầu ôm đầu khóc rống, ô ô ô, không có thiên lý a không có thiên lý, lão Hứa tên kia nhìn qua cười híp mắt, cư nhiên không chút biến sắc thừa dịp chúng ta không chú ý, liền đem chúng ta Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân cho phao đi rồi?

Ô ô ô, vào lúc này, Kim chủ quản cùng một đám Luyện khí sĩ cũng tại ôm đầu khóc rống, xong rồi, xong rồi, đại vương bị thương nhất định phải bế quan, phố chợ lại bị sách đến liền một gian cửa hàng đều không có còn lại, này muốn tìm bao lâu tài năng một lần nữa kiến tạo lên.

Kết quả là, liền tại một đám người lệ rơi đầy mặt bên trong, Hứa Tri Hồ liền như vậy điều khiển nói kỳ chiến phủ, vừa tú ân ái vừa lôi kéo cùu hận, mang theo cuồng loạn giận không nhịn nổi cuồng bạo vượn lớn, dọc theo Hắc Sơn phố chợ một bên khác đáp xuống, dần dần biến mất ở đêm đen sương mù bên trong. .

"Chờ đã, vân vân." Xích Tỷ Nhi còn tại tỏ rõ vẻ đở ủng phí công giải thích, "Thật sự không phải các ngươi nghĩ tới như vậy, ta chính là, chính là, chính là. . ."

Làm sao đều giải thích không rõ ràng, nàng vừa thẹn vừa giận đậm chân một cái, dứt khoát trực tiếp nhấc theo góc quần, dường như màu đỏ thăm gió xoáy tựa như đuổi tới: "Có thể, đáng ghét a, Tri Hồ ngươi tên khốn kiếp, đứng lại, cho luân gia đứng lại, đem luân gia nụ hôn đầu cùng thuần khiết đều trả về đến. . ."

"Ồ? Hóa ra là nụ hôn đầu a?" Mộc Liễu cười tưng tửng mở to hai mắt, mau mau nhấc theo làn váy theo sau.

"Ngươi, ngươi, ngươi quản ta a, nụ hôn đầu phạm pháp mị?"

"Không phạm pháp, bất quá ta chính là thật tò mò ư, chờ người đuổi theo Tri Hồ sau đó, định làm như thế nào tới?"

"Híc, đương nhiên là, đương nhiên là. . ."

"Gả cho hắn?"

"Đúng. . . Phi phi phi, ai muốn gả cho hắn?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 52: Kỳ Thực Ta Là Cái Nghệ Thuật Gia

Mùa xuân tháng ba, Giang Nam Tiền Đường phủ, chính là một năm bên trong đẹp nhất thời tiết . . .

Giữa trưa ánh nắng ấm áp dưới, mười dặm tó đê bên dương liễu bịn rịn, Tây Hồ mưa xuân bên trong sóng nước lấp loáng, mộ danh mà đến du khách nỗi liền không dứt, tại đây tây ven bờ hồ lui tới, trong đó không thiếu thanh tú thiếu nữ xinh đẹp, để này tháng ba cảnh "xuân" càng bằng thêm mấy phần long lanh. . .

Đương nhiên rồi, cũng không phải tất cả mọi người tâm tình ngắm phong cảnh cùng em gái!

Chí ít, tại tó đê cái khác cây kia xanh ngắt dưới cây liễu, Hứa Tri Hồ đang tò rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, nhìn xung quanh này giống như đã từng tương tự tình cảnh: "Híc, thật kỳ quái, nguyên lai tại Côn Ngô cũng có một nơi gọi Tiền Đường, hơn nữa cùng chúng ta đồng cương như thế gần?"

"Có gì đáng kinh ngạc?" Yến Xích Hà cúi đầu ủ rũ tồn ở bên cạnh, chỉ cảm thấy đầu đau như búa bổ, cái nào còn có đau lòng ngắm phong cảnh, "A a a, đau quá, đau đau quá, tối ngày hôm qua đến cùng xảy ra chuyện gì, ta liền nhớ tới có người đem ta tạp ngất, sau đó. . ."

"Sau đó, ngươi liền biến thân rồi!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn hắn, đột nhiên rất muốn hỏi một câu, lão huynh ngươi biết long châu à.

Được rồi, nói đến chuyện tối ngày hôm qua, đúng là khởi, thừa, chuyển, hợp, vốn là cho rằng cầm lái nói kỳ chiến phủ, chỉ cần nửa canh giờ liền có thể làm cho yến đại sư tiêu hao hết linh khí khôi phục lý trí, kết quả không nghĩ tới, đại

khái là bị chính mình thân Xích Xích hình ảnh cho kích thích đến, lão Yến cái tên này lại ròng rã nổi khùng hai canh giờ. . .

Một mực song phương tốc độ vừa nhanh, truy trốn, bất tri bất giác lại chạy ra hơn ngàn dặm, đợi được sắc trời tờ mờ sáng thời điểm, yến đại sư cuối cùng cũng coi như là bi phẫn hú lên quái dị nổ lớn ngã xuống, sau đó chính mình ngẩng đầu nhìn lên, liền phát hiện phía trước cách đó không xa là tọa phàm nhân thành trì, trên cửa thành rất rõ ràng viết ba chữ ——"Tiền Đường phủ!"

Mệt mỏi cả một đêm, hai người đều kiệt sức, liền dứt khoát tiên tiến thành ăn cơm ở trọ, đợi được tỉnh táo lại sau đó, yến đại sư cũng coi như triệt để tỉnh lại, sau đó chính là liều mạng xin lỗi, sau đó chính là ôm đầu gọi đau, sau đó chính là cúi đầu ủ rũ tồn ở đây. . .

"Tính toán rồi, may là đại gia đều không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ rất lý giải vỗ vỗ bả vai hắn, rồi lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ, "Bất quá lại nói ngược lại, lão Yến a, ngươi làm sao sẽ tu luyện yêu tộc chuyên dụng hám núi đại vượn quyết?"

"Còn không phải nhà ta lão già?" Nói đến đây cái, Yến Xích Hà quả thực là tỏ rõ vẻ oan ức, "Tên kia thiếu nợ rất nhiều tiền chạy trốn, chỉ đứng lại cho ta này bản pháp quyết, a a a, ta thật vất vả mới luyện thành, kết quả phát hiện thứ này lại có thể là yêu tộc bí thuật, làm hại ta tu vi chợt cao chợt thấp không ổn định, tình cờ còn có thể nổi khùng biến hẫu tử. . ."

Được rồi, ta liền chưa từng thấy xui xẻo như vậy gia hỏa!

Hứa Tri Hồ đối với này biểu thị rất đồng tình, lại rất tốt bụng đưa cho cái khăn giấy cho hắn: "Bình tĩnh, bình tĩnh, có chuyện gì chúng ta trở lại nói tiếp, hiện tại trọng điểm là. . . Ach, ngươi biết hồi đông cương đường sao?"

Tốt ván đẽ, Yến Xích Hà hai mắt đăm đăm há to mồm, chỉ cần nhìn hắn loại kia vẻ mặt liền biết đáp án.

Rất tốt, liền biết sẽ là như vậy, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất tang thương ngẩng đầu nhìn trời: "Thật là kỳ quái a, tại sao ta mỗi lần gặp phải người sẽ đi xa nhà đây, lần này là suốt đêm đến phủ Hàng Châu, lần trước là không hiểu ra sao xông vào Hắc Sơn phuường. . ."

Nói đến phuường cái chữ này, hắn đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, lôi kéo Yên Xích Hà dùng sức kéo một cái, trực tiếp trốn vào trong bóng cây.

Làm sao, Yên Xích Hà rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, chỉ là mấy giây sau, chờ hắn đồng dạng xa xa trông thấy chân trời bên trong cảnh tượng, cũng nhất thời thay đổi sắc mặt —

Vào giờ phút này, liền tại nhìn như sáng sửa buổi chiều giữa bầu trời, dĩ nhiên có một con nửa người nửa bức đen nhánh yêu ma đáp xuống, dọc theo bình tĩnh Tây Hồ mặt nước, này bức ma dữ tợn cười gằn vút qua mà qua, tại đâu chút long lanh thiếu nữ đĩnh đầu gào thét xoay quanh, hai mắt màu đỏ ngòm bên trong tràn ngập tham lam ý vị, liền phảng phất nhìn thấy mỹ vị đồ ăn. . .

Quái lạ chính là, Tây Hồ bên tó đê trên những du khách, lại không có một chút nào phát hiện, ánh mặt trời sáng rõ dưới, cái kia mấy cái thiếu nữ còn tại nói cười chân thành nô đùa đùa giỡn, căn bản không có ý thức đến bức ma liền tại chính mình phía trên xoay quanh, đen nhánh hai cánh thậm chí đang sát qua các nàng tóc mai trong lúc đó. . .

"Cứu người!" Hứa Tri Hồ cùng Yên Xích Hà liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng nhảy lên đê.

Nhưng vấn đề là, còn không chờ bọn hắn xông lên tó đê, cái kia Hắc Thạch Ma Bức đang quan sát mấy cái long lanh thiếu nữ sau, lại đột nhiên thất vọng lắc đầu một cái, vung vẩy hai cánh bay lên trời, trong nháy mắt liền biến mất ở trong tầng mây.

"Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật." Yên Xích Hà thấy cảnh này, không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, thế nhưng rất nhanh lại giận tím mặt, "Vô liêm sỉ, này

yêu nghiệt thật là to gan, lại dám tại ban ngày ban mặt đi ra làm ác?"

"Đợi lát nữa, cái kia bức ma xem ra nhìn rất quen mắt a?" Hứa Tri Hồ đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ, "A, ta nếu như nhớ không lầm mà nói, giống như Hắc Sơn. . . Vân vân, Hắc Sơn lão yêu?"

Không sai, trước Hắc Sơn lão yêu tập kích chùa Lan Nhược, liền đã từng phái một đám Hắc Thạch Ma Bức, mà vừa nãy này con dữ tợn bức ma, hiển nhiên cùng những ma bức khí tức rất gần gũi, rồi lại cường đại hơn hung ác. . . A, nói như vậy lên, nó hay là chính là Hắc Sơn lão yêu người thứ ba phân thân?

"Hắc Sơn? Chính là cái kia cái đại tôm bán năm mươi linh thạch Hắc Sơn?" Yến Xích Hà ngẩn người, đột nhiên nhớ tới bị giết chuyện cũ, nhất thời càng thêm phẫn nộ rồi, "Lẽ nào có lý đó, này yêu ma tại Hắc Sơn hành hung làm ác cũng coi như, lại còn dám phái phân thân đến phàm nhân thành trì làm loạn, bần đạo nhất định phải thay trời hành đạo chém yêu. . . Ế? Làm sao?"

"Không có cái gì, ta thì có cái kỹ thuật trên vẫn đề nhỏ." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn hắn, "Cái kia cái gì, ta liền dẫn theo chiếc xe điện, người lại mới vừa từ hâu tử tiến hóa thành nhân, sau đó tên kia chí ít là người nguyên đĩnh cao. . . Xin hỏi, người cảm thấy cho chúng ta là trảm yêu trừ ma đây, vẫn bị trảm yêu trừ ma đây?"

Đáp án còn cần phải chọn sao?

Yến Xích Hà rất ngạc nhiên sững sốt nửa ngày, nhất thời cúi đầu ủ rũ, nhưng lại đột nhiên phẫn nộ đến cầm thật chặt nắm lôi kiếm: "Có thể, có thể coi là là như vậy, lẽ nào chúng ta liền trơ mắt nhìn nó hành hung làm ác?"

"Đương nhiên không thể, vì lẽ đó. . . Chúng ta cần giúp đỡ." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, "Ta nghĩ, tiền này đường phủ đã có yêu quái, cái kia tất nhiên cũng sẽ có tu chân Luyện khí sĩ đi, nếu như có thể tìm tới bọn họ hỗ trợ. . ."

Có đạo lý a, Yến Xích Hà nghe được sáng mắt lên, ngay lập tức sẽ không thể

chờ đợi được nữa kéo hắn: "Vậy còn chờ gì, chúng ta hiện tại liền đi tìm người hỗ trợ!"

"Đừng nghịch, chúng ta ít nhất phải trước tiên hỏi thăm một chút đi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trắng, "Ngươi biết đến, như Luyện khí sĩ loại này hi hữu sinh vật, thông thường đều sinh sống ở danh sơn di tích cổ bên trong, luôn không khả năng tại bên Tây Hồ người như thế triều mãnh liệt địa phương, tùy tùy tiện tiện liền. . ."

"Tiểu nương tử, tiểu sinh có lẽ rồi!" Còn chưa nói hết đây, phía sau cách đó không xa liền vang lên một cái thô giọng, "Quan quan cái kia con chim gáy, tại hà cái kia chi châu, hiếm thấy hôm nay có duyên gặp gỡ, nhưng lại không biết tiểu nương tử có từng gả nhân gia?"

Ta sát! Lời này nghe thật quen tai!

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên quay đầu, sau đó mấy giây sau, hắn liền thật sự trợn mắt ngoác mồm ——

Không sai, liền tại Tây Hồ bến tàu đò bên cạnh, một cái đại hán mặt đen đang mở cờ trong bụng sửa sang lại nho bào, lại khoe khoang nhã nhặn lắc mạ vàng quạt giấy, ngăn cản một vị mới vừa từ thuyền bên trên xuống tới khuôn mặt đẹp đại gia khuê tú. . .

Phốc! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, đợi lát nữa, nếu như ta không nhìn lầm, cái tên này giống như là. . . Trâu! Ma! Vương!

Không sai, chính là Ngưu Ma Vương, thật trăm phần trăm Ngưu Ma Vương, cái tên này như trước là quen thuộc không vừa vặn nho bào, như trước là rất cường hào mạ vàng quạt giấy, như trước là sai lầm chồng chất đọc thuộc lòng thơ văn, liền ngay cả ngăn cản vị kia khuôn mặt đẹp khuê tú sắc mị mị vẻ mặt, cũng như trước kia. . . Không đúng, phải nói, so trước đây càng càng sắc mị mị rồi!

Trên thực tế, vị kia đại gia khuê tú cũng đã bị dọa sợ, đúng là bên cạnh mấy

cái hầu gái vẫn tính có can đảm, nơm nớp lo sợ tiến lên đưa tay ngăn cản:
"Ngươi, ngươi dã nhân này, muốn đối với tiểu thư nhà ta làm gì?"

"Đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm a." Ngưu Ma Vương mặt mày hờn hở, không biết từ đâu biến ra một cái cọ vẽ cùng vài tờ giấy vẽ, "Khặc khặc, kỳ thực là như vậy, tiểu sinh am hiểu nhất chính là họa sĩ vật rồi, vừa nhìn thấy tiểu thư ngài đẹp như họa bên trong tiên tử, đột nhiên liền cảm thấy linh cảm dạt dào. . . Vân vân, ta còn chưa nói hết đây, các ngươi muốn đi đâu?"

Giời ạ, như vậy cũng được, lại còn có thể rất nhanh thức thời, từ ngâm thơ phao em gái đổi thành vẽ phao em gái?

Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, đúng là bên cạnh Yến Xích Hà nhìn ra hai mắt đậm đà, đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên rút ra năm lôi kiếm: "Có gì đó quái lạ! Kẻ này quanh thân yêu khí quấn quanh, rõ ràng là. . . Yêu nghiệt!"

"Hả? Ai kêu ta?" Nghe được yêu nghiệt hai chữ này, hiện đang đến gần Ngưu Ma Vương ngắn người, đột nhiên theo bản năng quay đầu.

Kết quả mấy giây sau, chờ hắn trông thấy tỏ rõ vẻ quái lạ Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm trổ mắt ngoác mồm, tiếp theo đón lấy mãn đòn mặt lén cả người run rẩy. . .

Ngày hôm nay khí trời thật tốt, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, thuận lợi kéo như gắp đại địch Yến Xích Hà: "Thiếm!"

"Chạy đi đâu?" Trong phút chốc, Ngưu Ma Vương đã giật tím mặt, trực tiếp bỏ qua cái gì cọ vẽ giấy vẽ tương đương, đằng đằng sát khí lao nhanh xông lại, "Đại gia ngươi, ngươi cái câu dẫn đại tẩu khốn nạn, lão tử ngày hôm nay nhất định phải. . ."

"Nương nương, ngươi làm sao đến rồi?" Hứa Tri Hồ đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh hô to một tiếng.

"Làm sao? Làm sao?" Vừa còn đằng đằng sát khí Ngưu Ma Vương, lập tức rất nhuần nhuyễn ôm đầu tồn, bất quá mấy giây sau, hắn ngay lập tức sẽ ý thức được chính mình mắc lừa bị lừa, "Vô liêm sỉ, còn dám gạt ta, lão tử cùng ngươi. . ."

"Đừng nghịch, đừng nghịch." Hứa Tri Hồ mau mau nói sang chuyện khác, "Lại nói, lão ngươi, ngươi không phải theo Thạch Cơ nương nương sao, làm sao đột nhiên chạy đến nơi đây đến rồi?"

"Phí lời, lão tử đương nhiên là. . ." Ngưu Ma Vương hung tợn phun bạch khí, bất quá nói được nửa câu, nhưng lại đột nhiên ngẩn người, "Ngươi ồ, nương nương nói tính tới ngươi ngày hôm nay sẽ ở này xuất hiện, cố ý gọi ta ở chỗ này chờ ngươi, vẫn đúng là chuẩn a!"

"Ồ? Tìm ta?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc, không nhịn được cùng Yến Xích Hà hai mặt nhìn nhau.

"Không sai, chính là tìm ngươi." Ngưu Ma Vương phẫn nộ nhìn hắn, tựa hồ còn muốn trước tiên đánh hắn một trận lại nói, bất quá sững sốt chốc lát vẫn là lạnh râm một tiếng, tức giận trực tiếp xoay người mà đi ——

"Đừng dài dòng, cùng lão tử đến là được rồi. . . A, đúng rồi, nương nương nói, ngươi nên còn có người đồng bạn, là cái xui xéo ngu ngốc thêm tương tư đơn phương mê gái. . . Này, Đại Hồ Tử, nhìn cái gì vậy, ta lại không có nói ngươi. . . Khốn nạn, ngươi dám rút kiếm?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 52: Tương Phùng Cần Gì Từng Quen Biết

Sau năm phút, trải qua một trận hỗn chiến, kỳ quái tổ ba người rốt cục chính thức ra đi!

Dọc theo tó đê vẫn hướng nam đi, Ngưu Ma Vương bụng bầm tím mắt trái, hung tợn trừng mắt Yên Xích Hà, người sau đồng dạng bụng bầm tím mắt phải, không cam lòng yếu thế trừng trở lại, nhìn dáng dấp bất cứ lúc nào cũng sẽ lại đánh một trận. . .

"Khặc khặc!" Hứa Tri Hồ rốt cục không nhìn nổi, mau mau nói đánh gãy, "Được rồi, được rồi, đại gia đều là bằng hữu mà."

"Phi, ai cùng này yêu nghiệt là bằng hữu?" Yên Xích Hà đại nghĩa lẫm nhiên ngẩng đầu lên, "Nếu không là hiện tại muốn đi tìm vị kia Thạch Cơ nương nương, bần đạo ngay lập tức sẽ thay thiên hành. . . A, lại nói ngược lại, vị kia Thạch Cơ nương nương là người nào?"

Tốt ván đẽ, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, quyết định trước tiên cho yến đại sư đánh dự phòng châm: "Là như vậy, vị kia nương nương là chúng ta đồng cương 10 vạn yêu núi. . . Ạch, quên đi, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là nàng có chút bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, thuốc không thể dừng lại!"

"Lăn, ngươi mới bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, ngươi mới thuốc không thể停đi!" Còn chưa nói hết đây, bên cạnh Ngưu Ma Vương đột nhiên liền nỗi giận.

"Ồ? Lão ngưu ngươi không có lầm chứ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc quay đầu

nhìn hắn, "Ta nhớ tới a, ngươi nguyên lai bị nương nương nắm lấy thời điểm, hận không thể bắt cứ lúc nào ở sau lưng đâm dao, làm sao hiện tại đột nhiên trở nên trung thành tuyệt đối?"

"Ngươi, ngươi quản ta a!" Ngưu Ma Vương đột nhiên mẫn đở mặt lên, áp úng nói không ra lời.

Thật kỳ quái phản ứng, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn hắn, càng xem càng cảm giác rằng có vấn đề, đột nhiên linh cảm thoáng hiện, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh: "Ta sát! Đợi lát nữa, lão ngưu ngươi đừng nói cho ta nói, ngươi thích. . . A!"

Còn chưa nói hết đây, Ngưu Ma Vương liền tỏ rõ vẻ lúng túng xông lên, một cái che cái miệng của hắn: "Vô liêm sỉ, ngươi nói lớn tiếng như vậy làm gì, nếu để cho Thạch Thạch nghe được. . ."

"Thạch Thạch. . ." Hứa Tri Hồ đâu tiên là sờn cả tóc gáy, tiếp theo đón lấy nỗi lòng tôn kính, cuối cùng cảm giác rằng cái tên này nhất định là thôi đi phong trâu bênh.

Đừng đùa, vị kia nương nương chí ít là nguyên đĩnh cao tu vi, hơn nữa là đông cương 10 vạn yêu núi thực tế người trông coi, lão ngưu một mình ngươi núi xanh thăm núi nhỏ yêu vương, vẫn là tán gái cơ bản dựa vào cướp loại kia, lại dám. . . Giời ạ, ngươi điên rồi sao, lẽ nào là bởi vì mỗi ngày bị vị kia nương nương dùng chớp giật đánh, đánh đến Stockholm tổng hợp chứng phát tác sao?

"Đánh là thân mảng là yêu, hiểu không?" Ngưu Ma Vương tỏ rõ vẻ hướng về ngang đầu lên, trong mắt lóng lánh dịu dàng lệ quang, "Nói thật sự, mỗi lần Thạch Thạch dùng chớp giật quất ta thời điểm, nàng loại kia thở phì phò dáng vẻ, loại kia tỏ rõ vẻ giận dữ vẻ mặt, đúng là, đúng là. . . Quá đẹp rồi!"

Nói như vậy, hắn xoa xoa khói mắt, lại thêm tình chân thành thở dài: "A, mỗi khi vào lúc này, ta sẽ nhớ tới một thủ dân dao —— tại đâu nơi xa

xôi, có vị cõi nương tốt, ta nguyện làm một cái tiểu trâu, hầu ở nàng bên cạnh, làm cho nàng dùng cái kia tinh tế roi, nhẹ nhàng đánh ở trên người ta. . ."

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà liếc nhìn nhau, rất hiểu ngầm đến có kết luận —— "Không có cứu!"

Được rồi, dứt bỏ cái này kỳ quái để tài không nói chuyện, lúc này tại xuyên qua tó đê sau, ba người lại dọc theo tảng đá nhai đi rồi một lúc, nhưng rốt cục nhìn thấy phía trước nơi khúc quanh có một tòa rất nhã trí khách sạn.

Cùng Tiền Đường phủ vùng sông nước khí tức khá là phù hợp, toà này thanh ngói mái cong nhã trí khách sạn, cũng có Giang Nam vùng sông nước nho nhã mùi vị, trước cửa hai khóa đón khách tùng, ngoài cửa sổ một dòng sông nhỏ chảy xuôi trải qua, hơn nữa lúc này hạ xuống một hồi mờ mịt mưa nhỏ, để phòng xá phảng phất tắm rửa tại thanh nhã trong hơi nước.

"A, chính là này rồi!" Ngưu Ma Vương nhanh chân đi đến khách sạn trước cửa, đang muốn đẩy cửa thời điểm suy nghĩ một chút, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, dùng loại kia rất ai oán ánh mắt nhìn sang. . .

"Híc, lão ngưu ngươi muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ bị xem sợ nỗi da gà, theo bản năng kéo qua Yến Xích Hà.

Không nói gì, Ngưu Ma Vương kế tục rất ai oán nhìn hắn, qua nửa ngày đột nhiên lại hung ác nói: "Nghe rõ, ngươi cái không có nghĩa khí khốn nạn, nếu như dám theo ta cướp Thạch Thạch mà nói, lão tử tới tấp chung liền chặt chết ngươi!"

"Nói thật hay giống ta không cùng ngươi cướp Thạch Thạch, ngươi thì sẽ không chém chết ta tựa như. . ." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, bất quá vẫn là lập tức rất chăm chú giơ tay lên, "Vâng vâng vâng, ta dùng ta tiết tháo bảo đảm, coi như vị kia nương nương khóc lóc hô phải gả cho ta. . ."

"Tướng công" còn chưa nói hết đây, một cái tràn ngập kinh hỉ duyên dáng gọi

to thanh, đột nhiên liền từ bên đường truyền đến.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ theo bản năng quay đầu, sau đó liền, sau đó liền hai mắt đăm đăm.

Trong phút chốc, liền nhìn thấy bên đường một chiếc xe ngựa hoa lệ bên trong, một vị điềm đạm đáng yêu mềm mại mỹ nhân nhã theo làn váy, lệ quang dịu dàng một đường chạy tới lại đây, cách xa mấy mét liền khóc không thành tiếng, nhũ yến đầu lâm tựa như vọt vào hắn hoài bão.

"Ta sát, tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm giơ tay lên.

Đừng động tình huống thế nào, chí ít vào lúc này, vị này mềm mại mỹ nhân đã dính sát vào hắn lồng ngực, khóc đến nước mắt như mưa ta thấy mà yêu: "Ô ô ô, tướng công, ta suýt chút nữa cho rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi, ô ô ô, ngươi nếu như không nữa đến, ta liền muốn đâm đầu xuống hồ theo ngươi cùng đi rồi!"

Đợi lát nữa, đợi lát nữa, ta cảm giác răng ta cần trước tiên yên tĩnh một chút!

Hứa Tri Hồ rất mờ mịt quay đầu, xem trước một chút tỏ rõ vẻ khiếp sợ Yến Xích Hà, lại nhìn nghiêng răng nghiêng lợi Ngưu Ma Vương, cuối cùng nhưng rốt cục đưa mắt rơi vào trước ngực vị kia mềm mại mỹ nhân trên người: "Híc, tại sao, cô nương ngươi xem ra có chút mất... Phốc!"

Mấy giây sau, các nhận ra vị này nhu nhược mỹ nhân là ai sau đó, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền miệng đầy phun nãi rồi!

Không sai, không sai, tuy nói không có cái kia trương màu phấn hồng giường lớn, cũng không có cái kia bàn hạt vừng tiểu tùng bính, có thể coi là hóa thành tro, cũng nhận được vị này mềm mại mỹ nhân chính là... Ta sát, nương nương, ngại tại náo loại nào a?

"Đừng nói chuyện, hôn ta... Không đúng, là ôm chặt ta." Thạch Cơ nương

nương cười tủm tỉm nhỏ giọng nhắc nhở, trong nháy mắt lại nước mắt rưng rưng
ngẩng đầu lên, điềm đạm đáng yêu nhìn hắn, "Tướng công, cái gì đều đừng nói,
tuy rằng mỗ mỗ không cho chúng ta cùng nhau, nhưng Tiểu Thiến đã sớm là
người của ngươi rồi!"

"Phốc! Tiểu Thiến? Mỗ mỗ?" Hứa Tri Hồ lần thứ hai miệng đầy phun nước,
"Đợi lát nữa, cái kia ta là . . ."

"Ồ, vị này chính là thải thần hiền đệ chứ?" Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy
lữ điểm chưởng quỹ lao ra, tỏ rõ vẻ cảm động nhìn hắn, "A a a, thải thần hiền đệ,
ngươi thực sự là có phúc lớn, Tiểu Thiến cô nương tại đây đợi ngươi bảy ngày
bảy đêm, ngươi nếu như không nữa từ mỗ mỗ nơi đó thoát thân trở về, nàng liền
muốn liều lĩnh nguy hiểm trở lại tìm ngươi."

"Đợi lát nữa, tìm ý của ta là?" Hứa Tri Hồ thông minh ngạch trống hiến nhiên
thiểu nghiêm trọng.

"Tướng công, ngươi không cần phải nói, ta đều hiểu." Thạch Cơ nương
nương đột nhiên che cái miệng của hắn, sau đó vừa giống như quyết định tựa
như, hàm xấu hổ nắm bắt góc áo, "Hừm, tối hôm nay, tối hôm nay chúng ta liền
kết hôn!"

"Phốc! Thành cái gì?" Hứa Tri Hồ trợn mắt lên.

"Kết hôn! Kết hôn! Nhất định phải kết hôn!" Lời còn chưa dứt, bên cạnh vị
kia chưởng quỹ lại nhảy ra tham gia trò vui, lập tức cười ha ha vung tay lên,
"Thải thần hiền đệ, ngươi yên tâm được rồi, phòng cưới rượu mừng khăn quàng
vai phượng quan ta đều dự bị được rồi, bảo đảm hiện tại liền có thể. . . Ồ, các
ngươi còn tại chờ cái gì, nhanh giúp thải thần hiền đệ thay y phục, không muốn
làm lỡ giờ lành!"

Chính đang chờ câu này, một đám người hâu lập tức đầy nhiệt tình lao ra,
trực tiếp kéo Hứa Tri Hồ liền hướng trong khách phòng kéo dài, Thạch Cơ
nương nương tỏ rõ vẻ ứng đón làm hạnh phúc trạng thu về tay, vẫn nhìn phòng

khách mòn nhẹ nhàng đóng lại, sau đó cõng hàm xấu hổ nhắc theo làn ván, theo mấy vị hầu gái đi đổi hôn phục đi tới. . .

Chỗ lát không tới, nguyên lai rộn rộn ràng ràng lữ cửa tiệm, đột nhiên liền trước cửa có thể giăng lưới bắt chim rồi!

Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà còn tỏ rõ vẻ ngớ ra trạm ở trong gió, qua cực kỳ lâu sau đó, Yến Xích Hà đột nhiên rất cứng ngắc uốn éo cái cổ: "Híc, trâu yêu, mới vừa vị kia muôn kết hôn Tiểu Thiến, lẽ nào chính là ngươi yêu thích. . ."

Đại gia ngươi, nhắc lại cái này lão tử cùng ngươi liều mạng!

Ngưu Ma Vương nghiến răng nghiến lợi nửa ngày, chỉ có thể lệ rơi đầy mặt u oán thở dài, vuốt ngực tự mình an ủi: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chỉ là diễn kịch, chỉ là diễn kịch. . . Các loại, đợi lát nữa, vạn nhất đùa mà thành thật làm sao bây giờ, vạn nhất tên kia tiến vào động phòng, nhìn thấy như hoa như ngọc Thạch Thạch, đột nhiên nắm giữ không được làm sao bây giờ?"

Không muốn a không muốn, nghĩ đến tình cảnh đáng sợ này, Ngưu Ma Vương quả thực là tỏ rõ vẻ co giật cả người run rẩy, hận không thể lập tức vọt vào ngăn cản nhập động phòng, có thể vấn đề là, có thể vấn đề là, Thạch Thạch đã từng nói, bất luận xuất hiện tình huống thế nào, không có mệnh lệnh của nàng đều không cho phép vào đi, thế nhưng thật sự không tiến vào, hai người bọn họ nếu như thật sự gạo nấu thành cơm. . .

Thật đáng thương, Yến Xích Hà ở bên cạnh nhìn ra rất là đồng tình, không nhịn được thở dài một tiếng, lấy ra một bình rượu đưa cho hắn: "Ai, lão huynh, nghĩ thông điếm đi, uống chút rượu ngủ một giấc là tốt rồi. . . Bình tĩnh, bình tĩnh, kỳ thực đi, trên đời này thương tâm người cũng không vượt qua ngươi một cái!"

"Ồ?" Ngưu Ma Vương thuận lợi tiếp nhận bầu rượu, nhưng rất kinh ngạc mở to hai mắt, "Cái kia ai, nghe ý của ngươi, lẽ nào ngươi cũng có rất yêu thích cô

nương bị. . ."

"Ai!" Yến Xích Hà rất tang thương cô đơn nhìn trời, cầm lại bầu rượu ùng ục ùng ục uống một hớp lớn, khóc mắt đều lập loè óng ánh nước mắt.

A a a, tương phùng cần gì từng quen biết, cùng là thiên nhai lưu lạc người a!

Thời khắc này, Ngưu Ma Vương nhìn phía Yến Xích Hà trong ánh mắt, đột nhiên liền có thêm vài phần thương hại mấy phần đồng tình mấy phần tinh táo nhung nhớ, thậm chí đều không kìm lòng được đưa tay ra, dùng sức nắm chặt tay của đối phương bối: "Lão đệ, ngươi. . . Không dễ dàng a!"

Cũng vậy, Yến Xích Hà đồng dạng nắm chặt tay của hắn, rất dùng sức quo quơ: "Lão huynh, ngươi. . . Cũng không dễ dàng a!"

Kết quả là, liền tại này hoàng hôn dưới trời chiều, nửa khắc đồng hồ trước còn đánh cho sưng mặt sưng mũi hai tên này, lúc này đột nhiên liền tương phùng hận muộn nhìn nhau không nói gì chỉ có lệ ngàn hành, ánh mặt trời đem bọn họ cái bóng kéo đến mức rất trường rất dài, cái kia hai cái tay đến màn đêm buông xuống, đều vẫn là nắm thật chặt thế ——

"Lão huynh. . ."

"Lão đệ. . ."

"Hỏi thế gian tình là gì?"

"Luôn!"

"Ô ô ô, uống rượu!"

"A rượu. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 53: Đêm Động Phòng Hoa Chúc

Hắt xì!

Lại như là cảm giác được ngoài khách sạn đáng sợ u oán, hầu như tại đồng thời, vừa bị đẩy mạnh lâm thời động phòng Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền không nhịn được rùng mình lạnh lẽo. . .

Bất quá, vén vẹn mấy giây sau, hắn liền không có thời gian lo lắng ngoài khách sạn diện cái gì u oán rồi!

Vào giờ phút này, lâm thời bị cải trang thành động phòng phòng khách bên trong, đã khắp nơi dán đầy vui sướng đỏ thẫm chữ hỷ, màu đỏ nhạt ấm áp mừng ánh nến mang dưới, Nhiếp Tiểu Thiến. . . Không đúng, Thạch Cơ nương nương đang ăn mặc phượng quan khăn quàng vai, hàm xấu hổ ngồi ở bên giường duyên chờ, hồng khăn voan còn rất thiện thùng yếu ớt run rẩy. . .

Giời ạ, đây là ảo giác đi, đây nhất định là ảo giác đi!

Hứa Tri Hồ hai mắt đăm đăm sững sốt nửa ngày, rõ cục không nhịn được cắn thận từng ly từng tý một tập hợp đi tới, đưa tay ra tại Thạch Cơ nương nương trước mặt quơ quơ: "Híc, nương nương, ngài ngày hôm nay uống thuốc sao?"

"Tướng công, ngươi làm gì thế hỏi nhân gia có hay không uống thuốc đây?"
Thạch Cơ nương nương rất thiện thùng xốc lên hồng khăn voan một góc, ẩn tình đưa tình nhìn hắn, "Ồ, tướng công, lẽ nào ngươi không tính cùng ta sớm một chút sinh đứa bé, vì lẽ đó muốn cho ta ăn loại thuốc kia sao?"

Này này này, gần như liền được rồi a!

Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì nhìn nàng, dứt khoát trực tiếp cắt vào đề tài chính: "Được rồi, được rồi, nương nương ngài đừng nghịch, nơi này lại không có người ngoài tại, nói thăng đi, tại sao phải theo ta diễn cái gì đêm động phòng hoa chúc hí?"

"Ô, ta không có tại diễn a!" Thạch Cơ nương nương rất vô tội mở to hai mắt, bất quá mấy giây sau, các nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ đã chuẩn bị lách mình, chỉ có thể thật đáng tiếc thở dài, "Được rồi, được rồi, nói chính sự, Tri Hồ a, nghe nói ngươi gần nhất tại chùa Lan Nhược làm được rất tốt, vẫn cùng Hắc Sơn cái kia lão yêu đối đầu?"

Được rồi, tin tức lưu truyền đến mức thật nhanh, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm: "Chuyện không liên quan đến ta a, ta chỉ là mang theo Xích Xích Mộc Liễu các nàng làm giàu làm giàu mà thôi, ai biết cái kia Hắc Sơn lão yêu. . . Ạch, đợi lát nữa, nương nương ngài tới tìm ta, sẽ không là vì?"

Không sai! Chính là vì cái này!

Vừa còn cười tủm tỉm Thạch Cơ nương nương, đột nhiên liền bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ phát tác, đắng đắng sát khí lạnh rên một tiếng: "Chỉ là Hắc Sơn yêu nghiệt, thật là to gan, dám thừa dịp Bản cung bế quan, cấu kết người ngoài trộm đi Hắc Sơn sơn thần ấn. . . Hừ hừ, bây giờ Bản cung từng bước khôi phục, đang muốn một lần nữa chỉnh đốn đông cương, để này yêu nghiệt to gan biết mạo phạm Bản cung kết cục!"

Tốt, tốt, Hứa Tri Hồ đối với động tác này hai tay tán thành.

Nói thật sự, chùa Lan Nhược cùng Hắc Sơn lão yêu cùu xem như là kết làm, ngày hôm qua còn đại chiến một hồi tối, nếu như vị này nương nương chịu tự mình ra tay, giải quyết chùa Lan Nhược cái này nỗi lo về sau, vậy thì. . . Ô?

Giống như có chỗ nào không đúng, hắn tỉ mỉ đánh giá Thạch Cơ nương nương, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ: "Híc, nương nương, ngươi sẽ không là dự định, để ta đi làm thịt tên kia chứ?"

Trả lời!

Thạch Cơ nương nương mới vừa còn đắng đắng sát khí đây, vào lúc này đột nhiên liền lại mặt mày hớn hở, còn trực tiếp tới kéo tay của hắn, rất nhiệt tình quơ quơ: "Ồ ha ha ha, Tri Hồ a, ngươi quả nhiên không hổ là Bản cung dưới trướng đắc lực nhất sơn thần. . . Rất tốt, nếu ngươi chủ động xin đi đánh giặc, cái kia chuyện này liền giao cho ngươi rồi!"

Này này này, ta chủ động xin đi đánh giặc cái sợi lông a?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng: "Cái kia cái gì, nương nương, lấy thực lực của ngài, trực tiếp giết chết Hắc Sơn lão yêu cần phải rất dễ dàng, làm gì nhất định phải làm cho ta ra tay a?"

"Bởi vì, Bản cung có bệnh a!" Thạch Cơ nương nương đàng hoàng trình trọng chỉ mình, suy nghĩ một chút lại duỗi ra tay, lời nói ý vị sâu xa vô bả vai hắn, "Hơn nữa, cái này cũng là vì rèn luyện các ngươi người trẻ tuổi mà, nha ha ha ha, Bản cung đúng là để tâm lương khổ a!"

Để tâm lương khổ ngươi cái quý a, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa phun ra một ngụm máu đến: "Đừng, đừng náo rồi, ta ngược lại thật ra thật muốn giết chết Hắc Sơn lão yêu, đỡ phải hắn cách mấy ngày liền đến gây phiền phức, có thể vẫn đề là, tên kia ánh sáng phân thân chính là người nguyên đỉnh cao, bản tôn càng là nguyên cấp thấp, chúng ta Đông Minh Sơn thêm chùa Lan Nhược trói một khối, cũng không biết có đủ hay không hắn đánh?"

"Vì lẽ đó a, Bản cung này liền cố ý đến giúp ngươi mà." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm nhìn hắn, "Trên thực tế, cái kia lão yêu cũng không có ngươi nghĩ đến mạnh như vậy, phải biết hắn tu luyện cái kia môn bí pháp, phân thân cùng bản tôn chặt chẽ liên kết, ngươi nửa tháng này đến, giải quyết hắn hai cái phân thân, đã sớm để hắn bản tôn thực lực tổn thất lớn. . ."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc sờ sờ căm, "Kia chính là nói, nếu như chúng ta đem hắn còn lại hai cái phân thân cũng giải quyết, hắn bản tôn có lẽ sẽ trực

tiếp rơi xuống đến người nguyên đinh cao?"

"Không sai." Thạch Cơ nương nương rất vui vẻ chi lên cẩm, "Đây chính là, tại sao Bản cung sẽ ở Tiền Đường phủ chờ các người nguyên nhân. . . A, hôm nay giữa trưa, các người là không phải nhìn thấy cái kia bức ma phân thân?"

Giống như là có nha, Hứa Tri Hồ theo bản năng gật gù, nhưng lại đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ: "A, ta đã hiểu, cho nên nói chúng ta hiện tại mục tiêu, chính là giải quyết này con bức ma phân thân, để Hắc Sơn lão yêu thực lực lần thứ hai bị hao tổn?"

Đúng, chính là cái dạng này, Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm quay đầu nhìn ngoài cửa sổ: "Cái kia yêu nghiệt không biết muốn làm cái gì, nửa năm trước liền phái này con bức ma phân thân, tại Tiền Đường phủ một vùng cướp bóc tân nương, đến hôm qua mới thôi, đã có hai mươi vị tân nương bị nó cướp đi!"

"Có chuyện như vậy?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, thế nhưng rất nhanh sẽ phản ứng lại, suy tư nhìn một chút động phòng, "A, cái kia, chúng ta cố ý diễn đêm động phòng hoa chúc hí, chính là vì đem này con bức ma dẫn ra?"

"Trả lời!" Thạch Cơ nương nương rất vui vẻ nhấp ngụm trà, "Cái kia bức ma phân thân hành tung quý dị nham hiểm狡猾, vì dẫn nó đi ra, Bản cung tại Tiền Đường phủ bày hai tháng cục, cố ý tạo cái gì Tiểu Thiến chờ đợi phu quân sự tình, để hơn một nửa cái Tiền Đường phủ người đều biết, sau đó. . . Nha ha ha ha ha!"

Nói tới chỗ này, vị này nương nương mặt mày hớn hở vung lên gáy ngọc, tỏ rõ vẻ đều viết "Đến biểu dương ta ba" tự hào vẻ mặt.

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ cũng thật là nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ nương nương ngài cũng thật là để tâm lương khổ, ở tình huống như vậy, động bên trong phòng có người theo ta, bên ngoài có Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà, này nêu như lại để cái kia bức ma đào tẩu, vậy thì đúng là không khoa học.

Bất quá, lại nói ngược lại a, biên cỗ sự liền biên cỗ sự được rồi, cái này Ninh
Thái Thần cùng Nhiếp Tiểu Thiến... Mồ hôi một cái, ta có thể hỏi một chút,
nương nương ngài là thế nào nghĩ tới hai người này tên sao?

"Ồ?" Thạch Cơ nương nương trái lại rất kinh ngạc nhìn hắn, "Đây không phải
là ngươi trước đây cho cái kia sáu cái tiểu loli giảng cỗ sự sao, ta khi đó vừa vặn
nghe được, giống như là nói sách gì sinh cùng nữ tử bỏ trốn, còn có cái mõ mõ
phản đối... Ồ? Lẽ nào ta nghe lầm?"

Ngươi không sai, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, đột
nhiên nhớ tới đến mình vẫn đúng là giảng qua cỗ sự này, chỉ chăng qua vì dính
đến chùa Lan Nhược cùng thụy yêu mõ mõ, vì lẽ đó liền sửa thành gia tộc gì ân
oán tình cừu...

"Cái kia là được rồi a." Thạch Cơ nương nương lại cười híp mắt nhìn hắn,
"Được rồi, tất cả đều từng giải thích rồi, còn có vấn đề gì?"

"Cái này mà..." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, sau đó tỏ rõ vẻ
nghiêm túc giơ tay lên, "A, ta chỉ có một vấn đề cuối cùng —— nếu như nói, cái
kia bức ma không thích Nhiếp Tiểu Thiến cỗ sự... Ế?"

Sự thực chứng minh, cái kia bức ma rất yêu thích Nhiếp Tiểu Thiến cỗ sự!

Trong phút chốc, chỉ nghe ngoài cửa sổ truyền đến thưa thớt nhẹ vang lên
thanh, lạnh lùng gió lạnh gào thét mà qua, cuốn lên trong đình viện lá rụng...

"Đến rồi!" Thạch Cơ nương nương cười híp mắt vung lên khéo môi, lập tức
ngồi trở lại đến mép giường trên, hàm xấu hổ nắm bắt góc áo.

"Thật nhanh!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, cũng đi nhanh lên đến
bên cạnh bàn, làm ra bưng lên rượu giao bối tư thế.

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy ngoài cửa sổ trong bóng đêm, cái kia
đen nhánh bức ma từ trên trời giáng xuống, vô thanh vô tức rơi vào đối diện trên

mái hiên, lại mở to đở chót như máu tà ác con ngươi, tràn ngập cảnh giác hướng động phòng bên này trông lại.

Chỉ chốc lát sau, đang nhìn đến động phòng bên trong điểm đậm đáng yêu mỹ nhân sau đó, này xích mắt bức ma đột nhiên lộ ra nham hiểm nụ cười, bỗng nhiên đánh hai cánh nhảy lên một cái, thế như mũi tên nhọn hướng về cửa sổ phóng tới.

Nhưng mà, liền tại hâu như muốn chạm tới bệ cửa sổ trong nháy mắt, nó lại đột nhiên không có dấu hiệu nào bỗng nhiên giương lên, cánh dơi chùi trên cửa sổ lên tới cao mấy chục mét không, tiếp theo đón lấy lần thứ hai xoay quanh hạ xuống, trở lại đối diện trên mái hiên, kế tục âm trầm nhìn phía động phòng.

Giảo hoạt gia hỏa, đều đến cái trình độ này, lại còn đang thăm dò?

Hứa Tri Hồ ở trong lòng thở dài, bưng lên rượu giao bôi đi tới Thạch Cơ nương nương bên cạnh, mượn cơ hội nhẹ giọng lại nói: "Nương nương, ta mới vừa đột nhiên nghĩ đến cái lỗ thủng, Hắc Sơn lão yêu giống như từng thấy ta?"

"Yên tâm, này con bức ma phân thân không có hồi qua Hắc Sơn." Thạch Cơ nương nương rất thận thùng uống xong rượu giao bôi, lại nhìn như lơ đãng liếc một cái ngoài cửa sổ, "Bất quá, này yêu nghiệt xác thực rất giảo hoạt, xem ra muốn cho nó thả xuống hoài nghi đi vào, Bản cung không thể không. . ."

"Không thể không?" Hứa Tri Hồ rất mê hoặc sờ sờ căm, đột nhiên có loại rất kỳ quái. . . Ta sát!

Sau một khắc, chưa kịp hấn phục hồi tinh thần lại, liền cảm thấy dưới chân bị nhẹ nhàng một câu, nhất thời không cách nào khống chế về phía trước ngã sấp xuống, lại vừa vặn trực tiếp đem Thạch Cơ nương nương cho nhào ngã ở trên giường rồi!

"A, tướng công, ngươi thật là hư. . ." Bị hấn đặt ở dưới thân, Thạch Cơ nương nương tỏ rõ vẻ đở ửng nhắm mắt lại hờn dỗi, ngón tay nhưng chăm chú ôm lấy

vật áo của hắn không cho hắn lên, "Không muốn, không nên như vậy gấp mà, ta ta còn chưa chuẩn bị xong đây."

Được rồi, biết rõ đây là đang diễn trò, nhưng nhìn gần trong gang tấc ứng đở kiều dung, lại nghe này có thể khiến người ta toàn thân như nhũn ra thẹn thùng âm thanh, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy, Ạch, giống như bài trừ thân phận cùng bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ không đề cập tới, vị này nương nương đúng là vị rất khó gặp đại mỹ nhân a . . .

Bất quá, cũng là suy nghĩ lung tung mấy giây, hắn ngay lập tức sẽ rất không nói gì nguýt nguýt: "Mồ hôi một cái, nương nương, ngài như thế không tiết tháo thời điểm, hơi hơi cũng suy tính một chút tâm tình của ta . . . Không đúng, phải nói, suy tính một chút bên ngoài ta cái gia hỏa tâm tình!"

Nói tới một chút đều không sai!

Trên thực tế, lúc này bên ngoài trong một góc khác, ta đầu uống say trâu đã đăng đăng sát khí chép lại búa lớn, liền muốn hai mắt đỏ chót giết ra ngoài liều mạng: "Ngươi ô! Không có nghĩa khí a không có nghĩa khí, ngươi cái câu dẫn đạiẫu khốn nạn, có bản lĩnh đừng chạy, lão tử ngày hôm nay nhất định phải đem ngươi khám thành mùi cá thịt sợi!"

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Bên cạnh Đại Hồ Tử mau mau ôm chặt lấy hắn, tỏ rõ vẻ tang thương nhiều lần an ủi, "Lão ngưu, nhịn một chút, nhịn một chút liền đi qua, kỳ thực lão Hứa chính là đang diễn trò, ngươi xem thân mật quy thân mật, hắn đều không có đi ôm . . . Ta sát!"

Mới vừa nói xong đây, Hứa Tri Hồ liền thật sự "Chủ động" ôm lấy Thạch Cơ nương nương, hai người còn rất lâng mạn trở mình!

Thấy cảnh này, bên ngoài hai tên này đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, tiếp theo đón lấy lại bắt đầu nỗi trận lôi đình, bất quá cứ như vậy, đứng ở đối diện trên mái hiên cái kia xích mặt bức ma, nhưng rốt cục tiêu trừ cuối cùng một chút hoài nghi, lần thứ hai thế như mũi tên nhọn gào thét phóng tới.

Lần này, nó không còn bất kỳ thăm dò, trực tiếp hóa thành khói đen xuyên thấu qua cửa sổ khe hở, tiếp theo đón lấy đón gió loáng một cái, lần thứ hai ngưng tụ thành nửa người nửa bức yêu ma, còn chưa rơi xuống liền mở đở chót ma nhãnh, âm trầm cười lạnh một tiếng —

"Hai vị, chúc mừng tân hôn. . . Tê tê, bản tôn tới trễ một bước, có thể có quấy rối đến các ngươi động phòng hoa chúc?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 54: Đừng Nghịch

Đêm hôm khuya khoắt, động phòng hoa chúc, một cái dữ tợn yêu ma đột nhiên xông vào, đổi thành làng ngưới, ngưới sẽ có phản ứng gì?

Lại như những bị kinh sợ ngưới mới như thế, Hứa Tri Hồ đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm từ trên giường ngẩng, tiếp theo đón lấy rõ vẻ trắng xám cả ngưới run rẩy, cuối cùng còn rất phối hợp sợ hãi hét lên một tiếng: "Yêu. . . Yêu. . . Cứu mạng! Cứu mạng a!"

"Gọi đi, gọi đi, mặc sức gọi đi." Xích Nhãnh Bức Ma rất hưởng thụ híp mắt, nhưng lại duỗi ra đèn nhánh lưỡi dài, liếm liếm sắc bén như câu lợi trảo, "A, quên nói rồi, bản tôn vừa mới lúc tiễn vào, thuận lợi thả một cái phong âm thuật. . . Tê tê, hí hí hí tê."

Tiếng kinh hô đột nhiên ngừng lại, Hứa Tri Hồ thắt kinh che miệng, sợ hãi rụt rè lui về phía sau, nhưng vẫn là run rẩy mở hai tay ra, đem run lẩy bẩy Thạch Cơ nương nương hộ ở phía sau.

"Tướng công, ta thật sợ hãi, thật sợ hãi. . ." Thạch Cơ nương nương vẫn đúng là phối hợp, nắm chặt hắn góc áo, khóc đến nước mắt như mưa khóc không thành tiếng, xinh đẹp ngọc dung trên không có một chút nào màu máu.

Mồ hôi, nương nương ngài vẫn đúng là hội diễn, không đi Oscar cầm cái người tí hon màu vàng gì gì đó, thực sự là lãng phí rồi!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm, đương nhiên cũng không cam lòng yếu thế đem biểu hí tiễn hành tới cùng, lập tức cầm lấy trên bàn một cái giá cầm nến, run rẩy hoành ở trước ngưới: "Đừng, đừng lại đây, đừng tới đây a,

ngươi tới nữa, tiểu sinh liền muôn không khách khí rồi!"

"Thật sao? Ta cũng muôn nhìn một chút, ngươi dự định làm sao cái không khách khí pháp?" Xích Nhãnh Bức Ma cười gần về phía trước áp sát, lợi trảo tại trên tường mang theo lóng lánh đốm lửa nhỏ, phát sinh chói tai sắc bén âm thanh.

Khặc khặc khặc, đây là ngươi nói a!

Diễn tới đây cũng gần như, Hứa Tri Hồ xem nhìn đối phương đã sắp đến trước giường, thật sự cũng lười lại diễn thôii, trực tiếp liền ho nhẹ một tiếng ngồi thẳng lên.

"Cái gì?" Xích Nhãnh Bức Ma hơi ngạc nhiên, theo bản năng lộ ra cảnh giác biểu hiện.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ngươi bận rộn ngươi." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trả lời, lại cúi đầu nhìn một chút trong lồng ngực Thạch Cơ nương nương: "Khặc khặc, nương nương, nên ngài a . . ."

"Ta? Ta cái gì?" Thạch Cơ nương nương còn không có diễn đủ đây, vẫn cứ run rẩy trốn ở trong lồng ngực của hắn, lệ quang dịu dàng khóc không thành tiếng, "Ô ô ô, tướng công, chúng ta, chúng ta ngày hôm nay liền phải chết ở chỗ này sao, không, không, coi như là đến địa phủ, ta cũng không muôn cùng ngươi tách ra, ta muôn đời đời kiếp kiếp cùng với ngươi. . ."

Này này này, gần như liền được rồi a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, nhìn một chút đối diện đang tỏ rõ vẻ kinh ngạc vẻ mặt giãy dụa bức ma, lại nhìn trong lồng ngực còn tại nước mắt như mưa Thạch Cơ nương nương: "Cái kia cái gì, đại gia đều như thế bận rộn, nương nương ngươi liền sớm một chút quyết định, ta còn chờ cật dạ tiêu đây."

"Không, không muôn, tướng công, ta không sẽ rời đi ngươi." Thạch Cơ

nương nương nhập hí rất sâu a, lại còn nắm chặt vạt áo của hắn, óng ánh nước mắt theo hai gò má liên tục chảy xuôi, "Đời này kiếp này, ta là thê tử của ngươi, kiếp sau kiếp sau, ta y nguyên là thê tử của ngươi, ta cùng ngươi sinh tử gắn bó thề không chia cách, coi như biển cạn đá mòn thiên địa nứt toác vạn vật. . ."

Ta sát, thật sự được rồi a, này lại không phải tám giờ đương phim tình cảm!

Hứa Tri Hồ rốt cục không thể nhịn được nữa, trực tiếp cầm lấy Thạch Cơ nương nương đẩy về phía trước: "Quên đi, cái kia ai, ngươi không phải muốn cướp tân nương sao, đến đây đi, nhanh lên một chút mang đi, đừng khách khí!"

"Ây. . ." Chưa từng thấy như thế quý dị tình huống, Xích Nhãnh Bức Ma nhìn ra triệt để ngớ ra, chỉ cảm thấy trong đầu hỗn loạn tưng bừng.

Chỉ là sau một khắc, chờ nó đón nhận Thạch Cơ nương nương vô tội ánh mắt, đột nhiên liền cuồng loạn tiếng rít một tiếng, bỗng nhiên vung lên lợi trảo hung tợn bắn ra: "Vô liêm sỉ, lão tử không quan tâm các ngươi đang làm gì, nữ nhân này. . . Quy ta rồi!"

Tốt, Hứa Tri Hồ liền ôm hai tay đứng tại chỗ xem: "Vâng vâng vâng, không khách khí, chỉ để ý mang. . . Ta sát!"

Ra ngoài dự liệu, liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, cái kia Xích Nhãnh Bức Ma lại thật sự một cái bắt Thạch Cơ nương nương, tiếp theo đón lấy dùng sức đánh vỡ cửa sổ, liền muôn bỗng nhiên vỗ cánh bay lên trời.

Bị bức ma hung tợn bắt eo nhỏ nhăn, Thạch Cơ nương nương lại không có năng lực phản kháng chút nào, ngược lại là lệ quang liên liên run rẩy đưa tay ra, rất bi thương quay đầu nhìn hắn: "Tướng công, tướng công, đừng động ta, đáp ứng ta, ngươi phải chăm sóc thật tốt chính mình, khỏe mạnh. . ."

Làm sao sõ? Tại sao lại như vậy?

Hứa Tri Hồ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên trong đầu thoáng hiện

qua một cái khả năng, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh: "Ta X, sẽ không phải. . . Khốn nạn, đứng lại cho ta thăng ngốc kia nǚ!"

Trong phút chốc, mắt thấy Xích Nhãnh Bức Ma liền muôn mang theo Thạch Cơ nương nương bay lên không, hắn không lo được nhiều như vậy, dưới tình thế cấp bách nắm lên một cái bầu rượu liền đập tới.

Phịch một tiếng, bầu rượu bị lợi trảo trực tiếp oanh thành mảnh vỡ, nhưng cũng miễn cưỡng ngăn cản xích mắt ma bức bay lên không.

Sau một khắc, bất đồng Xích Nhãnh Bức Ma hung tợn nhào tới, Hứa Tri Hồ trực tiếp hô to một tiếng: "Lão ngưu, lão Yến, đi ra!"

Gào thét trong gió rét, tiếng hô to theo gió tiêu tan ở trong không khí, nhưng động phòng bên trong cái gì đều không có phát sinh, vừa không có ai đột nhiên tường đổ xông vào, cũng không có cái gì Tử Điện Ngân Xà từ trên trời giáng xuống. . .

Xích Nhãnh Bức Ma ngẩn người, chỉ là đến lúc nó ý thức được chính mình bị lừa, nhất thời giận tím mặt rít gào một tiếng, hung tợn vung lên sắc bén trừng trảo, cùng hung cực ác phủ đầu vồ xuống: "Vô liêm sỉ, lại dám nhiều lần trêu đùa bản tôn, hôm nay chính là giờ chết của ngươi!"

Ta hận các ngươi! Hứa Tri Hồ lè nóng doanh tròng, rất bi phẫn ngửa mặt lên trời hô to một tiếng: "Được rồi a! Lão tử đếm tới ba, lão ngưu ngươi nếu không ra, ta liền thật sự đẫy ngã nhà ngươi Thạch Thạch. . ."

Ồ!

Lời còn chưa dứt, nóc nhà đột nhiên liền bốn phần năm lưu, tỏ rõ vẻ hung ác trâu yêu từ trên trời giáng xuống, dường như ngàn tấn đá tảng đập ầm ầm rơi vào động phòng trung ương: "Khốn nạn! Người dám!"

Tiếng gào chưa lạc, các nhìn thấy bên cạnh còn cầm lấy Thạch Cơ nương

nương Xích Nhãnh Bức Ma, Ngưu Ma Vương nhất thời đằng đằng sát khí mãnh
võ tới, thuận thế chép lại một thanh sáng loáng búa lớn, hung tợn gào thét chém
xuống!

Trong phút chốc, máu me tung tóe, một đoạn đoạn trảo bay lên trời!

Đau nhức kéo tới, không hề phòng bị Xích Nhãnh Bức Ma này mới phản ứng
được, tỏ rõ vẻ vặn vẹo hét lên một tiếng, trực tiếp ném con tin va về phía cửa
phòng, mắt thấy liền muỗi. . .

Âm!

Vẫn đúng là xảo, cửa phòng lúc này bị dùng sức đẩy ra, Yến Xích Hà rút ra
năm lôi kiếm, râu tóc đều trương đầy mặt chính khí vọt vào: "Làm sao, làm sao,
bần đạo liền đi mua bầu rượu, cái kia yêu nghiệt ở chỗ nào?"

Cái gì đều đừng nói, Hứa Tri Hồ rất không nói gì chỉ chỉ mông.

"Hả?" Yến Xích Hà ngớ ngắn, năm lôi kiếm bỗng nhiên về phía sau đâm ra,
lóng lánh điện quang dường như thủy triều mãnh liệt, nhất thời đem chỉnh cánh
cửa kẽ cả nửa cái gian phòng oanh thành mảnh vỡ.

Bụi mù sôi trào tràn ngập, cả người cháy đen Xích Nhãnh Bức Ma gầm rú một
tiếng, bưng đoạn trảo bỗng nhiên nhảy ra, lại đón mãnh liệt điện quang đánh vỡ
vách tường, tại sát vách khách nhân tiếng kinh hô bên trong, hung tợn vỗ cánh
phóng lên trời!

"Vô liêm sỉ, tổn thương nhà ta Thạch Thạch, còn muốn đi?" Ngưu Ma Vương
dữ tợn rít gào, lúc này đằng đằng sát khí đuổi theo.

"Yêu nghiệt to gan, bần đạo hôm nay liền muỗi thay trời hành đạo!" Yến
Xích Hà đồng dạng hét lớn một tiếng, thô thiển mộc kiếm bản to, trực tiếp
đánh vỡ cửa sổ gào thét bay lên không.

"Được rồi, vậy ta cũng tới ứng cái cảnh?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái lao xuống

lâu, thế nhưng suy nghĩ một chút cảm giác rằng không đúng, lại thích thích thích xông về động phòng, chặn ngang ôm lấy còn đang run rẩy khóc nức nở Thạch Cơ nương nương.

Mấy phút sau, xe điện trực tiếp nổi lên màu xanh mây mù, tại lữ điểm chưởng quỹ loại kia "Lão bà đi ra xem thần tiên" khiếp sợ trong ánh mắt, cưỡi mây đạp gió lao ra cửa lớn, hướng về hướng đông nam cao tốc phi nhanh. . .

Gào thét cuồng phong bên trong, Hứa Tri Hồ xa xa nhìn phuơng xa mấy cái thân ảnh mơ hồ, rồi lại tỏ rõ vẻ quái lạ cúi đầu, nhìn một chút còn y ôi tại trong lồng ngực của mình vị kia đại mỹ nhân: "Được rồi, ta rất chăm chú hỏi một lần nữa, nương nương ngài là diễn quá tập trung vào đây, hay là thật lại phát bệnh?"

"Tướng, tướng công, ngươi, ngươi làm sao?" Nhìn thấy hắn loại này đàng hoàng trịnh trọng dáng vẻ, Thạch Cơ nương nương nắm chặt vạt áo của hắn, lại điểm đậm đáng yêu ngẩng đầu lên, trợn to nước long lanh con ngươi nhìn hắn, "Tiểu Thiến, Tiểu Thiến thật sự thật sợ hãi, tướng công ngươi không muốn hù dọa ta. . ."

Rất tốt, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên không nhịn được thở dài một hơi!

Con em ngươi a, nương nương ngài bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ vẫn đúng là đúng giờ, không tới sớm không tới trễ, một mực tuyển thời khắc mấu chốt này đến, hơn nữa tới thì tới được rồi, lại còn sẽ xuất hiện tinh thần phân liệt bệnh trạng, thật sự coi chính mình là thành Nhiếp Tiểu Thiến, đem chúng ta xem là Ninh Thái Thần. . .

Bết bát hơn chính là, trời mới biết loại này bệnh tâm thần phân liệt sẽ kéo dài bao lâu, mấy cái canh giờ cũng coi như, vạn nhất nếu như kéo dài mấy tháng, thậm chí là mấy năm, thậm chí là đời này đều ở chơi nhân vật đóng vai. . .

Thật là đáng sợ! Nghĩ đến sau này mình đi đến chỗ nào đều sẽ mang theo vị này hàng lởm Nhiếp Tiểu Thiến, Hứa Tri Hồ không nhịn được rùng mình lạnh

lẽo, mau mau đoạt lấy Thạch Cơ nương nương trên người túi thơm, từ bên trong tìm ra mấy viên thuốc đưa tới: "Mồ hôi, thuốc không thể đinh, há mồm!"

"Ồ..." Thạch Cơ nương nương rất ngoan nghe lời há mồm, từ khi đại nhập đến Nhiếp Tiểu Thiến nhân vật sau đó, nàng giống như liền tính cách đều thay đổi, lại ôn nhu lại ngoan ngoãn lại hiền lương thực đức, quả thực là nam tính trong lòng tốt nhất chọn ngẫu tiêu chuẩn.

"Ồ, như thế ngẫm lại, kỳ thực liền để nàng vẫn đóng vai Nhiếp Tiểu Thiến, giống như cũng rất tốt?" Hứa Tri Hồ không nhịn được bốc lên cái này cẩn ý chọt nẩy ra, thế nhưng ngay lập tức sẽ bị chính mình dọa đến, mau mau liều mạng lắc đầu.

A a a, chúng ta đến cùng đang suy nghĩ gì đấy, này nếu để cho Xích Xích nhìn thấy mà nói, tuyệt đối sẽ bị tới tấp chung luộc nồi lẩu, ạch, đừng nói là Xích Xích, coi như là để Ngưu Ma Vương nhìn thấy...

Nói đến Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương tiếng rống giận dữ liền tại tiền phuơng vang lên!

Bởi vì ghen mà phát điên nỗi khùng, cái tên này đầy ngập tức giận không chõ phát tiết, lúc này điều khiển yêu vân hắc phong gào thét mà qua, hung tợn truy đuổi Xích Nhãnh Bức Ma: "Chết tiệt khốn nạn! Nếu không là ngươi tại Tiền Đường phủ cướp bóc mỹ nhân, Thạch Thạch như thế nào sẽ làm bộ động phòng hoa chúc, nếu không là làm bộ động phòng hoa chúc, nàng thì sẽ không bị cái kia không có nghĩa khí khốn nạn chiếm tiện nghi!"

"Đại gia ngươi, còn giảng không nói lý, này đều có thể quái đến lão tử trên đầu!" Vào giờ phút này, Xích Nhãnh Bức Ma nội tâm phỏng chừng là tan vỡ, nhưng cũng chỉ có thể nghĩ rằng nghĩ lợi cật lực chạy trốn.

Một mực vào giờ phút này, Yến Xích Hà cũng đã điều khiển thanh mộc kiếm bản to đuổi theo, nắm lôi kiếm bỗng nhiên vung lên, bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt lóng lánh điện quang, trong nháy mắt cắt phá trời cao tầng mây!

Âm ầm một tiếng, Xích Nhãnh Bức Ma kinh hoảng lao xuống né tránh, nhưng vẫn bị này lóng lánh điện quang bắn trúng cánh dơi, nhất thời miệng đầy phun máu rơi xuống mây xanh, một con va tiến vào tó đê cái khác rừng cây, dư âm từ tán ra, chấn động toàn bộ Tây Hồ đều nhắc lên sóng lớn.

Gào! Từ bụi mù sôi trào trong rừng một nhảy ra, này bức ma đầy mặt cuồng bạo khói đen mờ mịt, huyết mắt đỏ chót ngửa mặt lên trời trường gào một tiếng: "Hỗn, vô liêm sỉ, hai người các ngươi tiêu bối, thật sự cho rằng bản tôn sẽ sợ ngươi. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, cự lớn như núi cao trâu yêu từ trên trời giáng xuống, đường như cự nham giống như móng bò mang theo nặng mấy ngàn cân lượng, hung tợn đi xuống đập xuống, đừng nói là cái gì bức ma, liền ngay cả toàn bộ rừng cây đều chia năm xẻ bảy ——

"Ngươi bò u! Lão tử đánh chính là ngươi, nếu không là ngươi tên khốn này, nhà ta Thạch Thạch lại sao lại thế. . . Đáng ghét a, cho lão tử đi chết, đi chết đi chết đi chết, đi chết đi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 55: Không Có Nghĩa Khí A Không Có Nghĩa Khí

Có người nói, đang ghen nữ tính rất đáng sợ, kỳ thực đi, đang ghen nam tính cũng rất đáng sợ!

Hóa đau thương thành sức mạnh, nguyên bản chính là người nguyên đĩnh cao Ngưu Ma Vương, giờ khắc này dĩ nhiên mơ hồ có đột phá dấu hiệu, cho tới cái kia bị thương Xích Nhãnh Bức Ma không hề phản kháng lực, trong nháy mắt liền bị nổ đến vết thương đầy rẫy miệng đầy phun máu.

Nhà dột còn gấp mưa, một mực vào giờ phút này, Yến Xích Hà cũng quang minh lẫm liệt ngự kiểm chạy tới, trong phút chốc vô số lóng lánh điện quang, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như bao phủ rừng cây, suýt chút nữa liền Ngưu Ma Vương cũng cùng làm một trận rơi mất.

Kết quả là, đợi được Hứa Tri Hồ cầm lái xe điện, mang theo điểm đậm đáng yêu Tiểu Thiến. . . Không đúng, mang theo Thạch Cơ nương nương đến tôtê thời điểm, đột nhiên phát hiện thật giống như là không có mình chuyện gì.

Đúng là nhìn thấy Thạch Cơ nương nương tỏ rõ vẻ hạnh phúc trạng y ôi tại trong lồng ngực của hắn, phát điên bên trong Ngưu Ma Vương lần thứ hai nỗi trận lôi đình, trực tiếp giơ lên có tới vại nước giống như to lớn nắm đấm, hướng về vừa giãy dụa bò lên Xích Nhãnh Bức Ma, chính là tiết hận tựa như gào thét một quyền!

Âm một tiếng, xui xẻo Xích Nhãnh Bức Ma kêu thảm bay ngược, đâm đầu vào ngoài mấy trăm trượng núi nhỏ vách đá, toàn bộ thân thể đều sâu sắc rơi vào trong vách đá, từ chi thân người tất cả đều gãy xương vỡ vụn, đừng nói là gian nan tránh ra, có thể miễn cưỡng duy trì một hơi không ngắt đi, cũng đã đáng

được ăn mừng.

"Bản tôn. . . Bản tôn không cam lòng. . ." Mãn ngum máu tươi trợn mắt lên, Xích Nhãnh Bức Ma vẫn cứ thoi thóp run rẩy, "Nếu không là, nếu không là bản tôn bị các ngươi đánh lén, ai thắng ai thua còn chưa chắc chắn đây!"

Đừng dài dòng, Ngưu Ma Vương lại là hung tợn đấm ra một quyền, trực tiếp nô đón nó rơi vào hôn mê, rồi lại tức giận quay đầu, hung tợn trừng mắt Hứa Tri Hồ: "Cái kia ai, đón lấy nêん làm như thế nào, là trực tiếp giết chết tên khốn này, vẫn là trước tiên kéo dài trả về rồi hãy nói?"

Cái này mà, Hứa Tri Hồ không có trực tiếp trả lời, tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn xe điện ngắn ra, cũng không biết đang suy nghĩ gì sự tình.

Đúng là bên cạnh Thạch Cơ nương nương, nhưng đã sơ đến hoa dung thất sắc, rất sợ sệt trốn vào trong lồng ngực của hắn, chăm chú ôm hắn khóc không thành tiếng: "Ô ô ô, tướng công, cái kia trâu yêu thật là đáng sợ. . . Tướng công, ngươi biết, ngươi sẽ bảo vệ tốt ta, đúng không?"

A a a! Ngưu Ma Vương phát điên đến liều mạng xả tóc, nhìn dáng dấp bất cứ lúc nào cũng sẽ phong trâu bệnh phát tác đồng quy vu tận.

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, mau mau đàng hoàng trịnh trọng ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc khặc, ta nghe nương nương nói, giống như mỗi giải quyết một cái phân thân, Hắc Sơn lão yêu thực lực đều sẽ tổn thất lớn hạ xuống?"

Không cần nhắc nhở, Ngưu Ma Vương nhất thời căng thẳng sát khí quay đầu, mắt lộ ra hung quang nhìn phía hôn mê bức ma: "Rõ ràng, nếu nhà ta Thạch Thạch đều nói như vậy, cái kia. . . Ngu xuẩn, ngươi còn có cái gì muốn bàn giao sao?"

Như là bị tiếng rống giận dữ thức tỉnh, hôn mê bức ma rốt cục gian nan mở huyết mắt!

Rất tuyệt vọng nhìn bốn phía, lại suy yếu thở dốc mấy phút, nó rốt cục nhận mệnh tựa như cúi đầu: "Bản tôn, bản tôn còn có một vấn đề cuối cùng. . ."

"Nói!" Ngưu Ma Vương hung tợn phun ra bạch khí.

"Bản tôn chỉ muốn biết. . ." Xích Nhãnh Bức Ma thoi thóp ngẩng đầu lên, "Các ngươi, làm sao xác định, bản tôn chính là đại vương người thứ ba phân thân?"

"Hả?" Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà hai mặt nhìn nhau, "Ồ, lẽ nào ngươi không phải Hắc Sơn lão yêu phân thân?"

"Không!" Hứa Tri Hồ đột nhiên sờ sờ cằm, tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn phía Xích Nhãnh Bức Ma, "Ta nghĩ, ý của nó là. . ."

"Không sai!" Xích Nhãnh Bức Ma thân thể hiện đang xoạt xoạt vỡ vụn, nhưng nó như trước cười đến rất nham hiểm rất vui sướng, "Trên thực tế, bản tôn là đại vương thứ tư phân thân, còn chân chính ý nghĩa trên người thứ ba. . ."

Âm! Lời còn chưa dứt, nó tại trong chớp nhoáng này đột nhiên nứt toác tan rã, hóa thành theo gió tung bay đá vụn bụi mù.

Nhưng mà, hầu như đồng thời ở nơi này, toàn bộ rừng cây đột nhiên khẽ run lên, không, không chỉ là rừng cây, vào giờ phút này, ngoài rừng tó đê cũng đang rung động nhẹ nhè, cho tới nguyên bản bình tĩnh Tây Hồ trên mặt hồ, cũng nổi lên liên tục không ngừng sóng gợn gợn sóng.

"Tiếng vó ngựa?" Yến Xích Hà bật thốt lên, mọi người cùng nhau quay đầu nhìn tới, rồi lại đột nhiên hút vào hơi lạnh ——

Trong bóng đêm đen nhánh, bao phủ tại tó đê trên sương mù dần dần tản đi, làm một tia mờ nhạt ánh trăng rơi rụng tại trên cầu, xuất hiện tại mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, là mấy chục vị u ám lạnh lẽo nham thạch Thiết Kỵ!

Mỗi một vị nham thạch Thiết Kỵ, từ Kỵ Sĩ đến chiến mã đều hoàn toàn do

nham thạch tạo thành, sắp tới ba mét khôi ngô thân thể, lại phổi hợp trường thương cũng không cách nào đâm thủng kiên cố trọng giáp, để chúng nhìn qua đường như châm châm di động to lớn tháp sắt, mang theo làm người nghẹt thở lực uy hiếp, dọc theo tó đê châm rãi hướng nơi này áp sát. . .

"Ta cảm giác rằng, đây chính là, chân chính ý nghĩa trên người thứ ba phân thân." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhắc nhở.

Này đẽ là dư thừa, Yên Xích Hà đã như gặp đại địch năm chặt năm lôi kiêm, Thạch Cơ nương nương còn tại nhân vật đóng vai tựa như khóc nức nở run rẩy, đúng là Ngưu Ma Vương trợn mắt ngoác mồm nhìn nham thạch Thiết ky, đột nhiên rất kinh ngạc bật thốt lên: "Chờ đã, ta giống như tại Nhạc Vương miếu trước gặp. . ."

"Không sai, những này tượng đá đến từ chính Nhạc Vương miếu." Chưa kịp hắn nói xong, một cái sắc bén cười gần thanh băng bầu trời vang lên.

Sau một khắc, liền nhìn thấy cái kia mấy chục vị nham thạch Thiết ky đột nhiên tách ra, vừa hóa thành đá vụn tung bay Xích Nhãn Bức Ma, giờ khắc này dĩ nhiên lần thứ hai ngưng tụ thành hình, đồng thời hơi ngửa cằm lên, trêu đùa đối thủ tựa như lạnh lùng nhìn sang: "Ngu xuẩn, ai nói cho các ngươi nói, nhà ta đại vương chỉ phái một cái phân thân đến Tiền Đường phủ?"

Tốt ván đẽ, kỳ quái tổ ba người hai mặt nhìn nhau, đột nhiên rất chỉnh tề nhìn phía Thạch Cơ nương nương, người sau điểm đạm đáng yêu lôi kéo vạt áo, một bộ "Ta cái gì cũng không biết" vẻ mặt. . .

"Cái kia, hiện tại đến phiên ta?" Xích Nhãn Bức Ma cười gần về phía trước bước ra, lại nhìn một chút mình bị chặt đứt lợi trảo, đột nhiên rất quý dị liếm môi một cái, "Yên tâm, ta sẽ không để cho các ngươi. . . Giết!"

Trong phút chốc, đang đang chầm chậm áp sát nham thạch Thiết ky đột nhiên gia tốc, trầm mặc xơ xác tiêu điểu, mặt không hề cảm xúc, mấy chục vị Thiết ky dĩ nhiên không có một chút nào ồn ào, chỉ có chỉnh tề như một vung lên góit sắt,

mỗi một lần chỉnh tề nổ vang đậm xuống trên đất, đều phảng phất đậm xuống tại trong lòng mọi người, khiến cho người không tự chủ được run rẩy sợ hãi!

Đại gia ngươi! Thật sự coi lão tử sợ ngươi a?

Ngưu Ma Vương không nhịn được văng tục, phản ứng đầu tiên chính là đáp mây bay lên không, nhưng là quái lạ liền quái lạ tại, ngày xưa tiện tay một chiêu sẽ xuất hiện yêu vân, vào giờ phút này nhưng như là biến mất không còn tăm hơi, bất kể như thế nào thôi thúc đều không phản ứng chút nào.

"Làm sao sẽ?" Yến Xích Hà nhìn đồng dạng vẫn không nhúc nhích thanh mộc kiếm bản to, khiếp sợ sau khi đột nhiên phản ứng lại, "Chờ đã, đây là cấm không thuật, cái tên này lại còn hiểu được cấm không thuật?"

Có phải là đều không trọng yếu, trọng yếu chính là vào giờ phút này, mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ đã cao tốc chạy tới!

Âm ầm ầm! Âm ầm ầm! Âm ầm ầm!

Dọc theo rộng rãi cầu điện, chúng ngay ngắn có thứ tự xếp thành một hàng, dường như đen nhánh như nước thủy triều mãnh liệt mà đến, sắc bén trường thương như rừng rậm giống như về phía trước đâm ra, sắc bén mũi thương trên lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, cho tới trong nháy mắt này, liền ngay cả tó đê bầu trời chim bay đều bị loại này sát khí kinh sợ, không tự chủ được ngã xuống.

"Ta liền biết sẽ như vậy!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, lại nhìn trong lồng ngực còn đần độn nhìn hắn Thạch Cơ nương nương, "Khặc khặc, nương nương, ngài lần sau cung cấp tình báo thời điểm, có thể hay không hơi hơi... Thiểm!"

Nói chạy liền chạy!

Trong phút chốc, xe điện đột nhiên nổ vang, tại tại chỗ đến rồi cái cắp tốc trôi đi, lại gào thét nhầm phía Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà.

A a a, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà rốt cục phản ứng lại, mau mau luống cuống tay chân nhảy lên chỗ ngồi phía sau, không chờ bọn họ hai cái ngồi vững vàng, Hứa Tri Hồ đã sớm ôm Thạch Cơ nương nương, thuận tiện dùng sức đạp cần ga!

Hầu như tại đồng thời, mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ đã nổ vang lao xuống tô đê, dường như đèn nhánh như thủy triều bao phủ tới, đi đầu độc nhãn 'Thạch Tướng Quân' nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên giơ lên trường thương dùng sức ném đi, mang theo lóng lánh loá mắt hào quang màu vàng đất.

Mạo hiểm đến cực điểm, trường thương như điện ánh sáng đánh vào xe điện phía sau, nhắc lên cao tới mươi mấy trượng bụi mù sóng lớn!

May mắn chính là, xe điện mượn này khủng bố thúc đẩy lực, rốt cục rất mạo hiểm gia tốc lao ra, Hứa Tri Hồ chăm chú ôm suýt chút nữa vẩy đi ra Thạch Cơ nương nương, thuận lợi tại nghi biểu bàn trên nhẹ nhàng vỗ một cái!

Nhẹ nhàng xoạt xoạt trong tiếng, nói kỳ chiến phủ tại cao tốc chạy bên trong gãy dựng lại hoàn thành, hai đạo bài khí quản phun ra nhạt ngọn lửa màu xanh lam, nhất thời bùng nổ ra cuồng bạo tiếng nổ vang rền, dọc theo nửa đêm không người trường nhai gào thét mà đi.

Móng ngựa ầm ầm trong tiếng, mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ đuổi tận cùng không buông, từ phía sau đặng đặng sát khí đuổi tới, nương theo Xích Nhãn Bức Ma sắc bén thét dài, trên chiến mã giàn bướng kỵ sĩ cùng nhau giơ tay, từ phía sau lưng rút ra đèn nhánh trường mâu, trắng trợn không kiêng dè liên tục về phía trước ném!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Liên tục đập xuống đèn nhánh trường mâu, đem trường nhai nổ đến bụi mù tung bay đá vụn bay lên không, nói kỳ chiến phủ tại đây loại định vị tựa như trong công kích, mạo hiểm kích thích qua lại né tránh vu hồi đi tới, có cái kia mấy lần, hầu như liền muốn bị oanh thành mảnh vỡ, rồi lại rất thần kỳ mạo hiểm

tránh thoát.

Thật là kích thích, Ngưu Ma Vương chăm chú ôm Yến Xích Hà eo, lại hãi hùng khiếp vía ngẩng đầu lên, nhìn từ chính mình sừng trâu phía trên gào thét mà qua trường mâu: "Gặp quỷ, tại sao ta muốn ngồi ở phía sau cùng. . . Chết tiệt, có thể hay không để cho này con vật cưỡi chạy nữa nhanh lên một chút?"

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất vô tội mở ra hai tay: "Hiện tại vẫn đề là, đối phương sử dụng cầm không thuật, hai người các ngươi gộp lại lại rất nặng, ta có thể mở ra tám mươi mảnh đã. . . Cúi đầu!"

Nương theo lời nhắc nhở của hắn, tất cả mọi người đều rất chỉnh tề cúi đầu, sau đó liền nhìn vài gốc đèn nhánh trường mâu gào thét mà qua, trực tiếp đem phía trước một toà nhà dân đều oanh thành mảnh vỡ.

Mạnh liệt lăn lộn sóng khí xông tới mặt, nhất thời để đạo kỳ chiến phủ tốc độ giảm bớt mấy phần, mà chính là trong giây lát này làm lõi, mấy chục vị nham thạch Thiết ky đã đằng đằng sát khí đuổi tới, mắt thấy liền muôn như cuồng triều giống như đem bọn họ nuốt hết.

Gào! Nguy cơ sống còn trước mặt, Ngưu Ma Vương rốt cục nổi giận phát điên, trực tiếp nhảy xuống nói kỳ chiến phủ.

Nổ vang một tiếng, cái tên này ôm lấy cháy hừng hực thô mộc xà ngang, trợn mắt rít gào giương đao cưỡi ngựa, một mình đứng ở trường nhai chính giữa, trực diện đón gào thét vọt tới Thiết ky cuồng triều: "Đến đến đến, các chú nhóc, có bản lĩnh liền đến. . . Lão tử nếu như lùi về sau nửa bước, liền với các ngươi tính!"

"Lão ngưu, ta đến trợ ngươi!" Bị kích thích đến nhiệt huyết sôi trào, Yến Xích Hà lập tức cũng hét lớn một tiếng, từ xe điện trên nhảy xuống, nắm lôi kiếm đột nhiên nổi lên lóng lánh điện quang, râu tóc đều trương không giận tự uy.

Huynh đệ tốt, giảng nghĩa khí!

Trong phút chốc, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà liếc nhìn nhau, đột nhiên dũng cảm cười to, rồi lại chí lớn kịch liệt cùng nhau quay đầu quát lên: "Lão Hứa, trước đây ân oán xóa bỏ, từ hôm nay trở đi, ba người chúng ta chính là sinh tử cùng tốt huynh. . . Ê?"

Huynh đệ tốt cái quý a, liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, dời đi trọng lượng nói kỳ chiến phủ rốt cục ung dung giải thoát, nhanh như chớp nghênh ngang rời đi, lúc này đã chạy đến liền khí thải đều sắp không nhìn thấy. .

Tình huống thế nào, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên liền nổi trận lôi đình: "Đại gia ngươi! Họ Hứa khốn kiếp, lão tử nhìn lầm ngươi, không có nghĩa khí a không có nghĩa khí!"

Kháng nghị vô dụng, Hứa Tri Hồ ôm điem đậm đáng yêu Thạch Cơ nương nương, không hề nghĩa khí dùng sức đạp cắn ga, ầm ĩ trong tiếng nổ, nói kỳ chiến phủ nhất thời hóa thành màu xanh bóng mờ, trong nháy mắt liền biến mất ở trong bóng đêm.

Đêm khuya gió lạnh gào thét mà qua, tại Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà tiếng gầm gừ tức giận, tại mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ xung phong trong tiếng nổ, như ẩn như hiện, tựa hồ còn có thể nghe được Hứa Tri Hồ nghiêm túc nhắc nhở thanh ——

"Cái kia cái gì, kiên trì năm phút đồng hồ, sau đó. . . Kiên trì nữa năm phút đồng hồ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 56: Thỉnh Kéo Tốt Tay Vịn

Đặc vân như mực! Trăng tàn như tuyết!

Phế tích giống như đêm khuya trên đường, Ngưu Ma Vương vung vẩy một cái cháy hừng hực xà ngang, tại tại chỗ như gió xoáy tựa như cao tốc xoay tròn, trên xà ngang sôi trào mãnh liệt ánh lửa, tạo thành một cái phạm vi mấy trượng hỏa khuyên... .

Một bên khác, Yên Xích Hà râu tóc đều trương, nắm chặt nắm lôi kiêm gầm lên quét ngang, thôii thúc Tử Điện Ngân Xà liên tục nổ vang đậm xuống, đem gào thét phóng tới đèn nhánh trường mâu tất cả đều oanh thành mảnh vỡ, mạo hiểm bảo vệ Ngưu Ma Vương thân hình khổng lồ.

Tại đây nước tát không lọt phỏng ngự trận tuyển trước, mặc dù nham thạch Thiết kỵ nắm thương cao tốc xông lại, nhưng cũng phần lớn bị nổ đến bay ngược ra ngoài, thiểu số may mắn coi như tránh thoát công kích, nhưng lập tức cũng bị gào thét đậm xuống điện quang oanh thành mảnh vỡ.

"Lão ngưu, xem ngươi rồi!" Lần thứ hai sống quá một vòng vây công, Yên Xích Hà tỏ rõ vẻ trăng xám quay đầu, nhìn phía đồng dạng thở hồng hộc Ngưu Ma Vương.

"Không thành vấn đề, chỉ là một đám thạch yêu mà thôi!" Ngưu Ma Vương hung tợn phun lên bạch khí, đột nhiên ôm chặt xà ngang lần thứ hai gào thét xoay tròn, lửa cháy rùng rực kể cả thân thể của hắn tất cả đều hóa thành hư ảnh, "Vô liêm sỉ, toàn đến đây đi, chỉ bằng các ngươi, cũng muốn công phá lão tử... Ế?"

Ngất, tốt ngất, thật sự tốt ngất!

Liên tục mấy chục xoay vòng hạ xuống, tuy rằng khí lực vẫn tinh đầy đủ, nhưng là mê muội nhưng không thể tránh được, đợi được sống quá này một luân phiên công kích sau, Ngưu Ma Vương đã là choáng váng đầu hoa mắt nổ đom đóm, dường như uống say tựa như vòng vo, chỉ có thể chống xà ngang há mồm thở dốc.

Một mực lúc này, từ bắt đầu đến hiện tại đều thờ ơ lạnh nhạt độc nhãn bức ma, lại đột nhiên mặt không hề cảm xúc cười lạnh một tiếng, đột nhiên bước về phía trước một bước, bỗng nhiên phun ra một cái khói đen —

Trong phút chốc, tại khói đen tràn ngập địa phương, đập nát rải rác nham thạch mảnh vỡ, đột nhiên đều khẽ run tỏa ra ánh sáng màu xanh.

Chờ đến ánh sáng màu xanh tản đi, những nạm nham thạch mảnh vỡ đã lần thứ hai tụ tập, một lần nữa tổ hợp thành mới nham thạch Thiết kỵ, đồng thời năm thương thúc ngựa cùng nhau nổi giận gầm lên một tiếng, đằng đằng sát khí vọt vào trong cuộc chiến.

Phốc!

Ngưu Ma Vương nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, suýt chút nữa một cái lão huyết phun ra ngoài, trong phút chốc lần thứ hai nổi giận gầm lên một tiếng, vung vẩy xà ngang hung ác quét ngang, đem trước mặt vọt tới nham thạch Thiết kỵ nổ đến chia năm xẻ bảy.

Nhưng đây căn bản là phí công, độc nhãn bức ma lần thứ hai cười gằn, lại là âm trầm chỉ tay một cái!

Khói đen tràn ngập bên trong, vừa vỗ vụn đầy đất nham thạch mảnh vỡ, lần thứ hai gây dựng lại thành mấy chục vị Thiết kỵ, trắng trợn không kiêng dè cao tốc vọt tới!

"Lão tử, lão tử cùng ngươi liều mạng!" Ngưu Ma Vương mệt đến sức cùng lực kiệt, xà ngang vung vẩy chậm nửa nhịp, chỉ có thể trợ mắt nhìn mấy chục

chuôi trường thương gào thét đâm tới!

"Lão ngưu, lui về phía sau!" Yến Xích Hà trực tiếp một ngụm tinh huyết phun ra, được bắn mệnh nguyên thần thoái mái năm lôi kiếm đột nhiên tăng vọt, dưỡng như màu xanh rồng sét giống như thét dài nổ ra, mạnh mẽ nát mây tôn nham thạch Thiết ky.

Nhưng mà, cũng chỉ tới đó mới thôi rồi!

Bất đồng sấm sét ánh sáng tiêu tan, còn lại mấy chục vị nham thạch Thiết ky từ lâu thôi thúc chiến mã, cùng hung cực ác cao tốc vọt tới, mấy chục chuôi trường thương nổi lên hàn quang lạnh như băng, sắc bén gào thét cùng nhau đâm ra!

Triệt để không có cơ hội, Ngưu Ma Vương nhìn gào thét đâm tới thương lâm, không nhịn được mẩn đỏ mặt lên ngửa mặt lên trời gào thét: "Họ Hứa! Người đây cái không có nghĩa khí khốn nạn, lão tử coi như thành quỷ cũng sẽ không tha. . ."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, ầm ĩ động cơ tiếng nổ vang rền, đột nhiên vào thời khắc này vang vọng bầu trời!

Trong phút chốc, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, nói kỳ chiến phủ nhanh như chớp, từ trường nhai trong nháy mắt nổ vang chạy như bay tới!

"Ồ?" Ngưu Ma Vương rất kinh ngạc trợn mắt lên.

"Ê?" Yến Xích Hà đồng dạng trợn mắt ngoác mồm, nhưng lại đột nhiên tỏ rõ vẻ đại hỉ, "Đại gia ngươi! Lão Hứa, ta liền biết, ta liền biết ngươi sẽ không như thế không có nghĩa khí!"

"Cái kia cái gì, ta đi cho xe điện thăng cái cấp. . ." Gào thét cuồng phong bên

trong, Hứa Tri Hồ rất lớn tiếng phất tay giải thích, lại ôm điềm đạm đáng yêu Thạch Cơ nương nương, trực tiếp đem nhẫn cẩn ga một cái đến cùng.

Không có một chút nào giảm tốc độ, không có bất kỳ né tránh, gia tốc đến cùng nói kỳ chiến phủ, liền như vậy phun ra màu lam nhạt liệt diễm, thăng tấp nổ vang cuồng bạo đụng tới!

Cái tên này, cái tên này điên rồi sao?

Xích Nhãnh Bức Ma nhìn ra tỏ rõ vẻ ngớ ra, nhưng vẫn vẹn vẹn sững sốt mấy giây, liền dữ tợn hung ác mạnh mẽ vung trảo: "Đến hay lăm! Ngu xuẩn, nếu ngươi muốn chết, cái kia bản tôn liền. . . Tác thành ngươi!"

Trong phút chốc, mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ thay đổi phương hướng, chỉnh tề như một đột nhiên gia tốc!

Âm ầm ầm, ầm ầm ầm, phảng phất buổi chiều trong tầng mây đè nén tiếng sấm, mấy trăm con gót sắt mang theo khí thế khủng bố, cùng nhau gõ tại tảng đá mặt đường trên, bắn lên dày đặc nóng rực chói mắt đốm lửa nhỏ!

Trong nháy mắt, khoảng cách của song phương càng ngày càng gần, 100步, tám mươi步, năm mươi步, ba mươi步. . .

Cứu người! Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, liền muốn cướp trên đi cứu viện!

Nhưng mà, đã không kịp rồi!

Răng rắc, nương theo một tiếng đè nén sắt thép va chạm, mấy chục vị nham thạch Thiết kỵ cùng nhau lập tức lên trường thương, sắc bén thân thương dường như đen nhánh dày đặc tùng lâm, lóng lánh lạnh lẽo vô tình khủng bố ánh sáng!

Không! Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà vừa vọt tới trên đường, chỉ có thể trợ mắt, nhìn Hứa Tri Hồ bị triệt để xé thành. . . Ế?

Trong phút chốc, đột nhiên xảy ra dị biến!

Răng rắc, răng rắc, răng rắc, liên tục kim loại tiếng rắc rắc bên trong, trước mặt vọt tới nói kỳ chiến phủ, dĩ nhiên vào thời khắc này phân giải thành vô số màu xanh kim loại lập phương, tiếp theo đón lấy lại trong nháy mắt một lần nữa tổ hợp ngưng tụ, chuyển hóa thành làm người trợn mắt ngoác mồm xe công cộng. . .

Ach, không sai, chính là xe công cộng, vẫn là trên dưới hai tầng loại kia!

Ròng rã lâu sáu cao kim loại thân xe, nhìn qua liền như cái to lớn hộp sắt, ở trên cao nhìn xuống dọc theo trường nhai nổ vang nghiền ép lên đến, đinh tai nhức óc tiếng kèn ven đường một trận cuồng theo, hai đạo sáng như tuyết xa ánh sáng đèn thăng tấp bắn tới, quả thực không có bất kỳ lòng công đức có thể nói, chỉ trong chốc lát không tới, trên đầu xe cái kia lớn vô cùng màu đỏ thẫm "5" tự, đã rõ ràng ánh vào mọi người mi mắt. . .

Được rồi, cái này cũng chưa tính cái gì, tối làm cho người ta không nói được lời nào chính là, này chiếc 5 đường hai tầng xe công cộng vừa nổ vang xông lại, vừa lại còn tại rất lớn tiếng thả ghi âm ——"Liễu lăng nghe oanh đến, liễu lăng nghe oanh đến, xuống xe hành khách xin chú ý, xuống xe hành khách xin chú ý. . ."

Đại gia ngươi, lão tử có phải là xuất hiện ảo giác?

Thời khắc này, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà cũng được, Xích Nhãn Bức Ma cũng được, tất cả đều nhìn ra trống mắt ngoác mồm ngây người như phỗng, cho tới cái kia mấy chục vị đang cuồng bạo xung phong nham thạch Thiết kỵ, dĩ nhiên cũng xuất hiện nhẹ nhàng hỗn loạn cùng đình trệ.

"Này, này, chuyện này. . ." Gió lạnh gào thét mà qua, trợn mắt ngoác mồm Xích Nhãn Bức Ma rốt cục phản ứng lại, hầu như là theo bản năng bật thốt lên, "Ngươi, ngươi, ngươi đây là gì vật cưỡi?"

Tốt ván đề!

Hứa Tri Hồ ngồi ở bộ lái trên, vừa mảnh đánh tay lái, vừa ôm hai mắt đăm đăm Thạch Cơ nương nương, còn không quên rất nghiêm túc giải thích: "Khặc khặc, xem đến đây cái 5 tự sao? Ta này vật cưỡi, chính là Hàng Châu giao thông công cộng công ty bên trong tu luyện mấy trăm năm sau thành tinh, lại đang Tây Hồ giao thông công cộng tuyển trên lĩnh ngộ đại đạo. . . 5 đường hai tầng giao thông công cộng. . ."

"Xe" tự còn chưa kịp nói, nổ vang xông lại 5 đường hai tầng xe công cộng, đã mang theo khủng bố lực trùng kích, trước mặt va vào cao tốc xung phong mấy chục vị Thiết ky!

Ồm!

Trong phút chốc, toàn bộ trường nhai đều chấn động chấn động, mãnh liệt sôi trào sóng khí hình thành to lớn vòng xoáy, cuốn lên vụn vặt nham thạch mảnh vụn, đường như bão tố tựa như tứ tán tung toé!

Không có bất cứ hối hộp gì, mấy chục vị Thiết ky liền dường như mãnh liệt nộ trào, trước mặt va vào thẳng đứng ngàn trượng chót vót vách núi, bay ngược ra ngoài bay ngược ra ngoài, chặn ngang bẻ gãy chặn ngang bẻ gãy, bị to lớn đầu xe va vào mấy tôn Thiết ky càng là xui xẻo, đầu tiên là bị trực tiếp va bay ra ngoài xa mấy chục trượng, sau đó lại bị bánh xe hung tợn nghiền ép lên đi. . .

Được rồi, hình ảnh này thực sự là quá đẹp rồi!

Nhìn lại một chút 5 đường hai tầng xe công cộng, trải qua thảm thiết như vậy chính diện va chạm, lại chỉ là đầu xe bảo hiểm giang hơi có chút biến hình, vỏn vẹn hơi hơi ngừng lại một chút, nó liền lần thứ hai động cơ nổ vang nghiền ép lên đến, hơn nữa còn sắp tới đem va vào ven đường phòng ốc thời điểm, đột nhiên mãnh theo kèn đồng đến rồi cái cọt kẹp gấp sát.

"Đến đến đến, lên xe!" Hứa Tri Hồ từ trong buồng lái thò đầu ra, hướng về

trợn mắt ngoác mồm Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà phất tay một cái, "Đúng rồi, có tiền xu không có, không có tiền xu nhớ tới tìm người đổi a!"

Tiền xu là gì quý a, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà đã triệt để ngán người, liền như thế tỏ rõ vẻ ngớ ra nhìn trước cửa xe mở ra: "Híc, lão, lão Hứa, ngươi đây cái vật cưỡi cái bụng hiếu kỳ. . ."

Âm!

Còn chưa nói hết đây, 5 đường hai tầng xe công cộng liền đến cái cắp tốc khởi động, to lớn quán tính dưới, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà trực tiếp liền bị quật bay đi ra ngoài, thật vất vả mới nắm lấy kéo hoàn nan bò lên.

"Ngồi vững vàng rồi!" Hứa Tri Hồ mãnh liệt cắn ga, thuận lợi còn không quên ăn xuống ghi âm kiện, "Lên xe hành khách thỉnh hướng phía sau đi, lên xe hành khách thỉnh hướng phía sau làm, thỉnh cho có yêu cầu lão nhân phụ nữ có thai để cái tọa. . ."

Ngây người như phỗng a, Xích Nhãnh Bức Ma ngây người như phỗng bưng đoạn trảo, liền như thế tro mắt nhìn hai tầng xe công cộng nghênh ngang mà lên: "Hỗn, vô liêm sỉ, lại dám. . . Không! Cho ta đi vòng qua, dùng trường mâu đánh xa!"

Rốt cục phản ứng lại, cái tên này cuồng loạn sắc bén rít gào, toàn bộ thân thể đều phẫn nộ đến kịch liệt run rẩy.

Được lời nhắc nhở của nó, còn lại mười mấy tôn nham thạch Thiết kỵ lập tức thôi thúc chiến mã, gót sắt nổ vang điên cuồng truy chạy tới, nương theo hétt dài một tiếng, mấy chục chuôi đen nhánh trường mâu cùng nhau gào thét bắn ra!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Coi như thành pháp khí như thế nào đi nữa kiên cố, thế nhưng bị như thế một trận cuồng oanh loạn lạc, toàn bộ xe công cộng vẫn là ở kịch liệt lay động, đặc

biệt là không hề phản kháng lực đuôi xe, trực tiếp liền bị nổ đến vặt vẹo biến hình, liền xe song đều vỡ vụn hơn nữa.

"Cẩn thận!" Ngưu Ma Vương kinh ngạc thốt lên một tiếng, theo bản năng bỗng nhiên cúi đầu, liền nhìn một cái trường mâu đánh vỡ sau cửa kính xe, tầng tầng đâm vào chỗ điều khiển trên lưng, mâu vĩ còn tại vang lên ong ong rung động kịch liệt.

"Mồ hôi, có muối hay không như thế chuẩn?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, nhìn một chút mặt sau cái kia trường mâu, đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ ấn xuống ghi âm kiện ——"Các hành khách xin chú ý, xe cộ sắp chuyển biển, thỉnh kéo tốt tay vịn. . ."

Ê? Chuyển biển? Tay vịn?

Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà mắt to trừng mắt nhỏ, đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt: "Chờ đã, đợi lát nữa, tay vịn, đến cùng cái gì là phù. . . Phố! Đại gia ngươi!"

Còn chưa kịp tìm tới tay vịn, Hứa Tri Hồ đã mãnh đánh tay lái, điều khiển 5 đường hai tầng giao thông công cộng đến rồi cái đột nhiên thay đổi!

Xích Nhãnh Bức Ma đang mang theo nham thạch Thiết kỵ đằng đằng sát khí đuổi theo, đột nhiên nhìn thấy 5 đường hai tầng xe công cộng cuồng theo kèn đồng, chuyển hướng quay đầu hung tợn nghiền ép lên đến, không khỏi kinh hãi đến biến sắc: "Tránh ra! Mau tránh ra! Nhanh. . ."

Lời còn chưa dứt, ở trên cao nhìn xuống hai tầng giao thông công cộng đã gào thét mà tới, trực tiếp đánh bay phía trước nhất vị này Thiết kỵ!

Mặt sau mười mấy tôn nham thạch Thiết kỵ cuối cùng coi như phản ứng lại, cuồng quýt quay đầu thúc ngựa tản ra hàng ngũ, mấy chục cây đèn nhánh trường mâu lần thứ hai cùng nhau gào thét bắn ra, nổ đến toàn bộ xe công cộng thân đều chấn động kịch liệt.

"Này này này, sửa xe rất đắt được không?" Hứa Tri Hồ một tay ôm điểm đậm đáng yêu Thạch Cơ nương nương, một tay mãnh đánh tay lái.

Trong nháy mắt, to lớn hai tầng xe công cộng, hãy cùng say rượu điều khiển tựa như đấu đá lung tung, một lúc thiên tả một lúc thiên hữu, một lúc nhanh quay ngược trở lại một lúc rút lui, truy đến Xích Nhãnh Bức Ma cùng nham thạch Thiết kỵ điên cuồng chạy trốn —

Âm! Tả nhanh quay ngược trở lại, mấy cái nham thạch Thiết kỵ trợn mắt ngoác mồm, nhìn to lớn thân xe hung tợn áp bức lại đây!

Âm! Hữu trôi đi, đuôi xe mang theo gào thét phong thanh hoành quét tới, mạnh mẽ đánh bay mấy tôn nham thạch Thiết kỵ!

Ca! Xe phanh gấp, truy ở phía sau nham thạch Thiết kỵ không kịp dừng lại, nhất thời trợn mắt ngoác mồm tập thể đụng vào!

Lệ rơi đầy mặt a lệ rơi đầy mặt, to lớn quán tính ánh hưởng, trong buồng xe Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà xem như là thảm, hai tên này lại như diều đứt dây tựa như, vung qua vung lại lảo đảo, đụng phải sưng mặt sưng mũi choáng váng đầu hoa mắt.

Lại đến quẹo thật nhanh sau, Yến Xích Hà trực tiếp từ đuôi xe ùng ục ùng ục lăn tới xăng vại bên cạnh, tiếp theo đón lấy lại bị tầng tầng vẩy đi ra, áp sát vào cửa sổ thủy tinh trên: "Ô ô ô, lão Hứa a, ta có chút ngất, còn muốn ói, ta có thể trước tiên xuống xe sao?"

"Yên tâm, các ngươi phải tin tưởng ta kỹ thuật lái." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời, "Nhớ năm đó, ta tại Vũ Hán đáp giao thông công cộng thời điểm, mỗi ngày đều đứng ở tài xế bên cạnh nhìn hẵn làm sao lái xe... Ân, các ngươi gặp từ bên cạnh ngươi gào thét mà quá hạn, có thể làm cho thời không sai vị vặn vẹo 521 đường sao?"

Đang khi nói chuyện, đấu đá lung tung 5 đường hai tầng xe công, đã đem

toàn bộ trường nhai đều cho thanh tẩy một lần, tiếp theo đón lấy lại tới nữa rồi cái đột nhiên thay đổi, kế tục đằng đằng sát khí xông lại.

Làm sao sê? Tại sao lại như vậy?

Xích Nhãnh Bức Ma nhìn ra tỏ rõ vẻ vặn vẹo, lại không nhịn được sờn cả tóc gáy, mắt thấy 5 đường hai tầng giao thông công cộng còn không bỏ qua, như phát điên hướng bên này xông lại, nhất thời thất kinh đánh hai cánh. . . Âm!

Vừa bay lên trời, nó đột nhiên liền tầng tầng ngã xuống, đầu óc choáng váng bên trong lúc này mới ngạc nhiên ý thức được, tựa hồ chính mình vừa phóng thích cấm không thuật. . .

Không kịp rồi!

Trong phút chốc, tại thăng tắp phóng tới sáng như tuyết xa ánh sáng đèn bên trong, 5 đường hai tầng giao thông công cộng hung tợn nổ vang đụng tới, đem ven đường hết thảy chướng ngại vật tất cả đều nghiền thành mảnh vỡ!

"Không! Không được! Đừng có giết ta!" Xích Nhãnh Bức Ma tuyệt vọng rít gào lùi về sau, cho đến lúc va vào phía sau cứng rắn vách tường, "Đừng lại, đừng lại, ta có thể mang bọn ngươi trên Hắc Sơn, ta có thể nói cho các ngươi Hắc Sơn lão yêu bất cứ chuyện gì!"

"Híc, ngươi cho rằng ta không muốn đình sao?" Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì liều mạng phanh xe, "Hiện tại vẫn đề là, này phanh lại giống như có chút. . ."

Cọt kẹt!

Chói tai tiếng ma sát bên trong, 5 đường hai tầng xe công cộng điên cuồng trượt xông lại, sầm lốp xe cùng mặt đất kịch liệt ma sát, mang theo tràn ngập thiêu đốt mùi vị khói xanh, rốt cục sắp tới đem va vào vách tường trong nháy mắt, rất mạo hiểm dừng lại.

Còn kém ba tấc, còn kém ba tấc a!

Đáng thương Xích Nhãnh Bức Ma kề sát ở trên vách tường, nhìn cách mình không tới ba tấc đầu xe, đột nhiên liền không nhịn được lệ nóng doanh tròng, ô ô ô, cám ơn trời đất, cám ơn trời đất a, nếu không là lão tử phản ứng nhanh, chỉ sợ hiện tại đã bị . . .

Âm!

Lời còn chưa dứt, vừa dừng lại 5 đường giao thông công cộng, đột nhiên lại không có dấu hiệu nào về phía trước va chạm, sau đó. . . Khắc khặc, bất ngờ, thật sự chỉ là bất ngờ!

Có thể nói cái gì đó, đối mặt đây đất dùng Giao Thủy cũng liều không dại nỗi nham thạch mảnh vỡ, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất áy náy gãi đầu một cái: "Cái kia cái gì, xe này có chút tùy hứng, có lúc biết. . . Ô, lão Yên, tại sao ngươi quỳ ở trên sàn nhà?"

Ai là lão Yên, lão Yên là ai?

Bụi mù tung bay trong buồng xe, Ngưu Ma Vương cùng Yên Xích Hà ngây người như phỗng há to mồm, tập thể cầm trật khớp thêm trong gió ngổn ngang tựa như, liền như thế hai mắt đăm đăm quỳ ở trên sàn nhà —— ạch, đừng hỏi, đừng hỏi chúng ta tại sao quỳ xem xong!

Quỷ dị trong yên tĩnh, Yên Xích Hà tỏ rõ vẻ ngớ ra bò xuống xe, ngẩng đầu nhìn đứng sững ở trước mặt to lớn "Vật cưỡi", lại nhìn một chút đang cởi đai an toàn Hứa Tri Hồ, lại nhìn một chút chiếc kia to lớn "Vật cưỡi", lại nhìn một chút Hứa Tri Hồ. . .

Chỉ chốc lát sau, hắn rốt cục không nhịn được quay đầu, nhìn một chút đồng dạng trổ mắt ngoác mồm Ngưu Ma Vương: "Cái kia, ta trước nghe người ta nói, lão Hứa khả năng là Tây Côn Luân ta vị đại nhân vật con độc nhất, còn rời nhà trốn đi tới?"

Đừng nói, cái gì đều đừng nói, Ngưu Ma Vương lè rời đầy mặt, rất ưu thương
ngẩng đầu vọng hướng thiên không, ô ô ô, cho nên nói, lão tử hận nhất loại này
Tiên nhị đại, chạy tới chúng ta đồng cương giả heo ăn hổ cũng coi như, còn
muốn theo chúng ta cướp em gái... .

"Ô?" Nói đến em gái, đã vừa mới ngất đi Thạch Cơ nương nương, lúc này đột
nhiên mơ mơ màng màng tỉnh lại.

Hai mắt đăm đăm sững sốt mấy giây, nàng rất kinh ngạc quay đầu, nhìn một
chút to lớn 5 đường hai tầng xe công cộng, lại nhìn một chút tập thể rơi lệ Yến
Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương, cuối cùng rốt cục chú ý tới đang uống sữa bò an
ủi Hứa Tri Hồ ——

"Tướng... . Không đúng, Tri Hồ a, chúng ta vừa động phòng đến cái nào a?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 57: Xin Hỏi Máy Vỉ Tính Của Ta Thé

Hứa Tri Hồ sâu sắc hoài nghi, Thạch Cơ nương nương bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ là trang, nếu không, tại sao bệnh của nàng sớm không đáng muộn không đáng, lần nào đến đều đến như thế đúng lúc, lại đột nhiên khỏi hẳn đến vừa đúng?

Lại như là hiện tại, theo cái kia xích mắt dơi ma bị tạp thành mảnh vỡ, vừa còn nước mắt như mưa điểm đậm đáng yêu "Nhiếp Tiểu Thiến", đột nhiên liền biến trở về mẫu nghi thiên hạ nương nương, hơn nữa còn không biết từ đâu biến ra cái kia trương màu phấn hồng giường lớn, nghiêm túc biểu thị sắc trời quá muộn phải ngủ, chính là giấc ngủ thiếu nghiêm trọng là nữ tính thiên địch. . .

"Làm sao biết chứ, bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ là vĩnh viễn sẽ không lão a." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, lại không nhịn được rất oán niệm nhìn nàng, "Lại nói, nương nương, ngài lần sau cung cấp tình báo thời điểm, có thể hay không hơi hơi xác nhận một thoáng độ tin cậy?"

"Không cần để ý những chi tiết kia mà." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm nắm uy chưởng xuống giường, "Chí ít kết quả rất tốt a, không chỉ có giải quyết người thứ ba phân thân, hơn nữa liền thứ tư phân thân cũng đồng thời giải quyết, đúng rồi, nói đến đây cái, Tri Hồ a, ngươi cái kia vật cưỡi rất mới mẻ a!"

"Không mượn, cảm tạ!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời.

Đừng nghịch, vì để cho xe điện từ nói kỳ chiến phủ lại tiến hóa thành 5 đường xe công cộng, chúng ta nhưng là bỏ ra ròng rã ba ngàn linh thạch, đem gần nhất từ chùa Lan Nhược quán cơm nhỏ kiem được tiền tất cả đều quăng vào đi tới!

"Mượn mà! Mượn mà!" Thạch Cơ nương nương thu về hai tay, không có tiết tháo chút nào nhìn hăn, "Bản cung có thể phó tiền thuê a, thật giống như lần trước bút cái gì bản. . ."

"Ồ?" Nói đến notebook, Hứa Tri Hồ đúng là đột nhiên nhớ tới đến: "Lại nói, nương nương, ta làm sao không thấy máy vi tính của ta máy vi tính, ngươi gần nhất không chơi game sao?"

"Đương nhiên là có. . . Ế?" Thạch Cơ nương nương hững hờ phất tay một cái, nhưng là nói được nửa câu, đột nhiên liền ánh mắt ngớ ra: "Tướng, tướng công, mới vừa xảy ra chuyện gì, ta giống như nghe có người đang nói cái gì bản?"

"Cái kia cái gì, trang mất trí nhớ hoặc là trang bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, đều là không có tác dụng." Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn nàng.

"A, tâm tính thiện lương đau, ta cảm giác rằng ta giống như lại trọng phạm bị bệnh." Thạch Cơ nương nương run rẩy ôm ngực.

"Đừng nghịch, trong lòng ở bên phải, cảm tạ." Hứa Tri Hồ kế tục rất chăm chú nhìn nàng.

Quên đi, rốt cục ý thức được trốn tránh vô dụng, Thạch Cơ nương nương chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ thở dài: "Được rồi, được rồi, kỳ thực là như vậy, mấy ngày trước chơi game thời điểm, Bản cung hơi nhỏ kích động, kết quả không cẩn thận đụng tới bên cạnh trà. . ."

"Phốc!" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nã, giờ ạ, máy vi tính của ta, ròng rã bỏ ra 5,000 đại dương được không?

"Đừng kích động, đừng kích động, ta đã tìm người đến sửa chữa." Thạch Cơ nương nương mau mau giải thích, "Ngươi yên tâm, Bản cung cố ý tìm đông cương tốt nhất luyện khí sư, còn dùng 10 vạn yêu trong núi tối tài liệu quý giá, bảo đảm mấy ngày nay liền có thể sửa tốt, thật sự!"

"Ta đã không hy vọng rồi!" Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt không nói gì nhìn trời, kho ngươi cái hấp, trừ khi vị luyện khí sư kia còn học được sửa chữa máy vi tính, nếu không thì, ta bớt ăn bớt mặc mua được notebook, xem như là triệt để không có cứu.

"Làm sao biết chứ, ngươi phải tin tưởng Bản cung." Thạch Cơ nương nương hiển nhiên cũng có chút chột dạ, mau mau nói sang chuyện khác, "Được rồi, được rồi, nếu sự tình đã thuận lợi giải quyết, cái kia Bản cung trở về Bạch Cốt Sơn đi tới, thuận tiện giúp ngươi giám sát tu notebook."

"Ồ? Nhanh như vậy?" Hứa Tri Hồ rất giật mình, "Nương nương ngươi không phải nói, muốn giúp chúng ta đối phó Hắc Sơn lão yêu sao?"

"Đúng vậy, Bản cung đã giúp ngươi đối phó rồi a." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm quay đầu, chỉ chỉ đầy đất nham thạch mảnh vỡ, "Ngươi xem, bây giờ bốn cái phân thân toàn bộ chết trận, cái kia yêu nghiệt nguyên khí đại thương rơi xuống đến người nguyên đinh cao, mấy người các ngươi liên thủ cũng có thể đối phó thôi đi, còn cần Bản cung làm cái gì?"

Này ngược lại cũng đúng là, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, quay đầu nhìn một chút Yến Xích Hà.

Yến đại sư hiển nhiên biết hắn muốn nói gì, lập tức đầy mặt quang minh lẫm liệt ngẩng đầu lên: "Lão Hứa ngươi không cần phải nói, cái kia Hắc Sơn lão yêu hành hung làm ác, coi như ngươi không nói, bần đạo cũng phải thay trời hành đạo trảm yêu trừ ma!"

Người tốt a, Hứa Tri Hồ yên lặng điểm ba mươi hai cái tán, lại nhìn một bên khác Ngưu Ma Vương.

Đừng có mơ, Ngưu Ma Vương trực tiếp hung tợn nguýt nguýt, "Ngươi cái không có nghĩa khí khốn nạn, lần trước cướp đi Xích Tỷ Nhi, lần này lại đẩy ngã nhà ta thạch. . . Khặc khặc, nói chung, muốn lão tử giúp ngươi một tay, cửa đều không có!"

"Đó cũng không nhất định nha." Thạch Cơ nương nương đột nhiên cười tủm tỉm vỗ tay một cái, "Lão ngưu a, chỉ sợ ngươi vẫn đúng là đến bồi Tri Hồ đi chuyền Hắc Sơn, giúp hắn đem Hắc Sơn sơn thần ấn đoạt lại."

"Không, không phải chứ, tại sao ta phải giúp hắn cướp sơn thần ấn?" Ngưu Ma Vương nhất thời tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Bởi vì, Bản cung dự định sắc phong hắn là đều sơn thần, đồng thời chưởng khống Đông Minh Sơn cùng Hắc Sơn." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm trả lời.

"Ồ? Đều sơn thần? Này tính toán thăng chức sao?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Đương nhiên tính toán!" Thạch Cơ nương nương rất thân thiết nhìn hắn, "A, đừng nói Bản cung đối với ngươi không tốt nha, chờ ngươi thành đều sơn thần sau, hai tòa yêu núi kẽ cả trong núi yêu linh tinh quái, tất cả đều quy ngươi chưởng quản, còn có Hắc Sơn toà kia một ngày thu đấu vàng pháp khí phô chợ, cũng sẽ biến thành ngươi tài sản riêng nha. . . Nha ha ha ha, như thế suy nghĩ một chút, có phải là hơi nhỏ kích động?"

"Thành thật mà nói, thật không có. . ." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời.

"Chờ đã, này không công bằng!" Ngưu Ma Vương ở bên cạnh nghe được tỏ rõ vẻ phiền muộn, "Dựa vào cái gì a, nương nương, ta cũng là người của ngài a, dựa vào cái gì cái tên này làm đều sơn thần, thăng quan phát tài muốn tiền có tiền có người có người, ta cái gì đều không có mò đến, còn muốn miễn phí giúp hắn bận rộn?"

"Bởi vì, ta làm hỏng máy vi tính của hắn a!" Thạch Cơ nương nương trả lời cũng thật là có lý có cứ.

"Phốc!" Ngưu Ma Vương không nhịn được miệng đầy phun máu, có lầm hay không, này bồi thường cũng quá phong phú đi.

"Mồ hôi. . ." Hứa Tri Hồ cũng rất không nói gì, cái kia cái gì, làm hỏng cái máy vi tính xách tay, liền có thể bồi thường ta một toà Hắc Sơn, nói như vậy lên mà nói, giống như nhà ta còn có rất nhiều thiết bị điện, nói thí dụ như điện cơm. . . Ô?

Mới nói được nỗi cơm điện, nỗi cơm điện liền xuất hiện rồi!

Liền nhìn thấy giữa không trung, một đạo màu xanh hào quang như chim bay tựa như cao tốc xẹt qua trường nhai, nhưng lại đột nhiên đến rồi cái gấp sát, khẩn cấp bách hàng tựa như lao xuống đánh vào trên đường phố.

Ánh sáng màu xanh tản đi, Oa Oa ùng ục ùng ục lăn ra đây, xa xa hứng thú phấn hét quái dị: "Lão đại, lão đại, có thể coi là tìm tới người rồi, nha ha ha a, mau cùng ta hồi chùa Lan Nhược xem trò vui, Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu các nàng mau cùng Hắc Sơn lão yêu đánh đã dậy rồi!"

"Mồ hôi, đánh tới là rất đáng giá cao hứng sự tình sao?" Hứa Tri Hồ cũng không biết nên nói cái gì.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng đấy, trước bị cường hủi đi toàn bộ phố chợ, Hắc Sơn lão yêu muốn còn có thể phải nhịn xuống liền gặp quỷ, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, chờ hắn từ cùng vượn lớn đối đầu thương thế bên trong khôi phục như cũ, nhất định sẽ đến gây sự với chùa Lan Nhược. . . A, nghĩ như vậy lên mà nói, vẫn đúng là đến mau chóng chạy trở về hỗ trợ?

"Chính là a, khi ta tới, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng cũng đã tại chuẩn bị chiến tranh rồi!" Oa Oa dương dương tự đắc lung lay, "Đừng nói, chúng ta nhanh lên một chút trở lại xem trò vui rồi, ta còn muốn lợi dụng lúc loạn thâu. . . Ô?"

Nói được nửa câu, chờ nó nhìn thấy đối diện cười tủm tỉm Thạch Cơ nương nương, càng nói chuẩn xác, là nhìn thấy Thạch Cơ nương nương dưới thân cái kia trương màu phấn hồng giường lớn, đột nhiên liền tăng một tiếng nỗi thân toả sáng: "Ồ, ta thu gom bên trong vừa vặn còn thiếu cái. . ."

Bình tĩnh, bình tĩnh, Hứa Tri Hồ mau mau một cái đè lại nó, lại ngẩng đầu nhìn một chút Thạch Cơ nương nương: "Lại nói, nương nương ngài muốn không có chuyện gì khác, ta hãy đi về trước hỗ trợ kéo bè kéo lũ đánh nhau, miễn cho Xích Xích các nàng bị người bắt nạt."

"Không thành vấn đề, ta thuận tiện tiễn ngươi một đoạn đường được rồi!"
Thạch Cơ nương nương rất vui vẻ gật gù, thuận lợi nhẹ nhàng chỉ tay.

Trong phút chốc, một cái màu xanh lục lân hỏa bộ xương bỗng dựng hiện hình, rồi lại đón gió loáng một cái, đột nhiên tăng vọt mấy lần, mở ra miệng lớn hung tợn đi xuống một thôn!

Sau một khắc, đem ba người kể cả Oa Oa xe điện tất cả đều nuốt xuống lân hỏa bộ xương, liền như vậy gào thét vang vọng bay lên không, hướng về hướng đông nam cao tốc bay đi.

Nhin lân hỏa bộ xương dần dần biến mất đi xa, Thạch Cơ nương nương ngửa đầu trông về, còn cười tủm tỉm phất tay một cái: "Cố lên a Tri Hồ, qua mấy ngày Bản cung liền đem notebook. . . A, nói đến tu notebook, có muốn hay không tìm mây xanh em gái cầm phân vạn năm chung nhũ trở về đây?"

Trước mắt bỗng nhiên tối sầm lại, đợi được Hứa Tri Hồ từ mờ tối khôi phục như cũ, liền chỉ cảm giác mình tựa hồ đang bị lân hỏa vây quanh, ở giữa không trung cao tốc gào thét phi hành, bên cạnh còn có đồng dạng bị phái qua đến giúp đỡ Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương. . .

"Nhìn cái gì vậy?" Đón hắn kỳ quái tầm mắt, Ngưu Ma Vương hung tợn phun bạch khí, "Nói rõ trước a, ta chỉ để ý hỗ trợ cướp sơn thần ăn, ngươi nếu như còn dự định đoạt tiền cướp pháp khí cướp cô nàng. . . Ô, không đúng, cướp cô nàng mà nói, ta cũng có thể hỗ trợ!"

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhin hắn, suy nghĩ một chút lại cảm thấy hay là muốn cải thiện một thoáng quan hệ, "Cái kia cái gì, lão ngưu a, kỳ thực ta có món đồ muốn tặng cho ngươi. . ."

"Cái gì? Món đồ gì?" Ngưu Ma Vương vẫn đúng là không ngờ tới, không khỏi ngớ ngẩn.

"Hiện tại không có mang theo, qua mấy ngày cho ngươi được rồi." Hứa Tri Hồ cười híp mắt tập hợp tới, "Kỳ thực đi, cũng không là gì quý trọng phẩm, chính là . . ."

"Ồ?" Ngưu Ma Vương đầu tiên là nỗi giận dùng dùng, rất nhanh sẽ biến thành kinh ngạc, đến cuối cùng lại trâu mắt trợn tròn mừng rỡ, "Thật hay giả? Còn có thứ này? Đợi lát nữa, ngươi sẽ không phải gạt ta chứ?"

Ta dùng tiết tháo bảo đảm, Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng nhìn hắn.

Đây là ngươi nói a, Ngưu Ma Vương bán tín bán nghi nhìn hắn, đột nhiên liền mặt mày hớn hở: "Được rồi, nếu là như vậy, vậy trước kia ân oán liền xóa bỏ, bất quá ta nói rõ trước a, không cho phép ngươi lại cướp ta nữu, nếu không. . ."

"Híc, ta có thể hỏi một chút cái kia là gì sao?" Yến Xích Hà ở bên cạnh xem rất khá kỳ.

"Không thể!" Hứa Tri Hồ cùng Ngưu Ma Vương trăm miệng một lời trả lời, "Không có thứ gì, không sai, không có thứ gì, chúng ta chính là đang thảo luận một cái rất phổ thông. . ."

Âm!

Còn chưa nói hết, lân hỏa bộ xương đột nhiên kịch liệt lay động, tiếp theo đón lấy gào thét đáp xuống!

Sau một khắc, còn không chờ bọn hắn ba cái đứng vững, liền chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên trôi nổi bay lên không, đợi được lần thứ hai khôi phục cân bằng, thì đã lạc ở trên đất băng.

Thật nhanh! Từng bước tản ra lân hỏa ánh sáng bên trong, Hứa Tri Hồ rất

kinh ngạc ngẩn đầu lên, nhìn đã xuất hiện ở trước mặt chùa Lan Nhược.

Trải qua khuya ngày hôm trước một phen hồn chiến, đặc biệt là bị yến đại sứ hung tợn dẫm đạp lên sau, vào giờ phút này chùa Lan Nhược quả thực là một mảnh thê lương, đâu đâu cũng có gãy vỡ vách tường cùng sụp xuống phòng ốc, hãy cùng bị cường sach qua tựa như. . .

"Khặc khặc, ta lại không phải cố ý!" Yến Xích Hà mân mê mặt lên, mau mau nói sang chuyện khác nhìn chung quanh một chút, "Chờ đã, không phải nói, Xích Tỷ Nhi các nàng sắp cùng Hắc Sơn lão yêu đánh tới sao, người đâu, sẽ không phải. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, chùa Lan Nhược cửa lớn liền bị đá một cái bay ra ngoài, nhất thời bụi mù sôi trào!

Sau một khặc, liền tại ba người bọn hắn trộn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, một đoàn đẹp đẽ ma nữ em gái vung vẩy đao thương kiêm kích, đằng đằng sát khí như hổ như sói vọt ra, trung gian còn mang theo Tử Tử Chanh Chanh các nàng sáu cái tiểu loli, hoan hô nhảy nhót vui vẻ ra mặt, rất hưng phấn vung vẩy chuyên dụng tiểu viên gạch ——

"Lưỡi búa?"

"Có! Mới vừa mài qua!"

"Củi khô?"

"Có! Chuẩn bị thật nhiều, thiêu nhà nhanh nhất rồi!"

"Viên gạch?"

"Có! Tử Tử dùng cái này sở trường nhất rồi!"

"Làm được đẹp đẽ, chúng ta khẩu hiệu là ——"

"Đắc tội nữ nhân, ngươi sẽ chết định rồi!"

Rất tốt rất cường đại, thời khắc này, Hứa Tri Hồ ba người bọn hắn tập thể
trợn mắt ngoác mồm, cực kỳ lâu sau đó, Yến Xích Hà rốt cục không nhịn được
xoa một chút mồ hôi lạnh, cẩn thận từng ly từng tí một lôi kéo Hứa Tri Hồ góc
áo —

"Híc, lão Hứa a, ngươi xác định. . . Các nàng cần cần giúp đỡ?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 58: Hắc Sơn Thật Sự Rất Đen A

Đi ra hồn, sớm muộn đều cần phải trả!

Tại chùa Lan Nhược cửa gấp gỡ Tiểu Lan các nàng, lại cùng cùng tiến lên Hắc Sơn phố chợ tiếp viện, Hứa Tri Hồ tại trên đường dùng kẹo que thu mua một đoàn em gái sau, cuối cùng cũng coi như làm thanh hiện tại đến cùng là tình trạng gì —

Hai ngày trước vượn lớn tập kích sự kiện bên trong, tuy nói chùa Lan Nhược bị sách đền liêng xiêng, chẳng qua vì Hứa Tri Hồ tú ân ái kéo cừu hận, Hắc Sơn bên kia càng là tổn thất nặng nề, toàn bộ phố chợ đều bị san thành bình địa, liên đới những giá cao thuê đến Luyện khí sĩ cũng thương thoát được trốn, không có mấy tháng là đừng nghĩ khôi phục nguyên khí.

Dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết, Hắc Sơn lão yêu tại ăn thiệt thòi lớn như thế sau đó, tuyệt đối sẽ đến cho hả giận trả thù, vì lẽ đó Mộc Liễu cùng Xích Tỷ Nhi tại trở lại chùa Lan Nhược sau, ngay lập tức sẽ tăng cao cảnh giác mà soán soát, làm tốt bất cứ lúc nào đấu võ chuẩn bị tư tưởng. . .

Nhưng là rất kỳ quái, liên tiếp hai ngày đi qua, Hắc Sơn kia lại không có phản ứng chút nào, Mộc Liễu cùng Xích Tỷ Nhi đang cảm thấy lẩn lộn thời điểm, nhưng lại nghe được một cái không biết thực hư tin tức ngầm —

A, căn cứ một cái từ Hắc Sơn trốn hạ xuống Luyện khí sĩ từng nói, Hắc Sơn lão yêu vốn là là chuẩn bị đến tấn công chùa Lan Nhược, nhưng là tại đêm qua điểm đủ nhân mã dự định xuống núi, hắn lại đột nhiên chẳng biết vì sao miệng đầy phun máu, dĩ nhiên tại dưới con mắt mọi người tu vi giảm nhiều, chỉ có thể cuống quýt trốn trong cung điện bằng đá chữa thương. . .

Àch, thật hay giả, sẽ không phải gạt chúng ta chứ?

Mộc Liễu cùng Xích Tỷ Nhi đối với này biếu thị hoài nghi, còn chuẩn bị trước tiên quan sát mấy ngày lại nói, nhưng vào lúc này, cũng đã có vị đã từng bị hắc núi phô chợ lừa qua tím Vân chân nhân, nỗi giận đùng đùng chạy đi Hắc Sơn tìm bã rồi!

Rất khiến người ta kinh ngạc, đối mặt tím Vân chân nhân khiêu khích, Hắc Sơn lão yêu lại trốn ở trong cung điện bằng đá đóng cửa không ra, liền ngay cả ngày xưa hung hăng Kim chủ quản cũng rụt đầu không ra... Nhìn như vậy lên, cái kia tu vi giảm nhiều chữa thương bế quan đồn đại, tựa hồ là thật sự?

Kết quả là, các đến sáng sớm hôm nay, những nhận được tin tức Luyện khí sĩ tất cả đều tới rồi Hắc Sơn, phải biết, Hắc Sơn phô chợ mấy năm qua làm ăn không chân chính, hàng giả giá cao giết mổ khách gì gì đó lừa không ít người, bây giờ nhìn đến cơ hội bỏ đá xuống giếng...

Ư ân, bỏ đá xuống giếng gì gì đó, luân gia sở trường nhất rồi!

Cơ hội hiếm có a, Mộc Liễu lúc này tinh thần đại chấn, mang theo một đám đẹp đẽ ma nữ em gái, lại tăng thêm Đông Minh Sơn bầy yêu hỗ trợ, sáng sớm hôm nay liền đằng đằng sát khí xông lên Hắc Sơn, nha ha ha ha, coi như không thể lợi dụng lúc loạn giết chết tên khốn kia, mò ít đồ trở lại trợ giúp tổn thất cũng tốt!

"Ồ, cho nên nói, Hắc Sơn lão yêu là nửa đêm hôm qua đột nhiên thực lực giảm mạnh?" Hứa Tri Hồ nghe đến đó, cũng không phải tùy vào tỏ rõ vẻ quái lạ.

Được rồi, ngẫm lại vào lúc ấy, chúng ta giống như vừa cầm lái 5 đường hai tầng giao thông công cộng nghiền ép độc nhãn bức ma, sau đó... Khặc khặc, cái kia cái gì, ta thật không phải cố ý, ai biết lên hiệu nhanh như vậy?

"Đúng vậy, nghe người ta nói, tên kia lúc đó phun máu phun đến mức rất đồ sộ ư!" Tiểu Lan mặt mày hớn hở gật đầu liên tục, "Vì lẽ đó a, tỷ tỷ sáng sớm liền

lên Hắc Sơn thám thính tình huống, vừa xác định không có nguy hiểm gì, lại phát tin tức để chúng ta theo lại đây, bảo là muốn. . . Ô, ngươi xem, tỳ tỷ sẽ ở đó!"

Còn đúng là, đang nói Mộc Liễu đây, liền nhìn thấy Mộc Liễu bóng người.

Liền tại Hắc Sơn phố chợ lối vào, Mộc Liễu đang mang theo Trữ Cương Liệt bọn họ một đám yêu quái, tại tửu lâu cửa hàng phế tích bên trong tìm tòi, xa xa còn có thể nghe thấy Mộc Liễu ôm một cái phá bình gốm, ở nơi đó vui sướng chăm chú bàn giao —

"A, cái này bình gốm giống như là cấp trung pháp khí a, tuy rằng phá hơn nửa, bất quá linh cơn giận còn chưa tan tán, lấy về sửa một chút nói không chắc còn có thể sử dụng, còn có thể đưa cho vương phán làm lễ vật, để hàn lâm sau cho cái đầu thai chuyển thế tốt tiêu chuẩn."

"Đúng rồi, đúng rồi, cánh cửa này cũng chuyển về đi được rồi, ta biết a, ta biết đây không phải là pháp khí, thế nhưng chúng ta chùa Lan Nhược cửa sau, mấy ngày trước không phải là bị con hầu tử kia đập bay, vừa vặn có thể lấy về dùng!"

"À được, lão lợn, ngươi muốn không nén như vậy phá sản, vừa ngươi ném xuống chuôi này Thanh Vân kiêm, không sai, Thanh Vân kiêm là đứt đoạn mất, thế nhưng ngươi thấy cái kia vỏ kiêm không có, thương đằng tiên linh mộc a, lấy ra đi vậy có thể bán mấy chục khối linh thạch!"

Tiết tháo đây, tỳ tỷ ngươi trước đây là mở phế phẩm trạm thu mua sao?

Hứa Tri Hồ ở phía sau xem đến rơi nước mắt, đột nhiên cảm thấy đi, chính mình cần phải làm bộ không quen biết vị này cần kiệm trì gia tốt ngự tỷ, liền làm như không nhìn thấy yên lặng đi tới là tốt rồi.

Vấn đề là, Mộc Liễu đã nhìn thấy hàn, còn rất kinh hỉ ôm cái kia phá bình gốm, vui sướng xông lên: "Tri Hồ, Tri Hồ, ngươi xem a, chúng ta tìm tới rất

nhiều thứ tốt!"

"Vâng vâng vâng, tỷ tỷ ngươi cao hứng là tốt rồi." Hứa Tri Hồ vừa cảm khái chuyen thê đầu thai quả nhiên rất đắt, vừa lại kỳ quái nhìn chung quanh một chút, "Đúng rồi, ta làm sao không thấy Xích Xích, náo nhiệt như thế sự tình, nàng lại không tham gia?"

"Ca ca, tỷ tỷ bế quan đi rồi!" Tử Tứ các nàng sáu cái tiểu loli, không biết từ đâu xông ra.

"Ồ? Bế quan?" Hứa Tri Hồ hơi kinh ngạc, thuận lợi từ trong túi tiền lấy ra mấy cây kẹo que phân cho các nàng.

"Đúng vậy, đúng vậy." Sáu cái tiểu loli đồng thời liếm kẹo que, lại không có tim không có phổi chỉ vào dưới chân núi, "Sáng sớm hôm qua, tỷ tỷ nói mình sắp đột phá đến người nguyên cấp cao, tìm cái yên tĩnh sơn động bế quan. . . Đúng rồi, nàng trước khi đi còn nói, các ca ca ngươi trở về, nhất định phải cố gắng cảm tạ ngươi, mời ngươi ăn bản đào điện, ân, bản đào điện là gì?"

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, đột nhiên cảm thấy chính mình cũng có thể đi ra ngoài bế cái quan, qua cái năm năm tám năm sau đó lại trở về.

Đúng là lúc này, mọi người đã tiến vào phố chợ, Hứa Tri Hồ lần trước mang theo vượn lớn đến bái phỏng thời điểm, vội vội vàng không chú ý, lúc này nhưng rốt cục phát hiện, nguyên lai tại phố chợ sau cao vót trên vách núi cheo leo, quả thật có một tòa nguy nga man hoang cung điện bằng đá. . .

Nhưng vấn đề là, hiện ở tòa này nguy nga man hoang cung điện bằng đá trước, nhưng là quần tình xúc động dòng người mãnh liệt.

Mấy trăm tên đường xa tới rồi Luyện khí sĩ, đem cung điện bằng đá vây quanh trong đó ba tầng ở ngoài ba tầng, tuy rằng bởi vì kiêng kỵ vẫn cứ tại quan sát bên trong, thế nhưng cũng đã là dũng dũng sát khí, đặc biệt trong đó một vị

nghiến răng nghiến lợi tím bào chân nhân, càng là mẫn đỏ mặt lên đứng ở cung điện bằng đá trước đại môn, một hơi mắng Hắc Sơn lão yêu hai canh giờ, đều không mang theo lặp lại . . .

"Híc, vị kia tím bào chân nhân, cùng Hắc Sơn lão yêu cùu rất sâu sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được có chút hiếu kỳ.

"A, ngươi nói tím Vân chân nhân sao?" Bên cạnh mấy cái Luyện khí sỹ rất cảm khái thở dài, "Khỏi nói, lần trước hắn đến Hắc Sơn phố chợ chọn mua pháp khí, tùy ý chọn gia tử lâu tiến vào đi ăn cơm, sau đó . . ."

"Đợi lát nữa, sẽ không phải là điểm lục đảo đại tôm chứ?"

"Cái kia thật không có, nói thế nào đều là người từng trải, hắn còn cố ý hỏi lục đảo đại tôm là theo vẫn còn là theo tính toán đây!"

"Thông minh, cái kia sẽ không có chuyện gì a!"

"Vẫn đề là, hắn còn dập đầu một bàn hạt dưa a, sau đó tính tiền thời điểm, nhân gia nói với hắn, hạt dưa luận viên tính toán. . ."

Phốc! Hứa Tri Hồ nghe được một cái nãy tất cả đều phun ra ngoài, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao vị này tím Vân chân nhân nghiến răng nghiến lợi, bất quá lại nói ngược lại, muốn không nên như vậy tàn nhẫn a, hạt dưa lại còn có thể luận viên tính toán?

"Này tính là gì?" Bên cạnh một cái khác Luyện khí sỹ yên lặng ngẩng đầu lên, rất ai oán nhìn lên bầu trời, khéo mắt thậm chí đều có lệ lướt qua, "Ô ô ô, lần trước ta tới nơi này lúc ăn cơm, liền điểm một chén cơm. . ."

Chính là, chính là, nhớ tới ngày xưa tại Hắc Sơn phố chợ bị giết trải qua, những Luyện khí sỹ càng là quan tình xúc động, chỉ có điều trừ ra vị kia điểm hạt dưa tím Vân chân nhân ở ngoài, những người khác nhưng vẫn là hai mặt nhìn nhau mang trong lòng nghi ngờ, khắc khắc khắc, ai có thể bảo đảm, cái kia lão

yêu là thật sự tu vi giảm nhiều, mà không phải tại cỗ bày nghi trật làm âm mưu gì?"

"Có thể, rất có thể." Mộc Liễu còn ôm cái kia bình gốm không tha, tỏ rõ vẻ nghiêm nghị khẽ cau mày, "Vì lẽ đó, dưới cái nhìn của ta, chúng ta hiện tại sáng suốt nhất cách làm, chính là. . . A, vẫn là ở phố chợ phế tích bên trong tầm bảo được rồi!"

"Tỷ tỷ, ngươi tiết tháo đây?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trăng, bất quá cũng suy tư gãi đầu một cái.

Trên thực tế, nếu như Thạch Cơ nương nương tình báo không có phạm sai lầm, Hắc Sơn lão yêu tu vi xác thực đã đại ngã, bất quá ai cũng biết, vị kia bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương từ trước đến giờ đều không thể nào đáng tin. . . Được rồi, nói như vậy lên mà nói, có thể cần phải trước tiên tìm một cơ hội thăm dò. . . A?

Hắn đang nghĩ tới đây đây, liền nhìn thấy toà kia cung điện bằng đá cửa lớn ầm ầm một tiếng, không có dấu hiệu nào mở ra rồi!

Tại mấy chục con dã man thạch yêu vây quanh dưới, vị kia Kim chủ quản nghênh ngang đi ra cửa cung, xoa eo hung tợn rít gào một tiếng:

"Vô liêm sỉ, các ngươi những người này khốn nạn không muốn sống sao, nghe xong điểm lời đồn liền dám đến chúng ta Hắc Sơn gây sự, nếu không là nhà ta đại vương đang lúc bế quan luyện chế pháp khí. . . Hừ hừ, không muốn chết, liền tất cả đều cút cho ta!"

Àch, xem cái tên này đáng vẻ, giống như rất có niềm tin?

Mấy trăm tên Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, khí thế không khỏi yếu bớt mấy phần, chỉ có vị kia điểm hạt dưa tím Vân châm nhân không thèm đến xia, trực tiếp liền đằng đằng sát khí cười lạnh một tiếng: "Họ Kim, bớt ở chỗ này cỗ làm ra vẻ, thật sự coi nguồn gốc người không biết sao, cái kia lão yêu đã người

bị thương nặng tu vi. . ."

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy cả tòa cung điện băng đá đột nhiên nổ vang chấn động!

Trong phút chốc, mây chục đèn nhánh quả cầu đá, từ cung điện băng đá lòng đất gào thét bắn ra, dường như từ trên trời giáng xuống bão tố, tầng tầng nổ xuống tại cung điện băng đá trước cửa, đập ra bụi mù tràn ngập hổ động.

"Cái gì?" Mấy trăm tên Luyện khí sĩ lấy làm kinh hãi, không tự chủ được dồn dập lui về sau.

Hầu như tại đồng thời, liền xem đến đây mấy chục đèn nhánh quả cầu đá ngay tại chỗ dung hợp, đợi được lóng lánh hắc mang qua đi, liền nhìn thấy một vị đủ có cao mây chục trượng đèn nhánh Nham Thạch Cự Ma, cùng hung cực ác đứng sừng ở dưới mặt trời chói chang, đồng thời nâng lên thế như núi lớn cự chưởng, trắng trợn không kiêng dè hung mãnh giẫm lạc!

Âm!

Dường như vạn tần cự nham mạnh mẽ đập xuống, toàn bộ Hắc Sơn phô chợ đều đang kịch liệt run rẩy, sóng chấn động dường như điên cuồng khuếch tán nở hải cuồng triều, đem xung quanh đang muôn ngụ kiếm bay lên không thoát đi Luyện khí sĩ tất cả đều lật tung, liền ngay cả Mộc Liễu cũng không thể không mở ra tán cây, tài năng miễn cưỡng đem Đông Minh Sơn bầy yêu cùng ma nữ các em gái hộ ở phía sau.

"Thấy không? Thấy không?" Kim chủ quản ngẩn người, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ vui mừng khôn xiết, dương dương tự đắc nhảy lên, "Hừ hừ, ai nói nhà ta đại vương bị thương, liền ngay cả này lâm thời phân liệt ra đến phân thân, cũng có thể giết được các ngươi. . . A, giết chết tên kia, không sai, trước tiên giết chết tên kia!"

Bá một tiếng, trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau quay đầu,

nhìn phía đằng ở phía sau xem trò vui. . .

"Ồ. . . Ta?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì chỉ chỉ chính mình, "Chờ đã, măc mớ gì đến ta, ta chính là chuyễn đi cái blog, lẽ nào thời đại này chuyễn đi blog cũng phạm pháp sao?"

Kháng nghị vô hiệu, nghe được Kim chủ quản tiếng thét chói tai, vị này đèn nhánh Nham Thạch Cự Ma nhất thời mở đở chót huyết mắt, lóng lánh hàn quang năm đầm thép nổ vang giơ lên cao nhất, trong phút chốc mang theo gào thét cuồng phong, thế không thể đỡ mạnh mẽ đập xuống!

Không có thiên lý a không có thiên lý, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất vô tội ngẩng đầu lên, nhìn nổ vang nện xuống đến năm đầm thép —

"Được rồi, nếu là lời nói như vậy. . . Đi ra đi, già nua sư, không đúng, yến đại sư!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 59: Đông Cương Thập Vạn Yêu Sơn Thất Tinh Tổ Hai Người

Đi ra đi, Yến đại sư!

Trong phút chốc, nương theo Hứa Tri Hồ một tiếng hô to, trong hư không một vệt chớp tím ngân rắn, hung tợn xẹt qua chân trời, bùng nổ ra kinh sợ hồn phách nổ vang nổ vang ——

Âm!

Vị này Nham Thạch Cự Ma đột nhiên biến sắc ngửa đầu, thậm chí còn chưa kịp né tránh, liền bị Tử Điện Ngân Xà mạnh mẽ bắn trúng đầu lâu, đang vung ra nắm đấm thép nhất thời lệch khỏi phương hướng, mất khống chế tạp rơi trên mặt đất.

Hầu như tại đồng thời, liền nghe rảnh rỗi bên trong cuồng phong gào thét, Yến Xích Hà thôi thúc thanh mộc kiếm bản to, mang theo Ngưu Ma Vương đáp xuống!

Chưa kịp thanh mộc kiếm bản to tiếp cận mặt đất, Ngưu Ma Vương liền từ kiếm bản to trên hung tợn thả người nhảy xuống, đang ở giữa không trung hít sâu một hơi, trong phút chốc toàn bộ thân thể khói đen mờ mịt, đột nhiên tăng vọt đến mấy chục lần, bỏ ra làm người run rẩy màu đen bóng tối.

Sau một khắc, mang theo từ trên trời giáng xuống khủng bố uy thế, hắn thế như sơn nhạc đậm đậm rơi vào, nổ đến toàn bộ cung điện bằng đá liên quan phạm vi mấy trăm trượng đều tại chấn động kịch liệt, cho tới vị này Nham Thạch Cự Ma cũng tại rung động dư âm bên trong lay động thất hoành.

"Thiên Địa Vô Cực! Càn khôn kiêm pháp!" Yến Xích Hà nắm lấy cơ hội gầm lên một tiếng, râu tóc đều Trương Mãnh nhiên vung lên nắm lôi kiếm!

Sôi trào mãnh liệt sấm sét cuồng triều, trong nháy mắt nuốt hết Nham Thạch Cự Ma, vô số Tử Điện Ngân Xà cùng nhau lóng lánh, đưa nó gần phân nửa thân thể đều nổ đến nát tan, hóa thành tứ tán tung toé đá vụn mảnh vỡ!

"Dời núi hám hải! Trâu ma đại lực quyên!" Ngưu Ma Vương cuồng bạo gầm thét lên, cùng hung cực ác tầng tầng vung vẩy nắm đấm thép!

Trong phút chốc, nương theo khủng bố tiếng nổ, bị này nắm đấm thép bắn trúng thân thể Nham Thạch Cự Ma, nhất thời ngây người như phỗng bất động tại chỗ, liên tục không ngừng tiếng rắc rắc bên trong, lít nha lít nhít vết rạn nứt kéo dài xuất hiện, trải rộng nó nham thạch thân thể. . .

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, một trận gió lạnh gào thét mà qua, vừa còn dữ tợn hung ác Nham Thạch Cự Ma, liền như vậy vô thanh vô tức đột nhiên nứt toác, hóa thành đầy trời tung bay đá vụn bụi, liền như vậy biến mất ở chân trời bên trong.

Thời khắc này, toàn trường yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều khó có thể tin kinh hãi nín hơi, ngơ ngác nhìn phía cung điện bằng đá trước chiến địa bên trong —

Giữa trưa màu vàng ánh mặt trời thăng tắp soi sáng, Yến Xích Hà đầy mặt chính khí nguy nga đứng thăng, Tử Điện Ngân Xà dường như mây mù giống như vậy, tại chung quanh hắn xoay quanh đan xen hí lên; một bên khác âm u khói đen bên trong, Ngưu Ma Vương cùng hung cực ác phun ra bạch khí, trong nê hoàn cung yêu vân mãnh liệt lăn lộn, hội tụ thành một cái như ẩn như hiện dữ tợn trâu ma mặt. . .

"Khặc khặc, cái này tạo hình xếp đặt đến mức, ta cho điểm tối đa!" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính.

Nhưng mà cung điện băng đá trước đại môn, vừa còn dương dương tự đắc Kim chủ quản nhưng là ngây người như phỗng, đầy đủ sững sốt rất lâu sau đó, đột nhiên liền cuồng loạn thét ầm lên: "Không thể, cái này không thể nào, hai người các ngươi, hai người các ngươi rốt cuộc là ai?"

Hỏi rất hay, Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương liếc nhìn nhau, ngẩng đầu ưỡn ngực tề đồng quát lên: "Nghe rõ, chúng ta là . . ."

"Thất tình tổ hai người!" Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy trong đám người một tiếng ho khan, Oa Oa cũng không biết từ đâu nhảy ra, còn đón tất cả mọi người quái lạ ánh mắt, rất đặc ý lớn tiếng tuyên cáo ——

"Không sai, hai người bọn họ, chính là tương tư đơn phương vĩnh viễn không cưa được nỡ còn bị nhà ta lão đại tú ân ái đả kích thổ huyết. . . Đông cương thập vạn yêu sơn thất tình tổ hai người!"

Âm! Hiện đang bãi tạo hình Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương, nhất thời cùng nhau lảo đảo một cái suýt chút nữa ngã sấp xuống!

Phốc! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nãi, mau mau một cái đè lại Oa Oa, nói mò cái gì lời nói thật!

Khặc khặc khặc, xung quanh mấy trăm Luyện khí sĩ tất cả đều bị sặc đến, cố nén tỏ rõ vẻ co giật, rất quái lạ rất không nói gì cùng nhau quay đầu, nhìn phía trong truyền thuyết thất tình tổ hai người ——

"Ồ, nghe tới, giống như tin tức lượng rất lớn đáng ve?"

Đại gia ngươi đại gia, bị mấy trăm song tràn ngập đồng tình ánh mắt tập thể nhìn chăm chăm, Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương mãn mặt lên co giật, đỉnh đầu đều ở mạo hơi nước: "Hỗn, khốn nạn, ai nói hai chúng ta thất tình, chúng ta chỉ là, chỉ là, ạch, chỉ là đang đeo đuổi tình yêu chân thành trên đường, gặp phải một chút thất bại nho nhỏ. . ."

"Không cần giải thích, chúng ta đều hiểu!" Một đám người rất chỉnh tề thở dài, nhìn phía ánh mắt của bọn họ càng thêm cảm khái đồng tình, còn có người thật tò mò kéo Oa Oa, "Cái kia cái gì, ta có thể hay không hỏi một chút, Ngưu Ma Vương yêu thích cô nương là?"

"Đương nhiên là thạch. . ." Oa Oa liền muốn dương dương tự đắc trả lời.

Ta sát, Hứa Tri Hồ mau mau diệt khẩu, nắm lên hàng này xa xa ném đi, lại hướng về Ngưu Ma Vương ho nhẹ vài tiếng: "Lão ngưu, ngươi rõ ràng. . ."

Hoàn toàn rõ ràng, Ngưu Ma Vương đang không có địa phương phát tiết đây, nhất thời rít gào một tiếng vung vẩy nắm đấm thép, tầng tầng đánh về cung điện bằng đá trận pháp!

Âm ầm một tiếng, toàn bộ cung điện bằng đá trận pháp đều đang kịch liệt run rẩy, ngây người như phỗng Kim chủ quản hét lên một tiếng, mau mau mang theo mấy chục con thạch yêu trốn vào trong cung, xa xa còn có thể nghe được hắn túc đến nổ phổi tiếng kêu kì quái: "Vô liêm sỉ, chờ đắc ý, chờ ta gia đại vương xuất quan. . ."

"Quan con em ngươi!" Ngưu Ma Vương khởi xướng tàn nhẫn đến, rầm rầm rầm liên tục vung quyền, tạp đến cung điện bằng đá trận pháp nỗi lên từng trận sóng gợn, "Giả thần giả quỷ! Hắc Sơn lão yêu, có loại hiện tại liền đi ra, cùng lão tử đại chiến 300 hiệp, không muốn như con rùa đen rúc đầu tựa như không dám gặp người!"

Được rồi, đều bị ngay mặt cõi sức chửi kéo cùu hận kéo đến trình độ như thế này, trong cung điện bằng đá Hắc Sơn lão yêu vẫn như cũ không phản ứng chút nào, chỉ có thể nghe được Kim chủ quản chính ở chỗ này hoang mang hoảng loạn hét quái dị. . .

"A, kia chính là nói?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú sờ sờ căm, lại nhìn một chút bên cạnh Luyện khí sĩ môn.

Không cần nhắc lại, trong phút chốc, mấy trăm Luyện khí sĩ liếc nhìn nhau, nhất thời tinh thần đại chấn hanh diện, đằng đằng sát khí cùng nhau mãnh xông lên.

Lóng lánh ánh sáng bên trong, vô số pháp khí phi kiếm cùng nhau gào thét bay lên không, dường như bão tố tựa như từ trên trời giáng xuống, chỉ nỗi đến toàn bộ cung điện bằng đá đều đang kịch liệt run rẩy, dù cho có trận pháp phòng ngự, tường ngoài trên cũng xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn nứt.

"Ngăn trở! Ngăn trở! Nhanh lấy sơn thần ấn lại đây!" Kim chủ quẩn tiếng thét chói tai từ trong cung truyền đến.

Sau một khắc, liền nhìn thấy một viên đen nhánh in đá bay lên trời, tràn ngập khói đen từ in đá bên trong mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt liền đem cả tòa cung điện bằng đá đều bao phủ ở bên trong, nguyên bản sắp nứt toác trận pháp, tại đây khói đen ủng hộ, lại cũng từng bước bắt đầu chữa trị.

"Khặc khặc, cái kia chính là Hắc Sơn sơn thần ấn sao?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái ngẩng đầu nhìn, lại không nhịn được sờ sờ trong lòng ngực cái kia nửa đoạn bạch củ cải, ạch, tương tự là sơn thần ấn, tại sao chênh lệch lại lớn như vậy đây?

"Oa nha, xem ra rất đáng giá thu gom dáng vẻ!" Oa Oa ở bên cạnh nhìn ra hai mắt tỏa ánh sáng.

"Đúng rồi, nói đến sơn thần ấn . ." Mộc Liễu cũng ôm cái kia phá bình gốm, không biết từ đâu xông ra, "Ta nghe Tiểu Lan các nàng nói, vị kia Thạch Cơ nương nương giống như dự định để người đoạt lại sơn thần ấn, làm chúng ta Hắc Sơn sơn thần?"

"Nói chuẩn xác, là kiêm nhiệm!" Hứa Tri Hồ hùng hổ sờ sờ cẩm, "Bất quá, xem ra rất không dễ dàng, Hắc Sơn lão yêu tên kia trốn ở trong cung điện bằng đá không ra, lại dùng sơn thần ấn tăng mạnh trận pháp."

"Không có chuyện gì, chúng ta nhiều người như vậy, coi như ma hơn nửa

tháng cung có thể tấn công vào đi." Mộc Liễu đúng là tự tin tràn đầy, "Yên tâm, Tri Hồ ngươi giúp ta nhiều lần như vậy, ta nhất định cũng sẽ giúp ngươi."

"Híc, cảm tạ." Hứa Tri Hồ còn thật sự có điểm hơi cảm động, "Bất quá, ta liền có chút lo lắng, tên kia nếu như ý thức được tình huống không ổn, có lẽ sẽ mang theo nhiều năm qua cướp đoạt sơn thần ẩn cùng kỳ trân dị bảo trốn. . . Phố! Tỷ tỷ ngươi muốn đi đâu?"

Còn có thể đi cái nào, vấn đề này quả thực là dư thừa!

Trong phút chốc, nghe được kỳ trân dị bảo bốn chữ này, vừa còn nghĩa khí sâu nặng Mộc Liễu, đột nhiên liền định một tiếng cả người vàng chóe lợi, trực tiếp kéo dài lên một đoàn ma nữ em gái, mang theo cuồn cuộn bụi mù vọt thẳng hướng về cung điện băng đá rồi!

Sau một khắc, mấy trăm cây dây leo cùng nhau gào thét vung vẩy, mười mấy ma nữ các em gái đồng thời tiếng rít bay lượn, hung tợn va về phía cung điện băng đá trận pháp, nổ đến toàn bộ Hắc Sơn đều tại chấn động kịch liệt, trung gian còn có thể nghe thấy Mộc Liễu cố vũ âm thanh —

"Cố lên, cố lên nha, đánh vỡ cung điện băng đá tìm tới Tàng bảo khổ, Thục Sơn kiếm phái chưởng môn con gái một đầu thai tiêu chuẩn không phải là mộng. . . Đến, nghe ta khẩu lệnh, một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn, ba hai, ba bốn, thay cái tư thế, lại tới một lần nữa!"

Được rồi, là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ rất tang thương ngẩng đầu nhìn trời, lại ở xung quanh những Luyện khí sĩ quái lạ trong ánh mắt, rất không nói gì che mặt, sau đó đọc thăm một trăm lần: "Ta không quen biết các nàng, ta không quen biết các nàng, ta không quen biết các nàng. . ."

A, không có ai chú ý tới, liền tại này một mảnh cường sach tựa như loạn chiến bên trong, bên cạnh khói này nham thạch mặt sau, Oa Oa nhưng đang

đứng đến cao cao, đối mặt Tử Tử các nàng sáu cái béo mập tiểu loli, dương dương tự đắc lượng chòa lượng choạng cả người phát sáng —

"Ừ ân, không sai, chính là cái dạng này rồi. . . Ai tán thành, ai phản đối?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 60: Mục Tiêu Của Chúng Ta Là Không Có Sâu Răng

Đánh vỡ cung điện bằng đá, tìm tới Tàng bảo khố, Thục Sơn kiếm phái chưởng môn con gái một đầu thai tiêu chuẩn không phải là mộng!

Tại lý tưởng vĩ đại khích lệ dưới, Mộc Liễu ngự tỳ mang theo đẹp đẽ ma nữ các em gái, thêm vào Trư Cương Liệt cùng Đông Minh Sơn bầy yêu hổ trợ, cùng với một đoàn Luyện khí sĩ tường đỗ mọi người đây, từ vào lúc giữa trưa bắt đầu đến đêm khuya hùng đông, vây quanh Hắc Sơn cung điện bằng đá ròng rã oanh nǎm cái canh giờ.

Bất quá thật đáng tiếc, tòa này cung điện bằng đá kiên cố trình độ vượt xa mong muốn!

Mặc dù coi như bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác tan rã, nhưng ở sơn thần ẩn cuồn cuộn không ngừng ủng hộ, nó lại mạnh mẽ chống được lúc rạng sáng, ngược lại thừa dịp trung gian mấy lần thế tiến công trì hoãn , khiến cho người khó có thể tin bắt đầu tự mình chữa trị.

Đến lúc này, tất cả mọi người đều ý thức được muôn đánh vỡ Hắc Sơn cung điện bằng đá, e sợ không như trong tưởng tượng cái kia dễ dàng. . .

Bởi vậy lại oanh sau nửa canh giờ, những tiêu hao hết linh khí Luyện khí sĩ môn, liền dồn dập nhắc lên phi kiếm bất đắc dĩ rời đi, cứ như vậy, Mộc Liễu tuy rằng còn không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thể mang theo Tiểu Lan các nàng cùng Đông Minh Sơn bầy yêu, tạm thời trước tiên trở về chùa Lan Nhược lại nói , còn những thứ ở trong truyền thuyết kỳ trân dị bảo. . . Hừ hừ, trước hết gửi tại trong cung điện bằng đá được rồi!

"Không có chuyện gì, kỳ thực ta đối với làm Hắc Sơn sơn thần gì gì đó, cũng không phải rất có hứng thú." Hứa Tri Hồ mấy ngày nay mệt đến ngất ngư, đợi được chùa Lan Nhược thời điểm, đều sắp muộn không mở mắt ra được, "Chí ít bây giờ nhìn lại, tên kia có một quãng thời gian rất dài đều không có cách nào tới quấy rối, chúng ta vừa vặn có thể kế tục bán chúng ta sơn hà xã tắc đồ hầm Phật Khiêu Tường. . ."

Nói đến mấy chữ cuối cùng thời điểm, hắn đã liên tục ngáp, trực tiếp tiến vào gian phòng nằm uỵch xuống giường, không có mấy phút liền tiến vào ngủ cắp độ sâu.

Một bên khác, Mộc Liễu các nàng cũng không có tốt hơn bao nhiêu, trừ ra Trư Cương Liệt xung phong nhận việc gác đêm ở ngoài, những người khác tất cả đều ngã đầu liền ngủ, chỉ chốc lát sau, toàn bộ chùa Lan Nhược bên trong đều là đám yêu quái tiếng ngáy, trung gian còn chen lẫn Mộc Liễu tinh tế nói mê: "Ồ, cái này thật là đắt, cái này cũng là, mang đi, toàn bộ mang đi. . ."

Được rồi, căn bản là không ai chú ý tới, liền còn như vậy đêm khuya sương mù bên trong, một cái vòng tròn cuồn cuộn đồ vật đột nhiên từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống, tiếp theo đón lấy ùng ục ùng ục ùng ục lăn lộn, cút khỏi chùa Lan Nhược cửa lớn, lăn qua sườn núi lùm cây, lăn lên gồ ghề sơn đạo, trung gian còn rơi vào một cái tích vũng nước, hoang mang hoảng loạn giãy dụa nửa ngày. . .

Sau nửa canh giờ, như hung thú giống như chiếm giữ tại trên vách núi cheo leo Hắc Sơn cung điện bằng đá trước, cả người ướt nhẹp lại tròn vo Oa Oa, rốt cục mượn màn đêm yểm hộ, lách cách một tiếng vang nhỏ, va vào che kín vết rạn nứt đen nhánh cung tường.

Tiếp theo đón lấy, liền nghe đến một cái dương dương tự đắc thanh âm vang lên: "Ồ ha ha ha a, chúng ta nhưng là nhất định phải tại Côn Ngô sử sách trên lưu lại nổi bật quốc tế đạo tặc, như vậy đơn sơ pháp trận phòng ngự, lại cũng muốn ngăn cản ta, hừ hừ hừ, liền để cho các ngươi nhìn, cái gì gọi là. . . Ồ? Ta lê

ánh sáng phù đây?"

Trời mới biết cái gì gọi là lê ánh sáng phù, ngược lại nó tại chính mình trong bụng tìm nửa ngày, lại phun ra một đống lớn công dụng không rõ đồ vật sau, rốt cuộc tìm được một tấm nhiều nếp nhăn bùa chú: "Tìm tới rồi, chính là cái này, hù hù hù, cái kia tím Vân chân nhân thật là giảo hoạt, rõ ràng bên người cất giấu thứ đồ tốt này, nhưng cố ý không nói ra, nham hiểm a nham hiểm!"

Hắt xì!

Lại như là nhận ra được loại kia oán niệm, bên ngoài mấy trăm dặm bên trong thung lũng, tím Vân chân nhân không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, rồi lại quay về mấy cái môn đồ hơi mỉm cười nói: "Ha ha, hôm nay sư phụ làm bộ nổi giận đúng đùng, rốt cục tra rõ Hắc Sơn hư thực, các chùa Lan Nhược cùng Hắc Sơn liều đến nguyên khí đại thương sau, sư phụ liền dùng tấm này hi hữu lê ánh sáng phù, dễ như ăn cháo xuyên qua cung điện bằng đá trận pháp, sau đó. . ."

Sau đó, chờ hăn hài lòng sờ tay vào ngực thời điểm, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm, vân vân, bắn tôn cái kia trương lê ánh sáng phù đây, cái kia trương được xưng có thể đột phá đại đa số trận pháp lê ánh sáng phù đây, rõ ràng đêm nay rời đi cung điện bằng đá còn tại, làm sao lại đột nhiên không gặp?

Xoạt xoạt!

Hầu như tại đồng thời, Hắc Sơn cung điện bằng đá dưới tường hoàng cung lóe lên ánh bạc mà qua, đợi được Oa Oa bóng người khi xuất hiện lại, thì đã vô thanh vô tức xuyên qua trận pháp, xuất hiện tại cung điện bằng đá góc đông nam vu hồi hành lang bên trong.

"Ồ ha ha ha, chúng ta đúng là thiên tài!" Oa Oa rất hưng phấn lung lay, tiếp theo đón lấy lại phịch một tiếng mở ra nắp nồi, dương dương tự đắc ra bên ngoài phun một cái —

Phù phù phù phù, liên tục vài tiếng qua đi, sáu con màu sắc khác nhau con nhện nhỏ lăn xuống trên đất, lại đang trong gió đêm nhẹ nhàng loáng một cái, liền mấy giây sau, sáu cái váy hoa nơ con bướm trẻ con phì tiếu loli, liền như vậy lòe lòe tỏa sáng lên sàn rồi!

"Ô, chúng ta đi vào mị?" Tử Tử ôm một cái kẹo que, vừa liếm đến xì xì vang vọng, vừa mở to nước long lanh mắt to, tỏ rõ vẻ hiểu kỳ đánh giá bốn phía.

"Ngu ngốc, không cho phát ra âm thanh rồi!" Bên cạnh Chanh Chanh cho nàng một cái bạo lật, thuận lợi cướp đi kẹo que, giao cho mặt sau chờ mong đã lâu Hoàng Hoàng.

"A a a, toàn tất cả yên lặng cho ta hạ xuống." Oa Oa nhìn ra đầu đều lớn rồi, nếu như nó có đầu mà nói, "Nghe cho kỹ, đợi lát nữa theo ta thống nhất hành động, mục tiêu của chúng ta là lén vào Tàng bảo khố, đem Hắc Sơn lão yêu kỳ trân dị bảo toàn bộ chuyển không, sẽ đem ngọn núi kia thần ẩn mang về cho lão đại, hiểu chưa?"

Rõ ràng rồi, sáu cái béo mập tiểu loli rất chỉnh tề gật đầu, bất quá qua mấy giây, Lam Lam rồi lại tỏ rõ vẻ mê hoặc giơ lên tay nhỏ: "Chờ đã, vân vân, ta có một vấn đề rồi, cái kia, ca ca đã từng nói, trộm đồ vật là không tốt ư. . ."

"Không sai a, băng vào chúng ta đây không phải gọi thâu." Oa Oa trả lời đến được kêu là một cái có lý chẳng sợ, "Chúng ta cái này gọi là cướp của người giàu giúp người nghèo khó, cân nhắc đến trong phạm vi năm trăm dặm, chỉ chúng ta chùa Lan Nhược tối cùng rồi, vì lẽ đó cướp đến phú, đương nhiên cần phải đầu tiên cứu tế tự chúng ta, có đúng hay không?"

Đúng nha, đúng nha, nó nói một câu, sáu cái tiểu loli liền điểm một lần đầu, hơn nữa rất chỉnh tề lấy ra tiểu sách vở bắt đầu làm ghi chép: "Ư ân, làm vì quốc tế đạo đặc, chúng ta đầu tiên cần phải hiểu được cướp của người giàu giúp người nghèo khó. . ."

Được rồi, nếu như Hứa Tri Hồ tại đây, nhất định sẽ cảm động đến lệ rơi đầy

mặt, ô ô ô, nhà ta sáu cái thuần khiết ngây thơ tiểu loli, lại liền như vậy bị mang hỏng mất!

Thật đáng tiếc, hắn không ở nơi này, vì lẽ đó sáu cái tiểu loli không chỉ có bị mang hỏng mất, hơn nữa Tử Tử còn nháy mắt to, bi bô nhắc tay vấn đề: "Ư ân, vì ca ca, chúng ta muốn cướp của người giàu giúp người nghèo khó rồi, thế nhưng nha, chúng ta làm sao biết Tàng bảo khổ ở chỗ nào?"

"A, cái này mà . ." Oa Oa hiển nhiên cũng chưa nghĩ ra, sững sốt nửa ngày mới do do dự dự nhìn bốn phía, "Để ta ngẫm lại xem, căn cứ ta dĩ vãng xem cảnh phỉ mảnh, lúc này chúng ta cần phải trước tiên bắt cóc một con tin, sau đó từ trong miệng hắn. . . Ô?"

Được rồi, mới nói được con tin, cách đó không xa cung điện bằng đá đường mòn trên, thì có một mảnh nhạt tia sáng màu vàng hơi lóng lánh mà qua.

Nhắc theo vài chiếc đèn lồng, năm, sáu con dũi tợn thạch yêu liền như vậy xuất hiện ở trong màn đêm,乱象 chòa loạn choạng hướng bên này đi tới, xem ra như là tại dò xét cung điện bằng đá.

Mục tiêu tới cửa rồi, Oa Oa nhất thời vui mừng khôn xiết, dương dương tự đắc nhảy lên hành lang tay vịn, lại chuyển sang đây xem sáu cái tiểu loli: "Theo kịp, theo kịp, xuất phát rồi, lặp lại lần nữa, mục tiêu của chúng ta là —— "

"Không có sâu răng!" Sáu cái tiểu loli hạ thấp giọng, đồng thời mặt mày hớn hở giơ lên tay nhỏ, "Ồ, không đúng, không đúng, là cướp của người giàu giúp người nghèo khó, cướp của người giàu giúp người nghèo khó rồi!"

Âm!

Một tiếng vang thật lớn, đang đang nằm mơ Hứa Tri Hồ, đột nhiên sợ hết hồn bỗng nhiên ngồi dậy đến: "Chuyện gì? Chuyện gì?"

Sau một khắc, chưa kịp hắn phản ứng lại, Mộc Liễu liền khoác một cái màu

xanh biếc áo ngủ, một cước đạp mở cửa phòng, thở hổn hộc vọt vào.

"Ây... Mộc tỷ tỷ ngươi muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ theo bản năng kéo cảng chǎn, thầm nghĩ nếu như đổi phương thật sự muốn làm chút gì, ta là bất đắc dĩ luôn cúi đây, bất đắc dĩ luôn cúi đây, vẫn là bất đắc dĩ luôn cúi đây.

Sự thực chứng minh, hắn cả nghĩ quá rồi, Mộc Liễu căn bản không có ý định cướp sắc, trực tiếp một tay tóm lấy hắn, không thể chờ đợi được nữa liền hướng ngoài cửa kéo dài: "Không, không tốt rồi, Xích Xích bẽ quan trước muôn ta chăm sóc Tử Tử các nàng, kết quả ta mới vừa đi nhìn các nàng có hay không đắp kín chǎn, kết quả phát hiện các nàng toàn cung không thấy rồi!"

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm, cũng không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên liền bốc lên một cái ý nghĩ, "Chờ chút, sẽ không phải?"

"Chính là cái dạng kia!" Mộc Liễu tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn, lại đưa tới một tờ giấy nhỏ, "Ngươi xem một chút cái này, đây là tại Tử Tử các nàng trên bàn tìm tới. . ."

Không cần nhìn kỹ, tờ giấy nhỏ trên liền viết một hàng chữ, hơn nữa này mười vài chữ bên trong còn có gần một nửa, là Hứa Tri Hồ bình thường giáo dục ghép vẫn ——"Ca ca, wo môn cùng guoguo đi thạch gong, giúp ngươi na núi bǎnn ấn trở về nha. . ."

"Ồ, ghép vẫn học được không tệ lăm!" Hứa Tri Hồ biểu thị rất vui mừng, thế nhưng mấy giây sau, ngay lập tức sẽ nổi trận lôi đình, "Đại gia ngươi! Các đem các nàng tìm trở về, lão tử nhất định phải đem Oa Oa cho tạp thành bình đế!"

"Coi như ta một phần!" Mộc Liễu đồng dạng đằng đằng sát khí vén tay áo lên, "Híc, bất quá hiện tại vẫn đề là, chúng ta nên làm gì?"

Còn có thể làm sao, Hứa Tri Hồ trực tiếp đọc theo hành lang phòng, một cánh cửa một cánh cửa đạp quá khứ, chỉ chốc lát sau, Tiểu Lan các nàng cũng tốt Ngưu Ma Vương Yến Xích Hà bọn họ cũng được, tất cả đều quần áo xốc xech

còn buồn ngủ vọt ra.

Dăm ba câu, các làm rõ xảy ra chuyện gì, Ngưu Ma Vương bọn họ còn sót lại này điểm buồn ngủ đều thức tỉnh, lúc này đãng đãng sát khí trở về phòng của mình, cầm binh khí cầm binh khí xét nhà hỏa xét nhà hỏa.

Trư Cương Liệt vốn là tại trực đêm, động tác nhanh nhất, mấy giây không tới liền gánh một thanh lang nha bỗng, khí thế hùng hổ xông về: "Được rồi, được rồi, ta đã chuẩn bị kỹ càng, hiện tại vẫn đề là, chúng ta muốn làm sao đi hắc... Ế?"

Lời còn chưa dứt, chờ hẵn xem đến sân vườn bên trong chiếc kia 5 đường hai tầng xe công cộng, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm: "Phốc, đợi lát nữa, lão Hứa a, ngươi đây là gì vật cưỡi tới?"

Khoan hãy nói, mờ nhạt dưới ánh trăng, có tới hai tầng lầu cao hai tầng xe công cộng, nhìn qua vẫn đúng là như là chỉ to lớn voi Ma mút, rồi lại một mực tỏa ra kim loại màu sắc ánh sáng, nương theo đè nén động cơ tiếng nổ vang rền, kéo dài không ngừng khẽ chấn động...

"Đừng động, lên xe trước, trước tiên lên xe hắng nói." Hứa Tri Hồ từ chỗ điều khiển dò ra nửa người trên, thuận lợi ấn xuống mở cửa.

Phịch một tiếng, đột nhiên cửa xe mở ra, nhất thời dọa tất cả mọi người nhảy một cái, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà liếc nhìn nhau, đột nhiên rất chỉnh tề rùng mình lạnh lẽo: "Híc, ta cảm giác rằng đi, hai chúng ta vẫn là bộ hành... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, mặt sau một đoàn yêu quái đã vọt vào, liên đới đem hai người bọn họ đều cho đẩy tới xe!

Vẫn đề là, Đông Minh Sơn thêm chùa Lan Nhược đồng thời, chí ít hai, ba trăm người a, coi như hai tầng giao thông công cộng cũng không chứa nổi nhiều như vậy, mặt sau tới Đông Minh Sơn bầy yêu bọn họ, tất cả đều tại trong buồng

xe nhét đến tràn đầy, hãy cùng cá mòi đồ hộp tựa như, trung gian Mộc Liễu trực tiếp bị chen chúc đến hai chân cách mặt đất. . . Không sai, sáng sớm tám giờ Bắc Kinh tàu điện ngầm, chính là bộ dáng này!

Cái này cũng chưa tính, thực sự là nhét vào không lọt, Đại Xà Hầu chỉ có thể mang theo một đám yêu quái treo ở phía bên ngoài cửa sổ, Thanh Sư Vương cũng mang theo khác một đám yêu quái bò đến trên mui xe, cùng chồng người tựa như điệp lên cao hai, ba mét, tối phong cách chính là Trữ Cương Liệt, cái tên này trực tiếp nắm nhoài cửa sổ xe trên, nắm chặt một cái cắn gạt nước. . .

Giờ ạ, tại sao ta cảm giác rằng ta đi tới Ấn Độ?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, cũng mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp chân đạp lút cần ga: "Xe cộ khởi động, xin chú ý kéo tốt tay vịn, phía trước đến trạm. . ."

Còn không có truyền hình xong đây, khẽ chấn động hai tầng giao thông công cộng, liền như vậy ầm một tiếng đột nhiên phát động, trực tiếp đánh vỡ chùa Lan Nhược cửa lớn, đằng đằng sát khí xông ra ngoài, đau lòng đến Mộc Liễu nhất thời lệ rơi đầy mặt: "A a a a, ta mới vừa sửa tốt cửa lớn, mới vừa sửa tốt nha!"

Đừng động cái gì cửa lớn, có thể nắm chặt cái gì phải nắm chặt cái gì đi!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, nghiêm trọng quá tải 5 đường hai tầng giao thông công cộng, liền như vậy vòng vo lượng chòa lượng choạng, đèn nhánh khí thải khói đặc cuồn cuộn xông lên Hắc Sơn, ven đường các loại xóc nảy nhấp nhô, các loại chen chúc say xe, các loại ngã trái ngã phải. . .

Trong buồng xe Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái, chen chúc đến độ sắp không thở nổi, chỉ cảm thấy bộ ngực đều giống như bị chen chúc nhỏ; ngoài cửa xe Đại Xà Hầu môn, bị cuồng phong gào thét thổi một hơi, liền tiếng kinh hô đều bị đội lên trở lại; trên mui xe Thanh Sư Vương môn tập thể đoàn kết lại với nhau, nhìn bánh xe từ trên vách đá cheo leo sát qua, đột nhiên rất vui mừng chính mình lại còn sống sót ; còn Trữ Cương Liệt. . . Ô, đợi lát nữa, Trữ Cương

Liệt đi đâu, cần gạt nước đi đâu?

Thời khắc này, bị mạnh mẽ đặt ở cửa sổ thủy tinh trên, mặt đêu bếp biến hình
Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà, đột nhiên có loại "Các ngươi vẫn là quá
ngây thơ" cảm giác kỳ quái ——

"Này, này tính là gì, chờ các ngươi thấy được lão Hứa Vũ Hán kỹ thuật lái
sau đó, liền biết cái gì gọi là. . . Cứu, cứu mạng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 61: Oa Lưu Hương

Làm nghiêm trọng quá tải hai tầng giao thông công cộng lung lay xông lên Hắc Sơn, một bên khác Hắc Sơn trong cung điện băng đá, trong truyền thuyết đánh cướp bảy người tổ cũng vừa mới vừa hoàn thành một lần thành công dạ tập...

Hành lang cái khác trong bụi cỏ, vài con hôn mê thạch yêu bị tơ nhện bó đến giống như bánh chưng, hoàn toàn không thấy chúng bi phẫn vẻ mặt, Oa Oa rất hài lòng dọc theo bụi cỏ ùng ục ùng ục cút đi, mặt sau còn theo sáu cái còn tại liếm kẹo que tiểu loli, trong nháy mắt liền biến mất ở sương mù trong bóng đêm.

..

Nửa khắc đồng hồ sau, tại cung điện băng đá góc đông nam Tàng bảo khố trước, trong bụi cỏ đột nhiên truyền đến nhẹ nhàng tiếng sàn sạt, tiếp theo đón lấy màu trắng bạc nắp nồi đột nhiên bốc lên, như kính tiềm vọng tựa như xoay tròn tra xét bốn phía: "An toàn, thuận lợi đến, chú ý mười hai giờ phương hướng!"

Ồ ồ ồ, Tử Tử các nàng sáu cái cắn ngón tay, lại tò rõ vẻ đần độn lấy ra cái đồng hồ báo thức, nhìn hồi lâu cuối cùng cũng đã làm thanh mười hai giờ ở đâu, sau đó rất chỉnh tề dò ra đầu nhỏ nhìn tới —

Mấy bên ngoài hơn mười tượng sương mù bên trong, toà kia đen nhánh Tàng bảo khố như ẩn như hiện, tựa hồ đang đợi khách không mời mà đến quang lâm, nhưng mà đáng lưu ý chính là, liền tại này Tàng bảo khố dày nặng ngoài cửa lớn, nhưng đang có một vị nửa người nửa rắn ba thủ thạch ma, thế như sơn nhạc chặn ở trước cửa.

Này ba thủ thạch ma bên ngoài cực kỳ quỷ dị, ba viên dữ tợn đầu rắn đồng thời răng rắc chuyển động, dữ tợn hung ác dò xét bốn phía, sáu con hung mắt thả ra dài mẩy trượng màu vàng cường quang, dường như đèn pha tựa như đan xen quét ngang, cho tới bất luận người nào chỉ cần đi vào mẩy trong phạm vi mười trượng, đều sẽ bị dễ dàng nhận ra được.

"Ồ ha ha ha, giống như rất có tính khiêu chiến a!" Oa Oa nhìn ra rất là hưng phấn, đột nhiên lại nghiêm túc mặt chuyển qua đến, "Cái kia, ta tuyên bố, con nhện tiểu phân đội xuất phát!"

"Phải!" Sáu cái tiểu loli bi bô ngẩng đầu ưỡn ngực, tiếp theo đón lấy cùng nhau lăn khỏi chỗ, biến thành sáu con màu sắc khác nhau con nhện nhỏ, dọc theo bụi cỏ tất tấp suất suất bò sát đi tới.

Tựa hồ nghe đến cái gì kỳ quái động tĩnh, cái kia ba thủ thạch ma đột nhiên nhắc tới búa lớn, nổ vang vang vọng về phía trước bước ra, sáu con hung trong mắt ánh sáng nhất thời càng thêm chói mắt, trăng trợn không kiêng dè đảo qua toàn bộ bụi cỏ, liền nhỏ bé nhất biên giới đều không buông tha.

"A . ." Không có bất kỳ phát hiện nào, nó có chút mê hoặc phun ra xà tín, không nhịn được lần thứ hai về phía trước bước ra vài bước, "Kỳ quái, chẳng lẽ nói bản tôn nhìn lầm . . ."

Lời còn chưa dứt, nhện ra được phía sau truyền đến kỳ quái rì rào thanh, ba thủ thạch ma bỗng nhiên cảnh giác quay đầu: "Thập . . ."

Âm! Liền mà tuôn ra trong khói đen, sáu cái béo mập tiểu loli đột nhiên xuất hiện, liền như vậy cùng nhau mở to mắt to, tỏ rõ vẻ vô tội nhìn hắn ——

Mờ nhạt dưới ánh trăng, sáu cái tiểu loli ăn mặc sáu màu váy hoa, giống nhau như đúc mập mạp trăng treo khuôn mặt nhỏ, giống nhau như đúc nước long lanh mắt to, còn giống nhau như đúc nâng căng tròn quai hàm, liền ngay cả tóc thắt bím đuôi ngựa tại trong gió đêm lay động tiết tấu, lại cũng là giống nhau như đúc . . .

Được rồi, luận đền bán manh, ta không phải nhầm vào ai!

Trong phút chốc, nguyên bản tò rõ vẻ sát khí ba thủ thạch ma, đang nhìn đến khả ái như thế hình ảnh, dĩ nhiên cũng không tự chủ được ngắn ra, dữ tợn mặt theo bản năng lộ ra ôn nhu nụ cười, tuy rằng nụ cười này so với khóc còn khó coi hơn. . .

Nhưng mà, cũng vén vẹn là nửa giây chung sau, cái tên này liền đột nhiên thức tỉnh, phản ứng đầu tiên chính là muốn há mồm hô to!

Vẫn đề là, cũng là trong chớp mắt này, sáu cái tiểu loli đã bi bô, cùng nhau thu về béo mập tay nhỏ, "Đại thúc nha, chúng ta dẫn ngươi đi xem cá vàng, có được hay không?"

Rất quái lạ, biết rõ ràng không đúng, rõ ràng trong lòng có cái cảnh giác âm thanh đang liều mạng la lên, nhưng nghe đến này bi bô âm thanh, ba thủ thạch ma dĩ nhiên ngây người như phỗng, đến bên mép cảnh giác hô to thanh, đột nhiên liền đã biến thành giãy dụa nói nhỏ: "Ngươi. . . Các ngươi. . . Là. . ."

Hô!

Lời còn chưa dứt, một cái vòng tròn cuộn cuộn vật thể không rõ, đột nhiên từ giữa không trung gào thét đáp xuống: "Ồ ha ha ha, xem ta, nuốt thiên địa!"

"Cái gì?" Thất thần ba thủ thạch ma kinh hãi ngẩng đầu, tại hắn cuối cùng trong tầm mắt, chỉ có thể nhìn thấy một cái to lớn nồi cơm điện từ trên trời giáng xuống, sau đó. . . Cũng chỉ có hắc ám rồi!

Đúng là lúc này, một cái nuốt vào kẻ địch Oa Oa, nhưng tại tại chỗ lượng chòe lượng choạng lên, nguyên bản bóng loáng nồi thân không ngừng vặn vẹo biến hình, phảng phất có món đồ gì hiện đang thân thể hắn bên trong liều mạng giãy dụa, cho tới nắp nồi trên đều xuất hiện tỉ mỉ vết rạn nứt.

Như vậy như vậy, vô thanh vô tức rồi lại quỷ dị kiên trì mấy phút sau, nó rốt

cục rất gian nan rầm một tiếng, như ăn no rồi tựa như nằm ngủ xuống đất: "A a a, cái tên này thật khó tiêu hóa, tất cả đều là tảng đá, không xong rồi, trở lại nhất định phải ăn vài miếng hoa hướng dương dạ dày khang linh."

"Ô ô ô, mệt mỏi quá!" Sáu cái tiểu loli cũng thở một hơi dài nhẹ nhõm, mau mau vò vò vừa nãy trợn to đến cay cay con mắt, "Không trách, không trách tỢ tỢ vẫn nói với chúng ta, không thể thường thường dùng chiêu này, thật sự tốt khổ cực ư."

Thế nhưng, rất đáng giá, không phải sao?

Oa Oa đương dương tự đắc nhảy lên đến, chờ nó nhìn thấy gần trong gang tấc Tàng bảo khố, ngay lập tức sẽ rất hưng phấn ừng ực ừng ực cút đi, sáu cái tiểu loli đương nhiên là mặt mày hớn hở theo ở phía sau, Tử Tử còn giơ cái kia thạch ma rót xuống chìa khoá.

Rất thuận lợi, cắm vào chìa khoá cửa lớn ung dung mở ra, nhìn môn sau từng bước truyền đến lóng lánh tia sáng, Oa Oa đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, nhìn phía sau sáu cái đầy cõi lòng chờ mong tiểu loli —

"Khặc khặc, chuẩn bị xong chưa, đón lấy chính là . . . É?"

Mấy giây sau, các nhìn thấy Tàng bảo khố bên trong tình cảnh, vừa còn đương đương tự đắc Oa Oa, liên đới mở to hai mắt thu về tay nhỏ Tử Tử các nàng, đột nhiên liền tập thể trợn mắt ngoác mồm.

Đúng, không có thứ gì, đủ có mấy trăm trượng rộng rãi Tàng bảo khố bên trong trống rỗng, vừa không có rương lớn rương lớn linh thạch, cũng không có thành hàng hàng pháp khí, thậm chí ngay cả bình thường nhất tài liệu luyện khí cũng không có, sạch sẽ đến liền một cái linh thạch cũng không tìm tới.

"Híc, nói tốt hơn nhiều năm tích trữ đây, nói cẩn thận kỳ trân dị bảo đây?" Oa Oa ngây người như phỗng nhìn Tàng bảo khố, đột nhiên có loại "Ta quần đều cởi, ngươi liền cho ta xem cái này" bi phần cảm giác.

"Ô ô ô, bị lừa gạt rồi, bị lừa gạt rồi." Sáu cái tiểu loli cũng rất oan ức, nước mắt rưng rưng ngẩng đầu nhìn trời, "Tốt khổ cực, hơn nữa đêm chạy tới nơi này, lại một ít đồ đều không có, không chịu rồi, không chịu rồi."

Chính là, chính là, Oa Oa đã thương tâm đến lăn lộn đầy đất: "A a a, những tên khốn kiếp kia, nhất định là biết chúng ta sẽ đến trộm đồ vật, vì lẽ đó trước thời gian đem tất cả mọi thứ đều dùng mất rồi, đáng ghét a, cho rằng như vậy liền có thể ngăn cản ta sao, ta muốn đem cả tòa Tàng bảo khổ đều cho mang . . . Ô?"

Xoạt xoạt!

Lời còn chưa dứt, nó như thế ùng ục ùng ục lăn qua lăn lại, trong lúc vô tình nhưng lại không biết đụng tới cái gì cơ quan.

Trong phút chốc, liền nghe đến rằng rắc một tiếng vang nhỏ, nguyên bản nhìn như phổi thông Tàng bảo khổ mặt đất đột nhiên khẽ chấn động, bằng phẳng khôi lớn thanh gạch từ gián đoạn nứt ra đến, hướng về hai bên vô thanh vô tức tránh thoát, lộ ra phía dưới một cái đèn nhánh hang lớn.

Sau một khắc, nương theo đè néi tiếng ông ông, một tấm gỗ lim ghế dī nhiên từ động này bên trong chậm rãi bay lên, Oa Oa cùng Tử Tử các nàng lấy làm kinh hãi, theo bản năng làm ra động tác công kích, nhưng là mấy giây sau, chờ bọn hắn thấy rõ ghế trên tê kia sau, đột nhiên liền hai mắt đăm đăm —

Trên thực tế, đó là một bị trói tại ghế trên tê béo trắng, khắp toàn thân chỉ còn một cái quần xịp, thịt mỡ run rẩy ưỡn cái bụng phệ, không chỉ có bị trói đến như cái tết đoan ngọ thịt heo tống, hơn nữa liền trong miệng đều nhét vào cái đèn nhánh con dấu, ấp úng nói không ra lời, chỉ có thể đỏ cả mặt tội nghiệp nhìn sang. . .

"Không mặc quần áo, không mặc quần áo ư!" Sáu cái tiểu loli lập tức rất thẹn thùng che mặt.

"Ồ? Cái kia con dấu là?" Oa Oa dựa vào quốc tế đạo tặc bản năng, đúng là trước tiên liền chú ý tới, người mập mạp kia trong miệng nhét đen nhánh con dấu, giống như chính là buổi trưa hôm nay mới vừa gặp Hắc Sơn sơn thần ẩn?

Có phải là a, Tử Tử các nàng sáu cái mặt mày hờn hở, liền muốn xông lên cầm ngọn núi kia thán ẩn, Oa Oa mau mau ngăn cản các nàng, lại rất ngờ vực đánh giá cái kia tên béo trắng: "Đợi lát nữa, căn cứ ta kinh nghiệm thuở xưa đến xem, trong này nói không chắc có âm mưu gì..."

"A... A..." Bị ngăn chặn miệng tên béo trắng liều mạng giãy dụa, đỏ cả mặt tội nghiệp nhìn bọn họ, tựa hồ rất muốn chứng minh tất cả những thứ này thật sự không là âm mưu gì.

"Ngây thơ, ta sẽ dễ dàng như vậy mắc lừa sao?" Oa Oa lạnh rên một tiếng, đầy cõi lòng cảnh giác vây quanh tên béo trắng xoay quanh, "Hừ hừ, Tử Tử các ngươi đều xem cẩn thận, đây là một đơn giản nhất cạm bẫy, phương pháp phá giải cũng rất đơn giản, chỉ cần ta hiện tại đem một cây chủy thủ đầu quá khứ..."

Xoạt xoạt! Lời còn chưa dứt, đoán kiểm thật sự đầu đi qua, sau đó...

Ạch, nó liền hì hì một thoảng, đâm vào tên béo trắng bắp đùi bên trong!

Ạch, không có cạm bẫy, cũng không có cái gì nổ vang nổ tung, đúng là đáng thương tên béo trắng, nhìn hì hì đâm vào bắp đùi mình đoán kiểm, nhất thời tỏ rõ vẻ vẫn vẹo khóc không thành tiếng, một mực lại bị sơn thần ẩn lấp lấy miệng, chỉ có thể rất oan ức ô ô kêu quái dị.

"Vì lẽ đó lặc?" Tử Tử các nàng sáu cái, rất chỉnh tề quay đầu nhìn Oa Oa.

"Vì lẽ đó, đây không phải là cái cạm bẫy." Oa Oa có lý chẳng sợ không đỏ mặt chút nào trả lời, "Thấy không, chúng ta thân vì quốc tế đạo tặc, liền cần phải có như vậy một cái vĩnh viễn duy trì cảnh giác tâm, có vị Sở tiền bối đã từng từng nói như vậy —— lớn mật giả thiết, khoa học tìm chứng cứ!"

"Ừ ân, ừ ân." Sáu cái tiểu loli nổi lòng tôn kính, mau mau lại lấy ra tiểu sách vở đến ghi chép, "Vĩnh viễn duy trì cảnh giác, lớn mật giả thiết, khoa học cầu. . . Ô, chứng tự viết như thế nào?"

Ai còn quản cái này, Oa Oa lúc này đã dương dương tự đắc nhảy tiến lên, trực tiếp mở ra nắp nồi dùng sức hút một cái, rất dễ dàng đem sơn thần ấn hút tới.

Hô! Rốt cục được giải phóng, đáng thương tên béo trắng thở một hơi dài nhẹ nhõm, phản ứng đầu tiên chính là lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, cứu mạng, chân của ta, ta cảm giác rằng ta giống như mất máu quá nhiều?"

"Đừng dài dòng!" Oa Oa hung tợn trừng mắt hờn, "Nói, ngươi là người nào, vì sao lại tại quan ở đây?"

"Ây. . ." Tên béo trắng bị loại kia hung tợn ánh mắt sợ rồi, không nhịn được run lẩy bẩy, "Đại nhân, ngài, ngài đừng dọa ta, ta chính là cái, chính là cái, là cái. . ."

Còn chưa nói hết, lại như là nghĩ đến cái gì chuyện đáng sợ, cái tên này đột nhiên thay đổi sắc mặt: "A a a, không tốt, ta đột nhiên nhớ tới đến, giống như này sơn thần ấn trên có. . ."

Ồm! Lời còn chưa dứt, vừa bị Oa Oa thôn vào bụng sơn thần ấn, đột nhiên bùng nổ ra lóng lánh hồng quang!

Trong phút chốc, liền nghe đến phuong xa ánh kiếm gào thét vang vọng, chưa kịp Oa Oa cùng Tử Tử các nàng phản ứng lại, đóng chặt Tàng bảo khố cửa lớn liền ầm ầm một tiếng, triệt để chia năm xẻ bảy!

Nổ vang tung toé bụi mù mánh vỡ bên trong, mười mấy tên hoàng bào Luyện khí sĩ cùng nhau gầm lên rít gào, đắng đắng sát khí mãnh liệt xông tới, vén vén trong chớp mắt, trắng bạc như tuyết ánh kiếm liền như Lê Hoa tỏa ra, lóng lánh đến toàn bộ Tàng bảo khố dường như liệt nhật giữa trời —

"Yêu nghiệt to gan! Dám đến chúng ta Hắc Sơn làm loạn, còn không mau mau. . . Ế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 62: Kéo Bè Kéo Lũ Đánh Nhau Là Sở Trưởng Của Ta

Đêm hôm khuya khoắt, bụi mù mảnh vỡ tung toé, hỗn loạn Tàng bảo khổ bên trong, lại đột nhiên xuất hiện trong nháy mắt quỷ dị yên tĩnh —

Bên này, nguyên bản khí thế hùng hổ xông tới hoàng bào Luyện khí sĩ môn, đột nhiên cũng đã trổ mắt ngoác mồm hai mắt đăm đăm, ạch, kẻ trộm đại trộm chúng ta thấy hơn nhiều, thế nhưng lượng chòe lượng choạng còn có thể nói chuyện nồi cơm điện, cộng thêm sáu cái liếm kẹo que béo mập tiểu loli. . .

Một bên khác, đem sáu cái tiểu loli hộ ở phía sau Oa Oa cũng là tò rõ vẻ kinh ngạc, ồ, không phải nói Hắc Sơn những người kia đã thương thương chạy đã chạy, chỉ còn dư lại Kim chủ quản cùng mấy chục con thạch yêu sao, xin hỏi những này hoàng bào Luyện khí sĩ là từ đâu tới, hơn nữa pháp bào trước ngực cũng còn tốt như thông nhất thêu song rắn đồ án. . .

Trọn mắt ngoác mồm, hai mắt nhìn nhau, song phương duy trì mắt to trừng mắt nhỏ quỷ dị tư thế!

Chỉ chốc lát sau, đúng là những hoàng bào Luyện khí sĩ rốt cục phản ứng lại, hung tợn gầm lên một tiếng: "Yêu nghiệt to gan, các ngươi đến cùng là lai lịch ra sao, còn không mau mau từ thực đưa tới!"

"Ồ? Các ngươi mới tới sao?" Oa Oa biểu thị rất kinh ngạc, lại còn hơi nhỏ phiền muộn, "Đáng ghét a, chúng ta nhưng là có một không hai độc nhất vô nhị nồi cơm điện linh khí, các ngươi lại dám nói không quen biết?"

Cái gì quỷ, một đám hoàng bào Luyện khí sĩ nghe được tò rõ vẻ co giật, đi đầu mặt xanh Luyện khí sĩ rốt cục không thể nhịn được nữa, hung tợn đột nhiên

chỉ tay một cái!

Trong phút chốc, mấy mươi thanh phi kiếm cùng nhau gào thét bay lên không, dường như dày đặc tùng lâm tựa như chỉ vẽ lại đây, run rẩy lưỡi kiếm trên lóng lánh phong mang, sáng loáng đến chói mắt chói mắt, cho tới Oa Oa cùng Tử Tử các nàng đều có chút choáng váng đầu hoa mắt. . .

Này này này, các ngươi tới thật sự a!

Oa Oa nhìn phía sau Tử Tử các nàng, đột nhiên rất cảm khái thở dài: "Được rồi, được rồi, chúng ta thành thật bàn giao còn không được sao, kỳ thực đi, chúng ta chính là. . ."

Ngừng lại một chút, trong phút chốc, liền nhìn thấy sáu cái tiểu loli rõ rẽ nghiêm túc, rất chỉnh tề giơ lên tay nhỏ, bì bô trăm miệng một lời nói ——

"Ân a, chúng ta chính là, trong truyền thuyết. . . Ba rồi rồi tiểu ma tiên!"

Dư âm còn văng vẳng bên tai, trôi nổi bồng bềnh, đối diện đám kia hoàng bào Luyện khí sĩ trổ mắt ngoác mồm, đi đầu mặt xanh Luyện khí sĩ cố nén bộ mặt bắp thịt co giật: "Tiểu. . . Tiểu ma. . . Tiểu ma cái gì?"

Này còn phải hỏi sao, sáu cái tiểu loli có lý chẳng sợ ngang đầu ưỡn ngực: "Tiểu ma tiên a, chính là từ trước có cái ma tiên bảo tiểu ma. . . Phốc!"

Lời còn chưa dứt, đứng ở phía trước nhất Tử Tử, đột nhiên há mồm phun một cái!

Không hề phòng bị, đối diện mặt xanh Luyện khí sĩ trợn mắt ngoác mồm, liền nhìn như vậy mấy viên quả cầu lửa trước mặt phóng tới, đợi được hắn phản ứng lại muốn né tránh, cũng sớm đã bị bắn trúng mặt!

Âm một tiếng, cái tên này nhất thời cả người bốc cháy lên, bên cạnh hoàng bào Luyện khí sĩ lấy làm kinh hãi, luống cuống tay chân bên trong liền muốn thôi thúc phi kiếm chém xuống, nhưng vẫn đề là ——

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Trong phút chốc, sáu cái nhìn qua béo mập vô hại tiểu loli, rất chỉnh tề mở ra miệng nhỏ phun a phun, vô số quả cầu lửa ánh chớp băng màu mũi tên nước, dường như không cần tiền tựa như cùng nhau gào thét bắn ra, vừa nhanh vừa chuẩn lại dày đặc!

Nói thật sự, những này Ngũ hành phép thuật uy lực, kỳ thực cũng không ra sao, nhưng mà thăng ở khoảng cách đủ gần lại làm đến đột nhiên, nhất thời nổ đến đối diện những hoàng bào Luyện khí sĩ kinh ngạc thốt lên liên tục, người ngã ngựa đổ chen chúc thành một đoàn.

Vển vẹn trong chớp mắt, toàn bộ Tàng bảo khố bên trong cũng đã bụi mù tràn ngập, bốn phía trên vách tường lít nha lít nhít đều là lỗ thủng, vô số đá vụn mảnh vỡ dường như bão tố gào thét tung toé, trung gian còn chen lấn từ trên trời giáng xuống màu trắng bạc mang nhện, càng là đem mấy cái nỗ lực phản kích Luyện khí sĩ cho vững vàng nhốt lại.

Đi đầu mặt xanh Luyện khí sĩ cả người cháy đen, tại màu trắng bạc mang nhện bên trong phí công giãy dụa, không nhịn được tức đến nổ phổi liên tục gào thét: "Lẽ nào có lý đó, lẽ nào có lý đó, các ngươi những người này tiểu yêu, làm sao sẽ hiểu được Ngũ hành phép thuật?"

"Ồ ha ha ha, bởi vì các nàng mỗi ngày đều tại ăn pháp khí a!" Oa Oa tại bụi mù bên trong dương dương tự đắc giải thích, "Nhà ta lão đại, thích nhất mấy người các nàng rồi, hồ vầng sáng Hỏa vân kiếm gì giờ đó quản đủ, hấp kho nước luộc như thế nào đều được, vì lẽ đó . . . Thiểm!"

Nói đến thiểm, thừa dịp Tàng bảo khố bên trong bụi mù sôi trào, Oa Oa trực tiếp liền nổ vang một tiếng, đánh vỡ vách tường lao ra.

Tử Tử các nàng sáu cái còn không chịu đi, cuối cùng lại tới nữa rồi một phát sấm sét quả cầu ánh sáng mười liên tục bắn, lúc này mới hài lòng cùng nhau

đánh cái cách, tóc thắt bím đuôi ngựa hoảng a hoảng truy tại Oa Oa mặt sau, từ vách tường phá trong động chui ra ngoài.

Ánh sáng màu xanh lóng lánh, Oa Oa nhất thời tăng vọt mẩy chục lần, sáu cái tiểu loli rất hưng phấn nhảy đến mặt trên, dùng sức nắm lấy nắp nồi trên lấy tay, tiếp theo đón lấy liền nghe đến gào thét một tiếng, to lớn nồi cơm điện bay lên trời, liền muôn dương dương tự đắc thoát đi đi ra ngoài.

"Chạy đi đâu?" Mặt xanh Luyện khí sĩ giận không nhịn nổi, vừa vặn từ Tàng bảo khố cửa lớn bên trong lao ra, thấy cảnh này nhất thời tức giận rít gào, giơ tay chính là một mảnh hổ đầu lệnh bài bắn ra.

Liền nghe đến một tiếng mãnh hổ rít gào, tấm lệnh bài kia trên không trung một trận, biến ảo ra dữ tợn hung ác hoàng ban mãnh hổ, thế như sơn nhạc tựa như hướng về Oa Oa mạnh mẽ phóng qua đi!

Âm âm một tiếng, đang muốn lên không Oa Oa bị trước mặt va trúng, nhất thời loạn chòe loạn choạng ngã xuống, sáu cái tiểu loli cùng nhau kinh ngạc thốt lên, nhất thời thân bất do kỷ va trên đất, bụng đầu nhỏ nước mắt rưng rưng.

Hầu như tại đồng thời, mười mẩy tên hoàng bào Luyện khí sĩ tất cả đều từ Tàng bảo khố bên trong lao ra, nương theo sắc bén tiếng rít, cung điện băng đá chung quanh đều có chói mắt ánh kiếm gào thét mà đến, trong nháy mắt hơn trăm tên Luyện khí sĩ không biết từ nơi nào bốc lên, dĩ nhiên dường như cuồng triều sóng lớn tựa như mãnh liệt mà tới.

"A a a, cái này không khoa học, làm sao sẽ có nhiều người như vậy?" Oa Oa che chở sáu cái tiểu loli lay động lùi về sau, trong nháy mắt ở giữa mười mẩy kiếm, liền gồm sứ nồi trên người đều xuất hiện vết rạn nứt, "Đáng ghét a, chúng ta không phát uy, các ngươi thật sự coi ta chỉ có thể nấu cơm sao, tất cả đều cho ta . . ."

Triệt để nỗi giận, cái tên này hung tợn há mồm phun một cái!

Đinh tai nhức óc trong tiếng nổ, các loại cổ quái kỳ lạ vật sưu tập tất cả đều gào thét bắn ra, pháp khí cùng cái yếm cùng bay, bùa chú tổng cộng Yên Chi một màu, phi kiếm gào thét cộng thêm lược đầy trời múa tung, nhất thời nổ đến bốn phía một mảnh người ngã ngựa đổ hỗn loạn sôi trào!

Càng quái lạ chính là, cũng không biết những này vật sưu tập bên trong đến cùng có cái gì, liền nghe đến răng rắc vài tiếng nhẹ vang lên, tảng lớn khói đặc lăn lộn sôi trào tràn ngập ra, nhất thời đem hơn một nửa cái cung điện bằng đá tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Thiểm rồi! Thiểm rồi!

Cầm lấy cái này cơ hội khó được, Oa Oa vừa phun vừa ùng ục ùng ục ra bên ngoài lăn, Tử Tử các nàng sáu cái nước mắt rưng rưng theo ở phía sau, nhìn thấy thành đòn hoàng bào Luyện khí sĩ liền lợi dụng lúc loạn né tránh, nhìn thấy lạc đòn liền cùng nhau phun tung tóe đánh ngã trên đất. . .

"Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó!" Mặt xanh Luyện khí sĩ từ khói đen bên trong phẫn nộ lao ra, trên lưng còn mang theo Trữ Cương Liệt cái kia nửa khói chuyên dụng cái bàn xát, rồi lại dữ tợn rít gào một tiếng, từ trong lồng ngực lấy ra một đoàn kim quang sợi tơ, hướng về không trung ném một cái!

Trong phút chốc, kim quang sợi tơ đón gió loáng một cái, đột nhiên hóa thành phạm vi mấy trăm trượng thiêng la địa võng, kim quang lóng lánh mà qua, bốn phía khói đen sương mù dày tất cả đều bỗng dừng tiêu tan!

"Ta lặc!" Đang chạy trốn tới thạch cửa cung Oa Oa quay đầu lại liếc mắt nhìn, nhất thời hô to không ồn, "Phong khẩn xả hô, Tử Tử các ngươi đi trước, ta đến yểm. . . Ế?"

Lời còn chưa dứt, cái kia trương kim quang cạm bẫy đã sớm đi xuống nhẫn một cái, dường như giăng lưới bắt cá tựa như, đem Oa Oa cùng Tử Tử các nàng liên quan xung quanh mười mấy cái Luyện khí sĩ, tất cả đều không chút lưu tình một lưới bắt hết!

"Cho ta thu!" Mặt xanh Luyện khí sĩ cười lạnh một tiếng, nắm ngón tay đột nhiên hợp lại.

Tiếng hét phẫn nộ bên trong, kim quang cạm bẫy đột nhiên nǎm chặt, trực tiếp đem Oa Oa cùng Tử Tử các nàng bó đến không cách nào hành động, phụ cận mươi mấy tên hoàng bào Luyện khí sĩ nghe tin tới rồi, đằng đằng sát khí rút ra trường kiếm, chỉ chờ ra lệnh một tiếng, liền muốn đem Oa Oa chém thành sắt vụn.

"Chờ một chút, bỏ chỗ tối theo chỗ sáng, ta hiện tại bỏ chỗ tối theo chỗ sáng có thể không?" Oa Oa tiết tháo ngay lập tức sẽ nát.

"Ư ân, chúng ta cũng đầu hàng, muốn cái gì tình báo cũng có thể nha." Sáu cái tiểu loli cũng líu ra líu ríu giơ lên tay nhỏ.

Được rồi, ai từng thấy như thế không tiết tháo, một đoàn hoàng bào Luyện khí sĩ tỏ rõ vẻ quái lạ, lại không nhịn được hai mặt nhìn nhau, cùng nhau quay đầu nhìn về thủ lĩnh.

"Đầu hàng?" Mặt xanh Luyện khí sĩ dữ tợn cười lạnh một tiếng, không chút do dự đột nhiên phất tay.

Trong phút chốc, nương theo hắn cười gằn thanh, mấy chục thanh trường kiếm cùng nhau gào thét bắn ra đậm ra, mang theo lạnh lẽo vô tình hàn quang, mắt thấy liền muôn. . .

Âm!

Liền trong chớp mắt này, cung điện bằng đá cửa lớn đột nhiên nổ vang vỡ vụn, nham thạch mảnh vỡ chen lẫn mãnh liệt sóng khí, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như vọt vào cung điện bằng đá, nhất thời đem xung quanh Luyện khí sĩ tất cả đều hất tung ở mặt đất.

Cái gì? Mặt xanh Luyện khí sĩ kinh ngạc quay đầu, đột nhiên ý thức được

theo sơn thần ấn thất lạc, cung ở ngoài pháp trận phòng ngự vậy. . .

Nhưng này đã không trọng yếu, trọng yếu chính là liền trong chớp mắt này, bụi mù sôi trào 5 đường hai tầng giao thông công cộng đã một con va đi vào, khí thế hùng hổ nổ vang va hướng bên này, hoàn toàn không có bất kỳ phanh lại hứng thú.

Cuồng phong gào thét xông tới mặt, trên mui xe ngoài cửa xe Trư Cương Liệt bọn họ lê rơi đầy mặt, vừa xóc nảy lung lay, vừa sợ hãi hô to gọi nhỏ: "A a a, lão Hứa, phanh lại, nhanh phanh lại, chúng ta muốn đụng vào rồi!"

"Yên tâm, ta tại Vũ Hán chuyên môn quan sát qua tốt mà!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt trả lời, lại còn rất không tiếc tháo đem đập cẩn ga tận cùng.

Sau một khắc, liền nhìn thấy ngăn trở đường đi mấy cái hoàng bào Luyện khí sĩ, cùng điều đứt dây tựa như bay ngược ra ngoài, mặt sau mặt xanh Luyện khí sĩ tỏ rõ vẻ co giật vặn vẹo, hoảng loạn bên trong chỉ tay một cái, kim quang cạm bẫy lần thứ hai bay lên không lên.

"Lão đại, cẩn thận cái kia!" Oa Oa hô to một tiếng.

"Không có chuyện gì, ta thấy rồi!" Hứa Tri Hồ dùng sức đánh tay lái.

Trong phút chốc, nương theo sắc bén cột kẹt thanh, cao tốc xông lại hai tầng giao thông công cộng đột nhiên một trận, tiếp theo đón lấy đến rồi cái nhanh quay ngược trở lại trôi đi, liền như vậy rất mạo hiểm né qua kim quang cạm bẫy.

Không chỉ có như vậy, bởi vì nó đột nhiên trôi đi, khống lồ đuôi xe nhất thời mang theo to lớn quán tính, hung tợn hoành quét tới, tầng tầng đánh vào một đám kinh hoảng rút lui Luyện khí sĩ bên trong.

Được rồi, người đều có thể tưởng tượng hình ảnh này khốc liệt đến mức nào!

Càng khốc liệt hơn chính là, bởi vì như vậy rất không chịu trách nhiệm gấp sát thêm trôi đi, trên mui xe ngoài cửa xe Trư Cương Liệt bọn họ, tất cả đều kinh

ngạc thốt lên bay lên trời, sau đó dường như từ trên trời giáng xuống to lớn mây đen, đập về phía liền trạm ở phía dưới trợn mắt ngoác mồm. . .

Ân, trở xuống hình ảnh quá mức tàn bạo, thỉnh tự giác nhắm mắt!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 63: Vứt Một Cái

Âm ầm ầm! Âm ầm ầm! Âm ầm ầm!

Tại mặt xanh Luyện khí sĩ trợn mắt ngoác mồm ngưỡng mộ bên trong, kinh ngạc thốt lên từ trên trời giáng xuống mấy trăm con yêu quái, liền dường như dưới sủi cảo tựa như cùng nhau gào thét hạ xuống. . .

Sau một khắc, đáng thương mặt xanh Luyện khí sĩ, trực tiếp liền bị mấy chục con yêu quái chōng người tựa như nhẫn chìm, đợi đến cuối cùng Tru Cương Liệt tầng tầng đậm xuống sau đó, cái tên này đã bị nhẫn chìm tại núi nhỏ chōng yêu quái bên trong, trực tiếp xương sườn bẻ gãy miệng đầy phun máu, còn chưa kịp kêu rên liền triệt để ngất đi.

"Xe cộ đã đến trạm, hoan nghênh lần sau cưỡi!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt ấn xuống ghi âm kiện.

Phịch một tiếng, trước cửa sau xe đồng thời nổ vang mở ra, đã sớm ở trong xe chen chúc đến thở không ra hơi đám yêu quái ma nữ mông, mau mau như trút được gánh nặng như thủy triều vọt xuống xe đến, suýt chút nữa liền ngực đều bị chen chúc nhỏ mộc ngự tỷ sợ hãi không thôi, các nhìn thấy xung quanh những mắt đó trùng khẩu ngốc hoàng bào Luyện khí sĩ sau, lập tức tức giận tin vung tay lên —

Trong phút chốc, mấy trăm cây xanh biếc dây leo cùng nhau gào thét bắn ra, dường như cự mảng tựa như cuốn lấy hơn mười người Luyện khí sĩ, hung tợn cao cao cuồn lên lại nặng nề té rớt: "Nhìn cái gì vậy, không thấy chen chúc xe công cộng sao?"

Hầu như tại đồng thời, eo đau xót đau lưng Trư Cương Liệt bọn họ cũng rốt cục bò lên, đầy bụng tức giận không chỗ phát tiết, dứt khoát trực tiếp vung vẩy búa lớn lang nha bỗng, đặng đặng sát khí vọt vào dày đặc trong đám người, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên làm một vỗ lớn lại nói.

"Kết trận! Kết trận! Nhốt lại những này yêu nghiệt!" Phản ứng lại hoàng bào Luyện khí sĩ môn phản ứng cũng không chậm, lúc này dồn dập thôi thúc pháp khí phi kiếm phản kích.

Chỗ lát không tới, phạm vi mấy trăm步 trong đâu đâu cũng có loạn chiến, ánh kiếm gào thét pháp khí nổ vang huyết nhục tung toé, tiếng rống giận dữ tiếng gầm gừ tiếng kinh hô tiếng kêu thảm thiết hỗn tạp cùng nhau, hơn nữa còn đang tràn ngập khuếch tán khói đen, quả thực hãi cùng chợ bán thức ăn tập thể quần ẩu tựa như, liền hai phe địch ta đều không nhận rõ.

Mồ hôi một cái, quần ẩu gì đó, ta liền không tham gia a!

Hứa Tri Hồ tựa ở buồng lái bên cạnh, nỗi lòng tôn kính xoa một chút mồ hôi lạnh, thuận lợi một phát bắt được đang muốn lợi dụng lúc loạn trốn Oa Oa: "A, Oa Oa a, ngươi không cảm thấy cần theo ta giải thích một chút sao?"

Ach, nhìn hắn cái kia thân thiết nụ cười vô hại, Oa Oa đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "Cái này mà, kỳ thực. . . Ô, lão đại, ngươi gần nhất giống như lại trở nên đẹp trai ư!"

Nói sang chuyện khác là vô hiệu, Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nhìn nó, lại quay đầu nhìn bên cạnh Tử Tử bọn họ, sáu cái tiểu loli rất vô tội chớp chớp mắt to, đồng thời lấy ra ngọn núi kia thản án: "Ca ca, ca ca, ngươi xem, chúng ta giúp ngươi bắt được sơn thần ấn nha!"

Con ngoan a con ngoan, Hứa Tri Hồ sờ sờ Tử Tử đầu nhỏ, lại đang Oa Oa "Này không công bằng" oán niệm trong ánh mắt, cười híp mắt nhảy lên chỗ điều khiển, dùng sức ấn ấn kèn đồng.

Nổ vang vang vọng tiếng kèn bên trong, Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà cũng được, xung quanh Trư Cương Liệt cùng đám yêu quái cũng được, lập tức tất cả đều hụ hoảng một thương ném kẻ địch, một bên chiến vừa lui dâng lên xe đến, trong nháy mắt càng làm chỉnh chiếc xe công cộng nhét đến tràn đầy, Mộc Liễu lần này đúng là học thông minh, trước tiên trực tiếp đoạt ái tâm chuyên tọa bảo vệ ngực lại nói. . .

Cái kia một đoàn hoàng bào Luyện khí sĩ cũng là tổn thất nặng nề, lại bị đoạn hậu Trư Cương Liệt cùng Đại Xà Hầu bọn họ chặn phía ngoài, chỉ có thể tro mắt nhìn Hứa Tri Hồ phát động động cơ, cách xa xa phẫn nộ quát: "Yêu nghiệt to gan, dám cùng chúng ta Song Xà giáo đối phó, đợi được ta giáo động cương tổng đàm giáo chúng đến, nhất định phải gọi các ngươi tất cả đều nhận hết dǎn vật!"

"Song Xà giáo?" Hứa Tri Hồ từ trong cửa sổ xe cười híp mắt thò đầu ra, nhìn một chút đối phương pháp bào trên song rắn đồ án, "Nơi này không phải Hắc Sơn lão yêu địa bàn sao, lúc nào đến phiên các ngươi Song Xà giáo đến. . . A?"

Động cơ trong tiếng nổ, hắn đang muốn một bước giãm dưới chân ga, lại đột nhiên liền nghe đến trong hư không, chói tai tiếng rít như cuồng triều giống như bao phủ tới.

Trong phút chốc, nguyên bản tối om om phương xa chân trời bên trong, đột nhiên chói mắt cường quang bạo phát hiện lên, vén vén sau một khắc, một đạo màu đỏ thẫm ánh kiếng liền như nóng rực triều dương giống như bỗng nhiên nhảy ra, tiếp theo đón lấy là đạo thứ hai, đạo thứ ba, đạo thứ tư, đạo thứ năm. . .

Chỗ lát không tới, mẩy chục đạo màu đỏ thẫm ánh kiếng hội tụ thành mãnh liệt hồng thủy, dường như giữa trưa giữa trời chói chang liệt nhật, hướng về Hắc Sơn nơi này cuồng bạo tấn công tới, thậm chí ánh kiếng còn chưa đến Hắc Sơn đỉnh cao, gào thét bừa bãi tàn phá cuồng phong cũng đã bao phủ khe núi, đem những tiểu khối nham thạch tất cả đều quyển đến cùng nhau bay lên trời.

Thiêm!

Đều không cần lại suy nghĩ, Hứa Tri Hồ lập tức một cước giẫm dưới chân ga, bắt động hai tầng giao thông công cộng đột nhiên nổ vang khởi động, tại đây xe yêu quái ma nữ tiếng kinh hô bên trong,乱象 chòa乱象 choạng quay đầu hướng về cửa lớn xông tới, ven đường còn thuận tiện đánh bay mấy cái hoàng bào Luyện khí sĩ.

Nhưng hầu như đồng thời ở nơi này, trong hư không mấy chục đạo màu đỏ thẫm ánh kiếm đã gào thét mà tới, dường như đầy trời lửa cháy hừng hực thiêu đốt lao xuống!

Đi đầu đạo kia xích viêm ngọn lửa hừng hực kiếm trên, Kim chủ quản cầm lấy bên cạnh vị kia tóc đỏ chân nhân ống tay áo, nghiến răng nghiến lợi chỉ vào phía dưới giọng the thé nói: "Chân nhân, chính là cái kia cái vô liêm sỉ, khoảng thời gian này đến, chính là cái kia cái vô liêm sỉ mang yêu quái đến chúng ta Hắc Sơn gây sự!"

"Hắt xì!" Giống như cảm giác được loại kia oán niệm, Hứa Tri Hồ không nhịn được hắt hơi một cái, lại từ trong buồng lái thò đầu ra nhìn phía giữa không trung, "Ồ, các ngươi là nay tên béo mồi tới cứu binh sao?"

"Buồn cười, chết đến nơi rồi, từ đâu tới phí nhiều lời như vậy?" Vị kia tóc đỏ chân nhân lạnh rên một tiếng, mặt như sương lạnh chỉ tay một cái!

Trong phút chốc, mười mấy tên xích bào Luyện khí sĩ thoi thúc ánh kiếm, dường như nô hải cuồng triều tựa như gào thét lao xuống, nóng rực ánh kiếm liệt diễm hội tụ tại một chỗ, dĩ nhiên làm cho không khí nhiệt độ đều kịch liệt tăng cao, thậm chí ngay cả hai tầng giao thông công cộng phía trên hư không, cũng xuất hiện không khí sóng gợn lay động kỳ lạ cảnh tượng.

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ đưa tay ra, bên cạnh Oa Oa đúng là hiểu được lập công chuộc tội, lập tức rất phổi hợp phù một tiếng, từ trong bụng phun ra một cái thủy tinh bình nhỏ đến.

Nhân công thủy tinh chẽ tác giá rẻ bình nhỏ, thuộc về loại kia mười đồng tiền ba cái phổ thông hàng mỹ nghệ, bất quá trong bình, ngược lại tốt như chứa đầy màu xám tro nhạt sương mù, còn theo giao thông công cộng lay động nhẹ nhàng dập dờn. . .

"Chính là ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt cầm lấy chiếc lọ, lại ngẩng đầu nhìn một chút đang gào thét xông lại đầy trời ánh kiếng, đột nhiên dùng sức ném một cái —

Đúng!

Không có cái gì bất ngờ, vừa ném lên giữa không trung thủy tinh bình nhỏ, trực tiếp liền bị kiếng khí đánh trúng nát tan, tuy nhiên liền trong chớp mắt này, trong bình thu gom cái kia một chút màu xám tro nhạt sương mù, nhưng cũng lập tức tiết lộ bồng bềnh ở trong không khí.

Tiếp theo đón lấy, chuyện cổ quái đột nhiên phát sinh rồi!

Ban đêm gió lạnh thổi qua, điểm này màu xám tro nhạt sương mù lại không có tiêu tan, ngược lại đón gió loáng một cái đột nhiên bắt đầu bành trướng, trong nháy mắt liền khuếch tán đến phạm vi mấy trượng, tiếp theo đón lấy biến thành phạm vi mười mấy trượng, lại sau đó là phạm vi mấy trăm trượng, cuối cùng càng là biến thành chi kín đất trời mờ mịt sương mù, đem toàn bộ cung điện băng đá kể cả những xích bào Luyện khí sĩ tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Này, này là gì sương mù?" Bị này quái lạ mờ mịt sương mù bao phủ, thân ở sương mù bên trong xích bào Luyện khí sĩ môn hơi hoảng loạn.

Đúng là vị kia tóc đỏ chân nhân kiến thức rộng rãi, phản ứng đầu tiên chính là thôi thúc linh khí truyền vào hai mắt: "Không cần loạn, không cần loạn, đây chỉ là chỉ là phép che mắt, chỉ cần chúng ta thôi thúc linh mắt liền có thể rõ ràng trông thấy. . . Ế?"

Vô dụng, thật sự vô dụng, dù cho hắn đã cật lực thôi thúc linh mắt, trong mắt

đều thả ra mẩy trượng kim quang, nhưng vẫn là chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy hai, ba mét ở ngoài tình cảnh, hơn nữa mơ hồ không rõ đến như độ cao cận thị.

Được rồi, lấy tu vi của hắn đều như vậy, những phô thông xích bào Luyện khí sĩ càng là bi kịch, liền nghe đến mờ mịt sương mù bên trong tiếng kinh hô tiếng va chạm liên tục vang lên, trong hỗn loạn cũng không biết bao nhiêu người cao tốc lao xuống bên trong đụng vào người mình, nhất thời như dưới sùi cảo tựa như xoay tròn rơi xuống.

"Không nên hốt hoảng! Không nên hốt hoảng!" Tóc đỏ chân nhân hơi biến sắc, lập tức lần thứ hai anh minh quyết đoán hô to, "Tất cả đều canh giữ ở tại chỗ, chờ ta dùng năm vân phiến thổi thúc cuồng phong, đem mảnh này sương mù cho... É?"

Vô dụng, thật sự vô dụng đem lấy hai!

Vù vù vang vọng, chuôi này trong truyền thuyết năm vân phiến liên tục vỗ, một thoảng hai lần ba lần bốn, năm lần, tóc đỏ chân nhân tát đến tay đều mềm nhũn, cuồng phong gào thét bao phủ toàn bộ cung điện bằng đá, nhưng là tràn ngập tại bốn phía mờ mịt sương mù, lại còn là vẫn không nhúc nhích trôi nổi tại tại chỗ.

"Sao, làm sao sõ?" Tóc đỏ chân nhân trợn mắt ngoác mồm, cuồng quýt lại từ trong tay áo lấy ra một cái năm lôi châu, "Không cần loạn, nếu là như vậy, liền để bản tôn dùng này năm lôi châu thiêu... Khặc khặc khặc!"

Còn chưa kịp thổi thúc năm lôi châu, hắn đột nhiên cảm thấy yết hầu ngứa, không tự chủ được ho khan lên, này một ho khan còn dừng không được đến, nhất thời khặc khặc khặc khặc khặc khặc khặc, trực tiếp ho khan đến đỏ cả mặt.

Hãy cùng phản ứng dây chuyền tựa như, hắn bên này một ho khan, mờ mịt sương mù bên trong những xích bào Luyện khí sĩ, đột nhiên cũng không cách nào khống chế kịch liệt ho khan lên, khặc đến đất trời đen kịt, khặc đến long trời lở đất, rất nhiều người thậm chí khặc đến linh khí đều có chút thất hoành, trực

tiếp từ trên phi kiếm kinh ngạc thốt lên va hạ xuống.

Càng quái lạ chính là, làm rất nhiều xích bào tu sĩ vừa ho khan, vừa ngừng thở cấp tốc tăng cao, lại phát hiện mảnh này mờ mịt sương mù dĩ nhiên như hình với bóng, cái nào sợ bọn họ lên tới mấy trăm trượng trên không đều không thể chạy trốn, ngược lại bởi vì dùng sức hô hấp mà càng thêm choáng váng đầu hoa mắt. . .

"Này, đây rốt cuộc là gì pháp khí khói độc?" Tóc đỏ chân nhân tại mờ mịt sương mù bên trong cúi đầu nhìn tới, thậm chí ngay cả chính mình dưới chân xích diễm ngọn lửa hùng hực kiêm đều không nhìn thấy, trong lúc nhất thời không nhịn được tức đến nổ phổi gào thét rít gào.

Cùng hỏi!

Đang nổ vang lung lay chạy khỏi cung điện bằng đá trên xe buýt, một đoàn yêu quái cùng ma nữ các em gái đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ, cùng nhau quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ. . .

"Cái này sao?" Hứa Tri Hồ cười híp mắt quay đầu, nhìn một chút vẫn cứ đem toàn bộ cung điện bằng đá đều bao phủ ở bên trong mờ mịt sương mù, đàng hoàng trịnh trọng hồi đáp —

"Sương mù độc. . . Bắc Kinh a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 64: Người Là Vị Nào A

Trên thế giới xa nhất khoảng cách, không phải sống cùng chết khoảng cách, mà là ta tại Bắc Kinh đầu đường nắm tay của ngươi, nhưng căn bản không nhìn thấy mặt của ngươi. . .

Là một người từ 2015 năm xuyên qua đến gia hỏa, Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình đối với vụ mai gì đó cũng sớm đã thích ngóng, chính là ——"Lưu chó không gặp chó, chó thừng đẽ tại tay, thấy thừng không gặp chó, chó sửa ta mới đi!"

Được rồi, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là lúc đó vụ mai nghiêm trọng nhất thời điểm, còn có cái bằng hữu chuyên môn từ Bắc Kinh gửi một bình vụ mai lại đây, hưng phấn biểu thị muôn mọi người cùng nhau chia sẻ, mặt trên còn phụ một hàng chữ ——"Vụ là cố hương đặc, mai là Đế Đô thuần. . ."

Này này này, không mang theo như vậy a!

Hứa Tri Hồ lúc đó tiện tay đem chai này vụ mai vứt tại cái góc nào bên trong, kết quả không nghĩ tới xuyên qua sau đó, quãng thời gian trước kiểm tra hằng ngày đồ dùng, lại phát hiện chai này thuần hậu Bắc Kinh vụ mai cũng biến dị?

Sự thực chứng minh, không biến dị vụ mai liền đủ tà ác, biến dị sau vụ mai càng là tà ác thuộc tính tràn đầy!

Trong nháy mắt trong cung điện băng đá hơn trăm tên Song Xà giáo Luyện khí sĩ, tất cả đều bị mờ mịt sương mù vây ở trong trận, kinh ngạc thốt lên ho khan đầu óc choáng váng hoàn toàn mơ hồ, còn có mấy tên nhảy xuống phi kiêm dự định dò đường, kết quả mới vừa nhảy xuống xoay người, liền phi kiêm cũng

không tìm tới. . .

"Thấy không, vụ mai gì đó, báo thù giả liên minh cũng phải nhìn mà phát khiếp a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nghe mặt sau trong cung điện băng đá vẫn cứ truyền đến "Phi kiếm của ta thế" tiếng kinh hô, thuận tiện không quên đem đạp cần ga tận cùng —

Trong tiếng nổ, hai tầng giao thông công cộng dọc theo gõ ghề sơn đạo lay động lao xuống đi, một đoàn yêu quái ma nữ các em gái ở trên xe ngã trái ngã phải, Mộc Liễu trong hỗn loạn một phát bắt được Oa Oa: "Đáng ghét a, đều là cái tên nhà ngươi sai, lần sau không cho lại nữa đêm đi ra trộm đồ vật rồi!"

"Nhưng là, ta thật sự có thuận lợi trộm được đồ vật nha!" Chỉ cần không phải đối đầu Hứa Tri Hồ, Oa Oa luôn luôn đều là có lý chẳng sợ, "Ngươi xem, ta giúp các ngươi phá hoại cung điện băng đá trận pháp, còn lấy được sơn thần ăn. . . Ô, sơn thần ăn đây?"

"Tại đây, ở đây." Hứa Tri Hồ mau mau từ trong túi tiền lấy ra cái viên này sơn thần ăn, suy nghĩ một chút vẫn cảm thấy có chút khó mà tin nổi, "Híc, lại nói ngược lại, Oa Oa a, các ngươi là làm sao trộm được vật này?"

"Đương nhiên là dựa vào trí tuệ của ta cùng kỹ xảo a!" Oa Oa dương dương tự đắc trả lời, bất quá chờ nó nhìn thấy Hứa Tri Hồ nghiêm túc vẻ mặt, rốt cục vẫn là ủ rũ cuối đầu nói, "Được rồi, được rồi, kỳ thực chúng ta cái gì cũng không làm, chính là gấp phải cái bị trói gô tên béo trắng. . ."

"Tên béo? Trói gô?" Hứa Tri Hồ nghe được ngắt ngắt ngây ngây, không nhịn được quay đầu nhìn Mộc Liễu bọn họ, "Híc, các ngươi ai từng thấy người mập mạp kia?"

Không có a, yêu quái cùng ma nữ các em gái chỉnh tề lắc đầu, đúng là Trữ Cương Liệt suy tư gãi đầu một cái: "A, cẩn thận ngẫm lại, ta ký cho chúng ta xuống xe thời điểm, giống như là có cái cái gì không có mặc tên béo chạy tới, không qua đi đến đại gia một trận loạn chiến, tên kia giống như tại. . . Tại. . .

Tai. . ."

"Tại. . . Tại ngươi phía dưới. . ." Suy yếu âm thanh, đột nhiên từ Trư Cương Liệt dưới chân truyền đến.

"Ồ?" Trư Cương Liệt tỏ rõ vẻ hiểu kỳ cúi đầu, mau mau giơ chân lên, "Quái, không trách a, ta nói thùng xe sàn nhà như thế nhuyễn, khắc khắc, lão huynh ngươi không sao chứ?"

A a a, ngươi nói xem, trăng toát tên béo sê mặc điều quần xịp, tỏ rõ vẻ hài ấn oan ức bò lên.

Bất quá mấy giây sau, chờ hăn đón nhận một đoàn yêu quái hung ác ánh mắt sau, ngay lập tức sê sơ hãi rùng mình lạnh lẽo, run lẩy bẩy tự giác ngồi xổm xuống còn co lại thành một đoàn: "Cái kia, cái kia cái gì, chúng ta thương lượng một chút, không làm mất mặt cùng giữa hai chân được không?"

Tiết tháo đây, tiết tháo đây, Trư Cương Liệt Đại Xà Hầu bọn họ không nhịn được che mặt, thầm nghĩ cái tên này nhát gan như vậy sợ phiền phức, lại cũng coi như là yêu quái, quả thực đem chúng ta yêu tộc mặt đều cho mất hết rồi!

"Híc, chúng ta không đánh người!" Hứa Tri Hồ cũng nhìn ra rất không nói gì, mắt thấy cái tên này lại rất tự giác từ quần xịp bên trong lấy ra mấy viên linh thạch, mau mau đánh gãy, "Híc, cũng không đánh cướp, ta chỉ là muốn hỏi một chút —— lão huynh ngươi là ai, vì sao lại bị trói tại trong cung điện băng đá, trong miệng còn lấp lấp một viên sơn thần ấn?"

"Ta? Ta sao?" Không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái, đáng thương tên béo trăng quả thực là lệ quang dịu dàng, "A a a, khỏi nói, kỳ thực ta. . . Ế?"

Lời còn chưa dứt, hăn rất thương tâm quay đầu, vừa vặn xem đến phần sau chen chúc thành một đoàn Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng, nhất thời trợn mắt ngoác mồm hai mắt đăm đăm, cả người thịt mỡ đều không tự chủ được run rẩy lên!

"Làm sao?" Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng hai mặt nhìn nhau.

Chỉ là sau một khắc, còn không chờ các nàng phản ứng lại, tên béo trắng đột nhiên liền hú lên quái dị, mở hai tay ra mãnh nhào tới!

"Đánh lén?" Mộc Liễu lấy làm kinh hãi, theo bản năng đến rồi một cước hoàn toàn thay đổi chân!

"Âm!" Đáng thương tên béo trắng nhất thời sưng mặt sưng mũi, nhưng lại còn là rất ngoan cường nhào tới, ôm chặt lấy Mộc Liễu gót giầy, lệ nóng doanh tròng đánh chết đều không buông tay: "Ô ô ô, Mộc tỷ, Lan tỷ, các vị tỷ tỷ, ta có thể coi là sống sót nhìn thấy các ngươi rồi!"

"Híc, ngươi vị nào a?" Mộc Liễu tỏ rõ vẻ kinh ngạc cúi đầu.

"Ta, Tiểu Hắc, Tiểu Hắc a!" Tên béo trắng lệ rơi đầy mặt chỉ mình, "Lấy chút giấm, đi chùa Lan Nhược mượn con cua, còn thường thường run chạy trốn. . . Nhớ tới đến không có?"

"A a a!" Mộc Liễu trợn mắt ngoác mồm nhìn hắn, đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ, thế nhưng ngay lập tức sê sắc mặt đại biến, bỗng nhiên lùi về sau va tiến vào yêu quái quần bên trong —

"Tiểu, cẩn thận, cái tên này là Hắc Sơn lão yêu!"

Cái gì, Hứa Tri Hồ bỗng nhiên kinh ngạc quay đầu lại, lại theo bản năng đến rồi cái gấp sát, một đoàn yêu quái cùng nhau kinh ngạc thốt lên đụng vào nhau.

Sau một khắc, khoảng cách gần nhất Tru Cương Liệt lập tức hé lớn một tiếng, chép lại sắc bén búa lớn, đẩy ra bên cạnh yêu quái, đằng đằng sát khí mãnh xông lên!

"Chờ đã, chờ chút!" Nhìn thấy búa lớn hung tợn chém qua đến, tên béo trắng sợ đến run lẩy bẩy mau mau kêu quái dị, "À không, không phải các ngươi nghĩ tới như vậy, ta là bị Kim chủ quản cùng Song Xà giáo cưỡng bức a!"

Âm một tiếng, gào thét đậm xuồng búa lớn cuối cùng cũng coi như tại thời khắc cuối cùng, rất mạo hiểm trật phiến diện!

Trư Cương Liệt suýt chút nữa nãu đến eo, hung tợn nắm lấy tay rõ vẻ sợ hãi tên béo trắng, tức giận nói: "Nói! Đến cùng là chuyện gì xảy ra, không nói rõ ràng, coi như ngươi đúng là Hắc Sơn lão yêu, lão tử cũng phải đem ngươi khám thành mùi cá thịt sợi!"

Không cần uy hiếp, trong truyền thuyết Hắc Sơn lão yêu cũng đã trực tiếp lè quang lấp loé, khóc không thành tiếng lấp ba lấp bắp bắt đầu hồi ức chuyện cũ, trung gian các loại bi phẫn các loại nện ngực giật chân, liền Hứa Tri Hồ đưa tới khăn tay đều bị dùng tam đại bao —

"Ô ô ô, ta vốn là Hắc Sơn một cái phổ thông thạch yêu, có thể thường thường đến Mộc tỷ nơi đó sượt điểm con cua ăn liền thỏa mãn, nhưng là có một ngày, mấy tên đột nhiên tìm tới cửa, tự xưng là gì Song Xà giáo, nói có thể giúp ta trở thành Hắc Sơn chi chủ. . ."

"Cũng lạ ta, lúc đó nghĩ kiếm tiền có nãu phao, không có cẩn thận muốn đáp trả lại, sau đó bọn họ tìm cho ta đến rất nhiều đan dược, lại làm ra một bộ kỳ quái pháp quyết để ta tu luyện, còn không biết từ đâu tìm tới Hắc Sơn sơn thần ẩn, mở mậu dịch phố chợ. . ."

"Nhưng là, nhưng là sau đó ta mới biết, bọn họ căn bản là coi ta là công cụ cùng con rối a, đợi được ta bỗng nhiên tỉnh ngộ thời điểm, bọn họ đã cho ta mượn danh nghĩa đã khống chế Hắc Sơn vùng này, còn để ta tu luyện cái kia bộ kỳ quái pháp quyết, tu luyện ra bốn cái không bị ta khống chế phân thân. . ."

"Không sai, Kim chủ quản chính là bọn họ phái tới giám thị giả, cái tên này đem ta vây ở trong cung điện bằng đá, chỉ huy ta bốn cái phân thân đi ra ngoài hành hung làm ác, còn dùng sơn thần ẩn dẫn ra ta linh khí truyền vào cung điện bằng đá trận pháp, làm hại ta mỗi ngày đều nguyên khí đại thương, trải qua mấy năm ròng rã gầy ba vòng, gầy ba vòng a. . ."

Đừng nghịch, ngươi đây cũng gọi là sáu ba vòng sao?

Hứa Tri Hồ cùng Mộc Liễu bọn họ vốn là nghe được rất là đồng tình, các xem đến đây gia hỏa cả người trắng toát thịt mỡ, rốt cục không nhịn được cùng nhau nguýt nguýt: "Được rồi, được rồi, nói chính sự, nói cách khác, trên thực tế ngươi chỉ bị Kim chủ quản cùng Song Xà giáo đã khống chế?"

Không sai, tên béo trắng, không đúng, Hắc Sơn lão yêu liều mạng gật đầu, chỉ lo đại gia không tin, còn mau mau giơ tay lên: "Thật sự, thật sự, là thật sự, ta có thể dùng bản mệnh nguyên thần lập xuống lời thề, nếu như ta có nửa câu lời nói dối, để ta như thế nào đều được."

"Khặc khặc, không có nói không tin ngươi, chỉ là có chút kỳ quái." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm.

Trên thực tế trước rất đa nghi điểm, tỷ như Hắc Sơn lão yêu tại sao phú quý sau đó đột nhiên trở mặt, tại sao dù cho Hắc Sơn đều sắp bị hủy đi hắn cũng không hiện ra chân thân, bây giờ nhìn lại đều có rất tốt giải thích, nhưng vấn đề ở chỗ —

Vấn đề ở chỗ, Song Xà giáo những người kia đến cùng muốn làm gì, chỉ là vì tại Hắc Sơn thành lập một cái phân đà à . . . Khặc khặc khặc, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, trong này khẳng định có cái gì "Không sai, các ngươi rõ ràng quá chậm" âm mưu kế hoạch, ngược lại những người này trừ ra cung cấp EXP ở ngoài cũng chỉ có thể làm cái này rồi!

"A, có thể hay không cùng Tiền Đường phủ cướp bóc hồn phách sự tình có quan hệ?" Yến Xích Hà chóng mặt từ xăng vại mặt sau bò ra ngoài.

"Quản nhiều như vậy đây!" Ngưu Ma Vương ôm chỗ ngồi còn có chút say xe, rồi lại hung tợn phun ra bạch khí nói, "Cái kia Song Xà giáo nhiều người, chúng ta người cũng không ít, thật sự chiến khởi đến, ai thua ai thắng còn. . . Ě?"

Còn chưa nói hết, liền nhìn thấy phương xa trong cung điện băng đá, một đạo

xích quang phóng lên trời, mạnh mẽ phá tan mờ mịt vụ mai!

Trong phút chốc, thửa dịp vụ mai chõ hổng hợp lại trước, hơn trăm nón màu đỏ thắm ánh kiêm cùng nhau gào thét lao ra, dường như che kín bầu trời bão tố, hướng về bên dưới ngọn núi hai tầng xe buýt cuồng bạo phóng tới!

"Thật là khéo. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, lại dùng loại kia "Người được ngươi trên a" ánh mắt nhìn Ngưu Ma Vương.

"Ta thương chỉ ta tiến lên!" Ngưu Ma Vương hung tợn rít gào một tiếng, móng dùng sức giẫm một cái sàn nhà, liền muốn khói đen mờ bay lên không nghênh đón.

Cái gì cũng không cần nói rồi, Yến Xích Hà lập tức rút ra năm lôi kiêm, Mộc Liễu hơi lắc người biến ảo ra xanh ngắt cổ thụ nguyên thần, Trư Cương Liệt cùng Đông Minh Sơn bầy yêu cùng nhau rút đao ra thương kiếm kích, Tiểu Lan cùng ma nữ các em gái đồng thời thả ra âm trầm hắc khí. . .

Hầu như tại đồng thời, ở phía trời xa màu đỏ thắm ánh kiêm cuồng triều đã gào thét mà tới, có chút chật vật tóc đỏ chân nhân nổi giận đùng đùng, cách xa xa liền giơ lên thật cao một vị liệt diêm Linh Lung Tháp, thẹn quá hóa giận hét lớn một tiếng ——

"Yêu nghiệt! Chạy đi đâu? Hôm nay bản tôn nếu không đem bọn ngươi chém giết ở đây, liền. . ."

Âm!

Còn chưa nói hết, đè nén tiếng nổ đột nhiên vang vọng, liền nhìn thấy hướng đông nam xa xôi chân trời bên trong, một cái vật thể không rõ kéo ánh sáng màu trắng bạc, cao tốc xoay tròn gào thét phóng tới, trong nháy mắt đã đến trên bầu trời của chiến trường!

Cái gì? Trợn mắt ngoác mồm tóc đỏ chân nhân, chỉ kịp vội vàng ngẩng đầu,

liền nhìn cái kia màu trắng bạc vật thể bất thiên bất ỷ, tầng tầng bắn trúng mặt của hắn, chuẩn xác đến như là xếp vào tự động hướng dẫn hệ thống. . .

Âm!

Thời khắc này, liền tại tất cả mọi người trổ mắt ngoác mồm trong tầm mắt, xui xéo tóc đỏ chân nhân kêu thảm một tiếng, trực tiếp từ trên phi kiếm bay ngược ra ngoài, nổ vang va vào ngoài mấy trăm trượng vách núi cheo leo, mà thảng đến lúc này giờ khắc này, hắn cái kia hai viên bị va nát răng cửa, còn ở giữa không trung phi lăm. . .

"Phốc!" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nãi.

"Đệt!" Ngưu Ma Vương cẩm trật khớp.

"Ach!" Hơn trăm tên xích bào Luyện khí sĩ tập thể khiếp sợ.

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ đột nhiên cùng nhau quay đầu, nhìn phía mươi mấy trượng ở ngoài cái kia mảnh cây cối, nhìn phía cái kia vừa tạp hôn mê tóc đỏ chân nhân không rõ "Hung khí" . . .

Hơi có chút ngổn ngang cây cối bên trong, rực rỡ hắn lên vuông vức máy vi tính xách tay, liền như vậy ánh sáng lóng lánh bình năm trên mặt đất trên ——

Vừa sửa chữa qua kim loại vỏ ngoài, vẽ lít nha lít nhít phức tạp đến khiến người ta choáng váng đầu trận pháp mật văn, mà trước có người nói thẩm qua nước trà trên bàn gỗ, lại còn khám nạm các loại giá trị liên thành linh bảo tiên tài, tỷ như vạn năm bên dưới núi lửa tịnh hỏa mã não, Đông Hải vực sâu bên trong tím nước ngọc phách, cực bắc băng hàn địa phương bông tuyết phỉ thúy. . .

Giời ạ, chọc mù mắt, đúng là chọc mù mắt rồi!

Hứa Tri Hồ cùng Ngưu Ma Vương bọn họ hai mắt nhìn nhau, hơn trăm tên xích bào Luyện khí sĩ mắt to trừng mắt nhỏ, đột nhiên không hẹn mà cùng bốc lên một cái cổ ý chợt nẩy ra, cái kia cái gì, chân nhân sẽ bị như thế cường hào xa

xỉ pháp khí tạp ngắt đi, tựa hồ vậy. . . Không phải rất oan?

Âm!

Sau một khắc, liền xem đến đây cường hào bản máy vi tính xách tay tự động chấn động, kim loại vỏ ngoài trận pháp mật văn bên trong, đột nhiên vang lên Thạch Cơ nương nương cái kia "Thuốc không thể đình" cười tủm tỉm thiên lý truyền âm —

"Ồ ha ha ha a, Tri Hồ a, Bản cung bỏ ra vô số tinh lực cùng tiên tài, cuối cùng cũng coi như đem bút ký của ngươi bản cho tu. . . Ồ? Vừa ta thuận di đưa nó tới được thời điểm, có phải là tạp đến món đồ gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 65: Muốn Xem Phim À

Bởi vì vị kia nương nương đột nhiên loạn nhập, nguyên bản sắp phát động
quần ẩu loạn chiến, đột nhiên liền rất kỳ quái chung kết. . .

Tuy nói không thấy Thạch Cơ nương nương pháp thân đích thân tới, thế
nhưng vén vẹn từ thiên lý truyền âm bên trong cảm giác được loại kia khí thế
đáng sợ, hơn trăm tên xích bào Luyện khí sĩ liền cùng nhau rùng mình lạnh lẽo,
mau mau nâng lên còn tại hôn mê tóc đỏ chân nhân, hoảng cuống quýt bận rộn
ngự kiểm đào tẩu, đảo mắt bỏ chạy tiến vào Hắc Sơn trong cung điện bằng đá.

Được rồi, có cơ hội trở lại a!

Hứa Tri Hồ bọn họ hai mặt nhìn nhau, cũng cầm lái hai tầng giao thông công
cộng hồi chùa Lan Nhược, đương nhiên trở lại trước khăng định còn muốn từ
lùm cây bên trong, trước tiên đem cái kia có người nói tiêu tốn vô số tài liệu quý
hiếm sửa chữa tốt cường hào bản notebook kiếm về, còn vật này đến cùng có
thể hay không bình thường khởi động máy. . . Ach, ai biết được?

Thuận thuận lợi lợi, hai tầng giao thông công cộng rất bình thường lái vào
chùa Lan Nhược, một đoàn gia hỏa đầu óc choáng váng từ trên xe leo xuống, lại
tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng không nhịn được đồng thời quay
đầu, nhìn về phía còn cẩn thận từng ly từng tí một trốn ở Mộc Liễu sau lưng tên
béo trắng. . .

"Ta, ta là vô tội a!" Tên béo trắng tội nghiệp co lại thành một đoàn, còn nắm
chặt Mộc Liễu góc áo.

"Đừng nghịch, chúng ta lại không có ý định đánh ngươi." Hứa Tri Hồ rất

không nói gì sờ sờ cǎm, lại chăm chú suy nghĩ một chút, "Ta chính là đang nghĩ, Song Xà giáo đến cùng muôn làm gì, lại nói, lão Hắc a, ngươi mấy năm qua liền không có phát hiện cái gì không đúng đúng địa phương sao?"

"Ta, ta nào có biết a?" Tên béo trắng rất oan ức xoa xoa con mắt, mắt thấy lại muôn lệ rơi đầy mặt, "Ô ô ô, những tên kia chính là coi ta là bò sữa, mỗi ngày từ trong thân thể ta lấy ra linh khí tẩm bổ sơn thần ấn... Mộc tỷ, ngươi sẽ thu nhận giúp đỡ ta, đúng không?"

Được rồi, xem cái tên này oan ức vẻ mặt, liền biết hỏi lại cũng không có tác dụng gì, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, quyết định dứt bỏ cái này khiến người ta vẫn đề đau đầu.

Bất kể nói thế nào, hiện tại không còn tên béo trắng cùng Hắc Sơn sơn thần ấn, Song Xà giáo mặc kệ có cái gì vĩ kế hoạch lớn, phỏng chừng đều phải bị bách tạm dừng, còn bọn họ có thể hay không lại giết đến tận cửa cướp giật... Ân, vậy sẽ phải xem Thạch Cơ nương nương lúc nào phát bệnh rồi!

Nói đến Thạch Cơ nương nương, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, đúng là không nhịn được ho nhẹ vài tiếng, nhìn một chút chỗ tài xế ngồi cái kia cường hào bản máy vi tính xách tay ——

Không thể không nói, từ ngoại hình nhìn lên, sửa chữa qua đi notebook cũng thật là cao to trên, vén vẹn trên bàn gỗ khám nạm những tịnh hỏa mã não a tím nước ngọc phách a bông tuyết phi thủy a, liền đầy đủ mua lại toàn bộ chùa Lan Nhược thêm Đông Minh Sơn, từ góc độ này nói, vị kia nương nương nội tâm xem ra rất hổ thẹn mà, lại như thế cam lòng dốc hết vốn liếng?

Trên thực tế, bên cạnh mộc ngự tỷ đã nhìn ra hai mắt đăm đăm, run rẩy duỗi ra ma trảo: "A a a, tay của ta, tay của ta giống như không bị khống chế, phải muốn, phải muốn một cái, chỉ cần bắt được một cái, Côn Luân Sơn Tây vương mẫu cái thứ bảy con gái nhỏ đầu thai tiêu chuẩn không phải là mộng!"

Đừng nghịch, đừng nghịch, Hứa Tri Hồ mau mau ngăn cản nàng, thuận lợi lại

không ôm hy vọng ấn xuống nút mở máy (power button) ——

Liền nghe đến xoạt xoạt một tiếng, chọc mù mắt notebook đột nhiên chấn động chấn động, khả nghi khói đen từ máy tản nhiệt bên trong mãnh liệt bốc lên, sắc đến xung quanh những yêu quái tất cả đều kịch liệt ho khan lên, tiếp theo đón lấy liền nhìn thấy toàn bộ notebook đều tại chấn động kịch liệt, vang lên ống ống chấn động đến mức phía dưới ghế dựa đều đang run rẩy, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung. . .

Ta sát! Lui về phía sau! Lui về phía sau!

Rầm lập tức, Yến Xích Hà Ngưu Ma Vương Mộc Liễu các nàng tất cả đều cùng nhau lùi về sau, Trư Cương Liệt vẫn cùng Đại Xà Hầu chăm chú ôm thành một đoàn: "A a a, lão Hứa, vật này không lại đột nhiên nổ tung chứ?"

Cần phải, hắn là sẽ không đi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, liền như vậy xa xa nhìn notebook ở nơi đó run rẩy a run rẩy, mười phút đi qua, hai mươi phút đi qua, ba mươi phút đi qua, bốn mươi phân. . . Ô?

Rất kỳ quái, liền trong chớp mắt này, liền nghe đến quen thuộc âm nhạc đột nhiên vang lên, sau đó này dài bị không biết làm sao đại tu qua notebook, lại thật sự rất thần kỳ tiến vào thao tác giới. . .

Giời ạ, cái này không khoa học!

Hứa Tri Hồ nhất thời đối với vị kia phụ trách sửa chữa luyện khí sư nỗi lòng tôn kính, đúng là bên cạnh Yến Xích Hà Ngưu Ma Vương cùng Mộc Liễu các nàng, lúc này tất cả đều thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại không nhịn được hiếu kỳ xông tới: "Ô, cái này, cái này là gì?"

"Cái này sao?" Hứa Tri Hồ nhìn một chút notebook màn hình, lại nhìn một chút mặt sau tỏ rõ vẻ quái lạ đám yêu quái, đặc biệt nhìn thấy trợn mắt lên Yến Xích Hà cùng đỉnh đầu xanh biếc lá non diêu a diêu Mộc Liễu sau đó, đột nhiên thì có một loại buồn nôn hứng thú tự nhiên mà sinh ra. . .

"Híc, lão Húa ngươi làm gì thế nhìn như vậy ta?" Bị hắn xem sơ nỗi da gà, Yến Xích Hà không nhịn được lùi về sau vài bước.

"Không có cái gì, không có cái gì, ta cho các ngươi xem cái đồ vật a." Húa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cẩm, thuận tay cầm lên chuột mở ra cái kia tên là 《tiếng Nhật học tập》... Ach, không đúng, là mở ra 《tiếng Nhật học tập》 bên cạnh cái kia truyền hình cặp văn kiện.

Sau một khắc, đợi khi tìm được cái kia bộ thu gom rất nhiều năm điện ảnh sau đó, hắn đột nhiên sáng mắt lên: "Rất tốt, chính là cái này, đến đến đến, đại gia chuyển ghế cầm đồ ăn vặt, Tử Tử Chanh Chanh các ngươi tọa phía trước, chuẩn bị xong chưa?"

Cộc cộc hai tiếng, theo chuột nhẹ chút, video máy truyền tin lập tức bắt đầu tự động truyền phát tin!

Trong phút chốc, mộc ngự tỷ Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương cũng được, Đông Minh Sơn bầy yêu cùng chùa Lan Nhược ma nữ các em gái cũng được, tất cả đều khi nhìn rõ trong màn ảnh dung sau, cùng nhau trọn mắt ngoác mồm hai mắt đăm đăm ——

"Ồ? Này là gì? Xem ra không giống như là chân nhân, chẳng lẽ là cái gì rồi bóng?"

"Ngớ ngẩn, ngươi gấp lớn như vậy rồi bóng sao? Đợi lát nữa, làm sao phía trên này sẽ có cái thư sinh a, lão Húa, ngươi lại ở cái này pháp khí bên trong ẩn giấu cá nhân?"

"Đừng có đùa, nhỏ như vậy pháp khí bên trong có thể藏 hạ nhân sao? Chiếu ta xem ra, vật này phải là một ngàn dặm kính, đem cực xa địa phương cảnh tượng đều kéo đến phía trên này, có đúng hay không?"

Được rồi, kinh ngạc thốt lên cũng được, nghị luận cũng được, nhìn nhìn, ở đây một đoàn già hỏa lại đều nhìn đến mê mẩn rồi!

Trư Cương Liệt bọn họ ở phía sau, rướn cổ lên nhón chân lên đều thấy không rõ lăm, không thể chờ đợi được nữa hướng về trước chen chúc, Mộc Liễu ở mặt trước tức giận oán giận: "Này này này, đừng chen chúc, ta mới vừa nhìn thấy cái kia thư sinh tiến vào lăng miếu. . . Phốc!"

Không sai, trong phút chốc, các nhìn thấy trong phim ảnh xuất hiện "Chùa Lan Nhược" ba chữ, Mộc Liễu đột nhiên liền tò rõ vẻ kinh ngạc, bên cạnh Tiểu Lan các nàng càng là mắt to trừng mắt nhỏ: "Không thể nào, như vậy vừa khéo, phía trên này chùa miếu cũng gọi là chùa Lan Nhược?"

Đâu chỉ a, Hứa Tri Hồ vừa uống sữa bò, vừa cười híp mắt nhìn các nàng: "Khặc khặc, kế tục nhìn xuống, các ngươi còn biết xem đến. . ."

Không cần giải thích, thật sự không cần giải thích rồi!

Chỉ chốc lát sau, các nhìn thấy một đám ma nữ lên sàn, Tiểu Lan các nàng không khỏi mở to hai mắt; tiếp theo đón lấy, âm khí âm u thụy yêu mõm xuất hiện, Mộc Liễu trực tiếp liền trợn mắt ngoác mồm ngạc nhiên không nói gì; lại sau đó, đợi được tò rõ vẻ Đại Hồ Tử Yến Xích Hà ngự kiêm mà đến, trước màn ảnh Yến đại sư tại chỗ liền trổ mắt ngoác mồm, dùng sức bấm ba lần bắp đùi đều không có tỉnh lại. . .

Khặc khặc, này còn vén vẹn chỉ là cái bắt đầu đây, các nhìn thấy Ninh Thái Thân cùng Tiểu Thiến yêu nhau, các nhìn thấy Yến Xích Hà đại chiến thụy yêu mõm mõm, sau đó trong truyền thuyết Hắc Sơn lão yêu cũng chạy đến tham gia trò vui. . .

Tình huống thế nào? Đây rốt cuộc là tình huống thế nào?

Tiểu Lan các nàng đồng thời chóng mặt nâng cằm, tên béo trắng nhìn trên màn ảnh uy phong minh tám diện lệ nóng doanh tròng, Mộc Liễu cùng Yến Xích Hà càng là hai mặt nhìn nhau, lắp ba lắp bắp nói không ra lời: "Chờ đã, đợi lát nữa, chẳng lẽ nói, đây là chúng ta. . ."

Lạch cách!

Còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ đã đóng lại máy truyền tin, rất khôn chịu trách nhiệm vỗ vỗ tay rời đi: "Khặc khặc, không giải thích, ngươi đoán?"

Con em ngươi a, Mộc Liễu cùng Yến Xích Hà bọn họ nhất thời cuống lênh, đầy mắt chóng mặt vội chạy tới truy hỏi, không cần phải nói, mặt sau Tiểu Lan các nàng cũng được, Ngưu Ma Vương cũng được, Trư Cương Liệt cùng Đông Minh Sơn bầy yêu cũng được, đương nhiên cũng tất cả đều đi theo ——

"A a a, lão Hứa, không mang theo như vậy a, ngươi nói cho ta nghe một chút xem, cái kia Yến Xích Hà là chuyện gì xảy ra?"

"Không giải thích. . ."

"Này này này, Tri Hồ, cái kia thụ yêu mõ mõ lẽ nào chính là ta, không thể, ta lúc nào uy hiếp Tiểu Lan các nàng đi hấp dương khí, hơn nữa cái kia Tiểu Thiến lại là từ đâu tới?"

"Không giải thích. . ."

"Đáng ghét a, không mang theo như vậy, ngươi phóng tới một nửa liền đi, chúng ta buổi tối sẽ ngủ không được!"

"Ngủ không được là được rồi. . . Không giải thích!"

Không giải thích không giải thích không giải thích, tại một đoàn yêu quái ma nữ mòn vây quanh trong vòng vây, Hứa Tri Hồ liền như vậy cười híp mắt biến mất ở trên hành lang, nguyên bản náo nhiệt chen chúc xe công cộng phía trước, đột nhiên liền trở nên trước cửa có thể giảng lưới bắt chim, chỉ còn dư lại mấy vỉ tính xách tay kia còn đặt ở chỗ tài xế ngồi. . .

Quỷ dị trong yên tĩnh, trên xe buýt chỗ ngồi mặt sau, không có nhân vật gì cảm Hắc Sơn lão yêu tên béo trắng, đúng là cẩn thận từng ly từng tí một xông ra. . .

Vẻ mặt quái lạ đánh giá bốn phía, đang xác định không có ai chú ý nơi này sau đó, hắn rốt cục rất chột dạ sờ sờ cái bụng, tiếp theo đón lấy đột nhiên há mồm phun một cái —

Trong phút chốc, một cái không hề bắt mắt chút nào đen nhánh linh châu, liền như vậy đột nhiên xuất hiện tại trong tay hắn, quái lạ chính là, này linh châu xem ra sẽ không có cái gì phân lượng, nhưng là tên béo trắng tiếp được nó thời điểm, lại hai tay chìm xuống, suýt chút nữa liền ngã xuống đất bản trên.

Cũng còn tốt, thời khắc mấu chốt miễn cưỡng tiếp được, tên béo trắng rất mạo hiểm xoa một chút mồ hôi lạnh, bất quá tiếp theo đón lấy, chờ hắn nhìn cái kia viên đang đang bốc lên âm u hắc khí linh châu, nhưng không kìm lòng được mặt mày hớn hở lên —

"Ô ô ô, cũng còn tốt, cũng còn tốt, tuy rằng chịu nhiều năm như vậy khô, thế nhưng có thể bắt được vật này cũng không sai, qua mấy ngày tìm cái phố chợ bán cái giá tiền cao, liền có thể mỗi ngày ăn con cua uống rượu ngon, nói không chắc còn có thể lấy cái đẹp đẽ. . ."

"Đùng!" Lời còn chưa dứt, một cái tay đột nhiên vỗ vào trên bả vai của hắn.

"A!" Tên béo trắng sợ đến hồn phi phách tán, hai tay không tự chủ được run lên, cái kia viên đen nhánh linh châu nhất thời lăn xuống trên đất.

"Tiểu Hắc, ngươi đang làm gì thế đây?" Mộc Liễu cười tủm tỉm xuất hiện ở phía sau, lại rất nhiệt tình kéo hắn, "Đi thôi, ta vừa làm mấy con cua, cùng đi ăn, lần này ngươi không cần mang giấm."

"Híc, hiện tại?" Tên béo trắng rất kinh ngạc há to mồm, "Nhưng là, nhưng là ta còn có chút sự tình. . ."

Đừng nghịch, ăn con cua còn không trọng yếu a, Mộc Liễu mới mặc kệ hắn ấp úng muốn nói cái gì, trực tiếp liền kéo hắn ra xe công cộng, đáng thương tên

béo trăng bị bắt phí công giãy dụa, chỉ có thể trợ mắt nhìn cái kia viên đèn nhánh linh châu trên đất càng lăn càng xa —

"Không, không muốn a, ta giấc mơ phát tài, ta vẻ đẹp lý tưởng, ta còn chưa kịp trở thành đại nhân vật thăng lấp bạch phú mỹ đi tới yêu sinh đỉnh cao đây. . ."

Nói cái gì đều vô dụng!

Chỉ chốc lát sau, nguyên bản có chút ồn ào thùng xe, rất nhanh sẽ lần thứ hai khôi phục yên tĩnh, đêm khuya gió lạnh từ ngoài cửa xe thổi tới, mang theo một mảnh sắc bén gào thét.

Khả năng là đúng dịp, cũng có thể là bị lực lượng nào đó dẫn dắt, cái kia viên xem ra không hề bắt mắt chút nào màu đen hạt châu nhỏ, đột nhiên ùng ục ùng ục dọc theo sàn nhà lăn, vẫn lăn tới chỗ điều khiển trước, rốt cục phịch một tiếng ngừng lại. . .

Hắt xì!

Thời khắc này, đang trùm khăn tắm chạy vào phòng tắm Hứa Tri Hồ, đột nhiên không nhịn được hắt hơi một cái, tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu nhìn về ngoài cửa sổ —

"Ồ, tại sao luôn cảm thấy, ta giống như quên cái gì chuyện rất trọng yếu đây?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 66: Lan Nhược Tự Có Trộm

066 Lan Nhược Tự có trộm

Mùa xuân ba tháng Lan Nhược Tự, thời gian trôi qua thật nhanh, trong nháy mắt thế mà đã qua hơn mươi ngày. . .

Tựa như trước đó đoán trước như thế, bởi vì Hứa Tri Hồ lời thề son sắt biểu hiện "Bên ta tuyệt không dẫn đầu sử dụng Thạch Cơ Nương Nương", bên kia bị uy hiếp kinh đến song rắn dạy, cũng rất lý trí giữ vững trầm mặc, thật giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Nguyên bản chiếm cứ ở Hắc Sơn bên trong những cái kia luyện khí sĩ giáo chúng, tất cả đều ở trong vòng vài ngày rút lui sạch sẽ, liền nguyên bản sinh ý hưng vinh phuờng thị cũng nhịn đau từ bỏ, mộc liễu nguyên bản còn nghĩ đi nhặt ít đồ trở về bán, kết quả hào hứng chạy tới xem xét, lại phát hiện ngoại trừ rỗng cung điện bằng đá bên ngoài, những tên kia liền một cây tử tâm cỏ đều không có lưu lại.

Cứ như vậy, không có ngoại bộ áp lực, yêu quái nữ quý các muội tử thời gian không muốn trôi qua quá dễ chịu nha!

Trư Cương Liệt cùng đồng minh núi bầy yêu mỗi ngày ngồi xổm trong Lan Nhược Tự, ăn no thì ngủ ngù xong lại ăn, ngăn ngủi hơn mươi ngày thế mà tất cả đều mập mười mấy cân, hơn nữa còn rất vô si tập thể biểu hiện, không nhìn thấy đở đở đột phá người nguyên đĩnh phong bình an trở về, chúng ta thật sự là sầu lo bất an vô tâm tu luyện a!

Đừng nghịch nữa, mắt thấy bọn gia hỏa này còn tiếp tục như vậy đều muốn

phế đi, Hứa Tri Hồ dứt khoát dùng ngọc thạch làm một bộ bài mạt chược, khiến cái này gia hỏa khai phát khai phát trí lực cái gì, kết quả nha. . . Ách, trí lực không biết có hạy không khai phát, gian lận ngược lại là đều học xong, mà lại một đám gia hỏa còn thường xuyên bởi vì trộm bài đánh nhau.

Ngược lại là một bên khác, vì mua được chuyển thể đầu thai tên hay ngạch, mộc liễu cùng một đám xinh đẹp nữ quý các muội tử, vẫn còn ở cần cù vất vả kinh doanh Lan Nhược Tự quán cơm nhỏ, đặc biệt là theo Hắc Sơn phường thị đình chỉ vận doanh, những cái kia đường xa môt danh mà đến luyện khí sĩ, nhao nhao đem lực chú ý nhìn về phía Lan Nhược Tự, mua không được pháp khí ăn một chút gì gia tăng thuộc tính cũng thật sao.

Cứ như vậy, Lan Nhược Tự sinh ý đương nhiên là càng ngày càng tốt, nhìn xem gian phòng bên trong cái kia trang linh thạch cái rương càng ngày càng đầy, mộc liễu gần nhất hạnh phúc năm mơ đều sẽ cười tinh, sau đó mấy ngày qua còn nhiều thêm cái thói quen xấu, chính là mỗi lúc trời tối đều muốn trước cẩn thận đếm một lượt linh thạch, không phải liền sẽ cả đêm mất ngủ làm sao đều ngủ không được. . .

"Khụ khụ, cái này đều cái gì mao bệnh a?" Hứa Tri Hồ đối với mấy cái này gia hỏa biểu hiện cực độ im lặng.

Vẫn đề là, hắn như thế nghĩa chính nghiêm từ chỉ trích người khác thời điểm, mình cũng chính ngồi xổm ở Lan Nhược Tự cổng, mang theo tử tử cam cam sáu cái tiểu la ly ngồi xổm thành một loạt, rất chỉnh tề găm tự chế ô mai băng đường hồ lô. . . A? Người hỏi là ô mai lấy ở đâu, đương nhiên là mộc ngự tỷ trên cây dáng dấp a!

"Xoạch, xoạch." Sáu cái tiểu la ly đầy mắt đều là tiểu tinh tinh, liền le lưỡi liếm đường phèn tiết tấu đều giống nhau như đúc, "Xoạch, rất ngọt đâu. . . Xoạch, tỷ tỷ bình thường đều không cho. . . Xoạch, nói là hội trưởng sâu răng. . . Xoạch, thế nhưng là chính nàng đều có ăn vụng nha!"

"Không có việc gì, ăn xong nhớ kỹ đánh răng là được." Hứa Tri Hồ hoàn toàn sẽ không dạy hài tử, bất quá nghe được tử tử các nàng nâng lên đỏ chị em, hắn cũng là không khỏi có chút thất lạc, như có điều suy nghĩ ngẩn đầu nhìn bầu trời đêm —

Nói đến, đỏ đỏ ra ngoài bế quan tu hành cũng gần một tháng, cũng không biết hiện tại đến cùng tu luyện được thế nào, là đã thuận lợi đột phá đến người nguyên đỉnh phong, vẫn là ở đâu trong sơn động tấu hỏa nhập ma miệng đầy phun máu, lại hoặc là công lực tổn hao nhiều trực tiếp bị đánh về nguyên hình. . .

A, nói như vậy, tối hôm qua nhà ta giống như đập bẹp một cái bò lên giường nhện độc, cẩn thận suy nghĩ một chút, con kia nhện cũng là màu trắng bạc a, hơn nữa còn vòng quanh nhà ta chuyển tầm vài vòng, sẽ không phải đó chính là. . .

Khụ khụ, nghĩ đến loại kia hậu quả đáng sợ, Hứa Tri Hồ nhịn không được rùng mình, tranh thủ thời gian quay đầu hỏi sáu cái tiểu la ly: "Ách, tử tử a, các ngươi tỷ tỷ có hay không đi nói chỗ đó bế quan tu luyện a?"

Không có đâu, sáu cái tiểu la ly rất chỉnh tề lắc đầu, nghĩ lại hoang mang cắn cắn ngón tay: "Ừm a, giống như tỷ tỷ nói qua, nàng ngay tại Hắc Sơn dưới chân Lan Nhược Tự phụ cận bế quan, bởi vì nơi này âm khí tương đối đú, nhưng là đến cùng ở nơi đó. . . A, ca ca, ngươi làm sao đột nhiên chảy mồ hôi rồi?"

Quả thực là chảy mồ hôi, quả thực là mồ hôi đổ như thác a!

Hứa Tri Hồ hãi hùng khiếp vía lau lau mồ hôi lạnh, càng nghĩ càng thấy phải có khả năng a, không sai, không sai, tối hôm qua con kia màu trắng bạc nhện, giống như thật ở vây quanh ta đảo quanh, nhìn giống như có lời gì muốn nói, chẳng lẽ. . .

A! A a! A a a!

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, liền nghe được nơi xa đột nhiên một tiếng thê

lương thét lên, giống như chính là từ mộc liễu gian phòng bên trong truyền đến, bén nhọn đến nỗi ngay cả trong đình viện cây cối đều ở lá rụng.

"Chuyện gì? Chuyện gì?" Hứa Tri Hồ cả kinh kém chút liền băng đường hô lô đều mất, tranh thủ thời gian nhảy dựng lên liền hướng mộc liễu bên kia chạy, "Ách, không nên làm ta sợ, tuyệt đối không nên là, mộc liễu đột nhiên phát hiện con kia nhện, sau đó nhận ra. . . A?"

Vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn một cước đá văng cửa phòng, đột nhiên liền ngạc nhiên bó tay rồi!

Một mảnh lộn xộn giống như là bị cướp sạch qua gian phòng bên trong, khắp nơi đều là tản mát quần áo giày cùng hộp hóa trang, mộc Liễu Chính hoảng hoảng trương trương đem mình chôn ở một đồng lớn cái rương trong ngăn tủ, đầu đầy mồ hôi khắp nơi lật xem tra tìm: "A a a, không có khả năng, đây không có khả năng, ta nhớ rõ ràng, chẳng lẽ là làm sai địa phương?"

Ách, xảy ra chuyện gì, Hứa Tri Hồ rất im lặng nhìn xem nàng, đằng sau đồng minh núi bầy yêu cũng tất cả đều đuổi tới, Ngưu Ma Vương còn hung tợn quơ chuôi này đại phủ: "Thế nào? Thế nào? Chẳng lẽ là song rắn dạy những tên khốn kiếp kia lại tới?"

Không hỏi cái này còn tốt, hỏi một chút đến cái này, mộc Liễu Trực tiếp liền đầy mắt lệ quang lập loè: "Ô ô ô, linh thạch của ta, ta tất cả đều tồn tại gian phòng bên trong linh thạch a, vừa mới ta trước khi ngủ dự định lại điểm một lần, kết quả đột nhiên phát hiện, thiếu đi hai mươi khóa a!"

Đừng, đừng náo loạn, nghe nói như thế, Hứa Tri Hồ cùng Ngưu Ma Vương bọn hắn tập thể mắt trợn trắng, mới hai mươi linh thạch a, cần phải như thế à?

"Mới? Mới?" Mộc liễu lập tức liền giận, "Các ngươi bọn gia hỏa này, biết cái gì gọi là cẩn kiêm công việc quản gia sao? Cũng là bởi vì các ngươi không trân quý tiền trinh, mới có thể không kiêm được đồng tiền lớn, bởi vì cái gọi là từ kiêm thành sang dễ từ sang thành kiêm khó. . ."

Nói hay lăm có đạo lý, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đánh gãy: "Khụ khụ, Mộc tỷ ngươi xác định không có làm sai địa phương? Cũng có thể trước đó tiêu hết chưa kịp làm ghi chép?"

Không có khả năng, mộc liễu rất kiên định lắc đầu liên tục: "Tất cả linh thạch đều đặt ở cái này rương đồng tử bên trong, vừa mới tắm rửa trước ta còn cố ý điếm qua, kết quả vừa qua khỏi một khắc đồng hồ, thế mà liền thiểu đi hai mươi khóa."

Có phải là a, Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà Ngưu Ma Vương bọn hắn hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ cái này thật đúng là có chút kỳ quái, ngăn ngửi một khắc đồng hồ bên trong thế mà liền sẽ bị người đánh cắp đi linh thạch, mà lại kỳ quái hơn chính là, rõ ràng có nguyên một rương linh thạch đặt ở cái này, cái kia tên trộm thế mà vén vẹn lấy đi hai mươi khóa, đây là dự định mảnh nước dài. . .

Âm!

Không đợi bọn hắn tới kịp nghĩ rõ ràng, còn đang lay động cửa phòng liền lại bị trùng điệp đẩy ra, tiểu Lan mang theo một đám xinh đẹp nữ quý muội tử, thở không ra hơi bay vào đến, líu ríu loạn thành một đống: "Tỷ tỷ, không tốt rồi, không tốt rồi, ngươi cho chúng ta đương tiền xài vặt kia hộp linh thạch, giống như đột nhiên bị người đánh cắp một phần ba!"

Không, không phải đâu, mộc liễu lập tức lại gấp trầm trọng đả kích, Hứa Tri Hồ cùng Ngưu Ma Vương bọn hắn cũng là tập thể giật mình, chờ một chút, đây là chuyện khi nào, cũng là mới vừa rồi bị trộm sao?

"Ta, ta không biết a." Tiểu Lan rất mê hoặc lắc đầu, "Chúng ta bình thường đều không chú ý cái hộp kia, chính là vừa mới mở ra thời điểm, đột nhiên phát hiện nội ít. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, không may cửa phòng lại một lần nữa bị đá văng, lần này

là bị trực tiếp đạp bay!

Tại mọi người rất im lặng trong ánh mắt, Trư Cương Liệt mặt mũi tràn đầy bi phẫn xông tới, quơ đại phủ giống như là dự định cùng người liều mạng giống như: "Ngươi đại gia! Đến cùng là tên hồn đản nào như vậy thất đức, thế mà thừa dịp lão tử đi ra ngoài mua xì dầu, trộm ta giấu diếm tiêu xài một chút giấu ở gối đầu bên trong tiền riêng . . ."

Phốc! Hứa Tri Hồ nhịn không được miệng đầy phun sữa, Yên Xích Hà Ngưu Ma Vương bọn hắn hai mặt nhìn nhau, mộc liễu cùng nữ quý các muội tử tập thể hai mắt đăm đăm: "Ách, không phải đâu, lão Trư, ngươi bị trộm nhiều ít?"

"A a a, ta bị trộm ba mươi. . . A , chờ một chút, chẳng lẽ các ngươi cũng bị trộm?" Trư Cương Liệt ngẩn người, nhịn không được trùng to mắt.

Đáp án là khẳng định, tất cả mọi người rất im lặng yên lặng gật đầu, mặt mũi tràn đầy cổ quái ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi.

Quý dì trong yên tĩnh, Trư Cương Liệt trợn mắt hốc mồm há to mồm, đột nhiên liền kêu la như sấm: "Ngươi đại gia! Lấy ở đâu hồn đản, trộm đồ dám trộm được chúng ta Lan Nhược Tự, nếu để cho lão tử biết là ai. . ."

Ùng ục ục, ùng ục ục, nồi nồi mặt mày hớn hở từ trước cửa lăn qua, còn rất hưng phấn lên tiếng chào: "Này, lão đại, chào buổi tối a, các ngươi nhiều người như vậy chen trong phòng làm gì, chẳng lẽ là định cho ta chúc mừng lại làm một phiếu?"

Không ai trả lời nó, Hứa Tri Hồ cùng Ngưu Ma Vương bọn hắn hai mặt nhìn nhau, mộc liễu cùng tiểu Lan các nàng liếc nhìn nhau, đột nhiên không hẹn mà cùng dùng sức chút gật đầu, sau đó Trư Cương Liệt lập tức đằng đằng sát khí quơ lấy chuôi này đại phủ. . .

"A? Chúc mừng còn muốn mang rùa sao?" Nồi nồi rất hiểu kì nhìn xem bọn hắn, "A a a, ta hiểu được, các ngươi nhất định là giả vờ hù dọa ta, sau đó đột

nhiên nói kinh hỉ . . . Ta sát! Lão Trư, ngươi muốn làm gì, cứu mạng, cứu mạng a!"

Phanh phanh phanh! Phanh phanh phanh! Phanh phanh phanh!

Mấy phút trước, bị đánh đau nỗi nỗi đang làm thanh sự tình ngọn nguồn về sau, rất ủy khuất rất bi phẫn lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, đâu có chuyện gì liên quan tới ta, oan uổng a oan uổng, ta căn bản là không có trộm qua cái gì linh thạch được không?"

"Còn dám giảo biện?" Trư Cương Liệt lập tức nỗi giận, lại muốn hung tợn gioi lên đại phủ tới.

"Thật không có, thật không có a." Nỗi nỗi càng ủy khuất đến lẩn lộn đầy đất, "Ô ô ô, lão đại, ngươi tin ta, nếu như là ta đến trộm linh thạch, làm sao lại chỉ trộm đi một chút xíu, không đem cả phòng chuyền không mới là lạ a!"

"Không muốn giải thích, giải thích chính là che giấu!" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nhìn xem nó, "Chúng ta chính sách, ngươi là minh bạch, hiện tại liền đi trong phòng của ta, thành thành thật thật đem đồ vật đều giao ra, nếu không. . ."

Còn chờ cái gì, Trư Cương Liệt đã sớm bắt lấy nỗi nỗi, đắng đắng sát khí liền xông ra ngoài, mộc liễu bọn hắn đương nhiên cũng là đi theo, đáng thương nỗi nỗi ven đường không ngừng giãy dụa kháng nghị, từ nỗi cõm điện bên trong rơi ra thật nhiều vật sưu tập, tỉ như pháp khí phù chú phi kiếm linh thạch cái gì. . .

Nhưng là loại này kháng nghị hoàn toàn vô dụng, trong nháy mắt nó liền bị bắt vào Hứa Tri Hồ gian phòng, ngay sau đó cửa phòng phịch một tiếng đóng lại!

Chỉ là sau một khắc, không đợi nỗi nỗi tới kịp kêu oan, cũng không đợi Trư Cương Liệt bọn hắn nghiêm hình bức cung, Hứa Tri Hồ đột nhiên liền làm cái rất cổ quái thủ thế, hạ giọng nói: "Xuyt! Nỗi nỗi, ngươi tiếp tục lớn tiếng kháng

nghị, những người khác cùng ta nhìn ra phía ngoài. . ."

"Ách, nhìn ra phía ngoài?" Mộc liễu cùng Trư Cương Liệt bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Không cần giải thích, bởi vì cái này thời điểm, Hứa Tri Hồ đã sớm đến gấp cả lưng, híp mắt dán khe cửa, thận trọng nhìn về phía đình viện —

Mờ nhạt ánh trăng từ trong bầu trời đêm chiếu xuống, trông rõ ràng trong đình viện lặng yên không một tiếng động, cái này hoàn toàn yên tĩnh trong bóng tối, chỉ có mấy khói vừa rồi từ nồi nồi trong ngực rơi ra ngoài linh thạch, còn đang trong đình viện ở giữa dưới đại thụ chiếu lấp lánh. . .

Đây là đang làm cái gì?

Nhìn thấy hắn kỳ quái cử động, đám yêu quái cùng nữ quỷ các muội tử tất cả đều ngạc nhiên im lặng, ngược lại là mộc liễu ngẩn người, đột nhiên kịp phản ứng: "A, biết hồ, chẳng lẽ ngươi là định dùng kia mấy khóa linh thạch, đem chân chính tiểu thâu cho. . ."

Đừng nói chuyện, Hứa Tri Hồ che môi anh đào của nàng, tiếp tục vô thanh vô tức nhìn xem bên ngoài, Trư Cương Liệt bọn hắn cũng bừng tỉnh đại ngộ giống như bu lại, chỉ để lại nỗi nỗi còn đang gian phòng bên trong la to hấp dẫn chú ý.

Một khắc đồng hồ trôi qua, hai khắc đồng hồ quá khứ, ba khắc đồng hồ quá khứ. . . Giống như cái gì cũng không có xuất hiện?

Ngồi xổm đến chân đều có chút tê dại, mộc liễu rốt cục nhịn không được chớp chớp chua chua con mắt: "Ách, đây không có khả năng đi, ta cảm thấy, tên kia sẽ không như thế đần. . . A!"

Nói được nửa câu, nàng đột nhiên nhẹ nhàng a một tiếng, khó có thể tin mở to hai mắt!

Đúng vậy, ngay tại cái này trong chốc lát, nương theo lấy hàn phong gào thét

mà qua, một cái chiếu lấp lánh bất minh vật thể, vậy mà thật từ trong bóng tối
nối lên. . .

"Vậy, vậy là?" Tất cả mọi người khó có thể tin mở to hai mắt.

Không sai, kia là Hứa Tri Hồ bản bút ký, chính là Thạch Cơ Nương Nương
tìm người tu luyện qua cái kia thõ hào bản bản bút ký, trước mấy ngày đang nhìn
qua kia bộ « Thiến Nữ U Hồn » về sau, mộc liễu đối thứ này cảm thấy rất hứng
thú, cố ý đem nó đem đến trong phòng của mình.

Nhưng mà, ngay một khắc này, cái này chiếu lấp lánh bản bút ký, thế mà cứ
như vậy tự động nổi lơ lửng, lung la lung lay tiếp cận kia mấy khỏa linh thạch. . .

Ngay sau đó, chờ thời màn hình laptop bên trên, đột nhiên nổi lên gợn sóng
màu trắng bạc gợn sóng, mà liền tại cái này không ngừng lay động gợn sóng bên
trong, một cái trắng noãn mảnh nhu thon dài đầu ngón tay, vậy mà từ trong màn
hình chậm rãi dọc theo người ra ngoài. . .

Không sai, chính là một cái tay!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 67: Có Quỷ A

067 có quỷ a

Đêm hôm khuya khoắt, nguyệt hắc phong cao, một cái tinh tể thon dài tay không, vây mà từ màn hình laptop bên trong chậm rãi duỗi ra. . .

Cái quỷ gì a, Hứa Tri Hồ trợn mắt hốc mồm xa xa nhìn qua đình viện, phản ứng đầu tiên chính là nhả ta khăng định là đã thấy nhiều nửa đêm kinh hồn, vì cái gì nữ nhân kia từ bản bút ký bên trong bò ra tới bộ dáng, cùng trong truyền thuyết Sadako giống thế?

Trên thực tế, bên cạnh yêu quái nữ quỷ các muội tử càng là tập thể ngây người, Mộc Liễu hai mắt đăm đăm che miệng, thật vất vả mới gạt ra mấy chữ: "Kia. . . Khanh khách. . . Cái kia là. . . Khanh khách. . . Là quỷ sao?"

Nói chuyện cứ nói, làm gì phát ra khanh khách thanh âm a?

Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu, chờ nhìn thấy Mộc Liễu loại kia mặt mũi tràn đầy tái nhợt răng run lên biểu lộ lúc, không khỏi mặt mũi tràn đầy cổ quái: "Đậu xanh, tỷ tỷ, ngươi đừng nói cho ta, ngươi sợ quỷ?"

Đáp án là khăng định, chỉ cần nhìn Mộc Liễu biểu lộ liền biết, nhưng vẫn để là, nhưng vẫn để là, em gái ngươi a, tỷ tỷ ngươi là Thiên Niên Thụ Yêu a, hơn nữa còn nuôi tiểu Lan các nàng một đoàn nữ quỷ, ngươi thế mà lại còn sợ quỷ?

"Có, có cái gì kỳ quái đâu." Mộc Liễu chưa tỉnh hồn che ngực, nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ chạy trốn, "Nuôi trong nhà cùng hoang dại có thể là một chuyện sao, có ít người cũng nuôi chó, nhưng nhìn đi ra bên ngoài chó hoang vẫn là rất

sợ hãi, không phải sao?"

Ách, nói hay lăm có đạo lý, ta không gây nói lấy đúng!

Hứa Tri Hồ yên lặng gãi gãi đầu, tiếp tục dán khe cửa nhìn ra phía ngoài, giờ này khắc này lờ mờ trong bóng đêm, con kia trốn ở bản bút ký bên trong nữ quỷ, còn đang âm khí âm u chậm rãi nhô ra tay không. . .

Sau một lát, con kia thon dài tay không trên mặt đất tìm tới một lát, rốt cục nhặt lên một viên thất lạc linh thạch, mà cơ hồ ở đồng thời, nương theo lấy màn hình gợi sóng lại lần nữa lay động, một trương hất lên tóc đen mơ hồ không rõ nữ tính khuôn mặt, cứ như vậy vô thanh vô tức từ trong màn hình chậm rãi ló ra.

. . .

Thật là khủng khiếp, Mộc Liễu nắm chắc Hứa Tri Hồ cánh tay, răng đều đã không cách nào khống chế run rẩy: "Vậy, vậy, tên nữ quỷ đó, tên nữ quỷ đó đến cùng nghĩ, muốn. . . Phốc!"

Còn chưa nói xong, chờ nhìn thấy cái kia âm trầm nữ quỷ đã làm gì, Mộc Liễu lập tức miệng đầy phun nước!

Đúng vậy, mọi người ở đây kinh ngạc trong tầm mắt, cái kia nhô ra nửa người trên tóc đen nữ quỷ, vậy mà trực tiếp há mồm lộ ra tuyet trắng răng, nhảm ngay chiểu lấp lánh linh thạch, không chút khách khí xoạt xoạt một tiếng!

Khó có thể tin, nàng thế mà thật cắn xuồng một khối nhỏ linh thạch mảnh vỡ, mà lại cứ như vậy xoạt xoạt xoạt xoạt nhai nuốt lấy, trong nháy mắt liền đem cả khối linh thạch mảnh vỡ đều cho ăn hết. . . Đi xuồng. . . Đi.

Trọn mắt hốc mồm a, cửa phòng đằng sau tất cả mọi người thấy sợ ngây người, có lầm hay không, kia là linh thạch a, cứng rắn như sắt linh thạch a, tên nữ quỷ đó răng đến cùng là cái gì làm, lại có thể trực tiếp ăn linh thạch, người cho rằng người xoát cao lộ khiết sao?

Nhưng sự thật liền bày ở trước mắt, đợi đến ăn xong khói nhỏ mảnh vỡ về sau, con kia tóc đen nữ quỷ lại tiếp tục xoạt xoạt rung động, liền như là đang ăn bánh kem, đem cả khối linh thạch đều ăn đến sạch sẽ, thậm chí còn rất cẩn thận liếm liếm ngón tay, liền một điểm phấn tiết đều không buông tha. . .

Cái này cũng chưa hết, phát ra ý nghĩa không rõ "Chít chít" âm thanh, nàng lại vẫn chưa thỏa mãn vươn tay, mò về dưới đại thụ một viên khác linh thạch, mà lại bởi vì khoảng cách có chút xa, không thể không rất cố gắng vươn nửa người trên. . .

Âm!

Ngay tại cái này trong chốc lát, cửa phòng đột nhiên bị trùng điệp đá văng ra, Trữ Cương Liệt mang theo một đoàn yêu quái mãnh liệt mà ra, đằng đằng sát khí cuồng bạo phóng tới đình viện: "Bắt lấy nàng! Bắt lấy nàng! Bắt nàng cho ta!"

"Tức?" Đột nhiên nghe được ầm ầm âm thanh, con kia tóc đen nữ quỷ rất kinh ngạc quay đầu.

Trong chốc lát, đợi nàng nhìn thấy một đoàn yêu quái chính hung tợn xông lại, lập tức phát ra một tiếng rất sợ hãi "Tức", liền muốn thất kinh hướng trong màn hình chui. . .

Đừng có mơ!

Trữ Cương Liệt vì tiền riêng cũng là liều mạng, cách mười mấy mét trực tiếp nổ giận gầm lên một tiếng, hung tợn bay lên không nhảy lên, hai cái móng ở giữa không trung ra sức một trảo, thế mà rất mạo hiểm bắt lấy con kia nữ quỷ thủ đoạn!

Làm tốt lắm, đằng sau đồng minh núi bầy yêu tất cả đều hét lớn một tiếng, cùng xếp chồng người giống như lên trên nhảy, vô số cái móng vuốt tất cả đều vươn ra, nắm thật chặt con kia nữ quỷ tóc thủ đoạn quần áo, bị đặt ở phía sau nhất Trữ Cương Liệt còn đang hô to: "Nghe ta khẩu hiệu, một, hai, ba, phát lực!"

Phịch một tiếng, dùng sức có chút quá mảnh, đâm người bọn họ tất cả đều lật ngược trên mặt đất.

Cơ hồ ở đồng thời, liền thấy con kia tóc đen nữ quỷ "Túc" một tiếng, trực tiếp từ màn hình laptop bên trong bay ra, sau đó lại tại giữa không trung luồng cuống tay chân, thật vất vả vết được bản bút ký, sau đó. . . Phanh, đụng đầu vào trên cành cây!

Đầu váng mắt hoa ôm bản bút ký, đợi nàng từ đây mắt đều là tiểu tinh tinh trạng thái bên trong kịp phản ứng, liền thấy trước người là mấy trăm con dữ tợn hung ác yêu ma quỷ quái, đem chu vi đến chật như nêm cối, căn bản đừng hòng trốn chạy.

"Đợi lát nữa, đừng vội động thủ." Hứa Tri Hồ mau từ đằng sau đuổi theo, kéo lại Trư Cương Liệt bọn hắn, "Không vội, để cho ta hỏi trước một chút, nhìn xem nữ quỷ này đến cùng là. . . Ách?"

Lời còn chưa dứt, chờ Hứa Tri Hồ ở bất tỉnh Hoàng Nguyệt sắc dưới, thấy rõ con kia điềm đạm đáng yêu nữ quỷ về sau, đột nhiên liền nghẹn họng nhìn trân trối thốt ra: "Vương. . . Vương Tổ Hiền. . . Không, không đúng. . . Nhiếp Tiểu Thiến?"

Không sai, chính là Nhiếp Tiểu Thiến, chuẩn xác hơn mà nói, là Vương Tổ Hiền bản Nhiếp Tiểu Thiến!

Trên thực tế, cái này mặt mũi tràn đầy tái nhợt tóc đen áo choàng nữ quỷ muội tử, cùng « Thiến Nữ U Hồn » bên trong tiểu Thiến giống nhau như đúc, mái tóc đen suôn dài như thác nước giống như trút xuống, yếu đuối thân thể mềm mại trôi nổi cách mặt đất, theo Dạ Phong nhẹ nhàng chập chờn, một đầu yếu đuối màu trắng quần áo dưới, chỉ lộ ra một đôi trắng noãn óng ánh chân ngọc, trong ngực còn ôm thật chặt chiểu lấp lánh bản bút ký. . .

Đương nhiên, những này đều không phải làm người khác chú ý nhất!

Làm người khác chú ý nhất là, ở vị này "Nhiếp Tiểu Thiến" ở giữa trán ở giữa, thế mà còn có một cái thiên nhiên hình thành hoa văn tiêu chí, kia là một cái còn sót lại hơn phân nửa màu trắng bạc quả táo tiêu chí, mỗi khi nàng nhẹ nhàng chớp mắt thời điểm, cái này quả táo tiêu chí liền sẽ hơi sáng lên, ánh sáng trắng bạc chợt lóe lên. . .

"Tốt a, luôn cảm thấy cái này quả táo khá quen?" Hứa Tri Hồ rất mê hoặc nhìn cái kia quả táo tiêu chí, kết quả vài giây đồng hồ về sau, chờ hắt nhìn thấy nữ quý muội tử trong ngực Laptop Apple MAC về sau, đột nhiên liền nỗi lòng tôn kính ——"Đậu xanh, ta nói sao, cái này rõ ràng chính là iphone tiêu chí được không?"

"Tức?" Quỷ dị trong yên tĩnh, ôm bản bút ký "Nhiếp Tiểu Thiến", tựa hồ cũng mơ mơ màng màng xoay đầu lại.

Sau một khắc, đợi nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ về sau, đột nhiên liền cảm động đến nước mắt rưng rưng, trực tiếp từ ngần người Trữ Cương Liệt bên cạnh xuyên qua, bao hàm nhiệt lệ nhanh chóng thổi qua tới.

Hô một tiếng, không đợi đám người kịp phản ứng, nàng đã trực tiếp trốn đến Hứa Tri Hồ phía sau, còn mặt mũi tràn đầy tức giận vươn tay, xa xa chỉ vào đối diện còn đang trợn mắt hốc mồm đám yêu quái ——

"Tức. . . Chít chít. . . Chít chít chít. . . Chít chít. . . Tức. . ."

Mồ hôi một cái, đây là tại cáo trạng sao, Hứa Tri Hồ bị cái này liên tiếp tràn ngập tiết tấu và âm điệu biến hóa chít chít triệt để làm choáng, nhịn không được đưa tay sờ sờ đầu nhỏ của nàng: "Đừng nóng vội, ngươi muốn nói cái gì, biết nói chuyện. . . Ách, biết nói tiếng người sao?"

"Chít chít. . . Tức. . . Chít chít chít. . ." Nhìn thấy hắt nghe không rõ, "Nhiếp Tiểu Thiến" càng gấp hơn, khuôn mặt nhỏ đỏ lên bùi môi lại là liên tiếp chít chít thanh âm, liền chênh lệch thêm một câu "Chít chít phục chít chít, Mộc Lan người cầm đồ dệt".

Ai đến phiên dịch một chút, hoàn toàn không thể lý giải được khôn, Hứa Tri Hồ cùng đối diện Trư Cương Liệt bọn hắn trợn mắt hốc mồm.

Ngược lại là lúc này, đang từ gian phòng bên trong cút ra đây nõi nõi, đột nhiên rất kinh ngạc nhảy qua đến: "A, lão đại, cô nàng ngốc này làm sao cũng sẽ bảo ngươi lão đại nha?"

"A, nõi nõi ngươi nghe hiểu được?" Hứa Tri Hồ rất kinh hỉ quay đầu.

"Đương nhiên rồi, chúng ta đồng dạng thân là đồ điện, lý giải điện tử âm có cái gì khó!" Nõi nõi đương đương đắc ý lung lay.

Đừng làm rộn, nõi cơm điện cùng máy tính địa vị có thể giống nhau sao, Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, mau đem nó đẩy đi tới: "Tốt a, đừng quản cái gì điện tử âm, ngươi giúp ta hỏi một chút, nàng đến cùng là lai lịch gì."

A a a, nõi nõi rất đắc ý nhảy tới, cũng phát ra răng rắc răng rắc thanh âm.

"Tiểu Thiến" mặt mũi tràn đầy mê hoặc nhìn hắn, nhưng là mỏ to mắt to sưng sốt vài giây đồng hồ về sau, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy kinh hỉ gật đầu, đi theo ngồi xổm xuống, khoa tay múa chân chích chích kêu lên —

"Răng rắc, răng rắc. . ."

"Chít chít, chít chít. . ."

"Răng rắc, răng rắc, răng rắc. . ."

"Chít chít, chít chít, chít chít. . ."

Mẹ nó, dạng này cũng có thể a, Hứa Tri Hồ cùng đám yêu quái nữ quỷ các muội tử thấy liều mạng xoa mồ hôi lạnh, thăm nghĩ hình tượng này thật đúng là, thật đúng là chỉ có thể dùng một cái từ để hình dung —— nước đổ đầu vịt!

Bất quá, thật đúng là rất hữu dụng a, sau một lát, nõi nõi đột nhiên liền rất

đắc ý quay tới: "Lão đại, lão đại, ta hỏi rõ ràng, nguyên lai cái này ngốc nữu là Laptop bên trong khí linh a!"

"Phốc!" Hứa Tri Hồ nhịn không được miệng đầy phun nước, "Đợi lát nữa, ý của ngươi là, máy vi tính của ta giống như ngươi, cũng tiến hóa thành Linh khí, hơn nữa còn sinh ra có được bản thân ý thức. . . A, chờ một chút, không đúng?"

Không sai, quả thật có chút không đúng, phải biết nỗi nỗi có thể tiến hóa thành Linh khí, là dùng đại lượng linh thạch ròng rã liên tục tăng lên ba lần, nhưng là cái này Laptop, từ khi cấp cho Thạch Cơ Nương Nương lên, liền một lần tăng lên đều chưa từng có, lại thế nào khả năng đột nhiên tiến hóa thành Linh khí đâu?

Nói cũng đúng a, nỗi nỗi rất mê hoặc gật đầu, nhưng lại rất nhanh nỗi thân sáng lên: "Chờ một chút, lão đại, giống như Thạch Cơ Nương Nương nói qua, nàng bỏ ra rất nhiều tài liệu quý hiếm tới giúp ngươi sửa chữa bản bút ký, chẳng lẽ nói chính là ở sửa chữa quá trình bên trong. . ."

Tốt a, thật đúng là có khả năng nha!

Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, không thể không thừa nhận nỗi nỗi phỏng đoán rất có đạo lý, lấy vị kia nương nương thổ hào phong cách, thật rất thích dùng đáng tiền vật liệu, cho nên sửa chữa sửa chữa, bởi vì dùng đắt đỏ vật liệu, ngược lại thật sự là có khả năng giúp bản bút ký liên tục tăng lên.

Nhưng mà, vẫn là có một chỗ không cách nào giải thích, coi như bản bút ký thật biến thành Linh khí, mà lại sinh ra khí linh, thế nhưng là cái này khí linh. . . Đừng nghịch nữa, ai từng thấy dáng dấp cùng Vương Tổ Hiền giống nhau như đúc còn đần độn ngay cả lời cũng sẽ không nói, sẽ chỉ chít chít gọi khí linh a!

"Cái này sao. . ." Nỗi nỗi cũng rất cảm thấy lẩn lộn: "Chờ một chút, ta hỏi lại hỏi nhìn a. . . Răng rắc, răng rắc!"

Chít chít chít, chít chít chít, "Tiểu Thiến" quơ tay múa chân chít chít gọi,

nhưng là làm sao đều giải thích không rõ ràng, đến cuối cùng dứt khoát đỗ lên khuôn mặt nhỏ, trực tiếp tức một tiếng nhẹ nhàng vọt lên, như là khói xanh giống như chui vào màn hình laptop bên trong.

Dạng này cũng được, kỳ quái hình tượng a, Hứa Tri Hồ rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh.

Đón lấy, liền thấy "Tiểu Thiến" ở Windows trên mặt bàn bơi qua bơi lại, chờ một lúc đột nhiên mở ra vẽ công cụ, sau đó ở phía trên kia xiêu xiêu vẹo vẹo vẽ lên nửa ngày, rốt cục vẽ ra một trương tiểu hài tử vẽ xấu giống như bức hoạ đến

Bức hoạ ở giữa, là một viên đen nhánh linh châu, ngay tại bất tỉnh Hoàng Nguyệt sắc hạ xe buýt bên trong lăn lộn, tản mát ra như ẩn như hiện đen nhánh quang mang, bên cạnh còn vẽ lên cái phòng điều khiển, trên chỗ ngồi đặt vào một cái Laptop. . .

"Có ý tứ gì?" Hứa Tri Hồ cùng Trư Cương Liệt bọn hắn thấy cảm thấy lẩn lộn.

Chít chít chít, ngược lại là lúc này, "Tiểu Thiến" lại chỉ vào viên kia đen nhánh linh châu, ở bên chít chít kêu vài tiếng.

A a a, nồi nồi quay đầu nghe một hồi, lại quay tới giải thích: "Nàng nói, viên này linh châu ngày đó lăn đến bản bút ký bên cạnh, vừa vặn cùng bản bút ký dung hợp lại cùng nhau, sau đó. . . Không biết làm sao, nàng liền thức tỉnh. . ."

Mồ hôi, kỳ quái quá trình, Hứa Tri Hồ cùng Trư Cương Liệt bọn hắn tất cả đều bó tay rồi.

Bất quá, tựa hồ cũng có thể đại khái suy đoán ra nguyên nhân, nguyên bản dùng tài liệu quý hiếm đại tu lý Laptop, lại thêm viên này không rõ lai lịch nhưng rất kì lạ linh châu, cả hai trời đất xui khiến kết hợp với nhau, thế mà liền ngoài ý muốn thúc đẩy "Tiểu Thiến" cái này khí linh sinh ra. . .

"Nhưng vấn đề là, viên này đen nhánh linh châu rốt cuộc là thứ gì?" Mộc Liễu rất kinh ngạc giơ tay lên.

"Cái này sao. . ." Hứa Tri Hồ cũng rất nghi hoặc sờ sờ cái cẩm, "Hiện tại duy nhất có thể xác định chính là, viên này linh châu thúc đẩy khí linh sinh ra, về phần nó đến cùng là cái gì. . ."

Theo bản năng quay đầu, vài giây đồng hồ về sau, chờ hắt ánh mắt vượt qua đám yêu quái, rơi vào cái nào đó chính vụng trộm chạy đi gia hỏa trên thân lúc, đột nhiên liền bừng tỉnh đại ngộ —

"Đậu xanh! Bắt lấy tên kia!"

]

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 68: Từ Hôm Nay Trở Đi Người Liền Gọi Tiểu Thiến

068 từ hôm nay trở đi người liền gọi tiểu Thiến

Đậu xanh! Bắt lấy tên kia!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, nương theo lấp Hứa Tri Hồ một tiếng hô to, tất cả mọi người ở đây lập tức cùng nhau kinh ngạc quay đầu —

Liền tại bọn hắn trong tầm mắt, Bạch Bàn Tử chính lau đầu đầy mồ hôi lạnh, rất chột dạ lặng lẽ ra bên ngoài bò, kết quả vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn cảm giác được sau lưng truyền đến sát khí, lập tức thì trách kêu một tiếng đột nhiên vọt lên, sau đó...

Sau đó, cái tên này liền bị bắt lại, vừa đáng thương gặp đánh đau!

Phanh phanh phanh, phanh phanh phanh, dừng lại quần ẩu qua đi, Trư Cương Liệt mang theo Đông Minh sơn bầy yêu hung tợn làm thành một vòng, nhìn xem sưng mặt sưng mũi Bạch Bàn Tử: "Nói, viên kia linh châu là chuyện gì xảy ra, không nói rõ ràng, lão tử liền đem ngươi chặt thành thịt băm hương cá!"

"Ta nói, ta nói." Bạch Bàn Tử thật đúng là chẳng có một chút gan dạ, lập tức liền nước mắt rưng rưng khuất phục, "Ô ô ô, ta thật cái gì cũng không làm a, ta chính là ngày đó thừa dịp các ngươi loạn chiến thời điểm, từ trong cung điện băng đá trộm viên kia Cửu Âm Ngưng Hồn Châu ra. . ."

"A, nguyên lai cái này linh châu danh tự, gọi là Cửu Âm Ngưng Hồn Châu a!" Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cằm, lại quay đầu nhìn xem mặt mũi tràn đầy ủy khuất Bạch Bàn Tử, "Üm, sau đó thì sao, thứ này là thế nào

đến?"

"Cái này sao. . ." Bạch Bàn Tử còn nghĩ mập mờ dẫn đi, bất quá chờ hắn nhìn thấy Trư Cương Liệt lại hung tợn giơ lên đại phủ, lập tức liền cuống quít nhấc tay đầu hàng, "Ta nói, ta nói, kỳ thật song rắn dạy qua nhiều năm như vậy, một mực tại dùng ta đặc thù linh khí thôi động lô đỉnh, luyện chế những cái kia cướp đoạt đến nữ tử âm hồn. . . Kết quả cuối cùng nha, chính là vì luyện ra viên này Cửu Âm Ngưng Hồn Châu."

"Luyện chế? Âm hồn?" Hứa Tri Hồ nghĩ nghĩ, lại như dường như biết được suy nghĩ quay đầu, nhìn xem bên cạnh Yến Xích Hà.

Cái này đúng, tất cả mạnh mẽ đều có thể liên tiếp, song rắn dạy coi Hắc Sơn lão yêu là thành công cụ, một bên để hắn tu luyện kia bộ nhìn như cường đại đặc thù pháp quyết, một bên lại không chế phân thân của hắn khắp nơi cướp đoạt nữ tử âm hồn, cuối cùng lại dùng Hắc Sơn lão yêu đặc thù linh khí đến thôi động lô đỉnh, đem cướp đoạt đến nữ tử âm hồn luyện chế thành viên này Cửu Âm Ngưng Hồn Châu. . .

"Nhưng vấn đề là, viên này Ngưng Hồn Châu đến cùng có làm được cái gì, đáng giá bọn hắn dạng này hao hết tâm lực đâu?" Mộc Liễu ở bên nhịn không được nhấc tay đặt câu hỏi.

"Ta, ta làm sao biết?" Đón đám người ánh mắt nghi ngờ, Bạch Bàn Tử rất vô tội ngồi xổm ở nguyên địa, "Ta chính là có một lần, nghe được uống say kim chủ quản nói, viên này Ngưng Hồn Châu bên trong đang ngưng tụ hình thành một cái mới hồn phách, chỉ chờ tới lúc thuận lợi ngưng tụ thành công, bọn hắn song rắn dạy đồng cương tổng đàn liền sẽ đem cái này mới hồn phách hiến cho giáo chủ, cho nên. . ."

"Cho nên?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính nhìn xem hắn, "Đừng nói cho ta nói, ngươi cảm thấy thứ này khẳng định rất đáng tiền, cho nên đi theo chúng ta chạy trốn thời điểm, còn cố ý bất chấp nguy hiểm trở về trộm ra. . ."

"Khụ khụ, kỳ thật cũng không có nguy hiểm rất lớn." Nói đến đây cái, vừa mới còn đáng thương ủy khuất Bạch Bàn Tử, đột nhiên liền đắc ý dào dạt ngẩng đầu, "Kim chủ quản tên hồn đản kia, thật đúng là coi là lão tử mỗi lần quán chú linh khí thời điểm đều sẽ hôn mê, kỳ thật lão tử đã sớm vụng trộm híp mắt, đem hăn mở ra pháp trận thủ pháp đều nhớ rõ ràng, cho nên lần này thừa dịp không có mấy người trông giữ. . ."

Ngươi đắc ý cái cọng lông a, Trữ Cương Liệt trực tiếp một bước đá đi, thế là mặt mũi tràn đầy đắc ý Bạch Bàn Tử lập tức lại ôm đầu ngồi xổm địa.

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ cùng Mộc Liễu hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ thật đúng là người không thể xem bẽ ngoài tới.

Ai có thể muốn lấy được, nhìn nhát gan như vậy sợ phiền phức lại rất ngu ngốc Bạch Bàn Tử, thế mà âm thầm còn ẩn giấu như thế một tay, nếu không phải là bị Mộc Liễu trong lúc vô tình phá hư, nói không chừng cái tên này hiện tại thật đã ngồi ở đâu cái Tiên Phủ bên trong trái ôm phải ấp trở thành nhân sinh bên thăng. . .

Bất quá, cứ như vậy, ngược lại là rốt cục có thể giải thích khí linh muội tử ra đời!

Nguyên bản dùng tài liệu quý hiếm đại tu lý Laptop, lại thêm viên này công dụng không rõ nhưng khẳng định rất đáng tiền Ngưng Hồn Châu, cả hai trời đất xui khiến kết hợp với nhau, Ngưng Hồn Châu bên trong viên kia còn chưa hoàn toàn thành hình mới hồn, cứ như vậy ngoài ý muốn tiến vào bản bút ký bên trong, tiến tới thúc đẩy khí linh muội tử sinh ra. . .

Về phần nói, vì cái gì cái này khí linh dáng dấp cùng "Nhiếp Tiểu Thiến" giống nhau như đúc, chỉ có thể nói lúc ấy bản bút ký lý chính cũng may thả kia bộ « Thiến Nữ U Hồn », mới sinh ra khí linh vốn là không hoàn chỉnh, linh trí chưa mở tăng thêm không có bao nhiêu bản thân ý thức, bản năng bên trong tham chiểu bên cạnh gần nhất mục tiêu. . .

Tốt a, cái này còn muôn đố cho Hứa Tri Hồ ác thú vị, nếu không phải hắn vừa vặn thả « Thiến Nữ U Hồn » cho Mộc Liễu Yến Xích Hà bọn hắn nhìn, có lẽ sinh ra khí linh cũng không phải là Nhiếp Tiểu Thiến, ngẫm lại xem, nếu là lúc ấy hắn ở thả « mỹ thiếu nữ chiến sĩ », lại hoặc là « Vua Hải Tặc ». . . Mồ hôi, hình ảnh kia thật quá đẹp, không dám tưởng tượng!

"Ai quan tâm cái này rồi?" Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, Trư Cương Liệt đột nhiên trợn mắt một cái, hung tợn giơ lên đại phủ, "A a a, lão tử mới mặc kệ cái này ngốc nữu là thế nào đến đây này, ta liền quan tâm. . . Ghê tởm a, đem ta tiền riêng còn cho ta!"

"Chít chít! Chít chít chít!" Nhìn thấy hắn hung ác như thế đáng vẻ, linh trí còn giống như không hoàn toàn mở ra "Tiểu Thiến" càng là sợ hãi, lập tức giống con mèo giống như trốn đến Hứa Tri Hồ phía sau, phồng lên mặt tròn nhỏ duỗi ra xanh nhạt ngón tay, lại sinh khí lại sợ xa xa đâm a đâm.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn lại Trư Cương Liệt, lại nhìn xem còn đang trên cánh tay mình cọ qua cọ lại khí linh muội tử, mềm mại vũ mị gương mặt xinh đẹp phối hợp mơ mơ màng màng biếu lộ, thật đúng là giống như là chỉ nuôi trong nhà meo tinh nhân. . .

Nói đến, đại khái là bởi vì Ngưng Hồn Châu bên trong mới hồn phách còn chưa hoàn toàn luyện thành, cho nên coi đây là cơ sở sinh ra "Tiểu Thiến", hiển nhiên cũng linh trí chưa mở dần độn, đến nay liền tiếng người cũng sẽ không nói, chỉ biết là chít chít chít loạn minh một trận, sau đó chính là ra ngoài bản năng tìm khắp nơi linh thạch ăn bổ dưỡng linh khí. . .

Bất quá, loại này đánh bậy đánh bạ ngốc manh, thật đúng là rất có thị trường a, chí ít lúc này chung quanh đám yêu quái nữ quý các muội tử, đều đã thấy đầy mắt đều là nhu hòa ánh mắt, a, vì cái gì, có loại ôm trở về đi nuôi xúc động đâu?

"Ghê tởm a, coi là dạng này liền có thể không trả tiền lại sao?" Ngược lại là Trư Cương Liệt nghĩ đến tiền riêng, chính ở chỗ này bi phẫn khiếu nại, "Ô ô ô,

đây chính là ta tân tân khổ khổ cất nửa năm a, mỗi lần đều thừa dịp tiêu xài một chút để cho ta đi mua xì dầu thời điểm, rất phí sức cùng lão bản cò kè mặc cả, thật vất vả tiết kiệm đến một chút xíu. . . Mặc kệ, giao ra! Nhanh lên giao ra!"

"Uy uy uy, đừng nhỏ mọn như vậy được không?" Mộc Liễu đã thấy hai mắt tỏa ánh sáng, trực tiếp liền mặt mà hớn hở chào đón.

Tuy nói có chút sợ quý, nhưng là nuôi trong nhà liền không giống a, huống chi là đáng yêu như vậy muội tử, thế là vị này mộc ngự tỷ lập tức liền mẫu tính đại phát tình thương của mẹ quá thưa, lập tức mỉm cười kéo "Tiểu Thiến", cùng nhìn thấy âu yếm búp bê giống như. . .

Chít chít chít, nhìn thấy người xa lạ tới, "Tiểu Thiến" sợ hãi đến có chút phát run, cả người đều rút vào Hứa Tri Hồ trong ngực.

Không có việc gì, không có việc gì, Hứa Tri Hồ vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng: "Tỷ tỷ kia là người tốt, người yên tâm cùng với nàng đi chơi chơi nhà chòi tốt, chính là chú ý một chút, nàng nếu là loạn cho người ăn ăn cái gì, nhớ kỹ muốn cự tuyệt nha."

Nói cái gì đó, mộc ngự tỷ mở ra đẹp mắt bạch nhãn, mắt thấy "Tiểu Thiến" còn sợ hãi lấy không dám tới, nghĩ nghĩ dứt khoát liền sờ tay vào ngực, xuất ra một khối linh thạch lung lay.

Hô một tiếng, không đợi chớp mắt đâu, vừa mới còn điềm đạm đáng yêu "Tiểu Thiến", đã đầy mắt lập loè sáng bay tới, ôm chặt lấy khối kia linh thạch, rất vong ngã gặm a gặm, hoàn toàn không thèm để ý chung quanh là cái gì tình huống. . .

Cái này đúng nha, Mộc Liễu mặt mà hớn hở kéo "Tiểu Thiến", mọi người ở đây rất im lặng trong ánh mắt, nhẹ nhàng biến mất ở hành lang bên trên, xa xa còn có thể nghe được nàng kia hài lòng tiếng cười khẽ —

"A ha ha ha, bao nhiêu xinh đẹp tiểu cô nương nha, đến, tỷ tỷ giúp người rửa

mặt trang điểm một chút, cam đoan ai gấp đều thích!"

"Bốp. . ."

"Nhìn, đầu này váy hoa xinh đẹp không, đây chính là ta trước kia đổi lại a, ta sửa lại cho ngươi làm quần áo mới, có được hay không?"

"Bốp. . . Bốp. . ."

"Đúng rồi, có đổi bụng hay không, ngươi nếu là đổi đến hoảng, tỷ tỷ làm cho ngươi mì nước. . . Ân, lại thả hai cái linh thạch đi vào?"

"Bốp. . . Bốp. . . Bốp. . ."

Gió đêm thổi tới, kỳ quái trò chuyện âm thanh dần dần đã đi xa, Yến Xích Hà bọn hắn ở trong đình viện đều thấy hai mắt đăm đăm, Ngưu Ma Vương rốt cục nhịn không được giật giật Hứa Tri Hồ góc áo: "Ách, lão Hứa, ngươi không có ý định làm chút gì?"

"Xin hỏi, ta có thể làm chút gì a?" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc đặt câu hỏi, ngược lại là nhìn thấy Laptop còn đang trên mặt đất, thuận tiện xoay người nhặt lên.

Chỉ là sau một khắc, chờ hắn đầu ngón tay chạm tới màn hình laptop một nháy mắt, lại đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cắm: "A, nguyên lai thứ này thành Linh khí về sau, lại có thể dùng để. . ."

"Thế nào?" Ngưu Ma Vương bọn hắn cảm thấy lần lộn nhìn qua.

"Không có gì, chính là tìm được bản bút ký chính xác phương pháp sử dụng." Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cắm, lại quay đầu nhìn xem bên cạnh còn đang ủy khuất Bạch Bàn Tử, "Nói đến, lão Hắc thế mà còn trộm song rắn dạy Ngưng Hồn Châu, các ngươi đoán, những tên kia có thể hay không bỏ qua chúng ta Lan Nhược Tụ?"

Dùng chân gót suy nghĩ, cũng biết không thể nào!

Nói không chừng, toàn bộ song rắn dạy đông cương tổng đàn tất cả kế hoạch, đều là ở quay chung quanh luyện chế viên này Ngưng Hồn Châu mà tiến hành, bây giờ lại bị Đông Minh sơn bầy yêu cùng Lan Nhược Tự nữ quý các muội tử làm hỏng đến rồi tinh rồi mù. . . Khụ khụ, ngươi đoán bọn hắn là sẽ đánh tới cửa đến đâu, đánh tới cửa đâu, vẫn là đánh tới cửa đâu?

"Ngươi bò....ò..., sợ cái quý a!" Mặt mũi tràn đầy cổ quái hai mặt nhìn nhau bên trong, Ngưu Ma Vương đột nhiên liền dăng dăng sát khí nhảy ra, "Đặt vào chúng ta nơi này nhiều người như vậy ở, coi như đám người kia tất cả đều giết tới, lại có gì phải sợ. . . Hừ hừ, huống chi, chúng ta còn có thạch thạch, không đúng, có Thạch Cơ Nương Nương làm sau. . ."

Nhanh dừng nói nữa, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian che miệng của hắn: "Kia cái gì, căn cứ ta người kinh nghiệm, lão ngưu như ngươi loại này lời nói thì tương đương với lập flag, hiệu quả cùng loại với đánh xong trận này chiến ta liền trở về kết hôn. . ."

Tốt a, còn chưa nói xong, liền thấy không trung một đạo thanh quang gào thét bay tới!

Trong nháy mắt, đạo này thanh quang hướng xuống vừa rơi xuống, đón gió hóa thành một phong thư, đám người rất kinh ngạc lại gần, liền thấy trên thư chỉ viết một nhóm rồng bay phượng múa chữ lớn, hơn nữa còn là nổi bật —

"Biết hồ, giết bắn cung hung thủ là. . . Vĩnh Hòa chín năm, tuổi ở quý xấu, cuối xuân mới bắt đầu, sẽ tại Hội Kê Sơn Âm chi lan đình. . ."

Mẹ nó, chưa thấy qua trước khi chết còn có thời gian viết « Lan Đình Tự », Hứa Tri Hồ rất im lặng ngẩng đầu nhìn trời, Ngưu Ma Vương bọn hắn cũng bồi tiếp cùng một chỗ yên lặng nhìn trời —

Tốt a, cái gì đều không cần nói, chỉ cần nhìn cái này xà tinh bệnh nhăn

lại, liền biết vị kia nương nương lại phát bệnh thuốc không thể ngừng, hiện tại vẫn đề duy nhất là, nàng là qua mấy canh giờ liền có thể khôi phục bình thường đâu, vẫn là phải trước xà tinh bệnh hơn mấy tháng đâu, cái trước vẫn còn dễ làm, nếu như là cái sau. . .

"Nếu như là cái sau. . ." Quỷ dị trong yên tĩnh, Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương đối mắt nhìn nhau, Đông Minh sơn bầy yêu hai mặt nhìn nhau.

Trong chốc lát, cũng không biết là ai dẫn đầu, một đoàn gia hỏa đột nhiên liền dǎng dǎng sát khí, rút dao ra thương kiếm kích đại phủ Lang Nha bỗng, khí thế hung hăng liền xông ra ngoài, xa xa cũng còn có thể nghe được bọn hắn các loại hung ác quái khiếu —

"Làm việc, tất cả đều rời giường làm việc, ngày mai trước khi mặt trời mọc, chúng ta muốn tại cửa ra vào trước tu cái pháp trận phòng ngự!"

"Đừng sợ, cứ việc làm, chờ đánh xong một trận chiến này, chúng ta Đông Minh sơn uy danh liền có thể chấn động đông cương, đến lúc đó chờ đở đở trở về, chúng ta còn có thể đem song rắn dạy tống đàn cho nàng làm lễ vật!"

"Lão Yến, nếu là ngày mai đám kia hồn đản tới, ngươi nhớ kỹ giúp ta sử dụng pháp thuật ghi chép chiến trường oai hùng, tìm cơ hội phát cho thạch thạch nhìn, trọng điểm là muốn đập ta tấm kia kiên nghị quả cảm tản ra mãnh tướng huynh khí khái còn mang theo nước mắt cùng vết máu bên mặt. . ."

Mẹ nó, các ngươi thật là ở dự bị khai chiến sao?

Hứa Tri Hồ rất im lặng nâng cẩm lên, cứ như vậy nỗi lòng tôn kính, nhìn xem bọn này uống trâu đở giống như già hỏa hung dữ xông ra, giống như hận không thể trong đêm liền ra ngoài đánh một trận. . .

Hỗn loạn tung bừng bên trong, hắn cúi đầu nhìn một chút trong lồng ngực của mình bắn bút ký, lại nghe nơi xa truyền đến "Chít chít" âm thanh, đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái gãi gãi đầu —

"Tốt a, lâm trận mới mài gươm nha. . . Ta muốn hay không, cũng trước nẹn ít tiền đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 69: Xích Xích Người Trở Lại Rồi

069 xích xích người trở lại rồi

Mùng năm tháng năm, thời tiết sáng sủa, là cái quần ấm đánh nhau ngày tốt lành. . .

Sáng sớm, cả đêm hưng phấn không ngủ Đông Minh sơn bầy yêu, liền đằng đằng sát khí ngồi xổm ở Lan Nhược Tự cửa, hung tợn cùng một chõ cọ xát lấy đại phủ khâm đao, Trư Cương Liệt còn khó phải có trí tuệ biểu hiện, càng là loại này lâm chiến thời khắc chúng ta càng là muốn biểu hiện được cử trọng nhược khinh, tuyệt không thể đang đợi bên trong vô ích tiêu hao sỹ khí, cho nên. . .

Cho nên, không băng mọi người, một bên đánh bài một bên chờ đi!

Tốt, tốt, bao quát Ngưu Ma Vương ở bên trong tất cả yêu quái cùng một chõ nhắc tay tán thành, sau đó bọn hắn liền chuyển ra rất nhiều bàn ghế, ở Lan Nhược Tự bên ngoài một hơi mở mười mấy bàn, ân ân ân, bởi vì cân nhắc đến đợi lát nữa còn muốn chém người, cho nên hôm nay liền chơi đến nhỏ một chút, một trương bài tính hai khối linh thạch. . . Người đại gia! Lão Trư, còn chưa đánh người liền trộm bài?

Rầm rầm mạt chược âm thanh bên trong, Hứa Tri Hồ không nhìn đám người kia ngây thơ chơi bẩn thủ pháp, ngược lại là bên cạnh Yến Xích Hà vẻ mặt nghiêm túc, cầm Ngũ Lôi kiếm trên bàn tay dính đầy mồ hôi, nhịn không được khẽ cau mày nói: "Ách, lão Hứa a, nếu là Song Xà Giáo hôm nay giết đến tận cửa, lấy bọn họ hỏa này trạng thái, làm không tốt sê. . ."

"Không có việc gì, không có ý định để bọn họ làm quân chủ lực." Hứa Tri

Hồ rất không phụ trách phất phất tay, nghĩ nghĩ lại từ trong ngực xuất ra mấy khối linh thạch, cười tủm tỉm hướng không trung quăng ra.

"Bốp. . ." Lời còn chưa dứt, Tiểu Thiến liền từ màn hình laptop bên trong nhảy lên một cái, ngao ô căn một cái vào linh thạch, sau đó rất nhẹ nhàng trở xuống đến trong màn hình, liền bọt nước đều không có mang theo tới.

Xoạt xoạt, xoạt xoạt, hai ba ngụm ăn xong mấy khỏa linh thạch, nàng lại rất chờ mong từ trong màn hình nhô ra nửa người trên, ngẩng lên cái đầu nhỏ hé miệng, lộ ra tám khỏa lấp lóe tỏa sáng hàm răng trắng noãn, tựa như là Thủy Tộc trong quán đang chờ cho ăn cá heo.

A a a, cái này không công bằng, nồi nồi ở bên cạnh thấy tức giận bất bình: "Lão đại, ngươi thật thiên vị a, ta lần trước muốn tiền tiêu vặt thời điểm, ngươi chỉ cấp một chút xíu, kết quả đến phiên cái này ngốc nữu thời điểm, thế mà hào phóng như vậy?"

"Đừng làm rộn, ta đây là đang giúp nàng tích súc linh khí tốt hở?" Hứa Tri Hồ sờ lên đã trống trơn linh thạch túi, lại từ trong ngực xuất ra mặt khác một túi, tiếp tục lấy mình cho ăn nuôi nồng kế hoạch.

Thật là xa xỉ a thật là xa xỉ, một bên Mộc Liễu nhịn không được mặt mũi tràn đầy đau lòng: "Lại nói, từ buổi sáng đến bây giờ, Tiểu Thiến đã ăn hết phái Hoa Sơn chưởng môn con gái một thêm Bắc Tề Lạc Dương quận chúa thêm Nam Sở Thái Tử Phi danh ngạch. . . Ô ô ô, nàng đến cùng còn muốn ăn bao nhiêu?"

Hắn là, hắn là không sai biệt lắm, Hứa Tri Hồ ném ra cuối cùng mấy khỏa linh thạch, sau đó lại rất nhẹ nhàng đưa tay hướng Mộc Liễu muôn: "Tới rồi, không muốn nhỏ mọn như vậy, Tiểu Thiến ăn linh thạch càng nhiều, bản bút ký uy lực lại càng lớn, đúng hay không?"

Lời nói là như thế này không sai, thế nhưng là cũng quá tham ăn đi!

Mộc Liễu một bên rất tang thương ra bên ngoài móc linh thạch, vừa hướng

còn không biết tới hay không Song Xà Giáo tràn ngập oán niệm: "Ghê tởm a, những tên kia tốt nhất nhanh lén quay lại đây, cái này nếu là lại kéo lên nửa tháng, không cần chờ bọn hắn đến diệt môn, chúng ta liền đã vỡ. . . Ngô?"

Lời còn chưa dứt, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, như có điều suy nghĩ bỗng nhiên đứng dậy!

Cơ hồ ở đồng thời, nhìn như ngay tại ầm ĩ chơi mạt chược Đông Minh sơn bầy yêu, cũng đột nhiên oanh một tiếng lật tung cái bàn, từ dưới đáy bàn rút đao ra thương kiếm kích nhảy lên một cái, cùng hung cực ác phun lên đến đây.

"Đều cảm thấy sao?" Hứa Tri Hồ nhìn một chút bên cạnh Ngưu Ma Vương cùng Yến Xích Hà, cùng một chỗ nhìn về phía giữa trưa liệt nhật trời cao.

Nóng rực loá mắt liệt nhật quang mang bên trong, một đoàn tựa hồ so liệt nhật càng thêm loá mắt thanh lôi quang cầu, chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc bay vụt mà đến, ven đường mang theo chấn động sóng âm, vậy mà khiến cho bình nguyên bên trên cây cối tất cả đều oanh minh bẻ gãy xoay người. . .

Sau một khắc, không khí bỗng nhiên oanh minh tiếng vang, cái này thanh lôi quang cầu trên bầu trời Lan Nhược Tự đột nhiên đứng im, vô số xích quang như cuồng triều mãnh liệt tú tán, hiện ra hồng vân bên trong chiếc kia cực kì rộng rãi xa hoa chiến xa tới.

Phiêu miểu tiên nhạc bên trong, thụy thả tràn ngập thanh lôi chiến xa, chừng phuơng viên rộng mấy chục trượng rộng, trăm tên xích bào luyện khí sĩ cùng nhau nghiêm nghị cung kính đứng, như là chu thiên bảy mươi hai tinh đẩu, vây quanh chính giữa vị kia đầy mặt tiểu dung nhân hậu thân thiết mặt xanh Chân Quân. . .

"A?" Hứa Tri Hồ cùng Trư Cương Liệt bọn hắn hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ cái này phong cách vẽ có chút không đúng, Song Xà Giáo đàn chủ không phải hắn là mặt mũi tràn đầy hung ác sao?

"Ách, ta giống như biết hắn?" Yến Xích Hà đột nhiên mặt mũi tràn đầy cỗ quái, "Ngô, nếu như nhớ không lầm, vị này tựa như là đồng nhạn đãng rồng thấp trũng hồ nước đầm Đạo Đức chân quân, nghe nói là vị trach tâm nhân hậu chính đạo quân tử, từ khi nào thế mà vào Song Xà Giáo?"

Đứng quản nguyên nhân, chí ít giờ này khắc này, vị này Đạo Đức chân quân đã nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, mặt mũi tràn đầy cười ha hả cúi đầu trông lại, loại kia nhân hậu biểu lộ thấy thế nào đều không giống như là đến trả thù: "Ha ha, các vị đạo hữu đừng sợ, bản tôn hôm nay tới đây, cũng không có trả thù ý khiêu khích, chính như nhà ta giáo chủ bảo huấn nói tới. . ."

Đứng nói nữa, vừa nghe đến giáo chủ bảo huấn bốn chữ, đã từng chứng kiến qua cái kia đại hội Hứa Tri Hồ, đột nhiên mặt mũi tràn đầy cỗ quái.

Quả nhiên sau một khắc, liền thấy vị này Đạo Đức chân quân đã nghiêm nghị cung kính đứng, hướng phía đông nam phuơng hướng chắp tay một cái, lại mặt mũi tràn đầy cung kính nói: "Nhà ta giáo chủ, chính là thượng thiêng cảm ứng thai nghén mà sinh, năm đó Tu Chân giới kinh lịch đại kiếp sau hỗn loạn tung bùng, giáo chủ đại nhân anh minh thần võ, mạnh như thác đổ vỡ chúng mà ra, có thể nói là ánh mắt lâu dài không câu nệ tục quy. . ."

Em gái ngươi a, một hơi nói ra mười mấy cái ca ngợi chi từ, thế mà đều không mang theo lặp lại!

Trư Cương Liệt bọn hắn nghe được trợn mắt hốc mồm, liền đại phủ đều nện trên bàn chân, Mộc Liễu các nàng càng là nhịn không được rùng mình, cùng một chỗ quay đầu nhìn xem Hứa Tri Hồ. . .

"Không có việc gì, quen thuộc liền tốt, bọn hắn trong giáo lưu hành cái này." Hứa Tri Hồ biểu hiện đã thành thói quen, thậm nghĩ Song Xà Giáo người thật đúng là một cái đạo cụ tổ chế tác, tỉ như vị kia thích giờ giọng mở dài sê Xích Giao chân nhân.

Ngược lại là lúc này, vị này Đạo Đức chân quân ở nói một hơi nửa khắc đồng

hồ về sau, rốt cục vẫn chưa thỏa mãn thở dài một tiếng, đầy mặt kính ngưỡng nhìn qua đông nam phương hướng, tựa hồ còn đang tưởng tượng giáo chủ thần võ anh tú . . .

Bất quá sau một khắc, hắn đột nhiên liền ho nhẹ một tiếng, khôi phục cười ha hả biểu lộ, cúi đầu nhìn về phía dưới Hứa Tri Hồ: "Ngô, ta nhìn các vị đạo hữu, ngược lại là cùng ta giáo hữu duyên, không phải. . . Liền giao ra món đồ kia, nhập ta giáo ** sáng tạo đại nghiệp như thế nào?"

"Ách, thứ gì?" Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng ngẩng đầu.

"Ha ha, đạo hữu làm gì biết rõ còn cố hỏi đâu." Đạo Đức chân quân thật đúng là tốt tính, dạng này cũng không tức giận, "Viên kia Cửu Âm Ngưng Hồn Châu, các ngươi cầm cũng không có tác dụng gì, không bằng liền giao ra còn cho ta dạy, mọi người làm theo điều mình cho là đúng, không phải rất tốt sao?"

"Tốt thật là tốt nha. . ." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cỗ quái sờ sờ cái cắm, "Nhưng là, hiện tại có cái tính kỹ thuật nan đề, khụ khụ, kỳ thật cũng không phải rất có kỹ thuật độ khó, nhưng là đâu. . . Ách, viên kia Ngưng Hồn Châu, giống như bị ăn!"

"Phốc!" Đạo Đức chân quân đang từ thuộc hạ trong tay tiếp nhận một chén tiên trà, chờ nghe nói như thế lập tức biến thành phun ra, "Ngươi, ngươi, ngươi nói cái gì?"

"Ta nói, chúng ta đem nó ăn. . ." Hứa Tri Hồ rất hổ thẹn nhìn xem hắn, "Tốt a, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không phải chúng ta ăn, phải nói là máy vi tính của ta đem nó ăn, không đúng, cũng không phải máy vi tính của ta ăn, phải nói. . . Ách, được rồi, chính ngài xem đi!"

Thật không biết làm như thế nào giải thích, hắn dứt khoát không giải thích, trực tiếp xuất ra một khối linh thạch đi lên quăng ra.

"Bốp. . ." Không đợi linh thạch lên tới chỗ cao nhất, liền thấy màn hình

laptop gợn sóng ba động, Tiểu Thiến như là hoa sen mới nở giống như nhảy lên mà ra, ngao ô cắn một cái vào linh thạch, xoạt xoạt vài tiếng liền nuốt vào đi.

Trọn mắt hốc mồm a, giờ khắc này, toàn trường trọn mắt hốc mồm, tất cả mọi người rất khiếp sợ mở to hai mắt, sững sờ nhìn xem chính ở chỗ này vẫn chưa thỏa mãn liếm bờ môi Tiểu Thiến muội tử.

Quỷ dị trong yên tĩnh, một trận hàn phong gào thét thổi qua, hóa đá bên trong Đạo Đức chân quân đột nhiên rùng mình, run rẩy duỗi ra ngón tay, thật giống như bệnh tim lúc nào cũng có thể sẽ phát tác giống như: "Cái này, cái này, cái này khí linh, chẳng lẽ, chính là. . ."

"Đoán chừng chính là." Hứa Tri Hồ rất đồng tình thở dài, "Cho nên ngài nhìn, không phải chúng ta không muốn đem đồ vật còn cho ngài, mà là muốn trả cũng không có cách nào trả, nếu không chúng ta thương lượng, ta cho Tiểu Thiến ăn chút thuốc gây nôn, nhìn xem có thể hay không. . ."

"Đồ! Đồ khốn!" Trong chốc lát, vừa mới còn mặt mũi hiền lành Đạo Đức chân quân, đột nhiên liền cuồng loạn bén nhọn bộc phát, cả khuôn mặt đều đỏ bừng lên như lửa.

Quanh thân bộc phát ra tia chớp màu xanh, hắn mặt mũi tràn đầy dữ tợn vặn vẹo chỉ vào phía dưới, hai mắt bên trong hung quang bắn thẳng đến ra năm sáu trượng: "Đủ rồi, các ngươi những này yêu nghiệt, làm hại bản tôn mấy chục năm tâm huyết hủy hoại chỉ trong chốc lát, đoạn mất bản tôn trong giáo tấn thăng con đường. . . Hôm nay, bản tôn nhất định phải gọi các ngươi hồn phi phách tán, ở trong địa ngục giãy dụa trăm luân mây ngàn năm!"

"Uy uy uy, trở mặt lật đến nhanh như vậy, lão huynh ngươi học qua Xuyên kịch trở mặt sao?" Hứa Tri Hồ rất bất đắc dĩ thở dài.

Chỉ là sau một khắc, vị kia Đạo Đức chân quân đã rống giận gào thét, hung tợn đột nhiên huy động ống tay áo, chung quanh trên trăm tên xích bào luyện khí sĩ đủ Tề Trường rít gào một tiếng, hóa thành sôi trào mãnh liệt màu đỏ kiếng

quang dòng lũ, không chút kiêng kỵ đáp xuống.

Vẫn cảm thấy như thế vẫn chưa đủ tiết hận, Đạo Đức chân quân lại lần nữa dữ tợn cười lạnh, đột nhiên trong hư không bước về phía trước một bước, có chút giang hai cánh tay ra ở giữa, vô số đạo màu xanh lôi điện tê minh lóng lánh, dần dần hội tụ thành một cái cự đại thanh lôi quang cầu!

Trong chớp nhoáng này, từ cái này to lớn thanh lôi quang cầu bên trong oanh minh bộc phát uy áp, chấn nhiếp Lan Nhược Tự mái hiên nhà trên đỉnh mảnh ngói đều nổ tung vỡ nát, trời sinh đối Lôi hệ pháp thuật tràn ngập e ngại yêu quái cùng nữ quỷ các muội tử, không tự chủ được cùng nhau lảo đảo lui lại, thậm chí cảm thấy đến thân thể đều bị sơn nhạc trấn áp lại. . .

"Cái này, chính là chọc giận bản tôn hạ tràng!" Giơ lên cao cao cái này thanh lôi quang cầu, Đạo Đức chân quân tự thân cũng có chút không chịu đựng nổi, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng hǎn lộ ra nụ cười dữ tợn, cùng hung cực ác nỗi giận gầm lên một tiếng, "Hôm nay, liền các ngươi. . ."

Oanh!

Còn chưa nói xong, ngay tại hǎn lơ lửng đứng thẳng phía dưới, một đạo nham thạch dòng bùn xen lẫn cao áp suối phun, đột nhiên từ cứng rắn dưới mặt đất dâng trào bắn ra!

"Cái gì?" Đạo Đức chân quân toàn bộ tinh lực, đều đặt ở khống chế thanh lôi quang cầu bên trên, vội vàng không kịp chuẩn bị ở giữa duy nhất có thể làm, chính là nghẹn họng nhìn trán trối cúi đầu xuống, nhìn xem cái kia đạo cao áp đất đá suối phun phóng lên tận trời, sau đó. . .

Âm!

Sau đó, vị này không may Chân Quân cứ như vậy miệng đầy phun máu, không cách nào khống chế bay rớt ra ngoài, oanh minh đụng vào ngoài mấy trăm trượng vách núi cheo leo.

Càng hỏng bét chính là, mắt đi khống chế lôi điện quang cầu, ngay trong nháy mắt này mãnh liệt bạo tạc, vô số lấp lánh lôi điện điện cuồng văng khắp nơi tản ra, đem trọn tòa vách núi đánh cho chia năm xẻ bảy, loạn thạch oanh minh lăn lộn trút xuống, trực tiếp liền đem Đạo Đức chân quân bao phủ lại.

Cái gì, tình huống như thế nào, giờ khắc này, vô luận là ngay tại đáp xuống xích bào luyện khí sĩ nhóm, vẫn là đang định nghênh chiến Đông Minh sơn bầy yêu, tất cả đều ngạc nhiên im lặng mờ mịt quay đầu, nhìn về phía cái kia đạo còn đang phun ra cao áp đất đá suối phun. . .

Tràn ngập trong bụi mù, theo đất đá suối phun dần dần ngừng, trên mặt đất ngược lại là xuất hiện một cái sâu không thấy đáy động rộng rãi.

Sau một khắc, ngay tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn chăm chú, mặt mũi tràn đầy đều là tro bụi xích chị em, đột nhiên từ trong động đá vôi nhẹ nhàng chui ra, còn mừng khấp khởi xuất ra một mặt cái gương nhỏ bỗ trang

"A ha ha ha, luân gia thế mà trực tiếp đột phá đến địa nguyên sơ giai, quả nhiên mỹ mạo cùng thực lực là thành có quan hệ trực tiếp. . . A? Biết hò, các ngươi là tới đón tiếp ta sao?"

"Chênh lệch, không kém bao nhiêu đâu. . ." Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính nhìn xem nàng, lại đưa tay chỉ chỉ nàng dang sau.

"Ừm, có chuyện gì không?" Xích chị em rất mê hoặc quay đầu, lập tức mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Trong chốc lát, ngay tại nàng kinh nghi nhưng lại vô tội trong tầm mắt, nơi xa vách núi loạn thạch oanh minh nổ tung, vô số đá vụn như là bão tố giống như gào thét bay lên không!

Cuồng loạn tiếng rít bên trong, mặt mũi hoàn toàn biến mất Đạo Đức chân quân tức hồn hồn, từ đống loạn thạch bên trong hung dữ nhảy ra, gần như diên

cuồng bỗn nhào đi lên, trong nháy mắt, như thủy triều mãnh liệt thanh sắc lôi quang bỗng nhiên bộc phát, đem phượng viền mây trǎm trượng tất cả đều bao phủ —

"Đồ! Đồ khốn! Người cái này hèn hạ đánh lén yêu nghiệt, cho bản tôn. . .
Xuống Địa ngục đi thôi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 70: Hợp Thể Đì Xích Xích

070 hợp thể đi Xích Xích

Loạn! Loạn! Toàn bộ loạn!

Sáng sớm Lan Nhược Tự trước cửa, bởi vì Xích tỷ muội đột nhiên loạn nhập, vốn nén theo lẽ thường đại chiến, đột nhiên liền biến thành trật tự mất khống chế đại loạn chiến. . .

Phía bên kia, trên trăm tên Xích bào luyện khí sĩ nhóm, đằng đằng sát khí thổi động liệt diễm phi kiếp, như là triều dâng sóng lớn giống như tiến dụng vào Lan Nhược Tự, sôi trào liệt diễm mang theo nhiệt độ nóng rực, theo nhiệt độ cao gào thét càn quét, đem chung quanh vách tường phòng ốc tất cả đều đánh cho vỡ vụn.

Bên này, Đông Minh sơn bầy yêu cùng Lan Nhược Tự nữ quý các muội tử, đồng dạng khí thế hung hăng vọt mạnh đi lên, tràn ngập yêu khí màu đen phóng lên tận trời, hóa thành che khuất bầu trời yêu vân, đối diện đụng vào gào thét vọt tới liệt diễm biến lửa.

Không cần sợ! Chính là làm!

Ngưu Ma Vương rống giận gào thét, hung dữ đấm ra một quyền, đem một cái mặt đỏ luyện khí sĩ đánh bay ra ngoài, kết quả còn chưa kịp xoay người, liền bị đằng sau mấy đạo kiếm quang hung dữ chém xuống, lập tức huyết nhục vẩy ra lão đảo lay động;

Mộc Liễu thúc giục xanh ngắt cổ thụ nguyên thần, thả ra vô số đầu linh xà

dây leo, cuốn lên mấy cái luyện khí sỹ hung dữ rơi đập, bên cạnh râu dài đạo nhân giận không kềm được, trực tiếp đưa tay thả ra năm sáu chuôi thanh quang phi đao, đem non nửa tán cây đều xoắn đến thành mảng vỡ;

Yến Xích Hà râu tóc đều trương huy múa Ngũ Lôi kiếm, ở dày đặc trong đám người mạnh mẽ đâm tới, mỗi ném lăn một cái liền ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, vẫn đề là cách làm này quá hấp dẫn cừu hận giá trị, trong chốc lát chung quanh luyện khí sỹ tất cả đều vọt mạnh đi lên, đao quang kiếm ảnh hợp thành một mảng lớn;

Ách, loại thời điểm này, chỉ cần bảo trì mỉm cười là được rồi. . .

Một mảng loạn chiến bên trong, Hứa Tri Hồ rất im lặng ngồi xổm ở nơi hẻo lánh bên trong, bảo vệ sau lưng từ từ các nàng, năm chuôi dao phay ở bốn phía gào thét xoay quanh, chỉ cần thấy được có người tiếp cận chính là một trận loạn trảm, cái này còn không có tính đến nồi nồi thừa dịp loạn đánh lén. . .

Khoan hãy nói, đừng quản bên ngoài đánh thành dạng gì, chí ít cái góc này bên trong vẫn là rất an toàn, hắn thậm chí còn có rảnh cười tủm tỉm ngẩng đầu, nhìn qua giữa không trung đã đánh tới căn răng nghiến lợi hai vị kia ——

"Yêu nghịệt, bản tôn hôm nay, nhất định phải bảo ngươi hồn phi phách tán!" Mạnh liệt lấp lánh thanh sắc lôi quang bên trong, Đạo Đức chân quân hai mắt đỏ bừng nổi giận gào thét, tóc bạc trắng đều tại đây khắc điên cuồng tăng vọt, như là vô số đầu phun ra thiểm điện dữ tợn giao long, hung tợn bắn ra.

"Ngươi là ai a?" Xích tỷ muội hiển nhiên còn không có hiểu rõ trạng huống, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng nàng trợn mắt một cái, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, từ vây đỏ hạ bật ra lóng lánh ánh sáng đỏ khắm đao, như là màu đỏ gió lốc giống như càn quét nghênh đón!

Oanh một tiếng, lóng lánh ánh sáng đỏ khắm đao gào thét chém xuống, trùng điệp đụng vào tê minh lấp lánh thiểm điện giao long, mãnh liệt không khí gợn sóng như là triều dâng sóng lớn, đánh cho chung quanh những cái kia yêu ma

luyện khí sỹ cùng nhau bay rớt ra ngoài!

"Phốc!" Xích tỷ muội có chút phun ra một ngụm máu tươi, không cách nào khống chế lảo đảo lui lại mấy bước.

"Đồ khốn!" Đối diện Đạo Đức chân quân đồng dạng mặt mũi tràn đầy tái nhợt, thân thể lay động ngửa ra sau, nhưng lại bỗng nhiên nghiến răng nghiến lợi, hung tợn nỗi giận gầm lên một tiếng —

"Kết trận! Ngũ Lôi kiếm trận, phá diệt này yêu!"

Tiếng rống giận dữ chưa rơi, phía dưới kia trăm tên Xích bào luyện khí sỹ nhóm trong tay liệt diễm phi kiếm, đột nhiên như có cảm ứng giống như oanh minh run rẩy, ngay sau đó cùng nhau tuột tay gào thét bay ra, bộc phát ra chǐn tẽ như bầy ong tiếng ồng ồng.

Trong chốc lát, nương theo lấy Đạo Đức chân quân chỉ một ngón tay, những này liệt diễm phi kiếm trong hư không nhoáng một cái, bỗng nhiên hóa thành chín đạo lôi quang lấp lánh to lớn kiếm luân, ngay sau đó gào thét một tiếng, hướng phía Xích tỷ muội lao xuống vọt tới!

"Ngũ Lôi cửu tinh kiếm trận?" Xích tỷ muội lấy làm kinh hãi, hai thanh khambre dao quét ngang mà qua, ngạnh sinh sinh đánh bay một đạo to lớn kiếm luân.

Nhưng cơ hồ đồng thời ở nơi này, càng nhiều lôi quang kiếm luân đã gào thét mà tới, vô số phi kiếm từ kiếm luân bên trong gào thét đậm ra, như là lít nha lít nhít rừng gai, từ bốn phương tám hướng mỗi cái góc độ tê minh bắn ra!

Chỉ có một đôi tay, chỗ đó chống đỡ được như thế dày đặc công kích, Xích tỷ muội luống cuống tay chân liên tiếp lui về phía sau, dù là tránh né đến lại kịp thời, váy đỏ bên trên cũng bị vạch ra bảy tám đạo vết rách, trên vai trái càng là trúng một kiếm máu tươi chảy ròng.

"Tiên sư nhà nó!" Thấy cảnh này, Lan Nhược Tự bên trong Trữ Cương Liệt

bọn hắn lập tức nỗi giận, liền muốn xông lên cứu viện.

"Năm mơ!" Tóc đỏ chân nhân trong lúc cấp bách cười lạnh một tiếng, những cái kia mất đi phi kiếm luyện khí sĩ lập tức như ở trong mộng mới tỉnh, cười lạnh rút ra dự bị trường kiếm, như là như thủy triều tiến lên đón tới.

Tiếng oanh minh bên trong, song phương mãnh liệt đâm vào một chỗ, cài răng lược một mảnh hồn chiến, coi như lấy Yên Xích Hà cùng Ngưu Ma Vương thực lực, dù là trong đám người mạnh mẽ đâm tới, nhưng vẫn là bị chung quanh những cái kia luyện khí sĩ chăm chú cuốn lấy, chỉ có thể trơ mắt nhìn giữa không trung, Xích tỷ muội bị kia chín đạo kiếm luân công kích đến không ngừng lùi lại.

"Tỷ tỷ! Tỷ tỷ!" Sáu cái tiểu la ly cùng một chỗ ngẩng đầu, nhìn xem giữa không trung Xích tỷ muội nguy hiểm thế cục, nhịn không được nước mắt rưng rưng.

"Tốt a, xem ra muôn trước thời gian dùng chiêu kia rồi?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cầm, thuận tay lại lấy ra linh thạch ở màn hình laptop trước lung lay, "Tiểu Thiến, tới. . . A?"

Còn chưa nói xong đâu, giữa không trung chiến cuộc, đột nhiên liền biến đổi!

"Đồ khốn!" Nhìn xem mấy sợi tóc đen bị kiếm khí chặt đứt bay loạn, vừa mới mạo hiểm né qua kiếm luân Xích tỷ muội, rốt cục không thể nhịn được nữa mắt hạnh trợn lên, "Liền cho rằng chỉ có ngươi có kiếm luân a, luân gia. . . Đủ!"

Lại lần nữa tránh thoát một đao kiếm luân, bỗng nhiên lăn lộn nhảy lùi lại Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi, lập tức giận không kềm được thét dài một tiếng, trực tiếp hóa thành một đoàn xích quang phóng lên tận trời ——

"Yêu pháp thần thông, bảy nhented tề tụ, cho ta. . . Hợp!"

Cái quỷ gì, Hứa Tri Hồ thấy nỗi lòng tôn kính, nhịn không được quay đầu nhìn xem sáu cái tiểu la ly: "Khụ khụ khụ, tử tử a, các ngươi tỷ tỷ chiêu này,

chẳng lẽ chính là tăng lên tới địa nguyên sơ giai sau. . . Đậu xanh!"

Một chút nhìn sang, Hứa Tri Hồ lập tức chấn kinh!

Ngay tại cái này trong chốc lát, sáu cái tiểu la ly đột nhiên cùng nhau kinh hô bay lên không, đón gió hóa thành cam vàng lục thanh xanh tím sáu khỏa quang cầu, hướng thẳng đến Xích tỷ muội bay đi. . .

Trong chốc lát, sáu khỏa quang cầu như là định vị, liên tiếp oanh minh đụng vào Xích tỷ muội!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, mỗi một khỏa quang cầu va chạm đi lên, Xích tỷ muội thân thể liền sẽ nhiều một phần dị biến, hoặc là thân thể dần dần kéo dài cao lớn, hoặc là xương bả vai chõ sinh ra một đầu xanh nhạt cánh tay ngọc, hoặc là nửa người dưới bỗng nhiên hóa thành nhện hình thái. . .

"Cái quý gì?" Tất cả mọi người ở đây đều nhìn trợn mắt hốc mồm, Ngưu Ma Vương một quyền đánh bay bên cạnh kinh ngạc đến ngây người Luyện Khí sĩ, nhìn xem còn đang dị biến dung hợp Xích tỷ muội, ngưu nhãn đều nhanh muốn trợn lồi ra, "Ngươi bò....ò..., Xích Xích cái này ngốc nữu, đến cùng là lai lịch gì?"

Tốt ván đề, Hứa Tri Hồ chừng chạc đàng hoàng sờ sờ cái cằm: "Ách, nếu như ta không có đoán sai, hẳn là chỉ có hai loại khả năng, thứ nhất, Xích tỷ muội các nàng bảy cái, là lão gia gia dùng hồ lô hạt giống trồng ra đến, thứ hai, kỳ thật các nàng có cái Decepticon thân thích, gọi Đại lực thần. . ."

Như thế hồ xả, giữa không trung Xích tỷ muội đã dung hợp sáu khỏa quang cầu, trong chốc lát sôi trào mãnh liệt thắt thải quang mang, từ trên thân nàng bỗng nhiên bạo phát đi ra, chiếu sáng phuong viên trong vòng mấy trăm trượng một mảnh loá mắt.

Đợi đến đám người thật vất vả mở to mắt, liền thấy Lan Nhược Tự phía trên, nửa người nửa nhện Xích tỷ muội hóa thân thành thượng cổ nhện Yêu Hậu,

chính mĩ lệ yêu diễm chiêm cứ trong hư không ——

Hất lên áo bào đỏ nửa người trên, vẫn như cũ là nghiêng nước nghiêng thành
mỹ nhân nhi, lại có được bảy cái hoàn toàn giống nhau khuôn mặt, mười bốn
con mắt phượng đồng thời mở ra thả ra tinh quang, chậm rãi dò xét bốn phía;

Bảy song tinh tế thon dài trắng noãn cánh tay ngọc, như là linh xà giống như
ở không trung nhu hòa vung vẩy, trong đó một đôi cánh tay cầm hai thanh khâm
đao, còn lại sáu song lại chẳng có mục đích xoay tròn lấy, tựa hồ đang tìm kiếm
phù hợp tịnh binh khí;

Mềm mại đến doanh doanh một nắm dưới bờ eo, vốn nén là tinh tế chân dài
vị trí, giờ phút này lại chuyển hóa thành ngân bạch như tuyết nhện thân thể, mây
chục đầu sắc bén như liêm đao chân dài, trong gió rét lóng lánh băng lanh quang
mang, phảng phất có thể đem hư không cũng chém thành hai đoạn;

Làm sao có thể a, giờ khắc này, song phương hỗn chiến tất cả đều kinh ngạc
ngẩng đầu, nhìn xem bảy thủ mười bốn cánh tay nhện yêu thân Xích tỷ muội,
toute bộ chiến trường bên trên vậy mà lặng ngắt như tờ.

Hứa Tri Hồ đồng dạng nỗi lòng tôn kính, đột nhiên bộp một tiếng lại lần nữa
khép lại bản bút ký, ngược lại là kém chút kẹp đến vừa nhô đầu ra Tiểu Thiến:
"Khụ khụ, giống như một chiêu kia lại có thể tối nay dùng. . ."

Nhin nhìn lại trong hư không, vị kia Đạo Đức chân quân càng là mặt mũi tràn
đầy chấn kinh, cơ hồ là theo bản năng lui lại mấy bước: "Ngươi, ngươi, ngươi
yêu nghiệt này, đến tột cùng là. . ."

Ngươi quản ta à!

Lời còn chưa dứt, thích ứng mới hình thái Xích tỷ muội, cũng sớm đã mắt
hạnh trợn lên, như là màu đỏ gió lốc giống như càn quét công đi lên, hai thanh
khâm đao múa đến gào thét rung động, ngạnh sinh sinh đánh bay một đạo kiêm
luân, mây chục đầu sắc bén chân nhện cùng nhau giơ lên, như là thon dài tựa

như lưỡi hái hung hăng chém xuống!

"Chỉ bằng ngươi?" Đạo Đức chân quân từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng, lúc này đãng đãng sát khí chỉ một ngón tay.

Chín đạo lôi quang kiếm luân lại lần nữa gào thét bắn ra, một đạo ngắn trở hai thanh khâm đao, hai đạo chống chơi nhện liêm đao chân dài, còn thừa lục đạo mang theo oanh Minh Lôi điện, vây quanh Xích tỷ muội xoay tròn cấp tốc, chỉ cần tìm được thời cơ lợi dụng liền thuận thế xông đi vào!

"Giống như, còn thiếu chút gì?" Hứa Tri Hồ ở phía dưới ngang đầu nhìn, đột nhiên vỗ vỗ cái trán, tiện tay cầm qua bên cạnh vùng núi bao, "Ngô, để cho ta tìm xem nhìn, ta nhớ được ta đoạn thời gian trước vừa đã sửa xong con chuột... Xích Xích, tiếp lấy!"

Trong chốc lát, năm chuôi dao phay cùng nhau gào thét bay lên không, còn mang theo vùng núi trong bọc mấy món thường ngày vật dụng, tất cả đều gào thét một tiếng hướng phía Xích tỷ muội bay vụt quá khứ.

Không có vấn đề, Xích tỷ muội rất nhẹ nhàng đưa tay chụp tới, đợi đến đánh lui kiếm luân lại lần nữa xoay người lại, mười bốn đầu cánh tay ngọc bên trong đã tất cả đều cầm các loại binh khí pháp khí, có thể nói là vũ trang đến tận răng

Xích quang lấp lánh hai thanh khâm đao, cứng cỏi như linh xà tơ nhện trường tiên, năm chuôi đằng đằng sát khí dao phay, có thể làm Khổn Tiên Tác dùng con chuột tuyến, bạo lực hoa lê châm phụ thể máy móc bàn phím... Thậm chí còn có một mặt quang mang lấp lánh trang điểm kính, bị cuối cùng kia đổi cánh tay ngọc giơ cao lên, cư cao lâm hạ bắn ra loá mắt cường quang!

Tốt a, cái này phối hợp họa phong có phải là kỳ quái hay không?

Đạo Đức chân quân không khỏi ngạc nhiên im lặng, nhất là nhìn xem những cái kia chưa bao giờ nghe cổ quái pháp khí, nhịn không được rùng mình, cơ hồ

là theo bản năng triệu hồi chín đạo kiêm luân ngăn tại trước người: "Đồ khốn, ngươi yêu nghiệt này, coi là tay nhiều liền có thể. . ."

Có thể cái đầu của ngươi!

Lời còn chưa dứt, Xích tỷ muội đã sớm hù lạnh một tiếng, mười bốn đầu cánh tay ngọc cùng nhau gào thét xoay tròn, quo những cái kia hình thù kỳ quái binh khí pháp khí, hóa thành một đoàn màu đỏ gió lốc càn quét xông lên —

Trong chốc lát, giơ lên cao cao trang điểm kính đón gió nhoáng một cái, lập tức thả ra loá mắt kim quang, chiếu lên Đạo Đức chân quân nhắm mắt lui lại;

Ngay sau đó, máy móc bàn phím gào thét chấn động, vô số ấn phím như là bão tố gào thét bắn ra, đánh cho chín đạo kiêm luân tất cả đều tứ tán ra;

Sau một khắc, kim quang lấp lánh con chuột dây thừng đằng không mà lên, không đợi Đạo Đức chân quân kịp phản ứng, cũng đã đem hăn trói gô vây ở trong hư không;

Năm lấp trong chớp nhoáng này cơ hội, màu trắng bạc tơ nhện trường tiên gào thét bắn ra, ngạnh sinh sinh phá vỡ pháp bào hộ thể thanh quang, oanh minh nện ở Đạo Đức chân quân trước ngực, đánh cho hăn xương sườn bẻ gãy giận sôi lên;

Lại sau đó, liền thấy năm chuôi dao phay xoay tròn như gió, đằng đằng sát khí một trận loạn trǎm, huyết nhục vẩy ra bên trong, hai thanh khâm đao rốt cục mang theo lấp lánh xích quang, hung tợn quét ngang mà qua, trùng điệp đập vào đối diện mặt bên trên;

Kết quả là, mọi người ở đây chấn kinh trong tầm mắt, đáng thương Đạo Đức chân quân thể mà căn bản không kịp hoàn thủ, liền bị chém vào mình đầy thương tích kêu thảm liên tục, ngay sau đó lại bị một cú đập nặng nề đập trúng bụng dưới, không cách nào khống chế bay rớt ra ngoài. . .

Một mạch mà thành, nước chảy mây trôi!

Giờ khắc này, toàn bộ Lan Nhược Tự bên trong lặng ngắt như tờ, có người đều trợn mắt hốc mồm ngẩng đầu, nhìn qua giữa không trung còn đang diễu võ giương oai giương nanh múa vuốt Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi. . . Ách, có lẽ từ nay về sau, hắn là đổi thành Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi kiêm đệ nhất tay chân rồi?

"Đồ khốn! Các ngươi còn đang chờ cái gì?" Đạo Đức chân quân bị công được tức hồn hồn, trong lúc vội vã thôi động chín đạo kiếm luân hộ thể, lại hướng phía phía dưới rống giận gào thét.

Thật vất vả kịp phản ứng, câm như hến trên trăm tên Xích bào luyện khí sĩ, cuồng quít liền muôn ngự kiếm bay lên không cứu viện, nhưng vẫn để là Ngưu Ma Vương cùng Đông Minh sơn bầy yêu làm sao có thể bỏ qua, đã sớm nhe răng cười một tiếng cùng nhau hung ác nhào tới.

"Không cần ngăn đón, liền để cho bọn họ tới!" Xích tỷ muội mười bốn đầu cánh tay ngọc cùng nhau loạn trǎm, đánh cho Đạo Đức chân quân chật vật lui lại, thế mà còn đang khí thế kia rào rạt khiêu khích, "Tới tới tới, tới một cái, luân gia chặt một cái, đến hai cái, luân gia chặt. . . A?"

Lời còn chưa dứt, lại lần nữa bị oanh trúng thân thể Đạo Đức chân quân, vậy mà như là bị thương giống như lao xuống rơi xuống, đập ầm ầm ở hồn chiến Lan Nhược Tự bên trong.

"Chân Quân đại nhân?" Chung quanh Xích bào luyện khí sĩ lấy làm kinh hãi, cuồng quít xông về phía trước tới cứu viện.

Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, xoay quanh ở trên không một đạo lôi quang kiếm luân, vậy mà không có dấu hiệu nào gào thét phóng tới!

Căn bản không có phòng bị, mấy cái xông lên cứu viện Xích bào luyện khí sĩ vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức bị hung tợn chặn ngang chặt đứt, thân thể

chia năm xẻ bảy, máu tươi như là suối phun giỗng như phóng lên tận trời!

Giờ khắc này, ở phía sau những cái kia Xích bào luyện khí sĩ kinh hãi trong ánh mắt, mặt mũi tràn đầy vặn vẹo Đạo Đức chân quân đột nhiên vọt lên, đón trên không lao xuống Xích tỷ muội, hai mắt đỏ bừng dữ tợn thét dài —

"Ngu xuẩn, liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, bản tôn chân chính. . . Kiếm luân tà ma!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 71: Đánh Ngất Xỉu Là Môn Kỹ Thuật Sống

071 đánh ngất xỉu là môn kỹ thuật sống

Bình thường nói, một người thiếu cái gì, danh tự bên trong liền sẽ mang cái gì . . .

Từ góc độ này nói, Đạo Đức chân quân cái tên này quả thực không có chút nào ranh giới cuối cùng, vén vẹn chỉ một ngón tay, liền có một đạo lôi quang kiêm luân đập xuống, hung dữ tiến đụng vào trợn mắt hốc mồm Xích bào luyện khí sĩ bên trong!

Trong chốc lát, gãy chi mảnh vỡ đắng không mà lên, nhưng ngay tại một mảnh tiếng kêu thảm bên trong, hấp thu đầy đủ máu tươi lôi quang kiêm luân, vậy mà bộc phát ra đâm rách màng nhĩ rit lên, thuận thế hướng cứng rắn trong lòng đất chui vào!

Sau một khắc, ngay tại một mảnh tràn ngập trong bụi đất, một tôn toàn thân kiêm quang sâm nhiên tà ma, trực tiếp từ dưới mặt đất dữ tợn nhảy ra, quanh thân che kín sắc bén như bụi gai lưỡi kiếm, hai mục trợn lên thả ra màu đỏ huyết quang!

"Gặp quỷ, đây là cái gì?" Tất cả mọi người ở đây cùng nhau ngạc nhiên im lặng.

Nhưng mà, không đợi bọn hắn kịp phản ứng, kiếm này vòng tà ma đã nhẹ răng cười một tiếng, giống như quỷ mị phóng lên tận trời, trực tiếp đem thân thể mình làm vũ khí, thế như thiểm điện vọt tới Xích tỷ muội.

Xoạt xoạt một tiếng, Xích tỷ muội trong kinh hãi vung vẩy khám đao, ngạnh sinh sinh đem kiếm này vòng tà ma đón đỡ bên ngoài.

"Một cái không đủ sao?" Đạo Đức chân quân ngừa đầu nhìn lại, lại lần nữa dử tợn cười lạnh một tiếng, chỉ hướng bên cạnh những cái kia vẫn trợn mắt hốc mồm Xích bào luyện khí sĩ: "Nuôi binh ngàn ngày, dụng binh nhất thời. . . Các ngươi, cũng vì bản giáo đại nghiệp hiến thân đi!"

Không, rõ cục kẹp phản ứng Xích bào luyện khí sĩ nhóm liền muốn kinh hoảng chạy trốn, nhưng lời còn chưa dứt, trong hư không mặt khác tám đạo lôi quang kiêm luân, cũng sớm đã cùng hung cực ác gào thét chém xuống, lập tức trong đám người mang theo một hồi gió tanh mưa máu!

Trong nháy mắt, hấp thu đủ nhiều máu tươi, lại là một đạo lôi quang kiêm luân hóa thành kiêm luân tà ma, ngay sau đó dử tợn thét dài một tiếng, liền muốn không chút kiêng kỵ phóng lên tận trời, đi hiệp trợ đồng bạn vây giết Xích tỷ muội.

Tiên sư nhà nó! Muốn hay không thất đức như vậy, muốn hay không dạng này không tiếc tháo!

Hỗn loạn tung bừng bên trong, Trư Cương Liệt đột nhiên hung dữ gầm thét, giơ lên đại phủ vọt mạnh đi lên, đằng sau Đông Minh sơn bầy yêu vội vàng đuổi theo, cùng nhau vây quanh tôn này vừa thành hình kiêm luân tà ma, mặc kệ nhiều như vậy trước quần đấu lại nói.

Nhưng ngay cả như vậy, vẫn còn có càng nhiều kiêm luân tà ma tại ngưng tụ thành hình, theo những cái kia Xích bào luyện khí sĩ máu tươi vẩy ra, lại có hai đạo kiêm luân rít lên lăn lộn, hóa thành hai tôn kiêm quang sâm nhiên kiêm luân tà ma. . .

"Ngươi bò....ò....!" Ngưu Ma Vương cũng là phẫn nộ, lăn khỏi chỗ hóa thành Cự Ngưu nguyên hình, như là sơn nhạc giống như phán vó vọt mạnh đi lên, trực tiếp đem cái này hai tôn kiêm luân tà ma tiến đụng vào vách đá, ngạnh sinh sinh

đứng vững không thể hành động.

"Ngu xuẩn, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể đỡ nổi nhiều ít?" Đạo Đức chân quân cười lạnh một tiếng, lại lần nữa chỉ một ngón tay.

Trong chốc lát, lại là hai tôn kiêm luân tà ma ngưng tụ thành hình, lần này bọn chúng lại không vội mà bay lên không, mà là dữ tợn liếc nhau, đột nhiên không có dấu hiệu nào đột nhiên nhảy ra, vọt tới chính quần áo vây công Đông Minh sơn bầy yêu.

Hàn quang lấp lánh bên trong, vô số lưỡi kiếm liền muôn hung mãnh đâm ra, nhưng ngay trong nháy mắt này, mấy trăm đạo dây leo như cự măng gào thét phóng tới, rất mạo hiểm thay Trữ Cương Liệt bọn hắn ngăn cản một kích.

"Muốn đánh lén, trước qua luân gia cửa này!" Mộc ngự tỷ mắt hạnh trợn lên lay động thân thể, thả ra xanh ngắt cổ thụ nguyên thần, gào thét tuôn ra dây leo như là cứng rắn lồng giam, vô luận kia hai tôn kiêm luân tà ma giãy giụa như thế nào, vẫn như cũ đưa chúng nó kéo quá khứ.

"Có chút ý tứ. . ." Đạo Đức chân quân mặt mũi tràn đầy tái nhợt đứng tại chỗ.

Rất hiển nhiên, hiển nhiên đồng thời điều khiển nhiều như vậy kiêm luân tà ma, đã để hắn bất lực đi trực tiếp công kích, nhưng chỉ vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, hắn liền lộ ra nụ cười dữ tợn đến: "Một hai ba, bốn năm sáu. . . Các ngươi tựa hồ quên, bản tôn còn có ba đạo lôi quang kiêm luân?"

Oanh!

Lời còn chưa dứt, cứng rắn mặt đất bỗng nhiên bạo liệt, lại là ba đạo kiêm luân phóng lên tận trời, lôi quang lấp lánh liền muôn hóa thành kiêm luân tà ma, thậm chí rõ ràng đến nỗi ngay cả đỏ bừng hai mắt đều đã có thể trông thấy. . .

"Đáng chết!" Mộc Liễu hơi biến sắc, không lo được đã có hai tôn kiêm luân tà ma ở trong lồng giam giãy dụa, trong lúc vội vã lại là cắn chặt răng thôi động

linh khí, bỗng nhiên bắn ra mấy trăm đạo linh xà dây leo.

Trong tiếng thét gào, vô số dây leo trong hư không giao thoa bện, lập tức hóa thành một cái cự đại xanh ngắt dây leo cầu, ngạnh sinh sinh đem cái này ba tôn kiêm luân tà ma giam ở trong đó.

Nhưng mà, cũng vển vẹn chỉ là dừng lại một nháy mắt, cái này ba tôn kiêm luân tà ma liền diên cuồng huy động lưỡi kiếm, ở xanh ngắt dây leo cầu bên trong mạnh mẽ đâm tới, chém vào dây leo mảnh vỡ văng khắp nơi vẩy ra.

"Phốc!" Bản mệnh nguyên thần bị trọng thương, Mộc Liễu nhịn không được miệng đầy phun máu, đằng sau Tiểu Lan cùng nữ quỷ các muội tử quá sợ hãi, liền muốn liều lĩnh xông đi lên cứu viện.

"Không, các ngươi không được!" Hứa Tri Hồ một thanh ngăn lại các nàng, lại lần nữa giơ lên Laptop, "Tốt a, xem ra là thời điểm. . ."

Âm vang một tiếng, không đợi đến bản bút ký lấp lánh ngân quang, toàn thân vết thương Yến Xích Hà đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đầy bụi đất đập ầm ầm ở Lan Nhược Tự trước cổng chính.

Không lo được xương sườn bẻ gãy, Yến Đại sư trực tiếp nhảy lên một cái, cắn răng nghiến lợi bắt lấy Hứa Tri Hồ, thuận tay rút ra đã đứt gãy hơn phân nửa Ngũ Lôi kiếm: "Tiên sư nhà nó! Đánh, đánh ngất xỉu, đánh ngất xỉu ta!"

"A? Đánh ngất xỉu?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc mở to hai mắt, bản bút ký bên trên quang mang lập tức ảm đạm xuống.

"Không sai, đánh ngất xỉu ta!" Yến Đại sư hít một hơi thật sâu, phảng phất tựa như quyết định xoay người sang chỗ khác, "Nhanh lên, mặc kệ ngươi dùng cái gì, đem ta đánh ngất xỉu. . ."

Âm!

Còn chưa nói xong đâu, bên cạnh Tiểu Lan mới mặc kệ nhiều như vậy, trực

tiếp liền đoạt lấy Ngũ Lôi kiếm quét ngang mà qua.

Không có chút nào chuẩn bị, đáng thương Yến Đại sư bị nện đến choáng đầu hoa mắt, nhưng vẫn là cố néo choáng váng quay đầu: "Không đủ nặng, không đủ nặng, một lần nữa, nhất định phải dùng sức!"

"Ách, đây là ngươi nói a!" Hứa Tri Hồ tựa hồ minh bạch cái gì, mắt thấy Tiểu Lan còn do dự muốn bao nhiêu nặng, trực tiếp quơ bản bút ký liền đập mạnh quá khứ.

Phịch một tiếng, lần này thật đủ nặng, bị trúng đích cái ót Yến Đại sư trực tiếp ngã xuống đất, liền hừ cũng không kịp hừ một tiếng, sau đó. . . Ách, giống như không có sau đó rồi?

"Ngô, giống như quá nặng đi?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, vẫn không quên hướng Tiểu Lan các nàng giải thích, "Kia cái gì, ta khả năng đem hắn trực tiếp đánh vào trọng độ hôn mê. . . Tốt a, ai mang nước?"

Phù một tiếng, sau một khắc, nương theo lấy một ngụm nước lạnh phun ra đi, trọng độ hôn mê Yến Đại sư rốt cục gian nan tỉnh lại, mà lại đầy mắt đều là kim tinh lấp lánh: "Đồ, hồn đản, lão Hứa, ngươi là cố ý, ngươi nhất định là cho nên. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, lại là một kích chuẩn xác trúng đích, thế là gào thét đến một nửa Yến Đại sư lại lần nữa đổ xuống!

Ở Tiểu Lan các nàng kính ngưỡng trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ giơ khổi kia vỡ vụn cục gạch, rất cảm khái thở dài: "Kia cái gì, lần này phân lượng hắn là không sai biệt lắm a?"

"Hồn đản, các ngươi đến cùng đang làm cái gì?" Ngược lại là lúc này, bên kia Xích tỷ muội Mộc Liễu Ngưu Ma Vương đều nhanh không chịu nổi, nhìn

thấy nhìn thấy bên này thế mà còn có tâm tình đang chơi đánh ngắt xỉu trò chơi, quả thực là hận đến nghiến răng nghiến lợi.

"Lập tức, lập tức!" Hứa Tri Hồ giữ chặt Tiểu Lan các nàng, rất sáng suốt cấp tốc lui lại mấy chục trượng, "Tốt a, nếu như ta không có đoán sai. . . Đến rồi!"

Oanh!

Ngay tại cái này trong chốc lát, dã man hung thú tiếng rống giận dữ, bỗng nhiên vang vọng toàn bộ chân trời!

Sôi trào mãnh liệt khí lồng bên trong, một cái to lớn như sơn nhạt màu xanh cuồng bạo cự viễn, từ oanh minh chấn động Lan Nhược Tự trước cửa đột nhiên vọt lên, nhưng lại mang theo khiến người kinh khủng dã man uy thế, hung tợn quay đầu nhìn về bốn phía.

Có như vậy một nháy mắt, nó kia không lý trí chút nào hung bạo ánh mắt, đột nhiên dừng lại ở phía xa Hứa Tri Hồ trên thân, nhưng giằng co mấy giây sau, lại rốt cục mạo hiểm dời đi đi, cuối cùng nhìn về phía đang cùng Xích tỷ muội giao chiến kiêm luân tà ma. . .

"Không!" Gian nan khống chế chín vị kiêm luân tà ma Đạo Đức chân quân, đột nhiên có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Âm vang một tiếng, ngay tại cái này trong chốc lát, màu xanh cuồng bạo cự viễn đã gào thét một tiếng, nguyên địa lên nhảy đột nhiên vọt lên mấy chục trượng, to lớn giống như núi nhỏ cánh tay quét ngang mà qua, trùng điệp đánh vào con kia kiêm luân tà ma trên thân!

Tưởng tượng một chút, bị cỡ lớn xe hàng cao tốc đụng trúng, người liền có thể lý giải loại cảm giác này!

Trong chốc lát, ở đây trời giải thể vỡ vụn lưỡi kiêm bên trong, đập ầm ầm rơi xuống đất cuồng bạo cự viễn, sớm đã hung tợn hung mãnh xông ra, vọt tới

chung quanh bất luận cái gì dám xuất hiện ở nó trong tầm mắt sinh vật —

Oanh! Một giây đồng hồ về sau, Đông Minh sơn bầy yêu cùng một tôn kiêm luân tà ma đồng thời bay ngược!

Ba! Hai giây về sau, Ngưu Ma Vương cùng hai tôn kiêm luân tà ma cùng một chỗ bị đập tiến vách núi!

Cách! Ba giây đồng hồ về sau, Mộc Liễu hơn phân nửa cổ thụ nguyên thân cùng hai tôn kiêm luân tà ma, đột nhiên liền cùng một chỗ biến mất trên mặt đất!

Trong nháy mắt, hai phe địch ta toàn bộ chiến trường, đều bị hủy đi đến thắt linh bát lạc, đợi đến hung tợn đánh bay Trư Cương Liệt, vẫn nỗi giận gào thét cuồng bạo cự viễn, đột nhiên quay đầu phun ra bạch khí, nhìn phía. . .

"Đồ, đồ khốn!" Đạo Đức chân quân không cách nào khống chế rùng mình, cơ hồ là theo bản năng ngự kiếm bay lên không.

Âm vang một tiếng, cơ hồ ở đồng thời, thô như thân cây tay vượn đập ầm ầm tới, thậm chí mang theo cuồng bạo gào thét cuồng phong, đem phương viễn mây chục trượng mặt đất đều oanh thành thật sâu cái hố.

"Giải quyết?" Trư Cương Liệt bọn hắn từ phòng ốc dưới vách tường leo ra, Mộc Liễu vịn bị vỡ nát gãy xương Ngưu Ma Vương, tất cả đều mặt mũi tràn đầy kinh hỉ nhưng lại khó có thể tin ngẩn đầu nhìn lại.

"Trên lý luận đúng vậy," Hứa Tri Hồ lôi kéo Tiểu Lan các nàng, như có điều suy nghĩ lại lần nữa lui lại, "Bất quá, căn cứ ta trải qua. . ."

Oanh!

Tựa như là đang nghiêm chứng phán đoán của hắn, một đạo lấp lánh chói mắt thanh lôi kiêm quang, bỗng nhiên từ cứng rắn dưới mặt đất cuồng bạo xông ra, liền như là cao tốc xoay tròn loá mắt cột sáng, trong nháy mắt nuốt sống phương viễn mây trăm trượng không gian.

Không có chút nào phòng bị, bị cái này thanh lôi kiếm quang xuyên thấu thân thể cuồng bạo cự viễn, lập tức gầm thét bay rớt ra ngoài, thân ở giữa không trung liền khôi phục thành Yến Xích Hà thân hình, thẳng đến đập âm ầm rơi vào Lan Nhược Tự trước cửa. . .

Không lo được đi thăm dò nhìn hắn tình huống, tất cả mọi người mặt mũi tràn đầy chấn kinh ngẩng đầu, nhìn về phía kia thanh lôi trong kiếm quang dần dần rõ ràng vặn vẹo thân ảnh —

Toàn thân vết thương chồng chất Đạo Đức chân quân, như là một cái còng xuống tôm bụ, vặn vẹo biến hình phiêu phù ở trong không khí, vô số lưỡi kiếm từ hắn tàn tạ thân thể bên trong đâm thủng ra, như là dày đặc Kinh Cức Tùng Lâm, ở giữa trưa mặt trời đã khuất lóng lánh băng lanh quang mang, nhưng lại run không ngừng chấn động, phát ra bầy ong tập kích tiếng ống ống. . .

Phát ra như quỷ mị bén nhọn nhẹ răng cười âm thanh, vị này Chân Quân chậm rãi ngẩng đầu, lại duỗi ra đứt gãy hơn phân nửa bàn tay, ngạnh sinh sinh bắt lấy từ trước ngực đâm ra lưỡi kiếm, không có chút nào cảm giác đau giống như chậm chạp rút ra, mặc cho máu tươi như suối phun giống như phun ra. . .

"Ta đoán, cái tên này muốn phát đại chiêu!" Quỷ dị trong yên tĩnh, Hứa Tri Hồ đột nhiên rất phá hư bầu không khí giơ tay lên.

Oanh!

Trong chốc lát, mang theo hùng hực sôi trào thanh lôi thiểm điện, mang theo vô số lấp lánh băng lanh lưỡi kiếm, triệt để cùng kiếm luân kết hợp với nhau Đạo Đức chân quân, liền như là trên bầu trời đáp xuống liệt nhật, cuồng bạo đến cẩn bản là không có cách ngăn cản!

Giữa trưa mặt trời đã khuất, cuồng bạo gió lốc bên trong, hắn kia dữ tợn hung ác tiếng rống giận dữ, liền như là sóng lớn nô hải bên trong mãnh liệt sóng lớn: "Thật sao? Có thể đem bản tôn làm cho mức này, các ngươi coi như hạ Địa

Ngục, cũng đáng được kiêu ngạo!"

Giờ khắc này, gào thét mà đến kiếm quang còn chưa đến, cũng đã đem tàn tạ Lan Nhược Tự triệt để đánh nát, cao cao giơ chuôi này tăng vọt lưỡi kiếm, Đạo Đức chân quân cuồng bạo nỗi giận gầm lên một tiếng, đem hết toàn lực đâm cuồng chém xuống, chém về phía tránh cũng không thể tránh. . .

"Tốt a, rốt cục đến phiên ta!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, sau đó lạch cách một tiếng, mở ra bản bút ký!

Trong chốc lát, ở Tiểu Thiến bén nhọn chút tíng kêu to bên trong, toàn bộ bản bút ký run rẩy kịch liệt, một đạo lấp lánh màu trắng bạc cột sáng, lập tức từ bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo liệt trong màn hình mãnh liệt xông ra!

"Cái gì?" Nỗi giận bên trong Đạo Đức chân quân, chỉ có thể dạng này tro mắt mở to hai mắt, nhìn xem đối diện phóng tới ngân bạch cột sáng, như là triều dâng sóng lớn giống như đem hắn triệt để nuốt hết, thăng đến. . .

Tốt a, một cái chớp mắt qua đi, cái gì đều không có phát sinh!

Chỉ bất quá sau một khắc, hàn phong gào thét mà qua, phảng phất đã ngưng kết yên tĩnh trên chiến trường, đột nhiên vang lên rất quỷ dị rất tùy hứng tíng ca ——"Để chúng ta hồng trần làm bạn trôi qua tiêu tiêu saí saí, giục ngựa gio roi cùng hưởng nhân thế phồn hoa, đối rượu đương ca hát ra vui sướng trong lòng, oanh oanh liệt liệt nắm chắc. . ."

Cái, cái gì, cái quỷ gì a?

Ở Đạo Đức chân quân cứng ngắc vẻ mặt, ở Xích tỷ muội Mộc Liễu các nàng ngốc trệ trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu, nhìn một chút trên màn hình ngay tại phát ra « Hoàn Châu Cách Cách », lại nhìn một chút máy chiếu phim bên cạnh mặt mũi tràn đầy mơ hồ Tiểu Thiến. . .

Vài giây đồng hồ về sau, hắn đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái

cầm, rất hổ thẹn rất hổ thẹn ho nhẹ một tiếng ——

"Kia cái gì, không có ý tứ a, Tiểu Thiến nàng giống như làm sai video. . ."

convert : hôm nay tới đây ngày mai tiếp tục.chúc các bạn ngủ ngon

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 72: Diễn Kịch

072 diễn kịch

Vĩnh viễn không cần đánh giá cao Khí Linh Muội Tử trí thông minh ——
Nicolas Triệu Tứ!

Làm một cái linh trí chưa toàn bộ triển khai khí linh, Tiểu Thiến trí thông minh nhưng thật ra là thuộc về ngốc manh loại hình, tỉ như nàng đến nay đều chỉ sê dùng chít chít gọi tới biểu đạt ý nghĩ, tỉ như phản ứng của nàng tốc độ luôn làm người bắt gặp, tỉ như nàng thường xuyên sê nghiêm túc chấp hành Hứa Tri Hồ mệnh lệnh, kết quả lại luôn mơ mơ màng màng sai lầm tình trạng. . .

Thật giống như hiện tại, rõ ràng chỉ cần rất đơn giản mở ra kia bộ phim, kết quả cái này ngốc manh muội tử lại lần nữa lầm tình trạng, cũng không biết từ chỗ nào tìm ra kia bộ « Hoàn Châu Cách Cách », sau đó bắt đầu chững chạc đàng hoàng phát hình ra. . .

Cái này cũng coi như xong, hết lần này tới lần khác chính nàng còn không có ý thức được sai lầm, ngược lại ở tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối ánh mắt tập trung bên trong, mặt mũi tràn đầy chóng mặt mở to hai mắt, dùng loại kia rất ánh mắt vô tội nhìn xem Hứa Tri Hồ, cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí còn lóe lên lóe lên tỏa sáng: "Bốp. . . Bốp. . . Bốp?"

Là tại hạ thua! Hứa Tri Hồ rất xấu hổ che mặt, nhìn qua đối diện vẫn bị màu trắng bạc cột sáng bao phủ Đạo Đức chân quân: "Kia cái gì, vừa mới đơn thuần ngoài ý muốn, nếu không chúng ta lại đến. . ."

Đồ khốn, cho bản tôn đi chết đi!

Ngân quang dần dần tiêu tán, khôi phục hành động lực Đạo Đức chân quân rốt cục thanh tịnh, bỗng nhiên nỗi giận gào thét một tiếng, như là hung thú giống như lại lần nữa điên cuồng bỗn nhào đi lên, một loại không cách nào nói rõ cảm giác nguy cơ đang cảnh cáo hắn, tuyệt không thể lại để cho đối phương sử dụng cái kia cổ quái hộp pháp khí, tuyệt không thể, tuyệt không thể, tuyệt không thể. .

Không, đáng chết, ngăn lại cái tên này!

Một nháy mắt kinh ngạc qua đi, kịp phản ứng Xích tỷ muội Mộc Liễu cùng Đông Minh sơn bầy yêu, tất cả đều kinh hô một tiếng cùng nhau vọt mạnh đi lên, Ngưu Ma Vương càng là bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, đột nhiên xé mở vỡ vụn không chịu nổi nho bào, toàn bộ thân hình trong nháy mắt không ngừng tăng vọt, như là đèn nhánh tường đá giống như ngăn tại Hứa Tri Hồ trước mặt.

Nhưng tất cả những thứ này, tất cả đều vô hiệu!

Âm vang một tiếng, nương theo lấy Đạo Đức chân quân bén nhọn thét dài, từ hắn thân thể bên trong đâm ra vô số lăng lệ lưỡi kiếm, vậy mà cùng nhau bộc phát ra xích hồng huyết quang, đem chung quanh Đông Minh sơn bầy yêu tất cả đều đánh cho bay rớt ra ngoài, liền liền Ngưu Ma Vương cũng đầy miệng phun máu ngược lại đụng trên người Hứa Tri Hồ.

Sau một khắc, mãnh liệt xích quang ở giữa không trung gào thét giao thoa, bỗng nhiên hội tụ thành một thanh to lớn lưỡi kiếm, cùng hung cực ác hung hăng chém xuống: "Đi chết đi! Đi chết đi! Các ngươi những này đồ khốn, tất cả đều cho bản tôn đi. . ."

Đừng làm rộn, Hứa Tri Hồ tại bị Ngưu Ma Vương áp đảo một nháy mắt, rất mạo hiểm phát ra cuối cùng chỉ lệnh: "Ây. . . Tiểu Thiến?"

"Bốp. . ." Mặt mũi tràn đầy mơ hồ Khí Linh Muội Tử mở to hai mắt, cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí cấp tốc lấp lánh, thậm chí đều có thể nhìn thấy đỉnh đầu chầm chậm hiện lên khả nghi khói xanh.

Tốt a, cao tốc vận chuyển CPU, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ quá tải tự đốt, nhưng ở một khắc cuối cùng, nàng rốt cục bừng tỉnh đại ngộ giống như kịp phản ứng, nhẹ nhàng chỉ một ngón tay —

Oanh!

Từ màn hình laptop xông lên ra mãnh liệt ngân quang, lại lần nữa bao phủ đang điên cuồng xông lên Đạo Đức chân quân, để kia sắp chém xuống đến Hứa Tri Hồ trên thân xích quang lưỡi kiếm, bị ngạnh sinh sinh dừng ở giữa không trung!

Sau một khắc, video máy chiếu phim lại lần nữa khởi động lại, lần này phát ra không phải « Hoàn Châu Cách Cách », mà là . . .

Trong chốc lát, vô số « Thiến Nữ U Hồn » bên trong nhân vật huyền tượng, tất cả đều từ trong màn hình gào thét xông ra, như là mãnh liệt nộ hải giống như phóng tới Đạo Đức chân quân —

Rít lên bay múa Lan Nhược Tự âm trầm nữ quý!

Râu tóc đều Trương Hạo khí nghiêm nghị Yến Xích Hà!

Nửa âm nửa dương tà ác dữ tợn Thụ Yêu mõ mõ!

Thậm chí là cuối cùng mới tà ác đăng tràng Hắc Sơn lão yêu!

"Đây là. . . Đây là. . ." Bị mãnh liệt ngân quang bao phủ Đạo Đức chân quân, tại thời khắc này căn bản là không có cách hành động, chỉ có thể tuyệt vọng mà cứng ngắc ngạt thở trợn mắt, nhìn xem vô cùng vô tận quang ảnh huyền tượng mãnh liệt mà đến, đem hắn triệt để để bao phủ ở trong đó.

Có như vậy một nháy mắt, hắn thật cảm thấy mình sẽ bị xé thành mảnh nhỏ, nhưng trên thực tế, những này nhìn như hung ác vọt tới yêu ma quý quái, lại vẩn vẹn chỉ là gào thét lên xuyên qua thân thể của hắn, không có tạo thành bất luận cái gì một tia tổn thương.

"Huyễn. . . Huyễn. . ." Sờ lấp không bị thương chút nào vị trí trái tim, Đạo Đức chân quân mặt mũi tràn đầy kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện vẫn giơ bản bút ký Hứa Tri Hồ, đột nhiên gần như điên cuồng nghẹn ngào cười to, "Ngu xuẩn, ngu xuẩn, bản tôn còn tưởng rằng ngươi có thủ đoạn gì, nguyên lai chỉ là dùng những này huyễn tượng đến nhiễu loạn. . ."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, Hứa Tri Hồ lại lần nữa giơ lên bản bút ký, trong một chớp mắt, lại là vô cùng vô tận « Thiến Nữ U Hồn » huyễn tượng, như là mãnh liệt thủy triều gào thét vọt tới, dẫn đầu Yến Xích Hà huyễn tượng thậm chí giơ cao Ngũ Lôi kiếm, râu tóc đều trương gầm thét chém xuống: "Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Kiếm pháp!"

Vô dụng, vô dụng, Đạo Đức chân quân cuồng loạn cười gằn, bỗng nhiên từ trước ngực rút ra một thanh xích quang lưỡi kiếm, cùng hung cực ác hung hăng chém xuống: "Huyễn tượng cũng được, cất giấu âm mưu gì cũng được, ở bản tôn lôi quang lưỡi kiếm trước, tất cả đều là. . ."

Tất cả đều là cái gì?

Một kiếm còn chưa chém xuống, Đạo Đức chân quân đột nhiên đầu váng mắt hoa, không tự chủ được hướng về phía trước lảo đảo mấy bước, trong chốc lát chỉ cảm thấy trong đầu có vô số cổ quái văn tự hình tượng, như là như thủy triều trống rỗng tràn vào tới.

Càng thêm cổ quái chính là, theo những văn tự này hình tượng mãnh liệt xung kích, hắn vậy mà kinh hãi ý thức được, hồn phách của mình đều có chút không ổn định, thậm chí ẩn ẩn xuất hiện vỡ vụn dấu hiệu, phảng phất liền ký ức đều muốn bị những văn tự này hình tượng thay thế.

"Hô, có hiệu quả rồi?" Hứa Tri Hồ dãn nhẹ một hơi, lại lần nữa vỗ bản bút ký.

"Bốp!" Nương theo lấy bản bút ký ngân quang lóng lánh, Tiểu Thiến như là cá vượt Long Môn giống như xuyên qua màn hình, cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí cấp tốc lấp lánh, thậm chí có thể mơ hồ nghe được dòng điện tê tê âm thanh. . .

"Không!" Đạo Đức chân quân che lấy choáng váng đầu, đột nhiên cảm thấy rùng mình, quyết định thật nhanh bứt ra liền đi.

"Chỗ đó đi?" Đều không cần Hứa Tri Hồ nhắc nhở, vừa mới bị đánh bay ra ngoài Xích tỷ muội lập tức khẽ quát một tiếng, mười bốn đầu cánh tay ngọc quơ khám dao dao phay bàn phím con chuột tuyển, toàn bộ đập mạnh quá khứ.

Mượn nhờ cái này cơ hội khó được, Hứa Tri Hồ xuất ra một viên linh thạch, hướng trong không khí quăng ra.

Ngao ô một ngụm, nuốt vào linh thạch Tiểu Thiến mặt mày hớn hở, rất hưng phấn chít chít huýt dài, cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí, lập tức lại loá mắt sáng mấy phần, ngay sau đó như là máy tính đèn chỉ thị giống như liên tục lấp lánh.

Trong chốc lát, ở nàng linh khí thôi động dưới, toàn bộ bản bút ký ngân quang đại phóng, trong màn hình ngay tại phát ra « Thiến Nữ U Hồn », lại lần nữa hóa thành vô cùng vô tận hình tượng mảnh vỡ, cùng một chỗ hướng phía Đạo Đức chân quân đập tới.

Muốn đi cũng không kịp, bị Xích tỷ muội chăm chú cuốn lấy Đạo Đức chân quân, chỉ có thể trợ mắt nhìn xem vô số hình tượng mảnh vỡ oanh đi lên, đánh cho hắn hồn phách đều tại kịch liệt chấn động, phảng phất liền linh trí đều có chút mơ hồ không rõ. . .

"Không!" Lại lần nữa dữ tợn gào thét một tiếng, ý thức được nguy cơ gần trong gang tấc Đạo Đức chân quân, toàn thân xích quang tràn ngập phóng lên tận trời, vậy mà ngạnh sinh sinh tránh thoát Xích tỷ muội trói buộc.

Chỉ là trong chớp nhoáng này, không biết bị oanh đì nơi nào Ngưu Ma Vương, vậy mà khí thế hung hăng trống rỗng nhào lên!

Ý vào mình toàn thân cứng rắn như sắt, cái tên này hung tợn nghiến răng nghiến lợi, lăng không vọt lên chặn ngang ôm lấy Đạo Đức chân quân, hai người lập tức cùng nhau kêu rên trùng điệp té ngã trên đất, trong lúc nhất thời căn bản đứng không dậy nổi.

Còn chờ cái gì, bốn phía Trư Cương Liệt đại xà hầu bọn hắn tất cả đều hung ác gào thét, dǎng dǎng sát khí tập thể bổ nhào đi lên, trong nháy mắt liền như là xếp chồng người, đem Đạo Đức chân quân ngạnh sinh sinh áp đảo trên mặt đất.

"Phốc! Lão tử sắp không chịu nổi!" Bị ở phía dưới cùng nhất Ngưu Ma Vương miệng đầy phun máu, một bên cõi nén kia mấy trăm đạo lưỡi kiếm diên cuồng đâm tới kịch liệt đau nhức, một bên vẫn mặt mũi tràn đầy vặn vẹo chăm chú ở Đạo Đức chân quân, "Lão Hứa, ngươi bò....ò..., nhanh một chút, có cái chiêu gì cũng nhanh chút dùng đến!"

Ta ở nhanh, ta ở nhanh, ta đã rất nhanh!

Hứa Tri Hồ rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh, từ trong ngực lấy ra cuối cùng một túi linh thạch, một hơi tất cả đều ném cho Tiểu Thiến!

Ngao ô, ngao ô, một hơi nuốt mấy trăm khỏa linh thạch, Tiểu Thiến phồng lên tròn trịa quai hàm, rất vất vả liều mạng nhai a nhai, bên cạnh nồi nồi thấy được nàng khổ cực như vậy, còn rất tốt bụng đưa tới một chén nước.

Sau một khắc, rốt cục nuốt vào tất cả linh thạch Khí Linh Muội Tử, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy đần độn ngốc tại chỗ!

Trong chốc lát, nương theo lấp lánh, nàng toàn bộ thân thể cũng hơi run rẩy lên, mơ hồ trong mắt lưu chuyển lên vô số lục sắc chương trình dấu hiệu, trên đầu thế mà còn chậm rãi dâng lên khả nghi khói xanh, xem ra CPU đã cao tốc vận chuyển tới lúc nào cũng có thể sẽ

đứng máy. . .

"Ách?" Đây là muôn bạo tạc sao, Hứa Tri Hồ rất sáng suốt lui lại mấy bước.

"Không!" Đạo Đức chân quân hồn phi phách tán hét lên một tiếng, rốt cục liều lĩnh thôii động bản mệnh chân nguyên.

Trong chốc lát, vô số lưỡi kiếm cùng nhau gào thét xoay tròn, đem đặt ở phía trên Đông Minh sơn bầy yêu tất cả đều đánh cho bay rớt ra ngoài, ngay sau đó ngay tại cái này một mảnh loạn chiến tràng cảnh bên trong, Đạo Đức chân quân máu thịt be bét phóng lên tận trời, mắt thấy liền muối. . .

Ba!

Sau đó, mọi người ở đây mặt mũi tràn đầy biểu tình cổ quái bên trong, bản bút ký trực tiếp nện vào hăn trên trán, kết quả là, vừa mới còn mặt mũi tràn đầy hung tợn nói đức Chân Quân, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy ngốc trệ đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ, thậm chí liền tròng mắt cũng sẽ không chuyển động.

"Kia cái gì, dưới tình thế cấp bách, các ngươi có thể lý giải đúng không." Quỷ dị trong yên tĩnh, Hứa Tri Hồ rất vô tội thu tay lại.

Lý giải cái cọng lông a, ngược lại là lúc này, nương theo lấp Tiểu Thiến chí chít trường âm, bản bút ký công chính ở phát ra « Thiến Nữ U Hồn », tất cả đều hóa thành như mảnh liệt sông lớn giống như hình tượng mảnh vỡ, oanh minh xông vào Đạo Đức chân quân thẫn hồn bên trong.

"Sau đó?" Trư Cương Liệt bọn hăn tất cả đều tụ tập lại, Mộc Liễu thậm chí còn nhịn không được vươn tay, ở hai mắt mờ mịt Đạo Đức chân quân trước mặt lung lay, "A, cái tên này giống như. . ."

Lời còn chưa dứt, vừa mới còn mờ mịt ngốc trệ Đạo Đức chân quân, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy vặn vẹo hét lên một tiếng!

Sau một khắc, không đợi đám người kịp phản ứng, hắn đột nhiên phanh quỳ rạp xuống đất, ôm lấy trợn mắt hốc mồm Mộc Liễu, lệ rơi đầy mặt khóc kẽ lẽ: "Mỗ mỗ, mỗ mỗ, cầu ngươi thả Thái Thần một con đường sống, Tiểu Thiến nguyện ý lưu lại a ngài làm trâu làm ngựa!"

"Ách, tình huống như thế nào?" Mộc Liễu ngạc nhiên im lặng, nhìn xem ở chân mình bên cạnh lê hoa đái vũ Đạo Đức chân quân, chỉ cảm thấy toàn thân rùng mình, phản ứng đầu tiên chính là liều mạng vung chân.

Vô dụng, Đạo Đức chân quân liền giống bị Nhiếp Tiểu Thiến linh hồn phụ thể, ôm thật chặt Mộc Liễu không thả, hơn nữa còn khóc rống lấy quay đầu, đối hư vô không khí khóc lớn tiếng hô: "Thái Thần, ngươi đi mau, đi mau, không cần quản ta, nếu có kiếp sau. . ."

Tốt a, còn chưa kịp hô xong, hắn đột nhiên ngốc trệ vài giây đồng hồ, ngay sau đó đột nhiên vọt lên, trực tiếp từ thân thể bên trong rút ra một thanh lưỡi kiếm, đầy mặt hạo nhiên chính khí hét lớn một tiếng: "Đồ khốn! Các ngươi những này yêu nghiệt, có ta Yến Xích Hà ở đây. . . Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Kiếm pháp!"

Oanh một tiếng, trực tiếp đem lưỡi kiếm cắm vào bô ngực của mình, cái tên này bị thương rất nặng, thế mà ngược lại lộ ra đại công cáo thành phóng khoáng tiểu dung, ngay sau đó lại lảo đảo lui lại mấy bước, đột nhiên che ngực bờ môi run rẩy, lệ nóng doanh tròng ngang đầu lên: "Hoàng Thượng, ngài còn nhớ rõ Đại Minh ven hồ hạ Vũ Hà sao?"

Phốc! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, tranh thủ thời gian hướng chung quanh trợn mắt hốc mồm đám yêu quái giải thích, "Khụ khụ, kia cái gì, có chút diễn kịch, không có cách, trước đó thả Hoàn Châu Cách Cách. . ."

Mẹ nó, ai quản cái gì diễn kịch không diễn kịch a!

Xích tỷ muội thấy nghẹn họng nhìn trân trối, Mộc Liễu tóc mai ở giữa xanh biếc lá non đều cả kinh nhanh mắt, Ngưu Ma Vương chính vịn trọng thương Yến

Xích Hà cùng một chỗ lộn xộn, sau đó cũng không biết là ai dẫn đầu, tất cả mọi người đột nhiên rất chỉnh tề xông lên, bắt lấy Hứa Tri Hồ liền dùng sức dao: "Ngươi bò....ò..., chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

A a a, bị lắc đầu váng mắt hoa, Hứa Tri Hồ chỉ có thể chỉ còn đang màn hình laptop thương du a du lịch Tiểu Thiến: "Khụ khụ, là như vậy, máy vi tính của ta không phải thành Linh khí a, sau đó Tiểu Thiến có thể mượn nhờ phát ra video, đem đổi phuơng kéo vào đến phim huyễn cảnh bên trong. . ."

"Ách, cứ như vậy đơn giản?" Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau.

"Chỗ đó đơn giản?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cắm, "Đầu tiên, đối thủ vi không thể quá cao; tiếp theo, còn phải không có bao nhiêu phòng bị; cuối cùng, hắn đến ở bị thương tình huống dưới, tốt nhất cảm xúc có rất lớn ba động. . ."

"Có phải là a?" Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu các nàng ngạc nhiên im lặng, ngược lại là rõ cuộc hiểu rõ, trách không được a, trách không được biết hồ nhiều lần muốn dùng chiêu này, đều cưỡng ép nhịn xuống, một mực nhịn đến bây giờ mới dùng.

"Không sai, nhịn được rất vất vả a." Hứa Tri Hồ rất cảm khái khép lại bản bút ký, lại nhìn xem bên kia còn đang hát « đương » Đạo Đức chân quân, "Thuận tiện nói một câu, huyễn cảnh là có thời gian hạn độ, cho nên. . ."

Không cần giải thích, Trữ Cương Liệt bọn hắn liếc nhìn nhau, lập tức liền dǎng dǎng sát khí quơ lẩy binh khí, hung tợn bổ nhào đi lên, tiên sư nhà nó, vừa mới đánh chúng ta đánh cho rất vui vẻ đúng không, hiện tại đến phiên chúng ta.

"Kia cái gì, lưu khẩu khí a, chúng ta còn có thể thuận tiện hỏi thăm một chút Song Xà Giáo sự tình." Hứa Tri Hồ rất tốt bụng nhắc nhở, sau đó lại mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, nhìn xem vẫn duy trì bảy thủ mười bốn cánh tay tạo hình Xích tỷ muội, "Ách, Xích Xích, ngươi cái này tạo hình muốn tiếp tục bao

lâu mới có thể giải. . ."

Còn chưa nói xong đâu, Xích tỷ muội đột nhiên liền thở nhẹ một tiếng, nương theo lấp nấp có chút lay động, sáu cái quang cầu từ nấp Nê Hoàn Cung trong gào thét thoát ly bay ra, ngay sau đó lăn khỏi chỗ, lập tức hóa thành cam màu da cam vàng lục lục Thanh Thanh xanh thăm tử từ các nàng sáu cái.

"Ô ô ô, tỷ tỷ trong thân thể tốt buồn bức đâu." Sáu cái tiểu la ly che lấp cái đầu nhỏ, nước mắt rưng rưng giảng thuật ủy khuất.

"Không có việc gì, không có việc gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cống hiến một đống lớn đồ ăn vặt, chờ từ từ các nàng mặt mày hớn hở, lại cười mị mị quay đầu, nhìn xem vừa mới khôi phục nguyên hình Xích tỷ muội.

Có đoạn thời gian không gấp, vị này tu luyện trở về Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi, tựa hồ so ngày xưa lại xinh đẹp rất nhiều, có chút ửng đỏ trên ngực tản ra sứ trắng quang trạch, đôi mắt sáng sóng mắt lưu chuyển phảng phất nho rượu ngon khiến người say mê, gió đêm nhẹ nhàng phất qua, đỏ rực như lửa vây nhanh nhẹn bay múa, lộ ra kia một đôi trắng noãn như ngọc óng ánh chân trần. . .

"A, chẳng lẽ Xích Xích tu luyện công pháp, sau khi đột phá còn có thể tăng mỹ mạo mị lực sao?" Hứa Tri Hồ chỉ nhìn một chút, đã cảm thấy nhịp tim cùng nhai huyền bước giống như không ngừng gia tốc, tranh thủ thời gian trong lòng mặc niệm một trăm lần Hồng Phấn Khô Lâu a Hồng Phấn Khô Lâu.

Phát giác được hắn kỳ quái ánh mắt, Xích tỷ muội như có điều suy nghĩ quay đầu trông lại, đôi mắt nhìn nhau mấy giây, cũng không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên liền má ngọc ửng đỏ một mảnh.

Tốt a, bầu không khí có chút xấu hổ a, Hứa Tri Hồ nhịn không được ho nhẹ vài tiếng, lại tranh thủ thời gian cười tersedum tím giang hai cánh tay: "Kia cái gì, Xích Xích, hoan nghênh về. . ."

"Phốc!" Còn chưa nói xong đâu, vô số màu trăng bạc tơ nhện liền gào thét bắn ra, trực tiếp đem hắn cuốn lấy như cái bánh chưng giống như.

"Hù!" Sau một khắc, mặt mũi tràn đầy ứng đở Xích tỷ muội, cứ như vậy rất ngạc kiều giơ lên cái cổ trăng ngọc, nắm sáu cái muội muội nghênh ngang rời đi.

Hoàng hôn dưới trời chiều, một trận gió đêm thổi tới, còn có thể nghe được sáu cái tiểu la ly một bên gặm đồ ăn vặt, một bên ở nơi đó lúi rúi đặt câu hỏi

"Tỷ tỷ, vì cái gì ngươi không để ý tới Hứa ca ca nha?"

"Hù hù, ai kêu tên kia ngay trước mặt của nhiều người như vậy, cướp đi luân gia. . ."

"A, cướp đi, cướp đi cái gì?"

"Muốn, muốn các ngươi quản a, tiểu hài tử không cho phép hỏi nhiều như vậy!"

Không có thiên lý a không có thiên lý, ta là oan uổng được không, chặng vạng tối dưới trời chiều, Hứa Tri Hồ bị trói giống cái lớn bánh chưng, chỉ có thể dạng này mặt mũi tràn đầy tang thương ngẩng đầu, nhìn qua minh Nguyệt dâng lên bầu trời đêm —

"Tốt a, tốt a, sớm biết hôn một chút Xích Xích, sẽ có phiền toái lớn như vậy, ta liền. . . Ách, ta liền nhiều thân một hồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 73: Dời Núi

073 dời núi

Lan Nhược Tự mùa hạ, giống như so những năm qua muôn tới đến sớm một chút. . .

Mặc dù vển vẹn trung tuần tháng năm, bất quá thời tiết đã nóng đến có thể ở trên tảng đá làm đồ nướng vỉ, Hứa Tri Hồ cùng Đông Minh sơn bầy yêu mỗi ngày đều nóng đến mồ hôi đầm đìa, chỉ có thể rất ghen tị tập thể ngồi xổm ở hành lang dưới mái hiên, nhìn xem Tiểu Lan các nàng âm khí âm u rất thanh lương phiêu a phiêu. . . Tốt a, đây coi như là tự mang điều hoà không khí sao?

Nói đến, khoảng cách Song Xà Giáo xâm phạm sự kiện cũng quá khứ hơn một tháng, theo Đông Cương tổng đàn toàn quân bị diệt, cái này thần bí giáo phái ở đông cương thế lực cũng bị nhổ tận gốc, về phần vị kia vẫn còn đang suy tư "Ta đến cùng là Yên Xích Hà hay là con én nhỏ" Đạo Đức chân quân, thì là bị Thạch Cơ Nương Nương mang đi thẩm vấn, bắt đầu từ lúc đó liền xuống rơi không rõ. . .

Không có ngoại bộ uy hiếp, Mộc Liễu liền thừa cơ mang theo Tiểu Lan các nàng chiếm trước thị trường, trước tiên đem Lan Nhược Tự đơn giản sửa chữa một chút, sau đó liền đem Lan Nhược Tự quán cơm nhỏ sinh ý mở đến trên hắc sơn, thuận tiện lại chiếm toà kia bị phá hư hơn phân nửa phường thị, gần nhất bắt đầu suy nghĩ muốn làm sao khai triển luyện khí sinh ý.

Xích tỷ muội tu luyện đột phá tới địa nguyên sơ giai về sau, nhảy lên trở thành Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi kèm đệ nhất tay chân, có lẽ là bởi vì tu luyện công pháp thật rất đặc thù, gần đây mị lực của nàng giá trị cũng đi theo

tăng lên rất nhiều, nghe nói mỗi ngày đi ra ngoài sau bữa ăn năm sáu cái muội muội ra ngoài tản bộ, cách mỗi năm phút liền sẽ gặp được một cái thổi hào tu sĩ hoặc là tiên nhị đại đến vẫn thiêng khí. . .

"Hỏi ngươi cái đầu, về nhà hỏi ngươi muội đi!"

Đối với những này đến bắt chuyện kẻ ngốc, Xích tỷ muội hết thảy thở phì phò đánh bay, bắt quá mỗi lần đợi nàng quay đầu, xem đến phần sau mặt mũi tràn đầy cổ quái Hứa Tri Hồ lúc, liền sẽ đột nhiên má ngọc choáng chân tay luống cuống, sau đó không phải hoảng hoảng trương trương kiêm cớ chạy trốn, chính là rất ngạo kiều phun tung tóe tơ nhện mạng nhện. . .

Thế phong nhật hạ, thế phong nhật hạ a, Yến Đại sư nhìn xem hai người bọn họ mỗi ngày ở trước mặt mình tú ân ái, liên tục thổi huyết nửa tháng sau rốt cục nhẫn không đi xuống, lệ rơi đầy mặt cáo từ rời đi, đồng thời biểu hiện mình muốn đi chính đạo đại phái khắp nơi tìm danh sư, đợi đến ngày khác tu thành thần thông trở về sau, lại. . .

Uy uy uy, hai người các ngươi hồn đản, ở lão tử trước mặt đưa tình ẩn tình ánh mắt nhìn chăm chú, là cố ý sao?

Tốt a, bất kể nói thế nào, thâm thụ đả kích Yến Đại sư cuối cùng đi, sau đó Ngưu Ma Vương thấy không chuyện gì, cũng biểu hiện muốn trở về bạch cốt sơn chấp hành công lược vị kia nương nương kế hoạch, bắt quá trước khi đi, dựa theo trước đó xuất thủ tương trợ ước định, Hứa Tri Hồ vụng trộm lắp bẩn rất khả nghi tạp chí cho hắn. . . Còn cái này tạp chí đến cùng là cái gì, ngươi đoán?

Nói tóm lại, hết thảy đều rất bình thường, tất cả mọi người trải qua không tim không phổi cuộc sống hạnh phúc, vẫn đề duy nhất ở chỗ, Xích tỷ muội cùng Tru Cương Liệt bọn hắn ở Lan Nhược Tự đợi đến lâu, có chút nhớ nhà muốn trở về Đông Minh sơn, nhưng là Mộc Liễu cùng Xích tỷ muội đôi này khuê mật tương ái tương sát lâu, lại có chút không nỡ đối phương, cho nên. . .

Cho nên, ở trung tuần tháng năm ngày nào đó, thừa dịp trên bầu trời tung bay

mịt mờ mưa phùn, tất cả mọi người cùng một chỗ tụ tập đến Lan Nhược Tự bên ngoài, dự bị tốt nước trái cây đồ ăn vặt bài mạt chược cái gì, thuận tiện thường thức Hứa Tri Hồ như thế nào sử dụng Hắc Sơn Sơn Thần chức quyền thần thông, đem ngọn núi này di động đến Đông Minh sơn phụ cận. . .

"Đỗ mồ hôi, cái này kỹ thuật độ khó sẽ có hay không có điểm cao?" Nhìn xem trong tay mình Hắc Sơn Sơn Thần ấn, Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, lại nhịn không được quay đầu nhìn xem dáng sau một đoàn yêu ma quỷ quái

Trư Cương Liệt chính mang theo một đoàn yêu quái đang đánh mạt chược, tử tử các nàng sáu cái bú sữa dầu bánh gatô ăn đến mặt mũi tràn đầy đều là, bên cạnh Tiểu Lan cùng nữ quỷ các muội tử rất hiếu kì thoa sơn móng tay, còn có tương ái tương sát Xích Xích cùng mộc ngự tỷ. . . Em gái ngươi a, các ngươi thật là đến xem ta thi triển thần thông dời núi sao?

"Không có việc gì, không có việc gì, ngươi bận bịu ngươi." Mộc ngự tỷ mỉm cười phất phất tay, thuận tay lại từ nhà mình trên tán cây lấy xuống một cây dưa leo, rất khiêm tốn quay đầu nhìn Xích Xích tỷ muội, "Ngô, Xích Xích, ngươi xác định biết hồ quyển kia đẹp cái gì cho trên tạp chí, thật sự có ghi chép dưa leo cắt miếng có thể tươi nhuần da thịt sao?"

Tốt a, là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ rất tang thương ngẩng đầu nhìn trời, ở trong lòng yên lặng oán thầm sau nửa canh giờ, rốt cục hít một hơi thật sâu, tiện tay cầm lấy bên người bút lông sói bút, ở một trương trên tờ giấy trắng nhanh chóng viết mấy dòng chữ

"A xúc tiến phát triển kinh tế, kéo theo thương nghiệp phồn vinh phát triển, cùng tốt hơn lợi dụng có hạn tài nguyên, hiện quyết định đem Hắc Sơn khu hành chính cùng Đông Minh sơn khu hành chính sát nhập, làm lớn làm mạnh ưu thế bổ sung liên hợp phát triển, trở lên. . ."

Giải quyết, kết thúc công việc, một mạch mà thành viết xong, hẵn lại cầm lấy bên cạnh Hắc Sơn Sơn Thần ấn, rất không phụ trách hướng công văn bên trên đắp một cái, sau đó rất sáng suốt về sau nhảy một cái, trực tiếp tiến vào xem kịch hình thức.

Oanh!

Trong chốc lát, công văn bên trên con dấu bỗng nhiên thanh quang đại phóng, sau một khắc cả trương công văn theo gió trôi nổi mà lên, ngay tại trong hư không tự động bốc cháy lên, ngay sau đó hóa thành vô số hồ điệp sáng tỏ điểm sáng, hướng phía bốn phương tám hướng bay ra lái đi, dung nhập vào Lan Nhược Tự bên trong, dung nhập vào cây cối bên trong, dung nhập vào oanh minh thác nước bên trong. . .

Giờ khắc này, theo cuối cùng viên kia sáng tỏ điểm sáng tiêu tán, thời không phảng phất đột nhiên ngưng kết, trong không khí liền một tia gió nhẹ cũng không có, ngay tại sảo sảo nháo nháo đám yêu quái tất cả đều nếu có phát giác, theo bản năng cùng nhau đứng dậy, Mộc Liễu càng là có chút ngạc nhiên: "Cẩn thận, ta giống như cảm giác được Lan Nhược Tự ngay tại. . ."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, lại là một tiếng oanh minh tiếng vang, lấy Lan Nhược Tự làm hạch tâm vị trí, phương viên mấy trăm trượng mặt đất tất cả đều chấn động kịch liệt, như là cấp tám dải địa chấn đến cuồng bạo sóng xung kích, đem ở đây tất cả mọi người đều hất tung ở mặt đất.

Sau một khắc, đợi đến Hứa Tri Hồ vịn Xích Xích đứng lên, liền thấy trước mắt Hắc Sơn ngay tiếp theo chân núi Lan Nhược Tự, vậy mà chính bộc phát ra khó có thể tin uy thế, từ cứng rắn dưới mặt đất chậm rãi rút ra nỗi lên, đến mức trên mặt đất xuất hiện dày đặc vết rách to lớn, đồng thời điên cuồng hướng phía bốn phương tám hướng kéo dài tới tối. . .

"Cẩn thận!" Xích tỷ muội giữ chặt Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng vọt lên, né qua một

đạo đang từ dưới chân kéo dài tới vết rách, "Biết hồ, nhanh dùng ngươi Sơn Thần ấn, đem Hắc Sơn đuổi tới Đông Minh sơn nơi đó đi!"

"Ách, làm sao đuổi?" Hứa Tri Hồ rất im lặng nhấc tay đặt câu hỏi, kết quả không đợi hắn kịp phản ứng, trong tay Hắc Sơn Sơn Thần ấn đã tự động đón gió nhoáng một cái, hóa thành một đầu dài mấy trăm trượng đen nhánh trường tiên, ngay sau đó như có linh thức giống như hướng về phía trước hất lên!

Bá một tiếng, đen nhánh trường tiên ở không trung phát ra tiếng vang lanh lảnh, tựa như là bầy cừu gặp được chủ nhân, mới vừa từ dưới mặt đất rút ra to lớn Hắc Sơn, vậy mà trống rỗng dọc theo hai đầu to lớn thạch chân, thuận theo nghe lời hướng về phương xa hoang dã nhanh chân bước đi.

"Ách, dạng này cũng được?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính bên trong, lúc này cũng không cần Xích tỷ muội nhắc nhở, vội vàng quơ trường tiên đuổi kịp đi, yêu quái cùng nữ quỷ các muội tử tự nhiên cũng đi theo ở phía sau.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ở Sơn Thần trường tiên xua đuổi dưới, Hắc Sơn huyền hóa cổ quái thạch cự nhân, cứ như vậy oanh minh rung động cất bước hướng về phía trước, mang theo to lớn chấn cảm cùng tràn ngập bụi mù, ven đường không biết sợ chạy nhiều ít phi cầm tẩu thú, liền liền những cái kia dốc lòng tu luyện đại năng cùng yêu ma đều bị kinh động, khó có thể tin nhao nhao ra vây xem. . . Ân, liền chênh lệch chụp ảnh phát Wechat!

Nói thực ra, bị nhiều như vậy đại nhân vật tập thể vây xem, Hứa Tri Hồ biểu hiện áp lực rất lớn, cũng may phát giác được hai cái kia Sơn Thần in lên khí tức, chuẩn xác hơn mà nói, là cảm giác được Thạch Cơ Nương Nương lưu lại một sợi uy áp, chung quanh những cái kia đại năng cùng yêu ma mặc dù trong lòng đã có tính toán hết, nhưng vẫn là không dám mạo hiểm nhưng hiện thân.

Mà liền tại cổ quái như vậy bầu không khí bên trong, kinh lịch ròng rã năm sáu canh giờ về sau, Đông Minh sơn quen thuộc hư ảnh, cũng rốt cục xuất hiện

đang dần dần tối xuống tràn ngập trong bóng đêm. . .

"Như vậy, một bước cuối cùng!" Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng nâng tay, nhìn xem trướng tiên một lần nữa hóa thành Hắc Sơn Sơn Thần ấn, lại từ trong ngực lấy ra Đông Minh sơn kia. . . Ách, kia một nửa củ cải trắng.

Trong chốc lát, phảng phất cảm giác được trên người đối phương khí tức quen thuộc, hai cái Sơn Thần ấn bỗng nhiên nổi lên quang mang, không đợi tiếp cận liền trùng điệp đụng vào nhau!

Giờ khắc này, loá mắt như là mặt trời chói chang quang mang đột nhiên bộc phát, đem phương viên mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong, Hứa Tri Hồ không cách nào khống chế nhầm chặt hai mắt, chỉ cảm thấy mãnh liệt linh khí như là nộ hải triều dâng, phảng phất muốn đem thân thể của mình hoàn toàn nuốt hết, nhưng lại dọc theo kỳ kinh bát mạch lan tràn khuếch tán ra, dần dần tràn ngập đến thân thể mỗi một tấc nơi hẻo lánh. . .

Trên thực tế, không chỉ là hắn, liền liền hắn công cái kia vùng núi bao tính cả trong bọc những ngày kia thường dùng phẩm, đều tại đây khắc tiếp nhận linh khí xung kích gột rửa, nhất là có được bản thân linh thức nồi nồi cùng Tiểu Thiến, càng là tại lúc này bị mênh mông như hải dương linh khí bao phủ.

"A, ta cảm thấy mình giống như lại muốn tăng lên?" Nồi nồi toàn thân thanh quang lấp lánh lung lay

"Bốp. . . Bốp. . . Bốp. . ." Tiểu Thiến ở trên màn ảnh rất vui sướng bơi qua bơi lại, toàn bộ bản bút ký đều ở kim quang lấp lánh.

"Ách, đây chính là trở thành đều Sơn Thần về sau phúc lợi sao?" Hứa Tri Hồ bất đắc dĩ nhắm mắt lại, cảm giác bị linh khí gột rửa qua thân thể, mặc dù nói không nên lời có thay đổi gì, thế nhưng là luôn cảm thấy có loại "Nhà ta chỉ cần muốn theo lúc liền có thể phi thăng" cảm giác kỳ quái.

"Đừng nhúc nhích, chờ lộn xộn." Hào quang chói sáng bên trong, Xích tỳ

muội vịn cánh tay của hắn, rất gian nan miễn cưỡng mở mắt ra, "Biết hổ, cái này hai núi hội tụ bản nguyên linh khí, không chỉ có thể giúp ngươi bồi dưỡng linh căn, còn có thể tăng lên ngươi những cái kia kỳ quái pháp khí. . . Phốc!"

Còn chưa nói xong, đợi nàng mơ hồ nhìn thấy Hứa Tri Hồ trong tay sát nhập sau mới Sơn Thần ấn, đột nhiên liền miệng đầy phun nước!

Cái quỷ gì a, sát nhập sau mới Sơn Thần ấn, thế mà đã không phải là một nửa củ cải trắng, mà là tẩm thăng tiến hóa biến thành. . . Ách, biến thành một viên rau cải trắng!

Rất tốt, Hứa Tri Hồ đồng dạng trợn mắt hốc mồm ôm viên này rau cải trắng, chỉ có thể cùng Xích tỷ muội hai mặt nhìn nhau: "Mồ hôi, dựa theo cái này tiến hóa xu thế, chờ ta lại chưởng khống một tòa yêu núi, đoán chừng liền có thể nướng cái khoai tây khoai lang cà. . . Ách?"

Lời còn chưa dứt, một trận thanh phong gào thét mà qua, rốt cục bao phủ tại phía trước bụi mù mê vụ!

Giờ khắc này, ở đây tất cả yêu ma quỷ quái, tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn qua ngay phía trước hoàng hôn dưới trời chiều Đông Minh sơn, hoặc là chuẩn xác hơn mà nói, là cùng Hắc Sơn sát nhập về sau Đông Minh sơn —

Dưới trời chiều, trong gió mát, đứng sừng sững ở màu vàng kim nhạt dưới ánh mặt trời nguy nga dãy núi, ngoại hình như là một vị to lớn nửa nhện mỹ nhân nhi, xanh ngắt tú lệ ăn khớp sơn phong, tạo thành cái này nửa nhện mỹ nhân nhi nửa người trên, mà tám đạo giãn ra màu trắng bạc dãy núi, thì như là tám đầu tự do mở rộng nhện chân dài, bao phủ phương viên mấy trăm dặm. . .

Yên tĩnh! Quỷ dị yên tĩnh!

Cực kỳ lâu về sau, ở cái này tập thể ngửa đầu nhìn ra xa xa cổ quái tư thế bên trong, Tru Cương Liệt đột nhiên vặn vẹo uốn éo sắp thoái mái chùy bệnh cổ, lấp

bắp nói: "Ách, các ngươi có hay không cảm thấy, toà này mới Đông Minh sơn nhìn, nhìn, rất giống. . ."

Không cần nhắc nhỏ, tất cả mọi người chỉnh tề quay đầu, nhìn xem đồng dạng không rõ tình trạng Xích tỷ muội.

"Giống, giống ta?" Xích tỷ muội rất kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn xem kia to lớn nửa nhện mỹ nhân nhi khuôn mặt, thật đúng là có chút đang soi gương cảm giác kỳ quái, "Ách, tốt a, nhưng là, vì cái gì mới Đông Minh sơn sê, sê, sê. . ."

Tốt vấn đề, thưa dịp tất cả mọi người đang ngẩn người, Hứa Tri Hồ một bên ho nhẹ vài tiếng một bên chậm rãi lui lại, nhưng ở hắn rất sáng suốt chạy trốn trước đó, liền nghe được giữa không trung một cái mỉm cười thanh âm, đột nhiên hững hờ theo gió bay tới —

"Đơn giản, lòng có đắm chiêu nha, biết hồ tạo nên mới Đông Minh sơn thời điểm, trong lòng vừa vặn vẫn nghĩ ai, như vậy tạo nên ra mới Đông Minh sơn liền sê giống. . . A ha ha ha, đây chính là trong truyền thuyết chân ái sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 74: Có Người Biết Tô Đát Kỷ Sao

074 có người biết Tô Đát Kỷ sao

Không thể không thừa nhận, từ hai núi sát nhập sau hình thành mới Đông Minh sơn, xác thực đã trở nên hoàn toàn khác biệt —

Ở cái này to lớn nửa nhện mĩ nhân nhi đinh đầu chõ, thanh tịnh như tinh không Đông Minh hồ lấp lánh sinh huy, Hứa Tri Hồ toà kia phòng ở cũ, tọa lạc tại Đông Minh hồ bên trong Hạnh Hoa bên trong hòn đảo nhỏ, bốn phía đều là rậm rạp thịnh phóng rừng đào, vẫn đề duy nhất ở chõ, mỗi lần ra ra vào vào đều muốn chèo thuyền bơi lội, hơn nữa còn đến thường xuyên quét dọn rơm đầy đất tắm Hạnh Hoa.

Mà ở cái này Đông Minh hồ chung quanh, tinh la mật bối lấy Đông Minh sơn bầy yêu tương lai chõ ở, mặc dù trước mắt vẫn chỉ là đơn giản sơn động đống đất rừng cây, nhưng hoàn toàn có thể dựa theo bầy yêu cần, từ Hứa Tri Hồ vận dụng Sơn Thần ấn đến cải tạo địa hình, trên thực tế Trư Cương Liệt đã rất hưng phấn biểu hiện, mình muốn ở mảnh rừng cây kia bên trong đóng cái rất lớn đừng dã... .

Đương nhiên, Bàn Tơ động cùng Lan Nhược Tự đều không có nhện tổn hại, đoạn thời gian trước vừa mới sửa chữa qua Bàn Tơ động, hiện tại đang ngồi rơi vào Đông Minh hồ bờ cạnh suối nước nóng, trước động còn nhiều thêm một mảng lớn bằng phẳng xanh biếc cỏ non địa, có thể cung cấp tử tử các nàng sáu cái ở phía trên thỏa thích lăn lộn vui chơi... .

Mà di chuyển tới Lan Nhược Tự, hiện tại thì cùng Đông Minh sơn phường thị, Hắc Sơn phường thị cùng một chõ, sát nhập tạo thành một cái có chút rộng

lớn mới phường thị, Lan Nhược Tự vào chỗ tại cái này mới phường thị chính giữa, ngược lại là vừa vặn có thể thỏa mãn Mộc Liễu lân cận buôn bán cần, về phần nói loại hoàn cảnh này có thể hay không quá ồn... . Đừng làm rộn, chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy, linh thạch va chạm thanh âm, là toàn thế giới đẹp nhất thanh âm sao?

Tốt a, nói tóm lại, mới Đông Minh sơn ở lại hoàn cảnh coi như không tệ, cái này nếu là đặt tại Hứa Tri Hồ thời đại kia, một bình phương giá tiền đều có thể gặp phải Thang Thần nhất phẩm!

Cho nên, để ăn mừng mọi người cùng nhau thăng quan, thuận tiện cũng chúc mừng biết hồ vinh thăng đều Sơn Thần, Thạch Cơ Nương Nương mỉm cười đề nghị, đêm nay ngay tại cái này Đông Minh hồ bên trong Hạnh Hoa ở trên đảo, cử hành một trận long trọng đồ nướng sẽ, thuận tiện cùng một chỗ nhìn « Thái Tử Phi thăng chức ký »...

"Đợi lát nữa, « Thái Tử Phi thăng chức ký » là tình huống như thế nào?" Hứa Tri Hồ bưng một chén nước táo, rất khiếp sợ nhìn đối phuơng, "Ách, nương nương, ngài sẽ không phải lại vụng trộm lật ta máy vi tính a?"

"Nào có, ta chỉ là giúp ngươi kiểm tra cái kia khí linh tình trạng." Thạch Cơ Nương Nương mỉm cười tựa ở màu hồng phấn trên giường lớn, "Sau đó, vì khảo thí nàng có phải hay không bình thường, thuận tiện mở ra cái kia gọi truyền hình điện ảnh cặp văn kiện đồ vật... . Ngô, đúng, bên cạnh kia cái gì Nhật Bản kinh tế trụ cột sản nghiệp cặp văn kiện, là dùng tới làm gì đây?"

Khụ khụ khụ, Hứa Tri Hồ kém chút không có bị sang đến, hết lần này tới lần khác lúc này, từ nhin thấy mới Đông Minh sơn sau vẫn ngăn người Xích tỳ muội, đột nhiên liền a một tiếng, bừng tỉnh đại ngộ giống như bi phẫn chỉ vào hắn: "Chờ một chút, ghê tởm a, biết hồ, nguyên lai ta ở trong lòng ngươi, một mục chính là có tám đầu chân khó coi yêu quái sao?"

Cái này đều cái gì cùng cái gì a, Hứa Tri Hồ rất im lặng ngẩng đầu nhìn trời,

dứt khoát trực tiếp cắt vào chính đẽ, chững chạc đàng hoàng nhìn xem Thạch Cơ Nương Nương,

"Kia cái gì, nương nương, ngài lần này tới lại có chuyện gì, nói thăng đi."

"A, thế mà đoán được a?" Thạch Cơ Nương Nương hững hờ gặm bánh nướng xốp, chỉ là sau một khắc, nàng đột nhiên liền từ gối dựa bên trên thăng lên nửa người trên, thần sắc nghiêm nghị ngưng trọng trầm mặc không nói, chậm rãi đánh giá tất cả mọi người ở đây.

"Ách, ta có một loại kỳ quái dự cảm. . ." Bị nàng thấy rùng mình, Hứa Tri Hồ theo bản năng lui lại mấy bước.

Quả nhiên sau một khắc, liền thấy vị này nương nương thở dài một tiếng, đưa tay vẽ cái vòng lớn, đem tất cả mọi người ở đây vẽ đi vào: "Biết hồ, Xích Xích, Mộc Liễu, Trư Cương Liệt. . . Các ngươi nhưng biết, các ngươi khoảng cách tử kỳ đã không xa!"

Phốc! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun sữa, Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu cùng một chỗ trợn mắt hốc mồm, đằng sau Trư Cương Liệt bọn hắn càng là rất kinh ngạc há to mồm, đợi lát nữa, nương nương ngươi mới vừa nói cái gì tới?

"Ta nói, các ngươi sắp đại nạn lâm đầu!" Thạch Cơ Nương Nương mặt mũi tràn đầy đồng tình nhìn bọn hắn, "Biết tại sao không? Bởi vì bản cung hôm qua tâm huyết dâng trào tính một quẻ, dựa theo quẻ tượng đến xem, không ra nửa năm, Đông Minh sơn liền sẽ ở trong chiến loạn bị san thành bình địa, các ngươi tất cả mọi người bao quát biết hồ ở bên trong, tất cả đều sẽ. . ."

"Tất cả đều biết?" Tất cả mọi người ở đây cùng một chỗ trừng to mắt.

"Tất cả đều sẽ. . ." Thạch Cơ Nương Nương rất cảm khái thở dài, cứ như vậy nhẹ nhàng lắc đầu duỗi ra thu, lần lượt chỉ vào bọn hắn điểm quá khứ —

"Xích Xích, ngươi sẽ cùng mười mấy tên Ma giáo tu sĩ đại chiến một trận,

cuối cùng hóa thành nguyên hình chết bởi trong biển lửa. . ."

"Mộc Liễu, ngươi cùng một đám nữ quỷ sẽ thủ vững Lan Nhược Tự, cuối cùng bị mấy trăm tên tu sĩ vây công, rơi vào đường cùng tự bạo nguyên thần, đem Lan Nhược Tự tính cả địch nhân tất cả đều vùi lấp ở phế tích bên trong. . ."

"Trư Cương Liệt, vận khí của ngươi vẫn còn tính không sai, mặc dù Đông Minh sơn bầy yêu tất cả đều bỏ mình, bất quá ngươi lại bị một vị Ma giáo đại năng hàng phục kéo đi làm tọa kỵ. . . Ngô, đừng hỏi ta vì cái gì hắn muốn nuôi một cái heo làm thú cưỡi, người phẩm vị mà!"

Như thế như thế như thế, một hơi miêu tả tất cả mọi người thê lương hạ tràng, vị này nương nương giảng được sinh động như thật hào hứng tràn đầy, cuối cùng còn rất nhàn nhã nhấp một hớp trà xanh, chỉ kém vỗ mép giường khẽ quát một tiếng "Muốn biết chuyện tiếp theo như thế nào lại nghe hạ hồi phân giải".

Nói đùa a, đây là nói đùa a, Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu bọn hắn hai mặt nhìn nhau, làm sao đều cảm thấy đây là tại nói hươu nói vượn, thế nhưng là lại không biết vì cái gì, tất cả đều có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Quỷ dị trong yên tĩnh, Xích tỷ muội rốt cục lấy lại tinh thần, đột nhiên nhìn một chút bên cạnh Hứa Tri Hồ, mặt mũi tràn đầy sâu lo nhắc tay đặt câu hỏi: "Ách, kia biết hồ đâu, biết hồ thế nào?"

"Biết hồ a. . ." Thạch Cơ Nương Nương rất tang thương thở dài một tiếng, không nói gì, cứ như vậy ưu thương nhìn xem Hứa Tri Hồ, muốn bao nhiêu ưu thương liền có bao nhiêu ưu thương, muốn bao nhiêu đồng tình liền có bao nhiêu đồng tình.

"Ây. . . Lăng trì? Thần hồn câu diệt? Ngũ mã phanh thây?" Hứa Tri Hồ rất hiểu kì kết quả của mình đến cùng là cái gì, bất quá vài giây đồng hồ sau hắn liền kịp phản ứng, "Đợi lát nữa, nương nương ngươi còn không có nói cho ta, vì cái gì chúng ta Đông Minh sơn sẽ đại nạn lâm đầu đâu."

"Bởi vì . . . Chiến loạn!" Thạch Cơ Nương Nương như có điều suy nghĩ ngẩn đầu, nhìn qua dần dần bị mây dày che chắn mờ nhạt trăng tròn, "Biết sao? Ngay tại nửa ngày trước đó, bản cung nhận được tin tức, Thục Sơn kiêm phái đã chính thức cùng Lục Bào lão tổ bên trong nam Ma giáo tuyên chiến. . ."

"Thục Sơn kiêm phái? Lục Bào lão tổ?" Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, thầm nghĩ cái này phong cách vẽ xoay chuyển giống như có chút nhanh, ta vừa mới còn đang Tây Du Ký cùng Thiến Nữ U Hồn bên trong chuyển đâu, kết quả một cái chớp mắt liền đổi thành Thục Sơn truyện sao?

"Không sai, chính là danh xưng thiên hạ chính đạo lãnh tụ một trong Thục Sơn kiêm phái, cùng vị kia danh xưng chí hung ma đầu Lục Bào lão tổ." Thạch Cơ Nương Nương lộ ra mấy phần ngưng trọng thần sắc, cho dù là nàng danh xưng đông cương mười Vạn Yêu Sơn đệ nhất nhân, nhưng đối đầu với Thục Sơn kiêm phái cùng Lục Bào lão tổ bức này đại năng, cũng không dám nói có bao nhiêu phần thắng rồi.

"Cho nên?" Hứa Tri Hồ còn có chút mơ hồ, "Bạn hắn đánh nhau liền đánh nhau tốt, quan chúng ta. . . Ách, đợi lát nữa, nương nương ý của ngài là, bạn hắn đánh lấy đánh lấy sẽ lan đến gần chúng ta đồng cương nơi này?"

"Không sai, quẻ tượng bên trong biểu hiện chúng ta đồng cương sẽ có đao binh tai ương, nhìn tình huống liền ứng ở trận này chiến loạn bên trên." Thạch Cơ Nương Nương bóp lấy ngón tay tính toán một lát, "Bởi vì cái gọi là, tổ chim bị phá không trứng lành, theo ta xem ra, rất có thể là Thục Sơn kiêm phái cùng Lục Bào lão tổ đem chiến hỏa lan tràn đến Đông Minh sơn một vùng, sau đó vị kia đại năng tiện tay ném đi món pháp bảo. . ."

Tốt a, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội hai mặt nhìn nhau, nhịn không được tưởng tượng một chút —

Hoàng hôn Đông Minh sơn, giữa không trung kiếm quang giao thoa pháp bảo oanh minh, mấy ngàn tên luyện khí sĩ người trong ma đạo chiến thành một đoàn,

sau đó ngay tại cái này một mảnh loạn chiến bên trong, vị kia Lục Bào lão tổ nổi giận gào thét, bỗng nhiên bắn ra hắn bản mệnh Linh Bảo Huyền Tẫn Châu, trong chốc lát đầy trời hắc vụ tràn ngập: "Mày trăng, bản tôn nhất định phải bảo ngươi. . . A, không có ý tứ, đánh trật. . . Ngô, giống như nện vào ngọn núi kia?"

Em gái ngươi a, nghĩ đến bức kia rất có vui cảm giác hình tượng, ở đây tất cả yêu ma quỷ quái, tất cả đều nhịn không được cùng nhau rùng mình, đổ mồ hôi một cái, chết không đáng sợ, nhưng là chết được như thế không hiểu thấu, nằm cũng trúng đạn cũng quá ủy khuất.

"Không có cách, Đông Minh sơn có lẽ chính là như vậy bị tác động đến, sau đó các ngươi liền có các loại kiểu chết." Thạch Cơ Nương Nương rất bất đắc dĩ nhún nhún vai, nhưng lại có chút tò mò nhìn Hứa Tri Hồ, "Bất quá nói đi thì nói lại, biết hồ a, ngươi nhìn giống như cũng không làm sao lo lắng?"

"Ta vốn là rất lo lắng, bất quá nương nương ngài đều trước thời gian nói ra." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, "Nói thẳng đi, ngài lần này lại dự định muốn ta làm cái gì, mới có thể hóa giải chúng ta Đông Minh sơn trận này kiếp nạn."

"Ngô, biết hồ, ngươi bị hai Yamamoto nguyên linh khí gột rửa về sau, quả nhiên linh căn tuệ sinh a." Thạch Cơ Nương Nương mỉm cười nhìn hắn, "Kỳ thật đâu, cũng rất đơn giản, đã những tên kia thích loạn chiến ném phi kiếm pháp bảo, như vậy chúng ta liền gặp chiêu phá chiêu, tìm kiện Tiên Thiên Linh Bảo cái gì, nghĩ biện pháp bảo vệ Đông Minh sơn, không cho bọn hắn xông tới không phải tốt?"

"Đây cũng đúng vậy a." Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội các nàng cùng một chỗ gật đầu, bất quá rất nhanh liền kịp phản ứng, "Đợi lát nữa, Tiên Thiên Linh Bảo, nương nương ngươi cho rằng đây là mười đồng tiền ba cân rau cải trăng a, tùy tiện liền có thể tìm tới sao?"

"Lúc đầu đương nhiên rất khó, bất quá nha, bản cung vừa vặn biết trong đó

một kiện hạ lạc." Thạch Cơ Nương Nương hiển nhiên đã sớm nghĩ kỹ, hững hờ lại cầm lấy một khối bánh nướng xốp, "Ngô, các ngươi nhưng biết, kia đã từng được xưng là yêu tộc Thánh bảo tụ yêu cờ?"

Tụ? Tụ yêu? Tụ yêu cờ?

Trong chốc lát, nghe được cái từ này, đừng nói là Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu các nàng thần sắc biến đổi, liền liền Hứa Tri Hồ cũng có loại nỗi lòng tôn kính cảm giác —

Tụ yêu cờ a, đây chính là đại danh đĩnh đinh tiên thiên pháp bảo a, năm đó Nữ Oa Nương Nương bởi vì bị Trụ Vương đùa giỡn, dưới sự phẫn nộ liền lấy ra cái này Tiên Thiên Linh Bảo, đưa tới Hiên Viên mỗ ba yêu, muốn các nàng mê hoặc Trụ Vương họa loạn Thương triều thiên hạ, sau đó Cửu Vĩ Hồ yêu liền hóa thân thành Tô Đát Kỷ. . . Ách, đợi lát nữa, chúng ta vừa mới là ở Thục sơn truyện đúng không, hiện tại lại biến Phong Thần Diễn Nghĩa sao?

Rất hiển nhiên, Xích tỷ muội cũng nghe qua đoạn chuyện cũ này, nhịn không được nhấc tay đặt câu hỏi: "Ngô, như vậy sau thì thế nào, tụ yêu cờ rơi xuống trên tay người nào?"

"Đương nhiên là bị Nữ Oa Nương Nương cấp cho Tô Đát Kỷ." Thạch Cơ Nương Nương khẽ gật đầu nói tiếp, "Tô Đát Kỷ cầm tới tụ yêu cờ về sau, liền lẩn vào Trụ Vương cung trong ý đồ mê hoặc hắn, tiếc rằng còn chưa tiếp cận Trụ Vương liền bị đuổi ra cung. . ."

"Phốc!" Hứa Tri Hồ vốn đang nghe được có tư có vị, chờ nghe đến đó đột nhiên liền phun ra, "Đợi lát nữa, cái này kịch bản không đúng, Tô Đát Kỷ bị Trụ Vương đuổi ra cung rồi?"

"Chuẩn xác mà nói, là bị Trụ Vương mẫu thân, cũng chính là đương triều Thái hậu đuổi ra cung." Thạch Cơ Nương Nương chững chạc đàng hoàng trả lời, "Kỳ thật, Trụ Vương là rất thích Tô Đát Kỷ, lần đầu gặp mặt liền muốn nạp nàng làm phi, chỉ tiếc hắn vị kia mẫu hậu, rất không thích Tô Đát Kỷ, ghét bỏ nàng

yêu bên trong yêu khí thân thể gầy yếu không rất nuôi lại không hiểu được quan tâm chiếu cố người. . ."

Phịch một tiếng, Hứa Tri Hồ lần này không phải phun sữa, mà là liên thủ bên trong sữa bò hộp đều nện trên mặt đất.

"Ngô, biết hồ, chẳng lẽ ngươi không biết Tô Đát Kỷ đoạn này sự tình?" Xích tỷ muội rất mê hoặc quay đầu nhìn hắn.

"Ách, ta biết. . ." Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt im lặng nhìn trời, qua rất lâu mới mặt mũi tràn đầy cổ quái thở dài, "Ta chính là cảm khái một chút, kia cái gì, quan hệ mẹ chồng nàng dâu quả nhiên là trên đời này đệ nhất vấn đề khó khăn không nhỏ a!"

Ai nói không phải đâu, ở đây tất cả nữ tính lập tức cùng nhau thở dài, liền liền Thạch Cơ Nương Nương thế mà cũng rất cảm khái thở dài một tiếng: "Cho nên nói, bản cung nhiều năm như vậy không có lấy chồng, không phải là bởi vì không gả ra được, mà là bởi vì. . . A, vì cái gì chúng ta sẽ giảng đến cái này, biết hồ a, đều tại ngươi, không cần mang rời khỏi chủ đề được không?"

Em gái ngươi a, đến cùng là ai ở mang rời khỏi chủ đề a?

Hứa Tri Hồ rất im lặng liều mạng mắt trợn trắng, tranh thủ thời gian kéo trở về: "Tốt a, tốt a, sau đó thì sao, Tô Đát Kỷ bị đuổi ra cung về sau, tụ yêu cờ hắn là cũng ở trên người nàng, sau đó chuyện gì xảy ra?"

"Sau đó, nàng liền đụng phải ngay tại trầm yêu trừ ma Thục Sơn kiêm phái!" Thạch Cơ Nương Nương cuối cùng trở lại chính sự đi lên, "Một phen đại chiến về sau, Tô Đát Kỷ chỉ còn lại một sợi tàn hồn, bị Thục Sơn kiêm phái bắt trở về, trấn áp ở Thục Sơn Tỏa Yêu Tháp dưới, bây giờ đã có mấy ngàn năm lâu."

Tốt a, muốn hay không dạng này loạn nhập a, Hứa Tri Hồ đã triệt để choáng: "Cho nên nói? Tụ yêu cờ ở Thục Sơn kiêm phái trong tay?"

"Không, theo bản cung biết, Thục Sơn kiêm phái lúc ấy cũng không có từ trên thân Tô Đát Kỷ tìm tới tụ yêu cờ." Thạch Cơ Nương Nương khẽ nhíu mày, "Cái này mang ý nghĩa, Tô Đát Kỷ ở gấp được Thục Sơn kiêm phái trước đó, đã vụng trộm đem tụ yêu cờ trốn đi, nguyên nhân chính là như thế, biết hồ các ngươi hiện tại phải làm, chính là. . ."

"Chính là?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội hai mặt nhìn nhau, đột nhiên có loại lệ nóng doanh tròng xúc động, "Ách, nương nương, ngài sẽ không phải là dự định để chúng ta đi Thục Sơn kiêm phái cứu Tô Đát Kỷ a?"

Trả lời! Thạch Cơ Nương Nương rất vui mừng nhìn xem bọn hắn, tựa như là đang nhìn một đám vì đồng cương hòa bình anh dũng hiến thân tráng sĩ.

Đừng nói giỡn, Hứa Tri Hồ có loại đem sữa bò hộp nện đổi phương trên mặt xúc động: "Khụ khụ, nương nương ngươi là đang nói đùa sao, chúng ta vốn là lo lắng Thục Sơn kiêm phái đánh tới nơi này đến, ngài hiện tại thế mà còn muốn chúng ta chủ động đưa hàng tới cửa?"

Chính là, chính là, Xích tỷ muội cùng Trư Cương Liệt bọn hắn cũng cùng nhau rùng mình, mẹ nó, đây chính là Thục Sơn kiêm phái a, danh xưng thiên hạ chính đạo lanh tụ một trong danh môn đại phái a, ngài muốn chúng ta đến đó cướp ngục cứu ra Tô Đát Kỷ, đây là chê chúng ta chết được không đủ nhanh sao, lại nói ngài làm gì không tự mình đi a?

"Ta ngược lại thật ra muốn đi." Thạch Cơ Nương Nương mỉm cười nhìn bọn hắn, "Vị kia Cửu Vĩ Hồ yêu Tô Đát Kỷ, cùng bản cung cũng coi là khuê mật khăn tay giao, nếu không phải bản cung mấy ngàn năm qua này tẩu hỏa nhập ma, thỉnh thoảng liền sẽ phát bệnh, đã sớm tự mình đi cứu nàng!"

Như thế ngừng lại một chút, nàng vừa tiếp tục nói: "Mà lại, ai bảo các ngươi đi cứng đỗi cứng, phải biết Tô Đát Kỷ mặc dù bây giờ chỉ còn một sợi tàn hồn, lại bị nhốt ở Tỏa Yêu Tháp bên trong, bất quá linh thức hắn là còn tồn giữ lại, các ngươi phải làm chính là nghĩ cách trà trộn vào Thục Sơn kiêm phái, lại nghĩ

biện pháp chui vào Tỏa Yêu Tháp, sau đó cùng nàng nội ứng ngoại hợp. . . Ân, có phải là rất đơn giản?"

Đơn giản ngươi cái quý a, Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn xem sau lưng một đám yêu ma quý quái: "Khụ khụ, nương nương ngươi xác định, Xích Xích Mộc tỷ Trư Cương Liệt bọn hắn có thể trà trộn vào Thục Sơn kiêm phái, trung thực giảng bọn hắn cái này thân yêu khí, cách vài trăm dặm đều có thể rõ ràng trông thấy."

"Cho nên a, bản cung đặc biệt vì các ngươi chuẩn bị dịch hình nặc khí phù." Thạch Cơ Nương Nương rất vui sướng từ trong ngực lấy ra một chồng Linh phù, "Chỉ cần đeo lên cái này Linh phù, các ngươi không chỉ có thể cải biến dung mạo, giấu kín lên yêu khí, liền liền toàn thân yêu lực cũng có thể chuyển hóa thành linh lực."

Thật hay giả, Xích tỷ muội cùng Trư Cương Liệt bọn hắn hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ nếu là như vậy, như vậy chui vào Thục Sơn kiêm phái vẫn còn có một chút khả năng.

"Đương nhiên là thật." Thạch Cơ Nương Nương chừng chạc đàng hoàng nhìn xem bọn hắn, "Bất quá, bản cung nhất định phải nhắc nhở các ngươi một câu, cái này Linh phù chỉ có thể duy trì năm tháng, mà lại Linh phù chỉ là vật ngoài thân, đến cùng như thế nào xảo diệu chui vào Thục Sơn kiêm phái, vậy còn muốn dựa vào chính các ngươi diệu kế."

"Ách, chỉ có năm tháng a." Xích tỷ muội nhịn không được thở dài, ngắn ngủi năm tháng, coi như chúng ta thuận lợi trà trộn vào Thục Sơn, đoán chừng cũng không có cách nào tiếp cận Tỏa Yêu Tháp đi.

"Không có việc gì, bản cung sẽ hết sức giúp các ngươi." Thạch Cơ Nương Nương rất có tự tin phất phất tay, "Vô luận là bối cảnh, thân thế, tài nguyên, nhân mạch, chỉ cần bản cung có thể cung cấp, tất cả đều sẽ vì các ngươi làm tốt."

"Nói là nói như vậy nha. . ." Xích tỷ muội cùng Mộc Liễu hai mặt nhìn nhau,

vẫn có chút do dự.

"Mà lại, thời gian thật có chút gấp gáp." Hứa Tri Hồ cũng tương tự rất im lặng, nghĩ lại vẫn cảm thấy việc này có chút nguy hiểm, "Lại nói, nương nương, chúng ta có hay không đừng Tiên Thiên Linh Bảo có thể tuyển, Thục Sơn kiếm phái a, loại này đại năng có chút trèo cao không lên a."

"Không được chọn. . ." Thạch Cơ Nương Nương rất vô tình biểu thị ra cự tuyệt, nhưng lại đột nhiên đứng lên, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nhìn xem bọn hắn.

Sau một khắc, nàng đột nhiên thu về hai tay, hướng phía đám người rất nghiêm túc thi lễ một cái: "Biết hồ, việc này không chỉ có dính đến Đông Minh sơn tồn vong, cũng quan hệ đến ta đông cương mười Vạn Yêu Sơn vô số sinh linh tính mệnh. . . Bản cung, liền xin nhờ chư vị!"

Đỗ mồ hôi một cái, bị loại này đột nhiên tới nghiêm nghị bầu không khí khiến cho chân tay luống cuống, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội bọn hắn không khỏi ngạc nhiên im lặng, mặt mũi tràn đầy cổ quái hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không biết nên cái gì cho phải.

Bất quá sững sốt vài giây đồng hồ, cũng không biết là ai dẫn đầu, Trữ Cương Liệt bọn hắn tất cả đều căng thẳng sát khí nhảy dựng lên: "Ngươi bò....ò..., sợ cái quỷ a, không phải liền là Thục Sơn kiếm phái sao, đi thì đi. . . Lại nói, thật đợi đến Thục Sơn kiếm phái cùng Lục Bào lão tổ đánh tới đông cương đến, chúng ta còn không phải như thường muốn chơi xong sao?"

Chính là, chính là, Xích tỷ muội cũng ở bên cạnh lòng đầy căm phẫn, thuận tay lại từ dưới lèn vát rút ra kia hai thanh khâm đao đến: "Ghê tởm a, luân gia mới không muốn lưu tại nơi này khoanh tay chịu chết, đến lúc đó táng thân biển lửa, chết được hoàn toàn thay đổi toàn thân cháy đen khó coi như vậy. . ."

Không sai, không sai, Mộc Liễu đồng dạng tức giận bất bình, tóc mai ở giữa xanh biếc lá non đều giận đến phát run: "Lẽ nào lại như vậy a, luân gia vừa mới

liên hệ vương phán quan, một hơi đặt trước mươi cái đầu thai danh ngạch, đều đàm tốt giá đánh cái chiết khẩu bảy mươi phần trăm. . . Hừ hừ, ai dám lúc này quấy rầy luân gia làm ăn tích lũy linh thạch, luân gia sẽ liều mạng với kẻ đó!"

Uy uy uy, tỷ tỷ, các ngươi chú ý trọng điểm có phải là sai rồi?

Hứa Tri Hồ rất im lặng yên lặng oán thăm, nhưng là bất kể nói thế nào, Đông Minh sơn bầy yêu cùng Lan Nhược Tự nữ quý các muội tử bầu không khí đã bị đầy đủ điều động, chỉ chờ ra lệnh một tiếng liền muốn tập thể xuất động binh phát Thục Sơn.

"Ừm ừ, các ngươi yên tâm đi thôi." Thạch Cơ Nương Nương rất cảm động nhìn xem bọn hắn, thuận tiện còn lấy khăn tay ra xoa xoa nước mắt.

Ngược lại là lúc này, Xích tỷ muội oán giận nửa ngày về sau, đột nhiên lại nhớ tới một vấn đề: "A, đợi lát nữa, nương nương, ngài vừa rồi chỉ nói như thế nào để chúng ta trà trộn vào Thục Sơn kiêm phái, kia biết hồ đâu, biết hồ nên làm cái gì?"

"Cái này dễ xử lý, so với các ngươi dễ làm nhiều." Thạch Cơ Nương Nương mỉm cười nhìn xem Hứa Tri Hồ, "Hắn là nhân tộc nha, trên thân không có chút nào yêu khí, vừa vặn có thể đơn độc hành động, trên thực tế. . ."

"Trên thực tế?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại "Loại thời điểm này chạy trốn là được rồi" dự cảm, nhất là nhìn thấy đối phương ác thú vị tiểu dung về sau.

Quả nhiên sau một khắc, liền thấy vị kia nương nương rất chân thành rất nghiêm túc nhìn xem hắn, sau đó chững chạc đàng hoàng vươn tay, rất vui mừng vỗ vỗ bả vai hắn ——

"Biết hồ a, ngươi có hay không nghĩ tới, muốn đi Thục Sơn kiêm phái bái sư đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 75: Đây Chính Là Thục Sơn

075 đây chính là Thục Sơn

Tháng sáu, đầu hạ, Côn Ngô nam bộ đại loạn!

Mấy ngàn năm qua được vinh dự thiêng hạ chính đạo lãnh tụ một trong, cùng Tây Côn Luân thánh đìnhd đặt song song vai Thục Sơn kiêm phái, đột nhiên tuyên bố lệnh truy nã truy sát ma đạo cự phách Lục Bào lão tổ, nghe nói nguyên nhân gây ra là Thục Sơn kiêm phái tử thanh song kiêm một trong mất trộm, mà người hiềm nghi trực chỉ Lục Bào lão tổ. . .

Khụ khụ, cái nào đó tròn vo nồi cơm điện biểu hiện, cái này thật không phải ta làm, mặc dù ta cũng rất muốn á!

Tốt a, mặc kệ tình hình thực tế như thế nào, thân là bên trong nam Ma giáo giáo chủ Lục Bào lão tổ, tự nhiên cũng là không cam lòng yếu thế làm chính diện, song phương tuy nói còn miễn cưỡng bảo trì khắc chế cẩn thận thăm dò, nhưng cục bộ ma sát đã càng ngày càng dày đặc, mắt thấy tùy thời đều muốn tăng lên thành chiến tranh toàn diện, đem toàn bộ Côn Ngô nam bộ đều cuốn vào trong chiến loạn.

Giờ này khắc này, thiêng hạ phong vân biến ảo khó lường, mặc dù nguy cơ trùng trùng, nhưng cũng chính là thời thế bối dưỡng anh hùng thời điểm, bởi vì cái gọi là, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, tự có tiểu nhân vật ở thời khắc mấu chốt này đột nhiên thức tỉnh, nhiệt huyết sôi trào tu luyện kéo lên nghịch mệnh hôm nào, thuận tiện nhất được các loại pháp bảo linh vật kim thủ chỉ cái gì —

Đông Nam nhỏ quận thương ngô trong thành, vừa mới bị từ hôn lập xuống ước hẹn ba năm thiếu niên, rất khiếp sợ nhìn xem một viên xanh biếc dây leo chiếc nhẫn, sau đó một vị mỹ mạo ngự tỷ cứ như vậy từ trong giới chỉ bay ra: "Ngô, bản tôn chính là trong nhẫn Tiên Thiên Mộc Linh, nữ tử hấp thụ ngươi linh khí, làm hại ngươi tu vi không tăng mà lại giảm đi... Cũng được, liền để bản tôn giúp ngươi một tay, bái nhập chính đạo Thục Sơn kiêm phái như thế nào?"

Phương bắc rét lạnh trên cánh đồng hoang, tỳ nữ sở sinh nhận hết gia tộc lặng lẽ cơ khố thanh niên kinh ngạc cúi đầu, nhìn xem mình con kia Thanh Ngưu tọa ky mở miệng nói chuyện: "Chủ nhân, ngươi cũng đã biết ngươi kiếp trước chính là Huyền Thiên Thần Vương, chỉ vì lọt vào phản tặc vây công, lưu lại một sợi thần hồn chuyển thế... Không có việc gì, chúng ta đi trước Thục Sơn kiêm phái một chuyến, lấy ra ngươi di thất ở nơi đó bản mệnh Nguyên bảo, lại đi tìm gọi Chức Nữ muội tử..."

Thục Sơn kiêm phái sơn môn dưới, lúc sinh ra đời mệnh cách quỷ dị kiên cường thiện lương bé gái mồ côi, váy đỏ nhanh nhẹn trần trụi hai chân từng bước một đi hướng sơn môn, đối mặt với Thục Sơn phái vừa lúc xuất hành Bạch Tử Họa... Không đúng, mày trắng chưởng giáo, nàng ánh mắt kiên nghị quỳ mopies xuống đất: "Tiểu nữ hoa ngàn đóa, a tìm ân nhân, khẩn cầu bái nhập Thục Sơn môn hạ, mời chưởng giáo thành toàn!"

Uy uy uy, các ngươi tiết tháo đâu?

Tốt a, dứt bỏ trổ lên những này không tiết tháo chui vào hành động không đề cập tới, cũng mặc kệ một vị nào đó nương nương vì giúp bọn hắn che lấp ra nhiều ít lực, giờ này khắc này Côn Ngô nam Hạ Châu trên không, Hứa Tri Hồ chính mặt mũi tràn đầy cổ quái nhìn qua ngoài cửa sổ ráng chiếu, thuận tiện hồi tưởng đến Xích tỷ muội đoạn thời gian trước nói Thục Sơn tình báo...

Chạng vạng tối dưới trời chiều, to lớn như trường kình thanh quang tiên thuyền, chính xuyên qua ở đây trời xích hồng ráng đỏ bên trong, hướng phía

mấy ngàn dặm bên ngoài chính đạo thánh địa Thục Sơn bình ổn chạy tới, mặc dù cũng không có bao nhiêu lực phòng ngự có thể nói, nhưng ven đường gặp được luyện khí sĩ tất cả đều nghiêm nghị nhường ra đường đi, thậm chí có nhân chủ động ngự kiểm tùy hành hộ tống đoạn đường, chỉ vì đây là Thục Sơn kiểm phái độc hữu tiên thuyền pháp khí.

Trên thực tế, hàng năm cuối tháng năm đầu tháng sáu, đều sẽ có mấy chiếc dạng này Thục Sơn tiên thuyền tiến về Côn Ngô các nơi, chuyên môn vận chuyển những cái kia muốn tiến về Thục Sơn nhưng lại tu vi không đủ tán tu cùng nhập môn người, về phần những tán tu này cùng nhập môn người tại sao muốn tiến về Thục Sơn, cái này liền không nói được rồi, có lẽ là vì bái sư, có lẽ là vì làm việc, có lẽ là vì chiêm ngưỡng chính đạo tông môn. . .

Cho nên, ở vị kia xà tinh bệnh nương nương chỉ điểm, thân phận hôm nay là "Đi ra ngoài hàn môn muôn bái nhập Thục Sơn trăm yêu trừ ma kèm phục hưng gia tộc" Hứa Tri Hồ, vài ngày trước tại mượn nhờ pháp thuật hơi cải biến dung mạo về sau, liền thuận lợi dựng vào chiếc này Thục Sơn tiên thuyền.

Nói thực ra, ngay từ đâu ngồi như vậy cao đại thượng đạo môn vận chuyển pháp khí, hắn thật đúng là có chút ít kích động, nhưng là cũng không lâu lăm liền phát hiện ——"A? Thứ này, giống như cùng đường sắt cao tốc cũng kém không nhiều a!"

Không sai a, từ bên ngoài nhìn rất cao đại thượng tiên thuyền, kỳ thật nội bộ cũng liền chuyện như vậy, mấy trăm tên tán tu cùng nhập môn người đem tiên thuyền nhét tràn đầy, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, ăn ăn, tán gái tán gái, thỉnh thoảng còn có vị trung niên tiên thương đẩy chiếc xe nhỏ, từ nguyên bản liền rất hẹp trong thông đạo chen quá khứ, rất có tiết tấu hô hào —

"Linh nguyên đan muốn nha? Tiên kiếm vật liệu sơ giai pháp khí Thục Sơn địa đồ môn phái giới thiệu tư liệu, muốn nha?"

Ách, hình tượng này thật tốt nhìn quen mắt, Hứa Tri Hồ nhịn không được

khóe mắt có chút run rẩy, một bên cảm khái mỹ hảo tưởng tượng triệt để vỡ vụn, một bên cũng đang hồi tưởng Xích tỷ muội cho Thục Sơn tình báo, bất kể nói thế nào, trước làm rõ ràng Thục Sơn kiêm phái tình huống cẩn kẽ, bái sư xác suất thành công cũng sẽ hơi lớn một điểm, mặc dù vẫn là cơ hồ bằng không. . .

Trên thực tế, dứt bỏ những tin tình báo này tính chính xác không đề cập tới, chí ít có thể đạt được một cái kết luận —— Thục Sơn kiêm phái a, quả nhiên rất cao đại thượng, quả nhiên rất cao đại thượng, quả nhiên rất cao đại thượng. . . Ân, chuyện quan trọng nói ba lần!

Cái này Thục Sơn kiêm phái, danh xưng thiên hạ chính đạo tông môn lãnh tụ một trong, từ sáng lập mới bắt đầu đến nay đã có dài dằng dặc vài vạn năm, nội tình thâm hậu đến khó có thể tin, pháp khí đan dược linh thạch bí tịch đếm mãi không hết, thường thường chỉ cần một tiếng hiệu lệnh, toàn bộ Côn Ngô nam bộ từng cái tông môn tất cả đều hướng ứng theo.

Về phần môn phái nội bộ, bây giờ đệ tử gần ngàn người, tất cả đều là linh căn siêu quần bạt tuy tu chân thiên tài, lại thêm các loại đan dược không cần tiền giống như bồi dưỡng bồi dưỡng, tu hành một năm có thể bù đắp được môn phái bình thường mười năm, trong đó càng có kiệt xuất nhất mười hai vị chân truyền đệ tử, mỗi người đều có địa nguyên trung giai tu vi, đủ để cùng môn phái khác chưởng môn chống đỡ được.

Đương nhiên, nói đến Thục Sơn kiêm phái, nhất định phải nâng lên vị kia khiến người nỗi lòng tôn kính mà trắng chân nhân, vị này Thục Sơn kiêm phái đương nhiệm chưởng giáo, nghe nói uy vọng cao đến khó có thể tin, càng ở mấy trăm năm trước đã đột phá đến Thiên Nguyên đỉnh phong, Đông Minh sơn bảy giờ tu vi cao nhất Xích tỷ muội, ở trước mặt hắn đừng nói phản kháng, đều có thể tại loại này uy áp hạ bệ ra khâm đao, đều có thể nói là kỳ tích. . .

Nói như vậy, một lời lấy khái chi, Thục Sơn kiêm phái địa vị, thì tương đương với Hứa Tri Hồ hiểu rõ bên trong dầu hỏa bên trong hóa đá, danh xưng thế giới top 500 xí nghiệp, muốn lũng đoạn liền lũng đoạn, phải thêm giá liền

tăng giá, muốn mua năm trăm vạn đèn treo liền mua năm trăm vạn đèn treo, không có cách, có tiền có thể có người có địa vị có thực lực, chính là như vậy tùy hứng!

"Cho nên nói, nhà ta áp lực rất lớn a." Đợi đến lật hết toàn bộ tư liệu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể yên lặng móc ra một hộp sữa bò an ủi.

Tốt a, đừng nói trước ẩn nấp hành động một khi bại lộ, có thể hay không bị truy sát đến chân trời góc biển, hiện tại vẫn đề là, Thục Sơn kiếm phái như vậy cao đại thượng, hàng năm đến bái sư đệ tử nhất định có thể đánh võ đầu, vén vẹn chiếc này tiên trên thuyền đoán chừng liền có gần một nửa là đến bái sư... Ách, xin hỏi dưới loại tình huống này, nhà ta liền cái chiểu minh thuật cũng sẽ không tu đạo thái điểu, muốn làm sao mới có thể thuận lợi bái nhập Thục Sơn đâu?

Hết lần này tới lần khác vị kia nương nương, đổi Xích tỷ muội Mộc Liễu các nàng chiểu cố nhiều hơn, thậm chí không tiếc làm ra hoa gì ngàn đóa thân thế đến, thế nhưng là đến nhà ta nơi này thời điểm, thế mà liền một kiện hộ thân pháp bảo đều không có, chỉ là rất nghiêm túc biểu hiện: "Biết hồ a, kỳ thật nhiều người như vậy bên trong, bản cung đối ngươi nhất có lòng tin..."

"Uy uy uy, ngươi cho rằng dạng này thuận miệng nói, ta liền sẽ tiểu vũ trụ lên cao đến giác quan thứ sáu sao?" Hồi tưởng lại vài ngày trước cáo biệt lúc tình cảnh, Hứa Tri Hồ thật nhịn không được yên lặng oán thầm, "Tốt a, tốt a, kỳ thật cũng không nhất định phải bái sư đúng không, có lẽ ta có thể ở Thục Sơn mở quán cơm nhỏ, dù sao có nồi nồi ở."

Nói đến nồi nồi, hắn nhịn không được quay đầu, nhìn một chút bên cạnh vùng núi bao, kia cái gì, bởi vì lúc trước hai núi sát nhập mang đến phúc lợi, nồi nồi cùng Tiểu Thiến cũng rất thuận lợi lại lần nữa tăng lên, ngược lại là cho hắn tiết kiệm được một số lớn linh thạch.

Nhưng mà, tuy nói đều thuận lợi tăng lên, nhưng nồi nồi biến hóa cũng không tính lớn, chỉ là vốn có thần thông lại lấy được cường hóa; ngược lại là mơ

mơ màng màng Tiểu Thiến, lần này sau khi tăng lên cũng không biết có phải là CPU đổi mới, thế mà lập tức nhiều mấy loại thiên phú thần thông, hơn nữa còn đều là rất kỳ quái. . .

Âm! Hắn nơi này chính suy nghĩ đâu, bình ổn hành sử thanh quang tiên thuyền, lại tại giờ phút này đột nhiên không có dấu hiệu nào giảm tốc.

Sau một khắc, không đợi đám người kịp phản ứng, liền nghe được một cái không tình cảm chút nào thanh âm vang vọng cả chiếc tiên thuyền: "Chư vị đồng đạo, tiên thuyền sắp đến Thục Sơn. . ."

Đến rồi? Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc, mặt mũi tràn đầy hiếu kì từ trong cửa sổ nhìn ra ngoài, vén vén vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn trông thấy kia mãnh liệt trong mây mù hùng vĩ cảnh tượng lúc, dù là đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là không cách nào khống chế hít một hơi lạnh khí —

Mấy ngàn trượng bên ngoài, như Xích Hỏa sôi trào mãnh liệt vô biên trong mây, một tòa cự đại đến che khuất bầu trời treo ngược sơn phong, cứ như vậy tản ra vô cùng vô tận mãnh liệt thanh quang, như là không nặng chút nào giống như lơ lửng trong hư không, phảng phất toàn bộ thiên địa đều lấy nó làm trung tâm, vạn vật đều ở hướng nó cung bái thăm hỏi. . .

Mà liền tại cái này to lớn treo ngược sơn phong chung quanh, lại có mấy mươi tòa đồng dạng treo ngược hơi nhỏ hơn sơn phong, như là chúng tinh cung nguyệt giống như vây quanh chủ phong, vòng đi vòng lại vờn quanh xoay tròn, hoàng hôn ráng chiều tắm rửa dưới, lấy ngàn mà tính quang mang bay múa xoay quanh ở ngọn núi này ở giữa, hoặc hóa thành quán triệt thiên địa trường hồng, hoặc như là khoan thai bay lượn bạch hạc, đem thiên địa đều làm nổi bật đến một mảnh trong trẻo. . .

Nga Mi bàng bạc! Quỷ phủ thần công! Hạo nhiên chính khí!

Dù là ở trong phim ảnh xem qua bao nhiêu đặc hiệu, nhưng giờ phút này trực diện lấy như thế khó có thể tin nga cảnh tượng, Hứa Tri Hồ vẫn là thấy nỗi

lòng tôn kính nhìn mà phát khiếp, mà cho dù hiện tại cách mấy ngàn trượng xa, hắn vẫn như cũ có thể cảm giác được loại kia chỉ thuộc về Thục Sơn kiêm phái hạo nhiên kiêm khí, như là kinh đào hải lăng giống như oanh minh mà đến, để cho người ta thần hồn đều ở không cách nào khống chế run rẩy. . .

Cái này, chính là Thục Sơn a!

Trên thực tế, thăng đến thanh quang tiên thuyền chậm rãi tới gần kia gần nhất treo ngược sơn phong, đồng thời bình ổn bỗ neo ở lâm thời trên bến tàu, Hứa Tri Hồ vẫn khó có thể tin choáng hô, bị một đoàn tán tu xen lẩn hạ phi thuyền, thăng đến bên cạnh một cái luyện khí sĩ đang hàn một chút, hàn lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh lấy lại tinh thần.

Giờ này khắc này, tiên trên thuyền hành khách cũng sớm đã rời đi, rộng lớn lâm thời trên bến tàu, vậy mà trống rỗng lặng ngắt như tờ, chỉ có mấy đạo kiêm quang thỉnh thoảng từ bên trên ngọn núi gào thét bay qua, mà đập vào mi mắt, thì là ngoài mấy trăm trượng cao vút trong mây thương Thúy Sơn phong, linh khí nồng nặc giống như thủy triều đổi diện vọt tới. . .

"Ngô, liền xem như phía ngoài nhất thứ phong, thế mà cũng có dạng này linh khí nồng nặc?" Hứa Tri Hồ hít một hơi thật sâu, đột nhiên cảm thấy cùng loại này tu luyện bảo địa so ra, Đông Minh sơn quả thực chính là sương mù bên trong kinh thành.

Như thế cảm khái, hắn rất mờ mịt đánh giá bốn phía, trong lúc nhất thời nhưng lại không biết tiếp xuống nên làm cái gì, ngược lại là lúc này, vừa vặn có vị tiên phong đạo cốt trung niên luyện khí sĩ đi ngang qua bến tàu, còn rất hiểu kì đánh giá hắn một chút. . .

"Ách, lão huynh, không có ý tú a." Thật vất vả bắt được cái người sống, Hứa Tri Hồ nhanh lên đi ngăn lại, "Làm phiền, làm phiền hỏi một chút, nếu như ta muốn đi Thục Sơn kiêm phái bái sư, xin hỏi nên. . ."

Oanh!

Còn chưa kịp hỏi xong, liền nghe được một tiếng oanh minh tiếng vang!

Trong chốc lát, tính ra hàng trăm hình dáng tướng mạo khác nhau luyện khí
sĩ, tựa như là đột nhiên từ dưới đất trống rỗng toát ra, hội tụ thành nô hải triều
dâng kinh đào hải lăng, khí thế hung hăng đột nhiên nhào về phía hǎn!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 76: Đây Không Phải Thục Sơn

076 đây không phải Thục Sơn

Đáng chết! Bị, bị khám phá!

Dưới trời chiều treo ngược sơn phong trên bến tàu, nhìn xem tính ra hàng trăm luyện khí sĩ khí thế hùng hổ đánh tới, Hứa Tri Hồ trực tiếp trọn mắt hốc mồm, phản ứng đầu tiên chính là nội ứng thất bại, thứ hai phản ứng chính là Nương Nương quả nhiên không đáng tin cậy, thứ ba phản ứng chính là trốn. . .

Ách, đã tới không kịp chạy trốn!

Trong chốc lát, cái này một đoàn luyện khí sĩ đã sớm như là hồng thủy mãnh thú, ba tầng trong ba tầng ngoài đem hắn triệt để vây khốn, mỗi người đều tranh nhau chen lấn đầy mặt cuồng nhiệt, đằng đằng sát khí thế như mãnh hổ, các loại rỗng giận gào thét như là lôi điện oanh minh, vang vọng toàn bộ bến tàu ——

"Đạo hữu, ngươi là đến bái sư sao? Vậy liền đúng, tại hạ nhận biết Thục Sơn kiếm phái Trần trưởng lão, có thể giúp ngươi dẫn tiến một chút, chỉ cần Trần trưởng lão một câu, để ngươi trực tiếp tiến Thục Sơn kiếm phái cũng không có vấn đề gì, chỉ bất quá cái này dẫn tiến phí nha. . ."

"Vị đạo hữu này, ngươi đừng nghe hắn nói bậy, hàng năm đến Thục Sơn bái sư ngươi không có năm ngàn cũng có ba ngàn, chỉ riêng xếp hàng liền muôn đứng hàng hai tháng, tới tới tới, ta chỗ này có cái 888 trình tự hào, số lượng may mắn còn rất cao, ngươi như thực tình muốn, 8888 linh thạch cầm đi!"

"Đồ khốn, các ngươi dạng này lừa gạt người trẻ tuổi thật được không? Đạo

hữu a, ngươi vẫn là nghe ta, ta chỗ này có một phần tài liệu cẩn kẽ, ghi chép Thục Sơn kiêm phái bao năm qua đến nhập môn khảo đế, còn có các vị trưởng lão yêu thích khẩu vị, ngươi bây giờ mua, ta còn có thể phụ tặng một phần Thanh Tâm hoàn, giúp ngươi ở trước khi thi buông lỏng tâm tình thi ra tốt trạng thái. . ."

Mẹ nó, cái này đều, đây đều là cái quỷ gì a?

Hứa Tri Hồ trong đám người liều mạng giãy dụa, lệ nóng doanh tròng im lặng nhìn trời, mấy cái ý tứ a, tiên nhân khiêu, hào con buôn, bán khảo thí tư liệu, nơi này thật là Thục Sơn sao, nói xong chính đạo tông môn lãnh tụ đâu, nói xong hạo nhiên chính khí trảm yêu trừ ma đâu, nơi này đều nhanh biến thành lừa đảo đất tập trung, liền không người đến quản quản sao?

"Đủ rồi! Các ngươi bọn gia hỏa này, liền thật không sợ Thục Sơn kiêm phái đến đây hỏi tội sao?" Ngược lại là lúc này, liền thấy một cái đại hán mặt đỏ mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, rất bất bình đẩy ra những tên kia, "Vị đạo hữu này, ngươi không cần để ý tới bọn hắn, nếu không phải Thục Sơn kiêm phái gần đây vội vàng cùng Lục Bào lão tổ giao chiến, sớm đã đem bọn hắn đuổi ra Thục Sơn."

Cám ơn trời đất, cuối cùng còn có cái đáng tin cậy gia hỏa, Hứa Tri Hồ nhịn không được thở dài nhẹ nhõm, hướng vị này bênh vực lẽ phải đại hán chắp tay một cái: "Ách, đa tạ lão huynh ngươi, có thể hay không lại phiền phức ngại một chút, nói cho ta muốn làm sao đi Thục Sơn kiêm phái?"

"Dễ nói, dễ nói." Đại hán mặt đỏ rất phóng khoáng phất phất tay, nhưng là đánh giá hắn vài lần, nhưng lại nhịn không được khẽ cau mày nói, "Bất quá đạo hữu a, xin thứ cho ta nói thẳng, lấy tu vi của ngươi cùng linh căn, muốn thuận lợi bái nhập Thục Sơn kiêm phái, chỉ sợ. . ."

"Ai nói không phải đâu?" Hứa Tri Hồ cũng rất có đồng cảm thở dài.

"Không có việc gì, không có việc gì." Đại hán mặt đỏ vỗ vỗ vai của hắn biểu hiện an ủi, nghĩ lại như có chút suy nghĩ nói, "kỳ thật đâu, nếu như

ngươi chỉ là dự định tới tu hành học nghệ, thật cũng không tất yếu nhất định phải tiến Thục Sơn kiếm phái. . ."

"A? Lão huynh ý của ngài là?" Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc ngẩng đầu.

"Ý của ta là, có thể biến báo một chút mà" đại hán mặt đỏ đột nhiên rất trung hậu cười ha ha, lộ ra 8 cái răng trắng, "Thực không dám giấu giếm, ta ở phụ cận mở nhà Thục Sơn đạo pháp nghiên tu quán, chỉ cần ba tháng liền có thể học đủ xuất sư, cam đoan chí ít năm giữ một môn Thục Sơn đạo pháp, bao học bao sê, sẽ không lui khoản. . ."

Phốc! Hứa Tri Hồ trực tiếp liền phun ra, đậu xanh, lão huynh ngươi trước kia ở Thiếu Lâm tự bên cạnh mở qua võ quán sao?

Thiếu Lâm tự là cái gì, đại hán mặt đỏ rất mê hoặc lâm bẩm, nhưng là cái này không trở ngại hắn lôi kéo Hứa Tri Hồ tiếp tục nhiệt tình chào hàng: "Tới tới tới, ngươi tới thử huấn một chút liền biết, ta cùng ngươi giảng, thật, chúng ta đạo pháp lão sư, đều là từ Thục Sơn kiếm phái giá cao mời đến, cam đoan hàng thật giá thật, mà lại học thành sau cùn. . . Uy uy uy, ta còn chưa nói xong đâu!"

Không cần, tạ ơn, ngài tiếp tục lừa gạt kế tiếp đi!

Hứa Tri Hồ rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian cầm lấy vùng núi bao đi, vẫn để là chung quanh đám người kia làm sao chịu bỏ qua hắn, tất cả đều đại hô tiểu khiếu vây quanh, nhất là vị kia đại hán mặt đỏ giảng được hưng khởi, còn không biết từ chỗ nào xuất ra một lón chồng truyền đơn, rất nhiệt tình cứng rắn muốn đưa cho hắn. . .

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ bị chen lấn choáng đầu hoa mắt, chỉ có thể mặt mũi tràn đầy cổ quái giải khai vùng núi bao: "Tốt a, nếu là như vậy, vậy cũng đừng trách ta thả nỗi. . ."

Oanh!

Không đợi hắn tới kịp động thủ, liền thấy một đạo màu xanh điện quang gào thét rơi đậm, đột nhiên đánh vào bên ngoài hơn mười trượng trên vách núi!

Trong chốc lát, toàn bộ vách núi chia năm xẻ bảy, vô số đá vụn như là thác nước trút xuống, tràn ngập bụi mù như là mãnh liệt sóng dữ, hướng phía bốn phía điện cuồng khuếch tán ra.

"Ây . ." Ngay tại hỗn loạn bên trong đám người lấy làm kinh hãi, theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó chờ bọn hắn nhìn thấy trong hư không tình cảnh lúc, đột nhiên liền cùng nhau hít một hơi lạnh khí, lập tức rất thức thời ngậm miệng lại.

Hoàn toàn tối xuống trong bầu trời đêm, một chiếc to lớn như sơn nhạc kim quang lâu thuyền, cứ như vậy nguy nga hạo nhiên lơ lửng ở ngoài sáng dưới ánh trăng, che kín vô số tiên pháp đạo văn lâu thuyền kim quang lấp lánh, chừng dài hai trăm trượng rộng ba mươi trượng, chính giữa Ngũ Trảo Kim Long pho tượng tựa như Chân Long, chiếm cứ đang phấp phới như mây màu trắng cánh buồm bên trên, bỗng nhiên ngửa đầu thét dài một tiếng. . .

Trong chốc lát, long ngâm tiếng thét dài bên trong, toàn bộ bến tàu đều lặng ngắt như tờ!

Vén venet sau một khắc, liền thấy một vị ngũ thải váy áo cao lãnh mỹ nhân, từ như mây cánh buồm sau chậm rãi chuyển ra, ánh mắt như điện quan sát phía dưới, nhưng lại bỗng nhiên thanh hát một tiếng: "Lẽ nào lại như vậy! Các ngươi bọn chuột nhắt, dám ở ta Thục Sơn kiếm phái ngoại chiêu dao đánh lừa!"

Yên tĩnh, quý dị yên tĩnh, sau đó. . . Tránh!

Chỉ dùng một phần ba giây, vừa mới còn vây quanh Hứa Tri Hồ một đoàn gia hỏa, đột nhiên liền rất thẫn kỳ biến mất, chỉ để lại đầy trời phất phoi lá rụng bên trong, Hứa Tri Hồ rất im lặng ngẩng đầu, nhìn xem kia chiếc nguy nga hạo nhiên lâu thuyền, cùng lâu thuyền bên trên vị kia nhìn rất cao lạnh mỹ nhân. . .

"Đi theo ta!" Ngay sau đó, vị kia cao lãnh mỹ nhân lạnh như băng phất phất ống tay áo, lập tức liền có một trương cầu thang mạn từ trên trời giáng xuống.

"Bên trên? Đi lên?" Bị nàng loại kia không dung kháng cự ngữ khí miếu sát, Hứa Tri Hồ sững sốt vài giây đồng hồ về sau, vẫn là thành thật nắm lấy cầu thang mạn bò lên trên lâu thuyền.

Trên thực tế, khoảng cách gần tiếp xúc dưới, chiếc này kim quang lâu thuyền thậm chí so vừa rồi nhìn về nơi xa lúc còn muôn rộng rãi khí quyển, rộng lớn bằng phẳng boong tàu đủ dung nạp mấy trăm người, buồm trắng như mây đón gió phồng lên, mà đầu kia nếu có linh thức Ngũ Trảo Kim Long liền quay quanh ở đứng vững cột buồm bên trên, hai mắt thả ra mấy chục trượng kim quang.

Giống như rất cao đại thượng a, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cắm, lại nhìn xem đối diện vị kia lạnh như băng mỹ nhân: "Ách, vị sư tỷ này, tại hạ là . . ."

"Không cần nói nhiều." Vị kia cao lãnh mỹ nhân trực tiếp đánh gãy hăn, băng lãnh khuôn mặt bên trên tựa như là luồng không khí lạnh phụ thể, "Mỗi tương lai ta Thục Sơn bái sư đệ tử, đều muốn lúc trước hướng Thục Sơn vẫn tâm điện tiếp nhận trắc nghiệm khảo tra, ngươi nếu là không có vấn đề gì, cái này theo ta cùng đi chứ."

Tốt a, có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể biểu hiện ta không có cái gì vấn đề.

Sau đó sau một khắc, vị này cao lãnh mỹ nhân nhẹ nhàng khẽ vỗ ống tay áo, cũng không thấy được nàng có hành động gì, vừa mới còn lơ lửng ở trong trời đêm kim quang lâu thuyền, cứ như vậy oanh minh rung động chậm rãi chuyển hướng, Vân Phàm bay phất phoi mượn nhờ cuồng phong, hướng phía xa một tòa treo ngược sơn phong chạy tới.

"Nơi đó, chính là vẫn tâm điện sao?" Hứa Tri Hồ xa xa nhìn qua toà kia treo ngược phong, có điểm tâm hư sờ sờ ngực, nghĩ nghĩ đột nhiên kịp phản ứng,

"Ách, sư tỷ, ta mạo muội lại xác nhận một lần, chúng ta môn phái là Thục Sơn kiếm phái, không sai a?"

"Ngươi cứ nói đi?" Cao lãnh mỹ nhân lạnh lùng nhìn hắn một cái, băng lãnh trong giọng nói lại mang theo không cách nào che giấu cảm giác tự hào, "Cái này Thục Sơn phía trên, ngoại trừ chúng ta Thục Sơn kiếm phái, còn có ai dám tự xưng là Thục Sơn một mạch?"

"Vậy nhưng nói không chính xác . ." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, thầm nghĩ vừa rồi ta liền thấy năm sáu nhà, cái gì Thục Sơn đạo pháp nghiên tu ban, cái gì Thục Sơn hạ viện Thục Sơn ngoại viện Thục Sơn Nam Viện, làm không tốt liền Thục Sơn kiếm phái thành thị học viện đều có.

Tốt a, nói hươu nói vượn về nói hươu nói vượn, giờ này khắc này kim quang lâu thuyền ở đì thuyền chỉ chốc lát về sau, cũng đã ở phía đông nam toà kia treo Phù Sơn phong phụ cận chậm rãi dừng lại, từ cao tới vài trăm mét bầu trời đêm nhìn xuống, có thể rõ ràng trông thấy phía dưới mây mù bao phủ treo Phù Sơn phong chính giữa, có một tòa thanh quang lấp lánh lưu chuyển rộng rãi Tiên cung —

Mờ nhạt minh nguyệt phía dưới, toà này chiếm diện tích chừng mấy ngàn mẫu huyền thanh Tiên cung, thả ra gợn sóng chậm rãi khuếch tán gợn sóng quang mang, khiến người vén vẹn thân ở trong đó, liền có một loại khó nói lên lời tâm bình khí hòa cảm giác, nương theo lấy thần chung mộ cổ tiếng oanh minh, một sợi phiêu miếu tiên khí từ trong cung chậm chậm bay lên, nhưng lại đón gió hóa thành mấy chục cái trăng noãn Vân Hạc, triển khai hai cánh xoay quanh trong hư không . . .

"Đi theo ta!" Sau một khắc, không đợi Hứa Tri Hồ từ loại này Tiên gia khí tượng bên trong lấy lại tinh thần, vị kia cao lãnh mỹ nhân đã bắt hắn lại đai lưng, lạnh lùng hướng xuống nhảy lên.

Trong chốc lát, ngân bạch sắc kiếm quang đáp xuống, Hứa Tri Hồ chỉ cảm

thấy cuồng phong gào thét lướt qua bên tai, đợi đến hắn từ trong kinh ngạc kịp phản ứng thời điểm, lại phát hiện mình đã đứng tại Tiên cung trước cửa, chính đối kia mây khói bao phủ như núi cao to lớn cồng vòm. . .

"Cái này, nơi này chính là vấn tâm điện sao?" Hứa Tri Hồ rất rung động ngẩng đầu, nhìn qua kia cơ hồ cao vút trong mây to lớn cồng vòm, dù cho còn khoảng cách nước cờ trăm trượng, hắn vẫn có thể cảm giác được cồng vòm bên trên kia tám cái thanh quang nồng Mặc đại giai, như là lăng lệ kiêm quang gào thét phóng tới —

"Thiên hạ chính đạo, Thục Sơn hạm phái!"

Cái gì đều không cần nói, bị cái này hạo nhiên chính khí chấn nhiếp, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy rất chột dạ, nhịn không được lau lau mồ hôi lạnh, thậm nghĩ vẹn vẹn đứng bên ngoài môn, nhìn thấy "Thục Sơn hạm phái" bốn chữ này, nhà ta liền có một loại. . . Ách, đợi lát nữa?

Đột nhiên cảm thấy không đúng, hắn mặt mũi tràn đầy cổ quái sưng sốt vài giây đồng hồ, nhịn không được lại lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, lại dùng sức xoa xoa con mắt, lại xoa xoa con mắt — chậm rãi, chậm rãi, đến cùng là mắt của ta bỏ ra, vẫn là cái này cồng vòm bên trên chữ in viết sai, vì sao lại là "Thục Sơn hạm phái", mà không phải "Thục Sơn kiêm phái" ?

"Làm sao vậy, có vấn đề gì?" Nhìn hắn đứng tại chỗ bất động, bên cạnh cao Lãnh sư tỷ hờ lạnh một tiếng.

"Cái này. . . Cái này. . ." Hứa Tri Hồ cũng không biết nên nói như thế nào, chỉ có thể chỉ vào phía trên cồng vòm, "Sư, sư tỷ, các ngươi đây là hạm phái a, không phải kiêm phái a!"

"Khác nhau ở chỗ nào?" Cao Lãnh sư tỷ dùng loại kia nhìn xà tinh bệnh ánh mắt nhìn xem hắn.

"Không phải a!" Hứa Tri Hồ cũng không biết nói thế nào, nghĩ dứt khoát

trực tiếp cầm nhánh cây, ngay tại trên mặt đất viết cho nàng nhìn, "Ý của ta là, ta muốn bái sư chính là Thục Sơn kiêm phái, là cái này phi kiêm kiêm, không phải chiến hạm hạm. . . Ách, ta nói như vậy, sư tỷ ngươi có thể minh bạch đi?"

"Minh bạch, ngươi điên rồi!" Cao Lãnh sư tỷ tiếp tục dùng loại kia nhìn xà tinh bệnh ánh mắt nhìn xem hắn, "Nói đùa cái gì, ta ở Thục Sơn chờ đợi mấy trăm năm, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua nơi này có cái gì Thục Sơn kiêm phái!"

"Ngươi mới điên. . ." Hứa Tri Hồ theo bản năng liền muốn mắng trộn trăng, nhưng là chờ nghe rõ ràng nửa câu nói sau, đột nhiên liền trộn mắng hốc mồm, "Đợi lát nữa, sư tỷ ý của ngươi là, Thục Sơn nơi này căn bản cũng không có Thục Sơn kiêm phái, chỉ có Thục Sơn hạm phái?"

"Không sai!"

"Ách, vậy bọn hắn nói thiên hạ chính đạo lãnh tụ một trong, chính là chúng ta cái này Thục Sơn hạm phái?"

"Không sai!"

"Ách, truyền thuyết kia bên trong mà trăng chưởng giáo, cũng là chúng ta cái này Thục Sơn hạm phái?"

"Không sai!"

Tốt a, cái gì đều không cần nói, một hơi hỏi bảy tám cái vấn đề về sau, Hứa Tri Hồ triệt để bó tay rồi, duy nhất có thể làm sự tình chính là yên lặng ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy cổ quái nhìn lên bầu trời ——

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, một chiếc thanh quang lấp lánh tiên thuyền, chính rất nhàn nhã chậm rãi bay qua treo ngược trên đỉnh không, mấy tên Thục Sơn đệ tử đứng ở như mây cánh buồm phía trên, thoi động không chế linh lực lấy tiên thuyền thay đổi phương hướng, nhìn thuận thực đến không thể quen đi

nữa luyện. . .

Thục Sơn hạm phái a Thục Sơn hạm phái, cực kỳ lâu về sau, ở vị kia cao
Lãnh sư tỷ đối đai xà tinh bệnh trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ đột nhiên chững chạc
đang hoàng quay đầu, rất nghiêm túc nhấc tay đặt câu hỏi ——

"Kia cái gì, làm phiền hỏi một câu, chúng ta cái này có Thục Sơn tiễn phái
sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 77: Con Nhà Người Ta

077 Con nhà người ta

Thế giới này bệnh rồi hả?

Sau nửa canh giờ, đương Hứa Tri Hồ đã đang vấn tâm trước điện xếp hàng chờ cần nghiên cứu thêm tra lúc, hắn vẫn duy trì hai mắt đăm đăm biếu lộ, cố gắng tiếp nhận vừa mới bị triệt để phá vỡ thế giới quan —

Nguyên lai, thời gian dài như vậy đến nay, Đông Minh sơn bầy yêu một mực nói Thục Sơn kiêm phái, căn bản chính là cùng âm chữ Thục Sơn hạm phái;

Nguyên lai, trên thế giới này nguyên bản liền không có Thục Sơn kiêm phái, thay vào đó, là lấp luyện chẽ tiên hạm cùng khống chẽ tiên hạm thành đạo pháp Thục Sơn hạm phái;

Nguyên lai, trong truyền thuyết Thục Sơn kiêm pháp, nhưng thật ra là Thục Sơn hạm pháp, bị đánh cắp tử thanh song kiếm, nhưng thật ra là tử thanh song hạm, liền liền Tô Đát Kỷ năm đó len lén lén vào cái kia Thục Sơn luyện kiếm ao, kỳ thật cũng rất có thể là luyện hạm ao?

Mẹ nó, cùng âm chữ hại người chết a!

Ý thức được mình nguyên bản từ vừa mới bắt đầu liền hiểu lầm, Hứa Tri Hồ nhịn không được mặt mũi tràn đầy cổ quái im lặng nhìn trời, loại này kỳ quái cử động, ngược lại để chung quanh những cái kia đồng dạng chờ đợi luyện khí sĩ đều xoay đầu lại, dùng loại kia "Lão huynh ngươi nên trở về hai viện uống thuốc đi" biếu lộ nhìn xem hắn.

"Không có việc gì, không có việc gì, ta chính là có chút gấp... A?" Rốt cục phát giác được người chung quanh kỳ quái biểu lộ, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian rất xấu hổ giải thích, thế nhưng là lời nói còn chưa nói ra miệng, hắn đột nhiên lại nghĩ đến một sự kiện, lập tức ngạc nhiên im lặng sững sờ tại nguyên chỗ —

Đợi lát nữa, đã Thục Sơn kiếm phái biến thành Thục Sơn hạm phái, như vậy Tỏa Yêu Tháp sẽ không phải cũng có cái gì kỳ quái biến hóa a?

"Uy, đạo hữu, đến ngươi!" Hắn vừa nghĩ đến nơi này, liền nghe phía sau có người không kiên nhẫn thúc giục.

"A, cái gì?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, lúc này mới phát hiện chẳng biết lúc nào, mình đã đi theo đội ngũ đến vân tâm trước điện, khoảng cách tòa kia cao vút trong mây cồng vòm chỉ có cách xa một bước.

Không lọt vào mắt hắn mờ mịt biểu lộ, vừa rồi vị kia cao Lãnh sư tỷ liền đứng tại cổng vòm phía dưới, mặt không thay đổi hướng hắn vẫy vẫy tay: "Đến, đứng tại cổng vòm hạ đừng nhúc nhích, dựa theo Thục Sơn lệ cũ, bái sư trước muôn trước tiến hành một lần vân tâm trắc nghiệm!"

"Ách, vân tâm trắc nghiệm?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, "Chờ một chút, ta còn không có chuẩn..."

Không cần chuẩn bị, cao Lãnh sư tỷ đã sớm xụ mặt, lạnh lùng hướng lên một chỉ, trong chốc lát liền thấy kia nguy nga cổng vòm bỗng nhiên chấn động, thanh sắc quang mang như là thác nước giống như trút xuống, trực tiếp liền đem hắn triệt để nuốt sống!

Cái gì, Hứa Tri Hồ còn không có kịp phản ứng, liền đã toàn thân bị giam cầm, chỉ cảm thấy một đạo linh thức bỗng nhiên xông vào não hải.

"Nín thở ngưng thần, đây chỉ là cái rất phô thông nhỏ trắc nghiệm." Cao Lãnh sư tỷ một bên mặt không thay đổi giải thích, một bên khu寿 linh thức ở

trong đầu hắn uốn lượn, "Những năm gần đây, luôn có yêu nghiệt tà ma ý đồ lẩn vào ta Thục Sơn, cho nên mỗi vị đệ tử mới nhập môn, đều cần tiếp nhận cái này. . . Đừng nghĩ lung tung, ngươi sợ cái gì, thân chính không sợ bóng nghiêng!"

"Ách, vẫn đẽ là ta bất chính a. . ." Hứa Tri Hồ rất im lặng yên lặng oán thầm, giờ này khắc này chỉ có thể hi vọng một vị nào đó Nương Nương cho cái gì Linh phù sẽ không sai lầm.

May mắn chính là, ngay tại cái này vẫn tâm linh thức tiến vào thân thể của hắn đồng thời, giấu ở trong ngực hắn một đạo không đáng chú ý Linh phù, cũng đã bất động thanh sắc dần dần tiêu tán, đem rất nhiều lập tin tức rót vào trong đầu hắn.

Cũng không có phát giác được cái này dị thường, cao Lãnh sư tỷ vẫn đang điều khiển linh thức dò xét: "Buông lỏng, để cho ta tới nhìn xem ngươi trước kia kinh lịch, có phải là đã từng cùng yêu ma. . . Hả?"

Lời còn chưa dứt, tựa hồ dò xét đến một ít dị thường tin tức, nàng đột nhiên chấn chấn động, đột nhiên ánh mắt như điện nhìn thẳng tới.

"Ách, thế nào?" Hứa Tri Hồ bị nhìn thấy toàn thân run rẩy, không khỏi trong lòng xiết chặt.

"Ngô. . ." Cao Lãnh sư tỷ không có trả lời, chỉ là ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm hắn, nhìn chăm chăm vào, nhìn chăm chăm vào.

Nửa khắc đồng hồ về sau, ngay tại Hứa Tri Hồ không nhịn được muốn phản kháng lúc, vị này cao Lãnh sư tỷ đột nhiên thở dài, mặt mũi tràn đầy cao lạnh trong nháy mắt biến thành ôn nhu đồng tình, còn rất quan tâm vỗ vỗ bả vai hắn: "Sư đệ, nghĩ thoáng điểm đi, Tử Vi mặc dù cuối cùng không có lựa chọn ngươi, nhưng vị kia gọi chân huyền cô nương cũng rất tốt sao, mà lại ca ca của nàng mai dài tơ lại là một đời nhân kiệt. . ."

Phốc, cái này đều cái quý gì a, Hứa Tri Hồ thật nhịn không được miệng đầy

phun nước, đột nhiên cảm thấy lần này cần là có thể từ Thục Sơn thuận lợi trở về, đánh chết cũng không cho vị kia Nương Nương nhìn các loại truyền hình điện ảnh kịch.

Ngược lại là lúc này, có thể là nội tâm thâm tàng thiếu nữ tâm bị mềm mại đả động, nguyên bản rất cao lạnh sự tỷ đột nhiên trở nên giống gió xuân ấm áp, còn tự thân đem hàn đưa vào vân tâm trong điện: "Đến, đến, đến, sư đệ a, ngươi liền ở chỗ này chờ, đợi lát nữa sẽ có tiên thuyền tới đón các ngươi tiến về sơn môn, trưởng lão hội ở nơi đó khảo tra tư chất của các ngươi, dùng cái này quyết định các ngươi phải chăng có thể gia nhập chúng ta Thục Sơn."

"A, đó chính là nói, ta thông qua vừa rồi vân tâm trắc nghiệm rồi?" Hứa Tri Hồ thật đúng là có chút kinh ngạc.

"Đương nhiên, kỳ thật nhìn sư đệ ngươi bộ dáng, cũng biết không phải cái gì yêu ma gian tế." Cao Lãnh sự tỷ mỉm cười vỗ vai hàn, lại đi ra cửa trắc nghiệm vị kế tiếp luyện khí sĩ, bất quá đi vài bước nhưng lại quay đầu, hướng phía hàn dùng sức nhéo nhéo đôi bàn tay trắng như phấn, "Kia cái gì, sư đệ, ngươi phải cố gắng lên a, kỳ thật ta cảm thấy mai dài tôt thích hợp hơn ngươi. . ."

Ngươi đi, ta không biết ngươi!

Hứa Tri Hồ rất xấu hổ bụm mặt, chỉ có thể một bên cảm khái hủ nữ đâu đâu cũng có, một bên tìm cái gần nhất chỗ ngồi xuống đến, sau đó cứ như vậy mơ mơ màng màng nâng cằm lên, đánh giá vân tâm trong điện tình cảnh —

Giờ này khắc này, thanh quang tràn ngập vân tâm trong điện, tán lạc mười lăm mười sáu vị hình dáng tướng mạo khác nhau luyện khí sĩ, nhìn đoán chừng đều là đang đợi nhập môn khảo thí, có người đang thấp giọng trò chuyện trao đổi tin tức, có người tại bắt gấp thời gian lật xem đạo pháp điển tịch, nhưng càng nhiều người lại là hơi có vẻ khẩn trương, nhìn chăm chăm vào vân tâm ngoài điện bầu trời. . .

Tốt a, vì cái gì có loại thi đại học cảm giác kỳ quái đâu?

Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, cũng không nhịn được quay đầu nhìn ngoài điện bầu trời, nếu như không có đoán sai, chờ một lúc hắn là liền sẽ có tiên thuyền từ bên kia lái tới, đem người nơi này đều đưa đến sơn môn bên trong, sau đó chính là rất nghiêm ngặt tư chất khảo thí, cũng không biết trước đó đi người, đến cùng là thuận lợi thông qua nữa nha vẫn là bị... Ngô?

Thật đúng là đúng dịp, hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền thấy nơi xa thiên khung bên trong, một chiếc tiên thuyền chính bình ổn hướng vẫn tâm điện cái này bay tới, đồng thời vén vẹn mất nửa khắc đồng hồ không đến, liền rất thuận lợi bỗ neo đang vẫn tâm ngoài điện.

Ngay sau đó, nương theo lối cửa khoang từ từ mở ra, một vị tuổi trẻ thanh bào tu sĩ từ tiên trong thuyền chậm rãi đi ra, sầu mi khổ kiêm lo lắng, mà lại vừa đi vừa lắc đầu thở dài, vừa nhìn liền biết thi rất tồi tệ.

"Ngô, khảo thí rất khó sao?" Hứa Tri Hồ cùng một đám luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, mặc dù biết lúc này không nên đánh nhiễu đối phương, nhưng do dự một lát vẫn là không nhịn được đi lên, "Đạo hữu, thật có lỗi quấy rầy, xin hỏi ngài có thể hay không nói cho chúng ta một chút, đến cùng là như thế nào khảo thí pháp?"

"Ai, kỳ thật liền như thế." Vị kia thanh bào tu sĩ thở dài, buồn bã ỉu xiu chắp tay một cái nói, "vị kia Trần trưởng lão, ra mấy cái đề mục, muốn ta thi triển có thể thi triển thâm ảo nhất đạo pháp, giảng thuật có thể giảng thuật phức tạp nhất nguyên lý, sau đó căn cứ biểu hiện của ta, dựa theo Giáp Ất Bính đinh Mậu đến đánh giá, Giáp Ất hai loại đều có thể vào môn, Bính đắng trở xuống nha..."

Ách, không phải đâu, nghe giống như rất khó a?

Hứa Tri Hồ nhịn không được hít một hơi lạnh khí, nói thật, đừng nói là hắn cái này gà mờ tán tu, liền xem như những cái kia hơi có tạo thành luyện khí sĩ, lại có mấy cái có thể hiểu được cái gì thâm ảo đạo pháp cùng phức tạp nguyên lý, có thể thả mấy đạo Ngũ Lôi thuật đều coi là không tệ.

Nhìn như vậy, Thục Sơn không hổ là Thục Sơn, liên chiêu nhập môn đệ tử đều như thế nghiêm ngặt, đây cũng không phải là phô thông 985211 phân số, cái này chí ít cũng là Bắc Đại Thanh Hoa tự chủ chiêu sinh cấp bậc a, làm không tốt vẫn là Trung Quốc thiếu niên ĐH Khoa Học Tự Nhiên. . .

"Ai nói không phải đâu?" Vị kia thanh bào tu sĩ cũng rất có đồng cảm, nhin không được lại thở dài.

"Không có việc gì, không có việc gì." Nhìn thấy hắn dạng này sầu mi khổ kiểm dáng vẻ, Hứa Tri Hồ thật đúng là có chút không đành lòng, tranh thủ thời gian vỗ vỗ bờ vai của hắn biểu hiện an ủi, "Lão huynh, nghĩ thoáng đi罢, năm nay thi không đậu, chúng ta sang năm lại đến, một ngày nào đó có thể thi đậu."

"Ừm, tạ ơn đạo hữu cố vữ." Vị kia thanh bào tu sĩ rất cảm động nhìn xem hắn, "Bất quá, không cần sang năm, bởi vì ta vừa đã thi đậu."

"Phốc!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một ngụm nước phun ra ngoài, sắc đến mìn mặt mũi tràn đầy đỏ lên ho khan, "Chờ đã, đợi lát nữa, ngươi đã đều thi đậu, làm gì còn sầu mi khổ kiểm không ngừng thở dài?"

"Bởi vì, ta thi không được khá a!" Vị kia thanh bào tu sĩ rất phiền não ngẩng đầu, lông mày đều chăm chú rúc vào một chỗ, "Ai, kỳ thật cuối cùng một đạo đề, ta là có thể dùng mười hai loại nguyên lý để giải thích, nhưng là vừa rồi có chút khẩn trương, kết quả chỉ dùng chín loại nguyên lý. . . A, đạo hữu, ngươi thế nào, mặt của ngươi giống như ở run rẩy?"

Ngươi ca khúc khải hoàn, lão tử không biết ngươi!

Hứa Tri Hồ cố nén đánh người xúc động, tức giận đến toàn thân trên dưới đều đang run rẩy a, tiên sư nhà nó, khi dễ ngươi có đúng không, ngươi tên hồn đản đều thi max điểm, còn ở nơi này sầu mi khổ kiểm cái quỷ a, đây là cố ý a, cái này nhất định là cố ý a.

Sự thật chứng minh, vị này học bá đồng học thật đúng là không phải cố ý, bởi

vì vài giây đồng hồ về sau, bên cạnh hắn vị kia luyện khí sĩ đang hỏi qua cuối cùng một đạo khảo đề về sau, thế mà cũng rất cảm khái thở dài: "Ngô, đạo hữu, vẫn là ngươi lợi hại, ta vừa mới trong chớp nhoáng này, thế mà chỉ muốn đến tám loại giải đề nguyên lý, hổ thẹn a hổ thẹn."

Chính là, chính là, bên cạnh mấy tên tất cả đều rất có đồng cảm, còn có người rất xấu hổ lắc đầu thở dài: "Muốn ta Tô Nam nguyên, tu đạo năm năm, đến nay mới vén vẹn người nguyên đinh phong tu vi, còn có nửa năm mới có thể bước vào địa nguyên sơ giai, thật sự là có phụ tổ tiên. . . A, vị đạo hữu này, mặt của ngươi tựa hồ run rẩy đến càng ngày càng nghiêm trọng?"

Đừng quản ta, ta chỉ muốn lắng lặng!

Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt ngẩng đầu, đột nhiên cảm thấy buổi chiều ánh nắng thật chướng mắt, thật chướng mắt, thật chướng mắt. . .

Tốt a, ta biết Thục Sơn phái là nỗi tiếng thiên hạ chính đạo đại phái, cũng biết có thể tới này bái sư khăng định đều không phải hạng người bình thường, nhưng là em gái ngươi a, muốn hay không hung tàn đến trình độ này, trong truyền thuyết Con nhà người ta, một cái hai cái vậy thì thôi, mẹ nó thế mà còn một hơi toát ra nhiều như vậy?

"A? Đạo hữu, ngươi nhìn giống như rất cảm khái a?" Hết lần này tới lần khác lúc này, nhìn thấy hắn mặt mũi tràn đầy tang thương đáng ve, bên cạnh những cái kia hung tàn hỏa còn đang bỗng.

Vừa cái kia chỉ muốn ra chín loại giải đề nguyên lý hỗn đản, còn đem lâm thời sao chép mấy đạo đề mục đều cho đưa qua, rất khiêm tốn rất nghiêm túc hướng hắn cầu dạy: "Đạo hữu, ngươi đến xem đạo này đề đi, « Bắc Minh chân thủy tinh luyện thủ pháp tường giải » . . . Ngô, nếu như là ngươi, sẽ như thế nào giải đề đâu?"

Đừng, đừng náo, Bắc Minh chân thủy là cái quỷ gì sao?

Hứa Tri Hồ hữu khí vô lực phất phất tay, không lọt vào mắt bọn gia hỏa này
khiêm tốn thỉnh giáo biểu lộ, trực tiếp xoay người rời đi, thịt kho tàu người cái
hấp a, trân quý sinh mệnh rời xa học bá, ta nhìn ta vẫn là từ bỏ bái sư, trực tiếp ở
chân núi mở quầy bán quà vặt được rồi.

Ngược lại là lúc này, vẫn tâm ngoài điện cổng vòm trước, vị kia cao Lãnh sư
tỷ ngay tại trước cửa khảo hạch mấy vị đến đây bái sư luyện khí sĩ, nhìn thấy hắn
mặt mũi tràn đầy tang thương ra, cũng không cho phép có chút ngạc nhiên: "A?
Sư đệ, ngươi sao lại ra làm gì, không có chờ đến tiếp các ngươi đi khảo hạch tiên
thuyền sao?"

Đừng nói nữa, Hứa Tri Hồ rất ưu thương nhìn xem nàng, suy nghĩ một chút
vẫn là có lẽ phép chắp tay một cái: "Kia cái gì, sư tỷ, ta nghiêm túc nghĩ nghĩ,
cảm thấy vẫn là . . ."

Oanh!

Trong chốc lát, không đợi hắn kịp nói xong, nơi xa đột nhiên một tiếng
oanh minh tiếng vang!

Cái gì, tất cả mọi người ở đây đều lấy làm kinh hãi, cơ hồ là theo bản năng
cùng nhau quay đầu nhìn lại!

Giờ này khắc này, bên ngoài mấy trăm dặm toà kia Thục Sơn lơ lửng chủ
phong bên trên, vậy mà dâng lên một đạo xông thẳng tới chân trời xích hồng cột
sáng, nương theo lấy cả tòa lơ lửng chủ phong oanh minh chấn động, một cái
trăm thấp như kim thạch tức giận thanh âm, bỗng nhiên vang vọng trong phạm
vi mấy ngàn dặm tất cả treo Phù Sơn phong ——

"Lớn mật ma nghiệt, dám mưu toan lẩn vào ta Thục Sơn. . . Môn hạ đệ tử
nghe lệnh, vạn kiếm tề xuất, tru sát này ma!"

Tiếng hét phẫn nộ còn chưa rơi xuống, dư âm vẫn phiêu đãng trong không
khí, liền thấy nơi xa chủ phong bên trên một tiếng oanh minh, ba đạo khói đen

mờ mịt cỗ quái gió lốc, ven đường nhấc lên cuồn cuộn đất vàng bụi mù, giống bão cát giống như hướng phia dưới núi phóng đi, trên đường đi cũng không biết lật tung phá hủy nhiều ít kiến trúc.

Chỉ là cái này trong chốc lát, không đợi cái này ba đạo màu đen gió lốc chạy ra lơ lửng chủ phong, liền thấy một đạo màu đỏ khói lửa phóng lên tận trời, ngay sau đó bén nhọn trong tiếng thét gào, mấy chục chiếc thanh quang tiên hạm gào thét bay lên không, hội tụ thành sôi trào mãnh liệt triều dâng nộ hải, trực tiếp hướng bên này đuổi theo.

"Đáng chết!" Thấy cảnh này, màu đen trong gió lốc nhịn không được truyền đến vài tiếng giận mắng, ngay sau đó liền thấy gió lốc đột nhiên chuyển hướng, trực tiếp xông lên kết nối treo Phù Sơn phong hàn băng cầu treo băng dây cáp, hiển nhiên là dự định mượn nhờ địa hình phức tạp để đào thoát.

"Kia là?" Hứa Tri Hồ đang vẩn vơ trong điện xa xa nhìn lại, miễn cưỡng thấy rõ trong gió lốc ba người hình dáng tướng mạo.

Trên thực tế, kia là ba cái dữ tợn hung ác khôi ngô tráng hán, quanh thân hắc vụ tràn ngập mang theo gió lốc, càn quét trải qua địa phương, cỏ cây đều bị hắc vụ ăn mòn, dãy đầu vị kia càng là chỉ còn lại chỉ có một con mắt, cho dù ở đao vong bên trong vẫn như cũ sói xem hổ chú ý, độc nhãn bên trong lóng lánh khát máu quang mang...

"Sư đệ, ngươi trước tiên lui tiến vẩn vơ điện!" Cơ hồ ở đồng thời, trông thấy mấy cái này hung ác tráng hán về sau, bên cạnh cao Lãnh sư tỷ đột nhiên khẽ nhíu mày, "Chớ khinh thường, kia là lục bào lão ma thủ hạ!"

"Lục Bào lão tổ?" Hứa Tri Hồ không khỏi mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, đợi lát nữa, Lục Bào lão tổ thủ hạ, là thế nào trà trộn vào Thục Sơn?

Tốt a, đừng quản là thế nào trà trộn vào đến, trọng điểm là giờ này khắc này, ba vị này Ma giáo luyện khí sĩ đã sớm xông qua cầu treo băng dây cáp, nhảy lên một tòa khác treo Phù Sơn phong, một đám luyện khí sĩ đang từ trong đại điện

ra, còn chưa kịp ngự kiếm bay lên không, liền bị ba người bọn hắn hung tợn phun ra tràn ngập hắc vụ, lập tức thân trúng kịch độc đã hôn mê.

"Đồ khốn, còn dám hành hung?" Thấy cảnh này, đang từ đằng sau đuổi tới Thục Sơn đệ tử lập tức giận dữ.

Dẫn đầu vị kia trung niên kim kiếm vũ sĩ gầm thét một tiếng, trợn mắt thả ra loá mắt kim quang, trong chốc lát liền như là nghe được hiệu lệnh, mấy chục chiếng thanh quang tiên hạm cùng nhau chấn động, từ tiên hạm bên trên bắn ra vô số thanh sắc quang mang, như là dày đặc oanh minh hỏa pháo, cư cao lâm hạ gào thét bắn xuống đến!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba cái Ma giáo luyện khí sĩ căn bản không kịp phản kháng, chỉ có thể trợn mắt nhìn đầy trời thanh quang mãnh liệt mà đến, đem bọn hắn nhỏ bé thân ảnh tinh cả hơn phân nửa ngọn núi đều triệt để nuốt hết bao trùm. . .

Mãnh liệt sôi trào loạn thạch mảnh vỡ bên trong, đợi đến bụi mù dần dần tú tán lái đi, liền thấy toà này treo Phù Sơn phong chính giữa, xuất hiện một cái sâu đạt mấy trăm trượng to lớn cái hố, hùng hực liệt hỏa còn đang cái hố bên trong tiếp tục thiêu đốt, về phần ba cái kia Ma giáo luyện khí sĩ. . . Ách, đừng nói là người, người có thể tìm tới một mảnh góc áo đều tính ngươi lợi hại!

Đỗ mồ hôi, trân quý sinh mệnh, rời xa Thục Sơn!

Nhin xem cái kia còn đang cháy hùng hực cái hố, nhìn nhìn lại không trung vẫn như cũ đằng đằng sát khí gào thét xoay quanh vô số tiên hạm, Hứa Tri Hồ nhịn không được liều mạng xoa mồ hôi lạnh, thịt kho tàu ngươi cái hấp a, nguyên lai chui vào Thục Sơn nguy hiểm hệ số cao như vậy, cái này ba cái Ma giáo luyện khí sĩ đều có hắc vụ hộ thể, vẫn là bị trực tiếp đánh cho thịt nát xương tan, cái này nếu là đổi thành. . .

"Không đúng!" Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, đứng tại bên cạnh hắn

cao Lãnh sư tỷ lại đột nhiên nhú mày, "Ba cái kia Ma đồ có hắc vụ hộ thể, coi như bị ta Thục Sơn tiên hạm cùng một chỗ oanh kích, cũng không trở thành. . ."

Lời còn chưa nói hết, nàng đột nhiên vai nhẹ nhàng nhoáng một cái, trong nháy mắt hư không tiêu thất, đợi đến khi xuất hiện lại, vậy mà đã khiến người kinh ngạc vượt qua vài tòa treo Phù Sơn phong, trực tiếp xuất hiện ở vị kia kim kiếm vũ sĩ bên cạnh.

"Súc Địa Thành Thốn?" Hứa Tri Hồ thật sự chính là nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ vị sư tỷ này mặc dù có chút mục nát, nhưng là tu vi thật đúng là rất mạnh a.

Cơ hồ ở đồng thời, bên kia Thục Sơn đệ tử đã nỗi liền lời nói, vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, chờ vị kia kim kiếm vũ sĩ nghe cao Lãnh sư tỷ giảng vài câu, đột nhiên liền sắc mặt đại biến: "Chờ một chút, Vân sư tỷ ngươi nói là, ba cái kia ma nghiệt rất có thể. . ."

Oanh!

Ngay tại cái này trong chốc lát, phụ cận một tòa treo Phù Sơn trên đỉnh không, bỗng nhiên vỡ ra một đạo cự xà giống như vết rách, ba cái kia Ma giáo luyện khí sĩ vết thương chằng chịt mặt mũi tràn đầy hung ác, như là cự nham từ trên trời giáng xuống đập ầm ầm xuống tới. . .

Giờ khắc này, cao lạnh Vân sư tỷ ngạc nhiên quay đầu, lộ ra quả là thể biếu tình cổ quái!

Giờ khắc này, kim kiếm vũ sĩ cùng mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử sắc mặt đại biến, muốn xông tới cũng đã không kịp!

Giờ khắc này, Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng ngẩng đầu, cứ như vậy nhìn xem ba cái dữ tợn hung ác gia hỏa đánh vỡ vần tâm đĩnh điện bộ, đằng đằng sát khí hướng phía mình nơi này rơi đập —

"Em gái ngươi a, còn có thiên lý hay không, lão tử đứng ở chỗ này cũng sẽ

trúng đạn?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 78: Ném Mặt Người Nghe

0 78 Ném mặt người nghe

Oanh!

Nương theo lỗ thật to âm thanh, nguyên bản tổn hại đại điện đinh chớp lập tức chia năm xẻ bảy, gào thét văng khắp nơi bụi mù trong đá vụn, ba cái Ma giáo luyện khí sĩ hung tợn từ trên trời giáng xuống, tiếng gầm gào giận dữ chấn động cả tòa vân tâm điện. . .

Kết quả là, ngay tại nơi xa tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ chỉ tới kịp im lặng nhìn trời, liền rất quang vinh. . . Ách, rất quang vinh thành con tin!

"Tất cả đều, tất cả đều cho lão tử dừng lại!" Dẫn đầu cái kia độc nhãn tráng hán mặt mũi tràn đầy dữ tợn, thô như thân cây cánh tay ngạnh sinh sinh kẹp lại Hứa Tri Hồ yết hầu, hướng phía nơi xa hung ác gào thét, "Không muốn nhìn thấy tiểu tử này chết, liền tất cả đều buông xuống phi kiếm pháp bảo, cho chúng ta huynh đệ ba cái nhường ra một đầu. . . Ách?"

Lời còn chưa dứt, liền thấy trong hư không xích hồng khói lửa phóng lên tận trời, mấy chục chiếc thanh quang tiên hạm như là mũi tên tề phát, từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, trong nháy mắt liền đem toàn bộ đại điện bao bọc vây quanh!

Giờ khắc này, vô số lấp lánh quang mang như là dày đặc rừng cây, cùng nhau nhắm ngay trong đại điện ba người, uy nghiêm Hạo nhưng thanh âm mượn nhờ khuếch đại âm thanh thuật, oanh minh tiếng vọng ở toàn bộ Thục Sơn trên không

—— "Nội Ma giáo dư nghiệt nghe, các ngươi đã bị bao vây, mau mau buông xuống pháp khí ra đầu hàng, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại là không có ích lợi gì!"

"Ngậm miệng, lão tử không rảnh cùng các ngươi dài dòng!" Ba cái Ma giáo luyện khí sĩ dũ tợn gào thét một tiếng, ngược lại đem Hứa Tri Hồ đẩy lên phía trước cửa sổ, dẫn đầu độc nhãn tráng hán cười lạnh một tiếng, trực tiếp rút ra một thanh khâm đao, hung tợn gác ở Hứa Tri Hồ trên cổ, "Lui ra phía sau, tất cả đều lui ra phía sau, không muốn xem tiểu tử này chết ở chỗ này, liền tất cả đều thối lui!"

A, các ngươi không phải hắn là bổ sung một câu, lại đến chiếc đỗ đầy tiền mặt xe sao?

Hứa Tri Hồ bị đè vào phía trước cửa sổ, nhìn xem bên cạnh ba vị dũ tợn gào thét Ma giáo luyện khí sĩ, lại nhìn xem bên ngoài trận địa sẵn sàng đoàn团圆 bao vây Thục Sơn thanh quang tiên hạm, đột nhiên có loại "Nhà ta nhất định là xuyên qua đến phim cảnh sát bắt cướp bên trong" ảo giác.

Ngược lại là lúc này, nhìn xem hắn bất cứ lúc nào cũng sẽ bị chém giết, bên ngoài những cái kia Thục Sơn đệ tử ngược lại là thật không dám hành động thiếu suy nghĩ, trong lúc nhất thời cục diện lập tức lâm vào giằng co bên trong, chỉ có thể nghe được gió núi gào thét mà qua. . .

Nhưng ngay tại này quý dị trong yên tĩnh, vị kia vừa mới đuổi tới kim kiếm vũ sĩ, lại đột nhiên cười lạnh một tiếng, ánh mắt như điện hướng về phía trước bước ra: "Buồn cười, chỉ là mấy cái Ma giáo dư nghiệt, cũng dám uy hiếp ta Thục Sơn hạm phái? Thức thời, cũng nhanh nhanh thúc thủ chịu trói, thả ta phái. . ."

Nói đến một nửa, chờ thấy rõ Hứa Tri Hồ khuôn mặt, kim kiếm vũ sĩ không khỏi có chút ngạc nhiên: "Ngô, ngươi là?"

"Hắn là đến bái sư!" Cao lãnh Vân sư tỷ lại là một cái Súc Địa Thành Thốn

pháp, rất quỷ dị xuất hiện ở kim kiếm vũ sĩ bên cạnh, "Ta nhìn hắn trước kia a tình gây thương tích, thật sự là để cho người ta cảm khái, cho nên liền. . ."

Tốt a, đoán chừng nàng lại giảng kia đoạn xúc động lòng người chuyện cũ, khả năng còn cố ý cường điệu mai dài tơ, kim kiếm vũ sĩ nghe được mặt mũi tràn đầy cổ quái, bộ mặt cơ bắp không tự chủ được kéo ra.

Bất quá sau một khắc, hắn lập tức liền lại lần nữa giận tái mặt đến, cư cao lâm hạ nhìn xem ba cái kia Ma giáo luyện khí sĩ: "Đủ rồi, ta hỏi một lần nữa, ba người các ngươi ma nghiệt, đến cùng thả hay là không thả người?"

"Thả người?" Ba cái Ma giáo luyện khí sĩ dữ tợn cười lạnh, độc nhãn tráng hán trực tiếp đem Hứa Tri Hồ kéo đến trước người, độc nhãn bên trong lóng lánh khát máu quang mang, "Đừng dài dòng, lão tử đếm tới ba, các ngươi không muốn nhìn thấy cái tên này bị xé thành mảnh nhỏ, liền cho chúng ta tìm một chiếc nhất nhanh tiên thuyền tới!"

"Nằm mơ!" Kim kiếm vũ sĩ liền không cần nghĩ, không chút do dự cự tuyệt, mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử lập tức cùng nhau rút ra trường kiếm, "Chúng ta Thục Sơn hạm phái, chính là thiên hạ chính đạo lãnh tụ, sao lại cùng các ngươi những này ma nghiệt bàn điều kiện, chư vị sư đệ nghe lệnh. . ."

"Các ngươi, các ngươi dám!" Ba vị Ma giáo luyện khí sĩ lập tức vừa sợ vừa giận, không tự chủ được lui lại mấy bước, nhưng lại đem Hứa Tri Hồ đè vào trước cửa sổ, "Lui ra phía sau, đều lui ra phía sau, ai dám động đến tay, lão tử trước hết giết cái tên này!"

Uy uy uy, các ngươi dạng này tương ái tương sát thời điểm, có suy nghĩ hay không một chút tâm tình của ta a?

Hứa Tri Hồ nghe được lệ nóng doanh tròng, rốt cục nghe không nổi nữa, nhịn không được yếu ớt giơ tay lên: "Kia cái gì, xúc động là ma quỷ a, khó được đêm nay thời tiết tốt như vậy, không bằng mọi người ngồi xuống từ từ nói chuyện, lại bày một bàn nồi lẩu. . . Tốt a, làm ta chưa nói qua!"

Chưa nói xong đâu, chờ nhìn thấy hai phe địch ta tập thể hung ác ánh mắt, Hứa Tri Hồ lập tức rất thức thời im lặng, chỉ là ai cũng không có chú ý tới, ngay tại hắn như thế nói hươu nói vượn thời điểm, bên cạnh cái kia bị xem nhẹ vùng núi bao, lại đột nhiên quỷ dị giật giật, lại giật giật . . .

Ngược lại là lúc này, nhìn thấy Thục Sơn hạm phái thế mà cứng như vậy khí, ba vị Ma giáo luyện khí sĩ liếc nhìn nhau, đột nhiên liền có loại rất không ổn định cảm.

Dẫn đầu độc nhãn tráng hán cắn răng, vẫn chưa từ bỏ ý định oán hận nói: "Đồ, đồ khốn, các ngươi Thục Sơn hạm chỉ trích danh xưng chính đạo tông môn sao, thế mà liền trơ mắt, nhìn xem cái này vô tội tiểu tử bị các ngươi liên lụy?"

"Buồn cười, giết hắn là các ngươi, cũng không phải ta Thục Sơn hạm phái." Kim kiếm vũ sĩ mặt không biểu tình, cứng nhắc đến tựa như là lão ngoan cố, "Huống chi, ta hiện tại không thả các ngươi đi, chết chỉ là vị tiểu huynh đệ này một cái, ta nếu là thả các ngươi đi, chỉ sợ sẽ liên lụy càng nhiều dân chúng vô tội. . ."

Nói như vậy, hắn ý vị thâm trường dừng một chút, nhưng lại ánh mắt sáng rực quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ: "Vị tiểu huynh đệ này, ngươi cứ yên tâm đi thôi, ngươi a ta chính đạo tông môn cùng thiên hạ thương sinh làm ra công hiến, tuyệt đối sẽ không bị người quên, bởi vì cái gọi là sát sinh xả thân hy sinh vì nghĩa. . ."

Nghĩa em gái ngươi a, ngươi như thế thích hy sinh vì nghĩa, có bản lĩnh ngươi đến a!

Hứa Tri Hồ rất im lặng nhìn xem hắn, nhịn không được có loại lệ nóng doanh tròng cảm giác, mẹ nó, muốn hay không dạng này, các ngươi Thục Sơn hạm phái từ trên xuống dưới đều là loại này toàn cơ bắp ngoan cố phần tử sao, hơi Viên Thông ứng biến một chút sẽ chết sao, chẳng lẽ chính đạo tông môn tuyển lãnh tụ thời điểm, đều là căn cứ toàn cơ bắp. . .

Âm! Âm! Âm!

Hắn vừa mới oán thầm đến nơi đây, liền thấy ba đạo tinh mịn như châm ngan sắc quang mang, bỗng nhiên từ vách tường lỗ rách bên trong gào thét phóng tới!

Cái gì, kia ba vị Ma giáo luyện khí sĩ kinh ngạc im lặng, trong lúc vội vã chỉ kịp đột nhiên nghiêng đầu, nhưng cũng may mà trong chớp nhoáng này nghiêng đầu, vốn nên đánh vào bọn hắn Nê Hoàn cung bên trên ngan sắc quang mang, tất cả đều đánh vào trên vai của bọn hắn!

Oanh một tiếng, khói đen che phủ hơn phân nửa bả vai, thế mà trực tiếp bị oanh thành tàn tạ mảnh vỡ, ba cái Ma giáo luyện khí sĩ lập tức đau đớn mặt mũi tràn đầy vặn vẹo nghẹn ngào kêu thảm.

Chỉ là sau một khắc, cái kia bị đánh bay ra ngoài độc nhãn tráng hán, đột nhiên liền kịp phản ứng, hoàn toàn không để ý máu thịt be bét thân thể, trực tiếp liền gào thét rống giận, lại lần nữa hung tợn phóng tới Hứa Tri Hồ!

"Hỗn bét, đánh trật!" Mấy trăm trượng trên một ngọn núi, phụ trách ám sát vị kia Thục Sơn luyện khí sĩ hơi biến sắc.

"Đáng chết!" Kim kiếm vũ sĩ đồng dạng sắc mặt đại biến, phản ứng đầu tiên chính là thoi động tiên hạm, liều lĩnh xông về phía trước đến đây.

Trong chốc lát, kia mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử đồng thời phản ứng, vô số thanh quang tiên hạm lập tức cùng nhau gào thét bắn ra, từ bốn phương tám hướng xông vào Tiên cung tàn tạ vách tường!

Nhưng cơ hồ đồng thời ở nơi này, ba cái Ma giáo luyện khí sĩ đã sớm rống giận gào thét, hung tợn phóng tới Hứa Tri Hồ, độc nhãn tráng hán càng là phát cuồng xông lại, liều mạng sau mãnh liệt phóng tới màu đỏ kiếm quang, dữ tợn hung ác vươn một cái cự chưởng, thậm chí đều đã đụng phải Hứa Tri Hồ cổ...

Oanh!

Hỗn loạn tung bừng bên trong, màu trắng bạc tia sáng chói mắt, đột nhiên từ

vùng núi trong bọc gào thét bắn ra!

Trong điện quang hỏa thạch, ở tất cả mọi người vô ý thức quay đầu kinh ngạc vẻ mặt, màu trắng bạc bẩn bút ký tự động đăng không lên, nương theo lấy xoạt xoạt một tiếng, Tiểu Thiến xoa mờ màng màng gương mặt, từ bẩn bút ký bên trong trong màn hình nhô ra nửa người trên, còn có chút không biết rõ tình trạng lộ ra ngốc manh tiểu dung —

"Bốp ~~ "

Cái gì, vô luận là chính nhào về phía Hứa Tri Hồ Ma giáo luyện khí sĩ, vẫn là từ bốn phương tám hướng xông tới Thục Sơn hạm phái đệ tử, đều tại đây khắc xuất hiện một nháy mắt đình trệ, mà liền tại trong chớp nhoáng này đình trệ bên trong. . .

Xoạt xoạt!

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, theo Tiểu Thiến chỉ một ngón tay, trên mặt bàn âm nhạc máy chiếu phim tự động mở ra, sau đó kia tràn ngập trữ tình cảm giác hùng hậu tiếng ca, ngay tại cái này trong chốc lát quanh quần ở toàn bộ trong đại điện —

"A, ngũ hoàn, ngươi so tú hoàn nhiều một vòng. . . A, ngũ hoàn, ngươi so lục hoàn thiếu một vòng. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 79: Ta Tên Ninh Thái Thần

079 Ta tên Ninh Thái Thần

Buổi chiều Thục Sơn, họa phong giỗng như có chút không đúng?

Tràn ngập trong bụi mù, ồn ào Vấn Tâm trong điện, vô luận là chính hung dữ nhào về phía Hứa Tri Hồ Ma giáo luyện khí sĩ, vẫn là chính lái tiên hạm gào thét tiến đụng vào đến Thục Sơn đệ tử cũng tốt, đều ở cái này trong chớp mắt, xuất hiện rất quý dị đình trệ!

Tới tương phản, phía trước đoạn thời gian hấp thu đầy đủ linh khí Tiểu Thiến, lại tại giờ phút này phát huy sau khi tăng lên năng lực mới, đem một bài « ngũ hoàn chi ca », thả gọi là một cái nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly —

"A, ngũ hoàn, ngươi so tú hoàn nhiều một vòng... A, ngũ hoàn, ngươi so lục hoàn thiếu một vòng... Rốt cục có một ngày, ngươi sẽ tu đến thất hoàn... Tu đến thất hoàn làm sao bây giờ, ngươi so ngũ hoàn nhiều song hoàn..."

A a a, a a a, đây là vòn quanh âm thanh nỗi thêm giọng thấp pháo a, danh xưng năm nay tốt nhất thần khúc « ngũ hoàn chi ca », tại lúc này mang theo to lớn chấn động sóng âm lực trùng kích, đem trọn tòa Tiên cung tính cả mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử cùng ba cái Ma giáo luyện khí sĩ tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Tốt a, phải hình dung như thế nào bài hát này đâu?

Bài hát này, dùng giọng nam đơn ca hình thức, khí thế rộng rãi, giai điệu ưu mĩ hào phóng, từ cạn tới sâu, từ tự sự mà trữ tình, tầng tầng tiến dần lên, cho

đến khảo vấn linh hồn;

Bài hát này, tình cảm dồi dào, cảm động lòng người, giản dị ca từ bên trong ẩn hàm thâm hậu tình cảm, nhất là hát đến trung đoạn hướng lên trời khẩn cầu lúc, tin tưởng tất cả người nghe đã không tự chủ được quỳ xuống;

Bài hát này, đã có ca kịch thuần hậu khí túc, lại có lúc còn ca khúc lưu hành phong cách, bộ phận đoạn còn hóa dụng vui sướng điệp khúc giai điệu, đem nghệ thuật cùng lưu hành rất tốt kết hợp;

Kết quả là, giờ khắc này, tất cả mọi người ở đây lập tức liền cùng nhau lệ rơi đầy mặt, đều có loại tự đâm hai lỗ tai miệng đầy phun máu xú động, tiên sư nhà nó, đây cũng là ca, đây cũng là ca... Ách, mụ mụ hỏi ta vì cái gì quỳ nghe xong?

Trên thực tế, so với không hợp thói thường tiếng ca đến, càng thêm quý dị còn đang đằng sau!

Trong chốc lát, chính hung dữ chụp vào Hứa Tri Hồ độc nhẫn tráng hán, đột nhiên rất quý dị đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ, chỉ cảm thấy bắp thịt cả người lồng ngực trái tim, đều đang cùng theo tiếng ca sóng âm oanh minh, không bị khống chế kịch liệt chấn động.

"Thân thể của ta, thân thể của ta..." Độc nhẫn tráng hán rất kinh hãi mở to hai mắt, đột nhiên phát hiện mình hoàn toàn mất đi quyền khống chế thân thể, trầm thấp oanh minh sóng âm như cuồng triều oanh kích tới, chấn động đến hắn lồng ngực đều tại kịch liệt run rẩy, đầy mắt mê mang hai lỗ tai mấp móp đầu váng mắt hoa đến cơ hồ đứng không vững.

Không, không chỉ là hắn, trên thực tế trong nháy mắt này, vô luận là bên cạnh Ma giáo luyện khí sĩ, vẫn là chính lái tiên hạm xông tới Thục Sơn đệ tử, tất cả đều tại lúc này choáng đầu hoa mắt toàn thân chấn động, hết lần này tới lần khác Tiểu Thiến lúc này còn đang trên màn hình mở ra âm lượng máy kiểm soát, đến mức cái này cỗ quái tiếng ca trở nên đinh tai nhức óc, liền cùng một ngàn cái bác

gái tập thể ở nhà ngươi dưới lầu nhảy quảng trường múa giống như. . .

Cái này, cái này, đây rốt cuộc là Ma giáo tà âm nghiệp phách? Vẫn là ta chính đạo tông môn lôi âm xâu tai bí pháp?

Một bọn người nửa ngựa lật bên trong, vị kia kim kiếm vũ sĩ cũng bị sóng âm oanh trúng, trong lúc nhất thời, liền liền hắn tọa hạ kia chiếc thanh quang tiên hạm, đều ở không cách nào khống chế run rẩy. . .

Nhưng chỉ vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, hắn liền ỷ vào tu vi cao thâm, ngạnh sinh sinh ngăn trở sóng âm oanh kích, ngay sau đó bỗng nhiên ở đầu tàu vỗ một cái, trong chốc lát đầu tàu bên trên thanh quang đại tá, mấy chục đạo màu xanh nửa tháng quang mang như là bão tố, gào thét bắn về phía kia vẫn không cách nào hành động độc nhãn tráng hán!

Thật là đúng dịp, Tiếu Thiến vừa vặn vào lúc này đem âm lượng đi lên kéo một phát, hơn nữa còn là rất hiểu kỉ trực tiếp kéo đến đỉnh. . .

Oanh!

Trong chốc lát, ở cái này đỉnh tai nhức óc cuồng bạo sóng âm bên trong, không chịu nổi gánh nặng Vấn Tâm điện rốt cục triệt để sụp đổ, nóc nhà vách tường cửa sổ tất cả đều xuất hiện vô số vết rạn, như là bão tố oanh minh giáng xuống!

Cái gì kim kiếm vũ sĩ, cái gì Thục Sơn đệ tử, cái gì Ma giáo dư nghiệt, tất cả đều bị bao phủ ở cái này một mảng lớn phế tích bên trong, mãnh liệt lăn lộn khí lăng như là nô hải triều dâng, hướng về bốn phía điện cuồng khuếch tán ra, đem trọn tòa treo Phù Sơn phong đều bao phủ ở màu xám trắng trong sương mù, đầy đủ để bất luận cái gì bất động sản công ty cùng hủy nhà bộ chỉ huy đều mặc cảm nối lòng tôn kính. . .

"Bốp?" Tạo thành đây hết thảy Tiếu Thiến, rất vô tội phiêu phì ở giữa không trung, mơ hồ nửa ngày về sau, CPU cuối cùng là kịp phản ứng, lại mặt mũi tràn

đầy tranh công giống như mở ra miệng nhỏ, "Bốp. . . Bốp. . . Bốp. . ."

Đổ mồ hôi, có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chính nắm lấy bút ký lơ lửng giữa trời, chỉ có thể rất mạo hiểm lấy ra mấy khối linh thạch đút cho nàng, nhìn nhìn lại phía dưới Văn Tâm điện, tốt a, lúc này đâu còn có cái gì Văn Tâm điện, chỉ còn lại một mảng lớn hoang vu phế tích, có thể tìm tới một khối hoàn chỉnh cục gạch đều tính toán không dậy nổi.

Triệt để bó tay rồi, hắn nhìn hồi lâu, rốt cục mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, nhìn một chút bên cạnh đã triệt để hóa đá Vân sư tỷ, sau đó rất thận trọng nhấc tay đặt câu hỏi: "Kia cái gì, sư tỷ, chúng ta Thục Sơn Tiên cung, có hay không mua qua bảo hiểm?"

Hoàn toàn không có phản ứng, Vân sư tỷ đầu tiên là hai mắt đăm đăm, sau đó chờ chú ý tới còn đang bên cạnh hắn chít chít kêu Tiểu Thiến về sau, đột nhiên liền rung mình, như lâm đại địch giống như đột nhiên lui lại: "Chờ đã, đợi lát nữa, sư đệ ngươi cái này Linh khí, đến cùng là . . ."

Oanh!

Còn chưa nói xong, vừa mới hóa thành phế tích Văn Tâm điện, đột nhiên không có dấu hiệu nào chấn động kịch liệt!

Tràn ngập trong bụi mù, bị chôn ở phía dưới một đám Thục Sơn đệ tử, rốt cục nắm lấy ba cái kia hôn mê Ma giáo luyện khí sĩ, rất gian nan bò lên ra, sưng mặt sưng mũi mặt mũi bầm dập, toàn thân gãy xương toàn thân gãy xương, còn có mấy vị nhìn xem mình triệt để tan ra thành từng mảnh thiên hạm, quả thực là đau lòng đến lệ rơi đầy mặt: "Sao, tại sao có thể như vậy, nhà ta bỏ ra hai mươi năm luyện chế. . ."

Còn không có đau lòng xong, cũng không biết là ai dẫn đầu, ở đây tất cả Thục Sơn đệ tử đột nhiên bá một tiếng, rất chỉnh tề quay đầu, dùng khí thế loại này rào rạt ánh mắt trùng mắt Hứa Tri Hồ, chỉ kém trực tiếp dùng ánh mắt bắt hắn cho chặt thành thịt băm hương cá!

"Ách, không cần cám ơn, tên ta là khăn quàng đỏ!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian rất khiêm tốn biểu hiện, đây đều là ta phải làm.

Không cần cám ơn ngươi cái quý a, một đám Thục Sơn đệ tử nhịn không được miệng đầy phun máu, lại nhìn lấy tốn hao mẩy chục năm tâm huyết kiến tạo Vấn Tâm điện, cứ như vậy triệt để hóa thành trước mắt phế tích, chỉ cảm thấy ** đến linh hồn đều bị nghiêm trọng tàn phá.

Nhưng vẫn đẽ là, coi như tổn thất thảm như vậy nặng, bọn hắn thật đúng là không có cách nào quái Hứa Tri Hồ, trên thực tế, vị kia xương sườn gãy mất ba cây kim kiếm vũ sĩ, cương quyết duỗi ra ngón tay run rẩy nửa ngày, cũng không biết nên nói cái gì: "Ngươi, ngươi, ngươi. . ."

"Đừng như vậy, ta thật rất vô tội a." Hứa Tri Hồ rất cảm khái đem Tiểu Thiến theo trở lại trong màn hình, "Nói thật, còn tốt vừa rồi thả chính là « ngũ hoàn chi ca », cái này nếu là đổi thành « quả táo nhỏ » . . ."

Tốt a, chỉ là suy nghĩ một chút, đã cảm thấy rùng mình!

Nghĩ đến cái kia hình tượng, chính Hứa Tri Hồ cũng nhịn không được rùng mình, mắt thấy mấy vị sư huynh đều đã không nhịn được muốn nhào lên cắn người, tranh thủ thời gian rất thức thời chắp tay một cái: "Kia cái gì, núi xanh còn đó nước biếc chảy dài, các ngươi bận bịu các ngươi, ta trước hết. . . Tránh!"

Không tránh mới kỳ quái, thừa dịp một đám ngươi còn không có lấy lại tinh thần, hắn trực tiếp liền chạy chạy, dùng đầu gối suy nghĩ cũng biết, bái sư khẳng định là không đùa, không nói trước tuyệt đối chơi không lại đám kia học bá, chỉ là phá hủy cái này Vấn Tâm điện đập hư mẩy chục chiếc tiên hạm làm tổn thương một đoàn Thục Sơn đệ tử thành quả, thật muốn truy cứu nhận trách nhiệm tới. . .

"Chờ đã, đợi lát nữa!" Nhưng lại tại lúc này, vị kia còn đang sợ run Vân sư tỷ, lại đột nhiên có chút kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn về phía bên ngoài mấy trăm dặm treo ngược chủ phong.

Cơ hồ ở đồng thời, liền thấy kia chủ phong bên bắn ra một đạo kim quang óng ánh, khoảng chừng một nháy mắt liền vượt qua xa xôi khoảng cách, sau đó nhẹ nhàng rơi vào Vân sư tỷ cùng vị kia kim kiếm vũ sĩ trước mặt.

"Ngô, chưởng giáo ý chỉ?" Vân sư tỷ cùng kim kiếm vũ sĩ hai mặt nhìn nhau, không hẹn mà cùng đưa tay tiếp được kim quang.

Vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, chờ hiểu được kim quang này bên trong tin tức, hai người đột nhiên ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, lại giống tâm hồn linh tê giống như cùng một chỗ quay đầu, dùng loại kia rất phức tạp biểu lộ nhìn xem Hứa Tri Hồ.

"Ây. . . Ta không có tiền!" Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là che linh thạch túi.

"Không, không có bảo ngươi bồi thường tiền!" Kim kiếm vũ sĩ rất im lặng nhìn xem hắn, trên mặt cơ bắp đều ở có chút run rẩy, lại qua mấy phút, rốt cục mặt mũi tràn đầy cổ quái thở dài, "Tính ngươi, tính ngươi vận khí tốt, chưởng giáo cùng mấy vị trưởng lão nói, mặc dù linh căn của ngươi cùng tư chất đều rất phổ thông, nhưng vừa rồi trí cầm ba cái kia Ma giáo dư nghiệt, cũng coi là chúng ta Thục Sơn dựng lên một công, cho nên. . ."

"A, cho nên?" Hứa Tri Hồ rất chờ mong nhìn xem bọn hắn.

"Rất muốn đánh hắn. . ." Kim kiếm vũ sĩ ở trong lòng mặc niệm một trăm lần, vẫn là đến tận không cam tình không nguyện chấp tay một cái, "Tóm lại, từ giờ trở đi, chúng ta xem như đồng môn sư huynh đệ, ngươi gọi ta Kim sư huynh là được rồi."

"Ách, đó chính là nói, ta hiện tại xem như bái nhập Thục Sơn rồi?" Hứa Tri Hồ không khỏi vừa mừng vừa sợ, nhưng là vừa mới vui đến một nửa, đột nhiên lại hơi nghi ngờ, "Ách, đợi lát nữa, trước tiên ta hỏi rõ ràng, các ngươi sẽ không phải chờ ta trở thành Thục Sơn đệ tử về sau, liền lấy môn phái danh nghĩa, để cho ta bồi thường sửa chữa Văn Tâm điện a?"

Tiên sư nhà nó, kim kiếm vũ sĩ hận đến nghiến răng nghiến lợi, thật vất vả mới nhịn xuống phun máu xúc động: "Đừng dài dòng, yêu bái liền bái, không bái liền lăn, thuận tiện nói một câu, tu vi của ngươi cùng tư chất quá kém, cho nên trước mắt còn không cách nào chính thức bái vị kia chân nhân làm thầy, có vấn đề không có?"

Không có vấn đề, hoàn toàn không có vấn đề a, Hứa Tri Hồ chỉ dùng một phần ba giây, cũng không chút nào do dự liều mạng gật đầu đáp ứng.

Thịt kho tàu ngươi cái hấp a, lúc đầu coi là xác định vững chắc sẽ rót tín chỉ, đều đã chết bái sư tâm, không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ, thế mà còn có thể bị ngoài ý muốn thu nhập Thục Sơn, về phần nói tư chất quá kém không ai chịu chính thức thu mình làm đồ đệ, tùy tiện, dù sao ta ở cái này đợi năm tháng cũng muốn chạy được không?

Cái này còn tạm được, kim kiếm vũ sĩ tức giận nhìn hắn một cái, lại quay đầu nhìn xem bên cạnh Vân sư tỷ, "Sư tỷ, ngươi vừa rồi cũng nhìn thấy, chưởng giáo trong ý chỉ nâng lên, muốn ngươi tạm thời phụ trách dẫn hắn, ngươi nhìn. . ."

"Không có vấn đề, ta sẽ dẫn hắn quen thuộc tông môn." Vân sư tỷ mỉm cười gật đầu, lại hào hứng tràn đầy đánh giá Hứa Tri Hồ, "Ừm, nói đến, sư đệ còn giống như không có chỗ ở, không bằng liền ở ta nơi đó tốt."

"Hòa, cùng ngươi ở?" Kim kiếm vũ sĩ mặt mũi tràn đầy cổ quái, nhịn không được cùng một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau.

"A, cùng sư tỷ ngươi ở?" Hứa Tri Hồ cũng rất kinh ngạc, đợi lát nữa, kịch bản làm sao lại biến thành cùng sư tỷ ở chung thời gian.

Nhưng là phản đối vô hiệu, sau một khắc, Vân sư tỷ cũng sớm đã vung lên ống tay áo, cuốn lên hắn trực tiếp đằng không mà lên, nhưng lại tiện thể nâng lên tay, hướng phía cách đó không xa kia chiếc kim quang lâu thuyền nhẹ nhàng một chiêu.

Trong chốc lát, như là cảm giác đến tâm ý của chủ nhân, kia chiếc lơ lửng ở trên bến tàu phuong kim quang lâu thuyền, lập tức tự động dâng lên như mây cánh buồm, hướng bọn họ nơi này oanh minh lái tới.

"Sư đệ, ngồi xong nha!" Vân sư tỷ rơi vào boong tàu bên trên, nhưng lại mỉm cười nhất chuyến bánh lái.

Sau một khắc, nương theo lấy nỗi thật to âm thanh, kim quang lâu thuyền cứ như vậy chậm rãi chuyển hướng, hướng phía chân trời mặt trời lặn bình ổn mà đi, trời chiều dư huy chiếu xuống cao ngất cột buồm bên trên, để trăng noãn như mây cánh buồm mang tới mấy phần màu đỏ nhạt trạch, cũng làm cho lâu thuyền như là chặng vạng tối mặt hồ lóng lánh dập dờn ba quang. . .

Dần dần lờ mờ bên dưới vòm trời, gió đêm từ giữa không trung gào thét mà qua, cũng làm cho Hứa Tri Hồ cùng Vân sư tỷ trò chuyện âm thanh, vẫn mơ hồ không rõ nhẹ nhàng tới ——

"Ngô, suýt nữa quên mất, sư đệ a, ta làm như thế nào xưng hô ngươi đây?"

"A, ta tên hứa. . . Khụ khụ, ta tên, Ninh Thái Thần. . ."

"A, tên rất hay a, nghe liền rất có thư quyển khí!"

"Đúng không, Bồ Tùng Linh cũng cảm thấy như vậy!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 80: Sư Tỷ Của Ta Không Phải Người

080 Sư tỷ của ta không phải người

Ở đi vào Thục Sơn ngày đầu tiên, Hứa Tri Hồ phát hiện mình gặp được cỗ quái kinh lịch, so với quá khứ mấy chục năm cộng lại đều muôn nhiều!

Đầu tiên là không hiểu thấu thông qua Vấn Tâm trắc nghiệm, ngay sau đó là không hiểu thấu bị bắt cóc làm con tin, cuối cùng lại không hiểu thấu tự tay hủy nhà nguyên một tòa Tiên cung. . . Ách, đợi lát nữa, kỳ thật cái này cũng không thể tính tự tay đúng không?

Tốt a, nhưng là bất kể nói thế nào, chí ít kết quả coi như viên mãn, không phải sao?

Chí ít giờ này khắc này, hắn đã thuận lợi gia nhập Thục Sơn hạm phái, còn chính ngồi lấy vị kia Vân sư tỷ kim quang lâu thuyền, tiến về ba mươi sáu tòa treo ngược phong một trong ngàn hạm phong, bắt đầu một đoạn cùng sư tỷ ở chung thời gian. . .

Nói đến đây vị tên là Vân Phàm Vân sư tỷ, tuy nói vừa lúc gặp mặt, rất có một loại cao lãnh nữ thần phạm, nhưng là trò chuyện quen về sau, rất nhanh liền bộc lộ ra yêu quý bát quái bản chất tới. . . Nói như vậy, vển vẹn lái lâu thuyền bay nửa khắc đồng hồ, nàng liền một hơi hỏi mười mấy cái vấn đề, đều đã kỹ càng đến "Ninh sư đệ ngươi thất tình thời điểm là ưa thích nghe ca nhạc đâu vẫn là ăn cái gì đâu" trình độ!

Đừng có như vậy được không, Hứa Tri Hồ bị hỏi đến mồ hôi rơi như mưa, nhưng lại không khỏi có chút kỳ quái, Vân sư tỷ ngươi rõ ràng là loại kia rất

nhiệt tình nhà bên ty thêm bát quái đảng, làm gì trước đó muỗn giả làm ra một bộ rất cao lãnh tư thái đến đâu?

"A..., ta cũng không nghĩ a." Nói đến đây cái, Vân Phàm cũng rất cảm khái thở dài, "Nhưng là các trưởng lão nói, chúng ta Thục Sơn đại biểu cho thiên hạ hạo nhiên chính đạo, muỗn để những cái kia mà ngoại đạo vừa nhìn thấy chúng ta liền nhìn mà phát khiếp, bởi vậy vì tông môn chính thể hình tượng cân nhắc, mỗi vị đệ tử đối ngoại lúc đều muỗn chú ý đáng vể ăn nói có ý tứ."

Nói như vậy, nàng ngừng lại một chút, tại xác định chung quanh không ai nghe trộm về sau, lại mặt mũi tràn đầy thần bí lại gần: "Kỳ thật, mọi người ở Thục Sơn thời điểm, cùng ở bên ngoài hoàn toàn không giống, tỉ như vừa mới Kim sư huynh, ngươi biết không, kỳ thật hắn bình thường thích nhất thu thập búp bê vải, tràn đầy ròng rã một cái phòng . . ."

Ách, thật hay giả, Hứa Tri Hồ nhịn không được ngẩng đầu, tưởng tượng một chút vị kia ngoan cố cứng nhắc Kim sư huynh ôm một đống búp bê vải tình cảnh, đột nhiên liền có loại nỗi lòng tôn kính cảm giác.

Tốt a, đừng quản là thật là giả, ngược lại là lúc này, ở Vân Phàm chưởng khống dưới, kim quang lâu thuyền ở vòng qua một mảnh cao ngất vách núi về sau, rốt cục đã tới đích đến của chuyến này, cũng chính là Vân sư tỷ ở lại ngàn hạm phong —

Mờ nhạt dưới ánh trăng, chỗ ngồi này tại Thục Sơn bên ngoài treo ngược phong, yên tĩnh lơ lửng ở ngân bạch trong mây mù, xuyên thấu qua những cái kia như nước tay áo theo gió phất phới mây mù, có thể mơ hồ trông thấy ngàn hạm phong bên ngoài một mảnh mênh mông, mấy cái bạch hạc triển khai hai cánh, ở vùng trời này mang bên trong rất nhàn nhã bay lượn xoay tròn. . .

"Đợi lát nữa, không phải nói ngàn hạm phong sao?" Hứa Tri Hồ xa xa nhìn lại, cũng không cho phép có chút ngạc nhiên, "Như vậy, trong truyền thuyết ngàn chiếc tiên hạm đâu?"

"A..., còn không có vận chuyển tới." Vân Phàm ngẩng như thiêng nga thon dài cái cổ trắng ngọc, đồng dạng ngắm nhìn sơn phong trước kia phiến mêtômô, nguyên bản mỉm cười biểu lộ đột nhiên trở nên có chút cổ quái, "Trên thực tế, chỉ có mỗi tháng số mười lăm, mới có số lớn luyện chế thất bại tiên hạm được đưa đến nơi này đến, sau đó tập trung tiêu hủy."

"A?" Hứa Tri Hồ vẫn thật không nghĩ tới kết quả này, "Cho nên nói, ngàn hạm phong là thu về vứt bỏ tiên hạm. . . Tốt a, thật sự là lãng phí như thế bá khí danh tự!"

Đang khi nói chuyện, theo hai người trò chuyện, kim quang lâu thuyền đã thuận lợi đến ngàn hạm phong, chậm rãi chuyển hướng lái về phía một tòa cao ngất vách núi, Vân sư tỷ không chế lâu thuyền đỗ xuống tối, vừa chỉ chỉ trên vách đá kia phiến kim quang pháp trận: "Đến, trong này chính là ta nơi ở, đêm nay ngươi liền cùng ta cùng một chỗ ngủ!"

Một, cùng một chỗ, cùng một chỗ ngủ?

Hứa Tri Hồ dưới lòng bàn chân một cái lảo đảo, kém chút từ mạn thuyền bên trên ném ra, chờ, đợi lát nữa, vừa mới Vân sư tỷ có ý tứ là, để cho ta cùng với nàng cùng một chỗ. . .

Trọn mắt hốc mồm a, quả thực hoài nghi mình nghe lầm, hắn nhịn không được quay đầu, nhìn xem bên cạnh một bộ vàng nhạt váy dài đón gió phất phới Vân Phàm Vân sư tỷ ——

Màu đỏ nhạt trời chiều dư huy dưới, vị này phong thái yếu điệu ngự tỷ mỹ nhân nhi, chính có chút giơ lên như thiêng nga thon dài cái cổ trắng ngọc, hững hờ ngắm nhìn phương xa, có chút nghiêng đi má ngọc mang theo vài phần đở ửng, vành tai trong suốt như cùng bạch ngọc, dáng người càng là thướt tha cao gầy, tuy nói dung mạo cùng Xích Xích còn hơi có chút chênh lệch, nhưng không thể phủ nhận, cũng là nhất đẳng xinh đẹp đại mỹ nhân a!

"Ách, cho nên nói?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có điểm tâm đầu nhảy loạn.

Kia cái gì, làm một tiết tháo tràn đầy có triển vọng thanh niên, loại thời điểm này hắn là lời lẽ chính nghĩa cự tuyệt mới đúng chứ, nhưng là nói đi thì nói lại, cân nhắc đến Vân sư tỷ dạng này chủ động yêu cầu, ra ngoài tôn trọng nữ tính lẽ tiết vắn đề. . .

Oanh!

Tốt a, còn không có hắn nơi này thiên nhân giao chiến làm ra quyết định, bên kia Vân Phàm đã nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, liền thấy kim quang pháp trận lấp lánh, toà kia vách núi vậy mà oanh minh chấn động, từ đó chậm rãi phân liệt ra đến, lộ ra giấu ở ngọn núi bên trong một tòa thuyền lớn ő. . . Ách, đợi lát nữa, ụ tàu?

Không sai, chính là một tòa thuyền ő!

Giấu ở ngọn núi bên trong to lớn ụ tàu, chiếm diện tích ước chừng mấy ngàn vuông, lại vẫn cứ lộ ra rất lộn xộn, bốn phía vách đá cản bản không có trải qua tân trang, đến cùng đều là tùy ý đắp lên tạo thuyền vật liệu cùng công cụ sửa chữa, như là vật liệu gỗ vải bạt cái định loại hình đồ vật, trải đến đây đất đều là để cho người ta căn bản hạ không được chân, chỉ có chính giữa tấm kia chất đầy bản vẽ bàn vuông, miễn cưỡng có thể tính là đồ dùng trong nhà tới.

Đừng, đừng nói cho ta nói, chúng ta liền ở nơi này mặt?

Hứa Tri Hồ nhìn trợn mắt hốc mồm, đợi lát nữa, nói xong hương khuê đâu, nói xong mềm mại giường lớn đâu, nói xong phòng tắm đâu, uy uy uy, không có phòng tắm, đợi lát nữa Vân sư tỷ muốn làm sao dẫm lên áo choàng tắm, làm sao không cẩn thận ngã vào ta trong ngực, làm sao ngoài ý muốn đụng phải môi anh đào, làm sao. . .

"Không sai, chúng ta ban đêm liền ngủ nơi này a." Vân Phàm rất tùy ý vỗ vỗ tay, dẫm đầu nhảy xuống lâu thuyền đi vào ụ tàu, "Bởi vì trước kia không có người ở đây ở qua, cho nên ta cũng không có chuẩn bị cho người ta ăn đồ ăn, ngược lại là có. . . Xoạt xoạt! Răng rắc!"

"Có cái gì?" Hứa Tri Hồ chính mờ mịt đây, nghe được cái này âm thanh kỳ quái, theo bản năng quay đầu, sau đó đột nhiên liền chấn kinh!

Trợn mắt hốc mồm a, ngay tại hăn kinh ngạc trong tâm mắt, Vân Phàm thế mà vén tay áo lên, ôm lấy nơi hẻo lánh bên trong một khối gỗ tử đàn tấm, ngay sau đó thanh thúy răng rắc một tiếng, ngạnh sinh sinh cắn xuống một khối nhỏ đến, sau đó say sưa ngon lành nhai a nhai. . .

Trong nháy mắt, nàng thế mà đem nguyên một khối tấm ván gỗ đều ăn đi vào, nghĩ lại vẫn chưa thỏa mãn xoa xoa bụng, cầm lấy bên cạnh khối kia trăng noãn vải bạt, từ phía trên xé một khối lớn xuống tới, rất hưởng thụ nhét vào miệng bên trong tiếp tục nhấm nháp.

Tình huống như thế nào? Mẹ nó, đây là tình huống như thế nào?

Hứa Tri Hồ bị loại này dị ăn đam mê triệt để chấn kinh, cứ như vậy dần độn mở to hai mắt, nhìn xem vị này mỹ mạo sư tỷ đã ăn xong cả khối vải bạt: "Chờ đã, đợi lát nữa, ngươi thế mà, ngươi thế mà ăn tấm ván gỗ cùng vải bạt?"

"Đúng a, có vấn đề gì không?" Vân Phàm đương nhiên nháy mắt mấy cái, tiện tay lại mở ra một cái thùng gỗ, từ bên trong cầm ra một nắm lớn cái đinh, giống ăn đồ ăn vặt giống như nhét vào miệng bên trong, "Đợi lát nữa giải thích với ngươi. . . Răng rắc. . . Ta trên thuyền cái đinh đều hỏng. . . Răng rắc. . . Cho nên ăn trước điểm cái đinh. . . Răng rắc. . . Sửa chữa tốt. . ."

Ăn cái đinh? Thế mà, còn có thể ăn cái đinh?

Hứa Tri Hồ nghẹn họng nhìn trân trối nhìn nàng, đột nhiên kịp phản ứng, lập tức khó có thể tin lui lại mấy bước: "Chờ đã, đợi lát nữa, sư tỷ, ngươi đến cùng là, đến cùng là, đến cùng là?"

Yên nào, yên nào, Vân Phàm hài lòng buông thùng gỗ, lại rất tùy ý ra bên ngoài một chi: "Không sai, kỳ thật ta không phải người, ta là. . . Cái kia!"

Cái nào? Thuận nàng chỉ hướng, Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu, ngay sau đó lập tức tiến vào hóa đá trạng thái.

Còn có thể là cái nào, ụ tàu bên ngoài liền thả neo kia chiếc kim quang lâu thuyền, giờ này khắc này, theo Vân Phàm ăn hết những cái kia tấm ván gỗ vải bạt cùng cái đinh, lâu thuyền bên trên vốn có mấy chỗ tổn hại, thế mà đều ở rất thần kỳ tự động khép lại. . .

Trọn mắt hốc mồm a, Hứa Tri Hồ trọn mắt hốc mồm nâng cằm lên, nhìn một chút kia chiếc kim quang lâu thuyền, lại nhìn một chút phong thái yếu điệu Vân Phàm, nhìn nhìn lại kia chiếc kim quang lâu thuyền, lại nhìn nhìn lại phong thái yếu điệu Vân Phàm, tiếp tục xem. . . Mẹ nó, không cần nhìn!

Thịt kho tàu ngươi cái hấp, chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói, sự tỳ ngươi chính là?

Không sai, ở hắn chấn kinh trong ánh mắt, Vân Phàm lại cắn một khối nhỏ tấm ván gỗ, còn chững chạc đàng hoàng ưỡn ngực: "Sư đệ a, như ngươi thấy, kỳ thật ta không phải người, ta là. . . Chiếc thuyền này!"

Phốc!

Một phần ba giây sau, Hứa Tri Hồ trực tiếp biến thành hình người suối phun, đậu xanh, ai có thể nói cho ta, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

"Tỉnh táo, tỉnh táo." Vân Phàm rất tốt bụng đưa qua một khối nhỏ vải bạt, "Đến, ăn phiến vải bạt ép một chút, a, không đúng, ta quên ngươi không ăn vải bạt. . . Tốt a, kỳ thật nói đến rất đơn giản, chúng ta Thục Sơn hạm phái luyện chế tiên hạm, thường xuyên sẽ xuất hiện có được bản thân ý thức tình huống, liền cùng ngươi cái kia bút cái gì bản không sai biệt lắm."

"Ách, ý của ngươi là, chúng ta Thục Sơn luyện chế tiên hạm, đều là Linh khí?" Hứa Tri Hồ vẫn là khó có thể tin.

"Không sai, mặc dù đại bộ phận đều chỉ có thể được xưng là Ngụy linh khí."

Vân Phàm rất tự hào giải thích cho hắn nghe, "Nói như vậy, chúng ta Thục Sơn, vì cái gì có thể được tôn là thiên hạ chính đạo lãnh tụ đâu, ngoại trừ chúng ta một lòng trừ ác dương thiện bên ngoài, ở mức độ rất lớn cũng là bởi vì, chúng ta có độc nhất vô nhị luyện hạm chi thuật, có thể làm cho luyện chế ra đến tiên hạm, từ sinh ra mới bắt đầu chính là Linh khí. . ."

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính bên trong.

"Cho nên nói, ta chính là một chiếc Linh khí cấp bậc tiên hạm a." Vân Phàm mỉm cười tựa ở kim quang lâu thuyền bên trên, lại rất vui sướng chỉ chỉ mình, "Linh khí cấp bậc tiên hạm, sẽ sinh ra ra giống ta dạng này khí linh, ân, dựa theo Thục Sơn cách gọi, chúng ta loại này khí linh bình thường được xưng là. . . Ân, hạm linh!"

"Phốc!" Còn chưa nói xong, Hứa Tri Hồ lại lần nữa phun ra, "Hạm? Hạm? Hạm nương?"

"Không phải hạm nương, là hạm linh!" Vân Phàm chững chạc đàng hoàng uốn nắn, bất quá nghĩ lại có chút nghiêng đầu, "A..., nói đi thì nói lại, hạm nương nghe so hạm linh đáng yêu nhiều, ta muốn hay không tìm cơ hội cùng chưởng giáo góp lời, dứt khoát về sau mọi người liền gọi hạm nương. . . A, sư đệ, mặt của ngươi giống như ở run rẩy a?"

Không có việc gì, đừng quản ta, để cho ta trước quất một hồi!

Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng im lặng nhìn trời, mẹ nó, nhà ta coi là Thục Sơn kiêm phái biến thành Thục Sơn hạm phái, đã là cái kinh hỉ lớn, không nghĩ tới thế mà còn có cái liên hoàn kinh hỉ gói quà ở phía sau, đây là để cho ta đùa thật người bắn hạm nương tiết tấu sao?

Trách không được, trách không được ta vừa nghe đến Thục Sơn hạm phái liền có loại kỳ quái cảm giác quen thuộc; trách không được Kim sư huynh bọn hắn nghe được ta muốn cùng Vân sư tỷ ở cùng nhau, liền mặt mũi tràn đầy cổ quái đáng ve; trách không được Vân sư tỷ yên tâm như vậy cùng ta cùng một

chỗ ngủ, ngẫm lại cũng là a, nhà ta coi như lại phát rõ, lại có thể đổi một chiếc thuyền làm gì?

Sự thật chứng minh, hắn coi như nghĩ đổi một chiếc thuyền làm gì, vậy cũng phải có cơ hội mới được!

Bởi vì sau một khắc, Vân Phàm đã thư triển uyển chuyển vòng eo, một bên uể oải ngáp một cái, một bên hững hờ hướng phía kim quang lâu thuyền đi đến: "A..., ăn xong bữa ăn khuya về sau thật buồn ngủ quá a, sư đệ ngươi tùy tiện tìm một chỗ ngủ đi, ta liền không bồi ngươi."

Nói như vậy, nàng cao gầy thân ảnh, cứ như vậy không trở ngại chút nào chậm rãi dung nhập vào lâu thuyền cột buồm bên trong, bất quá sắp đến hoàn toàn biến mất trước, nhưng lại đột nhiên từ boong tàu bên trên nhô ra non nửa gương mặt xinh đẹp đến: "A, suýt nữa quên mất nói, ta lúc ngủ thích xoay người, vì sinh mệnh an toàn cân nhắc, sư đệ ngươi tốt nhất cách ta xa một chút nha."

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là rất im lặng đứng tại chỗ, yên lặng nhìn xem kia chiếc kim quang lâu thuyền khẽ run, khẽ run, khẽ run, sau đó rất nhanh, còn truyền đến rất nhỏ tiếng lầm bẩm. . .

Mấy phút sau, ngay tại cái này nhu hòa tiếng lầm bẩm bên trong, chừng mấy trăm trượng to lớn kim quang lâu thuyền, đột nhiên lấy một loại nào đó vượt qua tưởng tượng hình tượng cảm giác, rất quý dị âm vang trở mình, chấn động toàn bộ ụ tàu đều ở oanh minh run rẩy —

"Tốt a, ta hiện tại có thể xác nhận, ta không có cách nào đổi một đầu thuyền làm cái gì. . ."

convert : hôm nay tới đây mai tiếp tục , xin like cho mình có tinh thần convert tiếp.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 81: Sư Huynh Người Phẩm Chất Đâu ?

081 Sư huynh người phẩm chất đâu ?

Buổi sáng sáu giờ, Hứa Tri Hồ là bị thô ráp ma sát cảm giác đánh thức!

Ở mơ màng màng mở to mắt, đồng thời ngốc trệ một phần ba giây sau, hắn đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái ý thức được, mình đang cùng phong thái yếu điệu Vân sư tỷ, rất thân mật gắn bó thăm thiết ngủ ở cùng một chỗ, Vân Phàm đâu thuyền thậm chí còn chính khẽ run, thân mật ở trên mặt mình cọ qua cọ lại. . .

Không sai, chính là đầu thuyền!

Có trời mới biết là lúc nào, lúc đầu bỗ neo lơ lửng ở bên ngoài kim quang lâu thuyền, thế mà nửa đêm liên tục xoay người lộn vòng vào ụ tàu bên trong, hơn nữa còn giống đang tìm kiếm ấm áp ôm ấp, trực tiếp dựa sát vào nhau ngủ ở bên cạnh hắn, không thể không thừa nhận, nếu là nàng lại tiến vào trong lại lật nửa cái thân vị. . .

Đậu xanh, Hứa Tri Hồ tưởng tượng một chút thuyền thượng vị tư thế về sau, đột nhiên liền đầu đầy mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian rùng mình bò lên.

Đại khái là động tác của hắn có chút mảnh, đang ngủ say Vân Phàm cũng tỉnh lại, một bên từ boong tàu phía dưới chậm rãi ung dung nhẹ nhàng đi lên, một bên còn buồn ngủ đuổi cái nhỏ lưng mỏi, "A..., buổi sáng tốt lành, Ninh sư đệ, ta tối hôm qua làm cái rất kỳ quái mộng, giống như mơ tới người đang cho ta tẩy boong tàu. . ."

Nói được nửa câu, giống như nghĩ đến tẩy boong tàu liền cùng loại với cho nữ hài tử tắm rửa, nàng đột nhiên có chút thận thùng, còn mặt mũi tràn đầy đỏ ửng che miệng lại, lộ ra một bộ "Ta cái gì cũng không biết" vẻ mặt vô tội.

Thẹn thùng cái quỷ a, Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Kia cái gì, sư tỷ, chúng ta hôm nay muốn làm gì?"

A a a, nói đến đây cái, làm bộ thẹn thùng Vân Phàm ngược lại là lập tức kịp phản ứng: "Đúng rồi, đệ tử mới nhập môn đều muốn trước quen thuộc chúng ta Thục Sơn tình huống, như vậy sáng hôm nay, ta liền dẫn ngươi đi tham quan luyện hạm ao, thuận tiện nhìn xem những sư huynh kia các sư tỷ là thế nào luyện chế tiên hạm."

Luyện hạm ao a, nói đến đây cái, Hứa Tri Hồ ngược lại là có loại rất kỳ quái cảm giác, thầm nghĩ sẽ không phải là cái kia a?

Nhưng mà, không đợi hắn tới kịp suy nghĩ nhiều, Vân Phàm đã thuận miệng cắn một mảnh tấm ván gỗ đương điểm tâm, ngay sau đó nhẹ nhàng nhảy lên lầu thuyền boong tàu, lại hướng phía hắn mơ hồ không rõ vẫy tay: "Tới tới tới, sư đệ, bên trên ta!"

Ồ! Hứa Tri Hồ chính hướng mạn thuyền bên trên bò đâu, chờ nghe được "Bên trên ta" cái chữ này, trực tiếp liền một trán đâm vào boong tàu bên trên: "Đậu xanh, tỷ tỷ, ngươi có thể thay cái từ sao, dạng này rất dễ dàng bị hài hòa được không?"

Có vấn đề gì, ta chính là thuyền, lên thuyền chính là bên trên ta à!

Vân Phàm mặt mũi tràn đầy vô tội nháy mắt mấy cái, ngay sau đó nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, kim quang lấp lánh lướt qua, lâu thuyền lập tức oanh minh đ GANG không mà lên, như là hôm qua tiến đến như thế, bình ổn lái ra khỏi ngàn hạm phong.

Sáng sớm kim sắc dưới ánh mặt trời, phụ cận treo ngược phong dần dần trở nên náo nhiệt, một chiếc thanh quang tràn ngập được xông chiến hạm từ lâu thuyền bên cạnh gặp thoáng qua, đứng tại được xông chiến hạm đầu thuyền vị kia Thục Sơn sư huynh, rất nghiêm túc rất cứng nhắc cùng Vân Phàm lên tiếng chào, sau đó xoay người liền tranh thủ thời gian thay đổi khuôn mặt tươi cười vén tay áo lên, giúp trên thuyền vị kia thanh sam mỹ nhân nhí xách nước thùng, rất tự giác xoa boong tàu đi . . .

"Đỗ mồ hôi, trở mặt tốc độ thật đúng là nhanh!" Hứa Tri Hồ thấy nổi lòng tôn kính, ánh mắt lại không tự chủ được rơi vào vị kia thanh sam mỹ nhân nhí trên thân, "Ách, đừng nói cho ta nói, vị kia chính là . . ."

"Không sai, nàng chính là được xông chiến hạm hạm nương, ách, không đúng, hạm linh!" Vân Phàm mỉm cười hướng phía vị kia tỷ muội phất phất tay, "Sớm a, thanh Mông muội muội, nghe nói Dương sư huynh hôm qua uống say sờ soạng vị sư muội kia tay nhỏ, cho nên bị ngươi phạt lấy quỳ một đêm cầu thang mạn?"

Âm!

Vừa mới trải qua kia chiếc được xông trên chiến hạm, vị kia ngay tại ra sức xoa boong tàu Dương sư huynh, lập tức liền mặt mũi tràn đầy đỏ lên một đầu cúi tại mạn thuyền bên trên, ngược lại là bên cạnh vị kia gọi thanh được hạm linh bất động thanh sắc, vẫn như cũ mỉm cười phất tay thăm hỏi, cứ như vậy lái được xông chiến hạm đã đi xa.

"Ách, vì cái gì ta cảm thấy, vị kia thanh Mông tỷ mới là nhất gia chi chủ?" Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, đột nhiên cảm thấy Thục Sơn hạm phái phẩm chất cũng nhanh rời sạch.

Xin nhờ, các ngươi là thiên hạ chính đạo lanh tụ a, muốn hay không giống trách nam nhìn thấy âu yếm figure đồng dạng. . . A, nói như vậy, vị kia Dương sư huynh canh đồng Mông tỷ ánh mắt có chút không đúng, hắn là. . . Đậu xanh,

đây chính là trong truyền thuyết người hạm luyến sao?

"Bình thường a, bởi vì tốt tiên hạm cùng ưu tú hạm linh thật sự là quá ít." Vân Phàm ngược lại là không cảm thấy kinh ngạc, "Cho nên, chúng ta Thục Sơn đệ tử chỉ cần đạt được một chiếc tốt tiên hạm, nói là từng li từng tí quan tâm chu đáo cũng không đủ, mà lại... Người không cảm thấy thanh Mông tỷ rất xinh đẹp sao?"

"Xinh đẹp là xinh đẹp, vẫn đề là cái này muốn làm sao ra tay đâu?" Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, ngược lại là đột nhiên nhớ tới một cái rất kỳ quái vẫn đề, "Nói đến, Vân sư tỷ, đã tiên hạm đều là có chủ nhân, vì cái gì ta chưa từng có thấy qua ngươi vị kia?"

"A..., ngươi nói là luyện chẽ ta vị kia sao?" Vân Phàm cắn khối kia đương bửa sáng tấm ván gỗ, nhìn như hững hờ phất phất tay, "Cái kia hồn đản ở vài thập niên trước làm phản, hơn nữa còn muốn đem ta hiến cho lục bào tên kia, kết quả nha, nửa đường vừa vặn đụng tới chưởng giáo, sau đó liền bị... Ân, ngươi minh bạch!"

Minh bạch ngược lại là minh bạch, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái nhìn xem nàng: "Sau đó? Sư tỷ ngươi liền biến thành vô chủ chi hạm, bị một mình lưu tại Thục Sơn rồi?"

Đúng a, Vân Phàm mỉm cười gật đầu: "Bởi vì quá khứ cho tới bây giờ chưa từng xảy ra loại sự tình này, cho nên Thục Sơn trên dưới cũng rất khó khăn a, về sau vẫn là chưởng giáo đánh nhịp nói, dứt khoát liền để cho ta bái nhập Thục Sơn môn hạ, xem như nửa cái Thục Sơn đệ tử, chuyên môn phụ trách quản lý những cái kia hạm linh, tỉ như Dương sư huynh bị thanh Mông muội muội phạt quỳ cầu thang mạn thời điểm, ta có thể ra mặt điều giải, thương lượng cho hắn thêm một đôi cái bao đầu gối cái gì..."

Phịch một tiếng, giống như cảm giác được một loại nào đó đáng sợ truyền ngôn, nơi xa được xông trên chiến hạm, ngay tại nghiêm túc xoa boong tàu

Dương sư huynh lại lần nữa một đầu cùi tại boong tàu bên trên.

Đỗ mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ yên lặng a vị kia Dương sư huynh mặc niệm ba phút, ngược lại là rốt cuộc minh bạch, vì cái gì những cái kia Thục Sơn đệ tử nhìn thấy mây ngụ ý thời điểm, biểu lộ luôn luôn có điểm là lạ, ngẫm lại cũng là a, hạm linh lại thế nào trân quý đáng giá bảo vệ, nhưng cuối cùng cùng nhân loại còn là không giống nhau a.

"Không có việc gì, ta quen thuộc." Tựa như là biết hắn đang suy nghĩ gì, Vân Phàm rất lạnh nhạt phất tay, "Chí ít, Thục Sơn trên dưới đối ta đều rất tốt, mà lại ta cũng trôi qua rất nhàn nhã, ngoại trừ bình thường phụ trách tiếp đai đệ tử mới, hỗ trợ câu thông hạm linh bên ngoài, cũng chính là cho Tòa Yêu Tháp đưa tiễn vật tư cái gì, trên cơ bản . . ."

"Tòa Yêu Tháp?" Hứa Tri Hồ nghe được cái từ này, không khỏi trong lòng hơi động.

"Đúng a, chính là cái này tòa tháp!" Vân Phàm rất tùy ý vươn tay, chỉ chỉ đông nam phương hướng toà kia treo ngược phong.

Thuận nàng chỉ hướng, Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ quay đầu nhìn lại, ở hắn ngạc nhiên trong tầm mắt, tràn ngập bao phủ ở toà kia treo ngược trên đỉnh mông lung mê vụ, vừa lúc vào lúc này theo gió chậm rãi phiêu tán, cũng làm cho giấu ở trong đó toà kia Tòa Yêu Tháp, rốt cục hoàn toàn xuất hiện ở sáng sớm kim sắc trong ánh nắng —

Cùng trong tưởng tượng hùng vĩ cảnh tượng hoàn toàn khác biệt, đứng sừng sững ở trên vách đá Tòa Yêu Tháp, nhìn không có chút nào Tiên gia khí tượng, bề ngoài pha tạp cũ nát, mái hiên bên trên rơi đầy mạng nhện, nửa khép nửa mở đại môn bị gió thổi qua, thế mà còn kẹt kẹt rung động lay động, vô luận từ góc độ nào đến xem, đều giống như loại kia lâu năm thiếu tu sửa quanh quẽ cảnh điểm, chỉ có đi nhầm đường du khách mới có thể đi vào tham quan một hồi. . .

"Đỗ mồ hôi, đây là Tòa Yêu Tháp?" Hứa Tri Hồ thấy triệt để im lặng, thầm

nghĩ những cái kia yêu quái bị giam giữ ở loại địa phương này, kỳ thật cũng thật không giá trị.

"Đừng chỉ nhìn bẽ ngoài nha, nội có khác động thiên." Vân Phàm mỉm cười vỗ vỗ tay, "Trong này, nhốt chúng ta Thục Sơn phái mấy ngàn năm cầm nã trở về yêu ma, còn có một số yêu ma luyện chế nhưng lại không cách nào tiêu hủy yêu linh pháp khí, vì phòng ngừa những yêu ma này chạy trốn ra ngoài hành hung làm ác, tám vị trưởng lão mỗi ngày đều sẽ trực luân phiên ở đây tọa trấn."

"Đó chính là nói, phòng thủ rất sâm nghiêm?" Hứa Tri Hồ thận trọng thăm dò đặt câu hỏi.

"Đương nhiên!" Vân Phàm chững chạc đàng hoàng trả lời, "Ta nhớ được, quá khứ từng có chỉ đại yêu ý đồ trà trộn vào trong tháp, kết quả trước đắp lên cỗ Xích Dương Huyền Lôi đại trận đánh cho thịt nát xương tan, ngay sau đó lại trúng Chu trưởng lão phục ma diệt hồn trống, cuối cùng một sợi tàn hồn miễn cưỡng chạy ra, lại đụng vào chúng ta Thục Sơn ngàn hạm tề phát, mấy ngàn đạo Ngũ Lôi hạm chỉ riêng oanh minh xạ kích, trực tiếp liền. . . A? Sư đệ, ngươi vì cái gì ở chảy mồ hôi?"

Không có việc gì, không có việc gì, Hứa Tri Hồ rất chột dạ lau lau mồ hôi lạnh, lại sờ lên trong ngực kia ngân bạch lông hồ cáo: "Là, là sao? Nói đến, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua nhiều như vậy yêu ma, sư tỷ chúng ta có thể tới gần một điểm đi xem một chút sao?"

"Tốt nhất đừng." Vân Phàm rất nghiêm túc nhìn xem hắn, "Ngươi biết, kia một vùng phòng ngự rất sâm nghiêm, bất cứ lúc nào cũng sẽ có Thục Sơn phái tiền bối ngăn lại ngươi hỏi thăm, tuy nói không có làm cái gì việc trái với lương tâm, nhưng là cẩn thận hỏi thăm về đến cũng rất chán ghét, đúng không."

"A..., cũng đúng. . ." Hứa Tri Hồ chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, nhìn như vậy, chỉ có thể lại tìm cơ hội khác.

Ngược lại là lúc này, kim quang lâu thuyền bình ổn tiến lên, ở xa xa vòng qua

Tòa Yêu Tháp về sau, rốt cục giảm bớt tốc độ, ở một tòa thác nước chảy xiết treo ngược phong bên cạnh ngừng lại.

Cùng cái khác treo ngược phong khác biệt, toà này treo ngược trên đỉnh làm người khác chú ý nhất, chính là cái kia đạo từ mấy ngàn trượng đỉnh núi chảy xiết xuống tới màu trắng bạc thác nước, trút xuống thác nước bên trong mang theo linh khí nồng nặc, dọc theo vách đá xông vào phía dưới rộng lớn mặt hồ, nhưng lại đem linh khí hội tụ đến mặt hồ chính giữa toà kia Thanh Quang đại điện bên trong.

"Nơi này, chính là luyện hạm ao." Vân Phàm khống chế kim quang lâu thuyền bình ổn hạ xuống, vẫn không quên giải thích cho hắn, "So với Tòa Yêu Tháp đến, nơi này càng là chúng ta Thục Sơn trọng địa, có thể nói Thục Sơn có thể có địa vị của hôm nay, toàn bộ nhờ cái này luyện hạm ao cung cấp đặc thù luyện hạm chi pháp, bởi vậy nơi này thủ vệ phòng ngự càng thêm sâm nghiêm!"

Không cần giải thích, trên thực tế liền tại bọn hắn hạ xuống một nháy mắt, chí ít đã có vài chục đạo linh thức trên người bọn hắn đảo qua, Hứa Tri Hồ chỉ cảm thấy từ trong ra ngoài đều bị kỹ càng xét lại một lần, đột nhiên có loại "Nhà ta nếu là lúc này dám lau lau mồ hôi lạnh, ngay lập tức sẽ bị oanh sát thành cung bảo kê định" cảm giác kỳ quái. . .

Cũng may, còn tính là hữu kinh vô hiếm, kim quang lâu thuyền ở thông qua mấy đạo xét duyệt về sau, rốt cục rất bình ổn đáp xuống Thanh Quang đại điện trước.

"Trong này, chính là luyện hạm ao." Vân Phàm nhẹ nhàng nhảy xuống lâu thuyền, đang định đẩy ra đại điện cửa chính, nghĩ nghĩ nhưng lại đột nhiên quay đầu, mặt mũi tràn đầy cổ quái nhìn một chút Hứa Tri Hồ.

"Ách, thế nào?" Hứa Tri Hồ bị nhìn thấy rất chột dạ.

"Không, không có gì. . ." Vân Phàm nhìn lại có điểm đỏ mặt, qua nửa ngày mới ấp a ấp úng nói, "sư đệ a, có chuyện ta muốn trước nhắc nhở ngươi, đợi lát

nữa vô luận ngươi thấy cái gì, đều muốn tận lực giữ vững tinh túc. . . A..., ngươi phải hiểu được, hết thảy cũng là vì Thục Sơn, hết thảy cũng là vì chính đạo, hết thảy cũng là vì thiên hạ thương sinh."

"Ây. . . Tốt!" Hứa Tri Hồ đã có loại thật không tốt dự cảm.

Bất quá đến lúc này, nói cái gì đều vô dụng, hắn do dự vài giây đồng hồ, vẫn là tự thân lén trước dùng sức đẩy môn, sau đó. . .

Phốc!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 82: Vận Khí Như Thế Nào A

082 Vận khí như thế nào a

Hứa Tri Hồ dùng minh phẩm chất thề, mặc dù hắn đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng là khi nhìn đến đại điện phía sau cửa tình cảnh lúc, vẫn là trong nháy mắt trực tiếp phun ra!

Vốn cho là phía sau cửa là một ngôi đại điện, nhưng mà một bước này bước vào, xuất hiện ở trước mắt lại là, lại là một mảnh vô biên vô hạn rộng lớn như hồ nước Huyền thanh mặt ao. . .

Mới nhìn phía dưới, nước hồ phảng phất thanh tịnh đến không có chút nào tạp chất, nhưng mà nếu là lại cần thận quan sát, liền sẽ phát hiện cái này nhìn như hồ nước trong veo, vậy mà hoàn toàn là từ linh khí nồng nặc ngưng kết mà thành, khó trách coi như người đứng ở trên mặt hồ, cũng vẫn như cũ bình ổn, thậm chí đều không có thấm ướt cảm giác.

Nhưng đây không phải trọng điểm, chân chính để Hứa Tri Hồ trọn mắt hốc mồm, cũng không phải là linh khí này ngưng kết ao lớn, mà là giờ phút này chính chen chúc ở trên mặt hồ đám kia Thục Sơn sư huynh —

Dẫn đầu vị sư huynh kia, ngược lại là tướng mạo anh tuấn dáng vẻ đường, thế nhưng là lúc này thế mà mặt mũi tràn đầy bi phẫn, xuyên một thân tràn đầy miếng vá tử thanh pháp bào, run rẩy từ trong ngực xuất ra mấy cái túi trữ vật, liền muôn lệ nóng doanh tròng hướng luyện hạm trong ao ném, một bên ném còn vừa nghiến răng nghiến lợi!

"Tỉnh táo, tỉnh táo a!" Bên cạnh một đám đồng môn sư đệ, luống cuống tay

chân giữ chặt hắn: "Mộc sư huynh, đừng xúc động, tuyệt đối đừng xúc động a, tháng trước ngươi xuất ra bót ăn bót mặc linh thạch cùng tiên mộc, nói là nhất định phải ném ra một chiếc nhát phẩm hạm linh tiên hạm đến, kết quả cuối cùng chỉ luyện chế được mấy chiếc lục đắng hạm linh thuyền nhở . . ."

"Cũng bởi vì dạng này, cho nên mới muốn liều một phen a!" Mộc sư huynh hai mắt bao hàm lấy nhiệt lệ, cầm túi trữ vật tay đều đang run rẩy, "Lẽ nào lại như vậy, ta cũng không tin, mỗi lần vận khí đều sẽ như thế chênh lệch, nói không chừng lần này khí vận đại bạo phát, một lần luyện chế liền trực tiếp đại công cáo thành đâu!"

"Đừng a, không cần a!" Một đám đồng môn sư huynh đệ nắm thật chặt cánh tay của hắn, đánh chết đều không cho hắn lại bại gia, "Sư huynh, sư phụ một mực dạy bảo chúng ta, chúng ta luyện chế tiên hạm thời điểm, nhất định phải thận trọng thận trọng lại thận trọng, trước tuyển cái ngày hoàng đạo, lại tìm người nhìn xem phong thuỷ, còn muốn tắm rửa thay quần áo tâm bình khí hòa. . . Bởi vì cái gọi là, ném kim nhứt thời thoái mái, cả nhà mồ hoang cương vị!"

Đậu xanh, đây là tình huống như thế nào?

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn trợn mắt hốc mồm, nhịn không được quay đầu nhìn Vân Phàm, ách, tỷ tỷ ngươi có thể hay không giải thích cho ta một chút, bọn hắn đang làm gì?

Đừng nói nữa, Vân Phàm rất xấu hổ bùm mặt, đều nghĩ làm bộ không biết bên kia mấy vị: "Kia cái gì, kỳ thật chúng ta Thục Sơn luyện chế tiên hạm bí pháp, từ trên nguyên lý tới nói là như vậy —— đầu tiên, Thục Sơn đệ tử muốn thu tập đại lượng tài nguyên, chủ yếu là linh thạch, tiên mộc, linh dãu, pháp đồng cái này bốn loại tiên tài, lại dựa theo tỷ lệ nhất định tự hành phối hợp, vùi đầu vào. . . Ách, sư đệ, nét mặt của ngươi nhìn rất kỳ quái?"

Không có việc gì, không có việc gì, Hứa Tri Hồ rất im lặng ngẩng đầu nhìn trời, thật vất vả mới cố nén bộ mặt cơ bắp run rẩy, thịt kho tàu ngươi cái hấp, ta

liền biết sẽ là dạng này, đã hạm nương đều đi ra, như vậy khắc kim sẽ còn xa sao?

"A a a, vậy ta liền tiếp tục giảng." Vân Phàm nhìn hắn một cái, lại có chút chộp dạ hướng xuống giảng, "Sau đó thì sao, luyện chế ra đến tiên hạm, căn cứ tiên hạm bên trên ngưng tụ ra hạm linh ưu khuyết, lại có thể kỹ càng chia làm cửu phẩm, mà phẩm cấp càng cao tiên hạm, tự nhiên là càng có thể cùng chủ nhân tâm ý câu thông, phát huy đầy đủ ra Thục Sơn đạo pháp uy lực tối."

"Cho nên?" Hứa Tri Hồ nghe đến đó, giống như đã hiểu cái gì, "Ách, có phải là bởi vì luyện chế ra nhất phẩm tiên hạm tỉ lệ rất thấp, sau đó chúng ta Thục Sơn đệ tử lại một cây gân tăng cường bách chứng thêm hoàn mỹ chủ nghĩa. . ."

"A? Nay làm sao có thể nói là toàn cơ bắp đâu!" Vân Phàm đột nhiên mặt mũi tràn đầy nghiêm mặt, ánh mắt kiên nghị ưỡn ngực, "Chúng ta Thục Sơn đệ tử, không lấy vật vui không lấy mình buồn, chỉ là cân nhắc đến thiên hạ thương sinh thâm thụ yêu ma hăm hại, cho nên hận không thể sớm ngày luyện chế ra nhất phẩm tiên hạm, có thể tốt hơn vì thiên hạ thương sinh tận một phần sức mọn. . ."

Ngươi chính là nói lên trời, cũng không cải biến được bọn hắn là chặt tay đảng sự thật!

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thăm một trăm lần, lại nhịn không được quay đầu nhìn xem bên kia còn đang đau lòng khắc kim Mộc sư huynh, đột nhiên có loại rất may mắn cảm giác, kia cái gì, còn tốt năm đó nhà ta thoát hổ đến sớm, Châu Phi Đô đốc liền muốn có Châu Phi Đô đốc giác ngộ a, vô luận ngươi làm cái gì cũng sẽ không biến thành người châu Âu!

Nhưng vấn đề ở chỗ, Thục Sơn đệ tử chính là không tin cái này tà, được không?

Cho nên ở sau đó cái này trong vòng nửa canh giờ, Hứa Tri Hồ cứ như vậy đứng tại luyện hạm bên cạnh ao, một bên nghe Vân Phàm nhập môn giảng giải,

một bên thấy tận mắt các loại cổ quái kỳ lạ cược thuyền phuơng pháp ——

Minh hạm phong vị kia Cao sư huynh, hăng hái bước dài tiến luyện hạm ao, kêt quả vừa mới vượt qua cánh cửa, đột nhiên lại mặt mũi tràn đầy cổ quái lui về, sau đó một lần nữa đi một lượt. . . Ân, nguyên nhân là, hắn cảm thấy mình vừa mới chân trái trước bước vào môn, cái này điểm xấu. . .

Liệt hạm phong mạo Lâm sư tỷ, cầm một đống lớn tiên mộc linh dẫu cái gì, ở luyện hạm bên cạnh ao rất kiên nhẫn chờ a chờ, dựa theo nàng thuyết pháp, nàng lần trước ở buổi trưa hai khắc lúc, thế mà chỉ dùng một phần tiên tài liền luyện chế được Nhị phẩm chiến hạm, có thể thấy được luyện hạm ao luyện chế thành công suất, sẽ theo thời gian biến hóa mà ba động. . .

Pháp hạm phong một đám chân truyền đệ tử, rất nghiêm túc ngồi xổm ở luyện hạm bên cạnh ao bên trên, nhiệt tình thảo luận đề cao luyện chế thành công suất tính kỹ thuật vấn đề, ôm một đống lớn điển tịch học bá hình Vương sư đệ, dùng loại kia "Lão tử trí thông minh có thể đơn đấu các ngươi một đám" ngạo nghễ biểu lộ, tuyên bố hắn đã tìm được bốn loại tài nguyên phối hợp chuẩn xác nhất công thức. . .

Đỗ mồ hôi, hài tử đáng thương, đây là sống sờ sờ đem toàn bộ Thục Sơn đều bức điện tiết tấu a!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh thấy rất là đồng tình, thật rất muốn nói cho bọn hắn, kỳ thật cái gì đều là phù vân, cược thuyền như thế nào trọng yếu nhất chính là ba điểm —— thứ nhất, xem mặt; thứ hai, xem mặt; thứ ba, xem mặt. . .

"A, nói đến, sư đệ ngươi có muốn hay không thừa dịp hiện tại, cũng tới thử một chút luyện chế tiên hạm?" Ngược lại là lúc này, Văn Phàm ở lúng túng hơn nửa ngày về sau, ngược lại là đột nhiên hưng phấn đề cái đề nghị.

"Ách, hiện tại?" Hứa Tri Hồ không khỏi ngạc nhiên im lặng, "Thế nhưng là ta căn bản không có tu luyện qua luyện hạm chi pháp, cũng cũng không đủ tiên tài tài nguyên, coi như muốn luyện chế. . ."

"Không có việc gì, mỗi cái mới nhập môn đệ tử mới, đều sẽ từ tông môn cung cấp một phần miễn phí tiên tài tài nguyên." Vân Phàm ngược lại là không thèm để ý chút nào vỗ vỗ túi trữ vật, "Ngươi kia phần tiên tài tài nguyên, ta hôm qua liền thuận tiện giúp ngươi nhận, về phần nói đến luyện chế tiên hạm bí pháp, cái này sao. . . Dễ làm!"

Không có dấu hiệu nào, nàng đột nhiên giơ tay lên, nhẹ nhàng điểm trên trán Hứa Tri Hồ.

Cái gì, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, còn chưa kịp phản ứng, đã cảm thấy mấy trăm cái phù văn như là chim bay, ở trong đầu hắn gào thét xoay quanh, rõ ràng một cái phù văn cũng không nhận ra, nhưng rất kỳ quái, hết lần này tới lần khác liền có thể lý giải còn có thể thuận lợi niệm đi ra.

"Không sai, cái này chính là chúng ta Thục Sơn luyện chế tiên hạm bí pháp!" Vân Phàm hững hờ thu hồi đầu ngón tay, "Bí pháp này chỉ là dùng để khởi động luyện hạm ao mà thôi, rất dễ dàng liền có thể nắm giữ, liền liền dưới núi những cái kia giả mạo chúng ta phân công gia hỏa đều sẽ vài câu. . . Trên thực tế, chúng ta Thục Sơn chân chính trân quý, cũng không phải là cái này luyện hạm bí pháp, mà là điều này có thể luyện chế tiên hạm luyện hạm ao."

"Nguyên lai là dạng này?" Hứa Tri Hồ mặc niệm lấp trong đầu bí pháp phù văn, "Đó chính là nói, ta hiện tại có thể. . . Ách?"

Tốt a, bởi vì hắn hững hờ mặc niệm ra pháp quyết, nguyên bản bình tĩnh không gợn sóng luyện hạm ao, đột nhiên tại lúc này oanh minh chấn động!

Thụy thảm hào quang gột rửa bên trong, sôi trào mãnh liệt linh khí hội tụ thành nộ hải triều dâng, từ sâu đạt mấy trăm trượng đáy ao gào thét xô lên giữa không trung, nhưng lại đón gió đột nhiên nhoáng một cái, hóa thành một cái oanh minh chấn động to lớn vòng xoáy linh khí, cũng làm cho chung quanh Thục Sơn đệ tử tất cả đều lấy làm kinh hãi, không hẹn mà cùng quay đầu trông lại.

"Nhanh, sư đệ, đem ngươi dự bị tốt tiên tài quăng vào vòng xoáy bên trong." Vân Phàm cuống quít nhắc nhở, "Chú ý a, bốn loại tiên tài phổi hợp tỉ lệ khác biệt, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tiên hạm xác suất thành công, nhưng cho đến trước mắt, chúng ta cũng không biết chuẩn xác nhất tỉ lệ."

"A?" Nói đến đây cái, Hứa Tri Hồ ngược lại là trong lòng hơi động, thầm nghĩ cái gọi là tỉ lệ sẽ không phải là?

Bất quá, lúc này cũng không kịp suy nghĩ nhiều, mắt thấy cái kia vòng xoáy linh khí đang không ngừng mở rộng, hắn tranh thủ thời gian mở ra túi trữ vật, đem những cái kia linh thạch tiên mộc pháp đồng tất cả đều ném tới.

Nhắc tới cũng là kỳ quái, đợi đến nuốt những cái kia tiên tài nguyên về sau, nguyên bản bất cứ lúc nào cũng sẽ mất khống chế linh khí vòng xoáy, lại bắt đầu dần dần trở nên ổn định, linh khí nồng nặc hóa thành một tầng lại một tầng ngân bạch sóng nước, như là bị bàn tay vô hình khống chế, ở luyện hạm ao trên không chậm rãi ngưng tụ thành hình. . .

"A..., sóng nước bên trong chính là?" Hứa Tri Hồ kiệt lực mở to hai mắt, mơ hồ nhìn thấy sóng nước bên trong có một chiếc tiên hạm hình dáng.

"Không sai, đó chính là thuộc về ngươi tiên hạm." Vân Phàm cũng rất hưng phấn ngẩng đầu, cũng không biết nàng làm một chiếc thuyền ở hưng phấn cái gì, "Chú ý a, tiếp xuống liền rất mấu chốt, đợi đến sóng nước tản ra, tiên hạm liền sẽ ngưng tụ thành hình. . . A, nói đến, chúng ta muốn hay không mở bàn khẩu?"

Tốt, tốt, chung quanh một đoàn sư huynh sư tỷ tất cả đều liên tục gật đầu, vì kia đang bị một đoàn đồng môn ôm eo Mộc sư huynh, càng là đột nhiên liền hai mắt tỏa sáng, trực tiếp từ bại gia trạng thái chuyển hóa thành lý trí hình thức, còn làm tức chủ động biểu hiện mình có thể đương nhà cái, thuận tiện thu chút rứt thành chờ chút luyện hạm dùng.

Uy uy uy, các ngươi phẩm chất, đều bị luyện hạm ao ăn sao?

Hứa Tri Hồ nhịn không được liều mạng mắt trợn trắng, vẫn đề là một đám vô lương gia hỏa thật đúng là nói làm liền làm, lúc này hào hứng dạt dào làm thành một vòng lớn, hàng phía trước ngồi xuống bên trong sắp xếp đứng đầy xếp sau dùng Phù Không Thuật bay lên không, cứ như vậy tập thể mở to hai mắt, nhìn chằm chằm giữa không trung ngay tại xoay tròn phun trào mãnh liệt thủy triều. .

.

Oanh!

Cơ hồ ở ngay tại cái này đồng thời, chỉ nghe không trung một tiếng thanh lôi oanh minh, nguyên bản mãnh liệt xoay tròn linh khí sóng lớn, đột nhiên giống như như thác nước trút xuống, cũng làm cho trong đó vừa mới ngưng tụ thành hình kia chiếc tiên hạm, rốt cục xuất hiện ở thanh quang tràn ngập trong hư không.

Trong chốc lát, tất cả mọi người ở đây cùng nhau mở to hai mắt, "A..., cái này tiên hạm tựa như là... Là... Ách?"

Tốt a, vài giây đồng hồ về sau, chờ thấy rõ kia chiếc trong hư không tiên hạm về sau, hiện trường đột nhiên liền lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người mặt mũi tràn đầy cổ quái duy trì ngắn người tư thế ——

Trên thực tế, kia là một chiếc nhìn rất kỳ quái tiên hạm, không phải là mấy tầng cao lâu thuyền, cũng không phải đẳng đẳng sát khí được xông đại chiến thuyền, càng không phải là cái gì hình thể to lớn thuyền buồm cổ, mà là... Ách, mà là, một cái, con vịt!

Không sai, chính là con vịt, hoặc là nói, con vịt tạo hình cổ quái thuyền nhỏ!

Hình bầu dục tiểu xảo thân tàu, nhìn qua tròn vo, nhiều nhất chỉ có thể dung nạp hai người cưỡi, phía trước đầu thuyền nhông lên thật cao đến, chính là cái con mắt thật to hoàng vịt đầu, ngay thơ chân thành ngược lại là ngay thơ chân thành, tóm lại xa xa trông đi qua, tựa như là chỉ phiêu phù ở trên mặt nước Đại Hoàng vịt, vẫn là ngốc manh ngốc manh cái chủng loại kia tới... .

Phốc! Cái này cũng gọi là thuyền?

Một đoàn Thục Sơn đệ tử rất im lặng hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ chúng ta ở Thục Sơn chờ đợi mấy chục năm, cho tới bây giờ liền không có luyện ra qua kỳ quái như thế tạo hình thuyền, tốt a, coi như nó là chiếc thuyền tốt, nhưng là xin hỏi một chút, nó mái chèo cùng buồm ở đâu, lại là làm sao đi thuyền, dựa vào người ở phía sau đẩy sao?

"A, vị này mới tý muội chưa từng thấy qua!" Vân Phàm ngược lại là hai mắt tỏa sáng, rất hiểu kì mở to hai mắt nhìn xem Hứa Tri Hồ, "Kia cái gì, sư đệ a, ngươi là thế nào luyện chế ra đến?"

Đừng hỏi nữa, Hứa Tri Hồ lúc này đã lệ nóng doanh tròng, em gái ngươi a, nhà ta vừa rồi chính là hơi có chút thất thần, nghĩ đến lần trước cùng muội tử tại công viên bên trong, thuê đầu Đại Hoàng vịt chân đạp thuyền, kết quả không nghĩ tới mấy phút sau. . .

Tốt a, tưởng tượng một chút, một số năm sau tà ma làm loạn hành hung làm ác, thiên hạ lê dân mong mỏi bên trong, nhà ta cầm trong tay trảm ma kiếm, đầy mặt chính khí hiên ngang lẫm liệt, lái Đại Hoàng vịt chân đạp thuyền từ trên trời giáng xuống, linh khí quán chú sau vịt đầu cạc cạc một tiếng. . . Nói thật, đây là nhi đồng kịch a?

"Không có việc gì, không có việc gì." Vân Phàm còn vỗ vỗ hăn biểu hiện an ủi, "Kia cái gì, kỳ thật thuyền này hình thật đáng yêu, còn nữa nói, thuyền hình cũng không có nghĩa là hết thảy nha, chỉ cần ngưng tụ thuyền linh. . . A?"

Đột nhiên ngẩn người, nàng mặt mũi tràn đầy cổ quái đánh giá Đại Hoàng vịt chân đạp thuyền, nhưng lại không thể tưởng tượng nổi quay đầu: "Ách, đợi lát nữa, các ngươi vừa có thấy hay không chiếc này tiên hạm hạm linh?"

Tốt a, nàng kiểu nói này, một đoàn Thục Sơn đệ tử đột nhiên cũng kịp phản ứng.

Thật sự chính là a , ấn lý tới nói, tiên hạm luyện chế thành công về sau, hạm linh mặc kệ phẩm cấp như thế nào, chí ít ngay lập tức sẽ ngưng tụ thành hình, nhưng vấn đề là cái này đã lâu lăm, cũng không thấy được cái này Đại Hoàng vịt chân đạp trên thuyền ngưng tụ ra hạm linh. . . Ách, chẳng lẽ nói?

"Chẳng lẽ nói?" Vân Phàm mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, nhịn không được duỗi ra trăng noãn ngọc thủ , ấn ở Đại Hoàng vịt mạn thuyền bên trên.

Vén vẹn dùng hạm linh thiên phú tìm tòi vài giây đồng hồ, nàng đột nhiên quay đầu, dùng loại kia nghẹn họng nhìn trán trối biểu lộ, khó có thể tin nhìn xem Hứa Tri Hồ, xoắn xuýt biểu lộ thậm chí đều đã không cần giải thích. . .

Phốc, không phải đâu, thế mà thật không có hạm linh?

Trong chốc lát, ở đây Thục Sơn đệ tử cùng nhau biến thành hình người suối phun, nhưng lại đột nhiên bá một tiếng rất chỉnh tề quay đầu, cùng tập thể vây xem trán quý sinh vật giống như cùng một chỗ nhìn chăm chắm Hứa Tri Hồ

Nỗi lòng tôn kính, thật là nỗi lòng tôn kính a, chúng ta Thục Sơn lập phái mấy ngàn năm qua, tuy nói luyện chế cao giai tiên hạm xác suất thành công rất thấp, thế nhưng là chí ít luyện chế mỗi chiếc tiên hạm, đều có thể ngưng tụ ra hạm linh đến, từ góc độ này tới nói, Ninh sư đệ ngươi vừa mới nhập môn, thế mà liền luyện chế được một chiếc không có hạm linh tiên hạm, đây tuyệt đối là xưa nay chưa từng có a, mà lại đoán chừng cũng sẽ không có kẻ đến sau!

Uy uy uy, các ngươi đó là cái gì biểu lộ?

Kết quả là, ở tất cả mọi người loại kia "Sư đệ ngươi cho ta ký cái tên đi" biểu tình cổ quái bên trong, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là rất nghiêm túc vén tay áo lên, thuận tiện kéo mặt mũi tràn đầy đồng tình Vân Phàm —

"Hừ hừ, đừng xem thường con vịt, coi như không có hạm linh, ta cũng có thể mở cho. . . Ách , đợi lát nữa, cái này muốn làm sao đi lên?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 83: Kế Tiếp Ta Vì Mọi Người Biểu Diễn Cái Tiết Mục

083 Kế tiếp ta vì mọi người biểu diễn cái tiết mục

Tháng năm Thục Sơn, ánh nắng tươi sáng nhiệt độ thích hợp, chính là hẹn muội tử đi trong công viên ngõi chân đạp thuyền, sau đó đem thuyền lay động thừa cơ giữ chặt nàng tay nhỏ tay tốt mùa...

Nhưng là, nếu như chiếc này chân đạp thuyền, lại là ở giữa không trung kịch liệt lay động, mà lại trước một giây còn đang nằm trăng trượng không trung, một giây sau đã lao xuống đến cách mặt đất chỉ có ba mươi centimét, mà lại ở giữa còn tới cái quỷ dị lơ lửng thăng gấp lúc...

A! A a a! A a a a a a!

Chạng vạng tối dưới ánh mặt trời, luyện hạm ao chồ treo ngược trên đỉnh không, ngây thơ chân thành Đại Hoàng vịt chính mang theo quỷ dị đường vòng cung, ở giữa không trung giống mắt khống chế giống như khắp nơi đi loạn, khi thì nhanh quay ngược trở lại, khi thì cao tốc hạ xuống, khi thì phóng lên tận trời...

Ách, đây cũng là ngự hạm thuật sao, luyện hạm ao bên ngoài trên ngọn núi, một đoàn Thục Sơn đệ tử tập thể lau mồ hôi lạnh, nhìn xem Hứa Tri Hồ ở giữa không trung ngự hạm biểu diễn, sau đó cũng không biết là ai dẫn đầu, tất cả mọi người đột nhiên tâm hồn linh tê cùng nhau lui lại ba mươi trượng —

Khụ khụ, ngươi biết, vạn nhất vật kia nện xuống đến thời điểm, vừa vặn hướng chúng ta nơi này rơi...

Tốt a, đã không lo được phía dưới những tên kia, lúc này giữa không trung, Hứa Tri Hồ đang cùng Vân Phàm sóng vai ngồi ở Đại Hoàng vịt bên trong, mồ hôi đầm đìa liều mạng giãm chân đẹp tinh, dãm đến thở không ra hơi, liền đều muốn nhanh căng gân!

"Hô, sư đệ, hô, ngươi có thể hay không, hô, nói cho ta..." Đáng thương Vân Phàm đỗ mồ hôi lâm ly, chỉ cảm thấy mình cho tới bây giờ không có nghiêm túc như vậy giảm béo qua.

"Đừng, đừng hỏi, ta nào biết được sẽ là dạng này?" Hứa Tri Hồ đồng dạng mệt mỏi nhanh đỗ xuống, cái quỷ gì a, đây coi như là cái gì ngự hạm thuật, muốn hướng Đại Hoàng vịt đưa vào đầy đủ linh khí, thế mà muốn thông qua không ngừng giãm chân đẹp tinh phương thức?

"Ai, ai bảo ngươi chiếc này tiên hạm không có hạm linh, lại kỳ quái như thế đâu?" Vân Phàm đã liền vòng eo đều muốn bẻ gãy, thở hổn hển nửa ngày lại cảm thấy rất kỳ quái, "Mà lại, sư đệ a, ngươi thật giống như không hiểu gì đến như thế nào sử dụng thể nội linh khí?"

Biết mới không bình thường được không, Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, thầm nghĩ trong thân thể ta những linh khí này, đều là làm lúc hai núi sát nhập lúc cưỡng ép rót vào, dùng một điểm liền ít đi một chút, nói như vậy lên... Đậu xanh!

Tốt a, ngắn ra một chút, hắn giãm chân đẹp tinh tốc độ chậm một điểm, đạt được không đầy đủ linh khí Đại Hoàng vịt, đột nhiên liền mất đi không chế bay tứ tung ra ngoài, như là ăn tết lúc loại kia chất lượng xảy ra vấn đề khói lửa, kéo lối đuôi ánh sáng lấy về hình chữ gào thét đi xa, chỉ nhìn đến phía dưới đám kia Thục Sơn đệ tử lại lần nữa cùng nhau xoa mồ hôi lạnh, đột nhiên rất may mắn mình không có ngồi ở kia phía trên.

Chỉ là, một mảnh hít một hơi lạnh khí thanh âm bên trong, lại tựa hồ như không có người chú ý tới, nhìn như mắt không chế Đại Hoàng vịt chân đẹp

thuyền, tựa hồ ngay tại mạnh mẽ đâm tới bay loạn bên trong, nhìn như vô tình hay cố ý tiếp cận Tỏa Yêu Tháp trên không...

Trên thực tế, ngay tại Tỏa Yêu Tháp chung quanh tuẫn sát mấy chiếc tiên hạm, đã sớm phát giác được Đại Hoàng vịt xông lầm tiến đến, đồng thời rất có ăn ý đồng thời chào đón.

Bất quá, không đợi bọn hắn tới kịp tiếp cận khu trục, vừa mới còn mạnh mẽ đâm tới Đại Hoàng vịt, đột nhiên liền đến cái đột nhiên thăng gấp, sau đó liền ở tại chỗ cao tốc gào thét xoay tròn, như là con quay giống như càng chuyển càng nhanh, suýt nữa đem Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm đều cho quăng bay ra đi.

Đỗ mồ hôi, nhìn thấy Hứa Tri Hồ loại kia luống cuống tay chân dáng vẻ, tiên hạm bên trên mấy vị Thục Sơn sư huynh ngược lại là hai mặt nhìn nhau, do dự có phải là chờ vị này mới sư đệ khống chế lại kỳ quái con vịt tiên hạm về sau, lại để cho hắn rời đi Tỏa Yêu Tháp trên không, dù sao tình huống hiện tại là... Ân, thuận tiện chúng ta cũng cùng chiếc này không có hạm linh tiên hạm hợp cái ảnh lưu cái niệm?

"Lập tức, lập tức, ta lập tức... Ách, đau đầu quá!" Hứa Tri Hồ bị cao tốc xoay tròn đến đều nhanh nôn, nhưng con kia nhìn như đang sát mồ hôi lạnh trong tay, cũng đã bất động thanh sắc nắm một cây ngân bạch lông hồ cáo.

Vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn yên lặng niệm lên Thạch Cơ Nương Nương truyền thụ pháp quyết, giấu ở trong tay ngân bạch lông hồ cáo đột nhiên nổi lên yếu ớt hồng quang, điều này đại biểu lấy mượn nhờ bản mệnh lông hồ cáo thần thông, hắn đã trực tiếp cùng Tỏa Yêu Tháp bên trong Tô Đát Kỷ đón đầu, kế tiếp cần phải làm là...

Trên thực tế, cũng không cần hắn làm cái gì, bởi vì vốn vẹn vài giây đồng hồ yên tĩnh về sau, trong đầu của hắn đột nhiên liền vang lên mơ hồ không rõ thanh âm, phảng phất là từ địa phương rất xa rất xa truyền đến, đến mức đều mang mấy phần sóng điện từ giống như tư tư thanh.

"Tô Nương Nương? Tô Nương Nương?" Hứa Tri Hồ cố nén đầu váng mắt hoa, mắt thấy bên cạnh đồng dạng chóng mặt Vân Phàm không có thời gian chú ý nơi này, tranh thủ thời gian tập trung tâm thần kêu gọi, "Tô Nương Nương, ngài có thể nghe được sao? Tại hạ là Thạch Cơ Nương Nương phái tới... Ách?"

Không đợi hắn nói xong, bên kia truyền đến mơ hồ thanh âm, tựa như là điều chỉnh đến chính xác tần suất, đột nhiên liền trở lên rõ ràng, nhưng vẫn đề là cái này rõ ràng thanh âm, thế mà không phải hỏi thăm hoặc là kêu cứu, mà là ——

"Trên núi băng hữu, các ngươi tốt sao, dưới núi băng hữu, các ngươi tốt sao, hôm nay, ta vì mọi người mang đến một bài ta mới sáng tác ca khúc, ca tên là làm « Tô Đát Kỷ là cô nương tốt », hi vọng mọi người có thể thích..."

Cái quỷ gì a, Hứa Tri Hồ cả người đều hóa đá, đột nhiên hoài nghi đối diện vị kia là không phải quảng bá đài phụ thể!

Vẫn đề là, không đợi kịp phản ứng, bên kia ngọt ngào nhu âm đã bắt đầu thâm tình mở hát: "A a a a a, Tô Đát Kỷ nha, nàng là cô nương tốt, a a a a a, Tô Đát Kỷ a, nàng là cô nương tốt... Mặc dù nàng bị chém một sợi hồn, mặc dù nàng tung tích không rõ, nhưng cho dù là tung tích không rõ, a a a, nàng vẫn là cô nương tốt..."

Phốc!

Hứa Tri Hồ ngạnh sinh sinh đem một ngụm máu cho nhẫn trở về, bên cạnh Vân Phàm nhìn thấy sắc mặt hắn có chút kỳ quái, cố nén choáng váng nghiêng người sang đến: "A, sư đệ, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì, không có việc gì, ta chính là có chút ngất xỉu đâu..." Hứa Tri Hồ ở cao tốc xoay tròn bên trong, dùng khéo mắt liếc qua nhìn một chút nơi xa ngay tại xem kỹ bên này Thục Sơn sư huynh, lại tranh thủ thời gian trong đầu cùng vị kia câu thông: "Ách, tô Nương Nương, ngươi có thể nghe được sao, ta là Thạch Cơ Nương Nương phái tới cứu ngài, không biết ngài có nghe hay không đến?"

Cám ơn trời đất , bên kia xà tinh bệnh đang hát nửa thủ « Tô Đát Kỷ là cô nương tốt » về sau, rốt cục vẫn chưa thỏa mãn ngừng lại, nhưng lại uể oải a một tiếng: "Biết rồi, biết rồi, nói đến, thạch thạch cũng đã lâu không gặp, không nghĩ tới năm đó luân gia đánh bài bại bởi nàng bản mệnh lồng hồ cáo, thế mà hiện tại ngược lại có thể dùng để cứu luân gia, chặc chặc chặc, nhớ năm đó, nàng còn chính buồn rầu lấy không gả ra được, còn để luân gia dạy nàng làm sao trang điểm..."

Đỗ mồ hôi, ta giống như nghe được cái gì không nên nghe được đồ vật, trở về sẽ bị giết người diệt khẩu sao?

Hứa Tri Hồ một bên choáng lấy một bên liều mạng mắt trợn trăng, thăm nghĩ nói xong nhất đại đại yêu đâu, nói xong Cửu Vĩ Yêu Hồ mị hoặc thiên hạ đâu, đây là chỉ còn một sợi không hoàn chỉnh tàn hồn, lại trong Tỏa Yêu Tháp nhốt hơn ngàn năm, đã nhảm chán đến nhanh sụp đổ điên rồ sao?

Tốt a, oán thầm về oán thầm, mắt thấy lại vòng xuống đi chính mình cũng muốn nôn, hắn tranh thủ thời gian đầu đầy mồ hôi đánh gãy đồi phuong: "Kia cái gì, tô Nương Nương, thời gian có hạn, chúng ta nói chính sự, xin hỏi ta muốn làm thế nào, mới có thể đem ngài cứu ra Tỏa Yêu Tháp?"

"Đơn giản, giết tiến đến là được rồi." Đối diện Tô Đát Kỷ mỉm cười trả lời, còn giống như truyền đến vài tiếng tù bà nhẹ vang lên, "Yên nào, yên nào, luân gia chỉ là chỉ đùa một chút, nói thật, lấy thực lực ngươi, liền đến Tỏa Yêu Tháp chịu chết cơ hội đều không có, muốn cứu ra luân gia, trừ phi..."

"Trừ phi?" Hứa Tri Hồ rút sạch nhìn một chút cách đó không xa, mấy vị kia Thục Sơn sư huynh tựa hồ đã đợi không được, chính mặt mũi tràn đầy cứng nhắc lái tiên hạm tới gần.

"A..., nói như thế nào đây?" Tô Đát Kỷ ở đối diện dừng lại vài giây đồng hồ, nhưng lại mạn bất kinh tâm nói, "Nói thật, luân gia ở cái này Tỏa Yêu Tháp bên trong vây lại mấy ngàn năm, đã sớm nghĩ ra một cái tuyệt diệu đào thoát phuong

pháp, chỉ là bây giờ vẫn còn thiếu khuyết đại lượng tiên tài tài nguyên, tỷ như linh thạch, tiên mộc, linh dầu..."

"Đợi lát nữa, những này giống như đều là luyện chế tiên hạm cần có?" Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc, nhưng lại đột nhiên trong lòng hơi động, "Tô Nương Nương, chẳng lẽ ngài là dự định thu thập những này tiên tài về sau, luyện chế một chiếc tiên hạm?"

"Kia là chuyện về sau." Tô Đát Kỷ ở bên kia uể oải thở dài, "Hiện tại vẫn để là, luân gia bị nhốt trong Tỏa Yêu Tháp, căn bản không có cơ hội tiếp xúc đến những này tiên tài, cho nên..."

"Cho nên..." Hứa Tri Hồ đã hiểu, đột nhiên cảm thấy rất tang thương, "Tốt a, ta sẽ tận lực đi thu thập, bất quá ngài đến cùng cần bao nhiêu tiên tài?"

"Thật sao? Vậy xin đa tạ rồi!" Tô Đát Kỷ ở bên kia cười tủm tỉm nói tạ, cách Tỏa Yêu Tháp đều có thể thấy được nàng đắc ý lay động xoã tung đuôi cáo, "Kỳ thật cũng không cần rất nhiều, linh thạch đến cái một hai vạn, tiên mộc đến cái mấy trăm cân, linh dầu có cái..."

"Kia cái gì, ta nghĩ nghĩ, nếu không ta vẫn là trực tiếp giết đi vào cứu ngài được!" Hứa Tri Hồ ở chỗ này một bên choáng một bên liều mạng mắt trợn trắng, "Tỷ tỷ, ngươi biết một cân tiên mộc giá trị bao nhiêu tiền không, liền vừa mới vị kia Mộc sư huynh bớt ăn bớt mặc, một năm cũng liền cất mấy chục cân tiên mộc..."

"Cho nên nha, luân gia đều nói rất khó." Tô Đát Kỷ ở bên kia rất bất đắc dĩ thở dài, "Nhưng vẫn để là, ngươi muốn thật dự định tới cứu luân gia, liền không thể không thu thập những này tiên tài tài nguyên, sau đó..."

Không có sau đó!

Ngừng lại một chút, vậy đại khái bị giam điên rồi "Hồ tinh bệnh", đột nhiên liền một bên mừng khấp khởi đạn lấy tù bà, một bên mỉm cười tự hào biểu hiện:

"Tạ ơn, cảm ơn mọi người như thế thích ta ca, trên núi băng hữu, đem các ngươi
cánh tay giơ lên cao cao đến, để cho ta xem lại các ngươi nhiệt tình được
không?"

Uy uy uy, chúng ta đang nói chuyện đứng đắn, có thể hơi nghiêm túc một
chút sao?

Hứa Tri Hồ khéo mắt đều ở quất a quất, mắt thấy đối phuong đều đã bắt đầu
hát tiếp theo thủ « ta không phải Tô Đát Kỷ », chỉ có thể rất bất đắc dĩ thở dài:
"Tốt a, tốt a, ta sẽ đem hết toàn lực đi thu thập, thuận tiện hỏi một câu, Thục Sơn
nơi này lưu hành bán thận sao?"

"Yên nào, yên nào, luân gia sẽ hảo hảo báo đáp ngươi." Tô Đát Kỷ hưng hờ
tiếp tục đạn bà, nghĩ nhưng lại đột nhiên cười tủm tỉm nói, "A, đợi lát
nữa rồi đi thời điểm, nhớ kỹ đi về phía nam dọc theo treo ngược phong vách núi
đi, nơi đó có... A ha ha ha, liền xem như luân gia tặng cho ngươi quà ra mắt."

"Lẽ gặp mặt?" Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc.

Không có trả lời, đối diện vị kia đã tiến vào tự ngu tự nhạc trạng thái, đột
nhiên liền từ nũng nịu ngọt ngào ôn nhu, hoán đổi thành một mảng lớn kinh hỉ
tiếng thét chói tai: "Tô Tô, Tô Tô, ngươi thật lợi hại a, ngươi hát thật tốt êm tai a,
chúng ta yêu ngươi, vĩnh viễn ủng hộ ngươi!"

Đậu xanh, còn mang nhân vật đóng vai, đây là bị nhốt bao lâu có bao nhiêu
nhàm chán, mới có thể nghĩ ra dạng này từ này phương pháp đến?

Hứa Tri Hồ nghe được nhịn không được im lặng nhìn trời, ngay sau đó liền
nghe được xoạt xoạt một tiếng, trong tay hắn ngân bạch lông hồ cáo rốt cục triệt
để vỡ vụn, trong nháy mắt hóa thành vô số bụi mù mảnh vỡ, đón gió phiêu tán
liền tung tích cũng không tìm tới.

Cơ hồ ở đồng thời, mấy vị kia Thục Sơn sư huynh cũng đã lái tiên hạm xông
tới, không chờ bọn họ mở miệng, Vân Phàm liền tranh thủ thời gian che lấy

choáng váng đầu giải thích: "A..., không có ý tứ a, Ninh sư đệ mới vừa ở tu luyện ngự hạm chi thuật, tăng thêm chiếc này tiên hạm lại có chút... Ách, sư đệ, ngươi bên này làm tốt sao?"

Tốt, được rồi, Hứa Tri Hồ nhanh giơ tay lên, biểu hiện đã một lần nữa khống chế được Đại Hoàng vịt, sau đó ở hắn cùng Vân Phàm hai người thở hồng hộc phối hợp xuống, lần nữa khôi phục cân bằng Đại Hoàng vịt rốt cục lung lay, lấy một loại lúc nhanh lúc chậm quý dị đi thuyền phương thức, rất mạo hiểm thoát ly Tỏa Yêu Tháp phạm vi.

Nỗi lòng tôn kính a, mấy vị kia Thục Sơn sư huynh dừng ở nguyên địa, đưa mắt nhìn Đại Hoàng vịt như là thoát hơi giống như khúc chiết tiến lên, đột nhiên cảm thấy về sau hắn là đối vị này mới sư đệ tốt một chút, dù sao người gian không hủy đi a!

Đừng làm rộn, Hứa Tri Hồ lúc này đâu còn có tâm tư quản bọn họ, đầy trong đầu đều là làm sao luyện chế ra Nhị phẩm tiên hạm, ngược lại là nhìn thấy phía trước cách đó không xa chính là kia phiến treo ngược phong vách núi, hắn đột nhiên trong lòng hơi động, nhẹ nhàng vỗ Đại Hoàng vịt đầu thuyền, rất không thuần thực thay đổi phương hướng hướng bên kia chạy tới.

"A, sư đệ, chúng ta làm gì hướng bên này đi?" Vân Phàm chính dãm đến thở hồng hộc đâu, thấy thế cũng có điểm kỳ quái.

"Không có gì, không có gì." Hứa Tri Hồ điềm nhiên như không có việc gì gãi gãi đầu, "Ta chính là cảm thấy đi, bên này khả năng càng rộng rãi hơn một điểm, miễn cho lại tại bên kia đụng vào... Đậu xanh!"

Lời còn chưa dứt, lay động Đại Hoàng vịt vừa vặn chuyển qua treo ngược phong vách đá, kết quả không đợi thấy rõ vách đá dang sau tình cảnh, liền thấy đối diện hơn mười trượng có hơn, một đạo kiêm quang chính thanh quang lấp lánh cao tốc vọt tới...

Không phải đâu, Hứa Tri Hồ giật nảy cả mình, phản ứng đầu tiên chính là

thả sát... Ách, phanh lại ở đâu?

Oanh!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, không đợi hắn tìm tới phanh lại, đạo kiếm quang kia đã trùng điệp đụng vào Đại Hoàng vịt!

Nương theo lấy một tiếng oanh minh tiếng vang, nguyên bản liền không thể nào kiên cỗ Đại Hoàng vịt, trực tiếp ngay tại chỗ tan thành từng mảnh, ngây thơ chân thành con vịt đầu thuyền liên quan dang sau thân thuyền, cùng một chỗ biểu diễn cái gì gọi là không trung giải thể **, nếu không phải Vân Phàm nhanh tay lẹ mắt, kịp thời bắt hắn lại nhảy lên một cái, đoán chừng lúc này đã đi theo tấm ván gỗ mảnh vỡ cùng một chỗ rơi xuống.

Đương nhiên, ở cái này to lớn xung kích dưới, cái kia đạo đụng tới kiếm quang cũng không có tốt hơn chỗ nào, trực tiếp liền ầm vang bay rớt ra ngoài, liên đới lấy trên phi kiếm cái kia luyện khí sĩ cũng đầy miệng phun máu, ở không trung xẹt qua một đạo bao nhiêu hàm số đường vòng cung, lúc này mới trùng điệp nện ở trên vách đá dựng đứng.

Ách, cái gì, tình huống như thế nào?

Hứa Tri Hồ trợn mắt hốc mồm nắm lấy Vân Phàm, Vân Phàm nghẹn họng nhìn trân trối lơ lửng ở giữa không trung, hai người hai mặt nhìn nhau, lại nhìn xem cái kia ở trên vách đá dựng đứng miệng đầy phun máu luyện khí sĩ, trong đầu đột nhiên liền nghĩ đến sẽ phải thanh toán một số lớn tiền chữa trị tiền bối thường tổn thất tinh thần phí...

Ách, chúng ta trên thuyền có hay không chạy ký lục nghi cùng quay phim... Đậu xanh, cứu người trước!

Triệt để bó tay rồi vài giây đồng hồ, Hứa Tri Hồ rốt cục kịp phản ứng, tranh thủ thời gian dự định xông đi lên cứu người, Vân Phàm phản ứng càng nhanh, đã sớm mang theo hắn một cái Súc Địa Thành Thốn, trực tiếp xuất hiện ở trên vách

đá dựng đứng, đưa tay mò về cái kia miệng đầy phun máu luyện khí sĩ.

Chỉ là trong chốc lát, ngay tại sấp chạm đến đối phương một nháy mắt, nàng lại đột nhiên hù lạnh một tiếng, bỗng nhiên hóa thủ a chưởng, mang theo mãnh liệt thanh quang, đằng đằng sát khí oanh minh rơi đậm!

Phốc! Phát rõ a, vì đào thoát tiền bối thường, muốn hay không như thế phát rõ tới?

Hứa Tri Hồ nhìn trợn mắt hốc mồm, nhưng không đợi hắn tới kịp ngăn cản, cái kia nhìn như uể oải trên mặt đất luyện khí sĩ, lại đột nhiên không có dấu hiệu nào đột nhiên vọt lên, hóa thành huyết sắc mê vụ hướng phía nơi xa vọt tới.

"Huyết ảnh **? Quả nhiên là Ma giáo gian tế!" Vân Phàm lúc này đã tiến vào đối ngoại cao lãnh tư thái, không chút do dự đuổi sát theo, "Sư đệ, chúng ta truy, những này ma nghiệt gần đây trải qua chui vào chúng ta Thục Sơn, trong đó tất có âm mưu!"

Lời còn chưa dứt, nàng đã sớm bắt lấy Hứa Tri Hồ đằng không mà lên, cơ hồ ở đồng thời, kim quang lâu thuyền từ phía dưới trong sương mù gào thét xông ra, như cùng ở tại nộ hải trong cuồng triều theo gió vượt sóng, trong nháy mắt liền đuổi kịp hai người bạn họ.

Trong chốc lát, Vân Phàm ngọc dung băng lãnh vĩ mạn thuyền, đạt được nàng cái này hạm linh hợp thể kim quang lâu thuyền, lập tức dâng lên như mây cánh buồm, oanh minh chấn động gào thét xông ra, càng nắm chắc hơn mười đạo kim quang từ boong tàu xông lên trời mà lên, hóa thành tràn ngập bầu trời cảnh báo khói lửa, lập tức kinh động đến Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược phong!

Kia cái gì, tỷ tỷ ngươi dạng này đột nhiên biến cao lãnh, ta thật rất không quen a!

Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, nhìn một chút lúc này ngạo nghẽ băng

lãnh Văn Phàm, sau đó lại nhịn không được quay đầu, nhìn xem nơi xa trong sương mù Tỏa Yêu Tháp, đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái thở dài —

"Ách, cho nên nói, đây chính là trong truyền thuyết lẽ gặp mặt?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 84: Thả Ra Cái Kia Cái Yếm

084 Thả ra cái kia cái yếm

Chạng vạng tối gào thét truồng phong bên trong, từ ba mươi sáu tòa treo ngược ngọn núi tạo thành Thục Sơn trên không, một đạo đại biểu báo động kim quang phóng lên tận trời, nhưng lại bỗng nhiên hóa thành vô số lấp lánh hoả tinh, như là bão tố giống như đón gió tứ tán ra.

Trong chốc lát, nguyên bản tiên linh mê vụ bao phủ treo ngược ngọn núi ở giữa, bén nhọn tiếng rít không dứt bên tai, trên trăm chiếc tiên hạm từ trong sương mù xông ra, gấp rút nhưng lại không hề loạn lên chút nào phóng tới bốn phương tám hướng, đem ba mươi sáu tòa treo ngược ngọn núi tất cả đều bao phủ ở thiên la địa võng bên trong.

Ngay tại cái này thiên la địa võng bên trong, một đạo huyết vụ nồng nàn hú ảnh, chính dọc theo treo ngược ngọn núi ở giữa khe hở điện cuồng chạy trốn, tốc độ không chỉ có nhanh đến kinh người, còn có nửa thật nửa giả quỷ dị thần thông, thường thường có thể trực tiếp từ núi đá chướng ngại bên trong trực tiếp xuyên qua.

Ở huyết vụ này hú ảnh sau lưng cách đó không xa, Vân Phàm lái kim quang lâu thuyền gào thét đuổi theo, có chút giơ lên băng lãnh trên ngọc dung không chút biểu tình, cùng bình thường nhà bên tỷ bộ dáng hoàn toàn khác biệt, Hứa Tri Hồ dùng sức nắm lấy mạn thuyền, ở bên cạnh rất im lặng nhìn xem nàng, đột nhiên hoài nghi Thục Sơn trên dưới có phải là đều có bệnh tâm thần phân liệt. . .

"Sư đệ, ngươi lại lui ra phía sau, nhìn ta như thế nào trảm yêu trừ ma!" Hoàn toàn tiến vào nhân vật bên trong Vân Phàm hờ lạnh một tiếng, thuận tiện lại lần

nữa tới cái cấp tốc chuyển biến.

Trong chốc lát, kim quang lâu thuyền phát ra kịch liệt xoạt xoạt âm thanh, tới cái gần chín mươi độ nghiêng, ngạnh sinh sinh từ hai mặt đứng vững vách đá ở giữa xuyên qua, mắt thấy liền phải đuổi tới phía trước cái kia đạo huyết ảnh.

Cơ hồ ở đồng thời, mấy chục chiếc thanh quang tiên hạm cũng từ phía trước hung mãnh vọt tới, nhắc tới cũng là xảo, dẫu đâu thế mà chính là kia chiếc buổi sáng gặp qua được xông đại chiến thuyền. . .

Vị kia buổi sáng còn đang cam tâm tình nguyện tẩy boong tàu Dương sư huynh, lúc này hoành Kiếm Ngạo nhưng đứng ở đầu tàu, đầy mặt hao nhiên chính khí chỉ về phía trước: "Chư vị sư đệ nghe lệnh, kết thành ba mươi sáu Thiên Cương hạm trận. . . Thanh được, ngươi là trận nhãn, hướng về phía trước!"

Khoan hãy nói, vị kia thanh được mĩ nhân nhi lúc này thật sự là ôn nhu như nước, rất hiền lành ừ một tiếng, lúc này thúc giục được xông đại chiến thuyền nhanh quay ngược trở lại vắt ngang trong hư không, như là sơn nhạc giống như chặn huyết sắc hư ảnh đường đi.

Cơ hồ ở đồng thời, ba mươi lăm chiếc thanh quang tiên hạm cùng nhau gào thét lái tới, cùng thanh được chiếc này được xông đại chiến thuyền tụ hợp cùng một chỗ, ứng hòa lấy Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh đấu, hóa thành già thiên tể địa lạnh lẽo lưỡi lớn, lập tức thanh quang tăng vọt cấp tốc bao phủ xuống, đem trọn tòa treo ngược ngọn núi tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Đồ khốn, các ngươi những này Thục Sơn ngụy quân tử, sẽ chỉ nhiều người khi dễ người ít a?" Cái kia đạo huyết vụ hư ảnh nghiến răng nghiến lợi nhe răng cười một tiếng, bỗng nhiên hít một hơi lạnh khí, vậy mà tại trong nháy mắt trở nên lại lần nữa mỏng manh hư hóa mấy phần, trực tiếp nghênh đón phía trước tiên hạm lưỡi đánh tới.

Chỉ là, ngay tại sắp tự chui đầu vào lưỡi đụng vào một nháy mắt, hắn lại đột

nhiên lộ ra âm trầm tiểu dung, không có dấu hiệu nào bỗng nhiên phất tay quăng ra!

Trong chốc lát, mấy chục khóa đèn nhánh Lôi Châu cùng nhau gào thét bắn ra, đón gió nhoáng một cái oanh minh nổ tung, mảng lớn đèn như mực nồng vụ mãnh liệt mà ra, nhưng lại như là có được bản thân ý thức, hóa thành giương nanh múa vuốt mê vụ mãnh thú, hung tợn nhào về phía ba mươi sáu chiếc Thục Sơn tiên hạm.

"Cái gì?" Dương sư huynh lấy làm kinh hãi, chờ thấy rõ kia phiến nồng vụ hình thái về sau, đột nhiên sắc mặt đại biến, "Thanh được, mau lui lại về sau, kia là chuyên môn ăn mòn tiên hạm. . ."

Không còn kịp rồi!

Ngay tại cái này trong chốc lát, đón gió mãnh liệt mà đến đèn nhánh nồng vụ, đã sớm dính vào được xông đại chiến thuyền mạn thuyền!

Cỗ quái chính là, cái này nồng vụ nhìn như không có chút nào lực sát thương, ngay tại lúc một nháy mắt, nguyên bản thanh quang lấp lánh khí thế kinh người được xông đại chiến thuyền, đột nhiên liền chấn động kịch liệt thanh quang ảm đạm, mạn thuyền boong tàu càng là như là bị tuế nguyệt ăn mòn, khiến người chấn kinh cấp tốc mục nát vỡ vụn.

"Không. . ." Thân là được xông đại chiến thuyền hạm linh, thanh được càng là mặt mũi tràn đầy tái nhợt toàn thân bất lực, lập tức thở nhẹ một tiếng ngã oặt.

Tại sao có thể như vậy, Dương sư huynh quá sơ hãi, cuống quít ôm thanh được eo nhỏ nhăn, đưa nàng ôn nhu ôm vào trong ngực, khéo mắt tựa hồ cũng lóe ra yếu ớt lệ quang: "Mông Nhi, ngươi không sao chứ, đều tại ta không tốt, để ngươi mạo muội xông đi lên. . ."

Uy uy uy, hiện tại là diễn phim tình cảm thời điểm sao?

Cơ hồ ở đồng thời, cũng bởi vì được xông đại chiến thuyền mất đi cân bằng, cái kia đạo huyết vụ hư ảnh đã sớm gào thét vọt tới, từ hạm trận lỗ hổng bên trong mạo hiểm chạy đi, bén nhọn cười gǎn lại lần nữa trốn xa thoát đi.

"Chư vị sư đệ, không cần phải để ý đến ta, tuyệt không thể thả cái này ma nghiệt chạy ra Thục Sơn!" Dương sư huynh trợn mắt tròn xoe chỉ hướng phương xa, bất quá chờ xoay đầu lại, nhìn xem trong ngực mềm mại suy yếu thanh đạm, lập tức lại đầy mặt thâm tình, "Mông Nhi, ngươi có phải hay không rất đau, rất đau nhất định phải nhiều. . ."

Sưu!

Không đợi hắn tới kịp ôn nhu nói xong, kim quang lâu thuyền đã cánh buồm như mây, từ bọn hắn bên cạnh mang theo cuồng phong gào thét mà qua, Hứa Tri Hồ thậm chí còn có rảnh quay đầu, rất nghiêm túc cho hắn nhắc nhở: "Kia cái gì, Dương sư huynh, ngươi sẽ không muốn nói uống nhiều nước nóng a?"

Đừng quản cái gì uống nhiều nước nóng, ngay tại Dương sư huynh cùng một đám Thục Sơn đệ tử kinh ngạc trong ánh mắt, kim quang lâu thuyền đã sớm gào thét tiến lên, đột nhiên lướt qua mấy trăm trượng khoảng cách, lại lần nữa đánh chết không hé miệng giống như căn kia đạo huyết sắc hư ảnh.

"Ma nghiệt, chỗ đó đi, ngược lại muốn xem xem ngươi có bao nhiêu thủ đoạn?" Vân Phàm quát lạnh một tiếng, kim quang lâu thuyền lại lần nữa oanh minh vọt tới trước, đầu thuyền càng là kim quang lấp lánh, vậy mà trực tiếp ngừng tụ ra một cây dài đến mấy trượng kim sắc mũi sừng!

"Đợi lát nữa, sư tỷ ngươi sẽ không phải dự định. . ." Hứa Tri Hồ chỉ kịp ôm lấy cột buồm.

Còn chưa kịp nói xong, hình thể to lớn kim quang lâu thuyền, đã như là sơn nhạt giống như hung hăng đụng vào!

Đáng chết, cái kia đạo huyết sắc hư ảnh vừa sợ vừa giận, nhìn xem kim

quang lâu thuyền hung dữ đụng tới, trong lúc vội vã chỉ kịp sờ tay vào ngực, lấy ra một cái thanh đồng phuơng tôn hướng không trung quăng ra.

Loá mắt thanh quang bên trong, thanh đồng phuơng tôn đón gió hóa thành mây chục trượng lớn nhỏ, kim quang lâu thuyền vừa lúc vào lúc này oanh minh đụng tới, toàn bộ đầu thuyền tính cả kim quang mũi sừng, đằng đằng sát khí trực tiếp đụng vào!

Oanh! Trong chốc lát, thanh đồng phuơng tôn bị đánh cho xuất hiện mấy trăm đạo vết rách, nhưng vẫn là thuận lợi che lại cái kia đạo huyết sắc hư ảnh!

Ngược lại là một bên khác, oanh minh đụng vào kim quang lâu thuyền, gấp to lớn phản tác dụng lực về sau, lập tức tại nguyên chỗ ngồi chỗ cuối xoay tròn, đầu thuyền kim quang mũi sừng đương nhiên là thịt nát xương tan, liền liền đầu thuyền cũng bị hao tổn nghiêm trọng, mảng lớn tấm ván gỗ mảnh vỡ tứ tán vẩy ra ra.

Phốc! Bởi vì lâu thuyền lọt vào va chạm mà hư hao, Vân Phàm cũng không khỏi đến miệng đầy phun máu, nhưng chỉ vén vẹn lung lay nhoáng một cái, nàng liền lần nữa lại lạnh lùng chuyển động bánh lái, không chế kim quang lâu thuyền tiếp tục tiến lên.

"Đợi lát nữa, chúng ta vì cái gì không dùng pháp thuật công kích từ xa?" Hứa Tri Hồ ôm cột buồm nhìn trọn mắt hốc mồm, thăm nghĩ Thục Sơn những cái kia tiên hạm không đều có thể bắn ra cột sáng sao?

"Không giống, ta thuộc về loại kia tiếp mạn thuyền vật lộn chiến thuyền!" Vân Phàm mặt không thay đổi lạnh lùng trả lời, ngay sau đó liền vỗ bánh lái, lại lần nữa đằng đằng sát khí lại lần nữa đụng vào.

Đậu xanh, dạng này cũng được, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là rút ra đai lưng, trước tiên đem mình châm trú ở cột buồm lên!

Trên thực tế, không đợi hắn tới kịp trói tốt, kim quang lâu thuyền đã mang

theo đồng quy vu tận khí thế đáng sợ, lại lần nữa oanh minh đụng vào to lớn thanh đồng phuơng tôn!

Lần này, oanh minh tiếng nổ lớn qua đi, to lớn thanh đồng phuơng tôn cõi nhiên là vỡ vụn thật nhanh nứt, bất quá kim quang lâu thuyền toàn bộ đều thuyền cũng đều triệt để tan ra thành từng mảnh, liên đới lấy hơn phân nửa thân tàu đều xuất hiện vỡ vụn lỗ đen.

Lệ nóng doanh tròng a, Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng ôm cột buồm lay động, đột nhiên minh bạch Vân sư tỷ vì cái gì nhìn không giàu có, dựa theo loại này giết địch một ngàn tự tốn tám trăm phuơng thức chiến đấu, nàng nếu có thể giàu có vậy liền... Đậu xanh, còn tới!

Không sai, còn không có đợi thong thả lại sức, Vân Phàm đã không chẽ kim quang lâu thuyền lại lần nữa oanh minh đụng vào!

Mãnh liệt tràn ngập trong bụi mù, cái kia đạo huyết sắc hư ảnh trốn ở sấp vỡ nát thanh đồng phuơng tôn đằng sau, mắt thấy tổn hại kim quang lâu thuyền còn muôn hung hăng tới, quả thực là vừa hãi vừa sợ rùng mình!

"Đồ khốn, bản tôn liều mạng với ngươi!" Phẫn nộ hét lên một tiếng, hắn vậy mà trực tiếp thôi động thanh đồng phuơng tôn, dữ tợn diên cuồng hung ác chào đón, "Con mụ điên, ngược lại muốn xem xem là ngươi lâu thuyền kiên cố, vẫn là lão tổ ban cho bản tôn máu xương phuơng tôn đủ cứng!"

Uy uy uy, hai người các ngươi đồng quy vu tận thời điểm, có suy nghĩ hay không qua cảm thụ của ta?

Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nhấc tay kháng nghị, mắt thấy kim quang lâu thuyền liền muốn cùng thanh đồng phuơng tôn hung hăng đụng vào nhau, rốt cục rất tang thương thở dài, thuận tay nắm lên vùng núi bao, không phụ trách hướng phía trước quăng ra —

"Đi thôi, Thiên Mã Lưu Tinh Oa!"

A a a, bi phẫn tiếng kháng nghị bên trong, rất lâu không có ra nỗi nỗi đắng không mà lên, cứ như vậy mang theo hai hàng ủy khuất nhiệt lệ, gào thét rung động đánh tới hướng huyết sắc hư ảnh: "Không có thiên lý a không có thiên lý, người ta chỉ là cái đồ điện gia dụng mà thôi, vì cái gì mỗi lần đều muốn đương Phiên Thiên Ân?"

Còn chưa nói xong, ngay tại sấp đụng vào một nháy mắt, nỗi nỗi bỗng nhiên thanh quang lấp lánh!

Trong chốc lát, nương theo lấp nắp nỗi ầm ầm mở ra, khoảng thời gian này từ Thục Sơn các nơi "Nhặt được" hơn mười thanh sắc bén phi kiếm, lập tức cùng không cần tiền giống như gào thét bắn ra, mà lại hết lần này tới lần khác khoảng cách gần đến không thể lại gần, để cho người ta muốn tránh né cũng không kịp!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, vô số lấp lánh kiếm quang bên trong, nguyên bản liền vết thương chồng chất thanh đồng phuơng tôn, lập tức bạo tạc vỡ nát!

Không có trở ngại, kim quang lâu thuyền rốt cục có thể ngẩng cánh buồm, như là to lớn sơn nhạc giống như nghiền ép lên đến, đáng thương huyết sắc hư ảnh cẩn bản không kịp phản ứng, chỉ có thể trợ mắt nhìn cao ngất đầu thuyền mang theo kinh khủng lực trùng kích, hung tợn. . .

Trong chốc lát, cái tên này miệng đầy phun máu bay rớt ra ngoài, trùng điệp đụng vào nơi xa toà kia treo ngược ngọn núi, toàn bộ thân hình càng là ảm đạm đến như là lúc nào cũng có thể sẽ tiêu tán, nhưng lại lập tức phẫn nộ gào thét, không chút do dự dien cuồng thoát đi.

"A, đây là?" Một bên khác, Vân Phàm có chút ngạc nhiên quay đầu, nhìn xem nỗi nỗi từ trên trời giáng xuống rơi xuống boong tàu bên trên.

"Ta nuôi, thuận tiện nói một chút, khoảng cách nó quá gần." Hứa Tri Hồ rất tốt bụng nhắc nhở, thuận tiện lại đem mình buộc càng chặt hơn, cứ như vậy nhìn xem kim quang lâu thuyền tiếp tục gào thét đuổi kịp đi.

Một phe là tốc độ cao nhất công kích, một phe là nguyên khí đại thương, trong nháy mắt khoảng cách song phương lại bị cấp tốc rút ngắn, mà cơ hồ ở đồng thời, cách đó không xa lại có mấy mươi chiếc Thục Sơn tiên hạm gào thét phóng tới, dẫn đầu chính là vị kia đã từng cùng Hứa Tri Hồ gặp mặt qua, tận mắt chứng kiến qua cưỡng chế phá dỡ kim kiếm vũ sĩ . . .

Trước có chặn đường, phía sau có truy binh!

Cái kia đạo huyết sắc hư ảnh rốt cục lộ ra tuyệt vọng biếu lộ, nhưng lại đột nhiên trì trệ, bộc phát ra bén nhọn chói tai tiếng gào thét: "Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng, bản tọa cho dù chết ở đây, cũng muốn kéo lấy các ngươi đồng quy vu tận!"

Trong chốc lát, nương theo lấp bén nhọn tiếng gào thét, hắn bỗng nhiên ngưng tụ ra một cái sắc bén như thú trảo bàn tay, mang theo tiếng cọ xát chói tai, từ thân thể bên trong rút ra một viên huyết sắc tràn ngập trứng trùng, cái này trứng trùng thậm chí còn đang không ngừng run rẩy.

Phảng phất toàn bộ thân hình nguyên khí đều bị rút đi, cái tên này không cách nào khống chế run rẩy kịch liệt, nhưng lại bỗng nhiên dữ tợn cười lạnh một tiếng, đột nhiên đem này huyết sắc trứng trùng nuốt vào: "Đi, đi chết đi, bản tọa liều mạng xả thân tự trùng, đưa các ngươi cùng đi Địa Ngục!"

"Đáng chết!" Nhìn xa xa kia huyết sắc lớn phiến bên ngưng tụ vô số dữ tợn mặt người, chính cao tốc vọt tới kim kiếm vũ sĩ đột nhiên hít một hơi lạnh khí, "Chư vị sư đệ, nhanh chóng lui lại, vật kia là Huyết Phách âm độc phè hồn. . ."

Oanh! Đã tới đã không kịp!

Ngay tại cái này trong chốc lát, huyết sắc hư ảnh kêu thảm một tiếng, gần phân nửa thân thể bỗng nhiên bạo liệt, hóa thành tứ tán vẩy ra huyết vụ, mà vẩn vẹn một nháy mắt, mảng lớn huyết vụ liền bỗng nhiên ngưng tụ thành vô cùng vô tận Huyết Phách âm độc phè hồn trùng, như là già thiên tể địa tinh hồng mây

đen, hướng phía bốn phương tám hướng điên cuồng khuếch tán ra.

Âm vang một tiếng, đối diện Thục Sơn đệ tử cũng tốt, mẩy chục chiếc tiên hạm cũng tốt, lập tức tất cả đều bị cái này âm độc bầy trùng nơi bao bọc, cho dù là bọn họ đã dốc hết toàn lực ngăn cản kháng cự, nhưng ở này nhân lực không cách nào chống cự cuồng bạo bầy trùng gió lốc bên trong, vẫn trong nháy mắt bị hút ăn đại lượng huyết nhục, thậm chí liền hồn phách đều cảm giác được loại kia nhói nhói.

Nhưng cái này, vển vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu!

Cơ hồ ở đồng thời, cái kia chỉ còn hơn phân nửa thân thể huyết vụ hư ảnh, lại đột nhiên hai mắt đỏ bừng như máu bỗng nhiên quay đầu, mặt mũi tràn đầy hung lệ nhìn về phía kim quang lâu thuyền, ánh mắt lạnh như băng thậm chí để cho người ta hoảng sợ run rẩy.

Oanh! Trong tiếng thét chóp tai, hắn một bộ phận khác thân thể, cứ như vậy lại lần nữa oanh minh bạo liệt!

Trong chốc lát, tràn ngập huyết vụ lại lần nữa đón gió khuếch tán, hóa thành số lượng càng nhiều Huyết Phách âm độc phè hồn trùng, như là triều dâng sóng lớn giống như mãnh liệt mà đến, trong nháy mắt liền muốn đem tiên thuyền triệt đê nuốt hết!

Giờ khắc này, mảng lớn bầu trời đều bị nhuộm thành tinh hồng sắc màu, thậm chí ở cái này tiếng côn trùng kêu bên trong, còn có thể rõ ràng nghe được kia huyết vụ hư ảnh tàn bạo tuyệt vọng gầm thét: "Tới địa trong phủ hối hận đi thôi, ngu xuẩn, đây là các ngươi tự tìm!"

Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng liền tốt!

Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cắm, nhìn xem phô thiên cái địa vọt tới bầy trùng, đột nhiên rất nghiêm túc quay đầu: "Sư tỷ, ta nhất định phải rất nghiêm túc hỏi một câu —— kia cái gì, làm một chiếc thuyền, ngươi có

mua qua cái yếm sao?"

"Ây... Có, có đi!" Vừa mới còn rất cao lãnh Văn Phàm, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy ửng đỏ.

Cái gì đều không cần nói, trong chốc lát, vừa mới còn trốn ở bánh lái đằng sau giả chết nỗi nỗi, đột nhiên liền đại nghĩa lẫm nhiên nhảy lên mà ra, trực tiếp nhảy lên cao ngất đầu thuyền, hạo nhiên chính khí hé lớn một tiếng —

"Đồ khốn! Các ngươi Ma giáo dư nghiệt, thả ra cái kia cái yếm, có đảm lượng liền xông bản đại gia đến!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 85: Thực Sơn Tốt Đồng Độ

085 Thực Sơn tốt đồng đội

Trên thế giới không có chuyện gì, là một cái cái yếm không thể giải quyết, nếu có, vậy liền đến hai cái!

Dần dần đêm tối lờ mờ sắc bên trong, đón mảnh liệt vọt tới đây trời bầy trùng, hiên ngang lẫm liệt nhảy lên đầu thuyền Oa Oa, giờ phút này liền như là hy sinh vì nghĩa, liền nắp nồi bên trong đều hướng ra ngoài phun hao nhiên chính khí!

Oanh!

Trong chốc lát, nương theo lấy cái kia huyết sắc hư ảnh chỉ một ngón tay, vô tình vô tận Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng sớm đã hội tụ vào một chỗ, như là một đầu thôn phệ thiên địa to lớn mãng xà, hướng phia lay động tan ra thành từng mảnh tiên thuyền hung dữ đánh tới, vén vẹn một kích phia dưới liền đem toàn bộ pháp trận phòng ngự đậm đến chia năm xẻ bảy!

Sợ người a!

Oa Oa đại nghĩa lăng nhiên ngồi xổm ở đầu thuyền, nhìn thăng phia trước mảnh liệt mà đến bầy trùng, đột nhiên phịch một tiếng mở ra nắp nồi, lượng hô hấp kinh người dùng sức thổi —

Giờ khắc này, quạt điện phụ thể, máy hút bụi phụ thể, nó không phải một người tại chiến đấu!

Cuồng bạo trong tiếng thét gào, thanh quang lấp lánh vòi rồng gió lốc, liền

như là từ thời không khe hở bên trong mãnh liệt thổi ra, mang theo đủ để lật tung cả tòa treo ngược ngọn núi lực trùng kích, đem phương viên mấy trăm trượng tất cả đều nuốt hết ở trong đó.

Âm vang một tiếng, đối diện chính gào thét bay tới đầy trời bầy trùng cũng tốt, trốn ở bầy trùng trung chỉ huy điều khiển huyết sắc hư ảnh cũng tốt, liền như là gấp gỡ to lớn ống thông gió, tất cả đều bị voi rồng gió lốc nuốt hết ở trong đó, không cách nào khống chế tại nguyên chỗ xoay quanh nhanh quay ngược trở lại.

Cơ hồ ở đồng thời, Hứa Tri Hồ đã sớm xuất ra thở hào kim bút ký bản, rất không phụ trách hướng không trung quăng ra, đương nhiên cũng chưa quên thuận tiện ném lên một túi linh thạch. . .

"Ngao ô!" Tiểu Thiến từ trong màn hình nhảy lên mà ra, một ngụm liền đem linh thạch tính cả cái túi nuốt.

Trong chốc lát, nương theo lấp nàng hài lòng chích chích tiếng kêu to, kim quang lóng lánh bản bút ký không ngừng tăng vọt lại tăng vọt, một nháy mắt liền mở rộng đến chừng phương viên mấy trăm trượng, như là già thiên tể địa sơn phong, đem phía dưới gió lốc bên trong bầy trùng hoàn toàn bao phủ ở trong bóng tối.

"Thế nào, làm sao có thể?" Ngay tại gian nan ngăn cản cuồng phong bầy trùng bên trong, tự bạo trọng thương huyết sắc hư ảnh bỗng nhiên biến sắc.

"Lớn, lớn, lớn, lại lớn, lại lớn. . ." Hứa Tri Hồ chừng chạc đàng hoàng ngẩng đầu nhìn trời, đem bên người linh thạch tất cả đều ném lên đi.

Chít chít, chít chít, chít chít, Tiểu Thiến không ngừng nuốt chửng linh thạch, vô số linh khí mãnh liệt xông vào màn hình, để to lớn bản bút ký tiếp tục tăng vọt, không ngừng tăng vọt, tiếp tục tăng vọt. . .

"Không!" Phát giác được trí mạng uy hiếp gần ngay trước mắt, bầy trùng bên trong huyết sắc hư ảnh thê lương thét dài một tiếng, ngoại trừ đầu lâu bên ngoài

tất cả thân thể cùng một chỗ bạo liệt, mảng lớn tràn ngập huyết vụ nhưng không có giống trước đó như thế khuếch tán hóa thành bầy trùng, mà là bỗng nhiên ngưng tụ thành một cái to lớn như đấu Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương!

Bén nhọn huýt dài một tiếng, cái này Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương mở ra mười hai con tinh hồng huyết nhãnh, hai mươi sáu đốm huyết sắc cánh cùng nhau vung vẩy, vậy mà ngạnh sinh sinh tòng long quyển gió lốc bên trong vọt ra!

"Sư đệ. . ." Vân Phàm không khỏi biến sắc kinh hô.

"Lão đại. . ." Oa Oa rất kinh ngạc đột nhiên quay đầu.

Không còn kịp rồi, ngay tại cái này trong chốc lát, Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương sớm đã như là một đạo huyết quang, không chút kiêng ky tiến đụng vào lâu thuyền, đồng thời ở tránh thoát Vân Phàm chặn đường một nháy mắt, bỗng nhiên mở ra đen nhánh độc răng, hung tợn cắn về phía. . .

Phốc phốc! Một mảnh chất lỏng màu trắng bạc đột nhiên phun ra!

Trong chốc lát, vừa mới còn cùng hung cực ác Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương, đột nhiên liền hoảng sợ đảo ngược bay khỏi, thật giống như Hứa Tri Hồ cầm cái gì để nó rất không thoái mái pháp khí.

Yên tĩnh, quý dị yên tĩnh, giờ khắc này, nơi xa huyết sắc hư ảnh cũng tốt, chính xông lên Vân Phàm cũng tốt, đột nhiên liền cùng một chỗ trọn mắt hốc mồm, dần độn cùng một chỗ nhìn về phía Hứa Tri Hồ.

"Cái này, gọi Lao sơn hoa trắng rắn cỏ nước. . ." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy vặn vẹo yếu ớt nhấc tay, lung lay trong tay kia chai nước uống, "Ta đến Côn Ngô trước đó, căn cứ hiểu kì tìm đường chết quyết tâm, cố ý từ đào bào bên trên mua một bình, sự thật chứng minh, thứ này không hồ là Hoa Hạ khó khăn nhất uống đồ uống bảng xếp hạng hạng nhất, uống cảm giác tựa như là ở gặm một

trương mẩy năm không có tẩy qua chiêu rơm. . ."

Chớ giải thích, chí ít biến dị sau Lao sơn hoa trăng rắn cỏ nước thật đúng là có tác dụng, chí ít lúc này một ngụm phun ra ngoài, hung tợn Huyết Phách âm độc phè hồn trùng vương, thế mà ngay tại bên ngoài hơn mười trượng tê minh xoay quanh, cũng không dám lại tới gần.

Phốc! Nơi xa vời rồng gió lốc bên trong, chỉ còn đầu lâu huyết sắc hư ảnh cơ hồ là miệng đầy phun máu!

Làm sao lại, làm sao lại, tại sao có thể như vậy, bản tọa ở Man Hoang độc vực bên trong kinh lịch nguy cơ sinh tử, hao hết tâm lực mang về Huyết Phách âm độc phè hồn trùng vương, tại thiên hạ độc trùng bên trong xếp hạng bảy mươi ba vị, vậy mà lại kiêng kị cái này nhìn không có chút nào lực sát thương chất lỏng. . .

Nói cái gì đều vô dụng, trên thực tế, so Lao sơn hoa trăng rắn cỏ nước càng đáng sợ nguy cơ liền muốn tiến đến!

Ngay tại cái này trong chốc lát, giữa không trung không ngừng tăng vọt thô hào kim bút ký bản, rốt cục mở rộng đến cực hạn, kim quang lóng lánh to lớn tấm sắt lơ lửng giữa không trung bên trong, liền như là che đậm ánh nắng kéo dài mây đen, đến mức trên màn hình cái kia Baidu trình duyệt đồ tiêu, đều khổng lồ đến như là một dài ampli!

Sau một khắc, đem CPU vận hành đến sắp bốc khói Tiểu Thiến, đột nhiên liền từ trong màn hình nhô ra nửa người trên, cái trán màu trăng bạc quả táo tiêu chí cấp tốc lấp lánh, kích động đến đều nhanh muôn trọng khải ——"Bốp. . ."

"Không!" Bị vời rồng gió lốc giam ở trong đó huyết sắc đầu lâu, liên đới những cảm giác kia đến trí mạng uy hiếp Huyết Phách âm độc phè hồn trùng, tất cả đều hôn phách run rẩy đột nhiên hét rầm lên, "Thượng tiên, chúng ta ném. . ."

Ném em gái ngươi a!

Âm vang một tiếng, nương theo lấy Tiểu Thiến thở phì phì chỉ một ngón tay, to lớn Phiên Thiên Ân bản bản bút ký, cứ như vậy kim quang lóng lánh thổi hào khí tức toàn mãn oanh minh rơi đập, hung tợn đập vào đầy trời bầy trùng bên trong —

Một chút! Hai lần! Ba lần!

Mỗi vỗ một cái, liền có một mảng lớn bầy trùng bị đập thành súp khoai tây, đợi đến thổi hào kim bút ký bản liên tục lên cao hạ xuống đập ba lần về sau, vô cùng vô tận bầy trùng đã chỉ còn lại non nửa, liền cùng bị đập vô số lần dưa leo giống như.

Về phần con kia vừa mới e ngại né ra Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương, nó ngược lại là không có bị đập thành dưa leo, chỉ bất quá bị thổi hào kim bút ký bản biên giới nhẹ nhàng xoa xoa, lập tức liền gào thét lẩy bay rớt ra ngoài, đụng đầu vào lâu thuyền boong tàu bên trên ngất đi.

Trợn mắt hốc mồm a, Oa Oa nỗi lòng tôn kính ngược đầu nhìn lên, đột nhiên rất nghiêm túc quay đầu: "Lão đại, ta quyết định thu hồi phía trước ta, kỳ thật Tiểu Thiến mới là bị người đương Phiên Thiên Ân dùng!"

Đừng nói nữa, chạng vạng tối hàn phong gào thét mà qua, Hứa Tri Hồ đồng dạng cũng là hai mắt đăm đăm, lại nhịn không được mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, "Nói thực ra, ta cũng không nghĩ tới, Tiểu Thiến còn có thể. . . Đậu xanh!"

Lời còn chưa dứt, một vòng mới Phiên Thiên Ân chính xác phương pháp sử dụng, lại đến rồi!

Ở liên tục đập ba lần về sau, tựa hồ cảm thấy mình thế mà không có vỗ đều trúng, ngay tại gãy linh thạch Tiểu Thiến nâng lên quai hàm, mặt mũi tràn đầy đỏ lên rất phẫn nộ lại lần nữa chỉ một ngón tay!

Oanh! Lần này, mang theo như núi cao kinh khủng trọng lượng, kim quang

lóng lánh to lớn bản bút ký, cứ như vậy không chút kiêng kỵ hung dữ rời đập xuống dưới, mà lại nửa đường còn tới cái xà tinh bệnh gia tốc!

"Đừng. . . Ách?" Hứa Tri Hồ chỉ kịp kinh hô một tiếng.

Sau đó, ngay tại hắn cảm động vẻ mặt, kim quang lóng lánh to lớn bản bút ký, trực tiếp đem Huyết Phách âm độc phèn bầy trùng đập đến thịt nát xương tan, ngay sau đó lại dư thế chưa giảm, trùng điệp đánh vào đang từ phía dưới chạy đến bên trên chi viện mấy chục chiếc tiên hạm bên trên, lại sau đó tiếp tục oanh minh mất khống chế hướng xuống nện, thẳng đến. . .

Oanh!

Vài giây đồng hồ về sau, phía dưới toà kia nghe nói là Thục Sơn đệ tử tu luyện dùng treo ngược ngọn núi, tính cả trên ngọn núi mấy trăm tòa Tiên cung đại điện rừng tùng cổ cây, trực tiếp bụi mù bay lên không thịt nát xương tan, tựa như là cưỡng chế phá dỡ sau lại bị máy xúc nghiền ép một lần, liền phế tích đều không có còn lại.

Không đành lòng nhìn thẳng a! Thật là không đành lòng nhìn thẳng a!

Cái gì đều đừng nói nữa, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất im lặng che mắt, Vân Phàm trực tiếp hai mắt đăm đăm, bên cạnh Oa Oa chấn kinh đến liền nắp nồi đều muốn mất: "Ách, lão đại, ta cảm thấy. . ."

Đừng cảm thấy, ngay tại cái này trong chốc lát, đại khái là bị dư ba chấn động đưa đến, từ vừa rồi một mực xúc động lòng người kiên trì đến bây giờ kim quang lâu thuyền, rốt cục âm vang tan ra thành từng mảnh, triệt để mất khống chế gào thét lao xuống.

Liền biết sẽ là dạng này!

Hứa Tri Hồ rất kịp thời bắt lấy Vân Phàm, nhảy đến Oa Oa phía trên đặng không mà lên, sau đó ở bọn hắn nỗi lòng tôn kính trong ánh mắt, đập xuống lâu

thuyền cứ như vậy mang theo thiêu đốt ánh lửa, trùng điệp đánh vào toà kia treo ngược trên đỉnh, đem cuối cùng một tòa lẻ loi trơ trọi ương ngạnh không ngã đại điện cho oanh thành mảnh vỡ. . .

Ân , dựa theo bowling quy tắc,

Cái này hắn là tính nửa ngược lại bối bên trong a?

Cháy hùng hực biển lửa cùng sôi trào mãnh liệt trong bụi mù, Tiểu Thiến rất hưng phấn bay đến Hứa Tri Hồ bên người, một bên tranh công giống như chít chít kêu to, một bên dùng mềm mại gương mặt ở trên mu bàn tay của hắn cọ qua cọ lại, mặt mũi tràn đầy đều viết "Cho người ta tiểu hồng hoa ban thưởng" .

"Nếu không. . . Chúng ta thừa dịp hiện tại đi trước?" Hứa Tri Hồ rất lãnh tĩnh nghĩ nghĩ, đột nhiên cảm thấy làm việc tốt cũng không lưu danh, trở về viết đến trong nhật ký là được rồi.

Vấn đề là, hắn lúc này coi như muốn đi cũng không kịp!

Sau một khắc, sôi trào mãnh liệt trong bụi mù, vị kia Kim sư huynh đã mang theo một đám trọng thương thõ huyết Thục Sơn đệ tử, rất mờ mịt chậm rãi bay lên không trôi nổi, sau đó dùng loại kia "Ta với cái thế giới này tuyệt vọng" kinh ngạc đến ngây người biểu lộ, nhìn xem trước mặt đã triệt để hóa thành phế tích treo ngược ngọn núi.

"Phát, phát sinh, chuyện gì xảy ra?" Ròng rã nửa khắc đồng hồ quá khứ, đám người kia vẫn như cũ phong hoá thêm hóa đá bên trong.

Kim sư huynh rất mờ mịt ngẩn đầu, bờ môi không cách nào khống chế run rẩy, bất quá vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn nhìn thấy bên cạnh mặt mũi tràn đầy vô tội Hứa Tri Hồ lúc, đột nhiên liền lay động một cái suýt nữa quẳng xuống tiên hạm: "Chờ một chút, vì cái gì, vì cái gì. . . Lại là người?"

Tốt ván đề, Hứa Tri Hồ rất xấu hổ che mặt!

Nói thật, ta cũng rất muốn biết a, thật giống như ta cùng Thục Sơn có chút xung đột, tới nơi này không đến nửa tháng, đã thuận lợi xử lý hai tòa treo ngược ngọn núi, đánh ngắt xỉu đá thương mây trăm tên Thục Sơn đệ tử, dựa theo cái tốc độ này tiến hành tiếp, kỳ thật Lục Bào lão tổ chỉ cần ở bên cạnh cho ta đưa nước là được rồi . . .

"Kia cái gì, kỳ thật cái này cũng không thể hoàn toàn quái Ninh sư đệ." Mắt thấy bầu không khí khá là quái dị, Vân Phàm mau chạy ra đây hoà giải, "Bất kể nói thế nào, chí ít chúng ta bắt lấy Ma giáo gian tế . . . Đúng, nói đến đây cái, Kim sư đệ, ta cũng bỏ khá nhiều công sức, liền lâu thuyền đều hư hại, ngươi nhìn có thể hay không giúp ta xin một chút phí sửa chữa dùng?"

Xin cái đầu của ngươi a, thâm thụ đả kích Kim sư huynh rốt cục nhịn không được miệng đầy phun máu, trực tiếp liền xông lên, đằng đằng sát khí một phát bắt được Hứa Tri Hồ: "Đủ rồi, Ninh sư đệ, ta bây giờ hoài nghi ngươi . . ."

Oanh một tiếng, còn chưa nói xong, phía dưới Tiên cung phế tích đột nhiên chấn động kịch liệt!

Liền thấy tú tán vẩy ra trong bụi mù, cái kia chỉ còn lại đầu lâu huyết sắc hú ảnh, thế mà còn duy trì lấy cuối cùng một phần sinh kế, ngạnh sinh sinh phóng lên tận trời, chờ hắn liếc nhìn giữa không trung Hứa Tri Hồ, lập tức cùu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt: "Đồ, đồ khốn, bản tọa cùng ngươi liều . . ."

Nói là liều, thế nhưng là cái tên này thế mà quay đầu liền chạy, trong nháy mắt không đợi mười mây tên Thục Sơn đệ tử kịp phản ứng, liền đã hóa thành một đạo huyết quang, như là giống như tia chớp bay ra mấy trăm tấm xa, mắt thấy liền muôn biến mất ở phía xa trên cầu treo.

"Sư tỷ ngươi không cần truy sao?" Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu nhìn xem Vân Phàm.

"Không cần, có người sẽ quản." Vân Phàm đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái ngẩng đầu, nhìn qua vẫn như cũ trăng sáng sao thưa bầu trời đêm.

Trong chốc lát, ngay tại cái này nhìn như bình tĩnh dưới bóng đêm, nguyên bản tinh quang óng ánh thương khung, đột nhiên không có dấu hiệu nào run nhẹ nhẹ, hiện ra màu xanh nhạt gợn sóng cấp tốc khuếch tán ra tối. . .

Gợn sóng gợn sóng bên trong, một đầu không chút nào thu hút màu xanh thuyền con, cứ như vậy vô thanh vô tức xuyên phá bóng đêm, hời hợt chậm rãi rơi xuống, như là một cây không chút nào thu hút nhánh cây, nhẹ nhàng rơi vào cầu treo băng dây cáp trước cát đất bên trên. . .

Sau đó, vừa mới xông vào cái này màu xanh thuyền con phạm vi huyết sắc hư ảnh, cứ như vậy rất cổ quái đình trệ tại nguyên chỗ, chưa tới vài giây đồng hồ, một trận gió đêm gào thét mà qua, tất cả đều hóa thành bay đầy trời tán bụi đất, thậm chí liền cứng rắn nhất răng cũng không có còn lại.

Không chỉ có như thế, ngay tại cái này trong chốc lát, từ cái này thuyền con đẩy ra màu xanh gợn sóng, vẫn như gợn sóng hướng ra phía ngoài dập dờn lái đi, khoảng chừng một nháy mắt, liền đem Thục Sơn ba mươi sáu ngọn núi hoàn toàn bao phủ ở bên trong, liền như là thần chung mộ cổ mang đến sóng âm, nhìn như vô thanh vô tức nhưng lại đâu đâu cũng có. . .

Yên tĩnh, quý dị yên tĩnh, nhưng ở ở cái này nhìn như lạnh nhạt trong bình tĩnh, ba mươi sáu tòa treo ngược ngọn núi bên trong một số nơi bí ẩn, lại đột nhiên vang lên thê lương tiếng kêu thảm, phảng phất tại trong chớp nhoáng này, tất cả chui vào Thục Sơn yêu ma quý quái, đồng loạt thần hồn câu diệt. . .

Đâu xanh!

Hứa Tri Hồ trợn mắt hốc mồm ngẩng đầu, ngay tại hắn khó có thể tin kinh ngạc trong ánh mắt, một người tướng mạo phổ thông trung niên nam nhân, chính dọc theo căn bản không tồn tại cầu thang, từ thiên khung chỗ cao nhất chậm rãi đi xuống, nhàn nhã đến liền như là ở nhà mình hậu viện tản bộ, nhưng lại chậm chạp mà ổn định tiếp cận nơi này. . .

Không biết vì cái gì, mặc dù đối phương căn bản không có ngẩng đầu, nhưng

Hứa Tri Hồ lại đột nhiên cảm thấy, đối phương ngay tại nhìn chăm chú nhìn xem mình, thậm chí cũng có thể cảm giác được loại kia mang theo thực chất sắc bén ánh mắt, ngay tại thân thể của mình bên trong tùy ý va chạm, phảng phất tại cái này con mắt dò xét dưới, bất luận cái gì bí ẩn đều sẽ bại lộ dưới ánh mặt trời.

Nhưng mà, cũng vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, không đợi hắn tới kịp ngưng tụ tâm thần chống cự, cái loại ánh mắt này mang đến kinh khủng áp lực lại đột nhiên biến mất.

Rất bình tĩnh, cái này không chút nào thu hút trung niên nam nhân, cứ như vậy chậm rãi xuyên qua bên cạnh hắn, chỉ là đang sát vai mà qua trong nháy mắt đó, nhưng lại đột nhiên ngừng lại một chút, đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ vai của hắn —

"Không tệ, không tệ, rất không tệ. . ."

Ba tiếng "Không tệ" qua đi, hắn cứ như vậy mang theo tiểu dung, khoan thai tự đắc tiếp tục tiến lên, thậm chí không để ý đến chung quanh sớm đã cùng nhau khom mình hành lễ Thực Sơn đệ tử, cùng mặt mũi tràn đầy ánh mắt sùng bái Kim sư huynh.

"Ách, vậy, vậy là. . ." Hứa Tri Hồ như trút được gánh nặng thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn qua cái kia đang dần dần đi xa bóng lưng, đột nhiên có loại ngưỡng mộ sơn nhạc cảm giác kỳ quái.

"Ngươi không biết sao?" Vân Phàm mặt mũi tràn đầy cổ quái nhìn xem hắn, "Nói thực ra, ta còn tưởng rằng vén vẹn chỉ là nhìn thấy kia hai đạo mày trắng lông, ngươi liền hắn phải biết."

"Đỗ mồ hôi, ta vừa làm sao có thời giờ đi xem lông mày của hắn." Hứa Tri Hồ lau lau đầu đầy mồ hôi lạnh, đột nhiên liền khó có thể tin hít một hơi lạnh khí, "Đợi lát nữa, sư tỷ ngươi đừng nói cho ta nói, vừa mới vị kia chính là. . ."

Không sai, Vân Phàm rất cảm khái thở dài, cứ như vậy nhìn mày trắng

chân nhân nhàn nhã thân ảnh, ở hơi lạnh gió núi bên trong dần dần đi xa, cuối cùng biến mất tại hư không trên bậc thang. . .

Tốt a, có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể bồi tiếp cùng một chõ ngắn người, nghe gió đêm từ đền, nhìn xem trăng sáng sao thưa thiên khung, cùng tất cả mọi người cùng một chõ kinh ngạc nhìn qua phương xa.

Bất quá, cũng liền mấy phút sau, hắn ngược lại là lại nghĩ tới sự kiện, nhin không được quay đầu, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem bên cạnh Kim sư huynh: "Kia cái gì, sư huynh a, giống như chưởng môn vừa nói ta không sai, đó chính là nói. . . Hắn là không cần ta bồi thường tiền đi?"

"Ngươi đi, ta không biết ngươi!" Kim kiếm vũ sĩ tiếp tục miệng đầy phun máu, quyết định đời này đều muốn rời cái này gia hỏa xa một chút.

"Vâng vâng vâng, ta lúc này đi, sư huynh về sau gặp lại!"

"Chờ đã, đợi lát nữa, đem ngươi còn đặt ở treo ngược trên đỉnh cái kia pháp khí mang đi!"

"A a a. . ."

"Còn đứng ngây đó làm gì?"

"Không phải a, ta đột nhiên nhớ tới. . ."

"Cái gì?"

"Không có gì, chính là đi, giống như Tiểu Thiến chỉ biết là làm sao đem mình biến lớn, nhưng là còn không có học được. . ."

"Phốc!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 86: Vảy Bạc Giáp Ngực Linh Khí Phẩm Chất

086 Vảy bạc giáp ngực Linh khí phẩm chất

Tháng năm Ma giáo chui vào sự kiện, theo mày trăng chưởng giáo đột nhiên nhúng tay, rốt cục lấy một loại hí kịch tính phuơng thức tuyên bố kết thúc, nhưng sự kiện mang đến dư ba ảnh hưởng, lại vượt qua đám người trước kia đoán trước ——

Bởi vì liên tục hai lần có Ma giáo gian tế chui vào, lại thêm trước đó tử thanh song hạm mất tích sự kiện, Thục Sơn hạm cử đi hạ rất là kinh sợ, ngay hôm đó lên liền triển khai nghiêm mật loại bỏ, đem ba mươi sáu tòa treo ngược ngọn núi tất cả đều loại bỏ một lần, chỉ kém phát động triều dương khu quần chúng nô nức tấp nập tự phát tham dự...

Trên thực tế, để Thục Sơn trên dưới cảm thấy cảm thấy lẩn lộn chính là, Lục Bào lão tổ chưởng không bên trong nam Ma giáo, biết rất rõ ràng Thục Sơn phòng ngự sâm nghiêm như thế, vì cái gì còn muốn toàn cơ bắp liên tục điều động giáo đồ đến đây chịu chết, dù thế nào cũng sẽ không phải nghĩa vụ hỗ trợ xoát điểm kinh nghiệm a?

Tiếc nuối chính là, mấy cái kia bị bắt hạ Ma giáo luyện khí sĩ tất cả đều bị hạ thuật pháp giam cầm, một khi bị điều tra hồn phách ký ức lúc liền sẽ đột nhiên tự bạo, cái này khiến phụ trách thẩm vấn Thục Sơn trưởng lão càng thêm lo nghĩ trùng điệp, đến mức mấy ngày kế tiếp bên trong, môn phái bên trong bầu không khí đều trở nên nặng nề trọng mấy phần.

Nhưng đến cuối cùng, ngay tại cái này nghị luận ầm ĩ bên trong, mày trăng chưởng giáo lại chỉ là nhàn nhạt nói câu ——"Làm gì để ý, mặc hăn có bãi

nguy hiểm ác biển, ta chỉ biết một thuyền độc vãng..."

Một câu, thật đơn giản, liền làm cho cả Thục Sơn khôi phục bình tĩnh!

Vân Phàm đang nghe sau chuyện này, nhìn qua Thục Sơn treo ngược chủ phong phương hướng, yên lặng đứng thẳng ròng rã nửa canh giờ, lúc này mới mờ mịt thất thần thở dài: "Nói thật, ta cảm thấy ta cả đời này, đều không có cách nào đạt tới chưởng giáo tu vi..."

Có thể nói cái gì đâu, thấy được nàng có chút ảm đạm ngọc dung, Hứa Tri Hồ ngược lại là có chút không đành lòng, nhịn không được muốn an ủi vài câu, tỉ như loại này cao đại thượng nam số hai bình thường đều sẽ rất sớm lĩnh cơn hộp cái gì.

Nhưng vấn đề là, không đợi hắn kịp mở miệng, Vân Phàm đột nhiên liền hít sâu một hơi, ánh mắt sáng rực đầy mắt nóng bỏng nhìn xem hắn: "Bất quá, không có việc gì, sư đệ ngươi là nhân tộc a, chỉ cần hảo hảo tu luyện, nhất định có thể đuổi kịp chưởng giáo!"

Đừng, ta cảm thấy cái này độ khó khả năng lớn hơn...

Hứa Tri Hồ đối với cái này biểu hiện không có chút nào lòng tin, nói thật, gần nhất hắn ở Thục Sơn tình trạng giống như có chút cổ quái, giống như vô luận đi đến nơi nào đều sẽ bị người vây xem, cho dù là đến sát vách treo ngược ngọn núi đi đánh cái xì dầu, cũng sẽ có mấy cái Thục Sơn sư tỷ sư muội cách xa xa ở kia xì xào bàn tán.

Truy cứu nguyên nhân, một phần là bởi vì mày trắng chưởng giáo ngày đó ba tiếng "Không tệ", nhưng càng nhiều, còn là bởi vì hắn làm một vừa mới nhập môn không bao lâu đệ tử, thế mà ở ngăn ngủi trong nửa tháng đánh ngã hai tòa treo ngược ngọn núi đánh ngất xỉu đả thương mấy trăm tên Thục Sơn đồng môn, sáng tạo ra Thục Sơn sáng lập ra môn phái ba ngàn năm nay kỷ lục cao nhất, đoán chừng cũng là không thể vượt qua duy nhất ghi chép.

Trên thực tế, nghe nói Thục Sơn trưởng lão đoàn lúc đầu dự định để hắn bồi thường, ít nhất cũng phải phụ trách bồi thường một bộ phận, bất quá bởi vì có mày trăng chân nhân kia ba tiếng "Không tệ", các trưởng lão cũng chỉ có thể đánh rớt răng hướng trong bụng nuốt, từ bỏ để hắn bồi thường tiền bồi đền táng gia bại sản dự định.

Không chỉ có như thế, Vân Phàm còn chủ động xin đi, cố ý chạy đến trưởng lão hội bên trên đánh xin báo cáo — "Kia cái gì, Ninh sư đệ liên tục hai lần cầm nã Ma giáo dư nghiệt, a ta Thục Sơn lập xuống lớn như thế công, dài lão các ngươi chẳng lẽ dự định lạnh dạng này một vị chính đạo thiếu niên trái tim... A, đây là xin tiên tài ban thưởng báo cáo, thuận tiện còn có một phần lâu thuyền sửa chữa danh sách!"

Ân, nghe nói lúc ấy nghe được cái này không có tiết tháo chút nào yêu cầu lúc, ở đây tám vị Thục Sơn trưởng lão tất cả đều có loại lật bàn xúc động, bất quá đến cuối cùng, đoán chừng là thật sợ Vân Phàm sẽ đem tổn hại lâu thuyền kéo tới ngăn cửa, bọn hắn thương lượng mấy ngày sau, rốt cục vẫn là rất phiền muộn biểu hiện —

"Thôi được, cân nhắc đến Ninh Thái Thần Ninh sư điệt, xác thực a ta Thục Sơn liên tục lập xuống công lao, có thể ban thưởng phổ thông đệ tử một năm phần tiên tài cho hắn, về phần Vân Phàm ngươi phí sửa chữa dùng, chúng ta cũng có thể... Chậm đã! Tu cái đầu thuyền mà thôi, vì cái gì đắt như thế?"

Bởi vì, ta cảm thấy ta nguyên lai lực va đập không đủ, vừa vặn thừa cơ hội này, đổi cây độc giác hải kình mũi sừng mà!

Vân Phàm mặt mũi tràn đầy vô tội trả lời, sau đó ngay tại tám vị trưởng lão phun máu vết mặt, mang theo ròng rã tam đại rương thượng đẳng tiên tài, rất là xuân phong đắc ý về tới ngàn hạm ngọn núi: "Tới tới tới, sư đệ a, có một năm này phần tiên tài, ngươi liền có thể lại luyện chế mấy lần tiên hạm, đừng nản chí, lần trước cái kia Đại Hoàng vịt tuyệt đối chỉ là cái ngoài ý muốn."

Nói như vậy thời điểm, nàng chính khí thở hồn hển đem cái rương chuyển vào ụ tàu bên trong, phong thái yếu điệu trên ngọc dung tràn đầy tinh mịn mồ hôi, ở chạng vạng tối trời chiếu dư huy dưới, chiếu rọi ra nhàn nhạt ngũ thải quang mang...

Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ nhìn xem nàng, không biết vì cái gì, đột nhiên cảm thấy trong lòng ấm áp: "Ách, sư tỷ, vì cái gì ngươi đổi ta như thế, ách, như thế..."

"Bởi vì, chúng ta Thục Sơn trên dưới là một nhà, ta lại cùng ngươi hợp ý mà!" Vân Phàm rất có nhà bên tỷ tỷ phong phạm võ võ bả vai hắn,

"Mà lại, chờ ngươi tu luyện có thành tựu về sau, liền có thể lái nhất phẩm tiên hạm, thôi động ngũ sắc tường vân, cầm y về quê trở về cưới mai dài tơ, a a, không đúng, là cưới Tử Vi, cưới Tử Vi á!"

Đậu xanh, ngươi không cứu nỗi, ngươi cái hủ nữ!

Hứa Tri Hồ quyết định thu hồi vừa rồi tất cả cảm động, Vân Phàm cũng không để ý nhiều như vậy, cũng sớm đã hào hứng tràn đầy kéo hắn: "Tới tối tới, chúng ta bây giờ liền đi luyện hạm ao thử chút vận may, ân, ta nghe người khác nói, mới lĩnh tiên tài bình thường đều sẽ mang đến vận khí tốt."

Đây là phong kiến mê tín được không, Hứa Tri Hồ đối với cái này biểu hiện rất im lặng, lại tranh thủ thời gian đánh gãy: "Đợi lát nữa, đợi lát nữa, sư tỷ a, kỳ thật ta mấy ngày nay nghĩ nghĩ, đột nhiên cảm thấy có lẽ hắn là trước nhiều tồn một chút tiên tài, sau đó lại đi luyện chế tiên hạm."

"Vì cái gì?" Vân Phàm có chút cảm thấy lẩn lộn.

"Bởi vì, ta cảm thấy một lần một lần thử hiệu quả không tốt." Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng nói hươu nói vượn, "Còn không bằng chờ tồn đủ tiên tài về sau, một hơi luyện chế mười lần, bởi vì cái gọi là mười liên phát tất ra một trương thẻ tím, còn có thể tiết kiệm một lần rút thẻ phí tổn..."

Quỷ mới biết cái gì gọi là thè tím, Vân Phàm nghe được lơ ngơ, bất quá chờ miễn cưỡng lý giải về sau, nhưng lại đột nhiên hai mắt tỏa sáng: "A, giống như có chút đạo lý a, theo ta được biết, trước kia chúng ta Thục Sơn luyện chế tiên hạm thời điểm, thật đúng là không có ảnh hình người sư đệ ngươi làm như vậy qua, nói như vậy lên... A..., làm không tốt thật có thể đi?"

"Thử nhìn một chút, thử nhìn một chút nha." Hứa Tri Hồ nhìn xem đã bị mang lên đường tà đạo Vân Phàm, đột nhiên cảm thấy rất hổ thẹn, "Bất quá, hiện tại vẫn đề là, vì có thể duy nhất một lần luyện chế mười lần tiên hạm, ta hiện tại còn cần đại lượng tiên tài, chí ít cũng phải tồn đủ năm năm phần."

"Dạng này a..." Vân Phàm như có điều suy nghĩ gật gật đầu, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Không sai, cần rất nhiều tiên tài." Hứa Tri Hồ điềm nhiên như không có việc gì ngẩng đầu, nhìn một chút nơi xa trong sương mù Tỏa Yêu Tháp, "Cho nên, sư tỷ a, ta muốn hỏi hỏi ngươi, chúng ta Thục Sơn đệ tử thường ngày là thế nào thu thập tiên tài đây này?"

"Cái này đơn giản." Vân Phàm hững hờ trả lời, "Chúng ta Thục Sơn đệ tử, ngày thường ngoại trừ được sư tôn ban thưởng tiên tài bên ngoài, chủ yếu chính là thông qua tích lũy tông môn công hiến, lại dùng tông môn công hiến đổi lấy..."

Còn chưa nói xong, nàng đột nhiên ngân người, hai mắt đăm đăm ngạc nhiên im lặng.

Làm sao vậy, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, nhịn không được vươn tay ở trước mắt nàng lung lay: "Ách, sư tỷ, ngươi không có... Đậu xanh!"

Còn chưa nói xong, vừa mới còn hai mắt đăm đăm Vân Phàm, đột nhiên liền kinh hô một tiếng, trực tiếp nắm lên hắn nhảy lên còn không có sửa chữa tốt lâu thuyền, có chút không vững vàng hướng về phương xa chạy tới: "Hồng bét, hồng bét, nếu không phải sư đệ ngươi nhắc nhở, ta đều quên hôm nay là tích công điện mở ra thời gian..."

"Chờ đã, đợi lát nữa, tích công điện?" Hứa Tri Hồ đứng ở đầu thuyền, cảm thụ được đối diện gào thét mà đến cuồng phong, thật vất vả mới thở phào được một hơi.

"Không sai, chính là tích công điện." Vân Phàm khống chế lâu thuyền gào thét tiến lên, thuận tiện vẫn không quên giải thích cho hắn nghe, "Chúng ta Thục Sơn đệ tử, đều có thể từ tích công trong điện thu hoạch tông môn cống hiến, lại dùng tông môn cống hiến đi đổi lấy tiên tài."

"Ách, nghe tựa hồ có chút quen tai?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, "Như vậy, muốn làm sao mới có thể thu được lấy tông môn cống hiến đâu?"

"Đương nhiên là muốn... Đến!" Vân Phàm vừa mới cắn hối đáp, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào tới cái thăng gấp.

Phịch một tiếng, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền từ lâu thuyền xông lên xuống dưới, xông lên trước mặt toà kia treo ngược ngọn núi, sau đó lại xông về trước ra xa mươi mấy trượng, thăng đến đụng vào một khối đứng sừng sững ở treo ngược ngọn núi chính giữa to lớn ngọc thạch, lúc này mới rất gian nan ngừng lại.

Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, Hứa Tri Hồ nhịn không được lau lau đầu đầy mồ hôi lạnh: "Kém một chút, kém một chút liền... Ách?"

Còn chưa kịp nói xong, vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn rất mờ mịt quay đầu, lại thấy rõ chung quanh tình trạng về sau, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy cổ quái.

Phương viên mấy trăm trượng treo ngược ngọn núi, như là một cái trung đẳng quy mô phường thị, lấy khối kia to lớn ngọc thạch làm hạch tâm, chung quanh tán lạc tinh ra hàng trăm Thục Sơn hạm phái đệ tử, có đang cùng sư huynh đệ cùng một chỗ cúi đầu nghiên cứu quyển da cừu, có đang cùng đồng môn cầm một bản đạo pháp cò kè mặc cả, nhưng càng nhiều người lại là một bên huyễn hóa ra văn tự một bên lớn tiếng hô to ——

"Trảm giao nhiệm vụ, hồi báo phong phú, còn cần địa nguyên trung giai trở lên đệ tử hai người, có thể làm khiên thịt đến, chỉ muốn đồ tông môn cống hiến mời tự giác..."

"Tổ đội xoát rồng Linh Xà Cốc, Ly Hỏa hạm ngọn núi Trần sư huynh tự mình dẫn đội, nhân thủ đầy đủ chỉ thiếu một vị, am hiểu chữa thương thuật sư muội ưu tiên cân nhắc, đoạt được dược thảo pháp khí tất cả đều phân phối theo nhu cầu..."

"Vảy bạc giáp ngực, Linh khí phẩm chất, năm ngàn một kiện, số lượng có hạn, tới trước được trước, muốn mua nhanh chóng, giả một bồi mười..."

Rất tốt, thật rất tốt, giờ khắc này, nhìn xem chung quanh quen thuộc tràng cảnh, Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại lệ nóng doanh tròng cảm giác: "Ách, chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói cái gọi là tông môn cống hiến, chính là..."

"Không sai!" Vân Phàm trực tiếp một cái Súc Địa Thành Thốn, cứ như vậy hoàng quang lấp lánh xuất hiện ở bên cạnh hắn, "Cách mỗi mấy tháng, chúng ta tám vị trưởng lão liền sẽ tuyên bố các loại sư môn nhiệm vụ, Thực Sơn đệ tử chỉ cần căn cứ tự thân tu vi đón lấy nhiệm vụ, lại cùng đồng môn tổ đội xuống núi hoàn thành, liền có thể đạt được tương ứng tông môn cống... A, Thái Thần, ngươi vì cái gì khóc?"

Không có gì, đầu tiên là « hạm nương », hiện tại lại là « ma thú », ta đây là cảm động a, vui đến phát khóc ngươi hiểu không?

Hứa Tri Hồ rất cảm động yên lặng ngẩng đầu, đầy mắt lệ quang lập loè nhìn qua sáng sửa bầu trời, cực kỳ lâu về sau, ở tiếp nhận Vân Phàm tri kỷ đưa qua khăn tay về sau, hắn rốt cục rất nghiêm túc quay đầu, dùng loại kia chững chạc đàng hoàng biểu lộ nhìn xem nàng ——

"Kia cái gì, sư tỷ, ngươi nói... Ta nếu là một hơi xông tới VIP12, chúng ta cái này có thể đưa kiện Thần khí sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 87: Thục Sơn Cửng Sẽ Có Fan Hâm Mộ A

087 Thục Sơn cũng sẽ có fan hâm mộ a

Hứa Tri Hồ cho tới bây giờ không nghĩ tới, làm một đã từng « thế giới ma thú » kèm « mộng ảo Tây Du » người chơi, hắn thế mà còn có cơ hội tới một lần chân nhân bản tổ đội đánh quái cày phó bản. . .

Nhưng sự thật liền bày ở trước mắt, rộn rộn ràng ràng Thanh Quang đại điện bên trong, mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử xác thực cứ làm như vậy —

Nhận nhiệm vụ nhận nhiệm vụ, tổ đội tổ đội, mua pháp khí mua pháp khí, nhất là mấy vị am hiểu luyện chế phù chú cùng đan được sư tỷ sư muội, thế mà cực kì quý hiếm bị nhiệt tình mời. . . A, bởi vậy có thể thấy được, luyện cái phụ trợ nghề nghiệp giống như cũng rất có tiền đồ?

"Đúng thế, chúng ta Thục Sơn phái chính thống mặc dù là luyện hạm, bất quá cũng cần phù chú cùng đan được chi viện nha." Vân Phàm đối với cái này biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng lại hào hứng tràn đầy kéo hắn, "Tốt, tốt, thưa dịp hiện tại nhiều người, ta mang ngươi đi trước tiếp cái nhiệm vụ, lại tìm mấy cái tu vi đủ sư huynh sư tỷ gia nhập, đợi đến thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ về sau, liền có thể dùng tông môn công hiến đến đổi tiên tài."

Nói như vậy, nàng trực tiếp lôi kéo Hứa Tri Hồ, đến khói kia to lớn ngọc thạch trước, sau đó lại giơ cổ tay lên trên Ngọc Hoàn, ở to lớn ngọc thạch mặt ngoài nhẹ nhàng đụng một cái —

Trong chốc lát, ngọc thạch mặt ngoài đột nhiên như là màn hình màn hình giống như sáng lên, ngay sau đó mấy trăm cái nhiệm vụ tin tức, như là mưa đạn

xoát bình phong giống như xuất hiện ở phía trên, số lượng nhiều đến đẽ cho người ta hoa mắt không kịp nhìn. . .

Tốt a, rất công nghệ cao dáng vẻ, nhưng là vì cái gì nhìn như thế khó chịu đâu?

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, Vân Phàm cũng không để ý nhiều như vậy, đã sớm bắt đầu hào hứng đạt dào xem lên những cái kia sư môn nhiệm vụ đẽn: "A..., cái này chém giết ác giao nhiệm vụ, điểm công hiến có chút thấp, từ bỏ. . . Ân, tru diệt ma giáo trưởng lão, cái này cũng không tệ, nhưng là độ khó hơi bị lớn. . . Thu thập Tử Lan cỏ, lại không có tính khiêu chiến. . . Ách, đợi lát nữa, cái này giúp lăng vân sư muội đưa thơ tình cho Vương sư huynh, là vị kia trưởng lão uống nhiều sai lầm a?"

Như thế như thế, nàng đứng tại kia nhìn ròng rã nửa khắc đồng hồ, ở giữa còn bao các loại Thục Sơn đường viền tin tức, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nghe được liều mạng xoa mồ hôi lạnh, rốt cục nhịn không được nhấc tay đánh gãy: "Kia cái gì, sư tỷ, tùy tiện tìm trước làm một chút nhìn. . . A..., tỉ như nói, cái kia tìm hiểu Ma giáo tình báo nhiệm vụ thế nào?"

"Cái nào?" Vân Phàm thuận hăn ánh mắt trông đi qua, ngược lại là lập tức thấy được cái kia sư môn nhiệm vụ —

"Ngày gần đây, hình như có Ma giáo gián chúng chui vào Đông Nam minh Hải Châu một vùng, cũng cùng nơi đó tán tu cấu kết, ý đồ không rõ, ta Thục Sơn đệ tử nhưng tiến về minh Hải Châu, điều tra rõ lục bào lão ma điều động giáo chúng tiến về minh Hải Châu chân thực ý đồ, cũng tại trong nửa tháng về núi bẩm báo."

Không tệ, không tệ, hơi suy tư mấy phút sau, Vân Phàm đột nhiên hai mắt tỏa sáng: "Cái này có thể a, tông môn công hiến rất cao, tuy nói độ khó hơi lớn mẩy phần, nhưng chúng ta có thể tìm mẩy vị tu vi cao sư huynh sư tỷ cùng một chỗ hợp tác nha."

A a a, Hứa Tri Hồ đối với cái này đương nhiên không có ý kiến, bất quá vẫn là có chút do dự: "Nhưng mà, ta vừa mới nhập môn, tu vi cũng không cao, sẽ có người nguyện ý gia nhập chúng ta sao?"

"Yên nào, yên nào." Vân Phàm lòng tin chậm rãi vỗ ngực một cái, "A, sư đệ ngươi ngay tại bên cạnh nhìn xem, có sự tỷ ta ở đây, chờ ta phát ra tin tức về sau, cam đoan một lát không đến, liền sẽ có một đám cao thủ chủ động chạy tới muốn tổ đội, sau đó. . ."

Sau đó, ròng rã nửa canh giờ trôi qua!

Hứa Tri Hồ rất im lặng đứng tại to lớn ngọc thạch phía trước, nhìn xem chung quanh người đến người đi, lại nhìn xem mình cùng Vân Phàm trước mặt trước cửa có thể giăng lưới bắt chim cảnh tượng, chỉ có thể mặt mũi tràn đầy cỗ quái nhìn Vân Phàm, kia cái gì, sư tỷ a, giống như ngươi lực hiệu triệu cùng mị lực giá trị, không như trong tưởng tượng cao như vậy. . .

"Kỳ, kỳ quái, tại sao có thể như vậy?" Vân Phàm bị hắn thấy mặt mũi tràn đầy xấu hổ, gương mặt xinh đẹp đều có chút đỏ lên, "Không đúng, ta bình thường tùy tiện tới đây đi một chuyến, đều sẽ có rất nhiều nhân chủ động kéo ta tiến đội, làm sao hôm nay. . . Ách, sư đệ, ngươi có muốn hay không chủ động hỏi người nhìn xem?"

Tốt a, Hứa Tri Hồ rất mờ mịt nhìn chung quanh một chút, vừa vặn nhìn thấy vị kia Dương sư huynh chính dẫn theo bao lớn bao nhỏ, rất nghiêm túc đi theo thanh đằng sau, nhanh lên đi chào hỏi: "Sư huynh, sớm a, ngươi đây là tại giúp thanh Mông tỷ mang đồ?"

"Không có sự tình, ta là cảm thấy những vật này quá quý giá, tự mình cầm tương đối yên tâm!" Dương sư huynh lời lẽ chính nghĩa giải thích, vẫn đề là trên tay treo năm sáu cái bao đã thật sâu bán hắn, "Khụ khụ, Ninh sư đệ, ngươi đây là tới?"

"A a a, ta là tới tìm người cùng một chỗ làm sư môn nhiệm vụ." Hứa Tri Hồ

chỉ chỉ đằng sau Vân Phàm, "Ta cùng Vân sư tỷ, dự định đi minh Hải Châu điều tra Ma giáo chui vào tình báo, sư huynh ngươi có hứng thú hay không cùng chúng ta. . . A?"

Còn chưa nói xong đâu, chờ hắn quay đầu trở lại đến, đột nhiên phát hiện trước mặt chỉ còn lại không khí, vừa còn đang Dương sư huynh thế mà biến mất.

Ách, tình huống như thế nào, Hứa Tri Hồ ngạc nhiên bó tay rồi vài giây đồng hồ, nhịn không được quay đầu nhìn xem bên cạnh thanh được: "Kia cái gì, thanh Mông tỷ, Dương sư huynh hắn sao. . . Đậu xanh!"

Còn chưa nói xong đâu, vừa còn đang đứng tại kia thanh được, đột nhiên liền gào thét phóng lên tận trời, trực tiếp từ trong cửa sổ xô ra đi, sau đó lái bản thể được xông đại chiến thuyền bay mất.

Phốc, phát sinh, xảy ra chuyện gì?

Hứa Tri Hồ trợn mắt hốc mồm, tại nguyên chỗ ròng rã sảng sốt nửa ngày, thật vất vả mới phản ứng được, tranh thủ thời gian bắt lấy một cái khác Mộc sư huynh, không sai, chính là khắc kim khắc đến nhanh phá sản vị kia: "Ách, Mộc sư huynh a. . ."

"Ta biết, ta biết." Không đợi hắn tới kịp đặt câu hỏi, Mộc sư huynh liền lấy ra một túi linh thạch, rất đau lòng hướng trong tay hắn vừa để xuống, "Kia cái gì, Ninh sư đệ a, ta gần nhất thật rất nghèo a, chút linh thạch này ngươi lấy trước đi dùng, về phần nói đến tổ đội làm nhiệm vụ. . . Khu khu, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có chút việc, cáo từ!"

Lời còn chưa dứt, cái tên này gào thét một tiếng liền biến mất không thấy, nhìn nhìn lại chung quanh những cái kia Thục Sơn đệ tử, đột nhiên liền rất có ăn ý chỉnh tề lui lại, bày ra "Ngươi dám tới chúng ta liền dám trốn" cổ quái tư thế.

Tình huống như thế nào a, Hứa Tri Hồ thật triệt để bó tay rồi, cứ như vậy nhìn xem phuơng viên mười trượng bên trong nửa người đều không có, uy uy

uy, ta chỉ là tới làm nhiệm vụ a, vì cái gì các ngươi nhìn thấy ta liền cùng nhìn thấy quỷ đồng dạng, ta cũng sẽ không ăn các ngươi.

Kỳ quái, kỳ quái a kỳ quái, Vân Phàm ở phía sau đều thấy choáng, thật vất vả mới phản ứng được, thuận tay giữ chặt một vị sư muội, hai người rất vui sướng chui vào nơi hẻo lánh bên trong đì trao đổi đường viền tin tức.

Qua mấy phút, đợi nàng làm rõ ràng tình huống, lại quay tới nhìn xem Hứa Tri Hồ thời điểm, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy cổ quái: "Ách, sư đệ a, tình huống giống như có chút phức tạp, ta vừa nghe người ta nói, gần nhất Thục Sơn giống như có mấy cái liên quan tới ngươi nghe đồn. . . Kia cái gì, ngươi trước hít sâu một chút, tỉnh táo a tỉnh táo."

"Nghe đồn? Tin đồn gì." Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất kỳ quái dự cảm.

"Khụ khụ, cũng không phải cái đại sự gì." Vân Phàm rất xoắn xuýt nhìn xem hắn, bó tay rồi nửa ngày, mới thận trọng nói, "Chính là đi, cũng không biết là ai truyền tới tin tức ngầm, nói sư đệ ngươi trời sinh cùng chúng ta Thục Sơn xung đột, đi đến đâu liền tai họa đến đó, cho nên vì lý do an toàn. . . Ân, ngươi hiểu!"

Ta hiểu cái quỷ a, Hứa Tri Hồ trợn mắt hốc mồm bên trong, đứng, đứng náo loạn, nhà ta luôn luôn danh xưng linh vật được không, còn trời sinh xung đột đâu, các ngươi các ngươi tại sao không nói ta là Thục Sơn khắc tinh?

"Thục Sơn khắc tinh ngược lại là chưa từng nghe qua. . ." Vân Phàm mặt mũi tràn đầy đồng tình thở dài, "Bất quá, giống như hiện tại đi, bọn hắn đều quản ngươi gọi Thục Sơn đen đồng đội, nói ai muốn đi theo ngươi đến gần, liền sẽ bị ngươi rất đen thảm rất thảm, nhỏ thì phá sản bên trong thì bị thương lớn thì mất mạng, làm không tốt sẽ còn ** thất trinh. . ."

Đậu xanh, cái này còn có thiên lý hay không?

Hứa Tri Hồ nghe được liều mạng mắt trợn trắng, kém chút phun ra một ngụm máu đến, uy uy uy, phá sản mất mạng vậy thì thôi, ** thất trinh lại là cái gì quỷ,

đừng làm rộn, các ngươi là Thục Sơn phái a, thiên hạ chính đạo tông môn lãnh tụ a, muốn hay không dạng này phong kiến mê tín tí?

Vấn đề là, thật đúng là có người thư, tỉ như giờ này khắc này, bên cạnh kia một đoàn Thục Sơn đệ tử, tất cả đều lại kính vừa sợ trốn ở bên ngoài hơn mười trượng, tùy thời chuẩn bị ngự hạm đi, chỉ kém trong lòng mặc niệm "Trân quý sinh mệnh rời xa Ninh sư đệ".

Đỗ mồ hôi, Hứa Tri Hồ cảm thấy cực kỳ oan uổng, chỉ có thể cố nén thở huyết xúc động, rất nghiêm túc cho bọn hắn giải thích: "Kia cái gì, đừng nghe những tên kia nói loạn, kỳ thật ta thật . . ."

Ai mà tin a, chung quanh một đoàn Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, lại rất chỉnh tề mắt trợn trắng, thăm nghĩ Ninh sư đệ ngươi huy hoàng chiến quả, chúng ta cũng không phải chưa thấy qua ——

Nhập môn ngày đầu tiên liền phá hủy Vấn Tâm điện, thuận tay đánh ngất xỉu đả thương mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử; lần thứ nhất đến luyện hạm ao luyện hạm, thế mà luyện ra không có hạm linh Đại Hoàng vịt, quả thực là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả; cái này cũng coi như xong, còn không có qua mấy ngày đâu, lại đem toà kia treo ngược ngọn núi cho nện thành đất bằng, còn làm hại Thục Sơn muốn mình xuất tiền túi ra tu luyện phí tổn. . .

Không tin đều không được, trong chốc lát, chung quanh Thục Sơn đệ tử lại kéo ra mấy chục trượng, nhất là mấy vị mỹ mạo sư tỷ, thế mà còn một bên nơm nớp lo sợ kéo căng cổ áo, một bên dùng loại kia rất ánh mắt cảnh giác nhìn xem hắn, giống như chỉ cần bị hắn nhìn lên một cái, sau này trở về liền sẽ đột nhiên mang thai giống như. . .

Không có thiên lý a không có thiên lý, Hứa Tri Hồ lè rơi đầy mặt im lặng nhìn trời, hận không thể hiện tại liền đến trận tháng sáu phi sương lấy chứng trong sạch, đừng như vậy, ta chỉ là muốn tìm mấy cái đồng đội, làm nhiệm vụ xoát cái tông môn cống hiến mà thôi, thật chỉ là dạng này mà thôi a.

"Không có việc gì, không có việc gì." Vân Phàm thấy rất là đồng tình, tranh thủ thời gian biểu hiện an ủi: "Kia cái gì, thực sự không được, chúng ta liền hai người đến, trước giản lược đơn nhiệm vụ làm lên, tỉ như thu thập Tử Lan cỏ cái gì."

"Không, tuyệt không!" Hứa Tri Hồ rất bi phẫn lau lau nước mắt, "Hiện tại đã không phải là làm nhiệm vụ vẩn đề, mà là tôn nghiêm cùng danh dự vẩn đề, hừ hừ, ta nhất định phải tìm đội ngũ đem nhiệm vụ làm, ngược lại muốn xem xem. . A?"

Còn chưa nói xong đâu, đại điện bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào, giống như có rất nhiều người chính hướng nơi này tới.

Sau một khắc, đóng chặt cửa điện đột nhiên liền bị dùng sức đẩy ra, mười mấy tên Thục Sơn đệ tử vây quanh ở giữa một người, trùng trùng điệp điệp xông vào, trong đó thế mà không thiếu các lớn hạm ngọn núi thân truyền môn đồ, tỷ như Ly Hỏa hạm ngọn núi Trần sư huynh, Nam Đầu hạm ngọn núi Dương sư tỷ, Bắc Minh hạm ngọn núi Lục sư đệ. . .

Nhưng là giờ khắc này, lực chú ý của mọi người, lại đều không phải tụ tập ở những tinh anh này đệ tử trên thân, mà là cùng một chỗ tập trung ở vị kia chính giữa chậm rãi đi tới váy đỏ mỹ nhân nhi trên thân —

Như là chúng tinh củng nguyệt, bị chen chúc ở chính giữa vị kia váy đỏ mỹ nhân nhi, mỹ mạo vô song dáng người thon dài, một bộ váy đỏ nhanh nhẹn như là màu đỏ mẫu đơn thịnh phong, nhưng lại hết lần này tới lần khác trahi một đôi tuyêt trắng chân ngọc, hành tẩu lúc dáng dấp yếu điệu, trên mặt cá chân Kim Linh theo gió chập chờn thanh thúy rung động, tràn đầy thiên nhiên mị hoặc. . .

Nhưng mà, cùng dung mạo mềm mại vũ mị khác biệt, mặt mũi của nàng bên trên lại có vẻ khí khái hào hùng bừng bừng, nhàn nhạt Nga Mi hơi giương lên, mái tóc đen suôn dài như thác nước đón gió phất phới, phía sau phổi thêm hai thanh xích quang phi kiếm, tú lệ bên trong mang theo vài phần vũ mị, vũ mị bên

trong mang theo vài phần xinh đẹp, xinh đẹp bên trong lại dẫn mĩy phần tư thế hiên ngang. . .

Không hề nghi ngờ, mĩ nhân như vậy mà vô luận đi đến nơi nào, đều sẽ trở thành tiêu điểm chõ!

Cho nên giờ này khắc này, nàng mặc dù chỉ là chậm rãi đi đến, nhưng toàn bộ trong đại điện đột nhiên liền lặng ngắt như tờ, ánh mắt mọi người đều tụ tập ở trên người nàng, về phần vây quanh nàng tiến đến những cái kia Thục Sơn đệ tử, nhìn về phía trong ánh mắt của nàng càng là tràn ngập ước mơ, liền liền mĩy vị sư tỷ sư muội cũng đầy mắt đều là tiểu tinh tinh, nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thân làm bách hợp đảng. . .

Trên thực tế, vị kia Ly Hỏa hạm ngọn núi Trần sư huynh càng là tình ý sâu hẽ, thật vất vả mới thu hồi quyến luyến ánh mắt, hướng phía trong đại điện tất cả mọi người, rất thận trọng ho nhẹ một tiếng: "Khu khu, chư vị đồng môn, để ta giới thiệu một chút, vị này là tháng trước vừa mới bái nhập chúng ta Thục Sơn Tiêu Thiên Đóa Hoa sư. . ."

"Phốc!" Không đợi hắn nói xong, nơi xa Hứa Tri Hồ đột nhiên miệng đầy phun nước.

"A?" Vân Phàm rất hờn nghi quay đầu, "Sư đệ a, ngươi biết nàng?"

"Không. . . Không biết. . ." Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng, nhìn xem bên ngoài hơn mười trượng cái kia quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa thân ảnh, trong lòng cũng đã nhịn không được yên lặng oán thầm một trăm lần a một trăm lần —

"Đậu xanh, tình huống như thế nào, Xích Xích ngươi không phải đến nội ứng sao, vì cái gì khiến cho thanh thế như thế lớn, quả thực tựa như là quốc dân nữ thần tham gia phim nghi thức khai mạc gấp may thảm, hơn nữa còn tự mang một đoàn fan cuồng?"

"A a a, không biết cũng bình thường." Vân Phàm rất cảm khái thở dài, "Vị này Tiêu Thiên Đóa Hoa sư muội, nghe nói xuất thân bần hàn là cái bé gái mồ côi, trước đây không lâu bị chúng ta Thục Sơn hạm phái một vị nào đó đệ tử cứu, bởi vậy vì tìm kiếm ân nhân mà ngàn dặm đi một mình đến bái nhập trong môn, nghe nói mà trăng chưởng giáo cực kì xem trọng tư chất của nàng, thậm chí tự mình cùng trưởng lão trò chuyện xưng, không lâu sẽ tự mình thu nàng làm đồ..."

Em gái ngươi a, Hứa Tri Hồ im lặng nhìn trời bên trong, uy uy uy, đều là đến Thục Sơn nội ứng, vì cái gì chênh lệch lớn như vậy chứ?

Nhà ta bên này bị lừa tiến Thục Sơn hạm phái, không có tiền không ai không có địa vị, ra làm nhiệm vụ còn bị đen thành Thục Sơn khắc tinh; Xích Xích bên kia dễ dàng bái sư thành công, muốn tiền có tiền muốn người có người, còn làm ra cái gì thiên tài đệ tử hoa văn tới...

A..., bất quá nói đi thì nói lại, Thạch Cơ Nương Nương đến cùng là thế nào làm được, thế mà có thể để cho toàn bộ Thục Sơn hạm phái đều đối Xích Xích thân phận không chút nghi ngờ, liền liền vị kia mà trăng chưởng giáo cũng nhìn không thấu?

"Ai nói không phải đâu, ba trăm năm qua, chưa từng thấy vị kia đệ tử vừa mới nhập môn cứ như vậy dẫn phát oanh động?" Vân Phàm hiển nhiên lý giải sai lầm, còn tưởng rằng hắn đang ăn vị đâu, tranh thủ thời gian an ủi hắn, "Sư đệ a, ngươi không nên nghĩ không ra, giống Hoa sư muội dạng này kỳ tài ngút trời, mấy trăm năm qua chưa hắn có thể ra một cái, huống chi nàng ngoại trừ thiên phú xuất chúng bên ngoài, càng khó hơn chính là ôn nhu quan tâm khéo hiểu lòng người lấy giúp người làm niềm vui đối xử mọi người hòa khí..."

"A, đợi lát nữa... Ôn nhu quan tâm? Lấy giúp người làm niềm vui?" Hứa Tri Hồ nghe được mặt mũi tràn đầy cổ quái, thăm nghĩ sư phụ ngươi xác định đây là nhà ta Xích Xích, mà không phải đã uống nhầm thuốc Xích Xích?

"Đúng a, có vấn đề gì?" Vân Phàm rất nghiêm túc gật gật đầu, nhìn qua Xích tỷ muội trong ánh mắt cũng tràn đầy tán thưởng, "Càng khó hơn chính là, Hoa sư muội không chỉ có thiên tư xuất chúng phẩm tính hiền thực, hơn nữa còn ngày thường mỹ mạo tuyệt luân khuynh quốc khuynh thành, quả thực có thể xứng hoàn mỹ, đến mức nàng nhập môn vẹn vẹn hơn một tháng, chúng ta Thục Sơn trên dưới hai ba đời đệ tử, vô luận nam nữ thế mà tất cả đều. . ."

Không cần giải thích, ta đã thấy được, được không?

Hứa Tri Hồ rất tang thương im lặng nhìn trời, không có thiên lý a không có thiên lý, Xích Xích cái này mô bản quả thực là theo quốc dân nữ thần tiêu chuẩn đến, lại là khuynh quốc khuynh thành, lại là kỳ tài ngút trời, lại là chưởng môn coi trọng, lại là ôn nhu hiền thực. . . Giảng thật, đừng nói là Thục Sơn những đệ tử này, coi như đổi thành nếu như ta không biết nội tình, cũng sẽ biến thành cuồng phẫn.

Càng yêu nghiệt chính là, cái này ngốc nữu vốn là đã mỹ mạo vô song, từ khi tu luyện cái kia yoga giống như công pháp về sau, mị lực giá trị thế mà còn đi theo tu vi cùng một chỗ tăng vọt, mẹ nó, quả thực là tự mang thiên nhiên mị hoặc thuộc tính, vô luận đi đến đâu đều sẽ tự phát triệu tập một đoàn hội fan hâm mộ, hơn nữa còn là nam nữ thông sát. . .

Thật giống như hiện tại, nàng vẹn vẹn chỉ là hướng trong đại điện chậm rãi đi tới, thế mà liền hấp dẫn ở đây ánh mắt mọi người, cái kia ngay tại cò kè mặc cả sư huynh lập tức tính sai sổ sách, bên cạnh chính tới sư đệ kém chút đụng đầu vào trên tường, về phần mấy vị mặt mũi tràn đầy đỏ ửng sư muội, càng là đã kìm lòng không được thu về hai tay, giống như hận không thể trực tiếp xông lên đi muốn kí tên. . .

Sau một khắc, ngay tại tất cả mọi người tập thể nhìn chăm chú bên trong, Xích tỷ muội phong thái yểu điệu hành lễ, lại điểm đạm đáng yêu khẽ mở môi anh đào: "Üm, quấy rầy chư vị sư huynh sư tỷ, thiên đóa chỉ là muốn hỏi một câu, không biết vị sư huynh nào sư tỷ đội ngũ còn thiếu. . ."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, ở đây trên trăm tên Thục Sơn đệ tử, đột nhiên liền đồng loạt nhắc tay, như là triều dâng sóng lớn ùa lên, liền liền vừa mới biến mất chạy trốn Dương sư huynh cùng thanh được đều cùng một chỗ thần kỳ xuất hiện, mặt mũi tràn đầy cuồng nhiệt xông vào phía trước —

"Tuyễn ta, tuyễn ta, tuyễn ta à tuyễn ta!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 88: Chữa Thương Cái Quái Gì

088 Chữa thương cái quái gì

Trong truyền thuyết, đương một người mỹ mạo đến trình độ nào đó thời điểm, hoàn toàn có thể làm được đi ra ngoài không mang theo tiền ăn cơm đánh một chiết đỗ xe trái quy định không bị phạt khoản. . .

Hứa Tri Hồ vẫn cảm thấy, trên thế giới hắn không có loại này nghịch thiên sinh vật tồn tại đi, thằng đến lúc này giờ phút này, khi hắn nhìn thấy Xích tỳ muội được hoan nghênh trình độ về sau, mới bừng tỉnh đại ngộ ý thức được, nguyên lai trên đời này thật sự có người có thể làm được dùng mặt quét thẻ. . .

Giữa trưa kim sắc dưới ánh mặt trời, vị này Đông Minh sơn đệ nhất mỹ nhân nhi. . . Ách, không đúng, phải nói Thục Sơn đệ nhất mỹ nhân nhi vén vẹn hướng kia một trạm, thậm chí đều không cần báo tu vi của mình cùng nồng khiếu, liền lập tức bị mười mấy tên sư huynh sư muội cho cuồng nhiệt bao vây ——

"Hoa sư muội, ngươi tới được thật là khéo, vi huynh nơi này vừa vặn có cái chém giết ác giao nhiệm vụ, chỉ thiếu ngươi. . . Cái gì, ngươi nói ngươi còn không có luyện chế ra tiên hạm tu vi không đủ, không có việc gì, trăm giao loại này việc nặng chúng ta tới là được rồi, sư muội ngươi chỉ cần đứng ở bên cạnh nhìn xem liền có thể!"

"A..., sư muội a, muốn hay không cùng chúng ta cùng đi rồng Linh Xà Cốc trăm yêu trừ ma, ân, ngươi không hiểu chữa thương thuật, không có việc gì, sư tỷ ta chỗ này có một bản « băng tuyết liệu nguyên pháp », chính là ân sư đoạn thời gian trước ban thưởng, sư muội ngươi có hứng thú cứ việc cầm đi tu luyện, không đủ sư tỷ nơi này còn có!"

"Ô ô ô, sư muội a, vi huynh thật không thể hổ ngươi a, kỳ thật ta cái này vẩy bắc giáp ngực thật không đáng năm ngàn linh thạch, ngươi muốn mua, cho vi huynh hai ngàn linh thạch liền. . . Ách, không đủ tiền, không có việc gì, vậy trước tiên cho một ngàn. . . Không phải đâu, một ngàn cũng không có. . . A a a, sư muội a, ngươi thật sự là xuất thân bần hàn, đến, vi huynh nơi này có năm trăm linh thạch, ngươi cầm trước. . ."

Không có thiên lý a không có thiên lý, một bên quạnh quẽ nơi hẻo lánh bên trong, Hứa Tri Hồ nhìn trọn mắt hốc mồm, về phần đầy mắt đều là tiểu tinh tinh Vân Phàm. . .

Ách, vị này hạm linh ngự tỷ đã cảm khái đến ngửa mặt lên trời thở dài: "A a a, luân gia cũng rất mới mỹ mạo a, hơn nữa còn ở Thục Sơn chờ đợi mấy chục năm, vì cái gì còn không có Hoa sư muội được hoan nghênh?"

Tiếp nhận hiện thực đi tỷ tỷ, trên thế giới này có ít người, chính là có thể dựa vào mặt ăn cơm a!

Hứa Tri Hồ vỗ vỗ mu bàn tay của nàng biểu hiện an ủi, nhìn nhìn lại bên kia bị hội fan hâm mộ vây quanh Xích tỷ muội, đột nhiên cảm thấy giống như không cần vất vả chui vào Tỏa Yêu Tháp, nói không chừng chỉ cần để Xích Xích hướng Tỏa Yêu Tháp phía trước một trạm, những tên kia liền sẽ chủ động đem Tô Đát Kỷ đóng gói đưa ra đến, thuận tiện còn buộc cái màu đỏ nơ con bướm cái gì. . .

"Không có việc gì, không nên nản chí." Ngược lại là lúc này, Vân Phàm rất nhanh liền điều chỉnh tâm tình, còn rất nghiêm túc cho hắn động viên, "Sư đệ a, ngươi hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm ngày luyện chế ra nhất phẩm tiên hạm, nói không chừng tương lai có một ngày, còn có thể một thân vị này Hoa sư muội dung mạo. . ."

"Kia cái gì, kỳ thật ta hôn qua. . ." Hứa Tri Hồ thành thành thật trả lời.

Đừng làm rộn, Vân Phàm nhịn không được lật ra cái đẹp bạch nhãn, nghĩ

nghĩ lại tranh thủ thời gian an ủi hắn: "Kỳ thật đâu, lui một bước tới nói, ta còn nhận biết rất nhiều mỹ mạo hạm Linh muội muội, đến lúc đó giới thiệu cho ngươi một vị . . ."

Xoạt xoạt!

Trong chớp nhoáng này, Hứa Tri Hồ thè mình cảm thấy sát khí, không sai, là chân chính mãnh liệt mà đến sát khí a!

Cách đó không xa đang cười ngâm ngâm trò chuyện Xích tỷ muội, đột nhiên liền bất động thanh sắc bóp nát một bình đan được, ngay sau đó lại lập tức khôi phục tươi đẹp tiểu dung: "Các vị sư huynh sư tỷ, kỳ thật thiên đóa tu vi không đủ, thật sự liên lụy các ngươi, nếu không ta trước tìm mấy vị tu vi tương đương. . ."

Mới nói được một nửa, nàng lơ đãng quay đầu, đột nhiên liền khẽ run lên, che lấy môi anh đào trợn to đôi mắt sáng, lộ ra khó có thể tin kinh hỉ biểu lộ!

"Thế nào?" Một đoàn Thục Sơn đệ tử rất kinh ngạc chỉnh tề quay đầu, sau đó liền thấy cách đó không xa Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm.

Sau một khắc, không đợi mọi người tới được đến phản ứng, Xích tỷ muội đột nhiên liền dẫn theo mẫu đơn váy, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ nhanh nhẹn đến, trên ngọc dung càng là mang theo vài phần kinh ngạc, lại dẫn mấy phần vui sướng, còn mang theo vài phần tương tư cùng quyến luyến, thậm chí liền trong mắt sáng đều đã ba quang doanh doanh. . .

"A?" Vân Phàm nhìn xem chính tới Xích tỷ muội, nhịn không được lôi kéo Hứa Tri Hồ góc áo: "Sư đệ a, vị kia Hoa sư muội giống như đang nhìn ta, ngươi nàng có phải hay không dự định gia nhập đội ngũ của chúng ta?"

"Ta cảm thấy đi. . ." Hứa Tri Hồ rất im lặng che mặt, căn cứ hắn đối Xích tỷ muội nhất quán tính cách hiểu rõ, kế tiếp phát sinh tình trạng rất có thể là —

Quả nhiên, vài giây sau, diễn kỹ toàn bộ triển khai Xích Xích đã vọt tới trước mặt hắn, run rẩy che lấy môi anh đào, lệ quang liên lién nhìn xem hắn, sau đó phảng phất mất đi tất cả khí lực giống như run giọng hỏi: "Ân, ân công, là, là ngươi, thật là ngươi sao?"

Đợi lát nữa, ân, ân công?

Trong chốc lát, bên cạnh Trần sư huynh cũng tốt, chung quanh một đoàn Thục Sơn đệ tử cũng tốt, tất cả đều mặt mũi tràn đầy chấn kinh trợn mắt hốc mồm, Vân Phàm càng là đầy mắt đều là tiểu tinh tinh, bát quái chi hỏa cháy hừng hực, liều mạng nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội nhìn, hận không thể hiện tại liền lấy cái tiểu Bổn Bổn ra bên cạnh đặt câu hỏi bên cạnh ghi chép.

"Ta liền biết!" Hứa Tri Hồ rất tang thương im lặng nhìn trời, thăm nghĩ Xích Xích ngươi phẩm chất đâu.

Bạn trai đều muốn bị người đoạt, còn quản cái gì phẩm chất a, Xích tỷ muội mới mặc kệ nhiều như vậy, tiếp tục phát huy mình có thể cầm tiểu kim nhân diễn kỹ phái thực lực, lúc này liền doanh doanh quỳ mlop xuống đất!

Sau một khắc, không đợi đám người kịp phản ứng, nàng đã có chút ngang lê hoa đái vũ gương mặt xinh đẹp, dùng loại kia đủ để cho bất luận cái gì giống được sinh vật mềm lòng ánh mắt nhìn xem Hứa Tri Hồ, điểm đậm đáng yêu nghẹn ngào đến khóc không thành tiếng: "Ân công. . . Nô, nô gia, nô gia xem như tìm tới ngươi!"

Phốc, coi như Hứa Tri Hồ đã sớm có chuẩn bị tâm lý, lúc này cũng không nhịn được phun ra.

Nhin nhìn lại bên cạnh, toàn trường sớm đã là lặng ngắt như tờ, một đám người tất cả đều trợn mắt hốc mồm, trực tiếp tiến vào chấn kinh xem kịch hình thức, Vân Phàm còn kích động đến không được, đột nhiên rất hối hận hôm nay đi ra ngoài không chuẩn bị mấy cái thủy kính thuật, loại này trăm năm khó gặp

tràng diện, nên hướng toàn bộ Thục Sơn trực tiếp mới đúng a!

Quỷ dị trong yên tĩnh, qua nửa ngày, ngược lại là vị kia Trần sư huynh phản ứng đầu tiên, khó có thể tin ngạc nhiên nói: "Chờ một chút, Hoa sư muội, chẳng lẽ nói Ninh sư đệ, chính là... Năm đó ở yêu ma lúc công kích cứu được ngươi vị kia ân nhân?"

Cái này còn phải hỏi sao, Xích tỷ muội lúc này đã có chút ngửa đầu thu về song chưởng, lệ quang lấp ló nhìn qua Hứa Tri Hồ: "A..., ân công, ngươi thật quên sao? Ngày đó, ta ở Tuyệt Tình Cốc ngọn nguồn hái thuốc, bị một cái tên là Megatron yêu ma tập kích, trúng trong truyền thuyết Trái Ác Quỷ kịch độc, nguy cơ sờm tối thời điểm, là ân công ngươi đột nhiên từ trên trời giáng xuống..."

"Tuyệt Tình Cốc cái đầu của ngươi, Megatron cái đầu của ngươi, Trái Ác Quỷ cái đầu của ngươi..." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, thầm nghĩ chờ nhà ta trở về Đông Minh sơn về sau, chuyện thứ nhất chính là cho bút ký thiết trí mật mã, miễn cho cái nào đó xà tinh bệnh Nương Nương lại tới xoay loạn.

Nhưng vấn đề là, chung quanh Thục Sơn hội fan hâm mộ không biết a, còn nghe được như si như say, Vân Phàm thậm chí không kịp chờ đợi hưng phấn nhấc tay: "Üm ừ, từ trên trời giáng xuống, sau đó thì sao?"

"Sau đó a..." Xích tỷ muội ngừng lại một chút, đột nhiên liền đầy mặt ửng đỏ, rụt rè nắm vuốt góc áo, "Sau đó, ân công hắn liền đánh lui yêu ma, gấp ta sắp độc phát, lại xé mở ta cổ áo, tự mình giúp ta hút ra trên vai nọc độc..."

"Đợi lát nữa, xé quần áo, còn tự thân hút?" Bên cạnh Thục Sơn hội fan hâm mộ trợn mắt hốc mồm, tập thể sững sờ vài giây đồng hồ về sau, đột nhiên liền dǎng dǎng sát khí cùng một chỗ nhìn về phía Hứa Tri Hồ.

"Ta không có!" Hứa Tri Hồ lè nhẹ doanh tròng bên trong.

"Ngươi có!" Xích tỷ muội thận thùng đến tựa như chỉ chim cút nhỏ, cắn

môi anh đào cũng không dám ngẩng đầu nhìn hắn, "Ta nhớ được, khi đó ta hôn mê bất tỉnh, ân công ngươi còn tự thân độ một ngụm bẩn nguyên chân khí cho ta. . ."

"Phốc!" Lời còn chưa dứt, Trần sư huynh miệng đầy phun máu, Thục Sơn hội fan hâm mộ càng là tập thể im lặng nhìn trời.

"Ta thật không có!" Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng nhân với hai.

"Ngươi thật sự có!" Xích tỷ muội rất nghiêm túc nhìn hắn, cũng không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên liền gó má ngọc sinh choáng xấu hổ mang e sợ, "Ân công, ngươi đừng lại khiêm tốn, về sau đêm hôm đó hạ mưa to, ta ở vùng đồng bằng hoang miếu bên trong toàn thân ướt đẫm nửa tỉnh nửa mê, vẫn là ân công ngươi sơ ta lây nhiễm phong hàn, giúp ta đổi thiếp thân tiểu y. . ."

Đậu xanh, cái gì đều không cần nói!

Trần sư huynh keng một tiếng, trực tiếp rút ra trường kiếm, liền muốn buồn giận gắp nhau xông lên liều mạng, một đoàn Thục Sơn đệ tử tranh thủ thời gian ôm lấy eo của hắn: "Tỉnh táo, tỉnh táo, Trần sư huynh ngươi phải tỉnh táo a, khi đó hoang sơn dã lĩnh bên trong, Ninh sư đệ cũng là sự cắp tòng quyển, có thể lý giải. . . Ách, nói là nói như vậy, vì cái gì ta cũng rất muốn chém hắn!"

Có thể nói cái gì đâu, hỗn loạn tung bùng bên trong, Hứa Tri Hồ chỉ có thể mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cầm, rất im lặng rất im lặng nhìn Xích tỷ muội, hai người ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong nháy mắt dùng ánh mắt trao đổi vô số nội dung —

"Kia cái gì, không sai biệt lắm là đủ rồi a, Xích Xích ngươi phẩm chất cùng trong túi miếng gừng đều nhanh rời ra đến rồi!"

"Hừ hừ, ngươi cho rằng ta nghĩ a, ta làm như vậy, còn không phải sợ ngươi chỉ để ý tán gái quên chuyện đứng đắn!"

"Ta ngâm cái cọng lông a, đừng làm rộn, nhanh lên làm bộ nhận lầm người!"

"Lệch không, luân gia muốn đại biểu mặt trăng. . . Không đúng, là đại biểu Đông Minh sơn đốc xúc ngươi!"

Nói làm liền làm, sau một khắc, Xích tỷ muội đột nhiên lại lau lau nước mắt, như có điều suy nghĩ nhìn lên bầu trời: "Ngày thứ hai tinh lại thời điểm, ân công ngươi đã phiêu nhiên rời đi, ta trong lúc nhất thời không biết nên đi nơi nào tìm ngươi, chỉ nhớ rõ ngươi hôm đó ban đêm tựa hồ đề cập tới Thục Sơn, cho nên liền cố ý. . . A..., lão thiên quyến đơn, để cho ta rõ cục ở hôm nay, có thể lần nữa nhìn thấy ân công ngươi!"

Không thể không nói, Xích tỷ muội diễn kỹ thuật tốt, đầy đủ đem bi thương hoài niệm vui sướng ba loại cảm xúc lộn xộn, diễn dịch đến lâm ly nhẹ nhàng vui vẻ dư vị vô tận, nhất là lúc này, nàng mang theo vài phần hạnh phúc tiểu dung, chân thành nhìn qua Hứa Tri Hồ cái chung loại kia bộ dáng, hoàn toàn có thể phát giác được phát ra từ nội tâm vui sướng, liền trong mắt sáng đều lóng lánh nhàn nhạt lệ quang. . .

"Ai!" Trong chốc lát, Trần sư huynh cùng một đoàn Thục Sơn đệ tử cùng nhau thở dài, nhìn về phía Xích tỷ muội ánh mắt tăng thêm mấy phần đồng tình cùng kính trọng.

Nói thật, đầu năm nay ngự kiếm đi ra ngoài cứu cái ngã sấp xuống lão tu sĩ đều sẽ bị đe dọa, giống Hoa sư muội dạng này có tình có nghĩa có ơn tất báo người tốt, thật không thấy nhiều, càng khó hơn chính là, nàng không chỉ cho phép nhan khuynh quốc khuynh thành, nội tâm cũng cùng dung mạo tôn lên lẫn nhau gắn bó, nhìn như yếu đuối nhưng lại kiên nghị quả quyết, không hổ là ta Thục Sơn phái chính đạo truyền nhân a!

"Cho nên?" Một mảnh cảm khái bên trong, Vân Phàm đột nhiên rất hiểu kì gioi tay lên.

"Cho nên. . ." Xích tỷ muội hít một hơi thật sâu, rất nghiêm túc nhìn xem

Hứa Tri Hồ, "Ân công, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, từ nay về sau ngài có dặn dò gì, một mực. . . A..., ân công, ngài cùng Vân sư tỷ là định đi nơi đâu?"

"Chúng ta cái nào đều không đi!" Hứa Tri Hồ lời lẽ chính nghĩa cự tuyệt.

"À không, chúng ta dự định đi minh Hải Châu điều tra Ma giáo chui vào tình báo." Vân Phàm mặt mày hờn hở đe dọa, "Hoa sư muội, ngươi có hứng thú hay không cùng đi?"

"Tốt!" Xích tỷ muội liền không cần suy nghĩ, trực tiếp miệng đầy đáp ứng, "Vân sư tỷ, chỉ cần ngươi cùng ân công không chê ta tu vi không đủ, coi như muốn ta một mình đối đầu toàn bộ Ma giáo, ta cũng là không sợ hãi chút nào!"

"Yên nào, yên nào, chỉ là điều tra mà thôi." Vân Phàm mỉm cười phất phất tay, cứ như vậy kéo Xích tỷ muội, hai cái mới vừa quen đại mỹ nhân, giống như đột nhiên liền biến thành tốt khuê mật, cứ như vậy tay nắm tay thân mật vô gian rồi đi.

Gió mát phất phơ thoảng, treo ngược ngọn núi bên cạnh kim quang lâu thuyền bên trên, xa xa còn có thể nghe thấy hai người bọn họ trò chuyện âm thanh —

"Đúng rồi, Hoa sư muội a, nói đến Ninh sư đệ cứu ngươi sự tình, ta nghĩ nghiêm túc hiểu rõ một chút chi tiết, tỉ như cùng ngày hắn xé mở ngươi cổ áo thời điểm. . . Khụ khụ, đừng hiểu lầm, ý của ta là, món kia quần áo khó xé sao?"

"Còn tốt, bởi vì là mùa hè, tương đối đơn bạc, cho nên nhẹ nhàng xé ra liền xé mở."

"A a a, vậy ta có thể hay không hỏi thêm một cái, đại khái xé toang nhiều ít, ngươi biết quan hệ này đến chúng ta sau này đã ngoại cứu người lúc kinh nghiệm. . ."

"A..., kỳ thật không có bao nhiêu, liền đến vai nơi này. . ."

"Dạng này a, vậy ta có thể hay không hỏi một chút, Ninh sư đệ hắn giúp

ngươi hút ra nọc độc thời điểm, có phải là da thịt ra măt. . ."

Keng! Không đợi bên kia nói xong đâu, bên này trong đại điện Trần sư huynh, đã không thể nhịn được nữa mặt đỏ bừng lần nữa nỗi giận rút kiềm, xem ra tính cả quy về tận tâm đều có!

Đừng xúc động a đừng xúc động, bên cạnh một đoàn Thục Sơn đệ tử tranh thủ thời gian lại ngăn lại hắn: "Tỉnh táo a, Trần sư huynh ngươi tỉnh táo một điểm, tất cả mọi người là đồng môn, coi như Ninh sư đệ có lỗi, ngươi cũng không thể cầm kiếm chém hắn. . . Ân, hắn là dùng giọt máu diệt hồn chuông vạn đao xuyên tim cờ mới đúng!"

Tốt a, có thể nói cái gì đâu?

Một mảng lớn hỗn loạn bên trong, Hứa Tri Hồ rất im lặng đứng tại cửa đại điện, nhìn xem kim quang lâu thuyền bên trên hai vị kia tốt khuê mật, lại mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, nhìn một chút海棠 sau còn đang buồn giận lẩn lộn Xích Xích Thục Sơn hội fan hâm mộ, đột nhiên có loại rất kỳ quái cảm giác

"Ách, ta muốn hay không ở đi minh Hải Châu trước đó, mua trước trương hộ thân phù cái gì?"

convert: cầu phiếu cầu like an ủi....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 89: Tên Này Rất Quen Thuộc

089 Tên này rất quen thuộc

Sự thật chứng minh, Hứa Tri Hồ không cần mua một trương hộ thân phù, bởi vì một trương cẩn bản cũng không đủ!

Vßen vẹn mất một đêm, liên quan tới hắn cùng Xích tỷ muội các loại truyền ngôn, liền truyền khắp Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược sơn mỗi một góc, sau đó chờ Hứa Tri Hồ sáng ngày thứ hai tinh lại lúc, đột nhiên phát hiện nhà mình giống như đã đỏ đều nhanh muôn quen ——

Gặp qua đi đến đâu đều sẽ bị sư tỷ sư muội xa xa nhìn qua xì xào bàn tán sao; gặp qua khi tắm đều có Xích Xích fan cuồng nhiệt ở bên bi phẫn ném xà phòng sao; gặp qua dù là đi Thục Sơn tiệm cơm ăn điểm tâm, đều sẽ có hạm Linh muội tử chạy tới nghiêm túc đặt câu hỏi, nếu như Vân Phàm tỷ cùng Hoa sư muội cùng một chỗ rơi trong nước ngươi trước cứu ai sao?

Cái này sao, nếu như nhất định phải chọn một, như vậy ta tuyển. . . Tránh!

Bị đi thăm ròng rã ba ngày về sau, Hứa Tri Hồ rốt cục thừa dịp sáng sớm chạy ra Thục Sơn, đi minh Hải Châu làm cái kia điều tra Ma giáo tình báo nhiệm vụ, đương nhiên trước khi đi cũng chưa quên kêu lên "Luân gia chỉ là một chiếc thuyền mới không có truyền bá qua bát quái" Vân Phàm, cùng "Vì ân công ta cái gì đều nguyện ý làm làm ấm giường đều có thể a" Xích tỷ muội.

Sáng sớm mặt trời mới mọc dưới, kim quang lâu thuyền xuyên qua vòn quanh Thục Sơn linh khí sương mù, đón chân trời xích hồng sắc ráng mây, dâng lên kéo dài như tầng mây rộng lớn buồm trắng, hấp dẫn lấy một đám linh hạc đi

theo đuôi thuyền nhanh nhẹn bay múa, như thế an hòa tự nhiên xuất hành cảnh tượng, tựa hồ báo hiệu lấy lần này Hải Châu điều tra sẽ rất thuận lợi. . . Ân, nếu như bài trừ đằng sau kia một đoàn tùy tùng!

Không sai, thật là một đoàn tùy tùng a!

Ngay tại kim quang lâu thuyền đằng sau, mấy chục chiếc được xông đại chiến thuyền bảo thuyền thuyền buồm cổ Xích Long tàu xe tương thuyền, xếp thành hàng dài kéo dài không dứt theo sát đi lên, xa xa nhìn lại như là một đầu giương nanh múa vuốt Rết khổng lồ tinh, đến mức ven đường những nơi đi qua, từng cái môn phái đều bị kinh động, nhịn không được suy đoán Thục Sơn hạm phái có phải là có cái gì đại động tác.

Tình huống như thế nào a, Hứa Tri Hồ ngồi xổm ở kim quang lâu thuyền đuôi thuyền, nhìn xem đằng sau những cái kia thuộc như cháo gia hỏa, nhịn không được mặt mũi tràn đầy cổ quái nhắc tay đặt câu hỏi ——"Ách, đợi lát nữa, vì cái gì các ngươi đều sẽ cùng đi theo?"

"A a a, ta là bồi thanh được, không đúng, ta là mang thanh được đi Hải Châu mua sắm!" Dương sư huynh chững chạc đàng hoàng lái được xông đại chiến thuyền, bên cạnh đi theo đang giúp hắn giặt quần áo thanh được.

"Kia cái gì, gần nhất trong tay có chút gấp, cho nên ta cũng báo danh tham gia!" Mộc sư huynh sầu mi khổ kiểm theo ở phía sau, bởi vì rất nghèo rất nghèo nguyên nhân, hắn vị kia hạm Linh muội tử cũng xuyên vá chăng vá đụp màu xanh vảy dài.

"Hừ hừ. . ." Vẫn là Trần sư huynh thăng thắn dứt khoát nhất, không nói lời nào, chỉ dùng án lẩy chuôi kiếm đằng đằng sát khí tư thế, trả lời cái này đơn giản vấn đề, đằng sau còn đi theo một đoàn khí thế hung hăng Xích Xích hội fan hâm mộ thành viên.

Đừng nghịch nữa, Hứa Tri Hồ sờ sờ cái cằm, đột nhiên bắt đầu a Hải Châu những cái kia Ma giáo dư nghiệt mà lo lắng, giảng thật a, vì cái gì ta có loại

mang theo một đoàn cấp 80 cao giai người chơi đi đổi mới người thôn phó bản cảm giác kỳ quái

"Yên nào, yên nào, đây không phải rất tốt sao?" Vân Phàm ngược lại là đối với cái này biểu hiện rất được hoan nghênh, nghĩ lại cười ngâm ngâm vỗ tay, đem Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn hắn đều triệu tập đến lâu thuyền bên trên, "Tới tới tới, thừa dịp đến minh Hải Châu còn có mấy cái canh giờ, chúng ta tới trước thương lượng một chút kỹ càng dò xét phương án tốt."

"Cái này còn cần đến tra sao?" Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, trực tiếp lấy ra một viên ngọc giản hướng boong tàu bên trên quăng ra, "Mấy ngày nay xuất phát trước, ta đã phái người ở minh Hải Châu điều tra qua, những cái kia chui vào Hải Châu Ma giáo Luyện Khí sĩ, đang cùng reo vang Hải Châu nơi đó một tu chân môn phái cấu kết với nhau, đang suy nghĩ hết tất cả phương pháp vớt linh thạch thu thập các loại tiên tài tài nguyên."

"Không sai, ta được đến tình báo cũng là dạng này." Bên cạnh Dương sư huynh cũng nhẹ nhàng gật đầu, nghĩ lại bổ sung, "Cái kia cùng Ma giáo cấu kết môn phái, gọi là hải thiên phái, thuộc về vừa chính vừa tà cái chủng loại kia, bọn hắn gần nhất dựng vào Ma giáo về sau, liền rộng mời các phương luyện khí sĩ, ở minh Hải Châu cửu á phường thị bên trên tổ chức mấy lần tiên yến, trên danh nghĩa là giao lưu tu luyện tâm đắc kết giao nhân mạch, trên thực tế lại là nhờ vào đó trăng trợn vơ vét của cải."

"Hải thiên phái sao, chưa nghe nói qua." Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cằm, vẫn đề là Ma giáo tại sao muốn ở minh Hải Châu vơ vét của cải kiểm linh thạch thu thập tài nguyên, chẳng lẽ Lục Bào lão tổ cùng chúng ta Thục Sơn đánh lấy đánh lấy, đã nhanh muốn tài chính sụp đổ không chịu đựng nổi rồi?

Ai biết được, đám người hai mặt nhìn nhau, cũng có giống nhau nghi hoặc, ngược lại là Xích tỷ muội do dự một hồi, yếu ớt nhấc tay đề nghị: "Đã như vậy, chúng ta đến minh Hải Châu cửu á phường thị về sau, không bằng liền trực tiếp giết tiến hải thiên phái tiên yến, đem những cái kia Ma giáo đồ một mẻ hốt

gọn, lại mang về Thục Sơn thẩm vấn. . ."

"Tốt, sư muội cái này đề nghị rất tốt!" Nàng chưa kịp nói xong, Trần sư huynh liền mặt mũi tràn đầy tán thưởng liên tục gật đầu, bên cạnh những cái kia Xích Xích hội fan hâm mộ cuồng phẫn càng là nhiệt tình một chút tán, liền thanh được cõng lôi kéo Dương sư huynh Mộc sư huynh cùng một chỗ ca ngợi, nhao nhao biểu hiện Hoa sư muội quả nhiên là tuệ chất linh tâm kiên nghị quả cảm trí dũng song toàn. . .

Trí dũng song toàn cái đầu của ngươi a, Hứa Tri Hồ nghe được liều mạng mắt trợn trắng, thầm nghĩ đây coi như là cái gì dò xét kế hoạch, nói cho cùng chính là quơ khẳm đao trực tiếp đi đập phá quán, cứ như vậy các ngươi thế mà còn nhao nhao điểm tán. . . Uy uy uy, coi như hết thảy xem mặt, cũng không cần làm được rõ ràng như vậy được không?

Kháng nghị vô hiệu, một đám gia hỏa làm được chính là rõ ràng như vậy, lại tán thưởng nửa ngày sau, lúc này mới riêng phần mình về thuyền đi dự bị đợi lát nữa điều tra chiến đấu, Vân Phàm còn cùng mấy vị hạm Linh muội tử cùng một chỗ mời Xích tỷ muội đi uống trà, mọi người có thể trò chuyện một điểm khuê mật chủ đề, tỉ như Hoa sư muội da của ngươi vì cái gì được bảo dưỡng tốt như vậy đâu.

Kết quả là, trong nháy mắt, kim quang lâu thuyền boong tàu bên trên liền không ai, Hứa Tri Hồ rất im lặng nhìn chung quanh một chút, đang định vẽ buồng nhỏ trên tàu đi híp mắt một hồi, kết quả vừa mới đẩy cửa đi vào liền. . . Đậu xanh!

Không tính lớn gian phòng bên trong, cam màu da cam hoàng tử từ các nàng sáu cái tiểu la ly chính chen trên giường của hắn, cùng một chỗ phồng lên hài nhi mập khuôn mặt nhỏ, khí thế hung hăng tranh đoạt mấy bao kẹo đường.

Sau một khắc, nhìn thấy hắn trợn mắt hốc mồm xuất hiện tại cửa ra vào, sáu cái tiểu la ly lập tức hoan hô nhảy xuống giường tới.

Tử tử tốc độ nhất nhanh, trực tiếp liền nhào lên ôm cổ của hắn, còn cần phán nộn khuôn mặt nhỏ đi cọ hắn gốc râu cắm: "Ca ca, ca ca, người ta, người ta có thể nghĩ, có thể nghĩ ngươi. . . Elie ưu chua sữa đâu!"

Đỗ mồ hôi, Hứa Tri Hồ lúc đầu đều đã cảm động đến một nửa, sau khi nghe được nửa câu, ngạnh sinh sinh đem nước mắt cho chặn lại trở về, thuận tay từ vùng núi trong bọc xuất ra mấy chục bình Elie ưu chua sữa, sau đó tử tử các nàng liền rất vui vẻ chạy đến nơi hẻo lánh bên trong đì ụng ục ục uống.

Tốt a, nhìn thật giống một dám sóc con, Hứa Tri Hồ nhìn xem trong tay còn sót lại kia bình ưu chua sữa, lại nhịn không được có chút giật mình: "Lại nói, tử tử, tỷ tỷ ngươi lại dám đem các ngươi sáu cái mang vào Thục Sơn, liền không sợ bị phát giác được yêu khí sao?"

"Không có việc gì đát, không có việc gì đát." Tử tử rất vui vẻ uống vào ưu chua sữa, còn duỗi ra đáng yêu đầu lưỡi, đem nắp bình đều liếm lấy sạch sẽ, "Tỷ tỷ cùng các trưởng lão nói, nàng ở đến Thục Sơn bái sư trên đường, nhìn thấy một con nhện yêu thú vì bảo vệ con cái cùng người trong ma giáo đồng quy vu tận, lưu lại sáu con nhện con thật đáng thương, lại nghĩ tới chính chính mình cũng là cô nhi. . ."

Tốt a, dạng này, Hứa Tri Hồ chỉ có thể nỗi lòng tôn kính, nghĩ nghĩ lại hạ thấp giọng hỏi: "Đúng rồi, Mộc tỷ tỷ cùng lão Trư bọn hắn thế nào, trà trộn vào có tới không?"

"Có nha, có nha." Sáu cái tiểu la ly líu ríu báo cáo tình huống, "Mộc tỷ tỷ làm một người đệ tử giới linh, Ngưu Ma Vương giống như làm ai tọa kỵ, heo thúc thúc bọn chúng giống như cũng lặn vào, chính là tướng tôm quân có chút không may, nó giống như chui vào Thục Sơn phái hồ cá bên trong, vừa vặn đụng tới có vị trưởng lão nói muốn ném điểm hấp tôm he. . ."

Ách, Hứa Tri Hồ rất im lặng ngẩng đầu, yên lặng tưởng tượng một chút tướng tôm quân đỏ lên dáng vẻ.

Ngược lại là lúc này, tử tử lại leo đến trong ngực của hắn, dùng phẫn nộ khuôn mặt nhỏ dán hắn gốc râu cắm cọ a cọ, còn rất ủy khuất cáo trạng: "Ca ca, ca ca, tỷ tỷ của ta gần nhất có chút kỳ quái, ngày đó chúng ta nghĩ đến tìm người chơi, thế nhưng là tỷ tỷ lại không nói gì, còn hát một bài cái gì cho tới bây giờ chỉ tu sửa người cười ai gấp qua người cũ khóc. . . Ân, cái gì gọi là người mới cười người cũ khóc a?"

Cái này rất khó giải thích a, Hứa Tri Hồ rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh, mau từ trong ngực xuất ra cái hộp kín đáo đưa cho các nàng sáu cái: "Đừng quản cái kia, tỷ tỷ ngươi hôm trước đánh dãm đem cái bình đỗ, tới tới tới, đây là ta chuẩn bị cho các ngươi đồ chơi. . . Ách, kỳ thật cũng không tính là đồ chơi, chính là trước mấy ngày nhìn thấy có chỉ cái gì Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng, cho các ngươi tốt!"

Ân a, ân a, nghe được có đồ chơi, sáu cái tiểu la ly lập tức mặt mày hớn hở mở hộp ra, con kia Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương chính núp ở hộp nơi hẻo lánh bên trong, trên thân trấn áp mấy trương phù văn, nhưng vẫn là hai mắt đỏ bừng hung tợn phun ra huyết khí.

"Cẩn thận một chút nha!" Hứa Tri Hồ không dám khinh thường tranh thủ thời gian nhắc nhở, "Cái tên này mặc dù bị phù pháp trấn áp, nhưng là vẫn rất hung ác, cẩn thận nó cắn. . . Tốt a, làm ta không nói!"

Còn chưa nói xong đâu, tử tử đã một bả nhắc lên con kia Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương, mừng khấp khởi hạ cái mệnh lệnh: "Ùm, trùng nện, không được nhúc nhích!"

Nhắc tới cũng là kỳ quái, bình thường kiệt ngạo bất tuẫn Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng, lúc này nhìn thấy sáu con tiểu la ly, thế mà liền cùng nhìn thấy thiên địch, lập tức liền gào thét một tiếng co lại thành một đoàn, không dám nhúc nhích.

Có phải là a, Hứa Tri Hồ thấy nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ nhện quả nhiên là

đại bộ phận côn trùng thiên địch, liền liền loại này Huyết Phách âm độc phè hồn trùng thể mà . .

Oanh, còn chưa kịp nói xong, kim quang lâu thuyền đột nhiên hơi chấn động một chút, ngay sau đó Vân Phàm thanh âm liền từ bên ngoài truyền đến: "Sư đệ, chúng ta đã tiến vào minh Hải Châu địa giới, chính hướng cửu á phường thị bay đi, dự tính sau nửa canh giờ liền đến."

Nhanh như vậy, Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc, một bên xoa bóp tử tú các nàng khuôn mặt nhỏ để các nàng đi trước, một bên từ trong cửa sổ nhìn về phía bên ngoài.

Ánh vào hắn tầm mắt, là rộng lớn đến vô ngăn màu xanh thăm mặt biển, mông lung trôi nổi ngân sắc trong sương mù, một tòa phuơng viên mây trăm cây số bán đảo, từ Côn Ngô đại lục biên giới dọc theo đi thẳng tới biển cạn, ngoại hình như là một cái xoay quanh trên mặt biển ngửa đầu huýt dài Hải Đông Thanh, ngược lại là vừa vặn nghiệm chứng minh Hải Châu cái tên này lai lịch.

Mà lúc này giờ phút này, Thục Sơn tiên thuyền đội trưởng dọc theo minh Hải Châu trên không, hướng phía đông nam phuơng hướng mặt biển bình ổn bay đi, ở ước chừng mấy chục trong biển bên ngoài sương khói mông lung bên trong, mơ hồ có thể trông thấy một tòa thanh lông mày thác nước màu bạc linh tú tiên đảo, hải đảo linh khí bốn phía tạo thành trận gió mãnh liệt, ngăn trở người bình thường tới gần, cũng làm cho tòa hòn đảo này trở thành Luyện Khí sĩ nhóm căn cứ.

"A..., nơi đó chính là cửu á phường thị sao?" Hứa Tri Hồ từ trong khoang thuyền đi tới, xa xa ngắm nhìn toà kia phồn vinh phuơng thị.

Trên thực tế, toàn bộ cửu á tiên đảo đều bị cải tạo thành tu chân phuơng thị, dọc theo đầu kia xuyên qua hải đảo thanh tịnh dòng suối, hai bên tất cả đều là các loại tu chân cửa hàng cùng công trình kiến trúc,持久 lâu bảo các luyện khí phuơng tiệm đan dược đầy đủ mọi thứ, chính giữa lại có một tòa cực kì xa hoa

thậm chí có chút tục khí ngũ thải Tiên điện, đại môn bên trên treo dùng mấy ngàn khóa dạ minh châu khảm nạm mà thành tấm biển, cách rất xa cũng có thể rõ ràng trông thấy —

"Hải! Thiên! Cung!"

Dần dần lờ mờ dưới ánh trăng, toà này vàng son lộng lẫy hải trong thiên cung, cũng dần dần thả ra mấy trăm trượng ngũ thải quang mang, đem phuong viên mây chục dặm chiêu lên giống như ban ngày, treo hai hàng kinh dầu linh đèn xa hoa cửa, tài đại khí thô hào khách lần lượt doanh môn như nước chảy, vén vẹn cửa khối kia trên đất trống, liền bỏ neo mấy trăm chiếc rất xa hoa ráng mây xe bay.

"Ách, nơi này nhìn qua nhìn rất quen mắt a!" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cỗ quái sờ sờ cái cắm, nhìn xa xa một cái mặt mũi tràn đầy viết "Cha ta là đại nhân vật" tiên nhị đại hạ kim quang xe bay, mắt say lờ đờ mông lung nghênh ngang tiến hải Thiên Cung, sau đó lập tức liền có mấy cái xinh đẹp vũ mị nữ tu nữ yêu chào đón, yêu kiều cười vây quanh hắn đi vào bên trong.

"A, nhìn quen mắt, ngươi đã tới?" Xích tỷ muội ngay tại bên cạnh nhìn xem đâu, nghe nói như thế, nhịn không được rất hồn nghi nhìn hắn một cái.

"Khụ khụ, ta nói là chiếc kia ráng mây xe bay nhìn rất quen mắt." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian chững chạc đàng hoàng giải thích, tiện thể lập tức nói sang chuyện khác, "Cho nên nói, cái kia hải thiên phái ngay ở chỗ này cử hành tiên yến vơ vét của cải?"

Không sai, Trần sư huynh ở bên hờ lạnh một tiếng, quan sát phía dưới những cái kia ôm mỹ nhân tiến vào hải Thiên Cung hào khách luyện khí sĩ, "Cái này hải thiên phái, không biết từ chỗ nào làm ra rất nhiều tu đạo không thành xinh đẹp nữ tử, dùng các nàng sắc đẹp hấp dẫn rất nhiều không có tiến bộ tâm môn phái đệ tử đời hai, ở đây ăn chơi đàng điếm xa xỉ lãng phí tửu trì nhục lâm, nghe nói chơi cao hứng trở lại liền y phục đều không mặc . . ."

Có phải là a, Hứa Tri Hồ đối với cái này biểu thị ra cực độ ghen tị, phi phi
phi, là khinh bỉ, là khinh bỉ á!

"Há lại chỉ có từng đó là khinh bỉ, quả thực là thế phong nhạt hạ không ra thể
thống gì!" Trần sư huynh chăm chú nhíu mày, lại rất bất mãn lắc đầu, "Không
chỉ có như thế, cái này hải thiên phái ở Ma giáo mê hoặc dưới, làm việc rất là
giảo hoạt, vì hấp dẫn những cái kia không thành tài Tiên gia tử đệ, còn cố ý làm
cái hoa văn, cho cái này tiên yến lên một cái rất mê hoặc người danh tự, kêu cái
gì hải thiên. . . Hải thiên. . . Hải thiên thịnh. . ."

"Hải thiên thịnh yến!" Dương sư huynh ở bên nhắc nhở.

"Không sai!" Trần sư huynh bừng tỉnh đại ngộ, "Chính là để cho. . . Hải thiên
thịnh tiệc lễ!"

convert: cầu phiếu cầu like an ủi....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 90: Tất Cả Đều Ngồi Xuống Hai Tay Ôm Đầu

090 Tất cả đều ngồi xuống hai tay ôm đầu

Hải thiên thịnh tiệc lễ, là ở Hải Nam Tam Á tổ chức quốc tế xa xỉ cách sống nhãm hiệu văn hóa giao lưu triển, chỉ tại vì Trung Quốc người tiêu dùng dẫn vào du thuyền cùng công vụ cơ cách sống, cũng vì Trung Quốc thương nghiệp nhân sĩ cùng bọn hẵn ngoại quốc thương nghiệp đồng bạn cung cấp trực tiếp giao lưu cơ hội...

Hải thiên thịnh tiệc lễ tổ chức mục đích, ở chỗ đề cao mọi người đối với thời thượng, xa xỉ phẩm chờ sinh hoạt sản phẩm nhận biết, đồng thời xúc tiến trung ngoại văn hóa, kinh tế giao lưu, kéo theo Tam Á du lịch ngành nghề phát triển...

Trải qua mấy năm cố gắng, hải thiên thịnh tiệc lễ đã trở thành trong nước tinh phẩm thời thượng sinh hoạt hội triển lãm, hấp dẫn số lớn trung ngoại du khách tham gia, bị nghiệp nội cùng nghiệp ngoại nhân sĩ coi là chế tạo thời thượng sinh hoạt...

Tốt a, ta biện không nỗi nữa, trên thực tế hải thiên thịnh tiệc lễ là cái gì, các ngươi đều hiểu, đúng không!

Minh bạch, hoàn toàn minh bạch, Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một chút hải thiên phái cùng hải thiên thịnh tiệc lễ, sau đó liền trực tiếp phun ra, ta nói sao, hải thiên phái tên này nghe có chút quen tai, nguyên lai là bộ dạng này a.

"Thế nào?" Một đoàn Thục Sơn đệ tử rất mê hoặc quay đầu nhìn hắn.

"Không có việc gì, không có việc gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian chửng

chắc đàng hoàng giải thích, "Ta chính là đột nhiên nhớ tới, ở quê hương của ta có một loại cực kỳ tà ác ma đầu, thường xuyên ẩn hiện tại một cái gọi giống vậy hải thiên địa phương, hấp thụ thiếu niên tinh túy dương khí, thế tục xưng hô bọn chúng a... Người mẫu trẻ!"

"Có đúng không, cái này người mẫu trẻ quả nhiên rất tà ác!" Trần sư huynh bọn hắn nghiêm nghị biến sắc, thầm nghĩ tương lai có cơ hội nhất định phải đi Ninh sư đệ quê hương, mở mang kiến thức một chút cái này người mẫu trẻ tà ác thâm thông, thuận tay thay trời hành đạo đưa chúng nó chém giết.

"Đúng thế, tà ác vô cùng, mà lại bọn chúng còn có thống nhất cái dùi măng dịch dung thuật, người bình thường căn bản là không có cách phân biệt!" Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng nói hươi nói vượn.

Sau đó lại thừa dịp Trần sư huynh bọn hắn còn đang ngẩn người mê mẩn, mau đem chủ đề cho kéo trở về: "Kia cái gì, nói chính sự, nói chính sự, cho nên chúng ta đêm nay mục tiêu, chính là muốn chui vào cái này hải thiên thịnh yến, cầm nã những cái kia chủ sử sau màn Ma giáo Luyện Khí sĩ?"

"Chui vào?" Trần sư huynh bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

"Ách, chẳng lẽ không phải?" Hứa Tri Hồ cảm thấy lỗ lộn.

"Dĩ nhiên không phải!" Trần sư huynh đột nhiên ngẩng đầu ưỡn ngực, đầy mặt ngạo nghễ hạo nhiên chính khí đại thịnh, "Chúng ta Thục Sơn hạm phái, chính là thiên hạ danh môn chính phái chính đạo lanh tụ, chuyên chú tram yêu trừ ma ba ngàn năm... Hừ hừ, chỉ là hải thiên phái cùng bên trong nam Ma giáo, còn muốn chúng ta trốn trốn tránh tránh nghĩ cách chui vào, chẳng phải là trò cười?"

Chính là, chính là, Dương sư huynh bọn hắn cũng nhao nhao ngạo nghẽ ngửa đầu, nghiêm túc biểu hiện chúng ta Thục Sơn hạm phái từ trước đến nay là quang minh chính đại xông đi vào chém người, dám cản nhà của chúng ta băng tất cả đều... Ân, đầu tiên, phải có người dám cản chúng ta!

Đỗ mồ hôi, có phải là a, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy thật đúng là cao đại thượng.

Đừng quản có phải là, chí ít lúc này mấy chục chiếc tiên hạm đã vô thanh vô tức đã tới hải Thiên Cung trên không, ngược lại là có không ít Luyện Khí sĩ phát giác được nơi này dị tượng, ngự kiểm đi lên xem xét, bất quá chờ bọn hắn nhìn thấy tiên hạm bên trên Thục Sơn tiêu chí về sau, lập tức liền câm như hến trốn đến một bên đi.

"Chuẩn bị xong chưa?" Vân Phàm quan sát phía dưới đèn đuốc sáng trưng xa hoa huyên náo hải Thiên Cung, nghĩ lại hai mắt tỏa sáng, "Đúng rồi, nói đến, đây là Ninh sư đệ lần thứ nhất ra làm nhiệm vụ, không bằng đợi lát nữa liền để hắn đến mang đội lịch luyện một chút?"

"Ách, không cần đi." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cỗ quái.

Có thể a, Trần sư huynh bọn hắn đương nhiên là không có chút nào ý kiến, Xích tỷ muội còn ôn nhu như nước giơ tay lên, biểu hiện mình rất nguyện ý cùng ân công cùng một chỗ đánh trước trận, ân, luân gia liền ngoan ngoãn hợp lý bối cảnh tẩm, ân công nói làm thế nào liền làm như thế đó.

Cơ hồ ở đồng thời, mấy chục chiếc tiên hạm đã ở kim quang lâu thuyền dẫn đầu dưới, bất động thanh sắc chậm rãi hướng hải Thiên Cung hạ xuống.

Trong chốc lát, vừa mới còn đang phạm nhị một đoàn Thục Sơn đệ tử, đột nhiên liền bá một tiếng tập thể biến thân, sợ vợ Dương sư huynh lập tức rút kiếm từ phuơng anh hùng hào khí, Châu Phi Đô đốc phụ thể Mộc sư huynh lập tức thu hồi túi tiền sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, Trần sư huynh cùng Xích Xích hội fan hâm mộ càng là chỉnh tề mặt mũi tràn đầy cao lãnh thêm cứng nhắc nghiêm túc...

Đậu xanh, trường kỳ dạng này thật sẽ không dẫn đến nhân cách phân liệt sao?

Hứa Tri Hồ thấy nỗi lòng tôn kính, ngược lại là đột nhiên nghĩ đến một cái

rất mâu chốt vẫn đề: "Chờ một chút, chúng ta cứ như vậy xông đi vào sao, không cần mang lệnh kiểm soát... Đậu xanh!"

Lời còn chưa dứt, ngay tại bình ồn hạ xuống kim quang lâu thuyền, đột nhiên liền cao tốc lao xuống, mấy chục chiếc tiên hạm theo sát phía sau gào thét mà đến, Vân Phàm vẫn không quên xuất ra một chiếc lóng lánh ánh sáng đỏ dạ minh đèn, mặt không thay đổi hướng thuyền trên đỉnh vừa để xuống —

Trong chốc lát, lóng lánh ánh sáng đỏ, chói tai tiếng rít vang vọng chân trời!

Bị cái này "Đèn báo hiệu" cùng "Còi cảnh sát" kinh động, nguyên bản đèn đuốc sáng trưng xa hoa đường hoàng hải Thiên Cung trước cửa, đột nhiên xuất hiện một nháy mắt đình trệ, ngay tại vào cửa hào khách cũng tốt, khom người đón khách hải thiên phái Luyện Khí sĩ cũng tốt, xinh đẹp vũ mị đón khách mỹ nhân nhi cũng tốt, tất cả đều trợn mắt hốc mồm ngẩng đầu lên, nhìn qua mấy chiếc tiên hạm gào thét lao xuống.

Sau một khắc, rốt cục ý thức được xảy ra chuyện gì, những cái kia hào khách đột nhiên liền thất kinh chen chút chung một chỗ, mười mấy cái xinh đẹp mỹ nhân nhi thét chói tai vang lên chạy đến hải Thiên Cung, ngược lại là những cái kia cao lớn thô kệch hải thiên phái tu sĩ hít một hơi lạnh khí, nhưng vẫn là kiên trì khí thế hung hăng chào đón, dẫn đầu cái kia độc nhãn khôi ngô tráng hán còn hung tợn gào thét một tiếng: "Đồ khốn, các ngươi dám..."

Oanh, không đợi hắn nói xong, Vân Phàm đã lái kim quang lâu thuyền oanh minh đụng tới, trực tiếp đem ven đường mười mấy chiếc ráng mây xe sang trọng tất cả đều nghiền thành mảnh vỡ, ngay sau đó trùng điệp đâm vào hải Thiên Cung cửa hai tôn tượng đá bên trên, liền đại môn đều bị đâm đến phá thành mảnh nhỏ.

"Sư đệ, lên!" Vân Phàm hài lòng vỗ vỗ tay, lại nhìn một chút bên cạnh Hứa Tri Hồ, thuận tay còn đem một khối linh pháp huy chương ném cho hắn, "Đúng rồi, đeo cái này vào, ai dám ngăn cản ngươi, liền đem cái này huy chương lộ ra

đến!"

Cho nên nói, đây chính là trong truyền thuyết huy hiệu cảnh sát sao?

Hứa Tri Hồ biểu hiện nỗi lòng tôn kính, thu hồi khói kia "Huy hiệu cảnh sát", thuận thế từ kim quang lâu thuyền bên trên nhảy xuống, Xích tý muội đương nhiên là theo sát phía sau, vẫn không quên đem tử tử các nàng sáu cái phóng xuất thấu gió lùa.

"Đồ khốn!" Lúc này, cái kia độc nhãn khôi ngô tráng hán đã mang theo mười cái hải thiên phái Luyện Khí sĩ vọt lên, "Người nào, dám đến chúng ta hải thiên phái nháo sự?"

"Đừng làm rộn..." Hứa Tri Hồ nghiêm túc nhớ lại một chút phim cảnh sát bắt cướp, thuận tay cầm lên khói kia linh pháp huy chương, rất cao lãnh ba một tiếng lộ ra đi, "Thục Sơn hạm phái phụng thiên đạo hạnh sự tình, người không có phận sự lui ra phía sau... Hải thiên phái đúng không, chúng ta bây giờ hoài nghi hải thiên thịnh yến cầu kết bên trong nam Ma giáo, phi pháp thu nhận nữ tính tiến hành không đạo đức ** giao dịch, có ai không, tra cho ta phòng tra người tra đồng hồ nước!"

Có trời mới biết cái gì gọi là kiểm tra phòng tra người tra đồng hồ nước, bất quá Thục Sơn hạm phái bốn chữ đã đầy đủ, cái kia độc nhãn khôi ngô tráng hán cùng mười cái hải thiên phái Luyện Khí sĩ, lập tức mặt mũi tràn đầy biến sắc run lẩy bẩy, khí diễm hoàn toàn không có thành thành thật thối lui đến một bên.

Sau một khắc, tự nhiên là có Vân Phàm bọn hắn mặt mũi tràn đầy nghiêm túc xông đi lên quát: "Tất cả đều ngồi xuống, hai tay ôm đầu, mặt hướng vách tường, không cho phép chau đầu ghé tai!"

Nghịệp vụ rất nhuần nhuyễn nha, Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó liền dẫn đầu khí thế hung hăng một bước đá văng đại môn, rất có sát khí trực tiếp xông vào hướng hải Thiên Cung... Ách, tốt a, phải thừa nhận, loại này mang theo một đoàn max cấp người chơi đổi mới người thôn cảm giác vẫn là rất hưng

phẫn, chính là đoán chừng không được chia điểm kinh nghiệm!

Nhin nhìn lại lúc này hải trong thiên cung, biết được Thục Sơn hạm phái rất tàn bạo tới cửa đến điều tra, toàn bộ hải Thiên Cung đều lâm vào hỗn loạn tung bừng bên trong ——

Mười mấy cái phụ trách nhìn trận hải thiên phái luyện khí sĩ, vứt xuống pháp khí dựng lên phi kiếm kinh hoảng thoát đi, kết quả vừa mới bay lên không liền bị Thục Sơn phái tiên hạm cho đánh xuống tới; ngay tại gian phòng bên trong cùng các muội tử đàm nhân sinh đàm lý tưởng hào khách nhóm, hoảng hoảng trương trương liền hướng bên ngoài chạy, mấy cái gia hỏa liền quần đều mặc phản; những cái kia xinh đẹp vũ mị mềm mại mỹ nhân nhi, càng là quần áo không chỉnh tề xuân quang chợt tiết, chỉ lo kinh hoảng khẩn trương che lấy gương mặt xinh đẹp, lộ ra hai đầu tuyêt trắng tinh tế đôi chân dài...

"Khụ khụ, hình tượng này thật đúng là nhìn quen mắt..." Hứa Tri Hồ dẫn đội xông tới thời điểm, vừa vặn nhìn thấy một vị xinh đẹp mỹ nhân nhi quần áo nửa hở vai nửa lộ lao ra, đột nhiên hoài nghi chính mình có phải hay không lại xuyên việt về đi.

"Ghê tởm, tử tử các ngươi không cho phép nhìn a!" Xích tỷ muội vừa thẹn vừa giận hừ lạnh một tiếng, tranh thủ thời gian che sáu cái muội muội con mắt.

"Tại sao vậy?" Sáu cái tiểu la lỵ còn rất hiếu kì mở to hai mắt, từ ngón tay của nàng trong khe nhìn ra ngoài, tử tử còn người rất hiếu học nhắc tay đặt câu hỏi, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, a di kia vì cái gì không mặc quần áo?"

"Không cho phép nhìn thì không cho nhìn." Xích tỷ muội mặt mũi tràn đầy đỏ ửng, thuận thế lại tức giận đập Hứa Tri Hồ một cước, "Kia cái gì, ngươi cũng không cho phép nhìn, loại này tàn hoa bại liễu có gì đáng xem?"

Vậy không được, ta không nhìn làm sao kiểm tra phòng bắt người a?

Hứa Tri Hồ lý trực khí tráng ho nhẹ vài tiếng, đón những cái kia chính vội

vàng hấp tấp chạy loạn khắp nơi luyện khí sỹ hào khách mỹ nhân nhi, giơ lên cao cao "Huy hiệu cảnh sát" hét lớn một tiếng: "Cảnh sát lâm kiểm! Nam ngồi xổm bên trái, nữ ngồi xổm bên phải, hải thiêng phái người ngồi xổm ở giữa, vật phẩm tùy thân hết thảy để dưới đất, ai dám dựa vào nơi hiểm yếu chống lại..."

Oanh! Đều không cần hắn chỉ huy, giữa không trung mấy chục chiếc tiên hạm cùng nhau oanh minh tề xạ, loá mắt cột sáng màu xanh chỉ một vòng oanh kích, liền đem hải Thiên Cung bên ngoài dừng xe đất trống liên quan trên trăm chiếc ráng mây xe sang trọng, cho cùng một chỗ oanh thành đầy trời mảnh vỡ.

Rất tốt, vừa mới còn kinh hoảng chạy loạn luyện khí sỹ hào khách mỹ nhân nhi, lập tức liền rất thức thời tập thể ôm đầu ngồi xổm địa, theo ở phía sau Trần sư huynh cùng Dương sư huynh bọn hắn liếc nhìn nhau, một bên đi lên bắt người một bên âm thầm cô, thầm nghĩ Ninh sư đệ không phải lần đầu tiên ra làm nhiệm vụ, thế nào thấy rất nhuần nhuyễn a...

Sự thật chứng minh, phiến tử đã thấy nhiều, xác thực rất nhuần nhuyễn a!

Hứa Tri Hồ bên này làm xong trong đại đường một đám người, sau đó vào nghề vụ thuần thực mang theo Xích tỷ muội cùng Vân Phàm xông vào hành lang, nhìn xem hành lang hai bên mười cái gian phòng, liền không cần nghĩ, trực tiếp liền bay lên một cước đá tung cửa!

Phịch một tiếng, đại môn tính cả đằng sau trên đỉnh đầu cái bàn bị cùng một chỗ đá bay, đang núp ở trên giường dùng chăn mền che ngọc thể phát run xinh đẹp mỹ nhân nhi, lập tức hoa dung thất sắc hét lên một tiếng, tranh thủ thời gian hoảng hoảng trương trương che mặt, kết quả chăn mền lập tức tuột xuống, liền trắng nõn vai cùng nửa người trên đều lộ trong không khí...

"Khụ khụ, coi chừng bị lạnh." Hứa Tri Hồ rất tốt bụng nhắc nhở một câu, đảo mắt liền thấy một cái trần trùng trực mập mạp đang định từ trong cửa sổ chạy đi, "Cảnh sát lâm kiểm, chạy trốn... Hoa sư muội, lên!"

Hừ hừ, đều không cần hắn nhắc nhở, Xích tỷ muội đã sớm mắng hận trợn lên

xông đi lên, trực tiếp đem kia mập mạp chết bầm từ trên bệ cửa sổ kéo xuống, ngay sau đó hai thanh trường kiếm màu đỏ hướng trên cổ hắn một khung: "Thành thật một chút, dám chạy loạn, lập tức liền để ngươi tự cung!"

Có thể nói cái gì đâu, đáng thương mập mạp lập tức co lại thành một đoàn, sầu mi khổ kiếm không dám nhúc nhích, sợ làm ra hiểu lầm gì đó đến, cái này rất bạo lực mỹ mạo cô nàng thật sẽ tay nâng kiếm rơi, vậy liền không dễ chơi.

Không tệ lắm, Vân Phàm theo ở phía sau kéo lầy sáu cái tiểu la ly, cười tủm tỉm biểu hiện rất tán thưởng, ngược lại là Xích tỷ muội bên này làm xong mập mạp về sau, trong nháy mắt liền xông ra gian phòng, phanh phanh phanh phanh phanh phanh, một hơi đem bên cạnh mấy cái gian phòng môn đều đá văng, trong lúc nhất thời kêu sơ hãi cùng duyên dáng gọi to cùng bay, mặt mày chung cái yếm một màu...

Tốt a, giống như không có ta chuyện gì?

Hứa Tri Hồ cười tủm tỉm thu hồi "Huy hiệu cảnh sát", thò đầu ra nhìn một chút căn phòng cách vách rổi như tơ vò, lại nhìn một chút trong đại đường ngồi xổm đầy một đoàn gia hỏa, đột nhiên nhớ tới một vấn đề rất nghiêm túc, kia cái gì, chúng ta đợi một lát tiền phạt phạt nhiều ít phù hợp đâu?

Ngược lại là lúc này, từ từ các nàng sáu cái nhìn hồi lâu hí, rốt cục chớp chớp mắt to, rất chỉnh tề giơ lên phấn nộn tay nhỏ, nã thanh nã khí đặt câu hỏi —

"Ca ca, ca ca, ngươi còn không có nói cho chúng ta biết, vì cái gì những cái kia a di không mặc quần áo đâu!"

"A..., rất đơn giản, bởi vì các nàng nghèo a!"

"Là, là sao, thế nhưng là chúng ta trước kia cũng rất nghèo, tỷ tỷ cũng vẫn là mặc quần áo a!"

"Đó là bởi vì, các ngươi tỷ tỷ có thể nhả tơ..."

"Đang này a..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 91: Vương Huynh Ngươi Biết Mỹ Mỹ Sao

091 Vương huynh ngươi biết mỹ mỹ sao

Oanh oanh liệt liệt quán ăn đêm càn quét trị an hành động lớn, theo Xích tỳ muội khí thể hung hăng đá văng ra cái cuối cùng gian phòng, rốt cục tuyên cáo thành công viên mãn kết thúc. . .

Lần hành động này, chung thu được các loại phi pháp tài chính gần mươi vạn linh thạch, bắt hải thiên phái Thiếu chưởng môn trở xuống luyện khí sĩ hơn mươi người, bắt được các phuơng hào khách cùng không rõ lai lịch bồi tửu nữ tửu hơn trăm người, đầy đủ cho thấy ta Thục Sơn hạm phái đả kích tà ma ngoại đạo bản chính Thanh Nguyên kiên định quyết tâm, quét qua Hải Châu cửu á phường thị không tốt tập tục, đạt được các đại môn phái cùng rộng rãi tán tu nhất trí khăng định.

Trở lại đơn thuần Hứa Tri Hồ tự hành bổ sung, bất quá sự thật cũng không xê xích gì nhiều.

Giờ này khắc này, hỗn loạn tung bừng qua đi trong đại đường, mấy trăm tên luyện khí sĩ hào khách mỹ nhân nhi tất cả đều bất đắc dĩ ôm đầu ngồi xổm địa, thỉnh thoảng còn có mấy cái cá lợt lưới bị ủ rũ cuí đầu áp giải ra, thu được pháp khí phi kiếm linh thạch chất đầy mấy bàn lớn, còn có các loại công dụng không rõ đan được roi ngọn nến kỳ quái trang phục. . .

Trên thực tế, ngược lại không phải là không có người không muốn chạy trốn, bất quá mấy chục chiếc tiên hạm đem nơi này vây chặt như nêm cối, một bộ "Ngươi dám động lão tử liền dám đến một vòng tề xạ" tư thế, tên nào còn dám chạy trốn, huống chi Thục Sơn hạm phái đệ tử tinh anh hầu như đều tới đông đủ,

mỗi người đều mặt mũi tràn đầy nghiêm túc cao lãnh cứng nhắc hướng kia một trạm, đầy đủ để tu vi cao nhất luyện khí sỹ cũng ôm đầu nghe lời.

Ngược lại là lúc này, Trần sư huynh bọn hắn ở lục soát toàn bộ hải Thiên Cung về sau, chăm chú nhíu mày về tới đại đường: "Có chút kỳ quái, trong tình báo nói nơi này cất giấu người trong ma giáo, nhưng chúng ta vừa mới lục soát khắp nơi này, đều không có bất kỳ phát hiện nào."

"A, chẳng lẽ người của Ma giáo đã thừa cơ trốn?" Hứa Tri Hồ có chút kinh ngạc.

"Theo lý mà nói không có khả năng, Vân sư tỷ các nàng đều ở bên ngoài bày ra thiên la địa võng." Trần sư huynh cùng Dương sư huynh hai mắt nhìn nhau một cái, đột nhiên rất có ăn ý quay đầu, nhìn về phía còn ngồi xổm ở trong đại đường những cái kia luyện khí sỹ cùng hào khách.

Bị bọn hắn như có ánh mắt thật sự đảo qua, một đoàn ủ rũ cúi đầu gia hỏa tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, chăm chú nhìn phía trước mấy cái kia che che lấp lấp mập mạp, đột nhiên phất phất tay nói: "Tách ra thẩm tra, trong này khẳng định có cùng Ma giáo cấu kết gian tế, hỏi một chút liền biết."

Không có vấn đề, một đám Thục Sơn đệ tử tinh anh lập tức đồng lòng sát khí tiến lên thẩm tra hỏi thăm, Hứa Tri Hồ cũng rất quen biết luyện sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, đem một cái dáng vẻ đường đường trung niên tu sĩ kéo đến bên cạnh, rất nghiêm túc vỗ bàn một cái: "Nói đi, chúng ta Thục Sơn quy củ, ngươi cũng biết, bởi vì cái gọi là thằng thắn sẽ khoan hồng kháng cự sẽ nghiêm trị!"

"Đại nhân, ta oan uổng a!" Vị kia trung niên tu sĩ ủy khuất phải liều mạng kêu oan, còn rất cảm khái thở dài một tiếng —

"Từng có lúc, ta cũng có một vị thanh mai trúc mã cô nương tốt, năm đó nàng vì cứu ta, trên đùi còn để lại một cái hố điệp vết thương... Nhiều năm về sau, ta

cùng nàng ở đây ngẫu nhiên gặp, nhìn xem tấm kia quen thuộc mặt, ta do dự thật lâu, rốt cục nhịn không được hỏi nàng, có thể hay không giải khai vây áo để cho ta nhìn xem cái kia hồ điệp vết thương. . . Ân, lúc ấy chính là như vậy, sau đó chư vị các ngươi liền tiến đến!"

Đánh bay! Xích tỷ muội nếu không phải bận tâm hình tượng, đã sớm trực tiếp đánh bay cái này thâm tình chật rãi lệ nóng doanh tròng gia hỏa!

"Tỉnh táo, tỉnh táo." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giữ chặt nàng, lại nhìn cái này thâm tình nam vài lần, đột nhiên có chút kinh ngạc nháy mắt mấy cái, "A, lão huynh, ngươi nhìn khá quen, thật giống như ta lần trước ở Thục Sơn gặp qua. . . A, đúng, ngươi không phải liền là cái kia lịch núi Đạo Đức Tông chưởng. . ."

"Ta không phải!" Vị kia trung niên tu sĩ mặt mũi tràn đầy nghiêm túc ho nhẹ vài tiếng.

"Thật sao?" Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cằm, "Thế nhưng là ta nhớ được, đoạn thời gian trước có mấy cái tông môn đến chúng ta Thục Sơn thương lượng trăm yêu trừ ma sự tình, ở giữa vị kia Đạo Đức Tông. . ."

"Không không không, ngươi nhận làm người!" Trung niên tu sĩ đã bắt đầu đổ mồ hôi lạnh.

"Thật sao?" Hứa Tri Hồ chừng chạc đàng hoàng nhìn hắn, "Ừm ừ, xem ra ta đích xác nhận làm người, ngẫm lại cũng là a, vị kia Chu chưởng môn phu nhân ôn nhu hiền Emi mạo quan tâm, còn khiến cho một tay ba mươi sáu đường đoạn tử tuyệt tôn Uyên Ương đao, ta nếu là có dạng này phu nhân, đoán chừng cũng sẽ không ở bên ngoài lêu lổng, đúng không."

"Ây. . . Đúng, rất đúng." Đáng thương trung niên tu sĩ chảy mồ hôi chảy tràn đều nhanh hối tụ thành sông, tranh thủ thời gian vụng trộm đưa qua một cái túi đựng đồ, "Đại nhân, kỳ thật ta cũng đổi vị kia Chu phu nhân rất kính ngưỡng, chút chuyện nhỏ này, nếu không cũng đừng ở nàng phía trước đầm."

Tốt a, xem ở đối phương như thế thành khẩn phân thượng, Hứa Tri Hồ biểu hiện mình cái gì cũng không thấy, ân ân ân, ta không phải cố ý lấy tiền a, thật sự là Tỏa Yêu Tháp bên trong vị kia cần đại lượng tiên tài tài nguyên, cho nên vì Đồng Minh sơn . . .

A, dạng này cũng có thể a, Xích tỷ muội thấy nỗi lòng tôn kính, lập tức rất vui sướng tiếp nhận túi trữ vật, sau đó liền hào hứng tràn đầy đem kể tiếp luyện khí sĩ cho đề cập qua đến: "Ngươi, chính là ngươi, đừng xem, chính là ngươi, tới đón thụ thẩm tra —— tính danh, gia trụ phương nào, trong nhà đều có ai, lưu lại phương thức liên lạc, chúng ta sẽ thông báo cho trong nhà người người tới đón ngươi!"

Đỗ mồ hôi, thật sự là vừa học liền biết dung hội quán thông a, Hứa Tri Hồ bội phục ghê gớm, dứt khoát liền đem thẩm vấn sự tình giao cho Xích tỷ muội phụ trách, xoay người đi nhìn bên kia Trần sư huynh Dương sư huynh bọn hắn có cần hay không hỗ trợ.

Kỳ thật đi, cũng không cần hắn đến giúp đỡ, Trần sư huynh Dương sư huynh bọn hắn nghiệp vụ đều rất nhuần nhuyễn, hơn nữa còn rất có phong cách cá nhân cùng đặc sắc tới ——

Phía đông góc tường, Dương sư huynh mặt mũi tràn đầy "Ta cái gì cũng không biết" nhắm mắt dưỡng thần, thanh được thay thế hắn ngồi tại vị tử bên trên, đặng đặng sát khí nhìn chăm chằm một cái hoa bào luyện khí sĩ: "Thành thật khai báo, ngươi mỗi tháng tới đây mấy lần, hừ hừ, nam nhân có tiền liền xấu đi, cho nên nói ta xưa nay không cho lão Dương dư thừa tiền, mỗi tháng cho hai mươi khối linh thạch làm tiền tiêu vặt là đủ rồi!"

Phía nam cửa, Mộc sư huynh chính phẫn nộ đến toàn thân loạn chiến, chỉ vào trước mặt toàn thân trên dưới kim quang xán lạn hải thiêng phái chưởng môn: "Lẽ nào lại như vậy, thân là đứng đầu một phái, lại dám cấu kết Ma giáo hành hung làm ác, hành hung làm ác vậy thì thôi, thế mà còn kiếm lời nhiều tiền như vậy, so ta cái này ba mươi năm vất vả kiếm được còn . . . Tiền phạt, nhất định phải

tiền phạt, tiền phạt không phải mục đích, là vì giáo dục người, hiểu không?"

Mặt phía bắc nơi hẻo lánh bên trong, Trần sư huynh chính mang theo một đám sư đệ sư muội, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc lần lượt đăng ký thẩm vấn, ở bọn hắn đăng đăng sát khí chính nghĩa ánh mắt nhìn chăm chú, một đám hào khách rất ủy khuất ngồi xổm ở nguyên địa liều mạng giải thích: "Đại nhân, chúng ta thật chỉ là đến uống rượu a, Ma giáo cái gì nghe đều chưa từng nghe qua."

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người như thế trung thực nghe lời, tỉ như trong đám người vị kia hải thiên phái Vương thiếu môn chủ, mặc dù đồng dạng bị ép ngồi xổm ở nguyên địa, thế nhưng là tửu sắc quá độ khuôn mặt bên trên, vẫn như cũ mang theo vài phần vênh vang đắc ý, thậm chí lúc này cũng còn ôm một cái xinh đẹp vũ mị váy hoa mỹ nhân nhi, say khướt phách lối kêu: "Hỗn đản, các ngươi dám bắt ta, có biết hay không cha ta là . . ."

Không cần hỏi cũng biết, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh thấy nỗi lòng tôn kính, thầm nghĩ nhìn cái tên này tư thế, liền biết hải thiên phái vị kia chưởng môn cũng là có bối cảnh, chí ít cũng là ca sĩ cái kia đẳng cấp.

Quả nhiên sau một khắc, liền thấy bên cạnh mấy vị luyện khí sĩ mau chạy ra đây hòa hoãn không khí: "A a a, hiểu lầm, đều là hiểu lầm, chúng ta Vương thiếu môn chủ hôm nay đến hải Thiên Cung tuẫn tra, nghe nói nơi này có Ma giáo dư nghiệt ẩn hiện, bởi vậy cố ý chui vào hải Thiên Cung điều tra. . ."

Điều tra cái đầu của ngươi a, hỗn đản này hiện tại còn ôm muội tử đâm, làm chúng ta đều mắt mù sao?

Trần sư huynh mặt không thay đổi hờ lạnh một tiếng, lại dùng sức vỗ bàn một cái: "Đừng dài dòng, hải thiên phái lại có thể thế nào, ta hiện tại liền hoài nghi các ngươi cùng Ma giáo cấu kết!"

"Ít ngậm máu phun người, ta còn nói các ngươi vu oan giá họa đâu!" Vương thiếu môn chủ vênh vang đắc ý ngẩng đầu, dùng loại kia "Ta không phải nhầm

vào ai" ánh mắt, rất ngạo mạn ngửa đầu, "Hừ hừ, cha ta, thế nào cũng là hải thiên phái chưởng môn, há lại cho các ngươi tùy ý nói xấu hãm hại, huống chi cha ta cha nuôi, chính là bích xoắn ốc núi vân tiêu Nương Nương tạ hạ. . ."

"Muốn đánh hắn sao?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, nhìn một chút bên cạnh Trần sư huynh bọn hắn.

"Không muốn đánh hắn, chúng ta chỉ muốn chơi chết hắn!" Một đoàn Thục Sơn đệ tử yên lặng dùng ánh mắt biểu đạt ý nghĩ, Xích tỷ muội nếu không phải cân nhắc đến mình đóng vai ôn nhu nhân vật, lúc này đã sớm xông đi lên dùng chân đạp.

Nhưng vấn đề là, ai kêu đối phương đầu cái tốt thai đâu, cho nên trong lúc nhất thời, vị này Vương thiếu môn chủ ngược lại đem "Liều cha" quang hoàn mở tràn đầy, trực tiếp ôm cái kia váy hoa mỹ nhân nhi, liền muốn nghênh ngang rời đi: "Chớ cản đường, bản tôn muốn trở về tu luyện, còn có vị này mỹ nhân nhi, bản tôn hoài nghi nàng cùng Ma giáo có cấu kết, cho nên cũng mang về cùng nhau thảm. . . Đồ khốn, ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, không đợi hắn nói xong đâu, Xích tỷ muội đã sớm dang đằng sát khí xông đi lên!

Phịch một tiếng, nàng thuận tay quơ lấy cái bình rượu, soạt một chút liền ném ở đối phương trên đầu, ngay sau đó lại bay lên một cước, trực tiếp đem hồn đản này đập lăn trên mặt đất, nghĩ nghĩ còn cảm thấy chưa đủ thống khoái, vừa vặn nhìn thấy bên cạnh có đem ghẽ. . .

Ta không biết nàng, Hứa Tri Hồ cũng không kịp giữ chặt, chỉ có thể rất im lặng che mặt, bên cạnh Trần sư huynh bọn hắn càng là nhìn trọn mặt hốc mồm, cứ như vậy tập thể hai mắt đăm đăm nhìn Xích tỷ muội tại chỗ hành hung, đem vị kia Vương thiếu môn chủ cho dẹp thành đầu heo.

"Cái này, cái này. . ." Hỗn loạn tung bừng bên trong, Trần sư huynh sững sốt rất lâu, thật vất vả mới phản ứng được, "Tiêu, Hoa sư muội, Hoa sư muội thật

đúng là, thật đúng là. . . Ghét ác như cùu a!"

Dựa vào, dạng này cũng được, Hứa Tri Hồ trực tiếp phun ra một ngụm máu đen, lần nữa đổi đây hết thảy đều xem mặt thế giới tuyệt vọng.

Hết lần này tới lần khác bên cạnh một đoàn Thục Sơn đệ tử còn rất là cảm khái, thậm chí không ít người đều lộ ra hổ thẹn thẫn sặc: "A a a, chúng ta thế mà dưới loại tình huống này mê thất bản tâm, quên chúng ta Thục Sơn hạm phái chính khí chi đạo, thật sự là. . . Ai, làm khó Hoa sư muội, muốn làm oan chính mình để chúng ta triệt để thanh tịnh, nói là thế hồ quán đỉnh cảnh tinh cũng không đủ a!"

Các ngươi đi, ta cũng không tiếp tục muốn gặp đến các ngươi, Hứa Tri Hồ tiếp tục miệng đầy phun máu bên trong.

Nhin nhìn lại bên kia, đáng thương Vương thiếu môn chủ đã bị đánh mộng, trong lúc nhất thời thế mà đều quên phản kích, chỉ biết là tức hồn hến thét lên: "Đồ khốn, ngươi dám đánh ta, ngươi lại dám đánh ta, có biết hay không cha ta là. . ."

Là em gái ngươi! Xích tỷ muội liền Lang Nha bỗng đều lấy ra, liên đới lấy từ từ các nàng sáu cái đều quơ nhở cục gạch, giương nanh múa vuốt đi lên chính là một trận đập loạn: "Người xấu, người xấu, đánh ngươi nha!"

Trọn mắt hốc mồm a, bên cạnh mấy vị luyện khí sĩ rốt cục kịp phản ứng, cuống quít xông về phía trước đến ngăn cản, vẫn đề là lúc này Trần sư huynh bọn hắn cuối cùng từ áy náy bên trong tinh táo lại, lập tức đằng đằng sát khí rút kiếm đi lên —

"Ngồi xuống, tất cả đều ngồi xuống, ôm đầu, không cho phép chau đầu ghé tai!"

"Dừng tay, nữ nhân kia, mau buông chúng ta ra Thiếu môn chủ, chưởng môn biết nhất định sẽ. . . Thiếu môn chủ, ngươi, mặt của ngươi!"

"Hỗn đản, ngươi dám đánh ta, ngươi lại dám đánh ta, ngươi có biết hay không cha ta cha nuôi lão mụ mẹ nuôi. . ."

Ba! Hỗn loạn tung bừng bên trong, tiếng vang lanh lảnh đột nhiên vang lên, thế là toàn bộ thế giới đều yên tĩnh!

Ở tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ duy trì vung vẩy nỗi cơn điện từ thế, sưng mặt sưng mũi Vương thiếu môn chủ đổ vào dưới chân hắn, đầy mắt kim tinh toàn thân run rẩy, bên cạnh Xích tỷ muội càng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, thầm nghĩ biết hồ ra tay thế mà so ta còn hung ác.

"Kia cái gì, lần thứ nhất tự tay đánh người, không có khống chế lại phân lượng." Hứa Tri Hồ rất hổ thẹn ho nhẹ vài tiếng, lại nhìn một chút dưới chân còn đang sợ run Vương thiếu môn chủ, "Tốt a, dù sao đánh đều đánh, nếu không liền trực tiếp. . ."

Lời còn chưa dứt, giơ lên cao cao nỗi cơn điện, lập tức lại gào thét rung động đập ầm ầm rơi!

Giờ này khắc này, Vương thiếu môn chủ nội tâm là sụp đổ: "Không, không nên đánh. . ."

Răng rắc! Không có dấu hiệu nào, ngay tại cái này trong chốc lát, nhìn như rời đập nỗi cơn điện, đột nhiên thanh quang lấp lánh, ầm ầm mở ra nắp nồi bên trong, hơn mươi thanh phi kiếm cùng nhau tăng vọt bắn ra, trực tiếp bắn về phía Vương thiếu môn chủ. . . Bên cạnh vị kia váy hoa mỹ nhân nhi!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Không có chút nào phòng bị váy hoa mỹ nhân nhi, trong nháy mắt liền bị vô tận kiếm mang bao phủ, lăng lệ kiếm quang như là nộ phόng mǎu đơn, đem phuơng viên mấy chục trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong, cái bàn rượu ngon bài trí ầm vang nổ tung, liền liền kiên cố vách tường đều xuất hiện mạng nhện vết rách.

Cơ hồ ở trong chớp mắt, nhìn như đang xem náo nhiệt Trần sư huynh bọn hắn, đột nhiên cùng nhau gầm thét giơ tay, mấy chục đạo pháp khí lóng lánh liệt diễm quang mang, đồng thời đánh phia những cái kia lê hoa đái vũ chăm chú lôi kéo quần áo bồi tửu xinh đẹp mỹ nhân!

Bất ngờ không đề phòng, mười cái xinh đẹp mỹ nhân nhi lập tức bay rớt ra ngoài, còn chưa rơi xuống đất liền đã quanh thân huyết khí tràn ngập, ngay sau đó bỗng nhiên duỗi ra ngọc chưởng, năm ngón tay như câu hung dữ vồ xuống, trực tiếp đem bên cạnh luyện khí sĩ hút thành bạch cốt.

"Cái gì?" Vị kia Vương thiếu môn chủ quá sợ hãi, liền đều tỉnh rượu hơn phân nửa, "Không, huyết ảnh, huyết ảnh **, các ngươi là Ma giáo. . ."

"Né tránh!" Lời còn chưa dứt, Trần sư huynh sớm đã bang rút kiếm, thế như thiểm điện gào thét đậm tới!

Ngay tại Vương thiếu môn chủ kinh hãi trong tầm mắt, kiếm mang mang theo băng lãnh quang mang, chuẩn xác đâm trúng phía sau hắn quỷ mị hư ảnh, mang theo vẩy ra máu tươi cùng kêu đau một tiếng!

Liền thấy loá mắt trong kiếm quang, cái kia vốn nên bị xé thành mảnh nhỏ vẩy hoa mỹ nhân nhi, lại có chút chật vật hiện ra thân hình, đồng thời ở cái này lăng lệ kiếm quang không ngừng oanh kích dưới, tóc mây tán loạn lui lại ra vài chục trượng.

Sau một khắc, mười mấy tên Thục Sơn đệ tử sớm đã cùng nhau động thủ, kiếm quang như mưa không lưu tình chút nào bắn ra, lập tức đem hơn mươi tên xinh đẹp mỹ nhân tất cả đều chặn ngang chặt đứt, ngay sau đó lại lần nữa hóa thành bay đầy trời kiếm hư ảnh, đem cái kia váy hoa mỹ nhân nhi cùng mấy cái xinh đẹp mỹ nhân tất cả đều vây khốn ở bên trong. . .

"Làm sao lại, tại sao có thể như vậy?" Đáng thương Vương thiếu môn chủ uể oải trên mặt đất, nhìn một chút giữa không trung vị kia tàn nhẫn váy hoa mỹ nhân, lại nhìn một chút mình vừa mới ôm đổi phương eo nhỏ nhắn tay phải, mồ

hôi lạnh đều không bị khống chế dũng mãnh tiến ra.

"Không có việc gì, không có việc gì." Hứa Tri Hồ vỗ vỗ bờ vai của hắn biểu hiện an ủi, nghĩ lại nghiêm túc vuơt tay, rất nhiệt tình cùng hắn nắm chặt lại —

"Uhm, Vương huynh đúng không, ngươi biết mỹ mĩ sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 92: Ba Sao Luôn Luôn Có Điểm Phiếu

092 Ba sao luôn luôn có điểm phiếu

Đêm khuya hải trong thiên cung, mờ nhạt ánh trăng từ đại đường tàn bích bên ngoài chiểu nhập, để tràn ngập bụi mù cũng mang theo hào quang nhỏ yếu!

Gào thét tiếng oanh minh bên trong, mấy chục đạo kiếm quang như chớp giật lấp lánh, chiểu sáng toàn bộ đại đường quang mang lờ mờ không chừng, bị chăm chú vây khốn ở trong trận váy hoa mỹ nhân nhi, tóc mây tán loạn váy vỡ vụn, lộ ra trăng nõn nở nang da thịt, chỉ có thể mang theo mấy cái còn sót lại Ma giáo yêu nữ, đỗ mồ hôi lâm ly khổ sở chống cự.

Ngày xưa mọi việc đều thuận lợi ma đạo mị hoặc chi thuật, ở đạo tâm vững chắc Thục Sơn đệ tử trước mặt tất cả đều là uổng phí công phu, mắt thấy tình thế không ổn, trong đó một vị xinh đẹp mỹ nhân nhi khẽ căn môi, vậy mà mượn mình bị một chưởng đánh bay cơ hội, thuận thế trùng điệp đánh vỡ vách tường, liền muốn bỏ qua đồng bạn trốn...

Oanh!

Nàng chưa kịp lộ ra mừng rỡ tiểu dung, mấy chục chiếc tiên hạm đã cùng nhau gào thét bắn ra cột sáng, đưa nàng thân thể đánh cho phá thành mảnh nhỏ, ngay sau đó Vân Phàm chiếc này yêu quý cận chiến cuồng bạo lâu thuyền, còn hung tợn thay đổi thân thuyền tới cái trôi đi vung đuôi, trực tiếp biểu diễn cái gì gọi là "Ta liền yêu đem người đụng bay ngươi quản ta à" !

"Đáng chết!" Mất đi một đồng bạn, váy hoa mỹ nhân nhi áp lực lại lớn mấy phần, trong lúc nhất thời liền theo thói quen xinh đẹp nụ cười quyến rũ đều cứng

ngắc lại, "Nô gia, nô gia không rõ, ta này Thiên Ma mê ly chi thuật, nói là mị hoặc chúng sinh cũng không đủ, vì cái gì các ngươi không bị ảnh hưởng chút nào?"

"Buồn cười, chúng ta Thục Sơn đệ tử nói tâm kiên cố, sao lại bị ngươi chỉ là thiên ma mê ly chi thuật đảo loạn?" Trần sư huynh đại nghĩa lâm nhiên hờ lạnh một tiếng, chung quanh một đám Thục Sơn đệ tử nhao nhao gật đầu, đương nhiên trong lòng vẫn không quên bổ sung một câu ——"Đặc biệt là nhìn qua Hoa sư muội về sau..."

Đang khi nói chuyện, ai oán vây hoa mỹ nhân nhi lại trúng một kiếm, nhịn không được thẹn quá thành giận: "Các ngươi những này Thục Sơn chó săn, quả thực không có chút nào tình thú, chỉ là nô gia lại không rõ, ta rõ ràng đã thu liêm ma khí, liền liền ta giáo lão tổ cũng không thể một chút xem thấu, vì cái gì vẫn là sẽ bị các ngươi tuỳ tiện nhìn thấu?"

Tốt ván đẽ, Trần sư huynh mặt mũi tràn đầy cổ quái ho nhẹ vài tiếng, một đám Thục Sơn đệ tử tất cả đều rất có ăn ý quay đầu, nhìn xem bên cạnh còn đang xem náo nhiệt Hứa Tri Hồ.

"Ách, cái này sao..." Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng trả lời, "Ta chính là cảm thấy đi, làm một ưu tú ngành dịch vụ người làm, tỷ tỷ móng tay của ngươi lưu quá lớn..."

Cái quỷ gì, vây hoa mỹ nhân nhi ngẩn người, nhịn không được nhìn một chút mình um tùm ngọc thủ, bôi trét lấy màu hồng phấn cánh hoa chất lỏng trong suốt móng tay, xác thực được bảo dưỡng cực kì thon dài, càng có thể trong chiến đấu hóa thành lợi trảo công kích, nhưng là cái này cùng bị nhìn thấu có quan hệ gì?

Khụ khụ, không giải thích, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy nghiêm túc bên trong, chỉ coi mình không thấy được bên cạnh Xích tỷ muội hoài ánh mắt.

Ngược lại là giờ này khắc này, Vân Phàm cùng hạm Linh muội tử nhóm chờ ở bên ngoài đến buồn bức ngán ngẩm, dứt khoát đem toàn bộ hải Thiên Cung

đều cho chia rẽ, mấy chục chiếc tiên hạm mang theo sơn nhạc áp đinh uy thế, khí thế hùng hổ oanh minh chấn động từ trên trời giáng xuống, đừng nói là tập thể đến một phát tề xạ, chính là trực tiếp từ giữa không trung nghiền ép xuống tới, đều có thể trực tiếp giải quyết chiến đấu.

"Đáng chết!" Nhìn xem kia chiếc kim quang lâu thuyền đăng đăng sát khí dẫn đầu đụng tới, váy hoa mỹ nhân nhi mặt mũi tràn đầy vặn vẹo biến hình, vừa hãi vừa sợ trùng điệp một chưởng oanh ra, "Nô gia, nô gia cùng các ngươi liều..."

Nói là liều mạng, nhưng nàng một chưởng này toàn lực oanh ra trong nháy mắt, lại đột nhiên biến chưởng thành trảo, thon dài móng tay như là lợi câu, trùng điệp đâm vào trước người cái kia xinh đẹp mỹ nhân xương sọ!

Không có chút nào phòng bị, cái kia xinh đẹp mỹ nhân lập tức kêu thảm một tiếng, liền huyết nhục mang tinh khí đều bị hút sạch sẽ, trong nháy mắt liền biến thành bạch cốt vỡ vụn đầy đất!

Mà mượn nhờ các nàng cung cấp huyết nhục nguyên khí, đạt được sung túc linh khí bổ sung váy hoa mỹ nhân nhi, đột nhiên tại lúc này bỗng nhiên vỡ ra, tứ tán vẩy ra tàn chi mảnh vỡ bên trong, vô tận sương mù máu như là bài sơn đảo hải sóng lớn, hướng phía bốn phía sôi trào mãnh liệt, ngạnh sinh sinh bức lui Thục Sơn đệ tử.

Sau một khắc, váy hoa mỹ nhân nhi cùng mấy cái còn sót lại xinh đẹp mỹ nhân, mượn huyết vụ bao phủ phát động huyết độn, nhìn như yếu đuối nhỏ yếu thân hình, tại lúc này hóa thành nhanh như thiểm điện quý mị thân hình, ngạnh sinh sinh từ kiêm võng bên trong thoát khốn mà ra, ngay sau đó nhảy vọt như bay tứ tán thoát đi, liền muốn từ hải Thiên Cung lỗ hổng bên trong chạy ra.

"Chỗ đó đi?" Trần sư huynh quát lạnh một tiếng, thổi động phi kiếm gào thét bắn ra, trực tiếp đem một cái xinh đẹp mỹ nhân đâm xuyên đính tại trên tường.

Nhưng chính là như thế một nháy mắt chậm trễ, váy hoa mỹ nhân nhi cùng

còn thừa mấy người đồng bạn đã thành công thoát khốn, trực tiếp nghênh đón chính diện gào thét đánh tới tiên hạm vây kín, như là linh xà giống như vặn vẹo thân thể, từ dày đặc cột sáng tề xạ bên trong mạo hiểm né qua, ngay sau đó nhảy lên xông ra hải Thiên Cung, hướng phía nơi xa mặt biển điên cuồng chạy trốn.

"Truy! Không cần thả đi một cái ma nghiệt!" Thục Sơn đệ tử gầm thét một tiếng, nhao nhao nhảy lên kim quang lâu thuyền sau đó đuổi theo.

Một lát không đến, song phương đã một trước một sau xông ra mấy trăm trượng, mắt thấy phía trước chính là mê vụ bao phủ mặt biển, váy hoa mỹ nhân nhi cùng mấy cái xinh đẹp mỹ nhân quay đầu nhìn thoáng qua, đột nhiên khẽ cắn môi cùng nhau phun ra máu tươi, mượn nhờ cánh tay bạo liệt chuyển hóa huyết vụ, tốc độ lập tức lại nhanh mấy phần, mắt thấy liền muốn trốn vào trong biển thoát đi.

Ghê tởm a, chung quy là không còn kịp rồi!

Trần sư huynh oán hận nhìn qua phương xa, nhịn không được trùng điệp một chưởng võ ở mạn thuyền bên trên, đập đến mảnh gỗ vụn mảnh vỡ tứ tán, Vân Phàm rất đau lòng quay đầu nhìn thoáng qua, vẫn không quên nhắc tay nhắc nhở: "Trần sư huynh, ta thuyền này mạn thuyền vừa xây xong a, mất sơn ngươi đến phụ... A, Ninh sư đệ, ngươi muốn làm gì?"

"Cái gì?" Một đám Thục Sơn đệ tử ngạc nhiên im lặng, theo bản năng cùng nhau quay đầu.

Ngay tại lâu thuyền boong tàu bên trên, Hứa Tri Hồ chính ngồi xổm ở nơi đó, từ vùng núi trong bọc lấy ra một cái đã sớm quá hạn Nokia, ngay sau đó đón gió đi lên ném đi —

Gào thét trong cuồng phong, màu bình phong Nokia quay tít một vòng, như có linh thức giống như lơ lửng ở giữa không trung, ngay sau đó màn hình đột nhiên sáng lên, thả ra mấy chục trượng lưu chuyển không chừng loá mắt thanh quang!

Sau một khắc, Hứa Tri Hồ đột nhiên ho nhẹ một tiếng, sửa sang lại cổ áo, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc vỗ tay cúi đầu: "Mời bảo bối... Quay người!"

Đây là cái gì pháp khí, Trần sư huynh bọn hắn thấy hai mắt đăm đăm, còn không chờ bọn hắn kịp phản ứng, con kia Nokia đột nhiên liền khẽ run lên, bỗng nhiên hóa thành thanh quang hư ảnh, trực tiếp biến mất trong không khí.

Tốc độ nhanh đến mắt thường cơ hồ không cách nào bắt giữ, tất cả mọi người chỉ tới kịp trùng mắt nhìn, liền thấy nơi xa tới gần mặt biển trong hư không, Nokia thanh quang lóe lên lại lần nữa xuất hiện, mà lại chuẩn xác đến như là trang định vị hệ thống, trực tiếp phịch một tiếng, nẹn ở một cái xinh đẹp mỹ nhân trên ót!

Sự thật chứng minh, Nokia là không có cách nào nẹn quả hồ đào, chớ nói chi là tại chỗ đập chết người, bất quá bị đập trúng xinh đẹp mỹ nhân nhi vẫn là đầu váng mắt hoa, dưới lòng bàn chân một cái lảo đảo, không tự chủ được giảm bớt tốc độ.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, kim quang lâu thuyền đã tới gần đến chỉ có gần trăm trượng, Trần sư huynh vui mừng quá đỗi, trực tiếp thoi động phi kiếm gào thét bắn ra, không đợi cái kia xinh đẹp mỹ nhân nhi khôi phục cân bằng, liền đã chặn ngang đưa nàng chém thành hai đoạn: "Làm tốt lắm! Ninh sư đệ, lại đến!"

Đến cái đầu của ngươi, ta liền lưu lại mấy cái cũ điện thoại đương kỷ niệm, ném một cái thiểu một cái được không?

Hứa Tri Hồ nhìn kia chia năm xẻ bảy Nokia, rất đau lòng sờ sờ ngực, bất quá mắt thấy một đám người đều nhìn hắn chăm chăm đâu, chỉ có thể từ vùng núi trong bọc móc ra một cái Motorola, vẫn là sửa chữa: "Ách, dùng ít đi chút a, còn có, Hoa sư muội, lần này đến phiên ngươi đến bái!"

"Ta?" Xích tỷ muội đần độn nháy mắt mấy cái, học Hứa Tri Hồ vừa rồi dáng vẻ, rất rõ rõ vẻ cổ quái bái xuống, "Tốt a, mời bảo bối... Quay người!"

Sau, lời còn chưa dứt, sửa chữa Motorola cũng bay ra ngoài, còn tự mang khởi động máy âm nhạc: "hello moto..."

Trong chốc lát, trầm thấp âm bạo thanh bên trong, thứ này chợt lóe lên xẹt qua chân trời, xuất hiện ở một vị khác xinh đẹp mỹ nhân nhi sau lưng, trực tiếp cùng với nàng phẫn nộ gương mặt tới cái tiếp xúc thân mật!

Bộp một tiếng, xinh đẹp mỹ nhân nhi đầu óc choáng váng, trên mặt đều mang bàn phím ẩn, Trần sư huynh vui mừng quá đỗi, trong nháy mắt lại là mây đạo kiếm quang gào thét bắn ra, trực tiếp liền đem vị này mỹ nhân nhi cho ớt xanh thịt băm.

Đương nhiên, Motorola cũng triệt để tan thành từng mảnh, có thể thấy được chất lượng xác thực không bằng Nokia, vẩy hoa mỹ nhân nhi quay đầu nhìn thoáng qua, nhịn không được sặc mặt đại biến, lúc này phun ra một ngụm máu tươi, lại lần nữa thôi động linh lực điện cuồng thoát đi.

"Chỗ đó đi?" Trần sư huynh lúc này hăng hái, dùng sức vỗ Hứa Tri Hồ bả vai, "Ninh sư đệ, tiếp tục a, dùng ngươi Trảm Tiên Phi Đao!"

"Đầu tiên, cái này không gọi Trảm Tiên Phi Đao!" Hứa Tri Hồ tiếp tục trèo núi bao, thật vất vả lật ra cái năm thành mới tam tinh đến, "Sau đó, ta cái này tam tinh còn có thể dùng, các ngươi đừng cho ta..."

Biết, biết, không đợi hắn nói xong, Vân Phàm đã sớm hào hứng tràn đầy đoạt tới, học Xích tỳ muội vừa rồi dáng vẻ, mặt mày hớn hở cúi đầu: "Mời bảo bối... Quay người!"

Răng rắc! Cái này cúi đầu về sau, tam tinh điện thoại bỗng nhiên chấn động, thả ra mây chục trượng lấp lánh thanh quang!

Không được! Mơ hồ phát giác được nguy cơ tráy mạng, ngay tại điện cuồng chạy trốn vẩy hoa mỹ nhân nhi cùng một cái khác thuộc hạ hãi hùng khiếp vía, cơ hồ là theo bản năng đột nhiên nghiêng người né tránh, nhưng mà...

Nhưng mà, thanh quang lấp lánh tam tinh điện thoại, thế mà cứ như vậy đình trệ ở giữa không trung, đầu tiên là không nhúc nhích tí nào, ngay sau đó khẽ run lên, cuối cùng đột nhiên không cách nào khống chế lay động...

"A, chẳng lẽ ta bái tư thế không đúng?" Vân Phàm rất kinh ngạc mở to hai mắt.

"Ách, mất linh sao?" Trần sư huynh bọn hắn đồng dạng lấy làm kinh hãi.

"Không có việc gì, tam tinh từ trước đến nay lấy kẹp lấy xưng." Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng cho bọn hắn giải thích, "Chờ một chút, có thể làm, thật không được liền khởi động lại..."

Sửu, còn chưa nói xong đâu, thẻ muốn chết tam tinh liền bay ra ngoài!

Đột nhiên có loại toàn thân rét run cảm giác, ngay tại kinh hoảng chạy trốn một vị xinh đẹp mỹ nhân nhi rùng mình, cơ hồ là theo bản năng đột nhiên quay đầu!

Sau đó, ngay tại nàng kinh ngạc trong tầm mắt, gào thét mà đến tam tinh điện thoại cấp tốc mở rộng, trùng điệp đánh vào nàng gương mặt xinh đẹp bên trên, mẹ nó còn mang rò điện, màu xanh điện quang chợt lóe lên, trực tiếp liền đem nàng cho điện run rẩy ngã xuống đất.

"Cho nên nói, đừng mua Hàn Quốc hàng!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nhắc nhở Trần sư huynh bọn hắn.

Đáng chết, lẻ loi trơ trọi váy hoa mỹ nhân nhi trong lúc bối rối quay đầu, phát hiện chung quanh mấy cái thuộc hạ tất cả đều đổ xuống, lập tức hoa dung thất sắc nghiến răng nghiến lợi, trong lúc vội vã không lo được suy nghĩ nhiều, trực tiếp vừa sợ vừa giận rút ra một thanh huyết sắc đoán đao, cắn răng nhịn đau hướng ngực một đâm!

Đau đớn kịch liệt như nước thủy triều đánh tới, máu tươi từ ngực nàng chảy

xuôi mà ra, nhưng lại lập tức hóa thành tràn ngập huyết vụ, thoi động nàng bỗng nhiên hóa thành một đạo mờ hồ hư ảnh, nhảy vọt như bay lơ lửng không cố định, như là linh xà giống như du tẩu trong hư không, bắn về phía nơi xa sóng cả bành trướng mặt biển.

"Ma nghiệt, chỗ đó đi!" Kim quang lâu thuyền dốc hết toàn lực giương buồm đuổi theo, một đoàn Thục Sơn đệ tử rất chờ mong tập thể quay đầu, dùng loại kia "Sư đệ ngươi nhanh đi cứu vớt thế giới đi" ánh mắt nhìn xem Hứa Tri Hồ.

"Ách, thật không có!" Hứa Tri Hồ bị bọn hắn nóng rực ánh mắt thấy rùng mình, "Ta liền mấy cái này cũ điện thoại, lại nói các ngươi cũng có phi kiếm pháp bảo a, làm gì nhất định để ta ném?"

"Phi kiếm đủ không đến, pháp khí quá chậm!" Một đám Thục Sơn đệ tử rất nghiêm túc nhìn xem hắn, Vân Phàm còn rất nghiêm túc mặt thu về song chưởng, "Xin nhờ, sư đệ, một lần nữa, một lần nữa liền... Không được!"

Lời còn chưa dứt, cách đó không xa trên mặt biển lại lần nữa sinh biến, trốn xa thoát đi váy hoa mỹ nhân nhi cảm giác được nguy cơ, bỗng nhiên cắn lưỡi phun ra một chùm huyết vụ, tràn ngập sương mù cùng mãnh liệt nước biển dung hợp, trực tiếp trong hư không ngưng kết thành một mặt máu kính, đón gió thổi nhấc lên như ẩn như hiện gợn sóng gợn sóng...

"Thục Sơn chó săn, nô gia không phụng bồi!" Quay đầu nhìn một chút đãng sau lâu thuyền, váy hoa mỹ nhân nhi khanh khách một tiếng, uyển chuyển thân ảnh trực tiếp nhảy vào máu kính, cứ như vậy quỷ dị biến mất dưới ánh trăng.

Sóng dữ triều dâng mãnh liệt trên mặt biển, chỉ có kia nhìn như xinh đẹp lại cất giấu thật sâu hận ý tiếng cười khẽ, vẫn quanh quẩn ở trong hư không: "Chắc chắn, còn có cái kia dùng Trảm Tiên Phi Đao nhỏ lang quân, đa tạ ngươi hại nô gia ba thủ hạ, ngày khác nô gia nhất định sẽ tới tìm ngươi ở trước mặt cảm tạ!"

Tốt a, tốt a, đã cô lương ngươi cũng nói như vậy...

Hứa Tri Hồ bất đắc dĩ thở dài, lại rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, cuối cùng từ trong ngực lấy ra một cái mới tinh Tiểu Mẽ 5 đến, không sai, đây là nhà ta xuyên qua trước vất vả vẽ lên trong vòng mây tháng phiên, thật vất vả mới tích lũy tiền mua được!

"Sư đệ, nguyên lai ngươi còn có Trảm Tiên Phi Đao?" Trần sư huynh bọn hắn lập tức vui mừng, nhưng là rất nhanh liền uể oải thở dài, "Ách, vẫn là không còn kịp rồi, kia Ma giáo yêu nữ đã mượn huyết độn ** chạy trốn, bóng dáng hoàn toàn không có liền tại phương hướng nào đều không rõ ràng."

"Không có việc gì!" Hứa Tri Hồ chừng chạc đàng hoàng mở ra Tiểu Mẽ 5, thuận tiện lại lật mở album ảnh, từ bên trong tìm tới một trương vừa vỗ xuống đến ảnh chụp.

"Ách, đây, đây là?" Vân Phàm cùng Xích tỷ muội rất hiểu kì lạ gần, chờ nhìn thấy phía trên kia sinh động như thật còn tự mang mỹ nhan hiệu quả váy hoa mỹ nhân nhi, không khỏi ngạc nhiên im lặng.

"Ta trước đó xem náo nhiệt thời điểm đập!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc sờ sờ cái cằm, thuận tay ở tấm hình kia bên trên nhẹ nhàng điểm một cái, ngay sau đó rất không phụ trách hướng không trung quăng ra, "Hừ hừ, huyết độn ** không tầm thường a, có trong truyền thuyết Baidu địa đồ thêm mặt người phân biệt hệ thống... Tốt a, kỳ thật ta cũng không biết ta đang nói bậy bạ gì đó!"

Lời còn chưa dứt, đằng không mà lên Tiểu Mẽ 5 đón gió nhoáng một cái, thả ra lấp lánh lưu chuyển hào quang năm màu, ở mây trăng trượng trên bầu trời ông ông tác hưởng chấn động kịch liệt, đến mức phương viên trong vòng mây chục trượng không khí cũng đi theo nhau run rẩy lên.

Sau một khắc, ngay tại mây chục song kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú bên trong, Tiểu Mẽ 5 đột nhiên gào thét một tiếng, như là điện quang chợt lóe lên, cứ như vậy trống rỗng bỏ chạy vô tung vô ảnh!

"Ách, sau đó?" Trợn mắt hốc mồm một đám người, rất mờ mịt quay đầu.

"Chờ!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc trả lời, nghĩ lại bồi thêm một câu,
"Đầu tiên nói trước a, Tiểu Mẽ 5 tiền, chúng ta Thục Sơn đến cho thanh lý a..."

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không
hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 93: Lấy Người Trinh Tiết Ở Ngoài Ngàn Dặm

093 Lấy người trinh tiết ở ngoài ngàn dặm

Trong truyền thuyết, Trảm Tiên Phi Đao có thể lấy người trinh tiết... Không đúng, lấy tính mạng người ta ở ngoài ngàn dặm!

Đừng quản có phải là, chí ít lúc này, Hứa Tri Hồ đã mang theo một đám bán tín bán nghi Thục Sơn đệ tử, đáp lấy kim quang lâu thuyền lướt qua cửu á phuường thị trên không, lục soát vị kia váy hoa mỹ nhân nhi hạ lạc, sau đó...

Ân, sau đó, bọn hắn liền thấy các loại thăng trầm tràng diện —

Mặt phía nam trên đá ngầm, một vị nào đó miệng sùi bọt mép trung niên luyện khí sĩ, chính mặt mũi tràn đầy tang thương lệ nóng doanh tròng đỗ vào trong nước biển, má trái bên trên còn in một khối thoát nhìn nhìn rất quen mắt hình chữ nhật vết thương: "Muốn ta trần đạo tử, bế quan tu hành ba mươi năm, hôm nay đang muốn đại triển hoành đồ báo thù rửa hận đoạt lại sư muội, lại không ngờ tới lại bị cừu nhân ám toán!"

Phía đông trong sơn cốc, một cái điềm đạm đáng yêu hồ ly tinh trốn ở trong ôn uyên, lê hoa đái vũ ôm vai, lộ ra một mảng lớn trắng noãn như ngọc da thịt: "Ô ô ô, thật đáng sợ nha, thật thật đáng sợ nha, vừa mới có kiện rất lớn rất thô rất cứng pháp bảo bay tới, vòng quanh nô gia chuyển ròng rã ba vòng, còn trộm đi nô gia y phục!"

Mặt phía bắc trong rừng tùng, một vị phong thái yếu điệu mỹ nhân nhi, ôm hôn mê bất tỉnh lang quân khóc đến lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, cứu mạng, cứu mạng a, ta cùng Lý lang ngay tại song tu Ngọc Nữ Tâm Kinh, cũng không biết lấy ở

đâu thiên ngoại pháp bảo, trực tiếp liền đem nhà ta lang quân nện ngất đi, ô ô ô, lang quân, ngươi không cần dọa nô gia a, không phải đã nói phải làm lẩn nhau..."

Rất tốt, đây đều là cái quý gì a, Trần sư huynh bọn hắn tất cả đều triệt để im lặng, duy nhất có thể làm chính là chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia rất xoắn xuýt ánh mắt nhìn xem Hứa Tri Hồ.

Cái gì đều không cần nói, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất hổ thẹn che mặt: "Kia cái gì, Baidu định vị cùng mặt người phân biệt công năng, có đôi khi cũng sẽ xuất hiện một điểm sai lầm, đây là có thể lý giải a!"

Tốt a, đang nói đây, liền thấy phía trước cách đó không xa biển cạn bên trong, vị kia vây hoa mỹ nhân nhi chính mờ mịt đổ vào trong nước biển, theo gợn sóng chập trùng bị chậm rãi đẩy lên trên bờ cát đến, thẳng đến lúc này giờ phút này, nửa hôn mê trên má ngọc, cũng còn có hai hàng ủy khuất thanh lệ đang chảy mà xuống...

Nói đến, nàng cũng coi là không may, nguyên bản cũng bởi vì huyết độn thoát đi mà nguyên khí đại thương, miễn cưỡng áp chế nghiêm trọng thương thế thời điểm, lại bị đột nhiên xuất hiện Tiểu Mẽ trùng điệp oanh trúng Nê Hoàn cung, giờ này khắc này không chỉ có ngất đi, mà lại mặt mũi tràn đầy cháy đen tóc mây tán loạn, toàn thân đỏ bừng nóng rực bốc khói...

"Kỳ quái!" Một đám Thục Sơn đệ tử ngược lại là có chút cảm thấy lẩn lộn, "Đồng dạng là bị sự đê tay của ngươi cái gì cơ oanh trúng, vì cái gì phía trước mấy cái kia yêu nữ đều chỉ bị thương nhẹ, yêu nữ này thủ lĩnh lại bị thương nặng như vậy, hơn nữa nhìn nàng toàn thân liệt diêm vết bỏng đáng vẻ, cũng là thụ thương bởi cái gì Hỏa thuộc tính pháp bảo?"

"Cái này sao..." Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nghĩ, "Nhưng thật ra là dạng này, Tiểu Mẽ điện thoại a, từ trước đến nay lấy dễ dàng nóng lên bạo tạc mà lấy xưng..."

Có phải là a, một đám Thục Sơn đệ tử cùng nhau động dung, lập tức đổi cái

này Hỏa hệ pháp bảo Tiểu Mẽ điện thoại nỗi lòng tôn kính, đương nhiên cũng chưa quên nghiệp vụ thuần thực giết tới, trực tiếp đem hôn mê váy hoa mỹ nhân nhi cho trói lại.

Cơ hồ ở đồng thời, liền thấy nơi xa thanh quang tràn ngập, thanh được hạm nương đã mang theo mấy chục chiếc tiên hạm, gào thét đón gió đuổi đi theo, cột buồm bên trên còn cột hải thiêng thiếu môn chủ cùng một đám hào khách.

Đến lúc này, chúng cứ vô cùng xác thực bày ở trước mặt, vị này Vương thiếu môn chủ cũng không cứng nổi, Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, trực tiếp rút kiếm gác ở trên cổ của hắn: "Nói, các ngươi làm sao cùng Ma giáo cấu kết với, Ma giáo đến cùng nghĩ ở Hải Châu làm cái gì?"

"Oan uổng a, chúng ta thật không có cùng Ma giáo cấu kết a." Vương thiếu môn chủ lúc này rượu đã tỉnh, đương nhiên là đánh chết đều không thừa nhận, "Thiên địa lương tâm a, chúng ta chính là mở cái hải Thiên Cung làm ăn, ai biết những này Ma giáo yêu nữ sẽ mạo danh thay thế trà trộn vào đến, thật không có chút nào biết a."

Còn dám mạnh miệng, nhìn thấy hắn loại kia ủy khuất biểu lộ cùng lấp lóe ánh mắt, liền biết cái tên này không nói lời thật!

Trần sư huynh bọn hắn hai mặt nhìn nhau, Xích tỷ muội đã không nhịn được lại muốn xông tới đánh người, Vân Phàm còn rất hào hứng đạt dào đưa lên hai cái tám lăng hoa mai chùy: "Đến, Hoa sư muội, nghe nói dùng cái này đánh nhau tương đối có xúc cảm..."

Ta không biết các ngươi, Hứa Tri Hồ lại rất hổ thẹn che mặt, thuận tiện cầm điểm nước lạnh hướng cái kia váy hoa mỹ nhân nhi trên đầu khẽ đảo: "Đỗ mồ hôi, đừng vội động thủ, có lẽ vị này có lương nguyên ý nói chút gì?"

Thanh tĩnh nước lạnh tưới xuống, vị kia váy hoa mỹ nhân nhi lập tức tinh táo lại, vẫn có chút mờ mịt nhìn xem bốn phía, thần chí mơ hồ không rõ lắp bắp nói:

"Ta, ta đây là, ta đây là ở đâu?"

Còn có thể đâu, Hứa Tri Hồ cười tủm tỉm nhìn xem nàng: "Không có ý tứ a, nhà ta Tiểu Mẽ 5 ra tay có chút nặng, tỷ tỷ ngươi..."

Nói được nửa câu, nụ cười của hắn đột nhiên đọng lại, chờ một chút, giống như chỗ đó không đúng lăm, vì cái gì vị này xinh đẹp đại mỹ nhân thanh âm thay đổi hoàn toàn, cắn bản không có trước đó mềm mại vú mị, ngược lại nghe có chút thô kệch trầm thấp, mang theo vài phần, ách, mang theo vài phần, mang theo vài phần nam tính khí khái?

Hoàn toàn không có ý thức được chính mình vẫn đề, váy hoa mỹ nhân nhi chính ở chỗ này thô thanh thô khỉ lắc đầu: "Đồ khốn, nô gia thân là lão tổ dưới trướng một trong mười hai sứ giả, coi như các ngươi như Hà Nghiêm hình tra tấn, nô gia cũng sẽ không... A..., các ngươi làm gì nhìn như vậy lấy nô gia?"

Trọn mắt hốc mồm a, Hứa Tri Hồ cùng một đám Thục Sơn đệ tử nghe được trọn mắt hốc mồm, tựa như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, cơ hồ là rất chỉnh tề rùng mình, theo bản năng hướng lui về phía sau mở: "Chờ đã, đợi lát nữa, đừng nói cho chúng ta nói, kỳ thật vị này là..."

Không cần nói, Xích tỷ muội phản ứng đầu tiên, trực tiếp bắt lấy váy hoa mỹ nhân nhi cổ áo, mặt mũi tràn đầy cổ quái nói: "Ngươi, ngươi, ngươi đến cùng là nam nhân vẫn là nữ nhân?"

"Đồ khốn, nô gia hiện tại đương nhiên là nữ a!" Váy hoa mỹ nhân nhi lập tức nỗi giận đến mặt mũi tràn đầy đỏ lên.

"Còn tốt, còn tốt..." Hứa Tri Hồ cùng một đám Thục Sơn đệ tử lập tức thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng là khẩu khí này còn không có thư xong, đột nhiên lại cảm thấy không đúng, "Um, đợi lát nữa, cái gì gọi là hiện tại?"

Tốt vẫn đề, váy hoa mỹ nhân nhi xấu hổ mang e sợ cười không nói, Thục Sơn các đệ tử tập thể hai mắt đăm đăm, Vân Phàm mắt đều là hiểu kì tiếu tinh

tinh, Xích tỷ muội nhìn một chút mình còn đang nắm đỗi phuong cổ áo tay, đột nhiên liên tục không ngừng buông ra.

Quỷ dị trong yên tĩnh, ngược lại là Trần sư huynh kiến thức rộng rãi, đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái toát ra một câu: "Ách, ta nghe nói, Ma giáo thiên ma **, cũng không nhất định muốn nữ nhân tới tu luyện, có đôi khi nam nhân cũng có thể tu luyện, chỉ bất quá luyện thành về sau, liền sẽ dần dần biến thành... Ách, các ngươi minh bạch!"

Đậu xanh! Cái gì đều không cần nói, vốn là đang lùi lại tất cả mọi người, lập tức lại rất sáng suốt tập thể thối lui hơn mười trượng.

Lại sau đó, cũng không biết là ai dẫn đầu, tất cả mọi người đột nhiên rất chỉnh tề xoay người, dùng loại kia "Lão huynh ngươi bây giờ có cái gì cảm thụ" đồng tình ánh mắt, cùng một chỗ nhìn xem bên kia đã mặt mũi tràn đầy tái nhợt Vương thiếu môn chủ.

Lệ rơi đầy mặt a, giờ khắc này, ngây người như phỗng Vương thiếu môn chủ lệ rơi đầy mặt, cơ hồ là run rẩy cúi đầu xuống, nhìn xem mình con kia nửa canh giờ trước vừa mới sờ qua một vị nào đó "Mỹ nhân nhi" tay phải, không không không, không chỉ là tay phải a, giống như trước đó còn tới cái rất nhiệt tình môi thơm, thậm chí còn...

Không có việc gì, không có việc gì, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu hiện an ủi: "Kỳ thật đi, ở quê nhà ta hải thiêng tiệc lễ bên trên, cũng có một vị đã từng là trăm phần trăm nam tính người mẫu trẻ, xinh đẹp xinh đẹp điên đảo chúng sinh, còn cùng rất nhiều con em nhà giàu cộng độ lương tiêu nha... Kia cái gì, có muốn hay không ta cho ngươi viết thiêng tám trăm chữ văn tường thuật, kỹ càng miêu tả một chút tình cảnh lúc ấy?"

Đừng nói nữa, Vương thiếu môn chủ mặt mũi tràn đầy tái nhợt toàn thân run rẩy, đột nhiên cuồng loạn hú lên quái dị, trực tiếp liền chạy tới đầu thuyền đi nôn.

Hứa Tri Hồ đuổi theo sát đi, rất tốt bụng đưa lên một cái khăn tay, nghĩ nghĩ còn quay đầu hỏi Trần sư huynh: "Kia cái gì, Trần sư huynh, chúng ta trên thuyền giống như không có nhiều như vậy nhà tù, ngươi nhìn về Thục Sơn trên đường, muốn hay không để Vương huynh cùng vị kia Hoa nương tử chen một chút, thuận tiện còn có thể trao đổi một chút tình cảm?"

Phịch một tiếng, còn chưa nói xong đâu, ngay tại nôn Vương thiếu môn chủ trực tiếp liền hỏng mất, quả thực là khóc không thành tiếng nhấc tay đầu hàng: "Ô ô ô, đại nhân, ta sai rồi, ta nói, ta cái gì đều nói —— kỳ thật, chúng ta thật không biết Ma giáo muốn làm cái gì, chúng ta chỉ là dựa theo yêu cầu của bọn hắn, đang giúp bọn hắn kiếm lấy linh thạch thu mua tiên tài tài nguyên."

"Ai hỏi ngươi cái này rồi?" Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng: "Chúng ta muốn hỏi sự tình, Ma giáo thu thập những này tiên tài tài nguyên, đến tận cùng muốn làm gì?"

"Cái này, cái này sao..." Vương thiếu môn chủ xoa xoa đầu đầy mồ hôi lạnh, nhịn không được nhìn một chút bên kia váy hoa mỹ nhân nhi.

"Minh bạch, hoàn toàn minh bạch." Hứa Tri Hồ nhất cảm kích thức thời, lập tức rất nghiêm túc quay đầu, "Vân sư tỷ, ta nhớ được chúng ta trên thuyền có cái rất rất nhỏ gian phòng, rất thích hợp hai người sớm chiều ở chung?"

Rất tốt, cái gì đều không cần nói, Vương thiếu môn chủ lập tức khuất phục: "A a a, ta thật không biết Ma giáo muốn làm gì, nhưng ta lại một lần ngẫu nhiên nghe được, bọn hắn giống như đem thu mua đến tiên tài tài nguyên, tất cả đều đặt ở Hải Châu..."

Lời còn chưa dứt, nhìn như rất suy yếu váy hoa mỹ nhân nhi, vậy mà mặt mũi tràn đầy âm độc đột nhiên nhào tới, chỉ là bên cạnh Xích tỷ muội sớm có phòng bị, lập tức giơ lên tám lăng hoa mai chùy chính là một chút: "A, xúc cảm giống như thật rất không tệ, cái kia ai, ngươi nói tiếp!"

Không nói cũng không được, nhìn xem kia hai thanh dính đầy vết máu tám

lăng hoa mai chùy, Vương thiếu môn chủ rùng mình, lập tức trung thực giao phó: "Cây mơ cốc, là cây mơ cốc, bọn hắn giống như ở cây mơ cốc nơi đó có cái mật tổ, còn đồn trú rất nhiều Ma giáo giáo đồ."

Sớm nói như vậy liền tốt nha, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian vươn tay, ngăn lại hoa mai chùy nghiện còn nghĩ thử nghiệm cảm giác Xích tỷ muội, ngược lại là bên cạnh Vân Phàm nghĩ nghĩ, không khỏi có chút kinh ngạc: "Cây mơ cốc sao? Chỗ kia phong cảnh tú lệ lấy thanh vụ như mai mà lấy xưng, không nghĩ tới ngắn ngủi mấy năm không đến, thế mà đã biến thành Ma giáo mật tổ?"

Không có việc gì, chúng ta Thục Sơn hạm phái, không phải một mực rất am hiểu bạo lực dở bỏ phi pháp vi phạm luật lệ kiến trúc sao?

Hứa Tri Hồ quay đầu, nhìn một chút nơi xa còn đang bốc lên khói đặc hải Thiên Cung phế tích, đột nhiên cảm thấy hải Thiên Cung hôm nay chính là cây mơ cốc ngày mai.

Nhìn lại lúc này, Trần sư huynh Dương sư huynh bọn hắn đều đã riêng phần mình leo lên tiên hạm, sau một lát liền giơ lên cánh buồm, thanh quang lấp lánh đăng không lên, đương nhiên cũng chưa quên mang lên Vương thiếu môn chủ cùng vị kia váy hoa "Đẹp" bộ dáng...

"Sư đệ, chúng ta cũng xuất phát!" Vân Phàm xem nào nhiệt không sợ phiền phức lớn, lúc này cũng không chế kim quang lâu thuyền đi theo.

Trong sáng dưới ánh trăng, màu xanh tiên hạm trưởng đội như là uốn lượn du long, ghé qua với thiên tế mây mù ở giữa, dần dần biến mất ở cửu á phường thị Đông Nam trên mặt biển, chỉ để lại vẫn khói đặc cuồn cuộn hải Thiên Cung phế tích, tại dùng huyết lệ lên án Thục Sơn hạm phái thô bạo quấy nhiễu giải trí sản nghiệp phát triển tội trạng...

Gió đêm từ đến, Hứa Tri Hồ tựa ở mạn thuyền bên trên nâng cǎm lên, nhìn xem đăng sau còn đang bốc lên khói đặc hải Thiên Cung phế tích, đột nhiên có loại rất cảm giác áy náy —

"Ách, luôn cảm thấy sau này mình Hải Châu Tu Chân giới thường ngày nghiệp dư sinh hoạt, sẽ trở nên rất buồn tẻ tới..."

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 94: Tiểu Hồng Là Ai

094 Tiểu Hồng là ai

Ngô Sơn thanh mai cốc, ở vào Hải Châu nam góc chi địa, trong cốc địa mạch ẩn chứa có sung túc Thủy hệ linh khí, mỗi khi gặp giữa trưa liền sê theo ánh sáng mặt trời nhiệt độ lên cao mà bốc hơi, chuyển hóa thành quanh năm không tiêu tan màu xanh mây mù, mà bởi vì cái này mây mù cùng thịnh phóng hoa mai tương tự, bởi vậy gọi tên a thanh mai cốc...

Vào lúc giữa trưa, chính là một ngày bên trong mây mù thịnh nhất thời điểm, toàn bộ thanh mai cốc bị sương mù tràn ngập bao phủ, bởi vậy cũng không ai có thể xuyên thấu qua mông lung mây mù, phát giác được trên bầu trời chính vô thanh vô tức đến mấy chục chiếc Thục Sơn tiên hạm.

Bởi vì không có người lạ nào ở, lại thêm còn không có tiến vào trảm yêu trừ ma thay trời hành đạo trạng thái, lúc này Vân Phàm Trần sư huynh Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn hắn, tất cả đều bộc lộ ra làm cho người ta không nói được lời nào bản chất. . . Ân, dù sao, Hứa Tri Hồ là chưa thấy qua một đám người ngồi xổm boong tàu bên trên nước ăn nấu cá, thuận tiện cầm tê cay canh cá đáy nồi đương thủy kính thuật thám thính địch tình!

"Hừ hừ, chúng ta Thục Sơn phái, từ trước đến nay đề xướng cần kiệm tiết kiệm, tại sao có thể tùy tiện lãng phí canh cá đáy nồi đâu?" Trần sư huynh theo thói quen tiến vào cao ngạo hình thức, thuận tiện ở kia tê cay tương ớt đáy nồi bên trên nhẹ nhàng vạch một cái, lập tức liền thấy tê cay canh cá mặt ngoài nồi lên một trận màu xanh gợn sóng.

Vển vẹn vài giây đồng hồ về sau, toàn bộ thanh mai cốc nội bộ cảnh tượng,

liền rất rõ ràng xuất hiện ở Thủy kính. . . Ách, không đúng, canh kính lên!

Trên thực tế, chính như trước đó lấy được tình báo như thế, ở thanh mai cốc mây mù dày đặc nhất sâu u chõ, xác thực xuất hiện như có như không hắc sắc ma khí, mà cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện những này tà ác ma khí nơi phát ra, tựa hồ liền tập trung ở nhìn như không có chút nào dị thường nham thạch mặt đất khe hở bên trong.

"Ngũ Âm tỏa khí trận?" Vẻn vẹn chỉ nhìn một chút, Trần sư huynh liền nhận ra trận pháp này nơi phát ra, đồng thời nhịn không được khẽ nhíu mày, "Có chút khó giải quyết, nhìn Ma giáo bí tổ, ngay tại cái này thanh mai cốc trong địa mạch, đồng thời đã đem địa mạch cùng Ngũ Âm khóa khí trận liên tiếp, mượn nhờ trong địa mạch sung túc linh khí a trận pháp cung cấp phòng ngự."

A..., mặc dù nghe không hiểu, nhưng là nghe rất cao đại thượng dáng vẻ, Hứa Tri Hồ yếu ớt nhấc tay: "Kia cái gì, ta chỉ muốn biết, chúng ta thế nào mới có thể tấn công vào đi?"

"Biện pháp duy nhất, chính là nghĩ cách thâm nhập dưới đất, từ phía dưới chui vào bí tổ, đem địa mạch cắt đứt đã cách trở linh khí." Trần sư huynh chân mày nhíu chặt hơn, "Nhưng vẫn đề là, cái này bí tổ chỉ sợ sâu dưới đất mấy chục trượng, vùng này cũng đều là cứng rắn nham thạch, băng vào chúng ta hiện tại năng lực. . ."

Như thế thật, đám người hai mặt nhìn nhau, mời đến chúng ta liền xem như dùng tiên hạm pháp khí toàn lực oanh kích ra đào, đoán chừng cũng muốn đào thêm mấy ngày vài đêm, mà lại động tĩnh lớn như vậy, đương người của Ma giáo tất cả đều điếc sao?

"Đó chính là nói, chỉ có thể xông vào?" Hứa Tri Hồ vỗ vỗ bên người vùng núi bao, ngược lại là nhịn không được đang nghĩ, có cái gì thường ngày vật dụng pháp khí, có thể dùng đến đào đất đạo, bất quá suy nghĩ kỹ một chút, còn giống như thật không có. . .

"Ca ca! Ca ca! Chúng ta có biện pháp nha!" Một mảnh trong trầm mặc, nã thanh nã khí phấn nộn thanh âm đột nhiên từ bên cạnh truyền đến.

"A?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, đợi đến quay đầu đi liền thấy tử tử các nàng sáu cái tiểu la ly, chính chớp chớp mắt to rất tự hào giơ lên phấn nộn tay nhỏ.

Đón đám người kinh ngạc ánh mắt, tử tử một bên chi chi rung động liếm láp kẹo que, một bên giơ tay lên bên trên dùng tơ nhện bện dây thừng dài tử: "Cái kia, cái kia, tiểu Hồng đào hang nhưng lợi hại á!"

Ách, ai là tiểu Hồng, tiểu Hồng là ai?

Một đám người hai mặt nhìn nhau, sau đó liền nhìn xem sáu cái tiểu la ly cùng một chỗ lôi kéo tơ nhện dây thừng, rất tự hào kéo a kéo, từ trong khoang thuyền lôi ra một con chó nhỏ lớn nhỏ huyết sắc ma trùng tới.

"A, cái này không phải ta đưa cho các ngươi. . . Huyết Phách âm độc phè hồn trùng vương?" Hứa Tri Hồ không ngạc nhiên im lặng.

Cùng trước đó loại kia hung ác kiệt ngạo dáng vẻ hoàn toàn khác biệt, lúc này Huyết Phách âm độc phè hồn trùng vương, chỉ có thể dùng ủ rũ không có chút nào tinh thần để hình dung, nguyên bản dữ tợn trên thân thể, hiện tại thoả khắp cổ quái kỳ lạ bút sáp màu họa, còn bị cưỡng ép chụp vào kiện màu hồng nhỏ áo bông, liền mười mấy con trên chân đều mặc giày nhỏ, nhìn liền cùng bị chủ nhân cưỡng ép chứng diện meo tinh nhân giống như.

Ghé vào nguyên địa mặc cho sáu cái tiểu la ly kéo tới kéo đi, chờ nó nhìn thấy Hứa Tri Hồ về sau, lập tức liền nhảy lên một cái chít chít huýt dài, mười hai con mắt kép bên trong thế mà còn bao hàm lấy nhiệt lệ, tràn đầy thê lương bất lực đáng thương đau thương, chỉ kém lệ quang doanh doanh nhào lên hô to một tiếng: "Dẫn ta đi, đi cái nào đều tốt, chỉ cần có thể xa xa né tránh. . ."

Ồ! Không đợi nó tới kịp bay lên đâu, tử tử liền ngay tại đằng sau kéo một

phát dây thừng, trực tiếp lại đem nó cho giật trở về: "Không thể, không thể a, tiểu Hồng ngươi không thể cắn người a, không phải liền không có cơm tối ăn nha!"

Giờ này khắc này, trùng vương nội tâm là sụp đổ, vấn đề là nó coi như lại giãy dụa phản kháng cũng vô dụng, sáu cái tiểu la ly tựa như chơi nhà chòi trò chơi, thay nhau cướp ôm nó, cam cam còn lấy ra tỷ tỷ âu yếm son phấn, nhất định phải giúp nó xóa thơm thơm. . .

Đỗ mồ hôi, thật đáng thương sủng vật, Hứa Tri Hồ không đành lòng nhìn thằng quay đầu, chỉ coi mình không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Nhắc tới cũng là kỳ quái, vô luận đối đầu ai cũng là một bộ "Ta chính là mặc xác ngươi" thái độ Huyết Phách phệ hồn trùng vương, thế mà vừa gặp phải sáu cái tiểu la ly liền cùng nhìn thấy trời sinh khắc tinh, thật đúng là có điểm kỳ quái, dù là lúc này trên thân đều bị vẽ đầy mặt trời nhỏ căn phòng, thế mà cũng không dám có bất kỳ phản kháng dấu hiệu.

Tại sao có thể như vậy, Trần sư huynh bọn hắn đồng dạng thấy nghẹn họng nhìn trân trối, thầm nghĩ cái này Huyết Phách âm độc phệ hồn trùng vương coi như lại suy yếu, đó cũng là xếp tại thiên hạ độc trùng bảng thứ bảy mươi ba vị, làm sao đến Hoa sư muội cái này sáu cái yêu sủng tiểu cô nương trong tay, liền biến thành nuôi trong nhà tiểu sủng vật, chẳng lẽ nói Hoa sư muội cái này sáu cái yêu sủng không phải phổ thông nhện tinh?

Đứng quản nguyên nhân, Hứa Tri Hồ ho nhẹ vài tiếng, tranh thủ thời gian trở lại chính đê đi lên: "Kia cái gì, tử tử, các ngươi mới vừa nói, cái này Huyết Phách âm độc phệ hồn. . ."

"Tiểu Hồng!" Tử tử chững chạc đàng hoàng uốn nắn.

"Tốt a, tiểu Hồng. . ." Hứa Tri Hồ chỉ có thể đối Huyết Phách phệ hồn trùng vương yên lặng biểu đạt đồng tình, "Ách, các ngươi mới vừa nói, tiểu Hồng có thể đào đất, liền liền loại này cứng rắn nham thạch cũng có thể đào đến mở?"

"Ừm a!" Tử tử rất tự hào nhô lên nhô lồng ngực, lại đưa tay ở Huyết Phách
phê hồn trùng vương trên đầu vỗ, "Tiểu Hồng, lên!"

"Lão tử một chút đều không muốn lên!"

Huyết Phách phê hồn trùng vương dưới đáy lòng im ắng bi phẫn hò hét.

Nhưng là phản kháng vô dụng, bị sáu cái tiểu la ly cưỡi túm tigm hướng mặt
trước quăng ra, nó ở không trung xoay chuyển choáng đầu hoa mắt, vẫn là đến tê
minh một tiếng, quanh thân hồng quang phun ra nuốt vào co vào lấp lánh, khéo
nói bên trong đột nhiên răng rắc rung động, dọc theo sáu con răng cửa xích huyết
răng nanh.

Cơ hồ ở đồng thời, kim quang lâu thuyền đã mượn đầy trời mây mù yếm hộ,
lặng yên không tiếng động đáp xuống thanh mai cốc bên ngoài, rơi vào một
mảnh khá xa vách đá bên cạnh.

Không đợi lâu thuyền dừng hẳn, sáu cái tiểu la ly liền hoan hô nhảy xuống
thuyền, hào hứng tràn đầy ôm phê hồn trùng vương, vọt thẳng đến vách đá phía
trước, còn cố ý tuyển cứng rắn nhất một khối lớn đá xanh vách đá.

"Đến, tiểu Hồng, ăn!" Tử tử ôm lấy phê hồn trùng vương, một bên nãi thanh
nãi khí chỉ vào đá xanh vách đá, còn vừa không quên quay đầu cho Hứa Tri Hồ
giải thích, "Ca ca, tiểu Hồng thích ăn nhất tảng đá a, làm sao ăn đều ăn không đủ
đâu!"

Ngươi mới thích ăn tảng đá, cả nhà các ngươi đều thích ăn tảng đá, trùng
vương nội tâm tiếp tục sụp đổ tiếp tục nước mắt mục, bất quá vẫn là đến thành
thành thật thật mở ra răng nanh, răng rắc rung động cắn về phía khối kia đá xanh
vách đá.

Nhắc tới cũng là kỳ quái, nguyên bản cứng rắn như sắt đá xanh, đến trong
miệng của nó lại không có chút nào sức chống cự, một lát không đến liền bị
nhấm nuốt thành tinh mịn mảnh đá, thậm chí sau đều không cần phun ra, trực

tiếp liền bị nó có chút phí sức há mồm một nuốt, ừng ực một tiếng nuốt vào, liền nước đều không cần uống một ngụm.

"A..., không hổ là cái gì đều có thể thôn phệ kỳ chung độc trùng!" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn hắn thấy nỗi lòng tôn kính.

Bởi như vậy, có cái này trùng vương, muốn đào móc địa đạo liền trở nên dễ dàng nhiều, bất quá nói đi thì nói lại, đào một đầu địa đạo chí ít cũng cần khai thác mấy tấc nham thạch, nhìn cái này Huyết Phách phệ hồn trùng vương hình thể, suy nghĩ thêm đến lượng cớm ăn của nó. . .

"Sẽ không rồi, tiểu Hồng vĩnh viễn ăn không đủ no nha." Cái tiểu la ly ngược lại là không có chút nào lo lắng, còn cùng một chỗ ngồi xổm xuống, cộng đồng sờ lấp Huyết Phách phệ hồn trùng vương cái đầu nhỏ, "Tiểu Hồng, nơi này có thật nhiều thật nhiều tảng đá, đều là ngươi thích ăn a, hôm nay có thể thêm đồ ăn, vui vẻ sao?"

Vui vẻ mới là lạ, ngươi mở tâm đến thử xem, Huyết Phách phệ hồn trùng vương lệ rơi đầy mặt liều mạng lắc đầu, bóng ma tâm lý đã lớn đến không có cách nào tính toán.

"Ách, vì cái gì ta cảm thấy, nó giống như không phải rất thích ăn tảng đá đáng vẻ?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh thấy rất là đồng tình.

"À không, nó thích ăn rồi!" Tử tử các nàng rất kiên định cho rằng, lại nãi thanh nãi khí chỉ một ngón tay, "Tiểu Hồng, ăn, tỷ tỷ nói, tiểu hài tử không thể kén ăn nha!"

Có thể nói cái gì đâu, đáng thương trùng vương chỉ có thể lệ quang doanh doanh hé miệng, dọc theo cứng rắn đá xanh vách đá, rất xoắn xuýt rất nhức cả trứng tiếp tục gặm a gặm.

Khoan hãy nói, ở nó vất vả gặm ăn dưới, ngắn ngủi sau nửa canh giờ, trên vách đá thế mà liền xuất hiện một đầu có thể dung nạp thường nhân bò vào đi

chặt hẹp thông đạo, mà lại vẫn ở lối mõi canh giờ hơn mười trượng tốc độ, không nhanh không chậm hướng phía thanh mai thung lũng kéo dài xuống quá khứ.

Làm tốt lắm! Thấy cảnh này, một đám Thực Sơn đệ tử lập tức tinh thần đại chấn, bất quá ngay tại mấy người dự định làm trước tiến vào lúc, Trần sư huynh lại đột nhiên đưa tay cản lại: "Chờ một chút, cái thông đạo này quá hẹp hòi, chúng ta từng bước từng bước xếp hàng bò vào đi, không biết muốn leo đến lúc nào, mà lại động tĩnh cũng sẽ quá lớn, nếu như kinh động Ma giáo ngược lại không tốt."

"A..., Trần sư đệ ý của ngươi là, chúng ta chỉ phái một số nhỏ người chui vào, trước nghĩ cách cắt đứt mảnh đất cùng địa mạch liên hệ?" Vân Phàm như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nhưng lại lập tức rất có hào hứng đề nghị, "Cũng tốt, Hoa sư muội khẳng định phải đi, bởi vì chỉ có nàng mới có thể khống chế kia sáu cái yêu sủng, trừ cái đó ra, ta đề nghị để Ninh sư đệ cùng theo đi, hai người bọn họ phối hợp rất ăn ý, lại có ngày xưa ân tình ở, còn có thể thông qua cái này khảo nghiệm kiên định đạo tâm tôi luyện ý chí. . ."

Ít đến, sự tý ngươi chính là muốn nhìn chúng ta bát quái!

Hứa Tri Hồ rất im lặng liều mạng mắt trợn trắng, bất quá cũng không có lý do cự tuyệt: "Tốt a, ta lên liền ta lên, chính là đất này đạo hữu điểm hẹp lại rất tối tăm, muốn đi vào thật đúng là không phải vô cùng. . . Uy uy uy, các ngươi đó là cái gì ánh mắt, ta nhìn, giống như là loại kia sẽ trên mặt đất chặng đường chiếm muội tử tiện nghi người sao?"

"Ngươi không giống, ngươi chính là!" Xích Xích fan cuồng đoàn cùng một chỗ dùng sức gật đầu, Trần sư huynh đều đã rất bi phẫn rút ra trường kiếm, "Hừ hừ, đầu tiên nói trước, Ninh sư đệ ngươi nếu dám trên mặt đất chặng đường thừa cơ chiếm Hoa sư muội tiện nghi. . ."

Uy uy uy, nói xong giữa người và người cơ bản nhất tín nhiệm đâu?

Hứa Tri Hồ cái gì cũng không muốn nói, trực tiếp dẫn đầu chui vào địa đạo, Xích Xích đương nhiên là theo sát phía sau, ngược lại là tử tử các nàng sáu cái đã ở phía trước, mõm năm miệng mười chỉ huy trùng vương tiếp tục gặm tảng đá.

Tốt chổng đở, tốt no bụng, đáng thương trùng vương ăn tảng đá ăn đến sấp trướng chết, gặm một trận ngừng một trận, ngừng một trận gặm một trận, cuối cùng liền tròn vo bụng đều nhanh no bạo, mười hai con mắt kép đều ở phiên nhẫn bạch, hết lần này tới lần khác tử tử còn xuất ra yêu mến nhất ớt xanh phân cho nó: "Üm ừ, tiểu Hồng ngoan, cho ngươi ăn chút ớt xanh làm đồ ăn vặt nha!"

Đậu xanh, các ngươi là mình không thích ăn, cho nên vụn trộm còn dư lại cho ăn nó a!

Hứa Tri Hồ ở phía sau thấy rất im lặng, không biết vì cái gì, đột nhiên liền nghĩ đến lúc trước trong phòng ngủ, kia hai đầu bị đút tới no bạo trắng dã cái bụng tiểu Kim cá . . .

Còn tốt, còn tốt, trùng vương sinh mệnh lực có thể so sánh tiểu Kim cá ương ngạnh nhiều, ở gặm nửa ngày tảng đá cộng thêm ăn một đống ớt xanh súp lơ đưa leo về sau, thế mà còn rất thắn kỵ kiên cường còn sống, thậm chí đã đem địa đạo khai thác đến mấy trăm步 xa.

Sau một khắc, nương theo lấy nó lại lần nữa lệ nóng doanh tròng cắn một cái dưới, phía trước đột nhiên liền có sóng nước từ khe nham thạch khe hở bên trong chảy ra. . .

Vân vân, đừng đào, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, muốn ngăn cản thời điểm đã tới đã không kịp.

Lời còn chưa dứt, buông lỏng tầng nham thạch liền bị xông phá, sóng nước mãnh liệt xông vào địa đạo, trực tiếp đem trùng vương cùng sáu cái tiểu la ly đều ngâm trong nước, cũng may Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, lập tức che tử tử mấy người các nàng miệng nhỏ, ngay sau đó đánh vỡ đồ sụp hơn phân nửa tầng

nham thạch, dọc theo dòng nước hướng lên trên bơi đi.

Sau một lát, mơ hồ cảm giác được phía trên ánh sáng, hăn chậm rãi giảm bớt tốc độ, thận trọng hướng phía mặt nước bơi đi, Xích Xích toàn thân ướt đẫm theo sát phía sau, vẫn không quên hào hứng cầm kia hai thanh tám lăng hoa mai chùy, chỉ chờ bị Ma giáo phát hiện liền muốn rất có xúc cảm động lần động lần đánh chuột đất. . .

Đừng xúc động, đừng xúc động a, Hứa Tri Hồ ở trong lòng mặc niệm, lại rất cẩn thận chậm chạp nỗi lên mặt nước, vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, chờ hăn thấy rõ chung quanh cảnh tượng về sau, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy cổ quái ngạc nhiên im lặng —

"Ách, đợi lát nữa, chúng ta sẽ không phải trực tiếp đào trở lại Thục Sơn đi?"

onvert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 95: Misaka Em Gái

095 Misaka em gái

Ách, chúng ta sẽ không phải trực tiếp đào trở lại Thục Sơn đi?

Ở vất vả đào thông dài dăng đặc địa đạo, đồng thời thận trọng từ dưới nước trồi lên lúc, vừa mới chui vào hai người liên quan sáu cái tiểu la ly, đột nhiên đều có loại trong hoảng hốt trở lại Thục Sơn kỳ quái ảo giác.

Sở dĩ sẽ có loại này kỳ quái ảo giác, không phải là bởi vì đừng, mà là bởi vì lúc này giờ phút này, bọn hắn chính bản thân ở vào một cái phương viên mây chục trượng lạnh lùng trong ao, mà từ nơi này ao nước góc độ hướng bốn phía nhìn lại, đập vào mi mắt, là mênh mông vô bờ rộng lớn dưới mặt đất động rộng rãi, cùng bờ neo ở trong động đá vôi lấy ngàn mà tính lít nha lít nhít cỡ nhỏ tiên hạm...

Không sai, không nhìn lầm, chính là tiên hạm!

Trên thực tế, cái này dưới mặt đất động rộng rãi đã rất rộng lớn, nhưng lít nha lít nhít lấy ngàn mà tính tiên hạm, vẫn là như cá mòi đồ hộp, đem nơi này toàn bộ nhét tràn đầy.

Càng thêm cổ quái chính là, những này tiên hạm ngoại hình giống nhau như đúc, tất cả đều là loại kia tiết Đoan Ngọ phổ biến kim quang thuyền rồng, long đầu vươn người hai hàng dài mái chèo, thân thuyền bên trên còn mạ vàng vẽ sắc vẽ lấy sinh động như thật Kim Long, mới tinh đến thậm chí đều có thể nghe được tiên mộc phát ra mùi thơm ngát hương vị...

"Đây, đây là tình huống như thế nào?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội thấy ngạc nhiên im lặng, liếc nhìn nhau, đều có thể phát giác được trong mắt đối phương hoang mang cùng kinh ngạc.

Chúng ta có phải hay không hoa mắt, nơi này rõ ràng là Ma giáo mật tổ, vì sao lại có nhiều như vậy Thục Sơn tiên hạm, mà lại cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, Thục Sơn đã từng luyện chế qua nhiều như vậy thuyền rồng, phải biết một hơi luyện chế nhiều như vậy tiên hạm, cần có tài nguyên. . .

Trong chốc lát, không đợi bọn hắn kịp phản ứng, nơi xa đột nhiên truyền đến tạp nhợp tiếng bước chân.

Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, trong lúc vội vã duy nhất có thể làm, chính là mang theo Xích tỷ muội cùng tử tú các nàng một lần nữa nhảy trở lại trong ao, trên thực tế, lúc này trong ao ao nước cơ hồ đã bị sắp xếp làm, chỉ cần tiến đến Ma giáo giáo chúng hơi tới gần một điểm, lập tức liền có thể phát hiện dị thường.

Cũng may kia tạp nhợp tiếng bước chân cũng không dừng lại, mà là trực tiếp từ đằng xa trong động đá vôi xuyên qua, bởi vì lòng đất trong động đá vôi phá lệ yên tĩnh, cho nên còn có thể mơ hồ nghe được mấy cái kia Ma giáo giáo chúng trò chuyện âm thanh ——

"A..., từ Hải Thiên cung bên kia đưa tới tiên tài tài nguyên, nhất định phải nắm chặt thời gian trang thuyền đưa đến lão tổ nơi đó đi, phải biết luyện hạm sự tình, là lão tổ hiện tại coi trọng nhất, tuyệt đối không thể trì hoãn!"

"Được, mấy ngày nay Hải Thiên cung đưa tới tiên tài tài nguyên hơi ít, ta sẽ nắm chặt thời gian thúc bọn họ, bất quá bây giờ có cái khó giải quyết vẫn đẽ, lão tổ bên kia đưa đến chúng ta nơi này loại kém vứt bỏ tiên hạm, sắp đem động rộng rãi tràn đầy, kế tiếp nên làm cái gì?"

"Trước đặt vào, lão tổ cố ý đã phân phó, những này tiên hạm thuyền rồng mặc dù là tàn thứ phẩm, nhưng chỉ cần dùng đến tốt cũng có thể phát huy tác

dụng, tỉ như cái nào nhặt cho chúng nó lắp đặt Viêm Ma bạo liệt giản, cùng một chỗ chạy đến Thục Sơn đi, những cái kia Thục Sơn chó săn mới nhìn phía dưới, khẳng định sẽ coi là đây là bọn hắn tiên hạm, đến lúc đó. . ."

Nói đến chỗ cao hứng, mấy cái này Ma giáo giáo chúng cùng một chỗ ồn ào cười to, cứ như vậy không có chút nào phát giác chuyển qua động rộng rãi, xa xa còn có thể nghe được cái nào đó gia hỏa bồi thêm một câu: "Đúng rồi, nghe nói Thục Sơn gần nhất có vị đệ tử mới mỹ mạo vô song kiều diễm tuyệt luân, oanh động toàn bộ Thục Sơn khuynh đảo vô số người, chờ lão tổ đánh vỡ Thục Sơn về sau, ta nhất định phải. . ."

Muốn cái đầu của ngươi, Xích tỷ muội dũng dũng sát khí quơ tám lăng hoa mai chùy, vừa muốn đi ra đem tên hồn đản kia cho đánh chuột đất, còn tốt Hứa Tri Hồ kịp thời ngăn lại: "Đừng làm rộn, Xích Xích ngươi hắn là cảm thấy tự hào a, từ một loại nào đó góc độ đi lên nói, cái này chứng minh Ma giáo Xích Xích hội fan hâm mộ cũng gần thành dựng lên!"

Hừ hừ, Xích tỷ muội cuối cùng tâm tình tốt một chút, lại lấy ra trang hộp bồ bồ bị ao nước làm tiêu đạm trang, sau đó chính mỹ mỹ đứng trước tấm gương chiếu thời điểm, đột nhiên rất kinh ngạc trợn to mắt hạnh: "A, đợi lát nữa, vừa mới những tên kia có ý tứ là, Ma giáo đã có thể giống như Thục Sơn luyện chế tiên hạm rồi?"

Giảng thật, ta liền thích ngươi loại này xuân manh đáng vè!

Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng nhìn nàng: "Không sai, nếu như những tên kia không phải đang khoác lác, như vậy Lục Bào lão tổ cùng Ma giáo chí ít nắm giữ một bộ phận luyện chế tiên hạm pháp môn, mà chúng ta nhìn thấy những này thuyền rồng, chính là bọn hắn thống nhất luyện chế ra đến tận thứ phẩm."

"Thế nào, làm sao có thể?" Xích tỷ muội khó có thể tin mở to hai mắt, mờ mịt chậm rãi quay đầu, nhìn xem chung quanh những cái kia giống nhau như đúc

phảng phất từ dây chuyền sản xuất bên trên đại lượng luyện chế ra đến kim quang thuyền rồng.

"Ta cũng cảm thấy rất khó tin tưởng, nhưng sự thật liền bày ở trước mắt." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, nhìn Thục Sơn thật phải có phiền toái.

"Thế nhưng là, thế nhưng là . . ." Xích tỷ muội vẫn cảm thấy khó có thể tin, nhin không được thận trọng vươn tay, muốn đi sờ khoảng cách gần nhất một chiếc kim quang thuyền rồng, "Nhưng vẫn đề là, luyện chế tiên hạm pháp môn, không phải Thục Sơn bí mật lớn nhất sao, Ma giáo lại là làm thế nào chiếm được. . ."

Răng rắc! Nàng chưa kịp ngón tay chạm tới thuyền rồng mạn thuyền, chiếc này kim quang thuyền rồng đột nhiên liền khẽ run lên!

Cái gì, Xích tỷ muội giật nảy cả mình, cơ hồ là theo bản năng giơ lên tám lăng hoa mai chùy, nhưng ngay tại nàng đập xuống trước đó. . .

Im ắng lại không có hơi thở, màu trắng bạc sương khói mông lung, tòng long thuyền thể khe hở bên trong chậm rãi bay ra, nhưng lại rất nhanh ở thon dài thuyền mái chèo bên trên ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một cái ghim song đuôi ngựa thân ảnh kiều tiếu. . .

"Đây là, kim quang thuyền rồng hạm linh?" Hứa Tri Hồ chính đem tử tử các nàng bảo hộ tại sau lưng, thấy cảnh này không khỏi có chút ngạc nhiên.

Lờ mờ động rông rãi ánh sáng nhạt bên trong, đứng tại thuyền rồng mạn thuyền bên nhô nhẫn xinh xắn thiếu nữ, nhìn qua cũng liền so tử tử các nàng hơi lớn một chút, màu trắng bạc váy phủ lấy lông dê áo lót nhỏ, hài nhi mập manh manh khuôn mặt nhỏ, mang theo hai cái ngọt ngào lúm đồng tiền, song đuôi ngựa trong gió rất có tiết tấu diêu a diêu, thanh tịnh con mắt trọn trừng lên, trong ngực còn rất âu yếm giống như ôm một thanh thuyền mái chèo. . .

Nói thật, Xích tỷ muội lúc đầu đều dự định đập xuống, thế nhưng là chờ thấy rõ cái này hạm nương thiếu nữ manh manh bộ dáng về sau, thế mà đều không đành lòng ra tay, ngược lại tiến lên một bước, chăm chú che đổi phượng miệng nhỏ, khẽ quát một tiếng: "A..., đừng lên tiếng, nghe lời, ta sẽ không tổn thương ngươi!"

Hoàn toàn không có phản ứng, bị nàng bắt cóc song đuôi ngựa hạm nương thiếu nữ, cứ như vậy mang theo ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, chậm rãi ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn Xích tỷ muội, trong đôi mắt thật to tràn đầy ngọt ngào ý cười, đã không có kinh ngạc, cũng không có sợ hãi, thật giống như căn bản không có ý thức được mình bị ép buộc giống như.

Ách, Xích tỷ muội không khỏi ngạc nhiên im lặng: "Ngươi, ngươi không sợ sao?"

Nàng chưa kịp hỏi xong, nhẹ nhàng tiếng tạch tách, liền đã liên tục không ngừng từ bốn phía truyền đến, toàn bộ dưới mặt đất động đá vôi bên trong hơn ngàn chiếc kim quang thuyền rồng, vậy mà đều tại lúc này nếu có cảm ứng giống như khẽ run lên.

Sau một khắc, vô số màu trắng bạc sương mù, từ mỗi một chiếc kim quang thuyền rồng bên trong chậm rãi lan tràn ra, sau đó lại rất nhanh ngưng tụ thành hơn ngàn cái nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu hạm nương thiếu nữ —

Mỗi một cái hạm nương thiếu nữ dung mạo dáng người đều giống nhau như đúc, đồng dạng hài nhi mập manh manh khuôn mặt nhỏ, đồng dạng ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, đồng dạng búm tóc đuôi ngựa diêu a diêu, thậm chí liên y lấp đều giống nhau như đúc, tất cả đều là màu trắng bạc váy phủ lấp lóp dê áo lót nhỏ, trong ngực cũng đều ôm một cây âu yếm thuyền mái chèo. . .

Trọn mắt hốc mồm a, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc mắt nhìn qua, nhìn xem hơn ngàn cái hoàn toàn giống nhau như đúc hạm nương thiếu nữ, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, ách, nói thật, cho tới nay, tử tử các nàng cái này sáu cái

giống nhau như đúc tiểu la ly, liền đã đủ làm người ta giật mình, hiện tại thế mà xuất hiện hơn ngàn cái hoàn toàn giống nhau?

"Gặp, gặp quý!" Xích tỷ muội thấy hai mắt đăm đăm, nhịn không được cúi đầu nhìn xem còn bị mình che miệng cái kia hạm nương thiếu nữ, cái sau thế mà từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ đều chưa từng thay đổi tư thế, một mực mở to mắt to ngẩng đầu, duy trì nụ cười ngọt ngào.

"Có chút, có điểm gì là lạ?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Trên thực tế, chỉ cần cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện ở đây những này nhỏ nhắn xinh xắn hạm nương, tất cả đều giống như là không phản ứng chút nào người gõ, đối với ngoại giới căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, liền liền các nàng loại kia ngọt ngào đến có thể hòa tan người nội tâm lúm đồng tiền tiểu dung, cũng giống là bản năng trời sinh phản ứng.

"Chờ một chút, chẳng lẽ nói, đây chính là các nàng bị cho răng là tàn thứ phẩm nguyên nhân?" Xích tỷ muội rất nhanh liền kịp phản ứng, lại lập tức vươn tay, tại cái kia hạm nương thiếu nữ trước mắt lung lay.

Quả nhiên, dù là nhìn thấy một cái tay ở đối với mình trước mắt lúc ẩn lúc hiện, cái này tiểu cô lạnh vẫn như cũ mở to hai mắt, duy trì ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, thật giống như cái gì cũng không thấy.

Thật sự chính là a! Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc nhìn nhau, kinh ngạc sau khi, đột nhiên lại cảm thấy có chút không đành lòng.

Có lầm hay không, nhiều như vậy đáng yêu ngọt ngào nhỏ nhắn xinh xắn nữ hài tử, rõ ràng mạnh mẽ chỉ dựa vào mạnh mẽ có thể nhẹ nhõm chinh phục thế giới, lại vẫn cứ đều có trời sinh thiếu hụt như là được bệnh tự kỷ, cái này thật sự là, thật sự là . .

Tốt a, không biết nên hình dung như thế nào, Hứa Tri Hồ tâm tình phức tạp

thở dài, lại lôi kéo Xích tỷ muội: "Không có cách, thời gian có hạn, chúng ta trước nǎm chặt thời gian đi tìm tới địa mạch, sau đó lại... Tử tử, không thể đụng các nàng nha!"

May mắn mà có nhắc nhở của hắn, Xích tỷ muội mau đem sáu cái tiểu la ly kéo lại, tử tử còn rất hiểu kì nhìn xem cái kia hạm nương thiếu nữ, rất muốn đưa tay dây vào nàng lúm đồng tiền nhỏ: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, các nàng vì cái gì dáng dấp giống nhau như đúc nha?"

"Về sau lại cho các ngươi giải thích nha!" Hứa Tri Hồ sờ sờ tử tử cái đầu nhỏ, ra hiệu Xích tỷ muội mang tốt các nàng sáu cái, sau đó ngay tại trước dẫn đạo, từ ngàn đầu thuyền rồng ở giữa thông đạo xuyên qua, thận trọng hướng động rộng rãi sáng người chồ sờ qua đi.

Không có bất kỳ cái gì ngăn cản bọn hắn ý tứ, hơn ngàn cái ngọt ngào nhỏ hạm nương vẫn như cũ đứng tại trên thuyền rồng, duy trì ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, ôm âu yếm thuyền mái chèo, con mắt lớn không chớp lấy một cái nhìn xem bọn hắn...

Nói thật, bị cái này hàng ngàn tấm giống nhau như đúc khuôn mặt nhìn chăm chú lên, Hứa Tri Hồ cảm thấy áp lực rất lớn, cái trán đều đang không ngừng đổ mồ hôi lạnh, nhịn không được hít một hơi thật sâu: "Tốt a, vì cái gì ta đột nhiên nghĩ đến... Ách, Misaka em gái?"

"Misaka em gái, đó là ai?" Xích tỷ muội cũng rất có áp lực, nhưng là nghe nói như thế vẫn là không nhịn được hiểu kì đặt câu hỏi.

"Cái này sao..." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, "Có rảnh ta dùng bút ký thả cho ngươi xem, bất quá ở trước đó, chúng ta trước tiên cần phải tìm tới... A..., đó chính là địa mạch sao?"

Không sai, ngay một khắc này, khi bọn hắn vòng qua hơn phân nửa thuyền rồng trận liệt về sau, liền thấy phía trước cách đó không xa động rộng rãi phía trên, ở quỷ phủ thần công phức tạp mạo ở giữa, treo ngược nước cờ một trăm cái

thanh quang lấp lánh kì lạ thạch nhũ, hơn nữa còn tạo thành như là pháp trận giống như danh sách.

"Chính là cái này!" Xích tỷ muội ngẩng đầu nhìn lại, lập tức vui mừng quá đỗi, liền muốn quơ tám lăng hoa mai chùy xông đi lên.

"Đợi lát nữa, ngươi biết làm sao phá giải sao?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian kéo nàng lại.

"Đơn giản a, đem cái này mấy trăm cây thạch nhũ tất cả đều nện đứt là được rồi." Xích tỷ muội đã tính trước, biểu hiện luân gia tám lăng hoa mai chùy đã đói khát khó nhịn.

"Tốt a, vậy ngươi động tác muôn rãnh nhanh nha." Hứa Tri Hồ rất im lặng lui lại mấy bước, thuận tay từ trong ngực xuất ra tấm kia Vân Phàm cho đưa tin phù chú, "Ngươi bên này vừa động thủ, ta liền lập tức thông tri bên ngoài, sau đó Trần sư huynh bọn hắn liền sẽ xông tới tiếp ứng."

Biết, biết, Xích tỷ muội đã rất hưng phấn phun ra tơ nhện, trực tiếp mượn lực nhảy lên một cái, tám lăng hoa mai nện vào trong không khí xet qua một đạo bạo lực đường vòng cung, liền muôn gào thét rung động đánh tới hướng. . .

Âm! Tiếng vang lạnh lanh, đột nhiên quanh quần ở yên tĩnh trong động đá vôi.

Cái gì, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội ngắn người, cơ hồ là vô ý thức cùng nhau quay đầu.

Liền tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, khoảng cách gần nhất đầu kia kim quang trên thuyền rồng, nguyên bản không phản ứng chút nào đáng yêu hạm nương thiếu nữ, đột nhiên đột nhiên không có dấu hiệu nào buông ra thuyền mái chèo, mặc cho nó trùng điệp nện ở mạn thuyền bên trên, phát ra thanh thúy hồi âm.

Sau một khắc, nương theo lấp thanh thủy hồi âm, nàng đột nhiên mang theo ngọt ngào tiểu dung, chậm rãi giang hai cánh tay, hướng phía Hứa Tri Hồ làm cái muốn ôm một cái tư thế, sau đó lần đầu tiên trong đời phát ra non nớt thanh âm

"Ôm. . . Ôm một cái. . ."

Phốc, Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, chính treo ở thạch nhũ bên trên lắc lư Xích tỷ muội, kém chút mất đi cân bằng ngã xuống, đợi lát nữa, đợi lát nữa, cái này ngốc nữu vừa rồi muốn ngươi làm cái gì tới?

"Ôm. . . Ôm một cái. . ."

Mơ hồ không rõ thở nhẹ, hạm nương thiếu nữ lại lần nữa lặp lại một lần, vẫn như cũ mang theo làm cho không người nào có thể cự tuyệt ngọt ngào tiểu dung, cơ hồ trong nháy mắt này, hơn ngàn chiếc kim quang trên thuyền rồng tất cả hạm nương thiếu nữ, đều giống nhau như đúc giang hai cánh tay, hướng phía Hứa Tri Hồ trăm miệng một lời thở nhẹ một tiếng —

"Ôm. . . Ôm một cái. . ."

Thanh âm của một người rất yếu ớt, nhưng hơn ngàn cái thanh âm đồng thời thở nhẹ, lại tại giờ phút này hội tụ thành như bài sơn đảo hải tiếng gầm, chấn động toàn bộ dưới mặt đất động rộng rãi đều tại kịch liệt chấn động, dư âm càng là như là hồng chung trống to oanh minh, từ trong động đá vôi gào thét xông ra!

Đậu xanh, Hứa Tri Hồ trong kinh ngạc, bỗng nhiên biến sắc, không xong, này lại kinh động. . .

Oanh! Trong chốc lát, cách đó không xa vách đá chia năm xẻ bảy, sôi trào mãnh liệt đen nhánh ma khí nộ trào bên trong, trên trăm tên dữ tợn hung ác Ma giáo luyện khí sĩ, như là triều dâng sóng lớn giống như xông vào động rộng rãi.

Ta liền biết, ta liền biết sẽ là dạng này, Hứa Tri Hồ rất im lặng vỗ vỗ cái trán,

Xích tỳ muội ngạc nhiên im lặng cuống quít nhảy xuống, tranh thủ thời gian trước tiên đem tử tử các nàng sáu cái bảo hộ tại sau lưng.

Hỗn loạn tưng bừng bên trong, chỉ có kia hơn ngàn cái giống nhau như đúc hạm nương thiếu nữ, vẫn rất chỉnh tề giang hai cánh tay, ngọt ngào vô tội mang theo lúm đồng tiền, trăm miệng một lời thanh thúy tái diễn ——

"Ôm... Ôm một cái..."

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 96: Phần Oa Thuật

096 Phần oa thuật

Bị yêu cầu ôm một cái là cảm giác gì?

Dù sao Hứa Tri Hồ hiện tại cảm giác là, ta cũng không ngại cùng hơn một ngàn cái mạnh manh muội tử ôm, bất quá vẫn đề là, thân ái các người có thể phân cái thời gian cùng trường hợp sao?

Nói cái gì đều vô dụng, giờ này khắc này, bị kinh động trên trăm tên Ma giáo luyện khí sĩ, đã sớm như đèn nghịt như thủy triều tràn vào dưới mặt đất trong động đá vôi, lít nha lít nhít phi kiếm pháp khí lóng lánh băng lanh quang mang, đồng thời xa xa chỉ hướng từ cổ vô thân Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội bọn hắn, chỉ chờ ra lệnh một tiếng liền muốn biểu diễn như thế nào chế tác ớt xanh thịt băm.

Đáng chết, Xích tỷ muội hơi biến sắc, cuồng quít đem tử tử các nàng đô hộ tại sau lưng, rồi ren bên trong vẫn không quên rút sạch quay đầu hỏi: "Đợi lát nữa, biết hổ, ngươi cùng những cái kia ngốc nữu đến cùng là quan hệ như thế nào?"

Hiện tại là hỏi cái này thời điểm sao, Hứa Tri Hồ rất im lặng mở ra hai tay, đón phía trước kia hàng trăm tấm dữ tợn hung ác khuôn mặt, chững chạc đàng hoàng giải thích tình huống: "Khụ khụ, kia cái gì, ta nói ta là tới mua vé tham quan địa mạch, các ngươi tin sao?"

Thư liền kì quái, trên trăm tên Ma giáo luyện khí sĩ cười lạnh chậm rãi vây quanh, dẫn đầu hắc điểm giáo sứ toàn thân đều bao phủ ở đen nhánh hỏa điểm

bên trong, bạch cốt khô gầy ma trảo có chút đóng mở, phát ra khiến người rùng mình crắc âm thanh: "Tiểu tử, sắp chết đến nơi còn đang nói nhảm, có chút ý tứ, là cái gì để ngươi cảm thấy, có thể tuỳ tiện cắt đứt địa mạch phá chúng ta Ngũ Âm khóa khí trận?"

"Ây... Nhân phẩm?" Hứa Tri Hồ thận trọng hỏi lại, sau đó thừa dịp đổi phương ngạc nhiên im lặng một nháy mắt, tranh thủ thời gian thành thật thật giơ tay lên, "Tốt a, chỉ đùa một chút, chỉ là chỉ đùa một chút, kỳ thật... Xích Xích!"

Tâm hữu linh tê, căn bản không cần nhắc nhở!

Trong chốc lát, nhìn như đang chậm rãi lui lại Xích tỷ muội, đột nhiên lay động thân thể, khớp xương loạn hướng hồng quang tràn ngập!

Trong chốc lát, nguyên bản lờ mờ trong động đá vôi cường quang lấp lánh, đâm vào những cái kia Ma giáo luyện khí sĩ tất cả đều mở mắt không ra, mà chính là bắt lấy cái này duy nhất cơ hội, tử tử các nàng sáu cái đột nhiên cùng nhau thở nhẹ, hóa thành cam vàng lục thanh xanh tím lục sắc quang cầu, gào thét bay lên không đánh tới.

Sau một khắc, ngay tại cái này mãnh liệt như nước thủy triều thất thải quang mang bên trong, Xích tỷ muội trực tiếp chuyển hóa thành bảy thủ mười bốn cánh tay nhện yêu thân, bảy Trương Ngọc Dung cùng nhau mắt hạnh trợn lên, phun ra già thiên tế địa tơ nhện lưới, mười bốn đầu cánh tay ngọc không ngừng gào thét xoay tròn, quơ tám lăng hoa mai chùy, ngân bạch tơ nhện roi, năm chuôi dao phay tổ, trói tiên con chuột tuyến, lục mục trang điểm kính, bạo vũ lê hoa máy móc bàn phím...

Tốt a, đối diện Ma giáo luyện khí sĩ nhóm, lúc này mới miễn cưỡng từ cường quang bên trong khôi phục lại, chờ vừa mở mắt nhìn thấy họa phong quý dị như vậy tràng diện, đột nhiên có chút mờ mịt thất thần: "Ách, cái này. . ."

Ngươi đây cái đầu! Xích tỷ muội đã sớm dǎng dǎng sát khí, như là màu đỏ

gió lốc giống như càn quét đi lên, tám lăng hoa mai chùy ngân bạch tơ nhện roi năm chuôi dao phay tổ cái gì, như là triều dâng sóng lớn mãnh liệt càn quét, trực tiếp nuốt sống phương viên mấy chục trượng!

Làm tốt lắm, yêu ngươi chết mất!

Hứa Tri Hồ ở phía sau liền chút ba mươi hai cái tán, thuận tay rút ra kim quang lóng lánh bản bút ký, ngay tại vựa ve chai bên trong ngắn người Tiếu Thiến nhô ra màn hình, vẫn không rõ tình trạng tới âm thanh "Bốp", âm nhạc máy chiếu phim lập tức đại phóng thần khúc!

Tốt a, lần này không phải « ngũ hoàn chi ca », mà là đổi thành kia thủ nghe nhiều nên thuộc « thanh xuân tu luyện sổ tay »: " Tay trái tay phải một cái động tác chậm, tay phải tay trái động tác chậm phát lại, bài hát này cho ngươi vui vẻ, ngươi có hay không yêu ta..."

Ân, yêu là không có, bất quá bị lớn nhất âm lượng sóng âm oanh minh bao phủ, chính gầm lên rút ra phi kiếm pháp khí Ma giáo giáo chúng, đột nhiên đã cảm thấy hâm sâu vũng bùn, toàn thân cứng ngắc ngay cả động tác đều trở nên chậm chạp.

Đứng mũi chịu sào vị kia hắc diễm giáo sứ mạo hiểm cúi đầu, miễn cưỡng tránh khỏi Xích tỳ muội tám lăng hoa mai chùy quét ngang, chờ hắn đầu đầy mồ hôi lạnh đảo mắt nhìn lại, nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang từ vùng núi trong bọc móc ra tròn vo nỗi cơm điện lúc, đột nhiên quá sợ hãi: "Không, ngăn lại kia..."

Không còn kịp rồi!

Hứa Tri Hồ đã sớm dùng sức quăng ra, Oa Oa lóng lánh tăng vọt thanh quang, gào thét bay lên không dâng lên mấy chục trượng, trực tiếp vọt tới động rộng rãi đỉnh chóp mấy trăm cây địa mạch thạch nhũ!

Phanh phanh phanh, liên tục tiếng va đập bên trong, chí ít có hai ba mươi cây thạch nhũ bị tận gốc đụng nát, đại lượng địa mạch linh khí lập tức tiết ra, Xích tỳ

muội ở hồn chiến trong đám người ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi vui mừng quá đỗi: "Làm được phiêu... Ách?"

Lời còn chưa dứt, nụ cười của nàng đột nhiên liền đọng lại!

Ngoài dự liệu, thạch nhũ quả thật bị đụng nát, địa mạch linh khí cũng xác thực tiết ra, nhưng mà toàn bộ dưới mặt đất động rộng rãi như cũ không nhúc nhích tí nào, khóa lại bốn phía Ngũ Âm khóa khí trận vẫn ở vận hành bình thường.

"Ngu xuẩn!" Vừa mới còn ra vẻ kinh hoảng hắc diễm giáo sứ, bỗng nhiên dữ tợn cười lạnh, quanh thân hắc diễm hừng hực sôi trào hung ác bổ nhào đi lên, "Lão tổ thần cơ diệu toán, đã sớm ngờ tới sẽ có người tới cắt đứt địa mạch, các ngươi sợ là không nghĩ tới đi, cái chuông này nhũ thạch đúng là địa mạch chỗ, nhưng muốn cắt đứt nó, trừ phi một hơi đánh nát tất cả thạch nhũ, nếu không..."

Nếu không như thế nào, cũng không cần giải thích, bởi vì ngay tại cái này trong chốc lát, những cái kia vừa mới bị Oa Oa đánh nát thạch nhũ, lại tại nồng đậm linh khí bổ sung dưới, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chậm rãi mọc ra.

Cơ hồ ở đồng thời, kịp phản ứng Ma giáo giáo chúng sớm đã gầm thét một tiếng, mấy chục tấm khói đen mờ mịt huyết sắc lướt, đồng thời như đầy trời mây đen giống như đằng không mà lên, không chỉ có đem trọn phiến thạch nhũ Lâm Bảo bảo hộ ở bên trong, càng thuận thế hung tợn nắm chặt, tương lai không kịp chạy trốn Oa Oa trực tiếp dừng ở giữa không trung.

Không xong, Xích tỷ muội sắc mặt đại biến, tám lăng hoa mai chùy gào thét quét ngang, ngạnh sinh sinh đánh lui chung quanh Ma giáo giáo chúng!

Trong chốc lát, nàng dựa thế lăng không nhảy lùi lại, lảo đảo rơi vào Hứa Tri Hồ trước người, ngay sau đó cuống quít há miệng phun một cái, mảng lớn màu trắng bạc tơ nhện lập tức mãnh liệt bắn ra, đón gió hóa thành một tầng lại một tầng mạng nhện.

Cơ hồ ở đồng thời, hắc diễm phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét mà tới, như là bão tố đánh vào trên lưỡi nhện, Xích tỷ muội bị oanh kích đến khóc miệng chảy máu, nhưng vẫn là không ngừng phun ra tơ nhện, duy trì lấy bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ mạng nhện.

Cũng may giờ khắc này, Hứa Tri Hồ liên tục thôi động bản bút ký, Tiểu Thiến đem hết toàn lực phát hìn « thanh xuân tu luyện số tay », cuối cùng mượn nhờ sóng âm mãnh liệt khuếch tán, miễn cưỡng để những cái kia Ma giáo luyện khí sĩ động tác trở nên chậm chạp rất nhiều.

Ngược lại là náo ra động tĩnh lớn như vậy, chung quanh kia hơn ngàn đầu trên thuyền rồng hạm linh thiếu nữ, vẫn như cũ duy trì ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, cùng một chỗ mở to hai mắt nhìn trước mắt cục diện hỗn loạn, liền liền phi kiếm pháp khí từ gương mặt bên cạnh mạo hiểm bắn qua, cũng không có thể hiện ra bất luận cái gì hoảng sợ sợ hãi biểu lộ.

"Rất tốt, ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi có thể chống đỡ bao lâu?" Hắc diễm giáo sứ nhẹ răng cười một tiếng, nhưng lại mặt mũi tràn đầy âm độc nheo mắt lại, nhìn về phía giữa không trung vẫn ở đen nhánh lưới bên trong giãy dụa Oa Oa, "Chư vị, không cần để ý hai cái này tiểu bối, trước cho bản tôn diệt sát kia cổ quái khí linh!"

"Uy uy uy, đâu có chuyện gì liên quan tới ta a?" Năm cũng trúng đạn Oa Oa, tranh thủ thời gian thất kinh kêu la, "Đừng như vậy, nhà ta chính là cái nồi cơm điện có được hay không, vẫn là cái kinh đồng mua..."

Kháng nghị vô hiệu, trên trăm tên Ma giáo luyện khí sĩ sớm đã dử tợn cười lạnh, thôi động phi kiếm pháp khí gào thét bắn ra!

Phô thiên cái địa hắc mang oanh kích dưới, đáng thương Oa Oa lập tức biến thành bia sống, toàn thân cháy đen dòng điện lấp lánh, chỉ có thể hoảng sợ liều mạng cầu cứu: "Lão đại, lão đại, cứu ta!"

"Oa Oa, chịu đựng!" Hứa Tri Hồ lúc này còn giơ bản bút ký đau khổ chèo

chỗng, coi như muốn hướng về phía trước bước một bước đều làm không được.

"Ai cũng cứu không được các ngươi!" Hắc diễm giáo sứ hài lòng cười gǎn, bạch cốt ma trảo lại lần nữa trùng điệp oanh ra, mang theo nhiệt độ nóng rực kinh khủng hắc diễm, trùng điệp đánh vào Oa Oa nắp nồi bên trên.

"Cứu mạng! Cứu mạng!" Oa Oa toàn thân run rẩy, ở cái này vô tận hắc mang oanh kích bên trong phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn, "Lão đại, cứu ta, ta thật không tiếp tục kiên trì được."

"Không!" Hứa Tri Hồ sắc mặt đại biến, lại chỉ có thể trợ mắt nhìn một màn này, "Oa Oa, đừng quản chúng ta, ngươi đi trước!"

"Ta, ta, ta không thể đi, ta phải bồi lão đại các ngươi!"

"Không, ngươi đi trước, nghĩ biện pháp đi tìm cứu binh!"

"Nhưng, thế nhưng là, thế nhưng là ta... Không!"

"Oa Oa!"

"Lão đại!"

"Oa Oa!"

"Lão đại!"

"Oa..." Hứa Tri Hồ bi phẫn kinh hô đến một nửa, đột nhiên dừng lại, mặt mũi tràn đầy cổ quái ho nhẹ vài tiếng, "Kia cái gì, bi tình hí không sai biệt lắm là đủ rồi a, ta muốn thật treo ở nơi này, ngươi liền không có « Naruto » nhỉ."

Ách, cái gì, tình huống như thế nào?

Hắc diễm giáo sứ đang muốn lại lần nữa nhe răng cười oanh ra, nghe nói như thế đột nhiên khẽ giật mình, bên cạnh một đám Ma giáo luyện khí sĩ càng là trợn

mắt hốc mồm.

Sau một khắc, liền tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, nhìn qua ngay tại gian nan giãy dụa Oa Oa, đột nhiên liền rất mất hứng thở dài: "Tốt a, tốt a, lão đại ngươi thật một điểm tình thú đều không có, nếu là như vậy.."

Trong chốc lát, ngay tại tất cả mọi người ngốc trệ trong ánh mắt, cái tên này vãy mà lung la lung lay, giống trường kình nuốt nước giống như hít sâu một hơi: "A ha ha ha, các ngươi những này cặn bã, tất cả đều nhìn kỹ, liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, bản oa từ « Naruto » bên trong học được..."

Quỷ mới biết cái gì là hỏa ảnh ninja, nhưng là trong chớp mắt, hắc điểm giáo sứ đột nhiên có loại cảm giác rợn cả tóc gáy, cơ hồ là theo bản năng nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên quơ hắc điểm lợi trảo bay lên không đánh tới: "Đồ khốn, cho ta..."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, hô to khẩu hiệu Oa Oa đã răng rắc mở ra nắp nồi, vô cùng vô tận loá mắt thanh quang phảng phất triều dâng sóng lớn, trong nháy mắt này nuốt sống toàn bộ dưới mặt đất động rộng rãi —

"Nhìn nhà ta, ninja phân thân... Không đúng, là ninja phân oa thuật!"

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 97: Hỏa Ảnh Nhẫn Oa

097 Hỏa ảnh nhẫn oa

Mờ nhạt dưới mặt đất trong động đá vôi, dày đặc như rừng hơn ngàn đầu thuyền rồng ở giữa, nguyên bản oanh minh gào thét chiến trường, đột nhiên trong nháy mắt này, lâm vào quỷ dị yên tĩnh!

Nhưng chỉ vỏn vẹn vài giây sau, nương theo lấp loá mắt thanh quang bỗng nhiên tăng vọt, giữa không trung Oa Oa đột nhiên hít sâu một hơi, dương dương đắc ý hô to một tiếng ——

"A ha ha ha, hỏa ảnh nhẫn oa chi... Nhẫn giả phân oa thuật!"

Phanh phanh phanh, phanh phanh phanh, nương theo lấp cổ quái tiếng hô khẩu hiệu, nó tròn vo oa thân bỗng nhiên thịt chặt, nhưng lại không có dấu hiệu nào nổ tung, ngay sau đó đón gió nhoáng một cái, hóa thành tinh ra hàng trăm nỗi cơm điện hư ảnh, mang theo lấp loá mắt thanh quang gào thét tứ tán ra!

Mỗi một cái phân hoá ra nỗi cơm điện phân thân, đều cột biểu tượng ninja thân phận màu đen dây lụa, lại tại trong không khí cấp tốc gào thét xoay tròn, giống như quỷ mị giống như toát ra, kéo lấp thật dài huyền ảnh vết tích, nhảy vọt như bay lơ lửng không cố định!

Trong chốc lát, rộng lớn dưới mặt đất trong động đá vôi, vậy mà tất cả đều bị vô cùng vô tận nỗi cơm điện phân thân nhồi vào, lít nha lít nhít không cách nào tính toán oa thân hư ảnh, tựa như là từ trong hộp đổ ra vô số pha lê cầu, ở giữa không trung nhảy chuyển xê dịch nhảy vọt chuyển hướng, thỉnh thoảng còn phát ra dương dương đắc ý tiếng cười quái dị, nhìn thấy người hoa mắt một mảnh mờ

mít.

"Không! Ngăn lại nó!" Hắc diễm giáo sứ sắc mặt đại biến, hắc diễm ma trảo ở giữa không trung hung ác xẹt qua.

Cơ hồ ở đồng thời, như ở trong mộng mới tỉnh Ma giáo luyện khí sĩ, tất cả đều rống giận vọt mạnh đi lên, các loại phi kiếm pháp khí như là cuồng bạo gió lốc, oanh minh đụng chạm lấp lánh không mà lên, trực tiếp đem mấy chục cái nồi cơm điện phân thân đánh cho vỡ nát.

Nhưng mà, điều này cũng không có gì dùng!

Một cái Oa Oa đổ xuống, ngàn vạn cái Oa Oa đứng lên, tính ra hàng trăm Oa Oa phân thân nhảy vọt như bay, tre già măng mọc liên tục không ngừng tú tán ra, dù là mấy cái mười mấy cái đều bị oanh thành mảnh vỡ, nhưng vẫn có cá lọt lưới không ngừng xông ra chặn đường, toát ra lăn lộn vọt tới thạch nhũ rừng!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Liên tục không ngừng giống như thủy triều va chạm dưới, từng mảng lớn thạch nhũ rừng bị đâm đến vỡ nát, nham thạch mảnh vỡ như mưa to giống như rơi đập, đại lượng linh khí từ trong địa mạch mãnh liệt mà ra, thậm chí ở đỉnh động tạo thành thác nước trút xuống kì lạ tràn cảnh.

"Nên, đáng chết!" Hắc diễm giáo sứ trợn mắt sung huyết, hắc diễm ma trảo gần như điên cuồng quét ngang chém xuống, gần trăm cái Oa Oa phân thân đều oanh thành mảnh vỡ, nhưng cái này được chứng minh căn bản là phí công.

Cho dù bọn họ đã dốc hết toàn lực chặn đường, dù cho kia phiến thạch nhũ rừng vẫn ở một lần nữa sinh trưởng, nhưng Oa Oa phân thân số lượng thật sự là nhiều lắm, liên tục không ngừng vô cùng vô tận, đến mức liếc mắt nhìn qua, trong tầm mắt tất cả đều là nhảy vọt lăn lộn tròn vo hư ảnh.

Lúc này, đâu còn có người lo lắng nơi hẻo lánh bên trong hai cái chui vào

người, Xích tỷ muội thân thể mềm mại hơi chao đảo một cái, giải trừ cùng sáu cái tiểu la lỵ hợp thể trạng thái, nhìn qua trước mắt chấn kinh cảnh tượng, miệng anh đào nhỏ mở lớn đến đều có thể nhét vào tám lăng hoa mai chùy: "Cái này, đây, đây là làm sao làm được?"

Nói rất dài dòng a, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cắm: "Đoạn thời gian trước, tên kia say mê nhìn « Naruto », từ xem sớm đến muộn liền trộm đồ đều không để ý tới, về sau nhìn một chút, đột nhiên hào hứng chạy đến tìm ta, nói mình xem Anime thời điểm đột nhiên trong lòng có cảm ứng, tìm được thăng giai thời cơ, sau đó..."

"Sau đó, ngươi liền cho nó linh thạch?" Xích tỷ muội cùng nghe thiên thư giống như đều nghe choáng, "Có lầm hay không, dạng này cũng được?"

"Sự thật chứng minh, nó xác thực được a." Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể rất im lặng gãi đầu một cái, "Còn tốt, còn tốt, chí ít nó nhìn chính là « Naruto », nó muốn nhìn chính là « màu trắng bộ ảnh », nói không chừng hiện tại cũng đã... Ách, một bên hô hào đồng ngựa tiểu tam một bên lăn lộn đầy đất!"

Quỷ mới biết cái gì gọi là « màu trắng bộ ảnh », Xích tỷ muội lúc này đã nỗi lòng tôn kính, đột nhiên cảm thấy mình sau này trở về, muốn hay không cũng tìm biết hồ cầm mấy bộ động cái gì khắp đến xem, ngược lại là tử tử các nàng sáu cái đã nai thanh nai khí giơ lên tay nhỏ: "Ca ca, ca ca, chúng ta cũng phải nhìn..."

Oanh! Lời còn chưa dứt, liền nghe được giữa không trung một tiếng oanh minh tiếng vang, lớn nhất cây kia thanh quang thạch nhũ đã bị đánh cho vỡ nát!

Gào thét văng khắp nơi nham thạch mảnh vỡ bên trong, Oa Oa bản tôn phiêu phù ở mãnh liệt linh khí bên trong, nắp nồi bên trên cột một đầu viết thật to nhẫn chữ màu da cam băng cột đầu: "Nha ha ha ha ha, bản oa ninja thuật đã tu luyện đại thành, ngày mai bắt đầu nhìn... « Vua Hải Tặc »?"

Răng rắc!

Lời còn chưa dứt, đầy trời nỗi cơm điện hư ảnh, đột nhiên đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhưng ngay tại này quỷ dị trong yên tĩnh, một tiếng rất nhỏ tiếng tạch tạch, lại đột nhiên tại lúc này quanh quẩn trong không khí.

Trọn mắt hốc mồm a, giờ khắc này, tất cả mọi người không hẹn mà cùng ngẩng đầu!

Liền tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, một đầu mảnh không thể tra nhỏ bé vết rách, đang xuất hiện ở thạch nhũ rừng ở giữa, đồng thời ở vén vén vài giây đồng hồ về sau, liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đên cuồng tràn ngập ra, sau đó...

Oanh! Cứng rắn động rộng rãi đỉnh chóp, rốt cục không thể thừa nhận loại này tàn phá, như là lũ quét giỗng như triệt để sụp đổ!

Sôi trào mãnh liệt nham thạch mảnh vỡ, già thiêん tể địa sôi trào bụi mù, đinh tai nhức óc tiếng kinh hô, tại lúc này tất cả đều vang vọng hỗn tạp cùng một chỗ, toàn bộ dưới mặt đất động rộng rãi đều đang đên cuồng chấn động, liên đới hơn ngàn đầu trên thuyền rồng hạm linh các thiếu nữ, cũng vô pháp khống chế té ngã trên đất.

Tràng diện này có chút lớn a, Hứa Tri Hồ kéo lại Xích tỷ muội cùng tử tử các nàng, trốn ở một đầu đã nghiêng lật thuyền rồng phía dưới, thuận tiện vẫn không quên cùng bên cạnh hạm linh thiếu nữ chào hỏi: "Kia cái gì, mượn ngươi thuyền tránh một chút, không có ý kiến a?"

Đương nhiên không có ý kiến, không phản ứng chút nào hạm linh thiếu nữ vẫn như cũ mang theo ngọt ngào tiểu dung, cũng không nơi xa hắc điểm giáo sứ mặt mũi tràn đầy cuồng nộ, giống như hổ điên điên cuồng gào thét, đón gào thét rơi đậm nham thạch mảnh vỡ, hai mắt đỏ bừng gầm thét xông lại: "Đáng chết, đáng chết hồn đản, bản tôn cùng ngươi liều..."

Oanh!

Tiếng rỗng giận dữ còn chưa rơi xuống, chấn động trong động đá vôi lại lần nữa truyền đến một tiếng oanh minh, cách đó không xa một mảnh cứng rắn vách đá bị ngạnh sinh sinh va nứt, sau đó kim quang lấp lánh lâu thuyền đầu thuyền liền một đầu tiến đụng vào động đá vôi bên trong, gào thét tràn ngập bụi mù trong sương mù, còn có thể nghe được Vân Phàm tiếng ho khan: "Khụ khụ khụ, vì cái gì ta mỗi lần đều không chế không nổi một viên cạn chiến trái tim... Tốt a, trở về lại muốn sửa thuyền đầu!"

Đừng quản cái gì đầu thuyền!

Chí ít giờ này khắc này, theo Ngũ Âm khóa khí trận triệt để băng liệt, một đám Thục Sơn đệ tử đã sớm dǎng dǎng sát khí tiến đụng vào đến, Trần sư huynh một ngựa đi đầu đầy mặt ngạo nghễ, trước trợn mắt tròn xoe nhìn một chút nơi hẻo lánh, đợi đến xác định Xích tỷ muội cũng không có "Tóc mây tán loạn mặt mũi tràn đầy đỏ ửng" cái gì, lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, đột nhiên rút kiếm thăng đến đối diện ma diêm giáo sứ!

Vội vàng không kịp chuẩn bị, hoặc là nói cho dù có phòng bị cũng vô dụng, ma diêm giáo sứ bị một kiếm đâm trúng vai trái, lập tức vừa sợ vừa giận cuồng quít lui lại, dǎng sau một đám Ma giáo luyện khí sĩ quá sợ hãi, cơ hồ là theo bản năng dựng lên huyết vụ hốt hoảng thoát đi.

"Truy!" Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, mang theo một đám hoán đổi đến chính nghĩa hình thức Thục Sơn đệ tử, dǎng dǎng sát khí đuổi kịp đi, Vân Phàm càng là không chế kim quang lâu thuyền, ở trên vách đá rất cuồng bạo tả xung hữu đột, ngạnh sinh sinh đem to lớn thân thuyền cho chen lấn tiến đến.

Tốt a, đã tất cả mọi người lên, ta cũng hơi ứng cái cảnh tốt!

Hứa Tri Hồ rất cảm khái gãi đầu, thuận thế lôi kéo Xích tỷ muội nhảy lên kim quang lâu thuyền, hỗn loạn bên trong vẫn không quên mắt nhìn bên cạnh Oa Oa, cái sau lập tức tâm linh thần hội lung lay, mang theo tử tử các nàng sáu cái một đường lăn đi, trong nháy mắt ùng ục ục ùng ục ục, cũng không biết lăn đến

đi nơi nào.

Cơ hồ ở đồng thời, đám kia chạy trối chết Ma giáo luyện khí sĩ đã xông lên mặt đất, liền muôn thất kinh dựng lên pháp khí bay lên không, đáng thương ma diêm giáo sứ toàn thân đẫm máu, quay đầu nhìn thấy sau lưng kia chiếc kim quang lâu thuyền trực tiếp đem mấy cái giáo chúng đụng bay, không khỏi kinh sợ gặp nhau: "Đi, chúng ta về trước lão tổ nơi đó, chờ..."

Lời còn chưa dứt, trong hư không thanh quang oanh minh lấp lánh, mấy chục chiếc giấu ở trong mây mù tiên hạm đáp xuống, trên trăm đạo loá mắt cột sáng gào thét quét ngang mà qua, đem mười cái vừa mới bay lên không Ma giáo luyện khí sĩ bốc hơi thành sương mù.

Không! Ma diêm giáo sứ rất mạo hiểm kịp thời né tránh, nhìn xem bên cạnh mấy người bộ hạ bị oanh thành mảnh vỡ, nơi nào còn dám thả cái gì ngoan thoại, hốt hoảng bên trong duy nhất có thể làm chính là hóa thành huyết sắc hư ảnh, liều lĩnh điên cuồng thoát đi.

Muốn đi, không dễ dàng như vậy!

Giữa không trung mấy chục chiếc tiên hạm bày ra thiên la địa võng, đem toàn bộ thanh mai cốc hoàn toàn khóa lại, các loại loá mắt cột sáng giao thoa quét ngang bện, nhất là đánh cho tận hứng thanh Mông muội tử, khống chế được xông đại chiến thuyền gọi là một cái cuồng bạo tê xạ, đầy đủ diễn dịch cái gì gọi là "Chân lý chỉ ở đại pháo phạm vi bên trong."

"A a a, nhà ta thanh được quả nhiên là ôn nhu hiền thực a!" Chính đuổi theo Thục Sơn đệ tử bên trong, Dương sư huynh ngẩng đầu nhìn một chút, nhịn không được từ đáy lòng cảm thán một tiếng, ngay sau đó liền mừng rỡ vươn lên hùng mạnh, tay nâng kiếm rơi chặt đứt hai cái Ma giáo luyện khí sĩ.

Ôn nhu hiền thực xuất ra đám át tẩm sao, Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng nhả rãnh, đột nhiên cảm thấy giống như không có mình chuyện gì, ngược lại là lúc này, vừa mới không biết đi đâu mà Oa Oa, đột nhiên hóa thành một đạo thiêng

ngoại sao băng giống như kim quang, đụng đầu vào lâu thuyền boong tàu bên trên, còn cùng phanh xe giống như lôi ra thật dài vết tích, thật vất vả mới lung lay định trụ thân hình.

"Thế nào?" Hứa Tri Hồ vụng trộm mắt nhìn phía trước còn đang bánh lái bàn Vân Phàm, hạ thấp giọng hỏi.

"Cái này còn phải hỏi?" Oa Oa trong bụng giống như đồ đầy đồ vật, lung la lung lay đều có chút không vững vàng, "A ha ha ha, lão đại ngươi quả nhiên không có đoán sai, động rộng rãi bên cạnh chính là bọn hắn phòng chứa đồ, ở trong đó tràn đầy thu thập đến tiên tài tài nguyên, sau đó ta liền rất không khách khí nuốt một nửa."

Làm tốt lắm, Hứa Tri Hồ dãn nhẹ một hơi, cứ như vậy, cần có tiên tài tài nguyên nên đủ rồi, chỉ chờ giải quyết chuyện nơi đây, trở lại Thục Sơn lại nghĩ biện pháp đi Tỏa Yêu Tháp một chuyến...

Đang khi nói chuyện, thanh mai trong cốc giáo sát chiến cũng đã đến hồi cuối, đại bộ phận Ma giáo luyện khí sĩ tất cả đều kêu thảm ngã xuống đất, chỉ còn lại cái kia ma diễm giáo sứ còn mang theo mấy người bộ hạ, mượn nhờ huyết vụ ở cốc khẩu gian nan ngăn cản.

"Buông xuống phi kiếm pháp khí, từ khóa tu vi đầu hàng!" Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, ngạo nghẽ cầm kiếm hét to một tiếng.

"Đừng, mơ tưởng!" Ma diễm giáo sứ mặt mũi tràn đầy đều là tuyệt vọng, lại vẫn cắn răng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, "Rơi vào các ngươi Thục Sơn chó săn trong tay, cũng phải bị nghiêm hình bức cung, bắn tôn thà rằng..."

"Theo ngươi!" Trần sư huynh căn bản không có nghe xong hứng thú, trực tiếp phất phất tay. Trong chốc lát, giữa không trung mấy chục chiếc tiên hạm cùng nhau oanh minh trấn áp xuống, trên trăm đạo loá mắt thanh quang chậm rãi ngừng kết tụ tập.

"Không!" Ma diễm giáo sứ hoảng sợ bi phẫn, nhịn không được ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, "Lão tổ, thuộc hạ đã tận lực, không phải chúng ta không tận lực, tiếc rằng Thực Sơn có tiên..."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, loá mắt cột sáng như cuồng bạo sóng lớn, không chút kiêng kỵ oanh minh rơi đập!

Nhưng ngoài dữ liệu chính là, đó cũng không phải tới từ tiên hạm tề xạ, mà là đến từ cao không tầng mây bên trong hung mãnh oanh kích, đồng thời trực tiếp đánh vào không có chút nào phòng bị tiên hạm đội bên trong, thẳng đánh cho vô số boong tàu mảnh vỡ gào thét văng khắp nơi!

Trong chốc lát, ngay tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, trên trăm tên thân mang áo bào màu vàng cổ quái luyện khí sĩ, thôi động Xích Hỏa kiếm chỉ riêng đáp xuống, hội tụ thành sôi trào mãnh liệt ráng đỏ sóng dữ, phô thiên cái địa giống như càn quét tiến đụng vào thanh mai cốc, phảng phất muôn trong nháy mắt nuốt sống Thực Sơn đám người.

Cháy hừng hực kiếm quang hỏa vân bên trong, toàn thân trên dưới đều quấn quanh lấy linh xà cổ quái Chân Quân, cưỡi một đầu như ngọn núi lớn nhỏ trăm trượng cự mǎng, cứ như vậy không chút kiêng kỵ đằng vân giá vũ rêu rao mà đến, ngay sau đó nhẹ nhàng vỗ tọa hạ cự mǎng, âm khí âm u phun ra miệng đầy sương độc —

"Ma diễm đạo hữu, nhà ngươi lão tổ để cho ta tới giúp ngươi vận chuyển tài, lại không nghĩ rằng... Chắc chắc chắc, cũng tốt, liền để cho ta Song Xà Giáo hơi tận minh hữu bản phận, thay ngươi đuổi những này Thực Sơn tiểu bối!"

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 98: Lần Này Thật Là Tốt Đồng Đội

098 Lần này thật là tốt đồng đội

Song Xà Giáo cái gì, ghét nhất!

Hứa Tri Hồ dùng mình phẩm chất thề, từ khi mình đi vào Côn Ngô về sau, giống như cuối cùng sẽ cùng cái tên này không có chút nào bá khí tà giáo dụng vào, tương ái tương sát không dứt, quả thực tựa như là ngàn năm tu được cùng thuyền độ vạn năm tu được chung gối ngủ...

Nhưng mà, nói cái gì đều vô dụng, giờ này khắc này thanh mai cốc trên không, sớm đã có mấy trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ dữ tợn cười lạnh, thôi động cháy hừng hực Xích Hỏa kiếm ánh sáng, như là vạn tên cùng bắn giống như gào thét lao xuống mà đến!

"Lẽ nào lại như vậy!" Trần sư huynh trợn mắt tròn xoe, ngân bạch kiếm quang như tinh mang lấp lánh, trực tiếp chém trúng mấy cái đối diện phóng tới Song Xà Giáo chúng, đem bọn hắn cả người mang kiếm đều chặn ngang chém xuống.

Chỉ là không đợi vẩy ra máu tươi rơi xuống đất, đằng sau sớm đã có mấy chục đạo kiếm quang gào thét mà đến, lửa nóng hừng hực như cuồng triều càn quét, cũng may bên cạnh Dương sư huynh phản ứng cực nhanh, khẽ quát một tiếng thôi động một tòa thanh tháp, đón gió hóa thành núi nhỏ oanh minh rơi đậm, đem phuơng viên mấy chục trượng tất cả đều san thành bình địa.

Cơ hồ ở đồng thời, từ ban sơ trong kinh ngạc kịp phản ứng, giữa không trung mấy chục chiếc Thục Sơn tiên hạm rốt cục thay đổi đầu thuyền, trong chốc lát

nương theo lối thanh được một tiếng quát nhẹ, trên trǎm đạo loá mắt cột sáng đồng thời gào thét bắn rơi, ở dày đặc như mưa Xích Hỏa kiếm chỉ riêng bên trong càn quét mà qua, ngạnh sinh sinh chế tạo ra mảng lớn trống không.

Kinh khủng như vậy lực sát thương, cũng chỉ có thể Thục Sơn tiên hạm mới có thể làm đến, mấy trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sỹ không khỏi nhìn mà phát khiếp!

Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, kia từ đầu đến cuối chiếm cứ ở trên không trung thiên mảng Chân Quân, lại đột nhiên ở trên cao nhìn xuống dữ tợn cười lạnh một tiếng, đang dưới trường đầu kia trǎm trượng cự mảng đỉnh đầu nhẹ nhàng vỗ: "Thục Sơn tiên hạm? Không tầm thường a?"

Nhe răng cười âm thanh chưa rơi, trǎm trượng cự mảng sớm đã mở ra huyết bồn đại khẩu, răng nanh um tùm quyết tâm phun một cái ——

Trong chốc lát, theo nó răng nanh miệng lớn bên trong, vậy mà tuôn ra lấp ngàn mà tính hai cánh linh xà, những này đỏ rực như lửa linh xà đón gió mở ra hai cánh, phun ra tê tê rung động lưỡi rắn, phô thiên cái địa hướng phía tiên hạm đội vọt tới!

Đợi đến khoảng cách chỉ có mấy chục trượng lúc, dẫn đầu hai cánh linh xà đột nhiên bén nhọn tê minh, mang theo bầy rắn bỗng nhiên gia tốc bắn ra, hung tợn đụng vào tiên hạm, ngay sau đó ầm vang nổ bể ra đến!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Dù cho có pháp trận phòng ngự ngăn cản, nhưng ở cái này tiếp tục không ngừng oanh kích dưới, mấy chiếc quy mô nhỏ bé Thục Sơn đại chiến thuyền lập tức bị đột phá, cánh buồm cháy hừng hực không cách nào khống chế chêch hướng phương hướng, ngược lại một đầu tiến đụng vào dày đặc tiên hạm đội bên trong, một đám hạm Linh muội tử kinh hô liên tục, chỉ có thể luống cuống tay chân khống chế thân thuyền kéo dài khoảng cách, đâu còn có thừa lực chi viện phía dưới chiến đấu.

Bắt lấy cái này cơ hội khó được, mới trong lòng sinh ra sợ hãi Song Xà Giáo luyện khí sỹ nhóm, lập tức lại lần nữa sỹ khí đại chấn, thôi động kiếm quang đỏ ngầu như bài sơn đảo hải điện cuồng đụng tới, đi đầu một người bị chặn ngang chặt đứt, trong chốc lát liền có vài chục người gào thét nhào lên, đến mức Dương sư huynh thả ra toà kia thanh tháp, còn chưa lại lần nữa rơi đập liền bị oanh thành mảnh vỡ.

"Kết trận, lui lại!" Trần sư huynh gầm thét một tiếng, một luồng linh khí hóa thành bay đầy trời kiếm, đem phía trước mười mấy tên Song Xà Giáo luyện khí sỹ tất cả đều đánh xuống phi kiếm, ngay sau đó nắm lên bên cạnh thụ thương Dương sư huynh, không chút do dự thả người nhảy lùi lại.

Một đám Thực Sơn đệ tử cũng là trải qua chiến trường, mặc dù ở vào hạ phong vẫn như cũ không hề loạn lên chút nào, lẫn nhau chiếu ứng kết trận lui lại, trong nháy mắt giống như thuỷ triều xuống, ngay ngắn trật tự lui vào đến kim quang lâu thuyền bên trên.

"Ngồi vững vàng... Đi!" Vân Phàm trực tiếp tiến vào cao lãnh tư thái, mặt không thay đổi nhanh quay ngược trở lại bánh lái, lơ lửng cách mặt đất hai ba trượng kim quang lâu thuyền đột nhiên chuyển hướng, mang theo phảng phất muôn tan ra thành từng mảnh giống như két tiếng vang, toàn bộ thân tàu tại nguyên chỗ tới cái trôi đi vung đuôi.

Rộng lớn thân thuyền liền như là một mặt vách đá, hung tợn quét ngang tới, chính xông lên mấy chục đạo kiếm quang đỏ ngầu, liền như là bị một cái to lớn bàn tay đối diện oanh trúng, mười mấy cái Song Xà Giáo giáo chúng kêu thảm bay rớt ra ngoài, còn chưa rơi xuống đất liền đã đứt gân gãy xương.

Đậu xanh, nếu không phải đã sớm theo thói quen bắt lấy cột buồm, Hứa Tri Hô lúc này đã bị quật bay đi ra!

Đang nhìn cái này cấp tốc trôi đi vung đuôi qua đi, Vân Phàm trực tiếp hít sâu một hơi, mắt hạnh trợn lên khẽ quát một tiếng, vốn đang tại nguyên chỗ lay

động xoay tròn kim quang lâu thuyền, thế mà vi phạm vật lý quy luật trên đường cao tốc thăng, mắt thấy liền muốn dâng lên cánh buồm bay lên không đi xa.

Muốn đi? Không dễ dàng như vậy!

Giữa không trung vị kia thiên mãng Chân Quân, chính chỉ huy vô tận hai cánh linh xà vây khôn tiên hạm đội, có chút cúi đầu thấy cảnh này, lập tức dữ tợn cười lạnh một tiếng, lại lần nữa hướng tọa hạ trăm trượng cự mãng đỉnh đầu liền đập ba lần —

Trong chốc lát, trăm trượng cự mãng quanh thân hắc mang lấp lánh, dài đến mấy chục trượng đuôi rắn vậy mà cấp tốc tăng vọt, như là một đạo từ trên trời giáng xuống to lớn dây sắt, hung tợn hướng kim quang lâu thuyền bên trên một dựng, ngay sau đó bỗng nhiên phát lực quấn quanh.

Âm vang một tiếng, đang muốn bay lên không kim quang lâu thuyền, bị cái này kinh khủng đuôi rắn dùng sức về rồi, hai cỗ tác dụng cực lớn lực dưới, toàn bộ thân thuyền đều chấn động kịch liệt răng rắc rung động, boong tàu bên trên càng là xuất hiện trên trăm đạo vết rách, phảng phất liền thô to xương rồng đều muốn bị cưỡng ép kéo đứt.

Không có chút nào phòng bị lực trùng kích dưới, ngoại trừ ôm chặt lấy cột buồm Hứa Tri Hồ, cơ hồ tất cả mọi người mất đi cân bằng liền xông ra ngoài, Trần sư huynh cả người đều đâm vào mạn thuyền bên trên, nhưng cũng không lo được ngực truyền đến kịch liệt đau đớn, trực tiếp há mồm phun ra mấy chục đạo kiếm khí, gào thét chém về phía đang từ bốn phía vọt mạnh đi lên Song Xà Giáo luyện khí sĩ.

"Còn chờ cái gì? Cho bản tôn chém giết những bọn tiểu bối này!" Trên bầu trời thiên mãng Chân Quân muốn trói buộc khóa lại kim quang lâu thuyền, hiển nhiên cũng có chút nguyên khí đại thương, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng hăn ở trên cao nhìn xuống, mặt mũi tràn đầy dữ tợn chỉ một ngón tay.

Trong tiếng thét gào, chung quanh những cái kia Song Xà Giáo giáo chúng

tất cả đều thô thiển phi kiêm, như là triều dâng sóng lớn giống như kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên xông lên, vô số Xích Hỏa kiêm chỉ riêng như là đầy trời trường hồng, từ bốn phương tám hướng chém về phía kim quang lâu thuyền, mặc dù trong lúc nhất thời còn không phá nỗi phòng ngự, nhưng như cũ chém vào toàn bộ thân thuyền kịch liệt lay động xóc nảy chấn động.

Cái gì đều không cần nói, Trần sư huynh bọn hắn lúc này duy nhất có thể làm, chính là dốc hết toàn lực tùy ý chém giết, màu xanh kiêm quang pháp khí lấp lánh gào thét giao thoa oanh minh, đem số lớn xông lên Song Xà Giáo chúng tất cả đều chém huyết nhục vẩy ra, nhưng đối phương số lượng thật sự là quá nhiều, như là bầy kiến giống như không ngừng leo lên trên đền, đến mức Trần sư huynh mấy thanh phi kiêm đều bị hao tổn đứt gãy.

"Phòng ngự của ta pháp trận, nhiều nhất chỉ có thể lại chống đỡ một khắc." Vân Phàm vẫn ở cùng đầu kia to lớn đuôi rắn đau khổ chống lại, ý đồ để lâu thuyền có thể thoát ly khốn cảnh dang không mà lên, nhưng vẫn đề là ở nàng có thể lao ra trước đó, lâu thuyền tự mang pháp trận phòng ngự liền muốn sụp đổ.

"Đi!" Trần sư huynh tay nâng kiếm rơi lại lần nữa chém giết một người, rốt cục tựa như quyết định khẽ cắn môi, "Chư vị sư đệ, chúng ta lưu lại bọc hậu, để Hoa sư muội hòa..."

Nói như vậy, hắn vô ý thức quay đầu, nhìn một chút một bên khác chính ngồi xổm ở bánh lái bên cạnh Hứa Tri Hồ, thật vất vả mới từ bỏ "Lão tử quản cái này ngâm Hoa sư muội hồn đản đi chết a" suy nghĩ: "Việc này không nên chậm trễ! Chúng ta lưu lại bọc hậu, Hoa sư muội cùng Ninh sư đệ các ngươi trước..."

"Có lá bùa sao?" Hứa Tri Hồ đột nhiên chững chạc đàng hoàng ngẩng đầu.

"Răng rắc..." Trần sư huynh vừa mới bồi dưỡng dũng dạc đột nhiên liền nát.

"Có chu sa sao?" Hứa Tri Hồ tiếp tục rất thành khẩn nhìn xem hắn.

"Răng rắc..." Trần sư huynh nội tâm cũng cùng theo nát.

"Có mực thiêng sao?" Hứa Tri Hồ nghĩ nghĩ còn cảm thấy chưa đủ.

Có cái đầu của ngươi a có, quỷ dị hóa đá trạng thái bên trong, đáng thương Trần sư huynh rốt cục kịp phản ứng, cái trán gân xanh đều đang không ngừng nhảy lên, nếu không phải cân nhắc đến tình đồng môn, liền rút kiếm chém người tâm đều có: "Đủ, đủ a, ngươi muốn những vật này làm gì?"

"Luyện chế thứ gì giúp chúng ta thoát khốn, tuy nói ta cũng không thể cam đoan nhất định được." Hứa Tri Hồ kỳ thật cũng có chút chột dạ được không, bất quá lúc này cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, "Tới đi, lá bùa chu sa mực thiêng cái gì, có bao nhiêu đều lấy trước cho ta."

Tốt a, cũng không biết là bị đả động nữa nha, vẫn là đang lúc mờ mịt căn bản không có kịp phản ứng, Trần sư huynh hai mắt đăm đăm sững sốt trong một giây lát, thật đúng là hốt hoảng sờ tay vào ngực, lấy ra một cái đỗ đầy lá bùa chu sa mực thiêng túi trữ vật đeo: "Ách, ta cũng chỉ mang theo ngần ấy..."

Đủ rồi, đủ rồi, Hứa Tri Hồ một bên nhận lấy, một bên xuất ra thổ hào kim bút ký bản, thuận tay lại gõ gõ màn hình, gọi tới ngay tại rìa mìn giao diện bên trên nhảy tới nhảy lui Tiểu Thiến.

"Đừng, chó làm loạn, sư đệ ngươi phải tỉnh táo a!" Thấy cảnh này, chung quanh ngay tại kiệt lực phòng thủ lâu thuyền Thục Sơn các đệ tử, đột nhiên liền có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Ai cũng biết, cái này kỳ quái pháp khí uy lực là đủ lớn, nhưng là dùng đến không tốt liền sẽ trước tiên đem người một nhà hối, Thục Sơn bây giờ còn đang trùng tu Văn Tâm điện, cộng thêm tòa nào đó một vùng phế tích treo ngược sơn, cùng một đoàn đến nay còn đang bế quan dưỡng thương không may hỏa, chính là lại rõ ràng bất quá chứng cứ!

"Yên tâm, yên tâm, lần này thật không phải đương Phiên Thiên Ăn dùng." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giải thích, lại mở ra vùng núi bao, từ bên trong ôm ra một đài màu trắng bạc mấy đánh chữ đeo, "Lần này, ta là định đem bản

bút ký cùng máy đánh chữ nối liền, sau đó... Tốt a, cái này ngắt lời có chút gấp, thời gian thật dài vô dụng."

Máy đánh chữ? Máy đánh chữ là cái gì?

Trần sư huynh bọn hắn nghe được lơ ngơ, nhưng lúc này cũng không có thời gian quản cái này, trong nháy mắt lại là trên trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ lái kiếm quang gào thét mà đến, phi kiếm pháp khí như là gào thét tẽ xạ Hỏa xà, liên tục không ngừng đụng vào kim quang lâu thuyền bên trên, song phương đều tại đây khắc triệt để quyết tâm, đem hết toàn lực vô tình chém giết đối thủ.

Cùng bên này tàn khốc chém giết khác biệt, một bên khác boong tàu bên trên, Hứa Tri Hồ còn đang mặt mũi tràn đầy cổ quái giày vò máy đánh chữ đâu, đầu tiên là mở ra hộp giấy, đem những cái kia lá bùa nhét vào, ngay sau đó lại mở ra mực in hộp, đem chu sa cùng mực thiêng đổ vào, sau đó còn phải xuất ra sổ liệu tuyến, đem máy đánh chữ cùng bản bút ký liên tiếp...

Hắn nơi này vội vàng, Tiểu Thiến cũng không có nhàn rỗi, một mực tại văn kiện bên trong lục soát mục tiêu hình ảnh, liên tục mở ra mười mấy tấm đều không phải, gấp đến độ nàng cắn ngón tay chít chít kêu khẽ, cái trán ngân sắc quả táo tiêu chí đều liên tục lóng lánh.

"Ách, sư đệ, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?" Trần sư huynh bọn hắn thật vất vả lại đánh lui một đợt cường địch, trong lúc cấp bách tình trạng kiệt sức quay đầu, tất cả đều có loại "Mặc dù không biết rõ nhưng nhìn rất lợi hại" cảm giác.

Cơ hồ ở đồng thời, trên bầu trời vị kia thiên mảng Chân Quân mắt thấy đánh lâu không xong, không khỏi có chút thận quá hoá giận, lúc này lại lần nữa vỗ tọa hạ trăm trượng cự mảng, cái sau hiển nhiên không tình nguyện, nhưng ở chủ nhân thúc giục dưới, nhưng vẫn là toàn thân trở nên xích hồng, hung tợn phun ra một mảng lớn tinh hồng sương mù.

"Không được!" Vân Phàm hơi biến sắc, chỉ có thể nhìn kia phiến tinh hồng

sương mù đón gió thổi tới, những nơi đi qua, kim quang lâu thuyền pháp trận phòng ngự đột nhiên kịch liệt lay động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác ra.

Oanh!

Trong chốc lát, nguyên bản lui ra mấy trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ, bỗng nhiên cùng nhau gào thét gầm thét, lại lần nữa thổi động Xích Hỏa kiêm chỉ riêng gào thét phóng tới, giống như là biển gầm nhắc lên cao tới mấy chục trượng ngập trời sóng lửa, cùng hung cực ác hung hăng vọt tới kim quang lâu thuyền.

Giờ khắc này, tất cả Thục Sơn đệ tử cũng hơi biến sắc, Trần sư huynh thét dài một tiếng, bỗng nhiên rút ra còn sót lại trường kiếm, ngạo nghễ ưỡn ngực thẳng nghênh đón: "Chư vị sư đệ, cùng ta sống vai nghênh địch, ta Thục Sơn chỉ có chiến tử người, không có..."

"Xong!" Lần nữa đánh gãy Trần sư huynh dũng dạc, Hứa Tri Hồ rốt cục tại lúc này sắp xếp gọn máy đánh chữ, đầu đầy mồ hôi nhảy lên một cái!

Căn bản không kịp nghĩ nhiều, đón lâu thuyền phía trước chính mãnh liệt vọt tới kiếm quang sóng lửa, hắn hít sâu một hơi, trực tiếp giơ lên vừa lắp hoàn thành máy đánh chữ!

Cùng lúc đó, Tiểu Thiến chíchit huýt dài một tiếng, ở tấm kia vừa mới tìm tới hình ảnh giao diện bên trên, dùng sức nhấn một cái đóng dấu khóa!

Trong chốc lát, giơ lên cao máy đánh chữ, bỗng nhiên nổi lên loá mắt ánh sáng trắng bạc, đến mức đối diện xông tới trên trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ, đều tại đây khắc không tự chủ được nghiêng đầu nhắm mắt, nhìn xem kia tia sáng chói mắt như là húc nhật đông thăng, đem bọn hắn tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Thời gian cùng không gian, phảng phất tại giờ khắc này đột nhiên dừng lại!

Nhưng chỉ vỏn vẹn vài giây đồng hồ về sau, từ cường quang bên trong khôi phục như cũ trên trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ, liền lần nữa lại cùng nhau dữ tợn thét dài một tiếng, nhắc lên kinh khủng hơn ngập trời sóng lửa, như là bão tố nộ hải triều dâng, không chút kiêng kỵ hung hăng vọt tới kim quang lâu thuyền.

"Phốc!" Trần sư huynh đầy cõi lòng chờ mong, tất cả đều biến thành miệng đầy phun máu, "Đồ, hồn đản, ngươi đến cùng làm cái gì?"

"Ngoài ý muỗn, chỉ là ngoài ý muỗn." Hứa Tri Hồ rất hổ thẹn quay đầu, nhìn một chút ngay tại trên màn hình luống cuống tay chân Tiểu Thiến, "Ách, ta vừa mới phát hiện, Tiểu Thiến giống như đem đóng dấu phần mềm cho tháo dỡ..."

Ngươi đi ra! Lão tử không biết ngươi!

Trần sư huynh lại lần nữa miệng đầy phun máu, dứt khoát cái gì cũng không nói, trực tiếp hạo nhiên thét dài rút kiếm, đón lấy kia chính gào thét vọt tới ngập trời sóng lửa.

Xích Hỏa kiếm chỉ riêng như hải, hừng hực ánh lửa mãnh liệt mà đến, thiêu đốt hắn tóc mai đều muốn tiêu!

Nhưng ở giờ khắc này, Trần sư huynh thầm nghĩ lên, lại là năm đó hành tẩu giang hồ chí lớn kịch liệt, là Ly Hỏa kiếm phong thượng sự tôn ân cần dạy bảo, là năm đó trăm yêu trừ ma khảng khái sự nghiệp vĩ đại, là Hoa sư muội kia thận thùng khôn xiết...

Răng rắc!

Thanh thúy tiếng tạch tách, đột nhiên từ sau truyền đến, ngay trong nháy mắt này, bộ kia thuận lợi lắp đặt phần mềm máy đánh chữ, rốt cục ngân quang lóng lánh, cộc cộc cộc cộc cộc nhanh chóng đóng dấu, ngay sau đó... Phốc!

Trong chốc lát, một cái bóng mờ từ lúc máy in lỗi ra bay ra, như là rời dây

cung mũi tên gào thét phóng tới!

"Cái gì?" Trần sư huynh theo bản năng đưa tay chộp một cái, chờ hẵn thấy rõ trong tay hư ảnh lúc, đột nhiên liền lấy làm kinh hãi, "Ách, đây, đây là... Linh phù?"

Không sai! Chính là Linh phù! Mà lại là một trương vừa mới đóng dấu hoàn thành, ngay cả phía trên chu sa mực thiêng đều không có làm Hỏa xà phù!

"Chờ đã, đợi lát nữa, vì cái gì cái kia máy đánh chữ bên trong sẽ toát ra Linh phù đến?" Trần sư huynh lơ ngơ, bất quá vài giây đồng hồ về sau, chờ hẵn ý thức được trương này Hỏa xà phù vậy mà ngay tại tự động thiêu đốt, đột nhiên liền rùng mình —

Đốt... Ném!

Kết quả là, giờ khắc này, ở tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, cháy hừng hực Hỏa xà phù, cứ như vậy xẹt qua một ngã rẽ khúc đường vòng cung, rơi vào chính cuồng bạo vọt tới Song Xà Giáo luyện khí sĩ trong trận, sau đó...

Oanh!

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 99: Nhà Ta Linh Phù Không Cần Tiền

099 Nhà ta Linh phù không cần tiền

Nói tóm lại, làm một trương tính công kích Linh phù, Hỏa xà phù tổng cộng có tam đại ưu điểm —— thứ nhất, có thể nổ chết rất nhiều người; thứ hai, có thể nổ chết rất nhiều người; thứ ba, có thể nổ chết rất nhiều người...

Ân, chuyện quan trọng nói ba lần!

Giờ khắc này, gào thét bắn vào Song Xà Giáo kiếm trận Hỏa xà phù, cứ như vậy oanh một tiếng, hung tợn bỗng nhiên bạo liệt, nhấc lên nô hải triều dâng giống như nóng rực sóng lửa, hướng phía bốn phương tám hướng điên cuồng khuếch tán!

Trong chốc lát, chính giữa vị kia Song Xà Giáo đòn chủ, tại chỗ liền hôi phi yên diệt ngay cả cặn cũng không còn, bên cạnh mười mấy cái luyện khí sĩ càng là cùng nhau kêu thảm, toàn thân cháy đen cháy hừng hực bay rớt ra ngoài, đến mức nguyên bản dày đặc Song Xà Giáo trong kiếm trận, giờ phút này thế mà xuất hiện một mảng lớn trông không.

Nhưng cái này vển vẹn chỉ là mới bắt đầu!

Sau một khắc, không đợi bọn hắn từ cái này cuồng bạo đả kích bên trong khôi phục lại, Hứa Tri Hồ bên này đã giơ lên máy đánh chữ, chững chạc đàng hoàng ho nhẹ vài tiếng ——

Cộc cộc cộc! Cộc cộc cộc! Cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc!

Liên tục không ngừng đóng dấu âm thanh bên trong, màu trắng bạc máy đánh

chữ nhanh chóng đóng dấu, vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, ra giấy miệng lại là lóe lên ánh bạc, mấy trương Hỏa xà phù cùng nhau gào thét bắn ra, lại lần nữa tiến đụng vào trợn mắt hốc mồm Song Xà Giáo kiềm trận!

Oanh! Một đạo hỏa trụ! Hai đạo hỏa trụ! Ba đạo hỏa trụ!

Trước mắt bao người, hơn mươi đạo cuồng bạo hỏa trụ đồng thời oanh minh bay lên không, đánh cho trên trăm tên Song Xà Giáo luyện khí sỹ tất cả đều sứt đầu mẻ trán, nguyên bản gào thét vọt tới vô số kiềm quang, càng là trực tiếp bị khủng bố khí lăng hung mãnh lật tung, như là diều đứt dây giống như bay rớt ra ngoài.

Trợn mắt hốc mồm a, bên cạnh Trần sư huynh bọn hắn đã triệt để nhìn ngây người: "Đợi lát nữa, Ninh sư đệ, ngươi sẽ còn... Chẽ phù?"

"Hoàn toàn sẽ không!" Hứa Tri Hồ thành thật trả lời, "Bất quá, nhà ta Tiểu Thiến cùng mấy đánh chữ nối liền về sau, giống như có thể trực tiếp 3D đóng dấu Linh phù... 3D, biết sao?"

Biết cái cọng lông a, một đám Thục Sơn đệ tử mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, nhân sinh quan giá trị quan liên quan thế giới quan đều nhanh hỏng mất.

Trên thực tế, Thục Sơn mặc dù lấy ngự hạm a đệ nhất pháp môn, nhưng chưa từng phủ nhận Linh phù tâm quan trọng, phải biết một trương thượng đẳng Linh phù, không chỉ có thể dùng để công kích cường địch, còn có thể đưa đến phòng ngự, chữa thương, chạy trốn các loại đặc biệt phụ trợ hiệu quả, nhất là ở loại này đại quy mô quần chiến bên trong càng có thể phát huy tác dụng.

Nhưng vấn đề là, luyện chẽ Linh phù cũng không phải cái gì chuyện đơn giản, Linh Phù Sư cần tỉ mỉ ngưng thần, lại dùng Linh Bút dính lấy chu sa mực thiêng, ở trống không trên lá bùa hết sức chăm chú vẽ phù văn, mỗi một bút đều muốn kết hợp thiên địa đạo pháp, cẩn thận từng li từng tí không thể phạm sai lầm, dù là xuất hiện một điểm nhỏ bé nhất sai lầm...

Cho nên, vấn đề tới a!

Trong khi hắn Linh Phù Sư tắm rửa thay quần áo, rất khổ bức vùi đầu vẽ một tờ linh phù, thậm chí vẽ lẩy vẽ liền sê báo hỏng thời điểm, Ninh sư đệ bên này thế mà chỉ là hướng cái này một trạm, liền dùng cái kia gọi máy đánh chữ cái gì cổ quái pháp khí, trực tiếp cộc cộc cộc cộc cộc đóng dấu ra Linh phù, chính xác suất cao tới trăm phần trăm, tốc độ còn nhanh đến kinh người...

Mẹ nó, cái này không khoa học!

"Vừa vặn tương phản, cái này rất khoa học a." Hứa Tri Hồ một bên gioi máy đánh chữ, còn vừa không quên quay đầu cho bọn hắn giải thích, "Ngươi nhìn, nhà ta Tiểu Thiến hồi trước quét nhìn không ít Linh phù, cho nên chỉ cần mở ra tương ứng hình ảnh, lại thêm đầy đủ trông không lá bùa chu sa mực thiêng, liền có thể trực tiếp đóng dấu ra..."

Không đợi hắn khoa học nghiêm cẩn giải thích xong đâu, một bên khác tốn thất nặng nề Song Xà Giáo giáo chúng, cuối cùng từ trong kinh hãi kịp phản ứng, lập tức vừa hãi vừa sợ nỗi giận gầm lên một tiếng, thừa dịp máy đánh chữ còn không có thuận lợi in ra trước đó, cùng hung cực ác lại lần nữa mãnh liệt xông lên.

Hừ hừ, hình vẽ đồ sâm vỡ, nhà ta máy đánh chữ thế nhưng là laser được không?

Trong chốc lát, Tiểu Thiến lại lần nữa mở ra một tờ linh phù hình ảnh, nương theo lấy một trận cộc cộc rung động, máy đánh chữ lại lần nữa ngân quang tăng vọt, một nháy mắt liền lần nữa lại phun ra năm, sáu tấm ngưng thạch phù, như là mũi tên giống như bắn về phía dày đặc đám người!

Răng rắc một tiếng, xông lên phía trước nhất mẩy chục tên Song Xà Giáo luyện khí sĩ, lập tức cùng nhau trúng chiêu hoá đá tại chỗ, thậm chí cũng còn duy trì gào thét rút kiếm tư thái, cứ như vậy quỷ dị ngốc trệ tại nguyên chỗ.

Cơ hội tốt, Trần sư huynh bọn hắn rốt cục kịp phản ứng, trực tiếp thổi động phi kiếm pháp khí, như là bão tố giống như vô tình chém giết, trong nháy mắt liền đem cái này mười mấy cái không may gia hỏa chém thành mảnh vỡ.

Đằng sau Song Xà Giáo giáo chúng giật nảy cả mình, hốt hoảng bên trong hoảng sợ lui lại, vẫn đề là không đợi bọn hắn tới kịp quay người, đằng sau Tiểu Thiến lại xoa kính mắt, từ ngưng thạch phù hoán đổi đến Ngũ Lôi phù, ngay sau đó nâng lên tròn vo quai hàm, bỗp một tiếng chỉ về phía trước —

Oanh! Oanh! Oanh!

Mấy chục đạo tử điện ngân xà từ trên trời giáng xuống, trực tiếp ở đám người dày đặc chỗ oanh minh nổ tung, mấy cái kêu thảm ngang đầu luyện khí sĩ trong nháy mắt than cốc hóa, người bên cạnh nhóm xem như miễn cưỡng trốn qua, nhưng cũng ở điện quang trong dư âm miệng đầy phun máu bay rớt ra ngoài, liên đới lấy phi kiếm đều sẽ oanh thành văng khắp nơi mảnh vỡ.

Đồ! Đồ khôn! Bản tôn muốn người trả giá đắt!

Đau lòng đến chảy máu a, trên bầu trời thiên mang Chân Quân thấy kinh sợ gấp nhau, lại không để ý tới vây khốn Thục Sơn tiên hạm, lập tức tức sùi bọt mép gào thét một tiếng, thổi động tọa hạ đầu kia trăm trượng cự mang, gần như điên cuồng hung hăng lao xuống.

Tử quang lướt qua, nguyên bản liền hình thể to lớn trăm trượng cự mang, tại lúc này trực tiếp đón gió căng phồng lên đến như ngọn núi lớn nhỏ, mở ra đến cực hạn huyết bồn đại khẩu phun ra kịch độc hắc vụ, màu trắng bệch um tùm răng nanh như là to lớn mang đá, phảng phất một ngụm liền muốn đem kim quang lâu thuyền liên quan Hứa Tri Hồ bọn người triệt để nuốt!

Có cái này to lớn ma vật phía trước ngăn cản, vừa mới cơ hồ muốn tán loạn Song Xà Giáo giáo chúng, lập tức lấy dũng khí lại lần nữa quay người giết trở lại đền, cháy hừng hực Xích Hỏa kiếm chỉ riêng mãnh liệt sôi trào, như là gió lốc bên trong cuồng bạo tiến lên mang lớn ráng đỏ, thiên mang Chân Quân càng là

đi đầu râu tóc đều trương, cùng hung cực ác điên cuồng gào thét: "Giết hắn! Giết hắn! Bản tôn cũng không tin, cái thằng này có bao nhiêu Linh phù có thể dùng!"

Đây là ngươi nói a!

Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm, thuận tay tiếp nhận Trần sư huynh đưa tới lá bùa chu sa mực thiêng, mặc kệ nhiều như vậy tất cả đều nhét vào máy đánh chữ, ngay sau đó nghĩ nghĩ, trực tiếp đem máy đánh chữ hướng mạn thuyền bên trên một đặt, rất sáng suốt lui lại mấy bước.

"Bốp!" Tiếu Thiến tức giận chỉ một ngón tay, cái trán ngân sắc quả táo tiêu chí ken két lấp lánh!

Trong chốc lát, run rẩy kịch liệt máy đánh chữ liền cùng được bị kinh phong, cuồng loạn điên cuồng lay động, nương theo lấy dày đặc như mưa cộc cộc cộc cộc cộc, ngân quang lóng lánh ra giấy trong miệng, một hơi bắn ra trên trăm đạo các loại Linh phù, đến mức hư ảnh đều nối liền thành một đầu dây dài —

"Oanh!" Từ trên trời giáng xuống cự thạch, trùng điệp đánh vào dày đặc trong đám người, trực tiếp biểu diễn cái gì gọi là tảng đá lớn nát ngực.

"Keng!" Gào thét mà qua kiểm luân, hung dữ đảo qua trên trăm tên luyện khí sĩ, những nơi đi qua máu thịt be bét bay tứ tung ra ngoài.

"Âm!" Giao thoa lấp lánh Ngũ Lôi, điên cuồng bao phủ phương viên mấy trăm trượng, đánh cho khắp nơi đều là gào thét khắp nơi đều là cuồn cuộn khói đặc.

Cái gì Hỏa xà phù ngưng thạch phù Ngũ Lôi phù cự thạch phù kiểm luân phù, liền cùng Côn Ngô Linh phù hội chợ giống như long trọng đăng tràng, ở dày đặc Xích Hỏa kiểm quang trận trong hàng mạnh mẽ đâm tới, gặp ai nện ai bắt ai oanh ai, tính ra hàng trăm Song Xà Giáo giáo chúng trực tiếp liền bị đánh mộng đánh nát thêm đỗ nhào, vận khí tốt trực tiếp chạy trối chết, vận khí không tốt tại chỗ liền lệ rơi đầy mặt!

Cũng chỉ có đầu kia trăm trượng cự mǎng, thế mà ở loại này bão tố giông như điên cuồng tấn công dưới, thế mà còn ngạnh sinh sinh chổng đến ngọn nguồn, dù là máu thịt be bét mình đầy thương tích, nhưng vẫn là ỷ vào da đầy thịt cứng máu nhiều, cùng huyết ngưu thuẫn chiến giông như cưỡng ép xông lên!

Thiên mǎng chân nhân trốn ở đầu rǎn to lớn đằng sau, tuy nói mây quan đánh rớt tóc tai bù xù, nhưng vẫn là rất thuận lợi khiêng qua vừa rồi cái này một đợt, mắt thấy kim quang lâu thuyền cùng cái kia đáng giận tiểu bối đang ở trước mắt, lập tức hai mắt đỏ bừng mặt mũi tràn đầy vặn vẹo, hung tợn thoi động một thanh đen nhánh hình rǎn phi kiếm: "Tiểu bối, ăn ta một cái bách độc nứt..."

Rǎng rắc!

Còn chưa kịp hô xong chiêu số tên, mấy đạo ngân Bạch Băng lãnh Linh phù ở trước mặt phóng tới, khoảng cách lấy xa hai, ba trượng liền oanh minh bạo liệt, trực tiếp đem hắn tính cả trăm trượng cự mǎng cùng một chỗ đong kết, mặt mũi tràn đầy hung ác thiên mǎng chân nhân còn duy trì rút kiếm tư thái, toàn thân trên dưới cũng đã kết đầy băng lãnh sương lạnh.

Chỉ bất quá, tu vi của hắn dù sao có chút cao thâm, vển vẹn trong chớp mắt liền tránh thoát đóng băng, nhưng mà không đợi tới kịp hô lên nửa câu nói sau, mấy chục đạo lạnh Băng Phù lại lần nữa bá bá gào thét phóng tới, hàn quang lạnh như băng liên tục lấp lánh, lại lần nữa chế tạo hình người thêm hình rǎn Haagen Dazs!

"Chém hắn!" Hứa Tri Hồ rất may mắn lau lau mồ hôi lạnh, vẫn không quên hảo tâm nhắc nhở.

Hoàn toàn minh bạch, chung quanh một đám Thục Sơn đệ tử lập tức kip phản ứng, các loại phi kiếm pháp khí cùng không cần tiền giông như điên cuồng rơi đập, giữa không trung điều chỉnh xong mấy chục chiếc tiên hạm, cũng tại lúc này ổn định lại thân hình, lúc này khí thế hung hăng oanh minh bắn ra cột sáng màu xanh, một hơi tất cả đều đánh vào to lớn thân rǎn bên trên.

Vển vẹn vài giây sau, không thể động đậy được cự mǎng lập tức lân giáp bay ra máu thịt be bét, suýt nữa liền từ giữa không trung trực tiếp rơi xuống, toàn thân cháy đen thiêu mǎng chân nhán tóc tai bù xù, thật vất vả chống nổi một vòng này cuồng sóng, lập tức đằng đằng sát khí...

Không có cơ hội đằng đằng sát khí, bởi vì trong nháy mắt, lại là mấy chục đạo lạnh Băng Phù liên tục gào thét phóng tới, thế là vừa mới đang muôn diên cuồng công kích thiên mǎng chân nhán, lại lần nữa tại chỗ kết băng —

"Đồ..."

"Răng rắc!"

"Bản tôn..."

"Răng rắc!"

"Há có đây..."

"Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!"

Đỗ mồ hôi một cái, một đám Thục Sơn đệ tử thấy nghẹn họng nhìn trân trối, cứ như vậy mặt mũi tràn đầy cô quái mở to hai mắt, nhìn xem không may thiên mǎng chân nhán lấy một phần ba giây tốc độ làm tan, lại lấy một phần tư giây tốc độ bị đông cứng, làm tan đông kết làm tan đông kết làm tan đông kết, dù sao khoảng cách này kim quang lâu thuyền mấy chục trượng khoảng cách, nhìn như gần trong gang tấc nhưng lại xa không thể chạm, lặp đi lặp lại chính là xông không được!

Thừa dịp người bệnh, lấy mạng người!

Mặc dù còn có chút không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, nhưng là lúc này, chỉ cần cao hứng bùng bùng chém người là được rồi!

Trong chốc lát, lại là mấy chục đạo kiếm quang pháp khí cột sáng cùng một

chỗ oanh minh rơi đập, thiên mãng chân nhân liền cùng cắm cờ kéo cùu hận, vài giây đồng hồ không đến thân trúng vô số đao, hơn phân nửa thân thể đều bị máu tươi nhuộm đỏ bừng, ngay sau đó lại bị đồng cứng trưởng thành côn, xa xa nhìn lại liền cùng ô mai kem tươi giống như.

"Chư vị sư đệ, đồng tâm hiệp lực!" Lại lần nữa một vòng cuồng sóng qua đi, Trần sư huynh bỗng nhiên thét dài một tiếng, quanh thân linh khí tất cả đều hội tụ thành một đạo mười trượng khí kiếm, thế như bôn lôi oanh minh chém xuống, "Cho ta, chém giết lão tặc này..."

Cách!

Cỗ quái tiếng ma sát, đột nhiên từ phía sau lưng truyền đến, nguyên bản như mưa to gào thét bắn ra Linh phù, đột nhiên tại lúc này im bặt mà dừng, biến mất vô tung vô ảnh.

"Cái gì?" Trần sư huynh bọn hắn lấy làm kinh hãi, khó có thể tin quay đầu đi.

Liền tại bọn hắn trong tầm mắt, vừa mới còn đang đên cuồng loạn xạ máy đánh chữ, lúc này đột nhiên rất quỷ dị kẹp lại, Tiểu Thiến từ trong màn hình nhô ra nửa người trên, rất dùng sức vuốt máy đánh chữ, ba ba ba ba ba loạn đập một trận, giống như dạng này liền có thể khôi phục vận hành giống như.

"Đừng nhìn ta!" Hứa Tri Hồ đồng dạng ngạc nhiên im lặng, "Ách, giống như máy đánh chữ... Thẻ giấy?"

Thẻ giấy là cái quỷ gì a, Trần sư huynh bọn hắn tập thể trợn mắt hốc mồm, cơ hồ trong nháy mắt này, thiên mãng chân nhân cùng trăm trượng cự mãng đên cuồng giấy dưa, cưỡng ép phá tan mảng lớn tầng băng, mắt thấy liền muốn từ băng phong bên trong tránh ra.

Đậu xanh! Hứa Tri Hồ không lo được nhiều như vậy, vội chạy tới ôm lấy máy đánh chữ: "Em gái ngươi a, sớm không thẻ muộn không thẻ, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này... Dưa vào, vì cái gì như thế gấp, nhanh hổ trợ!"

Giúp! Không giúp cũng không được!

Kịp phản ứng Trần sư huynh bọn hắn, cuồng quít luồng cuồng tay chân xông đi lên, mười mấy con tay dùng sức bắt lấy tấm thẻ kia ở lá bùa, liền toàn bộ sức mạnh đều đã vận dụng, cuồng loạn ra bên ngoài kéo mạnh.

Tiểu Thiến cũng là gấp, cái trán ngân sắc quả táo tiêu chí điên cuồng lấp lánh, vòng quanh máy đánh chữ không ngừng đảo quanh, mainboard cao tốc vận hành đến nỗi ngay cả đinh đầu đều đang bốc khói: "Bốp! Chít chít! Chít chít chít!"

Không còn kịp rồi!

Ngay tại cái này trong chốc lát, thiên mang chân nhân rốt cục gian nan phá băng mà ra, thẹn quá thành giận trǎm trượng cự mang mang theo cuồng bạo hàn phong, như là Thái Sơn áp đỉnh giống như hung dữ roi đậm, phảng phất như lỗ đen huyết bồn đại khẩu răng nanh sâm nhiên, mang theo khiến người cơ hồ muốn ngắt đi kịch độc nồng vụ, dữ tợn phát cuồng đích phủ đầu...

"Thả ra cái kia máy đánh chữ, để cho ta tới!" Xích tý muội mặt mũi tràn đầy đỏ lên, trực tiếp đằng đằng sát khí xông lên, bắt lấy tấm kia sắp bị kéo ra đến lá bùa, khí thế hung hăng cuồng bạo kéo một cái!

Âm! Tác dụng cực lớn lực dưới, một đám người đồng thời ngã sấp xuống trên boong thuyền!

Liền tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, cái kia đạo miễn cưỡng xem như đóng dấu hoàn thành Linh phù, cứ như vậy xẹt qua uốn lượn đường vòng cung, nhẹ nhàng lướt qua mấy chục trượng khoảng cách, sau đó chuẩn xác đến không thể lại chuẩn xác, rơi vào... Ách, rơi vào, trǎm trượng cự mang huyết bồn đại khẩu bên trong!

Yên tĩnh! Quỷ dị yên tĩnh!

Nguyên bản hung ác bao phủ xuống miệng máu miệng lớn, đột nhiên liền

cứng ngắc đứng ở nguyên địa, tính cả rắn trên lưng thiêng mäng chân nhân, cũng giống là đột nhiên trúng Thạch Hóa Thuật, mặt mũi tràn đầy dữ tợn không nhúc nhích tí nào.

Vài giây sau, Xích tỷ muội rất vô tội nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái, rốt cục nhìn một chút bên cạnh còn đang chít chít vòng quanh máy đánh chữ xoay quanh Tiểu Thiến, sau đó yếu ớt giơ tay lên —

"Ách, ta nếu là không có hoa mắt, giống như vừa mới kẹp lại tấm linh phù kia, chính là trong truyền thuyết tứ phương Ngũ Hành tử Lôi Liệt lửa bát hoang lục hợp thiên đạo luân hồi..."

Oanh!

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 100: Người Được Người Lên A

100 Người được người lên a

Rất nhiều kinh nghiệm nói cho chúng ta biết, danh tự nhất định phải đủ dài mới phong cách!

Từ góc độ này tôi nói, tấm kia được xưng là tứ phương ngũ tinh tử Lôi Liệt lửa bát hoang lục hợp thiên đạo luân hồi ba lạp ba lạp... Linh phù, cũng thực là uy lực lớn đến khiến người nghẹn họng nhìn trân trối, vén vẹn một nháy mắt cuồng bạo oanh minh nổ tung, liền đánh ngã thiêng mäng Chân Quân cùng trăm trượng cự mäng liên quan một đoàn Song Xà Giáo giáng chung!

Vấn đề là, bởi vì khoảng cách của song phương thực sự quá gần, cho nên một bên khác Thục Sơn đệ tử cũng không có tốt hơn chỗ nào!

Đứng mũi chịu sào Vân Phàm tổn thất nghiêm trọng nhất, đầu thuyền cột buồm boong tàu khoang cầu thang mạn, tất cả đều bị trong ngoài ngoài phá hủy một lần, chỉ còn lại một cây xương rồng treo mây khói gỗ vụn tẩm, liền cùng trên đường cao tốc kinh lịch mười liền đụng chạm đuôi, cái này nếu có thể thuận lợi lái về Thục Sơn đi, cũng coi là nhân gian kỳ tích;

Trần sư huynh bọn hắn tập thể gặp mảnh liệt dư ba oanh kích, choáng đầu choáng đầu nội thương nội thương gãy xương gãy xương, mà lại vì gian nan ngăn cản cái này không phân địch ta bạo tạc, còn đem tất cả phi kiêm pháp khí tất cả đều tiêu hao sạch sẽ, đến mức Mộc sư huynh ở bên cạnh rất vui mừng cảm khái, hiện tại ta rõ cục không phải nghèo nhất cái kia;

Về phần chung quanh kia mây chục chiếc tiên hạm, vốn nên là bình an vô sự,

nhưng là ai kêu bọn chúng vừa vặn lao xuống chi viện, cho nên khó tránh khỏi cũng bị các loại tử điện ngân xà liệt hỏa hàn bắn lan đến gần, mà lại hỗn loạn tung bùng bên trong, thanh được ngự tỷ còn thân thuyền mất khống chế, dùng thô to cột sáng hung hăng tẩy lê phụ cận tỷ muội, tại chỗ đá thương đánh chìm năm sáu chiếc tiên hạm;

Tổn thất nặng nề a, thật là tổn thất nặng nề a, một đám Thục Sơn đệ tử một bên đau lòng tính toán tổn thất, một bên căn răng nghiến lợi quyết định sau này trở về uống cháo ăn dưa muối, một bên rất chỉnh tề dùng loại kia cổ quái ánh mắt nhìn người nào đó ——

Quả nhiên! Chuyên nghiệp hổ đồng đội ba trăm ngàn! Thục Sơn khắc tinh loại này xưng hào không phải tùy tiện lấy a!

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ lúc này cũng là bó tay rồi, lần thứ nhất nhịn không được bắt đầu hoài nghi, mình có phải thật vậy hay không cùng Thục Sơn xung đột tới, dựa theo cái này tiết tấu xuống dưới, nói không chừng ngày nào nhà ta cùng vị kia sư tỷ nói thêm mấy câu, sau đó nàng trở về liền sẽ trực tiếp mang thai thêm khó sinh...

Đỗ mồ hôi, cũng không dám nhớ lại nữa, mắt thấy Trần sư huynh đã ở đằng đằng sát khí rút kiếm, hắn tranh thủ thời gian rất sáng suốt nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, ta mới vừa cùng Hoa sư muội tiềm nhập lòng đất động rộng rãi thời điểm, nghe được mấy cái Ma giáo giáo chúng đang nói..."

Như thế như thế, chờ hắn một hơi kể xong toàn bộ quá trình, bên cạnh một đám Thục Sơn đệ tử bỗng nhiên biến sắc, Trần sư huynh càng là hãi nhiên thốt ra: "Cái này, đây không có khả năng, luyện hạm chi thuật, chính là chúng ta Thục Sơn ngàn năm bí mật bất truyền, lục bào lão ma cùng hắn Ma giáo, làm sao có thể nắm giữ?"

"Nhưng mà, sự thật liền bày ở trước mắt." Hứa Tri Hồ rất bất đắc dĩ sờ sờ cái cằm, ra hiệu bọn hắn xuyên thấu qua mặt đất to lớn vết rách hướng dưới mặt đất

nhìn.

Ngay tại cái kia bụi mù tràn ngập dưới mặt đất trong động đá vôi, may mắn còn sống sót gần ngàn chiếc kim quang thuyền rồng, vẫn như cũ kim quang lấp lánh bỗ neo tại nguyên chỗ, mà kia hơn ngàn tên giống nhau như đúc nhỏ nhắn xinh xắn hạm nương thiếu nữ, cũng vẫn ôm âu yếm thuyền mái chèo, duy trì ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, rất bình tĩnh đứng tại mạn thuyền bên trên, dù là bên cạnh liền có cự thạch oanh minh giáng xuống...

Gặp quỷ! Trần sư huynh tâm tình khuấy động phía dưới, nhịn không được văng tục, nhưng lại bỗng nhiên rút kiêm, gác ở kia vết thương chồng chất ma diễm giáo sứ trên cổ: "Nói! Lục bào kia lão ma, đến tột cùng là thế nào đạt được luyện chế tiên hạm bí pháp?"

"Ta, ta không biết!" Ma diễm giáo sứ mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run lẩy bẩy nói, " ta chỉ biết là trước đó vài ngày, Song Xà Giáo đột nhiên chạy tới muốn cùng nhà ta lão tổ kết minh, sau đó không có qua mấy ngày, lão tổ đột nhiên liền đưa ra muốn thu tập tiên tài tài nguyên luyện chế tiên hạm..."

"Song Xà Giáo?" Trần sư huynh nghe nói như thế, vô ý thức quay đầu, nhìn về phía trong góc kia bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở thiên mang Chân Quân.

"Tới đi! Cứ việc khảo vấn ta đi!" Thiên mang Chân Quân thật đúng là kiên cường, hoặc là nói là có chút điên cuồng, trong mắt đều lóng lánh cuồng nhiệt quang mang, "Bản tôn đối giáo chủ trung thành cảnh cảnh, các ngươi càng là tra tấn bản tôn, càng là có thể chứng minh bản tôn đối giáo chủ ngưỡng mộ kính trọng, chính như giáo chủ bảo huấn đệ nhất thì đầu thứ ba nói tới —— nhân sinh cực khổ giống như mây đen, làm ngươi đổi bầu trời mỉm cười thời điểm..."

Cái quỷ gì a, một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, trong đầu đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu —— "Có bệnh!"

Há lại chỉ có từng đó là có bệnh a, cái tên này quả thực là súp gà cho tâm hồn uống nhiều quá được không, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái sờ sờ cái cằm,

nhìn xem chính ở chỗ này lưỡng trích lời thiên mäng Chân Quân, đột nhiên đổi vị kia đến nay chưa xuất hiện Song Xà Giáo chủ hết sức hiếu kỳ.

Khoan hãy nói, cái kia thần bí giáo chủ năng lượng rất lớn nha, không chỉ có đem một đám thủ hạ tất cả đều tẩy não, thế mà còn có thể làm đến luyện chế tiên hạm bí pháp, đồng thời dùng cái này cùng Lục Bào lão tổ kết minh... A..., bất quá nói đi thì nói lại, Song Xà Giáo vì cái gì cùng muốn Lục Bào lão tổ kết minh, còn đem luyện chế tiên hạm bí pháp đều công hiến ra ngoài, đây là quốc tế giai cấp vô sản tinh thần sao?

Nghĩ mãi mà không rõ a, đừng nói là Hứa Tri Hồ, một đám Thục Sơn đệ tử cũng là không có đầu mối, Trần sư huynh khẽ nhíu mày suy nghĩ một lát, rốt cục hừ lạnh một tiếng, đảo ngược chuôi kiếm đánh ngắt xỉu thiên mäng Chân Quân: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau chóng đem những này ma nghiệt mang về Thục Sơn, giao cho chưởng giáo cùng chư vị trưởng lão đến xử lý, nghĩ cách tìm ra Ma giáo luyện chế tiên hạm mật tổ tới."

Tốt, đám người đương nhiên cũng không có ý kiến, chỉ bất quá lúc này, Xích tỷ muội lại đột nhiên nháy mắt mấy cái, chỉ chỉ phía dưới động đá vôi bên trong kia gần ngàn chiếc kim quang thuyền rồng: "Nói thật, đừng đều dễ làm, bất quá những thứ này... Ách, nên xử lý như thế nào?"

Tốt vấn đề, một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, ngược lại là Trần sư huynh mặt không thay đổi hừ lạnh một tiếng: "Hừ hừ, những kim quang này thuyền rồng cùng trên thuyền rồng hạm linh, đều là Ma giáo luyện chế ra đến phi pháp tiên hạm, hoặc là nói là ma hạm mới đúng, vì để tránh cho bọn chúng lưu truyền ra đi di hại thiên hạ, chúng ta bây giờ liền nên đưa chúng nó triệt để phá hủy... Ninh sư đệ, ngươi lên!"

"Ây... Ta?" Hứa Tri Hồ nắm cũng trúng đạn, nhịn không được mở to hai mắt.

"Không sai, chính là ngươi!" Một đám Thục Sơn đệ tử rất chờ mong nhìn xem hắn, Trần sư huynh còn đưa thanh trường kiếm tới.

Tốt a, có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất im lặng sờ sờ cái cằm, dẫn theo trường kiếm nhảy xuống động rộng rãi, nơi đặt chân phụ cận vừa vặn chính là một chiếc kim quang thuyền rồng.

Hoàn toàn không có ý thức được sẽ phát sinh cái gì, trên thuyền rồng nhỏ nhăn xinh xắn hạm nương thiếu nữ, vẫn như cũ ôm âu yếm thuyền mái chèo, tiểu dung chân thành đứng tại mạn thuyền bên trên, phủ lấy lông dê lót nhỏ màu trắng bạc váy bên trên, rơi đầy bụi đất đá vụn, nhưng cái này vẫn như cũ không tổn hao gì nàng ngọt ngào đáng yêu, liền liền theo gió chập chờn bím tóc đuôi ngựa, cũng lộ ra tràn đầy cảm giác tiết tấu.

"Ây..." Nói thật, dù cho biết đối phương chỉ là bị chế tạo ra vô ý thức khôi lỗi, Hứa Tri Hồ lúc này vẫn cảm thấy không đành lòng.

Ròng rã do dự nửa khắc đồng hồ, thảng đến cố gắng thuyết phục mình đây là chính nghĩa tiến hành về sau, hắn lúc này mới hít một hơi thật sâu, run rẩy giơ lên trường kiếm: "Tốt a, cũng không thể để các ngươi chảy ra đi bị người không chế, cho nên... Xin lỗi rồi!"

Giống như rốt cục phát giác được hắn đến, nhỏ nhăn xinh xắn hạm nương thiếu nữ chậm rãi ngẩng đầu, trợn to thanh tịnh hoàn mỹ con mắt, không nháy một cái nhìn xem hắn, nhưng lại đột nhiên mang theo ngọt ngào tiểu dung, chậm rãi giang hai cánh tay, làm cái muốn ôm một cái tư thế —

"Ôm... Ôm một cái..."

Là tại hạ thua! Hứa Tri Hồ thật bị loại này non nớt thanh âm triệt để đánh bại, dứt khoát quăng ra trường kiếm, mặt mũi tràn đầy tang thương quay đầu: "A a a, ta làm không được, ta thật làm không được, các ngươi ai tâm địa đủ cứng liền ai đến!"

"Ninh sư đệ, tâm chí của ngươi như thế không kiên định, về sau như thế nào đối mặt Ma giáo đủ loại quỷ kế?" Trần sư huynh đau lòng nhức óc thở dài, bất quá chờ hắn quay đầu nhìn bên cạnh Xích tỷ muội, nhưng lại lập tức thay đổi

thân thiết tiểu dung, "Hoa sư muội, sư huynh biết ngươi từ trước đến nay ghét ác như cùu ý chí kiên định, không bằng liền từ ngươi đến a Ninh sư đệ làm mẫu một chút?"

Đừng nghịch nữa, ta đều không hạ thủ được, ngươi còn có thể trông cậy vào Xích Xích tên muội khống kia sao?

Hứa Tri Hồ nhịn không được liều mạng mắt trọn trắng, quả nhiên sau một khắc, đều không đợi Trần sư huynh tới kịp hỏi lại, Xích tỷ muội liền đã đầy mắt đều là tiểu tinh tinh nghiêm túc nhắc tay đặt câu hỏi: "Cái kia, ra tay coi như xong, bất quá những cái kia hạm linh thật đáng yêu a, ta có thể ôm một cái trở về nuôi sao?"

Không thể, Trần sư huynh rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh, lại quay đầu nhìn bên cạnh Vân Phàm.

"Ây... Ta?" Vân Phàm ngẩn người, cũng không có từ chối, rất sắc bén roi nhảy xuống động rộng rãi.

Hít một hơi thật sâu, nàng trực tiếp tiến vào cao lãnh tư thái, sải bước đi đến vị kia hạm nương thiếu nữ trước mặt, bang một tiếng rút ra trường kiếm, từ từ các nàng sáu cái ở phía trên thấy cảnh này, tranh thủ thời gian che mắt, cũng không dám nhìn tiếp nữa: "Thật đáng sợ, tốt có thể..."

Răng rắc! Còn chưa nói xong đâu, Vân Phàm cũng nhận thua giống như ném ra trường kiếm: "A a a, thần thiếp làm không được, làm không được a làm không được."

Tốt a, có thể nói cái gì đâu, Trần sư huynh rất im lặng che mặt, lại lần nữa quay đầu nhìn chung quanh một chút: "Được rồi, nếu là dạng này, chư vị sư đệ các ngươi có ai nguyện ý thay cực khổ?"

Đừng nhìn ta nhóm, chúng ta cái gì cũng không biết, một đám Thục Sơn đệ tử mặt mũi tràn đầy dáng vô tội ngẩng đầu nhìn trời, Mộc sư huynh nhìn xem

mình cũ nát đạo bào bên khối kia miếng vá sững sờ, Dương sư huynh cùng thanh được nghiêm túc thảo luận Ma giáo tiếp xuống âm mưu kế hoạch, còn có mấy cái hỏa thực sự không tránh thoát, dứt khoát tới cái miệng đầy phun máu biểu hiện cầm không nổi kiềm.

"A a a, lẽ nào lại như vậy a!" Trần sư huynh thật là đau lòng nhức óc, nhịn không được lắc đầu liên tục thở dài, "Chúng ta Thục Sơn hạm phái, từ trước đến nay trăm yêu trừ ma thay trời hành đạo, lấy phổi tể thiên hạ thương sinh a đã mặc cho, các ngươi dạng này chí mềm yếu tùy thời dao động, còn dám nói là chúng ta Thục Sơn phái đệ tử tinh anh?"

"Đây không phải một chuyện được không?" Vân Phàm cùng Dương sư huynh bọn hắn mặt mũi tràn đầy xấu hổ, nhưng là lại nhịn không được giải thích, "Giảng thật, muốn chúng ta đi trăm yêu trừ ma, một hơi giết một ngàn cái cũng không thành vấn đề a, thế nhưng là những này hạm linh linh trí chưa mở, lại chưa làm qua chuyện gì xấu, muốn chúng ta tự tay phá hủy các nàng, làm sao hạ thủ được?"

"Cái này đều không hạ thủ được, các ngươi về sau đối đầu Ma giáo âm mưu quỷ kế làm sao bây giờ?" Trần sư huynh nghe nói như thế càng tức giận hơn, "Ngẫm lại xem, nếu như đến lúc đó Ma giáo phái những này hạm linh tới, ở trên thuyền rồng tràn đầy bạo liệt Linh phù, các ngươi cũng không động thủ, liền nhìn xem các nàng xông lại?"

"Vấn đề là, các nàng hiện tại lại không có xông lại..." Một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, còn có người nhỏ giọng lầm bẩm một câu, "Kia cái gì, chúng ta là thật không hạ thủ được, sư huynh ngươi đi ngươi lên a!"

Ta lên liền ta lên!

Trần sư huynh giận không kềm được, trực tiếp thả người nhảy xuống động rộng rãi, hạo nhiên chính khí trợn mắt tròn xoe, nhanh chân hướng phía những cái kia hạm linh thiếu nữ đi đến, ngay sau đó bang một tiếng, lãnh khốc vô tình

rút ra trường kiếm: "Tất cả đều lui ra phía sau, ta thà rǎng gánh vác tâm ngoan thủ lạt tiếng xấu, cũng vì thiên hạ thương sinh trừ khử tiêm ẩn uy hiếp!"

Mờ nhạt dưới ánh trăng, băng lãnh kiếm mang theo ngân bạch hàn quang, một nháy mắt liền muôn gào thét chém xuống, bị ngân quang chướng mắt vị kia hạm nương thiếu nữ, có chút cảm thấy lẩn lộn ngẩn đầu, nhìn xem liền treo ở đỉnh đầu của mình sắc bén lưỡi kiếm, thậm chí còn hiểu kì chật rãi duỗi ra ngón tay, ở trên lưỡi kiếm nhẹ nhàng sờ lên.

"Muốn trách, thì trách những cái kia ma nghiệt!" Không lọt vào mắt nàng bán manh cử động, Trần sư huynh vẫn như cũ mặt không biểu tình, trong chốc lát bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, giơ cao trường kiếm trùng điệp chém xuống!

"Không muốn!" Tất cả mọi người ở đây lập tức cùng nhau kinh hô, "Trần sư huynh, ngươi lại nghĩ... Ách?"

Còn chưa nói xong, vừa mới liền muốn một kiếm chém xuống Trần sư huynh, đột nhiên liền rất thăng thắn thu hồi trường kiếm, không chút do dự quay đầu liền đi: "Tốt a, đã các ngươi đều phản đối, vậy ta liền miễn cưỡng nghe các ngươi một lần tốt!"

Ta té!

Trong chốc lát, một đám người tất cả đều cùng nhau lảo đảo vụng vào vách đá, Hứa Tri Hồ càng là nhịn không được phun ra: "Uy uy uy, sư huynh ngươi phẩm chất quên ở nhà sao, nói xong trăm yêu trừ ma thay trời hành đạo đâu, nói xong ý chí kiên định sẽ không dao động đâu, thừa nhận đi, kỳ thật ngươi cũng căn bản không hạ thủ được, đúng không?"

"Ai nói, ai nói ta không hạ thủ được?" Trần sư huynh mặt mũi tràn đầy đỏ bừng lên, còn đang liều mạng bảo trì cao ngạo phong phạm, "Ta chỉ là đầy đủ tôn trọng ý kiến của các ngươi, mặc dù các ngươi rất có thể là sai, nhưng ta cũng không thể bởi vì tự ta chính xác cái nhìn, liền buộc các ngươi nhất định phải nghe ta, cho nên..."

Biên, ngươi liền tiếp tục biên đi, biên không nổi nữa a?

Hứa Tri Hồ cùng tất cả mọi người cùng một chỗ mắt trợn trăng, mắt thấy Trần sư huynh đều muốn hỏng mắt, ngược lại là lúc này, Xích tỷ muội nhìn một chút bên kia còn đang chờ đợi hơn ngàn tên hạm nương thiếu nữ, nhịn không được mặt mũi tràn đầy buồn rầu: "A a a, lần này tốt, chúng ta tất cả đều không hạ thủ được, lại không thể đặt vào các nàng mặc kệ, hiện tại phải làm sao?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, đám người hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào.

Một mảnh trong trầm mặc, vẫn là Trần sư huynh rốt cục ho nhẹ một tiếng: "Tốt a, nhìn như vậy đến, chúng ta chỉ có thể tạm thời trước đem các nàng mang về Thục Sơn, nhưng mà, bây giờ còn có một cái vấn đề rất nghiêm trọng — A..., những này hạm linh thiếu nữ linh trí chưa mở, đối với ngoại giới cơ hồ không có phản ứng, cho nên... Chúng ta cần phải có người đến chuyên môn chiếu cố đồng thời giám thị các nàng!"

Có đạo lý, rất có đạo lý, đám người như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cắm, sau đó liền cùng thương lượng xong, rất tự nhiên cùng một chỗ quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ.

"Đợi lát nữa, tại sao là ta?" Hứa Tri Hồ lập tức liền trợn mắt hốc mồm.

"Bởi vì, các nàng giống như chỉ có tại đối mặt ngươi lúc, mới có thể hơi có một chút phản ứng." Trần sư huynh rất nghiêm túc giải thích.

"Không sai, mà lại Ninh sư đệ vừa vặn mượn cơ hội này, quen thuộc như thế nào cùng hạm linh giao lưu." Vân Phàm chừng chạc đàng hoàng tán thành.

"Ừm ừ, ân công từ trước đến nay đều giàu có ái tâm ôn nhu nhân hậu, là chiếu cố các nàng nhân tuyển tốt nhất." Xích tỷ muội bỏ đá xuống giếng bên trong.

Kết quả là, mặc kệ Hứa Tri Hồ kháng nghị cũng tốt, không kháng nghị cũng tốt, ở đây một đám vô lương gia hỏa hai mặt nhìn nhau, tất cả đều rất chỉnh tề trăm miệng một lời: "Rất tốt, cứ như vậy vui sướng quyết định!"

Nói quyết định liền quyết định, một đám gia hỏa chạy còn nhanh hơn thỏ, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh, đến cuối cùng vẫn là Xích tỷ muội có mấy phần lương tri, trước khi đi vẫn không quên đưa qua tới một cái búp bê vải: "Kia cái gì, biết hổ ngươi thử một chút cái này, dù sao tử tử các nàng đến bây giờ đều rất thích a!"

Không có nghĩa khí a không có nghĩa khí, Hứa Tri Hồ rất im lặng đứng tại kia, ôm một cái búp bê vải, ở trong lòng vẽ vòng tròn nguyên rủa đám người kia một trăm lần về sau, lại cũng chỉ có thể mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu —

Trong chốc lát, tựa như là cảm giác được tâm ý của hắn, hơn ngàn cái nhỏ nhắn xinh xắn hạm nương thiếu nữ, đột nhiên cùng một chỗ chuyển qua giống nhau như đúc phẩn nộn khuôn mặt nhỏ, cùng một chỗ trợn to giống nhau như đúc thanh tịnh mắt to, cùng một chỗ lộ ra giống nhau như đúc ngọt ngào lúm đồng tiền tiểu dung, cùng một chỗ mở ra giống nhau như đúc non nớt tay nhỏ: "Ôm... Ôm một cái..."

Tốt a, vì cái gì ta sẽ có loại, chỉ là ôm một cái liền sẽ ôm đến gãy xương cảm giác đâu?

convert: truyện mình không đọc nên edit không kĩ lắm đoạn nào đọc không hiểu để ở chỗ bình luận mình sẽ sửa lại.

Hôm nay tới đây mai tiếp tục.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 101: Ôm Một Cái

101 Ôm một cái

Bởi vì chuyện quá khẩn cấp, ở đơn giản dọn dẹp Thanh Mai cốc Ma giáo vết tích về sau, đám người lúc này liền ngồi tiên hạm, vội vàng trở về địa điểm xuất phát đi suốt đêm về Thục Sơn bẩm báo tình huống.

Cùng trước đó xuất phát lúc thanh thế to lớn khác biệt, lúc này đường về trên đường Thục Sơn hạm đội, tựa như là kinh lịch đặc biệt lớn hải khiếu, mấy chục chiếc tiên hạm bên trong có thể tìm ra một chiếc hoàn chỉnh đều tính kỳ tích, nhất là chỉ còn lại một cây xương rồng Vân Phàm, cơ hồ là mang "Lần này luân gia muôn gấp mười phí sửa chữa" cuồng nhiệt chấp niệm, mới có thể miễn cưỡng chống đỡ không có tan rã.

Đương nhiên, cùng Hứa Tri Hồ hiện tại buồn rầu cùng so sánh, Vân Phàm bọn hắn điểm ấy nhỏ phiền não, căn bản cũng không đáng giá xách được không?

Ngẫm lại xem, ròng rã một ngàn chiếc kim quang thuyền rồng a, đó chính là ròng rã một ngàn cái giống nhau như đúc hạm nương thiếu nữ, mà lại mẹ nó vẫn là linh trí chưa mở đối với ngoại giới cơ hồ không phản ứng chút nào cái chung loại kia, nói như vậy, chỉ là đem các nàng tập trung lại, để các nàng khống chế thuyền rồng đầu đuôi tương liên lấy đi theo lên đường, liền để Hứa Tri Hồ mệt đến có loại đập đầu chết ở mạn thuyền bên trên xúc động...

Đây là việc nhỏ, phiền toái hơn sự tình còn đang dang sau đâu!

Có trời mới biết những này hạm nương muội tử là chuyện gì xảy ra, chỉ đối với hắn có loại vượt mức bình thường tín nhiệm cùng không muốn xa rời, vô

luận hắn đi tới chỗ nào đều theo sát, ăn cơm đi theo tắm rửa đi theo đi ngủ đi theo, liền liền hắn đi ra ngoài tìm hồ nước khi tắm, đằng sau cũng sẽ trùng trùng điệp điệp đi theo hơn ngàn cái manchester tử, đội ngũ đằng trước muội tử đã đến bên cạnh ao, cuối hàng cô em gái kia còn đang trong doanh địa ôm thuyền mái chèo chuyền biển...

Không chỉ có như thế a, đợi đến lên đường thời điểm, loại kia tràng diện càng là úy vi tráng quan tới, hơn ngàn đầu kim quang thuyền rồng đầu đuôi tương liên xếp thành một đường thẳng, hơn ngàn cái tươi đẹp thiếu nữ cùng một chỗ đứng tại mạn thuyền bên trên, cười tủm tỉm ôm thuyền mái chèo tập thể ngắn người, loại này khó gặp tình cảnh, ven đường không biết hấp dẫn nhiều ít luyện khí sĩ tới vây xem, Hứa Tri Hồ còn phải phụ trách ngăn cản bọn hắn tới gần, chỉ kém lập tấm bảng hiệu viết lên "Cấm chỉ đập lan can cho ăn".

"Còn tốt, còn tốt, chí ít các nàng không cần ăn cơm." Lần nữa bị vây xem về sau, nhìn xem trước mặt hàng ngàn tấm giống nhau như đúc phấn nộn khuôn mặt nhỏ, Hứa Tri Hồ chỉ có thể dạng này an ủi mình, "Băng không, dù là mỗi người một bát cơm trắng, ta đều sẽ phá sản tối!"

Sự thật chứng minh, hắn cao hứng quá sớm!

Hai ngày sau, ngay tại xa xa trông thấy Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược sơn thời điểm, Vân Phàm đột nhiên "Lơ đãng" nâng lên: "Sư đệ a, ngươi biết không, kỳ thật giống chúng ta hạm linh loại sinh vật này, mặc dù không cần ăn, bất quá mỗi cách một đoạn thời gian, đều muốn ăn chút tiên mộc linh dâu pháp đồng... Ách, có ai không, Ninh sư đệ đột nhiên té xỉu!"

Tốt tang thương, lão tử có loại vừa mới phát tài lại muốn phá sản cảm giác!

Ung dung tinh lại, Hứa Tri Hồ rất ưu thương yên lặng ngẩng đầu nhìn trời, thẳng đến hạm đội lái vào Thục Sơn thời điểm đều chưa kịp phản ứng, ngược lại là những cái kia nghe hỏi chạy đến xem nào nhiệt sư tỷ sư muội, nhìn xem đi theo phía sau hắn hơn ngàn tên hạm nương thiếu nữ, nhịn không được bát quái

chi hỏa cháy hùng hực ——

"A, nhiều như vậy mỹ mạo như hoa tiếu cô nương, cũng đều nói gì nghe nấy, các ngươi đoán Ninh sư đệ trời tối người yên thời điểm, có thể hay không đột nhiên... A a a, tốt thẹn thùng, che mặt, người ta không nghĩ tiếp được nữa đâu!"

Phốc! Các ngươi đi ra, ta không biết các ngươi!

Hứa Tri Hồ một ngụm máu phun tại boong tàu bên trên, còn tốt lúc này hạm đội đã đạt tới chủ điện chỗ treo ngược sơn, bị kinh động tám vị trưởng lão tất cả đều nghênh đi ra ngoài đến, chờ nghe Trần sư huynh thấp giọng bẩm báo vài câu về sau, lập tức cùng nhau sắc mặt đại biến, lập tức thét ra lệnh đề cao cảnh giới, lại ra hiệu mọi người tại nguyên địa chờ đợi không được rời đi, chỉ dẫn theo Trần sư huynh cùng Vân Phàm đi vào gặp mà trăng chưởng giáo.

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể thành thật thật ngồi xổm ở chủ điện cửa sổ con kiến, hơn ngàn tên hạm linh thiếu nữ cùng một chỗ mở to hai mắt nhìn xem hắn, hơi nghĩ cũng đi theo chỉnh tề ngồi xổm xuống, ngẫm lại xem a, ròng rã một ngàn cái phủ lấy lông dê áo lót nhỏ màu trắng bạc vảy tiểu cô lạnh, cùng một chỗ ngồi xổm ở chủ điện trước cửa hết sức chuyên chú sổ con kiến, tràng diện này ra sao hùng vĩ...

"Thật là kỳ quái, vì cái gì các nàng chỉ đối ngươi có gan đặc biệt không muốn xa rời đâu?" Xích tỷ muội ở bên cạnh thấy choáng đầu hoa mắt, nhưng lại không khỏi hết sức hiếu kỳ.

"Ta nào biết được a!" Hứa Tri Hồ rất vô tội mở ra hai tay, lại nâng cằm lên quay đầu nhìn xem đằng sau, "Nói đến, chúng ta có phải hay không hắn là cho các nàng đặt tên, kêu cái gì tốt đâu?"

"Tốt, tốt." Xích tỷ muội đổi đặt tên cái gì thương nhất, "Muốn ta nói, đã các nàng bản thể là kim quang thuyền rồng, không bằng liền gọi bọn nàng kim kim..."

Cho nên nói, tử tử các nàng sáu cái cũng là quái đáng thương, gấp được dạng này một nửa mù chữ lấy tên vô năng tỳ tỳ!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm một trăm lần, lại rất nghiêm túc nhìn xem kia hơn ngàn cái hạm nương thiếu nữ, cái sau cũng rất nghiêm túc chỉnh tề nhìn xem hắn, sau đó tựa như có tâm linh cảm ứng, đột nhiên không hẹn mà cùng mở ra phần nộn hai tay, lộ ra giống nhau như đúc ngọt ngào lúm đồng tiền: "Ôm... Ôm một cái!"

"A! Có!" Hứa Tri Hồ đột nhiên hai mắt tỏa sáng, "Liền gọi các ngươi, liền gọi các ngươi —— ôm một cái!"

Ta té, trong chốc lát, tất cả mọi người ở đây tính cả Xích tỷ muội ở bên trong, tất cả đều không cách nào khống chế cùng nhau một cái lảo đảo, em gái ngươi a, vừa còn nói Hoa sư muội không có gì lấy tên thiên phú, hóa ra Ninh sư đệ ngươi cũng không khá hơn chút nào.

"Ta cảm thấy rất tốt a!" Hứa Tri Hồ chừng chạc đàng hoàng nhìn một ngàn cái hạm nương thiếu nữ, "Üm, liền tên này, ai tán thành ai phản đối?"

Căn bản là không có nghe được được không, một ngàn tùng cái hạm nương thiếu nữ vẫn như cũ tiểu dung chân thành mở to hai mắt, ngược lại là lúc này, thô hào kim bản bút ký đột nhiên tự động mở ra, sau đó Tiểu Thiến liền xoa mờ hồ con mắt, từ trong màn hình nhô ra nửa người trên, rất nghiêm túc giang hai cánh tay, làm cái muốn ôm một cái tư thế: "Bốp... Chít chít..."

Nhắc tới cũng là kỳ quái, nhìn thấy động tác của hắn về sau, 1000 cái hạm nương thiếu nữ suy tư sau một lát, đột nhiên cũng học theo giang hai cánh tay, dùng thanh thủy thanh âm non nớt, trăm miệng một lời tái diễn: "Ôm... Ôm một cái..."

"Bốp!" Tiểu Thiến lắc đầu, nhẹ nhàng chỉ chỉ lồng ngực của mình, rất nghiêm túc trở lại một lần, "Bốp... Chít chít..."

"Ôm?" Hạm nương các thiếu nữ rất khó hiểu nhìn chăm chăm nàng, ở trọn vẹn sững sốt nửa khắc đồng hồ về sau, rốt cục học bộ dáng của nàng, chậm rãi đưa tay chỉ lồng ngực của mình, "Ôm... Ôm một cái..."

Lần này đổi a, Tiểu Thiến rất hài lòng gật đầu, lập tức bõp một tiếng, một lần nữa tiến vào bản bút ký, về đến thu đứng ở giữa đi ngủ đây, ân, nàng thật đúng là không sợ mơ hồ đem mình cho xóa.

"A, dạng này cũng được?" Hứa Tri Hồ ở bên thấy rất là kinh ngạc, nhìn, giống như Tiểu Thiến có thể cùng những nàng hạm nương các thiếu nữ câu thông, mà hạm nương các thiếu nữ cũng có thể miễn cưỡng nghe hiểu nàng chỉ đạo, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết đồ đan gấp được đồ đan, cho nên ngược lại có rảnh cùng ngôn ngữ?

"Chờ một chút, sẽ không phải những nàng hạm nương thiếu nữ đổi sự đệ ngươi đặc biệt không muốn xa rời, cũng là bởi vì sự đệ ngươi có mang Tiểu Thiến kinh nghiệm đi." Vân Phàm lúc này ngược lại là nghĩ đến một cái khả năng, nhịn không được có chút kinh ngạc, "Ngẫm lại xem, giống như nói theo một ý nghĩa nào đó, các nàng giống như Tiểu Thiến, đều thuộc về linh trí chưa mở khí linh."

Thật đúng là có loại khả năng này, đám người càng nghĩ càng thấy phải có đạo lý, Hứa Tri Hồ cũng chững chạc đàng hoàng gãi gãi đầu: "A, nói như vậy, có lẽ về sau có thể để Tiểu Thiến nhiều dạy một chút các nàng, chí ít cũng nên dạy cho nàng nhóm đứng ở ta tắm rửa thời điểm..."

Mới nói được cái này, đóng chặt chủ điện đại môn đột nhiên mở ra, ngay sau đó liền thấy Trần sư huynh vội vàng vọt ra, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc vẫy tay: "Vân sư tỷ, Ninh sư đệ, Hoa sư muội, chưởng giáo phân phó các ngươi cùng một chỗ tiến đến!"

A a a, nghe nói như thế, Hứa Tri Hồ cũng không lo được cân nhắc hạm nương sự tình, tranh thủ thời gian chỉnh lý ngoại bào đi theo, một ngàn cái hạm

nương thiếu nữ, không đúng, phải nói một ngàn cái ôm một cái, đương nhiên là ôm thuyền mái chèo nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau, trùng trùng điệp điệp tiến chủ điện, thấy kia tám vị kiến thức rộng rãi trưởng lão đều ngạc nhiên im lặng.

Ngược lại là Tiên Vân lượn lờ chủ điện nơi xa, thế mà xuất hiện một mảnh trống rỗng trôi nổi mặt hồ, vị kia mày trắng chưởng giáo hất lên áo tươi mang theo mũ rộng vành ngồi ở thuyền con bên trên, một tay khẽ đung đưa lấy màu xanh bầu rượu, một tay khoan thai dẫn theo thanh trúc cần câu, dưới thân kia chiếc nhín như không đáng chú ý nho nhỏ thuyền con, ở mây mù ở giữa chậm rãi chập trùng, mang theo một mảnh dập dờn gợn sóng gợn sóng...

"Ách, luôn cảm thấy vị này giả bộ như vậy xuống dưới, rất nhanh liền sê lĩnh cơm hộp!" Cùng lòng của mọi người sinh kính ngưỡng khác biệt, Hứa Tri Hồ thấy cảnh này, nhưng dù sao cảm thấy có điểm tâm hoảng, a a a, lão huynh, người phải sống a, chí ít cũng chờ ta rời đi Thục Sơn về sau lại lĩnh cơm hộp a!

Hắn nơi này chính âm thầm thầm thì, bên kia mày trắng chân nhân cũng đã tiện tay thả ra cần câu, mặt mỉm cười quay đầu trông lại: "Vân Phàm, các ngươi lần này làm được rất tốt, nếu không phải các ngươi bất chấp nguy hiểm chui vào Thanh Mai cốc mật tổ, sợ là chúng ta đến bây giờ còn không biết, lục bào cùng Ma giáo vậy mà cũng ở mưu toan luyện chế tiên hạm."

"Hừ!" Nói đến luyện chế tiên hạm chuyện này, chung quanh tám vị diện mục cứng nhắc lông mày thịt chặt Thục Sơn trưởng lão, nhịn không được cùng nhau hừ lạnh một tiếng, nguyên bản cứng nhắc thần sắc lập tức trở nên càng thêm xanh xám ngưng trọng, to lớn uy áp như núi lớn, đột nhiên ngưng tụ trong hư không, áp bách đến đám người liền lưng đều xoạt xoạt uốn lượn.

Trên thực tế, trong đó vị kia chuyên môn phụ trách chấp pháp Ngụy trưởng lão, càng là râu tóc đều trương trùng điệp một chưởng vỗ ở đá xanh trên đài: "Lẽ nào lại như vậy, đến cùng chúng ta Thục Sơn luyện chế tiên hạm bí pháp, là như thế nào tiết lộ ra ngoài? Nếu để cho lão phu tra ra có người câu thông ma nghiệt,

lão phu nhất định phải đem hắn đánh vào Tòa Yêu Tháp đốt yêu hóa phách trong ao, dạy hắn nhận hết hồn phách luyện hóa nỗi khổ, vĩnh thế không được siêu sinh!"

"Tốt, Ngụy sư thúc tổ, không cần hù dọa bọn hắn." Túc sát bầu không khí bên trong, ngược lại là mày trăng chân nhân có chút khoát tay, "Bây giờ chuyện trọng yếu nhất, là tìm ra lục bào cùng Ma giáo luyện chế tiên hạm mật tổ vị trí, đồng thời ở bọn hắn đại quy mô luyện chế tiên hạm trước đó, đem chỗ kia mật tổ cùng trong đó luyện hạm ao triệt để phá hủy."

"Vâng, chưởng giáo, chuyện này liền giao cho ta xử lý!" Ngụy trưởng lão bối phận cao hơn qua mày trăng chân nhân, nhưng thái độ vẫn là cực kì tôn trọng, "Những cái kia cầm nã trở về Ma giáo giáo chúng cùng Song Xà Giáo bên trong người, đã giam giữ ở Tòa Yêu Tháp bên trong, dù là liều mạng sử dụng có hại công đức sưu hồn chi pháp, ta cũng sẽ mau chóng tìm ra manh mối tới."

"Được rồi, vậy liền vất vả Ngụy sư thúc tổ ngài." Mày trăng chân nhân có chút gật đầu, nhưng lại lần nữa quay đầu nhìn Vân Phàm bọn hắn, "Nói đi thì nói lại, Vân Phàm a, các ngươi lần này lập xuống đại công, lẽ ra đạt được ban thưởng ngợi khen... Ân, không cần phải nói, ngươi khẳng định lại muốn sửa thuyền, mười lăm lần phí sửa chữa có đủ hay không?"

"Mười lăm lần a, thật hở?" Vân Phàm lập tức liền tâm hoa nộ phóng, "Quá tốt rồi, cứ như vậy, ta vừa vặn có thể đem cái neo sắt cũng cho đổi... Nói đến, Ly Hỏa hạm sơn ụ tàu bên trong cái kia quá huyền ảo vạn quân hàn thiết neo, ta đã coi trọng rất lâu, một mực không nỡ mua, vật kia vô luận là dùng đến ngừng thuyền vẫn là ném ra nện thuyền, đều rất tiện tay a!"

"Thừa nhận đi, ngươi chính là muốn dùng nó nện người khác thuyền!" Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, thầm nghĩ tỳ tỳ ngươi đến cùng là có bao nhiêu yêu quý tiếp mạn thuyền chiến a.

Ngược lại là lúc này, mày trăng chân nhân nói xong Trần sư huynh Dương sư

huynh mấy người bọn hắn ban thường về sau, nhưng lại trên mặt nụ cười quay đầu, như có điều suy nghĩ nhìn về phía bên này: "A..., nghe Vân Phàm nói, lần này Ninh sư điệt cùng thiên đóa hai người các ngươi, cũng ở trong đó xuất lực không ít, nhất là Ninh sư điệt ngươi... Điều này cũng làm cho ta hơi lúng túng một chút, phải làm thế nào ban thường ngươi cho phải đây?"

Đừng khách khí, lão nhân gia ngài về sau đừng đến chúng ta Đông Minh sơn truy sát ta cũng rất tốt, Hứa Tri Hồ rất chột dạ sờ cái cǎm.

"A..., như vậy đi!" Trầm ngâm một lát, mày trắng chân nhân đột nhiên nhẹ nhàng giơ tay, đem một khối cổ phác chất gỗ pháp bài ném tới, "Ngoại trừ thông thường tiên tài tài nguyên ban thường bên ngoài, ta lại ban cho ngươi khối này thanh mộc pháp bài, thăng chức ngươi a Tỏa Yêu Tháp Tuần Sát Sứ, mỗi tháng nhưng có bảy ngày ở Tỏa Yêu Tháp bên trong tu hành như thế nào?"

"A?" Hứa Tri Hồ thật đúng là ngoài dự liệu, nhịn không được kinh ngạc ngẩng đầu.

Không phải đâu, muốn hay không trùng hợp như vậy, ngủ gật vừa vặn đụng tới gối đầu, nhà ta chính suy nghĩ muốn làm sao lại trà trộn vào Tỏa Yêu Tháp bên trong gấp vị kia tô Nương Nương, kết quả trong nháy mắt liền được tuần tra sứ thân phận, có thể tự do xuất nhập Tỏa Yêu Tháp rồi?

"Thế nào, Ninh sư điệt đối cái này ban thường không hài lòng?" Mày trắng chân nhân hơi có chút kinh ngạc nhìn xem hắn.

"Cái này sao..." Hứa Tri Hồ đương nhiên là rất hài lòng, thế nhưng là vẫn cảm thấy có chút kỳ quái, không có đạo lý a, nhà ta nhân phẩm đã sớm cùng phẩm chất cùng một chỗ nát, làm sao lại đột nhiên dạng này hết thảy thuận lợi, suy nghĩ kỹ một chút luôn cảm thấy không đúng chỗ nào.

"Hài lòng, rất hài lòng." Nhìn thấy hắn chính ở chỗ này do dự, Xích tỷ muội tranh thủ thời gian giật giật ống tay áo của hắn, lại cười ngâm ngâm nháy mắt mấy cái, "Chưởng giáo, nghe nói Tỏa Yêu Tháp bên trong linh khí nồng đậm, tu

hành một ngày liền bù đắp được bên ngoài một tháng, không biết đệ tử có phải là cũng có thể có cơ hội, ân, có cơ hội..."

"Cũng tốt, như vậy ngươi liền cùng Ninh sư điệt cùng một chỗ nhập Tỏa Yêu Tháp tuần tra đi." Mày trắng chân nhán suy nghĩ một chút liền gật đầu đáp ứng, nhưng là nghĩ lại bổ sung, "Bất quá, hai người các ngươi phải cẩn thận cẩn thận, Tỏa Yêu Tháp bên trong những cái kia yêu ma quỷ kế đa đoan, không cần thiết cùng bọn chúng tiếp cận đối thoại, miễn cho bị bọn chúng có cơ hội để lợi dụng được."

"Ừm ừ." Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội cùng một chỗ nghiêm túc gật đầu, thầm nghĩ chúng ta tuyệt sẽ không cùng những cái kia yêu ma đối thoại, chúng ta chính là đi vào nghe cái kia hồ tinh bệnh ca hát.

"Như vậy, riêng phần mình đi thôi!" Mày trắng chân nhán nhìn chăm chú bọn hắn một lát, đột nhiên nhẹ nhàng vung lên ống tay áo.

Trong chốc lát, thanh phong đối diện phật đến, đợi đến Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội lại lần nữa khi mở mắt ra, lại phát hiện mình cùng một đám Thục Sơn đệ tử đều đã đến chủ điện bên ngoài, liền liền theo ở phía sau ôm một cái nhóm cũng bị thuẫn di ra.

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, đóng chặt chủ điện trong cửa lớn, chuyện chính đến mày trắng chân nhán kia đột nhiên trở nên rộng rãi thanh âm, như là hông chung đại lữ, quanh quẩn ở Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược trên đỉnh không ——

"Chư đệ tử nghe lệnh! Sau mười ngày, thiêng hạm đồng xuất Thục Sơn, chém giết lục bào tẩy đăng ma sào, vì thiêng hạ thương sinh kế!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 102: Mở miệng quy a mở miệng quy

102 Mở miệng quy a mở miệng quy

Buổi sáng tám điểm, Hứa Tri Hồ giỗng thường ngày như thế, ở thiên hạm sơn ụ tàu trên sàn nhà tĩnh lại...

Mơ mơ màng màng mở to mắt, sau đó ánh vào hắn tầm mắt, là vẫn như cũ hoang vu tổn hại ụ tàu, là năm ngáy o o vừa mới còn oanh minh trở mình Vân Phàm, cùng ngồi xổm ở chung quanh hắn làm thành ba hàng bảo trì vây xem tư thái ôm một cái nhóm ——

Hàng thứ nhất ôm một cái nhóm tập thể ngồi xổm địa, hàng thứ hai ôm một cái nhóm thăng tấp đứng thăng, hàng thứ ba ôm một cái nhóm kiêng chân nhỏ, một ngàn tấm giỗng nhau như đúc phẩn nộn khuôn mặt nhỏ, trọn to giỗng nhau như đúc thanh tịnh mắt to, còn cùng một chỗ giờ giỗng nhau như đúc thuyền mái chèo, dùng đồng dạng tư thế cùng tiết tấu nhẹ nhàng đậm eo của hắn...

"Ách, yên tâm, ta chỉ là đi ngủ, còn không có treo." Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, mau từ trên sàn nhà đứng lên, trước gọi tinh chính ở chỗ này nằm ỳ xoay người Vân Phàm, sau đó liền đi đánh răng rửa mặt.

Trong quá trình này, tràn đầy nhồi vào ụ tàu ôm một cái nhóm, một mực rất nghe lời rất nghe lời đi theo phía sau hắn, thăng đến hắn xuất ra sữa đậu nành bánh quẩy bắt đầu gặm thời điểm, ôm một cái nhóm mới có chút sinh ra một chút xíu hỗn loạn, hơn ngàn cái hạm nương thiếu nữ rất chỉnh tề nuốt một ngụm nước bọt, tụ lại "Ung lực" thanh âm kém chút lật ngược ụ tàu nóc phòng.

"Ách, muốn ăn sao?" Hứa Tri Hồ mau đem sữa đậu nành đưa tới, nghĩ nghĩ

cảm thấy không đúng, lại từ vùng núi trong bọc rất đau lòng chuyển ra một thùng lớn linh dâu đến, "Tốt a, ăn cái này tốt, một người một phần không cần..."

Sưu!

Liền ba giây đồng hồ, liền ba giây đồng hồ được không, chờ hắn miễn cưỡng nói xong cái kia "Đoạt" chữ, trên đất kia thùng linh dâu đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại một ngàn cái ôm một cái mỗi người cầm một khối nhỏ tẩm ván gỗ, say xưa ngon lành gặm a gặm, cùng ăn cơm sau mài răng nhỏ bánh bích quy, xoạt xoạt, răng rắc, răng rắc...

Mẹ nó, dựa theo cái tốc độ này, nhà ta từ Thanh Mai cốc vơ vét đến tài nguyên, chẳng mấy chốc sẽ bị ăn sạch!

Hứa Tri Hồ thấy rùng mình, tranh thủ thời gian đánh thức còn đang kia ôm cái neo sắt ngắn người Vân Phàm, thừa dịp hiện tại trong túi eo còn có tiền trước xuất phát đi Tỏa Yêu Tháp làm chính sự, bị cưỡng ép mang lên Vân Phàm còn rất không tình nguyện đáng vẻ, ven đường đem lâu thuyền mở lung la lung lay, không ngừng nói thăm mình có "Tuột huyết áp rời giường gian nan hội chứng"

...

"Đừng làm rộn, tỷ tỷ ngươi là một đầu thuyền, lấy ở đâu tuột huyết áp?" Hứa Tri Hồ rất vô tình vạch trần chân tướng, lại nhịn không được mặt mũi tràn đầy cổ quái quay đầu, nhìn xem phía sau mình hùng vĩ cảnh tượng —

Sáng sớm kim sắc dưới ánh mặt trời, sáng sủa không mây rộng lớn trời cao bên trong, một ngàn đầu kim quang thuyền rồng đầu đuôi tương liên, lấy dừng lại dừng lại kỳ quái cảm giác tiết tấu, đi sát đẳng sau ở kim quang lâu thuyền đẳng sau, xếp đầy hơn phân nửa cái bầu trời, xa xa nhìn lại thật giống như hương bồng bềnh nối liền có thể quấn Địa Cầu hai vòng nửa giống như...

Trên thuyền rồng, ôm một cái nhóm ngồi ở mép thuyền, phồng lên hài nhi mập khuôn mặt nhỏ, cùng một chỗ giơ lên thuyền mái chèo, sau đó đều nhịp nâng cao rơi xuống, nâng cao rơi xuống, nâng cao rơi xuống, mà lại một bên

hướng về phía trước dùng sức vạch, còn vừa chỉnh tề hô hào phòng giam ——"Hắc... Hắc hưu! Hắc... Hắc hưu! Hắc... Hắc hưu!"

Hình tượng này cũng là không có người nào!

Hứa Tri Hồ rất im lặng che mặt, chỉ coi mình không nhìn thấy chung quanh những sư tử kia sư muội chỉ trỏ, cứ như vậy mang theo đại đội nhân mã khí thế rộng rãi trải qua trên không, rốt cục ở sau nửa canh giờ, rất thuận lợi đã tới Tòa Yêu Tháp.

Bởi vì hôm qua đã nói xong, Xích tỷ muội cũng sớm đã tại chỗ này chờ đợi đã lâu, nhìn hắn tới lập tức nét mặt tươi cười như hoa phất phất tay, chung quanh những cái kia trấn thủ Tòa Yêu Tháp các sư huynh thấy tan nát cõi lòng đầy đất, nhưng vẫn là đến cố nén lòng chua xót đi lên kiểm tra pháp bài, đợi đến xác định không có bất kỳ cái gì bỏ sót về sau, lúc này mới mặt mũi tràn đầy cứng nhắc lấy ra ngọc phù nhẹ nhàng vừa gõ.

Trong chốc lát, nương theo lấy nỗi thật to âm thanh, đóng chặt Tòa Yêu Tháp đại môn chậm rãi mở ra, dù cho còn cách xa vài chục trượng, nhưng từ sau cửa mãnh liệt xông ra đen nhánh yêu khí, liền đón gió nhoáng một cái phóng lên tận trời, ngưng tụ thành dữ tợn hung ác yêu thú huyễn tượng, phảng phất muốn diên cuồng mở ra huyết bồn đại khẩu nuốt đam người.

"Sư đệ, ta liền đưa các ngươi tới đây!" Vân Phàm thoảng lui lại một bước, chỉ vào yêu khí huyễn thú chiêm cứ Tòa Yêu Tháp cửa vào, "Trong này linh khí cực kì nồng đậm, chính thích hợp các ngươi bắt gấp thời gian tu luyện, bất quá phải cẩn thận, những yêu nghiệt kia hung tàn xảo trá, không cần thiết nói chuyện với chúng miễn cho trúng kế."

Vâng vâng vâng, sư tỷ ngươi nói đúng, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liên tục gật đầu, thầm nghĩ chúng ta tuyệt sẽ không cùng những yêu nghiệt kia nói chuyện, chúng ta chỉ là đi nghe cái nào đó hồ tinh bệnh ca hát...

Như thế nói thăm, hai người bọn họ đã xuyên qua kia dữ tợn hung mãnh yêu

thú huyễn tượng, toàn bộ tinh thần đề phòng chậm rãi tiến vào Tỏa Yêu Tháp.

Một ngàn cái ôm một cái ngược lại là muối cùng đi vào, bất quá lập tức liền bị Tiểu Thiến chí chít kêu ngăn ở ngoài cửa, sau đó một đoàn đáng yêu muội tử rất chỉnh tề ngồi xổm ở trên đất trống, trong trong ngoài ngoài làm thành ba vòng, bắt đầu rất chân thành rất nghiêm túc tiến hành thường ngày giao lưu, ân, chủ yếu giao lưu phương thức a ——"Bốp... Ôm... Chít chít... Ôm một cái... Chít chít chít... Ôm một cái ôm..."

Dứt bỏ bên này giao lưu không đề cập tới, một bên khác, ngay tại Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội một bước vượt qua cửa trong chốc lát, vạn quân tựa như núi cao kinh khủng uy áp, đột nhiên bỗng sinh ra tuôn ra, lập tức đem bọn hắn ngạnh sinh sinh trấn áp tại nguyên chỗ, liền liền muối động động thủ chỉ đều làm không được.

"Cái gì?" Xích tỷ muội lấy làm kinh hãi, theo bản năng muối phản kháng, lại bị Hứa Tri Hồ kịp thời giữ chặt.

Cơ hồ ở đồng thời, trong hư không đột nhiên oanh minh một tiếng, mây chục đạo tử điện ngân xà hội tụ lôi quang, bỗng nhiên chiếu xạ trên người bọn hắn, đồng thời như có linh thức chậm rãi di động, từ trong ra ngoài từ trên xuống dưới, tỉ mỉ liền liền mỗi một tấc da thịt đều không có bỏ qua.

Giờ khắc này, Hứa Tri Hồ trong lòng phanh phanh nhảy loạn, hắn biết rõ ý thức được, nếu như mình lúc này hơi lộ ra một điểm sơ hở, những này nhìn như đang kiểm tra lôi quang, liền sẽ lập tức chuyển hóa thành Ngũ Lôi Phục Ma Đại Trận, đem trong đại trận tất cả sinh vật đều oanh thành mảnh vỡ.

Còn tốt, chuyện như vậy cũng không có phát sinh, nhìn như dài dằng dặc một nháy mắt về sau, trong hư không đột nhiên vang lên một cái không tình cảm chút nào thanh âm: "Có thể, các ngươi làm Tuần Sát Sứ, phải cẩn thận kiểm tra những cái kia lồng giam, không nên khinh thường, biết sao?"

"Cẩn tuân pháp chỉ!" Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng trả lời, lại kéo Xích

tỷ muội, tận lực bình tĩnh hướng về phía trước.

Trong chốc lát, trước mắt tia sáng bỗng nhiên tối sầm lại, nhưng lại bỗng nhiên sáng tỏ loá mắt, hắt theo bản năng nhắm mắt lại, nhưng lại lập tức đem hết toàn lực mở ra, sau đó ngay trong nháy mắt này, ánh vào hắt tầm mắt chính là —

Ách , đợi lát nữa, giống như họa phong có chút không đúng?

Tốt a, xác thực không đúng, không có trong truyền thuyết âm trầm lồng giam, cũng không có lờ mờ lay động bó đuốc, càng không có chảy xuôi máu tươi cùng gào thét roi da âm thanh...

Trên thực tế, giờ này khắc này xuất hiện ở bọn hắt trước mắt, chính là một đầu mènh mông vô bờ thăng tấp hành lang, ở cái này hành lang hai bên có hàng trăm hàng ngàn cái màu trắng gian phòng nhỏ, mỗi cái gian phòng có chừng hai ba mươi bình phuong, miễn cưỡng có thể bày xuống một cái giường, một trương bàn trà nhỏ cùng một thanh cái ghế nhỏ.

Sau đó, ngay tại những này thống nhất quy cách màu trắng trong phòng nhỏ, những cái kia bị tóm trở về các phuong đại yêu, tất cả đều chững chạc đàng hoàng ngồi ở kia, hết sức chuyên chú làm mình sự tình —

Có cầm tiểu Bổn Bổn tại tính toán tam thừa lấy sáu tại sao vậy tại mười tám, có cầm một lớn chồng giấy trắng ở kia viết yêu quái kiếp sống hồi ký, có cầm một đống kỳ quái bột phấn ở cân trọng lượng sau đó hướng bình bình lọ lọ bên trong ngược lại, còn có cái dữ tợn hung ác ngạc Yêu Vương nhìn thấy Hứa Tri Hồ sau hai mắt tỏa sáng, lập tức rất hưng phấn cách lan can duỗi ra móng vuốt: "A a a, lão đệ, ngươi biết không, ta gần nhất thông qua nghiên cứu phát hiện, chúng ta Côn Ngô rất có thể không phải bình, mà là cái cự đại viên cầu..."

Đỗ mồ hôi, chúng ta có phải hay không đi nhầm địa phuong?

Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu, cùng bên cạnh Xích tỷ muội hai mặt nhìn

nhau, nhện không được giữ chặt bên cạnh vị kia tuẫn tra sư huynh: "Ách, sư huynh, ta có thể hay không hỏi một chút, vì cái gì những này đại yêu..."

"Không có gì, bọn hắn chỉ là quan quá lâu, có chút đầu óc không bình thường." Vị sư huynh kia đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, "Ngươi biết, đổi thành ai trong này nhốt mấy ngàn năm, đều sẽ nhảm chán đến nỗi điên, cho nên cũng nên tìm một chút sự tình tới làm nha."

"Đỗ mồ hôi, cho nên, bọn hắn liền mỗi ngày ở gian phòng nhỏ làm những này?" Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn xem những cái kia còn đang làm nghiên cứu đại yêu.

"Đúng a, chỉ cần đừng nghĩ lấy chạy đi, bọn hắn muốn làm cái gì đều được." Vị sư huynh kia rất tùy ý gật đầu, "Không có gì kỳ quái, ta nhớ được đoạn thời gian trước, còn có chỉ hải sa vương tuyên bố mình có cái quan hệ Côn Ngô tương lai phát hiện lớn, nói là nếu như đem hai khối góc độ phù hợp mảnh thủy tinh liên tiếp liền, liền có thể rõ ràng nhìn đến so tro bụi còn muôn nhỏ đồ vật... A, ngươi tin không?"

Ta thư! Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng nỗi lòng tôn kính bên trong, mẹ nó, dựa theo cái này tiết tấu xuống tới, lại trải qua thêm mấy ngàn năm, nói không chừng bọn họ hóa này có thể đem Einstein thuyết tương đối đều giày vò ra, đến lúc đó Côn Ngô liền trực tiếp tiến vào khoa học thời đại văn minh!

Tốt a, cảm khái thì cảm khái, lúc này vẫn là chính sự quan trọng, cho nên tại nguyên chỗ sưng sốt sau một lát, hắn vẫn là đến giữ vững tinh thần cùng Xích tỷ muội cùng một chỗ, dọc theo hành lang chậm rãi hướng về phía trước, đi tìm vị kia Tô Đát Kỷ tô Nương Nương hạ lạc.

Trên thực tế, cũng không có hoa bên trên thời gian quá dài, đại khái nửa khắc đồng hồ về sau, chờ bọn hắn dọc theo hành lang đi hơn phân nửa về sau, liền thấy phía trước cách đó không xa một cái trong phòng nhỏ, chuyện chính đến như ẩn như hiện leng keng leng keng đánh đòn âm thanh...

Cái gì đều không cần nói, có thể ở loại địa phương này còn có tâm tình tự đàn tự hát, cũng chỉ có vị kia nhốt mấy ngàn năm sấp nghẹn điên Tô Đát Kỷ tô nương nương!

Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc nhìn nhau, vội vàng bước nhanh tiến lên, quả nhiên vài giây đồng hồ về sau, không đợi bọn hắn đến cái kia gian phòng nhỏ trước, liền nghe được vị kia Tô Đát Kỷ tô Nương Nương mở màn khúc —

"Hôm qua ta từ ngươi trước cửa qua, ngươi chính cầm thùng nước ra bên ngoài giội, giội ở ta đuôi cáo lên a, trên đường yêu quái cười nha cười ha hả..."

Âm! Xích tỷ muội không có chút nào chuẩn bị tâm lý, nghe được bài hát này trực tiếp liền chân mềm nhũn quỳ xuống đất, Hứa Tri Hồ ở bên rất đồng tình nhìn xem nàng, thầm nghĩ cái này hắn là chính là B đứng lên thường nói mở miệng quỳ hở?

Sự thật chứng minh, mở miệng quỳ tính là gì, chân chính cao năng dự cảnh còn đang phía trước đâu!

Sau một khắc, chờ bọn hắn thật vất vả giãy dụa lấy leo đến gian phòng nhỏ phía trước, liền thấy vị kia hồ tinh bệnh mĩ mạo ngự tỷ đang ngồi ở bên giường, mang lấy chân ôm ngang một khung cổ cầm, ở nơi đó híp mắt rất hưởng thụ hát a hát: "Ta có một cái tiểu hồ ly, ta cho tới bây giờ cũng không cười, có một ngày ta tâm huyết dâng trào mang theo nó đi xem trò vui..."

Cái này cũng chưa hết, đợi đến một khúc hát thôi, vị này Tô Đát Kỷ tô Nương Nương đột nhiên bỗng nhiên đứng dậy, s ưu nhảy đến nơi hẻo lánh bên trong, sau đó hướng phía mình vừa mới ở vị trí liều mạng vỗ tay: "A a a, Tô Tô, ngươi hát thật tốt êm tai, chúng ta yêu ngươi, có thể cho chúng ta ký cái tên sao?"

Hỏi xong câu nói này, nàng lại s ưu một tiếng, nhảy trở lại bên giường ngồi xuống, còn mỉm cười phất phất tay: "Không có vấn đề, ta cũng thương các ngươi, cảm ơn các ngươi một mực như thế ủng hộ ta, ta sẽ nghiêm túc sáng tác

càng thật tốt hơn nghe ca hiến cho các ngươi!"

Lệ rơi đầy mặt a, Xích tỷ muội ở ngoài cửa thấy lệ rơi đầy mặt, rốt cục nhịn không được một bên lau nước mắt, một bên rã tang thương quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ —

"Kia cái gì, biết hồ, ngươi xác định chúng ta có thể cùng cái này thần kinh... Không, hồ tinh bệnh câu thông sao?"

Buổi sáng tám điểm, Hứa Tri Hồ giống thường ngày như thế, ở thiên hạm sơn ụ tàu trên sàn nhà tỉnh lại...

Mơ mơ màng màng mở to mắt, sau đó ánh vào hắn tầm mắt, là vẫn như cũ hoang vu tổn hại ụ tàu, là nằm ngáy o o vừa mới còn oanh minh trở mình Vân Phàm, cùng ngồi xổm ở chung quanh hắn làm thành ba hàng bảo trì vây xem tư thái ôm một cái nhóm —

Hàng thứ nhất ôm một cái nhóm tập thể ngồi xổm địa, hàng thứ hai ôm một cái nhóm thẳng tắp đứng thẳng, hàng thứ ba ôm một cái nhóm kiêng chân nhỏ, một ngàn tấm giống nhau như đúc phẫn nộn khuôn mặt nhỏ, trợn to giống nhau như đúc thanh tịnh mắt to, còn cùng một chỗ giơ giống nhau như đúc thuyền mái chèo, dùng đồng dạng tư thế cùng tiết tấu nhẹ nhàng đâm eo của hắn...

"Ách, yên tâm, ta chỉ là đi ngủ, còn không có treo." Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, mau từ trên sàn nhà đứng lên, trước gọi tinh chính ở chỗ này nắm ỳ xoay người Vân Phàm, sau đó liền đi đánh răng rửa mặt.

Trong quá trình này, tràn đầy nhồi vào ụ tàu ôm một cái nhóm, một mực rất nghe lời rất nghe lời đi theo phía sau hắn, thẳng đến hắn xuất ra sữa đậu nành bánh quẩy bắt đầu gặm thời điểm, ôm một cái nhóm mới có chút sinh ra một chút xíu hỗn loạn, hơn ngàn cái hạm nương thiếu nữ rất chỉnh tề nuốt một ngụm nước bọt, tụ lại "Ưng ực" thanh âm kém chút lật ngược ụ tàu nóc phòng.

"Ách, muốn ăn sao?" Hứa Tri Hồ mau đem sữa đậu nành đưa tới, nghĩ nghĩ

cảm thấy không đúng, lại từ vùng núi trong bọc rất đau lòng chuyển ra một thùng lớn linh dâu đến, "Tốt a, ăn cái này tốt, một người một phần không cần..."

Sưu!

Liền ba giây đồng hồ, liền ba giây đồng hồ được không, chờ hắn miễn cưỡng nói xong cái kia "Đoạt" chữ, trên đất kia thùng linh dâu đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại một ngàn cái ôm một cái mỗi người cầm một khối nhỏ tẩm ván gỗ, say xưa ngon lành gặm a gặm, cùng ăn cơm sau mài răng nhỏ bánh bích quy, xoạt xoạt, răng rắc, răng rắc...

Mẹ nó, dựa theo cái tốc độ này, nhà ta từ Thanh Mai cốc vơ vét đến tài nguyên, chẳng mấy chốc sẽ bị ăn sạch!

Hứa Tri Hồ thấy rùng mình, tranh thủ thời gian đánh thức còn đang kia ôm cái neo sắt ngắn người Vân Phàm, thừa dịp hiện tại trong túi eo còn có tiền trước xuất phát đi Tỏa Yêu Tháp làm chính sự, bị cưỡng ép mang lên Vân Phàm còn rất không tình nguyện đáng vẻ, ven đường đem lâu thuyền mở lung la lung lay, không ngừng nói thăm mình có "Tuột huyết áp rời giường gian nan hội chứng"

...

"Đừng làm rộn, tỷ tỷ ngươi là một đầu thuyền, lấy ở đâu tuột huyết áp?" Hứa Tri Hồ rất vô tình vạch trần chân tướng, lại nhịn không được mặt mũi tràn đầy cố quái quay đầu, nhìn xem phía sau mình hùng vĩ cảnh tượng —

Sáng sớm kim sắc dưới ánh mặt trời, sáng sủa không mây rộng lớn trời cao bên trong, một ngàn đầu kim quang thuyền rồng đầu đuôi tương liên, lấy dừng lại dừng lại kỳ quái cảm giác tiết tấu, đi sát đẳng sau ở kim quang lâu thuyền đẳng sau, xếp đầy hơn phân nửa cái bầu trời, xa xa nhìn lại thật giống như hương bồng bềnh nối liền có thể quấn Địa Cầu hai vòng nửa giống như...

Trên thuyền rồng, ôm một cái nhóm ngồi ở mép thuyền, phồng lên hài nhi mập khuôn mặt nhỏ, cùng một chỗ giơ lên thuyền mái chèo, sau đó đều nhịp nâng cao rơi xuống, nâng cao rơi xuống, nâng cao rơi xuống, mà lại một bên

hướng về phía trước dùng sức vạch, còn vừa chỉnh tề hô hào phòng giam ——"Hắc... Hắc hưu! Hắc... Hắc hưu! Hắc... Hắc hưu!"

Hình tượng này cũng là không có người nào!

Hứa Tri Hồ rất im lặng che mặt, chỉ coi mình không nhìn thấy chung quanh những sư tử kia sư muội chỉ trỏ, cứ như vậy mang theo đại đội nhân mã khí thế rộng rãi trải qua trên không, rốt cục ở sau nửa canh giờ, rất thuận lợi đã tới Tòa Yêu Tháp.

Bởi vì hôm qua đã nói xong, Xích tỷ muội cũng sớm đã tại chỗ này chờ đợi đã lâu, nhìn hắn tới lập tức nét mặt tươi cười như hoa phất phất tay, chung quanh những cái kia trấn thủ Tòa Yêu Tháp các sư huynh thấy tan nát cõi lòng đầy đất, nhưng vẫn là đến cố nén lòng chua xót đi lên kiểm tra pháp bài, đợi đến xác định không có bất kỳ cái gì bỏ sót về sau, lúc này mới mặt mũi tràn đầy cứng nhắc lấy ra ngọc phù nhẹ nhàng vừa gõ.

Trong chốc lát, nương theo lấy nỗi thật to âm thanh, đóng chặt Tòa Yêu Tháp đại môn chậm rãi mở ra, dù cho còn cách xa vài chục trượng, nhưng từ sau cửa mãnh liệt xông ra đen nhánh yêu khí, liền đón gió nhoáng một cái phóng lên tận trời, ngưng tụ thành dữ tợn hung ác yêu thú huyễn tượng, phảng phất muốn diên cuồng mở ra huyết bồn đại khẩu nuốt đam người.

"Sư đệ, ta liền đưa các ngươi tới đây!" Vân Phàm thoảng lui lại một bước, chỉ vào yêu khí huyễn thú chiêm cứ Tòa Yêu Tháp cửa vào, "Trong này linh khí cực kì nồng đậm, chính thích hợp các ngươi bắt gấp thời gian tu luyện, bất quá phải cẩn thận, những yêu nghiệt kia hung tàn xảo trá, không cần thiết nói chuyện với chúng miễn cho trúng kế."

Vâng vâng vâng, sư tỷ ngươi nói đúng, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liên tục gật đầu, thầm nghĩ chúng ta tuyệt sẽ không cùng những yêu nghiệt kia nói chuyện, chúng ta chỉ là đi nghe cái nào đó hồ tinh bệnh ca hát...

Như thế nói thăm, hai người bọn họ đã xuyên qua kia dữ tợn hung mãnh yêu

thú huyễn tượng, toàn bộ tinh thần đề phòng chậm rãi tiến vào Tỏa Yêu Tháp.

Một ngàn cái ôm một cái ngược lại là muối cùng đi vào, bất quá lập tức liền bị Tiểu Thiến chí chít kêu ngăn ở ngoài cửa, sau đó một đoàn đáng yêu muội tử rất chỉnh tề ngồi xổm ở trên đất trống, trong trong ngoài ngoài làm thành ba vòng, bắt đầu rất chân thành rất nghiêm túc tiến hành thường ngày giao lưu, ân, chủ yếu giao lưu phương thức a ——"Bốp... Ôm... Chít chít... Ôm một cái... Chít chít chít... Ôm một cái ôm..."

Dứt bỏ bên này giao lưu không đề cập tới, một bên khác, ngay tại Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội một bước vượt qua cửa trong chốc lát, vạn quân tựa như núi cao kinh khủng uy áp, đột nhiên bỗng sinh ra tuôn ra, lập tức đem bọn hắn ngạnh sinh sinh trấn áp tại nguyên chỗ, liền liền muối động động thủ chỉ đều làm không được.

"Cái gì?" Xích tỷ muội lấy làm kinh hãi, theo bản năng muối phản kháng, lại bị Hứa Tri Hồ kịp thời giữ chặt.

Cơ hồ ở đồng thời, trong hư không đột nhiên oanh minh một tiếng, mây chục đạo tử điện ngân xà hội tụ lôi quang, bỗng nhiên chiếu xạ trên người bọn hắn, đồng thời như có linh thức chậm rãi di động, từ trong ra ngoài từ trên xuống dưới, tỉ mỉ liền liền mỗi một tấc da thịt đều không có bỏ qua.

Giờ khắc này, Hứa Tri Hồ trong lòng phanh phanh nhảy loạn, hắn biết rõ ý thức được, nếu như mình lúc này hơi lộ ra một điểm sơ hở, những này nhìn như đang kiểm tra lôi quang, liền sẽ lập tức chuyển hóa thành Ngũ Lôi Phục Ma Đại Trận, đem trong đại trận tất cả sinh vật đều oanh thành mảnh vỡ.

Còn tốt, chuyện như vậy cũng không có phát sinh, nhìn như dài dằng dặc một nháy mắt về sau, trong hư không đột nhiên vang lên một cái không tình cảm chút nào thanh âm: "Có thể, các ngươi làm Tuần Sát Sứ, phải cẩn thận kiểm tra những cái kia lồng giam, không nên khinh thường, biết sao?"

"Cẩn tuân pháp chỉ!" Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng trả lời, lại kéo Xích

tỷ muội, tận lực bình tĩnh hướng về phía trước.

Trong chốc lát, trước mắt tia sáng bỗng nhiên tối sầm lại, nhưng lại bỗng nhiên sáng tỏ loá mắt, hắt theo bản năng nhắm mắt lại, nhưng lại lập tức đem hết toàn lực mở ra, sau đó ngay trong nháy mắt này, ánh vào hắt tầm mắt chính là —

Ách , đợi lát nữa, giống như họa phong có chút không đúng?

Tốt a, xác thực không đúng, không có trong truyền thuyết âm trầm lồng giam, cũng không có lờ mờ lay động bó đuốc, càng không có chảy xuôi máu tươi cùng gào thét roi da âm thanh...

Trên thực tế, giờ này khắc này xuất hiện ở bọn hắt trước mắt, chính là một đầu mènh mông vô bờ thăng tấp hành lang, ở cái này hành lang hai bên có hàng trăm hàng ngàn cái màu trắng gian phòng nhỏ, mỗi cái gian phòng có chừng hai ba mươi bình phuong, miễn cưỡng có thể bày xuống một cái giường, một trương bàn trà nhỏ cùng một thanh cái ghế nhỏ.

Sau đó, ngay tại những này thống nhất quy cách màu trắng trong phòng nhỏ, những cái kia bị tóm trở về các phuong đại yêu, tất cả đều chững chạc đàng hoàng ngồi ở kia, hết sức chuyên chú làm mình sự tình —

Có cầm tiểu Bổn Bổn tại tính toán tam thừa lấy sáu tại sao vậy tại mười tám, có cầm một lớn chồng giấy trắng ở kia viết yêu quái kiếp sống hồi ký, có cầm một đống kỳ quái bột phấn ở cân trọng lượng sau đó hướng bình bình lọ lọ bên trong ngược lại, còn có cái dữ tợn hung ác ngạc Yêu Vương nhìn thấy Hứa Tri Hồ sau hai mắt tỏa sáng, lập tức rất hưng phấn cách lan can duỗi ra móng vuốt: "A a a, lão đệ, ngươi biết không, ta gần nhất thông qua nghiên cứu phát hiện, chúng ta Côn Ngô rất có thể không phải bình, mà là cái cự đại viên cầu..."

Đỗ mồ hôi, chúng ta có phải hay không đi nhầm địa phuong?

Hứa Tri Hồ rất im lặng quay đầu, cùng bên cạnh Xích tỷ muội hai mặt nhìn

nhau, nhện không được giữ chặt bên cạnh vị kia tuẫn tra sư huynh: "Ách, sư huynh, ta có thể hay không hỏi một chút, vì cái gì những này đại yêu..."

"Không có gì, bọn hắn chỉ là quan quá lâu, có chút đầu óc không bình thường." Vị sư huynh kia đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, "Ngươi biết, đổi thành ai trong này nhốt mấy ngàn năm, đều sẽ nhảm chán đến nỗi điên, cho nên cũng nên tìm một chút sự tình tới làm nha."

"Đỗ mồ hôi, cho nên, bọn hắn liền mỗi ngày ở gian phòng nhỏ làm những này?" Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn xem những cái kia còn đang làm nghiên cứu đại yêu.

"Đúng a, chỉ cần đừng nghĩ lấy chạy đi, bọn hắn muốn làm cái gì đều được." Vị sư huynh kia rất tùy ý gật đầu, "Không có gì kỳ quái, ta nhớ được đoạn thời gian trước, còn có chỉ hải sa vương tuyên bố mình có cái quan hệ Côn Ngô tương lai phát hiện lớn, nói là nếu như đem hai khối góc độ phù hợp mảnh thủy tinh liên tiếp liền, liền có thể rõ ràng nhìn đến so tro bụi còn muôn nhỏ đồ vật... A, ngươi tin không?"

Ta thư! Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng nỗi lòng tôn kính bên trong, mẹ nó, dựa theo cái này tiết tấu xuống tới, lại trải qua thêm mấy ngàn năm, nói không chừng bọn họ hóa này có thể đem Einstein thuyết tương đối đều giày vò ra, đến lúc đó Côn Ngô liền trực tiếp tiến vào khoa học thời đại văn minh!

Tốt a, cảm khái thì cảm khái, lúc này vẫn là chính sự quan trọng, cho nên tại nguyên chỗ sưng sốt sau một lát, hắn vẫn là đến giữ vững tinh thần cùng Xích tỷ muội cùng một chỗ, dọc theo hành lang chậm rãi hướng về phía trước, đi tìm vị kia Tô Đát Kỷ tô Nương Nương hạ lạc.

Trên thực tế, cũng không có hoa bên trên thời gian quá dài, đại khái nửa khắc đồng hồ về sau, chờ bọn hắn dọc theo hành lang đi hơn phân nửa về sau, liền thấy phía trước cách đó không xa một cái trong phòng nhỏ, chuyện chính đến như ẩn như hiện leng keng leng keng đánh đòn âm thanh...

Cái gì đều không cần nói, có thể ở loại địa phương này còn có tâm tình tự đàn tự hát, cũng chỉ có vị kia nhốt mấy ngàn năm sấp nghẹn điên Tô Đát Kỷ tô nương nương!

Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc nhìn nhau, vội vàng bước nhanh tiến lên, quả nhiên vài giây đồng hồ về sau, không đợi bọn hắn đến cái kia gian phòng nhỏ trước, liền nghe được vị kia Tô Đát Kỷ tô Nương Nương mở màn khúc —

"Hôm qua ta từ ngươi trước cửa qua, ngươi chính cầm thùng nước ra bên ngoài giội, giội ở ta đuôi cáo lên a, trên đường yêu quái cười nha cười ha hả..."

Âm! Xích tỷ muội không có chút nào chuẩn bị tâm lý, nghe được bài hát này trực tiếp liền chân mềm nhũn quỳ xuống đất, Hứa Tri Hồ ở bên rất đồng tình nhìn xem nàng, thầm nghĩ cái này hắn là chính là B đứng lên thường nói mở miệng quỳ hở?

Sự thật chứng minh, mở miệng quỳ tính là gì, chân chính cao năng dự cảnh còn đang phía trước đâu!

Sau một khắc, chờ bọn hắn thật vất vả giãy dụa lấy leo đến gian phòng nhỏ phía trước, liền thấy vị kia hồ tinh bệnh mĩ mạo ngự tỷ đang ngồi ở bên giường, mang lấy chân ôm ngang một khung cổ cầm, ở nơi đó híp mắt rất hưởng thụ hát a hát: "Ta có một cái tiểu hồ ly, ta cho tới bây giờ cũng không cười, có một ngày ta tâm huyết dâng trào mang theo nó đi xem trò vui..."

Cái này cũng chưa hết, đợi đến một khúc hát thôi, vị này Tô Đát Kỷ tô Nương Nương đột nhiên bỗng nhiên đứng dậy, s ưu nhảy đến nơi hẻo lánh bên trong, sau đó hướng phía mình vừa mới ở vị trí liều mạng vỗ tay: "A a a, Tô Tô, ngươi hát thật tốt êm tai, chúng ta yêu ngươi, có thể cho chúng ta ký cái tên sao?"

Hỏi xong câu nói này, nàng lại s ưu một tiếng, nhảy trở lại bên giường ngồi xuống, còn mỉm cười phất phất tay: "Không có vấn đề, ta cũng thương các ngươi, cảm ơn các ngươi một mực như thế ủng hộ ta, ta sẽ nghiêm túc sáng tác

càng thật tốt hơn nghe ca hiến cho các ngươi!"

Lệ rơi đầy mặt a, Xích tỷ muội ở ngoài cửa thấy lệ rơi đầy mặt, rốt cục nhịn không được một bên lau nước mắt, một bên rất tang thương quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ —

"Kia cái gì, biết hồ, ngươi xác định chúng ta có thể cùng cái này thần kinh... Không, hồ tinh bệnh câu thông sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 103: Bàn Về Đuôi Cáo Diệu Dụng

103 Bàn về đuôi cáo diệu dụng

Nói tóm lại, vô luận nếu đổi lại là ai, ở phòng tối bên trong bị nhốt mấy trăm năm về sau, đều sẽ điên mất!

Cho nên a, nghĩ như vậy, trong Tỏa Yêu Tháp nhốt lâu như vậy tô lớn ngự tỳ, cho đến bây giờ cũng chỉ là đánh đánh đàm hát một chút ca, mượn cái này đến đuôi dài dằng dặc thời gian, thật có thể tính là ý chí kiên định tâm lý khỏe mạnh.

Đương nhiên, từ một cái góc độ khác tới nói, nàng đánh đàm đến thực sự chẳng ra sao cả, ca hát tiêu chuẩn cũng quá sức, mà lại rõ ràng có một bức tốt cuồng họng, lại luôn hát những cái kia không hiểu thấu ca dao, sau đó hát hát liền sẽ tiến vào một người vai diễn nhiều cái nhân vật hình thức, mình vì chính mình cảm động đến lệ nóng doanh tròng. . .

Lệ nóng doanh tròng a, bên ngoài Xích tỳ muội cũng cảm động đến lệ nóng doanh tròng: "A Liệt, biết hồ, ngươi xác định vị này có thể nghe rõ lời của chúng ta?"

Không có việc gì, không có việc gì, Hứa Tri Hồ chỉ có thể dạng này an ủi nàng, thuận tiện cũng an ủi mình tới: "Kia cái gì, kỳ thật không bắn đàm không ca hát thời điểm, vị này tó Nương Nương vẫn là rất dễ dàng câu thông, mà lại. . . A, ngươi có cảm giác hay không đến, dung mạo của nàng có điểm giống phạm gia?"

"Ách, phạm gia là ai?" Xích tỳ muội mặt mũi tràn đầy mê hoặc nháy mắt mấy cái.

"Không giải thích a . ." Hứa Tri Hồ chững chạc đàng hoàng sờ sờ cái cắm, nhìn xem đối diện vị kia còn đang tự đàm tự hát hõ ly tinh ngự tỷ, thăng thắn mà nói, bài trừ đâu óc nước vào không đề cập tới, vị này trong truyền thuyết mỹ mạo đến hại nước hại dân trú danh hồ yêu, còn xác thực có hại nước hại dân vốn liêng —

Trên thực tế, trước không đề cập tới vừa giận vừa vui vũ mị ngọc dung, cũng không nói thướt tha yếu điệu xinh đẹp dáng người, kỳ thật làm người ta chú ý nhất, vẫn là phía sau nàng kia chín đầu ngân bạch như tuyết xoã tung đuôi cáo. . .

.

Tỉ như giờ này khắc này, cái này chín đầu ngân bạch đuôi cáo chính có chút xoay tròn lẩy, tự do tự tại hài lòng giãn ra trong không khí, trong đó tám đầu đuôi cáo theo gió khẽ đung đưa, chính giữa đầu kia lại quấn quanh ở thân thể mềm mại của nàng bên trên, như là áo lông chồn giống như che khuất hơn phân nửa ngọc thể, chỉ lộ ra trong sáng như ngọc tuyết trắng vai, ngược lại băng thêm mấy phần xinh đẹp mị hoặc. . .

"Bàn về đuôi cáo diệu dụng?" Hứa Tri Hồ ánh mắt, không tự chủ được bị kia chín đầu đuôi cáo hấp dẫn, thậm chí theo đuôi cáo khẽ đung đưa, có loại tâm thần đều đi theo dập dờn cảm giác kỳ quái.

"Không cho phép coi lại!" Cũng may sau một khắc, Xích tỷ muội liền thở phì phò đạp hắn một cước, để hắn miễn cưỡng tỉnh táo lại, "Cái kia hồ tinh bệnh chín đầu đuôi cáo, ngưng tụ nàng thiên nhiên mị hoặc chi thuật, đã thấy nhiều liền sẽ thất thần trầm luân. . . Ân, lại nói, luân gia so với nàng đẹp mắt nhiều, muốn nhìn liền nhìn ta!"

"Vâng vâng vâng, ai có thể so Xích Xích ngươi mỹ mạo đâu?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu hiện trên đời này nữ yêu tinh bên trong, liền số Xích Xích ngươi mỹ mạo nhất.

Ngược lại là lúc này, đối diện ngay tại một người tổ chức buổi hòa nhạc Tô

Đát Kỷ, tựa hồ rốt cục phát giác được hai cái khách tới thăm đến, chín đầu đuôi cáo ngoại trừ đầu kia đương y phục bên ngoài, tất cả đều nhẹ nhàng giơ lên, giống ngón tay giống như mỉm cười ngoắc ngoắc: "A..., nếu là bản cung không có đoán sai, các ngươi chính là . . ."

Xuyt, Hứa Tri Hồ vội vàng làm cái im lặng thủ thế, lại quay đầu nhìn chung quanh một chút, hạ giọng nói: "Tô Nương Nương, nắm chặt thời gian nói chính sự, dựa theo ngài trước đó bàn giao, ta đã góp nhặt đại lượng tiên tài tư liệu, như vậy kế tiếp nên làm như thế nào?"

"Nhanh như vậy?" Tô Đát Kỷ hơi có chút kinh ngạc, bất quá rất nhanh liền lung lay tám đầu đuôi cáo, bày ra cái cùng loại với tán thưởng tạo hình đến, "Rất tốt, rất tốt, nếu là dạng này, kế tiếp liền có thể luyện chế kia chiếc tiên hạm."

Quả nhiên, thu thập tiên tài tài nguyên mục đích, là vì luyện chế tiên hạm sao?

Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cắm, ngược lại là Xích tỷ muội có chút không rõ, nhịn không được hiếu kì đặt câu hỏi: "Tô Nương Nương, vẫn bối có chút không rõ, ngài cần một chiếc tiên hạm làm cái gì?"

"Đương nhiên là vì tiến dụng vào Tòa Yêu Tháp!" Tô Đát Kỷ ở đây đàm bên trên nhẹ nhàng nhất qua, "Bản cung ở cái này Tòa Yêu Tháp bên trong vây lại mấy trăm năm, mỗi ngày đều đang suy tư như thế nào thoát khốn phuơng pháp, cuối cùng lại rốt cục nghĩ đến, nếu như có thể luyện chế một chiếc đặc thù tiên hạm, thừa dịp Thục Sơn trống rỗng thời điểm, trực tiếp từ bên ngoài tiến dụng vào Tòa Yêu Tháp bên trong. . ."

"Ách, chuyện này không có khả năng lăm a?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội nghe được cùng nhau hít một hơi lạnh khí, "Tô Nương Nương, không phải chúng ta đả kích ngươi, trước dứt bỏ trấn thủ Tòa Yêu Tháp trưởng lão cùng Thục Sơn đệ tử không đề cập tới, vén vẹn Tòa Yêu Tháp bản thân liền bố trí có vài chục cái uy lực mạnh mẽ pháp trận, muốn điều khiển tiên hạm cưỡng ép

xông tới, chỉ sợ vừa mới tiến đụng vào đại môn liền bị oanh thành tro bụi đi."

"Không sai, cho nên chúng ta cần, không phải phô thông tiên hạm." Tô Đát Kỷ mỉm cười lung lay xoã tung đuôi cáo, "Hừ hừ, Thục Sơn những thứ ngu xuẩn kia, thật sự cho rằng tịch thu bản cung tất cả vật phẩm tùy thân a, bọn hắn nhưng lại không biết, bản cung nơi này còn cất giấu phần trân quý luyện hạm phổi phương, có thể luyện chế ra sớm đã thất truyền Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm. . ."

"Ách, đó là cái gì?" Hứa Tri Hồ dõi cái này kỳ quái thuyền tên nổi lòng tôn kính bên trong.

"Kia là một chiếc chuyên vì phòng ngự mà sinh đặc thù tiên hạm." Tô Đát Kỷ rất đặc ý nheo lại hố mắt híp đến, "Tuy nói không có gì lực công kích, lại có được vững như Vạn Niên Hàn Thiết phòng ngự, dù là ở Tỏa Yêu Tháp mấy chục cái Thiên Lôi pháp trận oanh kích dưới, cũng có thể kiên trì nhất thời nửa khắc, cho nên nói. . ."

"Cho nên nói, chỉ cần lái nó tiến đụng vào Tỏa Yêu Tháp, trực tiếp đánh vỡ Nương Nương ngài chỗ lồng giam là được rồi?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc nhìn nhau, yên lặng tưởng tượng cái kia tràng diện, lại tranh thủ thời gian nhấc tay đặt câu hỏi, "Như vậy, trương này Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm bản vẽ. . ."

"Đương nhiên ở bản cung nơi này!" Tô Đát Kỷ dương dương đặc ý cười vài tiếng, một đầu ngân bạch như tuyết xoã tung đuôi cáo, lập tức nhẹ nhàng xoay quanh ở trước người nàng —

"A ha ha a, nhớ năm đó, vì tránh đi Thục Sơn những thứ ngu xuẩn kia điều tra, bản cung cố ý đem bản vẽ kia hóa thành một cây lông hồ cáo, liền giấu ở. . . A, là căn này sao? Giống như không phải? Kia là căn này? A..., cũng không phải, kỳ quái a, ta nhớ rõ ràng. . . Tốt a, khoảng thời gian này lông dài phải có điểm nhanh, phân biệt có chút độ khó, các ngươi hơi chờ một chút a!"

Cái quỷ gì a, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội cùng một chỗ liều mạng mắt trọn trăng, hết lần này tới lần khác lúc này, liền nghe được nơi xa tiếng bước chân truyền đến, mấy cái mặt mũi tràn đầy cứng nhắc sư huynh đang nhanh chân đi đến, cách rất xa liền dò hỏi: "Ninh sư đệ, các ngươi tuần tra tốt a, A..., cẩn thận a, cái này Cửu Vĩ Hồ yêu am hiểu nhất mê hoặc người khác, tuyệt đối đừng ở nàng lồng giam trước đợi thời gian quá dài."

"Vâng vâng vâng, chúng ta lập tức liền đi, chủ yếu Hoa sư muội có chút hiểu kì, muốn nghe xem cái này hồ yêu ca hát." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lộ ra tiểu dung, làm bộ kéo Xích tỷ muội liền muốn rời khỏi, nhưng lại vụng trộm nhìn Tô Đát Kỷ một chút.

"Tại sao có thể như vậy, rõ ràng ngay tại, ngay tại. . ." Tô Đát Kỷ lúc này cũng là loay hoay đầu đầy mồ hôi, "Đừng nóng vội, đừng nóng vội, nghĩ biện pháp lại kéo dài trong một giây lát, lập tức liền có thể. . . Ghê tởm, mặc kệ nhiều như vậy!"

Cũng là gấp, nàng trực tiếp rút ra một nắm lớn xoã tung lông hồ cáo, nước mắt rưng rưng nhịn đau, tất cả đều nhét vào Hứa Tri Hồ trong tay: "Ô ô ô, đau quá, không biết bao lâu mới có thể dài trở về. . . Ách, mang đi ra ngoài, dựa theo trên bản vẽ phổi phương, đem đúc sơn hạm luyện chế ra đến, sau đó tại tháng sau đêm trăng tròn, lái đúc sơn hạm xông tới!"

"Tốt!" Hứa Tri Hồ cũng không hỏi tại sao muốn đêm trăng tròn, tranh thủ thời gian bất động thanh sắc thu hồi lông hồ cáo, lại đón đổi diện mấy vị kia sư huynh ánh mắt nghi ngờ, một thanh lôi đi Xích tỷ muội, "Hoa sư muội, đi rồi, ta đều nói, hồ yêu ka hát ca không dễ nghe, ở chúng ta kia đưa tiền đều không ai nguyện ý cổ động."

A a a, Xích tỷ muội rất phổi hợp diễn kịch, còn giả bộ làm hiểu kì đáng vẻ nháy mắt mấy cái.

Ngược lại là mấy vị kia sư huynh nghe nói như thế, tràn đầy đồng cảm cùng

nhau thở dài: "Đúng không, Ninh sư đệ ngươi vừa cõng nghe qua hồ yêu ka ca hát, nói thực ra chúng ta ở đây nghe nhiều năm, mỗi ngày đều muốn bị bách nghe mấy canh giờ, quả thực đối nhân sinh đều sinh ra thật sâu hoài nghi. . ."

"Ghê tởm a, các ngươi những này không có thường thức nồng lực gia hỏa, hiểu được cái gì gọi là tiếng trời sao?" Tô Đát Kỷ không biết là đang diễn trò đâu, vẫn là thật cảm giác nhận lấy vũ nhục, lập tức liền phẫn nộ đến nỗi ngay cả chín đầu đuôi cáo đều ở run nhẹ nhẹ.

Sau một khắc, mọi người ở đây kinh ngạc trong ánh mắt, ngân bạch như tuyết xoã tung đuôi cáo giãn ra, như là linh hoạt cánh tay ngọc, cuốn lên nơi héo lánh bên trong các loại nhạc khí, bao gồm tì bà, đàn tranh, cổ cầm, trống to, cây sáo, tiêu ngọc, thậm chí còn có một thanh bảy thành mới Nhị Hồ —

"Hừ hừ, liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, bản cung gần nhất vừa mới sáng tác. . . « hái nấm tiếu hồ ly chi Thục Sơn Tỏa Yêu Tháp đổ xuống tới »!"

Cứu mạng! Chỉ nghe bài hát này tên, liền biết bài hát này có bao nhiêu đáng sợ!

Trong chốc lát, ngay tại kia các loại thiên ma loạn vũ lộn xộn nhạc khí khúc nhạc đạo âm thanh bên trong, Hứa Tri Hồ kéo Xích tỳ muội, rùng mình quay đầu liền chạy, mấy cái sư huynh theo sát phía sau chạy hùng hục, nhìn nhìn lại phụ cận những cái kia giam giữ Yêu Vương, tất cả đều mặt mũi tràn đầy hoảng sợ lông tơ đứng vững, còn có mấy cái hỏa liều mạng cầm đầu đụng lan can sắt: "Đối phòng! Đối phòng! Lão tử muốn đối phòng, sẽ không lại cho đối, lão tử liền cắn lưỡi tự sát!"

Nói cái gì đều vô dụng, vài giây đồng hồ về sau, kia nghe rất uyển chuyển lại cổ quái kỳ lạ tiếng ca, liền đã quanh quẩn ở toàn bộ Tỏa Yêu Tháp hành lang bên trên, ở giữa mặc dù xen lẫn một đám đại yêu chửi ầm lên, nhưng vẫn là mừng khấp khởi càng hát càng cao hứng —

"Hái nấm tiểu hồ ly, cõng một cái lớn giỏ trúc, đột nhiên có một ngày, tiểu hồ ly thay đổi, Thục Sơn Tảm Yêu Tháp đỗ xuống tới, đỗ xuống tới a đỗ xuống tới. . ."

Thật đáng sợ, thật là đáng sợ ca từ, Hứa Tri Hồ lôi kéo Xích tỷ muội chạy nhanh chóng, một hơi xông ra hành lang, Xích tỷ muội chạy thở không ra hơi, vẫn không quên thở hổn hển đặt câu hỏi: "Ách, chúng ta tiếp xuống, sau đó phải làm cái gì?"

"Đương nhiên là, đương nhiên là luyện chế kia chiếc đúc sơn hạm." Hứa Tri Hồ sờ lên trong ngực một nắm lớn lông hồ cáo, nhưng lại đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái nói ho nhẹ một tiếng, "Bất quá ở trước đó, chúng ta trước tiên cần phải tắm rửa thay quần áo, nghiêm túc bái thần cầu nguyện hai chuyện!"

"Đâu? Cái nào hai kiện?"

"Kiện thứ nhất, cầu nguyện những này lông hồ cáo không có nhổ sai!"

"Vậy, vậy kiện thứ hai đâu?"

"Kiện thứ hai, cầu nguyện ta gần nhất mặt đủ trắng đi!"

"Ây. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 104: Đánh Xong Một Trận Lại Trở Về Kết Hôn

104 Đánh xong một trận lại trở về kết hôn

Sự thật chứng minh, Hứa Tri Hồ hai cái nguyện vọng, chỉ thực hiện một cái!

Vận khí thật là tốt, kia mấy trăm cây lung tung rút ra lông hồ cáo bên trong, thật đúng là cất giấu mấy cây đặc thù, đợi đến rời đi Tỏa Yêu Tháp về sau, cái này mấy cây lông hồ cáo liền đón gió nhoáng một cái, nhao nhao hóa thành các loại kỳ quái vật phẩm, tỉ như luyện hạm bản vẽ, hộp trang sức, thiếu nữ nhật ký, quả cà dưa leo cái gì...

Vận khí thật là chênh lệch, gần nhất khoảng thời gian này đến nay, hắn đại khái đem chỉ có điểm này nhân phẩm đều dùng hết, dù sao từ ngày nọ buổi chiều tiến vào luyện hạm ao bắt đầu, trực tiếp liền Châu Phi Đô đốc linh hồn phụ thể, dù là bản vẽ liền đặt ở trước mắt, dù là tiên tài phân phối tỉ lệ đều viết rõ ràng, nhưng chính là lăng không thành công qua một lần ——

Ngày đầu tiên, hết thảy luyện hạm mười hai lần, trong đó tám lần vừa mới quăng vào tài nguyên liền vô thanh vô tức, ba lần miễn cưỡng luyện chế đến hơn phân nửa liền ầm vang nổ tung, còn có một lần rất ương ngạnh kiên trì đến cuối cùng, kết quả em gái ngươi a, luyện chế ra đến lại là một chiếc Đại Hoàng vịt, mà lại so với lần trước thảm hại hơn, không chỉ có không có hạm Linh muội tử, liền chân đạp tám đều chỉ còn lại một cái;

Ngày thứ hai, nhà ta còn cũng không tin a, cố ý tẩm rửa một cái rút cái tốt nhất kí còn vòng quanh luyện hạm ao thuận kim đồng hồ chuyển ba vòng, kết quả từ buổi sáng đến nửa đêm, liên tục thất bại mười sáu lần, thổ huyết sau khi cuối cùng minh bạch, tại sao muốn thu thập nhiều như vậy tiên tài tài nguyên,

hóa ra chính là vì đệm trang bị dùng;

Ngày thứ ba, ách, ngày thứ ba luyện hạm ao nghỉ ngơi, pháp bảo cũng có nghỉ ngơi quyên lực tốt be;

Ngày thứ tư, oanh, ngày thứ năm, tiếp tục oanh, ngày thứ sáu, rầm rầm rầm, ngày thứ tám, đánh cho đều không có đánh cho đánh;

Chờ đến ngày thứ tám, ách, toàn bộ Thục Sơn đều đã bị kinh động, Trần sư huynh Dương sư huynh Mộc sư huynh nhao nhao đến, nỗi lòng tôn kính tham quan một người đến cùng có thể không may tới trình độ nào, Vân Phàm còn mang theo một đoàn hạm Linh muội tử đến xem náo nhiệt, lời thề son sắt biểu hiện chúng ta là đến cho sư đệ ngươi động viên... Em gái ngươi a, nói như vậy thời điểm, có loại trước tiên đem trong tay hạt dưa buông xuống!

Cái này cũng coi như xong, đừng quên còn có một ngàn cái ôm một cái tùy thời tùy chỗ đi theo đâu, một ngàn đầu kim quang thuyền rồng ở luyện hạm ao trên không xếp thành ba hàng, một ngàn cái giống nhau như đúc ngọc manh thiếu nữ ôm thuyền mái chèo, ở Tiểu Thiến chí chít chỉ huy dưới, rất có tiết tấu gõ lấy mạn thuyền, liền như là ở cổ vũ ủng hộ giống như: "Hắc... Hắc hữu... Hắc... Hắc hữu..."

Đậu xanh, các ngươi dạng này tập thể tới tham quan, khiến cho ta áp lực rất tốt đẹp sao?

Hứa Tri Hồ nhìn chung quanh một mảnh lít nha lít nhít đầu người, rất im lặng chà xát nửa ngày mồ hôi lạnh, đến cuối cùng vẫn là Mộc sư huynh tương đối có đồng tình tâm, xông lên giữ chặt tay của hắn, rất dùng sức lung lay: "Kia cái gì, sư đệ, ta gần nhất phát hiện, kỳ thật luyện chế tiên hạm trước đó, trước tiên ở nguyên địa vừa ăn bánh mật vừa làm sâu ngòi xổm, có trợ giúp tăng lên vận khí..."

Thôi đừng chém gió, ngươi thấy ta giống là loại kia phong kiến mê tín ngươi sao?

Hứa Tri Hồ đối với cái này biểu hiện hoàn toàn tin tưởng, lúc này liền ở tại chỗ ăn một chén lớn bánh mật, lại một hơi làm hai mươi cái sâu ngồi xổm, đợi đến hoàn thành trợn vẹn phong kiến mê tín thức về sau, hăn rốt cục hít một hơi thật sâu, xuất ra đã trống không hơn phân nửa tiên tài túi trữ vật, cố nén đau lòng hướng luyện hạm trong ao khẽ đảo —

Trong chốc lát, bình tĩnh luyện hạm trong ao thanh quang lấp lánh, linh khí hội tụ mà thành thanh tịnh ao nước, đột nhiên sôi trào mãnh liệt phóng lên tận trời, đón gió hóa thành gào thét xoay tròn vòng xoáy khổng lồ, mang theo cao mây chục trượng màu xanh thủy triều.

Mà liền tại cái này thanh quang vòng xoáy bên trong, theo những cái kia tiên tài tài nguyên hòa tan cùng một lần nữa ngưng tụ, một chiếc toàn thân đen nhánh thân tàu tựa như núi cao năm tầng lầu thuyền, đã như ẩn như hiện xuất hiện mơ hồ hình dáng, dù là giờ phút này vẫn giấu ở trong hơi nước không đủ rõ ràng, nhưng kia như dây núi nga sừng sững khí thế, cũng đã chạm mặt tới!

"Đây, đây là cái gì tiên hạm, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua!" Trần sư huynh bọn hắn thấy rất là kinh ngạc, nhưng lại lập tức ngưng thần tĩnh khí, liền liền hô một tiếng ho khan cũng không dám phát ra.

Lặng ngắt như tờ bên trong, kia chiếc nguy nga sừng sững đen nhánh lâu thuyền, dần dần trở nên càng ngày càng rõ ràng, gào thét trút xuống mãnh liệt sóng nước bên trong, tường thành cao lớn đầu thuyền oanh minh chấn động, như có linh thức giống như thay đổi phương hướng, sau đó mang theo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, chậm rãi hướng phía bên cạnh ao lái tới...

Phảng phất có thể đụng tay đến, Hứa Tri Hồ nhìn xem càng ngày càng gần đầu thuyền, cảm động đến lệ nóng doanh tròng: "A a a, rốt cục, rốt cục, đợi lát nữa, không thể kích động, càng là lúc này càng là phải tĩnh táo, tuyệt đối không thể..."

Răng rắc!

Không đợi hẵn yên lặng niệm xong, thanh quang lấp lánh như là mặt trời chói chang trên không luyện hạm ao, đột nhiên không có dấu hiệu nào đột nhiên tối sầm lại!

Trong chốc lát, nguyên bản liên tục không ngừng tràn vào trong ao linh khí, liền như là bị người kẹp lại đường ống, lập tức hư không tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhưng lại vẫn vẹn chỉ tốn một giây, không đợi mọi người tới được đến phát ra thở nhẹ, liền lần nữa lại khôi phục bình thường.

Vẫn đề là, chính là cái này một giây đồng hồ linh khí gián đoạn a, nguyên bản ngay tại dần dần ngưng tụ thành hình lái về phía bên cạnh ao lay sơn hạm, lập tức oanh minh run rẩy, nổi lên gợn sóng đen nhánh gợn sóng, sau đó liền...

Đậu xanh! Hứa Tri Hồ nghẹn họng nhìn trân trối, cứ như vậy rất vô tội mở to hai mắt, nhìn xem gần trong gang tấc lay sơn hạm nhẹ nhàng run lên, hóa thành thanh quang hư ảnh biến mất trong không khí.

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Giờ khắc này, toàn trường lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, Xích tỳ muội còn duy trì reo hò tiểu dung đâu, trọn vẹn sững sốt nửa khắc đồng hồ, thật vất vả mới gạt ra một câu: "Ách, vừa rồi, vừa rồi chuyện gì xảy ra?"

Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai a?

Một đám người tất cả đều tập thể hóa đá bên trong, qua cực kỳ lâu vĩnh sau, vẫn là Trần sư huynh phản ứng đầu tiên, có chút khó có thể tin lắp bắp nói: "Ách, giống như, giống như vừa rồi, luyện hạm ao đột nhiên đoạn mất linh khí..."

Phốc! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, đều phun gần thành hình người suối phun!

Em gái ngươi a, sớm không ngừng muộn không ngừng, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này đoạn, lão tử lay sơn hạm, lão tử bỏ ra ròng rã mươi ngày tiêu hao đại lượng tiên tài tài nguyên lay sơn hạm a, uy uy uy, không mang theo dạng này, cái này cùng đánh cuộc thi xếp hạng thời điểm đột nhiên mất điện khác nhau ở chỗ nào?

Vấn đề là, nói cái gì đều vô dụng, mấy trăm hai mươi chỉ riêng nhìn chăm chú, sắp thành hình lay sơn hạm cứ như vậy không có, dạng này không có, không có,...

Nhân phẩm này cũng là không có người nào, Trần sư huynh bọn hắn rất im lặng hai mặt nhìn nhau, khóe miệng đều ở không tự chủ được run rẩy: "Ách, Ninh sư đệ a, tinh táo, tinh táo a, càng là loại thời điểm này, ngươi càng là muốn... Đậu xanh, không cần rút kiếm, ngươi muốn làm cái gì?"

Còn có thể làm cái gì, Hứa Tri Hồ bi phẫn đến rơi nước mắt, trực tiếp xoát rút ra trường kiếm, đằng đằng sát khí hét lớn một tiếng: "Tiên sư nhà nó! Tên hỗn đản nào thất đức như vậy, thời khắc mẫu chốt nhổ nguồn điện, ra, lão tử cam đoan đánh không chết..."

Oanh!

Còn chưa kịp hô xong, toàn bộ luyện hạm ao bỗng nhiên lại lần nữa oanh minh chấn động, sôi trào mãnh liệt sóng nước bên trong, tất cả mọi người cùng nhau kinh hô một tiếng, phảng phất bị vô hình khí lăng cuồn sạch lấy, thân bất do kỷ xông lên không trung.

Giờ khắc này, liền tại bọn hắn kinh ngạc trong ánh mắt, lấy ngàn mà tính Thục Sơn tiên hạm, hội tụ thành nô hải như cuồng triều thanh quang sóng lớn, từ treo ngược phong chủ trong điện gào thét xông ra, phảng phất nuốt hết thiên địa, oanh minh càn quét vượt qua ba mươi sáu tòa treo ngược sơn, hướng phía tây nam phương hướng chân trời mãnh liệt mà đi!

Già thiên tế địa tiên hạm đội bên trong, tám vị trưởng lão lái nga lâu

thuyền theo gió vượt sóng, chính giữa độc lập ở thuyền con bên trên mày trăng chưởng giáo, thanh bào nhanh nhẹn chậm rãi quay đầu, nhìn về phía luyện hạm ao trên không Hứa Tri Hồ ác hải Trần sư huynh bọn hắn, nhưng lại nhẹ nhàng vẫy tay một cái: "Chư đệ tử, theo ta cùng đi!"

A a a, mặc dù không rõ chuyện gì xảy ra, bất quá Trần sư huynh bọn hắn vẫn vẹn sững sờ một chút, liền cuống quít đưa tới tiên hạm tranh thủ thời gian đi theo đi lên, Hứa Tri Hồ đương nhiên là cùng Xích tỷ muội cùng nhau lên kim quang lâu thuyền, Vân Phàm mang theo bọn hắn tụ hợp vào vô biên vô tận tiên hạm đội bên trong, vẫn không quên cùng bên cạnh vị kia hạm Linh muội tử đặt câu hỏi: "Ách, chuyện gì xảy ra?"

"Sự kiện lớn, sự kiện lớn a!" Vị kia hạm Linh muội tử hiển nhiên cũng là bát quái đảng, nói lên sự tình đến mặt mày hớn hở, "Ngay tại vừa rồi, chưởng giáo cùng tám vị trưởng lão trải qua mấy ngày suy tính, rốt cục tính ra lục bào lão ma vụng trộm luyện chế tiên hạm ma sào ở đâu!"

"Thật hay giả?" Vân Phàm vừa mừng vừa sợ, lập tức kịp phản ứng "Chờ một chút, đó chính là nói, chúng ta bây giờ liền muốn muốn nện Ma giáo tràng tử?"

"Không sai!" Vị kia hạm Linh muội cũng rất hưng phấn, nhìn đã không kịp chờ đợi muốn đến một phát, "Biết sao? Vì do lường tính toán xuất cụ tư thế đưa, chưởng giáo bọn hắn tổn hao mấy chục năm tinh nguyên, còn mượn cả tòa Thục Sơn linh mạch, đến mức vừa rồi ba mươi sáu tòa treo ngược sơn đều tạm thời mất đi linh khí, Vân tỷ tỷ ngươi không có... A, Ninh sư đệ, ngươi vì cái gì đang cắn răng?"

Cái gì cũng không có, ta đau răng!

Hứa Tri Hồ rất tang thương im lặng nhìn trời, ở nghiêm túc tính toán dùng kiếm chém chết mày trăng chưởng giáo xác suất về sau, quyết định vẫn là đem kiếm vứt.

Ngược lại là lúc này, hội tụ thành màu xanh triều dâng tiên hạm đội, đã mãnh

liệt xông lên chân trời, lái thuyền con mày trăng chưởng giáo thanh sam nhanh nhẹn, đột nhiên nhẹ nhàng vung lên ống tay áo!

Cơ hồ ở cái này trong chớp mắt, Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược trên đỉnh, ba mươi sáu đạo thanh quang cùng nhau phóng lên tận trời, trong chốc lát, trong hư không đột nhiên nổi lên gợn sóng gợn sóng, trông rõng xuất hiện một mặt chiếm hơn nửa thiên khung sóng nước gương sáng!

"Đây, đây là?" Hứa Tri Hồ nhìn thấy cái này thanh quang lấp lánh gương sáng, không khỏi rất là kinh ngạc.

"Đây là chúng ta Thục Sơn đặc thù bí pháp —— vạn dặm giây lát đến kính!" Vân Phàm ở bên mỉm cười giải thích, dẫn đầu lái lâu thuyền lái về phía nước này sóng gương sáng bên trong, "Sư đệ, Hoa sư muội, ngồi vững vàng, chờ chúng ta xuyên qua nước này sóng gương sáng về sau, liền có thể trực tiếp đạt đến Ma giáo mật tổ phụ cận..."

"Chờ một chút!" Hứa Tri Hồ đột nhiên nhớ tới một sự kiện, quay đầu nhìn hướng phía sau còn đi theo mình ôm một cái nhóm, "Tiểu Thiến, Tiểu Thiến, ngươi lưu lại mang theo ôm một cái các nàng, chờ cùng chúng ta đi trảm yêu trừ ma!"

"Bốp..." Nghe được hắn, Tiểu Thiến ngược lại là lập tức từ bản bút ký bên trong chui ra ngoài, giang hai cánh tay ngăn lại còn đang hắc hưu hắc hưu vạch thuyền rồng ôm một cái nhóm, "Bốp, chít chít, chít chít chít..."

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ngay trong nháy mắt này, kim quang lâu thuyền đã mang theo Hứa Tri Hồ cùng Xích tỳ muội, đồng thời cùng mấy trăm chiếc tiên hạm đã rót thành dòng lũ, mãnh liệt vọt vào vạn dặm giây lát đến trong kính!

Trong chốc lát, nương theo lấp thoáng không vặt vẹo hình thành gợn sóng, mỗi một chiếc tiên hạm đều tại kịch liệt oanh minh chấn động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để tan ra thành từng mảnh, cũng may loại này đáng sợ xóe nảy

cũng không có tiếp tục bao lâu, vển vẹn vài giây đồng hồ về sau, tiên hạm đội liền khôi phục bình ổn, ở màu xanh gợi sóng cấu thành quang lưu bên trong chậm rãi tiến lên, liền phảng phất hành sử ở rộng lớn nhẹ nhàng sông lớn bên trên.

"A..., nơi này xem như thời không chi hè sao?" Hứa Tri Hồ ở lâu thuyền bên trên thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng lại nhịn không được hiểu kì đánh giá bốn phía.

Cùng hắn lần đầu thể nghiệm khác biệt, phụ cận tiên hạm bên trên Thục Sơn các đệ tử hiển nhiên sớm đã không cảm thấy kinh ngạc, phần lớn người đều thần thái tự nhiên ngồi trên boong thuyền, làm lấy sau cùng trước khi chiến đấu chuẩn bị, kiểm tra pháp khí kiểm tra pháp khí, dự bị đan dược dự bị đan dược, Mộc sư huynh còn nhìn xem bên cạnh thanh Mông muội tử, lộ ra rất hạnh phúc tiếu dung: "A..., chờ đánh xong một trận, ta trở về liền chuẩn bị kết hôn..."

Đậu xanh! Hứa Tri Hồ nghe nói như thế, đột nhiên có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Kết quả, không đợi hắn kịp nói cái gì, liền thấy một bên khác Mộc sư huynh cũng rạng rỡ, từ trong ngực lấy ra một tờ chân dung đưa qua: "Ninh sư đệ, ngươi nhìn, đây là ta ở thế gian nữ nhi, có phải là rất đáng yêu?"

Còn chưa nói xong đâu, cách đó không xa Trần sư huynh đột nhiên cũng đứng lên, rất nghiêm túc cùng mấy cái sư đệ sư muội phát biểu: "Tất cả đều nghe, đợi lát nữa ở ta trở về trước đó, tuyệt đối không được loạn động, hiểu chưa?"

Mẹ nó, các ngươi đây là tại tập thể lập hắn phải chết FLAG sao?

Hứa Tri Hồ nghe được lệ rơi đầy mặt, nhịn không được rùng mình run lập cập, đậu đen rau muống, giống như không ổn a, bình thường nghe được loại này lời kịch, liền mang ý nghĩa cách cái chết không xa, nói như vậy lên, làm không tốt lần này nhìn như nhẹ nhõm...

Oanh!

Không đợi hăn tới kịp cẩn thận nghĩ, chính bình ổn hành sử ở màu xanh quang lưu bên trên tiên hạm đội, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào chấn động giảm tốc, cơ hồ đồng thời ở nơi này, mày trắng chân nhán trong sáng thanh âm, đã ở mỗi một chiếc tiên hạm trên không vang lên ——

"Chư đệ tử, sau một chốc, chúng ta liền đem thoát ly vạn dặm giây lát đến kính, nếu là không có phạm sai lầm, Ma giáo mật tổ ngay tại lối ra phụ cận, không cần thiết chủ quan!"

Lời còn chưa dứt, mới vừa rồi còn đang thảo luận kết hôn nhìn chân dung Thục Sơn các đệ tử, lập tức tiến vào đẳng đẳng sát khí cao lãnh hình thức, mấy trăm người cùng nhau bỗng nhiên đứng dậy rút kiếm đứng trang nghiêm, liền liền những cái kia hạm Linh muội tử nhóm cũng nắm chặt thời gian điều chỉnh tiên hạm, vô số đạo thanh quang ở tiên thuyền đầu ngưng tụ thành hình, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ oanh minh bắn ra!

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể rất mờ mịt quay đầu nhìn bốn phía, cũng liền vào lúc này, tiên hạm đội bốn phía màu xanh quang lưu, bắt đầu dần dần trở nên trong suốt, thậm chí đã có thể mơ hồ trông thấy cảnh tượng bên ngoài.

"Vùng này, chính là Ma giáo mật tổ vị trí sao?" Hứa Tri Hồ hết sức mở to hai mắt, nhìn xem thanh quang bên ngoài dần dần rõ ràng nguy nga sơn phong, "A..., thế núi hiểm trở, còn có linh khí lượn lờ, nhất là giữa sườn núi cái kia Bàn Tơ... Phốc!"

Vài giây đồng hồ về sau, chờ nhìn thấy quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa Bàn Tơ động, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội đột nhiên liền cùng một chỗ phun ra!

Quỷ dị trong yên tĩnh, hai người trợn mắt hốc mồm hai mặt nhìn nhau, liền cùng cùng một chỗ phong hoá thêm hóa đá, chờ, đợi lát nữa, đừng nói cho chúng

ta nói, cái gọi là Ma giáo mật tổ, kỳ thật chính là ở chúng ta Đông Minh sơn?

Còn tốt, còn tốt, đáng sợ như vậy sự tình không có phát sinh!

Tiên hạm đội ở vòng qua gần trong gang tấc Đông Minh sơn về sau, vẫn như cũ dọc theo màu xanh quang lưu tiếp tục hướng phía trước, hướng phía đông cương chổ sâu tiếp tục xuất phát, Hứa Tri Hồ rất may mắn thở dài nhẹ nhõm, nhưng cũng đột nhiên minh bạch rất nhiều chuyện —

Ta nói sao, vì cái gì lúc trước Song Xà Giáo muốn phái cái kia nhận muội cuồng ma đến đông cương, có lẽ khi đó bọn hắn liền đã cùng Ma giáo kết minh, ở cho Ma giáo tìm kiếm kiến tạo mật tổ địa điểm, tốt a, lượn quanh một vòng lớn, hóa ra Ma giáo mật tổ liền giấu ở chúng ta đông cương mươi Vạn Yêu Sơn, cũng không biết cái nào tòa yêu sơn sẽ như vậy không may bị tuyển...

Oanh!

Không đợi hắn nói thầm xong, bao phủ ở bốn phía màu xanh quang lưu, rốt cục triệt để băng liệt tan rã, gào thét văng khắp nơi gương sáng mảnh vỡ bên trong, mấy trăm chiếc Thục Sơn tiên hạm bỗng nhiên chấn động, cứ như vậy không có dấu hiệu nào trống rỗng nhảy lên, như là mấy trăm tòa cao ngất sơn phong, trực tiếp xuất hiện ở mấy trăm trượng rộng lớn thiên khung bên trong!

Chính phía dưới, tòa kia hiễm trở đá lởm chởm yêu đỉnh núi trên đỉnh, mười hai tòa bạch cốt ma điện như là chúng tinh củng nguyệt, vây quanh một phuong sóng cả mãnh liệt hắc triều luyện hạm ao, lấy ngàn mà tính Ma giáo luyện khí sĩ, liền đứng tại cái này bạch cốt ma điện cùng hắc triều luyện hạm ao ở giữa, mặt mũi tràn đầy kinh hãi cùng nhau ngẩng đầu, nhìn về phía giữa không trung chính ném xuống to lớn bóng ma nguy nga tiên hạm đội...

Thời gian cùng không gian, phảng phất tại giờ khắc này đình chỉ!

Hứa Tri Hồ từ mạn thuyền bên trên cẩn thận từng li từng tí thò đầu ra, nhìn về phía phía dưới kia mấy ngàn tấm kinh ngạc ngưng kết khuôn mặt dữ tợn, duy

nhất có thể làm, chính là rất vô tội rất vô tội phất phất tay: "Kia cái gì, không liên quan ta..."

Oanh!

Trong chốc lát, vô số phi kiếm pháp khí, vô số cột sáng màu xanh, vô số pháp thuật quang mang, như là dày đặc bão tố, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ bầu trời cùng cả tòa yêu sơn, đinh tai nhức óc tiếng oanh minh cuồng bạo quanh quẩn, lấp lánh chói mắt vô số quang mang dày đặc giao thoa, đến mức giữa trưa mặt trời đã khuất bầu trời, tại lúc này tất cả đều hóa thành một mảnh trăng xoá...

Nǎm xuống! Ôm đầu! Che lỗ tai!

Hứa Tri Hồ tức hổn hển, một thanh đè lại trợn mắt hốc mồm Xích tỷ muội, không nói hai lời trực tiếp nǎm xuống!

Liền tại bọn hắn bên tai, cuồng bạo tiếng oanh minh tiếng rít sưu sưu âm thanh, xen lẫn bão tố giống như phi kiếm quang mang, không kiêng nể gì cả cùng hung cực ác quét ngang lướt qua, thậm chí đều có thể rõ ràng nhìn thấy một cái cuồng bạo hỏa cầu khổng lồ, trùng điệp đánh vào kim quang lâu thuyền cột buồm bên trên —

"Kêu gọi! Khẩn cấp kêu gọi! Chúng ta đã leo lên Normandy, nói xong hỏa lực chi viện đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 105: Đì Thôi, Chí Linh Tỷ Tỷ

105 Đì thôi, Chí Linh tỷ tỷ

Dùng đỗ bộ Normandy chiến để hình dung hiện tại tràng diện, thật đúng là một chút cũng không sai!

Giữa trưa liệt nhật bắn thẳng đến dưới, toàn bộ bầu trời cùng màn trời hạ hiemi trở yêu sơn, tất cả đều bao phủ ở gào thét oanh minh "Hỏa lực" quang mang bên trong, như gió bão mưa rào dày đặc pháp khí phi kiếm, mang theo kinh khủng âm bạo thanh, ở giữa không trung xẹt qua hàng trăm hàng ngàn đạo đường vòng cung, không cần tiền giông như hung dữ trút xuống xuống tối, mang theo như bài sơn đảo hải bốc lên khí lăng!

Tràn ngập bụi mù như là bão cát, đem buổi chiều ban ngày biến thành nghiêm trọng nhất sương mù mai mù, cả tòa yêu sơn đều tại kịch liệt chấn động, từng mảng lớn cây cối oanh minh đổ xuống, một tòa lại một tòa bạch cốt ma điện cháy hừng hực, vô số luyện khí sĩ không màng sống chết phóng lên tận trời, nhưng lại đang gào thét âm thanh bên trong bị xé thành mảnh nhỏ, huyết nhục như là mưa to giông như thưa thớt rơi xuống.

Khắp nơi đều là oanh minh rơi đậm phi kiếm pháp khí, khắp nơi đều là tứ tán vẩy ra nham thạch mảnh vụn, khắp nơi đều là tiếng kinh hô tiếng kêu thảm thiết tiếng rống giận dữ, một chiếc tiên hạm hơn phân nửa thân thuyền mang theo lửa nóng hừng hực, như là thiền thạch giông như oanh minh từ trên trời giáng xuống, đậm ầm ầm ở một tòa ngược lại tháp hơn phân nửa bạch cốt ma trên điện, mang theo cuồng bạo khí lăng như là nộ trào khuếch tán ra tối.

"Đậu xanh, loại thời điểm này, chúng ta chỉ cần giả chết là được rồi..." Cách

đó không xa một cái khói đặc "Hố bom" bên trong, Hứa Tri Hồ lôi kéo hai mắt
đăm đăm Xích tỷ muội, thành thật hướng nơi đó một ngòi xổm, nhìn xem mấy
chục đạo kiếng quang từ đỉnh đầu gào thét tiến lên.

"Được... Ta, ta nghe, ta nghe ngươi." Xích tỷ muội nơm nớp lo sợ, đột nhiên
cảm thấy mình trước kia ở Đông Minh sơn những cái kia quần ấu, cùng hiện tại
loại này kịch liệt tràng diện so sánh quả thực yếu bạo.

Thịt kho tàu ngươi cái hấp a, chí ít hai ngàn tên luyện khí sĩ ở giết măt đở
chém lung tung, cái này còn không có tính đến giữa không trung mấy trăm chiếc
tiên hạm, cùng Ma giáo xuất động các loại cơ quan khôi lỗi, chớ đừng nói chi là
còn có giông mà trăng chân nhân, Thục Sơn trưởng lão, Lục Bào lão tổ bức này
đại năng ở đấu pháp... Ách, nói đến đây cái, mà trăng chân nhân cùng Lục Bào
lão tổ bọn hắn chiến đi nơi nào?

Ai quan tâm, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, tiếp tục thành thật thật
ngòi xổm ở "Hố bom" bên trong, sau đó liền thấy cách đó không xa đánh cho
một tiếng, một cái máu thịt be bét tay cụt từ trên trời giáng xuống, vừa vặn rơi
đập ở trước mặt hắn, từ áo choàng nhan sắc đến xem, hắn là cái nào Ma giáo
luyện khí sĩ...

"Ách, nơi này thật an toàn sao?" Xích tỷ muội thấy rùng mình, đột nhiên rất
lo lắng cho mình cũng sẽ chết được khó coi như vậy.

"Không có việc gì, không có so với này an toàn hơn địa phương." Hứa Tri Hồ
thận trọng đẩy ra con kia tay cụt, "Từ trên lý luận nói, đạn pháo sẽ không lọt
vào cùng một cái hố bom bên trong, cho nên chỉ cần chúng ta... Chạy!"

Còn chưa nói xong, hắn đột nhiên sắc mặt đại biến, trực tiếp kéo Xích tỷ
muội chạy trốn, sau đó liền nghe được sau lưng bén nhọn gào thét, một cái cự
đại cơ quan khôi lỗi từ trên trời giáng xuống, điên cuồng rơi đập ở bọn hắn vừa
rồi đợi "Hố bom" bên trong, trực tiếp nhấc lên cao tới mấy chục trượng cát bụi!

To lớn sóng xung kích bên trong, hai người liền như là diều đứt dây giống

như bay ra ngoài, đậm ầm ầm ở bên ngoài hơn mười trượng trên vách đá, Hứa Tri Hồ kém chút phun ra một ngụm máu đễn, nhưng cũng không lo được nhiều như vậy, tranh thủ thời gian kéo Xích tỷ muội liền hướng trước chạy.

"Ngươi, ngươi, ngươi mới vừa nói?" Xích tỷ muội thở hổn hộc lệ rơi đầy mặt.

"Ta nói, chỉ là trên lý luận!" Hứa Tri Hồ thở không ra hơi, "Em gái ngươi a, nơi này không có cách nào chờ đợi, ta cảm thấy chúng ta hắn là tìm một chỗ..."

Chính chạy trốn đâu, phía trước mãnh liệt trong khói dày đặc, liền có một đám người đối diện đụng tới, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, vô ý thức liền muốn ném ra Oa Oa, cũng may Xích tỷ muội nhanh tay lẹ mắt, rất kịp thời kéo lại hắn: "Chờ một chút, là người một nhà!"

Thật sự chính là người một nhà, đối diện xông lại một đám gia hỏa bên trong, bao gồm vẫn như cũ cao ngạo mặt Trần sư huynh, mặt mũi tràn đầy hiên ngang lâm liệt ngăn tại thanh được trước mặt Dương sư huynh, sầu mi khổ kiêm nói bào bên trên vá chằng vá đụp Mộc sư huynh, cộng thêm không biết vì cái gì thế mà ném đi kim quang lâu thuyền, khiêng cái kia vạn quân hàn thiết neo chạy xuống cận chiến tham gia náo nhiệt Vân Phàm...

"Đậu xanh, vì cái gì đi đến đâu đều có thể gặp được các ngươi?" Hứa Tri Hồ thật bó tay rồi.

"Sư đệ, ngươi tới được vừa vặn a!" Nhìn thấy hắn cùng Xích tỷ muội ở đây, Vân Phàm ngược lại là vui mừng quá đỗi, "Vừa rồi chưởng giáo truyền lệnh tới, muốn chúng ta đi phá hủy đông nam phương hướng toà kia bạch cốt ma điện, chúng ta chính phát sầu nhân thủ không đủ, đã... Cẩn thận!"

Còn chưa nói xong đâu, bên cạnh liền có một đám Ma giáo luyện khí sĩ hung ác xông ra, Vân Phàm trực tiếp đẩy ra Hứa Tri Hồ, quơ vạn quân hàn thiết neo liền xông đi lên, trên thực tế đều không cần nàng xuất thủ, Trần sư huynh Dương sư huynh mấy người bọn hắn đã sớm tay nâng kiếm rời, dễ dàng giải quyết bọn

này Ma giáo luyện khí sĩ.

Lại sau đó, một đám người liền một lần nữa tụ lại, bốc lên đầy trời gào thét rồi đập phi kiếm pháp khí, phóng tới Đông Nam toà kia vẫn kiên cố sừng sững bạch cốt ma điện, Hứa Tri Hồ lôi kéo Xích tỷ muội bị kẹp ở giữa, nhìn không được liều mạng mắt trợn trắng: "Đợi lát nữa, tại sao chúng ta phải đi phá hủy toà kia bạch cốt ma điện?"

"Bởi vì, kia là ma hóa luyện hạm ao trọng yếu cấu thành bộ phận." Vân Phàm quơ hàn thiết neo ở bên giải thích cho hắn nghe, "Căn cứ đạt được tình báo, cái kia Song Xà Giáo, không chỉ có cho lục bào lão ma kiến tạo ma hóa luyện hạm ao, còn cho hắn cung cấp một cái nghe nói có thể đề cao luyện hạm xác suất thành công phương pháp."

"Không sai!" Trần sư huynh từ bên cạnh đuổi theo, miệng phun kiếm khí đánh lui mấy cái Ma giáo sứ giả, "Nghe cái kia Song Xà Giáo đề nghị, lục bào lão ma đem mình bản mệnh âm trá châu chia làm mười hai phần, ở luyện hạm ao bốn phía xây dựng mười hai toà Cửu Âm điện, ý đồ dùng cái này đến đề cao luyện chế tiên hạm xác suất thành công..."

"A, đợi lát nữa, âm trá châu có thể đề cao luyện chế tiên hạm xác suất thành công?" Hứa Tri Hồ nghe nói như thế, không khỏi trong lòng khẽ động.

"Không xác định, nhưng lục bào lão ma chịu làm như thế, nghĩ đến sẽ không là giả." Trần sư huynh hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu phóng tới toà kia bạch cốt ma điện, "Nguyên nhân chính là như thế, chưởng giáo mới truyền đến pháp chỉ, muốn chúng ta Thục Sơn đệ tử tinh anh chia mấy tổ, riêng phần mình phá hủy bạch cốt ma điện, không cần cho lục bào lão ma thu hồi mười hai khóa âm trá châu cơ hội, miễn cho hắn lại lần nữa thực lực tăng nhiều."

"A..., nguyên lai là dạng này a." Hứa Tri Hồ như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cằm, nhìn một chút bên cạnh Xích tỷ muội.

Cái gì đều không cần nói, hai người chỉ dùng ánh mắt trao đổi một phần ba

giây, liền rất ăn ý cho ra cùng một cái kết luận ——"Đoạt! Nhân phẩm không đủ, âm trá châu đến góp!"

Cơ hồ ở đồng thời, đám người bọn họ ở liên tục chém giết gần trăm tên Ma giáo giáo chúng về sau, nhưng cũng rốt cục đinh lấp trên không lúc nào cũng có thể sẽ rơi đập phi kiếm pháp khí, rất mạo hiểm đột phá đến tòa kia bạch cốt ma điện phụ cận.

Cùng toàn bộ chiến trường kịch liệt hỗn loạn khác biệt, tòa này bạch cốt ma điện phụ cận mặc dù cũng có chiến đấu, nhưng trên tổng thể lại có vẻ vụn vặt lẻ tẻ, tòng ma trong điện lấp lánh khuếch tán ra đến xanh lét quang mang, như là gợn sóng gợn sóng hướng bốn phía khuếch tán, phàm là một đầu tiến đụng vào cái này xanh lét quang mang Thục Sơn đệ tử, liền sẽ hư không tiêu thất ở ma điện trong cửa lớn, sau đó như vậy vô thanh vô tức không gặp lại ra...

"Có gì đó quái lạ?" Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm bọn hắn liếc nhìn nhau, ẩn ẩn cảm thấy có chút không đúng.

Chỉ là giờ này khắc này, tình huống cũng dung không được bọn hắn suy nghĩ nhiều, Trần sư huynh ngạo nghẽ vung tay áo, miệng phun mấy đạo ngân bạch kiếm khí, trực tiếp đánh nát bạch cốt ma điện cửa chính, không đợi bụi mù tán đi liền nhanh chân xông vào trong đó.

Một đám Thục Sơn đệ tử theo sát phía sau, Hứa Tri Hồ mang theo Xích tỷ muội rơi vào đằng sau, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên đem Oa Oa lấy ra, đáng thương Oa Oa chính ở chỗ này liều mạng phàn nàn: "Lão đại, không mang theo dạng này a, ngươi không thể lại để cho ta phụ trách chuyển vận lại phụ trách làm khiên thịt, tiếp tục như vậy, ta cái số này liền luyện phế... A?"

Ngoài dự liệu, cùng bạch cốt ma ngoài điện tà ác vẻ ngoài hoàn toàn khác biệt, trong ma điện cảnh tượng thế mà như vậy... Ách, như vậy văn nghệ!

Cầu nhỏ nước chảy, Giang Nam phong cảnh, cây liễu hoa đào, phía trước cách đó không xa một tòa cầu gỗ bên trên, mấy cái chổng đỡ ô giấy dầu như là

hoa đình hương tú lệ nữ tử, chính chỉ vào trên mặt sông nhảy ra cá chép, mặt mỉm cười ngâm lấy tiểu Thi hát tiểu khúc.

"Tình huống như thế nào?" Hứa Tri Hồ bỗn hắn hai mặt nhìn nhau, Trần sư huynh đột nhiên hù lạnh một tiếng, "Mị hoặc! Lại là mị hoặc thuật!"

Có phải là mị hoặc thuật đều không trọng yếu, trọng yếu chính là ngay một khắc này, mấy cái kia tú lệ nữ tử đột nhiên có chút nghiêng đầu, mang theo vài phần kinh hỉ nhìn xem bỗn hắn, trong đó phía trước nhất vị kia thư quyển khí rất đậm áo xanh mỹ nhân, còn rất lạnh nhạt than nhẹ một tiếng: "Ngày tốt cảnh đẹp, mấy vị tại sao muốn chém chém giết giết đâu, không bằng cùng chúng ta cùng một chỗ đi bộ đi đồng giấu, tới một lần tâm linh tẩy lẽ lữ hành..."

"Ách, lời này nghe tốt quen tai?" Hứa Tri Hồ nhịn không được yên lặng nhả rãnh.

Chỉ là sau một khắc, không đợi hắn tới kịp oán thầm đến một nửa, ma điện chỗ sâu xanh lét gọn sóng gọn sóng, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào lại lần nữa nhộn nhạo lên, trực tiếp đem toàn bộ bạch cốt ma điện hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Bị cái này xanh lét gọn sóng bao phủ ở bên trong, nguyên bản không chút nào thụ mị hoặc ảnh hưởng Thục Sơn đệ tử, vậy mà tất cả đều xuất hiện một nháy mắt hoảng hốt thất thần, Hứa Tri Hồ càng là cảm thấy đau não choáng váng, cơ hồ liền muốn theo bản năng mơ hồ tiến lên.

Mà liền tại quỷ dị như vậy bầu không khí bên trong, vị kia rất có văn nghệ phạm áo xanh mỹ nhân, nhưng lại lại lần nữa than nhẹ một tiếng: "Đêm qua gió tây điêu bích cây, độc cao hơn lâu, nhìn tận thiên nhai... Chư vị, sinh hoạt không chỉ trước mắt cầu thả, có bằng lòng hay không tới, cùng một chỗ phẩm vị thơ cùng phương xa?"

Cơ hồ ở đồng thời, xanh lét gọn sóng gọn lại lần nữa lấp lánh, ở một loại cổ quái lực lượng thôi thúc dưới, một đoạn này để cho người ta toàn thân

női da gà than nhẹ cảm khái, thế mà quanh quẩn ở toàn bộ trong ma điện, ở mỗi một cái Thục Sơn đệ tử bên tai liên tục vang lên.

Trong chốc lát, nguyên bản thường thấy xinh đẹp mị hoặc đã sớm bất vi sở động Trần sư huynh bọn hắn, vậy mà không tự chủ được tâm thần thất thủ, cứ như vậy mỉm cười gật đầu, hai mắt đăm đăm chậm rãi hướng về phía trước, phảng phất thật muốn đi theo đi tiếp thu cái gì tâm linh lữ hành.

"Cái này, cái này không đúng..." Hứa Tri Hồ ở trong lòng liều mạng nhắc nhở mình, nhưng trong đầu lại mơ mơ hồ hồ, không tự chủ được đi lên phía trước, "Không, không thể lại, không thể lại hướng phía trước..."

"Thơ, thơ cả nhà ngươi a!" Thời khắc nguy cấp, một tiếng gầm thét bỗng nhiên quanh quẩn ở trong đại điện.

Như là lôi âm xâu tai, tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, như ở trong mộng mới tỉnh giống như đột nhiên quay đầu, liền sau lưng bọn hắn, Dương sư huynh thế mà đinh lấy ma âm dụ hoặc, mặt đỏ bừng gian nan giãy dụa: "Nào có, làm sao có thời giờ đi phẩm vị cái gì thơ cùng phuơng xa, nhà ta thanh được, nhà ta thanh được nói... Tối hôm nay bát tất cả đều về ta tẩy!"

Nói mò gì lời nói thật, nhưng chính là như thế quấy rầy một cái, đám người đột nhiên liền từ loại kia văn thanh bầu không khí mị hoặc bên trong thoát khỏi ra.

Đáng chết! Đám kia tú lệ nữ tử cùng nhau biến sắc, dẫn đầu vị kia áo xanh mỹ nhân nhi trong mắt hàn mang lóe lên, đột nhiên mượn xanh lét gợn sóng gợn sóng củ khoai, lại lần nữa bưng lấy thư quyển than nhẹ một tiếng: "Nhân sinh, là vì cái gì, buông xuống tâm thường việc vặt đi, để chúng ta cảm thụ..."

Cảm thụ cái đầu của ngươi!

Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, tinh táo lại Hứa Tri Hồ, đã sớm mở ra vùng núi bao, xuất ra món kia tư nhân cất giữ, mặt mũi tràn đầy cổ quái hướng

phía trước quăng ra —

"Mị hoặc thuật? Nói đến đây cái, ta nhớ được ta giống như cũng có... Đi thôi,
Chí Linh tỳ tỳ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 106: Căn Bản Giữ Không Được Được Không

106 Căn bản giữ không được được không

Đi thôi, Chí Linh tỷ tỷ!

Văn nghệ nữ thanh niên cái gì ghét nhất, không đợi đối diện những cái kia tú lệ nữ tử tái phát động thiên ma nhiếp hồn mị hoặc, Hứa Tri Hồ đã sớm lấy ra quyển kia tư tàng thời thượng tạp chí, mặt mũi tràn đầy cổ quái hướng không trung quăng ra!

Mấy chục hai mắt chỉ riêng kinh ngạc nhìn chăm chú, chẳng không mà lên thời thượng tạp chí, ở không trung đón gió rầm rầm rung động, cơ hồ trong nháy mắt này, tấm kia ẩn có một vị nào đó quốc dân cấp nữ thần hoa thải trang bìa, đột nhiên liền hồng quang đại tác...

"Không!" Đối diện thư quyển mỹ nhân nhi bỗng nhiên biến sắc, mặt mũi tràn đầy tú lệ hóa thành âm độc tàn nhẫn, năm ngón tay như là lợi trảo lăng lệ đâm ra.

Chỉ là trong chốc lát, nàng chưa kịp tới kịp xé rách quyển tạp chí kia, mấy chục đạo hồng quang đã từ tạp chí bìa bắn ra, ngay sau đó đón gió nhoáng một cái, đột nhiên liền biến thành...

"Phốc!" Trần sư huynh bọn hắn trợn mắt hốc mồm.

"A?" Vân Phàm hiểu kì mở to hai mắt.

"Thế mà?" Xích tỷ muội mặt mũi tràn đầy ứng đỏ liền hoa mai chùy đều mất.

"Ây..." Đối diện tú lệ chúng mỹ nhân ngây ra như phỗng.

Giờ này khắc này, xuất hiện ở màu đỏ nhạt trong sương mù, là một vị ngọc dung tú tư cao gầy yếu điệu đại mỹ nhân, tinh xảo dung mạo cơ hồ không thể bắt bẻ, dáng người càng là thon dài thoát tha, lại phối hợp loại kia ta thấy mà yêu biếu lộ, trong mắt sáng doanh doanh ba quang lưu chuyển, trực tiếp liền đem đối diện đám kia Ma giáo yêu nữ phụ trợ thành thái kê. . .

Rất tốt rất cường đại, một đám Thục Sơn đệ tử đột nhiên cảm thấy nhịp tim đến kịch liệt, thanh được lập tức ôm đầm đi hai mắt đám đám Dương sư huynh, bất quá Xích tỷ muội phản ứng càng nhanh, đã sớm đăng đăng sát khí giơ lên tám lăng hoa mai chùy: "Dừng tay, thả ta ra nhà biết hồ, có chuyện gì liền xông. ."

Đừng làm rộn, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cùng bên cạnh đại mỹ nhân giữ một khoảng cách, thuận tay hướng phía trước một chỉ: "Chí Linh tỷ tỷ, xem ngươi rồi!"

Không nói gì, được xưng là "Chí Linh tỷ tỷ" đại mỹ nhân nhẹ nhàng gật đầu, quay người nhìn về phía đối diện một đám tú lệ mỹ nhân nhi, khẽ mở môi anh đào mỉm cười ——

Trong chốc lát, đang muốn hung ác nhào lên thư quyển mỹ nhân nhi đột nhiên liền hai mắt đám đám, đăng sau một đám tú lệ nữ tử càng là đỏ bừng cả khuôn mặt, âm thầm rút ra trường kiếm rốt cuộc trầm không đi xuống.

"Mị hoặc thuật, ta cũng sẽ a!" Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, quay đầu nhìn xem mặt mũi tràn đầy cổ quái Trần sư huynh bọn hắn, "Ách, sư huynh, đến các ngươi!"

Không cần nhắc nhở, Trần sư huynh lập tức hừ lạnh một tiếng, mỉm chúc đạo kiếm quang từ trong miệng gào thét bắn ra, trực tiếp liền đem hai mắt đám đám thư quyển mỹ nhân nhi chặn ngang chặt đứt, đăng sau một đám tú lệ nữ tử cuối cùng kịp phản ứng, không đợi tới kịp kinh hô, bên này phi kiếm pháp khí đã không cần tiền giống như oanh minh rơi xuống.

"Chuyện không liên quan đến ta a!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, trực tiếp chỉ một ngón tay.

Được triệu hoán ra Chí Linh tỷ tỷ dẫn theo váy dài, lấy gấp may thảm tư thái một đường hướng về phía trước, không lọt vào mắt chung quanh đao quang kiếm ảnh, ven đường vẫn không quên ưu nhã dừng lại mỉm cười phất tay, cái này phong cách vẽ thật sự là . . .

"Đuối theo, đuối theo." Hứa Tri Hồ lôi kéo còn đang sợ run Xích tỷ muội, đuổi theo sát đi.

"Dạng này cũng được?" Trần sư huynh bọn hắn rất im lặng theo ở phía sau, nhịn không được yếu ớt nhắc tay đặt câu hỏi: "Ách, sư đệ, ngươi vừa triệu hoán đi ra chính là . . . Là . . . là"

"Chớ để ý . . ." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái ngẩng đầu, nhìn xem phía trước còn đang kia ưu nhã mỉm cười phất tay Chí Linh tỷ tỷ, "Trọng điểm là, vị này ở quê hương của ta, tuyệt đối là vô số trạch nam nữ thần trong mộng, thuận tiện nói một chút, kỳ thật nàng đáng sợ nhất còn không phải bề ngoài, mà là . . ."

"Ách, mà là?" Trần sư huynh bọn hắn hai mặt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy rất hiếu kì.

Đang khi nói chuyện, chờ bọn hắn xuyên qua cửa cầu nhỏ nước chảy Giang Nam phong cảnh, trước mắt bỗng nhiên biến đổi, hóa thành bạch cốt sâm nhiên lân hỏa thiêu đốt hành lang, mười mấy tên Ma giáo luyện khí sĩ lái huyết sắc kiếm quang, từ hành lang nơi xa gào thét phóng tới, chờ nhìn thấy tình cảnh trước mắt lập tức cùng nhau biến sắc: "Đồ khốn, Thục Sơn chó săn, dám . . ."

Như cũ, Hứa Tri Hồ cái gì cũng không nói, trực tiếp chỉ một ngón tay!

Trong chốc lát, Chí Linh tỷ tỷ đã sớm mỉm cười tiến ra đón, vừa mới còn dǎng dǎng sát khí mười mấy cái Ma giáo luyện khí sĩ, đột nhiên liền tập thể hai

mắt đăm đăm mặt mũi tràn đầy đỏ lên, dãn đầu vị kia áo bào đen Ma sứ giờ trưởng kiếm, khoảng cách nàng trắng noãn má ngọc chỉ kém mấy tấc, chính là làm sao đều không đành lòng chém xuống đi...

Không lọt vào mắt gần trong gang tấc trưởng kiếm, điểm đậm đáng yêu Chí Linh tỷ tỷ thu về song chưởng, ba quang doanh doanh nhìn đối phuong: "A..., manh manh, ngươi là tới giúp ta, đúng không?"

Phốc! Giờ khắc này, đừng nói là những cái kia Ma giáo luyện khí sỹ ngây ra như phỗng, liền liền đằng sau sớm có chuẩn bị tâm tư Trần sư huynh bọn hắn, lập tức cũng giữ không được tập thể miệng đầy phun máu!

Quả nhiên, quả nhiên Ninh sư đệ nói đến một chút cũng không sai a!

Cùng vị này đại mỹ nhân mỹ mạo đem so sánh, nàng loại kia ngọt đến thực chất bên trong thanh thuần bé con âm, mới là thật có độc được không, cứ như vậy ngăn ngủi mấy chữ, tựa như mấy trăm cây lông vũ cùng một chỗ ở ngươi trong lòng nhẹ nhàng cào động, đầy đủ để ở đây tất cả giống được sinh vật tập thể hai mắt đăm đăm, toàn thân như nhũn ra đứng đều đứng không yên...

"Cái này... Không sai!" Vài giây sau, áo bào đen Ma sứ lập tức khảng khái đồng ý, trực tiếp đảo ngược trưởng kiếm, một hơi đậm lật mấy người đồng bạn, ngay sau đó hiên ngang lẫm liệt, một giây đồng hồ liền hóa thân thành dẫn đường đảng, "Bên này, bên này, bên này có đầu gần đường, còn rất an toàn!"

Đậu xanh, dạng này cũng được?

Một đám Thực Sơn đệ tử nhìn trợn mắt hốc mồm, đột nhiên phát hiện giống như đều không cần chiến đấu, chỉ cần thành thật theo ở phía sau là được rồi.

Trên thực tế, không sai biệt lắm cũng chính là dạng này, có Chí Linh tỷ tỷ xung phong, những nơi đi qua vô luận có bao nhiêu Ma giáo giáo chúng lao ra, tất cả đều là dễ dàng bị giải quyết phần, mà lại tràng diện còn rất hòa hài tới

"Manh manh, ngươi nguyện ý a ta đi chết sao?" Nương theo lối nhu nhú bé con âm thỉnh cầu, một người nguyên đinh phong độc nhãn tráng hán quơ pháp khí, không chút do dự hướng trên trán mình vỗ.

"Màu đỏ tím, màu đỏ tím thật không tốt rồi, người ta chỉ là muốn tìm người dẫn đường. . ." Mang theo giọng Đài Loan ôn nhu tiếng làm nũng bên trong, một đám mặt mũi tràn đầy ngốc trệ luyện khí sĩ lập tức gầm thét, tranh nhau chen lấn xông về phía trước.

"Rất sợ đó a, người kia một mực vụng trộm nhìn xem người ta, thật rất sợ đó. . ." Lê hoa đái vũ tiếng khóc qua đi, hai cái nghe nói đã từng kết bái qua hảo huynh đệ, lập tức liền la hét "Huynh đệ như tay chân thê tử như quần áo ai đụng đến ta quần áo lão tử đoạn tay chân hắn", tại chỗ diễn ra bi tráng ngươi đậm ta à ta đậm ngươi.

Thế phong nhật hạ, thật là thế phong nhật hạ a!

Dưới ban ngày ban mặt, nhìn thấy loại này trần trụi thông đồng, một đám Thục Sơn đệ tử thấy các loại ghen tị. . . Không đúng, là thấy các loại lo lắng cảm khái liên tục, cứ thế mãi lẽ nhạc sụp đổ, chúng ta Côn Ngô đạo đức tục lệ kiến thiết, thật là gánh nặng đường xa a!

Hừ hừ hừ, Xích tỷ muội ở bên cạnh thấy mặt mũi tràn đầy hổ nghi, một mực rất cổ quái đánh giá Hứa Tri Hồ: "Cho nên nói, kỳ thật biết hổ ngươi bình thường cũng có thể triệu hoán nàng ra sao? A, vậy ta lần trước đi nhà ngươi thời điểm, nghe được gian phòng bên trong truyền đến thanh âm rất kỳ quái, chẳng lẽ nói. . ."

Tuyệt đối không có, ta cũng chính là trước mấy ngày, đột nhiên phát hiện bản này tạp chí!

Hứa Tri Hồ đương nhiên là nghĩa chính từ nghiêm rửa sạch, sau đó tranh thủ

thời gian nói sang chuyện khác: "Kia cái gì, sư huynh các ngươi cẩn thận, phía trước giống như nhanh đến bạch cốt ma điện nội điện, đoán chừng Chí Linh tỷ tỷ mị hoặc thuật sẽ dần dần mất đi hiệu lực!"

Lời còn chưa dứt, mấy cái bị mị hoặc dẫn đường Ma giáo luyện khí sĩ, đã đằng đằng sát khí đá một cái bay ra ngoài nội điện đại môn: "Các vị, chính là chỗ này, ta giáo âm trá châu liền giấu ở cái này . . ."

Oanh! Lời còn chưa dứt, mấy chục đạo sôi trào liệt diêm gào thét phóng tới, trực tiếp đem bọn hắn xé thành mảnh nhỏ!

Cơ hồ ở đồng thời, toàn bộ nội điện Ma giáo luyện khí sĩ đều bị kinh động, như là mãnh liệt triều dâng giống như đánh tới, vô số phi kiếm pháp khí như là bão tố, như là triều dâng sóng lớn gào thét phóng tới, trong đó càng có mấy đài khôi ngô cao lớn cơ quan khôi lõi, phun ra lửa nóng hùng hực công kích ở phía trước nhất.

Không hề nghi ngờ, những này cơ quan khôi lõi không có chút gì do dự, oanh minh rung động bằng băng mà tới, to lớn thiết quyến mang theo liệt diêm trùng điệp oanh ra, trực tiếp đem Chí Linh tỷ tỷ đánh cho mặt mày tái nhợt té ngã trên đất.

"Đồ! Hỗn đản!" Thấy cảnh này, trước đó bị mị hoặc vị kia áo bào đen Ma sứ lập tức hai mắt đỏ bừng, mặt mũi tràn đầy bi tráng liều lấy tính mạng không cần, trực tiếp nhào tới ôm lấy mấy cái cơ quan khôi lõi, lệ nóng doanh tròng gào thét một tiếng: "Không cần quản ta, một mực đi, vì Thục Sơn, hướng ta . . ."

Oanh! Lời còn chưa dứt, hắn liền thôi động linh lực điện cuồng tự bạo, trực tiếp cùng mấy cái cơ quan khôi lõi đồng quy vu tận!

"Lẽ nào lại như vậy, danh xưng danh môn chính phái, thế mà cũng dùng mị hoặc thuật loại thủ đoạn này?" Thấy cảnh này, đang từ nội điện bên trong xông ra vị kia Ma giáo trưởng lão lập tức giận dữ, giơ lên Bạch Cốt phiên trống rỗng lay động!

Trong chốc lát, mấy chục đạo bạch cốt trường mâu trống rỗng xuất hiện, lóng lánh xích hồng quang mang hung hăng bắn rơi, chung quanh những cái kia xông lên Ma giáo giáo chúng đồng dạng sinh lòng cảnh giác, cách rất xa liền bắn ra pháp khí phi kiếm, hiển nhiên kiêng kị khoảng cách quá gần sẽ trúng mị hoặc.

Đến loại thời điểm này, cái gì bé con âm cái gì mị hoặc thuật đều vô dụng, bạch cốt trường mâu cùng pháp khí phi kiếm giáp công bên trong, lê hoa đái vũ Chí Linh tỷ tỷ lập tức liền bị lạt thủ tồi hoa, hóa thành mạn thiên phi vũ giấy mảnh mảnh vỡ.

"Đi theo ta!" Trần sư huynh hù lạnh một tiếng, trực tiếp mang theo Thục Sơn đệ tử giết tới, Vân Phàm quơ cái kia vạn quân hàn thiết neo, phanh phanh phanh một hơi nện lật năm sáu cái Ma giáo giáo chúng, chỉ bất quá trong nháy mắt, lại bị một đoàn Ma giáo luyện khí sĩ hung dữ vây quanh, nếu không phải Dương sư huynh tới kịp thời, đoán chừng ngay lập tức sẽ biến thành chiếc thứ nhất không hiểu thấu bị chém chết tiên hạm.

"Lui ra phía sau, lui ra phía sau, biết hổ, ta đến bảo hộ ngươi!" Xích tỷ muội đem hai thanh tám lăng hoa mai chùy múa đến gọi là nước tát không lọt, che chở Hứa Tri Hồ không ngừng lùi lại, một mực thối lui đến đại điện nơi hẻo lánh bên trong.

"Üm ân, Xích Xích ngươi đừng nện vào ta là được!" Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, thuận tiện vẫn không quên quay đầu nhìn về nội điện bên trong cái kia âm hàn ao —

Băng lãnh đen nhánh ao nước, đảo nấu mở giống như sôi trào bọt biển, phát ra kỳ quái ùng ục ùng ục âm thanh, mà liền tại ao nước chính giữa vị trí, một viên màu xanh lục viên châu chính nổi lên cuồn cuộn hắc vụ, hắc vụ bên trong còn có thể mơ hồ trông thấy vô số dữ tợn vặt vẹo mặt người. . .

"Cái kia chính là?" Hứa Tri Hồ nhìn thoáng qua, lập tức cười túm tím quay đầu, "Oa Oa, bên trên, hiện ra ngươi hỏa ảnh nhẫn oa thực lực thời điểm đến!"

Không có vấn đề, lời còn chưa dứt, Oa Oa đã sưu một tiếng liền xông ra ngoài, nhảy vọt như bay, một hơi xông qua trùng điệp ngăn chặn vây quanh, ngay sau đó hú lên quái dị nhảy lên thật cao —

"A ha ha ha, nhìn ta hỏa ảnh nhẫn oa chi. . . Huyền ảnh phân oa pháp!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 107: Bỏ Võn Diễn Tốt

107 Bỏ võn diễn tốt

A ha ha ha, nhìn ta hỏa ảnh nhẫn oa chi. . . Huyễn ảnh phân oa pháp!

Nương theo lối đặc ý tiếng cười, xông qua trùng điệp ngăn cản Oa Oa đón gió nhoáng một cái, liền muốn huyễn hóa ra mấy trăm cái phân thân, trước xông đi vào đoạt viên kia âm trá châù lại nói.

"Mơ tưởng!" Mặt mũi tràn đầy ngoan lệ Ma giáo trưởng lão dữ tợn gầm thét, đằng đằng sát khí xông ngang mà đến!

Trong chốc lát, trong tay hắn Bạch Cốt phiên rì rào chấn động, lập tức liền có xanh lét lân hỏa lấp lánh, năm đầu bạch cốt chiến tướng hung ác gào thét, từ Bạch Cốt phiên bên trên nhảy lên mà ra, quơ bạch cốt trường đao, trùng điệp chém về phía Oa Oa!

Oanh!

Không có dấu hiệu nào, bên cạnh ma điện vách đá bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, gào thét văng khắp nơi loạn thạch bên trong, to lớn hai tầng xe buýt án lấy oanh minh loa, cong vẹo cuồng bạo tiến đụng vào đền, trực tiếp liền đem năm đầu bạch cốt chiến tướng đụng thành xốp giòn xương sườn!

"Bên này! Bên này! Là bên này á!" Xe buýt trong phòng điều khiển, tử tử các nàng sáu cái tiểu la ly loay hoay đầu đầy mồ hôi, hai chuyện lấy đánh tay lái, hai cái ngồi xổm ở phía dưới dùng sức giẫm chân ga, còn có hai cái kìm nén đền khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, nắm thật chặt hộp số.

Cái này kỹ thuật điều khiển cũng là không có người nào, luồng cuống tay chân bên trong, to lớn xe buýt thế mà còn có thể duy trì lẩy nửa lật nghiêng tư thái, rất quý dị tiếp tục hướng phía trước công kích!

"Không!" Vị kia Ma giáo trưởng lão nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ kịp vô ý thức giơ lên Bạch Cốt phiên, thậm chí cũng còn chưa kịp ngăn cản, liền bị loá mắt xa chỉ riêng đèn đâm vào trước mắt trắng xoá.

Khẩn cấp, trong phòng điều khiển tử tử các nàng sáu cái, sử xuất toàn bộ sức mạnh dùng sức nhất chuyển tay lái.

Trong chốc lát, hai tầng xe buýt tới cái nguyên địa cấp tốc trôi đi, đuôi xe mang theo gào thét cuồng phong, như là lấp kín tường giống như quét ngang tới, trùng điệp đánh vào Ma giáo trưởng lão vặn vẹo khuôn mặt lên!

"Phốc!" Mang theo hai viên phun ra ngoài răng cửa, đáng thương Ma giáo trưởng lão trực tiếp bay rớt ra ngoài, thậm chí còn không đợi rơi xuống đất liền đã tức hổn hển gầm thét, "Cho ta, cho ta ngăn lại. . ."

Đều không cần nói xong, một đám Ma giáo Luyện Khí sĩ đã dữ tợn gầm thét, cùng hung cực ác bỗn hành đi lên!

Chỉ bất quá. Ở các loại phi kiếm pháp khí như mưa to rơi xuống trước đó, Oa Oa đã ừng ực một tiếng, gọn gàng mà linh hoạt hướng trong hồ nhảy một cái: "Nha ha ha ha, ai cũng đừng nghĩ ngăn cản bản oa cầm tới viễn kia. . . Ách, cứu, cứu mạng, ta không biết bơi!"

Dựa vào, Hứa Tri Hồ rất im lặng bùm mặt, tất cả mọi người ở đây tập thể mặt mũi tràn đầy cổ quái.

Phù phù một tiếng, mây trăng song kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú, Oa Oa thân ảnh cứ như vậy biến mất ở trong nước hồ, liền cái bọt nước đều không có xuất hiện, nguyên bản quá sợ hãi Ma giáo trưởng lão sững sốt một nháy mắt, đột nhiên đại hỉ cười như điên: "Ngu xuẩn, ngu xuẩn, ta còn tưởng răng ngươi có

bao nhiêu. . ."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, nguyên bản dần dần bình tĩnh ao nước, đột nhiên nhấc lên cao tới mấy trượng cuồng bạo sóng lớn, đang cuộn trào mãnh liệt tú tán ao nước bọt nước bên trong, to lớn giống như núi nhỏ nồi cơm điện nồi lên mặt nước, ngay sau đó mở ra thanh quang lấp lánh nắp nồi, hướng phía trong ao viễn kia âm trá châu một ngụm nuốt tới!

Răng rắc một tiếng, cái tên này một ngụm đem âm trá châu tính cả hơn phân nửa cây cột đá nuốt vào bụng, ngay sau đó dương dương đắc ý nhảy lên bờ đến: "Nha ha ha ha, bản oa xuất thủ, liền xem như lục bào năm đó viết thư tình cũng trộm cho ngươi. . . Tránh!"

Nói tránh liền tránh, nhìn xem chung quanh hai mắt đỏ bừng hung dữ nhào lên Ma giáo giáo chúng, Oa Oa chỉ dùng một phần ba giây, liền rất sáng suốt khôi phục bình thường hình thể, hướng Hứa Tri Hồ nơi đó lăn đi: "Cứu mạng, lão đại, cứu mạng a!"

"Đáng chết đồ khốn!" Một đám Ma giáo giáo chúng điên cuồng gầm thét, dữ tợn quyết tâm đuổi sát điên, "Giao ra ta giáo bảo vật trấn giáo, nếu không liền muốn ngươi hồn bay phách. . ."

Oanh!

Ngay tại cái này trong chốc lát, mắt đi âm trá châu trấn thủ bạch cốt đại điện, bỗng nhiên như là địa chấn giống như mãnh liệt đung đưa, vô số đá vụn như là mưa to giống như oanh minh rơi đập, run rẩy mặt đất chấn động kịch liệt chia năm xẻ bảy, mấy cái Ma giáo Luyện Khí sĩ còn chưa kịp lên tiếng kinh hô, liền bị từ trên trời giáng xuống nặng nề xà ngang đập ngã trên mặt đất.

Tránh! Hứa Tri Hồ kéo Xích tỷ muội, không chút do dự quay đầu phi nước đại!

Trần sư huynh bọn hắn theo sát phía sau, thôii động pháp khí phi kiếm gào thét bắn ra, đem không trung rơi đập hòn đá tất cả đều đánh cho vỡ nát, Oa Oa hoảng hoảng trương trương đi theo đằng sau liền lăn mang nhảy, nhiều lần kém chút liền ngã vào mặt đất trong cái khe đi: "A a a, lão đại , chờ ta một chút , chờ ta một chút a!"

Giờ này khắc này, cả tòa bạch cốt ma điện đều ở sụp đổ vỡ vụn, cứng rắn vách tường cùng to lớn cột đá oanh minh sụp đổ!

Đi theo phía sau nhất Dương sư huynh bởi vì muốn bảo vệ thanh đưoc chậm nửa nhịp, lập tức bị nghiêng về một bên hạ vách tường đập trúng phía sau lưng, xương sườn bẻ gãy miệng đầy phun máu, bên cạnh mấy cái Ma giáo luyện khí sĩ tựa hồ là nhìn thấy còn sống vô vọng, vậy mà đồng quy vu tận giống như gào thét xông lên.

Sưu sưu sưu, mấy chục đạo kiếm khí hàn quang lấp lánh, lập tức đem bọn hắn chặn ngang chặt đứt!

Trần sư huynh từ phía trước phản xung trở về, một bả nhấc lên mặt mũi tràn đầy tái nhợt Dương sư huynh, ngay sau đó hít sâu một cái thở dài, đem quanh thân linh khí tất cả đều đổ xuống mà ra, trực tiếp hóa thành một thanh dài đến mấy chục trượng thanh quang kiếm khí, thế như chẻ tre hung hăng bắn ra!

Mượn cái này thanh quang kiếm khí gào thét bắn thẳng đến, sụp đổ trong ma điện lập tức xuất hiện một đạo rộng lớn thông đạo, một đám Thục Sơn đệ tử dọc theo thông đạo phi nước đại mà ra, đằng sau Ma giáo luyện khí sĩ đồng dạng ý đồ nhờ vào đó chạy trốn, nhưng mà bọn hắn vén vẹn chậm một bước, liền bị như gió bão mưa rào nham thạch bao phủ hoàn toàn.

Cơ hồ ở đồng thời, một đám Thục Sơn đệ tử đã vọt tới ma điện lối vào, mắt thấy ngay tại sụp đổ đại môn ngay tại phía trước, mọi người nhất thời trong lòng vui mừng tăng thêm tốc độ.

Hứa Tri Hồ nhìn một chút thân bên người Xích tỷ muội, đột nhiên trong lòng

hơi động, bước ra một bước nhìn như lơ đãng, câu tới địa bên trên đá vụn, lập tức thất tha thất thểu lấy chêch hướng phương hướng.

Oanh! Trùng hợp chính là, lúc này đang có một cây to lớn cột đá oanh minh đổ xuống, hướng thẳng đến hắn hung dữ đập tới!

"Cẩn thận!" Một đám Thục Sơn đệ tử cùng nhau kinh hô biến sắc, muốn cứu viện cũng đã không kịp.

"Ta đến!" Cũng may thời khắc mấu chốt, bên cạnh Xích tỷ muội đột nhiên vung vẩy tám lăng hoa mai chùy, ngạnh sinh sinh đánh nát hơn phân nửa cây cột đá, xem như rất mạo hiểm cứu được Hứa Tri Hồ một mạng.

Nhưng ngay cả như vậy, oanh minh rơi đập cột đá mảnh vỡ, vẫn là như là mưa to giông như nện ở Hứa Tri Hồ trên lưng, đánh cho hắn miệng đầy phun máu kém chút ngã sấp xuống, cũng may Oa Oa từ phía sau gào thét lên đụng tới, trực tiếp đem hắn xô ra ma điện đại môn.

Mà như vậy trong chốc lát, sau lưng bạch cốt ma điện rốt cục triệt để sụp đổ tan rã, mấy trăm tên vừa mới vọt tới đại điện lối ra Ma giáo luyện khí sĩ, chỉ có thể tro mắt nhìn một đám Thục Sơn đệ tử chạy thoát, ngay sau đó vô số loạn thạch oanh minh rơi đập, đem bọn hắn tuyệt vọng thân ảnh hoàn toàn nuốt hết, liền liền tu vi cao nhất vị kia Ma giáo trưởng lão cũng vô pháp may mắn thoát khỏi.

Cuồng phong gào thét mà qua, nhìn xem phế tích hạ kia mơ hồ lộ ra mơ hồ huyết nhục, Trần sư huynh bọn hắn tất cả đều chưa tỉnh hồn thở một hơi dài nhẹ nhõm, chỉ là vén vẹn vài giây sau, Xích tỷ muội đột nhiên liền kinh hô một tiếng, trong mắt chứa nhiệt lệ nhào tới, ôm chặt lấy chính ở chỗ này miệng đầy thổ huyết Hứa Tri Hồ: "Ân công, ân công, ngươi không sao chứ?"

Cái gì đều đừng nói nữa, Hứa Tri Hồ nằm ở nàng mềm mại trong lồng ngực, rất gian nan sờ tay vào ngực, lấy ra một cái dính đầy vết máu linh thạch túi trữ vật, khóc miện chảy máu run lẩy bẩy lấy: "Thiên đóa, đây, đây là ta tháng này

môn phí, ngươi giúp ta. . ."

Còn chưa nói xong đâu, hắn lại lần nữa miệng đầy phun máu, cứ như vậy hôn mê bất tỉnh, Xích tỷ muội ôm thật chặt hắn khóc không thành tiếng: "Ân công, ân công, ngươi không thể chết a, ta còn chưa kịp báo đáp đại ân đại đức của ngươi!"

Tình cảnh này, cho dù là nhất ngạo mạn mặt Trần sư huynh cũng thấy trong mắt chứa nhiệt lệ, Vân Phàm cuồng quít xông đi lên, xuất ra mấy khỏa chữa thương đan nhét vào Hứa Tri Hồ trong miệng, đợi nàng tra xét Hứa Tri Hồ tình trạng về sau, rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Còn tốt, còn tốt, sư đệ tổn thương không tính rất nghiêm trọng, chỉ là tâm lực tiêu tụt ngất đi."

"Đi, rời khỏi nơi này trước lại nói!" Trần sư huynh lập tức quyết định thật nhanh, mang theo đám người rút lui cái này hung hiểm chi địa, "Chúng ta trở về tìm chưởng giáo bọn hắn, bẩm báo tình huống nơi này, lại cho Hứa sư đệ về Thục Sơn chữa thương, Hoa sư muội ngươi bảo vệ tốt hắn."

Nói như vậy, một đám người thôi động phi kiếm pháp khí, đoạt ở chung quanh những cái kia Ma giáo luyện khí sĩ vây kín trước đó, thế như chè tre hướng ra phía ngoài đánh tới.

Xích tỷ muội được bảo hộ trong đám người, ôm thật chặt vẫn còn đang hôn mê Hứa Tri Hồ, thửa dịp không ai chú ý, còn hạ giọng lắc lắc hắn: "Uy, đừng giả bộ, bọn hắn nói muốn đưa ngươi về trước Thục Sơn."

"Điểm nhẹ, điểm nhẹ." Hứa Tri Hồ đau đến mặt mũi tràn đầy run rẩy, "A a a, ta cảm thấy ta xương sườn giống như thật đoạn mất, sớm biết vừa rồi liền không diễn như vậy đầu nhập vào."

"Không phải đâu?" Xích tỷ muội lấy làm kinh hãi, tranh thủ thời gian buông ra một điểm, bất quá nghĩ nhưng lại đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái, "A , đợi lát nữa, biết hồ a, ngươi mới vừa nói ngươi có chuyện giấu ở trong lòng rất lâu. . . Cái kia, ngươi muốn nói với ta cái gì?"

"Ách, cái này sao. . ." Hứa Tri Hồ rất im lặng nhìn xem nàng, "Ngươi nhất định phải nghe?"

"Muốn a!" Xích tỷ muội rất nghiêm túc dùng sức gật đầu, sau đó cũng không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy đỏ ửng xấu hổ ngượng ngùng.

"Tốt a, ta nói ngươi nhưng không cho sinh khí nha."

"Chán ghét, luân gia là loại kia thích loạn phát tỳ khí ngươi nha, ngươi nói nhanh một chút!"

"A a a, kỳ thật ta chính là muốn nói. . ."

"Ừm a!"

"Ta chính là muốn nói, Xích Xích a, nữ hài tử kỳ thật vẫn là hắn là mặc yếm tương đối tốt, không phải sẽ ảnh hưởng phát dục. . ."

". . . Ngươi đi chết đi!"

"A a a, đau nhức, đau quá, lần này thật xương sườn bẻ gãy!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 108: Còn A

108 Còn a

Đầu mùa thu, Côn Ngô nam bộ, chính là mây gió rung chuyển thời điểm

Tháng chín thượng tuần, Thục Sơn hạm phái dốc sức xuất động, vây quét giấu tại đông cương mười Vạn Yêu Sơn bên trong Ma giáo mật tổ, song phương đại chiến mấy ngày thiêng địa biến sắc, mày trắng chân nhân suất mông hạ đệ tử, liên phá Ma giáo mười hai tòa bạch cốt ma điện, chém giết Ma giáo giáo chúng mấy ngàn người, đem Lục Bào lão tổ khổn tại mô phỏng luyện hạm trong ao không cách nào thoát thân;

Trung tuần tháng chín, mượn nhờ mấy chục chiếc luyện chế thành công ma hóa tiên hạm, Lục Bào lão tổ suất lĩnh giáo chúng đột nhiên ngang nhiên phản kích, lấy luyện hạm ao tự bạo ma khí mãnh liệt làm đại giá, bày ra Bát Hoang sưu hồn huyết ma đại trận, cùng Thục Sơn hạm phái chống lại đấu tranh mười mấy ngày, song phương lẫn nhau có công thủ thương vong không chừng, trong lúc nhất thời lâm vào cục diện giằng co;

Tháng chín hạ tuần, nguyên bản cùng việc này không quan hệ đông cương các phương Yêu Vương, chẳng biết tại sao vậy mà cũng không hiểu thấu cuốn vào trong đó, hôm nay tâm tình tốt liền trợ Thục Sơn một chút sức lực, ngày mai tâm tình tốt hơn liền hô to "Lục bào ta đến giúp ngươi", còn có cái đầu óc nước vào hoàng gió lớn vương thừa cơ đề nghị, không bằng chúng ta thừa cơ xử lý Thục Sơn cùng Ma giáo, nhất thống Côn Ngô cưới hạm linh từ đây đi đến yêu sinh đinh phong đi!

Tốt a, trở lên những này, cùng Hứa Tri Hồ một mao tiền quan hệ đều không có, trên thực tế hắn lúc này đã mượn bởi vì công bị thương danh nghĩa, từ Xích tỷ muội xung phong nhận việc bảo hộ lấy đi đầu trở về Thục Sơn, đương nhiên cũng chưa quên mang lên viên kia thật vất vả được đến âm trá châu phân châ...

Ân, nói viên này âm trá châu, kỳ thật trước khi chuẩn bị đi, mày trăng chưởng giáo cũng từng tự mình tới hỏi thăm hạ lạc, sau đó Oa Oa liền nói bậy một trận: "Kia cái gì, lão đại nhà ta đến bây giờ luyện hạm đều không thành công qua, khổ cực như vậy như thế mặt đen, lần này còn lập công lớn, chẳng lẽ các ngươi không cân nhắc đem cái khóa hạt châu này đưa cho hắn, để hắn luyện chế tiên hạm sao?"

Tốt a, có lẽ là cân nhắc đến Hứa Tri Hồ xác thực xuất sinh nhập tử lập xuống đại công, mày trăng chưởng giáo do dự một chút, rốt cục quyết định đem viên này âm trá châu ban cho Hứa Tri Hồ, chỉ bất quá liên tục bàn giao sử dụng lúc nhất thiết phải cẩn thận cẩn thận, không muốn bị trong hạt châu ma khí lây nhiễm, hơn nữa còn phải chú ý, hạt châu này tối đa cũng chỉ có thể sử dụng ba lần, mà cân nhắc đến sự diệt vận khí của ngươi...

Đậu xanh, vì cái gì mặt ta đen như thế nào, liền chưởng giáo đều biết rồi?

Hứa Tri Hồ rất im lặng lau lau mồ hôi lạnh, cứ như vậy oán niệm lấy trở lại Thục Sơn, giờ này khắc này Thục Sơn treo ngược trên đỉnh, bởi vì đại bộ phận đệ tử đã tất cả đều xuất động, bởi vậy phòng ngự tương đối trống không rất nhiều, ba mươi sáu tòa treo ngược sơn cầu thành thiên địa nguyên khí khóa đại trận đương nhiên còn tại vận hành, bất quá chỉ là dùng để phòng ngự ngoại địch, về phần nội ứng nha...

Khởi công, luyện chế tiên hạm, sau đó thừa dịp phòng ngự trống rỗng đi vớt người!

Dựa theo sớm định ra kế hoạch, ở trở lại Thục Sơn ngày thứ hai bắt đầu, Hứa Tri Hồ liền không kịp chờ đợi tiến luyện hạm ao, cân nhắc cho tới bây giờ có đề

cao luyện chế thành công suất âm trá châu phân thân, còn thừa tiên tài tài nguyên lại còn đủ luyện chế bốn năm lần, hăn tiền tư hậu tưởng, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ còn liên tục luyện chế lý do thất bại.

Em gái ngươi a, coi như nhà ta mặt lại thế nào đen, nhưng là nhà ai ăn tết không ăn bỗng nhiên sủi cảo a, lần này chuẩn bị rất lâu a, dù sao cũng nên có thể luyện thành Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm đi.

Sự thật chứng minh, vận khí của hăn xác thực tốt một điểm, bất quá cũng liền một chút như vậy...

Ngày thứ nhất lần thứ nhất luyện hạm, rất thuận lợi đến một nửa, sau đó liền oanh một tiếng, có thể rất tang thương hát một bài "Vậy cứ như vậy đi" rồi;

Ngày thứ hai lần thứ hai luyện hạm, không thì ra mình bên trên, trực tiếp đổi thành để Xích Xích đi lên thử chút vận may, kết quả sự thật chứng minh Xích Xích vận khí còn không bằng hăn đâu, một đống lớn tiên tài tài nguyên ném vào luyện hạm ao vẽ sau, cũng liền nghe cái vang, sau đó gợn sóng dập dờn mặt ao liền rốt cuộc không có xuất hiện qua thứ gì, liền một khối nhỏ boong thuyền đều chưa,

Ngày thứ ba lần thứ ba luyện hạm, bởi vì hôm qua bị hung hăng làm nhục một trận, Xích Xích bi phẫn nổi giận một đêm, cũng không biết từ chỗ nào toát ra một cái ý niệm trong đầu, lời thề son sắt biểu hiện mình có một loại nữ tính trực giác, chỉ cần lần này đầu nhập gấp hai tiên tài tài nguyên, liền nhất định có thể rất thuận lợi luyện chế ra Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm đến;

Không cần a không cần a, Hứa Tri Hồ nghe nói như thế dọa sợ, ôm nàng bờ eo thon, dùng sức vẽ sau kéo: "Xích Xích, tinh táo a tinh táo, mặt đen làm sao vậy, mặt đen cũng sẽ không mang thai, ta sẽ không ghét bỏ ngươi! "

Ghê tởm a ghê tởm a, Xích tỷ muội mới mặc kệ nhiều như vậy đâu, đến cuối cùng vẫn là xuất ra gấp hai tài nguyên đổ đi vào: "Hừ hừ, đây không phải mặt đen sự tình, ta chỉ là muốn chứng minh một chút, luân gia mỹ mạo liền liền

luyện hạm ao cũng sẽ bị cảm động!"

Tốt a, luyện hạm ao quả thật bị cảm động, một canh giờ sau, hai người tay trong tay vai sóng vai, hai mắt đăm đăm cùng một chỗ nhìn xem bên cạnh ao

Liền tại bọn hắn trước mặt, một đống lớn tấm ván gỗ, bánh lái, cột buồm, buồm, ảnh đầu mũi tàu vân vân vân, như là núi nhỏ giống như chồng chất ở bên cạnh ao, toàn bộ cộng lại chừng nặng mười mấy vạn cân, vô luận từ góc độ nào đến xem, bọn chúng đều rất giống Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm... Ách, linh bộ kiện?

"Cái này, chính là ngươi luyện chế ra đến tiên hạm?" Hứa Tri Hồ thấy lệ rơi đầy mặt, thầm nghĩ há lại chỉ có từng đó là luyện hạm ao bị cảm động đến khóc, đây là liền lão thiên đều bị cảm động đến khóc a.

"Trên lý luận đúng thết..." Xích tỷ muội đồng dạng lệ rơi đầy mặt, nghĩ lại rất nghiêm túc nhấc tay đặt câu hỏi, "Cái kia, biết hồ a, ngươi nói chúng ta có khả năng đem nó lắp ráp sao?"

"Ta cảm thấy có thể, nếu như ngươi là chuyên nghiệp xếp gỗ cấp tá..." Hứa Tri Hồ cũng rất nghiêm túc trả lời, "Mặt khác, còn có cái rất vấn đề nghiêm túc, ngươi xác định chúng ta đem nó lắp ráp về sau, sẽ xuất hiện hạm linh sao?"

Tốt a, có thể nói cái gì đâu, người ta luyện chế ra tiên hạm ta lại chỉ có thể luyện chế ra linh bộ kiện, còn không mang theo hạm linh!

Hai người đứng tại chỗ, yên lặng a loại này quỷ dị nhân phẩm điểm cái tán, Xích tỷ muội còn không cam tâm, rất ngạo kiều hờ lạnh một tiếng: "Hừ hừ, ta đoán cái này luyện hạm ao nhất định là cái!"

Chớ vì mặt mình đen tìm lý do, Hứa Tri Hồ rất im lặng cầm lấy túi trữ vật, nhìn nội ngoại gần đủ lại luyện chế một lần tiên tài tài nguyên, cùng đồng dạng sấp vỡ vụn âm trá châu, đột nhiên có chút luống cuống: "Giảng thật, dựa theo

cái này xác suất thành công đến xem, làm không tốt chúng ta muốn ở Thục Sơn nghỉ ngơi hai mươi năm tân tân khổ khổ thu thập tài nguyên, mới có thể..."

Ồ! Còn chưa kịp nói xong, luyện hạm ao bên ngoài không gian đột nhiên liền mở ra!

Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội lấy làm kinh hãi, cơ hồ là theo bản năng quay đầu nhìn lại, kết quả chờ bọn hắn nhìn thấy tiến đến năm sáu người về sau, đột nhiên liền ngạc nhiên bó tay rồi: "A, Vân sư tỷ, Trần sư huynh, Dương sư huynh, các ngươi trở về lúc nào?"

Thật sự chính là, tiến đến mấy vị này, lại là vốn nêu ở đông cương mười Vạn Yêu Sơn cùng Ma giáo đánh nhau Trần sư huynh bọn hắn, chỉ bất quá cùng trước đó hăng hái khác biệt, lúc này một đám người tất cả đều đánh lấp bằng vải vêt thương chồng chất, nhất là từ trước đến nay cao ngạo Trần sư huynh, toàn bộ nửa người dưới đều dùng băng vải buộc thành bánh chưng, tựa như cương thi đồng dạng thằng tắp nhảy vào đến.

"Đừng nói nữa, đừng nói nữa." Vân Phàm kẹp ở giữa, chỉ chỉ bờ neo ở bên ngoài hơn phân nửa tổn hại kim quang lâu thuyền, lại tranh thủ thời gian đỡ thật là tệ điểm trượt chân Trần sư huynh, "Chúng ta mấy cái cùng sư đệ ngươi đồng dạng, hôm qua cũng ở đấu pháp bên trong thụ thương, sau đó chưởng giáo cùng mấy vị trưởng lão liền đuổi chúng ta trở về chữa thương."

"Không phải đâu?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội liếc nhìn nhau, không khỏi có chút lo lắng.

Lần này vẫn để càng nhiều, lúc đầu dự định thừa dịp Thục Sơn trống rỗng cứu người, kết quả Vân Phàm bọn hắn hiện tại cũng quay về rồi, mọi người quen như vậy, đến lúc đó thật đánh nhau, có chút không đành lòng ra tay a!

"Cái gì là không phải?" Trần sư huynh hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đem một viên cổ quái hạt châu ném tới, "A, cầm đi, đây là chúng ta tại cái khác bạch cốt ma điện đạt được âm trá châu phân châu."

"Cho ta?" Hứa Tri Hồ theo bản năng tiếp được âm trá châu, không khỏi rất là kinh ngạc.

"Nói nhảm!" Trần sư huynh rất cao ngạo xoay người rời đi, kết quả quên mình nửa người dưới còn buộc đến cùng cương thi đồng dạng, kém chút liền phịch một tiếng nện trên mặt đất, cũng may hắn thời khắc mẩu chốt tới cái Thiết Bản Kiều, ngạnh sinh sinh gãy trở về.

"Ách, dạng này xương cột sống sẽ không đoạn sao?" Hứa Tri Hồ thấy nỗi lòng tôn kính.

Nhưng đợi đến hăn cúi đầu xuống, chú ý tới trong tay viên kia âm trá châu lúc, nhưng lại xấu hổ gãi gãi đầu, đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút ấm áp: "Cho nên nói, sư tỷ sư huynh các ngươi chính là vì giúp ta cướp được âm trá châu, cho nên mới..."

"Đừng làm kiêu, nhanh lên luyện chế, nhìn xem hai viên âm trá châu cùng một chỗ dùng, có thể hay không đem xác suất thành công lại đề cao một điểm." Vân Phàm rất hào khí vỗ bả vai hắn, lại cười mỉm quay đầu nhìn Trần sư huynh bọn hắn, "A, cứ như vậy, chúng ta thắng tỉ lệ càng lớn hơn, phải biết đoán Ninh sư đệ luyện chế ra tiên hạm bàn khẩu là một bồi năm mươi tám, a ha ha ha, vừa vặn lại có thể đem boong tàu..."

Gặp lại, không tiễn!

Hứa Tri Hồ trực tiếp đem bọn này vô lương gia hỏa đá ra ngoài, đương nhiên cũng chưa quên nhận lấy viên kia âm quát châu, hai viên âm trá châu đặt song song đặt ở cùng một chỗ, tràn ngập màu xanh lục sương mù từ châu bên trong chậm rãi dâng lên, cấu kết thành một mảnh lục sắc mây mù...

"Hai viên cùng một chỗ dùng, thật có thể đề cao xác suất thành công sao?" Xích tỷ muội từ bên cạnh lại gần, kích động vén tay áo lên.

"Khó mà nói, nhưng là cũng không có biện pháp." Hứa Tri Hồ như có điều

suy nghĩ sờ sờ cái cắm, do dự sau một lát, rốt cục vẫn là cầm lấy túi trữ vật, đem còn sót lại những cái kia tiên tài nguyên tất cả đều rót vào trong ao.

Âm vang một tiếng, nguyên bản bình tĩnh luyện hạm trong ao, lập tức nhấc lên cao tới mấy chục trượng sóng lớn, mãnh liệt triều dâng ở giữa không trung hội tụ thành hình, dần dần chuyển hóa thành một cái không ngừng xoay tròn vòng xoáy khổng lồ, xuyên thấu qua thanh tịnh sóng nước, thậm chí có thể trông thấy những cái kia linh thạch tiên mộc ngay tại dần dần hòa tan...

Tới đi, so nhân phẩm thời điểm đến!

Hứa Tri Hồ giơ lên hai viên âm trá châu, nguyên bản chỉ tính toán giống trước đó như thế thôi động, nhưng mà một nháy mắt trong lòng hơi động, đột nhiên làm ra cái lớn mật quyết định, trực tiếp đem bọn nó ném vào vòng xoáy bên trong, cũng làm cho bên cạnh Xích tỷ muội nhịn không được kinh hô một tiếng.

Liều mạng, đập nồi dìm thuyền, phẩm chất quân cái gì, cho ta ra sức một lần a a a!

Cơ hồ trong nháy mắt này, hấp thu hai viên âm trá châu vòng xoáy khổng lồ, càng thêm cuồng bạo gào thét xoay tròn, tất cả đều hòa tan thành linh lưu tiên tài tài nguyên, phảng phất tại từ vô số tên ẩn hình công tượng kiến tạo, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được không ngừng tổ hợp ngưng tụ.

Vén vẹn mấy phút sau, nguy nga đứng vững thân tàu hình dáng đã tiếp cận thành hình, đồng thời chậm rãi hướng phía bên bờ oanh minh lái tới, mà càng là tiếp cận, thân tàu bên trên những chi tiết kia bộ phận liền trở nên càng ngày càng thực thể hóa, chỉ một lát sau không đến, liền mạn thuyền bên trên tấm ván gỗ đường vân đều có thể mơ hồ nhìn thấy.

"Đậu xanh, lần này rốt cục muốn thành sao?" Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội kinh hỉ quá chặt chẽ nắm tay, nhưng là lại tranh thủ thời gian nhắc nhở mình phải tỉnh táo, "A a a, tuyệt đối đừng cao hứng quá sớm, căn cứ dĩ vãng tình

huống đến xem, càng là lúc này càng phải cẩn thận tới!"

Như thế như thế, ở đau khổ sau một lát, sắp thành hình nguy nga đúc sơn hạm đã tiếp cận bến bờ, nương theo lối nổ thật to âm thanh, đầu thuyền đột nhiên có một đạo tử sắc cường quang phóng lên tận trời!

Trong chốc lát, cái này tử quang đón gió nhoáng một cái, lập tức ngưng tụ làm áo bào tím nhanh nhẹn hạm linh mỹ nhân nhi, thậm chí còn không đợi khuôn mặt hoàn toàn rõ ràng thành hình, liền đã vỗ tay khuất thân doanh doanh hành lễ: "Đúc sơn hạm hạm linh tử thừa, bái kiến chủ..."

Cách!

Không đợi "Công" chữ lối ra, luyện hạm ao trên không đột nhiên tối sầm lại, liền cùng bóng đèn hồng giống như chớp liên tục mấy lần, sau đó lại là lờ mờ một mảnh. .. Đợi lát nữa, tại sao là lại?

Cơ hồ đồng thời ở nơi này, theo linh khí cung ứng đột nhiên bỏ dở, đang muốn bái kiến chúa công áo bào tím hạm nương, đột nhiên ngừng lại một chút, cứ như vậy quỷ dị cứng ngắc tại nguyên chỗ...

Ngay sau đó, liền nghe được ầm vang một tiếng, mặt ao bên trên bỗng nhiên nhấc lên mãnh liệt nộ trào, một cái cao tới mấy chục trượng sóng lớn đánh tới, trực tiếp nuốt sống sấp cập bờ đúc sơn hạm!

Vài giây đồng hồ về sau, đợi đến triều dâng sóng lớn quá khứ, mặt ao bên trên trống rỗng, nguyên bản thả neo đúc sơn hạm địa phương, lúc này không còn có cái gì nữa, không có, có,...

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 109: Đừng Chọc Bán Trạch Sinh Khí

109 Đừng chọc bán trạch sinh khí

Nghe nói, người sẽ không hai lần bước vào cùng một cái dòng sông, nghe nói mà thôi!

Chí ít giờ này khắc này, luyện hạm ao lại tới một lần giống nhau như đúc "Cắt điện", sau đó sắp thành hình Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm, cứ như vậy quỷ dị biến mất ở sóng lớn bên trong, liên đới lấy vị kia vừa ra chỉ ủy khuất treo áo bào tím hạm nương cùng một chỗ biến mất...

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh!

Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội tay nắm, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ há to mồm, nhìn xem luyện hạm ao mặt ao bên trên, sóng biếc chính ở chỗ này dập dờn, dập dờn a dập dờn, dập dờn a dũng...

"Tiên sư nhà nó!" Trong chốc lát, Hứa Tri Hồ đột nhiên tức hổn hển, trực tiếp dũng dũng sát khí xông ra ngoài, "Ngọa tào, lần trước là như thế này, lần này lại là như thế này, mỗi lần đều ở thời khắc mấu chốt mất điện, đậu xanh, tin hay không lão tử đi cục điện lực cáo các ngươi?"

"Đúng rồi! Là được!" Xích tỷ muội đồng dạng phẫn nộ đến bạo, trực tiếp quo hai thanh tám lăng hoa mai chùy, tức giận theo phía sau, "Hỗn đản, là ai đem linh khí cho cắt đứt, ra, luân gia cam đoan đánh không chết ngươi!"

Phịch một tiếng, hai người đá một cái bay ra ngoài luyện hạm ao đại môn, hung tợn liền xông ra ngoài, một ngàn cái ôm một cái chính canh giữ ở cửa cung

nghe Tiểu Thiến chít chít nước đổ đầu vịt, nhìn thấy hai người bọn họ ra, lập tức rất chỉnh tề lộ ra hai cái lúm đồng tiền nhỏ, giang hai cánh tay muốn ôm một cái.

"Đừng nóng vội, đợi lát nữa lại ôm." Hứa Tri Hồ sờ sờ một cái ôm một cái đầu, đợi đến xoay đầu lại liền mặt mũi tràn đầy hung ác, "Về phần hiện tại nha, trước cùng ca ca ta tới, lão tử cho các ngươi biểu diễn một chút cái gì gọi là Châu Phi Đô đốc phẫn nộ!"

Nói như vậy, hắn lôi kéo Xích tỷ muội trực tiếp lên một đầu kim quang lâu thuyền, dǎng sau ôm một cái nhóm tranh thủ thời gian huy động thuyền mái chèo, một ngàn đầu kim quang lâu thuyền đồng thời gào thét bay lên không, như là nổi giận bên trong Đông Hải giao long, giương nanh múa vuốt xông lên thiên khung.

Chỉ một lát sau về sau, ngàn đầu thuyền rồng đã xông ra treo ngược sơn, Hứa Tri Hồ quơ lấy thố hào kim bút ký bản, không đợi trước mắt mây mù tản ra, liền giơ cái loa phóng thanh, dǎng dǎng sát khí hét lớn một tiếng: "Cái nào cặn bã, lại ngừng chúng ta điện, cho lão tử lăn thô... Ách?"

Lời còn chưa nói hết, chờ hắn thấy rõ tình cảnh trước mắt lúc, đột nhiên liền ngạc nhiên bó tay rồi!

Ba mươi sáu tòa treo ngược sơn ngay phía trên, giờ phút này vậy mà xuất hiện một đạo màn trời như tê liệt đen nhánh vết rách, đạo này vết rách liền phảng phất một cây to lớn hắc châm, ngạnh sinh sinh đâm vào thiên địa nguyên khí khóa đại trận bên trong, khiến cho Thục Sơn linh mạch bên trong sung túc linh khí, bị cưỡng ép ngăn cách ngủi một giây.

Mà như vậy một nháy mắt linh khí ngăn chặn, thiên địa nguyên khí khóa đại trận xuất hiện như điện quang hỏa thạch ngăn ngủi mắt đi hiệu lực, tính ra hàng trăm kẻ tập kích mượn nhờ cái này cơ hội khó được, ý đồ cưỡng ép thông qua phòng ngự đại trận, mặc dù có hơn phân nửa hơi chậm nửa nhịp, bị khôi phục vận hành thiên địa nguyên khí khóa đại trận oanh thành tro tàn, nhưng cũng có

bộ phận tu vi tương đối cao cường giả, vô cùng nguy hiểm đột nhập Thục Sơn bên trong.

Giờ này khắc này, những này thân mang áo bào màu vàng hung ác Luyện Khí sĩ, chính tập kết thành trận hướng luyện hạm ao nời này đánh tới, Thục Sơn nguyên bản liền chủ lực ra hết nội bộ trống rỗng, lúc này lại bị đánh trở tay không kịp, đợi đến gần trăm tên đóng giữ đệ tử kịp phản ứng lúc, mấy chiếc bay lên không chặn đường tiên hạm thậm chí còn chưa kịp bay lên không, liền bị đối phương vô số hình rắn phi kiếm oanh thành mảnh vỡ.

Thời khắc nguy cấp, lại là Vân Phàm Trần sư huynh bọn hắn kịp thời đuổi tới, không để ý tự thân vết thương chồng chất trên đỉnh trận đi, miễn cưỡng ngăn trở đối phương cuồng bạo đột tiến, Vân Phàm càng là bốc lên bão tố công kích, lái nhanh băng liệt kim quang lâu thuyền cưỡng ép bay lên không, ngạnh sinh sinh ngăn trở một đợt tấn công mạnh, này mới khiến Trần sư huynh bọn hắn suýt lĩnh Thục Sơn đê phản công tiến lên, song phương cài răng lược giằng co ở luyện hạm ao phía trước giữa không trung.

Tình huống như thế nào, Hứa Tri Hồ cùng Xích tỷ muội nghẹn họng nhìn trân trối, nỗi giận khí thế lập tức yếu bớt mấy phần, Xích tỷ muội quan sát đến càng thêm cẩn thận, đột nhiên hơi biến sắc kinh hô một tiếng: "Biết hồ, ngươi nhìn, những tên kia áo bào màu vàng bên trên, giống như đều thêu lên Song Xà?"

Không sai, xác thực như thế, những này xâm phạm xông vào Thục Sơn áo bào màu vàng luyện khí sĩ, mặc dù tu vi cao có thấp có thuật pháp cũng hoàn toàn khác biệt, nhưng pháp bào bên trên tất cả đều thêu lên hai đầu cự măng, thậm chí liền liên thoi động bắn ra pháp khí cùng phi kiếm, cũng phần lớn như là hình rắn uốn lượn, thậm chí có một số người trực tiếp liền thúc đẩy độc măng nuốt cắn công kích.

"Ách, lại là Song Xà Giáo?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái, đột nhiên hoài nghi đám người kia có phải điên rồi hay không.

Lời nói giảng, các ngươi bình thường âm thầm làm âm mưu vậy thì thôi, hiện tại lại dám thừa dịp Thục Sơn trống rỗng, dùng cái gì quỷ dị thủ đoạn vọt thẳng tiến đến, trước mặc kệ có thể hay không đắc thủ, coi như đạt thành âm mưu gì, liền không sợ mà trăng chưởng giáo bọn hắn sau khi trở về bạo tẩu?

Nhưng đây đều là chuyện sau này, chí ít giờ này khắc này, thừa dịp Thục Sơn tuyệt đại bộ phận chủ lực không ở, những này xông tới Song Xà Giáo luyện khí sĩ xác thực thế không thể đỡ, nhất là chính giữa kia hơn mười vị địa nguyên cao gai áo bào màu vàng Chân Quân, người người sau lưng đều có một đầu xích hồng như máu trăm trượng cự mãng phun ra nuốt vào sương độc, thường thường một mảng lớn kịch độc nồng vụ phun ra, liền để một chiếc Thục Sơn tiên hạm boong tàu ăn mòn vỡ vụn.

"A Liệt, Song Xà Giáo đây là dốc toàn bộ lực lượng dự định đụng một cái sao?" Xích tỷ muội thấy hít một hơi lạnh khí, nhưng lại không khỏi có chút buồn bực, "Thật là kỳ quái, bọn hắn lao sư động chúng như vậy, đến cùng muốn từ Thục Sơn đạt được... Ách, biết hổ, ngươi đi đâu?"

Nói nhảm, ta đương nhiên là đi làm bọn hắn!

Ban sơ kinh ngạc qua đi, Hứa Tri Hồ đã sớm quơ lấy thô hào kim bút ký bản, đăng đăng sát khí trực tiếp xông lên đi: "Tiên sư nhà nó, lão tử quản ngươi là đến Thục Sơn làm cái gì, bồi thường tiền, đem ta đúc sơn hạm cùng tiên tài tài nguyên còn trở về, còn muốn cho một số lớn tổn thất tinh thần phí, nếu không... Hừ hừ!"

Nói chuyện giảng, bọn hắn cái này một ngàn đầu kim quang thuyền rồng trùng trùng điệp điệp đăng tràng, đã sớm hấp dẫn song phương giao chiến chú ý!

Ngay tại khố chiến Vân Phàm Trần sư huynh bọn hắn mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, đối diện Song Xà Giáo chúng lại là ngạc nhiên biến sắc, lập tức liền có một vị áo bào màu vàng Chân Quân thúc đẩy trăm trượng cự mãng, thôn vân thổ vụ dữ tợn hung ác bổ nhào đi lên: "Người đến thông..."

Thông cả nhà ngươi!

Hứa Tri Hồ không nói hai lời, trực tiếp quơ lẩy bản bút ký ném đi qua, gào thét trong cuồng phong, Tiểu Thiến từ trong màn hình nhô ra nửa người trên, tức giận chít chít thét lên vài tiếng, thổ hào kim bút ký bản lập tức đón gió nhoáng một cái, tăng vọt đến như là một tòa kim sắc núi nhỏ!

Trọn mắt hốc mồm a, vị kia áo bào màu vàng Chân Quân chỉ tới kịp ngẩng đầu, thậm chí cũng không kịp phát biểu một chút nội tâm cảm thụ, Phiên Thiên Ân phụ thể thổ hào kim bút ký vốn đã mang theo to lớn bóng ma, kim quang xán lạn hung hăng giáng xuống!

Một phát! Liền một phát! Vị kia áo bào màu vàng Chân Quân liên quan tọa hạ trăm trượng cự mǎng, trực tiếp liền thành trên miếng sắt bị đè ép gà liễu!

Đằng sau những cái kia Song Xà Giáo giáo chúng thấy hít một hơi lạnh khí, trong chốc lát một tiếng gầm thét, lập tức liền có mười cái luyện khí sĩ ngự kiếm mà ra, thúc Anime Thiên Xà hình pháp khí, như là bão tố giống như gào thét phóng tới!

Sợ ngươi a!

Tiểu Thiến lại lần nữa chít chít huýt dài một tiếng, vừa mới còn đang kia ép gà liễu thổ hào kim bút ký bản, lập tức hóa thành dựng đứng to lớn tấm sắt, đem các loại pháp khí phi kiếm toàn bộ ngăn cản bên ngoài, chỉ đánh cho bản bút ký vỏ ngoài hỏa hoa phanh phanh lấp lánh.

Ỷ vào loại này kinh khủng phòng ngự, Hứa Tri Hồ tiếp tục đằng đằng sát khí xông về phía trước, mặc kệ chặn đường chính là cái gì gia hỏa thần thông gì, trực tiếp từ vùng núi trong bọc xuất ra các loại thường ngày vật dụng, toàn bộ tất cả đều nện lật, nện lật, lại nện lật, lại lại nện lật —

"Thục Sơn chó săn, chớ có thả..." Mấy cái Song Xà Giáo giáo chúng vừa mới gào thét đến một nửa, liền bị tăng vọt Oa Oa mở ra nắp nồi, ngao ô một ngum cả

người mang kiếm cùng một chõ nuốt!

"Đồ khốn! Ngươi đến cùng là thập..." Bên cạnh mặt vàng chân nhân hít một hơi lạnh khí, còn chưa kịp thổi động cự mảng xông lên, trước hết trúng ba hươu sǔa bò Thạch Hóa Thuật, lại bị một quyển khác thời thượng tạp chí mê hoặc, cuối cùng bị Xích tỷ muội một chùy nện lật!

"Lẽ nào lại như vậy, môn hạ đệ tử cùng ta hợp lực..." Đằng sau áo bào màu vàng trưởng lão giận tím mặt, suất một đám luyện khí sĩ hung ác tiến lên, kết quả còn chưa kịp thả xong lời nói, liền bị hai tầng xe buýt trực tiếp đụng bay ra ngoài, tám cái cự đại lốp xe ở trên mặt hắn vừa đi vừa về nghiền ép năm lần, lốp xe ấn đều xâm nhập đến đầu khớp xương.

Cho nên nói, vĩnh viễn chờ chọc giận nửa trạch nam, mặc dù bọn hắn nhìn rất tùy tiện, nhưng là chân chính tùy tiện thời điểm, quả thực cũng không phải là người!

Đến cuối cùng, Hứa Tri Hồ dứt khoát giơ máy đánh chữ, trực tiếp tới cái cực kỳ tàn ác điên cuồng đại tảo bắn, đột đột đột, đột đột đột, tính ra hàng trăm Linh phù như là bão tố, hung tợn đánh vào dày đặc trong đám người, các loại pháp thuật cùng nhau oanh minh lấp lánh, Hỏa xà phù ngưng thạch phù Ngũ Lôi phù cự thạch phù kiếm luân phù, một hai ba bốn, hai hai ba bốn, ba hai ba bốn, thay cái tư thế, một lần nữa!

Ta siết, cái này bạo tẩu gia hỏa, thật là Ninh sư đệ sao?

Trần sư huynh bọn hắn nhìn trợn mắt hốc mồm, nhưng lại nhịn không được cùng nhau rùng mình, thầm nghĩ đừng nhìn Ninh sư đệ bình thường cười túm tim người vật vô hại, khởi xướng hung ác đến trả thật là... Ách, nói như vậy, chúng ta bình thường các loại bắt hắn trêu đùa, có phải là hắn là đa tạ hắn đồng môn nửa năm qua ân không giết?

Đừng quản có phải là, chí ít lúc này Hứa Tri Hồ các loại pháp khí tề xuất, rầm rầm rầm làm được Song Xà Giáo người ngã ngựa đổ, ở một đoàn luyện khí

sĩ hai mắt đăm đăm kinh hãi vẻ mặt, hắn lại là hét lớn một tiếng, trực tiếp từ vùng núi trong bọc rút ra một kiện thường ngày vật dụng —

"Tiên sư nhà nó, tất cả đều cho ta... Tránh!"

Nói tránh liền tránh, khí thế hung hăng hét lớn đến mêt nữa, hắn trực tiếp kéo Xích tỷ muội quay đầu liền chạy, quơ hoa mai chùy Xích tỷ muội còn không có kịp phản ứng, dần độn ở phía sau hỏi: "Chờ đã, đợi lát nữa, tại sao chúng ta phải chạy a?"

"Nói nhảm, gǎn xong không chạy, chờ lấy bị đánh thành tro hở?" Hứa Tri Hồ chạy so lúc đến còn nhanh hơn, thúc giục ôm một cái nhom dựng lên kim quang thuyền rồng, nhanh như chớp liền chạy ra khỏi thật xa.

Cơ hồ ở đồng thời, bị đánh cho sứt đầu mẻ trán Song Xà Giáo giáo chúng rốt cục kịp phản ứng, ở giữa mấy vị áo bào màu vàng đạo quân mặt mũi tràn đầy đỏ lên, giận không kèm được cùng nhau gào thét một tiếng: "Lẽ nào lại như vậy? Còn chờ cái gì, nhanh chóng mời ra Ma Tôn giáng lâm, đem tên khốn này tiêu tử cùng Thục Sơn chó săn mêt mẻ hốt gọn!"

Như ở trong mộng mới tỉnh, một đám Song Xà Giáo giáo chúng rốt cục kịp phản ứng, nhao nhao lấy ra một viên xích hồng kim châm, ở bên cạnh trăm trượng cự mäng trên trán dùng sức một đâm!

Trong chốc lát, bị cái này kim châm đâm vào Nê Hoàn cung, những này trăm trượng cự mäng lập tức cùng nhau vặn vẹo thân thể, phát ra cực kỳ thống khổ tiếng thét dài, nhưng không đợi tiếng thét dài lạc hậu, bọn chúng quanh thân huyết nhục tính cả xương cốt ở bên trong, cũng đã tất cả đều hóa thành đỏ tươi dung dịch...

Có gì đó quái lạ! Có gì đó quái lạ!

Ác chiến bên trong Trần sư huynh bọn hắn quay đầu nhìn lại, lập tức cùng nhau biến sắc, cũng đã không ngăn trở kịp nữa!

Ngay trong nháy mắt này, chảy xuôi mà ra đỏ tươi dung dịch, đã hội tụ, đồng thời như có linh thức, ngưng tụ thành mây chục cái ý nghĩa không rõ cỗ quái phù văn...

Sau một khắc, ngay tại tất cả mọi người chấn kinh trong tầm mắt, cái này mây chục cái phù văn cùng nhau gào thét một tiếng, như là to lớn bầy chim đằng không mà lên, bay thẳng trời u ám rộng lớn thiêng khung!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 110: Đóng Gói Mang Đi

110 Đóng gói mang đi

Màn đêm buông xuống Thục Sơn trên không, trời u ám tối tăm không mặt trời!

Nhưng giờ phút này, phóng lên tận trời mây chục cái huyết sắc phù văn, lại mang theo đỏ rực như lửa quang mang, chiếu sáng ba mươi sáu tòa treo ngược sơn!

Trong chốc lát, mây chục cái huyết sắc phù văn oanh trúng thiên khung đỉnh chóp, kịch liệt oanh minh run rẩy lên, liền phảng phất bị một cái bàn tay vô hình đột nhiên xé mở, xuất hiện một cái huyết sắc độc nhãn giống như to lớn lỗ hổng!

Thấy cảnh này, phía dưới Song Xà Giáo giáo chúng càng thêm mặt mũi tràn đầy cuồng nhiệt, cơ hồ là hai mắt đỏ bừng ngửa mặt lên trời gào thét: "Ma Tôn lâm thế, lật úp Thục Sơn, ta Song Xà Giáo nhất định có thể nhất thống Côn Ngô!"

"Đáng chết!" Trần sư huynh bọn hắn cùng nhau hít một hơi lạnh khí, không đợi hoàn toàn kịp phản ứng, liền lập tức thôi động phi kiếm pháp khí tấn công mạnh, thanh được càng là mang theo mây chục chiếc Thục Sơn tiên hạm thay đổi đầu thuyền, hướng phía kia lỗ hổng cuồng bạo oanh minh tề xạ.

Nhưng tất cả những thứ này, tất cả đều không có hiệu quả chút nào!

Trong chốc lát, thụy thảm hào quang bỗng nhiên lấp lánh, một cái từ cẩm thạch điêu khắc thành cự thủ, từ ngày đó khung lỗ hổng bên trong chậm chạp

duỗi ra, dẽ như trở bàn tay đem tất cả công kích ngăn cản bên ngoài.

Sau một khắc, ngay tại Thục Sơn đệ tử kinh hãi trong ánh mắt, bàn tay khổng lồ kia chủ nhân từ thiên khung lỗ hổng bên trong chậm rãi bước ra!

Mơ hồ không rõ to lớn thân hình, gọn sóng không chừng lấp lánh, nhưng có thể miễn cưỡng nhận ra là một tôn Xích quan áo bào màu vàng Chân Quân tượng thần, diện mục bao phủ ở thanh quang bên trong không cách nào phân biệt, tượng thần quanh thân thụy thải hào quang vạn đạo, càng có Mạn Thiên Hoa Vũ bay bỗng, nguy nga sừng sững giữa không trung bên trong như là cao đại sơn nhạc...

"Đậu xanh, đây là Ma Tôn?" Hứa Tri Hồ chính lôi kéo Xích tỷ muội lái thuyền chạy trốn, quay đầu nhìn thấy cái này nguy nga đứng vững như là Cỗ Thần Ma Quân tượng thần, không khỏi ngạc nhiên im lặng, "Đừng nghịch nữa, lại là thụy thải hào quang lại là Mạn Thiên Hoa Vũ, nhìn qua so với chúng ta mà trắng chưởng giáo cũng giống như chính phái nhân sĩ, đây coi như là cái gì ma đạo cự nghiệt rồi?"

"Ai, ai biết đâu?" Xích tỷ muội cũng là ngạc nhiên im lặng, "Nói không chừng, cái kia Ma Tôn là cố ý trang phục thành cái dạng này, chính là vì mê hoặc người bình thường, người nghĩ a, nếu là vừa ra tới chính là dữ tợn hung ác toàn thân khói đen mờ mịt, ai sẽ ăn quá no đi thờ phụng... Cẩn thận!"

Đang khi nói chuyện, kia Ma Tôn tượng thần đã ở không trung ngưng tụ thành hình, trên trăm tên Song Xà Giáo giáo chúng càng thêm cuồng nhiệt, lập tức thành kính cung kính cùng nhau quỳ mọp xuống đất: "Cung nghênh Ma Tôn giáng lâm, Côn Ngô vạn năm, duy ta Ma Tôn nhất thống!"

Đinh tai nhức óc cầu nguyện âm thanh, đồng thời quanh quẩn trong hư không, phảng phất nghe được cái này thành kính thanh âm, tôn kia Ma Quân tượng thần ở không trung đình trệ một lát, hai mắt bên trong bỗng nhiên bắn ra trăm trượng kim quang xông thẳng tới chân trời, ngay sau đó giơ lên quấn quanh

lấy cự măng cầm thạch cự chưởng, như là sơn nhạc hạ xuống giống như chậm rãi trấn áp xuống!

Bất luận cái gì phi kiêm pháp khí tiên hạm tề xạ, ở cái này thế không thể đỡ cự chưởng trước đó tất cả đều là mây bay, vển vẹn trong chớp mắt, bàn tay lớn này liền đã mang theo vô cùng vô tận uy thế, hướng về phía dưới kinh hãi biến sắc Thục Sơn đệ tử trong trận đánh tới!

"Đi!" Trần sư huynh sắc mặt đại biến, mò lên bên cạnh mấy cái Thục Sơn đệ tử, không chút do dự trốn xa thoát đi, Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn hắn theo sát phía sau, lần thứ nhất có loại đứng trước to lớn nguy cơ cảm giác sợ hãi cảm giác.

Trong chốc lát, mấy chiếc đứng mũi chịu sào tiên hạm, bị bàn tay lớn này hung dữ oanh trúng, dư thế chưa giảm trùng điệp đánh vào phía dưới treo ngược trên đỉnh, phương viên mấy ngàn trượng treo ngược sơn, tại lúc này phát ra một tiếng ngọt ngọt tiếng oanh minh, nham thạch mảnh vỡ như cuồng triều tứ tán vẩy ra, đến mức treo ngược trên đỉnh đều xuất hiện to lớn vết rách

Kinh khủng sóng xung kích gào thét mà tới, để ngoài mấy trăm trượng Thục Sơn các đệ tử cũng như chỗ gió lốc bên trong, lung la lung lay suýt nữa ngã xuống, Trần sư huynh hãi nhiên quay đầu nhìn lại, mắt thấy tôn kia Ma Tôn tượng thần lại lại lần nữa nâng lên cự chưởng, chỉ có thể khẽ căn môi héto lớn một tiếng: "Đi theo ta, tiên tiến luyện hạm ao tạm thời tránh né!"

Đây là lựa chọn sáng suốt nhất, phải biết thân là Thục Sơn trọng địa, luyện hạm ao cũng có được cùng Tỏa Yêu Tháp phòng ngự cường đại nhất trận pháp...

Nguyên bản hốt hoảng thất thần Thục Sơn đệ tử lập tức kịp phản ứng, lập tức thay đổi phương hướng phóng tới luyện hạm ao, Hứa Tri Hồ chính thúc giục ôm một cái nhom xông vào luyện hạm ao đại điện, nhìn thấy bọn họ chạy tới tranh thủ thời gian vãy gọi: "Nhanh nhanh nhanh, ta đã để Hoa sư muội đi kiểm tra pháp trận, nếu như còn có thể vận hành bình thường... Cẩn thận!"

Đang khi nói chuyện, tôn kia Ma Tôn tượng thần đã giơ lên cẩm thạch cự chưởng, lại lần nữa như là sơn nhạc giống như hung hăng trấn áp xuống!

"Đồ khốn!" Trần sư huynh sắc mặt đại biến, toàn lực phun ra mĩa chục đạo kiếm khí, ngạnh sinh sinh đem bàn tay khổng lồ kia cản trở một chút, ngay sau đó nắm lên còn đang phía sau nhất mĩa cái ôm một cái, rất chặt vật xông vào luyện hạm ao đại môn.

Âm vang một tiếng, toàn bộ luyện hạm ao trực tiếp quan bế, cơ hồ ở đồng thời, con kia cẩm thạch cự chưởng đã oanh minh mà tới, mang theo khiến người run rẩy kinh khủng bóng ma, trùng điệp đánh vào luyện hạm ao cùng phía dưới gánh chịu treo ngược trên đỉnh!

Giờ khắc này, toàn bộ luyện hạm ao đều tại kịch liệt run rẩy, mái vòm hiện ra mĩa chục đạo to lớn vết rách, trong ao linh khí sôi trào mãnh liệt nhấc lên sóng lớn, càng có quang mang kịch liệt lấp lánh, phảng phất nến tàn trong gió bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Nhưng mà, mượn nhờ bên ngoài phòng ngự trận pháp, toàn bộ luyện hạm ao cuối cùng gian nan chống nổi một kích này, Hứa Tri Hồ đang giận sóng xung kích bên trong trực tiếp đụng vào vách tường, nhưng lại lập tức cố nép ngực kịch liệt đau nhức đứng lên: "Gặp quỷ, chúng ta nơi này có thể chống bao lâu?"

"Chỉ sợ, không chống được bao lâu!" Trần sư huynh miệng đầy chảy máu, đưa tay ở không trung vạch một cái, lập tức hiện ra một mặt Thủy kính, đem luyện hạm ao bên ngoài tình hình rõ ràng chiếu rọi tiến đến.

Ngoài dự liệu, tôn kia Ma Tôn tượng thần ở mới mãnh liệt một kích qua đi, liền không nhúc nhích tí nào dừng lại tại nguyên chỗ.

Ngược lại là những cái kia Song Xà Giáo giáo chúng mượn nhờ Ma Tôn chấn nhiếp, giờ phút này như là bầy kiến giống như tụ tập đi lên, đồng thời buông xuống phi kiếm thay đổi ngoại hình kỳ quái như là hạc đầu cuốc pháp khí, bắt đầu ở luyện hạm ao bốn phía đào móc, cứng rắn hạc đầu cuốc liên tục rơi đập ở

treo ngược sơn cứng rắn nham thạch bên trên, mặc dù hơi có chút gian nan, nhưng vẫn là dần dần hướng phía dưới thâm nhập vào đi...

"Ách, mấy tên khốn kiếp này muốn làm gì?" Trần sư huynh bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Hứa Tri Hồ sững sốt mấy giây, đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, không khỏi thốt ra: "Đậu xanh, bọn gia hỏa này, sẽ không phải muốn đem toàn bộ luyện hạm ao đều móc ra đóng gói mang đi a?"

Lời vừa nói ra, đám người đầu tiên là cùng nhau biến sắc, nhưng lại nhịn không được hít một hơi lạnh khí: "Chờ một chút, chẳng lẽ nói, Song Xà Giáo bày ra đã lâu trăm phương ngàn kế xông vào Thục Sơn chân chính mục đích, chính là vì đào đi luyện hạm ao?"

"Nhưng vẫn đề là, bọn hắn muốn luyện hạm ao làm gì?" Xích tỷ muội chấn kinh sau khi, nhịn không được yếu ớt nhấc tay đặt câu hỏi.

"Dù thế nào cũng sẽ không phải chuyện gì tốt!" Trần sư huynh hừ lạnh một tiếng, che lấy một lần nữa băng liệt máu tươi chảy dài ngực, "Có chút khó giải quyết, ta mặc dù đã đưa tin cho chưởng giáo, nhưng bọn hắn đang toàn lực phá giải lục bào lão ma ma trận, dù cho lập tức bứt ra trở về cũng cần hơn nửa ngày, chỉ sợ đến lúc kia..."

Oanh! Không đợi hắn nói xong, toàn bộ luyện hạm ao lại kịch liệt lay động, xuyên thấu qua gợn sóng lấp lánh Thủy kính, đã có thể rõ ràng nhìn thấy bên ngoài treo ngược sơn bị đào vào mấy trăm thước sâu, mắt thấy liền muốn chạm tới luyện hạm ao dưới đáy linh mạch.

"Tiếp tục như vậy không được, căn bản kiên trì không đến chưởng giáo bọn hắn trở về!" Vân Phàm tại kịch liệt lay động bên trong, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ khẽ cắn môi, "Thôi, chuyện cho tới bây giờ, chúng ta trước nghĩ cách thoát khốn chạy ra nơi đây, dù sao cũng tốt hơn bị bọn hắn một mẻ hốt gọn!"

"Vấn đề là, làm sao trốn?" Một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Phải biết, tôn kia Ma Tôn tượng thần liền canh giữ ở bên ngoài, dù là Thục Sơn tiên hạm tốc độ lại nhanh, cũng chạy không thoát nó rộng lớn mấy trăm trượng cự chưởng bao phủ, muốn theo nó phạm vi lớn công kích đến đào thoát ra ngoài, trừ phi chúng ta cưỡi tiên hạm rất kiên cố, kiên cố đến có thể ngăn cản được kia nặng đến vạn quân một chưởng oanh kích...

Nhưng là, vấn đề tới, chúng ta muốn đi đâu tìm dạng này một chiếc không thể phá vỡ tiên hạm đến?

Mặt mũi tràn đầy cổ quái hai mặt nhìn nhau, tất cả mọi người cùng một chỗ ngẩng đầu, nhìn xem luyện hạm ao trên không còn sót lại mấy chiếc kia tiên hạm

Thanh được được xông đại chiến thuyền tấn công mạnh vẫn được, nói đến lực phòng ngự coi như xong, Vân Phàm kim quang lâu thuyền ngược lại là am hiểu cận chiến, lực phòng ngự hẳn là rất mạnh, bất quá bây giờ chỉ còn mấy cây xương rồng có thể thúc đẩy cũng không tệ rồi, về phần nói đến ôm một cái các nàng... Ách, đừng làm rộn!

"Băng không, vẫn là ta tới đi?" Một mảnh trong trầm mặc, vẫn là Vân Phàm xung phong nhận việc, "Hừ hừ, ta cái này mấy cây xương rồng chính là ngàn năm gỗ trinh nam chế thành, nhiều năm qua kinh lịch mấy trăm lần cận chiến đều không có hư hao, lần này hẳn là cũng có thể..."

"Chờ một chút, các ngươi nhìn kia!" Lời còn chưa dứt, Xích tỷ muội đột nhiên thở nhẹ một tiếng.

"Cái gì?" Thuận nàng chỉ hướng, đám người không hẹn mà cùng quay đầu đi, lập tức chú ý tới sau lưng luyện hạm trong ao cảnh tượng kỳ dị —

Giờ này khắc này, theo dưới mặt đất linh mạch dần dần khô cạn, luyện hạm trong ao ao nước hạ xuống hơn phân nửa, nhưng cũng bởi vậy để một chiếc sấp

thành hình nguy nga chiến hạm, rất rõ ràng xuất hiện ở luyện hạm đáy ao bộ, thậm chí đều có thể nhìn thấy lộ ra mặt nước hơn nửa đoạn cột buồm...

"Cái này, đây là?" Đám người lấy làm kinh hãi, làm sao luyện hạm trong ao còn sẽ có luyện chế hơn phân nửa tiên hạm tồn tại.

"Chờ một chút, đây là ta vừa mới tại luyện chế..." Hứa Tri Hồ có chút ngạc nhiên, nhưng chờ hắn nhìn thấy chiếc này cơ hồ đã hoàn toàn thành hình đúc sơn hạm lúc, đột nhiên trong lòng hơi động, lập tức phù phù một tiếng nhảy vào luyện hạm ao, nhanh chóng bơi đi.

Sau một lát, chờ hắn tra xét đúc sơn hạm giờ phút này tình huống về sau, đột nhiên mặt mũi tràn đầy cổ quái ngang đầu: "Đợi lát nữa, ta đột nhiên nghĩ đến, đã chiếc này đúc sơn hạm không có hoàn toàn biến mất, đó có phải hay không mang ý nghĩa, nó còn có thể tiếp tục được luyện chế ra?"

"Ách, sự đệ ý của ngươi là?" Trần sư huynh bọn hắn lấy làm kinh hãi.

"Đợi lát nữa, để cho ta tới kiểm tra nhìn xem!" Vân Phàm lập tức không chút do dự nhảy vào trong ao.

Sau một lát, đợi nàng đưa bàn tay dán tại đúc sơn hạm bên trên, đột nhiên liền lộ ra mặt mũi tràn đầy vui mừng: "Không sai, không sai, chiếc này tiên hạm linh khí không có hoàn toàn gián đoạn, thửa dịp hiện tại luyện hạm ao còn đang vận hành, chỉ cần có đầy đủ tiên tài tài nguyên, có lẽ chúng ta có thể..."

Không cần nhắc nhở, Trần sư huynh bọn hắn lập tức tinh thần đại chấn, lập tức liền từ trong ngực lấy ra túi trữ vật, mặc kệ là cái gì tiên tài tài nguyên, tất cả đều lấy trước ra giao cho Hứa Tri Hồ lại nói.

Lúc này cũng không đoái hoài tới khách khí, Hứa Tri Hồ toàn bộ tiếp nhận, lại lấy ra luyện hạm bản vẽ đến, dựa theo phía trên kia phôi phương tỉ lệ, chia mấy đám theo thứ tự đầu nhập trong ao.

Thật đúng là hữu hiệu, đạt được đại lượng tiên tài tài nguyên đúc sơn hạm, vậy mà lại trùng hoạch sinh cơ giống như khẽ run lên!

Trong chốc lát, linh khí hình thành màu xanh sóng nước, ở thuyền của nó thân chu vi gào thét xoay tròn, hóa thành vòng xoáy khổng lồ, đem những cái kia tiên tài tài nguyên tất cả đều nuốt hết, tiếp tục tu bổ tàn khuyết không đầy đủ thân tàu...

"Còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều!" Hứa Tri Hồ nhìn xem tiên tài tài nguyên dần dần tiêu hao sạch sẽ, nhưng thân tàu lại vẫn có mảng lớn không trọn vẹn không có bù đắp, chỉ có thể bất đắc dĩ lại lần nữa đưa tay, "Còn gì nữa không, lấy thêm ra đến, dù là chỉ có một cây tiên mộc cũng tốt!"

"Chờ một chút, vân vân." Trần sư huynh bọn hắn ngẩn người, tranh thủ thời gian lật khắp toàn thân, tiếp tục tìm kiếm tiên tài tài nguyên, Vân Phàm còn cống hiến mình bình thường tồn dự định làm đồ ăn vặt ăn tiên mộc, vốn là rất nghèo Mộc sư huynh càng là cố nén đau lòng, đem mình trên phi kiêm mấy khỏa trang trí linh thạch đều chụp ra.

Ở loại này đậm nồi bán sắt giống như chi viện dưới, đúc sơn hạm chữa trị công việc, cuối cùng có thể miễn cưỡng tiếp tục tiến hành!

Nhưng tiệc vui chóng tàn, chỉ một lát sau về sau, theo toàn bộ boong tàu đều dần dần chữa trị, chỉ còn lại đầu thuyền vẫn có một khối lớn lỗ hổng lúc, tiên tài tài nguyên nhưng lại dần dần không đủ dùng...

"Đậu xanh, cái này so kiến tạo một chiếc mới tiên hạm cũng đắt hơn!" Hứa Tri Hồ triệt để bó tay rồi, chỉ có thể ôm một điểm cuối cùng chờ mong, rất vô tội quay đầu nhìn Trần sư huynh bọn hắn, "Cho nên nói, các ngươi có tài tư tiền thuê nhà thói quen sao?"

Có cái cọng lông a, Trần sư huynh bọn hắn chỉ có thể cười khổ, yên lặng đem túi trữ vật lật cả đáy lên trời.

Trong lúc nhất thời, đám người tất cả đều hai mặt nhìn nhau, mắt thay bên kia chỉ kém một bước cuối cùng đúc sơn hạm liền muôn đình chỉ chữa trị.

Càng thêm hỏng bét chính là, cơ hồ ngay tại cái này đồng thời, cả tòa luyện hạm ao lại lần nữa oanh minh lay động, không hề nghi ngờ, điều này đại biểu lấy bên ngoài Song Xà Giáo sắp triệt để đào đoạn phía dưới linh mạch.

"Không có biện pháp sao?" Hứa Tri Hồ thật đáng tiếc thở dài, nhìn chì thiêu một chút liền có thể chữa trị đúc sơn hạm, ngược lại là quyết định thật nhanh nhảy lên một cái, "Đi, đã không có cách nào sửa chữa, vậy chúng ta liền..."

Bốp!

Ngay tại cái này trong chốc lát, ném ở một bên thổ hào kim bút ký bản bên trong, Tiểu Thiến lại đột nhiên mơ mơ màng màng chui ra màn hình, cái trán ngân sắc quả táo tiêu chí tránh a tránh, chỉ vào luyện hạm trong ao đúc sơn hạm chít chít gọi.

"Đừng làm rộn!" Hứa Tri Hồ hiện tại nào có ở không để ý đến nàng, sờ sờ đầu của nàng, liền phải đem nàng nhét trở lại vựa ve chai bên trong.

"Bốp! Chít chít! Chít chít chít!" Bị hắn sờ lấy đầu, Tiểu Thiến càng gấp hơn, mặt mũi tràn đầy đỏ lè lôi kéo tay áo của hắn hướng bên cạnh kéo.

"A? Người muốn nói cái gì?" Hứa Tri Hồ lơ ngơ không nghĩ ra, nhịn không được nhìn một chút bên cạnh Oa Oa.

"A a a, ta đến phiên dịch được rồi." Oa Oa lập tức xung phong nhận việc nhảy ra, cùng Tiểu Thiến cùng một chỗ lăn đến bên cạnh giao lưu đi, vén vén vài giây đồng hồ về sau, chờ nó hiểu được Tiểu Thiến ý tứ về sau, đột nhiên liền vui mừng quá đỗi quay đầu ——

"Lão đại! Tiểu Thiến nói, nàng tìm được có thể thay thế tiên tài tài nguyên đồ vật, chính là... Cái kia!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 111: Nơi Nay Là Thực Sơn

111 Nơi này là Thực Sơn

Lão đại! Tiểu Thiến nói, nàng tìm được có thể thay thế tiên tài tài nguyên đồ vật!

Kịch liệt lay động luyện hạm trong ao, bởi vì Oa Oa một câu, đột nhiên lâm vào quỷ dị yên tĩnh, nhưng chỉ vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, kịp phản ứng đám người lại cùng nhau vui mừng quá đỗi: "Chờ một chút, ngươi lặp lại lần nữa?"

Không cần nói, lúc này, Tiểu Thiến đã rất hưng phấn chỉ một ngón tay: "Chít chít! Chít chít! Chít chít!"

"Ở đâu? Ở đâu?" Hứa Tri Hồ cùng mọi người tới không kịp suy nghĩ nhiều, theo bản năng thuận chỉ hướng nhìn lại, kết quả vài giây đồng hồ về sau, chờ bọn hắn nhìn thấy Tiểu Thiến chỉ vật kia lúc, đột nhiên liền ngạc nhiên bó tay rồi

Cách đó không xa vùng núi bao bên cạnh, rất lâu đều vô dụng bên trên xe điện, chính cong vẹo tựa ở trên tường, sau đó nương theo lấy toàn bộ luyện hạm ao kịch liệt lắc lư, nó đột nhiên phịch một tiếng đập xuống đất!

"Cái quỷ gì?" Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy ngốc trệ mở to hai mắt, đột nhiên liền phun ra, "Đậu xanh, đừng nói giỡn, chẳng lẽ muốn ta đem xe điện ném vào luyện hạm trong ao luyện hạm?"

"Chít chít! Chít chít! Chít chít!" Tiểu Thiến rất hưng phấn liều mạng gật đầu,

cái trán ngân bạch quả táo tiêu chí có chút lấp lánh, đột nhiên liền bắn ra một đạo quang mang, bao phủ ở xe điện bên trên.

"Không sai, chính là như vậy." Oa Oa tận tâm tǎn trách ở bên phiên dịch, "Tiểu Thiến nói, nàng quét hình bị điện giật xe lửa cơ bản kết cấu, chủ yếu cấu thành thành phần cùng tiên hạm chênh lệch không xa, bởi vậy từ trên lý luận tới nói..."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, luyện hạm ao lại lần nữa kịch liệt lay động, lần này toàn bộ mặt đất đều mất đi cân bằng nghiêng, đám người tất cả đều không tự chủ được trượt ra đi, trùng điệp đâm vào một bên khác trên vách tường.

"Không còn kịp rồi, nhanh làm quyết định!" Đám người xuyên thấu qua Thủy kính, nhìn xem sắp bị triệt để đào đoạn linh mạch luyện hạm ao, không khỏi sắc mặt đại biến, "Sư đệ, dù sao chúng ta không trốn thoát được, người điện xe gì cũng sẽ bị cướp đi, còn không bằng..."

Em gái ngươi a, liều mạng!

Hứa Tri Hồ trợn mắt một cái, cố nén đau lòng vung tay lên, Oa Oa lập tức ùng ục lăn đi, trực tiếp đem xe điện tiến đụng vào luyện hạm trong ao.

Phịch một tiếng, lọt vào vòng xoáy màu xanh xe điện, cứ như vậy biến mất vô tung vô ảnh, đừng nói có thay đổi gì, liền liền cái bọt nước đều không có tóe lên.

Nhưng mà, vỏn vẹn vài giây đồng hồ về sau, mọi người ở đây thất vọng thở dài trước đó, nguyên bản dần dần yếu bớt vòng xoáy màu xanh, đột nhiên lại lần nữa sôi trào mãnh liệt gào thét nhanh quay ngược trở lại, mà cơ hồ đã đình chỉ chữa trị đúc sơn thuyền đầu, cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được lại bắt đầu lại từ đầu sinh trưởng...

"Ta lặc, thật có thể?" Hứa Tri Hồ cảm động đến đều nhanh lẹ nóng doanh tròng, lúc này cũng không đoái hoài tới ban thưởng Tiểu Thiến tiểu hồng hoa, ý niệm duy nhất chính là nhanh nhanh nhanh, nhanh lên nữa nhanh lên nữa.

Không có để hăn thất vọng, tại mọi người khẩn trương bất an trong ánh mắt, đúc sơn hạm chữa trị tiến hành đến cực kì thuận lợi!

Chỉ một lát sau không đến, theo xe điện hoàn toàn chuyển hóa thành tiên tài tài nguyên, đúc sơn hạm khổng lồ đầu thuyền đều sắp thành hình, liền liền tron nhẫn boong tàu bên trên, cũng bắt đầu một lần nữa ngưng tụ ra một cái như ẩn như hiện hạm linh mĩ nhân nhi thân ảnh tới...

"Lập tức... Lập tức..." Đám người tất cả đều trong lòng nhảy loạn ngừng thở, Hứa Tri Hồ khẩn trương đến trong lòng bàn tay đều là đổ mồ hôi, nhưng lại hung tợn quơ lấy bản bút ký đến, thầm nghĩ lúc này tên vương bát đản nào lại kéo áp hạn điện, lão tử liền đậm hăn một mặt...

Oanh!

Kéo áp hạn điện là không có, bất quá ngay tại cái này đúc sơn hạm sắp thành hình một khắc, luyện hạm ao bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng reo hò, mấy cái Song Xà Giáo luyện khí sĩ khu sử cổ quái hạc đầu cuốc, hung hăng hướng phía luyện hạm đáy ao bộ dùng sức đục đi!

Trong chốc lát, nguyên bản liền lung lay sắp đổ luyện hạm ao, rốt cục tại lúc này bị triệt để đào đoạn linh mạch, nặng đến mấy chục tấn luyện hạm ao mang theo mãnh liệt đất đá trôi, từ treo ngược trên đỉnh ầm vang sụp đổ xuống dưới!

Giờ khắc này, ở mắt đi cân bằng triệt để nghiêng luyện hạm trong ao bộ, tất cả mọi người không cách nào khống chế bị quật bay ra ngoài!

Hứa Tri Hồ hướng thẳng đến ngoài cửa lớn lướt qua đi, mắt thấy liền bị vung ra giữa không trung, nhưng ngay trong nháy mắt này, mắt đi cân bằng luyện hạm ao nhưng lại rất thần kỳ khôi phục cân bằng...

"Chuyện gì xảy ra?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn hắn chưa tỉnh hồn hai mặt nhìn nhau, nhưng là lập tức liền sắc mặt đại biến, "Không tốt, là Ma Tôn tượng thần động thủ!"

Không sai, giờ này khắc này trong hư không, tôn kia Ma Tôn tượng thần đã duỗi ra kình thiêu cự chưởng, ngạnh sinh sinh bắt lấy sấp lật úp luyện hạm ao, hơi có chút phí sức chậm rãi gioi lên, mà cái này biểu thị, chỉ cần nó có thể đằng không mà lên xông vào trong vòm trời lỗ hổng, như vậy Thục Sơn bí bảo luyện hạm ao tính cả trong đó đệ tử ở bên trong, liền tất cả đều sẽ trở thành Song Xà Giáo...

"Đi!" Hứa Tri Hồ quyết định thật nhanh, rốt cuộc không để ý tới đi xem luyện hạm trong ao đúc sơn hạm, trực tiếp nắm tay nhảy lên kim quang lâu thuyền.

Trần sư huynh bọn hắn theo sát phía sau, riêng phần mình nắm tay bị thương đồng bạn leo lên tiên hạm, Vân Phàm mặc dù băng liệt đến chỉ có thể mấy cây xương rồng, lại thế mà còn có thể oanh minh lung lay, ngạnh sinh sinh đằng không mà lên!

Âm vang một tiếng, phá tan đã chia năm xẻ bảy đại môn, tiên hạm đội mang theo gào thét cuồng phong, như là giao long giống như phóng lên tận trời, trực tiếp đụng bay mấy cái chặn đường Ma giáo luyện khí sĩ!

"Thú không biết chết sống, coi là dạng này liền có thể đi được thành sao?" Nơi xa mấy vị áo bào màu vàng đạo quân cười lạnh một tiếng, cùng nhau niệm động ý nghĩa không rõ cổ quái cầu khẩn từ.

Trong chốc lát, tôn kia Ma Tôn tượng thần đưa ra một cái kình thiêu cự chưởng, hung tợn từ trên không cuồng bạo vỗ xuống đến, nắm ngón tay như núi mang theo che khuất bầu trời bóng ma, thậm chí còn chưa rơi đậm đến tiên hạm đội bên trên, liền đã để trong không khí đều nhắc lên cuồng bạo gió lốc!

Giờ khắc này, tránh cũng không thể tránh tiên hạm đội điên cuồng run rẩy,

đầu thuyền boong tàu cột buồm đều ở cái này kinh khủng áp lực dưới, xuất hiện vô số dày đặc vết rách, đằng sau không kịp xông ra ôm một cái nhom cùng kim quang thuyền rồng, càng là trực tiếp ở cái này kinh khủng áp lực dưới, bị hung tợn theo về tới luyện hạm trong ao.

"Phốc!" Áp lực cực lớn dưới, tiên hạm đội boong tàu bên trên tất cả mọi người, đều không thể khống chế miệng đầy phun máu.

"Ghê tởm a, chỉ có thể dùng chiêu kia!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Xích tỷ muội đột nhiên hít sâu một hơi, đột nhiên bắt lấy Hứa Tri Hồ cổ áo, sau đó ở tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, liền muốn đầy nhiệt tình thân...

Cho ta, có chừng có mực!

Tiếng thét dài bên trong, hai mắt xích hồng Trần sư huynh nổi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ thân hình bỗng nhiên bộc phát, mang theo cháy hừng hực kiểm khí màu xanh, như là một thanh hình người lợi kiếm giống như phóng lên tận trời!

Không có bất kỳ cái gì dư thừa nói nhảm, đón kia ầm vang rơi đập Ma Tôn cự chưởng, cái này từ trước đến nay cao ngạo mặt thậm chí có chút làm cho người ta chán ghét gia hỏa, tại lúc này như là thiên thạch giống như điên cuồng thiêu đốt tự thân!

Trong chốc lát, vô số kiểm khí từ thân thể của hắn bên trong bắn ra đậm ra, mãnh liệt mà ra máu tươi nhuộm đỏ vạt áo, để hắn đang điên cuồng lên không đồng thời, biến thành kéo lẩy dài dăng đặc huyết vụ trọng thương huyết nhân!

"Không, sư huynh không muốn!" Vân Phàm bọn hắn bỗng nhiên kinh hô.

Không còn kịp rồi, giờ khắc này, đem tự thân hoàn toàn thiêu đốt hóa thành thanh sắc cự kiếm Trần sư huynh, đã mang theo sôi trào mãnh liệt loá mắt kiếm khí, trực tiếp đụng vào kia ầm vang trấn áp xuống kình thiên cự chưởng —

"Ninh Thái Thần, ngươi hồn đản này cho ta chiếu cố tốt Hoa sư muội, không phải lão tử coi như đến Địa Phủ bên trong, cũng sẽ không..."

Oanh!

Mãnh liệt cuồng bạo lực trùng kích dưới, cho dù là che khuất bầu trời kình thiên cự chưởng, cũng tại lúc này cũng không khỏi tự chủ giằng co ở giữa không trung, nơi lòng bàn tay càng là xuất hiện một đạo dài đến mấy chục trượng to lớn vết rách...

Mà xem như thảm trọng đại giới, xả thân đụng vào Trần sư huynh, như là đầy trời chói lọi loá mắt pháo hoa, cứ như vậy tiêu tán trong không khí, chỉ còn lại hung tợn uy hiếp thanh âm, còn quanh quẩn ở cái này đột nhiên trở nên yên tĩnh Thục Sơn trong bầu trời đêm...

"Trần... Trần sư huynh..." Tiên hạm bên trên tất cả mọi người, đều yên lặng không nói ngang dâu, nhìn qua không trung kia dần dần ảm đạm xuống màu xanh dư huy, cuối cùng bị bóng tối mêt mang nuốt hết.

Chỉ là sau một khắc, Vân Phàm đột nhiên liền căn răng thôii động lâu thuyền, phát cuồng phá tan mấy cái trợn mắt hốc mồm Ma giáo luyện khí sĩ, hốc mắt ảm ướt đỏ nhưng lại đặng đặng sát khí gia tốc vọt tới trước: "Đi theo ta, không thể để cho Trần sư huynh vô ích..."

Oanh!

Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, con kia vừa mới bị miễn cưỡng cản trở một chút Ma Tôn cự chưởng, đã không chút kiêng ky lung lay, lại lần nữa hung tợn trấn áp xuống, những nơi đi qua liền liền không khí đều bị áp súc đến nổ tung!

Không có kinh hoảng, không có sợ hãi, tiên hạm bên trên Thục Sơn các đệ tử liếc nhìn nhau, đột nhiên cùng nhau ngửa mặt lên trời cười to, đồng thời hóa thành thanh quang phóng lên tận trời —

"Cách lão tử, trăm yêu trừ ma như thế nào, sao có thể thiếu đi phần của ta!"
Dương sư huynh trực tiếp tránh thoát được ôm thật chặt ôm, phóng
khoảng cưỡi to phóng lên tận trời, "Mịt mờ, kiếp sau có cơ hội, ta lại quay cả đời
cái bàn xát cho ngươi xem!"

"Hỗn đản, liền xem như đi Địa Phủ, ngươi cũng phải đem tiền riêng đều giao
cho ta đến quản!" Thanh được nỗi giận gầm lên một tiếng, mặc cho thanh tịnh
nhiệt lệ theo gương mặt chảy xuôi, thúc giục được xông đại chiến thuyền phóng
lên tận trời theo sát phía sau!

"Vừa mua phát quan a, bỏ ra ròng rã năm trăm linh thạch, đều không có cơ
hội tới kịp dùng..." Mộc sư huynh từ trong ngực lấy ra một đĩnh phát quan, tỉ mỉ
đội ở trên đầu, ngay sau đó sầu mi khổ kiếm thở dài, thân thể không chút nào
không chậm phóng lên tận trời!

Vô số quang mang, vô số nhiệt lệ, vô số tiếng thét dài, vang vọng Thục Sơn
ba mươi sáu tòa treo ngược sơn, liền liền phi kiếm quang mang cũng vô pháp
che chắn bọn hắn loá mắt!

Giờ khắc này, trong vòm trời bỗng nhiên từ điện ngân xà lấp lánh, mưa như
trút nước mưa to nghiêng mà xuống, ngươi duy nhất có thể nghe được, chính là
tất cả Thục Sơn đệ tử cùng nhau khảng khái cất cao giọng hát ——

"Triệu khách man Hồ anh, Ngô Câu sương tuyết minh, ngân yên chiếu bạch
mã, ào ào như lưu tinh, mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu hành,
xong chuyện phu áo đi, thâm tang thân cùng tên..."

"Vì cái gì, bọn hắn muốn như vậy làm?" Tàn tạ lâu thuyền boong tàu bên
trên, Xích tỷ muội ngẩng đầu nhìn bầu trời, chẳng biết tại sao, chỉ cảm thấy toàn
thân nhiệt huyết đều đang thiêu đốt hừng hực.

"Bởi vì..." Hứa Tri Hồ hít một hơi thật sâu, "Đây là... Thục Sơn!"

Oanh!

Ngay tại cái này trong chốc lát, hắn nắm lấy Oa Oa đồng dạng đằng không mà lên, đi theo những cái kia khăng khái dài ca Thục Sơn các đệ tử, oanh minh vọt tới kia như núi lớn nguy nga đứng vững Ma Tôn cự chưởng!

"Lão đại, đây là ngươi đời này nhất có nam nhân vị một lần!" Oa Oa ở trong cuồng phong mở ra nắp nồi, vô số quang mang kịch liệt lấp lánh, "Tiên sư nhà nó, ma tôn không nổi a, nhìn bản oa nuốt thiền địa đấu chuyển..."

Răng rắc!

Không có dấu hiệu nào, nhìn như yếu ớt thanh thúy thanh, không biết từ chỗ nào truyền đến, lại phảng phất mang theo chấn nhiếp linh hồn lực lượng, đột nhiên quanh quẩn ở cái này đêm mưa trời cao bên trong...

Yên tâm đi, yên tâm đi, ta phong cách làm sao lại ngược, liền liền Trần sư huynh đều không có quái điệu, ta chỉ là cố ý an bài một cái nhìn như oanh liệt tràng diện, dùng để làm nỗi bật tiếp xuống hoan thoát cùng nhị hóa môn... Ân, sơ mọi người chờ không được, chương sau trước thời gian điểm đổi mới tốt.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 112: Thuộc Hạ Chính Là Ngài Xe

112 Thuộc hạ chính là ngài xe

Răng rắc!

Đêm mưa trời cao bên trong, khăng khái dài ca huyết nhục va chạm sấp xỉ ra, nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, một tiếng nhìn như yếu ớt xoạt xoạt nhẹ vang lên, lại đột nhiên quanh quẩn ở mưa rào tầm tã bên trong.

"Cái gì?" Cái này yếu ớt xoạt xoạt âm thanh, phảng phất mang theo chấn nhiếp linh hồn lực lượng, để song phương giao chiến đồng thời khẽ giật mình, cơ hồ là không hẹn mà cùng cùng nhau quay đầu nhìn lại —

Trong chốc lát, ngay tại tất cả mọi người kinh hãi trong tầm mắt, kia đã bị Ma Tôn tượng thần chộp vào cự chưởng bên trong luyện hạm ao, bỗng nhiên bắn ra một đạo thanh sắc quang mang, như là cột sáng giống như xông phá luyện hạm ao mái vòm!

"Kia. . . Kia là. . ." Nhiều lần được chứng kiến loại tràng diện này Vân Phàm, đầu tiên là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, ngay sau đó đột nhiên mừng rỡ, "Chờ một chút, đúng thế, đúng thế luyện chẽ tiên hạm thành công. . ."

Âm vang một tiếng, còn chưa kịp nói đến "Tiêu chí", một cái quái vật khổng lồ đã oanh minh xô ra luyện hạm ao, bộc phát thanh quang tại lúc này so liệt nhật còn chóp mắt hơn, đến mức tất cả mọi người không tự chủ được nhắm mắt lại!

"Thế mà, thế mà còn là luyện thành rồi?" Hứa Tri Hồ ở loá mắt thanh quang

bên trong lệ rơi đầy mặt, không biết là bởi vì thanh quang loá mắt, còn là bởi vì cảm động đến không được, "Mẹ nó, cho nên nói, liền xem như nhân phẩm lại chênh lệch, chỉ cần bỏ được khắc kim cũng hẫu như có thể. . . Phốc!"

Còn không có cảm khái xong, chờ hăn nhìn xem kia chiếc Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm từ thanh quang bên trong nhảy lên mà ra lúc, đột nhiên ngay tại chỗ hóa đá!

Chờ, đợi lát nữa, đây là đúc sơn hạm, đây là trong truyền thuyết không thể phá vỡ phòng ngự vô địch Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn. . . Đừng nghịch nữa, cái này, cái này mẹ nó rõ ràng chính là chiếc tiểu Alto tốt hở?

Không sai, giờ này khắc này, xuất hiện ở hăn cùng tất cả mọi người ngốc trệ trong tầm mắt, chính là một cỗ hàng nội địa màu trắng bạc tiểu Alto, bảy thành mới thân xe vừa làm qua bảo dưỡng, khói đặc cuồn cuộn ngự phong mà đến, một bên đánh lấy đèn flash, còn vừa ở tích tích tích ấn còi!

"Đậu xanh, cái này cùng đúc sơn hạm có một mao tiền quan hệ sao?" Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ nóng doanh tròng.

Trong nháy mắt, không đợi hăn cùng một đám Thục Sơn đệ tử kịp phản ứng, chiếc này màu trắng bạc tiểu Alto đã gào thét vọt tới, ở bên cạnh họ tới cái thăng gấp thêm trôi đi vung đuôi!

Ngay sau đó, trước sau cửa xe phịch một tiếng đồng thời mở ra, sau đó liền thấy một cái tay từ ghế lái bên trong nhô ra đến, không nhanh không chậm nhẹ nhàng một chiêu: "A..., không có thời gian giải thích, mau lên xe!"

Tình huống như thế nào, một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, vẫn là Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên, không nói hai lời liền chui tiến ghế lái phụ: "Em gái ngươi a, đừng quản nhiều như vậy, tất cả lên!"

Tốt a, tốt a, hăn đều nói như vậy, Mộc sư huynh Dương sư huynh bọn hăn chỉ có thể mau lên xe, thừa dịp bên kia Song Xà Giáo chúng còn tất cả đều bao

phủ ở cường quang bên trong, toàn bộ tất cả đều chen lén chỗ ngồi phía sau.

Giảng thật, ngươi cũng có thể tưởng tượng một chút loại kia cá mòi đồ hộp giống như tràng diện, tiểu Alto chỗ ngồi phía sau cứ như vậy nhiều, lúc này một hơi chen lén mười lăm mười sáu người, ngổn ngang lộn xộn chồng lên nhau, còn lốp cuối cùng lén xe Xích tỷ muội thêm hai chuôi tám lăng hoa mai chùy, hình tượng này quả thực là . . .

Oanh! Sau một khắc, không đợi một đám người kháng nghị quá chen chúc, tiểu Alto đã oanh minh một tiếng, khói đặc cuồn cuộn cuồng ẩn còi liền xông ra ngoài!

Còn tốt kịp thời đeo dây an toàn, không phải thiếu chút nữa bị quăng đi ra, Hứa Tri Hồ ở trên ghế lái phụ chưa tỉnh hồn, lúc này mới có thời gian quay đầu, đi xem trên ghế lái vị kia lái xe ——

Nghiêm túc cầm tay lái xinh đẹp muội tử, xuyên một thân màu trắng bạc chuyên nghiệp lái xe chinh phục, móc gài toàn bộ chăm chú cài lên, cũng không sợ nóng đến hoảng, khiết bạch vô hà khuôn mặt rõ ràng rất xinh đẹp, lại vẫn cứ chững chạc đàng hoàng rất nghiêm túc xụ mặt, hơn nữa còn đeo một bộ rất lớn kính đen, nhìn qua đặc biệt giải quyết việc chung không có chút nào nhân tình vị . . .

"Ây . . ." Hứa Tri Hồ thận trọng nhìn hồi lâu, rốt cục nhịn không được nhắc tay đặt câu hỏi, "Kia cái gì, ngài là?"

"Đại nhân, ngài tốt!" Nghiêm túc mặt xinh đẹp muội tử chậm rãi quay đầu, dãy trên mặt kính đen, lại chững chạc đàng hoàng vươn tay, "Xin cho phép thuộc hạ tự giới thiệu mình một chút, ân, thuộc hạ tên là ngân, là đại nhân ngài xe, lần đầu gặp mặt mời chiếu cố nhiều!"

"Ách, mời chiếu cố nhiều." Hứa Tri Hồ theo bản năng vươn tay, dần dần cùng với nàng nắm chặt lại, sau đó đột nhiên liền mặt mũi tràn đầy cổ quái, khó có thể tin hít một hơi lạnh khí, "Chờ đã, đợi lát nữa, ngươi mới vừa nói ngươi là

ta cái gì?"

"Ngài xe!" Tự xưng là ngân xinh đẹp muội tử tiếp tục mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, đồng thời còn chưa quên hộp số tăng tốc đi tới, "Từ trên lý luận nói, thuộc hạ chính là đúc sơn hạm cùng xe điện kết hợp về sau, tạo ra có được linh thức khí linh!"

"Khí linh? Người xác định?" Hứa Tri Hồ rất im lặng sờ sờ cái cằm, nghĩ lại nhịn không được nhìn chung quanh một chút, "Ách, như vậy, chiếc này Alto. . ."

"Bản thể!" Ngân chững chạc đàng hoàng đẫy kính đen, "Chiếc này Alto, chính là đại nhân ngài vừa mới dùng luyện hạm ao luyện chế ra đến, cũng là thuộc hạ bản thể chõ!"

"Không phải đâu?" Hứa Tri Hồ dù cho có tâm lý chuẩn bị, nghe được câu trả lời này vẫn là tang thương đến rơi nước mắt.

Có lầm hay không a, nhà ta dùng nhiều như vậy tiên tài tài nguyên thêm xe điện, coi như không có luyện chế ra đúc sơn hạm, tốt xấu cũng muốn luyện chế ra chiếc Ferrari đến mới đổi nỗi người xem đi, kết quả hiện tại làm ra một cỗ hàng nội địa tiện nghi tiểu Alto, còn bổ sung cái nhìn rất cứng nhắc rất nghiêm túc Khí Linh Muội Tử. . .

Trên thực tế, chõ ngồi phía sau chen lấn không muốn không muốn Xích tỷ muội, lúc này đều đã nhịn không được hiểu kì nhắc tay đặt câu hỏi: "Cái kia ai, ngân, vì cái gì người nhìn qua như thế. . . Cẩn thận!"

Ngay tại cái này trong chõ lát, cách đó không xa Song Xà Giáo giáo chúng cuối cùng từ loá mắt cường quang bên trong khôi phục lại, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân miễn cưỡng mở mắt ra, chờ nhìn thấy ngay tại thoát đi Hứa Tri Hồ bụn hăn, lập tức cùng nhau gầm thét, nói lầm bầm thoi động Ma Tôn tượng thần đuổi tới.

Tiếng hét phẫn nộ bên trong, vừa mới đình trệ trong hư không kia Ma Tôn tượng thần, bỗng nhiên lại lần nữa oanh minh, giơ lên kình thiên cự chưởng hung hăng rơi đậm!

Che khuất bầu trời to lớn bóng ma, tại lúc này như sơn nhạc cuồng bạo đánh xuống, lập tức đem lay động tiễn lên tiểu Alto bao phủ ở bên trong, Hứa Tri Hồ từ trong cửa sổ xe gian nan thò đầu ra, tại loại này kinh khủng uy thế hạ liền tiếng kinh hô đều không thể phát ra, chỉ có thể trợ mắt nhìn. . .

Oanh! Không có bất kỳ cái gì lo lắng, nặng đến vạn quân cự chưởng cứ như vậy nổ xuống, đem tất cả mọi người đánh vào phía dưới treo ngược trên đỉnh!

Giờ khắc này, cả tòa treo ngược sơn đều tại kịch liệt run rẩy, cuồng bạo bụi mù như như vòi rồng đằng không mà lên, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân cùng nhau nhẹ răng cười một tiếng, mang theo Song Xà Giáo giáo chúng đáp xuống: "Tìm kiếm cho ta, những này Thục Sơn chó săn dù là tan xương nát thịt, hồn phách cũng có thể dùng để hiến tế mở ra Tòa Yêu Tháp, một cái cũng không thể thả. . ."

Lời còn chưa dứt, mấy người bọn hắn tựa như là bị kẹt lại yết hầu con vịt, đột nhiên mặt mũi tràn đầy đỏ lên rõ cuộc nói không được nữa!

Liền tại bọn hắn hốc mắt muốn nứt kinh hãi trong tầm mắt, kia trùng điệp đánh vào treo ngược trên đỉnh Ma Tôn cự chưởng dưới đáy, vậy mà bộc phát ra một trận loá mắt cường quang, ngay sau đó liền nghe được một tiếng động cơ oanh minh, chiếc kia vốn hắn nên bị nện thành miếng sắt tiểu Alto, thế mà rất thần kỳ từ cự chưởng dưới đáy oanh minh xông ra!

Không sai, tuy nói bị đánh cho toàn bộ trần xe đều vỡ vụn, tuy nói bốn phiến cửa sổ tất cả đều nổ tung, thế nhưng là chiếc này thân tàn chí kiên tiểu Alto, còn là có thể tiếp tục lắc lay động lắc khói đặc cuồn cuộn hướng trước mở, dù là mở ra mở ra, một cái cửa xe liền xoạt xoạt rớt xuống.

Làm sao có thể? Làm sao có thể? Cái này mẹ nó làm sao có thể?

Giữa không trung Song Xà Giáo giáo chúng đều thấy triệt để hóa đá, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân kinh đến sắp cái cầm trật khớp, quả thực hoài nghi chính mình có phải hay không xuất hiện ảo giác, ách, kia là Ma Tôn cự chưởng a, nặng đến vạn quân Ma Tôn cự chưởng a, liền liền một ngọn núi đều có thể oanh thành bồn địa, thế nhưng là thế mà làm không xong cái này kỳ quái pháp khí?

Nhìn nhìn lại Alto trong xe, chỗ ngồi phía sau một đám Thục Sơn đệ tử cũng đã chấn kinh đến tập thể cho quỳ, Mộc sư huynh cùng Trần sư huynh ôm thành một đoàn, Vân Phàm đầy mắt đều là tiểu tinh tinh hận không thể cầm cái microphone ra phỏng vấn, bên cạnh Xích tỷ muội hai mắt đăm đăm, dùng sức cắn tám lăng hoa mai chùy chùy chuôi ngắn người. . .

Hứa Tri Hồ rất khiếp sợ quay đầu, nhìn một chút ngân cái kia như cũ chững chạc đàng hoàng nghiêm túc bên mặt, thật vất vả mới miễn cưỡng hiểu được: "Chờ đã, đợi lát nữa, cho nên nói, mặc dù ngân bản thể của ngươi là tiểu Alto, nhưng ở trên thực tế, lại kế thừa Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm lực phòng ngự?"

"Đúng vậy, đại nhân!" Ngân rất nghiêm túc tiếp tục đẩy kính đen, "Từ trên lý luận tới nói, thuộc hạ kế thừa đúc sơn hạm 86% điếm. . ."

Đừng để ý tới bàn về đã nói, ngay tại cái này trong chốc lát, nương theo lấp mấy vị áo bào màu vàng Chân Quân tức hổn hển gầm thét, tôn kia Ma Tôn tượng thần lập tức lại lần nữa giơ lên cự chưởng, hung tợn oanh minh giáng xuống!

Liền chạy trốn cơ hội đều không có, Hứa Tri Hồ cùng đám người chỉ có thể trợn mắt hốc mồm ngẩng đầu, xuyên thấu qua vỡ tan Trần xe khe hở, nhìn xem kia tối tăm không mặt trời to lớn bóng ma từ trên trời giáng xuống. . .

Oanh!

Giờ khắc này, cả chiếc Alto đều phảng phất muốn bị ép thành mảnh vỡ, sắt lá

thép tấm điên cuồng run rẩy răng rắc rung động, liền liền động cơ đều ở loại này to lớn uy áp hạ khói đặc cuồn cuộn, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc.

Nhưng vẫn đẽ là, đợi đến đám người hãi hùng khiếp vía lấy lại tinh thần lúc, lại phát hiện đã vặn vẹo biến hình tiểu Alto, thế mà còn là đinh lấp vạn quân chi lực, từ che khuất bầu trời cự chưởng phía dưới ngạnh sinh sinh lao ra, loại kia phòng va chạm kiên cố chất lượng, đầy đủ nhường đường hổ bảo mã cái gì tập thể lệ rơi đầy mặt. . .

"Phốc!" Giữa không trung Song Xà Giáo giáo chúng thấy miệng đầy phun máu, mấy vị áo bào màu vàng Chân Quân thẹn quá hoá giận mặt mũi tràn đầy vặn vẹo, trực tiếp đằng đằng sát khí lao xuống đậm xuông đến, "Đồ khốn, tất cả đều cùng tiến lên, bản tôn cũng không tin, sẽ chém giết không được cái này khu khu pháp khí?"

Tiếng gầm gừ chưa rơi, những cái kia Song Xà Giáo luyện khí sĩ cùng nhau phát động, vô số hình rắn phi kiếm pháp khí, lập tức rót thành sôi trào mãnh liệt dòng lũ, lóng lánh hùng hực sôi trào huyết sắc quang mang, từ trong hư không không chút kiêng kỵ trút xuống, đến mức những nơi đi qua, liền liền hư không cũng ở oanh minh chấn động!

Cơ hồ ở đồng thời, tôn kia Ma Tôn tượng thần cũng bị toàn lực thôi động, triệt để quyết tâm đuổi tới, đợi đến mấy bước ở giữa đuổi tới tiểu Alto sau lưng, nó đột nhiên ném ra luyện hạm ao, giơ lên hai con nặng đến vạn tấn cự chưởng, cùng hung cực ác oanh minh trấn áp xuống, lần này uy thế càng thêm hung mãnh, đến mức cự chưởng bốn phía đều nhắc lên cuồng bạo voi rồng!

Mưa to gió lớn công kích đến, lung la lung lay gian nan tiến lên tiểu Alto, tựa như là nộ hải trong cuồng triều một đầu khinh chu thuyền nhỏ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị sau lưng mãnh liệt kiếm quang nuốt mất, lại thêm kia từ trên trời giáng xuống oanh minh cự chưởng, hình tượng này. . .

Hứa Tri Hồ ở trên ghế lái phụ quay đầu, nhìn xem phía sau xe trên cửa mãnh

liệt mà đến hùng hực ánh lửa, đột nhiên cảm thấy rất chột dạ: "Ách, hữu nghị thuyền nhỏ, đây là nói lật liền muốn lật sao?"

"Đại nhân, chúng ta sẽ không lật!" Ngân một bên tiếp tục hướng phía trước mở, một bên rất nghiêm túc quay đầu uốn nắn, "Từ trên lý luận nói, kết quả xấu nhất, chúng ta sẽ chỉ bị nện thành sắt thép cùng huyết nhục xen lẫn bằng phẳng hỗn hợp thể mà thôi."

"Uy uy uy, đừng có dùng nghiêm túc như vậy ngữ khí hù dọa người được không?" Hứa Tri Hồ thật bó tay rồi, nhịn không được quan sát tỉ mỉ lấy nàng, thậm nghĩ ta đến cùng là dùng tài liệu gì, mới có thể luyện chế ra như thế đường đường chính chính nghiêm túc mặt toàn cơ bắp xe nương đến?

"Thật có lỗi đại nhân, thuộc hạ không có hù dọa ngươi, thuộc hạ chỉ là đang trân thuật một sự thật." Ngân rất nghiêm túc đẩy kính đen, lại nhìn một chút kính chiếu hậu —

"Mặt khác, mời năm chắc dây an toàn, thuộc hạ cho rằng một phần ba giây sau, chúng ta liền sẽ. . . Oanh!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 113: Rốt Cục Đến Lượt Chúng Ta

113 Rốt cục đến lượt chúng ta

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Nùng vân phân bố dưới bầu trời đêm, Thục Sơn ba mươi sáu tòa treo ngược sơn oanh minh chấn động, đang sôi trào cuồn cuộn nham thạch bụi mù mánh vỡ ở giữa, một cỗ nhìn qua lúc nào cũng có thể sẽ tan ra thành từng mảnh cũ nát tiêu Alto, mở ra xa chỉ riêng đèn tích tích án lấp loa, từ lăn lộn sôi trào khí lăng bên trong nhảy lên mà ra, dọc theo trong hư không cũng không tồn tại con đường hướng về phía trước gào thét chạy tới!

Sau lưng nó, gào thét oanh minh Liệt Hỏa kiêm chỉ riêng gào thét phóng tới, như là nộ hải triều dâng, thỉnh thoảng đưa nó triệt để nuốt hết, đáng sợ hơn chính là, kia che khuất bầu trời như núi lớn kình thiên cự chưởng, càng là cách mỗi một lát liền sẽ oanh minh một tiếng, mang theo vạn quân chi lực hung dữ trấn áp xuống!

Nhưng là vô dụng, không có tác dụng gì!

Đối mặt với kinh khủng như vậy hung mãnh thế công, nhìn qua bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đánh thành tro tiêu Alto, thế mà ngạnh sinh sinh chống xuống tới, vô luận đằng sau là thế nào mưa to gió lớn, vô luận phía trước là như thế nào núi đao biển lửa, con hàng này chính là bất tử bất tử bất tử, làm sao đều đánh không chết, liền cùng thánh đấu sĩ năm Tiểu Cường liên hợp phụ thế giống như ——

Đầu tiên là sôi trào mãnh liệt Xích Hỏa kiêm ánh sáng, hung hăng oanh trúng treo ngược sơn, nhắc lên cao tới mấy trăm trượng đất đá sóng lớn, nhưng mà bị

hung mãnh lật tung ra ngoài tiểu Alto, thế mà ở không trung quay người ba trăm sáu mươi độ xoảng giáng xuống về sau, tiếp tục khói đặc cuồn cuộn hướng phía trước mở, không lọt vào mắt nhà mình vặn vẹo biến hình thân xe;

Ngay sau đó, từ trên trời giáng xuống Ma Tôn cự chưởng, như là sơn nhạc áp đinh giống như cuồng bạo rơi đậm, trực tiếp đem tiểu Alto tính cả hơn phân nửa tòa treo ngược sơn oanh thành bồn địa, nhưng vẫn đề là chờ nó lại lần nữa nâng lên về sau, toàn bộ đầu xe đã chia năm xẻ bảy tiểu Alto, thế mà còn là động cơ oanh minh nhảy lên mà ra, xa chỉ riêng đèn lấp lánh tiếp tục xông về phía trước;

Lại sau đó, đằng sau những cái kia Song Xà Giáo giáo chúng giận tím mặt, trực tiếp hợp lực thổi động vô số pháp khí oanh minh rơi đậm, bị đánh cho bay rớt ra ngoài tiểu Alto, bốn cái bánh xe đều bạo ba cái, lần này dù sao cũng nên mở bất động đi, thế nhưng là em gái ngươi a, chờ nó mất khống chế đụng vào vách núi, lại lần lộn miển cưỡng khôi phục cân bằng về sau, thế mà còn có thể xóc nảy chập trùng hướng phía trước mở;

Không sai, ta chính là thích ngươi nhìn ta khó chịu, nhưng là lại không đánh chết ta bộ dáng!

Trước mắt bao người, chiếc này bị đánh mấy chục lần Alto xe, đầy đủ diễn dịch cái gì gọi là thân tàn chí kiên sừng sững không ngã, mỗi lần ngươi cũng coi là nó chết chắc, thế nhưng là mỗi lần nó đều có thể thừa cuối cùng một hơi leo ra, sau đó tiếp tục ương ngạnh phẫn đấu hướng phía trước mở, không ngã, lệch không ngã, không ngã chính là không ngã...

Cái quỷ gì a? Cái này mẹ nó chính là cái quỷ gì a?

Giữa không trung kia một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ, đầu tiên là nhìn trọn mắt hốc mồm, ngay sau đó nỗi lòng tôn kính, đến phía sau cùng tướng mạo dò xét, liền miệng đầy phun máu tâm đều có.

Ân, đừng nói Song Xà Giáo, Alto trong xe Mộc sư huynh bọn hắn cũng là ôm thành một đoàn hai mắt đăm đăm, mỗi một lần cuồng bạo công kích tới lâm

thời điểm, bọn hắn đều có một loại hiện tại liền a Thục Sơn hiển thân giác ngộ, kết quả hết lần này tới lần khác mỗi lần đều có thể nhảy nhót tung bừng sống sót, xin nhờ, chúng ta là không sợ chết a, nhưng là không muốn như vậy lặp đi lặp lại đùa bỡn ta nhóm được không?

"Cho nên nói, ngân, ngươi thật đúng là kế thừa đúc sơn hạm lực phòng ngự?" Hứa Tri Hồ ở trên ghế lái phụ cảm động đến lệ nóng doanh tròng, đột nhiên cảm thấy bọc thép xe tăng cái gì đều yếu bạo, "Thấy không, thấy không, ai nói chúng ta hàng nội địa ô tô chất lượng không được?"

"Đại nhân, xin đừng nêu lạc quan quá sớm!" Lái xe ngần ngại lại là vẫn như cũ xu mặt, vẫn không quên rất bình tĩnh giải thích cho hắn nghe, "Là như vậy, mặc dù chống nổi vừa rồi mấy vòng tấn công mạnh, nhưng thuộc hạ thân xe hư hao suất đã đạt đến 67%, nhìn từ góc độ này, ở ba lượt công kích về sau, chúng ta tập thể biến thành bánh thịt tỉ lệ, đạt đến 97% điểm ba sáu năm..."

"Ách, cái kia còn có gần ba phần trăm đâu?" Xích tỷ muội ở phía sau nhịn không được nhấc tay đặt câu hỏi.

"A, còn có ba phần trăm, là trực tiếp biến thịt muối." Ngôn chậm rãi trả lời.

Rất tốt, đương luân gia cái gì đều không có hỏi qua, Xích tỷ muội lập tức thành thật rụt trở về, Hứa Tri Hồ cùng Mộc sư huynh bọn hắn liếc nhìn nhau, lại rất chỉnh tề ngẩng đầu, nhìn một chút giữa không trung tiếp tục cuồng bạo rơi đậm Ma Tôn cự chưởng: "Tốt a, vậy có hay không cái khác biện pháp giải quyết?"

"Không có cách nào, bất quá có phương pháp án." Ngôn chững chạc đàng hoàng đầy kính đen, "Trên thực tế, thuộc hạ nơi này đã dự bị thứ hai tác chiến phương án, có 62% điểm ba năm xác suất, có thể để chúng ta thuận lợi thoát khỏi trước mắt thế cục bất lợi."

"Nhưng là?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đặt câu hỏi, dùng đầu gối suy nghĩ cũng biết, mặt sau này khẳng định đi theo nhưng là.

"Nhưng là!" Ngân rất bình tĩnh thả ra tay lái, từ chỗ ngồi dưới đáy xuất ra một cái lốp bõp kéo nhỏ ma tiên chủ đề phấn hồng tiểu Bổn Bổn, còn rút sạch nhìn mấy lần, "Nhưng là, căn cứ thuộc hạ trước đó tính ra, vì đạt thành thứ hai tác chiến phượng án, thuộc hạ cần..."

Oanh!

Còn chưa kịp nói xong, một vòng mới cuồng oanh loạn tạc lại tới, triệt để thẹn quá thành giận Song Xà Giáo giáo chúng, cơ hồ là điên cuồng thôi động tất cả phi kiêm pháp khí, tôn kia bị cuồng bạo thôi động Ma Tôn tượng thần, càng là trực tiếp giơ lên nặng đến mấy vạn cân to lớn thạch chân, hung tợn oanh minh đập xuống!

Đậu xanh! Nhanh chuyển biến!

Hứa Tri Hồ trực tiếp nhảy qua ghế lái phụ, đoạt lấy tay lái dùng sức đảo quanh, lay động tiểu Alto mang theo chói tai tiếng ma sát, ở giữa không trung tới cái rất điên cuồng bước ngoặt lớn, tuy nói đậm đầu vào trước mặt ngàn năm cổ thụ, nhưng cũng coi như mạo hiểm tránh thoát lần này oanh kích!

"Ừm..." Bị hắn đặt ở dưới thân ngân, vẫn như cũ rất bình tĩnh liếc nhìn tiểu Bổn Bổn, "Là như vậy, đại nhân, vì đạt thành thứ hai kế hoạch tác chiến, thuộc hạ cần ba phút tới..."

Đừng nghịch nữa, hiện tại loại tình huống này, ta liền ba giây đồng hồ đều góp không đến được không?

Hứa Tri Hồ một bên liều mạng mắt trợn trắng, một bên dùng sức đạp mạnh chân ga, vừa mới còn kẹt tại cổ thụ bên trên không thể động đậy tiểu Alto, lập tức oanh minh điên cuồng rút lui, ngay sau đó khói đặc cuồn cuộn tới cái cắp tốc chuyển biến, lại muốn nhảy nhót tung bừng ra bên ngoài trốn.

Chỉ là cái này trong chốc lát, vừa mới một kích chưa trúng Ma Tôn tượng thần, đã sớm dựa thế giơ cao kình thiên cự chưởng, cùng hung cực ác hung hăng

rơi đậm, gần trong gang tấc khoảng cách phía dưới, thế như sơn nhạc cự chưởng mang theo gào thét cuồng phong, không cách nào ngăn cản cuồng bạo trấn áp xuống, đến mức còn không có tiếp xúc đến treo ngược sơn, trên mặt đất liền đã xuất hiện mấy trăm đạo vết rách!

Tiên sư nhà nó! Hứa Tri Hồ bọn hắn duy nhất có thể làm, chính là im lặng ngẩng đầu nhìn trời, ngân còn rút sạch đầy kính đen, rất bình tĩnh khép lại tiểu Bổn Bổn: "Üm, nhìn, chúng ta không cần đến thứ hai tác chiến phượng..."

Âm vang một tiếng, còn chưa nói xong, con kia Ma Tôn cự chưởng đã trùng điệp oanh trên Alto, đáng thương Alto xe mang theo tấm sắt vặt vẹo âm thanh, bị trực tiếp đánh vào sâu đat mấy chục trượng dưới mặt đất, sau đó Hứa Tri Hồ đột nhiên kinh ngạc phát hiện, nguyên bản liền rất nhỏ hẹp thân xe, hiện tại giống như trở nên càng thêm nhỏ hẹp.

"Lần này, nhìn các ngươi còn có thể chạy trốn tới đâu đây?" Cơ hồ ở đồng thời, nhe răng cười âm thanh bên trong, mấy vị áo bào màu vàng đạo quân mang theo Song Xà Giáo giáo chúng, hung tợn gào thét lao xuống thẳng xuống dưới.

Tốt a, tốt a, Hứa Tri Hồ chỉ có thể sờ sờ cái cầm, từ trong cửa sổ xe nhô ra nửa người trên: "Kia cái gì, các ngươi đừng sau có..."

Oanh!

Có cái gì đều không trọng yếu, trọng yếu chính là ngay tại cái này trong chốc lát, bên cạnh gốc cây kia quan như mây ngàn năm cổ thụ, đột nhiên liền ầm vang chấn động, mấy trăm cây thô to dây leo từ dưới đất gào thét bắn ra, như là hung ác đen nhánh cự mäng đằng không mà lên!

"Cái gì?" Một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ quá sợ hãi, chỉ kịp kinh hãi quay đầu, liền đã bị cự mäng dây leo đánh vào trong đám người, hung tợn gào thét quét ngang mà qua.

Tiếng kêu thảm bên trong, mười mấy cái luyện khí sĩ miệng đầy phun máu

bay ngược, còn không chờ bọn hắn tới kịp âm vang rơi xuống đất, cây kia ngàn năm cổ thụ vậy mà đã rút ra rễ cây, hài lòng lắc lư như mây tán cây: "A ha ha ha, có thể tính đến phiền ta đăng tràng, ở Thục Sơn đóng vai đại thụ giả làm cái ba tháng, còn thường xuyên có hồn đản chạy tới trên người ta khắc từng du lịch qua đây, thực sự... Tiểu Lan, lên!"

Lời còn chưa dứt, nương theo lối như mây tán cây mở ra, mười mấy cái nữ quỷ mang theo âm phong gào thét xông ra, bén nhọn chói tai cùng nhau tiếng rít, phảng phất mang theo chấn vỡ hồn phách lực lượng, lập tức để một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ lâm vào hỗn loạn.

Mà như vậy một nháy mắt hỗn loạn, bên cạnh vách đá bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, gào thét văng khắp nơi loạn thạch trong bụi mù, một đoàn dữ tợn yêu quái hung mãnh nhảy ra, quơ dao thương kiếm kích búa rìu câu xiên, đăng đăng sát khí tiến dụng vào trong đám người, mặc kệ chung quanh là người nào, trực tiếp trước ném lăn một trăm lần lại nói!

Dẫn đầu con kia lợn rừng tinh gặp người liền chặt, bên cạnh cự xà yêu cuồng phún sương độc, đăng sau thanh sư tinh mở ra huyết bồn đại khẩu căm loạn, còn có chỉ toàn thân nung đỏ tôm yêu một bên chém người lung tung, một bên rất bi phẫn gào thét phàn nàn: "Em gái người a, vì cái gì các ngươi đều có thể ăn núp phải hảo hảo, lão tử lại kém chút bị hấp xuống rượu... Dựa vào, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua bị đun sôi tôm he sao?"

Rất tốt, một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ còn chưa kịp phản ứng, liền bị chém vào trở tay không kịp máu thịt be bét, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân lúc này nào còn có dư khống chế Ma Tôn tượng thần, có thể ở đao quang kiếm ảnh bên trong miễn cưỡng tự vệ cũng không tệ rồi, trong lúc nhất thời nhịn không được tức hồn hến: "Sao, làm sao lại, cái này Thục Sơn bên trên, tại sao có thể có nhiều như vậy yêu ma quỷ quái?"

Tốt vấn đề, đang từ Alto bên trong bò ra tới Mộc sư huynh bọn hắn cũng là hai mắt đám đám, đợi lát nữa, những này nhìn rất yêu ma tà ác quỷ quái, đến

cùng là lúc nào trà trộn vào chúng ta Thục Sơn, cái này nếu là ngày nào không có chú ý dưới tàng cây hóng mát, hoặc là tới hào hứng ăn bàn say mê cái gì, làm không tốt liền...

Kia cái gì, hôm nay thời tiết thật tốt, Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy vô tội ngẩng đầu nhìn trời, ngược lại là Xích tỷ muội nhịn không được vụng trộm giật giật hắn quần áo: "Ách, biết hồ, được hay không a, ta nhìn lão Trư bọn hắn không nhất định chống bao lâu."

"Không có việc gì, chỉ cần ba phút là được." Hứa Tri Hồ cười tưng tửng quay đầu, "Tốt, ngân, thừa dịp hiện tại tranh thủ thời gian phát động thứ hai tác chiến... Đậu xanh! Người đang làm gì?"

Còn có thể làm gì, ngay tại nhanh tan ra thành từng mảnh Alto bên cạnh xe, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc ngân chính một tay cầm tiểu Bổn Bổn, một tay cầm tay quay cái vặn vít, rất nghiêm túc đem đầu luồn vào động cơ đóng —

"Ủm, đại nhân, xin chờ chốc lát, chờ thuộc hạ xong xe về sau, lập tức liền có thể phát động thứ hai kế hoạch tác chiến!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 114: Chơi Game Trọng Yếu Nhất Chính Là Tốc Độ Tay A

114 Chơi game trọng yếu nhất chính là tốc độ tay a

Đêm khuya Thục Sơn, trời u ám bên dưới vòm trời, thảm liệt ác chiến còn đang tiếp tục!

Từ trên trời giáng xuống Ma Tôn cự chưởng, gào thét lấp lánh phi kiếm pháp khí, không biết từ chỗ nào giết ra dữ tợn yêu ma, cùng thân chịu trọng thương lại vẫn liều mạng triền đấu Thục Sơn đệ tử, tất cả đây hết thảy, đều tạo thành máu và lửa chiến trường cảnh tượng...

Sau đó, cùng cái này thảm liệt chiến trường cảnh tượng hình thành so sánh rõ ràng, là một bên khác dưới vách đá dựng đứng, một vị nào đó nghiêm túc mặt xe nương chính cầm tay quay cái vặn vít, đổi chiểu tiểu Bổn Bổn bên trên ô tô kết cấu đồ, rất nghiêm túc sửa chữa động cơ...

Ngọa tào, là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh thấy lệ rơi đầy mặt, cảm thấy nhân sinh quan đều hỏng mất, thịt kho tàu ngươi cái hấp a, nói hồi lâu, hóa ra ngân ngươi nói thứ hai kế hoạch tác chiến, chính là trước sửa xe lại tiếp tục chạy trốn sao?

Đừng quản có phải là, dù sao lúc này, ngân đã cả nửa người đều tiến vào động cơ đóng bên trong, cầm tay quay cái vặn vít một trận phanh phanh rung động, sau đó cũng không biết nàng vặn ra cái gì, liền thấy cái kia bể nước đột nhiên oanh một tiếng, cùng suối phun giống như phun ra mảng lớn hơi nước tới.

"Ách, dạng này lâm thời sửa chữa, thật tới kịp sao?" Hứa Tri Hồ nhìn cách đó

không xa còn đang kịch chiến Đông Minh sơn bầy yêu cùng Song Xà Giáo giáo chúng, bắt đầu lo lắng thời gian có thể hay không đủ.

"A..., trên lý luận tới nói, hắn là tới kịp." Ngân chững chạc đàng hoàng ngẩng đầu, lại cử đi nhấc tay bên trong màu hồng tiểu Bổn Bổn, "Hiện tại vấn đề là, trương này ô tô kết cấu đồ hơi phức tạp, thuộc hạ nhất định phải trước làm rõ ràng cái nào là bình xăng cái nào là động cơ... Ân, đại nhân, rơi lệ là một loại nhu nhược biểu hiện."

Ngươi đi ra, ta không biết ngươi, Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng im lặng nhìn trời, thầm nghĩ ta chỉ nghe qua khảo thí trước lâm thời chép bút ký, chưa từng nghe qua sắp đến sửa xe thời điểm mới bắt đầu học sửa chữa kỹ thuật.

Ngược lại là lúc này, bên kia chiến cuộc nhưng dần dần phân ra thắng bại, Song Xà Giáo tuy nói ngay từ đầu ăn vội vàng không kịp chuẩn bị thua thiệt, nhưng cuối cùng thực lực tu vi hùng hậu, rất nhanh liền từ ban sơ hỗn loạn bên trong khôi phục lại, ở mấy vị áo bào màu vàng Chân Quân tức giận thôi động dưới, tôn kia Ma Tôn tượng thần bỗng nhiên chuyển qua thân hình khổng lồ, liền muốn giơ lên kinh thiên cự chưởng...

Tránh! Chỉ tốn một phần ba giây, vừa mới còn đang trong đám người chém lung tung Trư Cương Liệt bọn hắn, lập tức làm ra lựa chọn sáng suốt nhất, kéo còn đang hung dữ kêu gào "Còn có ai" tướng tôm quân, trong nháy mắt liền chạy đến nỗi ngay cả cái bóng đều nhìn không thấy.

Dạng này cũng được a, chưa từng thấy như thế không tiết tháo không điểm mấu chốt yêu quái, một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ không khỏi ngạc nhiên im lặng, chỉ là vén vẹn vài giây đồng hồ về sau, mấy cái kia kịp phản ứng áo bào màu vàng Chân Quân, đột nhiên liền đằng đằng sát khí quay đầu.

"Này..." Hứa Tri Hồ cỗ gắng lộ ra người vật vô hại tiểu dung, lại đá đá còn đang kia tu động cơ ngân.

"Đại nhân, đoán chừng ngài còn phải đợi một hồi." Ngân không nhanh không

chậm từ động cơ đóng bên trong chui ra ngoài, nghiêng đầu rất nghiêm túc nhìn xem hắn, "Đương nhiên, nếu như chờ không được, thuộc hạ đề nghị đại nhân các ngươi riêng phần mình ngự kiểm phân tán chạy trốn, dạng này có thể sẽ có ba phần trăm điểm hai xác suất thành công trốn... Ân, hiện tại chỉ có 0.3%!"

Vừa mới nói đến "0.3", tôn kia Ma Tôn tượng thần, đã sớm giơ cao kinh thiên cự chưởng, không chút kiêng kỵ trùng điệp nổ xuống, mấy cái áo bào màu vàng đạo quân chỉ sợ một kích này không trúng, càng là cùng nhau gào thét bay lên không, trương gioi tay lên thả ra mấy chục khóa năm Lôi Châu, đem mọi người đào thoát phượng hướng tất cả đều phong bế.

Có thể nói cái gì đâu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất bất đắc dĩ thở dài: "Đi, tốt a, nếu là như vậy.."

Oanh!

Không có dấu hiệu nào, chói mắt kim sắc cột sáng, đột nhiên từ bị đoạt đi luyện hạm trong ao oanh minh bắn ra!

Không có chút nào phòng bị, gần trong gang tấc Ma Tôn tượng thần bị trực tiếp oanh trúng đầu lâu, lập tức không cách nào khống chế lảo đảo lui lại, nguyên bản sắp đánh vào Alto trên xe kinh thiêng cự chưởng, càng là mất khống chế chêch hướng phượng hướng, oanh minh nện ở cách đó không xa nham thạch bên trên.

"Cái gì?" Mấy cái áo bào màu vàng đạo quân lấy làm kinh hãi, cơ hồ là theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Liền tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, tính ra hàng trăm kim quang thuyền rồng như là mãnh liệt triều dâng, từ luyện hạm ao lỗ hổng bên trong gào thét xông ra, trong nháy mắt liền rót thành một đầu kim sắc trường hà, đón cuồng phong xông lên chân trời.

Thuyền rồng trong phượng trận, Tiểu Thiến từ bản bút ký bên trong nhô ra

nửa người trên, cư cao lâm hạ lơ lửng bay lên không, đồng thời chỉ huy nhược định chỉ một ngón tay ——"Bốp!"

"Hắc hưu!" Chỉnh tề hô hào phòng giam, một ngàn cái ôm một cái chỉnh tề giơ lên thuyền mái chèo, trong hư không dùng sức vạch một cái!

Trong chốc lát, một ngàn đầu kim quang thuyền rồng cùng nhau chấn động, như là phô thiên cái địa bầy chim, hướng phía dưới hô to đáp xuống, đồng thời ở đồng thời cùng nhau lấp lánh kim quang!

Oanh! Tiếng oanh minh bên trong, từ các nàng đầu thuyền bắn ra kim sắc cột sáng, trùng điệp đánh vào dày đặc Song Xà Giáo trong trận, mặc dù đơn độc một vật kim quang uy lực còn thiếu rất nhiều, nhưng khi hơn ngàn đạo cùng nhau oanh minh xạ kích lúc, nhưng vẫn là trong nháy mắt, oanh lật ra mười mấy cái Song Xà Giáo Luyện Khí sĩ.

"Ngu xuẩn, chỉ bằng các ngươi những này không chịu nổi một kích vứt bỏ tiên hạm?" Mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân gào thét gầm thét, thôi động phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét bắn ra, vừa mới khôi phục như cũ Ma Tôn tượng thần, càng là giơ lên kinh thiên cự chưởng, hung tợn quét ngang mà qua.

"Bốp!" Nhưng ngay tại cái này trong chốc lát, thuyền rồng trong trận Tiểu Thiến đột nhiên vừa gó bản bút ký bàn phím, cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí bên trong, bỗng nhiên bắn ra vô số dày đặc tia sáng, trong nháy mắt xuyên suốt toàn bộ thuyền rồng trận.

"Hắc hưu!" Bị tia sáng này mạng lưới liên tiếp ôm một cái nhóm, lại lần nữa giơ lên thuyền mái chèo, rất chỉnh tề vừa gó mạn thuyền!

Một nháy mắt, nương theo lấy Tiểu Thiến ở trên bàn phím ba ba ba liền gó, nhìn qua liền bị phi kiếm pháp khí cùng kinh thiên cự chưởng oanh trúng một ngàn đầu thuyền rồng, đột nhiên ngay tại giữa không trung tới cái giao thoả chuyển biến, hoặc là phóng lên tận trời, hoặc là đáp xuống, hoặc là cấp tốc đứng im, nhìn thấy người hoa mắt không kịp nhìn...

Mà như vậy liên tiếp tiêu thức động tác, thế mà để kia gào thét phóng tới phi kiếm pháp khí tất cả đều công kích thất bại, mấy đầu kim quang thuyền rồng còn cùng khiêu khích, vừa lúc lau kình thiêng cự chưởng biên giới mạo hiểm bay qua, trên thuyền rồng ôm một cái còn giơ lên thuyền mái chèo, nhẹ nhàng gõ gõ gần trong gang tấc cự chưởng...

"Bốp!" Giữa không trung, Tiểu Thiến lại lần nữa ba ba ba gõ bàn phím, rất đặc ý phát ra một tiếng trường âm.

"Hắc hắc!" Đi theo sự điều khiển của nàng chỉ huy, ôm một cái nhóm lại lần nữa giơ lên thuyền mái chèo.

Một ngàn đầu kim quang thuyền rồng lại lần nữa đáp xuống, từ bốn phương tám hướng vô số cái góc độ đồng thời bắn ra loá mắt kim quang, đánh cho Song Xà Giáo giáp chúng sứt đầu mẻ trán, sau đó lại tại dày đặc phi kiếm pháp khí điên cuồng tấn công bên trong, hoa mắt dù bận vẫn ung dung tử tán ra, thậm chí đều không có một chiếc thuyền rồng bị đánh trúng...

"Làm sao có thể? Cái này sao có thể?" Mấy cái áo bào màu vàng đạo quân nhìn trợn mắt hốc mồm, thầm nghĩ giữa không trung cái kia khí linh đến cùng làm cái gì, lại có thể một hơi đồng thời khống chế một ngàn đầu thuyền rồng, nhẹ nhõm tránh thoát chúng ta cái này như gió bão mưa rào điên cuồng tấn công.

"Ách, các nàng là làm sao làm được?" Alto bên cạnh xe, Xích tỷ muội bọn hắn đồng dạng nhìn trợn mắt hốc mồm.

"Lời giải thích này tương đối phức tạp." Hứa Tri Hồ mặt mũi tràn đầy cổ quái ho nhẹ vài tiếng, "Trước mấy ngày, ta phát hiện Tiểu Thiến đang chơi phiên bản máy cá nhân DOTA, về sau nàng giống như chơi chán, liền dùng số liệu tuyển vẫn là wifi cái gì, đem ôm một cái nhóm tất cả đều nối liền cùng nhau, sau đó chơi cái chân nhân bản... Ách, ta nói như vậy, có phải là rất dễ lý giải?"

Lý giải cái cọng lông a! Xích tỷ muội bọn hắn đều đã nghe đâu óc choáng váng, hoàn toàn cảm thấy đầu óc không đủ dùng, số liệu tuyển là cái gì, wifi là

cái gì, dota lại là cái gì?

Đừng quản là cái gì, chí ít lúc này, liền nghe được giữa không trung ba ba ba đánh máy âm thanh!

Hai cái tay nhỏ ở trên bàn phím một trận cuồng đánh, Tiểu Thiến rất nhẹ nhàng đồng thời khống chế một ngàn chiếc ôm một cái, ở giữa không trung gào thét bay múa giao thoa, hơn ngàn chiếc kim quang thuyền rồng khi thì gào thét lao xuống tề xạ, khi thì ngay ngắn trật tự tú tán thoát đi, mỗi một lần đều có thể từ nhiều cái góc độ oanh trúng mục tiêu, sau đó lại luôn luôn ở mưa to gió lớn công kích ở giữa, rất mạo hiểm phóng lên tận trời...

Tay này nhanh, cái này đa tuyển điều khiển, cái này thuần thực kỹ xảo, bên trên hoàng kim đẳng cấp không hề có một chút vẩn đề a!

Hứa Tri Hồ ở phía dưới thấy nổi lòng tôn kính, yên lặng cảm khái một chút học sinh tiểu học thật đáng sợ, sau đó tranh thủ thời gian quay đầu, đi xem bên kia còn đang sửa xe ngân: "Ách, ngân, thế nào?"

"Đúng vậy, đại nhân, đã đã sửa xong." Ngân dùng sức vặn chặt một viên ốc vít, sau đó phịch một tiếng đóng lại động cơ đóng, "Hiện tại, chúng ta chỉ cần phát động động cơ, liền có thể... A...?"

Không có phản ứng, một điểm phản ứng đều không có!

Quỷ dị trong yên tĩnh, tất cả mọi người rất im lặng mở to hai mắt, nhìn xem chiếc kia khói đặc cuồn cuộn lại chỉ ở nguyên địa ken két run rẩy vỡ Alto, ngoại tào, sờ lấy lương tâm nói, cái này cũng gọi sửa chữa tốt, còn không bằng vừa sửa chữa trước đây, chí ít khi đó còn có thể mở!

Oanh!

Cơ hồ đồng thời ở nơi này, bên kia Song Xà Giáo giáo chúng rốt cuộc tìm được đối phó ôm một cái nhóm biện pháp, Ma Tôn tượng thần liên tục mấy lần

oanh kích thất bại về sau, đột nhiên ở mẩy cái áo bào màu vàng đạo quân điều khiển, bỗng nhiên giơ lên một khối cự nham, cùng hung cực ác hung hăng vãi ra!

Cuồng bạo ám kình thôii động dưới, gào thét bay ra cự nham ở không trung bỗng nhiên giải thể, hàng trăm hàng ngàn khối đá vụn như là bão tố, trực tiếp đem tất cả kim quang thuyền rồng bao phủ ở bên trong, mặc cho Tiểu Thiến đa tuyến điều khiển lại thế nào thành thạo, lúc này cũng có thể bất đắc dĩ chích chích huýt dài, nhìn xem ôm một cái nhom từ giữa không trung ngã xuống.

"Cho nên nói..." Hứa Tri Hồ bọn hắn chỉ có thể cùng một chỗ nhìn xem ngây.

"Cái này sao..." Ngân chững chạc đàng hoàng ngồi tại điều khiển chỗ ngồi, trầm mặc vài giây đồng hồ về sau, đột nhiên lại cầm lấy tay quay cùng cái vặn vít, "Üm, từ trên lý luận tới nói, thuộc hạ cho rằng còn cần lại tu..."

Tu cái đầu của ngươi a!

Xích tỷ muội không thể nhịn được nữa, trực tiếp dẫn theo váy xông đi lên, nhắm ngay Alto xe đầu xe chính là một cước: "Đồ, hồn đản, cho ta phát... Ách?"

Thật thần kỳ, vừa mới còn không nhúc nhích tí nào Alto xe, lúc này bị nàng đạp một cước, đột nhiên liền động cơ oanh minh!

Ngọa tào, dạng này cũng có thể a, Hứa Tri Hồ cũng không biết làm sao nhả rãnh, Xích tỷ muội mình cũng là lấy làm kinh hãi, đợi đến kịp phản ứng lập tức tâm hoa nộ phóng: "A ha ha ha, thấy không, liền xem như một chiếc xe, cũng muốn ở luân gia mỹ mạo trước mặt..."

Sau! Còn chưa kịp tự đề cử xong, Alto trong xe đột nhiên thanh quang lấp lánh, trực tiếp nuốt sống ngây, Xích tỷ muội cùng Hứa Tri Hồ.

Ngay sau đó, cũng còn không đợi đám người kịp phản ứng, Alto xe đột nhiên oanh một tiếng, cứ như vậy không có dấu hiệu nào chìm xuống, trực tiếp tới cái

trốn vào mặt đất, biến mất vô ảnh vô tung!

"Không, không thể nào?" Vân Phàm cùng Mộc sư huynh bọn hắn hai mặt nhìn nhau, "Ninh sư đệ thế mà bỏ xuống chúng ta, một mực..."

Oanh!

Lời còn chưa dứt, bên kia Ma Tôn tượng thần đã xua tan kim quang thuyền rồng, bỗng nhiên oanh minh một tiếng chuyển qua thân hình khổng lồ, mấy cái áo bào màu vàng đạo quân mặt mũi tràn đầy dữ tợn, đằng đằng sát khí hướng xuống một chỉ: "Thế mà bị chạy trốn ba cái? Cũng được! Trước hết bắt các ngươi trở về giao nộp!"

"Đi!" Vân Phàm quá sợ hãi, liền muốn thôi động lâu thuyền mang theo đám người thoát đi.

Nhưng mà lúc này đâu còn tới kịp, Ma Tôn tượng thần từ giữa không trung hung tợn trấn áp xuống, trực tiếp đánh cho phương viên trong vòng mấy trăm trượng bụi mù tràn ngập, ngay sau đó mở ra kình thiên cự chưởng một trảo, sớm đã đem lâu thuyền liên quan trên thuyền tất cả mọi người đều cầm trong tay.

"Rất tốt!" Mấy cái áo bào màu vàng đạo quân có chút nheo mắt lại, âm trầm xoay chuyển ánh mắt, lại rơi vào cách đó không xa Tỏa Yêu Tháp bên trên.

Trong chốc lát, Ma Tôn tượng thần lại lần nữa oanh minh quay người, một tay nắm lấy tận gốc đào lên luyện hạm ao, một tay nắm lấy kim quang lâu thuyền cùng Thục Sơn đệ tử, bụi mù sôi trào hướng phía Tỏa Yêu Tháp nhanh chân bước đi.

"Chắc chắc chắc, lần này thật sự là thu hoạch tương đối khá!" Mấy cái áo bào màu vàng đạo quân nửa đầu nhìn qua Tỏa Yêu Tháp, nhưng lại cười gằn cuí đầu xuống, quan sát không thể động đậy Vân Phàm bọn hắn, "xin lỗi, tiếp xuống, chỉ sợ còn muốn mượn các ngươi hồn phách dùng một lát, hiến tế mở ra cái này Tỏa Yêu Tháp pháp trận!"

Nhe răng cười âm thanh chưa rơi, Ma Tôn tượng thần đã bỗng nhiên phát lực, nắm cái thô như đá trụ ngón tay đột nhiên khép lại, vén vẹn chỉ là dùng sức một nắm, liền suýt nữa đập vỡ kim quang lâu thuyền.

"Phốc!" Thương tổn cực lớn dưới, Vân Phàm nhịn không được miệng đầy phun máu, nhưng vẫn là cắn răng chống đỡ lâu thuyền gian nan đối kháng.

"Ngu xuẩn!" Mấy cái áo bào màu vàng đạo quân mặt không biểu tình, lại lần nữa lạnh lùng chỉ một ngón tay, Ma Tôn tượng thần lập tức lại lần nữa phát lực, giơ lên chỉ còn mấy cây xương rồng kim quang lâu thuyền, nhắm ngay Tỏa Yêu Tháp bén nhọn đỉnh tháp, "Đủ rồi, đừng lãng phí thời gian, liền đến đây..."

Oanh! Ngay trong nháy mắt này, vốn chỉ là run nhẹ nhẹ mặt đất, đột nhiên như cuồng bạo chấn động!

Cái gì? Đang muốn đem lâu thuyền đánh tới hướng đỉnh tháp Ma Tôn tượng thần, không tự chủ được trì trệ, gào thét trong cuồng phong Song Xà Giáo giáo chúng, càng là theo bản năng cùng nhau quay đầu nhìn lại, nhưng lại lập tức mặt mũi tràn đầy kinh hãi ——

"Gặp, gặp quý, kia... Đó là cái gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 115: Gặp Lại, Thục Sơn

115 Gặp lại, Thục Sơn

Gặp quỷ! Đúng thế, đúng thế, đó là cái gì?

Oanh minh lay động Tỏa Yêu Tháp trước, bị sau lưng cuồng bạo cảnh tượng kinh động Song Xà Giáo giáo chúng, cơ hồ là theo bản năng đột nhiên quay đầu, nhưng lại đang nhìn thanh sau lưng cảnh tượng một nháy mắt, cùng nhau kinh hãi biến sắc —

Liền tại bọn hắn chấn kinh trong tầm mắt, tòa kia vừa mới vẫn chỉ là run nhẹ nhẹ treo ngược sơn, giờ phút này vậy mà nhắc lên cao tới mấy chục trượng đất đá sóng lớn, sôi trào mãnh liệt đất đá trôi gào thét xông lên không trung, nhưng lại hội tụ thành như núi kêu biển gầm thao thiêng cự lạng, như là nộ hải như cuồng triều cuốn tới!

Nhưng cái này cũng không hề là nhất khiến người kinh hãi, chân chính khiến người kinh hãi chính là, là từ cái này đất đá sóng lớn bên trong chậm rãi dâng lên quỷ dị tiên hạm!

Kia là một chiếc toàn thân đen như mực chiến hạm, to lớn mà cổ quái, to lớn mà quỷ dị, mê vụ bao phủ nặng nề trên thân hạm, không có thuyền mái chèo, không có cột buồm, không có cánh buồm, tựa như là một tôn làm lớn ra mấy ngàn lần đen nhánh bia đá, bị vô hình cự thủ nắm thật chặt, từ dưới đất chõ sâu chậm rãi rút ra, mang theo sôi trào mãnh liệt bùn sóng!

"Cái này, cái này, đây rốt cuộc là. . ." Dù cho vẫn cách mấy ngàn trượng khoảng cách, nhưng nhìn thấy cái này đen nhánh quỷ dị "Bia đá" chậm rãi thăng

ra mặt đất, Song Xà Giáo luyện khí sĩ nhóm vẫn là bỗng nhiên tim đập nhanh, đột nhiên có loại cực kì cảm giác bất an.

"Đừng hỏi ta!" Đen nhánh mê vụ bao phủ trên thân hạm, Hứa Tri Hồ một cái tay bắt lấy trọn mắt hốc mồm Xích tỷ muội, một cái tay nắm thật chặt "Bia đá" bên trên hoa văn, "Kia cái gì, ngân, ngươi để giải thích cho bọn hắn nghe!"

"Vâng, đại nhân!" Ngân thân ảnh chậm rãi trôi lên thân hạm, đồng thời không nhanh không chậm đẩy kính đen, "Chư vị, xin cho phép ta giới thiệu một chút, chiếc này nhìn rất giống bia đá tiên hạm, chính là tại hạ hình thái thứ hai, cũng chính là trong truyền thuyết Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm!"

"Ngũ Nhạc cái gì?" Một đám Song Xà Giáo luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau.

"Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm!" Ngân rất nghiêm túc lặp lại một lần, nghĩ lại bổ sung, "Đương nhiên, bởi vì tại hạ linh lực có hạn, chỉ có thể ở trong thời gian ngắn duy trì chiến hạm như vậy hình thái, từ trên lý luận nói, sẽ không vượt qua ba trăm giây, bởi vậy. . ."

Đừng bởi vậy!

Không đợi phía sau nói xong, vừa mới chậm rãi thăng ra mặt đất Ngũ Nhạc mười sơn đúc sơn hạm, liền lấy quỷ dị tư thái ngang trôi nổi, cái này khiến nó nhìn càng giống là một tòa hoành thả đèn nhánh bia đá, nhưng là rất hiển nhiên, tuyệt sẽ không có cái nào tòa bia đá dưới đáy, đột nhiên mang theo oanh minh chấn động tiếng nổ lớn, bỗng nhiên bộc phát ra cháy hùng hực đèn nhánh hỏa diễm. . .

Không biết tại sao, đang nhìn gấp kia đèn nhánh hỏa diễm một nháy mắt, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân đột nhiên rùng mình, cơ hồ là theo bản năng rống giận gào thét: "Không, ngăn lại. . ."

Không còn kịp rồi!

Ngay tại cái này trong chốc lát, nặng đến vạn quân đúc sơn hạm đã oanh một tiếng, ở dưới đáy kia lửa nóng hùng hực thổi động dưới, bỗng nhiên gia tốc hướng phía Tòa Yêu Tháp bên này vọt mạnh tới!

"Ngăn lại nó!" Mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân nổi giận gầm lên một tiếng, tất cả Song Xà Giáo chúng lập tức như ở trong mộng mới tỉnh, liều lĩnh thổi động phi kiếm pháp khí!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Vô số phi kiếm pháp khí rót thành cường quang, như là che khuất bầu trời bão tố, không lưu tình chút nào khuynh tả tại đúc sơn hạm bên trên, đến mức giờ này khắc này, toàn bộ hư không đều bởi vì cái này cuồng bạo công kích mà nóng rực bốc cháy lên.

Nhưng vấn đề là, bao phủ ở loại này bão tố trong công kích đúc sơn hạm, thế mà mặc cho vô số phi kiếm pháp khí cuồng oanh loạn lạc, toàn bộ đèn nhánh như đá bia trên thân hạm, khắp nơi đều là bắn ngược vẩy ra hoả tinh, nhưng không có bất luận cái gì một điểm bị hao tổn vết tích, ngược lại vẫn như cũ oanh minh rung động gào thét vọt tới trước.

"Thế nào, làm sao có thể?" Mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân thấy nghẹn họng nhìn trân trối, cuồng quít thổi động Ma Tôn tượng thần!

Âm vang quay người Ma Tôn tượng thần, trực tiếp ném ra luyện hạm ao cùng kim quang lâu thuyền, nhưng lại ôm lấy bên cạnh một tòa chia năm xẻ bảy núi nhỏ, hai đầu tay lớn bỗng nhiên phát lực, hung tợn hướng về phía trước ném ra ngoài!

Âm vang một tiếng, bị hung dữ oanh trúng đúc sơn hạm, toàn bộ thân hạm đều chêch hướng xoay tròn, thế nhưng là vỏn vẹn vài giây đồng hồ về sau, nó vậy mà lại lung lay ổn định thân hình, tiếp tục không nhanh không chậm oanh minh chấn động, hướng phía Tòa Yêu Tháp bên này gào thét vọt tới!

Sau một khắc, ngay tại tất cả mọi người chấn kinh trong tầm mắt, toà này to lớn như núi không thể phá vỡ đen nhánh "Bia đá", cứ như vậy mang theo kinh khủng uy thế, trực tiếp đụng bay chặn đường Song Xà Giáo giáo chúng, ngay sau đó bộc phát ra lửa nóng hừng hực, trong nháy mắt lại lần nữa gia tốc, đâm đầu vào đang cố gắng di động tránh né Ma Tôn tượng thần!

Oanh!

Đây là hai cái quái vật khổng lồ cuồng bạo va chạm, mãnh liệt lăn lộn khí lăng như là sơn băng địa liệt, trong nháy mắt nhấc lên cao tới mấy trăm trượng kinh khủng gió lốc!

Trong chốc lát, to lớn lực trùng kích dưới, Ma Tôn tượng thần không tự chủ được lảo đảo lui lại, trùng điệp đâm vào sau lưng Tỏa Yêu Tháp bên trên, nhưng chỉ vén vẹn một cái chớp mắt về sau, nó ngay tại mấy cái áo bào màu vàng đạo quân điều khiển, giơ lên nặng đến vạn quân thiết quyến, hung tợn cuồng bạo đánh xuống!

"Ách, vì cái gì ta có loại Siêu Nhân Điện Quang đại chiến tiêu quái thú cảm giác?" Hứa Tri Hồ ở đúc sơn hạm bên ngang đầu, nhìn xem che khuất bầu trời oanh minh rơi đập thiết quyến, thật không nhịn được muốn phá hư một chút bầu không khí.

Oanh! Lời còn chưa dứt, Ma Tôn tượng thần đã trùng điệp một quyển, oanh minh nện ở đúc sơn hạm đen nhánh trên thân hạm!

Khoảng cách gần như vậy oanh kích dưới, dù cho đúc sơn hạm lực phòng ngự như thế nào cường hẵn, nhưng vẫn là lập tức xuất hiện mấy chục đạo vết rách, mà như vậy một nháy mắt, Ma Tôn tượng thần quyến thứ hai đã lại lần nữa cuồng bạo rơi xuống, ngay sau đó là quyến thứ ba, quyến thứ tư, thứ năm quyến.

..

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Như gió bão mưa rào oanh kích qua đi, nguyên bản không thể phá vỡ đúc sơn hạm đã là vết thương chồng chất, Ma Tôn tượng thần lại lần nữa cuồng bạo một quyền ném ra, đem khống lồ đúc sơn hạm trực tiếp đánh vào treo ngược sơn, ngay sau đó cúi xuống thân thể, nắm lên một khối bén nhọn như trường mâu to lớn cột đá...

"Ngu xuẩn, lại thế nào kiên cố, cũng chỉ là sống sờ sờ bia ngắm!" Nơi xa trong hư không, mấy cái áo bào màu vàng Chân Quân điện cuồng nhe răng cười.

"Ninh sư đệ, đi mau..." Mặt đất kim quang lâu thuyền bên trên, Vân Phàm bọn hắn cùng nhau biến sắc kinh hô.

Không còn kịp rồi, ngay trong nháy mắt này, Ma Tôn tượng thần đã quơ kia trường mâu cột đá, cùng hung cực ác hung hăng đâm tới, lực lượng cuồng bạo tại lúc này phát huy đến cực hạn, đến mức trong hư không đều truyền đến trầm thấp âm bạo thanh!

"Tốt a..." Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là quay đầu nhìn ngây.

"Đúng vậy, đại nhân!" Ngân rất nghiêm túc đầy kính măt, xuất ra đã vẽ đầy toán học công thức tiểu Bốn Bốn, "Üm, căn cứ thuộc hạ vừa rồi tính toán, chúng ta chỉ cần căn cứ vật lý học bên trên đường vòng cung lý luận, kết hợp với đến hình học góc vuông lý luận, lấy trước mắt cái góc độ này xuất phát, lại hướng phải chêch hướng đại khái ba độ, hắn là có thể..."

Đừng nói nữa! Hứa Tri Hồ biểu hiện ta không nghe ta không nghe ta không nghe, sau đó một bước đá vào đầu thuyền bánh lái lên!

Âm vang một tiếng, ngay tại cái này trong chốc lát, đúc sơn hạm dưới đáy lại lần nữa oanh minh tiếng vang, lửa cháy hùng hực thiêu đốt như là núi lửa bộc phát, không chút kiêng kỵ phun ra!

Ở cái này cuồng bạo lực lượng thôi thúc dưới, nguyên bản kẹt tại treo ngược sơn bên trong đúc sơn hạm, liền như là từ dưới biển sâu gào thét nhảy ra cự kình,

mang theo phá hủy sơn nhạt kinh khủng uy thế, trùng điệp đâm vào Ma Tôn tượng thần trước ngực!

Không chỉ có như thế, ở cái này kinh khủng động lực dưới, nó vây mà đinh lấy mắt đi cân bằng Ma Tôn tượng thần, cùng một chỗ lung lay sắp đổ hướng về phía trước cuồng xông, mà liền sau lưng chúng cách đó không xa, chính là lôi quang oanh minh lấp lánh Tỏa Yêu Tháp...

"Đáng chết!" Song Xà Giáo gián chúng cùng nhau biến sắc.

"Không! Ninh sư đệ, các ngươi sẽ bị..." Vân Phàm cùng Thục Sơn các đệ tử đồng thời hãi nhiên kinh hô.

"... Hắn là có thể, tiến đụng vào Tỏa Yêu Tháp!" Ngân rốt cục chững chạc đàng hoàng kể xong phức tạp lý luận.

Sau đó, ngay tại nàng khép lại tiểu Bổn Bổn một nháy mắt, to lớn đúc sơn hạm đã cuồng bạo quyết tâm, đinh lấy không ngừng oanh kích rơi đập Ma Tôn tượng thần, ngạnh sinh sinh va vào Tỏa Yêu Tháp bên trong!

Vển vẹn vài giây đồng hồ về sau, trăm ngàn năm qua trấn thủ lấy toàn bộ Tỏa Yêu Tháp thượng cổ Xích Dương Huyền Lôi trận, giữa sát na này bỗng nhiên bạo phát đi ra, vô cùng vô tận tử điện ngân xà, vô cùng vô tận mãnh liệt lôi quang, tại lúc này hội tụ thành che khuất bầu trời lôi vân biển lửa, đem trọn tòa Tỏa Yêu Tháp đều biến thành lãnh khốc vô tình sát lục chi địa!

Mãnh liệt lấp lánh lôi quang, tại lúc này bao trùm phượng viền mấy ngàn trượng, không kịp đào thoát Song Xà Giáo gián chúng, trực tiếp liền bị Huyền Lôi trận dẫn phát thiêu lôi địa hỏa oanh thành tro tàn, đeo Thục Sơn tín vật Thục Sơn các đệ tử, ngược lại là miễn cưỡng tránh thoát một kích trí mạng này, nhưng vẫn là bị cuồng bạo gió lốc hướng mặt thổi tới, kinh hô cùng nhau bay rớt ra ngoài ra ngoài.

Đợi đến bọn hắn gian nan giãy dụa bò lên lúc, duy nhất tồn tại ở bọn hắn

trong tầm mắt, liền chỉ còn lại nửa tòa cháy hừng hực lôi quang oanh minh Tỏa Yêu Tháp, vô luận là tôn kia kinh khủng Ma Tôn tượng thần, vẫn là danh xưng không thể phá vỡ đúc sơn hạm, giờ phút này tất cả đều đã biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại giữa không trung như như mưa to rơi xuống đá vụn, còn có thể chứng minh bọn chúng đã từng tồn tại qua. . .

Cuồng phong gào thét mà qua, trời u ám Thục Sơn trong vòm trời, rỗt cục có một sợi bất tỉnh Hoàng Nguyệt sắc, xuyên thấu qua nồng hậu dày đặc tầng mây vãi xuống đến, chiếu rọi ở cái này triệt để hóa thành đất khô cằn treo ngược trên đỉnh. . .

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Giờ khắc này, tất cả Thục Sơn đệ tử đều mờ mịt ngang đầu, nhìn qua phía trước vẫn có oanh minh tiếng nổ truyền đến Tỏa Yêu Tháp, ở khiến người kiềm chế trong trầm mặc, Vân Phàm đột nhiên mặt mũi tràn đầy tái nhợt, không cách nào khống chế run rẩy lên: "Ninh sư đệ, Hoa sư muội, bọn hắn. . ."

Ồ! Lời còn chưa dứt, cách đó không xa một khối cự nham dưới, đột nhiên truyền đến một tiếng oanh minh!

"Ai?" Đang lúc mờ mịt Vân Phàm bọn hắn, cùng nhau biến sắc đột nhiên quay đầu, nhưng chờ bọn hắn thấy rõ kia đang từ dưới mặt đá leo ra thân ảnh lúc, nhưng lại đột nhiên mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, "Trần, Trần sư huynh, ngươi không có. . ."

"Ách, nhờ có chưởng giáo đã từng ban cho ta một viên thế thân phù!" Toàn thân vết thương chồng chất Trần sư huynh miệng lớn thở hào hển, chuyện thứ nhất chính là trước đập tro bụi, nhưng lại lập tức gương mặt cao ngạo hờ lạnh một tiếng, "Đúng rồi, Ninh sư đệ ở đâu, tên kia sẽ không phải thừa dịp Hoa sư muội a ta thương tâm thời điểm, thừa lúc vắng mà vào. . . Ách, làm sao vậy, các ngươi đó là cái gì biểu lộ?"

Không ai trả lời hắn, tất cả mọi người cắn chặt môi, nhìn kia còn tại

cháy hừng hực Tỏa Yêu Tháp, hừng hực ánh lửa chạm mặt tối, chiếu rọi ở bọn
hắn tái nhợt khuôn mặt bên trên, để kia nguyên bản liền đỏ bừng hốc mắt trở nên
càng thêm đỏ bừng. . .

Phảng phất ý thức được cái gì không đúng, ngay tại phàn nàn Trần sư huynh
lập tức ngạc nhiên im lặng, theo bản năng quay đầu nhìn lại —

Vài giây đồng hồ về sau, chờ hắn nhìn thấy kia còn tại cháy hừng hực Tỏa
Yêu Tháp lúc, đột nhiên liền khó có thể tin hãi nhiên lui lại, cơ hồ là theo bản
năng nghẹn ngào bật thốt lên: "Chờ một chút, chăng lẽ nói. . ."

"Sư đệ. . ." Giờ khắc này, Vân Phàm rốt cục rốt cuộc khắc chế không được,
cùng thanh được ôm đầu khóc rống!

Ánh trăng như tuyết đọng, tại lúc này rốt cục xông phá nồng hậu dày đặc tầng
mây, chiếu xuống tàn tạ ba mươi sáu tòa treo ngược trên đỉnh, tràn ngập bay lên
không khói lửa bên trong, một trận hàn phong gào thét mà qua, vē lấp gấu nhỏ
nhạt màu trắng góc áo mảnh vỡ, theo hàn phong phiêu đãng trong hư không. . .

Giữa không trung, theo gió chập chờn thuyền rồng phía trên, ôm một cái
nhóm chậm rãi ngẩng đầu, lần thứ nhất thu hồi ngọt ngào tiểu dung, nhưng lại
mang theo vài phần mê mang cùng sầu lo, hướng về kia dần dần biến mất ở chân
trời góc áo mảnh vỡ, phí công mà cố chấp vươn tay nhỏ —

"Ôm. . . Ôm một cái. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 116: Trứng Luộc Trong Nước Trà

Làm Thục Sơn chìm đắm tại đau xót bi phẫn bầu không khí bên trong đồng thời, mấy chục dặm bên ngoài Thục Sơn dưới chân, một chiếc tàn tạ đến sắp tan vỡ màu trắng bạc tiểu Alto, đang dùng bốn cái không có lốp xe bánh xe, xóc nảy nhấp nhô khói đặc cuồn cuộn vẫn hướng nam mở. . .

Cửa sổ xe vỡ vụn hơn nửa chỗ tài xế ngồi, ngân mãn mặt cháy đen cầm tay lái, nhìn còn sót lại nửa cái cần gạt nước ở phía trước chính mình lắc qua lắc lại, còn không quên rất nghiêm túc quay đầu báo cáo xe huống: "Đại nhân, từ trên lý thuyết tới nói, thuộc hạ động cơ nhiều nhất còn có thể chống đỡ nửa giờ, kiến nghị mau chóng tìm cái chỗ an toàn dừng lại sửa xe."

"Chỗng đỡ, nhất định phải chống đỡ, chờ chúng ta rời đi Thục Sơn lại nói." Hứa Tri Hồ tọa ở ghế sau thương, rất cảm khái xoa một chút mồ hôi lạnh, lại không nhịn được quay đầu, nhìn phía xa trong sương mù lại đang thiêu đốt hùng hực Tỏa Yêu Tháp, đột nhiên có loại rất nghĩ mà sợ cảm giác —

"Ta sát, cũng còn tốt đúc núi hạm chất lượng vững vàng, nếu không, không làm được chúng ta vừa nãy hãy cùng vị này Ma tôn tượng thần đồng thời đồng quy vu tận. . . Ăn ngay nói thật, như loại kia mấy vạn đạo thiểm điện đồng thời ở xung quanh gào thét lóng lánh đồ sộ tình cảnh, lão tử đời này đều không ngờ lại trải nghiệm lần thứ hai rồi!"

"Chính là, chính là." Xích Tỷ Nhi cũng là lòng vẫn còn sợ hãi, không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Nói thật sự, Tri Hồ ngươi cái kế hoạch này quá mạo hiểm, cũng còn tốt cuối cùng cũng coi như là nhất cử lưỡng tiện, không chỉ có giết chết Song Xà giáo những tên khốn kiếp kia, thuận tiện còn đem Tô tiền bối. . ."

Nói đến Tô tiên bối, hai người tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, sau đó lại rất chỉnh tề quay đầu, nhìn mặt sau vị kia đang ngồi tại cỗ sau bên trong tự đạn tự hát hồn vĩ ngự tỷ —

Hoành ôm một cái Ngọc Thạch Tỳ Bà, vị này xinh đẹp quyến rũ rất giống phạm gia khuôn mặt đẹp ngự tỷ, giờ khắc này đang ngồi xổm tại cỗ sau bên trong, lung lay chín cái màu trắng bạc xõa tung hồn vĩ, tỏ rõ vẻ cảm động lệ nóng doanh tròng ngẩng mặt cười, nhìn hơi có chút chói mắt sáng sớm triều dương:

"A a a, nhiều năm như vậy, luân gia cuối cùng cũng coi như lại một lần nữa xem đến thế giới bên ngoài, vào giờ phút này, ta chỉ có thể dùng một thủ tràn ngập tình cảm ca, để diễn tả ta nội tâm khuấy động cùng cảm động. . . Nha, nha nha, ồ ồ ồ, tiểu cáo nhỏ, sáng sớm rời giường, nhắc theo lăng hoa đi thị trường. . ."

"Muốn đem vị này nhét trở lại Tỏa Yêu Tháp sao?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn Xích Tỷ Nhi, người sau đã không thể chờ đợi được nữa vén tay áo lên, "Con em nó a, nếu không phải cân nhắc đến khả năng đánh không lại, luân gia hiện tại liền dùng rửa bát bỗ chận lại miệng của nàng!"

"Bình tĩnh, chờ chúng ta trở lại Đông Minh Sơn, đem nàng ném cho Thạch Cơ nương nương coi như là hoàn thành nhiệm vụ." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, "Ngươi xem, hướng về phương diện tốt đến nghĩ, bất kể nói thế nào, chúng ta cuối cùng cũng coi như là kết thúc tại Thực Sơn năm vùng sinh hoạt, không cần tiếp tục phải lo lắng sợ hãi, này đều đáng giá uống một chén đến chúc mừng."

Nói là đáng giá chúc mừng, nhưng là Xích Tỷ Nhi cùng hắn liếc nhìn nhau, rồi lại không nhịn được mờ mịt quay đầu, nhìn cái kia dần dần tại trong sương mù trở nên mơ hồ Thực Sơn ba mươi sáu tọa treo ngược phong. . .

Yên lặng không nói gì bên trong, Xích Tỷ Nhi đột nhiên khe khẽ thở dài, phảng phất lầm bầm lầu bầu tựa như lầm bẩm nói: "Tri Hồ a, ngươi nói, chúng ta

còn có thể nhìn thấy Vân sư tỷ Dương sư huynh bọn họ sao?"

"Cần phải, có cơ hội đi." Hứa Tri Hồ do dự gật gù, lẩy tay nhẹ nhàng khoác lên Xích Tỷ Nhi vai đẹp thuong, hai người ai cũng không nói gì, liền như thế kiên sóng vai tĩnh lặng tựa sát, yên lặng nhìn lại cái kia tức sấp biển mất tại trong sương mù treo ngược phong ——

Đúng, thế giới này nói nhỏ không nhỏ, nói lớn không lớn, có thể chỉ là vén vẹn mấy tháng sau, chúng ta lại sẽ cùng Vân sư tỷ bọn họ gặp gỡ...

Có thể Vân sư tỷ còn có thể điều khiển lâu thuyền tỏ rõ vẻ cao lãnh tiếp dẫn người mới, có thể Dương sư huynh còn tại cái kia đầu đầy mồ hôi tẩy sàn tàu, có thể Mộc sư huynh như trước như vậy mặt hắc như vậy cùng, có thể... Có thể một cái nào đó buổi chiều, bọn họ tại trăm yêu trừ ma khi nhàn hạ, cũng sẽ tình cờ nhớ tới một cái nào đó yêu quý châm chọc sư đệ và khuôn mặt đẹp tự yêu mình sư muội đi!

"Ta, ta có một chút muốn khóc..." Xích Tỷ Nhi cắn chặt môi, viền mắt ẩm ướt hồng, liên thanh âm đều có chút run, "Có thể, đáng ghét a, những tên kia rõ ràng là chúng ta yêu quái tử địch được không, tại sao ta vẫn là không nhịn được muốn bọn họ rồi!"

"Nhịn xuống, nhịn xuống." Hứa Tri Hồ vội vàng đem khăn tay đưa cho nàng, "Kỳ thực không có chuyện gì, thế giới này biến hóa rất nhanh, nói không chắc lúc nào, chúng ta Đông Minh Sơn sẽ cùng Thục Sơn kết minh, không làm được còn có cơ hội cùng Bạch Mi chân nhân đồng thời..."

Cột kẹt, còn chưa kịp nói xong, Alto đột nhiên liền đến phanh gấp một cái!

Không hề phòng bị, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đồng thời ầm đụng vào cửa sổ xe thương, sau đó còn không chờ hấn mông ôm đầu gọi đau, chõ tài xế ngồi ngân đã chỉ vào phía trước, đàng hoàng trịnh trọng mở miệng: "Đại nhân, ngài muốn bạch mi đến rồi!"

"Ai?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi ngạc nhiên không nói gì, theo bản năng cùng nhau ngẩng đầu, tiếp theo đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Đúng, liền ở tại bọn hắn phía trước cách đó không xa, con đường cái khác hồ nước màu xanh thượng, vị kia vốn nên chạy về Thục Sơn cứu viện bạch mi chưởng giáo, giờ khắc này nhưng đang điều khiển cái kia thuyền con, bưng một chén trà xanh, thản nhiên tự đắc theo sóng nước dập dờn nhấp nhô, phảng phất đối với đột nhiên đến Alto cùng trên xe hành khách đều ngoảnh mặt làm ngo đồng dạng. . .

Có thể vấn đề là, dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết, vị này khẳng định là cỗ ý ở chỗ này chờ một số gia hỏa chui đầu vào lưới!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy trong mắt đối phương kinh hãi, trong nháy mắt dùng ánh mắt hoàn thành mấy chục cái tin tức giao lưu ——

"Có ma, tại sao bạch mi sẽ ở này?"

"Ta làm sao biết, hắn lúc này không phải nên chạy tới Thục Sơn. . . Các loại, đợi lát nữa, này giống như là hắn phân thân, ách, có thể làm được qua sao?"

"Đừng nghịch, từ trên lý thuyết nói, chúng ta có thể giết chết hắn tỷ lệ, so tại để đồng đưa đến xe hiệu tỷ lệ đều. . . Được rồi, tại sao ta muốn học ngân nói chuyện?"

Âm!

Hỗn loạn tưng bừng bên trong, mềm mại thuyền con cũng đã theo ba chạm được bên bờ, ngồi ở thuyền thượng Bạch Mi chân nhân ngẩng đầu lên, nhìn bên này khẽ mỉm cười, tiếp theo thân hình loáng một cái biến mất không còn tăm hơi, đến khi xuất hiện lại, cũng đã đứng ở Alto trước xe.

Không nói lời nào, hắn vén vẹn là đứng ở nơi đó, như không có chuyện gì

xảy ra nhấc theo một cái bầu rượu, nhưng nương theo bầu rượu tại trên đầu ngón tay lượng chòa lượng choạng, một luồng như núi lớn trấn lạc áp lực thật lớn, cũng đã vô thanh vô tức bao phủ toàn trường, cho tới Alto thân xe đều bị đè ép đến vặn vẹo biến hình!

To lớn uy thế hạ, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi ngồi ở trong xe, đừng nói là phản kháng, thậm chí cũng đã có loại cảm giác nghẹn thở, đúng là trong giây lát này, cõi sau bên trong tự đạn tự hát thanh đột nhiên im bặt đi.

Trong phút chốc, chín cái trăng bạc hồ vĩ đột nhiên từ trong hư không dò ra, đón gió căng phồng lên đường như xoay quanh cự mảng, vững vàng đem Alto xe hộ ở trong đó, sau một khắc, Tô Đát Kỷ cao gầy bóng người, đã như là ma xuất hiện tại nóc xe!

Ánh nắng sáng sớm trút xuống, rơi vào nàng cái kia nghiêng nước nghiêng thành xinh đẹp ngọc dung thương, nhưng từ môi anh đào bên trong phun ra như chuông ngân tiếng cười, nhìn như vui sướng nhẹ nhàng, nhưng cất giấu lạnh lẽo thấu xương ác ý: "Nhìn một cái, vị này cố ý đến đưa chúng ta, chẳng lẽ chính là Thục Sơn bạch mi chưởng giáo... Nha ha ha ha, qua nhiều năm như vậy, chúng ta tựa hồ chưa từng thấy?"

"Ngươi xác định, chúng ta chưa từng thấy?" Bạch Mi chân nhân không thích không nộ chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn cái kia dưới ánh mặt trời hoảng hốt nhưng lại có chút chói mắt hồ vĩ bóng người.

Đối diện trong đó, song phương đều không có lại mở miệng, phảng phất đều rơi vào không biết làm sao trò chuyện trong trầm mặc, nhưng mà loại làm người nghẹt thở khủng bố uy thế, nhưng trở nên càng ngày càng nồng đậm, dần dần áp bức đến Alto xe đều chìm vào lòng đất.

"Híc, thời điểm như thế này, chúng ta chỉ cần mỉm cười là có thể." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi ngồi ở Alto bên trong, thành thật nắm tay nhau ngồi hàng hàng, "Không sai, ngàn, ngươi cũng duy trì mỉm cười, ngàn vạn tuyệt đối đừng

lộn xộn!"

Quỷ dị bầu không khí, vào thời khắc này trở nên càng ngày càng nặng nề, đen nhánh yêu khí cùng ngân linh lực màu trắng, dần dần tràn ngập ở trong không khí, thỉnh thoảng va chạm vào nhau, bắn ra tê tê vang vọng lóng lánh đốm lửa, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ầm ầm nổ tung.

Nhưng liền trong chớp mắt này, bình tĩnh ngửa đầu Bạch Mi chân nhân, lại đột nhiên mở ra bàn tay phải, lộ ra ẩn giấu ở trong đó. . .

Ta sát, Hứa Tri Hồ giật nảy cả mình, lập tức đem Xích Tỷ Nhi đè ngã tại chỗ ngồi, dùng phía sau lưng chính mình che khuất nàng: "Cẩn thận, đừng nhúc nhích, khả năng này là. . . Ô?"

Được rồi, thời khắc này, hắn vốn là cũng đã làm tốt bị tiên thiên pháp bảo oanh thành mảnh vỡ chuẩn bị, nhưng là yếu ớt bạch quang lóng lánh qua đi, nhưng không có thứ gì phát sinh!

"Ê?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi cũng ở ghế sau thương, tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc không nhịn được đồng thời quay đầu.

Không có bất kỳ công kích dấu hiệu, Bạch Mi chân nhân như trước rất bình tĩnh đứng tại chỗ, sáng sớm gió ấm chậm rãi phất qua, gợi lên hắn áo bào màu xanh, cũng gợi lên hắn bàn tay phải bên trong cái kia viên trứng luộc trong nước trà. . . Ô?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đột nhiên tỏ rõ vẻ đờ đẫn, các loại, đợi lát nữa, chúng ta có phải là nhìn lầm, Bạch Mi chân nhân cầm trong tay đồ vật kia, giống như là, ách, trứng luộc trong nước trà?

Không sai, kia chính là viên trứng luộc trong nước trà, cùng bình thường trứng luộc trong nước trà như thế, nếu như nhất định phải nói khác nhau ở chỗ nào, cũng chỉ có thể nói nó tựa hồ trải qua năm tháng dài đằng đẵng, không chỉ có vỏ trứng vỡ vụn hơn nữa, liền ngay cả trần trụi lộ ra lòng trắng trứng, cũng đã

có chút mốc meo . . .

Có thể, có thể vấn đề là, tại sao đường đường Thục Sơn một phái tôn sư bạch mi chưởng giáo, sẽ lấy ra một hạt trứng luộc trong nước trà đến, đừng đùa, này lại không phải Đài Loan!

"Thập, cái gì?" Trên thực tế, liền ngay cả nguyên bản yêu khí uy nghiêm đáng sợ Tô Đát Kỷ, giờ khắc này cũng không khỏi mờ mịt thất thần, đầy đủ sững sốt ch襱 lát, mới theo bản năng xinh đẹp khẽ cười một tiếng, "Thú vị, bạch mi a, ngươi đây là . . ."

"Ngươi xác định, chúng ta chưa từng thấy?" Bạch Mi chân nhân đánh gãy nàng xinh đẹp tiếng cười, lại lặp lại một lần câu nói này, đồng thời chậm rãi nâng lên bàn tay phải, để cái kia viên trứng luộc trong nước trà tắm rửa tại nhạt ánh mặt trời vàng chói hạ.

"Cái gì?" Tô Đát Kỷ rất kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn Bạch Mi chân nhân hờ hững khuôn mặt, rồi lại rốt cuộc suy tư buông xuống ánh mắt, rơi vào cái kia theo gió hơi rung nhẹ trứng luộc trong nước trà thượng. . .

Yên tĩnh! Vô thanh vô túc yên tĩnh!

Chỉ ch襱 lát sau, phảng phất nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên vai đep run lên, khó có thể tin lùi về sau vài bước, dùng loại kia gấp quỷ tựa như ánh mắt nhìn bạch mi, liền ngay cả âm thanh đều trở nên lắp ba lắp bắp lên: "Chờ đã, chờ chút, ngươi, ngươi là, ngươi là . . . Tiểu, Tiểu Bạch?"

"Ta là . . ." Bạch Mi chân nhân đón nàng kinh hãi ánh mắt, rất hờ hững hơi gật đầu, có thể là ảo giác, vào giờ phút này màu vàng nhạt dưới ánh mặt trời, con mắt của hắn đột nhiên trở nên nhu hòa như nước.

"Ngươi, ngươi, ngươi đúng là . . ." Tô Đát Kỷ còn tại choáng váng bên trong.

"Ta. . . Là!"

"Có thể, nhưng là, Tiểu Bạch hắn. . ."

"Ta là, vẫn, đều là. . ."

Kỳ kỳ quái quái đối thoại, quý dị tiến hành đến một nửa, nhưng lại đột nhiên bỗn dở, nguyên bản tiến hành quái lạ giao lưu hai người, trong nháy mắt này tựa hồ nghĩ đến cái gì, không hẹn mà cùng rơi vào quý dị yên tĩnh, liền dường như hai vị tượng đá, tại sáng sớm gió ấm bên trong, yên lặng nhìn thẳng đối phuong.

..

Đợi lát nữa, Tiểu Bạch là cái quý gì a?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi tọa ở ghế sau thượng, đã hoàn toàn phong hóa thêm hóa đá, quý dị trong yên tĩnh, hai người liếc nhìn nhau, đột nhiên có loại bát quái chi hỏa cháy hừng hực cảm giác ——

Vãi chưởng, có gian tình a, vển vẹn xem hai vị này ánh mắt, liền biết trong này tuyệt đối có gian tình a, không làm được còn là gì chí ít có thể tả thành bốn mươi tập quả xoài đài ngôn tình. . . Ế?

Đang suy diễn các loại tình tiết, bên kia trầm mặc không nói Bạch Mi chân nhân, đột nhiên mặt không hề cảm xúc chậm rãi quay đầu trông lại, không tình cảm chút nào hờ hững ánh mắt, như có thực chất lạc tại hai người bọn họ trên thân!

"Ta sát, cũng bị giết người diệt khẩu sao?" Hứa Tri Hồ theo bản năng trong đầu căng thẳng.

Chỉ là sau một khắc, còn không chờ hắn tới kịp làm cái gì, Bạch Mi chân nhân cũng đã nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, liền như thế nhấc theo xanh nhạt bầu rượu, ngoảnh mặt làm ngơ từ Alto bên cạnh xuyên qua. . .

Bình tĩnh mà lại hờ hững, phảng phất vừa không có nhìn thấy như gấp đại địch mấy người, cũng không có thấy nóc xe cái kia tỏ rõ vẻ quái lạ Tô Đát Kỷ, vị

này Thục Sơn một phái tôn sư, lại như là tùy ý đi ngang qua, bước chân vang sào sạt thản nhiên đi xa. . .

"Híc, chưởng giáo hắn liền như thế. . ." Xích Tỷ Nhi sợ hãi không thôi quay đầu, nhìn Bạch Mi chân nhân thân ảnh dần dần đi xa.

"Đi, rời khỏi nơi này trước lại nói." Hứa Tri Hồ xoa một chút đầu đầy mồ hôi lạnh, phía trước ngân lập tức đạp chân ga.

Trong tiếng nổ, Alto kéo cuồn cuộn khói đặc, xóc nảy nhấp nhô vọt vào mênh mông cánh đồng hoang, Xích Tỷ Nhi ở ghế sau thương quay đầu, xuyên thấu qua nhợt nhạt lung lay cỏ dại, xa xa nhìn Bạch Mi chân nhân đi xa bóng người, không nhịn được tỏ rõ vẻ ngạc nhiên nghi ngờ: "Là, tại sao. . ."

"Ta không rõ ràng lắm, nhưng ta cảm thấy, hay là bởi vì. . ." Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng cầm tay của nàng, lại ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia lại đứng ở nóc xe đường như tượng đá hồ yêu ngự tỷ.

Ánh mặt trời vàng chói hạ, Tô Đát Kỷ như trước yên lặng không nói gì, đường như tượng đá tựa như nhìn phương xa, chín cái màu trắng bạc hồ vĩ, tại bên cạnh nàng xoay tròn quay quanh, đường như chứa đựng tường vi hoa lâm. . .

"Thật sao?" Trong yên tĩnh, nàng đột nhiên khẽ mỉm cười, như không có chuyện gì xảy ra cúi đầu, nhẹ nhàng gảy một thoáng tỳ bà huyền, thanh dương huyền thanh đường như gợn sóng, ở trong hư không chậm rãi nhộn nhạo lên

Cực kỳ lâu trước đây, bị Thủ Kiếm Tiên sư tôn một bước đá tiến vào Tỏa Yêu Tháp, lấy tên đẹp đổi mặt đại yêu rèn luyện tâm thần món chính tiểu đạo sĩ, tại chuyển qua cái kia kỳ quái tiếng ca vang vọng nơi hẻo lánh sau, gấp phải tự đạn tự hát còn không quên sắp xếp đuôi dài hồ yêu ngự tỷ. . .

Ra ngoài dự liệu cổ sự, từ bọn họ kinh ngạc vọng thấy đổi phương một khắc đó, cũng đã lặng yên mở ra, khóc sướt mướt mặt tròn shota, hay là chưa từng có

nghĩ tới, có một ngày hắn sẽ trở thành là chấn động toàn bộ Côn Ngô đại nhân vật, lại như cái kia tẻ nhạt cô quạnh hồ yêu, cũng chưa từng ý thức được, kỳ thực nàng so chính mình tưởng tượng phải ôn nhu —

"Ngươi, ngươi là xấu yêu quái sao?"

"Phi phi phi, ngươi gấp xinh đẹp như vậy xấu yêu quái sao?"

...

"Này, tiểu đạo sĩ, ngươi làm gì thế mỗi ngày đều khóc lóc đi vào, hơn nữa nhất định phải ở chỗ của ta khóc, không nên quấy rầy luân gia hát được không?"

"Ta, ta, ta cũng không nghĩ, nhưng là ta không nhịn được . . ."

"Quên đi, sợ ngươi, chúng ta đến nói chuyện phiếm được rồi, ngươi tên là gì?"

"Ta, ta tên Tiểu Bạch. . ."

"Ồ, nghe tới giống như một con chó a!"

...

"Này, Tiểu Bạch, có muốn hay không xem ta biểu diễn ảo thuật, là ta trước đây từ thương trong vương cung học được nha!"

"Thật, có thật không?"

"Đương nhiên rồi, đến, đem ngươi cái kia mấy cái trứng luộc trong nước trà cho ta, này này này, ngươi cái kia là ánh mắt gì, luân gia chính là một phuơng đại yêu, làm sao có khả năng sẽ lừa gạt trứng luộc trong nước trà của ngươi ăn?"

...

"Ngu ngốc, bọn họ cười nhạo ngươi không có mẹ, lẽ nào ngươi không biết

đánh bọn họ sao, khóc cái sợi lông a!"

"Có thể, nhưng là. . ."

"Quên đi, xem ở ngươi mỗi ngày cho ta đưa trứng luộc trong nước trà phần thương, ta liền miễn cưỡng đem hồ vĩ cho ngươi mượn ôm một cái, rất ấm áp nha!"

"Có thể, có thể không?"

"Đương nhiên có thể. . . Ngu ngốc, đừng cái kia dùng sức, ta sẽ rụng lông!"

...

"Hồ, hồ ly, sư phụ nói, ngày mai muốn phái ta hạ sơn đi trám yêu trừ ma. . ."

"Rất tốt, chúc ngươi chém yêu không được ngược lại bị chém!"

"Cái kia, sư phụ nói, nếu như qua không được cái này thí luyện một cửa, ta liền không thể trở về Thục Sơn. . ."

". . . Nha. . ."

"Hồ, hồ ly, nếu như, nếu như ta không về được, ngươi sẽ nghĩ. . ."

"Đừng, chó ngu, ta là yêu quái a, tại sao phải nhớ kỹ một kẻ loài người?"

...

Rất lâu đi, thật sự rất lâu đi, từ đó về sau, bao lâu lại không nghe thấy Tiểu Bạch tiêu tức?

Sáng sớm gió ấm phất qua, đế trên cánh đồng hoang mênh mông thảo hải, đường như bình tĩnh mặt hồ nhẹ nhàng nhấp nhô, lại như là một vị hồ yêu ngự tỳ tâm tình. . .

Tô Đát Kỷ đứng ở trên mui xe, xa xa trông về cái kia đã mơ hồ không rõ đi xa bóng người, liền phảng phất trông thấy mấy trăm năm trước, cái kia lau nước mắt khóc sướt mướt chạy ra Tỏa Yêu Tháp mặt tròn shota. . .

Thời khắc này, phảng phất nghe được tỳ bà dây đàn thản nhiên nhẹ vang lên, vang sào sạt cánh đồng hoang thảo trong biển, Bạch Mi chân nhân chậm rãi quay đầu, nhìn phương xa cái kia hồ vĩ chập chờn thiến ảnh chào, cực kỳ lâu sau đó, hẵn hơi nheo mắt lại, bóc ra cái kia mấy trăm năm qua cũng không từng bóc ra trứng luộc trong nước trà, chậm rãi bỏ vào trong miệng. . .

Thoáng mốc meo trứng luộc trong nước trà, cho dù trải qua nhiều năm phép thuật giữ tươi, nhưng ăn lên đến vẫn có chút chua xót, có thể ngay cả như vậy, nhẹ nhàng nhai nó Bạch Mi chân nhân, lại lộ ra rất vui vẻ nụ cười, phảng phất đang thưởng thức trên đồi này hiếm thấy nhất mỹ vị —

Gặp lại rồi! Hồ ly!

Gặp lại rồi! Mặt tròn tiểu đạo sĩ!

Gặp lại rồi! Đã từng theo ta đi qua cái kia đoạn hồ đồ thời gian, để ta học được. . .

"Này!" Tô Đát Kỷ đột nhiên dùng sức phất tay, liền ngay cả chín cái màu trắng bạc hồ vĩ, cũng cùng nhau dùng sức vung vẩy, "Tiểu Bạch, ta đã quên nói cho ngươi, kỳ thực năm đó ta thật sự ăn chán trứng luộc trong nước trà a. . . Tên ngốc nhà ngươi, đừng cái kia thăng thắn được không, liền không thể tình cờ mang điểm bánh bao nhỏ đường giấm cá sao?"

Khặc khặc khặc! Khặc khặc khặc!

Có cái kia mấy giây, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi dùng tiết tháo xin thề, bọn họ nghe được hoang dã thảo trong biển truyền đến tiếng ho khan dữ dội, nghe tới lại như là một cái nào đó xui xéo gia hỏa tại nhớ lại chuyện cũ thời điểm, đột nhiên bị cái gì đó ăn sặc đến kẹp lại yết hầu. . .

Được rồi, tại sao chúng ta sẽ có dũng khí, ngay lập tức sẽ cũng bị giết người diệt khẩu cảm giác đây?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 117: Kỳ Thực Ta Đã Quên

Thông thường nói, địa nguyên đỉnh cao đại năng, hắn là không biết bị trứng luộc trong nước trà kẹp lại yết hầu dẫn đến nghẹt thở, nhưng mà. . . Nếu thế giới này như thế ngồ ngộ, vì lẽ đó chuyện gì đều có khả năng rồi!

Được rồi, cân nhắc đến vị kia chưởng giáo chí tôn không làm được sẽ hẹn quá hóa giận, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giục ngân lái xe, phá Alto động cơ nổ vang khói đặc cuồn cuộn, một hơi lao ra hơn trăm dặm, mãi đến tận thoát ly Thực Sơn phạm vi sau, lúc này mới giảm bớt tốc độ dọc theo cánh đồng hoang vẫn hướng về đông mờ.

Trên đường không có chuyện gì, thừa dịp Tô Đát Kỷ còn tại nóc xe hồi ức chuyện cũ, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai người vừa ăn đồ ăn vặt, vừa lấy khoa học nghiêm cẩn nghiêm túc thái độ, thảo luận một thoáng vị này hồ yêu ngự tỷ cùng bạch mi chưởng giáo trong đó bát quái tin tức ——

Giảng thật, tuy nói có rất nhiều chi tiết nhỏ còn không rõ ràng lắm, nhưng có thể xác định chính là, hai vị này người trong cuộc khẳng định từng có cái gì xúc động lòng người chuyện cũ, hơn nữa cảm tình rất sâu rất sâu, sâu đến cho dù đi qua mấy trăm năm, nhưng Bạch Mi chân nhân sâu trong nội tâm, lại tự giác hoặc không tự chủ muốn để cho chạy Tô Đát Kỷ. . .

Nhưng vấn đề ở chỗ, coi như hắn thân là Thực Sơn chưởng giáo tôn sư, cũng không thể như thế tùy ý làm bậy, Thực Sơn làm vì thiên hạ danh môn chính đạo lãnh tụ, tuyệt đối không thể cho phép hắn làm như vậy, huống chi còn có tám vị trưởng lão chủ trì Tỏa Yêu Tháp sự vụ. . . Trên thực tế, dựa theo Thực Sơn thông lệ, này tám vị trưởng lão tồn tại, không chỉ có là vì phụ tá chưởng giáo, đồng thời cũng mang ý nghĩa giám sát!

Vì lẽ đó, ở tình huống như vậy, Bạch Mi chân nhân duy nhất có thể làm, chính là không chút biến sắc kiên trì chờ đợi, vẫn đến khi đồng cương tình thế biến hóa, Thạch Cơ nương nương tới cứu nàng tốt bạn thân, sau đó tới cái biết thời biết thế. . . Dương nhiên, cuối cùng Song Xà giáo đột kích chuyện này, phỏng chừng Bạch Mi chân nhân cũng không có dự liệu được, dù sao hắn như thế nào đi nữa dùng tình sâu nhất, cũng không biết cầm Thục Sơn cơ nghiệp đến đùa giỡn.

Lại sau đó, từ càng sâu tầng tới nói, hay là Thạch Cơ nương nương cùng Bạch Mi chân nhân trong đó, còn có loại ngầm hiểu ý hiểu ngầm, đáng ghét a, nếu đều như vậy, làm gì không nói sớm một chút đi ra, hại cho chúng ta lúc trước tiến vào Thục Sơn thời điểm nơm nớp lo sợ, chỉ lo không cẩn thận sẽ bại lộ bị đuổi giết ba ngàn dặm?

"Híc, kia chính là nói, Bạch Mi chân nhân rất có khả năng từ vừa mới bắt đầu liền biết chân tướng?" Xích Tỷ Nhi suy đoán hồi tưởng chỉnh sự kiện sau, đột nhiên có chút cúi đầu ủ rũ, "Đáng ghét a, ta còn thực sự cho rằng ta là ba trăm năm khó gặp một lần tu luyện thiên tài, cao hứng đã lâu, đều định tìm cơ hội thật sự tu chân nhàn rỗi!"

"Yên chí, yên chí, Xích Xích ngươi dựa vào mặt ăn cơm là có thể." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, ngược lại cũng bắt đầu có chút rõ ràng, tại sao chính mình Thục Sơn hành trình sẽ thuận lợi như vậy, giống như mỗi lần gặp phải cái gì cửa ải khó thời điểm, lúc nào cũng sẽ ở ngoại lực dưới sự giúp đỡ thuận lợi vượt qua, chà chà chà, vị này chưởng giáo đại nhân, ẩn giấu đến còn thật là thâm a!

"Chính là, chính là." Giống như đoán được hắn tại cảm khái cái gì, Xích Tỷ Nhi cũng rất cảm khái thở dài.

Bất quá, mấy giây sau, nàng đột nhiên lại tỏ rõ vẻ ước mơ thu về song chưởng, nhìn như lơ đãng ngắm người nào đó một chút: "Bất quá, Bạch Mi chân nhân cũng thật là dùng tình sâu nhất a, vì Đát Kỷ tiền bối, không tiếc từ bỏ chính

đạo nguyên tắc vi phạm Thục Sơn môn quy. . . Ân, liền không biết, tương lai có không người nào nguyên ý như thế vì ta làm?"

Ồ, luôn cảm thấy giống như đang nói ta?

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội ngẩng đầu nhìn trời, suy nghĩ một chút còn không quên giội nước lâ: "Lại nói ngược lại, Xích Xích, người có nghĩ tới hay không, kỳ thực Bạch Mi chân nhân gặp phải Tô Đát Kỷ nương nương thời điểm, là tại mấy trăm năm trước, khi đó hắn cần phải còn là một năm sáu tuổi hài tử. . ."

"Há, vậy thì thế nào?" Xích Tỷ Nhi hững hờ, nhưng mà đột nhiên lại phản ứng lại, tỏ rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, "A a a, ý của người là, bạch mi chưởng giáo rất có khả năng không phải đem Đát Kỷ nương nương làm người yêu, mà là xem là. . ."

Không sai! Chính là cái dạng này rồi!

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, nhìn vị kia lại tại trên mui xe nhìn về phương xa, ngọc dung nhìn như xinh đẹp, nhưng mơ hồ mang theo vài phần mẫu tính hào quang hồ yêu ngự tỷ: "Được rồi, kỳ thực rất cảm động đúng không, nhưng mà đây, tại sao chúng ta khóe miệng, lúc nào cũng không nhịn được co giật a đánh. . ."

Đừng giật! Còn chưa kịp nói xong, Alto xe đột nhiên liền âm một tiếng, đánh bay chặn tại tiền phương trên đường bóng người.

"A. . ." Nhìn bị va bay ra ngoài xa mấy chục trượng Trữ Cương Liệt, chỗ tài xế ngồi mặt không hề cảm xúc, đột nhiên suy tư quay đầu, "Đại nhân, thuộc hạ đã sớm nói rồi, chúng ta cần phải đúng lúc sửa chữa phanh lại!"

Vãi chưởng, hiện tại là thảo luận cái vấn đề này chính xác thời gian sao?

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, tranh thủ thời gian cùng Xích Tỷ Nhi mở cửa xe xông tới, kết quả còn cách xa mười mấy trượng,

liền nhìn thấy Trư Cương Liệt sưng mặt sưng mũi lung lay bò lên, rất phẫn nộ oán giận: "Đại gia ngươi, có lầm hay không, lão tử cách 300 trượng liền đang liều mạng phất tay, như thế cũng có thể đụng vào?"

Bình tĩnh, bình tĩnh, chúng ta phanh lại gấp sự cỗ rồi!

Hứa Tri Hồ chỉ có thể liên tục xin lỗi, lại tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, lão lợn, các ngươi đều thuận lợi rút khỏi sao, tại sao không trở về Đông Minh Sơn, vẫn còn ở nơi này chờ?"

Ồ ồ ồ, nói đến đây cái, Trư Cương Liệt đúng là nhớ tới chính sự đến, vừa vuốt gãy vỡ xương sườn vừa ở mặt trước dẫn đường: "Khỏi nói, chúng ta vốn là đều chạy ra rất xa, kết quả vừa ngang đầu, liền nhìn thấy cái kia bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ . . ."

Âm!

Còn chưa nói hết đây, một tia chớp liền như thế hoa lệ lê bối xuống, trực tiếp đem nó nổ đến cả người bốc khói rồi!

Sau một khắc, bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ Thạch Cơ nương nương, liền như thế rất vui vẻ từ trên trời giáng xuống, như trước là nằm tại cái kia trương có thể chính mình bước đi mà hướng trên giường lớn, như trước là hài lòng gặm tiếu bánh giòn, hơn nữa cách rất xa liền cười tít tím phất tay chào hỏi: "Ồ ha ha ha, Tri Hồ a, đã lâu không có thấy, bản cung đều có chút nhớ ngươi. . . A?"

Mới nói được một nửa, các nàng nhìn thấy Alto trên mui xe Tô Đát Kỷ, đột nhiên liền vai đẹp run lên, không kìm lòng được ngồi dậy.

Hầu như đồng thời ở nơi này, Tô Đát Kỷ cũng như có cảm ứng tựa như quay đầu trông lại, song phương mê man ánh mắt ở trong hư không một xúc, vị này hồ yêu ngự tỷ đột nhiên hơi lung lay, nhưng rồi lập tức mở to hai mắt, lộ ra khó có thể tin kinh hỉ vẻ mặt.

Không cần bất kỳ ngôn ngữ, song phuơng hẫu như là đồng thời lộ ra nụ cười, nhắc theo làn vayah vội vã tiến ra đón, man mát thần phong bên trong, hai người kích động đến thậm chí không nói ra được chỉnh nói, chỉ biết là chăm chú ôm nhau, hơi nức nở, liền ngay cả viền mắt đều ướt át —

"Thạch Cơ. . ."

"Đát Kỷ. . ."

"Xin lỗi, ta vốn là nêncơm sáng tốicứu ngươi, nhưng mà. . ."

"Ta biết, không có chuyện gì, chí ít tý muội chúng ta lại có thể cùng nhau."

"Hừm, ngươi bị khố, ta xem ngươi đuôi đều có chút. . . Ô, tại sao ngươi đuôi cảm giác vẫn như thế tốt?"

"Đó là, ta bị nhốt vào đi thời điểm, lén lút ăn giấu một bình hộ lông dịch, mỗi ngày hộ lý ba lần, duy trì ướt át bóng loáng. . ."

"Ô, là nhãn hiệu gì, hiệu quả tốt sao?"

"Cũng không tệ lắm, là Tây Côn Luân Đại Tuyết sơn bách thảo tinh nguyên dịch, ngươi cũng có thể dùng đến thử xem hộ lý tóc nha. . ."

Ta sát, đây là đùa cợt chúng ta mị, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, bên cạnh một đoàn yêu quái nghe được cảm đeo trật khớp, các loại, đợi lát nữa, nói cẩn thận cẩn biệt gặp lại đây, nói cẩn thận lệ rơi đầy mặt đây, tại sao mới cảm động không tới mười giây đồng hồ, hai vị liền bắt đầu cho bách thảo gì gì đó đánh quảng cáo?

Liền biết, không thể đổi bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ hồ tinh bệnh gì gì đó chờ mong qua cao!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì bực mặt, mắt thấy hai vị này đầu óc có hổ khuôn mặt đẹp ngự tỷ đã bắt đầu đàm luận ăn cái gì đổi da thịt được, rốt cuộc

không nhịn được yếu mềm nhấc tay đánh gãy: "Cái kia cái gì, nương nương, ta không phản đối các ngươi thảo luận mỹ dung vấn đề, bất quá các ngươi có cảm giác hay không được, chúng ta còn có chuyện rất trọng yếu. . . Tỷ như, tụ yêu phiên gì giờ?"

"Ai? Tụ yêu phiên là gì?" Thạch Cơ nương nương rất mờ mịt hắp háy mắt, cũng may mấy giây sau, chưa kịp Hứa Tri Hồ đằng đằng sát khí nhặt lên viên gạch, nàng liền bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như phản ứng lại, "Đúng, đúng nha, suýt chút nữa đã quên. . . Kỷ kỷ a, ngươi cái kia tụ yêu phiên vẫn còn chứ, cho ta mượn dùng một chút!"

"Ồ? Tụ yêu phiên?" Tô Đát Kỷ rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, "Tụ yêu phiên, ta không phải đã sớm cho ngươi?"

"Có? Có sao?" Thạch Cơ nương nương đồng dạng tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Lúc nào, lúc nào cho ta?"

"Chính là năm đó, chúng ta lúc cáo biệt a." Tô Đát Kỷ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn nàng, "Ta nhớ tới khi đó thiên ngoại ma cướp vừa mới qua đi không lâu, ngươi nói mình tẩu hỏa nhập ma muốn bế quan dưỡng thương, nhưng là vừa lo lắng có người lợi dụng lúc hư xông vào Bạch Cốt Động, vì lẽ đó cố ý hỏi ta mượn tụ yêu phiên. . ."

"Có phải là a?" Thạch Cơ nương nương càng mê man.

"Đương nhiên là, muốn không phải là không có tụ yêu phiên hộ thân, ta cũng không biết bị Thục Sơn bắt." Tô Đát Kỷ rất không nói gì nhìn nàng, suy nghĩ một chút lại như có điều suy nghĩ nói, "Đúng rồi, ta nhớ tới vào lúc ấy, ngươi nói tụ yêu phiên chính là tiên thiên linh bảo, rất dễ dàng gây nên người khác mơ ước, bởi vậy vì lý do an toàn, không chỉ có muốn ẩn nấp khí túc, còn muốn giấu ở không người chú ý địa phương, tỷ như. . ."

"Tỷ như?" Thạch Cơ nương nương không nhịn được mò sờ túi, bên cạnh Đông Minh Sơn bầy yêu càng là tập thể vễn tai lên.

"Tỷ như. . ." Tô Đát Kỷ xoa trán, rất lao lực hồi ức chuyện cũ, "A a a, để ta cẩn thận ngẫm lại a, ta nhớ tới vào lúc ấy, người đang gặm tiếu bánh giòn, tiện tay tiếp nhận tụ yêu phiên sau đó, liền đem nó nhét vào, nhét vào, nhét vào giường. . ."

Răng rắc! Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau quay đầu, dùng sức chi mãnh liền cột sống đều suýt chút nữa cùng nhau bẻ gãy.

Liền ở tại bọn hắn quái lạ trong tầm mắt, cái kia trương màu hường mềm mại giường lớn đang bước bốn cái chân giường, tại trong rừng cây rất nhàn nhã chạy tới chạy lui, thỉnh thoảng còn rất hưng phấn "Ô" thượng một tiếng, phỏng chừng là coi chính mình là ngựa Xích Thố.

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ đột nhiên liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, "À được, ta nói một cái giường tại sao có thể thành tinh, lẽ nào cũng là bởi vì. . ."

Không cần đoán, một đoàn yêu quái đã sớm đằng đằng sát khí xông lên, tại cái kia trương màu hường giường lớn phản ứng lại trước, liền hung tợn đè lại nó, còn ép buộc nó nằm trên đất, cao cao nâng lên bốn con chân giường. . . Thẹn thùng, này tư thế, thật sự không nhìn nổi rồi!

"Theo được rồi, bày đặt ta tới." Xích Tỷ Nhi lập tức vén tay áo lên, xung phong nhận việc thượng đến giúp đỡ, "Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, không có chuyện gì, không có chút nào đau, để luân gia tới xem một chút, tụ yêu phiên là giấu ở nệm hạ đây, a, không có, kia chính là trong chăn, a, cũng không có, ồ, lẽ nào là ở giường chân. . ."

Còn đúng là!

Chỉ chốc lát sau, chờ nàng tìm thấy con thứ ba chân giường thời điểm, đột nhiên liền nghe đến răng rắc một tiếng, con này chân giường dĩ nhiên tự động bóc ra, tiếp theo ánh sáng màu xanh lóng lánh, gào thét bay lên không đón gió loáng một cái. . .

Sau một khắc, đến khi mọi người từ ánh sáng màu xanh bên trong miển cưỡng mở mắt ra, liền nhìn thấy một đạo màu xanh cầu vồng dường như giao long, tại Tô Đát Kỷ bên cạnh gào thét vang vọng xoay quanh, cầu vồng quanh thân chói mắt đến không cách nào nhìn thăng, căn bản không thấy rõ trong đó cất giấu đồ vật, nhưng vẫn vẹn là loại kia dâng lên mà ra mãnh liệt linh khí, cũng đủ để cho người ý thức được, vật này liền là trong truyền thuyết. . .

Kết quả là, Xích Tỷ Nhi cũng được, Đông Minh Sơn bầy yêu cũng được, tất cả đều rất chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia rất xoắn xuýt rất đau "bi" ánh mắt nhìn một cái nào đó bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương, vào giờ phút này, tất cả mọi người nội tâm đều là tan vỡ —

Vãi chưởng! Vãi chưởng! Vãi chưởng!

Chúng ta đến cùng là vì cái gì, hao hết thiên tân vạn khố, liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng, vào sinh ra tử chạy đi Thục Sơn năm vùng, còn suýt chút nữa liền toàn quân bị diệt không về được, cho nên nói đến cuối cùng, đi vòng một vòng lớn, trong truyền thuyết tụ yêu phiên kỳ thực vẫn liền tại đông cương, hơn nữa mỗi ngày đều có thể nhìn thấy?

"Ồ, nguyên lai thật sự tại bản cung nơi này a?" Thạch Cơ nương nương rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, suy nghĩ một chút còn rất vô tội hấp háy mắt, "Kỳ thực, cái này không thể trách bản cung a, các ngươi biết đến, bản cung tự từ năm đó tẩu hỏa nhập ma sau đó, ít nhiều gì có chút vấn đề, nói thí dụ như hỉ nộ vô thường a, tính cách đại biến a, thất lạc bộ phận ký ức a. . . Ân, Tri Hồ, ngươi có thể hiểu được đúng không?"

Có thể, đương nhiên có thể rồi, Hứa Tri Hồ từ Xích Tỷ Nhi nơi đó mượn Bát Lăng hoa mai chùy lại đây, vừa nâng cao cao, vừa mỉm cười đến tỏ rõ vẻ gió xuân: "Nương nương, ta cho ngươi xem kiện thứ tốt, đến, tới gần một chút. . ."

"Không cần, bản cung sợ áp sát quá gần, sẽ không kìm lòng được yêu ngươi." Thạch Cơ nương nương ho nhẹ vài tiếng, lại tranh thủ thời gian đàng hoàng trình

trọng ngẩng đầu ưỡn ngực, "Được rồi, được rồi, bất kể nói thế nào, chí ít chúng ta thuận lợi tìm về tụ yêu phiên, cái kia, có người muốn nhìn tụ yêu phiên diện mạo thật sao?"

Được rồi, coi như nàng đủ cơ trí, một đoàn yêu quái lập tức lòng hiếu kỳ tăng mạnh liều mạng gật đầu, liền ngay cả Hứa Tri Hồ cũng phẫn nộ thả xuống Bát Lăng hoa mai chùy, trước tiên nhìn lên xem trong truyền thuyết tụ yêu phiên lại nói.

Trong phút chốc, mọi người ở đây chờ mong trong tầm mắt, Thạch Cơ nương nương đưa tay chộp một cái, trực tiếp đem đao kia màu xanh cầu vồng nắm ở trong tay!

Dù sao cũng là có tự mình ý thức tiên thiên linh bảo, tụ yêu phiên biến thành màu xanh cầu vồng, nhất thời như đồng du cá tựa như giãy dụa vặn vẹo, nhưng ở nó có thể tránh thoát trốn trước khi đi, Thạch Cơ nương nương từ lâu nhô ra ngón tay ngọc, linh quang lóng lánh thanh nhiên một chút: "A, kỷ kỷ, giúp ta một chút sức lực!"

Không cần nhiều lời, Tô Đát Kỷ hơi nhíu mày, tương tự không chút do dự một chỉ điểm ra!

Trong phút chốc, tại hai vị này ngàn năm đại yêu cộng đồng tạo áp lực hạ, đao kia màu xanh cầu vồng nhất thời cương tại chỗ, tiếp theo đột nhiên chấn động, từ đầu tới đuôi răng rắc vang vọng liên tục nát tan, đợi đến cuối cùng một mảnh vụn rơi xuống, chói mắt ánh sáng màu xanh từ cầu vồng bên trong nổ vang bắn ra, cũng làm cho ẩn giấu ở trong đó tụ yêu phiên rốt cuộc hiện ra thân hình.

"Được rồi!" Thạch Cơ nương nương thở một hơi dài nhẹ nhõm, thuận lợi đem hiện ra nguyên hình tụ yêu phiên đưa tới, "Cầm cẩn thận, đây chính là tiên thiên linh bảo, toàn bộ Côn Ngô đều tìm không ra vài món đeo."

Có phải là a, Hứa Tri Hồ ôm chuôi này ánh sáng màu xanh lóng lánh tụ yêu phiên, đúng là nỗi lòng tôn kính: "Vâng, nương nương ngươi yên tâm, ta nhất

định giữ gìn kĩ cái này tiên thiên linh bảo, tuy rằng bất luận từ góc độ nào đến xem, ta đều cảm thấy nó như một cái ô mặt trời!"

Không sai, gặp ven đường bán kem quán nhỏ, tại mùa hè đấy lên đến loại kia ô mặt trời mị, ngược lại trước mắt tụ yêu phiêu, trừ ra quanh thân lóng lánh hào quang màu xanh sau, cùng ô mặt trời hầu như không khác nhau gì cả. . .

Bất quá không có chuyện gì, thật sự không có chuyện gì, kể từ khi biết thế giới này rất ngô ngô sau đó, Hứa Tri Hồ sớm đã có chuẩn bị tâm lý, vì lẽ đó lúc này không có chút nào khiếp sợ, còn phản ứng an ủi bên cạnh tỏ rõ vẻ quái lạ Xích Tỷ Nhi: "Không có chuyện gì, ô mặt trời cũng rất tốt, bình thường nhàn rỗi không chuyện gì còn có thể che nắng che mưa. . ."

"Á chà chà, ngươi nha mới là cái ô đây!" Nghe nói như thế, ánh sáng màu xanh lóng lánh tụ yêu phiêu nhất thời bất mãn, ngay lập tức sẽ ôn ào kháng nghị lên, "Nghe rõ, bản phiêu chính là Nữ Ô nương nương tự tay luyện chế tiên thiên linh bảo, là một cái có linh thức cũng có tôn nghiêm tiên thiên linh bảo, ngươi nha xen vào nữa ta tên cái ô, có tin ta hay không quất ngươi?"

"Ngươi coi như quất ta, cũng thay đổi không được dung mạo ngươi như cái ô a." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cùm, "Lại nói, hình dáng giống cái ô có cái gì. . . Vãi chưởng, ngươi sẽ nói?"

"Lời thửa, bản phiêu chính là tiên thiên linh bảo, trừ ra nói chuyện, còn có thể báo món ăn tên đây."

"Ây..."

Có thể nói cái gì đó, thời khắc này, xung quanh Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu bọn họ hai mặt nhìn nhau, xem trước một chút nơi này trổ mắt ngoác mồm Hứa Tri Hồ, nhìn lại một chút bên kia dương dương tự đắc tụ yêu phiêu, chỉ có thể rất không nói gì tập thể lắc đầu —

"Mồ hôi, Tri Hồ điều này cũng, biết quá muộn cảm thấy đi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 118: Một Lần Một Tháng

Mười tháng cuối mùa thu, một cái làm người nghe kinh hãi tin tức kinh người, chấn động toàn bộ Côn Ngô!

Thiên hạ danh môn chính đạo lanh tụ Thục Sơn hạm phái, gặp phải bất ngờ đánh lén tổn thất nặng nề, lập phái cơ sở luyện hạm trì suýt nữa bị đoạt đi, liền ngay cả trấn thủ yêu ma Tỏa Yêu Tháp cũng tại hỗn chiến bên trong tổn hại hơn nữa, dẫn đến bộ phận yêu vương lợi dụng lúc loạn chạy ra Thục Sơn làm hại nhân gian.

Càng làm cho người ta khiếp sợ chính là, tập kích Thục Sơn tạo thành này hậu quả nghiêm trọng kẻ cầm đầu, cũng không là Lục Bào lão tổ cùng bên trong nam Ma giáo, cũng không là gì dã tâm bừng bừng tà đạo đại năng, mà là trước yên lặng vô danh không ai hiểu rõ, liền ngay cả tên đều khuyết thiếu đại boss bá khí cái gì Song Xà giáo. . .

Trong khoảng thời gian ngắn, thiên hạ vì thế mà chấn động, Thục Sơn hạm phái tổn thất đến cùng có bao nhiêu nặng nề, Lục Bào lão tổ liệu sẽ có thừa cơ phản kích, cái kia Song Xà giáo lại đến cùng là lai lịch ra sao, toàn bộ mười tháng cuối mùa thu, tất cả mọi người đều đang bàn luận những câu chuyện này, nếu như cái thời đại này có WeChat nhóm bạn bè mà nói, tích tắc là bị quét bình tiết tấu. . .

Được rồi, trở lên đám này, cùng Hứa Tri Hồ một mao tiền quan hệ đều không có!

Trên thực tế vào giờ phút này, hắn đã mang theo Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu cùng Đông Minh Sơn bầy yêu, bước lên hồi Đông Minh Sơn lữ đồ, trên đường vẫn

cùng Tô Đát Kỷ đến rồi cái lưu luyến không rời cáo biệt, người sau biểu thị mình bị giam giữ nhiều năm như vậy, bây giờ tu vi tổn thất lớn, nhất định phải nghĩ cách trước về đến Côn Ngô bắc bộ ngàn lăng núi Hiên Viên phần, ở nơi đó cùng ngày xưa tỷ muội gặp nhau, lại chậm rãi bế quan an dưỡng. . .

Cho tới Tụ Yêu phiên, vị này hồ yêu ngự tỷ cân nhắc đến cứu giúp chi ân, đúng là rất sảng khoái gật đầu, bất đồng Hứa Tri Hồ mở miệng, liền chủ động đưa ra có thể đem Tụ Yêu phiên mượn trước cho hắn, hơn nữa còn rất nhiệt tình biểu thị ——

"Nửa năm sau, Tri Hồ người muỗn còn dự định tục mượn mà nói, có thể tới ngàn lăng núi Hiên Viên phần tìm luân gia, thuận tiện nói một câu, luân gia nơi đó ở rất nhiều rất nhiều khuôn mặt đẹp hồ yêu em gái, còn có hai vị khuê nữ kim lan chị em tốt, một cái đạn đến một tay tốt tỳ bà, thổi tiêu cũng rất lành nghề; một cái tinh thông quen thuộc thiên ma múa, có thể giải khóa rất yêu kiều thế nha. . ."

Được rồi, người đều có thể tưởng tượng, lúc đó Xích Tỷ Nhi đãng đãng sát khí rút ra Bát Lăng hoa mai chùy đồ sộ cảnh tượng, Hứa Tri Hồ cũng là lóng túng đến không được, tranh thủ thời gian nghĩa chính từ nghiêm biểu thị, chính mình đối cái gì hồ yêu em gái kim lan chị em tốt tất cả đều không có hứng thú, Tô tỷ tỷ ngài cũng đừng giật dây bắc cầu, trực tiếp đem các nàng phuơng thức liên lạc cho ta là có thể. . .

Lại sau đó, cáo biệt một đường tự đạn tự hát hướng bắc mà đi Tô Đát Kỷ, mọi người liền kể tục khởi hành hồi đông cương thập vạn yêu sơn.

Trên thực tế, bởi vì gần nhất Côn Ngô nam bộ thế cục hỗn loạn, vị trí xa xôi khu vực đông cương thập vạn yêu sơn, cũng khó tránh khỏi sẽ chịu ảnh hưởng, nói như thế, chỉ là hồi Đông Minh Sơn mấy ngày hành trình bên trong, bọn họ liền chí ít gặp phải ba lần mòn phái quần ấu, hai lần trảm yêu trừ ma, năm lần lý do gì đều không có đấu võ. . .

Được rồi, Côn Ngô xem ra thật sự muốn loạn thêm một trận rồi!

Cảm khái tình thế càng ngày càng phức tạp hỗn loạn, Hứa Tri Hồ lúc này lập xuống "Sau này không có chuyện gì liền trạch ở nhà bất động" kiên định niềm tin, mà để bảo đảm có thể thuận lợi trạch không bị quấy rầy, nhanh chóng đem Tụ Yêu phiên cùng Đông Minh Sơn kết hợp lên, liền thành cấp bách đại sự, dùng Xích Tỷ Nhi tới nói chính là —

"Hừ hừ, chờ chúng ta đem Tụ Yêu phiên dựng lên sau đó, thả ra yêu khí ngàn trượng khói đen vạn tầng, chỉ là này tiên thiên linh bảo nguy nga khí thế, liền đầy đủ để những tên khốn kiếp kia cách 300 dặm đi đường vòng đi... Ân, Tri Hồ, ngươi nói đúng chứ?"

Đối đúng là đúng, bất quá các ngươi xác định, hàng này có thể thả ra yêu khí ngàn trượng khói đen vạn tầng?

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, Bàn Ti Động trước Đông Minh Hồ bên, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, nhìn đã dựng đứng tại ven hồ Tụ Yêu phiên, trong lòng không nhịn được hung hăng thầm nói.

"Cái kia ai, thiếu xem thường người a!" Hãy cùng biết trong lòng hắn muốn điều gì tựa như, bên kia Tụ Yêu phiên ngay lập tức sẽ ồn ào kháng nghị, "Bản phiên lặp lại lần nữa, bản phiên chính là Nữ Oa nương nương thu thập thiên địa linh tài, tại hồng mông tím lò lửa bên trong rèn luyện mấy trăm năm, vừa nãy luyện chẽ ra đến tiên thiên linh bảo, dù cho tại năm đó thiên ngoại ma cướp bên trong bị trọng thương, bây giờ chỉ có thể phát huy ra toàn thịnh ba phần mười năng lực, nhưng dùng để che chở Đông Minh Sơn cũng đã đầy đủ."

"Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi." Hứa Tri Hồ đối này biểu thị hết sức hoài nghi, bất quá lúc này cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng lên, "Được rồi, cái kia tiếp xuống chúng ta phải làm sao, mới có thể làm cho ngươi cùng Đông Minh Sơn kết hợp lên?"

"Cái này đơn giản a!" Tụ Yêu phiên rất đắc ý quơ quơ, "Các ngươi tất cả đều

lui về phía sau, chuẩn bị kỹ càng ca ngợi chi từ, xem bản phiên cho các ngươi bày ra một thoảng huyền diệu thần thông!"

Lời còn chưa dứt, Tụ Yêu phiên nổ vang chấn động, liền nhìn thấy phiên trên đỉnh, một đạo hung ác thô bạo đen nhánh yêu khí, gào thét xông lên mấy ngàn trượng trên không, cho tới nguyên bản vạn dặm không mây sáng sủa vòm trời, đều bị này hung ác yêu khí mạnh mẽ đâm thủng, hiện ra một cái sâu không thấy đáy đen nhánh hang lớn... .

Tiếp theo, giữa trưa Sơn Phong gào thét mà qua, này nói đen nhánh yêu khí lần thứ hai đón gió loáng một cái, ở giữa không trung chậm rãi giãn ra, liền dường như phạm vi mấy trăm trượng to lớn cái ô diện, đem cả tòa Đông Minh Sơn tất cả đều bao phủ ở bên trong, trong chớp mắt, nguyên bản giữa trưa còn hơi có chút nóng bức Bàn Ti Động trước, đột nhiên liền trở nên mát mẻ lên... .

"Ta sát, còn nói đây không phải là ô mặt trời?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu lên, nhìn giữa không trung cái kia bao phủ cả tòa Đông Minh Sơn to lớn cái ô diện, đột nhiên cảm thấy sau này mình muốn không ở nơi này phía dưới bán băng côn, đều có chút xin lỗi khán giả.

Đúng là bên cạnh yêu quái cùng ma nữ các em gái nhìn ra nỗi lòng tôn kính, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu hai mặt nhìn nhau, rất có hiểu ngầm đồng thời nhấc tay vấn đề: "Híc, giống như trừ ra mát mẻ hơn ở ngoài, cũng không có thay đổi gì a!"

"Gấp cái gì, bản phiên còn không có chính thức phát động đây." Tụ Yêu phiên hờ lạnh một tiếng, "A, nhìn thấy cái ô giá, không đúng, nhìn thấy bản phiên phiên giá không có, phía trên kia có ba đạo phù văn, phân biệt đại diện cho bản phiên tam đại thần thông, theo phía trên kia tả tới làm là được."

Có phải là a, Hứa Tri Hồ cẩn thận từng ly từng tí một tiến lên vài bước, nhìn chăm chăm cái kia nghi là cái ô giá phiên giá xem.

Khoan hãy nói, phía trên này còn thật sự có ba đạo phức tạp phù văn, ánh

sáng màu xanh lóng lánh tử khí lưu chuyển, hắn thử dùng ngón tay phân biệt nhẹ nhàng một xúc, ngay lập tức sẽ cảm thấy trong đầu khẽ chấn động, nhất thời xuất hiện ba hành thượng cổ yêu tộc minh văn —

"Lập phiên chiêu yêu! Yêu sương mù tể nhật! Vạn yêu đại trận!"

Hóa ra là như thế, Hứa Tri Hồ suy tư gật gù, kỳ thực không cần nghĩ như thế nào, xem mặt chữ ý tú, liền rất dễ hiểu.

Cái gọi là "Lập phiên chiêu yêu", phỏng chừng liền tương tự với gửi thư báo, đem trong phạm vi nhất định yêu ma đều triệu tập lại đây; cái gọi là "Yêu sương mù tể nhật", liền tương tự với dùng yêu khí khói đen che kín bầu trời, cũng chính là Đông Minh Sơn hiện tại cần gấp che chở công năng; cái gọi là "Vạn yêu đại trận", đại khái là chỉ lấy Tụ Yêu phiên làm trụ cột, tập kết số lượng nhất định yêu quái, liên hiệp phát động trận pháp đối kháng cường địch. . .

Bất quá, lại nói ngược lại, phù văn ý tú, ta là lý giải, nhưng rốt cuộc muốn làm sao phát động tới, là trực tiếp tại đây ba đạo phù văn thượng võ một cái đây, vẫn là mỗi lần phát động trước còn muôn hiến tế gì đó?

"Không cần, đơn giản cực kỳ." Tụ Yêu phiên nhẹ nhàng lung lay, ra hiệu hắn đi xuống diện xem, "A, nhìn thấy bản phiên phiền giá thượng cái kia đen nhánh lỗ thủng không có?"

"Híc, nhìn thấy, sau đó thì sao?"

"Sau đó liền đơn giản, hướng về trong động đầu 2 vạn linh thạch, ẩn vào bên trái đạo phù văn kia, yêu sương mù tể nhật thần thông liền tự mình phát động; lại hướng về trong động đầu 3 vạn linh thạch, theo trung gian đạo phù văn kia, vạn yêu đại trận liền mở ra; lại hướng về trong động đầu, ân, lần này tương đối quý, phỏng chừng muôn tìm 5 vạn linh thạch, tài năng phát động lập phiên chiêu yêu. . . Ô, cái kia ai, ngươi có vấn đề gì?"

Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Hứa Tri Hồ cảm động đến rơi nước

mắt, rất chăm chú nhắc tay vấn đề: "Cái kia cái gì, ta lại xác nhận một thoảng, ngươi vừa nói ngươi là ai luyện chế?"

"Híc, đương nhiên là Nữ Oa nương nương luyện chế a, ngươi hỏi cái này làm gì?"

"Không có cái gì, ta liền muốn hỏi một chút Nữ Oa nương nương, nàng đối tự động thụ vận tải cơ có ý kiến gì không. . ."

Trời mới biết tự động thụ vận tải cơ là gì, Tụ Yêu phiên hoàn toàn nghe không hiểu, đúng là Mộc Liễu ở bên nghe, dựa vào "Bất lương gian thương" thiên phú, đột nhiên ý thức được một cái vấn đề rất trọng yếu: "Chờ đã, đợi lát nữa, a phiên, chúng ta mỗi lần đầu linh thạch tiến vào sau đó, thần thông của ngươi có thể duy trì bao lâu?"

"Một tháng!" Tụ Yêu phiên rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Bất kể là đâu loại thần thông, đều là một lần duy trì một tháng."

Không phải chứ, Hứa Tri Hồ lúc này cũng ý thức được vấn đề chỗ ở, không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, thật là đắt a, coi như tiện nghi nhất yêu sương mù tê nhạt, cũng cần 2 vạn linh thạch a, một tháng 2 vạn, năm tháng chính là 10 vạn, này nếu như dùng tới một năm, chúng ta Đông Minh Sơn tích tắc liền phá sản a!

"Lời thưa, bản phiên chính là tiên thiên linh bảo, có được hay không?" Tụ Yêu phiên ở trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ: "Chúng ta tiên thiên linh bảo, dùng tốt là dùng tốt, bất quá tiêu hao linh khí lên cũng rất khủng bố, ngược lại ta nhớ tới năm đó ta cái gia hỏa bắt được bản phiên sau, dương dương tự đắc tuyên bố muốn nhất thống ma giới. . . Ân, tên kia hiện tại còn giống như nợ lãi suất cao chạy trốn đây!"

Lời thưa, đổi thành chúng ta, cũng phân là phút chạy trốn tiết tấu được không?

Hứa Tri Hồ triệt để không nói gì, chỉ có thể cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, bên cạnh Mộc Liễu đã lấy ra bàn tính đang tính toán thu chi vẫn đề, sau đó tính toán tính toán liền quỳ tính toán xong. . .

"Cho nên, các ngươi đến cùng là muốn dùng vẫn là không muốn dùng, tranh thủ thời gian!" Tụ Yêu phiên rất thiếu kiên nhẫn giục bọn họ.

"Muốn!" Hứa Tri Hồ khẽ cắn răng, nghe phuơng xa truyền đến nổ vang chấn động thanh, xem ra chỗ nào lại đánh rồi.

Cái gì cũng không cần nghĩ đến, hắn rất cảm khái đưa tay ra, Xích Tỷ Nhi vội vàng từ Bàn Ti Động bên trong lấy ra hết thảy tích trữ, không sai, là toàn bộ Đồng Minh Sơn một năm qua bớt ăn bớt mặc tồn hạ xuống. . .

"Nếu không, chúng ta người đánh tới cửa lại dùng?" Xích Tỷ Nhi lưu luyến không rời cầm lấy túi tiền.

"Vậy thì không kịp a." Hứa Tri Hồ rất đau lòng tiếp nhận túi chứa đồ, suy nghĩ một chút lại rất chăm chú quay đầu vẫn đề, "A phiên, một vẫn đề cuối cùng. . ."

"Híc, ngươi nói!"

"Ta nếu như tháng này dùng đến một nửa đóng lại, tháng sau còn có thể kế tục dùng sao?"

"Không thể, chỉ cần mở ra liền dừng không được đến."

"Được rồi, không có chút nào nhân tính hóa, còn không bằng Trung Quốc di động lưu lượng đây!"

"Híc, lưu lượng là gì?"

"Không giải thích. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 119: Các Hạ Xem Ra Nhìn Rất Quen Mắt A

Thời gian trôi qua thật nhanh, trong nháy mắt lại đến mùa đông lạnh lẽo, Hứa Tri Hồ có lúc tại chính mình cái kia cái giường thượng tinh lại, nhìn ngoài cửa sổ đang chờ cho ăn sáu con loli, cùng với bên cạnh vị kia đang một bên thở tơ nhện một bên dệt áo bông ngốc nữu, đều có một loại chúng ta có phải là lại mặc vào một lần ảo giác. . .

Ngăn ngắn trong vòng hai tháng, từ cuối mùa thu đến trời đông giá rét, Đông Minh Sơn bên trong tuy rằng không có thay đổi gì, nhưng thế giới ở bên ngoài núi đặc biệt là Côn Ngô nam bộ, cũng đã là gió nổi mây vẫn nổi sóng chập trùng, các đường chính đạo tà phái yêu ma quỷ quái đánh cho vỡ đầu chảy máu, hỗn loạn tình huống, hoàn toàn có thể dùng trở xuống đoạn này hí đến biểu hiện

Thục Sơn hạm phái: "Thiên hạ danh môn chính đạo hiệp lực, chém giết Lục Bào lão tổ, lại tra ra Song Xà giáo tăm tích, diệt cỏ tận gốc!"

Hoa Sơn phái: "Lâu chủ uy vũ +10086, ta Hoa Sơn phái đã ở trên đường!"

Lục Bào lão tổ: "233333, bản giáo chủ đã liên lạc tám vị ma môn đại năng, bạch mi các ngươi dám đến, có tin hay không lão tử dùng âm trú châu hiên các ngươi một mặt!"

Song Xà giáo: "Yên lặng nhìn trên lâu không nói lời nào!"

Luyện khí tông: "Hàng trước bán ra các loại phi kiếm pháp khí. . ."

Đông cương Hoàng Phong Đại Vương: "Một đám ngớ ngẩn, 66666, chờ các

ngươi tất cả đều thực lực giảm mạnh, bản đại vương vừa vặn. . . Dựa vào, ai báo cáo cấm ta nói?"

Được rồi, trở lên chỉ do Hứa Tri Hồ tự mình suy diễn, bất quá sự thực gần như cũng chính là bộ dáng này, từ Thục Sơn hạm phái cùng Lục Bào lão tổ ác chiến bắt đầu, toàn bộ Côn Ngô nam bộ phần lớn thế lực đều bị cuốn vào trong đó, chính đạo tổ đội quét tà phái, tà phái tổ chức đoàn thể phản quét chính đạo, khắp nơi yêu vương vốn là chỉ muốn lại bên vây xem lại chuyển đi cái nhóm bạn bè gì gì đó, kết quả vừa ngang đầu đột nhiên phát hiện mình cũng bị cuốn vào. . .

Cho nên nói, thế giới lớn như vậy, ta không có chút nào muốn đi xem!

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, cùng bên ngoài các loại hỗn loạn không giống, Đông Minh Sơn bởi vì bên ngoài có Thạch Cơ nương nương chở dựa, bên trong có Tụ Yêu phiên thần thông che chắn che chở, cũng vẫn tính là hữu kinh vô hiểm gió êm sóng lặng.

Tuy nói cũng có mắt không mở gia hỏa muốn tới cửa chiếm tiện nghi, bất quá thông thường không phải là bị trực tiếp dọa đi, chính là một con va vào yêu vân khói đen bên trong đã hôn mê, mạnh hơn điểm coi như thật sự xông đến Bàn Ti Động trước, cũng sẽ bị Hứa Tri Hồ "Đầu tệ" phát động vạn yêu đại trận, sau đó trực tiếp biến thành Đông Minh Sơn lần thứ nhất A4 giấy eo phần thưởng cho cuộc tranh tài. . . Chờ một chút, A4 giấy eo giải thi đấu là tình huống thế nào?

Giữa trưa ánh nắng ấm áp hạ, Đông Minh Sơn Bàn Ti Động trước trên sân cỏ, lấy Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu cầm đầu một đoàn oanh oanh yến yến yêu tinh em gái ma nữ các em gái, đang hứng thú bừng bừng làm thành một vòng lớn, cùng nhau lộ ra trắng noãnh tinh tế eo thon nhỏ, sau đó lại cầm một tấm đóng dấu dùng A4 giấy, tại vòng eo thượng gần đây so với trước đo đạc vòng eo. . .

Hình ảnh này lực trùng kích thực sự quá mạnh mẽ, làm một quần thể xác và tinh thần khỏe mạnh yêu quái, Trư Cương Liệt bọn họ nhìn ra con mắt đều mạo ánh sáng xanh lục, vừa tốt lại mượn notebook Ngưu Ma vương càng là liều

mạng nuốt nước miếng, đầy đầu đều cân nhắc có muốn hay không đánh ngất mẩy cái mang về, ừ ân, Xích Tỷ Nhi có chủ coi như xong, Mộc Liễu xem ra cũng khó đối phó, đúng là bên cạnh cái kia xem ra đàng hoàng trịnh trọng còn mang mắt kính gọng đen cô nàng. . .

"Đừng nghĩ, đó là nhà ta xe!" Hứa Tri Hồ dùng đầu gối suy nghĩ đều đoán được cái tên này đang suy nghĩ gì, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác giải thích cho hắn, "Hừm, là như thế, có người nói cô gái vòng eo, nếu như vừa vặn bằng một tấm A4 giấy độ rộng, kia chính là hoàn mỹ nhất, vì lẽ đó. . ."

Còn chưa nói hết đây, phía trước một đoàn em gái bên trong, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền hoa dung thất sắc kinh ngạc thốt lên một tiếng, phảng phất gặp nhân thế gian tối khó có thể tưởng tượng trầm trọng đả kích, mặt cười tiêu tụy lệ quang liên liê: "Làm sao, làm sao có khả năng, luân gia đáng tự hào nhất eo thon nhỏ, lại so tờ giấy này rộng nửa tấc?"

"Ồ ha ha ha, ta thắng rồi!" Bên cạnh Mộc Liễu mở cờ trong bụng, lần đầu tiên trong đời tại khuôn mặt đẹp thượng vượt qua bạn thân, cả người đều sấp bay lên, "Quả nhiên, quả nhiên ta mấy tháng này cố nén mê hoặc, không ăn Tri Hồ nướng bơ bánh ngọt, là hoàn toàn chính xác a!"

"Ta thua? Ta lại thua?" Xích Tỷ Nhi rất tang thương quỳ rạp xuống trên cỏ, đầy trời lá rụng tại nàng bên cạnh pháp phoi hạ xuống, "Có thể, đáng ghét a, từ hôm nay trở đi, ta cái gì đều không ăn, chỉ uống Tri Hồ sữa bò!"

"Ồ, luôn cảm thấy lời này quái chõ nào quái?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, lại không nhịn được quay đầu nhìn một bên khác ven hồ.

Ánh sóng long lanh ven hồ, Tử Tử các nàng sáu cái loli đang cầm màu nước bút, tại Tụ Yêu phiên trên thân họa mặt trời nhỏ cùng phòng nhỏ, đem toàn bộ phiên giá đều họa đến đủ mọi màu sắc.

Người sau nhất thời cảm giác tôn nghiêm chịu đựng rất lớn khiêu chiến, rất phản nộ ôn ào kháng nghị: "Cái kia ai, mau đưa nhà ngươi gấu con mang đi, bản

phiên rất chăm chú lặp lại lần nữa, bản phiên chính là Nữ Ông nương nương thu thập thiên địa linh tài, tại hồng mông tím lò lửa bên trong rèn luyện mấy trăm năm, vừa nãy luyện chế ra đến . . ."

Lời này ta đều sẽ công, Hứa Tri Hồ hoàn toàn không thấy hàng này, tại ven hồ tìm trường thoái mái dựa vào ghế tựa ngồi xuống.

Giữa trưa ánh mặt trời vừa vặn, lại ấm áp lại không chói mắt,

Nếu như lúc này trở lại một chén nóng hổi trà sữa, sinh hoạt quả thực chính là hoàn mỹ, quản bên ngoài những tên kia đánh thành ra sao, chúng ta chỉ cần trách tại Đông Minh Sơn bên trong qua cuộc sống gia đình tạm ổn là tốt rồi, hôm nay tới cái A4 giấy eo đại bỉ bính, ngày mai đến cái băng thùng khiêu chiến thi đấu, ngày kia trở lại . . . Ô?

Lơ đãng ngẩng đầu lên, Hứa Tri Hồ đột nhiên hơi hoi kinh ngạc, phương xa mênh mông vô bờ vòm trời phần cuối, tựa hồ đang có sóng gợn gợn sóng lóng lánh, lại như là trong nháy mắt ảo giác?

Nhưng mà vén vẹn mấy giây sau, bây giờ liền bị chứng minh không phải ảo giác!

Trong phút chốc, vừa bình tĩnh vòm trời lần thứ hai nổ vang chấn động, đèn nhánh cùng màu máu xen lẫn cùng nhau ma vân, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như mãnh liệt mà đến, nhắc lên cao tới mười mấy trượng sóng lớn sóng dữ . . .

Ta sát, tịch biên hỏa, chuẩn bị đánh nhau!

Không cần phải nhắc tới tỉnh, Bàn Ti Động trước đám yêu quái ma nữ các em gái tất cả đều bị kinh động, ngay lập tức sẽ đằng đằng sát khí xông lại, Xích Tỷ Nhi tiện tay lấy ra hai thanh Bát lăng mai hoa chùy, suy nghĩ một chút cảm thấy không đủ có lực uy hiếp, lại lục lọi túi chứa đồ từ bên trong rút ra một cái sinh mẫn xước mang rô đen nhánh lang nha bỗng: "Tránh ra, tránh ra, đã lâu không

có ai đến chúng ta Đông Minh Sơn gây sự, ai cũng không cho theo ta cướp đầu người a!"

"Híc, Xích Xích ngươi lúc nào cải dùng cái này?" Hứa Tri Hồ nhìn cái kia có tới nặng mấy ngàn cân xước mang rô lang nha bỗng, đột nhiên cảm thấy răng đều có chút cay cay.

"Ồ ồ ồ, mấy ngày trước ở trong động đào đến, cũng không biết là cái nào tiền bối chôn ở Bàn Ti Động bên trong." Xích Tỷ Nhi đem lang nha bỗng vung vẩy đến gào thét vang vọng, phạm vi trong vòng ba trượng đều không ai dám tiếp cận, "Bất quá mà, cảm giác thật sự rất tuyệt, hơn nữa sử dụng đến trả có đặc thù. . . Nha ha ha ha, trước tiên không nói!"

Còn thừa nước đục thả câu a, Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, kế tục híp mắt nhìn phuong xa, chỉ chốc lát sau, nhìn cái kia mảnh màu máu ma vân càng ngày càng gần, hắn đột nhiên lấy làm kinh hãi: "Đợi lát nữa, ta vừa vặn như nhìn thấy Vân sư tỷ. . ."

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy cái kia mảnh huyết điểm ma vân đột nhiên chia năm xẻ bảy, mấy chiếc khổng lồ tiên hạm từ vòm trời phần cuối một nhảy ra, trong đó có Vân Phàm cái kia chiếc kim quang lâu thuyền, hơn nữa trên thuyền mấy vị kia tất cả đều là người quen cũ, Vân Phàm, Trần sư huynh, Dương sư huynh, Thanh Mông, mặt sau thậm chí còn theo mấy cái điều khiển thuyền rồng ôm một cái. . .

Bất quá vào lúc này, xem Vân Phàm Trần sư huynh bọn họ tình huống, giống như tựa hồ có chút tình hình không ổn, hầu như mỗi chiếc tiên hạm đều bị thương nghiêm trọng, loạng chòe loạng choạng hướng bên này gào thét vọt tới.

Sau một khắc, chờ bọn hắn nhìn thấy bao phủ tại Đông Minh Sơn thượng to lớn cái ô hình yêu sương mù, nhất thời lấy làm kinh hãi, theo bản năng hơi hơi giảm tốc độ.

Mà chính là như thế trong nháy mắt do dự, mặt sau huyết điểm ma vân đã

gào thét đến, mãnh liệt lăn lộn vân triều phóng lên trời, ở trong hư không ngưng kết thành mấy trăm tên nuốt viêm phun lửa hung ác hỏa tinh!

Mấy trăm tên cháy vây quanh bên trong, chính giữa vị kia tỏ rõ vẻ thô bạo huyết diễm Ma quân, giơ một cái liết diễm hùng hực màu máu chuông đồng, rung động thô thiúc lên trăm trượng lửa cháy rừng rực: "Thục Sơn tiểu bối, tội gì phí công giãy dụa, bản tọa nếu thu rồi lục bào cùng Song Xà giáo cung phụng, liền coi như các ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng phải mang bọn ngươi trở lại!"

"Đi!" Nhìn huyết diễm ma vân mãnh liệt mà đến, Vân Phàm cùng Trần sư huynh liếc nhìn nhau, chỉ có thể bất đắc dĩ khẽ cắn răng, mang theo một đám Thục Sơn đệ tử đáp xuống, dù cho biết rõ phía dưới tòa kia yêu sương mù bao phủ ngọn núi có gì đó quái lạ.

"A cái ô, mở cửa, thả bọn họ đi vào!" Bàn Ti Động phía trước, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, rất có hiểu ngầm đạt thành nhất trí, "Đợi lát nữa, Xích Xích, ngươi khả năng còn muốn hơi hơi thay đổi một thoáng bên ngoài, Mộc tỷ các ngươi cũng đến giả bộ một chút, còn có Ngân Nhĩ Alto cũng đến biến thành giao thông công cộng. . . Được rồi, đại gia tất cả đều sửa lại một chút hình mạo."

"Này này này, lão tử là phiên, là phiên được không?" Tụ Yêu phiên đối này biểu thị rất bất mãn, bất quá vẫn là nói thăm quan quan.

Trong phút chốc, nguyên bản bao phủ Đông Minh Sơn cái ô hình yêu sương mù, nhất thời hơi hơi phân liệt ra một con đường, đang muốn đâm đầu vào đến Thục Sơn tiên hạm đội, rốt cuộc hiem chi lại hiem vọt vào con đường, tiếp theo liền bị đen nhánh yêu sương mù giấu giếm ngăn cản, trong nháy mắt biến mất ở trong sương mù, cũng lại không thấy.

"A, lại có thể có người tiếp ứng?" Mặt sau vị kia huyết diễm Ma quân hơi ngạc nhiên, nhưng vẫn vẹn vẹn sững sờ một chút, liền ỷ vào tự thân thân thông

quảng đại , tương tự không chút kiêng kỵ nào vọt vào yêu trong sương.

Dữ tợn cười lạnh một tiếng, theo hắn rung động màu máu chuông đồng, mấy trăm cái hỏa tinh nhất thời cùng nhau nuốt viêm phun lửa, lửa cháy rừng rực hội tụ thành biển lửa, nhắc lên mãnh liệt cuồng triều sóng lớn, nổ vang vang vọng nhầm phía Đông Minh Sơn: "Muốn đi, không dễ như vậy, đừng nói là chỉ là yêu núi, coi như nơi này cất giấu cái gì Thục Sơn trưởng lão, bản tọa vậy. . ."

Vài giây sau, chờ hắn xuyên qua cái kia mảnh đèn nhánh yêu sương mù, miễn cưỡng thấy rõ tình cảnh trước mắt, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm!

Mãnh liệt lăn lộn đèn nhánh yêu trong sương, kết mảnh đèn trăng bạc mạng nhện quỷ dị yêu trước động, chật ních dữ tợn hung ác núi tinh dã quái cùng âm khí âm u tà ác ma nữ, đi đầu vị kia váy đỏ con nhện mỹ nhân càng là đằng đằng sát khí, nhu nhược vai đẹp thượng gánh một cái nặng đến mấy ngàn cân xước mang rô lang nha bỗng, phía sau còn có yêu khí phóng lên trời, ngưng kết thành to lớn như song luân xe ngựa sáu mắt ngân chu ảo giác!

"Ây. . ." Trong phút chốc, vừa còn hung ác thô bạo huyết điểm Ma quân, đột nhiên thì có loại sờn cả tóc gáy cảm giác bất an, dù cho hắn rõ ràng rất rõ ràng, thực lực của chính mình cần phải vượt xa đám này quái lạ yêu ma.

Trên thực tế, giành trước xông tới Thục Sơn các đệ tử, lúc này đồng dạng kinh ngạc không nói gì, Vân Phàm bọn họ hai mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy tình huống quỷ dị tới cực điểm, đúng là Trần sư huynh phản ứng đầu tiên, phản xạ có điều kiện tựa như khẽ quát một tiếng: "Yêu. . ."

Yêu cả nhà ngươi!

Lời còn chưa dứt, mấy trăm con yêu ma quỷ quái cùng nhau gào thét một tiếng, đi đầu Xích Tỷ Nhi mắt hạnh trợn tròn, giơ lên cái kia nặng đến mấy ngàn cân xước mang rô lang nha bỗng, thở phì phò dùng sức vung một cái!

Âm âm một tiếng, sinh mãn xước mang rô lang nha bỗng, mang theo đè nén

tiếng nổ, dường như cơn lốc tựa như gào thét mà qua, cuồng bạo dã man lực trùng kích hạ, liền ngay cả không hề có thứ gì hư không, dĩ nhiên cũng bị mạnh mẽ oanh kích đến nhắc lên cuồng triều —

"Đừng dài dòng! Ăn trước luân gia một cái lang nha bỗng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 120: Đông Minh Sơn Lan Nhược Tiệm Chuyên Nghiệp Làm Riêng Phục Vụ

Nhân sinh coi nhẹ, không phục liền được!

Nói động thủ liền động thủ, chưa kịp xông tới hai nhóm người phản ứng lại, thở phì phò Xích Tỷ Nhi đã sớm cướp động thủ trước, mắt hạnh trợn tròn một tiếng gầm lên, trực tiếp đem lang nha bỗng ném đi ra!

Mang theo cuồng bạo tiếng nổ, nặng đến mấy ngàn cân xước mang rô lang nha bỗng gào thét mà đến, mục tiêu nhắm thẳng vào gần trong gang tấc Thục Sơn các đệ tử, đứng mũi chịu sào Trần sư huynh lấy làm kinh hãi, vội vàng bỗng nhiên há miệng hút vào: "Yêu nghiệt, chớ có thả. . . Khặc khặc khặc!"

Còn chưa kịp phun ra kiếm khí, đang gào thét bay đến lang nha bỗng, đột nhiên liền kim quang lóe lên, quỷ dị biến mất ở trong hư không!

Trần sư huynh hoàn toàn không ngờ tới, một cây kiếm phẳng rỗng nhìn liền muôn thành hình bắn ra, đột nhiên mất đi mục tiêu, lại bị mạnh mẽ nuốt xuống, cũng đem mình cho sắc đến kịch liệt ho khan.

Hầu như tại đồng thời, chưa kịp này tiếng ho khan vang vọng, cách đó không xa đột nhiên sóng giọng lóng lánh, vừa vừa biến mất lang nha bỗng, giống như quỷ my tựa như từ trong hư không bắn ra, mang theo nặng đến vạn cân lực phá hoại, trực tiếp hung tợn đậm về phía. . .

"Cái gì?" Không hề phòng bị Huyết Diễm ma quân, hầu như là theo bản năng kinh hãi quay đầu.

Trong phút chốc, nhìn lang nha bỗng thượng cái kia sắc bén sắc bén xước

mang rô, Huyết Diễm ma quân nhất thời sờn cả tóc gáy, nhưng hắn chung quy tu vi cao thâm, vỏn vẹn trong nháy mắt này, liền đột nhiên rung động huyết diễm chuông đồng: "Vô liêm sỉ, chỉ bằng các ngươi?"

"Liền dựa vào chúng ta!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, "Cái kia cái gì... A cái ô?"

"Mẹ nó, bản phiên lặp lại lần nữa, ta là phiên, là phiên! Là phiên!" Tụ Yêu phiên tức đến nổ phổi ồn ào kháng nghị, bất quá đúng là chưa quên dùng sức loáng một cái!

Trong tiếng thét gào, bao phủ tại Đông Minh Sơn bầu trời đen nhánh yêu sương mù, đột nhiên liền như ô lớn tựa như chìm xuồng, sôi trào mãnh liệt yêu khí dường như năm sông bốn biển, mang theo núi cao ép đỉnh giống như to lớn uy thế, trực tiếp trấn áp tại Huyết Diễm ma quân trên thân!

Liền phảng phất đặt mình trong tại bên trong biển sâu, huyết ma Ma quân đột nhiên cảm thấy thân thể chấn động, vừa giơ lên huyết diễm chuông đồng tay cũng không còn cách nào hành động, mà ngay trong nháy mắt này, chuôi này sinh mãn xước mang rô lang nha bỗng, đã sớm hung tợn gào thét oanh lại đây!

Âm!

Có thể tưởng tượng một chút, bị nặng đến mấy ngàn cân lang nha bỗng, hung tợn đập trúng yếu đuối xương mũi cảm giác, đáng thương Huyết Diễm ma quân đầy mắt đau nhức lệ rơi đầy mặt, hầu như là tức đến nổ phổi lảo đảo lùi về sau: "Há có, lẽ nào có lý đó, bản tọa cùng các ngươi không thù không oán, rõ ràng là những Thục Sơn đó tiểu bối trước tiên xông..."

Ngươi quản ta a! Cô nai nai liền tình nguyện trước tiên đánh ngươi, không được sao?

Xích Tỷ Nhi tức giận tiện tay một chiêu, chuôi này có thể cự ly ngắn thuần di quỷ dị lang nha bỗng, nhất thời lần thứ hai xuyên qua hư không, hô một tiếng lọt

vào trong tay nàng: "Hừ hừ, còn chờ cái gì, cho ta ném lăn tên khốn này!"

Cũng không cần nhắc nhở, Trư Cương Liệt đã sớm mang theo Đông Minh Sơn bầy yêu, dǎng dǎng sát khí mãnh nhào tới, các loại binh khí cùng không cần tiền tựa như điện cuồng đập xuống, Xích Tỷ Nhi càng là mắt hạnh trợn tròn xông lên phía trước nhất, xước mang rô lang nha bỗng lần thứ hai hung tợn vung ra, vốn là rõ ràng là hướng về nhân gia trên đầu đập, kết quả không biết làm sao đến rồi cái thuẫn di, đột nhiên liền tầng tầng đánh vào giữa hai chân!

Bên cạnh ma nữ các em gái tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, mang theo sắc bén tiếng hú cùng nhau vây lên đi, Tiểu Lan các nàng gần nhất cũng không biết bị ai dạy hỏng mắt, vây công liền vây công được rồi, lại vừa ở xung quanh lợi dụng lúc loạn đánh lén, vừa lấy ra các loại công dụng không rõ bột phấn bao, che ngợp bầu trời hướng về Huyết Diễm ma quân trên thân tung. . .

Phát điên a, hào vô nhân tính a, Huyết Diễm ma quân đầu váng mắt hoa còn chưa kịp mở mắt, trực tiếp liền bị không tiết tháo quần áo, hắn đúng là muốn nỗi giận phản kích, có thể vẫn đề là đang ở Tụ Yêu phiên "Yêu sương mù tể nhật" thần thông kết giới bên trong, coi như là địa nguyên cấp cao cường giả, giờ khắc này cũng bị suy yếu một cái cấp bậc, liền hành động cũng giống như là tại yêu khí đại dương bên trong, trở nên cực kỳ chậm chạp khó khăn.

Lợi dụng lúc ngươi bệnh đói mạng ngươi a, Đông Minh Sơn bầy yêu đương nhiên là nắm lấy cơ hội thống biển đổi phương, Ngưu Ma vương càng là ý vào chính mình bì thô thịt thô, trực tiếp lăn khỏi chỗ hóa thành to lớn bò sữa, vung vẩy hai cái sắc bén sừng trâu, đến rồi cái hung tợn cao tốc va chạm, cộng thêm làm liền một mạch Lư Sơn thăng long bá!

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ." Bên cạnh Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ nhìn ra ngây người như phỗng, mắt thấy vị kia Ma quân trước tiên bị sừng trâu đánh bay đến giữa không trung, sau đó còn chưa rơi xuống đất lại trong nháy mắt trúng liền mấy chục đao, không nhịn được cùng nhau rùng mình lạnh lẽo.

Gặp quỷ, này đong cương thập vạn yêu sơn, lúc nào ra một nhóm như thế hung ác dã man yêu ma quỷ quái, lại có thể trong nhất thời đánh cho rất có hung danh Huyết Diễm ma quân không trả nổi tay. . . A, không đúng, nhìn kỹ một chút, giống như đám này yêu ma quỷ quái đáng vẻ khá quen, đặc biệt là vị kia vung vẩy lang nha bỗng vẩy đỏ mỹ nhân, còn có bên cạnh cái kia vẫn cười híp mắt không có mở miệng. . . Ế?

Còn đối với bọn họ nói thăm xong, vẫn ở bên cạnh xem trò vui Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền cười híp mắt xoay đầu lại.

"Yêu, yêu nghiệt, ngươi muốn thế nào?" Trần sư huynh lấy làm kinh hãi, theo bản năng liền muốn rút ra trường kiếm, mặt sau Vân Phàm bọn họ càng là cùng nhau thán sắc lâm liệt, làm tốt nghênh chiến chuẩn bị.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, thả lỏng một chút." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đàng hoàng trọng ho nhẹ vài tiếng, "Cái kia cái gì, ta chính là muốn hỏi một chút, các ngươi cần muốn đặc biệt gì làm riêng phục vụ sao?"

"Ây. . . Đặc biệt? Làm riêng? Phục vụ?" Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ nghe được đều là dấu chấm hỏi.

"Đúng vậy, đúng vậy." Hứa Tri Hồ nụ cười đáng yêu nhìn bọn họ, "Là đáng vẻ như vậy, chúng ta Đông Minh Sơn là một cái yêu quý hòa bình dân gian đoàn thể, toàn trên núi hạ đồng ý lấy năm hạng nguyên tắc căn bản là điểm xuất phát, cùng bất kỳ thế lực triển khai hỗ trợ hữu hảo hợp tác, đồng thời tại cơ sở này thượng, cung cấp một ít chu đáo nhiệt tình đặc biệt làm riêng phục vụ, cụ thể tới nói mà. . . Mộc tỷ?"

Đến!

Lời còn chưa dứt, vừa còn tại vây công Huyết Diễm ma quân Mộc Liễu, ngay lập tức sẽ hứng thú bừng bừng thuần di trở về, hơn nữa còn từ trong lòng lấy ra một tờ màu sắc rực rỡ tiểu truyện đơn, đầy nhiệt tình đưa cho Trần sư huynh bọn

họ: "Đến đến đến, mấy vị khách quan, đây là chúng ta gần nhất mới đẩy ra đặc biệt làm riêng phục vụ nha, giá cả hợp lý thu phí công đạo không thiếu gì cả, các ngươi muôn không nhìn thật sự tổn thất lớn rồi."

Cái gì, cái gì quý a, Trần sư huynh mấy người bọn hắn tò rõ vẻ co giật, theo bản năng tiếp nhận cái kia điệp tờ rơi, kết quả chỉ liếc mắt nhìn, tất cả mọi người đột nhiên liền tập thể vắng: "Phù! Cái này cung cấp đan dược coi như xong, có thù lao nhanh chóng hỗ trợ luyện chế linh phù cũng có thể hiểu được, nhưng mà, nhưng mà mặt sau cái kia tình bạn trợ trận đánh nhau thanh tẩy tiên hạm giáp ban hỗ trợ sao học sinh tiểu học bài tập. . ."

Không sai a, này chính là bọn ta Đông Minh Sơn Lan Nhược tiệm phục vụ hạng mục a, Mộc Liễu không cảm thấy kinh ngạc, như trước cười ha ha nhìn bọn họ, còn không quên chăm chú tỉ mỉ rất phiền phức giải thích cho bọn họ nghe

"Ngươi xem, tỷ như cái này cung cấp đan dược phục vụ, chúng ta Đông Minh Sơn gần nhất vừa luyện chế một nhóm thượng phẩm chữa thương đan, không chỉ có chất lượng không lời nói, hơn nữa đưa đạt tốc độ còn rất nhanh, dù cho ngài tại bên ngoài ngàn dặm trên chiến trường, chỉ cần một đạo phi kiếm đưa thư lại đây, chúng ta bảo đảm trong vòng nửa canh giờ đưa đến, hơn nữa còn bao bưu nha!"

"Ồ ồ ồ, không cần đan dược sao, vậy thì tới xem một chút chúng ta mới ra phẩm pháp khí được rồi, tư nhân lượng thân làm riêng, chỉ cần 998, không sai, không phải 1998, cũng không phải 2998, là vật siêu trị 998, mua năm cái đưa một cái, đang đuổi tới chúng ta Đông Minh Sơn Lan Nhược tiệm năm đầy năm cửa hàng khánh, một lần mua đủ 5,000 linh thạch, còn có thể trả 300 tiền mặt nha, có phải là rất có lời?"

"Đúng rồi, đúng rồi, quan trọng nhất chính là, nha ha ha ha, chúng ta Đông Minh Sơn còn cung cấp hỗ trợ quần ấu đánh nhau phục vụ a, chúng ta nơi này có bạo lực hình Tri Chu Tinh, có am hiểu buộc chặt Thiên Niên Thụ Yêu, hoa gấp

ba giá tiền còn có thể mời đến ngoại viện Ngưu Ma vương, hoa gấp mươi lần liền Thạch Cơ nương nương cũng thỉnh cho ngươi xem, chuyên nghiệp, săn sóc, chu đáo, nói đánh hai canh giờ liền hai canh giờ, nói muốn bị vỡ nát gãy xương liền bị vỡ nát gãy xương, khách quan không cần nhắc đến cái phần món ăn sao?"

Ách, ai từng thấy như thế yêu quái, Trần sư huynh bọn họ nghe được hai mắt đăm đăm choáng váng đầu hoa mắt.

Mộc Liễu còn không buông tha bọn họ đây, từ trong lòng lấy ra một tờ dùng chính mình lá cây ấn chống đỡ dùng quyển, rất nhiệt tình nhất định phải nhét lại đây: "Đến mà, đến mà, đến thử xem đi, này trương chống đỡ dùng quyển giá trị bề mặt 200 linh thạch, ngươi tái xuất 8,800 linh thạch, vừa vặn đủ tới một lần hỗ trợ quần ẩu phục vụ, ân, khách quan ngươi muốn mua hai lần vẫn là mua một lần?"

Hoàn toàn bị nói hôn mê có được hay không, Trần sư huynh đầy đầu đều là vương vượng vượng quả nãi, mơ mơ màng màng theo bản năng liền lấy ra túi chứa đồ: "Híc, vậy thì, vậy thì tới một lần?"

Được rồi, chính đang chờ câu này, Mộc Liễu nhất thời đầy mắt đều là tiểu hành tinh, đoạt lấy túi chứa đồ, lại quay đầu hô to một tiếng: "Khách quan đặt trước hỗ trợ quần ẩu phục vụ, đại gia đều chăm chú nghiêm túc một chút, muốn cho khách hàng mỗi một khối linh thạch đều hoa đến vật có giá trị!"

Không thành vấn đề a, Trữ Cương Liệt chúng cùng nhau gào thét một tiếng, tại bút lớn linh thạch dưới sự kích thích, đánh Huyết Diêm ma quân đánh đến càng thêm ra sức, Xích Tỷ Nhi vừa vung vẩy lang nha bỗng thống biển, vừa còn không quên quay đầu lại cùng Trần sư huynh bọn họ bàn giao: "Thân môn, đánh xong sau đó nhớ tới cho khen ngợi nha, nhất định phải cho khen ngợi nha!"

Đang nói chuyện, lại là một trận thích ngóng phát điên quần ẩu, Huyết Diêm ma quân đời này đều không có như thế khuất nhục qua, rõ ràng tu vi xa xa cao hơn Trữ Cương Liệt chúng, nhưng một mực tại Tụ Yêu phiên thần thông

dưới áp chế, bị mạnh mẽ đánh đến sưng mặt sưng mũi miệng đầy phun máu.

Phẫn nộ đến cả người đều đang run rẩy, lại một lần nữa bị Xích Tỷ Nhi lang nha bỗng trước mặt bắn trúng sau, vị này Ma quân rốt cuộc giận tím mặt đột nhiên bạo phát, liều mạng tự bạo một phần nhỏ nguyên thần, quanh thân nhất thời bùng nổ ra nhiệt độ nóng rực hừng hực huyết diêm, dường như nô hải cuồng triều giống như gào thét nhầm phía Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu.

Bị này khủng bố huyết diêm cuốn một cái, bầy yêu binh khí trong tay tất cả đều hóa thành sương máu, nhất thời kinh ngạc thốt lên một tiếng không tự chủ được sau lui ra, Huyết Diêm ma quân cả người huyết diêm cuốn cuộn râu tóc đều trương, đột nhiên giơ lên huyết diêm chuông đồng, dữ tợn hung ác liên tục gấp hoảng: "Đánh đủ rồi sao? Nếu là đánh đủ rồi, hiện tại liền đến phiên bản tọa. . . Động thủ!"

Dữ tợn tiếng gầm gừ bên trong, cả tòa Đông Minh Sơn đều hơi rung động, nương theo huyết diêm chuông đồng sắc bén rung động tiếng vang, xung quanh mảng lớn huyết diêm cùng nhau nổ vang phóng lên trời, tiếp theo hóa thành vô số phun viêm phun lửa cuồng bạo hỏa tinh, dường như bài sơn đảo hải cơn sóng thần, từ giữa không trung phát điên gào thét đáp xuống, chõ đi qua núi đá cây cối tất cả đều hóa thành nóng rực dung nham!

Chỉ kịp kinh ngạc thốt lên một tiếng, Đông Minh Sơn bầy yêu cũng tốt chùa Lan Nhược ma nữ các em gái cũng được, suýt chút nữa liền bị này mãnh liệt máu mủ dung nham triệt để nuốt hết, chỉ có thể kinh hoảng tránh thoát.

Huyết Diêm ma quân tỏ rõ vẻ vặt vẹo tàn bạo, càng thêm cuồng loạn rung động huyết diêm chuông đồng: "Bốn hoang hỏa tinh, xích liệt dung tương, cùng nhau nghe ta hiệu lệnh, đem này chỉ là yêu núi cho bản tọa đốt thành. . . Thành. . . Thành. . ."

Đột nhiên liền nhỏ nhặt, Huyết Diêm ma quân khó có thể tin kinh hãi mở mắt, phía trước sôi trào mãnh liệt biển lửa dung nham, giờ khắc này liền dường

như va vào chót vót vách đá, đang như nước thủy triều tựa như phân lưu thối lui, mà chế tạo ra này một quái lạ cục diện, lại là —

Không biết lúc nào, một chiếc xe công cộng liền như thế lóe lâm thời trực trặc đèn báo hiệu, rất thắn kỵ xuất hiện tại Đông Minh Sơn bầy yêu phia trước, vừa vặn ngăn lại mãnh liệt mà đến cuồng bạo dung nham, hơn nữa tại loại này đủ để hòa tan sắt thép nhiệt độ cao dung nham trùng kích vào, nó lại còn có thể rất vững vàng đứng ở tại chỗ, liền ngay cả cùn nát cửa xe đều ở dung nham trùng kích vào hoàn hảo không chút tổn hại.

Sau đó thì sao, đón Huyết Diễm ma quân cái kia gần như tan vỡ tầm mắt, mặc vào bộ hải tặc phục mang mắt đen tráo ngân, liền như thế đang bản kinh từ xe hạ khoan ra, thả xuống cờ lê cùng tua vít, non mềm tuyết trắng trên gương mặt còn dính vài miếng dầu máy . . .

Hoàn toàn không thấy mãnh liệt mà đến huyết lửa khói hải, vị này nghiêm túc mặt đẹp đẽ nữ tài xế cúi đầu, nhìn một chút trên người mình đang đang thiêu đốt hừng hực huyết diễm, sau đó hãy cùng không thấy tựa như, như không có chuyện gì xảy ra quay đầu, hướng về Hứa Tri Hồ rất chăm chú đưa tay ra —

"Đại nhân! Làm một tên chuyên nghiệp lão tài xế, thuộc hạ nhất định phải nhắc nhở ngài, gần nhất tiền sửa xe tăng giá, tám trăm bao ban đêm lên!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 121: Kỳ Thực Chúng Ta Cũ Ng Xem Mặt

Bởi vì ngân nghiêm túc lén sàn, nguyên bản còn muốn trên nước mẩy ngàn chữ chiến đấu, trực tiếp liền tuyên bố kết thúc rồi!

Vốn là dựa vào tự bạo nguyên thần đến phản kích, các nhìn thấy cuối cùng lá bài tẩy cũng bị dễ dàng hóa giải, thể xác và tinh thần bị thương nặng Huyết Diễm ma quân rốt cuộc triệt để tan vỡ, rất hiển nhiên, hắn hoàn toàn không thể tiếp thu, tự mình tu luyện mấy trăm năm hỏa tinh huyết diễm, thậm chí ngay cả chiếc kia xe công cộng sơn đều quát không xong, này này này, cái này không khoa học...

Đừng động khoa học không khoa học, ngược lại bắt lấy cơ hội này, Xích Tỷ Nhi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu lần thứ hai nỗi khùng ra trận, mượn ngân cái này thiên nhiên MT vững vàng kéo cùu hận trị, các loại dao bầu búa lớn lang nha bỗng một trận loạn chém, ngăn ngắt mấy phút bên trong liền tung ra mấy triệu DPS trị, một hơi đem đại boss cho đánh ngã rồi!

Trên thực tế, cùng đường mạt lộ Huyết Diễm ma quân, cũng không phải là không có thử nghiệm phản kích tự cứu, tỷ như cuối cùng bị đánh ngất xỉu trước, hắn còn run rẩy móc ra mười mấy cái túi chứa đồ, sưng mặt sưng mũi lớn tiếng la lên: "Chờ đã, chờ chút, bản tọa có tiền, bản tọa thật sự có tiền a, các ngươi cái kia hỗ trợ quần ấu đặc biệt làm riêng phục vụ, bản tọa cũng có thể..."

"Không thể!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng biểu thị từ chối, "Là dáng vẻ như vậy, chúng ta Đông Minh Sơn chùa Lan Nhược điều thứ nhất cửa hàng quy, rất rõ ràng quy định, chúng ta chỉ cho nhan trị bảy mươi lăm phân trở lên khách hàng phục vụ, vì lẽ đó..."

Vì lẽ đó, thưa nhện đi, đây chính là cái xem mặt thế giới a!

Nương theo Xích Tỷ Nhi lần thứ hai hung mãnh một đòn, bị xước mang rõ lang nha bỗng trực tiếp đánh bay ra ngoài Huyết Diễm ma quân, liền như thế bị phẫn oan ức ngất đi, sau đó lại bị Trữ Cương Liệt bọn họ hung tợn thay phiên nửa canh giờ.

Đúng là một bên khác, hoàn thành đòn đánh này Xích Tỷ Nhi mở cờ trong bụng, sờ sờ chuôi này còn mang theo thịt nát thô to lang nha bỗng, mặt mày hớn hở nhánh hoa run rẩy: "Ồ ha ha ha, quả nhiên chỉ có như thế tàn bạo cây gậy, mới xứng đáng thượng luân gia khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ a, quyết định, ta phải cho nó làm cái rất kéo tên phong, liền khiến, liền khiến... Liền! Một! Hạ!"

Cung bạo ngươi cái gà đinh, liền một thoáng là cái quý gì a, Hứa Tri Hồ chỉ có thể yên tĩnh không nói nhìn trời.

"Đại nhân!" Bên cạnh đang chăm chú sửa chữa xe tốn ngân, lập tức thả xuống xe hơi kết cấu đồ, rất thành khẩn nhắc tay báo cáo: "Thuộc hạ cho rằng, ngài vừa ý con này Tri Chu Tinh, là cái điển hình mù chữ... Vì lẽ đó, vì tiểu chúa công hài lòng gen cân nhắc, thuộc hạ kiến nghị, ngài vẫn là đối một cái phổi ngẫu sinh sôi đời sau!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, bởi vì lời này, Xích Tỷ Nhi lập tức lại cùng ngân làm nửa giờ giá!

Vãi chưởng, này đều là tình huống thế nào a, Hứa Tri Hồ rất không nói gì bùm mặt, quyết định vẫn là trước tiên đi xử lý một chút chuyện đứng đắn, tỷ như làm sao nói hươu nói vượn một phen, quyết định bên cạnh còn tại trợn mắt ngoác mồm Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ.

Trên thực tế, một đám Thục Sơn đệ tử lúc này còn choáng lăm, Trần sư huynh bọn họ như gặp đại địch lòng tràn đầy đề phòng, e sợ đám này đầu óc nước vào yêu quái nói trở mặt liền trở mặt, đúng là Vân Phàm tỏ rõ vẻ quái lạ sau khi, vẫn không nhịn được nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi

xem, thấy thế nào đều cảm thấy hai vị này khá quen...

"Đừng xem, lại nhìn liền muôn xem gặp sự cố." Hứa Tri Hồ bị nhìn thấy hơi nhỏ lúng túng, tranh thủ thời gian ho nhẹ vài tiếng nói sang chuyện khác, "Được rồi, mấy vị, các ngươi muốn chung đến lúc đó, mấy vị là dự định tục chung đây, vẫn là có ý định hiện tại liền đi?"

"Híc, các ngươi lại có thể săn sàng thả chúng ta đi?" Trần sư huynh còn đúng là lẩy làm kinh hãi.

"Ồ, lẽ nào các ngươi còn dự định ở lại đây hạ xuống?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc, "Cũng được, chúng ta Đông Minh Sơn Lan Nhược tiệm vừa đẩy ra giá đặc biệt điểm thời gian phòng, hai giờ chỉ cần tám mươi linh thạch, còn đưa cơm trưa..."

"Không cần, không cần, chúng ta bây giờ liền đi rồi!" Trần sư huynh tranh thủ thời gian đánh gãy, tuy nói không rõ đám này yêu quái đến cùng đang suy nghĩ gì, nhưng không nghi ngờ chút nào, tòa này Đông Minh Sơn khắp nơi lộ ra quái lạ, có thể nhanh chóng rời đi liền nhanh chóng rời đi, đặc biệt là bên kia vách đǒ khuôn mặt đẹp nữ yêu, không biết tại sao, chúng ta nhìn thấy nàng thời điểm, chung quy mặt đǒ tới mang tai trong lòng ầm ầm nhảy loạn...

Chính là, chính là, Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn họ cũng có đồng cảm, tranh thủ thời gian giơ tay cáo từ rời đi, chỉ có điều sau một khắc, còn không chờ hắn môn tới kịp leo lên tiên hạm, Hứa Tri Hồ lại đột nhiên giơ tay lên: "A, chờ một chút, ta muốn hỏi hỏi, Lục Bào lão tổ, bên trong nam Ma giáo còn có Song Xà giáo thế nào rồi?"

Suýt chút nữa liền theo bản năng rút kiếm, các nghe rõ ràng Hứa Tri Hồ vẫn đề sau, Trần sư huynh cuối cùng cũng coi như thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Lục bào? Cái kia lão ma cùng hắn bên trong nam Ma giáo, đã bị ta Thục Sơn tiêu diệt hơn nửa, bây giờ chỉ có thể trốn ở trong Ma cung dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, còn Song Xà giáo..."

Nói đến Song Xà giáo, Trần sư huynh đột nhiên giật không nhịn nổi, nắm chặt chuôi kiếm trên mu bàn tay đều tuôn ra gân xanh đến, bên cạnh Dương sư huynh bọn họ càng là tỏ rõ vẻ âm trầm, đến cuối cùng vẫn là Vân Phàm thở dài, viền mắt ẩm ướt hồng lắc đầu một cái, vỗ vỗ mấy người bọn hắn vai: "Thệ giả đã rồi, Trữ sư đệ cùng Hoa sư muội tuy đã rời đi, nhưng vĩnh viễn sống ở chúng ta trong lòng..."

Này lời nói đến mức, Hứa Tri Hồ cũng không nhịn được khóc mắt co giật, tranh thủ thời gian cản bọn họ lại mấy cái thâm tình nhớ lại: "Cái kia cái gì, mấy vị, ta chỉ muốn biết Song Xà giáo tình báo, không sai, bọn họ theo chúng ta Đông Minh Sơn có cùu oán."

"Song Xà giáo sao?" Trần sư huynh từ bi phẫn bên trong khôi phục như cũ, tỏ rõ vẻ tái nhợt hờ lạnh một tiếng, "Mấy tháng này đến, chúng ta Thục Sơn đã bình định này Song Xà giáo các nơi phân đà, những giáo chúng tuy rằng không chịu nhả ra nhận tội, nhưng căm cứ mạnh mẽ đến xem, bọn họ tổng đà liền tại Giang Nam một vùng, chỉ là..."

"Chỉ là?" Hứa Tri Hồ thật tò mò sờ sờ cằm.

"Chỉ là..." Trần sư huynh hơi trầm ngâm, tựa hồ đang do dự có muốn hay không nói ra, nhưng cuối cùng vẫn là quyết định tình báo cùng chung, "Chỉ là, cái kia Song Xà giáo giáo chủ tựa hồ khá là thần bí, chúng ta Thục Sơn tuy rằng vận dụng lượng lớn tài nguyên điều tra, nhưng đến nay nhưng không tìm được tung tích của hắn, liền ngay cả Song Xà giáo tổng đà đến tận cùng tại Giang Nam nơi nào, đến nay cũng không có phát hiện."

"Ồ? Khiến cho thần bí như vậy sao?" Hứa Tri Hồ đúng là hơi có chút kinh ngạc.

Trên thực tế, là một cái tôn chỉ phỏng chừng là "Oa ha ha ha hủy diệt thế giới" hoặc là "Ồ ha ha ha chinh phục thế giới" tà giáo tổ chức, Song Xà giáo yêu thích làm thần bí đúng là không có cái gì kỳ quái, bất quá bọn hắn lại bảo mật

công tác khiến cho tốt như vậy, liền ngay cả được xưng thiên hạ chính đạo tông môn lãnh tụ Thục Sơn hạm phái, lại trong nhất thời cũng không tìm được tung tích của bọn họ, này ngược lại là có chút ra ngoài dự liệu.

"Chỉ là bọn hắn hữu tâm tính toán vô tâm thôi." Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, "Lần trước cũng là như thế, nếu không phải là chúng ta chưa từng chú ý tới này tà giáo, cũng sẽ không cho bọn họ lén vào Thục Sơn, tạo thành luyện hạm trì bị hao tổn nghiêm trọng, Trữ sư đệ cùng Hoa sư muội cũng không sẽ nhở đó..."

Nói đến Trữ sư đệ cùng Hoa sư muội, Trần sư huynh lại bắt đầu viền mắt ẩm ướt màu đỏ thăm gân tuôn ra, Hứa Tri Hồ thật sợ hắn trực tiếp tiến vào trạng thái nỗi khùng, tranh thủ thời gian đánh gãy: "Cái kia cái gì, mười hai giờ trưa sắp đến rồi, mấy vị phải đi kịp lúc, lại muốn lưu lại nơi này, tiền thuê liền theo mới một ngày quên đi a!"

"A..." Bị như thế đánh đoạn, Trần sư huynh cuối cùng cũng coi như từ bi phẫn tinh tình bên trong tỉnh lại, nhất thời ý thức được nơi này vẫn là hung hiểm chi địa.

Cũng không nói thêm cái gì, hắn trực tiếp chắp chắp tay, mang theo một đám Thục Sơn đệ tử lên tiên hạm, vội vội vàng bay lên trời, chỉ là đến lúc đến mấy chiếc tiên hạm lên một lượt lên trời trong hư không, điều khiển kim quang lâu thuyền Vân Phàm lại đột nhiên quay đầu, suy tư nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ nhìn chốc lát, rốt cục vẫn là không nhịn được hiếu kỳ hỏi: "Này, vị đạo hữu này, chúng ta trước đây có phải là ở nơi nào gặp?"

"Khó nói, khả năng năm đó ngươi trầm yêu trừ ma thời điểm, ta vừa vặn ở bên cạnh xem trò vui tới." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trọng nói hươu nói vượn.

"Vâng, thật sao?" Vân Phàm chăm chú theo dõi hắn, vẫn nhìn chăm chú cho hắn cả người sơ hãi, nhưng rốt cuộc nhẹ nhàng lắc đầu, có chút cô đơn thở dài,

"Được rồi, có thể là ta nghĩ nhiều rồi, nhưng luôn cảm thấy..."

Cảm khái tiếng thở dài bên trong, kim quang lâu thuyền gào thét bay lên không, mấy chiếc tiên hạm theo sát phía sau, rất nhanh sẽ biến mất ở chân trời phương xa, giữa trưa gió lạnh gào thét phất qua, cuốn lên pháp phoi lá rụng, xa xa còn có thể mơ hồ nghe được bọn họ trò chuyện âm thanh ——

"Vân sư tỷ, ngươi thật giống như đỗi cái kia tán tu rất có hứng thú, là bởi vì hắn cùng đám yêu quái nán lại cùng nhau sao?"

"Không, ta chẳng qua là cảm thấy, cảm thấy, ách, được rồi, khả năng ta điên rồi sao, nhưng ta luôn cảm thấy, hắn khá giống... Như... Trữ sư đệ..."

"Chuyện này làm sao có thể... Ô, bất quá vừa nói như thế mà nói, còn thực sự hơi giống a, hơn nữa bên cạnh cái kia váy đỏ khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh..."

"Được rồi, kỳ thực ta cảm thấy, chúng ta chỉ là quá mức tưởng niệm Trữ sư đệ cùng Hoa sư muội, tối ngày hôm qua, ta nằm mơ còn mơ tới Trữ sư đệ tìm đến ta, nói hắn tại cửu u hoàng thuyền bên trong đã cùng Hoa sư muội kết hôn, muốn chúng ta đốt điểm quà tặng... À được, Trần sư huynh, ngươi làm gì thế rút kiếm?"

"Sư huynh, bình tĩnh a bình tĩnh a, nói đến chúng ta hồi núi sau đó, có muốn hay không đi là Trữ sư đệ cùng Hoa sư muội kiến cái mộ gió?"

"Này ngược lại là có thể, ta nào còn có một cái Trữ sư đệ tắm rửa lưu lại quần, bất quá mộ gió thương muôn viết cái gì tốt đây?"

"A, không bằng liền viết đến, Thục Sơn thần đội hữu?"

Mùi cá ngươi cái thịt sợi a, kỳ quái trò chuyện thanh từ dǎng xa cuốn theo chiều gió đến, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ khóe mắt đánh a đánh, thật vất vả mới kiềm chế lại xông lên ném lăn đám kia khốn nạn kích động, một mực Xích Tỷ Nhi còn ở bên cạnh rất ngờ vực bỗ túc một câu: "Ô? Tri Hồ, tại sao quần của

ngươi sẽ ở Vân sư tỷ ở đâu?"

Đừng hỏi cái này, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, vừa vị kia Ma quân thế nào rồi?"

Vấn đề này dư thừa, mặt sau Huyết Diễm ma quân đã bị đánh đến triệt để hôn mê, Trư Cương Liệt còn giẫm ở trên người hắn, rất không khách khí một trận sờ loạn, đem linh thạch pháp khí bí tịch tất cả đều sờ soạng đi ra: "Chà chà chà, không hổ là địa nguyên cấp cao đại năng a, vừa nhìn liền biết rất có tiền, chỉ là cái này huyết điểm chuông đồng, phỏng chừng liền có thể bán cái... Ồ, đây là cái gì, lệnh treo thưởng sao?"

"Để ta xem một chút, để ta xem một chút." Xích Tỷ Nhi vểnh tai lên, lập tức rất hưng phấn đoạt lấy cái kia trương lệnh treo thưởng: "Không sai, đây quả thật là lệnh treo thưởng, giống như là liên quan với... Ân, Tri Hồ ngươi đến xem, ta đã quên ta không quen biết chữ!"

Đừng nghịch, không biết chữ ngươi cướp cái gì, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, tiện tay tiếp nhận cái kia trương lệnh treo thưởng: "Ồ, này giống như là Song Xà giáo tuyên bố lệnh treo thưởng, chủ yếu dùng để treo giải thưởng truy sát Song Xà giáo kẻ thù, chẳng trách, ta nói cái kia huyết điểm chân quân tại sao muốn truy sát Vân sư tỷ bọn họ, phỏng chừng là vì bắt được một số lớn số tiền lớn treo giải thưởng đi."

Hóa ra là như thế, Đông Minh Sơn bầy yêu bỗng nhiên tỉnh ngộ sau khi, cũng thật tò mò vây nhìn lên những treo giải thưởng tên, đặc biệt Mộc Liễu mộc ngự tỷ, gần nhất còn đang cố gắng tích góp chuyển thể đầu thai phí dung, lúc này nghe được treo giải thưởng hai chữ ngay lập tức sẽ hưng phấn xông lên: "Treo giải thưởng, treo giải thưởng tốt, nói không chắc chúng ta còn có thể, ồ, Tri Hồ, phía trên này giống như có tên của ngươi?"

"Ta?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, theo Mộc Liễu chỉ về nhìn tới, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ quái lạ.

Còn đúng là, tại đây trương bán mới không cựu lệnh treo thưởng thượng, lít nha lít nhít ghi chép mấy chục người tên cùng treo giải thưởng giá cả, mà Hứa Tri Hồ ba chữ này, lại rất vinh hạnh xếp ở vị trí thứ tám, bên cạnh còn viết một nhóm rất bắt mắt phụ chú —

"Đông Minh Sơn Hứa Tri Hồ, hết lần này tới lần khác trở ngại ta giáo tại đông cương thành lập phân đàn, như có người có thể lấy thủ cấp mang đến, ta giáo nguyện ra 10 vạn linh thạch làm thù lao!"

Cung bạo ngươi cái gà đinh, 10 vạn linh thạch a, Mộc Liễu cùng Trư Cương Liệt bọn họ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đột nhiên tập thể mắt mao kim quang, bá một tiếng cùng nhau quay đầu nhìn người nào đó, lại như là đang xem một cái di động linh thạch túi...

"Này này này, các ngươi sẽ không tính toán đại nghĩa diệt thân chứ?" Hứa Tri Hồ bị bọn họ xem sợ nỗi da gà, suy nghĩ một chút lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ, "Lại nói ngược lại, ta lại như thế đáng giá, Song Xà giáo đây rốt cuộc là có bao nhiêu hận ta a?"

"Ngươi nói xem?" Trư Cương Liệt bọn họ đồng thời mắt trợn trắng, giảng đạo lý, Song Xà giáo cũng là đủ số khổ, liên tục phái Bách Nhã Ma Quân, Xích Giao chân nhân, Đạo Đức Chân Quân lại đây đông cương muôn mưu đại sự, kết quả mỗi lần đều bị Tri Hồ ma xui quỷ khiến đánh ngã trên đất, này nếu như không cùu hận trị tràn đầy trái lại kỳ quái.

"Chính là, chính là." Mộc Liễu cũng rất có đồng cảm gật đầu, lại tiếp tục tại cái kia trương lệnh truy nã thượng tìm quen thuộc tên, "Chà chà chà, lão lợn, trâu già, tên của các ngươi cũng ở phía trên, lão lợn trị 5,000 linh thạch, trâu già ngươi trị 1 vạn linh thạch... A, Yến Xích Hà lại trị 2 vạn, điều này là bởi vì có râu ria rậm rạp bỗ trợ sao, lại so với ta còn quý ba ngàn linh thạch, này không hợp lý!"

Này này này, tỷ tỷ, ngươi không cảm thấy ngươi quan tâm trọng điểm sai lầm

rồi sao?

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không nói gì sờ sờ cǎm, Xích Tỷ Nhi rất chờ mong nghe nửa ngày, đều không nghe tên của chính mình, đã không thể chờ đợi được nữa nhón chân lên cao cao nhấc tay: "Ta đây, ta đây, mộc mộc ngươi giúp ta nhìn một chút, ta bài tên thứ mấy, giá trị bao tiền?"

"Cái này mà..." Mộc Liễu ở phía trên rất chăm chú kiểm tra, sau một chốc sau, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, "Xích Xích, phía trên này, giống như không có tên của ngươi."

"Ây..." Xích Tỷ Nhi kiêu ngạo nụ cười đột nhiên liền đọng lại ở trên mặt, "Ngươi, ngươi đứa giỡn đi, ta tốt xấu cũng là Đông Minh Sơn Bàn Ti Động chủ, còn đã từng cùng cái kia Đạo Đức Chân Quân từng đại chiến một trận, này lệnh treo thưởng mặt trên sẽ không có ta?"

"Vấn đề là, thật không có a." Mộc Liễu rất đồng tình nhìn nàng, "Ta vừa cẩn thận tìm một lần, liền hoa hoa cùng tên Tiểu Lan đều tìm tới, nhưng chính là không tìm được... Bình tĩnh! Bình tĩnh!"

Bình tĩnh cái sợi lông a! Xích Tỷ Nhi nhất thời liền phẫn nộ rồi, đoạt lấy cái kia trương lệnh treo thưởng, đằng đằng sát khí xé thành mảnh vỡ, sau lưng yêu khí càng là trực tiếp phóng lên trời, hóa thành một chỉ giương nanh múa vuốt to lớn hung ác con nhện, "Há có, lẽ nào có lý đó, Song Xà giáo đám này cặn bã, lại dám, lại dám như thế nhục nhã luân gia?"

Này này này, Xích Xích, ngươi không cảm thấy ngươi quan tâm trọng điểm cũng sai lầm rồi sao?

Hứa Tri Hồ nghe được không nói gì nhìn trời, tranh thủ thời gian muốn sửa lại một thoáng Xích Tỷ Nhi chính xác giá trị quan, có thể vấn đề là còn không chờ hăn mở miệng, Xích Tỷ Nhi cũng đã đằng đằng sát khí vén tay áo lên, lấy ra chuôi này đen nhánh to lớn sinh mãn xước mang rô "Liền một thoáng" : "Kho ngươi cái hấp, đánh người còn không làm mất mặt đây, Tri Hồ, chúng ta thu thập

hành lý cùng đi Giang Nam, tìm đám kia khốn nạn tính toán số cái!"

"Ồ? Đi Giang Nam?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, "Híc, Xích Xích ý của ngươi là, chúng ta chủ động chạy đi Giang Nam tìm Song Xà giáo?"

"Đúng vậy, đám kia khốn nạn lại dám xem thường người, chúng ta đương nhiên muốn tìm bọn họ tính sổ." Xích Tỷ Nhi đã bắt đầu ma "Liền một thoáng" mặt trên xước mang rõ, còn rất hiếm có thông minh tăng vọt một hồi, "Hơn nữa, những tên khốn kiếp kia treo giải thưởng mọi người chúng ta, chúng ta cùng với bị người không để yên không còn tới cửa gây phiền phức, còn không bằng chủ động xuất kích, một lần giải quyết những tên khốn kiếp kia đây!"

Nói tới thật có đạo lý, Hứa Tri Hồ vốn còn muốn phản bác, nghe đến phía sau nửa câu, đột nhiên phát hiện cũng thật là không có gì để nói.

Cẩn thận ngẫm lại, giống như cũng đúng đấy, tại mười mấy vạn linh thạch treo giải thưởng dưới sự kích thích, nói không chắc thật sự sẽ có người chạy tới Đông Minh Sơn làm ám sát, tuy nói có Tụ Yêu phiên ở đây che đậy chống đỡ, nhưng mà cũng không chịu nổi đến nhiều người a, đến lúc đó trở ra mấy cái như Huyết Diễm ma quân như thế...

"Không chỉ có như thế nha." Mộc Liễu cũng ở bên bổ sung cái lý do, "Các ngươi muốn a, Song Xà giáo có thể một hơi lấy ra như thế cao treo giải thưởng, liền nói rõ bọn họ bản thân khẳng định càng có tiền hơn, chà chà chà, như vậy vừa khéo, chúng ta gần nhất vừa vặn rất thiếu tiền, đặc biệt ta cái ô..."

"Lão tử là phiên!" Tụ Yêu phiên hầu như là gào ra đến.

"Yên chí, yên chí, đây không phải là trọng điểm rồi!" Mộc Liễu hoàn toàn không thấy cái tên này kháng nghị, cười híp mắt liền con mắt đều loan thành một cái tuyến, "Trọng điểm là, chúng ta vừa vặn cần rất nhiều linh thạch đến duy trì cùng phát triển Đông Minh Sơn, vì lẽ đó... Nha ha ha a, luân gia thực sự là quá tà ác rồi!"

Có đạo lý a, trong phút chốc, ở đây một đoàn yêu quái cùng ma nữ các em gái, đột nhiên liền rất chỉnh tề mắt mạo kim quang, liền ngay cả vừa còn tại bi phần Tụ Yêu phiên cũng tinh thần đại chấn: "Ồ, nói như vậy lên mà nói, nếu có thể được bút lớn linh thạch cùng tiên tài tài nguyên, bản phiên còn có thể cấp tốc khôi phục thời điểm toàn thịnh thâm thông!"

"Mồ hôi, các ngươi là thật lòng?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn bọn họ.

"Chăm chú, chăm chú đến không thể lại chăm chú." Hết thảy yêu ma quý quái đều rất nghiêm túc dùng sức gật đầu.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên cảm thấy hay là chính mình cũng nên đi ra ngoài nhúc nhích, "Bất quá, hiện tại có một vấn đề, chúng ta làm sao xác định Song Xà giáo tổng đàn ẩn giấu ở Giang Nam nơi nào đây?"

Tốt ván đẽ, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu hai mặt nhìn nhau, sau đó cũng không biết là ai đi đầu, một đoàn gia hỏa đột nhiên bá cùng nhau quay đầu, nhìn phía bên kia còn tại hôn mê yên lặng rời lệ Huyết Diêm ma quân...

"Ta không biết, ta thật sự không biết a!" Sau mười phút, nhìn Xích Tỷ Nhi liền ngồi ở phía trước chính mình ma cái kia "Liền một thoáng", vừa bị nước lạnh hắt tỉnh Huyết Diêm ma quân sờn cả tóc gáy, liền cốt khí mang tiết tháo toàn cũng không muộn, "Ta chỉ là cùng trưởng lão của bọn họ quen biết, đám người kia thần bí bí, quý mới biết bọn họ tổng đàn giấu ở đâu?"

"Một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn, ba hai, ba bốn." Xích Tỷ Nhi không có chút nào tức giận, kế tục cười híp mắt ma sát "Cầm một thoáng" .

"Tin ta, tin ta, tin ta a." Huyết Diêm ma quân lệ nóng doanh tròng, mắt thấy Xích Tỷ Nhi đã chuẩn bị thử nghiệm, hầu như là đầu đầy mồ hôi lạnh thành thật khai báo, "Chờ đã, chờ chút, ta liền nghe vị trưởng lão kia nói, bọn họ giáo chủ tựa hồ đang kiến tạo món đồ gì, đồng thời đang triệu tập nhân thủ lén vào Tiên Đường phủ, nỗ lực bắt một con rắn yêu làm kiến tạo tư liệu..."

"Xà yêu?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngắn cản Xích Tỷ Nhi, rồi lại hơi hoi kinh ngạc, "Ngươi là nói, bọn họ muốn dùng xà yêu huyết nhục xương cốt làm kiến tạo tư liệu?"

"Khả năng, khả năng đi." Huyết Diễm ma quân liều mạng gật đầu, "Ta nghe nói, con rắn kia yêu chính là thương cỏ dại chủng, phun ra nuốt vào ánh trăng tu luyện ngàn năm, một thân huyết nhục xương cốt tất cả đều là chí bảo, Song Xà giáo tìm thằn cơ chân quân trắc tính toán một phen, tính toán ra này ngàn năm xà yêu gần nhất vừa tu luyện thành hình người, vẫn là vị khó gặp mỹ nhân, đang muốn đến Tiên Đường..."

"Báo ân?" Hứa Tri Hồ bật thốt lên, "Hơn nữa con rắn này yêu vẫn là màu trắng, đúng không?"

"Híc, ngươi đã biết rồi?" Huyết Diễm ma quân lấy làm kinh hãi.

"Đó là, ta chiếm được tình báo này đều thật nhiều năm..." Hứa Tri Hồ rất bình tĩnh ngẩng đầu nhìn trời.

Không có chuyện gì, thật sự không có chuyện gì, tại một đoàn yêu quái cùng ma nữ các em gái không thấy nghiêm túc trong ánh mắt, hắn nhìn chân trời mây trắng phiêu a phiêu, lại ở trong lòng yên lặng hát hai mươi khắp cả "Tây Hồ mỹ cảnh tháng ba thiên, mưa xuân như rượu Liễu Như Yên", sau đó rốt cuộc tại đây quen thuộc giai điệu bên trong, rất cảm khái thở dài —

"Được rồi, ta đột nhiên cảm thấy, lại muốn hủy một lần tuổi thơ rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 122: Tất Cả Đều Đuối Một Khối

Thế giới lớn như vậy, ta muôn đi xem!

Nếu quyết định muôn đi Giang Nam triệt để đánh ngã Song Xà giáo, Hứa Tri Hồ đúng là lập tức thoát ly bán trạch sinh hoạt, tại ngày thứ hai sáng sớm liền điểm đủ nhân mã xuất phát, đến rồi một chuyến nói đi là đi tùy hứng lữ hành.

Đương nhiên, lâm trước khi lên đường, Đông Minh Sơn sự tình hay là muôn sắp xếp thỏa đáng, cũng không thể một nhà lớn tất cả đều chạy chừ?

Vì lẽ đó. Trải qua bốc thăm mò thưởng kéo tảng đá bỗ các công bằng công chính sau khi thương nghị, đem gần một nửa người bị lưu lại xem núi thủ gia, trong đó liền bao quát lấy Trư Cương Liệt làm đại biểu Đông Minh Sơn bầy yêu, vốn là muôn muôn đi Giang Nam trộm cái yếm nõi nõi, cùng với gần nhất đang thăng cấp hệ thống khởi động máy tốc độ càng ngày càng chậm Tiểu Thiến...

Cứ như vậy, đi theo chủ lực thành viên, liền đã biến thành "Khốn nạn a tại sao không có tên ta" Xích Tỷ Nhi, "Nghe nói Giang Nam rất tốt làm ăn" chùa Lan Nhược toàn tổ, "Lão tử trong lòng chỉ có Thạch Thạch nhưng tình cờ cũng có thể đi thưởng thức cái khác mỹ lệ phong cảnh" Ngưu Ma vương, cùng với bị ép buộc phân ra một cái phân thân bất đắc dĩ đi theo tụ yêu cái ô... Ách,

Không đúng, là Tụ Yêu phiên.

"Mẹ nó, tại sao bản phiên còn muôn theo các ngươi đi Giang Nam?" Đối với mình muốn cố hai con gian khổ nhiệm vụ, Tụ Yêu phiên biểu đạt đầy đủ bất mãn.

"Bởi vì, chúng ta muốn thông qua ngươi phân thân, bất cứ lúc nào hiểu rõ Đông Minh Sơn tình huống a." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Hơn nữa, đối phương là xem ra rất lợi hại Song Xà giáo, chúng ta đương nhiên cũng muốn xuất ra lợi hại nhất lá bài tẩy đến."

"Ô, ngược lại cũng đúng a..." Tụ Yêu phiên đối cái này đúng là rất tán thành, "Rất tốt, nếu nói như vậy mà nói, cái kia bản phiên liền miễn cưỡng bồi các ngươi đi một chuyến được rồi, tuy nói phân thân không có cách nào sử dụng quá nhiều thần thông, bất quá cái kia vạn yêu đại trận còn có thể miễn cưỡng dùng dùng một lát."

Ân, liền như thế, trải qua hữu hảo hiệp thương, đến ngày thứ hai sáng sớm, chuẩn bị thỏa đáng Đông Minh Sơn viễn chinh đoàn liền như thế bắt xe hạ Giang Nam, không sai, chính là bắt xe, Đông Minh Sơn ưu tú nhất cũng là duy nhất công cụ giao thông, ngân tại sửa chữa cả một đêm động cơ sau, rốt cuộc tại sáng ngày thứ hai đêm mình đã biến thành năm đường hai tầng giao thông công cộng, mang theo một đoàn ngắm cảnh đoàn du khách xóc nảy xuất phát...

Dùng đâu gối đi nghĩ cũng biết, như thế mênh mông cuồn cuộn quy mô lớn hành động, nếu không sẽ khiến cho các thế lực lớn quan tâm liền kỳ quái rồi!

Vì lẽ đó, vì không sót cùu hận trị, Đông Minh Sơn ngắm cảnh đoàn chỉ có thể lựa chọn ban ngày phục ban đêm xuất ngoại thêm chuyên đi Tiểu Lộ, chỉ khổ ngân muôn điều khiển khổng lồ năm đường hai tầng giao thông công cộng, mỗi ngày buổi tối không chỉ có muôn thức đêm còn phải tại gồ ghề núi trên đường lái, hơn nữa còn đến làm tốt bất cứ lúc nào dừng lại sửa xe chuẩn bị.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, liên tục mấy ngày chạy hạ xuống, bởi vì bọn họ cẩn thận một chút, hơn nữa dùng Thạch Cơ nương nương cho linh phù che chắn yêu khí, đúng là không có gây nên bất kỳ thế lực lớn quan tâm, điều này làm cho Hứa Tri Hồ tại thở một hơi dài nhẹ nhõm đồng thời, cũng rốt cuộc có thể rút ra chút thời gian, bắt đầu chăm chú suy nghĩ lần này "Bạch Tố Trinh tỷ tỷ cứu vớt đại tá chiến" ...

Giảng thật, hắn hiện tại cũng coi như là bị này ngõ ngô thế giới lịch luyen ra, đừng nói cái gì Bạch Nương Tử loạn nhập, bây giờ coi như nghe được Xích Xích cùng Tử Hà tiên tử là thân thích, đều chỉ sẽ cảm thấy có đạo lý a có đạo lý.

Cho nên, từ góc độ này tới nói, Thục Sơn sau đó đến phiên Bạch Xà truyện loạn nhập, cái này cũng là hoàn toàn có thể tiếp thu, khắc khắc khắc, chính là không biết, nơi này vị này Bạch Tố Trinh Bạch tỷ tỷ, có phải là cùng « mới Bạch Nương Tử truyền kỳ » bên trong Nhã Chi cô như thế, cũng là ôn nhu khuôn mặt đẹp hiền lương thực đức, hơn nữa vừa ra trận liền hát trên một đoạn "Núi Thanh Thành hạ Bạch Tố Trinh, trong động ngàn năm tu này thân" ...

Được rồi, căn cứ thế giới này ngõ ngô thuộc tính đến xem, không làm được lại là hủy hoại tuổi thơ tiếc tấu, Hứa Tri Hồ chỉ là hy vọng, lần này hơi hơi có thể đừng hủy đến cái kia tàn nhẫn, dù sao là một cái từ nhỏ nhìn « mới Bạch Nương Tử truyền kỳ » lớn lên người, đối với Bạch Tố Trinh tỷ tỷ vẫn rất có cảm tình, người nếu tới cái "Nô gia tên gọi Bạch Khiết", mồ hôi, ngẫm lại đều cảm thấy hình ảnh này rất kỳ quái.

Bất quá, có Bạch Xà truyện manh mồi này, đúng là có thể thuận đằng tìm ra thần bí ẩn giấu Song Xà giáo, nếu những tên kia muốn dùng Bạch Nương Tử huyết nhục xương cốt đến kiến tạo món đồ gì, vậy thì nhất định sẽ chủ động tới gây sự với Bạch Nương Tử, nói như vậy lên mà nói, chỉ cần có thể cướp ở tại bọn hắn trước tìm tới Bạch Nương Tử, trở lại cái dẫn xà xuất động...

Như thế một đường phạm nói thăm lập ra kế hoạch, ngân năm đường hai tầng giao thông công cộng ven đường lượng chòe lượng choạng đình đình tu sửa, đúng là rốt cuộc tại ròng rã năm ngày dài dằng dặc lữ đồ qua đi, rất thuận lợi đến Giang Nam Tiền Đường phủ vùng ngoại thành...

Nhin phuong xa sáng sớm nhạt trong sương quen thuộc thành trì đường viễn, Hứa Tri Hồ vừa ra hiệu ngân đem xe công cộng thu hồi đến, vừa nhung lại nhớ tới bản thân lần trước tới nơi này đuổi bắt bức ma trahi qua, a, nói đến, giống như lão Yến cũng rất lâu chưa thấy, cái tên này tựa hồ đã nói muốn đi tìm cái danh

môn chính phái bái sư tu hành, cũng không biết hiện tại bái đến cái nào chính phái môn hạ.

"Lại nói, Tiên Đường lớn như vậy, chúng ta muốn đi đâu tìm cái kia ngàn năm xà yêu đây?" Xích Tỷ Nhi quan tâm điểm hiển nhiên không giống nhau, đúng là có chút buồn rầu.

"Cái này mà, nếu như chúng ta làm đến tính toán sớm, lẽ ra có thể tại bên Tây Hồ đụng tới nàng." Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cằm, vỗ vỗ bụi đất trên người đi đầu vào thành, "Híc, chính là không biết, nàng hiện tại có hay không gặp phải Hứa Tiên, chỉ mong còn không có gặp phải, không phải vậy chúng ta còn phải phân tán tinh lực bảo vệ kia."

"Hứa? Hứa Tiên?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng theo ở phía sau, cảm thấy lẩn lộn hai mặt nhìn nhau, "Đợi lát nữa, Tri Hồ a, tại sao ngươi hình như biết rất nhiều nội tình, ngươi cùng vị kia bạch... Ách, Bạch Tố Trinh nhận thức sao?"

"Cái này mà, ta biết nàng, nàng không quen biết ta..."

"Ồ, lẽ nào các ngươi trước đây gặp?"

"Cái kia thật không có, bất quá Xích Xích ngươi nhìn thấy nàng sau đó, có thể hỏi một chút nàng là làm sao bảo dưỡng, tại sao năm mươi mấy tuổi còn có thể..."

"Có thể?"

"Híc, không có cái gì, ta có chút diễn kịch..."

Được rồi, liền như thế nói hươu nói vượn, một đoàn gia hỏa xé chăn ra lẻ phân công nhau lén vào Tiên Đường phủ, đúng là tại sau nửa canh giờ, rất thuận lợi tại Tây Hồ Tô Đê bên cạnh lần thứ hai tụ họp, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan trong tay các nàng còn nhiều tốt vài đồng tiền túi, có người nói là vừa trải qua lăng

nghe oanh thời điểm, thuận tiện bán một chút mè hoa quả, ân, không cần phải nói, cũng biết này hoa quả là từ đâu tới.

"Này này này, chúng ta là đến làm đại sự được không?" Hứa Tri Hồ nhìn còn tại mặt mà hớn hở kiếm tiền Mộc Liễu các nàng, cũng không biết nên nói cái gì, "Mộc tỷ, hơi hơi chăm chú một điểm, ngươi xem một chút Xích Xích, bình thường tuy nói vô căn cứ, nhưng là thời khắc mấu chốt..."

"Ồ? Gọi ta phải không?" Xích Tỷ Nhi rất hưng phấn ôm một đống lớn phấn son, mặt sau sáu con loli đồng dạng nhân thủ một bọc lớn kẹo mạch nha.

Mùi cá nguy cơ cái cà a, Hứa Tri Hồ rất tang thương bụm mặt, quyết định triệt để từ bỏ đối đám này vô căn cứ gia hỏa kỳ vọng, đúng là Ngưu Ma vương lại còn duy trì vài phần lý trí, vừa mặt mà hớn hở cùng đi ngang qua em gái chào hỏi, vừa lớn tiếng nhắc tay vẫn đề: "Lại nói, chúng ta đến Tây Hồ, tiếp xuống nên làm cái gì?"

Chờ! Hứa Tri Hồ trả lời đến gọn gàng nhanh chóng, trực tiếp liền tại Tô Đê bên cạnh tìm gốc cây liễu ngồi chồm hổm xuống, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, cũng chỉ có thể theo đứng ở bên cạnh, đầy nhiệt tình thảo luận lên ngày mai đi đâu mua sắm đây.

Chờ a chờ, chờ a chờ, trong lúc vô tình, mấy cái canh giờ cứ như thế trôi qua, giữa bầu trời bay lên mờ mịt mưa phùn, dần dần lại từ nhỏ mưa chuyển thành mưa to, đến cuối cùng toàn bộ Tây Hồ đều bị bao phủ tại kéo dài mưa bụi bên trong, nhưng cũng để phụ cận đò đột nhiên trở nên quý hiếm khẩn trương lên...

"A, tốt giống chúng ta làm đến rất khéo a?" Hứa Tri Hồ ngẩng đầu nhìn này giống như đã từng tương tự một màn, suy tư sờ sờ cẩm, thuận lợi mở ra Tụ Yêu phiên...

"Mẹ nó, bản phiên lặp lại lần nữa, bản phiên là một cái có tôn nghiêm tiên thiên linh bảo, ngươi không thể đem bản phiên làm cái ô đến dùng!" Tụ Yêu phiên lần thứ hai phản nộ rồi.

"Ta là coi ngươi là phiền đến dùng a, nhưng ai quy định phiền liền không thể ngăn mưa?" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời.

"A, ngược lại cũng đúng..." Tụ Yêu phiền theo bản năng liền đi trong hầm, bất quá chờ nó phản ứng lại, nhất thời liền phẫn nộ rồi, "Mẹ nó, hãy chấm dứt việc đó a, bản phiền lúc trước liền không có tự mang che mưa công... Ta sát, phụ cận có người tu chân!"

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ lẩy làm kinh hãi, theo Tụ Yêu phiền chỉ về quay đầu nhìn tới.

Đúng, liền tại Tô Đê hướng đông nam ước chừng ngoài mấy trăm步 trượng, liễu ẩm hạ vừa vặn là một tòa gió ẩm hun đến du khách say tửu lâu, giữa trưa trong mưa, xuyên thấu qua bán mở cửa sổ, đúng là có thể trông thấy nơi đó đang có một đám ăn mặc khác nhau tửu khách tại cung chén cạn ly, xem ra đúng là cùng tầm thường khách nhân không khác nhau gì cả, nhưng nếu như cẩn thận nhận biết quan sát...

"Linh khí! Rất linh khí nồng nặc, hơn nữa còn mang theo mùi máu tanh!" Xích Tỷ Nhi các nàng lúc này cũng ý thức được vấn đề, Mộc Liễu càng là rung động tóc mai xanh biếc lá non, xa xa cảm thụ một thoáng bên kia truyền đến khí tức.

"Híc, sẽ không như vậy xảo đi, lẽ nào Song Xà giáo cũng tra được cái kia ngàn năm xà yêu sẽ đến Tây Hồ bên này?" Ngưu Ma vương hít vào một ngụm khí lạnh, "Hắn đại gia, nếu như là như thế, ngược lại thật sự là có chút không dễ xử lý."

"Ta cảm thấy cũng không nhất định là nguyên nhân này." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, lại quay đầu nhìn bên cạnh Mộc Liễu, "Mộc tỷ, có biện pháp gì hay không, tìm hiểu một thoáng bọn họ tại nói cái gì?"

"Ồ ồ ồ, cái này dễ xử lý a." Mộc Liễu miệng đầy đáp ứng, hơi hơi suy nghĩ một chút, dứt khoát từ tóc mai lẩy xuống một mảnh xanh biếc lá non, đặt ở trong

lòng bàn tay nhẹ nhàng thổi một hơi.

Trong phút chốc, liền nhìn thấy cái kia mảnh xanh biếc lá non vô thanh vô tức rơi xuống, tiếp theo ngay tại chỗ mọc rẽ nẩy mầm, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc sinh trưởng, rất nhanh sẽ trưởng thành một cǎn hoàn toàn chín muồi... Ách, đưa chuột!

"Ta sát, này mùa còn có thể có đưa chuột?" Hứa Tri Hồ nhất thời liền nỗi lòng tôn kính.

"Này có cái gì, ta ngày hôm qua còn kết một đại giỏ ô mai ép nước ép đây." Mộc Liễu rất tự hào ưỡn ngực, tiếp theo lấy xuống cái kia đưa chuột, rất ôn nhu kẽ sát ở trên gương mặt.

Luôn cảm thấy hình ảnh này phôi hợp vẻ mặt này, có chút quái quái, Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng châm chọc.

Nhưng là đừng nói a, còn thật sự hữu dụng, vẫn ven vài giây loại sau, này đưa chuột bên trong ánh sáng màu xanh lóng lánh, đột nhiên liền truyền đến rõ ràng uống rượu trò chuyện thanh, trung gian cũng nương theo dùng bữa chúc rượu âm thanh ——

"Chư vị, chúng ta lần này gặp nhau tại Tiền Đường, nói vậy đại gia đều rất rõ ràng là vì cái gì, tại hạ cho rằng, chúng ta phải làm đồng tâm hiệp lực hợp tác, phải biết cái kia Song Xà giáo mở ra treo giải thưởng tuy rằng cao, nhưng mặt trên những người kia nhưng khó đối phó..."

"Trần huynh nói tới cực kỳ, bỉ nhân mấy ngày nay cũng nghiên cứu qua bảng danh sách, dứt bỏ mặt trên Thục Sơn những khó đối phó mục tiêu không đề cập tới, bỉ nhân cho rằng kỳ thực dễ dàng nhất ra tay, vẫn là Đông Minh Sơn những yêu ma quỷ quái, đặc biệt là cái kia gọi Hứa Tri Hồ nhân tộc tán tu, thực lực không ra sao treo giải thưởng lại phong phú, quả thực là mục tiêu tốt nhất rồi!"

"Có đạo lý, kỳ thực trừ ra cái kia Hứa Tri Hồ ở ngoài, ta cảm thấy chùa Lan

Nhược cái kia Thiên Niên Thụ Yêu cũng đáng giá ra tay, còn có nàng thủ hạ đám kia ma nữ, nghe nói tất cả đều rất có sắc đẹp, chà chà chà, nếu như có thể bắt vài con mang về..."

Rất tốt, nghe đến đó, thật giống như là không cần xuống chút nữa nghe xong!

Hứa Tri Hồ cùng Mộc Liễu tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, Tiểu Lan các nàng toàn đều giận đến đỏ cả mặt: "Hỗn, vô liêm sỉ, một đám đồ vô sỉ, lại muốn đánh tỷ muội chúng ta... Ân, bất quá phải thừa nhận, ánh mắt của bọn họ vẫn là rất tốt!"

Này này này, Tiểu Lan ngươi tiết tháo cũng mất sao, Hứa Tri Hồ không nhịn được tỏ rõ vẻ co giật, kết quả quay đầu liền nhìn thấy Xích Tỷ Nhi đang ngồi xổm ở dưới cây liễu, rất oán niệm ma sát lang nha bỗng, trong miệng còn tại nghĩ linh tinh: "Đáng ghét a, đều không chọn ta, đều không chọn ta, treo giải thường không có phần của ta, trăng trọn cướp đoạt dân nữ cũng không có phần của ta, những người này con mắt đều mù sao?"

Vãi chưởng, là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng không nói gì nhìn trời, vội vàng đem mang thiên đề tài quay lại đến: "Khặc khặc, vấn đề có chút lớn, đám người kia cũng không biết sẽ ở Tây Hồ nơi này chờ bao lâu, mấy cái canh giờ cũng còn tốt, nếu như tại đây thương lượng hợp tác mở thêm mấy ngày sẽ ăn thêm mấy ngày cơm, đến lúc đó vừa vặn gặp được Bạch Nương Tử lại đây..."

"Hắn là sẽ không trùng hợp như vậy chứ?" Ngưu Ma vương lắc thanh này xưa nay không rời khỏi người mạ vàng quạt giấy, "Nhiều như vậy tháng ngày, cái kia ngàn năm xà yêu một mực tuyển mấy ngày qua, coi như nàng vừa vặn tuyển mấy ngày qua, cũng không nhất định sẽ đến Tô Đê bên này, coi như nàng đến Tô Đê bên này, cũng không nhất định sẽ hiển lộ yêu khí, coi như nàng thật sự hiển lộ..."

Tỏi dung ngươi cái tôm hùm a, Hứa Tri Hồ nghe được hàng này nói như vậy

thời điểm, đã có loại rất dự cảm không ổn, kết quả theo bản năng quay đầu, đột nhiên liền lệ nóng doanh tròng rồi!

Thời khắc này, liền tại tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, cách đó không xa liễu ngạn đò khẩu, đột nhiên truyền đến một cái ôn nhu như nước kéo dài giọng nữ ——

"Nhà đò, phiền phức dựa vào cái ngạn, tiếp vị công tử kia lên thuyền có thể không?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 123: Ta Không Phải Nhầm Vào Ai

Không nghi ngờ chút nào, Ngưu Ma vương chính là cái miệng xui!

Sợ cái gì liền đến cái gì, nghe được cái tên này ở nơi đó phân tích cái gì độ khả thi, Hứa Tri Hồ đã có loại cẩm cờ lập flag không ổn linh cảm, kết quả mấy giây sau, hàng này miệng xui liền mẹ nó linh nghiệm, linh nghiệm, nghiệm, . . .

Giữa trưa mờ mịt trong mưa, rất nhiều chưa kịp mang cái ô du khách đang bến đò chờ đợi đò, trong đó một vị công lấy cái hòm thuốc thanh tú thư sinh cả người đều bị ướt đẫm, đang nhấc tay bắt chuyện cách đó không xa mấy cái đò.

Chỉ chốc lát sau, đại khái là nghe được tiếng nói của hắn, một cái vừa sử cách bến đò thuyền nhỏ, tại trong Tây hồ ngừng lại một chút, nhưng lại từ từ xa xôi trở về.

Đầu thuyền đứng một vị trắng noãn quần thường đón gió nhanh nhẹn khuôn mặt đẹp nương tử, ngọc dung thanh lịch như trăng sáng, đôi mắt sáng hơi nheo lại, Tiêm Tiêm trong tay thon cầm một thanh mẫu đơn ô giấy dầu, dáng người yêu diệu vòng eo uyển chuyển, tuy rằng chỉ là tĩnh lặng đứng ở trong mưa, nhưng phảng phất cùng phía sau mưa bụi Tây Hồ dung thành một thể. . .

Cái gì cũng không cần nói rồi, bên bờ Hứa Tri Hồ bọn họ tất cả đều nhìn ra ngây người như phỗng, Ngưu Ma vương đột nhiên ánh mắt ánh sáng xanh lục, không kìm lòng được lau lau khoé miệng: "A a a, không cần nói cho ta nói, cái này khuôn mặt đẹp tiểu nương tử chính là bọn ta muốn tìm xà yêu?"

Chỉ sợ cũng đúng rồi, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, được rồi, vén vén từ bẽ ngoài nhìn lên, vị này Bạch Tố Trinh Bạch Nương Tử cũng thật là ôn

nhu hiền lành khuôn mặt đẹp đoan trang, giống như cũng không có hủy hoại tuối thơ dấu hiệu, bất quá luôn cảm thấy nơi nào không đúng lầm?

Đừng động nhiều như vậy, chính là bọn họ một hoảng hốt thời điểm, cái kia thuyền nhỏ đã một lần nữa tiếp cận bến đò, Bạch Nương Tử ôn nhu chống ô giấy dầu, hơi híp đôi mắt sáng, nhìn phía bên bờ đã bị nàng khuôn mặt đẹp kinh sơ đến mức hoàn toàn quên mưa rơi Hứa Tiên, khẽ mở môi anh đào ôn nhu vẫy vẫy tay: "Vị này tướng công, mưa rơi dần dần lớn hơn, nếu là không ngại. . ."

Không ngại, hoàn toàn không ngại, bên bờ hết thảy nam tính sinh vật đều đang liều mạng gật đầu, liền ngay cả Tô Đê cái khác Ngưu Ma vương cũng ở đáy lòng cuồng hô" thả ra cái kia tú tài có chuyện gì hướng ta đến", hồn bay phách lạc Hứa Tiên chính ở chỗ này sững sờ, tỏ rõ vẻ mê man nhìn chung quanh, hiển nhiên không ngờ tới loại chủ giác này đãi ngộ có thể rơi xuống trên người mình.

Nhưng liền trong chớp mắt này, cách đó không xa cái kia tòa lâu bên trong, đang đang thảo luận làm sao đi Đông Minh Sơn trảm yêu trừ ma mười mấy cái Luyện khí sĩ, lại đột nhiên cảm ứng được phụ cận tràn ngập yêu khí, hầu như là không hẹn mà cùng để chén rượu xuống quay đầu trông lại.

Trong đó vị kia tím quan chân quân tu là tối cao, liếc mắt liền thấy bến đò đang ôn nhu mỉm cười Bạch Nương Tử, nhất thời hơi biến sắc bỗng nhiên đứng dậy, bên cạnh một đám Luyện khí sĩ phản ứng cũng không chậm, liền trong chớp mắt này đồng thời vỗ bàn đứng dậy, trong đó mấy người đã theo bản năng đè lại chuôi kiếm. . .

Ta sát, mau ra tay!

Căn bản không kịp nghĩ nhiều, Hứa Tri Hồ một bước đem Ngưu Ma vương đạp lên đi, lại thuận lợi kéo chính ở chỗ này lật xem sổ nhỏ Ngân, đằng đằng sát khí liền hướng tửu lâu bên kia xung: "Xích Xích, Mộc tỷ, đừng động biện pháp gì, trước tiên đem Bạch Nương Tử lấy đi, ta đến giúp các ngươi dời đi sự chú ý!"

Làm cái từ này dùng đến tốt, Ngưu Ma vương nhất thời vui mừng khôn xiết, lập tức khí thế hùng hổ vén tay áo lên, không nói hai lời liền nhầm phía bến đò: "Đại gia ngươi! Bên kia thư sinh nghe, lui về phía sau, cho lão tử lui về phía sau, ngươi dám lên cái kia thuyền, lão tử tích tắc liền làm thịt ngươi!"

Gầm lên giận dữ, nỗi vang vang vọng tại toàn bộ bến đò bầu trời, hồn bay phách lạc Hứa Tiên mờ mịt quay đầu, đều còn chưa kịp ánh mắt tập trung, liền kinh hãi đến biến sắc nhìn một cái khôi ngô tráng hán phun bạch khí, cùng nhìn thấy kẻ thù tựa như hung tợn đụng tới. . .

Âm! Trong phút chốc, cái này vừa ra trận vai nam chính cũng không kịp lĩnh hộp cơm, liền bị trực tiếp va hạ Tây Hồ đi tới!

Hầu như tại đồng thời, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu đã mang theo Tiểu Lan các nàng chạy tới, thở hồng hộc tất cả đều nhảy lên thuyền nhỏ, vừa bao quanh đem Bạch Nương Tử vây quanh ở chính giữa, vừa ném khối bạc cho người chèo thuyền: "Đừng nói chuyện, tùy tiện hoa, càng xa càng tốt!"

"Ngươi, các ngươi là. . ." Bạch Nương Tử theo bản năng lùi về sau mấy bước, giấu ở trong tay áo tay ngọc đã gắn kết ra một đoàn ánh bạc, có thể ngay trong nháy mắt này, chờ nàng nghe được trong hồ Hứa Tiên tiếng kêu gào, lại đột nhiên trong lòng rùng mình, ý thức được không thể ở đây vận dụng yêu thuật.

Mới mặc kệ nhiều như vậy đây, Xích Tỷ Nhi các nàng lúc này cũng đã lên thuyền, cái kia người chèo thuyền tại bạc cổ vũ hạ, chỉ làm chính mình không nhìn thấy bất cứ thứ gì, lấy ra càng cao hơn càng nhanh hơn càng mạnh hơn áo vận tinh thần liều mạng chèo thuyền, nguyên bản chậm chạp rãi thuyền nhỏ, lúc này mạnh mẽ vẽ ra thuyền chèo tốc độ, trong nháy mắt liền đến trong hồ, mắt thấy liền muốn biến mất ở mờ mịt mưa bụi bên trong.

"Híc, xảy ra chuyện gì?" Nước cạn bên trong Hứa Tiên chính ở chỗ này hai mắt đăm đăm.

"Chuyện không liên quan tới ngươi!" Ngưu Ma vương từ bên cạnh hắn trâu bò thức bơi qua đi, thuận tiện còn không quên hung tợn uy hiếp một trận, "Mặt trăng nhỏ, đây là chúng ta việc nhà, đâu mát mẻ đâu đợi đi!"

Đang nói chuyện, cái tên này từ chi cùng sử dụng, lại cũng đuối theo cách đó không xa thuyền nhỏ, Hứa Tiên ngây người như phỗng ngâm ở trong nước, thật vất vả mới thanh tịnh lại, phản ứng đầu tiên chính là lớn tiếng kêu cứu: "Người đến a, người đến a, có đạo tặc cướp. . ."

Không cần hắn lớn tiếng kêu cứu, phương xa cái kia tòa tảng lông bên trong một đám Luyện khí sĩ đã sớm bị kinh động, đi đầu vị kia tím quan chân quân đột nhiên biến sắc, bỗng nhiên rút ra bên hông tím hỏa Trảm Long kiếm: "Lẽ nào có lý đó, chư vị, theo ta. . ."

Ồ!

Còn không chờ hắn kịp ngự kiếm bay lên không, tảng lông cửa lớn trực tiếp chia năm xẻ bảy, mãnh liệt sôi trào bụi mù bên trong, một chiếc khói đen cuồn cuộn Alto xe nổ vang va vào đèn, trực tiếp liền đánh bay mấy cái ngạc nhiên quay đầu Luyện khí sĩ!

Tiếng kinh hô bên trong, Hứa Tri Hồ dùng sức một phanh xe, lảo đảo va vào một bên khác vách tường: "Ngân, xem ngươi rồi!"

"Vâng, đại nhân!" Chỗ cạnh tài xế Ngân như trước tỏ rõ vẻ nghiêm túc, không nhanh không chậm từ trong cửa sổ xe dò ra nửa người trên, chỉ vào đối diện đám kia trợn mắt ngoác mồm Luyện khí sĩ, "A, ta không phải nhầm vào ai, ý của ta là. . ."

Được rồi, đột nhiên thè từ, nàng có chút mờ mịt người, từ trong lòng móc ra cái kia bản ba kéo kéo tiểu ma tiên sổ nhỏ, rất chăm chú lật qua lật lại, lại lần nữa đàng hoàng trọng trọng ngẩng đầu lên —

"A, ta không phải nhầm vào ai, ý của ta là, ở đây các vị tất cả đều là rác

rươi!"

Đây là trăn trụi khiêu khích a, mươi mấy cái Luyện khí sĩ tỏ rõ vẻ kinh ngạc hai mặt nhìn nhau, chỉ là mấy giây sau, phản ứng lại từ bào chân quân đột nhiên liền giận tím mặt: "Vô liêm sỉ, từ đâu tới yêu nghiệt, dám. . . Hả?"

Phẫn nộ đến một nửa, chờ hắn thấy rõ chỗ tài xế ngồi Hứa Tri Hồ, nhất thời lần thứ hai ngạc nhiên thất thanh, bên cạnh mấy cái Luyện khí sĩ phản ứng cũng coi như nhanh, đột nhiên bật thốt lên: "Chờ đã, ngươi là, ngươi là treo giải thưởng bảng trên cái kia tán tu?"

"Ta không phải. . ." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời, thuận thế dùng sức đạp cẳng ga.

Âm ầm một tiếng, động cơ bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, nguyên bản đánh vào trên tường tiểu Alto nhất thời kịch liệt run rẩy, phun ra cuồn cuộn khói đặc, sau đó. . . Ách, sau đó, nó liền đứng ở tại chỗ bất động rồi!

"Vãi chưởng, tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, trong hoảng loạn lần thứ hai đạp cẳng ga, kết quả vẫn là vô dụng.

"A. . ." Ngân thò đầu ra nhìn một chút động cơ rất hay, rất bình tĩnh lấy ra cờ lê cùng tua vít, "Đại nhân, căn cứ thuộc hạ phán đoán xem, có sáu mươi ba phần trăm khả năng, là động cơ xuất hiện trực trặc. . . Không có chuyện gì, cho thuộc hạ năm phút đồng hồ!"

Đừng nghịch, ta hiện tại cho ngươi đi đâu tìm năm phút đồng hồ đến?

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, liền như thể tro mắt nhìn Ngân mở cửa xe, tại tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm nhìn kỹ bên trong, rất bình tĩnh mở ra động cơ rất hay chui vào, thuận tiện còn không quên mở ra sổ nhỏ phiên đến ô tô kết cấu đồ: "Hừm, đâu tiên, ta phải tìm được ống dẫn dầu. . . Cái kia, ống dẫn dầu, ống dẫn dầu là ra sao?"

Là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ rất tang thương bùm mặt, chỉ có thể vô tội quay đầu, nhìn đối diện đám kia dǎng dǎng sát khí Luyện khí sĩ: "Cái kia cái gì, ta có hay không nói qua, kỳ thực ta rất dễ dàng theo người va mặt. . ."

Âm!

Còn không chờ hǎn tới kịp giải thích đây, đối diện mấy chục đạo ánh kiêm pháp khí đã cùng nhau nỗi khùng, dường như bão tố tựa như gào thét phóng tới, thậm chí đều còn giữa đường, liền đem hơn một nửa cái tửu lâu nổ đến tan xương nát thịt rồi!

Lúc này coi như muôn xuất ra hǎng ngày pháp khí cũng không kịp, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là giơ lên. . .

"Mẹ nó, tại sao là ta?" Đón gào thét phóng tới dày đặc ánh kiêm, bị cǎng ra Tụ Yêu phiên tức đến nổ phổi ồn ào, "Lão tử là phiên, lão tử là một đạo có tôn nghiêm phiên, ngươi cái quái gì vậy có thể hay không đừng coi ta là thuẫn dùng?"

"Không thể. . ." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời.

Sau đó, liền nhìn thấy cái kia mưa to gió lớn tựa như phi kiêm pháp khí, tất cả đều đánh vào phiên muộn thổ huyết Tụ Yêu phiên trên, sôi trào mãnh liệt yêu khí từ trên lá cờ gào thét bắn ra, hóa thành một mảng như có thực chất to lớn cái ô diện, hiếm chi lại hiếm đem hết thảy công kích chống đối ở bên ngoài.

"Này, vật này. . ." Đối diện tím quan chân quân lấy làm kinh hãi, đến khi đại thể nhận ra Tụ Yêu phiên lai lịch sau, trong mắt càng tăng cường hơn mấy phần tham lam thèn sắc, "Chư vị, giết này tán tu, tiền thưởng toàn về các ngươi, ta chỉ cần pháp bảo này!"

"Được!" Một đám Luyện khí sĩ liếc nhìn nhau, cùng nhau cười gǎn bất chấp

ra tay, mây chục kiện pháp khí hội tụ thành càng thêm cuồng bạo nộ trào, giống như là biển gầm phát điên oanh đeo!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Cuồng bạo công kích hạ, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm chính là giơ Tụ Yêu phiên, cỗ nén loại kia ngũ tạng lục phủ đều đang run rẩy rung bần bật, mạnh mẽ bảo vệ phạm vi mấy trượng không gian, bảo vệ Ngân kế tục không nhanh không chậm sửa xe.

Một phần cuồng oanh loạn tặc qua đi, Tụ Yêu phiên lại cũng không ồn ào, chỉ là thăm thăm cùng Hứa Tri Hồ bắt chuyện: "Cái kia cái gì, ta muốn hiện tại thừa nhận chính mình là cái ô, vẫn tới kịp sao?"

"Nói với ta vô dụng a." Hứa Tri Hồ rất đồng tình nhìn nó, "Hiện tại vẫn để là, ngươi đến để bọn họ... Cẩn thận! Lại tới nữa rồi!"

Nói đến là đến, trong nháy mắt lại là một trận mưa to gió lớn tựa như oanh kích, mắt nhìn đổi phương còn tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, vị kia tím quan chân quân dữ tợn khẽ cắn răng, dĩ nhiên trực tiếp từ trong lòng lấy ra một thanh chỉ có dài mấy tấc huyết ngọc đoản kiếm!

Trong phút chốc, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, này huyết ngọc đoản kiếm đột nhiên bùng nổ ra chói mắt huyết quang, trên thân kiếm ngừng tụ ra vặn vẹo biến hình màu máu tà ác đầu rồng, đón gió hét dài một tiếng bùng nổ ra mãnh liệt sóng khí: "Huyết Long tàn thủ, đoạt hồn phá cơ thể!"

Gào! Trong tiếng thét dài, huyết ngọc đoản kiếm hoàn toàn hóa thành không trọn vẹn Huyết Long, mở ra sắc bén răng nanh hung mãnh đập tới, tím quan chân quân cùng mười mấy cái Luyện khí sĩ theo sát phía sau, cùng hung cực ác thôi thúc phi kiếm pháp khí, trong nháy mắt đã mang theo phá hủy núi cao sức mạnh, trắng trợn không kiêng dè đụng vào Tụ Yêu phiên trước!

Chống đỡ, chống đỡ a, Hứa Tri Hồ cắn chặt hàm răng khổ chống đỡ, bị đinh

ở mặt trước bôi đen Tụ Yêu phiên tiết tháo toàn ném, rất kinh hoảng lớn tiếng ồn ào: "Ta là cái ô! Ta là cái ô! Tin ta a, ta thật sự chính là một cái. . ."

Răng rắc! Âm thanh lạnh lanh, đột nhiên từ phía sau truyền đến!

Tại tất cả mọi người phức tạp trong ánh mắt, Ngân rất bình tĩnh vẫn chặt một viên cuối cùng đinh ốc, thuận tiện đẩy một cái mắt kính gọng đen: "Đại nhân, chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Nói xong lời cuối cùng một chữ, vừa còn tại chỗ run rẩy Alto xe, đột nhiên liền ầm một tiếng cuồng bạo gấp trớ ngại, to lớn quán tính ảnh hưởng, Hứa Tri Hồ liền người mang phiên đồng thời ngã vào sau chỗ điều khiển, đến khi hắn thật vất vả giãy dụa bò lên, chỉ nhìn thấy hai bên cảnh vật xen lẫn đá vụn cấp tốc rút lui!

"Đúng, đại nhân, ta sửa tốt động cơ rồi!" Chẳng biết lúc nào đã di động đến chỗ tài xế ngồi Ngân, bỗng nhiên chuyển động tay lái, xông lên đoàn người kinh ngạc thốt lên chạy tứ tán Tô Đê.

Tại khói đặc cuồn cuộn Alto sau xe, cái kia dữ tợn hung mãnh không trọn vẹn Huyết Long, như trước giương nanh múa vuốt điên cuồng đuổi tới, ngoài ra một đoàn đằng đằng sát khí tức đến nổ phổi Luyện khí sĩ, cùng với đầy trời mãnh liệt cuồng bạo ánh kiếm pháp khí —

"Thuận tiện nói một chút, đại nhân ngươi tốt nhất thắt dây an toàn, văn minh xuất hành là rất trọng yếu!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 124: Ta Liền Biết Sẽ Đi Tiết Tháo

Chỉ cần chạy đi, ta liền không tin ai có thể làm được nhà ta xe nương!

Mang theo một đoàn túc đến nổ phổi Luyện khí sĩ, Hứa Tri Hồ ở ghế sau trên uống sữa bò ép an ủi, thuận tiện cùng Tụ Yêu phiên nghiêm túc thảo luận tiên thiên linh bảo phương pháp sử dụng đúng đắn, đến khi hăn bảo đảm sau đó không đem phiên làm cái ô cùng thuẫn đến dùng để sau, mặt sau những tên kia cũng đã bị quăng đến liền cái bóng đều không thấy.

Kỳ thực này cũng bình thường, ngẫm lại xem, một chiếc tiểu Alto mở đến so phi kiếm còn nhanh hơn, hơn nữa còn kiên cố đến làm sao cuồng oanh loạn tạc đều không đánh tan được, dưới tình huống này nếu như vẫn chưa thể đi ra ngoài, đó mới thật sự gọi là kỳ quái!

Chính bởi thế, đến khi sắc trời dần dần mờ mịt u ám thời điểm, hăn đã bỏ rơi đám kia phiền muộn phát điên gia hỏa, một lần nữa cầm lái Alto đi tới Tiền Đường phủ thành giao, dựa theo trước đó ước định, đại gia liền ở đây tụ tập... An, nếu như Xích Xích các nàng không có đem sự tình làm đập cho nói!

Sự thực chứng minh, Xích Xích các nàng cướp cá nhân hồi tới vẫn là rất thuận lợi, dù sao này đều xem như là thông thạo công tác rồi!

Chỉ có điều, đến khi Hứa Tri Hồ xa xa nhìn trước đó ước định địa điểm, lại phát hiện cái kia một vùng đang nổ vang chấn động gào thét vang vọng, cách rất xa đều có thể nghe được Ngưu Ma vương tiếng gầm gừ: "Đáng ghét a, rốt cuộc muốn ta nói mấy lần, ngươi mới bằng lòng tưởng tin chúng ta là đến giúp ngươi!"

Ta liền biết! Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, thầm nghĩ lời này đổi thành Mộc Liễu tới nói còn tạm được, trâu già ngươi đây bước đi trên đều có thể bị cảnh sát thúc thúc ngăn cản so sánh lệnh truy nã tướng mạo, ngươi nói ngươi là đến giúp người, ai tin a!

Vì lẽ đó, bị ép buộc tới nơi này Bạch Nương Tử hiển nhiên không tin, bởi vì xung quanh lại không phàm nhân không còn kiêng ky, vị này ngàn năm xà yêu ngự tự dựa lưng một tòa bờ đì miếu sơn thần, ngọc dung trầm liêm đôi mắt sáng vi hiệp, nhìn như đối xung quanh yêu ma quý quái toàn không thèm để ý, nhưng giấu ở ống tay áo Tiêm Tiêm tay trắng trong đó, nhưng nỗi lên như ngọn lửa chập chờn sáng sủa ánh bạc, bất cứ lúc nào liền muốn phát động tập kích. . .

"Trâu già, ngươi đi ra!" Xích Tỷ Nhi tức giận chen tách Ngưu Ma vương, hướng về Bạch Nương Tử nỗ lực lộ ra rất hữu hảo nụ cười, "Bạch, Bạch Tô Trinh đúng không, ngươi yên tâm, chúng ta không có ác ý, đúng là đến giúp ngươi."

"Giúp ta? Chính là như thế giúp sao?" Bạch Nương Tử hơi nheo lại đôi mắt sáng, mang theo vài phần cảnh giác, nhìn phía Xích Tỷ Nhi bên cạnh gốc cây liễu kia.

"Đúng vậy, chúng ta thực sự là đến giúp ngươi." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian giơ hai tay lên, biểu thị chính mình không có ý đồ bất lương, "Còn có a, coi như ngươi không tin ta, chí ít cũng xem trước một chút ta thành thực con mắt, không nên nhìn bên kia cây kia được không?"

"A. . ." Bạch Nương Tử trầm mặc chốc lát, rốt cuộc chậm rãi quay đầu, nhắm ngay Xích Tỷ Nhi bên cạnh khôi này tảng đá, "Các ngươi, các ngươi đến cùng là phương nào yêu ma, đến tột cùng muốn đối với ta làm cái gì?"

Ách, luôn cảm thấy có điểm không đúng a!

Mộc Liễu ở bên cạnh nhìn ra ngạc nhiên không nói gì, không nhịn được kéo Xích Tỷ Nhi tay áo: "Xích Xích, ngươi có hay không cảm thấy kỳ quái, vị

này Bạch Tố Trinh giống như không tìm được người vị trí chính xác?"

Lời thưa, ta đương nhiên nhìn ra rồi, Xích Tỷ Nhi đồng dạng tỏ rõ vẻ quái lạ, hai cái tay bạn thân liếc nhìn nhau, đột nhiên bốc lên một cái khó mà tin nổi ý nghĩ: "Đợi lát nữa, cái kia ai, lẽ nào người không thấy chúng ta?"

"Ta đương nhiên thấy được các người. . ." Bạch Nương Tử như trước là trầm liêm như nước, lại đầy đủ trầm mặc mấy phút, lúc này mới rất bình tĩnh lạnh nhạt nói, "Ta chỉ là, ta chỉ là đối với khoảng cách xa hơn một chút đồ vật, nhìn ra không phải quá rõ ràng. . ."

Không sai, đúng là nhìn ra không rõ lắm, bởi vì nói như vậy thời điểm, nàng lại quay đầu ròng rã lệch ba thước, nhìn phía ngồi xổm ở một bên khác Ngưu Ma vương.

Phù! Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu nhất thời đồng thời văng, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi: "Mở, đùa giỡn đi, chúng ta liền tại người phía trước, này cũng chưa tới xa ba trượng, như người vậy cũng không thấy rõ?"

". . ." Bạch Nương Tử không nói gì, nhưng nàng trầm mặc đã là tốt nhất trả lời.

Rất tốt, tất cả mọi người tại chỗ đều tập thể không nói gì, Hứa Tri Hồ vừa vùa đuổi tới, liền xem đến đây sao khó gặp một màn, đột nhiên có loại "Quả thế" cảm giác kỳ quái.

Giờ ạ, ta liền biết, ta liền biết thế giới này đậu bỉ thuộc tính tràn đầy, liền ngay cả nhìn qua bình thường nhất Bạch Nương Tử, cũng tự mang không bình thường thuộc tính, chẳng trách a chẳng trách, ta nói tại bên Tây Hồ nhìn thấy thời điểm, nàng lúc nào cũng hơi hơi hí mắt, khi đó còn tưởng rằng là tâm tình nội liêm không vui không giận, kỳ thực vốn là. . . Mắt cận thị?

Trên thực tế, này cũng đã không phải cận thị mấy trăm độ vấn đề, chí ít cũng là hơn một nghìn độ cận thị hạng nặng, cho tới vào lúc này đại gia tập thể không

nói gì sau, nguyên bản dựa vào âm thanh miến cưỡng biện vị Bạch Nương Tử, đột nhiên có chút mờ mịt không biết làm sao, cố gắng đem đôi mắt sáng nheo lại một cái tuyế̄n, nhưng đều vẫn là không thấy rõ ba thước ở ngoài tình cảnh. . .

Được rồi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, mắt thấy đại gia lúng túng chứng đều muốn phạm vào, tranh thủ thời gian ho nhẹ vài tiếng tới cứu truwong: "Cái kia cái gì, không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta đến giải thích một chút. . . Bạch, Bạch tỷ tỷ, ngươi có thể nhìn thấy ta sao?"

"A. . ." Nghe được tiếng nói của hắn vang lên, Bạch Nương Tử rốt cuộc như trút được gánh nặng khinh thư một hơi, chỉ là còn chưa dứt lời, nàng đột nhiên liền vai đẹp khẽ run lên, khó có thể tin quay đầu trông lại, "Ân, ân công?"

"A?" Lần này đến phiên Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ, "Hả? Ân cái gì?"

Đừng động ân công cái gì, nghe được tiếng nói của hắn, nguyên bản vẫn trầm liễm như nước Bạch Nương Tử, ngọc dung trên đột nhiên liền nổi lên một mảnh đỏ ửng, khinh bộ như liên mau mau chào đón, "Ân công, là ngươi sao, đúng là. . ."

Kích động đến tựa hồ có hơi khó tự kiềm chế, nàng liền như thế trùng trùng chào đón, liền hô hấp đều trở nên gấp gáp lên, "Ân công, thiếp thân không thời không khắc không nhớ tới niệm ngài âm thanh dung mạo tướng mạo. . . A, không đúng, ân công, tay của ngài làm sao nhỏ thế?"

"Bởi vì, ngươi nắm chặt chính là Xích Xích a!" Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt, liền nhìn như vậy Bạch Nương Tử xuyên qua bên cạnh hắn, tóm chặt lấy Xích Tỷ Nhi tay nhỏ.

"A. . ." Bạch Nương Tử lại lâm vào quỷ dị trầm mặc.

Xích Tỷ Nhi rốt cuộc không nhìn nổi, đè lại nàng vai đẹp, ép buộc nàng xoay người lại, hầu như là mặt thiếp mặt nhắm ngay Hứa Tri Hồ: "Quên đi, như thế luôn có thể thấy rõ đi, còn có, xin nhờ giải thích cho ta một thoáng, cái gì gọi là

ân công ấy nhỉ?"

Rốt cuộc nhìn rõ ràng, Bạch Nương Tử rất mất công sức híp mắt, nhìn Hứa Tri Hồ cái kia trương gần trong gang tấc mặt, còn xác nhận chân tướng tựa như đưa tay sờ sờ, lúc này mới một lần nữa trở nên kích chuyển động: "Ân công, đúng là ngài a, thiếp thân tìm ngươi gần một năm, có thể coi là tìm tới ngài."

"Chậm đã, chậm đã, chúng ta quen biết?" Hứa Tri Hồ cả người đều hỗn loạn, đặc biệt mặt sau Xích Tỷ Nhi còn tại theo dõi hắn.

"Ân công, ngài không nhớ rõ thiếp thân?" Bạch Nương Tử chính ở chỗ này vuốt mặt của hắn, hãy cùng người mù mò cõi đoán mệnh tựa như, "Ngài đã quên sao, năm đó tại Nga Mi Sơn bên trong, ngài đã từng cứu một cái màu trắng cự mǎng?"

"Nga Mi?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên liền a một tiếng, "A, đợi lát nữa, ngươi là cái kia suýt chút nữa bị Song Xà giáo năm đó chung phúc lợi. . . Ách, đợi lát nữa, ta nhớ tới ta đem ngươi mang về Đông Minh Sơn?"

"Vâng, là như thế a." Bạch Nương Tử gật đầu liên tục, tâm tình khuấy động đến liên thanh âm đều nghẹn ngào, "Khi đó, ân công ngài dặn ta nói phải cố gắng tu hành, nô gia liền tự mình lén vào động cương thập vạn yêu sơn, tìm cái âm khí ngưng tụ hang động tu luyện, cũng là gặp may đúng dịp, lại đạt được thượng cổ yêu vương lưu lại pháp bảo, rốt cuộc tại mấy tháng trước tu luyện thành nhân thân. . ."

"Đợi lát nữa!" Xích Tỷ Nhi đột nhiên ở bên rất ngờ vực nhắc tay, "Mấy tháng trước? Cái kia ai, nếu ngươi mấy tháng trước liền tu luyện thành nhân thân, làm gì không đến Đông Minh Sơn tìm Tri Hồ, trái lại chạy đến Giang Nam nơi này đến rồi?"

"A. . ." Hỏi rất hay, Bạch Nương Tử lại rơi vào trầm mặc, cách đã lâu mới lạnh nhạt nói, "Ta, ta nhìn lầm đường. . ."

Âm!

Tất cả mọi người tại chỗ tập thể đụng cây trên, Hứa Tri Hồ càng là không nói gì vò đầu, ta rồi cái đi, xem cái từ này dùng đến được, lấy tỷ dụ cẩn thận, có thể không nhìn lầm đường thuận lợi tìm tới Đông Minh Sơn, cái kia mới xem như là một cái kỵ tích a.

Hỗn loạn tung bừng bên trong, Xích Tỷ Nhi thật vất vả khôi phục như cũ, tranh thủ thời gian trước tiên bỗn cái trang ép an ủi: "Híc, đừng nói cho ta nói, ngươi liền như thế vẫn nhìn lầm đường, cuối cùng liền mơ mơ hồ hồ chạy đến Giang Nam nơi này đến rồi?"

"A, cũng không hoàn toàn là." Bạch Nương Tử như trước ôn nhu thanh nhã nhẹ nhàng lắc đầu, "Thiếp thân vừa bắt đầu đúng là lạc đường đến nơi này, sau đó đột nhiên nhớ tới, trừ ra ân công ân cứu mạng ở ngoài, mấy trăm năm trước cũng từng có cái tiểu mục đồng làm thiếp thân trị qua thương, cái kia một đoạn ân tình cũng đến nỗi báo đáp thời điểm, vì lẽ đó . . ."

Không cần phải nói, cái kia tiểu mục đồng sau này chuyển thể, liền khẳng định là Hứa Tiên rồi!

Hứa Tri Hồ bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như sờ sờ cẩm, bỏ ra một phút rốt cuộc để ý thanh ngọn nguồn, không nghĩ tới a không nghĩ tới, năm ngoái tiện tay cứu Bạch Xà, lại chính là trong truyền thuyết quốc dân ngự tỷ Bạch Tố Trinh, bất quá như thế cũng được, chí ít không cần giải thích nhiều như vậy, liền có thể làm cho vị này Bạch tỷ tỷ tin tưởng chính mình ý đồ đến, còn Hứa Tiên bên kia . . .

"A. . ." Nói đến Hứa Tiên, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, thí hỏi, "Là như thế, Bạch tỷ tỷ, hiện tại có chút vấn đề nhỏ, ta lo lắng nếu như ngươi cùng Hứa Tiên kết hôn mà nói, rất có khả năng biết. . ."

"Thành? Kết hôn?" Còn không chờ hàn hỏi xong, Bạch Nương Tử đã rất là kinh ngạc, liền ngay cả hơi nheo lại đôi mắt sáng đều trợn to, "Ân công, thiếp thân tại sao muốn cùng Hứa Tiên kết hôn?"

"Híc, ngươi không phải dự định gả cho hắn sao?" Lần này đến phiên Hứa Tri Hồ giật nảy cả mình.

"A, nếu là không có gặp phải ân công, thiếp thân gả cho hắn cũng không phải là không thể. . ." Bạch Nương Tử suy tư suy nghĩ một chút, lại ngẩng đầu nhìn Hứa Tri Hồ một chút, đột nhiên liền má ngọc ửng đỏ, tỏ rõ vẻ ngượng ngùng hơi cúi đầu, "Chỉ là, chỉ là bây giờ, chỉ là bây giờ. . ."

"Ta rồi!" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất kỳ quái linh cảm.

"Chẳng lẽ nói?" Xích Tỷ Nhi không kìm lòng được lấy ra lang nha bỗng.

"Có tình huống?" Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng đầy mắt đều là bát quái chi hỏa cháy hừng hực.

"Đại gia ngươi!" Ngưu Ma vương bi phẫn liều mạng lắc quạt giấy.

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người phức tạp trong tầm mắt, Bạch Nương Tử xấu hổ mang khiếp buông xuống gáy ngọc, lại nắm bắt bên hông thắt lưng ngọc nhăn nhó rất lâu, rốt cuộc lắc môi anh đào hai gò má ửng đỏ nóng bỏng, phảng phất quyết định tựa như rù rì nói: "Ân công, nếu là ngài, nếu là ngài không chê mà nói, thiếp thân rất nghĩ, rất muỗn. . ."

"Không cho muỗn!" Xích Tỷ Nhi đãng đãng sát khí giơ lên lang nha bỗng, kết quả còn chưa kịp nỗi khùng, liền bị mặt sau xem bát quái Mộc Liễu các nàng cho mang xuống.

"Bình tĩnh, bình tĩnh a." Mộc Liễu vừa kéo đi vừa trả về đầu an ủi Bạch Nương Tử, "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, các ngươi đàm luận các ngươi, lấy thân báo đáp cũng tốt chân tình biểu lộ cũng được, chúng ta làm như không có nghe thấy."

Sau đó thì sao, liền tại một đám người xem trò vui không sợ phiền phức đại hiếu kỳ trong ánh mắt, Bạch Nương Tử đón Hứa Tri Hồ cổ quái biểu tình, ôn

như nước được rồi cái vạn phúc, rồi lại má ngọc ửng đỏ ngang đầu lên đến,
sóng mắt long lanh lưu chuyển nhìn hắn —

"Ân công, nếu là ngài không chê mà nói, nô gia có thể không xưng hô ngài,
xưng hô ngài là . . Nghĩa phụ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 125: Có Thể Thay Cái Xưng Hô À

Giang Nam Tiền Đường, từ xưa tới nay chính là xa hoa địa phương, coi như là rời xa thành thị ngoại thành, cũng có nhà thuỷ tạ lâu tư gia lâm viên, tỷ như làm tơ lụa chuyện làm ăn nay trăm vạn nay đại quan nhân, liền tại ngoại thành phía đông tiêu số tiền lớn kiến tạo một tòa gửi sướng viên, bối cục tinh diệu sơn thủy dung hợp phong cảnh nhã trí, được xưng hoàng kim 10 vạn hai cũng không bán ra...

Ân, hoàng kim không bán, nói không chắc thứ khác liền bán!

Vì lẽ đó, tại Hứa Tri Hồ lấy ra năm viên có thể tăng cường tuổi thọ cổ nguyên đan sau, nay đại quan nhân ngay lập tức sẽ vẻ mặt tươi cười dâng yến quy viên, lâm cáo từ trước còn rất nhiệt tình biểu thị, chính mình tại ngoại ô phía nam còn có hai tòa trang viên, đại nhân ngài có yêu cầu mà nói, tại hạ còn có thể cho ngài bớt, phụ tặng khuôn mặt đẹp thị nữ hai mươi, không thích còn có Ba Tư múa nương gì gì đó...

Đừng nghịch, ta muốn Ba Tư múa nương làm gì, trải thảm sao?

Hứa Tri Hồ thật vất vả mới đưa đi đầy nhiệt tình nay đại quan nhân, đến khi phịch một tiếng đóng lại cửa lớn, quay đầu lại nhìn thấy phía sau đình viện bên trong tình cảnh, đột nhiên liền cảm thấy đau đầu đến lợi hại hơn...

Tại Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng quái lạ trong ánh mắt, Bạch Tố Trinh đối diện đình viện bên trong một gốc xanh ngắt cây thông, ôn nhu tĩnh nhã lè quang dịu dàng được rồi cái vạn phúc: "Nghĩa phụ đại nhân tại thượng, xin nhận con gái cúi đầu..."

Này đều tình huống thế nào a, Hứa Tri Hồ rất không nói gì vỗ đầu một cái, đột nhiên cảm thấy đau vô cùng đau đớn.

Trên thực tế, hắn vừa dành thời gian cung cùng Bạch Tố Trinh nói chuyện đàm luận, dựa theo vị này ngự tỷ đại nhân thuyết pháp, khi đó nàng linh trí còn chưa hoàn toàn mở ra, được cứu khi đến nhìn người nào đó ấm áp bóng lưng, trong lòng liền lập xuống cái mơ hồ không rõ thề nguyện ——"Này ân này tình, như tái thế chi ân tái tạo phụ mẫu, như ngày khác hữu duyên lại gặp, ta cần thiết nhận ân công vi phụ, tận tâm tận lực báo đáp ân tình này!"

Ách, nghe tới có chút khó hiểu, phiên dịch tới được ý tú chính là ——"Đại nhân ngài cứu ta, loại này ân đức lại như là phụ mẫu như thế, vì lẽ đó ta nếu có thể tu luyện thành tinh, nhất định phải nhận ngài làm nghĩa phụ, mặc kệ như thế nào đều không thay đổi!"

Được rồi, nghe tới có phải là kỳ quái hay không, bất quá ai kêu Bạch Tố Trinh khi đó linh trí chưa mở đây, trong mơ mơ màng màng liền lập xuống cái này bản mệnh thề nguyện, một mực như bản mệnh thề nguyện thứ này, một khi lập xuống liền không thể thay đổi, bằng không tiểu thi tẩu hỏa nhập ma, đại thì đứt mất nàng con đường tu hành, vì lẽ đó...

Vì lẽ đó, dù cho hiện tại chính mình cũng cảm thấy có chút quái lạ, có thể Bạch Tố Trinh vẫn là quỳ gối tại cây kia xanh ngắt cây thông trước, nghẹn ngào đến liên thanh âm đều đang run rẩy: "Nghĩa phụ..."

"Này đây, này đây." Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, tranh thủ thời gian vỗ vỗ nàng vai đẹp ra hiệu nàng chuyển qua đền, "Được rồi, tỷ tỷ ngươi đây cận thị vẫn đề đúng là rất nghiêm trọng a, chờ ta nghĩ biện pháp..."

"Nghĩa phụ!" Còn không chờ hắn tới kịp hỏi đây, Bạch Tố Trinh lại một cái sâu sắc vạn phúc quỳ gối ở trước mặt hắn, đôi mắt sáng bên trong tràn ngập ước mơ sùng bái, liền như thế ngược nhìn hắn, liền như cùng ở tại ngược nhìn một tòa che mưa che gió nga ngợn núi.

"Híc, ta tốt phuong..." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nhảy qua một bên, nào dám chịu đựng nàng loại này đại lẽ a, đừng nghịch, đừng nói trước Bạch tỷ tỷ ngươi tu luyện ngàn năm, coi như là hiện tại ngự tỷ bên ngoài, nhìn qua cũng lớn hơn so với ta vài tuổi đây.

"Nghĩa phụ!" Bạch Tố Trinh cũng thật là thăng thắn, cùng hoa hướng dương tựa như theo hăn chuyển động, lại sóng mắt dịu dàng bái ngã xuống đất, "Nghĩa phụ, xin nhận con gái cúi đầu, ngày ấy đến gặp ngài cứu giúp sau, con gái liền ở trong lòng lập xuống thế nguyện, đời này kiếp này vì ngài làm trâu làm ngựa..."

"Ồ? Nay từ không đúng a!" Bên cạnh Tiểu Lan các nàng nghe bát quái nghe đến nơi này, không nhịn được xì xào bàn tán líu ra líu ríu, "Làm trâu làm ngựa? Dựa theo bình thường phát triển, không phải nên là lấy thân báo đáp là sao?"

"Ngu ngốc à, lớn lên xinh đẹp mới lấy thân báo đáp mà, dung mạo không đẹp xem chính là làm trâu làm ngựa rồi!"

"Hóa ra là như thế a, kia chính là nói, Hứa ca ca lớn lên..."

"Xuyt, nhỏ giọng một chút, đừng làm cho Hứa ca ca nghe được."

Con em nó a, lão tử đã toàn bộ nghe được, Hứa Tri Hồ ở mặt trước nghe được lệ rơi đầy mặt, không nhịn được quay đầu nhìn Xích Tỷ Nhi: "Xích Xích, ta dung mạo rất khó coi sao?"

"Cũng còn tốt rồi, cũng còn tốt rồi, chỉ là người qua đường mặt mà thôi." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian an ủi hăn, thuận lợi vung vẩy lang nha bỗng chính là một cái quét ngang ngàn quân, trực tiếp đem Tiểu Lan đám kia bát quái đảng tất cả đều đánh bay.

"Đáng ghét a, không cho lại nói nhà ta Tri Hồ nói xấu!" Cơn giận còn sót lại chưa tiêu quay đầu, nàng lại thở phì phò nhìn Bạch Tố Trinh, nhìn chăm chăm đối phuong cái kia trương như hoa mỹ quyến mặt cười nhìn hồi lâu, lúc này mới tò rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, "Cái kia cái gì, tố trinh a, ta có thể hiểu được

ngươi báo ân tâm tình, bất quá nhà ta Tri Hồ..."

"Nghĩa mẫu!" Còn chưa nói hết đây, gần trong gang tấc cuối cùng cũng coi như không có nhận lầm người Bạch Tố Trinh, đột nhiên liền thu về song chưởng, tò rõ vẻ chân thành thở nhẹ một tiếng.

Phù! Rất tốt rất cường đại, trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ tập thể biến thành hình người suối phun, cũng không biết là ai đi đâu, mấy chục con mắt đột nhiên rất chỉnh tề tập trung tại Xích Tỷ Nhi trên thân.

Dưới con mắt mọi người, Xích Tỷ Nhi ngây người như phỗng đứng tại chỗ, không cách nào khống chế khẽ run, nguyên bản trắng nõn như ngọc xinh đẹp ngọc dung, trong chớp mắt này liền dang một tiếng cấp tốc đỏ lên, mây tía đầy mặt ứng đỏ một mảnh, mắt thấy nóng bỏng đến độ muôn mạo hơi nước.

"Nghĩa, nghĩa mẫu, nghĩa mẫu gì gì đó..." Ấp úng đều không nói ra được chỉnh nói, nàng đần độn mở to hai mắt, nhìn quỳ gối ở trước mặt mình Bạch Tố Trinh, lại nhìn bên cạnh tò rõ vẻ quái lạ Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền phẫn nộ bạo phát, "Quá đáng, quá phận quá đáng, ngươi làm sao có thể như thế... Được rồi, như thế thành tâm thành ý cũng là không dễ dàng, Tri Hồ a, ngươi liền thu nàng làm con gái nuôi được rồi!"

Ta cũng! Vừa còn tại tập thể phun nước Mộc Liễu các nàng, lúc này trực tiếp liền tập thể gấp trở ngại.

Đường giãm ngươi trong đó tích a, Hứa Tri Hồ càng là trợn mắt ngoác mồm, chỉ cảm giác mình tam quan lại một lần nữa nát tan, ta sát, tiết tháo đây, Xích Xích ngươi tiết tháo đây?

Tiết tháo là gì, Xích Tỷ Nhi đã sớm không tiết tháo thứ này, lại còn mừng khấp khởi kéo Bạch Tố Trinh: "Hừm, tiểu bạch a, ta thay Tri Hồ làm chủ, sau này hắn chính là nghĩa phụ của ngươi, nếu như hắn không chịu đáp ứng hoặc là mượn nghĩa phụ danh nghĩa đổi với ngươi làm cái gì, ngươi chỉ để ý đến nói cho ta!"

"Vâng, nghĩa mẫu!" Bạch Tố Trinh rất ôn nhu rất thuận theo nhẹ nhàng gật đầu.

"Chán ghét, không nên gọi ta nghĩa mẫu rồi." Xích Tỷ Nhi bị xưng hô đến mặt mày hờn hở, liền con mắt đều híp thành một cái khe, "Ồ ha ha ha, nghĩa mẫu gì gì đó, luân gia còn không phải rồi, bất quá nghe tới giống như rất tốt, tiểu bạch ngươi cho ta giữ lại, sau đó dùng, sau đó dùng a."

"Được rồi, nghĩa mẫu." Bạch Tố Trinh quả nhiên là rất nghe lời a, còn không quên quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ, "Nghĩa phụ, như thế có thể không?"

Có thể ngươi cái sợi lông a, Hứa Tri Hồ bị xưng hô sơ nỗi da gà, vẫn đề là còn không chờ hắn tới kịp phản đối, Xích Tỷ Nhi đã một cái che cái miệng của hắn: "Có thể, hoàn toàn có thể... Đáng ghét a, Tri Hồ, không cho phép ngươi phản đối, nhân gia nghìn dặm xa xôi chạy đến tìm ngươi, khó khăn biết bao a, ngươi không biết xấu hổ lạnh lòng của người ta sao?"

"Có thể, có thể vẫn đề là..." Hứa Tri Hồ còn muốn giải thích rõ ràng đây.

"Nghĩa phụ, ngài nếu là không đáp ứng, con gái tình nguyện hiện tại liền tự vẫn tại trước mặt ngài." Bạch Tố Trinh chăm chú cắn môi anh đào, lệ quang dịu dàng lần thứ hai quỳ gối ở trước mặt hắn, rất nhiều ngươi không đáp ứng ta liền không dậy nổi tư thế.

"Con em nó a, này đều chuyện gì a?" Hứa Tri Hồ rất tang thương ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, thầm nghĩ nhân gia nhân vật chính ra ngoài đều là thu muội muội thu lão bà, mẹ nó tại sao đến ta chỗ này, lại chính là thu con gái.

"Nếu không, liền đáp ứng trước lừa gạt đi." Mộc Liễu nhân cơ hội tiến đến bên cạnh hắn, nhẹ giọng lại nói, "Vì này nếu lập xuống bản mệnh thề nguyện, mạnh mẽ vi phạm trái lại không được, nếu không chúng ta trước tiên cùng với nàng hợp tác, giải quyết Song Xà giáo việc, sau đó nên như thế nào được cái đó."

"Nhưng mà..." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nạo nửa ngày đầu, luôn cảm thấy sờm muộn sẽ bị phán trăng chém chết đáng vẻ.

"Nghĩa phụ..." Bạch Tố Trinh còn tại lệ quang dịu dàng nhìn hắn, hơn nữa bởi vì nước mắt mơ hồ con mắt, càng thêm thấy không rõ lầm người, nhìn dáng dấp đã không nhịn được muốn run rẩy đưa tay, tới mò mặt thêm mò cốt.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nạo nửa ngày đầu, đột nhiên phát hiện giống như cũng chỉ có thể như thế làm: "Quên đi, cái kia ai, ngươi đồng ý tại sao gọi liền tại sao gọi đi, so với cái này đến, chúng ta đi tới nói chuyện chuyện đứng đắn."

"Hừm, nghĩa phụ xin mời ngài nói!" Bạch Tố Trinh nhất thời mừng rỡ, rất dịu ngoan gật gù.

"Híc, nghe tới luôn cảm thấy là lạ." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm, lắc đầu một cái dứt bỏ tạp niệm, cắt đến nghiêm túc hình thức, "Được rồi, chúng ta tới nói chuyện đứng đắn, tố trình a, ngươi có biết hay không, đã từng suýt chút nữa coi ngươi là phúc lợi phát ra Song Xà giáo, hiện tại lại đang có ý đồ xấu với ngươi..."

Như thế như thế, bỏ ra ròng rã một phút, hắn một hơi đem đầu đuôi sự tình nói, sau đó tranh thủ thời gian uống hai cốc nước lớn ép an ủi.

Đối diện Bạch Tố Trinh nghe được rất là kinh ngạc, liền nguyên bản cận thị mà hơi nheo lại đôi mắt sáng, cũng miễn cưỡng trợn to ước chừng mấy tấc: "A, chẳng trách, chẳng trách ta đi tới Giang Nam sau đó, luôn có một loại tâm thần không yên cảm giác cổ quái, bất quá có chút kỳ quái, cái kia Song Xà giáo đến cùng muốn kiến tạo món đồ gì, lại cần dùng đến ta khung xương huyết nhục đây?"

"Ta tính toán, lấy những tên kia thông minh, không phải chinh phục thế giới đạo cụ chính là hủy diệt thế giới đồ vật" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng châm chọc, "Tùy tiện, ngược lại không quản bọn họ muốn làm gì, chúng ta trực

tiếp đánh ngã là tốt rồi, bất quá hiện tại vấn đề là, tố trinh ngươi..."

"Hừm, đều bằng nghĩa phụ ngài làm chủ, con gái không có bất kỳ dị nghị gì." Bạch Tố Trinh này nhận nghĩa phụ sau đó, trung thành độ đều trực tiếp điểm đầy.

"Được, vậy cứ như thế định." Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, lại cười híp mắt sờ sờ cẩm, "Kỳ thực đi, ta đã có cái kế hoạch, hiện tại chỉ cần tố trinh ngươi phối hợp một thoáng, sau đó..."

"Đợi lát nữa, đợi lát nữa." Xích Tỷ Nhi ở bên nghe đến đó, không nhịn được nhấc tay vấn đề, "Còn có cái việc, cái kia hứa cái gì tiên phải làm sao, tố trinh ngươi không phải nói phải báo ân sao?"

"Cái này mà..." Bạch Tố Trinh do dự một chút, vẫn là quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ.

"Ta cảm thấy, Hứa Tiên bên kia, vẫn là không muốn đem hắn cuốn vào tốt." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Sự tình đã đủ rối loạn, hắn thân là phàm nhân vẫn là rời xa nguy hiểm khá tốt, còn nói đến báo ân, đến khi sự tình giải quyết sau đó, tố trinh ngươi lại đi báo ân cũng kịp, bất kể là trực tiếp cho hắn hoàng kim của cải vẫn là gả cho hắn..."

"Không không không, con gái hôn nhân, tự nhiên là từ nghĩa phụ ngài tới làm chủ." Bạch Tố Trinh hoảng vội vàng lắc đầu, cũng không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên má Ngọc ửng đỏ.

"Ồ, luôn cảm thấy nơi nào có vấn đề?" Hứa Tri Hồ hơi kinh ngạc sờ sờ cẩm, bất quá lúc này cũng không kịp nghĩ nhiều, "Được rồi, nếu đều không có có dị nghị, cái kia chúng ta liền theo kế hoạch làm việc, đại gia từng người đi chuẩn bị đi!"

Được rồi, chính đang chờ câu này, xem đủ rồi bát quái Mộc Liễu Tiểu Lan các nàng hài lòng, ngay lập tức sẽ mặt mày hớn hở từng người tản đi, Bạch Tố

Trinh bị Xích Tỷ Nhi kéo trước khi đi, còn cố ý dịu dàng khuất thân, hướng về Hứa Tri Hồ được rồi cái vạn phúc, tuy rằng lần thứ hai lệch khỏi phuong hướng.

Mồ hôi, Hứa Tri Hồ thực sự là không nói gì, mắt thấy Bạch Tố Trinh liền muốn rời khỏi, đúng là đột nhiên nghĩ đến: "Đúng rồi, tố trinh a, ta còn có một thỉnh cầu!"

"Hả? Nghĩa phụ xin mời ngài nói!" Bạch Tố Trinh tranh thủ thời gian lại chuyen qua đến nhìn hắn, đương nhiên này dựa cả vào Xích Tỷ Nhi sửa lại.

"Kỳ thực cũng không là đại sự gì." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn nàng, "Chính là, chúng ta, chúng ta có thể hay không thay cái xưng hô, nghĩa phụ danh xưng này nghe tới rất kinh sợ a!"

"A, là như vậy phải không?" Bạch Tố Trinh suy tư gật gù, lại khẽ cau mày chăm chú suy nghĩ lên.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, có thể từ từ suy nghĩ." Nhìn nàng loại kia trầm mặc đáng dấp nghiêm túc, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, "Kỳ thực đi, tên gì cũng có thể, chỉ cần không phải gọi nghĩa phụ..."

"A, nghĩ đến rồi!" Một mảnh trong trầm mặc, Bạch Tố Trinh đột nhiên ngẩng đầu lên, đôi mắt sáng hởi tỏa sáng nhìn hắn, liền dường như ngày ấy tại Nga Mi Sơn bên trong, nhìn từ trên trời giáng xuống cứu ra bản thân cái kia ấm áp bóng người ——

"Nghĩa phụ, nếu ngài không thích nghĩa phụ danh xưng này, như thế về sau xin cho phép con gái..."

"Hả?"

"Xin cho phép con gái xưng hô ngài là..."

"Hả?"

"Cha nuôi!"

"... Phù!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 126: Người Đến A Đem Ta Cây Đuốc Lấy Tới

Mùa xuân tháng ba Giang Nam, chính là trong một năm phong quang xinh đẹp tuyệt trần tốt nhất thời tiết!

Sáng sớm ánh nắng ấm áp hạ, Hứa Tri Hồ tại gửi sương viên cái kia trương lớn nhất mềm mại trên giường lớn tĩnh ngủ, không nhịn được cảm khái một thoáng cuộc sống của người có tiền thật tốt, sau đó lại kéo dài chứng kéo nửa canh giờ, rốt cuộc lưu luyến không rời bò lên, quyết định đi ra cửa làm đại sự, ân, đánh ngã Song Xà giáo đại sự.

Kết quả đây, chờ hắn vừa vừa đi vào phòng khách, liền nhìn thấy —

Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu Ngưu Ma vương bọn họ đang tất cả đều tụ tập tại trước bàn cơm, giơ chiếc đũa dĩa ăn chờ ăn cơm, sau đó cách đó không xa trong phòng bếp, Bạch Tố Trinh đang bưng một bát lớn đầu cá thang, tảo rõ vẻ ôn nhu hiền lành nát tan bộ đi ra: "Các vị thúc thúc bá bá, nếu là không ngại, xin mời nếm thử cháu gái tự mình làm Động Đình cá. . ."

Ồ! Còn chưa kịp nói xong, nàng lại liền như thế thăng tấp lại đây, hoàn toàn không thấy phía trước cái kia cao ngưỡng cao, sau đó. . .

Hừ hừ, cho rằng nàng sẽ như vậy đúng tức một tiếng ngã xuống đất sao, vậy ngươi liền sai rồi!

Bay lên không hoành bay ra ngoài trong nháy mắt, sớm đã thành thói quen Bạch Tố Trinh không chút hoang mang, um tùm tay ngọc bưng đầu cá thang không loạn chút nào, yếu điệu nửa người dưới đón gió loáng một cái, trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng bạc lóng lánh to lớn đuôi rắn, thuận thế ở bên cạnh

thô to mộc trụ trên cuốn một cái, còn rất nhuần nhuyễn đánh cái nơ con bướm, mạnh mẽ đem mình định ở giữa không trung.

Răng rắc! Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi bọn họ nhìn ra ngây người như phỗng, mười mấy cầm chỉnh tề đập trên đất, ta đi, đây rốt cuộc là bình thường quăng ngã bao nhiêu lần, tài năng luyện được như thế thân thủ nhanh nhẹn, hơn nữa thậm chí ngay cả đầu cá thang đều không có tung đi ra ngoài một giọt. . .

"Hô!" Thở phào nhẹ nhõm, Bạch Tố Trinh liền như thể đem mình quyến tại trên cây cột, nửa người trên ôn nhu hiền淑 kéo dài lại dây, bụng phần kia còn nóng hổi đầu cá thang: "Thang không có chuyện gì là tốt rồi, thang không có chuyện gì là tốt rồi, chư vị thúc thúc bá bá, các ngươi có muốn hay không ném thử, đây là cháu gái sáng nay nấu ba canh giờ mới đun xong bí chế đầu cá thang."

"Có thể, có thể không?" Xích Tỷ Nhi còn chìm đắm tại vừa nãy đặc sắc tạp kỹ biểu diễn bên trong, theo bản năng tiếp nhận đầu cá thang, "A, giống như không sai a, nghe lên liền rất. . . Ế? Đây là xới cơm?"

Mấy giây sau, các nhìn thấy cái kia bát nóng hổi đầu cá thang, Xích Tỷ Nhi cùng xung quanh tất cả mọi người đột nhiên liền cùng nhau hai mắt đăm đăm.

Cái kia cái gì, đúng là nóng hổi a, hơn nữa còn nấu nướng đến vừa đúng, bất quá ai có thể nói cho ta, tại sao này tung khắp đồ gia vị canh cá bên trong căn bản không có cá, ngược lại đặt lên một thanh xới cơm đây?

"Xới cơm?" Bạch Tố Trinh lấy làm kinh hãi, tranh thủ thời gian néo mắt lại tập hợp tới, dưới tình thế cấp bách vì nhìn rõ ràng, suýt chút nữa liền mặt đều muôn ngâm đến thang bên trong.

Chỉ chốc lát sau, chờ nàng miễn cưỡng mơ hồ thấy rõ xới cơm đường viền sau, nhất thời liền mẫn đỏ mặt lên, chỉ có thể rất thận thùng liên tục xin lỗi: "A, xin lỗi, thật sự rất có lỗi, ta không thấy rõ."

"Quên đi, quên đi." Hứa Tri Hồ nhìn nàng loại kia xấu hổ dảng vẻ, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, "A, lại nói ngược lại, tố trinh a, tại sao ngươi sẽ cận thị đến nghiêm trọng như thế?"

"Ai, nói đến, vẫn cùng Song Xà giáo có quan hệ." Bạch Tố Trinh nhắc tới chuyện này, cũng không nhịn được thăm thẳm thở dài, "Khi đó, ta bị bọn họ nhốt tại lô trong đinh luyện hóa, tuy rằng cuối cùng vẫn bị nghĩa phụ ngài cứu được, nhưng con mắt đã bàn sưởi hỏa hun nướng đến xảy ra vấn đề, dù cho sau đó tu luyện thành nhân thân sau cũng không có cách nào khép lại, vì lẽ đó. . ."

Hóa ra là như thế, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, nhìn Bạch Tố Trinh loại kia thất vọng mắt mát thất lạc vẻ mặt, rất là đồng tình sau khi lại không nhịn được phẫn điền ưng: "Đáng ghét a, Song Xà giáo từ trên xuống dưới tất cả đều là vô liêm sỉ, lần này liền dứt khoát triệt để đánh ngã bọn họ, thuận tiện giúp tố trinh báo thù!"

"Chính là, chính là!" Ngưu Ma vương cũng đằng đằng sát khí, lại quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ, "Lão Hứa a, ngươi nói một chút đến cùng nên làm như thế nào, ta nhớ tới ngươi ngày hôm qua giống như nói có kế hoạch gì?"

"A, ta nguyên bản là muốn dùng tố trinh dẫn ra Song Xà giáo." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Bất quá, cẩn thận ngẫm lại, chúng ta ngày hôm qua tại bên Tây Hồ huyên náo lớn như vậy, Song Xà giáo người chỉ cần không phải đầu óc nước vào, ít nhiều gì chung quy nghe được một điểm phong thanh, sợ là sợ bọn họ tìm ngày hôm qua đâm kia Luyện khí sĩ hỏi thăm tình huống. . ."

"Kia chính là nói, nguyên bản dùng tố trinh làm mối kế hoạch, hiện tại không thể thực hiện được?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng các nàng hai mặt nhìn nhau.

"Không sai, tố trinh hiện tại đã bại lộ, không thích hợp làm mối." Hứa Tri Hồ hết sức bất đắc dĩ mở ra tay, "Song Xà giáo người chỉ cần hơi hơi hỏi thăm một chút, liền có thể được đến chúng ta cùng tố trinh tụ họp tình báo, ở tình huống

như vậy, tố trinh coi như ngồi ở bên Tây Hồ hát trên một buổi trưa tiếu khúc, bọn họ cũng không biết xuẩn phải chủ động nhô ra."

"Này, ngược lại cũng đúng a." Xích Tỷ Nhi suy tư gật gù, rồi lại không nhịn được có hơi thất vọng, "Đáng ghét a, nói như vậy lên, chúng ta chỉ có thể trước tiên Đới Tố trinh hồi núi, lần sau lại tìm cơ hội đối phó Song Xà giáo?"

"Cái kia cũng không nhất định." Hứa Tri Hồ suy nghĩ một chút, đột nhiên cười híp mắt sờ sờ cằm, "Lấy cái gì, tố trinh không thể làm mồi nhử, không có nghĩa là chúng ta liền không có cái khác mồi nhử a. . . A, các ngươi ngầm lại xem, Song Xà giáo người hận nhất?"

"Người hận nhất?" Tất cả mọi người tại chỗ liếc nhìn nhau, đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, nhìn phía bên cạnh trên bàn cái kia trương lệnh treo thưởng, "Ồ, Tri Hồ, ý của ngươi là?"

"Không sai, Song Xà giáo hận nhất, chính là bọn ta, đặc biệt chúng ta vừa lại giành trước mang đi tố trinh." Hứa Tri Hồ chỉ chỉ tất cả mọi người tại chỗ, chỉ bài trừ chính ở chỗ này oán niệm ma sát lang nha bỗng Xích Tỷ Nhi, "Các ngươi nói một chút coi, ở tình huống như vậy, nếu như có người có thể bắt lấy chúng ta, đem chúng ta áp giải qua đi lĩnh treo giải thưởng, Song Xà giáo có thể hay không đứng ra tiếp đón?"

"Ồ, nói như vậy lên. . ." Mộc Liễu sáng mắt lên, nhưng rất nhanh lại khẽ cau mày, "Không được, vẫn không được, ta cảm thấy Song Xà giáo vẫn sẽ có hoài nghi, trừ khi cái kia bắt lấy người của chúng ta, có thực lực tuyệt đối, hơn nữa lại là bọn họ tin tưởng được. . ."

"Có thể vẫn đề là, chúng ta muốn đi đâu tìm Song Xà giáo người tin cẩn?" Xích Tỷ Nhi yếu mềm giơ tay lên.

"Cái này mà. . ." Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, Ngưu Ma vương khổ não vuốt sừng trâu, Hứa Tri Hồ đúng là suy tư ngẩng đầu nhìn trời, "Ta không xác định Song Xà giáo có thể tín nhiệm ai, nhưng mà ngày hôm qua buổi trưa,

chúng ta giống như gấp phải. . ."

Lời còn chưa dứt, Mộc Liễu tóc mai xanh ngắt lá non, đột nhiên nỗi lên hào quang nhỏ yếu, bản thân nàng cũng lập tức ý thức được cái vấn đề này: "Ồ, giống như có người đột phá ngoại vi giám thị, đang hướng gửi sương viên nơi này lại đây? ."

Nói như vậy, nương theo nàng nhẹ nhàng phất tay, gửi sương viên ngoại cái kia mảnh vùng ngoại ô trong rừng cây, đột nhiên thì có một gốc thường thường không có gì lạ cây liễu, đột nhiên không chút biến sắc chậm rãi chuyển hướng, đem cảnh tượng trước mắt truyền tống đến đại sảnh bên trong.

Mượn này cây liễu tâm nhìn, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng nhất thời thấy rõ gửi sương viên ngoại tình cảnh, rồi lại không khỏi kinh ngạc bật thốt lên: "A, cái tên này là làm sao tìm tới cửa?"

Ra ngoài dự liệu, giờ khắc này xuất hiện tại gửi sương viên ngoại, lại là ngày hôm qua bị đẩy xuống dưới nước Hứa Tiên!

Vào giờ phút này, vị này Hứa công tử đang công lấy cái hòm thuốc tạt qua tại trong rừng, đầu đầy mồ hôi hướng bên này đi tới, chờ hắn nhìn thấy gửi sương viên sau đại môn, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ kinh hỉ: "A, đây chính là gửi sương viên sao, nếu là vị kia Tống đại quan nhân đến khám bệnh không có gạt ta, vị kia thiên tiên giống như khuôn mặt đẹp váy trắng nương tử, liền ở nơi này?"

Không phải chứ, như thế cũng có thể tìm tới cửa?

Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ chỉnh tề quay đầu, nhìn còn híp mắt tỏ rõ vẻ trắng xoá tố trinh, ta lặc, cũng thật là kiếp trước nhất định nhân quả duyên phận a, rõ ràng cũng đã bạo lực mở ra, lại còn có thể như nam châm tựa như hấp tới, giản làm cho người ta lên kính.

"Làm sao, có người quen biết đến rồi?" Bạch Tố Trinh còn đang cố gắng híp

mắt muôn nhìn rõ ràng.

"Đừng lao lực, chờ một lúc ngươi liền biết rồi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì vỗ vỗ nàng vai đẹp, "Được rồi, xem ra không thỏa đáng một hồi FFF đoàn là không xong rồi, đến đến đến, đại gia đem cây đuốc đều lấy ra, xem ta như thế nào đốt. . ."

Âm!

Mới nói được đốt, liền nhìn thấy giữa không trung ánh lửa lóe lên, một hạt màu tím quả cầu lửa từ trên trời giáng xuống, gào thét nện ở Hứa Tiên bên cạnh, lăn lộn sóng khí nhất thời đem hắc hất tung ở mặt đất, trực tiếp liền rơi vào hôn mê.

"Híc, lại có thể có người so với ta động thủ còn nhanh hơn?" Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì, nhưng ngay lập tức sẽ ý thức được không đúng, "Chờ đã, đoàn kia tím hỏa, ta giống như tại ngày hôm qua thấy. . ."

Không cần nói tiếp, liền trong chớp mắt này, một tiếng sắc bén rồng gầm vang vọng bầu trời!

Cháy hừng hực màu tím trong biển lửa, cái kia tàn khuyết không đầy đủ tím hỏa giao long hé dài một tiếng, từ trời cao bên trong hung tợn lao xuống và về phía gửi sướng viên!

Giao long sống lưng trên tím quan chân quân tò rõ vẻ tham lam, mang theo phía sau hơn mươi vị Luyện khí sĩ, giơ tay chính là mấy mươi thanh phi kiếm pháp khí gào thét bắn ra: "Chà chà, bản tôn hôm qua nhìn thấy thư sinh này, liền ngờ tới hắc cùng các ngươi tất có quan hệ, quả nhiên chỉ cần theo hắc, liền có thể tìm tới các ngươi!"

Âm ầm một tiếng, mấy chục đạo mãnh liệt ánh kiếm dường như phi nhanh nô hải, tại hắc cười gằn thanh hạ xuống trước, đã tầng tầng oanh vào không hề che chắn gửi sướng viên!

Kho ngươơi cái cánh gà a!

Trong đại sảnh bầy yêu lầy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng một nhảy ra, Xích Tỷ Nhi trực tiếp phun ra một đạo trăng bạc tơ nhện, cầm lấy Hứa Tri Hồ bay lên trời bay ra sảnh bên ngoài, bất đồng rơi xuống liền rút ra "Liền một thoáng", mắt hạnh trợn tròn đằng đằng sát khí: "Sợ ngươi a! Lão lợn trâu già, sóng vai Tử Thượng!"

Nói xong lời cuối cùng cái kia "Trên" chữ, "Liền một thoáng" đã vèo một tiếng, rất quý dị biến mất ở trong hư không, đến khi nó xuất hiện lại, nhưng từ lâu như là ma xuất hiện tại một đám Luyện khí sĩ trung gian, sinh mãn xước mang rô thô to bỗng thân đến rồi cái cuồng bạo vung kích, lại còn tự mang BGM hiệu quả, trực tiếp đem mấy cái Luyện khí sĩ nổ đến bay ngược ra ngoài!

"Híc, luôn cảm thấy này lang nha bỗng ra tay vị trí không đúng. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, nhìn cái kia mấy cái Luyện khí sĩ bay ra ngoài thời điểm còn tỏ rõ vẻ vặn vẹo nhẹ răng trợn mắt.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là liền trong chớp mắt này, lao ra phòng khách Mộc Liễu đã hơi lắc người, trực tiếp hóa thành tham thiêん đứng vững nguy nga cổ thụ, mấy trăm cây dây leo dường như cự mǎng bay lên trời, trực tiếp cuốn lấy cái kia tím hỏa giao long, hung tợn đi xuống một túm, đem giao long kề cả trên lưng Luyện khí sĩ tất cả đều kéo dài tới trên đất.

Tiếp theo, Ngưu Ma vương quát lên một tiếng lớn, toàn bộ thân thể trong nháy mắt tăng vọt đến hơn mười trượng cao, vung vẩy to lớn cứng rắn năm đấm thép, trăng trợn không kiêng dè mạnh mẽ vung ra đi: "A a a a, xem lão tử gần nhất tu luyện tuyệt chiêu. . . Một quyền siêu trâu!"

Đừng động danh tự này có phải là có chút déjà vu, nhưng này cùng hung cực ác đấm ra một quyền, dĩ nhiên trực tiếp làm cho cả đình viện đều tại chấn động kịch liệt!

Khủng bố không khí sóng chấn động bên trong, mấy cái Luyện khí sĩ nhất

thời thân bất do kỷ bay lên trời, tiếp theo liền bị Tiểu Lan các nàng sắc bén thét dài lao xuống nuốt hết, trong nháy mắt liền hóa thành bạch cốt âm u.

"Chỉ là yêu nghiệt, còn dám tại bản tôn trước mặt gây sóng gió?" Tím quan chân quân hơi kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt liền dữ tợn cười gằn, thôi thúc cái kia tím hỏa giao long mở ra răng nanh miệng lớn, nhất thời thì có một đạo tím diễm sôi trào nhiệt độ cao cột lửa, dường như cuồng bạo sóng lớn tựa như gào thét bắn rơi, thậm chí cách đình viện còn có mấy trăm步 xa, liền làm cho cả đình viện ầm ầm bốc cháy lên.

Trong phút chốc, tại đây hùng hực tím lửa khói trụ bắn phá bên dưới, vừa xông lên Đông Minh Sơn quần ấu đoàn nhất thời sút đầu mẻ trán, thân là thụ yêu thiên tính úy hỏa Mộc Liễu vội vàng tiêu diệt dây leo trên tím cháy rực diễm, Tiểu Lan các nàng trên không trung kinh ngạc thốt lên bay loạn tránh né hỏa diễm phun ra, xông lên phía trước nhất đám nhiệm khiên thịt Ngưu Ma vương càng là xui xẻo, xa xa nhìn sang lại như Olympic chủ bó đuốc đài tựa như.

"Chư vị, trước tiên liên lụy trụ đám này yêu nghiệt, còn bản tôn nơi này . ." Tím quan chân quân điều khiển tím hỏa giao long xẹt qua chân trời, đến khi lần thứ hai xoay người thời điểm, tham lam hung ác ánh mắt cũng đã dường như cạm bẫy, trực tiếp rơi vào Hứa Tri Hồ trên thân.

"Thời khắc mấu chốt, vẫn phải là xem. . ." Hứa Tri Hồ rất cảm khái đưa tay tìm tòi, kết quả đúng là lấy làm kinh hãi, "Ồ, lại như thế chủ động?"

"Lời thừa, ngược lại bản phiên coi như nói ta không phải thuẫn, ngươi nha cũng sẽ để ta lên!" Tụ Yêu phiên rất bi phẫn ồn ào, dứt khoát chủ động mở ra nghênh đón.

Âm ầm một tiếng, đáp xuống tím hỏa giao long mở ra răng nanh miệng lớn, cuồng bạo phun ra tím lửa khói trụ dường như nô hải cuồng triều, tầng tầng đánh vào Tụ Yêu phiên to lớn yêu khí mở ô trên, tiếp theo bị vô hình bức tường ngắn cản mạnh mẽ ngăn trở, nhất thời tung tóe bay ra hóa thành đầy trời dung nham

dòng lũ.

Chặn là miến cưỡng ngăn lại, nhưng ở này trùng kích cực lớn lực hạ, Hứa Tri Hồ cũng không khỏi lảo đảo lùi về sau, Tụ Yêu phiên càng là đau "bi" đỗ gục hấp hơi lạnh, nếu như nó có trứng: "Hí! Bản phiên cảm thấy, lại cùng như ngươi vậy tiếp tục sống, sớm muộn biết. . ."

Đừng động sẽ cái gì, liền trong chớp mắt này, tím quan chân quân từ lâu thôi thúc tím hỏa giao long, lần thứ hai cùng hung cực ác đáp xuống, tím lửa khói trù nổ vang nuốt hết Hứa Tri Hồ cùng Tụ Yêu phiên đồng thời, hắn nhưng cũng cười gằn một tiếng, đột nhiên tại tím hỏa giao long đoạn giác trên dùng sức vỗ một cái. . .

Tím ánh lửa Mang Trung, này nguyên bản tàn khuyết không đầy đủ tím hỏa giao long, dĩ nhiên lần thứ hai kéo dài ra một cái dữ tợn hung ác đầu rồng, tiếp theo đồng dạng ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, đột nhiên mở ra tím hỏa mơ hồ lóng lánh miệng lớn, nhắm ngay phía bên kia đang hỗn chiến Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng!

"Hỗng bét!" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu cùng nhau biến sắc, cũng đã không kịp né tránh.

"Ngân!" Hứa Tri Hồ tại Tụ Yêu phiên che chắn hạ, quay đầu hô to một tiếng.

Âm!

Chói tai động cơ trong tiếng nổ, khói đặc cuồn cuộn tiểu Alto từ sườn núi sau cao tốc lao ra, đèn chiếu xa lóng lánh gào thét bay lên không, trên không trung xẹt qua một đạo thon dài đường vòng cung, đường như bay lượn tựa như rơi vào bên trong chiến trường.

Sau một khắc, liền tại mọi người cùng tě ngẩng đầu kinh ngạc trong ánh mắt, Ngân trực tiếp ở giữa không trung mở cửa xe, liền như thế tỏ rõ vẻ nghiêm túc đi xuống nhảy một cái, đồng thời tại cấp tốc rơi rụng đồng thời, còn không quên

đang hoàng trọng nhấc tay hành lễ ——

"Đúng, đại nhân, thuộc hạ điểm thứ hai năm hình thái, đã chuẩn bị kỹ càng rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 127: Kéo Cùu Hận Là Mt Kiến Thức Cơ Bản

Răng rắc!

Lời còn chưa dứt, đang lao xuống rơi xuống Alto, đột nhiên liền ầm ầm hóa thành một đoàn ánh sáng màu xanh, trực tiếp đem Ngân bao bao ở trong đó, tiếp theo mang theo khủng bố trọng lượng, tầng tầng đậm xuống tại chiến trường trung ương nhất.

Tiếp theo, liền tại này gào thét bao phủ sóng khí bên trong, Ngân từ lăn lộn sôi trào bụi mù bên trong một nhảy ra, như trước là một thân màu trắng bạc tài xế chế phục, như trước là tỏ rõ vẻ nghiêm túc nghiêm túc thận trọng, nhưng chặn ở trước người trên cánh tay phải, nhưng bỗng dừng có thêm một mặt quái lạ đồng thau đại thuẫn —

Này đại thuẫn hoàn toàn do làm bằng đồng xanh thành, tối bên ngoài một vòng đỏ rực như lửa, trung gian một vòng trắng bạc như tuyết, chính giữa là lam đậm như biển màu lót, mặt trên lại vẽ một cái quái lạ năm sao đồ án, vào giờ phút này đón gào thét cuồng phong, bùng nổ ra gọn sóng giống như hào quang màu xanh, đồng thời như có linh thức tựa như ong ong run rẩy kêu khẽ. . .

Trong phút chốc, chưa kịp mọi người kịp phản ứng lại đây, Ngân cũng sớm đã một tay nắm chặt này đồng thau đại thuẫn, một tay đẩy một cái mắt kính gọng đen, đàng hoàng trịnh trọng nhìn phía tất cả mọi người —

"Khặc khặc. . . Tôn tặc! Cả nhà ngươi đều nổ!"

Rất quái lạ, liền tại nàng nghiêm túc như thế mắt trào phúng tập thể trong nháy mắt, cái kia diện đồng thau đại thuẫn dĩ nhiên như là tại ăn ý nàng trào

phúng tập thể, đột nhiên thả ra ánh sáng màu xanh lóng lánh sóng gợn gợn sóng, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Thời khắc này, bất kể là những gào thét bắn ra phi kiêm pháp khí, vẫn là đang từ cái kia con giao long trong miệng cuồng bạo phun ra tím lửa khói trụ, dĩ nhiên tất cả đều như là gấp phải không đội trời chung kẻ thù, hoàn toàn không bị khống chế lệch khỏi phương hướng, cùng nhau gào thét bắn về phía Ngân. . .

Được rồi, này kéo cùu hận kéo được, cũng là không có ai rồi!

Không chút hoang mang, đón bão tố giống như gào thét phóng tới phi kiêm pháp khí tím lửa khói trụ, Ngân cúi đầu nhìn một chút đồng thau đại thuẫn, sau đó thô bạo mười phần đi lên một lần!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Hầu như tại đồng thời, vô số phi kiêm pháp khí cột lửa hội tụ thành màu đỏ thẫm dòng lũ, đã tầng tầng oanh ở chỗ này đồng thau đại thuẫn trên, chói mắt màu đỏ thẫm ánh sáng điện cuồng bạo phát, xen lẫn thuẫn trên mặt khuếch tán màu xanh gợn sóng gợn, phạm vi mấy trăm trượng bên trong đều nhắc lên mãnh liệt sóng khí, cho tới Ngân sau lưng Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng đều bị hất tung ở mặt đất.

Chỉ là sau một khắc, đến khi tia sáng chói mắt cùng mãnh liệt sóng khí tản đi, Ngân lại như trước tỏ rõ vẻ nghiêm túc đứng tại chỗ, màu trắng bạc chế phục trên mộc già đều không có loạn, giơ lên thật cao đồng thau đại thuẫn, không chỉ có đứng vững ầm ầm đập xuống Ma tôn cự chưởng, cũng chống đỡ vừa nãy cuồng oanh loạn lạc, thậm chí ngay cả thuẫn trên mặt đều chưa từng xuất hiện bất cứ dấu vết gì.

"Phù! Làm sao có khả năng?" Tử Quan chân quân cùng Luyện khí sĩ môn miệng đầy phun máu bên trong.

"Híc, này thuẫn, này thuẫn là gì pháp khí?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các

nàng nhìn ra trọn mắt ngoác mồm.

"Cái này liền nói rất dài dòng rồi!" Hứa Tri Hồ nhìn cái kia diện nhìn rất quen mắt đồng thau đại thuẫn, đàng hoàng trịnh trọng nói hươu nói vượn, "Nhớ năm đó, cực tây địa phương có một Mỹ quốc, trong nước có một anh hùng tên là đội trưởng, cuộc đời thiện dùng thuẫn bài. . ."

Đứng động cái gì đồng thau đại thuẫn bản quyền vấn đề, chí ít vào lúc này, Ngân giơ lên thật cao phía này rất có đạo văn phong cách đại thuẫn, còn đúng là sừng sững không ngã dường như núi cao, lại phối hợp nàng cái kia trương giải quyết việc chung không hề ân tình vị chính kinh mặt, cả người đều tỏa ra loại kia "Ta liền yêu thích ngươi xem ta khó chịu nhưng mà một mực lại không đánh chết ta" khiêu khích ý vị. . .

"Hỗn, vô liêm sỉ!" Tử Quan chân quân tại giao long trên lưng nhìn ra tró mắt ngoác mồm, thật vất vả mới phục hồi tinh thần lại, nhất thời liền giận tím mặt lần thứ hai vỗ một cái sừng rồng, "Bản tôn lại không tin, ngươi đây chỉ là thuẫn bài, có thể cứu đat được này một đám yêu nghiệt!"

Nói đến "Yêu nghiệt" hai chữ, hai viên hung ác đầu rồng đồng thời cuồng bạo gào thét, hai đạo tím lửa khói trụ đan xen quét ngang mà qua, nổ đến toàn bộ mặt đất đều xuất hiện vết thương vết rách, xung quanh những Luyện khí sĩ càng là cùng nhau gầm lên một tiếng, thôi thúc vô số phi kiếm pháp khí gào thét bắn ra, nhưng lại cực kỳ nham hiểm vòng qua Ngân, trực tiếp va hướng về phía sau còn có chút kinh ngạc Xích Tỷ Nhi các nàng.

Nhưng này vô dụng, chẳng có tác dụng gì có!

Đứng tại chỗ Ngân, nhìn hầu như bao trùm nửa cái bầu trời mãnh liệt cuồng triều, chỉ là đầy một cái kính gọng đen, sau đó rất bình tĩnh giơ lên đồng thau đại thuẫn: "A. . . Tôn tặc, cả nhà ngươi lại nổ!"

Lời còn chưa dứt, cái gì ánh kiếm cái gì pháp khí cái gì tím lửa khói trụ, lại như là bị lực vô hình mạnh mẽ dẫn dắt, tất cả đều một điểm không lọt đánh vào

đồng thau đại thuẫn tiến lên!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, trùng kích cực lớn lực hạ, Ngân giơ đại thuẫn về phía sau trượt ra xa mấy chục trượng, trên mặt đất lưu lại hai đạo sâu sắc dấu ấn, nhưng lại còn là lông tóc không tổn hại, thậm chí còn có tâm tình cùng một bên Hứa Tri Hồ báo cáo: "Đại nhân, thuộc hạ điểm thứ hai năm hình thái kiểm tra thông qua, hiện nay cảm giác hài lòng!"

"Này, cái này không thể nào!" Giữa không trung Tử Quan chân quân cùng một đám Luyện khí sĩ nhìn ra trong gió ngồn ngang!

"Đây quả thật là không thể, nhưng mà. . . Ai quan tâm?" Đông Minh Sơn bên này rốt cuộc phản ứng lại, nhất thời vui mừng khôn xiết cùng nhau tiến lên.

Mộc Liễu đong đưa chuyển động thân thể hóa thành xanh ngắt cổ thụ, vô số dây leo như cự măng giống như hung ác bắn ra; Ngưu Ma vương hung tợn gào thét một tiếng, trực tiếp ôm lấy cự nham cuồng bạo đập tới; Xích Tỷ Nhi càng là đằng đằng sát khí xông lên phía trước nhất, chép lại các loại chuột bàn phím dao bầu lang nha bống hoa mai chùy, hãy cùng không cần tiền tựa như hướng về trong đám người đập!

Cho nên nói, tốt MT, xác thực bằng nửa cái công hội!

Trong nháy mắt, dựa vào Ngân cường lực trào phúng tập thể rót đầy mãn kéo cùu hận, Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn đột nhiên liền đến cái đột kích ngược, ngược lại một hơi va vào không ứng phó kịp Luyện khí sĩ trong trận, song phương xen kẽ như răng lược loạn thành một đống, thời điểm như thế này làm sao còn lo lắng được tới pháp thuật gì, chỉ cần hung tợn vung vẩy binh khí, ném lăn xung quanh trong tầm mắt bất cứ sinh vật nào là được rồi!

"Cái kia, đối với chúng ta chuyện gì?" Hứa Tri Hồ chống Tụ Yêu phiên, rất bình tĩnh đứng ở phía sau xem trò vui.

"Mẹ nó, ngươi nha rõ ràng có cường lực như vậy thuẫn bài, làm gì mỗi lần

đều trược hết để cho bản phiên đẩy lên?" Tụ Yêu phiên tức đến nổ phổi liều mạng ồn ào.

"Bởi vì ngươi quý a!" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời, cướp tại Tụ Yêu phiên bi phần kháng nghị trước, đột nhiên lại tò rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, "A, nói đến, ta luôn cảm thấy, chúng ta giống như đã quên. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, cách đó không xa từ lâu hóa thành phế tích gửi sướng viên phòng khách, đột nhiên liền ầm một tiếng chia năm xẻ bảy!

Cuồng bạo tung tóe bụi mù bên trong, vảy bạc trải rộng to lớn đuôi rắn lao ra phế tích, dường như chống trời cự trụ tựa như quét ngang mà qua, đem xung quanh mấy cái Luyện khí sĩ nổ đến bay ngược ra ngoài, lại thuận thế ở bên cạnh cổ thụ mau chóng khẩn một triền!

Mượn này đuôi rắn lực kéo lượng, Bạch Tố Trinh từ phế tích hạ một nhảy ra, đang ở giữa không trung còn chưa ngự phong hạ xuống, cũng đã không hoảng hốt không loạn thanh quát một tiếng: "Cha nuôi, con gái đến trợ ngươi!"

"Phù, chúng ta có thể thay cái xưng hô sao?" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun máu phun tiết tháo phun tam quan, trực tiếp đem có thể phun tất cả đều cho văng, náo loại nào a, ta lại không phải cái kia cái gì chung quy!

Đừng động cái gì chung quy, liền trong chớp mắt này, ầm ầm rơi xuống Bạch Tố Trinh từ lâu hai tay kết ấn, thô như cự trụ trắng bạc đuôi rắn đột nhiên dựng đứng, ngưng tụ ra một đoàn chóp lúa mắt hào quang màu bạc, cho tới đuôi rắn lóng lánh thời gian, xung quanh trong hư không đều bùng nổ ra điện lưu giống như tiếng hí. . .

"Cái gì?" Nhận ra được bên này linh khí kịch liệt gợn sóng, đang bị Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu vây công Tử Quan chân quân, hầu như là theo bản năng ngoác quay đầu trông lại.

Trong phút chốc, chờ hắn nhận ra được cách đó không xa cái kia ngàn năm xà yêu đang giơ lên ánh bạc lóng lánh thô to đuôi rắn, điện quang hí lên vang vọng nhắm ngay bên này, nhất thời sờn cả tóc gáy trong lòng nhảy loạn: "Không, đừng làm cho quả cầu ánh sáng kia. . ."

Âm!

Tiếng rống giận dữ còn chưa hạ xuống, Bạch Tố Trinh bên kia đã ầm ầm chấn động, từ lóng lánh đuôi rắn trên gào thét bắn ra hoa mắt quả cầu ánh sáng, lấy mắt thường không cách nào bắt giữ khủng bố tốc độ, trong nháy mắt xẹt qua mấy trăm trượng khoảng cách, trực tiếp điện quang hí lên đánh về đoàn người!

"Chết tiệt!" Tử Quan chân quân duy nhất có thể làm, chính là tại đây sợ hãi linh cảm bên trong, một phát bắt được bên cạnh Luyện khí sĩ chặn ở trước người.

Cái kia đỡ đạn Luyện khí sĩ cũng đủ xui xẻo, vốn là bị quần ẩu đeo trọng thương gãy xương, lúc này lại kinh hãi mở to mắt, nhìn cái kia điện lưu lóng lánh quả cầu ánh sáng trước mặt oanh đến, nhất thời tuyệt vọng gầm rú một tiếng: "Không, ta không nghĩ, ta không ngờ. . . Ế?"

Gào đến một nửa, cái tên này chính mình cũng cảm thấy không đúng, ô, tại sao chúng ta gào đến như thế trung khí mười phần, kết quả chờ hắn ngạc nhiên không nói gì cúi đầu vừa nhìn, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm —

Gặp quỷ, bị cái kia ngàn năm xà yêu điện lưu quả cầu ánh sáng bắn trúng sau, hắn không chỉ có lông tóc không tổn hại, ngược lại là cả người cái gì vết thương nhẹ trọng thương, tất cả đều rất thần kỳ tự động khép lại, liền ngay cả nhiều năm trước lưu lại cái kia viên sâu răng đều một lần nữa trưởng được rồi. . .

"Chuyện này. . . Đây là. . . Nước phách liệu nguyên pháp?" Tử Quan chân quân đồng dạng trổ mắt ngoác mồm, không không không, nước phách liệu nguyên pháp không kỳ quái, kỳ quái chính là, đối diện cái kia ngàn năm xà yêu dự định bỏ chổ tối theo chổ sáng sao, tại sao muốn đem loại này thuật trị liệu đối với chúng ta thả?

"Đó là bởi vì. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, nhìn bên cạnh còn tại dựng thẳng lên đuôi rắn cùng cái laser phát xạ khí tựa như xà yêu ngự tỳ.

Ồ! Còn không chờ hắn tới kịp vân đề, Bạch Tố Trinh lại là ầm ầm một tiếng, cùng hổ thức xe tăng tựa như hung mãnh "Nã pháo" !

Trùng kích cực lớn lực hạ, lại là một hạt hoa mắt điện lưu quả cầu ánh sáng gào thét bắn ra, mang theo sắc bén chói tai tiếng nổ, tầng tầng đánh vào dày đặc trong đám người, nhưng vừa vặn nhắm ngay trọn mắt ngoác mồm Tử Quan chân quân.

Không cần phải nói, mấy giây sau, vừa còn bị thương nhẹ Tử Quan chân quân, đột nhiên liền nhảy nhót tung bừng một hơi trên tầng năm không thở dốc, ngược lại là đang vây quanh hắn cuồng chém Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, không nhịn được tức đến nổ phổi quay đầu kháng nghị: "Này này này, tố trình, ngươi đến cùng là trạm bên nào?"

"A, mẫu trên đại nhân, ta đánh vặt ra sao?" Bạch Tố Trinh rất nỗ lực néo mắt lại, trăng bạc đuôi rắn còn tại cái kia dựng đứng lóng lánh.

"Được, liền biết sẽ như vậy!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, dứt khoát trực tiếp ôm lấy nàng trăng bạc đuôi rắn, cùng gánh phóng hỏa tiễn khí tựa như gánh tại chính mình trên vai, "Được rồi, ngươi phụ trách phóng ra, ta phụ trách ngắm trúng. . . Một, hai, ba, đi ngươi!"

Ồm một tiếng, trăng bạc đuôi rắn lần thứ hai kịch liệt chấn động, lần này có Hứa Tri Hồ chuẩn xác ngắm trúng, gào thét bắn ra trăng bạc quả cầu ánh sáng nhất thời chính xác chỉ đạo, trực tiếp bắn trúng đang trong biển lửa mạnh mẽ chống đỡ đầu rồng Ngưu Ma vương.

Mấy giây sau, vừa còn cả người cháy đen bốc khói trâu già, ngay lập tức sẽ hóa thân làm làm sao đều đánh không chết một quyền siêu trâu, vừa cả người thương tổn không ngừng sâu sắc thêm, vừa ánh bạc lóng lánh nhanh chóng khép lại, mạnh mẽ quay về dữ tợn đầu rồng liên tục nổ ra mấy chục quyền, đem miệng

đầy long nha đều đậm bẽ.

Làm được đẹp đẽ! Hứa Tri Hồ giơ lên ngón tay cái, lại thay đổi phóng hỏa tiễn khí, không đúng, là thay đổi trăng bạc đuôi rắn, ngắm trúng một bên khác đang ác chiến Mộc Liễu: "Chuẩn bị xong chưa! Một, hai ba, đi ngươi!"

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Ngăn ngắn chốc lát không tới, có này siêu cấp vú em khoảng cách xa viện trợ, Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn lại không nỗi lo về sau, đầy đối diện Luyện khí sĩ chính là một trận đồng quy vu tận tựa như cuồng bạo chém lung tung, đặc biệt là đỉnh tại phía trước nhất cùu hận trị kéo tràn đầy Ngân, vốn là giơ đồng thau đại thuẫn đi huyết thật chậm, hơn nữa Bạch Tố Trinh ở phía sau có tiết tấu tăng máu chi viện, dễ dàng còn có thời gian nghiên cứu ô tô kết cấu đồ.

"Nói đến, tố trinh a, ngươi lại là trị liệu hình pháp sư?" Hứa Tri Hồ lúc này đã có chút loạn vào.

"Cái này mà . ." Bạch Tố Trinh trầm mặc chốc lát, lại là một đạo nước phách liệu nguyên pháp vẩy đi ra, "Nghĩa phụ, kỳ thực ta cũng không phải không hiểu được cái khác yêu thuật, chỉ là ngươi cũng biết con mắt của ta. . . A, chí ít thuật trị liệu thả sai phương hướng, không biết tạo thành quá hậu quả nghiêm trọng!"

"Híc, ngươi vừa nói như thế. . ." Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại mạc danh lòng chua xót, tranh thủ thời gian lại vỗ vỗ nàng đuôi rắn biểu thị an ủi, "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, không cần ngươi ra trận vật lộn, chúng ta này MT cùng DPS đều đủ, hiện tại liền khuyết vú em, nói như vậy lên. . . A, tám giờ phương hướng, đến một phát đại!"

Nói đến một phát đại, liền đến một phát đại!

Lời còn chưa dứt, Bạch Tố Trinh trăng bạc đuôi rắn, dường như điện giật tựa như thảng tắc mò về trước!

Trong phút chốc, nương theo to lớn tác dụng ngược lại lực, nàng cả người đều va vào Hứa Tri Hồ trong lồng ngực, bất quá từ đuôi rắn trên bắn ra điện lưu quả cầu ánh sáng, nhưng còn hơn hồi nãy nữa tăng vọt gấp hai ba lần, hầu như là mang theo đè nén tiếng nổ, nổ vang va vào đang vết thương chằng chịt Xích Tỷ Nhi.

Âm ầm một tiếng, đang cùng tím hỏa giao long vật lộn cuồng ẩu Xích Tỷ Nhi, nhất thời khắp toàn thân rực rỡ hàn lê, đầy tím hỏa giao long vuốt sắc răng nanh xông lên, chép lại chuột bàn phím dao bầu lang nha bỗng cộng thêm năm chuôi dao phay, hóa thành vô số bóng mờ mang theo gào thét phong thanh, bão tố tựa như chém lung tung đập mạnh tại dữ tợn đầu rồng trên —

Ta chém! Ta chém chém chém! Ta chém chém chém chém chém chém chém chém... Ô, giống như không có đồ vật có thể chém?

Trong nháy mắt, tím hỏa giao long lại bị mạnh mẽ chém đứt hơn nửa rồng cổ, cùng nó thần hồn liên kết Tử Quan chân quân miệng đầy phun máu, các khóe mắt dư quang vọng thấy chung quanh Luyện khí sĩ đều đã ngã xuống hơn nửa, rõ cuộc ý thức được chính mình một cước đá vào tấm sắt, cuồng quýt bên trong tranh thủ thời gian vỗ một cái sừng rồng: "Đi! Thủ này ngày khác lại báo!"

Hết dài một tiếng, thương tích khắp người tím hỏa giao long miễn cưỡng phun ra một cái tím diễm, thừa dịp Xích Tỷ Nhi bị mê hoặc con mắt trong nháy mắt, thất kinh phóng lên trời, Tử Quan chân quân nằm nhoài lưng rồng trên gian nan quay đầu, nhìn phía dưới cách đó không xa chính ở chỗ này "Trâm ổn bình tĩnh chỉ huy chiến đấu" Hứa Tri Hồ, không nhịn được mạnh mẽ cắn răng: "Tiểu bối, các bản tôn..."

Liền người nói nhiều!

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, lại rất chăm chú ho nhẹ một tiếng, mấy giây sau, vừa lật tung hai cái Luyện khí sĩ Ngân, đột nhiên liền đầy đầy mắt kính gọng đen, nghiêm túc thận trọng một lần đồng thau đại thuẫn —

"A... Là ta, báo cáo nhanh bá!"

Được rồi, trời mới biết lời này là có ý gì, nhưng nương theo câu này có chứa quỷ dị sức mạnh tiếng hô to, đồng thau đại thuẫn trên đột nhiên nỗi lên ánh sáng màu xanh sóng gợi, dường như mặt hồ gợi sóng tựa như cấp tốc khuếch tán ra, đem toàn bộ chiến trường kể cả hơn một nửa cái bầu trời tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Trong phút chốc, bị này ánh sáng màu xanh gợi sóng bao phủ, đang muôn xông vào đậm vân tím hỏa giao long đột nhiên ngắn ra, tiếp theo hoàn toàn không bị khống chế, gào thét gào thét hai mắt đỏ chót bỗng nhiên quay đầu, trực tiếp hung tợn đánh về phía cái kia nâng thuẫn khí linh, liền phảng phất nhìn thấy không đội trời chung kẻ thù!

"Không!" Tử Quan chân quân kinh hãi liều mạng đánh đầu rồng, nỗ lực để tím hỏa giao long quay lại phương hướng, nhưng này không chút nào bất kỳ tác dụng gì.

Tại hắn cuối cùng khiếp sợ trong tầm mắt, chỉ có thể trơ mắt nhìn tím hỏa giao long đáp xuống, phảng phất đồng quy vu tận tựa như va vào cái kia đồng thau đại thuẫn, tiếp theo xung quanh một đoàn yêu ma quỷ quái, liền như thế gào thét gầm thét lên, vung vẩy đao thương kiếm kích ủa lên...

"Chờ đã, khinh một điểm, nhớ tới để lại người sống." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ở phía sau nhắc nhở một câu.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Hỗn loạn lung tung chói tai tiếng oanh kích qua đi, Tử Quan chân quân bị "Liền một thoáng" tầng tầng bắn trúng trán, rốt cuộc không cách nào khống chế lảo đảo ngã xuống, vài giây loại sau, liền tại thân thể mất khống chế va vào mặt đất trong nháy mắt, hắn dùng hết cuối cùng chút này khí lực, tỏ rõ vẻ bi phẫn nổi giận gầm lên một tiếng —

"Khốn nạn! Cái kia nhanh bá, đến cùng là ai?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 128: Các Người Nhận Thức Thân Công Báo À

Không nghi ngờ chút nào, nhà ta MT cùng nã, là toàn thiên hạ tốt nhất!

Nương theo Tử Quan chân quân bi phẫn ngã xuống, oanh oanh liệt liệt quần ẫu loạn chiến rốt cuộc tuyêt cáo kết thúc, thửa dịp Xích Tỷ Nhi các nàng quét tước chiến trường ưu đãi tù binh thời điểm, Hứa Tri Hồ còn rất có hứng thú làm một thủ Lê Hoa thể thơ, ca ngợi đã chạy đi khổ cực sửa xe Ngân cung lại trở về nhà bếp đi làm đầu cá thang xà yêu ngự tỷ.

"Đúng rồi, cái kia hứa cái gì tiên phải làm sao?" Ngưu Ma vương đột nhiên nhớ tới một chuyện, không nhịn được nhấc tay vấn đề.

"Hừm, ta vừa nhìn thấy phía đông có cái hồ nhỏ, ngươi đem hăn vứt ở bên kia, sau đó..." Hứa Tri Hồ kéo qua Ngưu Ma vương, hạ thấp giọng nói rồi vài câu, người sau tuy rằng tỏ rõ vẻ quái lạ, bất quá vẫn là bán tín bán nghi làm theo.

Đúng là lúc này, Xích Tỷ Nhi đã đem Tử Quan chân quân cùng một đám Luyện khí sĩ trói gô, tiếp theo một chậu nước lạnh dội lên, sưng mặt sưng mũi Tử Quan chân quân nhất thời cái thứ nhất tỉnh lại, hỗn loạn dùng sức lắc đầu một cái: "Vô liêm sỉ, các ngươi, các ngươi lại dám... À?"

Còn chưa kịp nói xong đây, Mộc Liễu đã cười híp mắt lấy ra mấy hạt giống, rất nhiệt tình hướng về trong miệng hăn bịt lại, Tiểu Lan còn rất tốt bụng đưa tới một chén nước, giúp đỡ hăn mạnh mẽ nuốt xuống.

"Các ngươi, các ngươi muốn làm cái gì?" Tử Quan chân quân sắc mặt đại biến, dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết, này mấy hạt giống khẳng định không là vật gì tốt.

"Không có chuyện gì, chính là mấy viên hoa quả hạt giống." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, "Yên tâm được rồi, nó nhiều lăm cung chính là tại ngươi trong bụng trưởng thành các loại hoa quả, tỷ như táo chuối tiêu dưa Ha-Mi, hay là còn có sâu riêng gì đó, nhưng mà chắc chắn sẽ không xuất hiện ầm ầm nổ tung tình huống."

Ngươi, ngươi làm ta là ngớ ngẩn sao?

Tử Quan chân quân tỏ rõ vẻ tái nhợt nghiến răng nghiến lợi, phẫn nộ đến cả người đều đang run rẩy: "Vô liêm sỉ, ngươi đây chỉ là tán tu, càng dám như thế đối xử... Đại gia, ta sai rồi, ngài muốn cho ta làm cái gì cũng có thể a!"

Cho nên nói, chịu là kếc xù treo giải thưởng bán mạng gia hỏa, kỳ thực đã sớm không tiết tháo thứ này rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, quay đầu nhìn một chút bên cạnh còn đang đợi xem trò vui Xích Tỷ Nhi, người sau rất thất vọng thở dài, rõ cuộc lưu luyến không rời ném "Liền một thoáng", tiến lên đem Tử Quan chân quân kéo đến một bên bàn giao câu hỏi đi tới.

Cũng không biết nàng nói cái gì, chỉ chốc lát sau, Tử Quan chân quân đột nhiên liền tỏ rõ vẻ ngạc nhiên nghi ngờ: "Đại nhân, ý của ngài là, muốn chúng ta áp tải các ngươi đi Song Xà giáo lĩnh treo giải thưởng?"

"Có vấn đề gì?" Xích Tỷ Nhi căng thẳng sát khí lại móc ra một bọc lớn hạt giống đễn.

"Không có, không thành vấn đề!" Tử Quan chân quân lập tức liều mạng gật đầu, suy nghĩ một chút còn không quên nói bổ sung, "Bất quá, tại hạ một sức mạnh của cá nhân có hạn, ngài xem ta đam kia đạo hữu..."

Thấy được chưa, cái gì gọi là không tiết tháo không điểm dừng, cái này gọi là làm không tiết tháo không điểm dừng!

Bên cạnh một đám Luyện khí sĩ nhất thời chửi ầm lên, không có nghĩa khí a a không có nghĩa khí, nhưng mà nói cái gì đều vô dụng, Mộc Liễu đã mặt mày hờ hững lấy ra một túi lớn hạt giống, rất nhiệt tình phân cho bọn họ: "Đến đến đến, mỗi người một hạt, này đều là ta mới nhất bồi dưỡng ra đến tốt đẹp hoa quả chủng loại, một năm ba thực, còn không hàm Tri Hồ nói cái gì biến đổi gien nha!"

Có thể nói cái gì đó, một đám Luyện khí sĩ còn muôn phản kháng, bất quá ngươi gọi a ngươi gọi rách cổ họng cũng vô dụng, đến cuối cùng vẫn phải là đem hạt giống đều cho ăn.

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không đành lòng nhìn, chờ bọn hắn tất cả đều lè rơi đầy mặt nuốt vào hạt giống sau, tranh thủ thời gian đàng hoàng trọng ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc, được rồi, được rồi, hiện tại ai có thể nói cho ta, các ngươi bình thường là như thế nào cùng Song Xà giáo liên hệ?"

"Chúng ta, nãc, chúng ta là một tuyển, nãc, liên hệ." Tử Quan chân quân ăn nhiều hạt giống còn có chút đánh nãc, lại mặt mày ủ rũ từ trong lòng lấy ra một viên tử ngọc linh phù, "Tình huống thông thường, chúng ta bắt được treo giải thường đơn trên mục tiêu sau đó, sẽ dùng cái này tử ngọc linh phù đưa thư qua đi, Song Xà giáo bên kia nhận được tin tức sau đó, sẽ an bài cái thời gian điểm, phái người lại đây cùng chúng ta giao dịch."

"Như vậy cũng tốt làm." Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cẩm, "Nếu là như thế, các ngươi hiện tại liền đưa thư qua đi, nói cho Song Xà giáo người, các ngươi hôm nay theo Hứa Tiên tìm hiểu nguồn gốc, đã tìm tới chúng ta cùng Bạch Tố Trinh nơi đặt chân, hơn nữa trải qua một phen đại chiến sau, rất thuận lợi bắt lấy..."

"Ta?" Xích Tỷ Nhi không thể chờ đợi được nữa hưng phấn nhấc tay.

"Xích Xích, ngươi không đáng giá..." Hứa Tri Hồ thật sự không đành lòng đả kích nàng, nhưng là còn phải ăn ngay nói thật, "Tốt như vậy, các ngươi liền nói

với Song Xà giáo, các ngươi trải qua ác chiến sau, bắt lấy ta cùng Mộc Liễu , còn những người còn lại nhưng mượn cái kia quái lạ khí linh, mang theo Bạch Tố Trinh đào tẩu, a, như thế nghe tới, giống như tương đối hợp lý?"

"Vâng vâng vâng, rất hợp lý, rất hợp lý." Tử Quan chân quân chỉ có thể liều mạng gật đầu, lúc này cũng không dám chơi trò gian giè, tranh thủ thời gian cầm cái kia tử ngọc linh phù, đem suy nghĩ trong lòng đăm chiêu vùi đầu vào trong đó.

Nương theo linh lực của hắn truyền vào, tử ngọc linh phù lập tức nổ lên hào quang nhỏ yếu, rồi lại rất nhanh sê khôi phục lại yên lặng, Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh rất ngờ vực theo dõi hắn: "Này, ngươi không muốn lén lút bán đi tình báo, nếu không..."

Nào dám a, Tử Quan chân quân sờ sờ đầy bụng hạt giống, chỉ có thể rất không nói gì ưu thương nhìn trời, đúng là vào lúc này, bình tĩnh chốc lát tử ngọc linh phù, đột nhiên lại lần thứ hai nổ lên hào quang nhỏ yếu.

"Đến rồi? Đến rồi?" Tử Quan chân quân thở một hơi dài nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian lần thứ hai cầm tử ngọc linh phù, chỉ là chỉ chốc lát sau, chờ hắn lý giải này linh phù bên trong truyền đến tin tức cẩn kẽ nội dung sau, lại đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ, "Chuyện này... Chuyện này... Chuyện này..."

"Làm sao? Lê nào Song Xà giáo nhìn thấu?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cắm.

"Đỗ rồi, đỗ rồi không tính nhìn thấu..." Tử Quan chân quân cũng không biết nên nói như thế nào, ánh mắt lấp lóe ấp a ấp úng, "Bất quá, bất quá Song Xà giáo bên kia nói, vì cẩn thận một chút để, bọn họ cẩn trước tiên nhìn thấy chứng minh."

"Chứng minh?" Hứa Tri Hồ cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi đã cướp hỏi trước.

"Chính là, chính là bọn ta xác thực bắt được Đông Minh Sơn bầy yêu chứng

minh." Tử Quan chân quân xoa xoa đầu đầy mồ hôi lạnh, sắc mặt trở nên càng thêm quái lạ, "Nhưng vấn đề là, bọn họ muốn chứng minh tương đối kỳ quái, không phải chư vị đại nhân bên người pháp bảo, cũng không là gì tín vật, mà là... Mà là..."

"Nói!" Xích Tỷ Nhi trực tiếp lấy ra "Liền một thoáng" .

"Là thủ cấp! Là thủ cấp!" Tử Quan chân quân sợ hết hồn, hầu như là theo bản năng bật thốt lên, "Bọn họ nói, muốn trước tiên nhìn thấy Hứa đại nhân thủ cấp, xác định Hứa đại nhân xác thực đã bị chúng ta giết chết, lúc này mới đồng ý gắp mặt giao dịch."

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang uống sữa tươi cân nhắc sự tình đây, nghe nói như thế một cái sữa bò tất cả đều phun đến Xích Tỷ Nhi trên mặt.

"Ngươi, ngươi nói cái gì?" Xích Tỷ Nhi cũng không kịp nhớ sát tò rõ vẻ chất lỏng màu nhũ bạch, tò rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, "Híc, ngươi là nói, những tên kia muốn chúng ta đem Tri Hồ đầu chặt bỏ đến, trước tiên đưa tới cho bọn họ xem?"

"Không, không cần đưa tới." Tử Quan chân quân cẩn thận từng ly từng tí một co lại thành một đoàn, mồ hôi lạnh cùng mưa lớn tựa như chảy xuống, "Song Xà giáo bên kia nói, đến lúc đó ước định giao dịch địa điểm sau, chỉ cần chúng ta trước thời gian tới đó, trước tiên đem Hứa đại nhân thủ cấp đặt ở chỉ định địa phương, bọn họ phân biệt thật giả sau đó, dĩ nhiên là sẽ thuận di lại đây hiện thân gắp lại."

Được rồi, một tay giao tiền một tay giao hàng, cũng thật là cân nhắc chu toàn!

Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, mắt to trừng mắt nhỏ sững sốt nửa ngày, đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia rất xoắn xuýt rất ánh mắt phức tạp nhìn Hứa Tri Hồ.

Đừng xem ta a, Hứa Tri Hồ chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay, giảng thật, Song Xà giáo dám người kia ngõ ngô quy ngõ ngô, bất quá ngã một lần khôn ra thêm, giống như gần nhất càng ngày càng giàn hoạt, thậm chí ngay cả loại này thăm dò sáo lô cũng nghĩ ra được.

"Kia chính là nói..." Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên tỏ rõ vẻ chờ mong thu về hai tay, "Tri Hồ a, ngươi nếu như đem đầu cắt đi, có thể mọc ra mới tới sao?"

"Ta không biết, nếu không chúng ta hiện tại trước tiên thử xem?" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn nàng.

Vấn đề này hiển nhiên là dư thừa!

Đừng nói là hắn như thế người bình thường, coi như là Thục Sơn hạm phái bạch mi chưởng giáo, thật sự đem đầu cắt đi cũng sẽ lập tức bỏ xuống, đương nhiên, hay là ngươi có thể sử dụng ảo thuật chế tạo một cái giả thủ cấp, bất quá Song Xà giáo nếu dám nhắc tới ra điều kiện như thế này, liền nói rõ bọn họ nhất định sẽ có phân rõ thật giả phương pháp.

"Vì lẽ đó, chúng ta lại đến từ bỏ cái kế hoạch này?" Xích Tỷ Nhi suy nghĩ hồi lâu, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, "Được rồi, từ khi đến rồi Giang Nam sau đó, tốt giống chúng ta tổng sẽ gặp phải chuyện ngoài ý muốn, lẽ nào là bởi vì..."

"Ồ, đợi lát nữa!" Chưa kịp nàng cảm khái xong, bên cạnh Ngưu Ma vương đột nhiên ngẩng đầu lên, tỏ rõ vẻ do dự cắn móng, "A a a, ta đột nhiên nhớ tới đến, ta quãng thời gian trước cho Thạch Thạch giặt quần áo thời điểm..."

"Giặt quần áo?" Hứa Tri Hồ sự chú ý của bọn họ trọng điểm hiển nhiên không đúng, "Ta sát, trâu già ngươi còn phụ trách tại Bạch Cốt Động giặt quần áo a?"

"Đừng dài dòng, ta tình nguyện, ngươi quản được sao?" Ngưu Ma vương mẫn đỏ mặt lên đều sấp mạo hơi nước, "Đây không phải là trọng điểm, trọng

điểm là vào lúc ấy, Thạch Thạch gặm tiếu bánh giòn theo ta nói chuyện phiếm, nói nàng trước đây có đặc biệt Thân Công Báo thuộc hạ, tên kia..."

"Phi đầu thuật?" Hứa Tri Hồ đột nhiên bật thốt lên.

"Ồ, lão Hứa ngươi biết Thân Công Báo?" Ngưu Ma vương đúng là lẩy làm kinh hãi.

"Nghe qua, nghe qua." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, ta sát, ta sớm nên nghĩ đến a, nhớ tới Phong thần diễn nghĩa bên trong, Thân Công Báo tên kia rồi cùng Khương Tử Nha đánh cái đánh cuộc, đem đầu của mình cắt đi hướng về trên trời ném một cái tới.

"Phi đầu thuật?" Xích Tỷ Nhi lúc này cũng phản ứng lại, nhất thời sáng mắt lên, "Chính là nói, cái kia Thân Công Báo có một loại phép thuật, có thể để cho thủ cấp rời đi thân thể sau như trước còn có thể... Ách, còn chờ cái gì, chúng ta bây giờ liền tìm Thạch Cơ nương nương!"

Khởi công, khởi công, mọi người giục bên trong, Hứa Tri Hồ vội vàng từ trong lồng ngực lấy ra cái kia viên rau cải trắng sơn thần ăn, đưa vào linh khí cùng bên ngoài ngàn dặm Bạch Cốt Động liên hệ.

Chỉ chốc lát sau, nương theo yếu ớt ánh sáng màu xanh liên tục lóng lánh, mọi người ở đây hoài nghi vị kia nương nương có phải là không lúc ở nhà, rau cải trắng đột nhiên liền ca tháp một tiếng, tiếp theo truyền đến một trận ầm ầm nổ vang.

Sau một khắc, tại đây các loại phép thuật nổ vang nổ tung tựa như tiếng nổ lớn bên trong, Thạch Cơ nương nương thở hồng hộc âm thanh đột nhiên vang lên: "Này, vị nào, bản cung tại mang Hoàng Cân lực sĩ đùa thật người CS, có chuyện nói mau!"

Vãi chưởng, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩn đầu, không nhịn được tưởng tượng một thoáng mười mấy Hoàng Cân lực sĩ gánh thương xung phong tình

cảnh.

"Nương nương, nương nương, ngài có thể nghe được sao?" Đúng là Xích Tỷ Nhi đã không thể chờ đợi được nữa, lập tức tới gần kề rau cải trắng, nhanh và gọn đem sự tình cho nói rõ.

"Ồ, ý của các ngươi là, muốn tiểu báo phi đầu thuật?" Thạch Cơ nương nương bên kia âm một tiếng, phỏng chừng là tại dùng năm lôi thuật mô phỏng lựu đạn chiến thuật, "Cái này đơn giản a, tuy nói tiểu báo mấy chục năm trước liền đi ra ngoài vân du, bất quá khi đó hắn tại Bạch Cốt Động làm môn khách thời điểm, đã từng cùng ta thảo luận qua phi đầu thuật ảo diệu, chúng ta còn luyện chế vài tờ giản dị bản phi đầu thuật linh phù.. Các loại, hiện tại liền truyền cho các ngươi a!"

Lời còn chưa dứt, nàng bên kia đã rắng rắc một tiếng bỏ xuống "Điện thoại", cuối cùng còn có thể mơ hồ nghe được một tiếng đằng đằng sát khí oán giận: "Đủ rồi! Các ngươi những người này khốn nạn, ai còn dám cùng bản cung cướp đầu người, thì đừng trách bản cung đưa hắn đi Hiên Viên phần nơi đó giúp Đát Kỷ bôi đen a!"

Cái gì quỷ, Tô Đát Kỷ bên kia lại làm sao, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng hai mặt nhìn nhau.

Được rồi, đừng động cái này, đúng là lúc này, vừa kết thúc truyền âm rau cải trắng đột nhiên lại là chấn động, trong phút chốc, một đạo màu xanh nhạt cánh cửa ánh sáng đột nhiên tự động mở ra, tiếp theo thì có hai tấm một thanh một tím linh phù, từ này cửa ánh sáng bên trong chậm rãi trôi nổi đi ra.

Xích Tỷ Nhi phản ứng nhanh nhất, bất đồng hai tờ linh phù rơi xuống liền một tay bắt lấy, nhìn lại một chút hai tờ linh phù mặt trên, lại còn viết vài hàng mơ hồ không rõ nhở ngữ, bên cạnh còn rơi đầy tiểu bánh giòn bột phấn, vừa nhìn liền biết là xuất từ vị kia bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương tay ——

"Màu xanh uống thuốc, màu tím thoa ngoài da... Ách, không đúng, là màu xanh chặt đầu, màu tím chắp nối, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ, tuyệt đối không nên lầm rồi!"

Mẹ nó cái gấu trúc a, Hứa Tri Hồ nhìn này hai tấm thấy thế nào đều vô căn cứ phi đầu thuật linh phù, trong lòng không nhịn được hung hăng bồn chồn!

Giảng thật, căn cứ vị kia nương nương luôn luôn tới nay biểu hiện đến xem, này hai tờ linh phù không làm được thật sự có vấn đề, đặc biệt cuối cùng câu kia nhắc nhở "Tuyệt đối đừng lầm", tại sao ta sẽ có một loại "Nhất định sẽ lầm" déjà vu đây.

"Cho nên nói, Tri Hồ, ngươi muốn dùng cái này sao?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng cũng là tỏ rõ vẻ quái lạ.

"Ta có thể không cần sao?" Hứa Tri Hồ theo bản năng rùng mình lạnh lẽo, lại quay đầu nhìn bên cạnh Tử Quan chân quân, "Cái kia ai, ta hỏi lần nữa, ngươi xác định Song Xà giáo bên kia thật sự muốn ta thủ cấp, nói không chắc chúng ta có thể biến thành người khác mua đưa tới hai gì gì đó, tỷ như mua Ngưu Ma vương đầu phụ tặng hai cái đẹp đẽ ma nữ em gái?"

"Ây..." Tử Quan chân quân rất mờ mịt há to mồm, loại kia lúng túng vẻ mặt đã đưa ra tốt nhất trả lời.

Được rồi, được rồi, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất cảm khái ngẩng đầu nhìn trời, vuốt bóng loáng cái cổ sưng sốt đã lâu, rốt cuộc tỏ rõ vẻ bất đắc dĩ thở dài: "Được, vậy thì đến đây đi, chỉ mong cái kia hai tờ linh phù màu sắc thật sự không có lầm."

"Nghĩa phụ đại nhân..." Bạch Tố Trinh đang từ trong phòng bếp vuốt vách tường cẩn thận từng ly từng tí một đi ra, nghe được lời nói này nhất thời cảm động đến lệ lóng lánh, trong tay nâng đầu cá thang đều ở khẽ run, "Vì giúp ta tránh thoát này một trường kiếp nạn, lại muốn ngài liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng, chuyện này thực sự là... Tố trinh hôm nay thề với trời, đời này kiếp này

nhất định phải làm nghĩa phụ máu chảy đầu rơi sẽ không tiếc..."

"Đừng vẩn nghệ rồi!" Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì phất tay một cái, "Đến, cho ta làm đem khoái đao đến, nhớ tới muốn tại trong nước nóng đã khử trùng, mặt khác đem trong tay ngươi đầu cá thang đưa cho ta..."

"A, nghĩa phụ, ngài muốn đầu cá thang làm gì?"

"Ta sợ sau đó không có cơ hội uống, hiện tại uống nhiều mấy cái, lại nói này chén canh cũng hữu dụng."

"Có, hữu dụng?"

"Đúng vậy, đợi lát nữa vừa vặn dùng để tiếp huyết..."

"... É?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 129: Một Tay Giao Tiền Một Tay Giao Hàng

Trăng treo cành liễu, người ước hoàng hôn sau, nhưng đến cùng là vì cái gì mà ước, này đã đáng giá thảo luận.

Lúc chạng vạng, cuối cùng một tia nghiêng chiếu dần dần biến mất ở bên Tây Hồ, vừa giáng lâm ảm đạm dưới màn đêm, một vòng như câu trăng tàn quải ở chân trời, chiếu Tịch Chiếu Sơn trên tòa kia mênh mông đứng vững chín tầng bảo tháp, đỉnh tháp chung cổ vừa vặn vào lúc này vang lên, nổ vang chung cổ thanh dường như mặt hồ gợn sóng, dập dờn tại phạm vi mấy trăm trượng trong hư không...

Hay là bị này chung cổ thanh kinh động, vài con tước chim từ đỉnh tháp uych uych bay qua, mang theo chậm rãi bay xuống lá vàng, Bạch Tố Trinh suy tư ngẩng đầu lên, nhìn giữa sườn núi trên tòa kia mọc đầy thanh đằng to lớn tháp thân, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "A, không biết tại sao, ta thấy tòa này chín tầng bảo tháp thời điểm, trong lòng lúc nào cũng có chút phát lạnh..."

"Bình thường, bởi vì đây là Lôi Phong tháp a." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng châm chọc, sau đó lại cướp tại xà yêu ngự tỳ vẫn đề trước, tranh thủ thời gian vỗ vỗ tay giảng trở lại chính sự, "Được rồi, được rồi, Song Xà giáo cùng chúng ta hẹn cẩn thận giao dịch địa điểm, liền ở tòa này Lôi Phong tháp bên cạnh, đương nhiên, tiền đề là tình báo không có phạm sai lầm."

"Không sai, tuyệt đối không sai." Bên cạnh mặt mày ủ rũ Tứ Quan chân quân liền vội vàng gật đầu, "Đại nhân, Song Xà giáo bên kia nói chính là Lôi Phong tháp, bất quá ngài xem, chúng ta nếu như như thế qua đi mà nói, có phải là không quá thích hợp?"

Còn thật sự không thích hợp, Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì quay đầu nhìn phía sau, Xích Tỷ Nhi đang xem một quyển thời thượng mỹ dung tạp chí, Mộc Liễu đang mang theo Tiểu Lan các nàng tính toán ngày hôm nay tại bên Tây Hồ bán hoa quả thu vào, Ngưu Ma vương đang lấy ra nửa khối tiểu bánh giòn tưởng niệm một vị nương nương. . . Nay này này, nghiêm túc một chút được không, chúng ta tiếp xuống còn muốn làm một vố lớn!

"Híc, kỳ thực chúng ta chỉ là muốn hòa hoãn một thoáng bầu không khí." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian thu hồi thời thượng mỹ dung tạp chí, "Ngươi xem, Tri Hồ ngươi lần thứ nhất muốn chặt đầu, chúng ta sợ ngươi căng thẳng không phải sao?"

"Được gọi là phi đầu thuật, không gọi chặt đầu!" Hứa Tri Hồ theo bản năng sờ sờ cái cổ, đột nhiên cảm thấy đêm nay lạnh quá, giống như không quá thích hợp làm kịch liệt như vậy vận động, nếu không chúng ta ngày mai trở lại?

"Nghĩa phụ, muốn ngươi vì tố trinh như thế cam bất chấp nguy hiểm, tố trinh thực sự là. . ." Vẫn đề là, còn không chờ hắn tới kịp tìm lý do lách mình, bên cạnh Bạch Tố Trinh đã lệ quang liên liên cảm động nhìn hắn.

"Không có chuyện gì, kỳ thực cũng không phải rất nguy hiểm." Hứa Tri Hồ rất chột dạ xoa một chút mồ hôi lạnh, chỉ có thể kiên trì đến cùng đưa tay, bên cạnh Ngưu Ma vương ngắn người, vội vàng từ trong lồng ngực lấy ra cái kia hai tấm xanh tím linh phù đưa tới.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, một thanh mỏm tím hai tờ linh phù lóng lánh hào quang nhỏ yếu, lại phối hợp phía trên kia kỳ quái văn tự nhắc nhở, thấy thế nào đều có một loại lúc nào cũng có thể sẽ bị hổ déjà vu. . .

"Híc, ta thật sự dùng a!" Hứa Tri Hồ nhìn hối lâu, rất chột dạ quay đầu.

"Ừm!" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng thu về song chưởng, đồng thời đầy mắt ngôi sao nhỏ nhìn hắn.

"Thật sự a!"

"Ừm!"

"Thật. . . Quên đi, đụng một cái!"

Sớm muộn cũng phải dùng, Hứa Tri Hồ cũng là không thèm đến xỉa, trực tiếp cầm lấy cái kia Trương Thanh sắc linh phù vung một cái!

Trong phút chốc, đạo linh phù này đột nhiên tự động bốc cháy lên, liền tại từng bước tiêu tan tro tàn bên trong, một đạo ánh sáng màu xanh gào thét bắn ra, đường như sắc bén ánh đao đến thẳng cổ họng của hắn!

Kho ngươi cái hắp, Hứa Tri Hồ căn bản phản ứng không kịp nữa, theo bản năng nghiêng đầu, sau đó mấy giây sau, hắn đột nhiên kinh ngạc phát hiện, giống như chính mình đang đang chậm chậm lên cao. . . Ách, không đúng, không phải lên cao, mà là. . .

"A, Tri Hồ đầu của ngươi!" Bên cạnh Xích Tỷ Nhi các nàng không nhịn được cùng nhau kinh ngạc thốt lên.

Không cần các nàng nhắc nhở, Hứa Tri Hồ cũng biết mình dáng vẻ hiện tại có bao nhiêu quái lạ, mượn bên cạnh cái kia hồ nhỏ mặt hồ, hắn có thể rất rõ ràng trông thấy, đầu của chính mình đang lẻ loi trôi nổi ở giữa không trung, khe núi gió lạnh gào thét mà qua, đầu này có chút mất đi cân bằng loang chòe loang choạng, bất quá tầm nhìn đúng là rộng rãi rất nhiều, lại có thể 360 độ không góc chết xoay tròn.

Nhìn lại một chút một bên khác, hắn bộ kia mất đi đầu thân thể, lại còn rất quỷ dị đứng tại chỗ, cái cổ bóng loáng vết thương bên trong không hề có một chút máu tươi phun ra, ngược lại là theo tâm niệm của hắn hơi động, một cái tay có chút run rẩy gian nan nâng lên đến, như là dự định đi theo thói quen sờ sờ căm. . . Ách, nếu như có thể tìm tới căm!

"Ồ, có chút ý nghĩa a!" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ hiểu kỳ mở to hai mắt, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một cái tiểu côn côn, cách xa xa đi đâm thân thể hắn ngực, "Xem a, xem a, còn có thể động ư!"

Ta sát, ngươi đừng cho ta chơi hỏng mất a!

Hứa Tri Hồ ở giữa không trung bay, không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, kết quả sơ ý một chút, đầu đột nhiên bay lên không bình di bay ra mười mấy trượng, tốc độ dĩ nhiên sắp tới kinh người, hơn nữa vô thanh vô tức không có động tĩnh gì.

"Chà chà chà, này phi đầu thuật quả nhiên có chút môn đạo a." Ngưu Ma vương ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, không nhịn được tỏ rõ vẻ ước ao, "Lão Hứa a, ngươi học được này phi đầu thuật sau đó, tương lai nhìn thấy cái nào đại gia khuê tú khuôn mặt đẹp như hoa, nửa đêm liền đem đầu cắt đi hướng về phòng nàng ném một cái, sau đó... Nha ha ha ha, ngẫm lại đều hơi nhỏ kích động đây!"

Dựa vào, trâu già ngươi có thể trở lên điểm tâm sao, không muốn mỗi lần đều kéo tới tán gái mặt trên được không?

Hứa Tri Hồ cũng là thật sự không nói gì, tốt vào lúc này, Mộc Liễu vẫn tính đáng tin tranh thủ thời gian xả hồi chính sự đến: "Được rồi, được rồi, dành thời gian, ta nhớ tới này phi đầu thuật kỳ diệu quy kỳ diệu, nhưng nhiều nhất chỉ có thể duy trì sáu cái canh giờ, nếu như sau sáu canh giờ đầu vẫn chưa thể trở lại trên thân thể, vậy thì..."

Đừng nói, nhớ tới Thân Công Báo bạn học năm đó suýt chút nữa đem mình chơi thoát việc, Hứa Tri Hồ không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, tranh thủ thời gian bay tới bên cạnh đã sớm dự bị tốt cái kia cái hộp gỗ: "Híc, có chút chen chúc a, các ngươi đừng quan quá khẩn, chừa chút may để ta hóng mát một chút, thuận tiện quan sát một chút động tĩnh bên ngoài."

Ồ ồ ồ, Mộc Liễu các nàng đương nhiên là gật đầu liên tục, Xích Tỷ Nhi đóng

lại hộp gỗ trước, còn rất tri kỷ đưa cho khối đại bạch thỏ nái đường cho hắn: "Đến, Tri Hồ ngươi ngâm lấy giải giải buồn, nhưng mà đừng đi xuống nuốt a."

Cảm tạ, Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, sau đó liền nhìn hộp gỗ bị lạch cách một tiếng đóng lại, nhất thời lâm vào trong bóng tối, cũng may xuyên thấu qua trên cái hộp cỗ ý thiết trí cái kia khe hở, hắn vẫn là có thể xảo diệu quan sát được tình cảnh bên ngoài, chỉ có điều tầm nhìn chật hẹp rất nhiều.

Bên này, Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương cũng đã từng người lấy ra bó yêu sách, đem chính mình giở trò bíp bợm buộc chặt lên.

Xích Tỷ Nhi rất chăm chú suy nghĩ một chút, trước khi đi còn không quên căn dặn Mộc Liễu: "Mộc tỷ tỷ, ngươi cùng Tiểu Lan các nàng liền lưu lại nơi này, chăm sóc tốt Tri Hồ thân thể, tuyệt đối đừng làm tổn thương, cũng không cho lén lút ăn hăn đậu phụ a!"

"Ư ân, ta bảo đảm không ăn hăn đậu phụ, nhiều lăm cũng là sờ sờ hăn ngực." Mộc Liễu đàng hoàng trịnh trọng trả lời, sau đó hai cái tương ái tương sát tốt bạn thân, bởi vì lời này lại làm trường làm một chiếc.

Được rồi, hòa hoãn một thoảng bầu không khí, một đám người lại lẩn nhau kiểm tra một lần, mãi đến tận xác định không còn bất kỳ lỗ thủng sau, lúc này mới để Tử Quan chân quân tại trước dẫn đường, từ một đám Luyện khí sĩ nâng hộp gỗ áp tải Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương, tăng nhanh bước chân đi tới giữa sườn núi trên Lôi Phong tháp.

Nửa khắc đồng hồ sau, tại chuyển qua trên sườn núi khối này to lớn nham thạch sau, nguy nga đứng vững Lôi Phong tháp đã gần ngay trước mắt, mọc đầy rêu xanh tháp thân dưới ánh trăng tỏa ra mờ nhạt ánh sáng, bốn phía lặng lẽ đến hào không âm thanh.

Tử Quan chân quân cùng một đám Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, đến cuối cùng vẫn có chút chột dạ tiến lên vài bước, từ ven đường nhặt lên một khối nhìn như rất phổ thông hòn đá nhỏ khối, tại cửa tháp trên dựa theo đặc biệt ước định

đánh năm lần!

Âm ầm ầm tiếng gỗ bên trong, Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ nhìn tình cảnh bên ngoài, không nhịn được lần thứ hai nhắc nhở: "Cái kia cái gì, nếu như đợi lát nữa bị nhìn thấu, các ngươi cũng đừng quản cái khác, trước tiên đoạt đầu của ta chạy."

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy trước mắt này Lôi Phong tháp cửa tháp trên, đột nhiên thì có một đạo đỏ thẫm ánh sáng gào thét bắn ra, đem bọn họ tất cả đều bao phủ ở bên trong, tiếp theo thì có một cái không tình cảm chút nào âm thanh, phảng phất từ chỗ xa vô cùng truyền đến: "Tím quan, các ngươi tới đến chậm một điểm, ít nói nhảm, dựa theo trước quy củ, trước hết để cho ta nhìn người nọ một chút thủ cấp . . ."

Không có cách nào, Tử Quan chân quân cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng bày làm ra một bộ đại năng phong độ, ra hiệu bên cạnh Luyện khí sĩ giơ lên cái kia cái hộp gỗ, mở ra đặt ở tháp trước mặt đất.

Trong phút chốc, hồng quang đột nhiên bao phủ tại cái hộp gỗ, Hứa Tri Hồ đóng chặt lại con mắt, tùy ý hồng quang tại trên đầu của mình chiếu đến chiếu đi, trong lòng yên lặng ghi nhớ ——"Ta là dưa hấu, ta là dưa hấu, ta là dưa hấu. . ."

Ngắn ngắn mấy giây, vào thời khắc này trở nên như thế dài dằng dặc, nhưng liền tại hắn không nhịn được muốn động mí mắt thời điểm, cái kia đạo hồng quang lại đột nhiên bỗng dung tiêu tan.

Tiếp theo, cái kia không tình cảm chút nào âm thanh lần thứ hai vang lên, cũng đã thay khá là thỏa mãn vui sướng ngữ khí: "Không sai, không sai, quả nhiên là cái kia tiểu bối thủ cấp, cũng khó cho các ngươi, lại có thể đối phó đạt được hắn, muốn nhớ chúng ta trước mấy lần muốn giải quyết hắn, đều bị hắn những kỳ quái pháp khí cho hỏng mất đại sự."

"Bản tôn ra tay, sao có thất bại đạo lý?" Tử Quan chân quân ngạo nghẽ chắp

tay hờ lạnh một tiếng, "Bất quá, cái kia tiểu bối xác thực khó đối phó, nếu không phải bản tôn liều mạng tự thương hại nguyên thần cùng tím hỏa giao long hiệp làm một thể, lại giành trước bắt con nhện tinh kia Xích Tỷ Nhi rồi loạn tâm thần của hắn. . . Đáng tiếc, dù vậy, vẫn bị hắn phát động cái kia khí linh, yểm hộ cái khác yêu nghiệt chạy trốn."

"Thì ra là như vậy!" Cái thanh âm kia trải qua này một lần cuối cùng thăm dò, rốt cuộc tiêu trừ chỉ có nghi ngờ, rồi lại trầm ngâm chỉ chốc lát sau, rốt cuộc nhẹ nhàng ho khan một cái, "Cái kia, đã như vậy, dựa theo trước ước định, chúng ta chuyện này. . ."

Nói đến "Này" cái chữ này, Lôi Phong tháp bên trong đột nhiên hồng quang tăng vọt, dường như chớp giật xẹt qua chân trời, rồi lại trong nháy mắt khôi phục yên tĩnh.

Sau một khắc, chưa kịp mọi người từ kinh ngạc bên trong phản ứng lại, đóng chặt cửa tháp đột nhiên liền két két mở ra!

Bỗng dưng gào thét mà qua gió lạnh bên trong, năm sáu cái bao phủ ở trong bóng tối quỷ dị bóng người, liền như thế xuất hiện tại cửa tháp bên trong, đi đầu vị kia hồng bào trưởng lão mặt đỏ lên vẻ mặt tươi cười, nhìn qua cực kỳ chính phái khiến người ta sản sinh tín nhiệm cảm, nhưng nếu như cẩn thận quan sát mà nói, nhưng sẽ phát hiện hắn cái kia hơi nheo lại hai tròng mắt bên trong, dĩ nhiên chiếm giữ hai cái chậm rãi bơi lội quỷ dị nhỏ bé hắc rắn. . .

Trên thực tế, tại nhìn thẳng hai cái hắc rắn trong nháy mắt, Tử Quan chân quân đột nhiên thì có loại nhẹ nhàng cảm giác choáng váng, cuồng quýt dời đi chỗ khác tầm mắt hờ lạnh một tiếng: "Được rồi, thủ cấp ta mang đến, hai cái yêu nghiệt cũng mang đến, một tay giao tiền một tay giao hàng, đại gia kịp lúc làm việc từng người trở lại."

"Đương nhiên, đương nhiên." Vị này hồng bào trưởng lão như trước vẻ mặt tươi cười, rồi lại không chút biến sắc chuyển qua ánh mắt, lạc ở phía sau bị trói

Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương trên thân, "A, dựa theo ước định, cái kia họ Hứa tiểu bối trị 10 vạn linh thạch, này trâu yêu không tính toán đại nhân vật gì, coi như 2 vạn linh thạch được rồi, còn này áo đỏ mỹ nhân. . ."

Ánh mắt rơi vào Xích Tỷ Nhi trên thân, hắn ngẩn người, đột nhiên hơi hoi kinh ngạc quay đầu hỏi mấy cái thuộc hạ: "A, chúng ta treo giải thưởng đơn trên có người này sao?"

"Không có, không có chứ. . ." Mấy cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, bất quá xem ở Xích Tỷ Nhi xinh đẹp như vậy như hoa phồn trên, vẫn là tranh thủ thời gian lại tra xét một lần treo giải thưởng đơn, kết quả cuối cùng chính mình cũng bị hờ đồ rồi, "Híc, kỳ quái a kỳ quái, xinh đẹp như vậy nữ yêu tinh, lại không có ở chúng ta treo giải thưởng đơn trên?"

"Phun các ngươi một mặt a!" Xích Tỷ Nhi lúc này đã oán hận đến má ngọc ửng đỏ, nếu không phải cân nhắc đến kế hoạch, đã sớm một cái tơ nhện tàn bạo phun đi qua.

"A, không có coi như xong, vậy liền đem nàng làm thêm đầu đi." Hồng bào trưởng lão thật không biết nói chuyện, lúc này còn muốn bỏ đá xuống giếng một lần, "Việc này không nên chậm trễ, linh thạch chúng ta dự bị được rồi, đại gia một tay giao tiền một tay giao hàng."

"Được. . ." Tử Quan chân quân trong lòng âm thầm bồn chồn, nhưng vẫn là giơ cái kia cái hộp gỗ, đẩy Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương về phía trước chậm rãi bước đi.

Một bên khác, vị kia hồng bào trưởng lão cũng như trước là nụ cười tỏ rõ vẻ, từ trong lồng ngực lấy ra một cái linh thạch túi, mang theo mấy cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ tiến lên đón đến.

Trong chốc lát, song phương đã tiếp cận đến đều có thể thấy rõ mặt mũi của đối phương, Tử Quan chân quân đem hộp gỗ thoáng hướng về phía trước truyền đạt ra, hồng bào trưởng lão nhìn như lơ đãng đưa tay tới đón, nhưng tàng ở trong

màn đêm một cánh tay khác, cũng đã trong nháy mắt sử dụng sáu, bảy loại trinh trắc phép thuật.

"A . ." Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương liếc nhìn nhau, sức mạnh cuồng bạo bất cứ lúc nào cũng sẽ như cuồng triều đột nhiên bạo phát.

"Lại gần điểm, lại gần điểm. ." Hứa Tri Hồ khẩn nhắm chặt hai mắt, cảm nhận được hơi thở đối phương càng ngày càng gần, đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt, nhất định phải bắt lấy một đòn tất trúng cơ hội.

"Cái kia, có cơ hội lại hợp tác." Hồng bào trưởng lão cao gầy ngón tay, rốt cuộc vào thời khắc này chạm được hộp gỗ bức, "Chà chà chà, tin tưởng giáo chủ đại nhân xem đến đây tiểu bối thủ cấp, tất nhiên cũng sẽ. . . Thập, cái gì?"

Âm!

Lời còn chưa dứt, một đạo chói mắt vàng ròng ánh chớp, đột nhiên xẹt qua chân trời, gào thét đánh vào Lôi Phong tháp tiến lên!

"Cái gì?" Không hề phòng bị, Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương cũng được, hồng bào trưởng lão cùng Song Xà giáo Luyện khí sĩ cũng được, tất cả đều tỏ rõ vẻ kinh ngạc cùng nhau quay đầu. . .

Liền ở tại bọn hắn kinh hãi trong tầm mắt, một vị kim quang lóng lánh bao phủ thân thể khôi ngô bóng người, cưỡi lấy một cái uy phong lẫm lẫm răng kiếm mãnh hổ, từ mờ nhạt ánh trăng bên trong một nhảy ra!

Trong phút chốc, mang theo Phật môn sư tử hống thần thông gầm lên gào thét, dường như Kim Cương Hàng Ma đột nhiên vang vọng chân trời —

"A di đà phật! Bọn ngươi yêu nghiệt ma đồ, dám to gan tại đây Tiên Đường nhân gian tụ tập làm loạn?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 130: Đại Sư Ngài Đứng Như Vật Loạn Nhập A

Kế hoạch không bằng biến hóa nhanh!

Đêm khuya mờ nhạt ánh trăng bên trong, đột nhiên đến khách không mời mà đến, trực tiếp quấy rầy mỗi bên đều mang tâm cơ hắc ám giao dịch!

Quanh thân bao phủ tại kim quang bên trong khôi ngô bóng người, hoàn toàn không thấy rõ chân thật diện mạo, nhưng dường như một vị Kim thân phục hổ la hán, cưỡi lẩy răng kiêm mãnh hổ từ trên trời giáng xuống, sét đánh gầm lên giận dữ, tựa như cùng như lôi đình vang vọng chân trời: "A di đà phật! Bọn người yêu nghiệt ma đồ, dám to gan tại đây Tiền Đường nhân gian tụ tập làm loạn?"

Loạn chữ chưa lạc, hắn đã liền người mang hổ đập ầm ầm rơi vào Lôi Phong tháp trước, cuồng bạo lực trùng kích hạ, bụi mù mánh vỡ dường như bão tố tứ tán tung tóe, sôi trào mãnh liệt sóng khí càng là hóa thành cuồng triều sóng lớn, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Thập, cái gì?

Đang muốn phát động đánh lén Tử Quan chân quân cũng được, đối diện tâm cơ sâu nặng hồng bào trưởng lão cũng được, trong nháy mắt tất cả đều trổ mắt ngoác mồm, nhưng lại đột nhiên cùng nhau kinh hãi biến sắc, hầu như là theo bản năng lùi về sau gầm lên ——"Vô liêm sỉ, người dám giở trò lừa bịp!"

Không hẹn mà cùng gầm lên một tiếng, song phương đột nhiên ngắn người, mơ hồ cảm thấy tình huống giống như có chút không đúng, chỉ là trong phút chốc, còn không chờ hắn môn kịp phản ứng lại đây, vị kia đột nhiên đến Phật môn đại sư đã vỗ một cái răng kiêm mãnh hổ, quanh thân kim quang lóng lánh

gào thét vọt tới: "A di đà phật, trăm yêu trừ ma!"

Được rồi, luôn cảm thấy khẩu hiệu này họa phong có chút không đúng, bất quá hiệu quả rất tốt đúng là thật sự!

Trong phút chốc, mười mấy trượng kim quang từ vị này Phật môn đại sư trên thân thể gào thét vọt lên, sau lưng hắn đón gió loáng một cái, đột nhiên hóa thành một tôn trọn mắt lạnh Phật môn kim cương pháp tướng!

Sau một khắc, này kim cương pháp tướng cao giọng ngâm hát thiện ngữ, cự lớn như núi cao Kim cương chưởng giơ lên thật cao, mang theo khủng bố lực bộc phát tầng tầng nổ xuống, chỗ đi qua không gian đều đang run rẩy, kim quang lóng lánh đến làm người hầu như không cách nào mở mắt ra!

Đại gia ngươi, cái tên này đến cùng là đâu một bên?

Tử Quan chân quân cùng hồng bào trưởng lão đồng thời chửi ầm lên, duy nhất có thể làm chính là kinh hoảng né tránh, liền ở tại bọn hắn kinh hãi trong tầm mắt, kinh khủng kia kim cương cự chưởng bài sơn đảo hải đậm ầm ầm hạ xuống, trực tiếp đem Lôi Phong tháp trước khói này bình địa, oanh thành sâu đến mười mấy trượng to lớn thiên thạch hố.

Một đòn không trúng, vị kia Phật môn đại sư không chậm trễ chút nào, lần thứ hai thoi thúc răng kiêm mãnh hổ vọt vào đoàn người, rồi lại quanh thân kim quang lóng lánh chấp tay hành lễ, cầm đàm mộc phật châu hét lớn một tiếng —

"Phật tổ từ bi, bần tăng Pháp Hải, hôm nay liền muốn thay trời hành đạo trăm yêu trừ ma!"

Phù! Hứa Tri Hồ đang trong hộp gỗ suy nghĩ nhân sinh, các nghe được câu này, suýt chút nữa liền một ngụm nước phun ra ngoài, đợi lát nữa, vị đại sư này vừa nói hắn gọi cái gì ấy nhỉ?

Đừng động tên gì, trong phút chốc kim cương pháp tướng lại là một chưởng

cuồng bạo đánh xuống đến, lần này hai cái Song Xà giáo gián chung chận nửa nhịp, trực tiếp liền bị hoa mắt kim quang định tại chỗ, đến khi bọn họ phản ứng lại thời điểm, duy nhất có thể làm chính là kinh hãi ngẩn dâu, nhìn cái kia che kín bầu trời to lớn bóng tối từ trên trời giáng xuống, sau đó... Nại Hà kiều hôm nay đơn song hạn hiệu, thỉnh tuân thủ quy tắc giao thông!

"Vô liêm sỉ, này phật gia người đến cùng là nơi nào nhô ra?" Hồng bào trưởng lão vừa giận vừa sợ, mắt thấy hiện trường thế cục hỗn loạn tung bùng, cách đó không xa vừa tựa hồ có một đám người đang đằng sát khí tới rồi, vội vàng không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp tại chỗ dùng sức nhún chân.

Âm ầm một tiếng, hắn toàn bộ thân thể, vào thời khắc này trực tiếp nứt toác hóa thành dày đặc hồng vân, cuốn lên mấy cái thuộc hạ bay lên trời, cũng làm cho một bên khác Tử Quan chân quân lấy làm kinh hãi, kinh hoảng bên trong chỉ có thể mang theo mấy cái Luyện khí sĩ, che chở Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương từ hồng vân bên trong lao ra.

"Chạy đi đâu?" Vị kia Phật môn đại sư ngắm nhìn bốn phía, hơi do dự sau, liền từ bỏ xem ra không đủ thành đạo Tử Quan chân quân bọn họ, trực tiếp thôi thúc cái kia răng kiếm mãnh hổ gào thét bay lên không, kim quang lóng lánh đuổi theo đầy trời hồng vân mà đi.

Chỗ lát không tới, hồng vân cùng mãnh hổ một chạy một đuổi, rất nhanh sẽ biến mất ở phương xa trong sương mù, chỉ còn dư lại Lôi Phong tháp trước khói đặc cuồn cuộn chiến trường hỗn loạn, còn tại chứng minh vừa hỗn chiến xác thực đã xảy ra...

Trọn mắt ngoác mồm a, Tử Quan chân quân cùng mấy cái Luyện khí sĩ trợn mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, nhìn xung quanh hỗn loạn tung bùng chiến trường, đột nhiên cùng nhau rùng mình lạnh lẽo, rất kinh hoảng đồng thời nhấc tay: "Chờ đã, chuyện này không liên quan đến chúng ta a!"

Lời còn chưa dứt, dưới chân núi Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cũng đã

thở hồng hộc chạy tới, Bạch Tố Trinh vốn là ánh mắt liền không được, lúc này lại là đêm khuya, dọc theo đường đi không biết vấp bao nhiêu lần, đến cuối cùng dứt khoát trực tiếp hóa ra to lớn đuôi rắn, từ cây cối bên trong không chút nào nói lý nghiền ép lên đến: "Phụ thân đại nhân, mẫu thượng đại nhân, vừa xảy ra chuyện gì?"

"Đừng hỏi!" Xích Tỷ Nhi rất đau đầu xoa trán, chính mình cũng còn không làm rõ được tình hình đây, "Híc, không hiểu ra sao, đột nhiên có cái phật gia đại sư như kim thân la hán tựa như xông tới, đem chúng ta kế hoạch lúc đầu khiến cho hỏng bét, kết quả ta cùng Tri Hồ cũng chỉ có thể..."

Oán giận đến mệt nữa, nàng đột nhiên sững sờ, tiếp theo kinh hãi đến biến sắc bỗng nhiên quay đầu —

Mấy bên ngoài hơn mười trượng, mờ nhạt dưới ánh trăng, Tử Quan chân quân như trước ngây người như phỗng đứng tại chỗ, nhưng là hàn khẽ run trong tay, cũng đã không có cái kia cái hộp gỗ, hộp gỗ, hộp...

"Con em nó a!" Xích Tỷ Nhi sờn cả tóc gáy, trực tiếp liền mắt hạnh trọn tròn xông lên, "Hộp, hộp, cái kia hộp đây?"

"Cái gì, cái gì hộp?" Bị nàng khí thế đáng sợ hết hồn, Tử Quan chân quân đều không có phản ứng lại, bất quá chờ hàn cúi đầu nhìn thấy tay của chính mình, đột nhiên cũng trọn mắt ngoác mồm miệng đầy phun máu, "Phù! Cái này không thể nào, ta vừa nhớ tới ta..."

Đừng nói, cái gì cũng không cần nói rồi, Mộc Liễu ở bên cạnh nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, đột nhiên không nhịn được tỏ rõ vẻ co giật: "À được, đừng nói cho ta nói, các ngươi đem Tri Hồ đầu cho... Ta sát, các ngươi đến cùng là làm thế nào đến?"

"Ta, ta cũng không biết a!" Xích Tỷ Nhi gấp đến độ đều sấp khóc, "Vừa một mảnh hỗn chiến, Song Xà giáo người đột nhiên hóa thành hồng vân trốn... Các loại, đợi lát nữa, lẽ nào chính là cái kia mảnh mây lửa mang đi..."

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Mấy giây sau, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu liếc nhìn nhau, đột nhiên đồng thời dǎng dǎng sát khí xông ra ngoài, Ngưu Ma vương cuồng quýt theo ở phía sau hô to: "Chờ đã, đợi lát nữa, các ngươi biết Song Xà giáo những người kia ở đâu sao?"

Tốt ván đẽ, Xích Tỷ Nhi đang hung tợn rút ra "Liền một thoáng", suýt chút nữa lảo đảo một cái liền ném ra, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cũng là hai mặt nhìn nhau, một đoàn em gái ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, nếu như lúc này có anime hiệu quả, đều có thể đã gặp các nàng đỉnh đầu hiện lên một loạt dấu chấm hỏi...

"Cái kia, mẫu thượng đại nhân?" Không khí ngột ngạt bên trong, vẫn là bên cạnh Bạch Tố Trinh, đột nhiên yếu mềm giơ tay lên, "Con gái con mắt không phải rất tốt, nhưng nếu là không có nhìn lầm, giống như phụ thân đại nhân thân thể đang động..."

Hả?

Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng bá một tiếng cùng nhau quay đầu, quả nhiên liền nhìn thấy bộ kia không có đầu thân thể, đang ở nơi đó khẽ run, hơn nữa một cái tay còn gian nan chậm rãi giơ lên, chỉ vào hướng đông nam bầu trời.

..

"Híc, chẳng lẽ nói?" Xích Tỷ Nhi nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, đột nhiên vui mừng khôn xiết, "A a a, cho nên nói, Tri Hồ đâu cùng thân thể trong đó còn có thể cảm giác tồn tại Ứng?"

Đừng động có phải là, chí ít đây là cơ hội duy nhất, hầu như đồng thời ở nơi này, một chiếc tiểu Alto đột nhiên liền từ lùm cây bên trong lao ra, chở tài xế ngồi Ngân đến rồi cái cắp tốc trôi đi, phịch một tiếng mở cửa xe, còn không quên rất bình tĩnh đẩy một cái mắt kính gọng đen: "A, không có thời gian giải thích, mau lên xe..."

Lên xe, lên xe, một đám người lập tức ùa lên, liên đới không thấy rõ cửa xe Bạch Tố Trinh cũng bị đẩy lên, sau đó Ngân trực tiếp đạp cǎn ga, Alto xe nhất thời xóc nảy nhấp nhô dọc theo sườn núi xông tới xuống: "A, thắt chặt dây an toàn, mặt khác con trâu kia yêu, ngươi ép đến đại nhân nhà ta tay rồi!"

"Ê?" Ngưu Ma vương rất mờ mịt cúi đầu, các nhìn thấy chính mình đang ngồi tại Hứa Tri Hồ thân thể trên cánh tay, tranh thủ thời gian hướng về bên cạnh để đế.

"Cẩn thận một chút, chớ đem Tri Hồ thân thể làm hỏng rồi!" Xích Tỷ Nhi vội vàng đem Hứa Tri Hồ thân thể ôm ở trong lồng ngực của mình, suy nghĩ một chút lại không nhịn được lo lắng lo lắng, "Liễu liễu, ngươi phía trước nói, phi đầu thuật thời gian hiệu lực chỉ có thể duy trì sáu cái canh giờ, nếu như đến lúc đó Tri Hồ đâu vẫn chưa thể trở lại trên thân thể. . ."

Nghĩ đến loại kia đáng sợ tình cảnh, Alto bên trong tất cả mọi người tập thể rùng mình lạnh lẽo, phía trước Ngân lần thứ hai dùng sức đạp cǎn ga, Alto xe nổ vang trực tiếp bay lên trời, đánh đèn chiếu xa xông lên hư không, đón cuồng phong kịch liệt lung lay gào thét đi xa.

Xóc nảy nhấp nhô trong buồng xe, Xích Tỷ Nhi đem Hứa Tri Hồ chăm chú ôm ở trước ngực, nhìn tay của hắn chính ở chỗ này quái lạ co giật, không nhịn được có chút viền mắt ẩm ướt hồng, liền Hứa Tri Hồ tay vô ý thức đặt tại trước ngực nàng cũng không có chú ý đến. . .

Bất quá mấy giây sau, vị này Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân, đột nhiên liền hít sâu một hơi, trong phút chốc mắt hạnh trợn tròn đắng đắng sát khí: "Toàn cung không muôn loạn! Liễu liễu, Ngân, trâu già, tố trinh, đợi lát nữa đều nghe ta chỉ huy, coi như lần này cần đem Song Xà giáo đập phá đến nát tan, chúng ta cũng nhất định phải đem Tri Hồ đâu cho tìm trở về!"

"Có thể vấn đề là, nếu như bên kia là Song Xà giáo tổng đàn, nhân mã lại rất nhiều. . ." Ngưu Ma vương còn muôn đế kiến nghị, bất quá chờ hắn nhìn thấy

Xích Tỷ Nhi ăn thịt người ánh mắt, ngay lập tức sẽ rất thức thời nâng hai tay tán thành, "Không sai, không muốn kinh hãi, chính là làm, hơn nữa chúng ta còn có Tụ Yêu phiên tại, sợ cái gì?"

"Vãi chưởng, tại sao mỗi lần gặp nguy hiểm thời điểm, các ngươi mới sẽ nhớ tới bản phiên?" Tụ Yêu phiên rất phẫn nộ ồn ào kháng nghị.

"Mẫu thượng đại nhân, tổ trình cũng đồng ý đem hết toàn lực." Bạch Tố Trinh chăm chú cắn môi anh đào, đôi mắt sáng bên trong ánh sáng liên l翩, rồi lại mang theo quyết chí tiến lên kiên nghị quả cảm, "Nếu là, nếu là thật đánh không lại Song Xà giáo, con gái liền liều mạng hóa thành thượng cổ dị chủng mäng thân, với bọn hắn, với bọn hắn. . ."

"Được, không hổ là nhà ta tốt con gái!" Xích Tỷ Nhi dùng sức vỗ một cái nàng vai đẹp, khí thế như hổ vén tay áo lên, "Hừ hừ, Song Xà giáo a, ghê gớm a, ngày hôm nay liền để cho các ngươi biết, dám bắt nạt nhà ta Tri Hồ là muốn trả giá nặng nề. . . Ngôn, tăng nhanh tốc độ!"

"Phải! Chủ mẫu đại nhân!" Ngân lần thứ hai dùng sức đạp cắn ga, trực tiếp cầm lái Alto từ trong tầng mây gào thét chạy như bay xuyên qua.

"Ồ, Xích Xích ngươi thật giống như đột nhiên tăng lên hiểu rõ?" Bên cạnh Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, không biết tại sao, luôn cảm thấy Xích Tỷ Nhi lúc này quanh thân đều có hắc khí đang thiêu đốt hừng hực, phảng phất tiến vào một loại nào đó không thể nào đoán trước hậu quả nỗi khùng hình thức. . .

Ách, cho nên nói, đây chính là thật sức mạnh của tình yêu sao?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 131: Giáo Chủ Của Các Người Lê Nào Họ Kim

Hắt xì!

Lại như là cảm giác được một loại nào đó oán niệm, mây chục dặm bên ngoài trong bầu trời đêm, đang thôi thúc đầy trời hồng vân bao phủ độn cách hồng bào trưởng lão, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, rồi lại theo bản năng quay đầu nhìn về phía sau —

Cách đó không xa mờ nhạt ánh trăng bên trong, vị kia tự xưng là "Pháp Hải" Phật môn đại sư, lại cưỡi lấy răng kiếm mãnh hổ theo sát không nghỉ, quanh thân kim quang lóng lánh dường như kim thân la hán, lâm liệt tiếng hét lớn càng là dường như sét đánh nổ vang vang vọng ở chân trời bên trong, chấn động đầy trời hồng vân đều dường như muôn vỡ vụn ra đến: "Phật tổ từ bi, bọn người ma nghiệt, nếu là lại không bỏ xuống đồ đao, thì đừng trách bần tăng trảm yêu trừ ma rồi!"

"Vô liêm sỉ, thật sự coi bẩn tọa sợ người sao?" Hồng bào trưởng lão hận đến tő rõ vẻ vắn vẹo, trong con người hắc rắn đều ở hí lên vang vọng, có cái kia trong nháy mắt, thật sự có loại chiết quay trở lại kích động, chỉ là lại nghĩ tới giáo chủ dặn dò gần đây đến phải khiêm tốn làm việc, nếu là ở đây cùng này Pháp Hải dây dưa không rõ, chỉ sợ phụ cận chính đạo tông môn tới rồi, nếu là trung gian còn có phái Thực sơn đệ tử...

"Trưởng lão, không bằng chúng ta tốc chiến tốc thắng?" Mấy cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ cũng là nổi giận đúng đùng.

"Không, không thể mạo hiểm!" Hồng bào trưởng lão hờ lạnh một tiếng, cầm trong tay hộp gỗ đưa tới, "Mấy người các ngươi, trước tiên mang này hộp gỗ trở

lại tổng đàn, chờ ta dẫn ra này ngông cuồng gia hỏa sau, liền đi với các ngươi hội họp."

Lời còn chưa dứt, hắn đột nhiên thổi khẩu khí, hóa ra một đóa hồng vân mang theo hai cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ thoát ly, tiếp theo lại hét lớn một tiếng, khởi động đầy trời hồng vân xông thẳng hướng đông bắc hướng tuôn tới: "Pháp Hải, có bản lĩnh liền đuổi theo, bản tọa tìm chỗ tốt cùng ngươi đại chiến 300 hiệp!"

Sợ ngươi a, mặt sau Pháp Hải đại sư hơi do dự, liền bỏ qua cái kia hai cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ, thòi thúc dưới trưởng răng kiếm mãnh hổ lao nhanh truy đuổi, tùy tùng đầy trời hồng vân nhanh chóng đi xa, rất nhanh sẽ biến mất ở chân trời.

"Ây..." Bị không để ý tới hai cái Song Xà giáo Luyện khí sĩ hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể nâng hộp gỗ kế tục thừa vân thoát đi, một người trong đó còn sơ xảy ra tình huống gì, cố ý mở ra hộp gỗ nhìn một chút, mãi đến tận xác định Hứa Tri Hồ đầu đang ở bên trong, lúc này mới khinh thư một hơi, "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chí ít thủ cấp này không có xảy ra vấn đề gì, không phải vậy chỉ sợ giáo chủ bên kia sẽ lôi đình tức giận."

"Đó là, giáo chủ rất thù hận này họ Hứa tiểu tử, đã sớm nói muốn tận mắt nhìn thấy hắn thủ cấp." Một cái khác Luyện khí sĩ rất tán thành gật gù, rồi lại tỏ rõ vẻ hiểu kỳ nói, "A, chính là không biết, giáo chủ dự định cầm thủ cấp này làm cái gì?"

Như thế nói thăm, hai người bọn họ thuận lợi đóng lại hộp gỗ kế tục chạy đi, đương nhiên cũng không có ai chú ý tới, liền tại hộp che lên trong nháy mắt, bên trong cái kia cái đầu đột nhiên giật giật, tỏ rõ vẻ quái lạ mở mắt ra.

"Giờ ạ, này đều tình huống thế nào a?" Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ lệ nóng doanh tròng, đột nhiên cảm thấy chính mình loại này đi đến chỗ nào đều sẽ không hiểu ra sao có ngoài ý muốn thiên phú thuộc tính, quả thực chính là không

thể làm trái đại vũ trụ ý chí.

Kho ngươi cái trâu liễu a, vốn là tất cả cũng rất thuận lợi được không, chỉ cần thừa dịp hồng bào trưởng lão tiếp được hộp gỗ, ở đây một đám người đồng thời làm loạn, hơn nữa Mộc Liễu tố trinh các nàng đúng lúc chạy tới, tích tắc liền có thể giải quyết chiến đấu, sau đó là có thể thuận lợi hỏi ra Song Xà giáo tổng đàn tăm tích.

Lần này ngược lại tốt, Song Xà giáo tổng đàn là có thể tìm tới, bất quá cái quái gì vậy, lão tử lại là lẻ loi một người, không đúng, là lẻ loi một cái đầu qua đi, đến lúc đó vị giáo chủ kia nhất thời hưng khởi, hét lớn một tiếng "Đến a cho ta cầm tiến vào nhà bếp trang ma lạt bóng" ...

Cho nên nói, ngàn sai vạn sai, đều là cái kia Pháp Hải sai!

Giảng đạo lý, đại sư ngươi đứng như vậy lâm thời lên sàn được không, chúng ta hiện tại đã không mang theo Hứa Tiên cùng nhau chơi đùa, Bạch Nương Tử cũng sẽ không tính toán xúc phạm thiên điều, lão nhân gia ngài làm gì còn muốn chạy ra đến làm rối, này còn có địa phương nói lý... Ế?

Được rồi, hắn đang trong hộp gỗ điên cuồng châm chọc đây, chỉnh cái hộp gỗ đột nhiên liền kịch liệt loáng một cái.

Tiếp theo, xuyên thấu qua cái hộp gỗ khe hở, có thể rõ ràng nhìn thấy cái kia đóa hồng vân đang cấp tốc hạ xuống, trực tiếp lạc ở một tòa không biết tên hoang trên đỉnh ngọn núi thượng, hai cái Luyện khí sĩ nâng hộp gỗ nhảy xuống hồng vân, đang xác định bốn phía cũng không có cái khác người theo dõi sau, cuối cùng từ trong lòng lấy ra một viên lệnh phù, quay về trước mắt cái kia nhìn như rất phổ thông vách đá nhẹ nhàng loáng một cái —

Trong phút chốc, đỏ thẫm vi quang chợt lóe lên, cái kia vách đá thượng đột nhiên nổi lên gọn sóng sóng gọn, hai cái Luyện khí sĩ liếc nhìn nhau, cố ý tại đây hồng quang bên trong dừng lại chốc lát, tựa hồ là đang đợi bên trong giáo chúng đo lường nghiệm chứng, mãi đến tận hồng quang hoàn toàn biến mất không còn

tăm hơi, lúc này mới không nhanh không chậm đồng thời hướng đi gợn sóng sóng gợn bên trong.

Hào quang chợt lóe lên, Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ đều cảm thấy tia sáng chói mắt, chờ hẵn lần thứ hai khi mở mắt ra, liền phát hiện mình chính bản thân nơi một tòa đèn đuốc huy hoàng rộng lớn trong cung điện —

Rộng lớn đại điện đủ có phạm vi hơn một nghìn trượng, toàn bộ mặt đất đều dùng mảng lớn Đông Hải vân thạch lát thành, hai cái hoàn toàn do xích Hỏa Linh chạm ngọc đào mà thành linh xà, tại trước điện trên đài đá xoay quanh thẳng tới, trong đại điện mây khói lượn lờ đàn hương trôi nổi, vô số kỳ trân dị bảo lóng lánh lóa mắt ánh sáng, bốn phía càng tất cả đều là đông nghìn nghịt dày đặc đoàn người, phỏng tầm mắt nhìn chí ít cũng có hơn ngàn người!

"Nhiều như vậy giáo chúng?" Hứa Tri Hồ hít vào một ngụm khí lạnh, đột nhiên cảm thấy dù cho Xích Tỷ Nhi được lời nhắc nhở của chính mình, có thể đúng lúc thuận lợi chạy tới, không làm được cũng sẽ... Ách, chờ chút, giống như họa phong có chút không đúng?

Không sai, có chút không đúng, trước mắt này nghi là Song Xà giáo tổng đàn trong đại điện, xác thực tụ tập hơn một nghìn tên Luyện khí sĩ, nhưng mà cùng tưởng tượng hung ác tàn bạo tu vi cao thâm không giống, đám này Luyện khí sĩ đều quần áo lam lũ nghèo khó keo kiệt, rất nhiều người thậm chí ngay cả trong tay pháp khí đều có chút cũ nát hư hao.

Bất quá, kỳ quái liền kỳ quái tại, rõ ràng sống đến mức thảm như vậy, nhưng là đám này Song Xà giáo giáo chúng lại tất cả đều mẫn đỏ mặt lên, chỉnh tề có thứ tự ngồi ở trong hội trường, nhân thủ một quyền mới tinh màu đỏ điển tịch, ở nơi đó rất lớn tiếng đọc —

"Giáo chủ bảo huấn, ghi nhớ trong lòng, giáo chủ anh pháp, lãnh tụ Côn Ngô, giáo chủ như mặt trời giữa trưa, soi sáng vạn vật che chở chúng ta, tin giáo chủ đến vĩnh sinh, không có giáo chủ, liền không có Song Xà giáo, càng không có

chúng ta huy hoàng tiền đồ, khó khăn là tạm thời, Thục Sơn chó săn kiêu ngạo tuy rằng hung hăng, nhưng chú chắc chắn lúc giáo chủ uy nghiêm hạ như tuyết đọng tan rã, chúng ta làm như hướng dương hoa, giáo chủ chỉ, chính là chúng ta sở tại..."

Phù! Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ nghe sợ nỗi da gà, đợi lát nữa, này từ nghe tới làm sao như vậy quen thuộc, có loại hết sức vi diệu déjà vu a, luôn cảm thấy ở nơi nào nghe qua?

Rầm rầm rầm, hắn này đang buồn bực lăm, liền nghe đến trong cung điện đột nhiên chung cổ cùng vang lên, nguyên bản lớn tiếng đọc hơn một nghìn tên Song Xà giáo giáo chúng, nhất thời cực kỳ chỉnh tề yên tĩnh lại, hầu như tại đồng thời, liền tại này quỷ dị trong yên tĩnh, đại điện bức tường mặt sau đột nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân...

"Đến rồi?" Hứa Tri Hồ trong lòng hơi động, lập tức nheo mắt lại nhìn tới, được rồi, bất kể nói thế nào, cùng Song Xà giáo đánh lâu như vậy liên hệ, hiện tại cuối cùng cũng coi như có thể nhìn thấy vị kia thần bí giáo chủ chân chính... Ô? Ba cái?

Ra ngoài dự liệu của hắn, bước lên đại điện bệ đá, xem ra cũng không giống như là cái gì giáo chủ, mà là ba cái tiên phong đạo cốt đầy mặt chính khí hoàng bào vũ sĩ, chính giữa một vị thân hình cực kỳ khôi ngô, mặt như táo đỏ khí thế hiên ngang, bên cạnh hai vị một cái mặt bạch một cái mặt hoàng, nhìn qua so với hắn yếu lược vi sáu nhỏ hơn một chút.

Trong phút chốc, ba vị này tiên phong đạo cốt hoàng bào vũ sĩ đã đến đại điện trên đài đá, ba người ánh mắt như điện dò xét toàn trường, rồi lại rất có hiểu ngầm cùng nhau chắp tay, thanh như chuông lớn ầm ầm nói —

"Tại hạ, hổ lực lớn tiên..."

"Tại hạ, lộc lực lớn tiên..."

"Tại hạ, dê lực lớn tiên..."

"Cho đại gia mừng năm mới rồi!" Hứa Tri Hồ nghe đến nơi này, không nhịn được ở trong lòng yên lặng bù đắp một câu, chỉ có điều vừa run lên cái cơ linh, hắn đột nhiên liền ngẩn người, "Híc, đợi lát nữa, hổ lực lộc lực dê lực, nghe tới thật quen tai, lẽ nào là Tây du ký bên trong cái kia ba vị?"

Được rồi, đừng động có phải là Xa Trì quốc ba người kia tên lửa đảo, chí ít lúc này ba vị này hướng về trên đài vừa đứng, còn đúng là tiên phong đạo cốt đầy mặt chính khí, trung gian hổ lực lớn tiên trầm ngâm chốc lát, đột nhiên lớn tiếng quát: "Giáo chủ anh pháp, lãnh tụ Côn Ngô!"

"Giáo chủ anh pháp, lãnh tụ Côn Ngô!" Không cần phải nói, phía dưới những tên kia đừng động trong lòng nghĩ như thế nào, ngay lập tức sẽ rất chỉnh tề đứng lên, theo tập thể vung tay hô to ba lần!

Rất tốt, hổ lực lớn tiên rất hài lòng gật gù, giơ tay lên ra hiệu tất cả mọi người tất cả ngồi xuống đến, tiếp theo lại tiếp nhận dê lực lớn tiên đưa tới trà xanh, không nhanh không chậm nhấp mấy cái, lúc này mới cất cao giọng nói: "Chư vị giáo hữu, giáo chủ mấy tháng này đang bế quan tu hành, suy nghĩ Côn Ngô phát triển sau này tiền cảnh, bởi vậy cái này biết, liền từ chúng ta ba vị trưởng lão đến chủ trì!"

Võ tay, không cần phải nói, phía dưới những tên kia tranh thủ thời gian võ tay, hơn nữa cổ cổ đều không dám dừng lại, cái kia bảo quản hộp gỗ mặt đỏ Luyện khí sĩ đúng là muôn đình, kết quả lập tức bị người bên cạnh đá một cước: "Ta sát, ngươi muốn chết sao, đừng quên, lần trước giáo chủ nói chuyện sau, cái kia đầu tiên đình chỉ võ tay gia hỏa, trực tiếp liền bị kéo ra ngoài này rǎn..."

Đúng nha, cái kia mặt đỏ Luyện khí sĩ nhất thời sờn cả tóc gáy, tranh thủ thời gian cổ đến càng thêm dùng sức, hơn ngàn người người nhìn ta ta nhìn người, ròng rã võ tay cổ mười phút, tay đều mềm ra nhanh chuột rút, sững sờ không có một người dám dừng lại.

"Híc, luôn cảm thấy tình cảnh này tốt nhỉn quen mắt?" Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, đột nhiên liền liên tưởng đến một cái nào đó thần kỳ quốc gia, "Híc, đừng nói cho ta nói, vị giáo chủ kia đại nhân họ Kim, hơn nữa còn yêu thích lấy mái tóc sơ Thành đại nhân đáng dấp..."

Đừng động có phải là, chí ít lúc này tiếng vỗ tay còn tại nhiệt liệt kéo dài, ròng rã qua đi sau mười lăm phút, mắt thấy tất cả mọi người đều sắp miệng sùi bọt mép, hổ lực lớn tiên lúc này mới thỏa mãn gật gù: "Rất tốt, chư vị đổi bản giáo dục ủng hộ cùng trung thành, ta nghĩ giáo chủ dù cho tại bên ngoài ngàn dặm cũng có thể cảm giác được... Cái kia, hôm nay chúng ta trước hết cắt vào đề tài chính, đến a, đem cái kia hộp trình lên!"

Chính đang chờ câu này, phía dưới hai vị Luyện khí sĩ tranh thủ thời gian đứng dậy, cẩn thận từng ly từng tí một ôm cái hộp gỗ bệ đá, sau đó lại rất có nhẫn lực trực tiếp mở ra, hiện đến ba vị trưởng lão trước mặt.

"Rất tốt!" Hổ lực lớn tiên cúi đầu nhìn một chút trong hộp gỗ thủ cấp, tại xác nhận không có sai sót sau, lần thứ hai đầy mặt nụ cười ngẩng đầu lên, "Chư vị giáo hữu, các ngươi có biết đây là người nào người thủ cấp, không sai, người này tên là Hứa Tri Hồ, chính là Đông Minh Sơn chỉ là tán tu, ý có vài phần thần thông cổ quái, tụ tập một đám yêu ma nhiều lần cùng ta giáo đổi nghịch..."

Lời còn chưa dứt, phía dưới đã sớm tất cả xôn xao, rất nhiều giáo chúng không nhịn được hai mặt nhìn nhau xì xào bàn tán, rất hiển nhiên, người nào đó tại Song Xà giáo nổi tiếng cùng nhân khí vẫn còn rất cao.

"Nhưng mà..." Hổ lực lớn tiên đột nhiên cất cao giọng, áp chế phía dưới tiếng ồn ào, rồi lại tỏ rõ vẻ cung kính ngẩng đầu lên, hướng về hướng đông nam xa xa chắp tay, "Vai hề, chung quy không thành tài được, tại ta Kim giáo chủ anh minh uy vũ trí dũng song toàn có mưu lược nhìn xa trông rộng..."

"Ta sát, cũng thật là họ Kim a?" Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ liền chú ý tới cái này.

"... Văn thao vũ lược dưới sự chỉ huy, rốt cuộc đem tiễn bối này chém giết tại Tiên Đường!" Một hơi nói 500 chữ hình dung từ sau, hổ lực lớn tiên cuối cùng kêt thúc này dài dằng dằng ca ngợi, nhưng lại duy trì ngang đầu nhìn trời tư thế, tựa hồ đang hoài tưởng giáo chủ oai hùng hình tượng.

Có thể nói cái gì đó, phía dưới bọn giáo chúng tranh thủ thời gian đứng lên, theo hăn đồng thời duy trì hoài tưởng tư thái!

Lại như thế qua sau mươi phút, hổ lực lớn tiên lúc này mới nhẹ nhàng ho khan một cái, nhưng lại lớn tiếng quát: "Liền tại vừa nãy, giáo chủ tự mình truyền giáo dụ lại đây, muốn chúng ta triệu tập thiên nhân đại hội, mỗi người một đao đem tiễn bối này thủ cấp chém thành thịt nát, răn đe kinh sợ chính đạo tông môn... A, cái kia, ai đi tới?"

"Cái này mà..." Phía dưới giáo chúng hai mặt nhìn nhau, không biết là nên xung phong nhận việc đi tới lấy đó trung tâm đây, cần phải để ba vị trưởng lão đi tới, sợ là sợ chọn sai đọi lát nữa lại bị bắt đi ra ngoài này rắn.

Quỷ dị trong yên tĩnh, hổ lực lớn tiên không nhịn được nhíu nhíu mày, bên cạnh dê lực lớn tiên lập tức tâm linh thần hội, lúc này không biết từ chỗ nào rút ra một thanh loan đao đến: "Đại ca, đã như vậy, liền để cho ta tới chém này đao thứ nhất... A, ta sẽ cẩn thận, không biết một đao liền chém thành hai khúc!"

Vãi chưởng, đây là có bao nhiêu hận ta a?

Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ yên lặng oán thầm, xuyên thấu qua hơi mở mắt ra bì, có thể mơ hồ nhìn thấy, vị kia dê lực lớn tiên đang cười gắt giơ lên loan đao, tỏ rõ vẻ hung ác chậm rãi áp sát, sắc bén ánh đao ở trong không khí hơi lóng lánh, tỏa ra khí tức lạnh như băng...

"Được rồi!" Hứa Tri Hồ âm thầm thở dài, "Nếu là như thế, vậy cũng chỉ có thể..."

Ồ! Trong phút chốc, còn không chờ hăn tới kịp có hành động gì, toàn bộ

đại điện đột nhiên ầm một tiếng, sơn dao địa động tựa như kịch liệt lung lay lên!

Không hề phòng bị, đang muốn vung đao chém xuống dê lực lớn tiên lấy làm kinh hãi, loan đao nhất thời lệch khỏi phương hướng tầng tầng chém ở trên đài đá: "Thập, cái gì..."

Âm! Lời còn chưa dứt, lại là một lần kịch liệt nổ vang rung động, còn hơn hồi nãy nữa muốn mãnh liệt, toàn bộ đại điện đỉnh chóp đều ở chia năm xẻ bảy, đá vụn đã dường như mưa lớn tựa như trút xuống!

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy cửa điện bị tầng tầng đẩy ra, một cái Luyện khí sĩ lão đảo xông tới, tỏ rõ vẻ sợ hãi hét lên một tiếng: "Trưởng lão, trưởng lão, bên ngoài có cái rất kỳ quái..."

Âm! Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, đại điện lại nghênh tới một lần khủng bố chấn động kịch liệt, khối lớn khối lớn núi đá nổ vang đập xuống, liền ngay cả xung quanh vách đá đều xuất hiện mạng nhện tựa như vết rách, mắt thấy bất cứ lúc nào cũng sụp xuống.

Làm sao biết, tại sao lại như vậy, toàn bộ đại điện nhất thời rơi vào hỗn loạn, hơn một nghìn tên Song Xà giáo gián chung hoang mang hoảng loạn nhảy lên đến, có vội vàng rút ra trường kiếm nỗ lực nghênh địch, có nhắc lên phi kiếm dự định giành trước thoát đi, có lẫn nhau xô đẩy ngược lại loạn thành một đống, càng nhiều người nhưng là mờ mịt chung quanh hoàn toàn không biết tiếp xuống nên làm gì.

"Không nên hốt hoảng! Không nên hốt hoảng!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, đứng ở trên đài hổ lực lớn tiên đột nhiên gầm lên một tiếng.

Trong phút chốc, như lôi đình tiếng gầm gừ dường như núi rừng hổ gầm, kinh sợ đến toàn bộ đại điện yên lặng như tờ, tại hơn một nghìn danh giáo chúng kinh ngạc trong ánh mắt, vị này Song Xà giáo trưởng lão uy phong lẫm liệt, mang theo hai vị huynh đệ nhanh chân đi tới, rồi lại đột nhiên vung tay hô to một tiếng —

"Tất cả mọi người, tất cả đều đứng tại chỗ... Để trưởng lão đi trước!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 132: Xích Tỷ Nhi Rất Tức Giận Hậu Quả Rất Nghiêm Trọng

Xích Tỷ Nhi rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Đối với một cái tại Đông Minh Sơn tu luyện mấy trăm năm khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh tới nói, thật vất vả mới gặp phải một cái yêu thích nam nhân, mắt thấy liền muốn e thẹn bị hắn đẩy ngã (ách, người chắc chắn chứ?), từ đây trải qua mỗi ngày có người làm bữa sáng làm nấu cơm trưa bữa tối cuộc sống hạnh phúc, nhưng lại tại thời khắc mấu chốt bị phá hỏng. . .

Đáng ghét a, dám ngăn cản luân gia lập gia đình khốn nạn, tất cả đều cho luân gia xuống địa ngục đi thôi!

Phẫn nộ a phẫn nộ, phẫn nộ đến liền tu vi đều lại đột phá tiếp, cả người bao phủ tại âm u khói đen bên trong Xích Tỷ Nhi, liền như thể mang theo sắc bén tiếng nổ gào thét xuyên qua Tiền Đường bầu trời!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, mượn cái kia năm đó tiện tay nhặt được kỳ quái tu luyện pháp quyết, từ nàng thân thể bên trong tản mát ra yêu khí màu đỏ ngòm, ở trong hư không hội tụ thành bảy thủ mười bốn cánh tay xích huyết con nhện Yêu Hậu ảo giác, đem hơn một nửa cái vòm trời đều chiếu rọi đến đỏ chót như máu!

Trong khoảng thời gian ngắn, không biết có bao nhiêu chính đạo tà phái Luyện khí sĩ bị kinh động xông ra, bất quá sau một khắc, chờ bọn hắn nhìn rõ ràng cái kia đang đằng đằng sát khí khuôn mặt đẹp Tri Chu Tinh sau, liền ngay cả tu là cao mẩy vị chân quân, cũng không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, ngay lập tức sẽ rất thức thời rút trở lại ——

"A, lý trí nói cho bản tôn, tuyệt đối không nên trêu chọc cô nàng này, vì lẽ đó.

.. Bản tôn không nhìn thấy bất cứ thứ gì!"

Sau nửa canh giờ, Alto đã lao xuống hạ xuống ở tòa này không biết tên núi hoang bên trong, Bạch Tố Trinh từ trong cửa sổ xe dò ra thon dài đuôi rắn, cũng không biết là dùng yêu thuật gì, các dây đuôi rắn chỉ về cái kia diện nhìn như bình thường vách đá, đột nhiên liền nổ lên ánh bạc phát sinh tê hí lên vang. . .

"Híc, tố trinh a, ngươi nguyên hình là rắn đuôi chuông?" Mộc Liễu tỏ rõ vẻ hiếu kỳ, bất quá rất nhanh sẽ khẽ cau mày, "A, xem ra, Tri Hồ liền bị mang vào vách đá mặt sau, nhưng phía trên này khả năng có pháp trận phòng ngự. . ."

"Ai quan tâm?" Xích Tỷ Nhi quanh thân yêu khí màu đỏ ngòm mãnh liệt, trực tiếp liền đằng đằng sát khí rút ra "Liền một thoáng", "Ngân, cho luân gia đụng vào!"

"Đừng đùa rồi!" Chen chúc tại trong buồng xe Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng sợ hết hồn, Ngưu Ma vương tranh thủ thời gian nhảy ra ngăn cản, "Bình tĩnh, bình tĩnh a, Xích Xích ngươi phải tỉnh táo. . . Vãi chưởng!"

Oanh, còn không chờ hắn tới kịp nói xong, Ngân đã rất nghiêm túc dùng sức đạp cản ga!

Trong phút chốc, màu trắng bạc tiểu Alto nổ vang một tiếng, mang theo cuồn cuộn khói đặc cuồng bạo lao ra, trực tiếp va về phía đối diện cứng rắn không thể phá vỡ ngàn trượng vách đá, cuồng phong gào thét từ ngoài cửa xe mãnh liệt cuốn vào, suýt chút nữa đem Tụ Yêu phiên đều cho quay đi ra ngoài.

Lệ rơi đầy mặt a, trong buồng xe một đoàn em gái tập thể lệ rơi đầy mặt, Tiểu Lan càng là cảm động đến khóc không thành tiếng: "Ô ô ô, không nghĩ tới nô gia còn chưa kịp đầu thai, liền muốn lại chết. . . Ô, không đúng, giống như ta là quý, không sợ va đụng không. . . Đợi lát nữa, có thể nếu như va vào trận pháp, nói không chắc vẫn là biết. . ."

Đừng xoắn xuýt cái này rồi!

Hỗn loạn tung bừng bên trong, nhìn về phía trước càng ngày càng gần vách đá, Xích Tỷ Nhi đằng đằng sát khí vỗ một cái chõ điểu khiển: "Ngân, dùng ngươi hình thái thứ ba, chính là Tri Hồ nói cái kia!"

"Vâng, chủ mẫu!" Một đám người khiếp sợ trong ánh mắt, Ngân mặt không hề cảm xúc thả ra tay lái, không sai, này ngốc nữu lại thả ra. . . Ế?

Răng rắc, răng rắc, răng rắc, liên tục kim loại tiếng rắc rắc bên trong, đang cuồng bạo vọt tới trước Alto, dĩ nhiên vào thời khắc này phân giải thành vô số màu xanh kim loại lập phương, tiếp theo lại trong nháy mắt một lần nữa tổ hợp ngừng tụ, chuyển hóa thành làm người trợn mắt ngoác mồm to lớn cơ giới thể

Cao tới sáu mét to lớn kim loại thân máy bay, lóng lánh màu vàng đất nham thạch ánh sáng; bốn cái cao bằng nửa người thô to lốp xe, ở trên cao nhìn xuống nổ vang nghiền ép vọt tới trước; từ thân máy bay phía trước kéo dài ra kim loại đào móc đầu, đem ven đường chướng ngại vật tất cả đều oanh thành mảnh vỡ; mờ nhạt dưới ánh trăng, trên thân phi cơ cái kia sáng khoái tràn trề to lớn "Đập phá" chữ, coi như cách mấy trăm trượng cũng có thể trong tích trống thấy. . .

Đại gia ngươi, đây là cái gì tình huống?

Chưa từng thấy kỳ quái như thế vật cưỡi, đang đào móc cơ bén trong chen chúc thành một đoàn Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cũng đã triệt để sững sờ, sau đó còn không chờ hắn môn phản ứng lại, con này nổ vang vang vọng quái lạ vật cưỡi đã mang theo khủng bố uy thế, tầng tầng va vào cứng rắn không thể phá vỡ ngàn trượng vách đá —

Ồ! Cái gì cứng rắn nham thạch, cái gì pháp trận phòng ngự, tất cả đều là phù vân!

Cứng rắn không thể phá vỡ vách đá kể cả trận pháp, trực tiếp liền bị bạo lực cường đập phá, tứ tán tung tóe bụi mù đá vụn bên trong, Ngân tại chõ điểu khiển bên trong lần thứ hai đập cần ga, liền như thế cuồng bạo lỗ mãng va tiến vào,

phía trước là không hề ngăn cản trống rỗng hành lang!

Trọn mắt ngoác mồm a, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng rất chỉnh tề đoàn kết lại với nhau, Ngưu Ma vương sờ sờ đầu đầy nham thạch mảnh vỡ, rốt cuộc không nhịn được lắp ba lắp bắp giơ lên móng: "Híc, Xích Xích, cái này, cái này là gì?"

"Cái này mà, ta cũng không rõ ràng lắm." Xích Tỷ Nhi một Biên chỉ huy Ngân kế tục xông về phía trước, vừa tò rõ vẻ mờ mịt giải thích, "Bất quá, ta trước đây có hỏi Tri Hồ, hắn nói Tiểu Lan hình thái thứ ba vật cưỡi, chính là cường đập phá bộ chỉ huy tu luyện mấy trăm năm thành tinh, lại đang Sơn Đông ta kỹ giáo lĩnh ngộ đại đạo... Đào... Quật..."

Được rồi, "Cơ" chữ còn chưa kịp nói xong, phương xa trong cung điện Song Xà giáo giáo chúng đã chấn kinh lao ra, ở mặt trước đương nhiên là thân là lanh đạo, không đúng, thân là trưởng lão Hổ Lực đại tiên ba người bọn hắn.

Không ngờ tới tổng đàn trận pháp dĩ nhiên sẽ bị như thế bạo lực cường đập phá, Hổ Lực đại tiên tức đến nỗi phổi nâng cái kia cái hộp gỗ, kết quả chửi ầm lên vừa đến bên môi, chờ hắn nhìn thấy đối diện đang nổ vang nghiền ép lên đến to lớn máy xúc, nhất thời liền tò rõ vẻ co giật người như phỗng.

Chỉ là sau một khắc, chờ hắn chú ý tới mình phía sau hơn một nghìn tên Song Xà giáo giáo chúng, đột nhiên lại cảm thấy dũng khí tăng gấp bội, hầu như là theo bản năng gầm lên một tiếng: "Vô liêm sỉ, từ đâu tới tiểu bối, dám đến chúng ta Song Xà giáo..."

"Giáo cái đầu ngươi, đem ta gia Tri Hồ trả lại ta!" Xích Tỷ Nhi đều không nói cho hắn xong nói cơ hội, trực tiếp giơ lên "Liền một thoáng", đằng đằng sát khí hướng về trước chỉ tay.

Cái gì cũng không cần nói rồi, Ngân lập tức rất nghiêm túc đập cần ga, to lớn máy xúc đột nhiên liền cuồng bạo gia tốc, ven đường khói đặc cuồn cuộn chấn động kịch liệt, liền như thế ngang ngược không biết lý lẽ nghiền ép xông lại!

"Buồn cười, chỉ bằng này quái lạ vật cười?" Hổ Lực đại tiên cười lạnh một tiếng, đột nhiên nhấc tay mạnh mẽ hạ xuống.

Trong phút chốc, hơn một nghìn tên Song Xà giáo giáp chúng cùng nhau gầm lên một tiếng, vô số phi kiếm pháp khí gào thét nổ vang bắn ra, hội tụ thành bài sơn đảo hải cuồng triều sóng lớn, trực tiếp đem hơn nửa điêu hành lang kể cả máy xúc tất cả đều nuốt hết!

Khủng bố uy thế bên dưới, cả ngọn núi đều đang kịch liệt lung lay, mãnh liệt lăn lộn sóng khí phảng phất biển động bạo phát, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Thời khắc này, tất cả mọi người trước mắt một mảnh mờ mịt cái gì đều không thấy, nhưng mà trong sương mù dày đặc truyền đến to lớn động cơ tiếng nổ vang rền, lại đột nhiên vào thời khắc này quỷ dị bỏ dở, càng có vài miếng cháy đen vỡ vụn mảnh kim loại, nương theo lửa cháy hừng hực thiêu đốt, từ trong sương mù gào thét bay ra.

"Ngu xuẩn!" Hổ Lực đại tiên hơi cúi đầu, nhìn bên chân một khói thiêu đốt mảnh kim loại, "Lại quái lạ vật cười, cũng bất quá là vật cười, chẳng lẽ còn có thể đỡ được ta giáo thiên nhân. . ."

Ồm!

Lời còn chưa dứt, vừa bao phủ tại hành lang thượng sương mù, đột nhiên liền bị yêu khí hình thành gió lạnh xua tan!

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm kinh hãi trong tầm mắt, cái kia vốn là đã cần phải tan xương nát thịt to lớn vật cười, dĩ nhiên lần thứ hai động cơ nổ vang phát động, dường như thái cổ hung thú tựa như nỗi khùng nổi khùng lại nổi khùng!

"A, rất xin lỗi." Chỗ tài xế ngồi, Ngân rất xấu hổ đầy một cái kính mắt, "Xem ra tại hạ hình thái thứ ba, tuy rằng tăng cường không ít lực công kích, nhưng ở

sức phòng ngự thượng nhưng mức độ lớn hạ xuống. . . Rất thất bại, còn chờ cải tiến, chư vị thỉnh tàm tạm tiếp thu đi!"

"Lăng, này còn gọi thất bại?" Hổ Lực đại tiên trực tiếp một ngụm máu liền phun ra ngoài.

Lời còn chưa dứt, bên kia có người nói rất thất bại máy xúc, đã đặng đặng sát khí lần thứ hai vọt tới!

Không sai, tuy rằng toàn bộ kim loại thân thể đều trải rộng vết thương, tuy rằng bốn cái tàu lớn thượng đều thiêu đốt lửa cháy rừng rực, tuy rằng toàn bộ chỗ điều khiển cũng đã vặn vẹo biến hình, nhưng mà này cũng không trở ngại nó nổ vang về phía trước, đẩy cuồng triều sóng lớn giống như phi kiếm pháp khí, đặng đặng sát khí cuồng bạo nghiền ép lên đến.

Được rồi, phải biết đây là tại ngọn núi nội bộ a, coi như rộng rãi đến đâu cũng rất có hạn, dù cho người có thể ngự kiếm phi thiên, vậy cũng đến phi được với đi. . .

Hổ Lực đại tiên ba người bọn hắn cùng nhau biến sắc, chỉ có thể thất kinh tránh né, mặt sau những Song Xà giáo đó giáo chúng nhưng không có số may như vậy, vội vàng liền pháp khí phi kiếm cũng không kịp thôi thúc, chỉ có thể trợ mắt nhìn cái kia phảng phất dùng tinh thiết rèn đúc quái vật khổng lồ, liền như thế hung tợn cuồng bạo va vào đến!

Âm!

Trong phút chốc, khùng bối nổ vang tiếng va chạm, chấn động toàn bộ đại điện đều ở run lẩy bẩy, phóng lên trời sóng khí, mãnh liệt lăn lộn nham thạch mảnh vỡ, cùng nhau sê tụ tập cùng một chỗ, hình thành rồi phạm vi mấy chục mét gào thét vòng xoáy, hướng về bốn phía đại cuồng khuếch tán ra, đem mười mấy trượng bên ngoài đám người đều nổ đến chia năm xẻ bảy.

Sôi trào lăn lộn bụi mù bên trong, hàng trước mười mấy Luyện khí sĩ liền cơ

hội phản kháng đều không có, trực tiếp liền bị nghiền thành thịt nát, mặt sau Song Xà giáo gián chúng sợ hãi lui về sau, kết quả lẫn nhau xô đẩy trái lại chế tạo hỗn loạn, tiếp theo lại bị máy xúc từ phía sau đuổi tới, bốn cái tàu lớn hung tợn nghiền ép lên đi, không phải cùng nhau kêu thảm bay ngược ra ngoài, chính là trực tiếp ngã xuống đất tan xương nát thịt.

Nhưng này còn vển vẹn là vừa mới bắt đầu!

Chờ đến đằng đằng sát khí va vào đoàn người sau, Xích Tỷ Nhi đột nhiên ném người sang đi, bắt lấy Ngân bên cạnh một cái tát dụng không rõ tay hâm, rất không chịu trách nhiệm đi xuống lôi kéo: "A, ta nhớ tới, Tri Hồ nói vật này vẫn có thể. . ."

Ồm!

Nương theo to lớn tiếng nổ vang rền, liền nhìn thấy toàn bộ buồng lái cao tốc xoay tròn 180 độ, tiếp theo cái kia to lớn kim loại đào móc đấu, đột nhiên liền mang theo cuồng bạo sức mạnh, đến rồi cái hung tợn gào thét quét ngang!

Giảng thật, ngươi đều không thể nào tưởng tượng được hình ảnh này có bao nhiêu tàn bạo!

Liền một thoáng, cũng chỉ dùng một thoáng, xung quanh đang dang trốn tránh Song Xà giáo gián, tất cả đều cùng nhau bay lên trời, kim loại đào móc đấu vung vẩy sức mạnh thực sự là quá mức khủng bố, lấy về phần bọn hắn tại kêu thảm va vào vách đá trước, cũng đã cả người gãy xương rơi vào hôn mê.

Làm sao sê? Tại sao lại như vậy?

Hổ Lực đại tiên ba người bọn hắn cũng không phải chưa từng va chạm xã hội, nhưng là xem đến đây sao tàn bạo hình ảnh, vẫn là không khỏi tê cả da đầu cả người rét run: "Hỗn, vô liêm sỉ, nếu không phải giáo chủ không ở. . ."

Còn chưa nói hết đây, vừa hoàn thành này cuồng bạo một đòn Xích Tỷ Nhi,

đã đằng đằng sát khí quay đầu trống lại, phía sau vị này bảy thủ mười bốn cánh tay chu sau ảo giác, càng là đột nhiên dữ tợn hét dài một tiếng, tỏa ra mảng lớn đỏ thẫm như máu sương mù!

"Ây. . ." Rõ ràng tu vi so với con nhện này tinh cao, lại có huynh đệ ba người đồng tâm hiệp lực, nhưng là bị như thế liếc mắt nhìn, Hổ Lực đại tiên lại đột nhiên có loại sơn cả tóc gáy cảm giác, hầu như là theo bản năng hét lên một tiếng —

"Nhị đệ, tam đệ, giúp ta một chút sức lực, cho mời năm lôi phục ma đế quân pháp thân giáng lâm!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 133: Xích Xích Ngươi Đù Rồi A

Tại Tây du ký bên trong, Hổ Lực đại tiên bọn họ tam huynh đệ, kỳ thực là rất không khoa học tồn tại. . .

Không khoa học liền không khoa học tại, ba tên này rõ ràng là yêu quái, nhưng lại tu luyện Đạo môn chính thống Ngũ Lôi Chính Pháp, có thể tưởng tượng một chút, ba cái cả người yêu quái đồng thời triệu hoán đại biểu thiên địa chính khí sấm chớp, giờ ạ như thế đều không có bị đánh chết, hơn nữa lại còn tu luyện thành công, chuyện này chỉ có thể nói thật kỳ diệu rồi!

Được rồi, dừng động Hứa Tri Hồ tại trong hộp gỗ làm sao cảm khái, chí ít vào giờ phút này, ba vị này không khoa học yêu quái đạo sĩ cùng nhau vung cánh tay hô lên, tay trái kiếm gỗ đào tay phải chuông đồng cao giọng ngâm tụng, nhất thời liền có mấy chục Trương Thanh sắc linh phù tự động thiêu đốt, hóa thành một đạo kim quang phóng lên trời!

Trong phút chốc, nguyên bản nổ vang chấn động phía cung điện, đột nhiên liền truyền đến một tiếng lôi đình nổ vang, vô số Tử Điện Ngân Xà bỗng dựng sản sinh, hội tụ thành một đạo lóng lánh lóa mắt chớp giật dòng lũ, vọt thẳng tiến vào Hổ Lực đại tiên trong nê hoàn cung!

"Thỉnh, thỉnh thần trên người?" Mộc Liễu kinh hãi quay đầu nhìn tới, nhất thời sắc mặt đại biến, "Ngân, va hắn, dừng làm cho hắn có cơ hội. . ."

Không cần phải nhắc tới tinh, đang ở trong đám người đấu đá lung tung Ngân, lập tức dùng sức một bước chân ga, xoay tròn đào móc đấu to lớn máy xúc nhất thời cuồng bạo đột tiến, đằng đằng sát khí hướng về Hổ Lực đại tiên mãnh va tới!

Nhưng mà, đã không ngăn trở kịp nữa rồi!

Nuốt chửng vô cùng vô tận sấm chớp, Hổ Lực đại tiên toàn bộ thân thể đều gần như trong suốt, nhưng tại loại này kịch liệt huyệt nhục đau đớn bên trong, hắn nhưng lại tỏ rõ vẻ hạo nhiên chính khí, râu dài không gió mà bay trọn tròn đôi mắt, đột nhiên hét lớn một tiếng: "Đệ tử hổ lực, cung thỉnh năm lôi phục ma đế quân giáng lâm!"

Ồm!

Tiếng hét phẫn nộ bên trong, vô số sấm chớp đồng thời nổ tung, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều hóa thành Ngân rắn múa tung hư không!

Vừa cuồng bạo xông lên máy xúc, tại đây vô cùng vô tận lôi đình nổ vang bên dưới, trực tiếp liền bị nổ đến lật nghiêng ngã xuống đất, Ngân tại trước một khắc mạo hiểm nhảy ra buồng lái, rồi lại đẩy một cái mắt kính gọng đen, tỏ rõ vẻ nghiêm túc ngẩng đầu nhìn phía bầu trời: "A, giống như có chút vướng tay chân?"

Không sai, đúng là vướng tay chân, hơn nữa là rất vướng tay chân!

Liền tại này mênh mông lóng lánh điện quang bên trong, Hổ Lực đại tiên dường như thần linh giống như chậm rãi trôi nổi bay lên không, nguyên bản khôi ngô hình mạo dần dần biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một vị không giận mà uy thanh điện thần tôn, tay trái cầm một cái Ngân điện giao long, tay phải cầm một thanh lôi đình nổ vang trường kiếm màu xanh, vén vẹn hơi mở con mắt ra, thì có hai tia chớp ánh sáng soi sáng toàn bộ đại điện!

"Này, đây là thượng cổ ma kiếp bên trong rơi xuống. . ." Mộc Liễu kiến thức rộng rãi, nhưng cũng bởi vì kiến thức rộng rãi, mà không tự chủ được kinh ngạc thốt lên.

"Không sai, đây chính là năm lôi phục ma đế quân một tia tàn hồn ý thức!" Hổ Lực đại tiên ở trên cao nhìn xuống trôi nổi bay lên không, quanh thân lôi

đình nổ vang lóng lánh, phía sau hạo nhiên chính khí phóng lên trời, tựa như hội tụ thiên đạo lực lượng tại người, "Một đám ngu xuẩn, dám can đảm đến chúng ta Song Xà giáo gây sự, cũng được, cũng được, liền để bản tôn trước tiên đưa các ngươi đoạn đường, lại bắt các ngươi thủ cấp cùng vừa nãy cái kia Hứa Tri Hồ. . ."

Răng rắc!

Còn không chờ hắn nói xong, một tiếng mặt đất vỡ vụn âm thanh, đột nhiên trở về dâng ở trong không khí!

"Cái gì?" Tất cả mọi người tại chỗ nhất thời cùng nhau quay đầu, rồi lại nhất thời trợn mắt ngoác mồm —

Vô số lóng lánh Tử Điện Ngân Xà bên trong, Xích Tỷ Nhi cả người thiêu đốt sôi trào xích huyết yêu khí, liền như thế vẩy đở nhanh nhẹn chậm rãi đi tới, khiết trắng như ngọc chân trần dẫm đạp tại lạnh lẽo trên tảng đá, nhìn qua không chút nào được lực, nhưng chỗ đi qua, tảng đá nhưng lưu lại sâu sắc đủ ấn. . .

"Ây. . ." Không biết tại sao, Hổ Lực đại tiên cho dù đã mời năm lôi để quân phụ thể, nhưng đột nhiên cảm thấy càng thêm sờn cả tóc gáy, "Ngươi, ngươi, ngươi đây yêu nghiệt muốn làm cái gì?"

"Ngươi nói xem?" Xích Tỷ Nhi chậm rãi ngẩng đầu lên, đột nhiên mở con mắt ra bên trong, thiêu đốt sôi trào mãnh liệt xích huyết yêu hỏa, "Treo giải thường đơn thương không có ta coi như xong, vẫn đánh chúng ta Đông Minh Sơn chủ ý cũng coi như, lại còn dám cướp đi nhà ta Tri Hồ đâu. . . Luân gia không phát uy, ngươi làm ta là tấm bảo bão a!"

Âm!

Nói xong lời cuối cùng một chữ, Xích Tỷ Nhi đột nhiên hóa thành màu đỏ thẫm bóng mờ, trực tiếp đằng đằng sát khí phóng lên trời, cuồng bạo lực trùng kích hạ, nàng dưới chân cái kia mảnh tảng đá âm ầm nổ tung, trực tiếp hóa thành

sâu đến vài thước hổ to.

"Chỉ bằng ngươi?" Hổ Lực đại tiên hơi kinh hãi, nhưng lập tức phản ứng lại, trong tay chuôi này lôi đình trường kiếm chỉ về phía trước, nhất thời liền có mấy trăm nón Tử Điện Ngân Xà đập xuống.

Âm ầm một tiếng, vừa bay lên trời Xích Tỷ Nhi, lại bị trực tiếp đánh xuống đến, tầng tầng ngã tại bản thân nàng vừa chế tạo trong hổ lớn!

"Ta sát!" Mộc Liễu các nàng vốn đang chờ mong Xích Tỷ Nhi phóng đại chiêu đây, các thấy cảnh này nhất thời kinh hãi đến biến sắc, tranh thủ thời gian cướp thượng tới cứu viện.

Một kích thành công, Hổ Lực đại tiên chính mình cũng có chút hơi ngạc nhiên, nhưng ngay lập tức sẽ đầy mặt chính khí chỉ tay một cái: "Chư vị giáo hữu, còn chờ cái gì, cho ta chém giết đám này yêu nghiệt!"

Không cần phải nhắc tới tinh, phản ứng lại hơn một nghìn tên Song Xà giáo giáo chúng, nhất thời dường như cuồng triều sóng lớn tựa như mảnh xông lên, hơn một nghìn ánh kiếm pháp khí hội tụ thành bão tố, cướp tại Mộc Liễu các nàng trước đên cuồng đánh về hổ to, cho tới hư không đều tại đây khắc bị lóng lánh cường quang triệt để nuốt hết.

Âm!

Nhưng nhưng vào lúc này, nguyên bản khói đặc tràn ngập hổ sâu, đột nhiên cuồng bạo chấn động!

Trong phút chốc, nương theo tất cả suýt suýt tiếng vang, vô cùng vô tận xích huyết con nhện, dường như thâm tuyền tựa như từ trong hổ sâu leo lên tuôn ra, mỗi một con xích huyết con nhện đều chỉ có tiểu nhi to bằng nắm tay, xem ra cũng không làm sao đáng sợ, nhưng giờ khắc này lên tới hàng ngàn, hàng vạn hội tụ lên, nhưng dường như vô số tú tán mãnh liệt xích huyết dòng lũ, nhất thời bao trùm phạm vi mấy trăm trượng.

"Thập, cái gì?" Đang xông lên Song Xà giáo gián chúng trợn mắt ngoác mồm, trên thực tế căn bản không kịp làm ra phản ứng, liền bị này vô cùng vô tận xích huyết con nhện dòng lũ nuốt mất.

Dòng lũ chỗ đi qua, phi kiếm pháp khí tất cả đều hóa thành tinh thiết mảnh vỡ, thân thể máu thịt tất cả đều biến thành bạch cốt âm u, mặt sau còn không có bị lan đến gần Song Xà giáo gián chúng sởn cả tóc gáy, sợ hãi bên trong đê cuồng thô thiến phi kiếm pháp khí, mặc kệ nhiều như vậy liền hướng phía trước đập, dù cho liều mạng thương tổn được đồng bạn, cũng phải trước tiên chém giết này chút gì đều có thể gặm đi xích huyết con nhện.

Trên thực tế, đám này xích huyết con nhện phòng ngự cũng không mạnh, thậm chí một kiếm chém xuống liền có thể phá hủy mấy chục con, nhưng vẫn để là . . .

Nhưng vấn đề là, số lượng này thực sự là quá nhiều rồi, một cái Luyện khí sĩ một giây đồng hồ có thể giết chết mấy chục con, nhưng là vừa nháy mắt một cái, bên kia trong hầm lại bò ra mấy trăm con đi ra, vô cùng vô tận không ngừng nghỉ không để yên không còn, trong nháy mắt toàn bộ đại điện phụ cận mặt đất tất cả đều là nhúc nhích bầy nhện, xa xa nhìn lại như là một mảnh đỏ thẫm như máu thảm. . .

"Này, đây là Xích Xích tân thần thông?" Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng đứng ở vô cùng chu trong biển, lần thứ nhất cảm thấy con nhện vật này thật là đáng sợ.

"Hỗn, vô liêm sỉ, đây rốt cuộc là. . ." Giữa không trung Hổ Lực đại tiên tảo rõ vẻ vắn vẹo, kinh hoảng bên trong liên tục gầm lên, khởi động vô số Tử Điện Ngân Xà nổ xuống.

Nhưng mà vô dụng, ngươi oanh ngươi, ta gặm ta, trong nháy mắt hơn một nghìn tên Song Xà giáo gián bị gặm gần một nửa, mặt sau những tên kia sợ hãi run lẩy bẩy, trong hỗn loạn cũng không biết là ai hú lên quái dị, tất cả mọi

người đồng thời bỏ lại phi kiếm pháp khí quay đầu liền chạy , còn có thể chạy hay không đi ra ngoài liền coi là chuyện khác.

Nhìn lại một chút bên này, vô cùng vô tận xích huyết con nhện bên trong đại dương, bộ phận xích huyết con nhện đột nhiên cấp tốc tụ tập cùng nhau, trong nháy mắt một lần nữa ngưng tụ thành Xích Tỷ Nhi uyển chuyển bóng người: "Hừ hừ, chớp giật a, đế quân a, ghê gớm a . . . Cho luân gia, gặm hăn!"

Đăng đăng sát khí chỉ tay một cái, vô cùng vô tận chu hải nổ vang chấn động, lên tới hàng ngàn, hàng vạn xích huyết con nhện đột nhiên đồng thời nhảy lên, nhỏ bé thân thể dĩ nhiên một hơi nhảy lên cao mấy chục trượng không, bay thẳng đến rõ vẻ vẹn vẹo Hổ Lực đại tiên va tới!

"Yêu nghiệt, ngươi dám!" Hổ Lực đại tiên cuồng quýt lần thứ hai lén không, đâm đầu vào vách đá đồng thời, trong tay lôi đình trường kiếm diên cuồng ném!

Trong phút chốc, Tử Điện Ngàn Xà dường như bão tố, tại toàn bộ đại điện trong phạm vi trút xuống đập xuống, mỗi một đạo thô như trụ đá lôi đình nổ xuống, liền đem lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ xích huyết con nhện hóa thành tro tàn, ngắn như vậy phim ngắn khắc không tới, coi như xích huyết con nhện số lượng nhiều hơn nữa, dĩ nhiên cũng bị dọn dẹp ra mảnh đất trống lớn, số lượng dần dần có chút theo không kịp.

"Sợ ngươi a!" Xích Tỷ Nhi mắt hạnh trợn tròn, hai tay hướng về trước nhẹ nhàng nhấc lên.

Lóng lánh ánh sáng đỏ lướt qua, hai đạo rộng lớn ống tay áo đột nhiên tăng vọt, tiếp theo nương theo một tiếng nổ vang, vô cùng vô tận xích huyết con nhện liền dường như mãnh liệt dòng lũ, lần thứ hai từ nàng ống tay áo bên trong diên cuồng tuôn ra, trong nháy mắt lại bao phủ toàn bộ đại điện.

"Này, cái này không thể nào!" Hổ Lực đại tiên xem sợ nỗi da gà, chỉ có thể tức đến nổ phổi kế tục thôi thúc Tử Điện Ngàn Xà, thậm chí ngay cả cái kia quấn quanh ở trên cánh tay Ngàn điện giao long cũng phóng ra, hóa thành dài mẩy

trăm trượng tại trong cung điện đấu đá lung tung, vén vén lộn một vòng liền có thể đè ép hàng ngàn con con nhện.

Nhưng này như trước vô dụng!

Xích Tỷ Nhi hờ lạnh một tiếng, tay trái ống tay áo mở ra, vô cùng vô tận xích huyết con nhện không ngừng tuôn ra, tay phải nhưng nhổ xuống một cái tóc dài nhẹ nhàng thổi một hơi, trong phút chốc sợi tóc đón gió bay lượn hóa thành huyết vụ đầy trời, đến khi sương máu phiêu rơi xuống lại là lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ xích huyết con nhện, dường như mãnh liệt cuồng triều tựa như hí lên dâng lên đi.

"Phù!" Hổ Lực đại tiên bên kia chiến đến độ nhanh hư thoát, các quay đầu lại nhìn thấy Xích Tỷ Nhi liền một sợi tóc đều có thể hóa thành vô cùng con nhện, không nhịn được bi phẫn đến miệng đầy phun máu, nhưng cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi thôi thúc Tử Điện Ngân Xà điên cuồng đập xuống.

Rất tốt, Mộc Liễu các nàng một đám người hai mặt nhìn nhau, một lúc nhìn bên kia đầu đầy mồ hôi Hổ Lực đại tiên, vừa nhìn nơi này cùng đại boss tựa như điên cuồng thả con nhện nhỏ Xích Tỷ Nhi, đột nhiên cảm thấy giống như không có mình chuyện gì —

"Hỗn, vô liêm sỉ, ngươi đây yêu nghiệt, các bản tôn. . ."

"Tôn cái đầu ngươi! Xem luân gia vô tận chu hải huyết triều!"

"Ngươi, ngươi đây đến tột cùng là gì yêu pháp, chưa từng nghe. . ."

"Nghe cái đầu ngươi! Xem luân gia vô tận chu hải huyết triều!"

"Lẽ nào có lý đó, bản tôn liền không tin, ngươi đây yêu pháp còn có thể vô cùng vô tận. . ."

"Tận cái đầu ngươi! Xem luân gia vô tận chu hải huyết triều!"

Giảng thật, vậy đại khái là tối người vô liêm sỉ hải, không đúng, tri hải chiến thuật, cũng thiệt thòi Hổ Lực đại tiên ỷ vào năm lôi phục ma đế quân phụ thể, lại còn có thể không ngừng thôii thúc lôi đình đên cuồng đập xuống, mạnh mẽ đem xung quanh hơn mươi trượng bên trong thanh không, chỉ là nhìn hăn cả người run rẩy đầu đầy mồ hôi lạnh dáng vẻ, xem ra cũng chống đỡ không được bao lâu.

Trong phút chốc, lần thứ hai thôii thúc mấy trăm đạo Tử Điện Ngân Xà nổ xuống, hăn khẽ cắn răng nắm lên hai huynh đệ, liền muôn không chút do dự vươn mình thoát đi: "Yêu nghiệt, bản tôn hôm nay nên tha cho người một mạng, chờ đến... É?"

Đang muôn trốn khỏi, hăn đột nhiên ý thức được không đúng, ngạc nhiên quay đầu nhìn tới, lại phát hiện đầy đất vô tận chu hải huyết triều, nhưng vào thời khắc này đột nhiên hóa thành tro tàn, chỉ còn dư lại Xích Tỷ Nhi một người ngơ ngác đứng tại chỗ...

"Thập, cái gì?" Tuy rằng không hiểu đến cùng phát sinh cái gì, nhưng vẫn vẹn run lên trong nháy mắt, đột nhiên phản ứng lại Hổ Lực đại tiên, đột nhiên liền dữ tợn cười lớn xoay người, dường như phát điên mãnh hổ tựa như điên cuồng nhào tới: "Yêu nghiệt, bản tôn liền biết, bản tôn liền biết ngươi cuối cùng cũng có dùng hết con nhện thời điểm!"

"Xích Xích, cẩn thận!" Mộc Liễu các nàng không khỏi cùng nhau kinh ngạc thốt lên.

"Cẩn thận cái gì?" Xích Tỷ Nhi từ trong lòng lấy ra một cái trang hộp, hơi hớt mở ra, "Luân gia chỉ là giữa sân bỗ cái trang, thuận tiện..."

Âm!

Trong phút chốc, nương theo trang hộp mở ra thanh, vô cùng vô tận chu hải huyết triều, từ nhìn như phổi thông trang trong hộp mãnh liệt mà ra, dường như

che ngợp bầu trời sóng to gió lớn, cuốn lên cao tới mươi mấy trượng cuồng bạo sóng dữ, đem toàn bộ đại điện tất cả đều triệt để nuốt hết!

Lệ rơi đầy mặt a, thời khắc này, nhìn xích huyết chu triều bay lên cao mấy chục trượng, rồi lại nổ vang vang vọng mạnh mẽ đập xuống, căn bản không kịp lần thứ hai thoát đi Hổ Lực đại tiên, chỉ có thể cùng hai huynh đệ tập thể lệ rơi đầy mặt: "Không công bằng! Này không công bằng! Tại sao liền trong hộp đều nuôi nhiều như vậy con nhện?"

"A, ta cảm thấy, ta giống như rõ ràng cái gì?" Tiện tay đeo ở một bên trong hộp gỗ, Hứa Tri Hồ hài lòng xem xong toàn trường biểu diễn, rốt cuộc suy tư đến có kết luận —

"Ta nói sao, quãng thời gian trước ta giáo đại gia đánh StarCraft thời điểm, Xích Xích luôn yêu thích tuyển Zerg. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 134: Cái Kia Cô (Nâm) Lương (Nguội) Họ Chúc A

Vĩnh viễn không phải đắc tội nữ yêu tinh, đặc biệt là một cái có thể nỗi khùng có thể tiến hóa còn có thể từ StarCraft bên trong tìm linh cảm khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh!

Được rồi, trời mới biết Xích Tỷ Nhi loại này quỷ dị tân thần thông, là bởi vì nàng tu luyện cái kia bản kỳ quái pháp quyết, hay là thật từ StarCraft bên trong lĩnh ngộ yêu pháp đại đạo, nhưng hồn chiến kết quả là là, vừa đi ra đều còn chưa kịp bày ra tu vi Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, trực tiếp liền bị con chó nhỏ này sâu bọ hải chiến thuật cho oan ức đánh ngã. . .

Trên thực tế, Mộc Liễu mấy người các nàng liền đi ra đánh cái xì dầu, trước bán trình nhìn Ngân điều khiển máy xúc bạo lực cường đà, phần sau trình nhìn Xích Xích đến rồi cái nhiều tuyển thao tác vô tận chu hải chiến thuật, sau đó là có thể liền một điểm mồ hôi đều không có ra thu công.

"Hừ hừ, đây chính là đắc tội luân gia kết cục!" Xích Tỷ Nhi rất ngạo kiều ngẩng trắng noãn gáy ngọc, đá đá bên chân hôn mê Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, nhưng lại đột nhiên nhớ tới chính sự, tranh thủ thời gian tò rõ vẻ kinh hoảng xông lên, "A a a, Tri Hồ, Tri Hồ đâu, Tri Hồ đâu ở đâu?"

"Này đây, này đây." Hứa Tri Hồ trong lòng rất là cảm động, vội vàng từ trong hộp gỗ bay ra, "Xích Xích, ta không có. . ."

Đúng tức! Còn chưa nói hết đây, Xích Tỷ Nhi trực tiếp liền ôm chặt lấy hắn, viền mắt đều có chút ẩm ướt đỏ: "Ô ô ô, Tri Hồ, ngươi không sao chứ, thật sự không có sao chứ, ách, ngươi tại sao không nói lời nào, ngươi nói chuyện a!"

"Cái kia cái gì, ngươi muốn không buông ra điểm, hắn liền thật sự không có cách nào nói chuyện rồi!" Mộc Liễu không nhìn nổi, không nhịn được ho nhẹ một tiếng, bên cạnh Ngưu Ma vương nhưng là tỏ rõ vẻ ước ao.

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt cúi đầu, kết quả các nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ đầu đang bị thân mật đặt ở. . . Không khỏi má ngọc ửng đỏ một mảnh, vội vội vã vã tùng thả tay ra.

"Tốt mềm mại, thật là đáng sợ. . ." Hứa Tri Hồ mãn đỏ mặt lên hít sâu mấy cái, tranh thủ thời gian rất sáng suốt nói sang chuyện khác, "Đừng động nhiều như vậy, thân thể của ta đây, nhanh lên lấy tới trước tiên khép lại lại nói!"

Đúng nha, đúng nha, đây mới là chính sự, Xích Tỷ Nhi bỗng nhiên tỉnh ngộ cũng không kịp nhớ thẹn thùng, vội vã vãy tay ra hiệu mặt sau Bạch Tố Trinh lại đây.

Xà yêu ngự tỷ cũng là không nói gì, từ chiến đấu bắt đầu đến kết thúc liền thả hai cái thuật trị liệu, lúc này đúng là phát huy được tác dụng, tranh thủ thời gian rất cẩn thận ôm bộ kia không đầu thân thể lại đây, kết quả không thấy rõ dưới chân vấp một giao, trực tiếp hóa ra đuôi rắn trượt băng tựa như lướt qua đén, lâm đụng vào vách tường thời điểm, còn rất cẩn thận giơ lên thật cao bộ thân thể này: "Phụ thân đại nhân, thân thể của ngài ở đây!"

"Làm khó ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, trực tiếp bay tới trên cổ một đặt, "Đúng rồi, cái kia trương màu tím linh phù ở đâu, nhanh lấy ra dùng, giờ ạ, ai hiện tại nếu dám nói mất rồi, lão tử phun hắn một mặt a!"

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, như thế chuyện đáng sợ không có phát sinh!

Mộc Liễu ngay lập tức sẽ lấy ra cái kia trương màu tím linh phù, lại cố ý chăm chú nhìn một chút đầu của hắn có hay không trang phản, lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Được rồi, được rồi, ta đây liền phát động, Tri Hồ ngươi chớ lộn xộn, đến lúc đó đầu sai lệch đừng trách ta a."

Nói như vậy, linh phù hào quang màu tím hơi lóng lánh, nhất thời hóa thành một đạo tím tuyễn nhảy vào cái cổ vết thương vị trí.

Chỉ cảm thấy trên cổ truyền đến một trận ấm áp ấm áp cảm, Hứa Tri Hồ thoảng choáng váng mấy giây, đến khi khôi phục bình thường, đột nhiên phát hiện mình đã có thể mơ hồ cảm giác được tứ chi tồn tại.

"Thế nào?" Xích Tỷ Nhi có chút lo lắng nhìn hắn.

"Không dễ dàng a không dễ dàng, vị kia nương nương thật là khó đến không có bẫy ta. . ." Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng gioi tay lên, quyết định đêm nay trở lại trước hết đánh mấy bàn trò chơi ép an ủi, giảng thật, suýt chút nữa đời này hãy cùng trò chơi vô duyên.

"Không sao rồi sao?" Xích Tỷ Nhi nhìn hắn hoạt động như thường, cũng là thở một hơi dài nhẹ nhõm, cúi đầu xuống vừa vặn lại nhìn thấy Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, "A, đúng rồi, ba tên này, lẽ nào chính là Song Xà giáo chủ?"

"Không phải, ba người bọn hắn giống như là trưởng lão." Hứa Tri Hồ vừa hoạt động cái cổ, vừa đá đá Hổ Lực đại tiên, "Được rồi, lão huynh ngươi cũng chớ làm bộ, hoặc là lên thành thật thằng thắn bàn giao, hoặc là ta để Xích Xích thả con nhện nhỏ đi ra với các ngươi tâm sự, tự chọn!"

Không cần tuyễn, vừa còn tại miệng sùi bọt mép Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, ngay lập tức sẽ rất thức thời tỉnh rồi, chỉ có điều ba vị này hiển nhiên khá là ngoan cổ, dù cho lúc này bó tay chịu trói, vẫn là cứng rắn cái cổ tỏ rõ vẻ dữ tợn hờ lạnh một tiếng: "Bọn ngươi yêu nghiệt, bất quá là thừa dịp ta giáo Kim giáo chủ bế quan không ở, đến khi giáo chủ xuất quan sau đó, nhất định phải gọi các ngươi tan xương nát thịt!"

"Vâng vâng vâng!" Hứa Tri Hồ rất nỗi lòng tôn kính nhìn bọn họ, "Xích Xích, thả con nhện nhỏ!"

Đùng tức đùng tức đùng tức, đùng tức đùng tức đùng tức, sau mười phút, bị

con nhện nhỏ dán vào một mặt Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, trực tiếp liền hãi hùng khiếp vía khuất phục: "Trụ, dừng tay, ngươi tiểu bối này, uổng ngươi cũng là một nùi chi chủ, dĩ nhiên như thế. . . A a a, chúng ta chiêu, chúng ta toàn chiêu!"

"Giờ thì đúng rồi mà." Hứa Tri Hồ rất cảm khái sờ sờ căm, nhìn ba cái đã thân trúng kịch độc cả người xanh lèn xui xéo gia hỏa, suy nghĩ một chút quyết định vẫn là trực tiếp cắt vào đê tài chính được rồi, "Khặc khặc, cho nên nói, nơi này gọi là Song Xà giáo tổng đàn?"

"Vâng. . ." Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ liếc nhìn nhau, chỉ có thể cúi đầu ủ rũ bàn giao.

"Lừa gạt quý a!" Xích Tỷ Nhi không nhịn được lật lại đẹp đẽ khinh thường, "Các ngươi tổng đàn liền chút thực lực này? Nói cẩn thận hộ giáo trưởng lão, nói cẩn thận tinh anh giáo chúng, nói cẩn thận pháp lực vô biên đại năng giáo chủ đây?"

"Ta cảm thấy, bọn họ sẽ không có nói dối." Hứa Tri Hồ đúng là nghĩ rõ ràng, suy tư sờ sờ căm, "Nếu như ta không có đoán sai, cái này cái gọi là tổng đàn, cần phải chỉ là bình thường dùng để lừa gạt lừa gạt phổ thông giáo chúng thuận tiện dời đi sự chú ý đi, giáo chủ của các ngươi có phải là ngoài ra còn có cái mập sào gì giùm đó?"

Không cần trả lời, xem Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ vẻ mặt của bọn họ cũng biết đáp án, bên cạnh Ngưu Ma vương mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp đằng đằng sát khí bắt bọn hắn lại, hung tợn đe dọa: "Nói, giáo chủ của các ngươi mập sào ở đâu?"

"Chúng ta không biết a, thật sự không biết a." Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ rất oan ức liều mạng giải thích, "Giáo chủ đại nhân từ trước đến giờ thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, chỉ có thiểu số tâm phúc mới biết hắn mập sào ở đâu, mấy người chúng ta bình thường chỉ có thể cùng hắn một tuyến liên. . . Trụ,

dùng tay, người muôn làm cái gì?"

Không hề làm gì, Hứa Tri Hồ chỉ là cười híp mắt quay đầu nhìn một chút Xích Tỷ Nhi, người sau ngay lập tức sẽ hứng thú hùng hực móc ra năm, sáu con con nhện nhỏ: "Ư ân, đây là ta vừa nghiên cứu ra sản phẩm mới loại, tự mang mười sáu loại nọc độc cùng ba mươi hai loại mặt trái hiệu quả, miệng vừa hạ xuống hựu tô hựu ma không đã nghiên, bảo đảm bị cắn một cái còn muôn bị cắn. . ."

"Hắn tại tạo môn! Hắn tại tạo môn!" Chưa kịp Xích Tỷ Nhi nói xong, tò rõ vẻ kinh hãi Hổ Lực đại tiên liền cuống lên, hầu như là theo bản năng bật thốt lên, "Thật sự, thật sự, ta thật không biết giáo chủ ở đâu, ta chính là lần trước cùng hồng bào uống rượu thời điểm, nghe hắn uống nhiều rồi đã nói, giáo chủ đại nhân giống như đang luyện chế một cái đồ vật. . ."

"Đồ vật? Món đồ gì?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, không nhịn được đồng thời truy vấn.

"Ta không biết, ta thật không biết." Hổ Lực đại tiên tò rõ vẻ oan ức, tranh thủ thời gian chùi mồ hôi lạnh hồi ức chuyện khi đó, "Ta liền nhớ tới, hồng bào khi đó nói với ta, giáo chủ đại nhân vốn định bắt cái kia ngàn năm xà yêu, dùng nàng cốt nhục làm tài liệu luyện chế, nhưng không biết là ai tiết lộ phong thanh, con rắn kia yêu đã gây nên người có tâm quan tâm. . ."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ sờ sờ căm.

"Vì lẽ đó. . ." Hổ Lực đại tiên chỉ có thể thành thật kể tục bàn giao, "Hồng bào nói, giáo chủ giống như muôn, giống như muôn tìm cái thay thế phẩm, làm tài liệu luyện chế. . ."

"Thay thế phẩm?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, đột nhiên cùng nhau trong lòng hơi động, "Chờ đã, kia chính là nói, nếu như chúng ta có thể như trước tìm tổ trinh như vậy, cướp tìm được trước này thay thế phẩm, có thể liền có thể đem người giáo chủ kia dẫn ra?"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Mộc Liễu đúng là có chút lo lắng, "Người giáo chủ kia cực kỳ giáo hoạt, nếu như hắn vẫn là không lộ diện làm sao bây giờ?"

"Không, hắn sẽ lộ diện." Hứa Tri Hồ nặn nặn bút mũi thẳng, rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Ta nguyên lai cho rằng, vị giáo chủ này sẽ ẩn đi, các phong thanh qua đi trở ra hoạt động, bất quá bây giờ nghe hổ lực vừa nói như thế, giống như vị giáo chủ này đang rất bức thiết luyện chế món đồ gì, hơn nữa nhất định phải hoàn thành, cho tới hắn coi như liều lĩnh bị danh môn chính đạo đuổi bắt nguy hiểm, cũng kiên trì muôn ở lại Tiên Đường nơi này."

"A, Tri Hồ ý của ngươi là?" Mộc Liễu đột nhiên có chút rõ ràng.

"Không sai!" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, "Chỉ cần chúng ta bảo vệ tốt tổ trinh, đồng thời có năm này duy nhất thay thế phẩm, vị giáo chủ này cam tâm cũng thật không cam lòng cũng được, đều sẽ chủ động chạy tới tìm chúng ta, sau đó thì sao . . ."

Không cần tiếp tục nói, một đoàn yêu quái lập tức rất chỉnh tề quay đầu nhìn Hổ Lực đại tiên: "Nói, cái kia thay thế phẩm là gì?"

"Ta, ta không biết a." Hổ Lực đại tiên đầu đầy mồ hôi lạnh.

"Thật sự không biết?" Xích tỷ lập tức mừng khấp khởi móc ra một đám lớn con nhện nhỏ, ách, tại sao số lượng từ là "Đem" đây.

"Hắn không có nói cho ta, hắn thật sự không có nói cho ta a." Hổ Lực đại tiên nhất thời sờn cả tóc gáy, tranh thủ thời gian liều mạng giải thích, hận không thể đem tiết thoái đều lấy ra làm chứng sáng tỏ.

"Chờ đã! Chờ chút!" Đúng là lúc này, mắt thấy một đám lớn con nhện nhỏ lông xù càng ngày càng gần, bên cạnh Dương Lực đại tiên đột nhiên hú lên quái dị, "Ta biết, ta biết một chút, ngày đó hổ bào lúc đi, là ta đưa hắn hạ sơn, chúng ta tách ra thời điểm, ta mơ hồ nghe được hắn cùng giáo chủ tại truyền âm, nói đến cái kia thay thế phẩm sự tình. . ."

"Giảng!" Xích Tỷ Nhi lập tức rất hưng phấn quay đầu nhìn hắn.

"Híc, ta nghe được không rõ ràng lắm." Dương Lực đại tiên bị nhìn thấy cả người rét run, tranh thủ thời gian toàn bộ bàn giao đi ra, "Ta liền nghe đến bọn họ nói, cái kia thay thế phẩm là cô gái, kiếp trước chính là tu luyện ngàn năm dị chủng điệp yêu, bởi vì ái mộ trần thế phồn hoa chuyển thế đầu thai đổi nhân xử thế, bây giờ liền ở tai nòi này Tiên Đường phụ cận. . ."

"Điệp yêu? Hồ điệp?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đều hơi kinh ngạc.

Được rồi, này cũng coi như là điều manh mői, không hỏi đến đề là, Tiên Đường lớn như vậy, chúng ta muốn đi đâu tìm cái kia điệp yêu chuyển thế thế gian nữ tử, vừa không biết chỉ cũng không biết họ tên, liền sau này chuyển thế yêu khí cũng cũng biến mất rồi, này độ khó so tại WeChat nhóm bạn bè tìm trương không có tu qua em gái bức ảnh đều cao. . .

"Liền không có cái khác manh mői?" Xích Tỷ Nhi hiển nhiên có chút không cam lòng, lại phần nô nhìn Dương Lực đại tiên.

"Híc, thật không có. . . A, vân vân." Dương Lực đại tiên vắt hết óc hồi tưởng tình cảnh lúc đó, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, "Nghĩ tới, nghĩ tới, ta nhớ tới lúc đó mơ hồ nghe được, bọn họ giống như đang nói chúc, chúc cái gì cái gì. . ."

"Chúc? Chúc phúc? Chúc mừng?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng tò rõ vẻ mờ mịt, thầm nghĩ này manh mői có bằng không có a.

"Có thể là lợn?" Ngưu Ma vương cũng tham gia cái này giải đố trò chơi, "Này Tiên Đường phụ cận có hay không có chỗ nào gọi. . ."

"Đừng nghịch, nào có cái loại địa phương đó, ta lại cảm thấy. . . Vãi chưởng!" Hứa Tri Hồ thuận miệng trả lời, đột nhiên không nhịn được tò rõ vẻ quái lạ, "Chờ đã, đợi lát nữa, hồ điệp? Chúc? Thế gian nữ tử? Ta sát, đừng nói cho ta nói, vị kia điệp yêu chuyển thế sau tên, liền gọi là. . . Ách, Chúc Anh

Đài?"

"Chúc? Anh đài?" Tất cả mọi người đều ngạc nhiên không nói gì, chỉ là Dương Lực đại tiên sững sốt chốc lát, đột nhiên liền hai mắt đăm đăm, "Híc, đại nhân ngươi vừa nói như thế mà nói, giống như, giống như lúc đó hồng bào khâu hình, quả thật có chút như. . ."

Rất tốt, cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ yên lặng ngẩng đầu nhìn trời, giờ ạ, đi tới cái Hứa Tiên cùng Bạch Nương Tử, tiếp xuống lại đến Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài, được rồi, ta chỉ có một vấn đề, xin hỏi Đỗng Vĩnh cùng thất tiên nữ đánh tính toán lúc nào đến?

"Ồ, Tri Hồ, ngươi gặp vị kia điệp yêu chuyển thể nữ tử?" Đúng là lúc này, Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc nhìn hắn.

"Nghe nói qua, chỉ là nghe nói qua." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hưu nói vượn, "Chúng ta quãng thời gian trước tại Thục Sơn thời điểm, ta nghe Trần sư huynh giảng qua chuyện này, có người nói vị kia điệp yêu chuyển thể nữ tử, rất yêu quý học tập, cùng bạn học quan hệ khiến cho cũng rất tốt, đặc biệt cùng một vị gọi Lương Sơn Bá bạn học, hai người quan hệ tốt đến độ có thể hiệp hát một bài mười tám đưa tiễn. . ."

"Vâng, thật sao?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng đã nghe được hỗn loạn.

Đừng động có phải là, Hứa Tri Hồ nhìn đã tàn tạ khắp nơi đại diện, lại nhìn mặt mày ủ rũ đoàn kết lại với nhau Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ, rốt cuộc hết sức bất đắc dĩ thở dài: "Được rồi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta trước tiên đi tìm. . . Chúc Anh Đài!"

Ồ ồ ồ, hắn đều nói như vậy, Mộc Liễu các nàng đương nhiên không có ý kiến, thuận tiện lại mang tới trói gô Hổ Lực đại tiên ba người bọn hắn, chỉ có điều Xích Tỷ Nhi gánh "Liền một thoáng" đi ra vài bước, đột nhiên lại nhớ tới một chuyện, lại tỏ rõ vẻ nghiêm túc vòng trở về, nhìn chăm chăm Hổ Lực đại

tiên ba người bọn hắn: "Đúng rồi, còn có chuyện. . ."

"Ngài, ngài nói. . ." Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ nơm nớp lo sợ.

"Hừ hừ, ta liền muốn biết, đến cùng là cái nào mắt không mở khốn nạn, lại không đem ta bỏ vào treo giải thưởng danh sách bên trong?"

"Ây. . ."

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì đậm vỗ trán, tranh thủ thời gian kéo còn tại tức giận bất bình Xích Tỷ Nhi lách mình: "Theo kịp, theo kịp, tất cả đều theo kịp, chúng ta lấy được tại vị giáo chủ kia trước tìm tới. . . Ách, làm sao, các ngươi làm gì nhìn như vậy ta?"

"Ngươi nói xem?" Theo ở phía sau Xích Tỷ Nhi cũng được, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cũng được, tất cả đều tỏ rõ vẻ quái lạ mở to hai mắt nhìn hắn.

"Cái kia cái gì. . ." Cực kỳ lâu sau đó, Xích Tỷ Nhi rốt cuộc cắn cắn ngón tay, cắn thận từng ly từng tí một nhắc tay vấn đề: "Tri Hồ, ngươi có hay không cảm thấy nơi nào không thoải mái?"

"A?" Hứa Tri Hồ bị hỏi đến không hiểu ra sao, không nhịn được theo bản năng cúi đầu liếc mắt nhìn, sau đó —

"Vãi chưởng, đầu của ta!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 135: Cái Này Không Khoa Học A

Muốn tại phồn hoa Giang Nam Tiền Đường, từ một triệu nhân khẩu bên trong tìm tới một cái em gái, cái này xác suất hầu như giống như là tại nhóm bạn bè bên trong, tìm tới một tấm không PS không tu đồ em gái bức ảnh. . .

May mắn chính là , dựa theo Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài cố sự đến xem, Chúc gia cũng nên xem như là Giang Nam danh môn đại tộc, có cái này điều kiện tiên quyết, Mộc Liễu các nàng tìm cái Tiền Đường người địa phương sau khi nghe ngóng, rất nhanh sẽ biết được Tiền Đường ngoài cửa Đông có cái Chúc gia trang, gia chủ Chúc lão gia dưới gối chỉ có một nữ, tuổi mới mươi tám tên là anh đài, có người nói năm đó lúc sinh ra đời có vô số hồn điệp bay vào trong phòng. . .

Được rồi, các loại đặc thù đều đổi được, Xích Tỷ Nhi các nàng cũng không nói cái gì, không có thời gian giải thích mau lên xe, sau đó Ngân liền cầm lái Alto cưỡi mây đẹp gió gào thét mà đi, một đám người như thường chen chúc tại chen chúc trong buồng xe ôm đoàn sưởi ấm, đáng thương Hổ Lực đại tiên tam huynh đệ cũng chỉ có thể oan ức chờ tại cổ sau bên trong , còn Hứa Tri Hồ, ân, hắn vào lúc này đang bị Mộc Liễu đặt ở trên đùi, nhìn mình bộ kia không đầu thân thể ngây người bên trong. . .

Giờ ạ, ta liền biết, ta liền biết, vị kia nương nương làm việc liền không có đáng tin qua, lão tử ngàn vạn lần không nên, tin tưởng nàng tiết tháo cùng cái gì phi đầu thuật, kết quả hiện tại ngược lại tốt, chỉ cần hơi hơi tâm tình kích động một chút, ngay lập tức sẽ đến cái thiên ma giải thể dục vọng.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Mộc Liễu đem đầu của hắn đặt ở trên đùi mình, còn rất tốt bụng an ủi hắn, "Nương nương không phải đã nói rồi sao, tấm linh phù kia

hiệu lực phát huy đến có chút chậm, kiên trì thượng mười ngày nửa tháng, thủ cấp liền có thể chậm rãi cùng thân thể hoàn toàn kết hợp lên. . . Được rồi, ta nghiêm túc không đi xuống, Tri Hồ, ta có thể trước tiên cười một lúc sao, phù ha ha ha!"

"Mộc tỷ ta hận ngươi!" Hứa Tri Hồ rất oán niệm nhìn nàng, hít sâu vài ngụm, mãi đến tận xác định mình đã ôn hòa nhã nhặn, lúc này mới chậm rãi bay tới trên cỗ một đặt, chỉ chốc lát sau, lại rất thầm kỲ nỗi liền với nhau.

Vẫn đề là, còn không chờ hắn hoàn toàn thích ứng đây, đang gào thét chạy như bay Alto đột nhiên liền đến cái xe phanh gấp, suýt chút nữa càng làm đầu của hắn cho vẩy đi ra, cũng còn tốt Mộc Liễu nhanh tay nhanh mắt, rất đúng lúc một cái mò trở về.

"A, đại nhân, thuộc hạ vừa phanh lại có chút cuống lên." Chỗ tài xế ngồi Ngân quay đầu, đàng hoàng trịnh trọng chỉ chỉ phía bên ngoài cửa sổ, "Là thế, chúng ta đã sắp muốn tiếp cận Chúc gia trang, thuộc hạ muốn xác nhận một thoảng đợi lát nữa kế hoạch —— xin hỏi, chúng ta là nho nhã lễ độ gõ cửa báo cho có cái Ma giáo giáo chủ muốn tới cướp nhà ngươi đại tiểu thư tốt đây, vẫn là không nói hai lời trực tiếp đá môn tiễn vào cướp người tốt đây?"

Này còn dùng hỏi, Ngưu Ma vương lập tức sửa sang lại trang phục nhà nho, bá một tiếng đong đưa mở mạ vàng phiến: "Tiểu sinh cho rằng, không nếu như để cho tiểu sinh tới cửa cầu hôn. . . Được rồi, ta liền vừa nói như thế, ngược lại các ngươi cũng sẽ không đồng ý, đúng không?"

Rất đúng, mọi người rất chăm chú nhìn hắn, Xích Tỷ Nhi đúng là rất thăng thắn, trực tiếp đầy mắt sao nhỏ móc ra một đám lớn con nhện: "Kỳ thực đơn giản rồi, ta trực tiếp để bảo bảo môn trèo vào đi, đem vị kia Chúc đại tiểu thư lén ra đến được rồi."

"Bảo bảo?" Hứa Tri Hồ nhìn những lông xù con nhện, làm sao đều không thể đem chúng nó cùng bảo bảo cái từ này liên lạc với. . . Ta sát!

Còn không có cảm khái xong, Alto lại tới nữa rồi cái gắp sát, lần này đầu của hắn thật trực tiếp bay ra ngoài, phịch một tiếng va vào Xích Tỷ Nhi mềm mại trong lồng ngực, Ngưu Ma vương ở bên cạnh hết sức hâm mộ nhìn, a a a, lão Hứa, ngươi là cố ý, ngươi nhất định là cố ý, đúng không.

"Đại nhân, tốt giỗng chúng ta không cần cân nhắc kế hoạch." Ngân lần thứ hai đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, chỉ chỉ ngoài cửa xe ngọn núi kia, "Trên thực tế, thuộc hạ bộ ly hợp, tựa hồ đã cảm giác được một luồng tà ác ma khí. . ."

Không cần nàng nhắc nhở, ngay trong nháy mắt này, Hứa Tri Hồ đã xuyên thấu qua cửa sổ xe rõ ràng nhìn thấy, mấy chục đạo hình rắn ánh kiếm đang từ ngọn núi kia bên hông gào thét bắn ra, mang theo đèn nhánh ma khí cao tốc xẹt qua đồng bằng.

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, đám này hình rắn trên phi kiếm luyện khí sĩ môn, tất cả đều thân mang Song Xà giáo đặc biệt hoàng rắn pháp bào, khuôn mặt âm trầm mắt lộ ra hung quang, bởi vì vừa vặn bị ngọn núi che chắn tầm mắt, bọn họ cũng không có chú ý tới phương xa trong tầng mây Alto xe, trong nháy mắt liền hướng về hướng đông nam bắn nhanh mà đi, rất nhanh biến mất ở mènh mông chân trời bên trong.

"Truy!" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, lập tức không chút nghĩ ngợi làm ra quyết định.

"Vâng, đại nhân!" Ngân rất nghiêm túc đánh tay lái, Alto xe lập tức tại trong tầng mây đến rồi cái cao tốc nhanh quay ngược trở lại, mang theo đầy xe tiếng kinh hô, hướng tự hướng về hướng đông nam gào thét bay đi.

Trên thực tế, cũng không có tiêu tốn thời gian bao lâu, bọn họ cũng đã xa xa trông thấy cái kia mấy chục đạo hình rắn ánh kiếm, vào giờ phút này, đám này Song Xà giáo luyện khí sĩ đang trên không trung bắn khoăn xoay quanh, ánh mắt um tùm quan sát phía dưới đồng bằng, càng nói chuẩn xác, là giám thị tòa kia xem ra đình đài nhà thuỷ tạ rất có phú quý khí như xa hoa lâm viên.

"Chớ tới gần, chúng ta trước xem tình huống một chút." Hứa Tri Hồ ra hiệu Ngân kẽ tục trốn ở trong tầng mây, suy nghĩ một chút lại từ vùng núi trong túi lấy ra cái kính viễn vọng, hừ hừ, ta sẽ nói cho ngươi biết, đây là trước đây chuyên môn dùng để xem đối diện tầng năm vị kia. . . Khặc khặc!

Đừng động cái gì tầng năm em gái, chí ít vào lúc này, mượn kính viễn vọng, trang viên phụ cận tình cảnh nhất thời nhìn một cái không sót gì, Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh thật tò mò tập hợp sang đây xem, đột nhiên hơi hơi kinh ngạc: "Ồ, chẳng lẽ nói, nơi này gọi là Chúc gia. . . Chờ chút, những tên kia động thủ rồi!"

Đúng, liền trong chớp mắt này, giữa không trung Song Xà giáo luyện khí sĩ tựa hồ đã tìm tới mục tiêu, trong phút chốc cùng nhau hét dài một tiếng, dường như kền kền tựa như dữ tợn đáp xuống.

Không nhìn toàn bộ lâm viên sợ hãi cùng hỗn loạn, bọn họ trăng trọn không kiêng dè vọt vào trang viên, mang theo gào thét khí lưu đánh vỡ nhà thuỷ tạ đình đài, trong nháy mắt liền vọt vào lâm viên trong hậu viện, đi đầu mặt xanh luyện khí sĩ sói hổ cỗ, các nhìn thấy trên đình đài bị mấy cái tỳ nữ vây quanh kinh hoảng lùi về sau đại gia khuê tú, nhất thời lộ ra mang theo vài phần dữ tợn ý vị sắc mặt vui mừng.

Phảng phất bị đáng sợ mãnh thú nhìn chăm chăm, vị kia vàng nhạt váy dài ôn nhu yếu mềm đại gia khuê tú, nhất thời không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, nguyên bản liền điểm đậm đáng yêu mảnh mai ngọc dung, trong nháy mắt này càng là trăng xám đến không có chút hồng hào, Tiêm Tiêm chân ngọc càng là không tự chủ được lảo đảo một cái, nếu không phải là có bên cạnh tỳ nữ đỡ, e sợ cũng đã mất đi cân bằng hạ nước vào bên trong.

"Chính là nàng!" Trong phút chốc, mặt xanh luyện khí sĩ tiếng rít một tiếng, mười mấy tên Song Xà giáo gián chung nhất thời cùng nhau cười gằn, dường như hung tàn bầy sói tựa như mãnh nhào tới.

"Cứu mạng! Cứu mạng!" Nhìn một đoàn ác đồ dữ tợn xông lại, vị kia đại gia

khuê tú cả kinh liền động đều không biết chuyển động, liền như thế ngây người như phỗng tựa ở trên giả sơn, đúng là bên cạnh mấy cái tỳ nữ sợ hãi rít gào, vẫn đề là lúc này gọi rách cổ họng cũng không có tác dụng a.

Thời khắc nguy cấp, Alto xe rốt cuộc đúng lúc chạy tới, lập tức từ trong tầng mây gào thét đáp xuống, cao tốc lao xuống mang theo đè nén tiếng nổ, dường như lôi đình nổ vang tựa như vang vọng tại lâm viên bầu trời.

Cuồng phong gào thét từ ngoài cửa xe mãnh liệt mà vào, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa lại bay ra ngoài: "Xích Xích, ôm chặt đầu của ta. . . Còn có, nếu như ta không có đoán sai, vị kia ôn nhu yếu mềm đại tiểu thư, liền là chúc. . ."

Còn không chờ hắn nói xong, giữa không trung rung động tiếng nổ, đã gây nên phía dưới chú ý của mọi người.

Mặt xanh luyện khí sĩ ngẩng đầu liếc mắt nhìn, các nhìn thấy đang lao xuống mà đến Alto, nhất thời thay đổi sắc mặt, nhưng rồi lập tức phản ứng lại, gần như điện cuồng nhầm phía giả sơn.

Trong phút chốc, lấy vị kia ngây người như phỗng tựa ở trên giả sơn Chúc đại tiểu thư làm trụ cột, giữa không trung đáp xuống trắng bạc Alto, lâm viên bên trong dữ tợn xông tới Song Xà giáo luyện khí sĩ, liền dường như hai cái mãnh liệt mà đến phi nhanh nộ hà, phảng phất liền muốn trong nháy mắt này, lấy thiên địa chạm vào nhau khí thế khủng bố cuồng bạo va chạm!

Chung quy hơi hơi chậm một bước, mắt thấy chiếc kia Alto liền muốn giành trước vọt tới, mặt xanh luyện khí sĩ đột nhiên cắn răng phun ra tinh huyết, toàn bộ thân thể trong nháy mắt hóa thành Tử Điện bóng mờ, mạnh mẽ cướp tại Alto trước, giống như quỷ my tựa như xuất hiện tại Chúc đại tiểu thư trước người!

"Hỗn, vô liêm sỉ!" Alto thương Xích Tỷ Nhi gầm lên một tiếng, nhất thời đằng đằng sát khí ném ra "Liền một thoáng", cũng đã không ngăn trở kịp nữa.

"Cảm tạ!" Mặt xanh luyện khí sĩ cười gằn một tiếng, mở ra quạt hương bồ

giống như bàn tay lớn, dường như diều hâu vồ gà con tựa như chụp vào Chúc đại tiểu thư, "Chà chà chà, Chúc tiểu thư, bây giờ liền bé ngoan cùng bảm tôn. . ."

Ồm!

Trong phút chốc, một tiếng nổ ầm ầm, toàn bộ lâm viên đều đang kịch liệt rung động!

Sau đó, liền tại tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, vừa còn tại cười gắt mặt xanh luyện khí sỹ, liền như thế biến mất không còn tăm hơi tại tại chỗ, duy nhất có thể chứng minh hắn đã từng từng tồn tại, cũng chỉ còn sót lại trước hòn giả sơn cái kia khói đặc cuồn cuộn vết rách hố rồi!

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Thời khắc này, Alto trong xe Hứa Tri Hồ bọn họ cũng được, đang ngự kiểm xông lại Song Xà giáo giáo chúng cũng được, đột nhiên liền tập thể ngây người như phỗng vẫn không nhúc nhích, tất cả mọi người rất chỉnh tề nâng cǎm, rất chỉnh tề hấp háy mắt, rất chỉnh tề hoài nghi mình xuất hiện ảo giác, rồi lại rốt cuộc rất chỉnh tề chậm rãi quay đầu, dùng loại kia "Lão tử nhất định là tối hôm qua uống nhiều rồi" kinh ngạc đến ngây người vẻ mặt, nhìn —

Giữa trưa ánh nắng ấm áp bên trong, ôn nhu yếu mềm tựa ở trước hòn giả sơn Chúc đại tiểu thư, như trước là loại kia điểm đậm đáng yêu yếu đuối mong manh dáng dấp!

Nhưng là, nếu như ngươi đưa ánh mắt đi lên di, liền sẽ phát hiện nàng tay ngọc nhỏ dài bên trong, lại có thêm một vị vàng chói lọi độc cước đồng nhân, không sai, chính là loại kia được xưng hình thù kỳ lạ binh khí nặng đến mấy ngàn cân vung lên đến có thể đem người đập thành thịt vụn. . .

Độc! Cước! Đồng! Nhân!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 136: Ngài Tam Quan Muốn Tục Phí Đì

Vĩnh viễn không nên tin cái này ngồ ngộ thế giới —— Hứa Tri Hồ lưu trào!

Từ khi đi tới nơi này cái ngồ ngộ Côn Ngô thế giới sau đó, gặp các loại không tiết tháo nỗi danh hoặc không phải nỗi danh thần tiên yêu quái sau đó, Hứa Tri Hồ biểu thị chúng ta nội tâm đã rất cường đại rất cường đại, không có cái gì có thể sợ đến đến ta!

Nhưng sự thực chứng minh, làm vị kia ôn nhu yếu mềm Chúc Anh Đài Chúc đại tiểu thư, không có khóc sướt mướt bi thương hóa điệp, mà là rất bình tĩnh không biết từ đâu rút ra một vị độc cước đồng nhân, hơn nữa chỉ dùng một chút liền đem một cái nào đó xui xẻo gia hỏa đập vào mặt đất sau đó...

Hứa Tri Hồ sâu sắc cảm thấy, chúng ta tam quan cần lại sung phí một lần, hơn nữa muốn tràn ngập!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, vị kia Chúc đại tiểu thư lại ôn nhu yếu mềm tựa ở trước hòn giả sơn, vàng nhạt quần thường vòng eo tinh tế yếu đuối mong manh, nhưng là khiết trắng như ngọc tay trắng thượng, nhưng xách ngược vị này độc cước đồng nhân, dễ dàng lại như là nhấc theo một cái tiểu rổ, nặng đến mấy ngàn cân độc cước đồng nhân thượng, còn mang theo một đám lớn khả nghi vết máu, đủ để chứng minh vừa cái kia đập một cái có bao nhiêu cuồng bạo buông thả...

"Híc, Tri Hồ, luân gia con mắt có phải là gặp sự cố?" Yên lặng như tờ lâm viên bên trong, Xích Tỷ Nhi đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, không nhịn được lén lút lôi kéo Hứa Tri Hồ.

"Không liên quan con mắt việc, đây là tiết tháo vấn đề." Hứa Tri Hồ cũng rất không nói gì sờ sờ cǎm.

Giời ạ, đừng nghịch, đây là Chúc Anh Đài à, dựa theo vị đại tiểu thư này sức chiến đấu, còn cần bị chia rẽ bất đắc dĩ thê lương hóa điệp mị, nói thật sự, nàng chỉ cần rút ra độc cước đồng nhân, tích tắc là có thể đập phiên Mã Văn Tài, thuận tiện đem Lương Sơn Bá đoạt lại đi động phòng.

Trên thực tế, đối diện đám kia đang cười gǎn Song Xà giáo giáo chúng, lúc này cũng đã triệt để hóa đá, quý dị trong yên tĩnh, vị kia mặt xanh luyện khí sĩ bưng bị vỡ nát gãy xương sống mũi, từ bụi mù cuồn cuộn trong hổ sâu giãy giụa nhô ra một cái tay, rất gian nan run rẩy nói: "Hỗn, vô liêm sỉ, các ngươi còn tại chờ cái gì, giết cho ta..."

Âm!

Còn chưa nói hết, hắn lại bị độc cước đồng nhân đập hồi trong hổ sâu đi, lần này không phải xương mũi chiết, mà là khắp toàn thân tất cả đều gãy xương rồi!

"Dài dòng gia hỏa!" Chúc đại tiểu thư hờ lạnh một tiếng, rất nhàn nhã thu hồi độc cước đồng nhân, rồi lại hướng về đối diện những mắt đó trùng khẩu ngốc Song Xà giáo giáo chúng, nhẹ nhàng ngoắc ngoắc ngón tay, "Này, các ngươi cùng lên đi, bản tiểu thư muốn đánh mười cái!"

Ta sát, này cô lương đúng là nấm lương sao?

Một đoàn Song Xà giáo giáo chúng hai mặt nhìn nhau, đều có loại cǎm tập thể trật khớp cảm giác, chỉ là trong phút chốc, trong đó mấy người đột nhiên liền nỗi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên thôi thúc hình rắn phi kiếm, dường như dữ tợn bầy sói tựa như mãnh liệt mà tới.

Trong nháy mắt, vô số phi kiếm pháp khí bùng nổ ra chói mắt cường quang, phảng phất bão tố tựa như nổ xuống, cái kia mấy cái trước hòn giả sơn tỳ nữ tất cả đều cả kinh đôi chân như nhún ra, chưa kịp kiểm khí lan đến lại đây liền hôn

mê bất tỉnh.

"Ồn ào!" Chúc đại tiểu thư lại là hờ lạnh một tiếng, độc cước đồng nhân hoành chấn ở trước người, liền dường như một mặt cứng rắn không thể phá vỡ đồng thau đại thuẫn, đem hết thảy công kích tất cả đều cách che ở bên ngoài.

Sau một khắc, chưa kịp những Song Xà giáo đó giáo chúng phản ứng lại, vị này Chúc đại tiểu thư đã sớm chân ngọc nhẹ nhàng điếm, vung vẩy cường điệu đạt mấy ngàn cân độc cước đồng nhân, dường như dữ tợn mãnh hổ tựa như va vào dày đặc trong đám người.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Mang theo cuồng bạo tiếng rít, trùng như sơn nhạc độc cước đồng nhân quét ngang mà qua, phạm vi trong vòng mười trượng, tất cả đều kim quang lóng lánh cuồng phong gào thét, căn bản không có bất cứ sinh vật nào có thể ngoan cường tiếp tục kiên trì!

Cái gì phi kiếm pháp khí, cái gì đạo pháp thần thông, tại đây ngang ngược không biết lý lẽ độc cước đồng nhân toàn phong trǎm phía trước, tất cả đều là phù vân a phù vân, bị trực tiếp đập trúng gia hỏa tại chỗ gân gãy xương, số may chỉ bị sát đến miệng đầy phun máu, mặt sau mấy cái luyện khí sĩ xem sợ nổi da gà, tỏ rõ vẻ sợ hãi lảo đảo lùi về sau: "Hỗn, vô liêm sỉ, ngươi đây chỉ là phàm nhân... Phù!"

Còn chưa kịp nói xong đây, tuột tay mà ra độc cước đồng nhân, đã gào thét vượt qua mười mấy trượng, tầng tầng oanh tại sự yếu đuối của bọn họ trên lồng ngực, tiếp theo lại quái lạ đàn hồi đi ra ngoài, đánh ngã xung quanh mười mấy người.

Trong nháy mắt, cũng chỉ ngăn ngắn mấy phút không tới, một đoàn Song Xà giáo giáo chúng đã toàn bộ bị đánh ngã trên đất, đầy đất lăn lộn rên rỉ xui xẻo già hỏa bên trong, Chúc đại tiểu thư gánh độc cước đồng nhân, hãy cùng Lý Nguyên Bá phụ thể tựa như ngao nghẽ độc lập, môi anh đào bên trong hờ hững phun ra

vài chữ ——

"Còn, có, ai?"

Không có ai, thật sự không có ai, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, mặt sau Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng ngây người như phỗng, Ngưu Ma vương tỏ rõ vẻ đờ đẫn cắn mạ vàng quạt giấy, đột nhiên cảm thấy chính mình trước đây thường thường tìm những mọi người đó khuê tú bắt chuyện, lại còn có thể thuận thuận lợi lợi sống đến hiện tại, quả thực là cái kỲ TÍCH được không?

"Phụ thân đại nhân..." Vẫn là Bạch Nương Tử rất bình tĩnh, cẩn thận từng ly từng tí một nhẹ giọng lại nói, "Con gái cho rằng, thời điểm như thế này, chúng ta cần phải... Tiểu, cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, vừa chính ở chỗ này ngạc nhiên độc lập Chúc đại tiểu thư, đột nhiên liền đắng đắng sát khí quay đầu trống lại!

Ót xanh ngươi cái trâu liễu a, Hứa Tri Hồ nhất thời sờn cả tóc gáy, phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian giải thích: "Chờ đã, chúng ta không phải... Đẹt!"

Ta không nghe ta không nghe ta không nghe, Chúc đại tiểu thư đã xoay vòng vị này độc cước đồng nhân, hoàn toàn ngang ngược không biết lý lẽ giết tới, cái kia mặt xanh luyện khí sĩ cũng là đủ xui xẻo, vừa vặn lúc này đầu óc choáng váng từ trong hố sâu bò ra ngoài, kết quả chỉ kịp sơ hãi mở to hai mắt, liền bị coi như chướng ngại vật trực tiếp đánh bay rồi!

"Ta sát! Ngân, nâng thuẫn!" Không kịp giải thích, Hứa Tri Hồ chỉ có thể tóm rõ vẻ quái lạ không nói gì nhìn trời.

Trong phút chốc, Ngân giơ cái kia điện "Captain America" thuẫn bài, trực tiếp tóm rõ vẻ nghiêm túc tiến lên nghênh tiếp, Xích Tỷ Nhi chép lại "Liền một thoáng" theo sát phía sau, thuận tiện còn không quên móc ra một đám lớn con

nhện nhỏ ném qua, mặt sau Mộc Liễu đong đưa chuyển động thân thể hóa thành trời xanh cổ thụ, một đám ma nữ em gái từ xanh ngắt tán cây bên trong gào thét bay ra, phát sinh sắc bén tiếng rít chói tai thanh, cho tới trong không khí đều nổi lên gợn sóng.

Sợ ngươi a!

Chúc đại tiểu thư hoàn toàn không sợ, vừa đem độc cước đồng nhân vung vẩy đến nổ vang vang vọng, vừa dǎng dǎng sát khí tiến lên đón đến, to lớn độc cước đồng nhân kim quang lóng lánh gào thét xoay tròn, đem phạm vi mười trượng tất cả đều bao phủ tại cuồng bạo kim ảnh bên trong, tiếp theo rồi lại đột nhiên cao cao giương lên, dường như núi cao tựa như tầng tầng đập xuống!

Âm âm một tiếng, xông lên phía trước nhất Ngân giơ lên cao đồng thau đại thuẫn, mạnh mẽ kháng trụ này cuồng bạo một đòn, Mộc Liễu thả ra mấy chục điều dây leo, trực tiếp đem Chúc đại tiểu thư trói gô: "Chờ đã, tiểu cô nương, ngươi nghe chúng ta giải thích, kỳ thực chúng ta là đến..."

Âm! Còn chưa nói hết đây, Chúc đại tiểu thư lại mạnh mẽ phát lực, tránh thoát mấy chục điều dây leo, tiếp theo thuận thế giơ lên độc cước đồng nhân, dǎng dǎng sát khí vọt vào trong đám người, rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, cũng mặc kệ xung quanh Xích Tỷ Nhi các nàng đang nói cái gì, ngược lại trước tiên toàn bộ đập phiên lại nói ——

"Ta sát, ngươi cô nàng này giảng không nói..."

"Âm!"

"Híc, vị muội muội này, chúng ta thật không có..."

"Âm!"

"Này này này, ngươi còn như vậy, liền đừng trách chúng ta..."

"Âm!"

Này đều cái gì hỗn loạn tình huống a, Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn ra trợn tròn mắt, cân nhắc tranh thủ thời gian trước tiên đem đầu còng đâm trên cổ lại nói, một mực lúc này càng nhanh càng là đối không cho phép.

Bên cạnh Tụ Yêu phiên, chính ở chỗ này hung hăng vây xem: "Chà chà chà, thú vị a thú vị, cái kia cô nàng rõ ràng là phàm nhân, nhưng là không biết từ đâu học cổ quái như vậy man lực thuật, liền ngay cả vị này độc cước đồng nhân xem ra cũng không phải phô thông binh khí... Mè nó, ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, Hứa Tri Hồ thật vất vả đem thân thể kết nối với, thuận thế chép lại Tụ Yêu phiên hướng về phía trước ném một cái: " Xích Xích, tiếp côn!"

Được rồi, Xích Tỷ Nhi tiếp nhận còn đang kháng nghị Tụ Yêu phiên, phổi hợp xước mang rõ trải rộng "Liền một thoáng", mạnh mẽ dừng lại hung mãnh đập xuống độc cước đồng nhân, hai vị mỹ nhân tầng tầng đụng vào nhau, đằng đằng sát khí đối mắt nhìn nhau, đan dệt ánh mắt đều có thể ở trong không khí va chạm ra đốm lửa đến: "Ta nói, cô nàng, cho luân gia có chừng có mực, đừng cho là chúng ta thật đối phó không được... Ế?"

Còn không có uy hiếp xong đây, vừa còn cuồng bạo loạn đập cho Chúc đại tiểu thư, đột nhiên liền bỏ lại độc cước đồng nhân, ôn nhu yếu mềm lui về phía sau mở, một mực thối lui đến không thể lui được nữa, điểm đậm đáng yêu hướng về trên giả sơn dựa vào...

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi đều xem choáng váng, thầm nghĩ luân gia vừa nãy giống như cũng không có cái gì phát lực đi.

Trên thực tế, kỳ quái hơn tình tiết còn ở phía sau, các điểm đậm đáng yêu tựa ở trên giả sơn sau, vị này Chúc đại tiểu thư đột nhiên lại xé rời một tiếng, xé rách chính mình vàng nhạt quần thường cổ áo, lộ ra một mảnh trắng nõn như ngọc mềm nhẵn vai đẹp, lại như là vừa bị người bắt nạt một phen...

"Ế?" Xích Tỷ Nhi kế tục trợn mắt ngoác mồm, Mộc Liễu các nàng cũng là

đầy mắt mờ mịt.

Lại sau đó, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, vị này Chúc đại tiểu thư đột nhiên bưng vai đẹp, lệ quang dịu dàng ngẩng đầu nhìn trời, dùng loại kia tiêu chuẩn cô gái yếu đuối tư thế cùng vẻ mặt, rất đau thương rất thảm thiết kinh ngạc thốt lên một tiếng —

"Sư phụ, cứu... Cứu ta!"

Nani? Hứa Tri Hồ cũng được, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng cũng được, tất cả đều đồng loạt ngẩng đầu nhìn trời, Ngưu Ma vương càng là theo bản năng bày ra phòng ngự tư thế —

Giữa trưa trời quang bên trong, nhu nhược tiếng kêu cứu theo gió phiêu lảng, nhưng mà ngoài ra, không có bất kỳ quái lạ hiện tượng, ánh mặt trời như trước rất long lanh, gió như trước có chút náo động, không có thứ gì, không có thứ gì, không có thứ gì...

"Sư phụ..." Quỷ dị trong yên tĩnh, Chúc đại tiểu thư lại là một tiếng nhu nhược kinh ngạc thốt lên, hai hàng lệ trong theo má ngọc chảy xuôi mà xuống, điểm đậm đáng yêu vai đẹp càng là khẽ run, có thể nói là nước mắt như mưa ta thấy mà yêu.

Ách, cho nên nói, cô nàng này là cái bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng hai mặt nhìn nhau, liền như thế hai mắt đăm đăm nhìn Chúc đại tiểu thư ở nơi đó diễn một người phim, Ngưu Ma vương cảm thấy đến sự thông minh của chính mình đều chịu đến sỉ nhục, không nhịn được đắng đắng sát khí nhô ra móng: "Này, diễn đủ chưa, diễn đủ rồi hãy cùng lão tử..."

Âm!

Liền trong chớp mắt này, một vệt kim quang sét đánh cắt phá trời cao, chấn

động bốn phương vùng hoang dã đều đang kịch liệt run rẩy!

Lóng lánh lóa mắt vạn trượng kim quang bên trong, toàn bộ trong vòm trời
đều vang lên ở khắp mọi nơi phật hiệu cao tụng, dường như cuồng triều sóng lớn
giống như mãnh liệt mà đến, tiếp theo liền nghe đến một tiếng tràn ngập hạo
nhiên chính khí gầm lên, dường như lôi đình nổ vang tựa như vang vọng chân
trời —

"Phật tổ từ bi! Đồ nhi chớ sợ, sư phụ đến vậy!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 137: Đại Sư Ngươi Lại Tới Nữa Rồi

Nhân sinh kỳ diệu nhất địa phương, chính là ở ngươi không biết sau một khắc sẽ phát sinh cái gì. . .

Thật giống như Hứa Tri Hồ chưa từng có nghĩ đến, trong truyền thuyết hóa điệp Chúc đại tiểu thư, lại có thể cường hẵn đến một người đánh mười người, hơn nữa nàng còn có cái rất bao che khuyết điểm rất bao che khuyết điểm phật gia sư phụ, tên là. . . Ách, Pháp Hải?

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, có mặt khắp nơi phật hiệu cao tụng vang vọng chân trời, tựa như cùng cuồng triều mãnh liệt từ bốn phương tám hướng áp bức mà đến, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng chỉ cảm thấy dường như thân ở nộ hải sóng lớn bên trong, không tự chủ được hơi lung lay, Tụ Yêu phiêu đột nhiên ở bên cạnh rùng mình lạnh lẽo: "Híc, bản phiên linh cảm đến, có một sóng lớn. . ."

Âm!

Không cần nó đến linh cảm, liền trong chớp mắt này, một đạo lóng lánh đến không cách nào nhìn thăng kim quang, dường như thiên thạch giống như nổ vang lao ra tầng mây, mang theo cháy hừng hực hỏa diember ánh sáng, hướng về lâm viên bên này cao tốc gào thét lao xuống mà đến!

Thời khắc này, toàn bộ thiên địa đều bao phủ tại tia sáng chói mắt bên trong, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng không tự chủ được nheo mắt lại, chỉ nghe bên tai có cái lôi đình sét đánh giống như tiếng hét phẫn nộ, mang theo chấn động ngọn núi sức mạnh nổ vang vang vọng ——

"Yêu nghiệt phương nào, dám to gan thương đệ tử ta. . . Bần tăng Pháp Hải, hôm nay liền muốn trảm yêu trừ ma!"

Nói xong lời cuối cùng cái kia "Ma" chữ, kim quang này đã mang theo sức mạnh kinh khủng, thế như sơn nhạt đánh vào viên trong rừng!

Trong nháy mắt, thời gian cùng không gian phảng phất đột nhiên đọng lại, nhưng ở vén vẹn mấy giây sau, đất đá cuồng triều liền dường như lũ quét tựa như, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng khuếch tán ra, chói mắt hào quang màu vàng càng là dường như liệt nhật đương không, soi sáng đến tất cả mọi người cũng không có cách nào đâm nhói nhǎm mắt, thậm chí cũng đã nhǎm mắt lại, vẫn cảm thấy trước mắt tất cả đều là lóng lánh kim quang cường quang.

"Hỗn, vô liêm sỉ!" Ngưu Ma vương giận không nhịn nổi hét lớn một tiếng, tuy rằng không thấy rõ xung quanh cảnh tượng, nhưng vẫn là dựa vào mơ mơ hồ hồ cảm giác, vung vẩy nắm đấm thép cùng hung cực ác cuồng bạo đánh ra!

Âm ầm một tiếng vang thật lớn, phảng phất cùng vị kia Pháp Hải đại sư phật chưởng chính diện chạm vào nhau, song phương đồng thời rên lên một tiếng, nhưng Ngưu Ma vương hiển nhiên có chút không chống đỡ được, trực tiếp liền miệng đầy phun máu bay ngược ra ngoài, ngược lại đem mặt sau Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng cho va ngã xuống đất.

Hầu như tại đồng thời, Xích Tỷ Nhi dựa vào tiếng gió bên tai, miến cưỡng nhận ra được kim quang bên trong Pháp Hải vị trí, trong nhất thời khoảng cách quá ở xa tới không kịp xông lên, dưới tình thế cấp bách dứt khoát nắm lên một đám lớn con nhện nhỏ, cùng vứt chuyện vui khoai chiên tựa như ném tới. . .

Cũng không biết có hay không trúng mục tiêu, bất quá kim quang bên trong Pháp Hải đại sư tựa hồ rên lên một tiếng, phẫn nộ quát: "Yêu nghiệt to gan, dĩ nhiên dùng độc vật hại người, bần tăng nhất định phải thay trời hành đạo trảm yêu trừ ma!"

Trảm yêu trừ ma là không thành vấn đề, vấn đề là hắn giống như nhìn lầm

mục tiêu, dĩ nhiên hướng về bên cạnh vốn là không thấy rõ tình hình hiện tại càng không thấy rõ tình hình Bạch Tố Trinh xông tới!

Nghe cuồng bạo tiếng gió rít gào mà đến, tỏ rõ vẻ vô tội tố trinh em gái lấy làm kinh hãi, phản ứng đầu tiên lại không phải chạy trốn, mà là theo thói quen hướng về trên người mình thả các loại thuật trị liệu, vẫn đề là người cũng đến có thể không bị một đòn giết chết, mới khả năng đem huyết thêm được với đi a . . .

Vãi chưởng! Hứa Tri Hồ mơ hồ thấy cảnh này, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng không lo được nhiều như vậy, trực tiếp chép lại Tụ Yêu phiên liền xông lên!

"Lại là bản phiên, lại là bản phiên, lại là bản phiên!" Tụ Yêu phiên ở trong tay hắn liều mạng oán giận kháng nghị, kết quả đương nhiên là trước sau như một vô dụng, trực tiếp liền bị hắn nổ lớn một tiếng mở ra, đón đối diện kim quang phật chưởng đụng vào!

Âm ầm một tiếng, từ Tụ Yêu phiên thượng bộc phát ra đèn nhánh yêu khí, cùng đối diện phật chưởng lóng lánh chói mắt kim quang tầng tầng chạm vào nhau, sôi trào mãnh liệt sóng khí cuốn lên đất đá bụi mù, đường như cuồng bạo cơn lốc tựa như bay lên trời!

Âm! Hứa Tri Hồ coi như có Tụ Yêu phiên che chắn, cũng không tự chủ được miệng đầy phun máu, mặt sau Bạch Tố Trinh đúng là phản ứng rất nhanh, lập tức thăng tấp dựng thăng lên màu trắng bạc đuôi rắn, xoạt xoạt xoạt chính là vài đạo thuật trị liệu quét lên.

Âm! Đối diện Pháp Hải đại sư đồng dạng kịch liệt lung lay, bao phủ ở xung quanh kim quang tất cả đều nát tan, rồi lại trong nháy mắt hát vang phật hiệu, lần thứ hai giận tự uy tầng tầng một chưởng nổ ra: "Phật tổ từ bi, kim cương trùng mắt!"

Song phương gần trong gang tấc, yêu khí cùng kim quang nổ vang va chạm, gần gũi đều có thể thấy rõ đối phương rõ ràng khuôn mặt, trong phút chốc quỷ dị

yên tĩnh sau, Hứa Tri Hồ đột nhiên khẽ quát một tiếng, Tụ Yêu phiên bùng nổ ra dữ tợn hung ác đen nhánh yêu khí, dường như khủng bố cự mäng tựa như mạnh mẽ nổ ra!

Hầu như tại đồng thời, Pháp Hải đại sư đồng dạng hóa thành nộ mục kim cương, phía sau kim quang hóa thành một chuỗi cự đại kim cương xử, thế như sơn nhạc tầng tầng đậm xuống, chỗ đi qua liền ngay cả mặt đất đều đang kịch liệt rung động vỡ vụn.

Lôi đình nổ vang, lâm viên nát tan, giả sơn lật úp, sôi trào mãnh liệt sóng khí dường như trời long đất lở, đem xung quanh tất cả mọi người tất cả đều cuốn vào trong đó, tựa ở trên giả sơn điểm đậm đáng yêu trạng Chúc đại tiểu thư cũng được, đang muốn cướp tới chi viện Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng cũng được, toàn đều không cách nào không chế kinh ngạc thốt lên bay ngược ra ngoài, tầng tầng đánh vào ngoài mấy trăm trượng trong sân.

Cuồng phong gào thét mà qua, đến khi bụi mù dần dần tản đi, liền nhìn thấy chia năm xẻ bảy giả sơn phế tích trước, Hứa Tri Hồ gian nan chống Tụ Yêu phiên, cả người đều sâu sắc rơi vào đến giả sơn tầng đá bên trong, đối diện Pháp Hải đại sư cũng không khá hơn chút nào, cả người kim quang lờ mờ cúi đầu đứng ở tại chỗ, trong tay áo máu tươi như nước mưa giống như rơi xuống tại bụi bặm bên trong, nhuộm đỏ dưới chân một đám lớn bùn đất.

"Biết. . . Tri Hồ?" Vừa giây dựa nhảy lên Xích Tỷ Nhi hoa dung thất sắc, cuồng quýt cướp thượng tới cứu viện, "Tố trinh, nhanh dùng ngươi trị. . ."

Âm!

Chưa kịp nàng tới kịp lao ra vài bước, một thanh lân hỏa thiêu đốt bạch cốt trường mâu, đột nhiên như Tử Điện Ngân Xà gào thét nổ xuống!

Không hề phòng bị, Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng đong đưa chuyển động thân thể, bỗng nhiên phân giải thành đến hàng mấy chục ngàn xích huyết con nhện nhỏ, xem như là rất mạo hiểm né qua này trí mạng

đánh lén!

Mà chính là trong giây lát này đình trệ, trong hư không đột nhiên vang lên sắc bén tiếng nổ, một đạo quanh thân lân hỏa sôi trào quỷ dị bóng người, từ trong tầng mây gào thét đáp xuống, nửa người sinh động khoác Song Xà giáo pháp bào, nửa người bạch cốt đá lởm chởm âm u đáng sợ, dữ tợn khuôn mặt đồng dạng một nửa huyết nhục một nửa bạch cốt, đột nhiên cười gằn một tiếng, dường như gai nhọn xẹt qua pha lê giống như chóp tai —

"Chà chà chà, bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau, liền để bản tôn, tự tay đưa các ngươi đoạn đường!"

Sắc bén cười gằn thanh chưa lạc, thân thể của hắn tại lao xuống thời gian bỗng nhiên loáng một cái, liền như thế biến mất không còn tăm hơi không còn hình bóng, tiện thể né qua Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu vội vàng chặn lại!

Vển vẹn mấy giây sau, đến khi này Bạch Cốt ma tôn khi xuất hiện lại, dĩ nhiên đã giống như quỷ mị xuất hiện tại Hứa Tri Hồ trước người, thiêu đốt xanh lét lân hỏa bạch cốt ma trảo đột nhiên giương lên, mang theo tà ác thấu xương đen nhánh hàn khí mạnh mẽ vồ xuống: "Vô tri tiểu bối, đây chính là đắc tội ta Song Xà giáo. . . Thập, cái gì?"

"Này!" Nhìn qua người bị thương nặng Hứa Tri Hồ, đột nhiên cười híp mắt mở mắt ra.

Nổ lớn một tiếng, đột nhiên mở ra Tụ Yêu phiên cuồng bạo nổ ra, đen nhánh yêu khí dường như cuồng triều sóng lớn, tầng tầng đánh vào này Bạch Cốt ma tôn huyết nhục nửa người thượng, trực tiếp nổ đến hàn huyết nhục tung tóe bạch cốt vỡ vụn, tỏ rõ vẻ vặn vẹo bay ngược ra ngoài xa mấy chục trượng.

"Hỗn, vô liêm sỉ!" Lão đảo Bạch Cốt ma tôn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt lân hỏa âm lãnh sôi trào thiêu đốt, "Ngươi tiểu bối này, sao. . ."

Lời còn chưa dứt, phía sau cuồng phong gào thét, Bạch Cốt ma tôn ngơ ngác

biển sắc, hẫu như là theo bản năng quay đầu nhìn tới, mà liền tại hắn kinh hãi trong tầm mắt. . .

"Phật tổ từ bi, kim cương trường mắt!"

Âm ầm một tiếng, nhìn như cúi đầu đứng ở tại chỗ bất động Pháp Hải, đột nhiên lôi đình gầm lên, trong tay một cái kim quang bình bát đột nhiên giương lên, cuồng bạo nổ vang đập ầm ầm lạc, chuẩn xác bắn trúng Bạch Cốt ma tôn sau não. . . Ân, thời khắc này, viên gạch phụ thể, nó không phải một người đang chiến đấu!

Âm!

Coi như hơn nửa đầu lâu đều từ cứng rắn bạch cốt tạo thành, nhưng gãy nay gần trong gang tấc cuồng bạo một đòn, không hề phòng bị Bạch Cốt ma tôn vẫn là đầu váng mắt hoa, chỉ cảm thấy trước mắt tất cả đều là ngôi sao nhỏ, trong nhất thời cả người cũng như cùng uống say tựa như, bưng nửa bên huyết nhục mặt, lượng chòe lượng choạng phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

"Híc, phát sinh cái gì?" Đang xông lên cứu viện Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng kinh ngạc không nói gì.

Chỉ là sau một khắc, còn không chờ các nàng phản ứng lại, Hứa Tri Hồ bên kia đã sờm ho nhẹ một tiếng: "Đừng hỏi, trước tiên đánh ngã cái tên này lại nói!"

Đúng nha, nhờ có lời nhắc nhở của hắn, phục hồi tinh thần lại Xích Tỷ Nhi các nàng nhất thời ùa lên, dừng động tình trạng gì, lợi dụng lúc người bệnh đòi mạng người, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên đánh ngã lại từ từ nói chuyện!

Trong phút chốc, Xích Tỷ Nhi lắc người hóa thành vô cùng vô tận xích huyết bảy nhented, dường như màu đỏ thắm như thủy triều lan tràn mà đến, trong nháy mắt liền bao trùm Bạch Cốt ma tôn hơn nửa thân thể, dù cho gãy bất động cái kia nửa bên bạch cốt, có thể vẫn có thể hướng về nửa kia huyết nhục bên trong truyền vào kịch độc a;

Một bên khác Mộc Liễu khẽ quát một tiếng, toàn bộ thân thể đều hóa thành trời xanh cổ thụ, mấy trăm điều dây leo đường như roi dài cao cao giương lên, đỗ ập xuống chính là một trận tàn nhẫn đậm xuống, giấu ở tán cây bên trong Tiểu Lan các nàng thừa cơ bay ra, vung vẩy không biết từ đâu được bóng tối đoán kiếm, thừa dịp Bạch Cốt ma tôn không rảnh bận tâm chính là mấy chục dưới đao đi;

Cái này cũng chưa hết, phản ứng chậm nửa nhịp Ngưu Ma vương, lúc này mới phản ứng được, mắt thấy chính mình giống như không có cơ hội động thủ, trực tiếp nhặt lên Chúc đại tiểu thư vừa nãy tiện tay ném xuống độc cước đồng nhân, đằng đằng sát khí liền lên đi làm chính diện, vừa xông về phía trước vừa còn không quên quay đầu lại khai hỏa chỉ: "Tố trinh, nã ta, có tiết tấu điểm a!"

Cho nên nói, những người này đến cùng từ ta chõ này học bao nhiêu danh từ mới qua đi?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì đậm võ trán, Tụ Yêu phiên lúc này có thể coi là lấy lại sức, ở bên cạnh thật tò mò vấn đề: "Lại nói, lão Hứa a, làm sao ngươi biết Song Xà giáo còn mai phục đại năng ở phía sau?"

"Dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết a." Hứa Tri Hồ gãi đầu một cái, còn không quên để Ngân gioi thuẫn bài ở phía trước chính mình phụ trách bảo vệ, "Ngẫm lại xem, nếu vị này Chúc đại tiểu thư trọng yếu như vậy, Song Xà giáo lại chỉ phái mười mấy giáo chúng đến cướp người, này hợp lý sao?"

"Ngược lại cũng đúng a." Tụ Yêu phiên ngẫm lại cũng cảm thấy có đạo lý, bất quá lại càng hiếu kỳ hơn, "Vấn đề là, ta còn chưa biết, ngươi là làm sao thuyết phục cái kia Pháp Hải cùng ngươi phối hợp diễn một tuồng kịch, giống như giữa các ngươi căn bản là chưa hề nói chuyện đi."

"Hừm, đương nhiên là dựa vào cá nhân mị lực a!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hươu nói vượn, lại cười híp mắt quay đầu, nhìn bên cạnh chính ở chõ này ôm vai đẹp làm điểm đậm đáng yêu trạng Chúc Anh Đài —

"Lần đầu gặp gỡ, Chúc cô lương ngươi được, ân, thuận tiện hỏi một câu, vì kia Pháp Hải đại sư là sư phụ ngươi a?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 138: Giờ Khắc Nà Y Xích Xích Nội Tâm Là Tan Vỡ

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, tàn tạ Chúc gia lâm viên bên trong, oanh oanh liệt liệt quần ấu vừa mới vừa mở ra cái đầu, phỏng chừng không có nửa canh giờ phân không ra thăng bại đến.

Nhưng ở hỗn loạn chiến trường ở ngoài, ôm đôi tay xem trò vui Hứa Tri Hồ, nhưng ý có Ngân nâng thuẫn ở mặt trước kéo cùu hận làm MT, còn có tâm tình vừa cùng Tụ Yêu phiên châm chọc, vừa bắt đầu rất bát quái cùng Chúc đại tiểu thư hỏi thăm chuyện cũ.

Hoàn toàn không ngờ tới tiếp sau tình tiết sẽ là như thế, nguyên bản định liệu trước ăn chắc tất cả Chúc đại tiểu thư, lúc này cả người đều cute, thật vất vả mới phản ứng được, theo bản năng lùi về sau vài bước: "Ngươi, các ngươi là. . ."

"Chúng ta là Đông Minh Sơn lực lượng gìn giữ hòa bình quốc tế." Hứa Tri Hồ rắng rắc một tiếng, trực tiếp đem hữu nói vượn hình thức mở ra đến lớn nhất, "Hừm, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, Chúc cô lương ngươi biết Lương Sơn Bá sao?"

"Lương? Lương cái gì?" Chúc đại tiểu thư tỏ rõ vẻ mờ mịt bên trong.

"A, kia chính là nói, còn không có gặp phải?" Hứa Tri Hồ suy tư gật gù, suy nghĩ một chút lại thay đổi cái vấn đề, "Cái kia, Pháp Hải đại sư, chính là sư phụ của ngươi?"

"Cái này mà. . ." Chúc đại tiểu thư ngẩn người, nhìn một chút phía trước cái kia đang giơ kim quang bình bát đậm mạnh uy phong bóng người, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ quái lạ, "Tính toán, coi như thế đi, nửa năm trước, sư phụ hắn vẫn du

trải qua Chúc gia trang, sau đó. . ."

"Nửa năm trước? Bây giờ liền đúng rồi!" Hứa Tri Hồ rất mở sâm sờ sờ cǎm, sau đó cái gì cũng không hỏi, kế tục nhìn phía trước quần Ầu đại tác chiến.

Vào giờ phút này, quần Ầu đại chiến chính là khí thế hùng hực thời điểm, tàn tạ trong đình viện, liền nhìn thấy gào thét cùng kêu thảm đan xen vang vọng, huyết nhục cùng bạch cốt gào thét bay lên trời, tình cảnh đồ sộ đến độ có thể đập World of Warcraft đại điện ảnh.

Nói thật sự, vị kia Bạch Cốt ma tôn chí ít cũng là địa nguyên đỉnh cao tồn tại, không làm được tại Song Xà giáo địa vị càng là dưới một người vạn người bên dưới, nhưng là ai kêu hắn xui xéo như vậy đây, thật vất vả đến rồi cái tà ác tàn bạo lên sàn, kết quả còn chưa kịp nói vài câu lời hung ác, trước hết bị Tụ Yêu phiên trước mặt oanh phá phòng ngự, tiếp theo lại bị Pháp Hải đại sư dùng viên gạch xốc sau não, sau đó lại bị Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu các nàng ngang ngược không biết lý lẽ quần Ầu. . .

Ngươi nói xem, cái này cần có bao nhiêu uất ức, thật giống như game online bên trong đại boss vừa lên sàn, liền bởi vì BUG thẻ ở địa đồ biên giới, chỉ có thể sống miễn cưỡng bị một đám tay mơ người chơi chém tới không huyết, này có còn hay không địa phương nói lý đi tới?

Trong nháy mắt, bị chém vào người bị thương nặng miệng đầy phun máu, liền hơn một nửa cái bạch cốt thân thể đều bị đập phá đến liêng xiêng, vị này Bạch Cốt ma tôn không nhịn được tức đến nổ phổi nỗi giận gầm lên một tiếng, liền muôn liều mạng thân bên trong vô số đao xung thiên thoát đi: "Chết tiệt! Các bản tôn tương lai. . ."

Đừng tương lai, hiện tại liền nhật!

Còn không chờ hắn nổ vang phóng lên trời, vị kia Pháp Hải đại sư giơ lên kim quang bình bát, lại là ngang ngược không biết lý lẽ phủ đầu đập xuống hạ, thừa dịp đáng thương Bạch Cốt ma tôn lần thứ hai mắt nổ đom đóm, Ngưu Ma

vương ỷ vào chính mình có Bạch Tố Trinh liên tục tăng máu, trực tiếp đằng đằng sát khí nhào tới, ôm lấy Bạch Cốt ma tôn eo làm sao đều không tha: "Đại gia ngươi, đừng nghĩ chạy... Xích Xích, ta nhớt lại hắn, ngươi mau tới!"

"Tới rồi! Tới rồi!" Đầy đất xích huyết con nhện một lần nữa ngưng tụ thành nhân hình, Xích Tỷ Nhi vung vẩy sinh mãn xước mang rô "Liền một thoáng", trực tiếp liền cả người xích quang lóng lánh vọt lên.

Đen nhánh thô to "Liền một thoáng", trên không trung xẹt qua một đạo ưu mỹ đường vòng cung, mang theo mấy trăm cây xước mang rô thượng vết máu loang lổ, lấy loại kia làm người sờn cả tóc gáy khí thế khủng bố, đằng đằng sát khí nổ vang nện xuống đến: "A a a! Dám đánh lén nhà ta Tri Hồ khốn nạn, liền cho luân gia xuống địa ngục đi thôi!"

Âm!

Trong phút chốc, đằng đằng sát khí "Liền một thoáng", liền như thế tầng tầng đánh vào Bạch Cốt ma tôn xương sọ thượng, nhưng mà ngoài ý muốn, nó dĩ nhiên đường như phá tan đậu phụ tựa như không trở ngại chút nào, trực tiếp đem Bạch Cốt ma tôn liền đầu mang thân thể tất cả đều đập đến nát tan, vô số bạch cốt mảnh vỡ nhất thời tứ tán tung tóe.

"Cái gì?" Xích Tỷ Nhi dùng sức quá mạnh lảo đảo một cái, đột nhiên có loại không ổn linh cảm, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên lùi về sau.

Sự thực chứng minh, hành động này cứu nàng một mạng!

Ngay trong nháy mắt này, tại chia năm xẻ bảy bạch cốt mảnh vỡ bên trong, Bạch Cốt ma tôn mới thân thể lần thứ hai đột nhiên xuất hiện, tuy rằng cực kỳ uế oái suy yếu, nhưng trong tay hắn nhưng có thêm một thanh bạch cốt pháp trượng, trên pháp trượng bộ xương trắng đầu bỗng nhiên mở ra, lân hỏa cháy hừng hực viễn mắt tràn ngập ác độc ý vị, nhưng lại đột nhiên cười gằn một tiếng mãnh mở dưới cẩm cốt ——

"Hồng nhan bạch cốt, khô vinh có lúc!"

Sắc bén chói tai nanh trong tiếng cười, một đạo xanh lét ánh sáng từ khô lâu này đầu trong miệng gào thét bắn ra, trực tiếp bắn trúng Xích Tỷ Nhi vừa nãy sở tại đất đứng chân!

Ngăn ngắn trong chớp mắt, cái kia mảnh nguyên bản mộc đầy hoa cỏ mặt đất, đột nhiên liền lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được suy yếu xuống, nở rộ hoa cỏ đường như trải qua năm tháng dài dăng dẳng trôi qua, nở rộ kết quả già yếu chiết lạc mục nát, mãi đến tận cuối cùng hóa thành tro tàn cuốn theo chiều gió tán, toàn bộ quá trình vén vẹn kéo dài chốc lát.

"Đây là cái gì tà thuật?" Xích Tỷ Nhi nhìn ra mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đột nhiên rất vui mừng chính mình đúng lúc lui lại, nếu như chậm một bước... Cẩn thận!

Lời còn chưa dứt, Bạch Cốt ma tôn lần thứ hai chuyển qua bộ xương pháp trưng, nhất thời lại là một đạo xanh lét ánh sáng gào thét bắn ra, Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, vội vàng móc ra một đám lớn xích huyết con nhện sau này vứt, mười mấy con xích huyết con nhện bị này xanh lét ánh sáng bắn trúng, nhất thời tao ngộ năm tháng vô tình ăn mòn, lập tức hóa thành tro tàn.

"Yêu nghiệt! Vì giáo chủ đại nghiệp, bản tôn coi như liều mạng thân thể không muôn, cũng phải để bọn ngươi sống sờ sờ chết già ở chỗ này!" Lớn tiếng cười gằn, Bạch Cốt ma tôn như thế cuồng nhiệt hô to đồng thời, bộ xương pháp trưng nhưng không ngừng chút nào, trong nháy mắt lại là mấy đạo xanh lét ánh sáng bắn ra.

Cái tên này điên rồ sao, Mộc Liễu phản ứng cực nhanh, kéo Tiểu Lan các nàng hốt hoảng tránh né, thậm chí ngay cả một cái bị quẹt vào cành cây, đều trong nháy mắt già yếu hóa thành tro tàn, bên cạnh Ngưu Ma vương nhìn ra không rét mà run, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu thiêm trâu: "Ngươi bò u! Lão tử còn có tốt đẹp trâu sinh, mới không nê ở chỗ này biến thành... Ế?"

Này trâu phảm cũng là không có ai, hắn rõ ràng đã lẩn lộn tránh thoát vài đạo xanh lết ánh sáng, nhưng là vừa nhảy lên liền dưới bàn chân trượt đi, nhất thời hướng ngang lệch đi hai, ba tấc, bị mặt sau một đạo xanh lết ánh sáng mạnh mẽ bắn trúng.

Trong phút chốc, đáng thương Ngưu Ma vương nhất thời tỏ rõ vẻ đờ dẫn, liền như thế cứng ngắc ngơ ngác đứng ở tại chỗ!

Tại tất cả mọi người kinh hãi trong tầm mắt, hắn nguyên bản cường tráng mạnh mẽ thân thể, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kịch liệt lوم khụm xuống, thậm chí ngay cả đến bên mép cao giọng kinh ngạc thốt lên, đột nhiên cũng đã biến thành uể oải suy yếu kêu gọi: "Cứu. . . Cứu. . ."

Ồm!

Nhưng liền trong chớp mắt này, một hạt màu trắng bạc bóng nước gào thét mà tới, chuẩn xác đánh vào trên người hắn!

Dường như cam lâm ướt át khô cạn đại địa, nguyên bản bất cứ lúc nào cũng sẽ già yếu ngã xuống Ngưu Ma vương, đột nhiên liền từ tám mươi tuổi già nua trạng thái, đường như lộn ngược tựa như cấp tốc lui trở về tráng niên: "Híc, lão tử, lão tử lại tại chỗ phục sinh đầy máu trạng thái?"

"Cho nên nói, trâu già ngươi không muốn lại nhìn ta chơi game rồi!" Hứa Tri Hồ rất xấu hổ che mặt, thuận lợi vỗ vỗ gáy tại chính mình trên vai màu trắng bạc đuôi rắn, còn như phóng ra xong ống phóng rốc-két tựa như thổi một hơi, "Tổ trinh, sáu giờ phương hướng, trở lại một phát!"

"Vâng, nghĩa phụ đại nhân. . ." Bạch Tố Trinh híp mắt, vừa nỗ lực muốn nhìn rõ phía trước đến cùng phát sinh cái gì, vừa đuôi rắn ánh bạc lóng lánh, nhất thời lại là một phát màu trắng bạc bóng nước nổ ra đi!

Ồm ồm một tiếng, lần thứ hai bị bắn trúng Ngưu Ma vương thân thể chấn động dữ dội, triệt để từ già yếu trạng thái bên trong thoát khỏi đi ra, chờ hắn ý

thức được chính mình thật sự đã tại chỗ phục sinh đầy máu trạng thái, nhất thời chép lại độc cước đồng nhân, đằng đằng sát khí... Ách, đằng đằng sát khí quay đầu liền chạy!

"Xà yêu kia thuật trị liệu, lại có thể chống đỡ bản tôn khô vinh tà pháp?" Một bên khác, Bạch Cốt ma tôn ngơ ngác biến sắc, nhưng vẫn vẹn kinh ngạc mấy giây, ngay lập tức sẽ lần thứ hai giơ lên bạch cốt ma trượng, "Một đám ngu xuẩn, bản tôn ngược lại muốn xem xem, các ngươi có thể ngăn cản được mấy lần?"

Âm âm một tiếng, mấy chục đạo xanh lét ánh sáng đồng thời gào thét bay lên không, dường như tú tán tung tóe mảnh vỡ, hầu như đem hơn một nửa cái lâm viên tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Đại gia ngươi, này không công bằng, lại còn là AOE phạm vi quân công?

Đã sớm bị thiệt thòi, Ngưu Ma vương quay đầu lại liếc mắt nhìn, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, thất kinh liền hướng Hứa Tri Hồ bên kia chạy: "Ta sát, lão Hứa, cứu ta, nhanh..."

Còn chưa nói hết đây, cái tên này lại bị vài đạo xanh lét ánh sáng bắn trúng, không cách nào khống chế cấp tốc già yếu xuống, chỉ có điều còn không chờ hẵn cái trán mọc đầy nếp nhăn, bên kia Hứa Tri Hồ đã gánh đuôi rắn nổ vang đến một phát, hầu như là trước tiên đánh tới!

Trong phút chốc, vừa già yếu Ngưu Ma vương, nhất thời lại tại chỗ phục sinh đầy máu trạng thái, tiếp theo lăn khỏi chỗ, rất mạo hiểm rơi vào trong ao sen, xem như là tránh thoát mặt sau gào thét đuổi theo khô vinh tà pháp.

"Chà chà chà, ngươi có thể cứu đat được mấy cái?" Bạch Cốt ma tôn dữ tợn cười gằn, cũng không để ý tới đã nhảy vào trong ao Ngưu Ma vương, bộ xương pháp trượng đột nhiên chuyển qua phương hướng, nhắm ngay một bên khác đang kinh hoảng lui về sau Mộc Liễu các nàng.

Trong tiếng nổ, mấy chục đạo xanh lét ánh sáng gào thét bắn ra, dường như

bão tố bao phủ toàn trường, khiến người ta căn bản đến không kịp né tránh!

Hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ bên này đồng dạng gánh đuôi rắn đến một phát, mấy chục viên Ngân quả cầu ánh sáng màu trắng nổ vang bắn ra, lại như là ở trên chiến trường song phương lẩn nhau gánh ống phóng rốc-két bắn nhau tựa như.

Cái gì đều đừng nói, hai người bọn họ vị bắn nhau là bắn đến mức rất vui vẻ, bị kẹp ở giữa Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng nhưng thành nhân bánh quy, vừa trúng bên kia khô vinh tà pháp nhanh chóng già yếu, trong nháy mắt lại bị Bạch Tố Trinh trị liệu đến rồi cái thanh xuân sức sống vô cực hạn, mới vừa tới cái thanh xuân sức sống vô cực hạn, trong nháy mắt lại tới nữa rồi cái ta thanh xuân chim non một đi không trở lại đến . . .

Già yếu! Tuổi trẻ! Già yếu! Tuổi trẻ! Già yếu! Tuổi trẻ!

Liên tục nhiều lần dǎn vặt mười mẩy lần, Mộc Liễu các nàng đều sấp tan vỡ, đặc biệt là từ trước đến giờ thích chưng diện mạo vượt qua tham sống mệnh Xích Tỷ Nhi, mắt nhìn minh một lúc tóc trắng phơ một lúc tóc đen như thác nước, một lúc khuôn mặt đẹp như hoa một lúc niên hoa đã qua đời, nội tâm bóng tối diện tích cũng đã lớn đến kẽ coi không ra: "Hỗn, khốn nạn, các ngươi đây là tại cầm luân gia hài lòng sao?"

Ồm! Còn chưa nói hết, nàng lại trúng một cái khô vinh tà pháp, nhất thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc già yếu xuống.

"Đừng phương!" Hứa Tri Hồ kia đã sớm chuẩn bị, ngay lập tức sẽ không nhanh không chậm bù đắp một phát, càng làm Xích Tỷ Nhi kéo về đến hai mươi mẩy tuổi đáng dấp.

"Các ngươi, đủ rồi a . ." Xích Tỷ Nhi trong gió ngổn ngang, liền oán giận khí lực đều không có.

"Phụ thân đại nhân, tố trình cảm thấy đuôi có chút nóng lên. ." Bạch Tố

Trinh tội nghiệp giơ lên chóp đuôi, phía trên kia bởi vì phóng ra thật nhiều lần, vào lúc này đều có chút nóng lên đỏ lên.

"Không có chuyện gì, các trở lại ta cho ngươi xóa đi vết tinh dầu!" Hứa Tri Hô tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, trong nháy mắt lại tới nữa rồi một phát.

Âm ầm một tiếng, bất thình bất ý, lần này gào thét bắn ra Ngân quả cầu ánh sáng màu trắng, nhưng vừa vặn cùng đối diện khô vinh tà pháp trước mặt chạm vào nhau!

Trong phút chốc, Ngân quả cầu ánh sáng màu trắng cùng thảm hào quang màu xanh lục, ở trong không khí hơi ngưng lại, rồi lại cực kỳ quý dị dung hợp lại cùng nhau, đột nhiên như dầu sôi lọt vào nước sôi như vậy hí lên vang vọng, phảng phất trong nháy mắt liền muôn . . .

Âm!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 139: Hôn Một Cái Tại Chỗ Phục Sinh Đầy Máu Trạng Thái

Âm!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, gào thét va chạm Ngân quả cầu ánh sáng màu trăng cùng thảm hào quang màu xanh lục, trong nháy mắt quý dị dung hợp, rồi lại không có dấu hiệu nào cường quang bạo phát, đột nhiên hí lên run rẩy lên...

"Năm xuống! Cúi đầu!" Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, trước tiên liền đem Bạch Tố Trinh theo ngã xuống đất.

Hầu như tại đồng thời, mọi người ở đây từng người kinh hoảng tìm kiếm yểm hộ vật trong nháy mắt, mãnh liệt cuồng bạo sóng khí phóng lên trời, lại dường như núi hô biến động tựa như điên cuồng khuếch tán ra, phạm vi mấy trăm trượng bên trong hết thảy sinh vật, tất cả đều dường như phong bế trong lá rụng tựa như bay ngược bay lên không, tầng tầng đánh vào bốn phía lâm viên trong đồng đỗ nát.

"Không!" Bạch Cốt ma tôn chỉ kịp nâng cánh tay che chắn, liền bị mãnh liệt sóng khí nổ đến cũng đánh vào trên tường.

Được rồi, hắn ngày hôm nay cũng là thật là xui xẻo, trên tường đang cắm vào một thanh không biết ai thôi thúc bắn ra phi kiếm, trùng kích cực lớn lực hạ, thân thể của hắn bị phi kiếm hoàn toàn xuyên thấu, chuôi kiếm vừa vặn kẹt ở nửa bên bạch cốt thân thể xương sườn trong đó, trong nhất thời căn bản là không có cách nhúc nhích.

"Còn chờ cái gì, chém hắn!" Hứa Tri Hồ đang tỏ rõ vẻ bụi bặm ngẩng đầu lên, thấy cảnh này lập tức hét lớn một tiếng.

Cũng không cần nhắc nhở, mới vừa từ trong ao bò ra ngoài Ngưu Ma vương, cái thứ nhất liền đăng đăng sát khí xông lên, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng đương nhiên là theo sát phía sau.

Vừa bị chơi đùa đầy bụng hỏa khí Xích Tỷ Nhi, càng là trực tiếp chép lại "Liền một thoáng", đăng đăng sát khí liền xông lên cuồng đậm phá: "Cho ta có chừng có mực a khốn nạn, đem luân gia trở nên già... A, lại nói ngược lại, luân gia coi như già rồi, cũng là phong vận dư âm a!"

Mặc kệ hắn tự yêu mình, lúc này bầy yêu một trận chém lung tung, giành trước liền đem chuôi này bộ xương pháp trượng chém vào nát tan, tiếp theo các loại binh khí bão tố đi xuống loạn đậm, chém vào Bạch Cốt ma tôn quanh thân máu thịt be bét xương vỡ tứ tán, nếu không phải hắn trong hoảng loạn thôi thúc vài món pháp khí bảo vệ thân thể, trong giây lát này trực tiếp liền muốn bị đậm phá thành mảnh vỡ.

"Vô liêm sỉ, các ngươi những người này vô liêm sỉ!" Người bị thương nặng Bạch Cốt ma tôn điên cuồng gào thét, nhưng rõ cuộc ý thức được chính mình cũng không còn cách nào chạy trốn, khuất nhục cùng nổi giận bên trong, đột nhiên hung tợn mở ra miệng lớn, liều mạng tự thương hại nguyên thần một cái gào thét phun ra —

"Hồng nhan bạch cốt, khô vinh có lúc... Cho bản tôn, lão thành tro tàn đi!"

Âm ầm một tiếng, từ trong miệng hắn bắn ra âm u lân hỏa, mãnh liệt hội tụ thành một đạo xanh lét cột sáng, trong nháy mắt xẹt qua mấy trăm trượng khoảng cách, tầng tầng đánh vào Ngân đồng thau đại thuẫn tiến lên!

Chuyện quái dị phát sinh rồi!

Có cực mạnh sức phòng ngự đồng thau đại thuẫn, giờ khắc này lại không được bất kỳ phòng hộ hiệu quả, lân hỏa cột sáng từ trên khiên gào thét xuyên qua, vừa vặn vượt qua Ngân dưới sườn, cuồng bạo đánh vào Hứa Tri Hồ nơi ngực!

"Kho ngươi cái..." Hứa Tri Hồ chỉ kịp miễn cưỡng lèch thiêng, liền cũng không còn cách nào hành động.

Trong chớp mắt, thân thể của hắn cấp tốc già yếu, vững vàng hai tay khẽ run, tóc đen đầy đầu lập tức chuyển bạch, dồi dào sức mạnh càng là dường như thoát lũ, từ trong thân thể điên cuồng trôi qua đi ra ngoài, thậm chí trong nháy mắt liền ngay cả đứng cũng không vững.

"Phụ thân đại nhân!" Một sau Bạch Tố Trinh kinh hãi đến biến sắc, cuống quýt chính là một hạt Ngân quả cầu ánh sáng màu trắng nổ ra đi.

"A..." Được này đúng lúc hữu hiệu trị liệu, Hứa Tri Hồ già yếu rốt cuộc được khống chế, thậm chí khuôn mặt cũng tại từng bước khôi phục tuổi trẻ.

"Ngu xuẩn! Ai cũng cứu không được ngươi!" Phương xa Bạch Cốt ma tôn sớm có dự liệu, từ trong miệng hắn bắn ra lân hỏa cột sáng đột nhiên tăng lên, kéo dài không ngừng đánh vào Hứa Tri Hồ trên ngực.

Trong phút chốc, vừa khôi phục vài phần thanh xuân Hứa Tri Hồ, nhất thời lại không cách nào khống chế chậm rãi già yếu xuống, điều này làm cho hắn đột nhiên liền lý giải Xích Tỷ Nhi vừa nãy tan vỡ cảm thụ.

"Tri Hồ, chống đỡ!" Xích Tỷ Nhi nhìn ra ngơ ngác biến sắc, vội vàng rốt cuộc ý thức được vấn đề căn nguyên sở tại, lập tức chép lại "Liền một thoáng", bay thẳng đến Bạch Cốt ma tôn mãnh liệt xuống.

Không cần nàng nhắc nhở, trợn mắt ngoác mồm Mộc Liễu các nàng cũng phản ứng lại, vây quanh Bạch Cốt ma tôn chính là một trận chém lung tung, Ngưu Ma vương càng là bất chấp vung vẩy độc cước đồng nhân, rất bạo lực quét ngang mà qua, trực tiếp đem Bạch Cốt ma tôn hơn nửa cái đầu lô đều đánh nát.

Nhưng mà vô dụng, cho dù gặp kinh khủng như vậy trọng thương, Bạch Cốt ma tôn như trước mở ra miệng lớn phun ra, đem đạo kia lân hỏa cột sáng vững vàng khóa tại Hứa Tri Hồ trên thân thể, phảng phất liều mạng tính mạng không

muốn cũng phải kéo đổi phuơng đồng thời xuống địa ngục.

"Phụ thân đại nhân, chịu đựng!" Bạch Nương Tử cũng là cuống lên, mắt thấy thuật trị liệu phóng thích tốc độ quá chậm, dứt khoát trực tiếp vung vẩy màu trăng bạc đuôi rắn, trực tiếp đem Hứa Tri Hồ cả người đều cuốn lên đến, vô số ánh sáng trăng bạc từ vảy bên trong tản mát ra, kéo dài tràn vào đến Hứa Tri Hồ trong thân thể.

Được này kéo dài không ngừng trị liệu, Hứa Tri Hồ già yếu tư thế nhất thời lại đình trệ hạ xuống, thậm chí lại bắt đầu từng bước khôi phục tuổi trẻ, chỉ là còn không chờ hắn tới kịp khinh thư một hơi, đạo kia đánh vào ngực hắn lân hỏa cột sáng, đột nhiên lại âm âm tăng vọt mấy phần...

"Cho ta, lĩnh hội một thoáng chậm rãi trở nên già cảm giác sợ hãi đi!" Phuơng xa người bị thương nặng Bạch Cốt ma tôn, tuy rằng miệng đầy phun máu cả người run rẩy, nhưng vẫn còn đang cuồng loạn cười gằn, "Vô dụng, vô dụng, chỉ cần nguyên thần của ta không có tiêu hao hết, này khô vinh tà pháp liền không biết đình chỉ, các ngươi ai cũng cứu không được..."

Âm!

Còn chưa nói hết, Xích Tỷ Nhi liền vung vẩy "Liền một thoáng", đằng đằng sát khí đến rồi một thoáng, có thể coi là Bạch Cốt ma tôn xương cốt đều bị chiết khấu, từ trong miệng hắn phun ra lân hỏa cột sáng, vẫn là chăm chú khóa tại Hứa Tri Hồ trên thân.

Trong phút chốc, Hứa Tri Hồ không chỉ ở già yếu, hơn nữa già yếu tốc độ càng lúc càng nhanh, Xích Tỷ Nhi kinh hoảng quay đầu, nhìn mặt mũi hắn càng ngày càng già nua càng ngày càng khô héo, đột nhiên cắn chặt môi anh đào, liền muôn phần đau quen mình nhào tới chống đối lân hỏa cột sáng.

"Xích Xích, đừng làm chuyện điên rồ a!" Mộc Liễu cuồng quýt từ phía sau ôm lấy nàng.

"Thả ra ta, thả ra ta." Xích Tỷ Nhi lệ quang dịu dàng liều mạng giãy dụa, "Coi như cứu không được Tri Hồ, ta cũng không thể trơ mắt nhìn, nhìn hắn ở trước mặt ta..."

Được rồi, còn chưa nói hết đây, nàng cùng Mộc Liễu đột nhiên liền ngạc nhiên không nói gì rồi!

Liền tại các nàng kinh ngạc trong tầm mắt, bên kia Bạch Tố Trinh đột nhiên má ngọc ửng đỏ, trực tiếp ôm lấy Hứa Tri Hồ đầu quay đầu, tiếp theo quyết định tựa như cắn cắn môi anh đào, trực tiếp liền dán lên đi đến rồi cái...

"Ta sát, tố trinh ngươi muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ suy yếu bên trong lấy làm kinh hãi, theo bản năng đưa tay chặn lại.

Sau đó, Bạch Tố Trinh liền như thế điểm chân vĩnh lê mô anh đào, tại trên mu bàn tay của hắn đến rồi cái, ách, đến rồi cái... Rất ngọt ngào...

Tư! Cỡ nào ngọt ngào một cái hôn a!

Trong phút chốc, vừa còn tại già yếu Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền cả người ánh bạc lóng lánh, này nước ngọt ánh bạc lưu lững lờ trôi qua, để hắn khô héo suy yếu thân thể tất cả đều cấp tốc khôi phục thanh xuân, thậm chí còn dư thế không giảm hướng ra phía ngoài tràn đầy ra, liền đường như một mặt màu trắng bạc thuẫn bài, đem đạo kia lân hỏa cột sáng từng bước làm cho chậm rãi lùi về sau.

Lúng túng trầm mặc, rất lúng túng, rất lúng túng, rất lúng túng...

Xích Tỷ Nhi trong mắt còn bao hàm nhiệt lệ, Mộc Liễu ngạc nhiên không nói gì há to mồm, hai cái tốt bạn thân liền như thế tay cầm tay, dần độn đứng tại chỗ, hơn nữa bên cạnh đồng dạng trợn mắt ngoác mồm Tiểu Lan các nàng, xa xa nhìn sang lại như là một đám ngốc đầu ngỗng.

Cực kỳ lâu sau đó, Ngưu Ma vương đột nhiên phản ứng lại, tỏ rõ vẻ ước ao yêu mềm giơ lên móng: "Cái kia cái gì, lão tử có phải là hoa mắt, giống như vừa

tổ trinh hôn..."

Tư một tiếng, bên kia hôn nồng nhiệt hai người tổ, cuối cùng kết thúc cái này rất lãng mạn hôn nồng nhiệt!

Bạch Tố Trinh tỏ rõ vẻ ứng đở xoa xoa môi anh đào, tại tất cả mọi người loại kia "Ta tam quan a ta tam quan" quái lạ trong ánh mắt, rất oan ức xấu hổ cúi đầu: "Cái kia, thuật trị liệu tốc độ theo không kịp, dưới tình thế cấp bách, ta chỉ có thể trực tiếp vượt qua một cái tiên thiên linh khí..."

Đừng giải thích, cái gì đều đừng giải thích rồi!

Xích Tỷ Nhi má ngọc đỏ lên, vai đẹp không cách nào khống chế khẽ run, xem ra giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ầm một tiếng nổ tung, Mộc Liễu sợ hết hồn tranh thủ thời gian ngăn cản nàng: "Bình tĩnh! Bình tĩnh! Xích Xích, người yên tĩnh một chút, cái này cũng là vì cứu người, dưới tình thế cấp bách có thể nguyên... Ế?"

Còn chưa nói hết đây, bên kia Bạch Cốt ma tôn lại thêm phiền, liều mạng lần thứ hai tự tổn nguyên thân một miệng phun ra, vừa bị bức lui mấy tấc lân hỏa cột sáng, nhất thời lại đột nhiên tăng vọt, tầng tầng đánh vào Hứa Tri Hồ trên ngực.

Cái gì đều đừng nói, nguyên bản còn tại cái kia thẹn thùng giải thích Bạch Tố Trinh, lập tức lại tỏ rõ vẻ ứng đở nhào tới!

Lần này, nàng không chỉ có là một cái thân tại Hứa Tri Hồ trên mu bàn tay, nàng dứt khoát mượn đuôi rắn cuốn quanh, cả người đều cùng bạch tuộc tựa như cuốn ở Hứa Tri Hồ trên thân, mãnh liệt hào quang màu trắng bạc cấp tốc tràn đầy, trong nháy mắt liền bao trùm hắn toàn bộ thân thể.

Âm!

Lần này, tại đây hào quang màu trắng bạc tăng vọt bên trong, đạo kia lân hỏa cột sáng rốt cuộc ầm ầm một tiếng rút lui, ngược lại dường như điện quang tựa

như gào thét bắn hồi!

"Không!" Bạch Cốt ma tôn kinh hãi nỗi giận gầm lên một tiếng, nhưng cái gì đều làm không được, chỉ có thể trợ mắt nhìn lân hỏa cột sáng điện cuồng rút lui, tảng tảng đánh vào trên người chính mình.

Trong phút chốc, tại đây khùng bối phản phệ bên dưới, nửa người đều là bộ xương trắng hắn tuy rằng vẫn chưa già yếu, nhưng lại nguyên thần tổn thất lớn thân thể nổ tung hơn nửa, nhất thời kêu thảm một tiếng, triệt để rơi vào hôn mê.

Mãnh liệt khói đặc và sóng khí, lại tại lâm viên trong đống đổ nát tung bay, nhưng vào giờ phút này, xung quanh nhưng là một mảnh kỳ quái trầm mặc...

Hứa Tri Hồ rất mờ mịt mở to hai mắt, cố gắng nghĩ lại vừa xảy ra chuyện gì, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ ứng đở ngực kịch liệt nhấp nhô, trong nê hoàn cung cũng giống như đang bốc lên sát khí, bên cạnh Mộc Liễu tỏ rõ vẻ đờ đẫn, mang theo một đám ma nữ em gái, xem trước một chút Hứa Tri Hồ, nhìn lại một chút Xích Tỷ Nhi, lại nhìn Bạch Tố Trinh, ồ, này tình tiết giống như có chút không đúng a...

Lúng túng trong yên tĩnh, Ngưu Ma vương đột nhiên miệng đầy phun máu ầm ầm ngã xuống, thoi thóp che ngực, còn không quên giãy dụa run rẩy nhô ra một cái móng, ở trong không khí rất gian nan run rẩy —

"A a a, ta vừa bên trong khô vinh tà pháp, còn tại trong thân thể ta làm loạn, cần tố trinh hôn ta tài năng... Này này này, ta còn chưa nói hết đây, các ngươi muốn đi đâu, không có thiên lý, nói cẩn thận đoàn kết hữu ái cùng nhau trông coi đây?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 140: Không Nghĩ Tới Người Là Loại Này Ma Tôn

Không nghi ngờ chút nào, là một cái ưu tú trị liệu mục sư, Bạch Tố Trinh nếu như tại World of Warcraft bên trong nhất định sẽ rất được hoan nghênh. . .

Ân, ngẫm lại xem, xinh đẹp như vậy mục sư em gái, không chỉ có thêm đến một tay tốt huyễn, hơn nữa thuật trị liệu cao nhất hàm nghĩa, lại là trực tiếp nhào lên người thân một cái, ngẫm lại đều hơi nhỏ kích động được không?

"Cho nên nói, đây chính là trong truyền thuyết, hôn một cái tại chỗ phục sinh đầy máu trạng thái?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì cúi đầu, nhìn bàn tay mình thượng cái kia màu đỏ nhạt dấu môi son, lại ngẩng đầu nhìn một chút phía trước một vùng phế tích lâm viên.

Duy nhất vẫn tính hoàn chỉnh cái kia ngọn núi giả trước, Xích Tỷ Nhi đang lấy "Mẫu thượng đại nhân" thân phận, lôi kéo Bạch Tố Trinh ở nơi đó ân cần giáo dục: "Tố trinh a, chúng ta cô gái gia muốn rụt rè, tại sao có thể tùy tiện xông lên người thân đây, cũng còn tốt người vừa chỉ là thân đến Tri Hồ trên mu bàn tay, này nếu như thân đến. . ."

Chính là, chính là, Mộc Liễu cũng ở bên cạnh rất nghiêm túc giáo dục: "Ngươi xem, Xích Xích luôn luôn liền rất rụt rè, tuy nói nàng lần thứ nhất gặp phải Tri Hồ thời điểm liền tại tắm suối nước nóng, tuy nói nàng đã từng ngay ở trước mặt thật là nhiều người diện cùng Tri Hồ đến rồi cái hôn nồng nhiệt, tuy nói nàng còn dùng tơ nhện giúp Tri Hồ dệt áo khoác dệt khăn quàng cổ dệt quần xịp. . ."

Rất tốt, còn chưa nói hết đây, hai cái này tốt bạn thân chính mình trước hết đánh tới, chỉ còn dư lại Bạch Tố Trinh ở bên cạnh dần độn ngắn ra.

Thực sự không nhìn nổi, Hứa Tri Hồ mau tới trước ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc, Xích Xích a, các ngươi không cảm thấy, chúng ta hiện tại có chuyện quan trọng hơn muôn làm sao?"

Ngược lại cũng đúng a, đang tương ái tương sát hai người tổ cuối cùng cũng coi như nhớ tới chính sự, vừa thu hồi lang nha bỗng cùng dây leo, vừa lại rất chỉnh tề quay đầu, nhìn phía bên kia đã sớm là một vùng phế tích lâm viên —

Trên thực tế, cũng không có gì đẹp đẽ, khắp nơi tàn tạ lâm viên trong đống đổ nát, mấy chục tên Song Xà giáo gián chúng đã sớm tại độc cước đồng nhân hạ toàn quân bị diệt, còn vốn định đến đánh lén Bạch Cốt ma tôn, vị này ma Tôn đại nhân bị chính mình khô vinh tà pháp phản phệ, đã sớm người bị thương nặng không cam lòng ngã xuống, bị Ngưu Ma vương trói gô đến liền động đều không có cách nào động.

Đúng là một bên khác, vị kia Pháp Hải đại sư tại Bạch Cốt ma tôn sử dụng khô vinh tà pháp, cũng đã giành trước thả ra trăm trượng kim quang, bảo vệ những phàm nhân.

Cho dù giờ khặc này chiến đấu đã tuyên cáo kết thúc, hắn cũng không có thu hồi kim quang ý tứ, như trước kim quang lóng lánh đứng ở Chúc đại tiểu thư trước người, người sau lén lút nhìn một chút phương xa vị này độc cước đồng nhân, do dự chốc lát có muốn hay không kiểm về dùng để sau, vẫn là quyết định trước tiên ôn nhu yếu mềm giả bộ đáng thương được rồi. . .

"A! Người độc cước đồng nhân!" Xích Tỷ Nhi hiển nhiên không hiểu nữ nhi gia kế vặt, một mực còn nhặt lên vị này độc cước đồng nhân đưa tới.

"Không không không, là ngươi độc cước đồng nhân." Chúc đại tiểu thư liền vội vàng lắc đầu, yếu đuối mong manh dáng vẻ, rồi lại nhẹ nhàng kéo Pháp Hải bào giác, lệ quang dịu dàng ngẩng đầu nhìn hắn, "Sư phụ, những yêu quái này đột nhiên xông vào, dọa đồ nhi nhảy một cái. . . Ân, cũng còn tốt sư phụ ngươi đúng lúc chạy tới."

"Đừng nghịch, giật mình chính là chúng ta được không?" Xích Tỷ Nhi không nhịn được lật qua lật lại đep đẽ khinh thường, dứt khoát trực tiếp cung kim quang đầy mặt Pháp Hải giải thích, "A, hòa thượng, chúng ta không có ác ý a, chính là muỗn. . . Ô?"

Giải thích chính xác thích lăm, các nàng nhìn thấy Pháp Hải cái kia trương ẩn giấu ở kim quang bên trong khuôn mặt, đột nhiên hơi kinh ngạc: "Ô, hòa thượng, chúng ta trước đây có phải là ở nơi nào gặp?"

"A di đà phật, bần tăng chính là người trong phật môn, sao nhận thức bọn người yêu ma?" Pháp Hải trầm giọng quát lên.

"Nói tới ngược lại cũng đúng là a." Xích Tỷ Nhi suy tư gật gù, nhưng là nhìn chăm chăm đối phương nhìn mấy lần, vẫn cảm thấy có chút kỳ quái, "Không đúng a, người âm thanh cũng có chút quen tai, luôn cảm thấy. . . A, nghĩ tới!"

"Ây. . ." Pháp Hải giống như có chút hoảng hốt.

"Không sai, chính là người!" Xích Tỷ Nhi đột nhiên rất hưng phấn mở to hai mắt, "Mấy năm trước, có cái hòa thượng từ chúng ta Đông Minh Sơn đi ngang qua, nói muốn đi lấy kinh gì đó, ta nhìn hắn quái không dễ dàng, còn dùng tơ nhện dệt một cái áo cà sa bán. . . Không đúng, là chín chiết đưa cho hắn."

Cái gì lung ta lung tung, Pháp Hải nghe được tỏ rõ vẻ co giật, bên cạnh Chúc đại tiểu thư cũng không nhịn được mắt trợn trăng, Hứa Tri Hồ rốt cuộc nghe không vào, dứt khoát trực tiếp tới vỗ vỗ Pháp Hải vai: "Được rồi, được rồi, lão Yến, ta đều nói rồi, người không gạt được Xích Xích."

Được rồi, bị hắn như thế vỗ một cái, kim quang bao phủ bên trong Pháp Hải nhất thời xì hơi, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "A a a, quên đi, ngược lại coi như ta không nói, lão Hứa khẳng định cũng sẽ nói ra. . ."

Nói như vậy, hắn rất xoắn xuýt đong đưa chuyển động thân thể, lóng lánh kim quang gào thét tản ra, lộ ra cái kia trương hạo nhiên chính khí mặt chữ điền,

cũng lộ ra tràn ngập tang thương râu ria rậm rạp.

"Phù!" Xung quanh Ngưu Ma vương cùng Mộc Liễu các nàng nhất thời tập thể văng, Xích Tỷ Nhi càng là ngạc nhiên không nói gì, rất kinh ngạc trừng mắt đối phương nhìn hồi lâu, đột nhiên cực kỳ kích động vươn ngón tay: "A a a, ngươi, ngươi, ngươi là... Ách, đợi lát nữa, xích chanh hoàng lục thanh lam tử, đến cùng là loại nào màu sắc ấy nhỉ?"

"Xích! Là xích! Cùng ngươi như thế, đều có cái xích!" Yến Xích Hà thật sự phiền muộn đến miệng đầy phun máu, thầm nghĩ rõ ràng Xích Xích tên ngươi bên trong cũng có cái thâm hụt, tại sao chính là không nhớ được tên của ta.

"Ta đương nhiên biết, ta chỉ là xác nhận một thoáng." Xích Tỷ Nhi đinh chỉ cờ lê chỉ động tác, tranh thủ thời gian ráng sang chuyện khác, "Được rồi, nói chính sự, yến hà xích, tại sao ngươi sẽ ở này, hơn nữa còn làm hòa thượng?"

"Là Yến Xích Hà! Yến! Xích! Hà!" Yến Xích Hà phẫn nộ đến độ đang gầm thét, bất quá các nghe rõ ràng Xích Tỷ Nhi vẫn đề, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ phiền muộn, "Híc, khỏi nói, nói rất dài dòng a, ta khi đó rời đi chùa Lan Nhược sau đó, vốn là dự định đi bái vào chính đạo đại phái tu hành, trung gian trước tiên đi tới Thục Sơn hạm phái..."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc, không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, "Sau đó thì sao? Thục Sơn tịch thu ngươi?"

"Không phải có thu hay không vấn đề!" Yến Xích Hà nói đến đây cái đúng là tỏ rõ vẻ tang thương, "Trời mới biết là xảy ra chuyện gì, ta đến Thục Sơn thời điểm, phụ trách tiếp đón người nói với ta, bọn họ dùng để sát hạch thẩm tra đệ tử mới tẩy tâm điện bị đập hư, trong vòng nửa năm đều không có cách nào tái sử dụng... Đáng ghét a, không ngờ thu ta liền nói rõ, tìm như thế hoang đường lý do, đường đường Thục Sơn tẩy tâm điện, ai dám phá hoại a?"

"Chính là, chính là." Hứa Tri Hồ rất chột dạ xoa một chút mồ hôi lạnh, tranh

thủ thời gian lại hỏi tiếp, "Sau đó thì sao? Người liền căm giận chạy tới Giang Nam, dưới cơn nóng giận quy y tiến vào Phật môn?"

"Ai quy y, ta đây là mang phát tu hành a." Yến Xích Hà liền vội vàng lắc đầu, vừa chỉ chỉ chính mình đầu đầy tóc rối bời cùng râu ria rậm rạp, "Ta vốn là là nghĩ đến Giang Nam tàng kiếm tông bái sư, kết quả gặp phải một vị Phật môn lão thiền sư, ngạnh nói ta chính là Tây Thiên Lôi Âm Tự phục hồ la hán chuyển thế, muốn ta quy y bản dựa vào Phật môn, ta đương nhiên không chịu rồi, hắn trước hết thu rồi ta làm tục gia đệ tử, còn lên cho ta cái Pháp Hải pháp hiệu."

"Đợi lát nữa, người liền không có từ chối?" Hứa Tri Hồ cũng không biết nên nói cái gì.

"Ta từ chối a!" Yến Xích Hà tỏ rõ vẻ quái lạ, do dự nửa ngày mới lúng túng nói, "Vấn đề là, vấn đề là. . . Được rồi, ta đánh không lại hắn!"

Rất tốt, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng tập thể không nói gì nhìn tròn, nhất thời đối vị kia chỉ nghe tên không gặp một thân lão thiền sư nỗi lòng tôn kính, Ngưu Ma vương càng là rất là đồng tình, trực tiếp tới cho Yến Xích Hà một cái to lớn ôm ấp: "Híc, cái gì cũng không nói, lão Yến, làm khó người rồi!"

Ai nói không phải đây, nam nhi không dễ rời lệ, chỉ vì chưa tới chỗ thương tâm, bị Ngưu Ma vương như thế một ôm, Yến Xích Hà nhất thời chạm tới trong lòng mềm mại nhất địa phương, không khỏi lệ rơi đầy mặt: "Khỏi nói, tục gia đệ tử cũng coi như, ta hiện tại còn muốn ở tại Kim Sơn tự bên trong, mỗi ngày nghe mấy trăm chức cao tăng niệm kinh tiếp thu Phật môn gột rửa, một ngày ba bữa chỉ có thể ăn chay, vẫn là loại kia không tha dầu muối tương giấm thức ăn chay, quả thực là. . ."

Thật đáng thương, thật sự thật đáng thương, Hứa Tri Hồ bọn họ còn chưa kịp cảm khái, mặt sau Chúc đại tiểu thư đã nghe được lệ quang dịu dàng, lập tức rất săn sóc lấy ra một cái khăn tay đưa tới: "Sư phụ, không có chuyện gì, mặc kệ người là xuất gia vẫn là hoàn tục, anh đài đều nhất định sẽ ủng hộ người."

"Đồ nhi ngoan!" Yến Xích Hà nghe được rất là cảm động, đúng là không có tiếp nhận cái kia cái khăn tay.

"Híc, luôn cảm thấy đôi thây trò này có chút quái quái. . ." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, không nhịn được lại hỏi, "Đúng rồi, lão Yến a, vì này Chúc đại tiểu thư, là ngươi gần nhất thu đồ đệ?"

"Không sai a." Yến Xích Hà hững hờ gật gù, "Hồi trước, Chúc gia lâm viên có yêu ma làm loạn, ta lại đây trám yêu trừ ma sau đó, anh đài liền nhất định phải bái ta làm thây, ta nhìn nàng rất có thành ý liền miễn cưỡng nhận lấy, bất quá đứa nhỏ này thân thể yếu, lá gan lại nhỏ, ngay cả chúng ta môn phái trụ cột nhất vũ kỹ đều không có nắm giữ, đụng tới cái yêu ma còn phải ta đến bảo vệ đây."

Ồ, ngươi xác định chúng ta nói chính là cùng một người?

Hứa Tri Hồ triệt để không nói gì, không nhịn được nhìn bên kia còn dính đầy máu tích độc cước đồng nhân, lại quay đầu nhìn trốn ở Yến Xích Hà sau lưng Chúc đại tiểu thư, người sau thừa dịp Yến Xích Hà không có chú ý, đằng đằng sát khí hướng hắn trừng một chút, còn làm cái "Ngươi dám vạch trần bản tiểu thư hãy cùng ngươi liều mạng" uy hiếp tư thế.

Ư ân, ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì, Hứa Tri Hồ lập tức gương mặt vô tội ngẩng đầu nhìn trời, đúng là bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu hai mặt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy bát quái chi hỏa cháy hừng hực, ta rồi, xem tình hình này, sẽ không phải. . .

Đừng động cái kia, Hứa Tri Hồ là thật sự sợ Chúc đại tiểu thư sẽ nỗi khùng tới, tranh thủ thời gian trở lại để tài chính thượng: "Được rồi, được rồi, lão Yến, nếu đại gia đều là người mình, ta cứ việc nói thẳng a, ngươi còn nhớ chúng ta năm đó tại chùa Lan Nhược gặp phải Song Xà giáo sao?"

Như thế như thế, nói tóm tắt, hắn bỏ ra mấy phút đem sự tình cho nói rõ, Yến Xích Hà nghe liền tỏ rõ vẻ kinh ngạc, các cuối cùng nghe được Song Xà

giáo lại dự định cướp đi Chúc đại tiểu thư, nhất thời liền nỗi giận hét lớn một tiếng: "Lẽ nào có lý đó! Cái kia Bạch Cốt ma tôn ở đâu?"

Tại đây, tại đây, Ngưu Ma vương liên tục nhìn chăm chăm vào Bạch Cốt ma tôn đây, lúc này tranh thủ thời gian bắt tới ném xuống đất.

Cái gì cũng không cần nói rồi, Yến Xích Hà lập tức keng một tiếng rút ra năm lôi kiếm, đằng đằng sát khí hướng về Bạch Cốt ma tôn trên cổ một chiếc: "Nói, các ngươi tên khốn kia giáo chủ đến cùng tàng ở nơi nào?"

"Muốn giết cứ giết, dài dòng cái gì?" Bạch Cốt ma tôn hờ lạnh một tiếng, nhưng lại đột nhiên tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt, "Nhà ta giáo chủ anh minh uy vũ, chính là ứng thiên địa khí vận mà sinh, ba ngàn năm bất thế ra thánh nhân, chỉ bằng các ngươi cũng muốn đối phó đạt được hắn?"

"Ngươi bò u, còn dám mạnh miệng?" Ngưu Ma vương lập tức hung tợn một bước đạp qua đi, "Lão tử cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, nếu không nói, thì đừng trách ta nghiêm hình tra tấn."

"Theo ngươi, có chiêu số gì sử hết ra." Bạch Cốt ma tôn cũng thật là thăng thắn cường nghị, tỏ rõ vẻ ngạo nghễ ngẩng đầu lên, "Năng lực giáo chủ tận trung hiệu lực, chính là chúng ta giáo chúng vinh quang, xả thân lấy nghĩa liền tại hôm nay, ngày sau chờ đến giáo chủ nhất thống Côn Ngô, định sẽ không quên chúng ta đổ máu hy sinh."

Được rồi, tại sao ta sẽ có loại chúng ta mới là phản diện cảm giác?

Hứa Tri Hồ nghe được nỗi lòng tôn kính, lại nhìn Bạch Cốt ma tôn cái kia trương vết máu loang lổ kiên nghị bất khuất mặt, trong nhất thời không biết nói cái gì tốt đây, đúng là Xích Tỷ Nhi hờ lạnh một tiếng: "Hừ hừ, không nói đúng không, cái kia liền đừng trách chúng ta không khách khí, trâu già, còn có cái kia ai, đem ghê hùm cây ớt nước roi gì giờ đó tất cả đều lấy ra!"

"Ta không gọi cái kia ai!" Yến Xích Hà bi phẫn gào thét gào thét, Ngưu Ma

vương cũng không để ý nhiều như vậy, ngay lập tức sẽ ném lên Bạch Cốt ma tôn đến bên cạnh nghiêm hình tra tấn đi tới.

Sự thực chứng minh, này chẳng có tác dụng gì dùng, mặc cho ghê hùm cây ớt nước roi gì đó tập thể ra trận, Bạch Cốt ma tôn còn lại còn là cắn chặt hàm răng không chịu mở miệng, thậm chí còn có tâm tình cười gằn vài tiếng: "Ngươi xuẩn, chỉ bằng các ngươi điểm ấy thủ đoạn, cho bản tôn gãi ngứa ngứa sao, có bản lĩnh mà nói, liền dứt khoát một kiếm giết bản tôn. . . A, ta đã quên, giống như các ngươi chỉ có bản tôn này một cái mạnh mẽ?"

Đại gia ngươi, quá kiêu ngạo a, Ngưu Ma vương luy thở hồng hộc, Xích Tỷ Nhi cũng là hận đến nỗi răng, Yến Xích Hà giơ kim quang bình bát, thật sự rất nhớ trực tiếp đập đến đối phương trên gáy, nhưng là uất ức nửa ngày sững sờ không dám xuống tay.

Một mực vào lúc này, Bạch Cốt ma tôn chính ở chỗ này kéo cùu hận: "Chà chà chà, quên nói cho các ngươi, bản tôn một nửa thân thể đều là bạch cốt, vì lẽ đó các ngươi những nghiêm hình tra tấn mang đến đau đớn, tại bản tôn nơi này cũng không tính là cái gì, nếu là có nếu cần, bản tôn thậm chí có thể đóng kín phần lớn cảm giác đau, bây giờ liền mang ý nghĩa. . . Ách, tiểu tử, ngươi muốn làm gì?"

"Không có cái gì, không có thứ gì." Hứa Tri Hồ đột nhiên ngồi chồm hổm xuống, rất chăm chú nhìn bạch cốt Ma quân, vẫn xem vẫn xem, nhìn ra Bạch Cốt ma tôn đều có chút sởn cả tóc gáy.

Sau một khắc, hắn đột nhiên đàng hoàng trịnh trọng nhấc tay vấn đề: "Cái kia cái gì, lão huynh, ngươi còn có vị giác sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 141: Ngũ Kiện Sáo

Đối phó một cái thằng thắn cương nghị gia hỏa, lấy cái gì dạng phuơng pháp hiệu quả nhất đây?

Hứa Tri Hồ không có tác dụng mỹ nhân kế, giữa trưa dưới ánh mặt trời, hắn chỉ là ngồi xổm ở Bạch Cốt ma tôn phía trước, dùng một loại rất ánh mắt đồng tình nhìn đối phuơng: "Cái kia cái gì, lão huynh, ngươi còn có vị giác sao?"

"Vị? Vị giác?" Bạch Cốt ma tôn bị hỏi đến không hiểu ra sao, không biêt tại sao, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Ngươi, ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

"Vậy chính là có?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc sờ sờ cắm, đột nhiên rất cảm khái thở dài, "Được rồi, ta vốn là không muốn dùng chiêu này, thật sự, quá không nhân đạo, nhưng mà nếu ngươi kiên trì không chịu mở miệng. . ."

Phịch một tiếng, còn chưa nói hết đây, hắn liền từ vùng núi trong túi lấy ra một cái túi đóng gói, tỏ rõ vẻ không đành lòng ném xuống đất!

Còn không có mở ra túi đóng gói bên trong, xếp vào năm cái kỳ quái quái chiếc lọ, có lớn có nhỏ có chiều cao thấp màu sắc khác nhau, bên trong tựa hồ còn chứa đầy không biết tên chất lỏng, nhẹ nhàng loáng một cái liền phát sinh tiếng rầm vang.

"Híc, đây là cái gì?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng ở bên cạnh nhìn ra hết sức hiếu kỳ.

"Các ngươi không biết muốn biết." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn ngồi xổm ở cái

kia đậm phá túi đóng gói "Này năm cái, tại quê hương của ta, được xưng khó nhất uống đồ uống năm người đứng đầu, ta khi đó thật tò mò, cố ý từ đào bao vật thượng đặt trước một bộ chỉnh hợp trang trở về, kết quả nhìn bình luận sau đó liền đậm phá cũng không dám mở ra, năm ngoái đến Côn Ngô sau đó, đột nhiên phát hiện chúng cũng theo biến dị, biến dị kết quả là càng khó uống... Lui về phía sau, lui về phía sau, ta sắp bắt đầu rồi!"

Rất tốt, tuy rằng nghe không hiểu đây là tại nói hưu nói vượn cái gì, không xem qua nhìn Hứa Tri Hồ đã lấy ra một người trong đó màu đỏ thẫm kim loại lon, Xích Tỷ Nhi các nàng đột nhiên có loại lông tơ đứng vững linh cảm, hầu như là theo bản năng cùng nhau lùi về sau.

"Hỗn, vô liêm sỉ, ngươi muốn làm cái gì?" Bạch Cốt ma tôn càng là sờn cả tóc gáy, chỉ cảm thấy trong lòng đều ở ầm ầm nhảy loạn, "Bản tôn đổi giáo chủ trung thành tuyệt đối, ngươi nếu là lấy vì như thế liền có thể dọa đến... Ùng ục ùng ục!"

Đừng dài dòng, Hứa Tri Hồ đã sớm mở ra cái kia kim loại lon, không chút khách khí trực tiếp quán đi qua: "Nhẫn nhịn, đừng phun ra, thuận tiện nói một chút, cái này gọi là hắc tùng cát đất, tại khó nhất uống đồ uống bên trong xếp hạng thứ năm!"

Cái gì đều không nghe được, đáng thương Bạch Cốt ma tôn mới ực một hớp tiến vào, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ điên cuồng co giật, cả người như đạt được bệnh sốt rét tựa như kịch liệt run rẩy, nhìn qua thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

"Có khỏe không?" Hứa Tri Hồ cẩn thận từng ly từng tí một nhìn hắn, "Ta bị điều khiển qua người đánh giá, nói vật này uống lên cảm giác, lại như là tinh dầu, hồng hoa dầu, kem đánh răng, tán tinh đường, Coca-cola tất cả đều xen lẫn trong một khối... Ân, lão huynh, ngươi hiện tại muốn dự định nhận tội, vẫn tới kịp!"

"Đừng hòng, đừng hòng bản tôn bán đi giáo chủ!" Ròng rã run rẩy giây dưa một phút, Bạch Cốt ma tôn cuối cùng từ loại kia bi thảm vị giác trải nghiệm bên trong tinh lại, tuy rằng nhìn hắc tùng cát đất vê mặt lại như là thấy quý, nhưng là lại còn là không thèm đến xỉa cắn chặt hàm răng.

"Rất tốt, đây là ngươi nói a." Hứa Tri Hồ hết sức bất đắc dĩ thở dài, lại lấy ra một cái hình sợi dài bình nhựa, "Hừm, cái này gọi là màu đỏ rít gào, được xưng thực vật tính đồ uống, có người nói uống lên cảm giác lại như là đang uống Bá vương dầu gội đầu, hơn nữa đặt ở lưỡi căn nơi tinh tế thường thức mà nói, còn có thể trong tích phân biệt ra được hồi hương, rau cần, rau thơm, cải trắng, rau xà lách, cây du mạch món ăn, ngải cái, cá đậu phụ, sủi cảo tôm. . ."

Chưa nói xong đây, thửa dịp Bạch Cốt ma tôn đã nghe được khiếp sợ há to mồm, hăn trực tiếp liền đem chai này màu đỏ rít gào quán qua đi.

Mấy giây sau, Bạch Cốt ma tôn đầu tiên là ngây người như phỗng, tiếp theo đột nhiên liền tan vỡ nhìn trời, hai hàng nhiệt lệ theo vặt vẹo gó má, không tự chủ được không hề có một tiếng động chảy xuôi mà xuống, thời khắc này người đều có thể nhìn thấy da hăn hạ mờ tổ chức, đang lấy mỗi giây đồng hồ 300 lần tốc độ, như đóng cọc cơ tựa như ở nơi đó điện cuồng run rẩy. . .

"Chuyện không liên quan đến ta, đây là chính ngươi yêu cầu a." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn hăn, "Cái kia cái gì, hiện tại chịu chiêu mà nói, ta liền không cho ngươi uống cái khác, thành thật mà nói thật sự rất không tử tế."

". ." Đáng thương Bạch Cốt ma tôn, lúc này liền nói đều không nói ra được lời, có thể coi là là như thế, chỉ cần nhìn hăn loại kia nghiên răng nghiên lợi vặt vẹo vẻ mặt, liền biết hăn còn tại cố nén không chịu bàn giao.

Nỗi lòng tôn kính, đúng là nỗi lòng tôn kính a!

Hứa Tri Hồ chưa từng thấy như thế ngạnh hán, trong nhất thời đều có liền như thế quên đi thôi xung chuyển động, bất quá cân nhắc đến can hệ trọng đại, cuối cùng còn phải ôm sùng kính thái độ, run rẩy giơ lên cái kia bình Lao sơn

'Bạch Hoa Xà' thảo nước: "Hùm, lão huynh, xin cho phép ta giới thiệu một chút, cái này, gọi là Lao sơn 'Bạch Hoa Xà' thảo nước, ta nguyên lai còn mua qua một bình, chỉ ngã một điểm đi ra, liền đem phệ hồn sâu bọ vương cho dọa chạy, lại nghiêm túc hỏi một chút, ngươi nếu như . . ."

Đừng lãng phí thời gian, Yến Xích Hà ở bên cạnh nghe tiếp, trực tiếp đoạt lấy chai này Lao sơn 'Bạch Hoa Xà' thảo nước, đẩy ra Bạch Cốt ma tôn miệng, rất không chịu trách nhiệm đi vào trong một quán!

Ùng ục ùng ục, ùng ục ùng ục, ùng ục ùng ục!

Không ứng phó kịp Bạch Cốt ma tôn, trực tiếp liền bị quấn nửa bình xuống, vừa đến bên mép tiếng kinh hô, đột nhiên liền mạnh mẽ bỏ dở, sau đó liền nhìn thấy hắn cái kia trương co giật mặt, trong nháy mắt triệt để đờ đẫn, đột nhiên từ hồng đến hoàng từ hoàng đến bạch từ bạch đến tím từ tím đến thanh, trong nháy mắt chuyển hóa bảy, tám loại màu sắc —

"Này, này, cảm giác này. . ."

Được rồi, nếu như nói hắc tùng cát đất cùng màu đỏ rít gào chung loại, còn chỉ là khiến người ta khiếp sợ đồ uống nguyên lai có thể là loại này mùi vị, cái kia thời khắc này, Bạch Cốt ma tôn đột nhiên liền cảm nhận được, loại này tên là 'Bạch Hoa Xà' thảo nước quái lạ chất lỏng, dĩ nhiên có thể khiến người ta có loại "Đối thế giới này sâu sắc tuyệt vọng" cảm giác —

Chỉ nhấp một ngụm, ở trong nháy mắt đó hắn không ngờ kinh rõ ràng, cái gì là "Bị mồ hôi ngâm qua sưu chiếu" ;

Sau đó vài giây bên trong, hắn cảm giác một cái vừa chạy một vạn mét người cởi quần áo ra hướng về trong miệng hắn ninh nước, cảm giác được chợ bán thức ăn bác gái đang đem bán không được rau cần hướng về trong miệng hắn cuồng nhét, cảm giác được chiểu thượng đang ngồi một cái khu cước đại hán quay về ta cười;

Lại sau một chốc sau, hắn đã bắt đầu buồn nôn, có loại nǎm nhoài ở trong nhà cầu để đồ uống theo miệng chảy vào bồn cầu kích động, này một cái tại trong đời hắn đều rất có lịch sử ý nghĩa, để hắn nhất thời cảm thấy mấy trăm năm nhân sinh từng trải càng là như thế không đáng giá một đồng, nhân sinh trải nghiệm phong phú độ trong nháy mắt đánh bại toàn Côn Ngô hết thảy luyện khí sĩ;

Thời khắc này, toàn trường yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều lùi về sau đến mấy chục步 bên ngoài, dùng loại kia khủng hoảng mà lại ánh mắt đồng tình nhìn Bạch Cốt ma tôn, Hứa Tri Hồ còn rất tốt bụng đem nửa bình 'Bạch Hoa Xà' thảo nước đưa cho Ngưu Ma vương: "Híc, trâu già, muốn nếm thử xem sao?"

Qua cực kỳ lâu sau đó, mắt thấy Bạch Cốt ma tôn chính ở chỗ này hai mắt đăm đăm tỏ rõ vẻ co giật cả người run rẩy, Xích Tỷ Nhi rốt cuộc không nhịn được nhặt lên một cái cây nhỏ chi, cách rất xa cùng điểm pháo tựa như, cẩn thận từng ly từng tí một chọc chọc Bạch Cốt ma tôn ngực: "Này, cái kia ai, ngươi có khỏe không?"

Không hề trả lời, Bạch Cốt ma tôn chính ở chỗ này cảm ngộ nhân sinh đây, hai mắt đăm đăm mờ mịt không nói gì, ròng rã qua một phút, lúc này mới run rẩy môi gian nan mở miệng: "Bản, bản tôn, bản tôn chỉ cảm thấy. . . Tạ, cảm ơn!"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng hai mặt nhìn nhau, "Đợi lát nữa, cảm ơn?"

"Tạ. . . Cảm ơn. . ." Bạch Cốt ma tôn lần thứ hai đứt quãng lặp lại.

Sau một khắc, hít một hơi thật sâu, hắn quanh thân xương cốt một trận vang rền, đến khi lần thứ hai lúc ngẩng đầu lên, nguyên bản dữ tợn hung ác khuôn mặt, dĩ nhiên nhiều hơn mấy phần ôn hòa mùi vị, nguyên bản cuồng nhiệt đỏ thắm ánh mắt, đột nhiên dần dần trở nên rõ ràng lên.

"Đợi lát nữa, chẳng lẽ nói?" Hứa Tri Hồ đột nhiên nghĩ đến một khả năng, không khỏi rất là kinh ngạc.

"Không sai!" Bạch Cốt ma tôn khẽ gật đầu, cố nén trong bụng loại kia kích thích lăn lộn, như trút được gánh nặng thở dài, "Không nghĩ tới, bản tôn năm đó trúng đưa kia dục vọng loạn phách âm pháp, lại bị điều động mấy chục năm, vốn tưởng rằng đời này đều không thể thoát khỏi, không ngờ tới đến cuối cùng, ngược lại là dựa vào này 'Bạch Hoa Xà' thảo nước khôi phục lại sự trong sáng."

"Híc, không phải chứ?" Xích Tỷ Nhi các nàng không khỏi ngạc nhiên không nói gì, nhưng lại đột nhiên hiểu được, " à được, chúng ta nói sao, Song Xà giáo những tên kia từ trước đến giờ đều không có cái gì tiết tháo, Hồ Lực đại tiên ba người bọn hắn chính là điển hình, làm sao đến bạch cốt ngươi đây bên trong đột nhiên liền rất cương liệt, hóa ra là như thế a."

"Mồ hôi, ta 'Bạch Hoa Xà' thảo nước còn có loại này công năng?" Hứa Tri Hồ cũng rất là kinh ngạc, nhìn đối diện tỏ rõ vẻ cảm kích Bạch Cốt ma tôn, tranh thủ thời gian càng làm còn lại bán chai nước uống đưa tới, "Cái kia cái gì, có muốn hay không trở lại một điểm?"

"Không cần, không cần, bản tôn đã hoàn toàn tỉnh táo." Vừa còn tỏ rõ vẻ cảm kích Bạch Cốt ma tôn, nhất thời rùng mình lạnh lẽo, vội vã nghiêm mặt nói, "Việc này không nên chậm trễ, ta biết các ngươi muốn hỏi cái gì, không sai, vị kia Kim giáo chủ, kỳ thực vẫn không hề rời đi Giang Nam, trên thực tế hắn liền trốn ở Trấn Giang bên kia. . . Kim Sơn tự!"

"Đâu?" Này lời vừa nói ra, tất cả mọi người nhất thời tập thể trợn mắt ngoác mồm.

"Cái này không thể nào!" Yến Xích Hà càng là ngạc nhiên không nói gì, sững sốt mấy giây đột nhiên giận dữ, "Hoàn toàn là nói bậy, hoàn toàn là nói bậy, ta mấy tháng này liền ở tại Kim Sơn tự, nơi đó chính là Phật môn trọng điểm, hướng tho phật quang bao phủ phật hiệu ngâm hát, cái kia tà giáo giáo chủ, làm

sao có khả năng chờ tại cái kia?"

"Cái kia chưa chắc đã nói được, có thể hắn trang phục thành quét rác tảng đây." Hứa Tri Hồ không nhịn được châm chọc, suy nghĩ một chút càng làm cái kia nửa bình 'Bạch Hoa Xà' thảo nước đưa tới, "Cái kia cái gì, lão bạch, ngươi xác định không cần trở lại một cái, nói không chắc ngươi bên trong dục vọng loạn phách thuật vẫn chưa hoàn toàn thanh trừ, tư duy còn có chút mơ hồ?"

"Là thật sự, ta lấy bản mệnh nguyên thần lập lời thề, tuyệt không có bất kỳ hư ngôn, " Bạch Cốt ma tôn chỉ cảm thấy sợ nỗi da gà, vội vàng cuống quýt giải thích, "Vị kia Kim giáo chủ, mấy chục năm qua vẫn giấu ở Kim Sơn tự bên trong, mượn các loại thủ đoạn điều động giáo chúng thu thập các loại tư liệu, a, quãng thời gian trước hắn sở dĩ phái người mạo hiểm lén vào Thục Sơn, cũng là xuất phát từ cái mục đích này a."

"Ngươi là nói, luyện hạm trì cùng Tỏa Yêu Tháp, cũng là hắn sưu tập tư liệu mục tiêu?" Hứa Tri Hồ không khỏi bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức liên tưởng đến quãng thời gian trước tại Thục Sơn nghe thấy.

"Không sai, hắn làm tất cả những thứ này, bao quát lùng bắt ngàn năm xà yêu cùng Chúc Anh Đài, đều là luyện chế một món đồ." Bạch Cốt ma tôn không chút do dự gật đầu.

"Đợi lát nữa, vật kia đến cùng là gì a?" Xích Tỷ Nhi ở bên nghe xong, không nhịn được nhấc tay đưa ra đại gia đều muốn biết cái vấn đề này.

"Ta không biết, ta đều chưa từng thấy." Bạch Cốt ma tôn tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, "Tên kia cực kỳ cẩn thận, dù cho ta bị hắn không chế, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái thứ kia, ta chỉ biết là, vật kia uy lực nên rất khủng bố, chỉ cần bị hắn luyện chế ra đến . . ."

Chỉ cần luyện chế ra đến, Kim giáo chủ là có thể mượn vật này, chinh phục toàn bộ Côn Ngô từ đây đi tới nhân sinh đỉnh cao?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, thầm nghĩ này tập ta xem qua a, Xích Tỷ Nhi nhưng không cho là đúng hừ lạnh một tiếng: "Hừ hừ, quản nhiêu như vậy, ngược lại hiện tại tố trình cùng Chúc đại tiểu thư đều ở chúng ta nơi này, ngược lại muốn xem xem tên kia làm sao luyện chế?"

"Không, các ngươi đều sai rồi." Bạch Cốt ma tôn cười khổ một tiếng, không nhịn được lắc đầu nói, "Ngàn năm xà yêu cùng Chúc Anh Đài, xác thực đối luyện chế rất có tác dụng, có thể nói tăng cao tương đối lớn thành công xác suất, nhưng bằng vào ta đối tên kia hiểu rõ, nếu là chậm chạp không chiếm được thích hợp tư liệu, hay là hắn sẽ quyết tâm mạnh mẽ luyện chế, luyện chế thành công tự nhiên là cực kỳ không ổn, coi như luyện chế không thành công, một khi nổ tung ma khí tiết lộ, chỉ sợ hơn một nửa cái Giang Nam. . ."

Không cần phải nói xuống, vẻn vẹn nghe sự miêu tả của hắn, Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà tưởng tượng một thoáng loại kia tình cảnh, liền không nhịn được rùng mình lạnh lẽo.

"Còn chờ cái gì?" Trong phút chốc, Yến Xích Hà trực tiếp nỗi giận rút ra nắm lôi kiếm, "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền hồi Kim Sơn tự, ta ngược lại muốn xem xem, tên khốn kia đến cùng trốn ở nơi nào, lại có thể giấu được tất cả mọi người. . . Lão Hứa, Xích Xích, các ngươi tới không đến?"

Đến, đến thời điểm như thế này đều kết làm đại thù, làm sao có khả năng không đến?

Đông Minh Sơn quần ấu đoàn lập tức nhảy lên một cái, đằng đằng sát khí rút đao ra thương kiếm kích, Hứa Tri Hồ suy nghĩ một chút, còn giúp bận bịu mở ra Bạch Cốt ma tôn ràng buộc, lại để cho tố trình đến rồi cái thuật trị liệu. . . Ân, đương nhiên không phải hôn một cái!

Chỉ chốc lát sau, Ngân dùng sức đạp cǎn ga, chứa đầy một đám người năm đường hai tầng giao thông công cộng liền như thế nổ vang, xóc nảy nhấp nhô lao ra Chúc gia trang viên, chỉ để lại mới vừa từ trong mật thất chạy đến Chúc viên

ngoại, trợn mắt ngoác mồm nhìn con gái bị "Bắt cóc", cách đã lâu mới phản ứng được, run lẩy bẩy kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Anh, anh đài. . . Pháp Hải đại sư, ngươi muốn dẫn con gái của ta đi đâu?"

"Chớ sốt sắng, chúng ta chỉ là dẫn nàng đi cứu vớt thế giới." Hứa Tri Hồ từ trong cửa sổ xe dò ra nửa người trên, rất chăm chú cùng mặt sau phất tay một cái.

Trong nháy mắt, năm đường hai tầng giao thông công cộng liền như thế mang theo bốc lên khói đặc, dần dần biến mất ở phương xa trên cánh đồng hoang, nếu như cẩn thận nghe mà nói, còn có thể nghe được mấy tên kỳ quái trò chuyện —

"A, nói đến, bạch cốt a, vừa cái kia 'Bạch Hoa Xà' thảo nước đến cùng là mùi vị gì?"

"Đừng hỏi, đừng hỏi cái này. . ."

"Được rồi, ta chỉ là hiểu kỳ, lại nói ngược lại, nếu như năm loại đồ uống đồng thời hồn lên uống. . ."

"Tin tưởng ta, ngươi không biết muốn biết!"

". . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 142: Lão Yên Ngươi Tùng Yêu Đương À

Tuy rằng đều ở Côn Ngô nam bộ, nhưng từ Tiên Đường phủ chạy tới Kim Sơn tự sở tại Trấn Giang, nhưng vẫn là cần đại khái hai ba ngày hành trình, rất hiển nhiên, này cùng Hứa Tri Hồ hiểu biết Giang Nam hoàn toàn khác nhau.

Chính bởi thế, tuy rằng mọi người ngày đó liền từ Chúc gia lâm viên xuất phát, thậm chí mượn năm đường hai tầng giao thông công cộng đi suốt đêm, nhưng đến hừng đông thời điểm vẫn là mệt rã rời ngáp, chỉ có thể trước tiên đem xe đứng ở vùng hoang dã, ở một tòa hoang phế miếu sơn thần bên trong ăn cơm tiểu ngủ, thuận tiện quan sát ta hai vị cổ trang ngôn tình phim bộ. . .

Đừng hiểu lầm, cái gọi là cổ trang phim tình cảm, không phải chỉ Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi, mà là chỉ mới gia nhập —

Theo gió lung lay bên đống lửa, Yên Xích Hà đang ở nơi đó liền cháy ánh sáng chuyên tâm tu bổ năm lôi kiêm, Chúc đại tiểu thư chống đỡ căm ngồi ở bên cạnh hắn, đầy mắt ngôi sao nhỏ rất sùng bái nhìn hắn, thỉnh thoảng còn lấy ra mùi thơm ngát khăn gấm, tỉ mỉ thay hắn xoa một chút mồ hôi trán, đôi mắt sáng bên trong loại kia ẩn tình đưa tình mỗi tình thăm thiết si yêu đương mộ, coi như là người mù cũng có thể thấy. . .

Vẫn đề là, lão Yên tại một loại nào đó nhận biết thượng, quả thực so người mù cũng không bằng!

Nói như thế, ròng rã sửa chữa hai canh giờ năm lôi kiêm, hắn lại đều không có cùng Chúc đại tiểu thư đã nói mấy câu nói, không nói lời nào cũng coi như, vẫn đề là Chúc đại tiểu thư mỗi lần tìm hắn lúc nói chuyện, cái tên này trả lời quả thực là khiến người ta nắm bắt gấp —

"Sư phụ, ngươi có mệt hay không, có muốn hay không anh đài cho ngươi nện đấm lưng?"

"Không mệt, anh đài a, ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta người tu hành không thể ham muốn hưởng lạc a!"

"Sư phụ, bên ngoài phong thật lớn, ta giống như có chút lạnh. . ."

"Như thế a, vậy ngươi nhanh đi về ngủ, đừng lãng phí thời gian."

"Sư phụ, giống như rất nhiều người đều hiểu lầm chúng ta không phải thầy trò, mà là người yêu, thật quá đáng!"

"Không sao, chúng ta thân đang không sợ bóng nghiêng, để bọn họ nói xong rồi!"

Ta sát, ta không nhìn nổi, lão Yên tình của ngươi thương đến cùng là có bao nhiêu thấp a?

Hứa Tri Hồ ở bên nhìn ra rất không nói gì, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, đầy mắt đều là bát quái chi hỏa cháy hừng hực, liền ngay cả một bên đang cho mình nóng lên chớp đuôi xóa dấu cù là Bạch Tô Trinh, cũng không nhịn được hiểu kỳ vểnh tai lên, còn Ngưu Ma vương. . .

Ân, bị loại này tú ân ái ngược thành độc thân trâu Ngưu Ma vương, đã oán niệm đến ở nơi đó ngồi góc tường lệ rơi đầy mặt, không có thiên lý a không có thiên lý, như thế yếu điệu đẹp đẽ em gái, lại sẽ thích lão Yên loại kia không rõ phong tình mảnh gỗ, này này này, không mang theo như thế a, nói cẩn thận đồng cương thập vạn yêu sơn thất tình tố hai người đây, lão Yên ngươi muốn trên đường thoát đoàn sao?

Thực sự không nhìn nổi, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, tranh thủ thời gian đánh gãy hiện trường này lúng túng tình cảnh: "Được rồi, được rồi, chúng ta vẫn là đi tới nói một chút đến Kim Sơn sau chính sự, nói đến, vị kia

Kim giáo chủ đến cùng là thần thánh phuơng nào?"

Tốt vân đẽ, trừ ra bẽ ngoài điểm đậm đáng yêu nội tâm liều mạng oán thầm
Chúc đại tiểu thư ở ngoài, tất cả mọi người đều rất chỉnh tẽ quay đầu trông lại.

Ở tại bọn hắn tập thể nhìn kỹ, đang bưng một bình Lao Sơn bạch hoa xà thảo
nước ngẩn ra Bạch Cốt ma tôn, do do dự dự ngang đầu lên: "Cái này mà, nói rất
dài dòng a, kỳ thực Kim giáo chủ, là Song Xà giáo tiền nhiệm giáo chủ con trai
thứ ba, từ nhỏ có chút si ngốc ngơ ngác, rất sớm trước đây liền bị tiền nhiệm
giáo chủ đưa đến Côn Ngô bắc bộ cầu học đi tới. . ."

"Ồ, nguyên lai trước đây thì có Song Xà giáo a?" Hứa Tri Hồ không khỏi hơi
hơi kinh ngạc.

"Không sai, bất quá trước đây Song Xà giáo, chỉ là cái rất nhỏ giáo phái mà
thôi." Bạch Cốt ma tôn khẽ gật đầu, "Nhưng mà mấy chục năm trước, tiền nhiệm
giáo chủ thân hoạn trọng bệnh thời điểm, vị kia Kim giáo chủ đột nhiên từ Côn
Ngô bắc bộ trở về, hơn nữa thay đổi ngày xưa si ngốc ngốc phì, dựa vào quái lạ
thủ đoạn, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai đánh bại mấy cái huynh đệ, thuận
lợi kế thừa giáo chủ vị trí."

"Quái lạ thủ đoạn?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, "A, cái gọi là quái lạ thủ
đoạn, lẽ nào chính là chỉ?"

"Không sai, chính là hắn dùng tại trên người ta loại này.. Loạn phách âm
pháp." Bạch Cốt ma tôn nhớ tới bản thân trước cuồng nhiệt biểu hiện, không
nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Ta cũng không biết, tên kia đến cùng tại Côn
Ngô bắc bộ có kỳ ngộ gì, nhưng hắn trở về sau đó, tựa hồ liền có thêm vài món
quái lạ pháp bảo, một món trong đó giống như ngọc chương, tùy thời tùy khắc
đều đeo tại trước ngực hắn, phàm là tại trong phạm vi nhất định người, nếu là
định lực không đủ, đều sẽ từng bước trở nên đối với hắn trung thành tuyệt đối
cuồng nhiệt kính ngưỡng, bất luận hắn nói cái gì đều hiểu tin là thật. . ."

"Híc, lại còn có loại này tẩy não pháp bảo?" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu hai

mặt nhìn nhau, Hứa Tri Hồ nhưng là tỏ rõ vẻ quái lạ không nói gì vò đầu, đột nhiên cảm thấy này một tập ta xem qua, được rồi, quả nhiên không hổ là họ Kim.

"Sau đó, Song Xà giáo phải dựa vào hắn quái lạ thủ đoạn, tại trong vòng mấy chục năm từng bước quật khởi, còn tẩy não một nhóm rất có thực lực luyện khí sĩ." Bạch Cốt ma tôn bên này vẫn còn tiếp tục giải thích, "Tại sau đó, cũng không biết vị kia Kim giáo chủ đột nhiên có cái gì mưu tính, đột nhiên liền bắt đầu tập trung tài nguyên luyện chế vật kia, thậm chí còn đem chính mình mật sào đều chuyển tới Kim Sơn tự bên trong, mãi đến tận hiện tại . . ."

"Đợi lát nữa!" Yến Xích Hà nghe đến đó, rõ cuộc không nhịn được nhấc tay vân đề, "Lão bạch a, ngươi xác định vị kia Kim giáo chủ liền trốn ở Kim Sơn tự bên trong, hơn nữa còn tại Kim Sơn tự bên trong kiến tạo hắn mật sào, ở nơi đó hưng sư động chúng luyện chế vật kia?"

Được rồi, trên thực tế, cái này cũng là mọi người hoài nghi, làm Phật môn thánh địa Kim Sơn tự, từ trước đến giờ có pháp phap che chở, trong chùa phổ thông tăng nhân cũng có mấy trăm người, ở vào tình thế như vậy, vị kia Kim giáo chủ làm sao có khả năng công khai kiến tạo mật sào, làm toàn bộ Kim Sơn tự người đều bị hắn tẩy não sao?

"Vì lẽ đó, hắn cũng không phải tại chân chính Kim Sơn tự!" Bạch Cốt ma tôn nghiêm túc nói.

"A?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng một mặt mờ mịt.

"Nói như thế nào đây?" Bạch Cốt ma tôn suy nghĩ một chút, dứt khoát từ trong lòng lấy ra một phần kiến trúc bản vẽ, "Nói như thế, kỳ thực bây giờ Kim Sơn tự, là mấy trăm năm trước một lần nữa xây dựng, các ngươi khả năng không biết, ở trước đó, thì có người tại Kim Sơn thượng kiến tạo một tòa kim sơn tự, mà tòa kia cựu Kim Sơn tự, đã sớm mấy trăm năm trước liền bởi vì một hồi nạn hồng thủy mà bị nhấn chìm, hôm nay đã sớm kinh biến thành một mảnh hồ nước."

"Ồ, ngươi nói, chính là Kim Sơn tự trước cái kia hồ?" Yến Xích Hà nghe đến đó không khỏi hơi hơi kinh ngạc, "Nói cách khác, cái kia hồ phía dưới cũng có một cái bờ đi Kim Sơn tự, mà cái kia Kim giáo chủ liền trốn ở nơi đó, đem nó cải tạo thành chính mình mật sào?"

"Không sai." Bạch Cốt ma tôn đàng hoàng trịnh trọng gật gù, "Đơn giản tới nói chính là, cái kia Kim giáo chủ, cũng không phải tại bây giờ mới Kim Sơn tự bên trong, mà là vẫn trốn ở... San Francisco!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang ở một bên vừa suy nghĩ đây, đột nhiên liền miệng đầy phun nước.

"Làm sao? Làm sao?" Xích Tỷ Nhi bị hắt phun đến cả người đều ướt, mau tới trước đỡ lấy đầu của hắt, chỉ lo đầu của hắt lại phải bay rồi.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giải thích, "Ta chính là cảm thấy, cái này San Francisco, ách, nghe tới, còn thật là một cái tên rất hay."

Nơi nào được rồi, Bạch Cốt ma tôn cùng Yến Xích Hà bọn họ hai mặt nhìn nhau, đến cuối cùng vẫn là Yến Xích Hà dùng sức vỗ đùi: "Quản nhiều như vậy đây, nếu biết tên kia liền trốn ở trong hồ San Francisco, cái kia chúng ta sáng mai liền giết tới, trực tiếp đẩy ngang đánh ngã hắt được rồi."

Tốt, thích nhất chính là nhất ba lưu không uổng não đẩy ngang, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng lập tức rất hưng phấn nhấc tay, Chúc đại tiểu thư ở bên cạnh sáng mắt lên, đột nhiên ôn nhu yếu mềm nhìn Yến Xích Hà: "Sư phụ, anh đài cũng muôn cùng cử ngươi đi trảm yêu trừ ma, chỉ là lần trước ngươi ban cho anh đài chuôi này khinh lôi kiêm, giống như có chút tổn hại?"

"Cái này dễ xử lý, ngươi khinh lôi kiêm ở đâu, sư phụ giúp ngươi tu... Chờ chút, chúng ta đi đâu?" Yến Xích Hà theo bản năng liền muốn gật đầu, kết quả còn chưa nói hết đây, trực tiếp liền bị Chúc đại tiểu thư lôi kéo tiến vào trong miếu sơn thần, xa xa còn có thể nghe được Chúc đại tiểu thư nhuancer âm

thanh —

"Ư ân, sư phụ, anh đài ở phía sau lâm thời bố trí cái khuê phòng, khinh lôi kiêm liền đặt ở cái kia, ngươi có thể chộm rãi sửa. . ."

Ta đi, đây là muôn đập đêm khuya tiểu điện ảnh tiết tấu mị?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, ngay lập tức sẽ từ trong mắt đối phương nhìn thấy cháy hừng hực bát quái chi hỏa, hai người tâm có hiểu ngầm cái gì cũng không cần nói, trực tiếp liền ngả lưng eo tiến đến trên cửa đi tới, Mộc Liễu còn rất phổi hợp từ trong lòng lấy ra cái chén gỗ, rất nhuần nhuyễn đệ cho bọn họ: "Đến, đưa cái này thiếp trên tường, có thể nghe được rõ ràng hơn nha."

Rất tốt, chỉ chốc lát sau, một đoàn già hỏa tất cả đều chỉnh tề kề sát ở trên tường, trong tay mỗi người có một cái bát hết sức chuyên chú, Bạch Tố Trinh ở bên cạnh ôm chόp đuôi nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, đột nhiên cảm thấy nghĩa phụ tại chính mình trong lòng cao to hình tượng triệt để tan vỡ: "Híc, phụ thân đại nhân, các ngươi như thế. . ."

"Xuyt!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc quay đầu ra hiệu dừng phát ra âm thanh, sau đó lại hứng thú tràn đầy kế tục nghe trộm, trên thực tế xuyên thấu qua có chút cũ nát khe cửa, thậm chí còn có thể mơ hồ nhìn thấy cái kia lâm thời trong khuê phòng, hai vị nhân vật chính kỳ quái cử động —

Có chút tối tăm lửa trại ánh sáng hạ, Yến Xích Hà đang đầu đầy mồ hôi sửa chữa chuôi này khinh lôi kiêm, hoàn toàn không thấy bên cạnh Chúc đại tiểu thư nhu nhược tư thế ngồi, cùng với nhìn như lơ đãng lộ ra một mảng nhỏ vai đẹp. . .

Chờ đến độ vui vẻ mạo, Chúc đại tiểu thư qua nửa ngày rốt cuộc không nhịn được kề sát tới trên lưng hắn, mở miệng yếu ớt nói: "sư phụ, cái này có phải là rất khó tu, nếu không chúng ta tán ngẫu sẽ thiên chứ?"

"Không có chuyện gì, ta nhất định có thể sửa tốt!" Yến Xích Hà nghiến răng

nghiến lợi xoa một chút đại hᾶn, liền đầu đều không có ngâng đầu lên, "Anh đài, ngươi trước tiên đi nghỉ ngơi được rồi, sư phụ coi như là đánh cược tông môn danh dự, cũng phải tại trước rạng đông giúp ngươi sửa tốt. . Ô, anh đài, ngươi đau răng sao?"

Không có thứ gì, Chúc Anh Đài tỏ rõ vẻ ưu thương yên lặng nhìn lên bầu trời, tại đánh ngắt sư phụ đây ngược ý nghĩ này thương do dự rất lâu, rốt cục vẫn là lưu luyến không rời thở dài, lén lút ném xuống độc cước đồng nhân. .

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ ở bên ngoài nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, lại cùng bên cạnh Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, một đám người sảng sốt nửa ngày, đột nhiên rất chỉnh tề thở dài —

Được rồi, tại sao chúng ta luôn cảm thấy, lão Yên sẽ nhất định cô độc một đời đây?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 143: Giáo Chủ Ngươi Tốt Giáo Chủ Gặp Lại

Dứt bỏ lão Yên cùng Chúc đại tiểu thư kỳ quái cảm tình hí không đề cập tới, đi ngang qua hai ngày đi gấp bốn ba sau, xóc nảy nhấp nhô ngũ lộ hai tầng xe công cộng, cuối cùng cũng coi như thuận lợi đến Trần Giang vùng ngoại ô, đồng thời xa xa đã trông thấy cái kia tọa lạc tại trường thiên trong hồ nước kim quang cố tự —

Hoàng hôn dưới trời chiều, tọa lạc tại mặt hồ trên hòn đảo Kim Sơn tự, phảng phất bị mờ nhạt tà dương nhuộm thành màu vàng nhạt, mát mẻ gió đêm phất qua, trong chùa truyền đến rộng rãi tiếng chuông từ từ vang vọng, vang vọng tại toàn bộ trên mặt hồ, nổi lên từng trận sóng gợn gợn sóng, khiến người ta thân ở trong đó rất nhanh sê tâm tình an hòa lên. . .

"Chúng ta muốn tiên tiến chùa miếu vẫn là?" Yên Xích Hà từ hai tầng trên xe buýt nhảy xuống, hoàn toàn không thấy mặt sau đang nhu nhược đưa tay chờ hẵn đến nâng Chúc đại tiểu thư.

"Thời gian cấp bách, chúng ta vẫn là trực tiếp lén vào dưới nước đi." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, suy nghĩ một chút lại không nhịn được hiếu kỳ vấn đề, "Lão Yên a, ngươi trước đây có từng yêu đương sao, tương tư đơn phương không tính a."

"Híc, ngươi hỏi cái này làm gì?" Yên Xích Hà rất mờ mịt mở to hai mắt.

"Không có gì. . ." Hứa Tri Hồ ho nhẹ vài tiếng, tranh thủ thời gian trở lại để tài chính tối, "Được rồi, Ngân làm một chiếc xe không biết bơi, vì lẽ đó chỉ có thể đàng hoàng chờ tại trên bờ, những người khác đều đi theo ta, tố trinh, xem ngươi rồi!"

Đã sớm rõ ràng ý của hắn, Bạch Tố Trinh khẽ gật đầu, tiếp theo không chút do dự thả người hướng về trong hồ nhảy một cái, mềm mại đâm đường như hòa vào hồ nước đồng dạng, liền ngay cả ít nhất bọt nước đều không có mang theo đến.

Mấy giây sau, nương theo mặt hồ gọn sóng dần dần tiêu tan, một cái đầu có dài mẩy chục trượng màu trắng bạc đuôi rắn, đột nhiên từ trong hồ nước đột nhiên giương lên, tiếp theo nghênh gió nhẹ nhè cuốn một cái, đem bên bờ Hứa Tri Hồ bọn họ tất cả đều kéo vào trong nước, chỉ còn dư lại Ngân cô đơn đơn một người ngồi xổm ở bên bờ, vừa sửa xe vừa lấy ra màu hưởng sổ nhỏ, rất chăm chú niệm đọc —— "Hừm, người mới học bơi tư thế giảng giải. . ."

Nhìn lại một chút một bên khác, lúc này bị bắt nước vào bên trong Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng, đột nhiên phát hiện mình đang thân ở một cái trong suốt quả cầu ánh sáng bên trong, xung quanh hồ nước đều bị này màn ánh sáng chặn phía bên ngoài, làm cho quả cầu ánh sáng bên trong như trước như trên đất bằng thư thích tự tại, hơn nữa cũng không cần lo lắng hô hấp không khí vẫn đề.

Ở tại bọn hắn phía trước, Bạch Tố Trinh chính như cùng về nhà tựa như thản nhiên tự đắc, tách ra hồ nước hướng về đáy hồ bơi đi, màu trắng bạc đuôi rắn ở sau lưng nàng nhẹ nhàng lung lay, kéo quả cầu ánh sáng chậm rãi tiến lên. . . Được rồi, tất cả cũng rất thuận lợi, trừ ra bởi vì cận thị vẫn đề, nàng nhiều lần đều lệch khỏi phương hướng bị rong túng cho triển thành kỳ quái tư thế.

"Đáng tiếc, ta đem vật kia quên ở nhà cũ bên trong, không phải vậy còn có thể giúp ngươi giải quyết một thoáng cận thị vẫn đề." Hứa Tri Hồ đúng là không đành lòng nhìn thẳng, suy nghĩ một chút lại quay đầu nhìn Bạch Cốt ma tôn, "A, lão bạch, chúng ta muốn tìm. . ."

"Sẽ ở đó!" Biết hắn muốn hỏi cái gì, Bạch Cốt ma tôn lập tức phun ra mấy đám lân hỏa, rồi sáng xung quanh càng ngày càng tối tăm dưới nước hoà cảnh.

Mượn mẩy đám lân hỏa chỉ về, đúng là có thể mơ hồ trông thấy ngoài mẩy trǎm trượng thâm thủy đáy hồ, quả thật có một tòa bị bùn cát nửa úp nửa mở bỏ đi kiến trúc, vỏn vẹn là lộ ra đáy hồ bùn cát bộ phận, là có thể nhìn thấy che kín Phật môn kinh văn đồng thau chuông cổ, đổ nát tan rã Phật môn pho tượng cùng rải rác ở đáy hồ mõ áo cà sa, có thể tưởng tượng được năm đó này chùa miếu là cỡ nào hương hỏa cường thịnh, nhưng bây giờ cũng đã biến thành dưới nước phế tích.

"Cái kia chính là . . . Ách, cựu Kim Sơn?" Hứa Tri Hồ luôn cảm thấy danh tự này niêm lên có loại cảm giác không hợp.

"Không sai, kia chính là cựu Kim Sơn." Bạch Cốt ma tôn khẽ gật đầu, "Bên ngoài xem ra đã bỏ đi, nhưng mà bên trong lại đã bị Kim giáo chủ cho cải tạo, hơn nữa xung quanh còn có trận pháp quản chế, bất quá không có chuyện gì, ta biết phụ cận có một cái đáy hồ con đường, chỉ cần chúng ta từ cái kia. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, liền trong chớp mắt này, vừa còn bình tĩnh như lúc ban đầu đáy hồ đột nhiên liền nổ vang chấn động, xung quanh hồ nước nhắc lên cuồng triều sóng lớn, trực tiếp đem quả cầu ánh sáng triệt để nuốt hết cuốn vào, đang ở quả cầu ánh sáng bên trong Hứa Tri Hồ bọn họ không hề phòng bị, trực tiếp liền bị quán tính tầng tầng vẩy đi ra, mắt thấy quả cầu ánh sáng đều ở từng bước răng rắc vỡ vụn.

"Cái gì?" Bạch Tố Trinh lấy làm kinh hãi, đuôi rắn tại vội vàng trong đó cuồng quýt cuốn một cái, vội vàng đem mắt không chế quả cầu ánh sáng quyển trở về.

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến một tiếng ầm ầm nổ vang, toàn bộ đáy hồ bùn cát đều giống như là núi lửa phun trào cuồng bạo vọt lên, tại đây điên cuồng cuồn cuộn bùn cát sóng lớn bên trong, tòa kia nguyên bản bán chìm ở đáy hồ vứt bỏ Kim Sơn tự, dĩ nhiên mang theo to lớn ong ong rung động âm thanh,

chậm rãi từ đáy hồ nơi sâu xa chậm rãi bay lên.

"Ây . ." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng hai mặt nhìn nhau, cái gì cũng không cần nói rồi, trực tiếp rất chỉnh tề quay đầu.

"Ta không biết!" Bạch Cốt ma tôn đồng dạng trợn mắt ngoác mồm, "Này, cái này không thể nào, vị kia Kim giáo chủ rõ ràng vẫn không có thu thập được đầy đủ tư liệu cùng tài nguyên, làm sao dám hiện tại liền . . ."

"Cái kia còn không phải là bởi vì, bái ngươi ban tặng sao?" Sắc bén chói tai vẹt đực tảng tiếng cười, đột nhiên từ từng bước bay lên bỏ đi Kim Sơn tự bên trong truyền đến, còn mang theo vài phần tức giận cùng khắc cốt thù hận —

"Bản giáo chủ chính là thiên địa khí mây ngưng tụ, nhất định phải nhất thống Côn Ngô thành tựu đại nghiệp, bọn ngươi vai hế, cho rằng cầu kết bạch cốt này phản đồ, liền có thể trở ngại bản giáo chủ kế hoạch trăm năm sao, chính là bợn ngựa đấu xe không biết tự lượng sức mình, chính là khí số sở tại thuận ta thì sống, chính là . . ."

Được rồi, nếu như không đánh gãy, cái tên này có thể một hơi tự mình ca ngợi nửa canh giờ, Hứa Tri Hồ không nhịn được rất khôn nói gì quay đầu nhìn Bạch Cốt ma tôn: "Cho nên nói, các ngươi chính là bị loại này ngớ ngẩn khống chế?"

Cái gì cũng không cần nói rồi, Bạch Cốt ma tôn đột nhiên cảm thấy rất xấu hổ, cả khuôn mặt đều đỏ lên: "Không sai, tên kia đúng là cái phì si ngu xuẩn, nhưng mà các ngươi phải cẩn thận, hắn tuy rằng không có tác dụng gì, nhưng mà vài món quái lạ pháp bảo nhưng . . ."

Âm!

Liền trong chớp mắt này, tòa kia đang chậm rãi thăng ra đáy hồ cựu Kim Sơn tự, đột nhiên dường như bị bàn tay vô hình mạnh mẽ giơ lên, bỗng nhiên từ bùn cát bên trong hoàn toàn nổ vang nhảy ra, tại cũ nát hư hao chùa miếu trước đại

môn, đột nhiên xuất hiện một cái gào thét xoay tròn cự đại hắc động, đem xung quanh hồ nước tất cả đều trăng trợn không kiêng dè nuốt chừa tiến vào.

Hầu như tại đồng thời, vị kia Kim giáo chủ sắc bén vẹt được tảng âm thanh, lần thứ hai vang vọng tại toàn bộ đáy hồ: "Bạch cốt, đây là ngươi bức bản giáo chủ! Nguyên bản còn muốn thu thập tư liệu chậm rãi toan tính, nhưng mà các ngươi đã hùng hổ doạ người, thì đừng trách bản giáo chủ bí quá hóa liều!"

Lời còn chưa dứt, lần thứ hai một tiếng nổ vang, nuốt chửng lượng lớn hồ nước cựu Kim Sơn tự đã nổ vang chấn động, trực tiếp từ đáy hồ nơi sâu xa lao ra mặt hồ, triệt để bại lộ tại hoàng hôn dưới trời chiều!

To lớn mà tàn tạ bóng tối, như núi lớn bại lộ ở trong không khí, bị nó thân thể khổng lồ nhấc lên cuồng triều sóng lớn, hướng về bốn phía đên cuồng khuếch tán ra, trong nháy mắt dĩ nhiên đem tòa kia mới Kim Sơn tự cũng triệt để nuốt hết, mấy trăm tên tăng nhân còn phản ứng không kịp nữa, liền bị hồng triều nhấn chìm theo ba bay đi.

Tuy rằng cũng không xác định trong đó đến cùng phát sinh cái gì, nhưng vào giờ phút này, ở tòa này bao trùm bùn cát cùng rong tàn tạ chùa miếu phế tích nội bộ, nhưng chính truyện đến khiến người ta bất an tê hí lên, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy vô số đèn nhánh khí lưu dường như điện quang, từ chùa miếu tàn tạ trong khe hở đột nhiên bắn ra, mấy cái thu được kinh ngạc hồ cá vừa nhảy ra mặt nước, bị này đèn nhánh khí lưu nhẹ nhàng va trúng, trực tiếp liền hóa thành đỏ như máu xương khô.

"Tên khốn kia, đến cùng ở bên trong làm cái gì?" Yến Xích Hà khó có thể tin kinh hãi ngẩng đầu, nhìn phía cái kia cự lớn như núi cao quanh thân hắc khí hí lên quấn quanh Kim Sơn tự phế tích.

"Ta cảm thấy, hắn khả năng thật sự đem vật kia luyện chế ra hơn một nửa." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Ta không xác định đây rốt cuộc tính toán luyện chế thành công vẫn là luyện chế thất bại, bất quá ta có thể xác định chính

là, chúng ta hiện tại tốt nhất trước tiên. . . Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong, hắc động kia vòng xoáy giống như cửa miếu đột nhiên nổ vang chấn động, đèn nhánh khí lưu đường như sôi trào mãnh liệt cuồng triều, từ này cửa miếu bên trong cuồng bạo trút xuống mà ra, trong nháy mắt liền đem toàn bộ lục địa đều triệt để nuốt hết.

Căn bản không kịp né tránh, Hứa Tri Hồ chỉ kịp kéo Xích Tỷ Nhi, liền bị này mãnh liệt cuồng bạo khí lưu triệt để nuốt hết, vô biên bóng tối vô tận giống như là thủy triều tràn ngập bao trùm bốn phía, hắn duy nhất có thể làm, chính là ngừng thở đóng chặt miệng mũi không bị này đèn nhánh khí lưu xâm vào thân thể.

Sau một khắc, mang bao bọc bên bờ vô số sinh vật cùng mãnh liệt hồ nước, tòa này chậm rãi bay lên vứt bỏ Kim Sơn tự phế tích, đột nhiên ở trên mặt hồ kịch liệt lóng lánh, đến khi tràn ngập hắc khí bỗng nhiên bạo phát qua đi, nó lại liền quỷ dị như thế biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại mảng lớn không bị mang đi hồ nước từ giữa không trung đập xuống, hóa thành dày đặc bão tố.

Dần dần, bão tố từng bước đình chỉ yếu bớt, bị thôn phệ hơn nửa mặt hồ cũng một lần nữa khôi phục yên tĩnh, chỉ là so với ban đầu thiển rất nhiều, bên bờ tòa kia mới Kim Sơn tự bên trong, may mắn chạy trốn các tăng nhân mờ mịt chung quanh, hoàn toàn không hiểu phát sinh cái gì, nhưng đúng vào lúc này. . .

Trong tiếng thét gào, mấy trăm đạo ánh kiếm pháp khí từ bốn phương tám hướng cao tốc phóng tới, toàn bộ Giang Nam bị kinh động hai đạo chính tà tất cả đều vội vàng tới rồi, đi đầu mấy vị địa nguyên tôn giả ghìm xuống ánh kiếm, nhìn bốn phía trong hư không nhưng chưa tiêu tan như linh xà giống như nhảy lên hí lên hắc khí, đột nhiên cùng nhau biến sắc, nhưng rồi lập tức không chút do dự nhấc lên ánh kiếm, hướng về bốn phía gào thét tản ra, từng người đi tìm töi manh mẽi.

Hỗn loạn tung bừng bên trong, nhưng không có người chú ý tới cách đó

không xa đáy hồ bùn cát bên trong, hơn nữa thân thể đều bị phá hủy Bạch Cốt ma tôn đang lén lén lút lút bò đi, mượn yếu ớt lân hỏa ánh sáng, hăn ngẩng đầu nhìn phía giữa không trung hí lên lóng lánh hắc khí, chỉ cảm thấy sơ nỗi da gà cả người mồ hôi lạnh —

"Híc, giang hồ hiểm ác, Tri Hồ các ngươi tự lo lấy, bản tôn. . . Vẫn là cơm sáng về hữu quen đi!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 144: Kim Bàn Tử

Cùng Bạch Cốt ma tôn thoái ẩn giang hồ tuyệt nhiên không giống, vào giờ phút này một phương khác trong hư không, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng, đang rơi vào đến không thể tránh khỏi trong nguy cơ.

Bị cái kia cuồng triều mãnh liệt đèn nhánh khí lưu triệt để nuốt hết, tất cả mọi người tại chỗ kể cả chờ đợi tại bên bờ Ngân ở bên trong, tất cả đều bị trực tiếp hút vào Kim Sơn tự phế tích, cuồng bạo khí lưu tại bốn phía nhắc lên cơn sóng thần, dường như một cái to lớn đến không cách nào tránh thoát khủng bố vòng xoáy, để bọn họ chỉ có thể tóm chặt lấy đồng bạn cánh tay, miễn cưỡng duy trì cuối cùng một tia linh đài thanh minh.

Cũng may, loại này khủng bố khí lưu vòng xoáy cũng không có kéo dài quá lâu!

Chỉ trong chốc lát sau, trong hư không sôi trào mãnh liệt hắc khí đột nhiên tiêu tan, đang không cách nào khống chế thân thể mọi người trên không trung hơi ngưng lại, nhất thời kinh ngạc thốt lên cùng nhau ngã xuống khỏi đền, Xích Tỷ Nhi tại rơi xuống trong nháy mắt còn đúng lúc vặn vẹo eo nhỏ nhắn, mạnh mẽ để cho mình chuyển hóa thành sau gáy rơi xuống tư thế, tránh khỏi khuôn mặt đẹp gò má cùng nền đá bản va chạm. . .

"Ta phục rồi, Xích Xích ngươi lại còn có tâm tình quản cái này?" Hứa Tri Hồ đúng là nỗi lòng tôn kính, thuận thế cầm lấy Bạch Tố Trinh chớp đuôi, mượn lực từ nền đá bản thượng nhảy lên, "Híc, ai có thể nói cho ta, hiện tại chúng ta đến nơi nào?"

Trên thực tế, vấn đề này là dư thừa, vào giờ phút này, xuyên thấu qua bốn

phía đại điện che kín vết rách cửa sổ, hết thảy người cũng đã thấy rõ phụ cận kỳ quái cảnh tượng —

Nghiêm ngặt mà nói, rất khó vạch ra bọn họ hiện tại đến cùng là ở nơi nào,

Toàn bộ cựu Kim Sơn tự phế tích, tựa hồ bị chuyển đến không biết nơi nào núi non trùng điệp bên trong, bốn phía tất cả đều là hoang tàn vắng vẻ sơn mạch cùng ngàn năm cổ thụ, duy nhất dẫn tới tự bên ngoài tòa kia tàn tạ cửa lớn, giờ khắc này hoàn toàn bao phủ đang cuộn trào mãnh liệt tràn ngập lăn lộn hắc khí bên trong, đem mọi người lối thoát cho triệt để ngăn chặn.

Âm! Xích Tỷ Nhi vung vẩy lang nha bỗng, không chút khách khí hướng về cửa lớn đến rồi một thoáng.

Rất hiển nhiên, cùng theo dự liệu như thế, lang nha bỗng đánh vào cái kia tràn ngập lăn lộn như nước thủy triều hắc khí bên trong, lại như là oanh đang sôi trào cuồn cuộn trên mặt biển, căn bản không có bất kỳ chấn động, ngược lại là làm lang nha bỗng bị đánh sau khi đi ra, nguyên bản từ kiên làm bằng sắt tạo bể ngoài lại trở nên rỉ sét loang lổ.

Nhìn thấy tình cảnh thế này, mọi người không khỏi hơi biến sắc, lập tức lui về sau rời xa mảnh này tràn ngập hắc khí, nhìn lại một chút lúc này ngoài cửa sổ, đến cùng đều là bỗng dựng tung ra tràn ngập hắc khí, dường như như thủy triều đem toàn bộ Kim Sơn tự phế tích hoàn toàn bao phủ, căn bản không tìm được bất kỳ rời đi xuất khẩu.

"Cái kia, chúng ta hiện tại là tại đây Kim Sơn tự phế tích một tầng?" Hứa Tri Hồ từ bỏ tìm kiếm xuất khẩu dự định, ngược lại chậm rãi quay đầu đánh giá bốn phía.

Chính như hắn nhìn thấy, mọi người hiện tại vị trí, chính là này bỏ đi Kim Sơn tự phế tích tối tầng tiếp theo, rộng lớn không gian năm đó hoặc là chính là đông đảo tăng nhân tụ tập đại sảnh, hơn nữa hành lang vu hồi không biết đi về nơi nào, bốn phía sàn nhà trên vách tường nhưng che kín rêu cùng vết rách, hiển

nhiên đã sớm bị năm tháng ăn mòn không ra hình thù gì.

"Nếu không có cách nào đi ra ngoài, vậy chúng ta trước hết nghĩ biện pháp lên được rồi." Yến Xích Hà che chở phía sau căn bản không cần bảo vệ Chúc đại tiểu thư, lại ngẩng đầu nhìn phía trên đại sảnh trần nhà, "A, hiện tại vấn đề là, chúng ta muốn làm sao lên?"

"Các ngươi không cần cân nhắc cái vấn đề này rồi!" Liền trong chớp mắt này, sắc bén chói tai vịt đực tảng tiếng cười, lần thứ hai ở trong không khí vang vọng.

Sau một khắc, nguyên bản tàn tạ rạn nứt trần nhà, đột nhiên bốc lên từng tia từng tia màu đen sương mù, cũng trong nháy mắt hóa thành gần như trong suốt mặt kính, tiếp theo trên mặt kiếng ánh sáng chợt lóe lên, đột nhiên xuất hiện một tấm to lớn đến hâu như bao trùm toàn bộ trần nhà mập mạp mặt to —

Thả lớn hơn rất nhiều mập mạp mặt to, nhìn qua lại như là một tấm dẹt bánh nướng, tướng mạo thường thường còn mang theo vài phần ngu xuẩn cùng mập mạp, bất luận từ góc độ nào đến xem, cũng giống như là loại kia tối bình thường bất quá phổ thông tên béo, nhưng là cặp kia hoàn toàn bị thịt mỡ bao vây mặt tí hí bên trong, nhưng thật đặc ý cùng điên cuồng, nhìn qua đều có chút mất đi lý trí.

"Cho nên nói, cái tên này chính là?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau.

"Không sai, ta chính là các ngươi vẫn đang tìm Kim giáo chủ!" Lại như là biết bọn họ đang suy nghĩ gì, trên trần nhà cái kia trương phì xuẩn mặt to vẩy vẩy đầu đầy tóc ngắn, còn há to mồm lộ ra rất nụ cười đặc ý, "Một đám ngu xuẩn, các ngươi khắp nơi đang tìm ta, hiện tại rõ cuộc nhìn thấy ta, có phải là cảm thấy rất kinh hỉ, vậy cũng là thỏa mãn các ngươi nguyện vọng đi."

"Híc, cái tên này lại quản chúng ta gọi ngu xuẩn?" Hứa Tri Hồ không nhịn được yên lặng oán thầm, thầm nghĩ đến cùng ai xem ra càng như ngu xuẩn a, Xích Tỷ Nhi cũng không để ý nhiều như vậy, trực tiếp đằng đằng sát khí giơ lên

lang nha bỗng, "Đừng dài dòng, họ Kim, có thủ đoạn gì liền sử dụng đến!"

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội, trước hết để cho ta hưởng thụ một lúc." Kim giáo chủ cười đến càng thêm đắc ý, cho tới nguyên bản phì xuẩn mặt to giống như vào lúc này lại phồng lớn mấy phần, "Chà chà chà, hiếm thấy ta ngày hôm nay tâm tình tốt,

Liền cho các ngươi một cơ hội, hiện tại lập tức quỳ xuống đến xin thề trở thành nô bộc của ta, có thể ta còn có thể cân nhắc. . ."

"Ta đói rồi! Ta nghĩ ăn bánh!" Hứa Tri Hồ đột nhiên rất chăm chú nhấc tay.

"Ây. . . Ăn bánh?" Kim giáo chủ đắc ý tiếng cười đột nhiên ngừng lại, chỉ là chỉ chốc lát sau, chờ hăn lý giải Hứa Tri Hồ ý tứ, đột nhiên liền giận tím mặt, "Vô liêm sỉ, ngươi đây ngông cuồng tiểu bối, dám trào phúng bản giáo chủ, có biết cái trước đắc tội bản giáo chủ. . ."

"Nhưng là ta thật sự đói bụng a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội nhìn hăn.

"Làm càn! Ngươi tên khốn này! Mấy trăm năm qua, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở bản giáo chủ trước mặt như thế làm càn, ngươi dám. . ."

"Nhưng mà ta thật sự đói bụng a!"

"Đủ, đủ rồi! Tiểu tử, hiện tại ngươi coi như xin tha cũng vô dụng, bản giáo chủ phải đem ngươi tập trung vào vạn trượng băng uyên, để ngươi nhận hết băng nhận xuyên. . ."

"Được rồi, bất quá ở trước đó, có thể trước tiên cho ta đến trương bánh sao?"

Rất tốt rất cường đại, nhìn Hứa Tri Hồ ở nơi đó rất bình tĩnh mĩm câu nói, liền đem vị kia Kim giáo chủ kích thích nổi trận lôi đình, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng tất cả đều xem sững sờ, thậm chí Hứa Tri Hồ không hề là chúng ta Đông Minh Sơn đệ nhất cãi nhau vương, thời điểm như thế này lại còn có thể kéo cừu hận kéo đến như thế mãn a.

"Lợi dụng lúc hiện tại!" Trong phút chốc, phản ứng lại Mộc Liễu, lập tức nhẹ giọng lại nói, "Lợi dụng lúc Tri Hồ đang hấp dẫn tên kia sự chú ý, chúng ta tách ra đi, trước tiên nghĩ cách rời đi này đại sảnh. . ."

"Đủ rồi! Câm miệng cho ta!" Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy vị kia Kim giáo chủ đột nhiên hét lên một tiếng, phẫn nộ đến cho tới toàn bộ mặt kính đều chấn động kịch liệt lên, "Chết tiệt vô liêm sỉ, ta mặc kệ ngươi đến cùng muôn làm cái gì, nhưng hiện tại. . . Các ngươi, tất cả đều đi chết đi cho ta!"

Răng rắc một tiếng, nương theo sắc bén tiếng rống giận dữ, toàn bộ trên trần nhà mặt kính cũng như cùng bị đánh nát, đột nhiên xuất hiện số lượng hàng trăm vết rách!

Sau một khắc, đè nén quái lạ tiếng vang, liền từ này che kín vết rách mặt kính sau mơ hồ truyền đến, càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng rõ ràng, từng bước đều có thể nhìn thấy trên mặt kiếng những vết rách tại chấn động kịch liệt, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ có món đồ gì từ trong đó. . .

Chạy!

Căn bản không cần lại suy nghĩ, Hứa Tri Hồ ngay đầu tiên liền làm ra phản ứng, trực tiếp kéo Xích Tỷ Nhi quay đầu liền chạy, Mộc Liễu Tiểu Lan các nàng cùng Bạch Tố Trinh theo sát phía sau, Ngưu Ma vương trực tiếp lẩn khỏi chossal hóa thành bò sữa, liền ngay cả Yến Xích Hà cũng thuận thế một cái mò lên Chúc đại tiểu thư, nỗi giận gầm lên một tiếng bỗng nhiên về phía trước nhảy ra mười mấy trượng.

Âm!

Hầu như trong nháy mắt này, toàn bộ trần nhà đột nhiên chia năm xẻ bảy, sôi trào mãnh liệt đen nhánh ma khí dường như cuồng triều sóng lớn, từ không trung cuồng bạo trút xuống, trong nháy mắt liền hội tụ thành cao mây chục trượng cơn sóng thần, mang theo nuốt hết vạn vật khí thế khủng bố, hướng về toàn bộ đại

sảnh điện cuồng vọt tới.

Ma khí cuồng triều chỗ đi qua, liền dường như biển động nuốt hết lục địa, trong đại sảnh sàn nhà vách tường tất cả đều bị ăn mòn đến rỉ sét loang lổ, bất kể là cái bàn trang trí vẫn là những mộc trụ pho tượng, không có bất kỳ vật gì có thể tại loại này ma khí cuồng triều bên trong hoàn toàn không tổn, liền ngay cả mấy cây thô to mộc lương cũng trong nháy mắt nứt toác tan rã, kéo toàn bộ đại sảnh đều muốn chia năm xẻ bảy.

"Gặp quỷ, cái kia rốt cuộc là thứ gì?" Hứa Tri Hồ quay đầu lại liếc mắt nhìn, mắt thấy cái kia ma khí cuồng triều bài sơn đảo hải giống như mãnh liệt mà đến, sờn cả tóc gáy đồng thời lại rất là kinh ngạc.

"Ta không biết, ta chỉ biết là nếu như chúng ta bị vật kia đuổi theo, tuyệt đối sẽ không có kết quả tử tế." Yến Xích Hà ôm Chúc đại tiểu thư, lại còn có thể thở hồng hộc cùng hắn chạy cái song song đi tới, "Chết tiệt, hy vọng chung quanh đây có đi về tầng hai lối vào, nếu không thì . . ."

Ồ!

Lời còn chưa dứt, mặt sau trần nhà lần thứ hai chia năm xẻ bảy, lượng lớn ma khí từ bầu trời như mưa lớn hạ xuống, được đám này ma khí truyền vào, nguyên bản liền sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều trở nên càng cuồng bạo, đột nhiên nhấc lên cao tới mười mấy trượng sóng lớn, dường như núi cao tựa như hung tợn đập xuống, to lớn bóng tối thậm chí hoàn toàn bao trùm đang lao nhanh thoát đi mọi người.

"Ngân!" Hứa Tri Hồ vội vàng trung chuyển đầu, duy nhất có thể làm chính là hét lớn một tiếng.

"Đúng, đại nhân!" Không cần nhắc nhở, tỏ rõ vẻ bình tĩnh đi theo ở bên chạy nhanh Ngân, lập tức giơ lên đồng thau đại thuẫn, rất bình tĩnh nghênh đón.

Ồm ồm một tiếng, từ đồng thau đại thuẫn thượng bùng nổ ra chói mắt ánh

sáng màu xanh, đột nhiên tăng vọt đến mấy trượng rộng lớn, sôi trào mãnh liệt trước mặt đụng vào ma khí cuồng triều, liền dường như va vào vô hình chi tường, nổ vang vang vọng trút xuống đậm xuống trên đất, dù cho lại thanh thế hùng vĩ cũng không cách nào lại tiến lên phía trước.

Nhưng hầu như tại đồng thời, tại đây ma khí cuồng triều cuồng bạo lực trùng kích hạ, Ngân cũng không khỏi rên lên một tiếng, liền người mang thuẫn về phía sau cấp tốc trượt ra, tầng tầng đánh vào Ngưu Ma vương trên thân, cái kia diện trước dù cho đối mặt vô số ánh kiếm oanh tạc đều hoàn chỉnh không tổn hại đồng thau đại thuẫn, giờ khắc này thuẫn trên mặt dĩ nhiên xuất hiện loang lổ rỉ sét, thậm chí còn có gì đó quái lạ hắc khí chậm rãi trôi nổi bay lên. . .

"Có chút ý nghĩa?" Giữa không trung, Kim giáo chủ vịt đực tảng đột nhiên lại quỷ dị vang lên, "Lại có thể đỡ được ma triều? Chà chà chà, vậy kế tiếp lại sẽ như thế nào?"

Âm! Lời còn chưa dứt, cách đó không xa mảng lớn trấn nhà lần thứ hai nứt toác, càng nhiều ma khí cuồng triều dường như mưa to gió lớn trút xuống, trong phút chốc hội tụ thành sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, hắc triều bên trong mơ hồ hiện ra vô số nếu có thực chất dữ tợn ma thủ, dữ tợn gầm thét lên cuồng bạo xông lại.

Cái gì đều không cần nói, vừa bị nổ đến cũng lui ra Ngân, lập tức không chút do dự lần thứ hai nâng thuẫn, Hứa Tri Hồ ngơ ngác nhìn bay lên trời cao tới mươi mấy trượng sóng lớn, theo bản năng duỗi tay lần mò: "Híc, thời điểm như thế này, tổng cần. . . Ô?"

Đồng dạng chiêu số, đối bản phiên là vô dụng!

Đã sớm biết là loại này sáo lô, Tụ Yêu phiên rất cơ trí trước thời gian bay lên trời, dương dương tự đắc phù ở giữa không trung: "Mẹ nó, mỗi lần đến cuối cùng đều là để bản phiên bôi đen, ngươi làm bản phiên sẽ lặp đi lặp lại nhiều lần mắc lừa sao?"

"Thật thông minh." Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, "Bất quá, a cái ô a, ngươi nếu như hiện tại sau này xem mà nói, liền sẽ phát hiện. . ."

"Cái gì?" Tụ Yêu phiên theo bản năng xoay người, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm.

Nói cái gì đều vô dụng, liền tại này ngăn ngắn trong chốc lát, phía trước hành lang bên trong dĩ nhiên cũng tuôn ra cao tới mười mấy trượng ma khí cuồng triều, cuồng bạo dâng trào ma khí hội tụ thành mãnh liệt dòng lũ, mang theo lũ quét tựa như sức mạnh kinh khủng, trắng trợn không kiêng dè nổ vang xung kích lại đây.

"Không!" Đáng thương Tụ Yêu phiên chỉ kịp hét lên một tiếng, cuồng loạn cuồng quýt mở ra phiên diện.

Hiếm chi lại hiểm, mượn mở ô yêu khí đúng lúc chống đối, ma khí cơn sóng thần xung kích tốc độ cuối cùng cũng coi như chậm một nhịp, nhưng bị cuồng bạo bắn trúng Tụ Yêu phiên vẫn là kinh ngạc thốt lên lùi về sau, toàn bộ phiên diện đều phát sinh kịch liệt xoạt xoạt thanh, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để tan vỡ tựa như: "Đại gia ngươi, bản phiên liền biết, mỗi lần theo ngươi đi ra liền không có chuyện tốt, cái tên nhà ngươi chuyên nghiệp hổ đội hữu ba trăm năm thật sao?"

Này này này, tự mang vầng sáng ta cũng không nghĩ tới được không, Hứa Tri Hồ biểu thị rất xấu hổ, bất quá lúc này ai còn nhớ được cái này?

Hai bên đều có mãnh liệt ma khí cuồng triều bao phủ tới, bọn họ một đám người nhất thời bị áp bức đến đại sảnh nơi hẻo lánh bên trong, chỉ có thể dựa vào Ngân cùng Tụ Yêu phiên ở nơi đó gian nan khổ chống đỡ, đến cuối cùng tất cả đều chăm chú rúc vào một chỗ, hầu như liền đất đứng chân đều không có.

"Đại nhân!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Ngân đột nhiên đẩy một cái mắt kính gọng đen, tỏ rõ vẻ nghiêm túc quay đầu, "Thuộc hạ cho rằng, ở trước mắt dưới tình huống này, chúng ta có ba loại phương pháp giải quyết có thể cung cấp

lựa chọn ——A, các kỳ tích xuất hiện;B, các kỳ tích xuất hiện;C, trở lên hai người đều là. . ."

Âm!

Lời còn chưa dứt, mảng lớn tràn nhà lần thứ hai nứt toác tan rã, lần này hội tụ mà thành khủng bố ma khí cuồng triều, dĩ nhiên trực tiếp ở giữa không trung ngừng tụ thành vài trăm trượng cuồng bạo sóng lớn, liền dường như một cái đen nhánh rộng rãi to lớn ma chưởng, hướng về mọi người sở tại nơi hẻo lánh hung tợn đập tới!

Nhưng liền trong chớp mắt này, liền tại tất cả mọi người kinh hãi trong tầm mắt, một cái thăm thẳm âm thanh đột nhiên từ phía sau truyền đến —

"Nhắm mắt! Bình tĩnh! Ta muốn. . . Hóa thành nguyên hình rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 145: Luân Gia Từ Tát Cáp Lạp Sa Mạc Mà Đến

Tại cùng Mộc Liễu nhận thức hơn một năm thời gian trong, Hứa Tri Hồ vẫn có cái thật tò mò vấn đề — ách, chúng ta vị này trên cây có thể kết ô mai dưa chuột quả táo chuối tiêu thậm chí dưa hấu ngàn năm thụ yêu ngự tỷ, nguyên hình đến cùng là gì cây ấy nhỉ?

Liên quan với cái vấn đề này, Mộc Liễu mỗi lần đều bị hỏi thời điểm, đều sẽ ấp úng nói sang chuyện khác, thực sự bị hỏi cuồng lên sẽ tang thương nhìn tròn, rất cảm khái bốc lên một câu — "A, ngàn năm trước, luân gia trải qua đau khổ từ cực tây địa phương mà tới. . ."

Ân, liền một câu như vậy, sau đó nói cái gì cũng không chịu lại mở miệng, Hứa Tri Hồ nói bóng gió hỏi vô số lần, đều thu mua Tiểu Lan các nàng, sững sờ không hỏi ra đến Mộc Liễu nguyên hình đến cùng là gì. . .

Nhưng mà, ai có thể như được đây, ngay hôm nay, liền tại bị ma khí cuồng triều mãnh liệt bao vây thời khắc nguy cấp, vị này ngàn năm thụ yêu ngự tỷ nhưng lại chủ động ra trận, trực tiếp rung động tóc mai xanh biếc lá non, tỏ rõ vẻ quái lạ khẽ quát một tiếng —

"Nhắm mắt! Bình tĩnh! Ta muốn. . . Hóa thành nguyên hình rồi!"

Trong phút chốc, xanh biếc ánh sáng dường như liệt nhật đương không, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, nguyên bản sôi trào mãnh liệt vọt tới ma khí sóng lớn, liền dường như va vào vô hình bức tường ngăn cản, bị này xanh biếc ánh sáng ngăn cản ở ngoài, như thế nào đi nữa nổ vang xung kích cũng không cách nào va vào đến.

Tia sáng chói mắt bên trong, thân ở trong đó Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng thích ứng nửa ngày, thật vất vả mới miễn cưỡng mở mắt ra, Xích Tỷ Nhi theo bản năng nhấc tay, muốn ngăn trở trước mắt cường quang, kết quả vừa gioi tay lên đột nhiên liền hít vào một ngụm khí lạnh: "Đau, đau, đau quá!"

"Làm sao?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, cuống quýt híp mắt nhìn phía Xích Tỷ Nhi, sau đó. . . Sau đó, chờ hẵn thấy rõ xung quanh tình cảnh sau, đột nhiên coi như trường "Ta đi" ——

Được rồi, vào giờ phút này, mọi người sở tại nơi hẻo lánh, dĩ nhiên hoàn toàn bị một đám lớn rậm rạp to lớn cây xương rồng bao vây, đám này nguyên bản sinh trưởng tại trong sa mạc to lớn cây xương rồng, hình thể cao to đến sắp tới hai trượng, trên thân thể trải rộng lít nha lít nhít châm cứu, Xích Tỷ Nhi vừa vặn liền tại những tiên nhân này chưởng trong vòng vây, chẳng trách khoát tay liền bị quấn lại đầy tay đều là xương mang rõ gọi đau.

Bất quá, cũng chính bởi vì này mảng lớn cây xương rồng tùng lâm xuất hiện, mãnh liệt mà đến ma khí sóng lớn lại bị đón đỡ ở bên ngoài, dù cho như thế nào đi nữa nổ vang va chạm, đem cây xương rồng tùng lâm vọt tới lung lay sắp đổ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn nhưng vẫn là không cách nào đột nhập trong đó.

"Tình huống thế nào a?" Hứa Tri Hồ rất xoắn xuýt mở to hai mắt, nhìn xung quanh lít nha lít nhít to lớn cây xương rồng, đột nhiên bốc lên một cái khó có thể tin ý nghĩ, "Đợi lát nữa, đừng nói cho ta nói, kỳ thực Mộc Liễu tuy nguyên hình chính là. . ."

Chúc mừng ngươi, đáp ứng rồi!

Xung quanh Tiểu Lan mang theo một đám ma nữ em gái, dùng loại kia rất quái lạ vẻ mặt nhìn hẵn: "Híc, không sai, vì lẽ đó a, đại tỷ đại mới không muốn nói ra bản thân nguyên hình là gì, bởi vì việc này cây xương rồng gì gì đó, xem ra thực sự là quá quái dị."

Đừng nói, Hứa Tri Hồ vừa yên lặng móc ra sữa bò an ủi, vừa rất khôn nói gì ngẩng đầu nhìn trời, giờ ạ, các ngươi những người này lừa đảo, nói cẩn thận ngàn năm thụ yêu đây, tại sao đột nhiên liền họa phong xoay một cái, từ ngàn năm thụ yêu đã biến thành ngàn năm cây xương rồng yêu, không trách, không trách Mộc Liễu tống nói mình đến từ cực tây địa phương đây, ngẫm lại xem phía tây không phải là sa mạc sao?

"Cho nên nói, ta không muốn biến trở về nguyên hình, cũng là bởi vì biết các ngươi sẽ là phản ứng như thế này." Đúng là lúc này, trước mắt hắn một hạt to lớn cây xương rồng thượng, đột nhiên nỗi lên hào quang nhỏ yếu, tiếp theo hiện ra Mộc Liễu cái kia trương rất lóng túng mặt, "Mặt khác, Xích Xích, ngươi giảm đến ta eo, phiền phức nhường nhường được không?"

"Ây. . . Được!" Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian giơ chân lên, thả ra dưới bàn chân một hạt cây xương rồng, "Ồ, làm sao xác định đây là ngươi eo?"

"Này này này, các ngươi không cảm thấy đề tài có chút thiên sao?" Hứa Tri Hồ rất khôn nói gì nhìn hai người bọn họ, "So với eo gì gì đó, ta hiện tại càng muốn biết, Mộc tỷ tỷ ngươi đây cái cây xương rồng nguyên hình có thể tại ma triều bên trong chống đỡ bao lâu?"

"Không xác định, ta chỉ có thể nói tận lực chống đỡ." Mộc Liễu đong đưa chuyển động thân thể, lần thứ hai đề cao ra một mảnh cây xương rồng lâm, đem xung quanh mãnh liệt mà đến ma khí cuồng triều chặn ở bên ngoài, "Bất quá, tại ta không chịu được trước, các ngươi tốt nhất vẫn là mau chóng tìm tới chạy ra phương pháp, hoặc là gọi cứu binh tới cứu viện. . ."

"Chạy ra? Cứu binh?" Trong hư không, Kim giáo chủ vịt đực tảng, đột nhiên lại lần thứ hai dương dương tự đắc vang lên, "Một đám ngu xuẩn, bản giáo chủ có chưa nói với các ngươi, ta đây ma khí cuồng triều không chỉ có thể trải qua mấy tháng không lùi, càng có thể ngăn cách tất cả phi kiếm đưa thư linh phù truyền âm, chà chà chà, các ngươi muốn đào ra khỏi đây hoặc là bọn người tới cứu các ngươi, trừ khi là. . . Cái gì?"

Lời còn chưa dứt, còn không chờ hắn nói xong, cây xương rồng trong rừng đột nhiên liền nhắc lên mãnh liệt sóng linh khí!

Trong giây lát này, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, trong góc vẫn bị lơ là Bạch Tố Trinh, cũng đã hơi nheo mắt lại, chậm rãi lấy xuống hình rắn trâm cài tóc, tùy ý đầu đầy tóc đen như thác nước bỗng như trút xuống ở đầu vai, càng quý dị chính là, vào giờ phút này, trong đại sảnh rõ ràng không hề có một chút phong, nhưng nàng như thác nước tóc xanh tóc dài, nhưng dần dần bắt đầu không gió mà bay pháp phoi bay lên không, dường như vạn ngàn linh xà tựa như uốn lượn bơi lội. . .

"Lui về phía sau!" Hứa Tri Hồ phản ứng rất nhanh, lập tức kéo Xích Tỷ Nhi lui về phía sau, "Híc, căn cứ kinh nghiệm của ta, đây là muôn phát đại chiêu!"

Còn thật sự một điểm đều nói không sai, còn không chờ hắn môn lùi tới khoảng cách an toàn ở ngoài, nương theo Bạch Tố Trinh tóc xanh tóc dài đón gió pháp phoi, trong hư không sóng linh khí trở nên càng thêm sôi trào mãnh liệt, dần dần dĩ nhiên dường như cuồng triều sóng lớn đồng dạng, cho tới mọi người dù cho thân ở cây xương rồng trong rừng, đều có chút lượng chòa lượng choạng đặt chân bất ổn.

"Này, cái này là?" Mộc Liễu nhẹ nhàng rung động cây xương rồng thân thể, đột nhiên lấy làm kinh hãi, "Cái này giống như là, hội tụ năm sông bốn biển. . ."

Âm!

Trong phút chốc, nguyên bản hơi nhắm mắt Bạch Tố Trinh, đột nhiên mở đôi mắt sáng, nương theo trong mắt ba thước ánh sáng màu xanh lóng lánh, nàng tóc xanh tóc dài cùng nhau như linh xà uốn lượn bay lên không, đồng thời đột nhiên đồng thời hí lên một tiếng —

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến Kim Sơn tự phế tích bên ngoài một tiếng lôi đình nổ vang, tiếp theo phảng phất có vạn ngàn chiến mã gào thét lao nhanh phi nhanh vọt tới, chấn động toàn bộ Kim Sơn tự phế tích đều tại chấn

động kịch liệt, cho tới nham giác thượng phá nát ngôi đền liên tục ngã xuống khỏi đền.

Đều không cẩn nhắc nhở, tất cả mọi người tại chỗ lập tức cùng nhau quay đầu nhìn về ngoài cửa sổ, liền ngay cả không biết trốn ở nơi nào nhìn trộm Kim giáo chủ, cũng theo bản năng quay đầu nhìn tới.

Mấy giây sau, các nhìn thấy ngoài cửa sổ tình cảnh sau, tất cả mọi người tập thể kinh ngạc hút vào hơi lạnh, chỉ có Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cầm: "Híc, ta liền biết, ta liền biết sẽ là nước mặn Kim Sơn. . ."

Không sai, chính là nước mặn Kim Sơn, càng nói chuẩn xác, là nước mặn cựu Kim Sơn!

Chẳng biết lúc nào, Kim Sơn tự phế tích bên ngoài núi non trùng điệp, dĩ nhiên đã hóa thành một mảnh không bờ bến uông trạch, cuồng bạo mưa to từ trong hư không trút xuống, dòng nước từ phụ cận hồ nước dòng suối bên trong tụ họp mà đến, trong nháy mắt liền tụ tập thành sôi trào mãnh liệt đại dương đầm lớn, đem toàn bộ Kim Sơn tự phế tích hoàn toàn vây quanh ở trong đó.

Sau một khắc, theo Bạch Tố Trinh nhẹ nhàng nâng tay, cái kia mảnh đại dương đầm lớn đột nhiên chấn động, nhất thời thì có cao tới vài chục trượng sóng lớn bỗng dựng đứng lên, dường như một tòa sập đổ nát như núi cao, hướng về Kim Sơn tự phế tích nổ vang đậm tới!

Ta sát! Căn bản không kịp nghĩ nhiều, Hứa Tri Hồ bọn họ phản ứng đầu tiên, chính là ôm chặt lấy cây xương rồng, dù cho bị quấn lại đầy tay là đâm cũng không để ý đến.

Âm! Liền dường như sơn băng địa liệt tựa như, bị khủng bố sóng lớn bắn trúng Kim Sơn tự phế tích, toàn bộ đều đang đên cuồng run rẩy, vô số thủy triều từ cửa sổ vết rách trong khe hở tràn vào trong đó, đem trong đại sảnh ma khí cuồng triều đều vọt tới tan tành.

"Làm được đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ ôm cây xương rồng thấy cảnh này, nhất thời tinh thần đại chấn, "Lại tới một lần!"

"Vâng, phụ thân đại nhân!" Bạch Tố Trinh lần thứ hai khoát tay.

Trong phút chốc, liền xem đi ra bên ngoài cái kia mảnh đại dương đầm lớn lần thứ hai nổ vang chấn động, lần này cuồng bạo nhấc lên sóng lớn đủ có cao mây chục trượng, liền dường như một bức có thể di động to lớn tường thành, hung tợn hướng về Kim Sơn tự phế tích nghiền ép lên đến!

"Không! Các ngươi đừng hòng!" Vừa bị triệt để kinh ngạc đến ngây người Kim giáo chủ, vào thời khắc này rốt cuộc phản ứng lại, nhất thời cuồng loạn hú lên quái dị, "Tả hữu, ngăn bọn hắn lại cho ta!"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy Kim Sơn tự phế tích ngoài cửa ánh sáng lóng lánh, trong phút chốc mây trăng tên Song Xà giáo gián chúng cùng nhau đột nhiên xuất hiện!

Đám này giáo gián tu vi cũng không cao lắm, nhưng bởi vì trưởng kỳ bị tẩy não duyên cớ, mỗi người đều là tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt hai mắt đăm đăm, lúc này nghe được Kim giáo chủ thét ra lệnh sau, nhất thời không sợ hãi chút nào nhào vào đến cái kia ma khí hắc triều bên trong, càng có người hơn vừa chịu đựng ma khí ăn mòn nhập thể kịch liệt thống khổ, vừa vung tay hô to: "Là giáo chủ, xá này thân thể tàn phế, việc nghĩa chẳng từ nan!"

Cuồng nhiệt trong tiếng hét vang, những người này bị ma khí ăn mòn nhập thể sau, toàn bộ thân thể nhất thời tăng vọt mấy lần, tỏ rõ vẻ dữ tợn mắt mạo huyết quang, thậm chí ngay cả trên da đều xuất hiện đen nhánh ma văn, tiếp theo lại cùng nhau gào thét một tiếng, dường như hung thú tựa như điên cuồng đón lấy cái kia cơn sóng thần.

Âm ầm một tiếng, cao mây chục trượng cơn sóng thần nhưng vào lúc này nổ vang đập xuống, nảy mây trăng tên ma khí nhập thể giáo gián cùng nhau phun ra khói đen, dĩ nhiên hóa thành một đạo khói đen ngưng tụ cao vót vách núi, cơn

sóng thần đánh vào khói đen trên vách núi cheo leo, tuy rằng nổ đến khói đen đều đang kịch liệt lung lay tán loạn, nhưng không cách nào lại vọt vào Kim Sơn tự trong đống đổ nát.

"A... Trở lại!" Bạch Tố Trinh hơi ngạc nhiên, không chút do dự lần thứ hai giơ lên cao tay nhỏ.

Trong phút chốc, đại dương đầm lớn lần thứ hai cuồng bạo nổ vang chấn động, lần này cũng không phải nhắc lên cơn sóng thần, mà là toàn bộ mặt nước cấp tốc tăng vọt mười mấy trượng, trực tiếp liền muôn đem toàn bộ Kim Sơn tự phế tích đều bao phủ lại.

"Ngăn cản nàng, cho ta ngăn cản nàng!" Kim giáo chủ trốn ở chỗ cao lại là một tiếng kêu quái dị.

Hầu như tại đồng thời, mấy trăm tên cuồng nhiệt giáo chúng lần thứ hai phun ra mãnh liệt khói đen, mảng lớn khói đen tùy tung đại dương đầm lớn đồng thời tăng vọt, mực nước cao lên tới bao nhiêu trượng, khói đen liền cao lên tới bao nhiêu trượng, đến cuối cùng toàn bộ Kim Sơn tự phế tích đều bị khói đen triệt để bao phủ, khói đen bên ngoài rồi lại là mãnh liệt bốc lên đại dương đầm lớn, nhìn qua lại như là... Ách, sandwich?

"Chịu đựng a, Tố Trinh!" Xích Tỷ Nhi ở bên tranh thủ thời gian khuyến khích, "Ta xem tên kia cũng chống đỡ không được bao lâu, ngươi chỉ cần kiên trì nữa nửa khắc đồng hồ, phỏng chừng liền có thể..."

"Vâng, mẫu thượng đại nhân!" Bạch Tố Trinh cũng là liều mạng, hơi nhắm mắt hít sâu một hơi, trên nét mặt dĩ nhiên mang tới vài phần nghiêm túc.

Trong phút chốc, nương theo làn vây rách thanh, một cái ánh sáng màu xanh lóng lánh to lớn đuôi rắn, trực tiếp từ nàng la quần hạ gào thét bắn ra, dài nhỏ chớp đuôi đón gió hoảng hốt, dính lên vài điểm rơi xuống nước vào thanh thủy, tiếp theo hướng về trên sàn nhà một đầm —

"Phụ thân đại nhân, mẫu thượng đại nhân, xin vi lùi về sau. . . Tố Trinh, bây giờ liền muốn bắt đầu vẽ vòng tròn rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 146: Sạc Pin Năm Phút Đồng Hồ Trò Chuyện Hai Giờ

Vẽ vòng tròn, là một môn nghệ thuật!

Không ai biết, Tố Trinh tý tỡ chót đuôi đến cùng có bao nhiêu loại công dụng, nhưng ít ra vào giờ phút này, nàng chót đuôi dính điểm thanh thủy, lại liền hướng trên sàn nhà một đâm, bắt đầu rồi không để yên không còn họa lẩy phân chuồng khuyên đến. . .

"Híc, luôn cảm thấy tình cảnh này ở nơi nào gặp?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra tỏ rõ vẻ quái lạ.

Nhưng mà khoan hãy nói, này còn thật sự hữu dụng, nương theo Bạch Tố Trinh tại trong cung điện liên tục vẽ vòng tròn, Kim Sơn tự phế tích bên ngoài đại dương đầm lớn lại như là đồng dạng bị vô hình đuôi rắn quấy, dĩ nhiên từng bước chuyển hóa thành một cái nổ vang vang vọng to lớn vòng xoáy.

Trong phút chốc, mảng lớn mảng lớn khói đen đều bị này to lớn vòng xoáy hút vào, cho tới nguyên bản bao phủ Kim Sơn tự phế tích khói đen, từng bước trở nên càng ngày càng mỏng manh yếu đuối, rất nhiều nơi thậm chí cũng đã có dòng nước tràn vào Kim Sơn tự trong đồng đỗ nát.

"Ngăn cản nàng! Cho ta ngăn cản nàng!" Kim giáo chủ thông minh cũng là chỉ đủ gọi câu nói này.

Cũng may mấy trăm tên cuồng nhiệt giáo chúng so với hắn hữu dụng hơn nhiều, mảng lớn khói đen không ngừng mãnh liệt phun ra, kéo dài không ngừng chống đối đại dương đầm lớn!

Bạch Tố Trinh bên này vì thoi thúc mực nước kế tục tăng vọt, cũng là không ngừng truyền vào linh khí, thon dài đuôi rắn trên mặt đất gia tốc vẽ ra quyển quyển, vừa bắt đầu vẫn là chậm rãi, rất nhanh sẽ trở nên hoa cả mắt, đến cuối cùng hầu như hóa thành hư ảnh, thậm chí đều có thể nhìn thấy chớp đuôi tại cùng sàn nhà cao tốc ma sát bên trong, cũng đã bắt đầu khả nghi bốc khói. . .

"Thành thật mà nói, ta có chút ngất." Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy không thể lại nhìn chăm chăm cái kia cái đuôi nhìn.

"Ta cũng có chút ngất. . ." Xích Tỷ Nhi đồng dạng chóng mặt, "Bất quá, Tố Trinh, kiên trì nữa một lúc, kiên trì nữa. . ."

"A! Thật nóng! Thật nóng!" Lời còn chưa dứt, Bạch Tố Trinh kia đột nhiên liền kinh ngạc thốt lên một tiếng, cao tốc ma sát bốc khói chớp đuôi, rõ cuộc không cách nào không chế dấy lên một đoàn lửa nhỏ diễm.

"Phù! Đây chính là trong truyền thuyết đánh lửa sao?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, vội chạy tới giẫm nòng đuôi dập tắt lửa.

Hầu như đồng thời ở nơi này, mất đi Bạch Tố Trinh không chế, bên ngoài đại dương đầm lớn nhất thời triệt để mất không chế, mên mang sóng biếc dường như vách núi nứt toác, nổ vang vang vọng trút xuống hạ xuống, hướng về bốn phương tám hướng núi non trùng điệp tuôn trào mà đi. . .

Âm âm một tiếng, hầu như tại đồng thời, cái kia mấy trăm tên không chế khói đen giáo chúng cũng mệt bở hơi tai, tỏ rõ vẻ trắng xám ngã sấp xuống tại Kim Sơn tự phế tích bên ngoài, không có bọn họ không chế, mảng lớn khói đen nhất thời cuốn theo chiều gió tán, rồi lại có không ít khói đen như có linh thức, dĩ nhiên dọc theo khe hở chui vào đến trong đại sảnh.

Được đám này khói đen truyền vào, ma khí cuồng triều nhất thời lần thứ hai sôi trào mãnh liệt, hung tợn va vỡ phía to lớn cây xương rồng lâm, Mộc Liễu tại loại này oanh kích hạ cũng dần dần có chút không chống đỡ nổi, chỉ có thể bỏ qua ngoại vi phần nhỏ cây xương rồng, đem hết toàn lực co rút lại mảng lớn cây

xương rồng lâm, đem Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng chăm chú bảo vệ ở trong đó, chỉ để lại chính giữa một mảng nhỏ đất trống.

"Ngu xuẩn, ngược lại muôn xem xem các ngươi có thể chống đỡ bao lâu?" Kim giáo chủ tiếng cười điên cuồng lần thứ hai vang vọng ở trong hư không, thậm chí đều có thể tưởng tượng được hắn lúc này đặc ý vẻ mặt, "Nước mạn Kim Sơn? Muốn nhấn chìm Kim Sơn tự? Chà chà chà, kế tục, kế tục giãy dụa a, bản giáo chủ liền đồng ý nhìn thấy các ngươi khổ sở giãy dụa rồi lại phí công. . . Ách, hồn, khốn nạn, các ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, đương nhiên là ăn cơm rồi!

Hứa Tri Hồ từ sơn địa bao bên trong chuyển ra một cái bàn tròn nhỏ, rất nhàn nhã thả cây xương rồng trong rừng một đặt, tiếp theo lại lấy ra nồi lẩu cùng các loại đồ gia vị, Yến Xích Hà Ngưu Ma vương bọn họ vây quanh bàn bao quanh tọa, thịt dê xô xâu thịt dê xô xâu thiếp vàng châm nấm thiếp vàng châm nấm, Xích Tỷ Nhi nghiêng về một phía bơ lạc vừa còn thật tờ mờ quay đầu vẫn đề: "Đến, liễu liễu, há mồm, cho ngươi ăn khối thịt dê. . . Ô, ta đã quên ngươi hiện tại không có miệng nha!"

Ân, bởi vì lời này, Mộc Liễu suýt chút nữa lại muốn cùng với nàng đánh một trận, nếu không phải hiện tại hóa thân làm cây xương rồng không có cách nào động. . .

Đây là cái gì tình huống, không biết trốn ở nơi nào Kim giáo chủ cả người đều ngổn ngang, cách rất lâu mắt thấy cháy nỗi đều ăn hơn nửa, rốt cuộc phản ứng lại cuồng loạn hét lên một tiếng: "Vô liêm sỉ, các ngươi những người này vô liêm sỉ, đến cùng có nghe hay không đến bản giáo chủ lời vừa rồi, chết đến nơi rồi, các ngươi lại còn có tâm tình ăn lẩu?"

"Đừng nghịch, cũng là bởi vì chết đến nơi rồi, cho nên mới muốn dành thời gian ăn lẩu được không?" Hứa Tri Hồ cắp lên một khối dính đầy hải sản tương thịt dê mảnh, rất hưởng thụ bỏ vào trong miệng, "A, vừa vào miệng liền tan ra

cảm giác thực sự quá tuyệt, Xích Xích đem phần kia đậu phụ pha đưa cho ta được không, cảm ơn."

"Người điên, các ngươi những người này người điên!" Trong hư không, Kim giáo chủ kịp thời bán hôm sau, rốt cuộc tức đến nổ phổi nỗi giận gầm lên một tiếng, "Tùy các ngươi, liền để cho các ngươi lại khổ bên trong mua vui mấy ngày, đến khi bản giáo chủ luyện chế thành công sau đó, đến lúc đó . . ."

Nương theo cuồng loạn tiếng cười điên cuồng, cái tên này tựa hồ phịch một tiếng đóng lại món đồ gì, liền triệt để như vậy biến mất không còn tăm hơi, còn hắn đến cùng là thật sự đi tiến hành cái kia mở cửa kế hoạch, vẫn là cẩn răng nghiến răng núp ở chỗ nào nhìn lén, vậy thì không được biết rồi.

Ai quan tâm, Hứa Tri Hồ còn tại to lớn cây xương rồng trong rừng ăn lẩu đây, mắt thấy thịt dê xỏ xâu đã không còn nhiều, Ngưu Ma vương cùng Yến Xích Hà bọn họ cũng tranh thủ thời gian cướp hạ chiếc đũa, đúng là bên cạnh Chúc đại tiểu thư, hiển nhiên còn không quen đám người kia đi tiết tháo phương thức, sững sốt nửa ngày hai mắt đăm đăm, thật vất vả mới phục hồi tinh thần lại: "Híc, sư phụ, các ngươi liền dự định như thế ăn được chờ chết sao?"

"Đương nhiên không phải, chúng ta đang dùng ánh mắt giao lưu đổi sách đây." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng thay Yến Xích Hà trả lời.

"Giao lưu ngươi cái sợi lông a!" Chúc đại tiểu thư không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, chớ có nói hươu nói vượn, các ngươi nếu có thể dùng ánh mắt giao lưu, bản tiểu thư liền đem độc cước đồng nhân cho ăn. . . Phù!

Được rồi, nàng có thể đem độc cước đồng nhân ăn đi, bởi vì như thế một lát, Hứa Tri Hồ cùng Yến Xích Hà Ngưu Ma vương bọn họ còn thật sự vừa cướp thịt dê xỏ xâu, vừa bắt đầu nháy mắt ánh mắt giao lưu ——

"Khặc khặc, lão Hứa, là thời điểm để ngươi những kỳ quái pháp khí phát huy tác dụng."

"Đừng nghịch, ta cũng muốn a, nhưng mà trong nhất thời còn thật không tìm được thích hợp, đúng là Ngân bên kia đã tại sửa xe, các ngươi không thấy sao?"

"Híc, lão Hứa ngươi xác định Ngân bên kia sửa xong xe sau đó, liền có thể giúp chúng ta chạy đi?"

"Đương nhiên. . . Không xác định, vì thế chúng ta còn phải kêu gọi cứu binh."

"Vẫn đề là, tên kia nói, nơi này đã ngăn cách phi kiếm đưa thư linh phù truyền âm, ngươi dự định làm sao kêu gọi, có thể kêu gọi ai?"

"Cái này mà, đừng phương, để ta ăn trước điểm trứng chim cút yên tĩnh một chút. . ."

Ách, tuy rằng không biết bọn họ đang giao lưu cái gì, nhưng nhìn lên rất lợi hại đáng vẻ a, Chúc đại tiểu thư ở bên cạnh nhìn ra trổ mắt ngoác mõm, mắt thấy sư phụ bọn họ chỉ dùng ánh mắt liền giao lưu một đồng lớn tin tức, không khỏi nỗi lòng tôn kính, nhưng mà cẩn thận ngẫm lại lại có chút sầu lo lo lăng —

Cái kia cái gì, sư phụ cùng cái kia họ Hứa còn có con kia trâu, cảm tình xem ra rất tốt đáng vẻ, sẽ không phải, sẽ không phải. . . Lẽ nào có lý đó a, lẽ nào bản tiểu thư trừ ra muốn cùng những nữ nhân khác cướp sư phụ, còn phải cùng nam nhân khác cướp?

Đúng là lúc này, vừa tắt hỏa diêm Bạch Tố Trinh, lại ôm bốc khói chớp đuôi, có chút đau lòng giơ tay lên: "phụ thân đại nhân, nếu là không được, liền để ta trở lại thử một lần?"

"Tạm biệt, lại tới một lần, ngươi đuôi đều muốn san bằng." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, nhưng lại đột nhiên trong lòng hơi động, "Chờ đã, ta nếu như không có lý giải sai, tên kia ý tứ là, nơi này ngăn cách chính là phép thuật loại đưa thư truyền âm đúng không, cái kia nếu như không phải phép thuật loại. . ."

"Híc, có ý gì?" Xích Tỷ Nhi các nàng hai mặt nhìn nhau.

Không giải thích a, Hứa Tri Hồ bên này đã mở ra sơn địa bao, đem một đống lớn đồ vật tất cả đều nhảy ra đến, vội vội vàng vàng tìm kiếm lên, chỉ chốc lát sau, chờ hắn phiên đến trước cái kia đã từng đáng chém tiên phi dao dùng qua Nokia điện thoại di động, đột nhiên liền vui mừng khôn xiết: "Không sai, chính là cái này, tuy nói đập phá xác ngoài, nhưng mà dựa theo Nokia chất lượng đến xem, cần phải còn có thể sử dụng."

Sự thực chứng minh, quả thật có thể dùng a, chính là lượng điện chỉ còn dư lại bán cách không tới rồi!

Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh nhìn ra rõ vẻ mờ mịt, không nhịn được yếu mềm nhắc tay vấn đề: "Híc, Tri Hồ, ngươi muốn làm gì?"

"Gọi điện thoại gọi cứu binh." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng coi như nhớ tới cái kia đã từng dùng qua số điện thoại di động, tranh thủ thời gian điện thoại quay số qua đi, "Ta còn có Cá Cựu điện thoại di động, quãng thời gian trước bị nồi nồi cầm làm vật sưu tập, nếu như số may mà nói, cần phải còn biết đánh nhau đến thông."

"Nhưng là, nơi này không phải cấm tiệt phép thuật loại đưa thư truyền âm sao?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc mở to hai mắt.

"Không sai a, nhưng ta đây cái không tính nghiêm ngặt ý nghĩa thượng phép thuật loại a." Hứa Tri Hồ thuận lợi ấn xuống điện thoại quay số kiện, kỳ thực cũng có chút chộp dạ, " ách, nói như thế nào đây, này mấy cái điện thoại di động biến dị sau đó, dù cho nơi này không có di động liên thông, cũng có thể lẩn nhau trò chuyện tới, chính là tín hiệu không hề tốt đẹp gì, hơn nữa hao điện đặc biệt. . . Vãi chưởng, thật sự thông!"

Khoan hãy nói, hắn nơi này chính tâm hư lầm, trong điện thoại di động còn thật sự truyền đến tách tách trường âm, Xích Tỷ Nhi các nàng rất là kinh ngạc, tất cả đều rất chờ mong vây lên đến, liền ngay cả Mộc Liễu đều nỗ lực

đem cây xương rồng nghiêng lại đây.

Nhưng vẫn đề là, tách tách tách nửa ngày, đều không nghe đối diện có người tiếp, mắt thấy lượng điện có chút không chống đỡ nổi, Hứa Tri Hồ không nhịn được đầu đầy mồ hôi lạnh: "Kho ngươi cái hấp a, thời khắc mấu chốt, nồi nồi cái tên này sẽ không phải lại đi trộm. . ."

Xoạt xoạt, lời còn chưa dứt, đối diện điện thoại di động còn thật sự chuyển được, tiếp theo liền nghe đến nồi nồi nghiêm túc âm thanh truyền đến: "Này, ngươi được, nơi này là cái yểm thanh tẩy hộ lý trung tâm, nhân công phục vụ thỉnh theo một, tự giúp mình phục vụ thỉnh theo hai, bán ra cựu cái yểm thỉnh theo ba, muốn tìm nhà ta lão đại tán ngẫu nhân sinh đàm luận lý tưởng thỉnh theo. . ."

Biết không, có lúc, ta thật muốn đập phá cái tên này thay cái đáy bẳng!

Hứa Tri Hồ sạm mặt lại, mắt thấy nồi nồi chính ở chỗ này nói hươu nói vượn, tranh thủ thời gian đánh gãy: "Đủ rồi! Cho ta có chừng có mực, hiện tại có chuyện rất trọng yếu. . ."

"Ồ, là lão đại a?" Nồi nồi ở bên kia thật đáng tiếc thở dài, bất quá lập tức lại vô cùng phấn khởi lên, "Lão đại, lão đại, ngươi lúc nào trở về, ta cùng Trương Cương Liệt bọn họ tại Đông Minh Sơn chơi đến khỏe, gần nhất chúng ta thường thường đi ra ngoài đi bộ, Tiểu Thiến còn học được nói. . ."

"Đình chỉ! Đình chỉ!" Hứa Tri Hồ thật sự có loại dọc theo vô tuyến tín hiệu bò qua đi đập biển cái tên này kích động, "Không có thời gian giải thích, nếu xác định điện thoại này biết đánh nhau thông, ta hiện tại liền phát một cái tin nhắn cho ngươi, ngươi cho ta đứng đắn một chút, dựa theo tin nhắn thương bàn giao đi làm, rõ ràng?"

"Không phải a, tại sao chúng ta không thể ở trong điện thoại trực tiếp. . . Alo? Lão đại? Lão đại?" Đối diện nồi nồi còn muốn làm rõ tình hình.

Không có thời gian để ý đến người a, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền đem điện thoại treo, mười ngón tay đồng thời theo, nhanh chóng biên soạn tin nhắn, một mực tại hăn biên soạn thời điểm, trên điện thoại di động pin nhắc nhở thanh đã đang không ngừng vang lên, mắt thấy liền màn hình cũng dần dần ảm đạm xuống.

"Chịu đựng, thân là Nokia, người phải có Nokia giác ngộ a!" Hứa Tri Hồ vừa nói hươu nói vượn, vừa đầu đầy mồ hôi lạnh tranh thủ thời gian đánh chữ, đánh tới một nửa đột nhiên nhớ tới còn thiếu cái gì, lại nhanh chóng cắm mấy câu nói tiếp vào.

"Ây . ." Xích Tỷ Nhi các nàng ở bên cạnh đều xem choáng váng, đúng là Mộc Liễu miễn cưỡng nhìn thấy trên màn ảnh vài chữ, "Đến. . . Theo khí linh. . . Cảm ứng. . . Mang. . . Hè. . ."

Không giải thích a, Hứa Tri Hồ lúc này đã biên soạn được rồi tin tức, liền kiểm tra cũng không kịp kiểm tra, trực tiếp liền theo hạ gửi đi kiện, hầu như đồng thời ở nơi này, liền nghe đến một tiếng lách tách trường âm, toàn bộ điện thoại di động màn hình đột nhiên liền triệt để trở tối.

"Phát, phát đưa đi?" Xích Tỷ Nhi cẩn thận từng ly từng tí một nhìn hăn.

"Xem vận khí." Hứa Tri Hồ cảm giác mình đều sắp hư nhược rồi, thời điểm như thế này, chỉ có thể hy vọng mặt đủ liếc.

"Sau đó thì sao?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì nhìn bốn phía, "Híc, vạn nhất không có phát ra ngoài, hoặc là nỗi nỗi không có đúng lúc chạy tới nên làm gì?"

"Nói như vậy. . ." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên quay đầu, "Cũng chỉ có. . . Ngân?"

Kết quả là, thời khắc này, liền tại tất cả mọi người tập thể kinh ngạc trong tầm mắt, kế tục tiến vào xe để sửa chữa Ngân, lập tức rất nghiêm túc dò ra tiểu nửa khuôn mặt, đồng thời chăm chú giơ lên dính đầy mực in tua vít —

"Đúng! Đại nhân! Thuộc hạ đang cố gắng đem mình cải trang thành. . . Ân, ngài yêu thích Kình Thiên Trụ vẫn là uy chấn thiên?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 147: Ta Yêu Một Người

Dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết, cái gọi là đem tiểu Alto cải trang thành Kinh Thiên Trụ, kỳ thực cũng là chỉ nói là nói mà thôi!

Vì lẽ đó, Hứa Tri Hồ bọn họ chân chính có thể làm, cũng chính là đàng hoàng trách tại rừng xương rồng bên trong, ăn cơm ngủ ngây người, ăn cơm ngủ ngây người, ăn cơm ngủ ngây người, thực sự tẻ nhạt liền vòng quanh rừng xương rồng đi tới vài vòng, thường thức một thoáng xung quanh sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều.

Nói đến ma khí cuồng triều, vây lại nơi này ma khí cuồng triều tựa hồ đang trở nên càng ngày càng mạnh thịnh, mỗi cách mấy cái canh giờ sẽ nổ vang xung kích một lần, hơn nữa xung kích cường độ càng lúc càng lớn.

Cũng may Mộc Liễu biến thành rừng xương rồng cũng không phải ngồi không, hơn nữa còn có Bạch Tô Trinh hỗ trợ tăng máu gì đó, mỗi một lần đều có thể hữu kinh vô hiểm chống đỡ đỡ được, điều này làm cho trong hư không thường xuyên đi ra nhìn trộm Kim giáo chủ nổi trận lôi đình, bất quá trừ ra thả nỏ dọa thì cũng chẳng có gì có thể làm.

Đến sau đó, đại khái là ý thức được trong thời gian ngắn không cách nào công phá rừng xương rồng, cái tên này dứt khoát từ bỏ chuyên tâm làm chuyện của chính mình đi tới, cũng không biết hắn rốt cuộc muốn làm sao luyện chế, chỉ nghe được Kim Sơn tự phế tích đinh chóp mỗi qua một quãng thời gian, sẽ kịch liệt nổ vang rung động, thậm chí thường xuyên còn có thiêu đốt quả cầu lửa từ vỡ vụn chõ hở bên trong gào thét đậm xuống.

Mặt khác, cũng không biết cái kia tin nhắn đến cùng có hay không phát ra

ngoài, mấy ngày liền bên ngoài Kim Sơn tự phế tích bên ngoài căn bản không có bất cứ động tĩnh gì, đừng nói là nồi nồi cùng Đông Minh Sơn bầy yêu, liền ngay cả chim bay tẩu thú cũng không thấy vài con... Ân, bởi vậy có thể thấy được, nuôi thành mỗi ngày đúng lúc cho điện thoại di động sạc điện thói quen, là cỡ nào trọng yếu.

Cũng may, Mộc Liễu thăng thắn đến trước mắt còn có thể tiếp tục chống đỡ được, chí ít có thể chống đỡ bao lâu liền không nói được rồi, bất quá sơn địa bao bên trong nhiều chính là các loại đồ ăn cùng đồ ăn vặt, đúng là không cần lo lắng vẫn đề tiếp liệu, Xích Tỷ Nhi uống nhiều rồi nước chanh sau đó còn đột nhiên bốc lên cái kỳ quái ý nghĩ ——"Ô, lại nói, cây xương rồng nước ép dễ uống sao?"

Rất tốt, bởi vì nàng nảy sinh ý nghĩ bất chợt, hai cái tương ái tương sát tốt bạn thân lại đánh một trận, Mộc Liễu tuy rằng không có cách nào di động, nhưng mà hoàn toàn có thể bắn ra châm cứu a, thuận tiện còn tai vạ tới xung quanh Yến Xích Hà bọn họ.

"Híc, ta vẫn là làm một người không rõ chân tướng ăn dưa quan chúng được rồi." Hứa Tri Hồ nâng khôi dưa hấu ngồi xổm ở rừng xương rồng bên cạnh, nhìn trước mắt gần trong gang tấc sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều, lại tỏ rõ vẻ dưa hấu nước ép ngẩng đầu lên, nhìn một chút phòng khách đỉnh chóp vài đạo to lớn vết rách, "Lại nói, chúng ta ở đây bị nhốt bao lâu?"

"Híc, cần phải có ít nhất hai ba ngày đi." Xích Tỷ Nhi rốt cuộc đình chỉ cùng cây xương rồng chiến đấu, rồi lại không nhịn được ngáp một cái, tương tự suy tư ngẩng đầu vọng hướng lên phía trên, "Nói đến, cái kia họ Kim xuẩn tên béo, ngày hôm nay đến hiện tại cũng không có động tĩnh, hắn để yên cái kia cửa sao?"

"Ta cảm thấy đi, tên kia nói không chắc đem mình cho d่าน vặt treo." Ngưu Ma vương hung tợn gặm một bọc lớn áo lợi áo, miệng đầy đều là sô cô la bánh bí quy, "Hừ hừ, liền thăng ngõ kia, lão tử dám dùng yêu mến nhất sừng trâu

đánh cược, lấy trí thông minh của hắn có thể tìm tới tay nắm cửa ở đâu, cũng có thể xem như là cái kỵ tích."

"Ta sát, trâu già ngươi lại còn học được châm chọc?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính bên trong.

"Đó là, cùng ngươi bên nhau lâu dài, làm sao đều có thể học được." Ngưu Ma vương nhai xong một bọc lớn áo lợi áo, liền khóc miệng bánh bích quy chưa đều không sát, trực tiếp ngửa đầu hét lớn một tiếng, "Này, cái kia lấy mái tóc sơ Thành đại nhân đáng dấp bánh nướng mặt tên béo đáng chết, ngươi treo không có, còn không có quải liền ra cái thanh!"

Ồm!

Khoan hãy nói, này châm chọc thật là có dùng, sau một khắc liền nghe đến Kim Sơn tự đinh chóp truyền đến một tiếng nổ lớn nổ vang, nghe tới như là có ngươi tầng tầng té lộn mèo một cái, tiếp theo Kim giáo chủ cái kia tức đến nỗ phổi vịt đực tăng âm thanh, liền phẫn nộ vang vọng ở trong không khí —

"Vô liêm sỉ, các ngươi những người này giết ngàn đao gia hỏa, đặc ý không được bao lâu... Hiện tại, liền hiện tại, bản giáo chủ liền muốn luyện chế thành công, để cho các ngươi tất cả đều biến thành..."

Biến thành cái gì, hắn còn chưa nói hết, bởi vì vền vẹn mấy giây sau, cuồng bạo nổ vang tiếng rít, liền đột nhiên che giấu hắn rít gào.

Thời khắc này, toàn bộ Kim Sơn tự phế tích dường như tao ngộ biến động chấn động, đột nhiên cuồng bạo chấn động chấn động, lại như là một tòa nhà ốc từ mấy cao trăm trượng trên không tầng tầng đập xuống.

Tại đây khung bối sóng chấn động hạ, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng toàn đều không cách nào khống chế lảo đảo ngã sấp xuống, đáng thương Ngưu Ma vương càng là đột nhiên không kịp chuẩn bị, trực tiếp cả người đều va vào dày đặc rồng xương rồng bên trong, trực tiếp liền tõ rõ vẻ đều là xương mang rô.

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy mảng lớn mảng lớn trần nhà chia năm
xé bảy, đen nhánh ma khí từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, dường
như bão tố tựa như hội tụ đến ma khí cuồng triều bên trong, cho tới nguyên bản
liền cuồng bạo nổ vang ma khí cuồng triều, vào thời khắc này trở nên càng thêm
sôi trào mãnh liệt bừa bãi tàn phá bao phủ, nhưng này còn không phải nhất là
cho người khiếp sợ, làm người ta kinh ngạc nhất chính là, tại cái kia ma khí
cuồng triều nơi sâu xa, tựa hồ đang có một con đốt chót như máu con ngươi đang
chầm chậm mở!

"Cái kia, cái kia là gì?" Xích Tỷ Nhi trong lúc vô tình nhìn thấy cái kia đốt
chót như máu độc nhãn, đột nhiên có loại sởn cả tóc gáy cảm giác.

"Ta không biết." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ lùi về sau vài bước, "Bất quá ta
có thể xác định chính là, tiếp đó sẽ có..."

Âm ầm một tiếng, còn không chờ hắn tới kịp nói xong, cái kia sôi trào mãnh
liệt ma khí cuồng triều, liền đột nhiên nhấc lên cao tới mười mấy trượng cơn
sóng thần, lần này cũng không phải cuồng bạo tập kích lại đây, mà là ở trong hư
không quỷ dị hơi ngưng lại, tiếp theo cấp tốc ngưng tụ thành một cái đen nhánh
như mực to lớn ma trảo!

Ma trảo chính giữa, chính là cái kia đốt chót như máu quỷ dị huyết mắt,
nương theo huyết ánh mắt mang kịch liệt lóng lánh, này to lớn ma trảo phát sinh
chói tai tiếng ma sát, đột nhiên mở ra năm cái đường như lợi kiếm tựa như chỉ
trảo, liền muôn cùng hung cực ác tráo rơi xuống.

"Ngăn trở!" Chưa kịp Xích Tỷ Nhi tới kịp kinh ngạc thốt lên, Mộc Liễu cũng
sớm đã khẽ quát một tiếng, mảng lớn rùng xương rồng lập tức diên cuồng mọc
ra, hội tụ thành che kín bầu trời tùng lâm, đem mọi người tất cả đều bảo vệ ở
trong đó.

Nhưng điều này cũng không có gì dùng, ầm ầm tiếng nổ lớn bên trong, to lớn
ma trảo như trước không hề đình trệ mạnh mẽ vỡ xuống, mảng lớn rùng xương

rồng tại nó uy thế hạ nhất thời tan xương nát thịt, thậm chí liền ngay cả tạm thời ngăn cản chốc lát đều không làm được.

"Ngân! Trâu già! Lão Yên!" Hứa Tri Hồ lập tức quay đầu quát lên.

Không cần lời nhắc nhở của hắn, Ngân lập tức giơ lên đồng thau đại thuẫn nghênh đón, Ngưu Ma vương thân thể tăng vọt hóa thành đầu trâu cự nhân, Yên Xích Hà càng là trực tiếp xé ra áo lộ ra bắp thịt cả người, miệng tụng phật hiệu quanh thân kim quang lóng lánh, dường như kim thân la hán tựa như che ở phía trước nhất.

"Âm!" To lớn ma trảo vào thời khắc này cuồng bạo nổ xuống, tổ ba người tại loại kia khủng bố uy thế hạ, hai chân tất cả đều sâu sắc hâm xuống mặt đất, nhưng lại cắn chặt răng gian nan chống đỡ.

Nhưng chỉ trong chốc lát sau, nương theo càng nhiều ma khí sôi trào mãnh liệt, cái kia đốt chót như máu độc nhẫn lần thứ hai kịch liệt lóng lánh, to lớn ma trảo đột nhiên phun trào ra tràn ngập khói đen, lần thứ hai cùng hung cực ác chìm xuống!

Trong tiếng nổ, Ngân vẫn tính có thể chịu đựng được, Ngưu Ma vương nhưng trực tiếp liền bị ép phiên trên đất, che ở phía trước nhất Yên Xích Hà khốc liệt nhất, trực tiếp liền miệng đầy phun máu cả người răng rắc vang vọng, phảng phất liền xương cốt cũng phải nát nứt: "Ngươi, đại gia ngươi, lão tử sắp, sắp chống đỡ, chống đỡ không. . ."

Tránh ra! Bày đặt ta đến!

Thời khắc nguy cấp, liền sau khi nghe phuơng một tiếng cuồng bạo nổ vang, to lớn tiếng gió rít gào mà đến!

Hoàn toàn không có phản ứng lại, Yên Xích Hà hầu như là theo bản năng cúi đầu xuống, sau đó liền nhìn thấy nặng đến mấy ngàn cân độc cước đồng nhân quét ngang mà qua, mà giơ lên này khủng bố độc cước đồng nhân, lại là. . .

"A a a, cho bản tiểu thư . . . Chết đi!" Tỏ rõ vẻ sát khí nỗi giận gầm lên một tiếng, cuồng bạo xông lại Chúc đại tiểu thư quả thực dường như ma thần phu thế, vung vẩy độc cước đồng nhân cuồng bạo quét ngang mà qua.

"Phù!" Yến Xích Hà nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, quả thực hoài nghi con mắt của chính mình có phải là xuất hiện ảo giác.

Âm! Nặng đến vạn cân độc cước đồng nhân, mang theo chấn động núi cao sức mạnh, cuồng bạo đánh vào hung tợn vồ xuống to lớn ma trảo tiến lên!

Khó có thể hình dung đòn đánh này uy, bị bắn trúng to lớn ma trảo trực tiếp chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số ma khí cuồng triều bốn tản mát, nhưng ở này ma trảo cuồng bạo một đòn hạ, mặc dù độc cước đồng nhân như thế nào đi nữa cứng rắn, cũng nhất thời ầm ầm vỡ vụn, vô số mảnh vỡ dường như tung bay hồn điệp tựa như gào thét lấp bắp.

"A!" Hầu như tại đồng thời, gặp nặng nề một đòn Chúc đại tiểu thư, cũng trong nháy mắt từ bạo lực nữ hán tử biến trở về nhu nhược tiểu nương tử, khóc miếng chảy máu gào thét ngã xuống, hơn nữa ngã xuống vị trí còn chuẩn xác như vậy, vừa vặn rót vào Yến Xích Hà rộng rãi hoài bão.

"Đồ nhi!" Yến Xích Hà lấy làm kinh hãi, cuống quýt chăm chú nắm ở nàng.

"Sư, sư phụ. . ." Chúc đại tiểu thư tỏ rõ vẻ trăng xám lệ quang dịu dàng, tựa hồ rất gian nan nâng lên một cái tay, ngón tay run rẩy nhẹ nhàng phất qua hàn thô ráp gó má, liền ngay cả âm thanh đều trở nên đứt quãng, "Sư phụ, kỳ thực, kỳ thực ta. . ."

"Đừng nói chuyện, trước tiên đem chữa thương đan ăn." Yến Xích Hà cũng không cho nàng nói chuyện kế hoạch, trực tiếp liền móc ra một bình lớn chữa thương đan hướng về trong miệng nàng quán.

"Ai mẹ nó còn nhớ được ăn cái này a." Chúc đại tiểu thư ở trong lòng không hề có một tiếng động gào thét, nhưng vẫn là suy yếu ho khan, liền như thế lè

quang thê mĩ si nhiên nhìn hắn, "Sư phụ, để ta, để ta nói xong, kỳ thực ta , kỳ thực ta, kỳ thực ta vẫn yêu thích một người. . ."

Đến rồi! Đến rồi! Đến rồi!

Trong phút chốc, ở đây Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng nhất thời tinh thần đại chấn, rất chỉnh tề vây lên đến vĩnh tai lén, sẽ chờ nghe Yến Xích Hà làm sao trả lời. . . A, cái gì, ngươi nói hiện tại còn thân ở trong lúc nguy hiểm, đừng nghịch, cái kia ma trảo cũng đã bị nổ nát, lại nói thời điểm như thế này bát quái vượt qua tất cả, khốn nạn!

Đúng là không có để bọn họ thất vọng, Yến Xích Hà nghe được ý này lại rõ ràng bất quá sau, nhất thời trợn mắt ngoác mồm há to mồm.

Sững sốt bán hôm sau, tại Chúc đại tiểu thư cái kia hẹn thùng rỗng lại chờ mong dịu dàng trong ánh mắt, hắn rốt cuộc mắt hổ rưng rưng trùng nặng một chút đầu, mãn đờ mặt lên nói: "Ta rõ ràng, ta rõ ràng, anh đài, ta rõ ràng, ngươi vẫn yêu thích một người, yêu thích một người độc lập, không thích dựa vào người khác!"

"Ây. . . Cái gì?" Chúc đại tiểu thư vừa kinh hỉ đến một nửa, đột nhiên liền hai mắt đăm đăm.

"Không có chuyện gì, sư phụ rõ ràng, đều hiểu." Yến Xích Hà rất chăm chú nhìn nàng, "Vì lẽ đó, ngươi sẽ trong bóng tối tu luyện độc cước đồng nhân, vì lẽ đó, ngươi xưa nay đều nói cho ta ngươi mạnh mẽ đến đâu, chỉ để chứng minh có một ngày có thể một người độc lập tự chủ, nhưng là anh đài a, ta là sư phụ ngươi a, tại sao ngươi không muốn nói cho ta, ta có thể giúp ngươi. . . Ta sát, anh đài, ngươi làm sao, ngươi tại sao đang nôn mửa huyết?"

"Ngươi quản ta, ngươi quản ta a!" Đáng thương Chúc đại tiểu thư miệng đầy thổ huyết, phun đến nước mắt như mưa lệ rơi đầy mặt, có cái kia trong nháy mắt, nàng đều cảm thấy dứt khoát đưa cái này mảnh gỗ sư phụ trực tiếp gõ ngất, kéo

về đi gạo nấu thành cơm quên đi.

Mồ hôi, này cũng được, này cái quái gì vậy cũng có thể a?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng ở bên cạnh nhìn ra trống mắt ngoác mồm, đột nhiên cảm thấy tất cả ngôn ngữ đều không cách nào hình dung lúc này tâm tình vào giờ khắc này, một mực Yên Xích Hà lúc này nhìn thấy Chúc đại tiểu thư còn tại cái kia miệng đầy phun máu, không khỏi rất là căng thẳng, tranh thủ thời gian lại quay đầu hô: "Lão Hứa, lão Hứa, nhanh để nhà ngươi Tố Trinh hỗ trợ. . . Ách, lão Hứa, ngươi xem ra giống như có chút khóe mắt chuột rút?"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ uể oải phất tay một cái, suy nghĩ một chút lại không nhịn được tỏ rõ vẻ nghiêm túc vấn đề, "Lại nói ngược lại, lão Yên a, ngươi thật không phải cỗ ý trang?"

"Híc, trang cái gì?" Yên Xích Hà một mặt mờ mịt bên trong.

"Không có cái gì, không có gì." Hứa Tri Hồ hoàn toàn phục, cái gì cũng không nói, trực tiếp đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn, rất cảm khái thở dài, "Nói thật sự, ta cảm thấy lấy ngươi loại này tình thương, đời này cũng là nhất định chỉ có thể nhìn xem phim. . . Ân, ta trong má vi tính còn có mấy cái cặp văn kiện, các trở lại sau đó cho ngươi mượn a."

"Híc, có ý gì?" Yên Xích Hà nghe được lơ ngơ, không nhịn được nhìn chung quanh, "Làm sao, các ngươi làm gì đều cổ quái như vậy nhìn ta, ta giống như không có làm gì sai. . ."

"Cẩn thận!" Lời còn chưa dứt, Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Liền trong chớp mắt này, chính tòa kim sơn tự phế tích đột nhiên lần thứ hai nổ vang chấn động, mảng lớn ma khí cuồng triều cũng không biết từ chỗ nào bỗng dưng gào thét tung ra, lần này thanh thế thậm chí so với vừa nãy còn kinh khủng hơn, chốc lát không tới liền đẩy mạnh đến rùng xương rồng trước.

Trong nháy mắt, cái kia to lớn ma trảo một lần nữa ngưng tụ thành hình, đốt chót như máu độc nhẫn tại trong lòng bàn tay điên cuồng lóng lánh, khởi động ma trảo không ngừng tăng vọt, cuối cùng dường như một tòa đèn nhánh núi nhỏ tựa như, hung tợn giữa trời đập xuống!

Lần này, thật sự không có cách nào lại tránh né, Xích Tỷ Nhi các nàng nhất thời cùng nhau biến sắc, nhưng là đứng tại chỗ Hứa Tri Hồ, nhưng phảng phất bị dọa đến choáng váng, trái lại tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm: "A, ta giống như nghe được. . ."

Không cần giải thích rồi!

Hầu như tại đồng thời, Kim Sơn tự bên ngoài trời cao vạn dặm bên trong, đột nhiên vang lên sắc bén tiếng nổ, một cái vòng tròn cuồn cuộn vật thể không rõ mang theo cao tốc ma sát sản sinh lửa cháy rùng rực, dường như cuồng bạo thiên thạch tựa như xẹt qua chân trời.

Sau một khắc, nương theo nó sắc bén gào thét đập xuống, dương dương tự đắc tiếng cười quái dị đột nhiên vang vọng tại toàn bộ núi non trùng điệp bên trong —

"Ồ ha ha ha a, lão đại, ngươi muốn thuận phong chuyển phát nhanh đến rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 148: Chúng Ta Chỉ Là Đại Tự Nhiên Người Vận Chuyển

Nhà ta nồi cơm điện, là toàn thế giới tốt nhất nồi cơm điện!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, xuyên thấu qua ma khí quấn quanh bệ cửa sổ, khi nhìn thấy cái kia quen thuộc tròn vo bóng người từ trên trời giáng xuống, Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên, chính là cảm động đến rơi nước mắt —

"A a a a, nồi nồi, ngươi tới cứu chủ thời điểm, có thể trước tiên đem nắp nồi thượng mang theo vài món cái yếm cho thu vào đi không?"

Không sai, phỏng chừng đến trước vừa cướp sạch một nhà cái yếm cửa hàng, lúc này thần binh trời giáng cao tốc lao xuống nồi nồi, nắp nồi thượng còn mang theo vài món đủ mọi màu sắc cái yếm, lúc này đón gào thét cuồng phong đón gió pháp phổi, quả thực lại như là bắt mắt lá cờ, cách mấy chục dặm đều có thể xa xa trông thấy . . .

Rất tốt, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng đồng thời quay đầu, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất xấu hổ bụm mặt: "Thật sự, thật sự, ta cũng không biết, nó vì sao lại có như thế ham muỗn, cái này chỉ có thể nói xuất xưởng đường bộ có chút vấn đề . . ."

Khặc khặc, đừng động cái gì đường bộ vấn đề, chí ít vào lúc này, kéo cái yếm lá cờ cao tốc lao xuống mà đến nồi nồi, liền đường như một viên cháy hừng hực to lớn liệt diêm quả cầu lửa, đường như muỗn xen lẩn khùng bối uy thế, trực tiếp cuồng bạo đánh vào Kim Sơn tự trên phế tích.

"Không!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Kim giáo chủ giống như rốt cuộc phản ứng lại, nhất thời cuồng loạn thét ầm lên, "Kết trận, kết trận, cho ta ngăn

cản cái kia quái lạ khí linh!"

Âm ầm một tiếng, trong phút chốc, nương theo ánh sáng lóng lánh, mấy trăm tên Song Xà giáo gián chúng lần thứ hai xuất hiện tại phế tích trước cửa, tiếp theo lại như lần trước như vậy, rất chỉnh tề há mồm phun một cái, nhất thời thì có mảng lớn khói đen mãnh liệt bay lên không, dường như nếu có thực chất đại dương mênh mông, đem chỉnh tòa kim sơn tự phế tích tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Căn bản không có giảm tốc độ ý tú, nỗi nỗi ở giữa không trung ồ một tiếng, không chút do dự lần thứ hai gia tốc đáp xuống, tốc độ khủng khiếp mang theo sắc bén tiếng nổ, lấy cho tới thời khắc này toàn bộ hư không đều bị tính toán ra một vết nứt.

"Ngăn trở nó! Cho ta ngăn trở nó!" Kim giáo chủ tại phế tích đỉnh chóp điện cuồng rít gào, "Vô liêm sỉ, các ngươi cho rằng chỉ là một cái khí linh, liền có thể phá tan bản giáo chủ mượn môn thiết trí. . . Ế?"

Không có dấu hiệu nào, mắt thấy liền muốn đến cái cuồng bạo va chạm, đang gào thét đáp xuống nỗi nỗi, đột nhiên liền sắp đến va vào khói đen trận pháp trong nháy mắt, đến rồi cái ai cũng không nghĩ tới gấp sát. . .

Chi! Nương theo chói tai gấp sát thanh, nó liền như thế mạnh mẽ dừng lại tại Kim Sơn tự trên phế tích phương, khoảng cách phía dưới khói đen trận pháp vẫn chưa tới ba thước, thậm chí còn loạn chòe loạn choạng vài vòng, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ bởi vì quán tính ngã xuống.

"Híc, cái tên này muốn làm gì?" Trừ ra Hứa Tri Hồ ở ngoài, tất cả mọi người đều tập thể trợn mắt ngoác mồm, cái kia mấy trăm tên Song Xà giáo gián chúng càng là theo bản năng kinh ngạc ngẩng đầu.

Thời khắc này, liền tại mấy trăm tên kinh ngạc ánh mắt tập thể tập trung bên trong, nỗi nỗi rất thần kỳ lạch cách một tiếng, trực tiếp mở ra nắp nồi, sau đó hít một hơi thật sâu, trực tiếp đi xuống đến rồi cái vươn mình —

Âm!

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt nước sông từ nồi cơm điện bên trong gào thét lao ra, dường như phi lưu thẳng xuống ba ngàn thước ngân hà thác nước, nổ vang vang vọng trút xuống hạ xuống, dường như muốn đem chỉnh tòa kim sơn tự phế tích đều bao phủ lại.

"Cái gì?" Cái kia mấy trăm tên Song Xà giáo giáp chúng đều lấy làm kinh hãi, cũng may trong hoảng loạn lại chưa quên mở ra khói đen trận pháp.

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt thác nước va vào khói đen trận pháp, phần lớn dòng nước đều bị khói đen đón đỡ ở bên ngoài, nhưng thác nước lực trùng kích chung quy vẫn là quá mạnh, nhưng có một số ít dòng nước xuyên phá khói đen va vào, cho tới phía dưới mấy trăm tên Song Xà giáo giáp, ngược lại có hơn nửa tất cả đều đã biến thành ướt sũng.

Bất quá, thác nước dòng nước uy hiếp cũng vẫn chấm dứt ở đây, chỉ trong chốc lát sau, nồi nồi liền đem mang đến nước sông tất cả đều trút xuống hết sạch, dần độn đình trệ ở giữa không trung, hoàn toàn không biết tiếp xuống nên làm cái gì.

"Híc, bây giờ liền xong?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì ngang đầu lên, Ngưu Ma vương cùng Yến Xích Hà hai người bọn họ càng là hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ chúng ta quần đều cởi, lão Hứa ngươi liền cho chúng ta xem cái này.

"Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! So bản giáo chủ tưởng tượng còn muôn ngu!" Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, Kim giáo chủ vịt đực tảng tiếng cười lớn đột nhiên vang vọng ở trong hư không, "Ta còn tưởng rằng, ta còn tưởng rằng các ngươi đưa đến cái gì ghê gớm cứu binh, nguyên lai chính là từ giữa không trung cũng lướt nước mà thôi, còn không bằng nguyên lai xà yêu kia nước mặn Kim Sơn uy lực lớn, quá buồn cười, quá buồn cười rồi!"

Đáng ghét a, Xích Tỷ Nhi mặt cười đều đỏ lên, đúng là Hứa Tri Hồ ở bên cạnh tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hồi lâu, đưa tay vuốt cằm, chậm rãi ho nhẹ một

tiếng: "Cái kia cái gì, kỳ thực nước mặn không phải trọng điểm, trọng điểm là này nước. . . Khặc khặc!"

"Híc, cái gì?" Kim giáo chủ đắc ý tiếng cười đột nhiên ngừng lại.

Hầu như ngay trong nháy mắt này, cái kia mấy trăm tên Song Xà giáo gián chúng bên trong, đột nhiên thì có cái luyện khí sỹ hô khẽ một tiếng, không cách nào khống chế vứt đi phi kiếm, đầu đầy mồ hôi lạnh khom lưng ngồi.

"Bên trong. . . Trúng độc?" Xung quanh mấy trăm tên giáo chúng phản ứng đầu tiên chính là trúng độc, nhất thời cùng nhau sắc mặt đại biến, thì có người lập tức muốn lấy ra giải độc đan.

Nhưng vấn đề là, còn không chờ hăn mòn phản ứng lại, cái kia ngồi luyện khí sỹ đột nhiên gào lên đau đớn một tiếng, toàn bộ cái bụng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kịch liệt tăng vọt, trong nháy mắt liền cao cao giọng lên: "Bụng, cái bụng, ta trong bụng giống như có. . ."

"Tình huống thế nào?" Một đoàn Song Xà giáo gián chúng trợn mắt ngoác mồm, còn chưa kịp nghĩ rõ ràng, đột nhiên lại có mấy người gào lên đau đớn một tiếng, không tự chủ được ngồi chồm hổm xuống.

Được rồi, hãy cùng phản ứng dây chuyền tựa như, từ mấy tên này quái lạ biểu hiện bắt đầu, ngược lại có hơn nửa Song Xà giáo gián chúng tất cả đều đầu đầy mồ hôi lạnh ngồi, mồ hôi lạnh trên trán điệt ra, cái bụng càng là như thổi hơi tựa như dồn dập bắt đầu bành trướng, rên rỉ rên rỉ gào lên đau đớn gào lên đau đớn kêu sợ hãi kêu sợ hãi ——

"A a a, xảy ra chuyện gì, ta cái bụng vẫn tại lớn lên?"

"Thống, thống, thống, tại sao ta cảm thấy

, trong bụng giống như có món đồ gì tại động?"

"Cái gì? Là món đồ gì tại trong bụng đẹp ta, lẽ nào là gì ngàn năm độc trùng.

.. Đau quá! Đau quá! Ta không nhịn được rồi!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, trong nháy mắt, vừa còn tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt
đẳng đẳng sát khí Song Xà giáo giáo chúng, lúc này tất cả đều suy yếu vô lực ôm
bung ngồi, còn có mấy tên đau đớn trực tiếp ngã trên mặt đất, trong tay chăm chú
nắm rẽ cỏ, khóc mắt đều có nước mắt trượt xuống. . .

"Làm sao biết, tại sao lại như vậy?" Kim giáo chủ thông minh vốn là không
đủ dùng, các nhìn thấy hiện tại tình cảnh này, trực tiếp liền khiếm phí quay xong.

"Quả nhiên rất hữu dụng!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn bọn họ, suy
nghĩ một chút lại ho nhẹ vài tiếng, "Cái kia cái gì, chúng ta tiếp xuống có phải là
nên làm chút gì?"

Vấn đề này là dư thừa, chưa kịp Xích Tỷ Nhi các nàng phản ứng lại, giữa
không trung nồi nồi cũng đã hô to một tiếng: "Quyết định! Lão lợn, đến các
ngươi lên!"

Âm âm một tiếng, liền nghe đến cách đó không xa trong rừng rậm một mảnh
sói tru, hàng trăm hàng ngàn yêu ma quỷ quái mãnh liệt mà ra, vung vẩy sáng
loáng đao thương kiếm kích, dường như đông nghìn nghịt như thủy triều mãnh
liệt mà đến, đi đầu Trư Cương Liệt còn lõa lồ nửa người trên, bụng bụi nạm ở
trong gió run a run, đẳng đẳng sát khí gào thét một tiếng: "Tịch biên hỏa! Đông
Minh Sơn Xích Xích bảo vệ đoàn toàn thể ở đây, không muốn kinh hãi, chính là
được!"

"Cái gì?" Kim giáo chủ kinh hãi đến biến sắc, hầu như là theo bản năng thét
ầm lên, "Ngăn trở bọn họ, cho ta ngăn trở bọn họ!"

Vấn đề là, lấy cái gì chặn a, mấy trăm tên Song Xà giáo giáo chúng ngược lại
có hơn nửa che bụng lớn, coi như có thể miễn cưỡng giãy dụa bò lên, cũng là
đầu đầy mồ hôi lạnh suy yếu đến liền phi kiếm đều không thể thôi thúc, trong
nháy mắt còn không chờ hắn môn miến cưỡng kết thành trận pháp, Đông Minh
Sơn bầy yêu đã sớm cùng hung cực ác vọt tới Kim Sơn tự phế tích trước.

"Cút ngay!" Trữ Cương Liệt hung tợn một cước đạp qua đi, trực tiếp đem mấy cái giáo chúng đạp bay ra ngoài, mặt sau Thanh Sư Vương Đại Xà Hầu cùng nhau tiến lên, hồi trước tại Thục Sơn suýt chút nữa bị nấu Hà tướng quân, lúc này tuy rằng cả người đều đánh mân băng vải, nhưng mà như thường vung vẩy một thanh đại khâm đao, chém lên người đến không có chút nào nương tay.

Chỗ lát không tới, nguyên bản liền hồng thủy đều có thể đỡ được khói đen trận pháp, trực tiếp liền bị vọt tới tan tành, Kim Sơn tự phế tích đỉnh chớp Kim giáo chủ mắt thấy đến tình thế không ổn, lại lôi kéo vịt đực tảng rít gào một tiếng, dứt khoát trực tiếp liền từ bỏ ngoại vi phòng ngự: "Vô liêm sỉ, vô liêm sỉ, bản giáo chủ không so đo với chúng mà nhất thời được mất, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể. . ."

Âm một tiếng, còn chưa nói hết, Đông Minh Sơn bầy yêu đã đánh vỡ cửa lớn, khí thế hùng hổ vọt vào đại sảnh, hay là bởi vì Kim giáo chủ đã từ bỏ tầng này, nguyên bản sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều tất cả đều như thủy triều thổi lui, rất nhanh sẽ biến mất ở hắc ám hành lang bên trong, cũng làm cho trong góc Hứa Tri Hồ bọn họ rốt cuộc thuận lợi thoát vây.

"Lão Hứa, Xích Xích, các ngươi không có sao chứ?" Trữ Cương Liệt bọn họ tập thể xông lên, nhìn thấy đầy đất cây xương rồng đúng là lấy làm kinh hãi, "Ồ, các ngươi vừa đi qua sa mạc sao?"

"Lời giải thích này lên quá phức tạp." Hứa Tri Hồ dứt khoát không giải thích, ngẩng đầu nhìn những ma khí kia cuồng triều biến mất phương hướng, "Dành thời gian, chúng ta đi lên trước phế tích đỉnh chớp, ngăn cản cái kia xuẩn tên béo làm chuyện ngu xuẩn!"

Ồ ồ ồ, tuy rằng không nghe rõ hắn đang nói cái gì, bất quá Trữ Cương Liệt bọn họ đương nhiên không có ý kiến, tất cả đều như ong vỡ tổ cùng lên đến, Xích Tỷ Nhi nhắc theo "Liền một thoáng" xông lên phía trước nhất, vừa hoạt động vòng eo gân cốt, vừa còn không quên quay đầu lại bắt chuyện: "Đáng ghét a, bị nhốt chừng mấy ngày, luân gia đều không có thời gian bảo dưỡng da thịt,

này bút nhan trị tổn thất phí. . . Ô, liễu liễu, ngươi không tới sao?"

Được rồi, nhờ có lời nhắc nhở của nàng, Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn đằng đằng sát khí quay đầu nhìn tới, liền nhìn thấy Mộc Liễu lại còn duy trì cây xương rồng nguyên hình, vẫn không nhúc nhích chờ ở trong góc.

"Híc, cái này mà. . ." Bị bọn họ nhìn ra rất lúng túng, Mộc Liễu ấp úng nửa ngày, thật vất vả mới nói ra chân tướng, "Cái kia cái gì, có cái về kỹ thuật vẫn đẽ nhỏ, kỳ thực đi, ta mỗi lần hóa thành nguyên hình sau đó, tổng phải bỏ ra thời gian rất lâu, tài năng đem căn từ địa lý nhổ ra. . ."

Ta cũng! Một đoàn gia hỏa suýt chút nữa tập thể lảo đảo đụng vào tường, à được, này đều là gì tật a, chưa từng nghe tới biến trở về nguyên hình sau liền biến không trở lại.

"Quên đi, chúng ta đi lên trước." Hứa Tri Hồ cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, quay đầu lại nhìn bên cạnh còn tại ung dung thông thả sửa xe Ngân, "Cái kia cái gì, Ngân, ngược lại ngươi cũng tại sửa xe, thuận tiện bảo vệ tốt Mộc Liễu tỷ, thế nào?"

"Vâng, đại nhân!" Ngân đàng hoàng trình trọng giơ lên cờ lê, "Mặt khác, thuộc hạ muốn hồi báo một chút, căn cứ hiện nay sửa chữa tình hình đến xem, nếu như đại nhân ngài lại cho ta bộ phận tư liệu mà nói, thuộc hạ tuy rằng không thể đem chính mình sửa chữa thành Kinh Thiên Trụ, nhưng có ba mươi sáu phần trăm xác suất, đem mình sửa chữa thành thép. . ."

"Cho!" Hứa Tri Hồ không có thời gian nghe xong, trực tiếp đem mấy cái túi chứa đồ nhét qua đi, tiếp theo liền xông ra ngoài, Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn theo sát phía sau, tất cả đều đằng đằng sát khí vọt vào hành lang bên trong —

"Theo kịp! Nếu như ta không có lầm, cái kia Kim Bàn Tử liền chờ tại trong đống đổ nát tòa kia trong tháp, vì lẽ đó. . . Đập phá tháp!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 149: Đúng, Chính Là Dòng Sông Kia

Tối tăm không khoát Kim Sơn tự trong đồng đỗ nát, đâu đâu cũng có tàn tạ
bất kham phòng cùng hành lang, tùy tùng ma khí cuồng triều thối lui ăn
mòn vết tích, Đông Minh Sơn quần ẫu đoàn theo sát truy đuổi, dần dần tại mê
cung này giống như con đường bên trong, xa xa trông thấy trong đồng đỗ nát tòa
kia tàn tạ cổ tháp.

Nhưng muôn đến tòa kia cổ tháp, hiển nhiên còn phải xuyên qua hơn một nửa
cái phế tích, mà ai biết này trên đường có thể hay không lại có Song Xà giáo
cuồng nhiệt giáo chúng lao ra?

Vì lý do an toàn, Xích Tỷ Nhi ném ra mấy chục con con nhện nhỏ ở mặt
trước mở đường, Đông Minh Sơn quần ẫu đoàn theo tại hai bên cảnh giới, Yến
Xích Hà ôm giả giả ngất Chúc đại tiểu thư cùng ở bên cạnh, còn không nhịn
được thở hổn hộc hỏi: "Híc, lão Hứa a, ta còn không có hiểu rõ, Oa Oa vừa nãy
đỗ ra nước sông, làm sao sẽ làm những Song Xà giáo đó giáo chúng trúng độc?"

"Được rồi, ta đến giải thích một chút." Đón Xích Tỷ Nhi các nàng đồng dạng
về mặt mờ mịt, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, "Khặc khặc, kỳ
thực rất đơn giản, này trong nước không có độc, thật không có, bất quá mà, này
nước đến từ. . ."

"Đến từ?" Đông Minh Sơn quần ẫu đoàn tất cả đều rất chỉnh tề vểnh tai lên.

"Đến từ. . ." Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn một chút bên cạnh Oa Oa, người sau
lập tức dương dương tự đắc nhảy ra, "mẫu hè! Nha ha ha ha , dựa theo lão đại
tin nhắn bàn giao, bản nỗi cõ ý chạy một chuyến Tây Lương nữ quốc, cho nên
mới làm đến chậm một điểm."

Đợi lát nữa, Tây Lương nữ quốc là nơi nào, mẫu hà lại là gì đong đong?

Xích Tỷ Nhi các nàng đều nghe được lơ ngơ, đúng là lại không có cảm giác tồn tại Bạch Tố Trinh suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên hơi hoi kinh ngạc: "Ồ? Phụ thân đại nhân, ngài nói Tây Lương nữ quốc, chẳng lẽ chính là cái kia tục xưng là Nữ Nhi quốc, trong nước chỉ có nữ tử không có nam tử, vì hoài thai cũng phải đi cái kia mẫu hà uống nước..."

"Không sai!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cắm, "Ngươi xem, ngươi vừa nước mạn Kim Sơn tuy rằng rất mạnh, tổng thiếu mất chút gì không thể có hiệu quả, vì lẽ đó ta đột nhiên nghĩ đến... Được rồi, kỳ thực ta cũng là đoán, không nghĩ tới Côn Ngô nơi này còn thật sự có cái Nữ Nhi quốc."

Được rồi, nghe được bán có hiểu hay không, một đoàn gia hỏa hai mặt nhìn nhau, chỉ là sau một khắc, Xích Tỷ Nhi đột nhiên a một tiếng, nhớ tới một cái vấn đề rất trọng yếu: "Đợi lát nữa, nếu chỉ muốn uống nước sẽ mang thai, cái kia Oa Oa xếp vào nhiều như vậy mẫu nước sông tại trong bụng..."

"Làm sao có khả năng?" Oa Oa dương dương tự đắc lăn qua lăn lại, "Số một, bản nõi là khí linh, lại không phải sinh vật; thứ hai, vì lý do an toàn, bản nõi còn cố ý tại nõi thân bên trong dán rất nhiều nhựa giữ tươi mõi, nha ha ha a, ngươi biết cái gì khoa học tránh thai mười hai loại phương..."

Đủ rồi, nói thêm gì nữa liền muôn dơ a!

Hứa Tri Hồ vội vàng đem nắp nồi cho khép lại, miễn cho lại mang xấu tiếu hài tử, đúng là lúc này Xích Tỷ Nhi đột nhiên khẽ cau mày, vọng hướng về phía trước đã không xa tàn tạ tháp cao: "A, đợi lát nữa, ta vừa thả ra ngoài con nhện nhỏ, tại trèo vào tháp cao sau đó, đột nhiên liền mất đi liên hệ."

"Cho nên nói, quả nhiên có kẻ địch có ở đây không?" Hứa Tri Hồ suy tư ngẩn đầu nhìn tới.

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến một tiếng nổ vang, tòa kia tàn tạ tháp

cao đột nhiên vào thời khắc này cuồng bạo chấn động, đỉnh tháp nơi hắc mang điên cuồng lóng lánh, tiếp theo liền có vô số mãnh liệt hắc khí từ tháp thân bên trong lan tràn bốc lên tuôn ra, càng ở trong hư không ngưng kết thành vô số đốt tươi như máu độc nhãn, làm người sờn cả tóc gáy quan sát toàn bộ Kim Sơn tự.

Sau một khắc, Kim giáo chủ cái kia gần như điên cuồng vịt đực tảng tiếng cười lớn, nhất thời trở về đãng tại tháp cao bốn phía trong hư không: "Thành công rồi! Thành công rồi! Dùng không được mấy ngày, bản giáo chủ liền có thể trở thành Côn Ngô . . ."

Ngớ ngẩn!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, không nhịn được cùng nhau thở dài, rồi lại trong nháy mắt bỗng nhiên gia tốc vọt tới trước, Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn tất cả đều khí thế hùng hổ theo sát phía sau

, trong nháy mắt liền vọt tới tháp cao hoang vu trước đại môn.

Trong phút chốc, đón Hứa Tri Hồ ra hiệu ánh mắt, Ngưu Ma vương vọt thăng lên, một cú đập nặng nề đá văng cửa lớn, thuận thế hướng về bên nhảy một cái.

Trong tiếng nổ, bất đồng cũ nát cửa lớn hoàn toàn bị đá văng ra, Xích Tỷ Nhi đã sớm đong đưa chuyển động thân thể, hóa thành lít nha lít nhít lên tới hàng ngàn, hàng vạn xích huyết con nhện, dường như màu máu cuồng triều tựa như mãnh liệt mà vào.

Cái gì cũng không cần nói, Trư Cương Liệt bọn họ lập tức chép lại đao thương kiếm kích, hung tợn cùng nhau tiến lên, trong nháy mắt liền dường như đông nghìn nghịt thủy triều, tất cả đều khí thế hùng hổ va vào tháp cao bên trong: "Đại gia ngươi! Không muốn kinh hãi, chính là . . . Ế?"

Được rồi, ra ngoài dự liệu, toàn bộ tháp cao tầng dưới chót lại trống rỗng, liền nửa bóng người đều không có.

Triệt để vồ hụt Trư Cương Liệt bọn họ hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi biến thành xích huyết bầy nhện càng là đầy đất loạn bò, Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc nhìn bốn phía, đột nhiên theo bản năng bỗng nhiên ngẩng đầu: "Vãi chưởng, cẩn thận thì hơn. . ."

Âm ầm ầm! Âm ầm ầm! Âm ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, phía trên tháp tầng sàn nhà tất cả đều chia năm xẻ bảy, vô số hắc khải ma giáp vũ sĩ từ trên trời giáng xuống, dường như bão tố tựa như gào thét đậm xuống, cũng tại rơi xuống mang theo tung tóe bụi mù trong nháy mắt, liền đột nhiên rút ra bên hông trường đao, gào thét gầm nhẹ bỗng nhiên vọt tới.

"Cẩn thận! Này tựa hồ là pháp bảo nào đó bên trong linh binh!" Xích huyết bầy nhện bên trong đột nhiên truyền đến Xích Tỷ Nhi kinh ngạc thốt lên, tiếp theo thành hơn mươi triệu xích huyết con nhện liền hóa thành mãnh liệt cuồng triều, không chút do dự trực tiếp nghênh đón.

Nyan cái mẽ, sinh tử coi nhẹ, không phục liền được!

Đến thời điểm như thế này, không lên cũng được với, Ngưu Ma vương hung tợn gào thét một tiếng, Yến Xích Hà tiện tay ném Chúc đại tiểu thư, đông cương thập vạn yêu sơn thất tình tổ hai người lần thứ hai dắt tay tác chiến, trong khoảng thời gian ngắn uy phong lẫm lẫm thế không thể đỡ, chỉ để lại Chúc đại tiểu thư ngã ngồi tại chỗ, tỏ rõ vẻ u oán lệ quang dịu dàng nhìn hăn bóng lưng: "Híc, có lầm hay không, bản tiểu thư còn không bằng một con trâu có sức hấp dẫn?"

"Ngươi không hiểu, đây là nam nhân hữu nghị a!" Hứa Tri Hồ ung dung thong thả sờ sờ cẩm, dứt khoát ngồi xổm ở bên cạnh nàng, theo thói quen tiến vào xem cuộc vui hình thức.

Nhin lại một chút lúc này, phía trước cao trong tháp, đã loạn chiến đến liền óc đều muốn đánh ra đến rồi!

Xích Tỷ Nhi xích huyết bầy nhện đấu đá lung tung đai ai cắn ai, Ngưu Ma vương cùng Yến Xích Hà kề vai chiến đấu nắm đấm thép năm lôi kiếm cuồng đậm quét ngang, mặt sau Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn càng là cuồng bạo, phát huy đầy đủ "Hừ hừ, chúng ta chính là yêu thích một đoàn ẩu một mình ngươi!" không biết xấu hổ tinh thần, bắt được mấy cái lạc đà hắc khải ma giáp vũ sĩ chính là một trận thống biển.

Nhưng những hắc đó khải ma giáp vũ sĩ số lượng chung quy quá nhiều, tựa hồ thật sự dường như Xích Tỷ Nhi từng nói, là từ pháp bảo nào đó bên trong xuất hiện linh binh, chỉ trong chốc lát không tới, nương theo ma triều sôi trào mãnh liệt âm thanh, thì có gần nghìn tên ma giáp vũ sĩ từ tháp cao phía trên gào thét đậm xuống, hơn nữa nhìn tình cảnh này còn có thể cuồn cuộn không ngừng tiếp tục kéo dài. . .

"Một đám ngu xuẩn, xem các ngươi có thể chém giết bao nhiêu linh binh?" Kim giáo chủ vịt được tăng âm thanh, mỗi lần đều sẽ ở vào thời điểm này đúng lúc vang lên, "Đã quên nói cho các ngươi, đây là bản giáo chủ năm đó đến gặp chủ thượng ban xuống chín ma linh binh lô, chỉ cần ma khí cuồng triều cuồn cuộn không ngừng rót vào, lô bên trong sẽ có vô cùng vô tận ma giáp vũ sĩ lao ra. . . Chà chà chà, các ngươi chậm rãi hưởng thụ đi!"

Lại như là tại nghiệm chứng hắn, trong nháy mắt, lại là mấy trăm tên hắc khải ma giáp vũ sĩ từ trên trời giáng xuống, dường như dày đặc thiên thạch như vậy đậm xuống ở trên chiến trường, tiếp theo liền gào thét rút ra bên hông loan đao, cùng hung cực ác mãnh xông lên, hoàn toàn liều mạng tự thân nổ tung không đề cập tới, cũng phải trước tiên ở Trữ Cương Liệt trên người bọn họ tạo thành mấy phần thương tích.

"Chết tiệt!" Xui xéo Ngưu Ma vương xông lên phía trước nhất, chốc lát không tới liền thân bên trong mấy chục đao, không nhịn được tức đến nổ phổi quay đầu kêu quái dị, "Lão Hứa, đừng lo lắng, còn để nhà ngươi Tố Trinh nãi ta!"

"Rõ ràng!" Chưa kịp Hứa Tri Hồ trả lời đây, Bạch Tố Trinh cũng đã dựng thăng lên trăng bạc đuôi rắn, ngắm trúng Ngưu Ma vương vị trí gào thét bắn ra, sau đó. . . Ân, sau đó đương nhiên là chuẩn xác trúng bên cạnh cái kia hắc khải ma giáp vũ sĩ.

Giảng thật, vị kia ma giáp vũ sĩ đều không nghĩ tới còn có loại này phúc lợi, bất quá chờ hắn ý thức được chính mình thương thế khỏi hắn, nhất thời liền dǎng dǎng sát khí vung vẩy trường đao, trong nháy mắt lại là mười mấy đao hung tợn chém xuống, đều sǎp đem Ngưu Ma vương cho cắt miếng.

"Ngươi bò u! Hướng về đâu vứt, hướng về đâu vứt đây?" Ngưu Ma vương tức giận đến nỗi trận lôi đình, liều mạng quay đầu kháng nghị.

"A. . ." Tuy rằng nhìn ra không rõ ràng lắm, nhưng nghe đến như thế tiếng kháng nghị, Bạch Tố Trinh vẫn là hơi nheo mắt lại, rất xấu hổ cuộn lên đuôi rắn liên tục xin lỗi.

"Liền biết sẽ là như thế!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, nhìn nàng cái kia bởi vì xấu hổ cũng bắt đầu biến hồng chóp đuôi, dứt khoát cái gì cũng không nói, bay thẳng đến bên cạnh đưa tay ——

"Cái kia cái gì, Oa Oa, để ngươi mang đến cho Tố Trinh đồ đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 150: Cận Thị Đừng Quên Đeo Kính

Là một cái quanh năm vẽ manga bán otaku, Hứa Tri Hồ thị lực kỳ thực cũng không hề tốt đẹp gì, hơn nữa mỗi cách mấy năm phải đổi một cặp kính mắt.

Dĩ nhiên, đến khi hắn mang theo nhà cũ xuyên qua sau đó, đám này đổi lại kính mắt bên trong lại cũng có một bộ biến dị thành pháp khí, ân, ngược lại cũng không là gì năng lực đặc biệt, chỉ có điều vừa vặn có thể tự động điều tiết số độ...

Nhưng mà, bởi vì hiện tại đái kính mắt còn có thể sử dụng, Hứa Tri Hồ đúng là không có đem cặp kính này pháp khí mang theo bên người, mãi đến tận dung tới cận thị nghiêm trọng đến không cách nào dùng lời nói hình dung xà yêu ngự tỷ sau đó, hắn đột nhiên ý thức được chuyện này quả thật là tuyệt phổi, chính là không biết Oa Oa có hay không...

"Đương nhiên là có!" Lời còn chưa dứt, Oa Oa ngay lập tức sê ùng ục ùng ục lăn lại đây, tiếp theo há mồm phun một cái, từ trong nồi phun làm ra một bộ mắt kính gọng đen đễn.

Muốn chính là cái này, Hứa Tri Hồ tiện tay tiếp nhận, lại thuận lợi hướng về Bạch Tố Trinh cao thăng trên mũi một chiếc: "Đến, đừng nhúc nhích, ta giúp ngươi mang theo, đây là ta trước đây đổi lại... A, cảm giác thế nào?"

"Cảm giác... Cảm giác..." Từ lúc sinh ra tới nay lần thứ nhất đeo kính, ngàn năm xà yêu ngự tỷ hai mắt đăm đăm nhìn hắn, sững sốt bán hôm sau, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, "A, a, a, phụ thân đại nhân, nguyên lai ngài trưởng bộ dáng này a!"

"Ta cũng!" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trăng, "Cho nên nói, ngươi nguyên lai vẫn liền không thấy rõ qua ta thật sao?"

"Vậy, cũng không phải hoàn toàn không thấy rõ." Bạch Tố Trinh cũng thật là thành thật bàn giao, "Chính là, có lúc sơ tính sai, ta sẽ lén lút le lưỡi nghe vừa nghe trong không khí mùi vị, xác nhận một thoáng có nhận lầm hay không người."

"Híc, ta nói sao, ngươi làm gì thể có lúc thấy ta thời điểm đều ở le lưỡi." Hứa Tri Hồ thật sự triệt để không nói gì, thầm nghĩ nếu như nhớ không lầm, giống như rắn khứu giác bộ phận đều ở đầu lưỡi đúng không.

"Ngươi bò u, hai ngươi các ngươi tán ngẫu đủ chưa?" Hầu như tại đồng thời, cách đó không xa Ngưu Ma vương lại thân bên trong mấy chục đao, suýt chút nữa liền muộn bị Bào Đinh mổ trâu, "Tranh thủ thời gian, nhanh nãi ta, không nữa đến liền..."

Âm! Còn không chờ hắn nói xong, một đoàn Ngân quả cầu ánh sáng màu trăng đã gào thét mà tới, lần này nhưng là chuẩn xác đến không thể lại chuẩn xác, trực tiếp bắn trúng thân thể của hắn, đem đại vết thương nhỏ tất cả đều trị liệu đến gần đủ rồi.

Rất tốt, đừng nói là Ngưu Ma vương chính mình, liền ngay cả tự mình hoàn thành này một kiệt tác Bạch Tố Trinh, lúc này đều đần độn dựng thẳng chóp đuôi, thậm chí cảm động đến cũng đã lệ quang dịu dàng: "Híc, này, này, đây là ta đánh trúng... A?"

Còn chưa nói hết, nàng đột nhiên thì có điểm lung lay lảo đảo, suýt chút nữa mất đi cân bằng ngã sấp xuống, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đỡ lấy nàng: "Làm sao? Linh lực tiêu hao quá độ?"

"Không phải... Không phải..." Bạch Tố Trinh vuốt cái kia phó mặt kính gọng đen, hai mắt đăm đăm đầu óc choáng váng, liền chóp đuôi đều ở theo bản năng vê tròn khuyên bên trong, "Chính là, phụ thân đại nhân, không biết tại sao, mang

theo này mắt cái gì kính sau, xem đồ vật đúng là rõ ràng hơn nhiều, nhưng dù là ngất đến hoảng."

"Híc, không đến nỗi a, coi như vừa bắt đầu có chút choáng váng, cũng không đến nỗi phản ứng khuếch đại như vậy chứ." Hứa Tri Hồ ngược lại thật sự là không nghĩ tới, "Ngươi lại thử, tận lực hướng về phương xa... Ta sát, sáu giờ phương hướng, lão Yên!"

"Phải!" Bạch Tố Trinh lấy làm kinh hãi, cũng không kịp nhớ ngắt không hôn mê, tranh thủ thời gian hướng về bên kia chính là một đạo thuật trị liệu bắn ra.

Được này đúng lúc tiếp viện, đang bị mươi mấy cái ma giáp vũ sĩ vây công Yến Xích Hà nhất thời thương thế khỏi hẳn, tiếp theo giơ lên kim quang bình bát gào thét đậm xuống, trực tiếp đem xung quanh một đám gia hỏa tất cả đều đánh đổ trên đất, tiếp theo năm lôi kiếm nổ vang bù đắp, phạm vi ba mươi trượng bên trong tất cả đều là lóng lánh lôi đình.

Đúng là bên này, hoàn thành lần này trị liệu sau, Bạch Tố Trinh đột nhiên cảm thấy càng hôn mê: "Híc, phụ thân đại nhân, Tố Trinh có thể đem này mắt cái gì kính hái xuống sao, thật sự thật vô cùng..."

"Chịu đựng a, ít nhất phải đánh xong này một chiếc." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, "Ta phỏng chừng là số độ điều đang xảy ra chút vấn đề, không có chuyện gì, mang mang liền thói quen."

"Được... Tốt đẹp..." Bạch Tố Trinh đầu váng mắt hoa chóng, tuy rằng cả người cũng giống như là uống rượu say, bất quá vẫn là cẩn răng dựng thẳng lên chóp đuôi, ngắm trúng chiến trường liên tục gào thét phỏng ra.

Khoan hãy nói, có nàng như thế không chút hoang mang kéo dài tăng máu, nguyên bản hỗn loạn chiến cuộc lại bị dần dần ban trở về!

Không sai, những ma giáp vũ sĩ xác thực là vô cùng vô tận, nhưng muôn từ cái kia cái gọi là chín ma linh binh lô bên trong không ngừng chế tạo ra, nhưng

vẫn là cần thời gian để giảm chấn, nhưng hiện tại có Bạch Tố Trinh toàn lực chi viện, không có nỗi lo về sau Đông Minh Sơn quần ấu đoàn, quả thực là lấy ra đồng quy vu tận khí thế cuồng bạo cường đập phá, chốc lát không tới mạnh mẽ đem hơn nửa ma giáp vũ sỹ đều đập phiến trên đất.

"Không, cái này không thể nào!" Kim giáo chủ tại tháp cao đỉnh chót thắt kinh, chỉ nghe tầng tầng tiếng gõ không ngừng vang lên, phỏng chừng hẵn đã căng thẳng đến tại loạn đập cái kia chín ma linh binh lô.

"Đừng nghịch, ngươi cho rằng đây là tu ti vi a?" Hứa Tri Hồ không nhịn được thở dài, suy nghĩ một chút lại chỉ tay một cái, "Xích Xích, tiến lên!"

"Thu được!" Lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ xích huyết con nhện cùng nhau trả lời, trong phút chốc đột nhiên cấp tốc tụ tập lên, chuyển hóa thành một cái cao tới hơn mươi trượng to lớn xích huyết con nhện, liền như thế dọc theo cầu thang nổ vang xông lên.

Cái gì cũng không cần nói rồi, Ngưu Ma vương bọn họ tất cả đều theo sát phía sau, ven đường cũng không phải đoạn có mấy chục vị ma giáp vũ sỹ lao ra ngăn cản, bất quá bị Đông Minh Sơn quần ấu đoàn đe dọa đe dọa sát khí đẩy ngang qua đi, liền hắc khải ma giáp đều bị đập phá đến liểng xiểng, còn có mấy cái xui xẻo bị Chúc đại tiểu thư đem ra tiện tay phát tiết, miễn cưỡng làm độc cước đồng nhân dùng, ầm ầm ầm đập phiến một đám đồng bạn.

"Dựa theo cái này tiết tấu, lão Yến ngươi không nữa giải phong tình mấy lần, chúng ta là có thể vây xem Chúc đại tiểu thư tay không đập phá tháp." Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn ra nỗi lòng tôn kính, bất quá theo bản năng quay đầu, rồi lại sợ hãi hồn, "Ta lặc, Tố Trinh, ngươi không sao chứ?"

"Ta, ta, ta tốt nhất, rất nhớ, rất nhớ..." Bạch Tố Trinh khuôn mặt ửng đỏ lung lay, chóng mặt bên trong thật vất vả bò nửa đoạn trên cầu thang, đột nhiên liền phịch một tiếng ngã vào trên bậc thang, trực tiếp ngất đi.

"Không phải chứ, ngươi vừa ý kính còn có thể dị ứng?" Hứa Tri Hồ thật sự

không nói gì, vội chạy tới trước tiên vác lên nàng lại nói, bên cạnh Oa Oa còn tại cái kia thêm phiền, chăm chú biểu thị lúc này cần không phải bối, mà là hô hấp nhân tạo gì gì đó.

Ngươi tấu khải, ta không quen biết ngươi!

Hứa Tri Hồ nguýt nguýt, chỉ có thể cõng lấy xà yêu ngự tỷ đi lên đuối, đến khi hắn thở hổng hộc bò lên lâu chót, Xích Tỷ Nhi các nàng đã sớm đến tháp cao đỉnh chót ngoài cửa lớn, đang và mây trǎm tên lao ra hắc khải ma giáp vũ sĩ chiến thành một đoàn, người sau hiển nhiên tại đem hết toàn lực, nỗ lực ngăn cản bọn họ vọt vào cái kia phiến đen nhánh ma khí mãnh liệt tràn ra cự.. Môn.

Vào giờ phút này, nguyên bản kinh hoảng rít gào Kim giáo chủ, đúng là hoàn toàn không có động tĩnh, nhưng này cự.. Môn sau lưng lại tựa hồ như đang có cuồng triều sôi trào mãnh liệt, thậm chí có thể cảm giác được phạm vi mây trǎm trượng mặt đất đều ở hơi nổ vang chấn động, khiến người ta có loại phảng phất đứng thẳng tại miệng núi lửa cảm giác, thật giống như sau một khắc nóng rực dung nham sẽ diên cuồng bạo phát, đem cả tòa tháp cao đều xé thành mảnh vỡ.

Dùng yêu mến nhất đã tuyệt bản bây giờ chỉ còn bán hộp Lan quế phường son xin thề, Xích Tỷ Nhi dựa vào nữ tính trực giác linh cảm đến, nếu như lại kéo dài chốc lát, này phía sau cửa đồ vật đều sẽ dường như hồng thủy mãnh thú giống như bạo phát!

Cũng là nỗi giận, mắt thấy những hắc đó khải ma giáp vũ sĩ còn tại chặn đường, Xích Tỷ Nhi hận đến nghiến răng, trực tiếp vung vẩy tám cái con nhện chân dài, đằng đằng sát khí bỗng nhiên va vào trong đám người, tiện thể há mồm phun một cái —

Hì hì! Hì hì! Hì hì!

Trong phút chốc, đầy trời tơ nhện hãy cùng mưa lớn tựa như, đến rồi cái toàn phuong vị không khác biệt cuồng bạo công kích, phạm vi ba trong vòng mười trượng hết thấy sinh vật, đừng động là Đông Minh Sơn bầy yêu vẫn là những ma

giáp vũ sỹ, tất cả đều bị tập thể phun thành to lớn kén tăm, phỏng chừng cầm cửa điện đến cửa đều không nhất định có thể đúng lúc cửa mở.

"Đáng ghét a, luân gia tích trữ hơn nửa năm, vốn là dự định cho Tử Tử các nàng làm búp bê!" Một hơi phun xong tích trữ đã lâu tơ nhện, Xích Xích đau lòng đến buồn giận lẵn lộn, xoay qua chỗ khác liền đến cái gia tốc lao nhanh, đằng đằng sát khí trực tiếp đánh vào cự.. Trên cửa.

Ầm ầm một tiếng, tại toàn lực của nàng va chạm hạ, kiên cố cửa lớn bị mạnh mẽ phá tan một cái tri hình hang lớn, còn không có bị tơ nhện cuốn lấy Ngưu Ma vương Yến Xích Hà bọn họ chen chúc mà vào, lão Yến thậm chí còn không thấy rõ phía trước tình huống, liền trực tiếp đằng đằng sát khí rút ra năm lôi kiếm: "Trảm yêu trừ ma, liền tại hôm nay, chư vị theo ta cùng... Ě?"

Mấy giây sau, các thấy rõ tình cảnh trước mắt, vừa xông tới một đoàn già hỏa, đột nhiên liền ngạc nhiên không nói gì.

Xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt, là một tòa phục trang đẹp đẽ xa hoa đại sảnh, trong đại sảnh trống rỗng như là đã sớm bị chuyển khôn, nhưng chính giữa trên sàn nhà, nhưng có một cái ngồi không mà hưởng bánh nướng mặt tên béo, đang run lẩy bẩy ngã quy ở mặt đất, giơ lên thật cao hai tay, tỏ rõ vẻ đều là nước mắt: "Đầu hàng, đầu hàng, các vị đại gia, tiểu nhân biết sai rồi, cho nhỏ bé một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời đi!"

Vãi chưởng, tiết tháo đây, ngươi tiết tháo đây?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, liền mắt trợn trắng châm chọc tâm tình đều không có, con em nó a, như thế không tiết tháo già hỏa, đến cùng là làm sao hồn đến tôn sư một giáo?

Đừng dài dòng, Ngưu Ma vương mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp đằng đằng sát khí xông lên: "Khốn nạn, đem ngươi luyện chế đồ vật giao ra đây!"

Không nêu vọng động a, Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn thấy lấy làm kinh hãi:

"Chờ đã, cẩn thận có hăm... Ách, quên đi, làm ta không nói gì!"

Ra ngoài dự liệu, vị này Kim giáo chủ lại không có bất kỳ phản kháng, hoàn toàn tùy ý Ngưu Ma vương bắt lấy cổ của hắn, như để một con gà con tựa như giơ lên thật cao ở giữa không trung, thậm chí còn lộ ra lấp ló nụ cười: "Đại vương, đại vương yên tâm, ngài muốn tìm vật kia liền ở phía sau, chỉ có điều... Ách, xuất hiện một điểm nho nhỏ bất ngờ tình hình."

Sau một khắc, theo cái tên này nịnh nọt nụ cười, Đông Minh Sơn quan ầu đoàn rất chỉnh tề quay đầu nhìn tới, nhất thời trợn mắt ngoác mồm, rồi lại cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh —

Ta sát, đây là cái gì tình huống?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 151: Lão Huynh Người Đến Cùng Ngu Đến Mức Nào A

Sôi trào bụi mù bên trong, bị tối tăm ánh lửa lung che chở đại sảnh, giờ khắc này đang hiện ra cực kỳ tình cảnh quái quỷ!

Hứa Tri Hồ vị trí này một nửa đại sảnh, gió êm sóng lặng không có bất cứ dị thường nào, nhưng ở Kim giáo chủ chỉ hướng nửa kia đại sảnh, nhưng đang có đèn nhánh ma khí dường như cuồng phong gào thét bừa bãi tàn phá bao phủ, đem xung quanh bàn ghế tất cả đều xé thành mảnh vỡ.

Mà tạo thành tất cả những thứ này, không phải cái khác, chính là cái này trong truyền thuyết bị gian nan luyện chế ra đến quỷ dị đồ vật —

Đúng, liền tại đại sảnh cái kia mảnh bích hoạ bên trong, một cái to lớn kim loại hình trụ đang run rẩy chậm rãi chuyển động, lượng lớn ma khí cuồng triều dường như kinh hãi sóng biển từ thân thể nó bên trong mãnh liệt mà ra, nỗ lực để nó hoàn toàn đọng lại thành hình, nhưng tựa hồ Kim giáo chủ đang luyện chế bên trong xảy ra chút vấn đề, này kim loại hình trụ giống như chậm chạp không cách nào hoàn toàn đọng lại, ngược lại nỗ vang run rẩy xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác tan rã.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là liền tại này nổ vang run rẩy kim loại hình trụ bên, giờ khắc này đang có một vị hai con bốn cánh tay hắc khải ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh, quanh thân thể sát vang vọng lảo đảo lung lay, che kín vết rách hắc khải ma giáp, phảng phất đang bị từng bước tăng vọt thân thể từng bước căng nứt, tràn ngập ma khí liền dường như phun trào đen nhánh sương mù, từ nó áo giáp trong vết nứt không ngừng tuôn ra, đem xung quanh mặt đất đều ăn mòn đến rỉ sét loang lổ.

Nhưng cho dù xem ra như thế không ổn định, không ai có dám lơ là nó mang đến khung bối uy thế, dứt bỏ cao tới vài chục trượng thân thể khổng lồ không đề cập tới, vẻn vẹn là nó đỏ thẫm trong đôi mắt bắn ra ánh sáng điên cuồng, cùng với cái kia sáu cánh tay bên trong cầm thon dài sáng như tuyết trường đao, cũng đủ để cho trong đại sảnh đều bao phủ tại băng lãnh như trời đông giá rét sát khí bên trong, không nói tới nó toàn bộ thân thể đều ở khẽ run, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ như hung thú như vậy nổi khùng. . .

"Ây. . . Giải thích một chút?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, theo bản năng lùi về sau vài bước, lại cùng nhau quay đầu nhìn Kim giáo chủ.

"Cái này, cái này, chỉ là một chút vẩn đề nhỏ." Kim giáo chủ tranh thủ thời gian bỏ ra mấy phần nụ cười, ấp úng bàn giao tình huống, "Kỳ thực, là như thế, vừa nãy đại nhân các ngươi muốn xung lúc tiến vào, nhỏ bé khi đó còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, vì lẽ đó liền lấy ra chín ma linh binh lô, dự định mượn này pháp khí luyện chế ma khí tận lực rót vào, chế tạo ra càng mạnh hơn ma giáp vũ sĩ, kết quả. . ."

"Kết quả?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt.

"Kết quả. . ." Kim giáo chủ bánh nướng trên mặt đều ở lưu mồ hôi lạnh, "Giống như ma khí rót vào có thêm điểm, cũng khả năng là nhỏ bé thủ pháp xảy ra chút tiểu sai lệch, toàn bộ chín ma linh binh lô đều nổ tung, sau đó này nhô ra ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh, giống như cùng này tân pháp khí kết hợp ở. . ."

Âm!

Lại như là tại nghiệm chứng hăn, cái kia kim loại hình trụ đột nhiên lần thứ hai nổ vang, lượng lớn ma khí từ kim loại hình trụ bên trong mãnh liệt mà ra, tất cả đều tràn vào đến vị này hắc khải ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh trong cơ thể.

Trong phút chốc, nguyên bản liền cực kỳ khôi ngô ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh, đột nhiên lần thứ hai tăng vọt năm sáu trượng, quanh thân áo giáp đều ở răng rắc vỡ

vụn, xem ra phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ vang nổ tung, sáu cái cầm trường đao sắc bén cánh tay, không bị khống chế ở trong không khí gào thét quết ngang, trực tiếp đem xung quanh vách tường đều cắt chém đến nứt toác tan rã.

"Liền, chính là cái dạng này . ." Kim giáo chủ tỏ rõ vẻ trăng xám rụt đầu một cái, "Nó, nó giống như không nghe ta đã khống chế, ta từng thử, ta thật sự từng thử, nhưng mà chỉ cần ta tới gần một điểm . . ."

Đừng nói rồi! Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, nhìn một chút bên cạnh Ngưu Ma vương.

Người sau ngay lập tức sẽ đăng đăng sát khí xông lên, mang theo Trư Cương Liệt bọn họ vây quanh Kim giáo chủ chính là một trận thống biển: "Đại gia ngươi! Lão tử liền chưa từng thấy ngươi đây sao xuân tên béo đáng chết, bấy người đem mình đều cho hổ tiến vào, thực sự là hoạt lâu dài thấy a hoạt lâu dài thấy!"

Có thể nói cái gì đó, Kim giáo chủ trực tiếp liền bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, chỉ có thể lôi kéo vịt đực tảng rít gào: "Ô ô ô, đại nhân, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, ta thế nào nghĩ tới nó . . . Không! Cứu mạng! Nó tại động! Nó đang xem ta!"

Lời còn chưa dứt, phía sau cuồng phong gào thét, Hứa Tri Hồ ôm lấy đang ngủ mê man Bạch Tố Trinh, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên nhảy ra!

Hầu như trong nháy mắt này, vị này run rẩy nổ vang phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh, đột nhiên gào thét phát động, thân thể cao lớn lại có cực kỳ tốc độ khủng khiếp, đường như một đạo đèn nhánh lôi đình xẹt qua hư không vọt tới!

Trong phút chốc, sáu chuôi băng lạnh như tuyết trường đao, ở trong không khí đan xen mà qua, mang theo làm người choáng váng quỷ dị đường vòng cung, từ bốn phương tám hướng đồng thời gào thét chém xuống, vô cùng đao khí vào thời khắc này đột nhiên bạo phát, phảng phất che ngợp bầu trời rất lớn bão tuyêt,

đem hơn một nửa cái đại sảnh tất cả đều bao phủ ở bên trong, mà thân ở này bão tuyết chính giữa vị trí, chính là Hứa Tri Hồ cùng Đông Minh Sơn bầy yêu. . .

"Vãi chưởng!" Hứa Tri Hồ một cái tay ôm Bạch Tố Trinh, một cái tay bắn nǎng rút ra Tụ Yêu phiên.

"Bản phiên có thể vãng tục sao?" Tụ Yêu phiên uể oải trả lời, bất quá vẫn là rất phổi hợp lập tức mở ra, "Nếu như không thể, cái kia bản phiên liền cái gì cũng không nói."

Hô một tiếng, vô số đèn nhánh yêu khí từ Tụ Yêu phiên bên trong tuôn ra, đón gió hóa thành một diện phạm vi mấy trượng mở ô, mạnh mẽ đem trăng bạc đao khí cản lại!

Chói tai tiếng va chạm bên trong, Tụ Yêu phiên bị nổ đến kịch liệt run rẩy, trùng kích cực lớn lực hạ, Hứa Tri Hồ nhất thời không cách nào khống chế lùi về sau, tầng tầng đánh vào mấy bên ngoài hơn mươi trượng trên vách tường, bị ôm Bạch Tố Trinh càng là một con đập tại trên tường, có thể coi là là như thế, nàng lại còn không có tỉnh. . .

Đừng động cái gì Bạch Nương Tử, đúng là vào giờ phút này, vị này hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh đã như lôi đình giống như gào thét mà tới, sáu chuôi lạnh lẽo trường đao quấn quanh đèn nhánh sát khí, trong nháy mắt hóa thành vạn ngàn quỷ dị đao ảnh, lần thứ hai va vào trợn mắt ngoác mồm Đông Minh Sơn bầy yêu bên trong.

Đại gia ngươi!

Tất cả những thứ này đều trong nháy mắt phát sinh, Ngưu Ma vương mãi đến tận ánh đao đến trước mắt mới phản ứng được, hầu như là theo bản năng thân cánh tay chặn lại, nhất thời xoạt xoạt xoạt trúng liền mấy chục đao, nhất là ngực bị chém đến máu thịt be bét, liền bạch cốt đều có thể mơ hồ trông thấy.

Ta sát! Chém nó!

Bên cạnh Yến Xích Hà rốt cuộc phản ứng lại, liên đới Trư Cương Liệt bọn họ một đám yêu quái ùa lên, các loại đao thương kiếm kích điên cuồng nện xuống đến, liền ngay cả đang giả bộ trọng thương Chúc Anh Đài cũng biết tình huống khẩn cấp, nhảy lên một cái mắt thấy xung quanh không có hiệp tay binh khí, dứt khoát trực tiếp ôm lấy một cái to lớn cột nhà, đằng đằng sát khí quét ngang vung ra!

Nhưng này không hề tác dụng, vị này hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh tốc độ nhanh đến kinh người, thân hình loáng một cái như lôi đình gào thét mà qua, cho tới đao thương kiếm kích tất cả đều thất bại, ngược lại trong nháy mắt hóa thành điện quang đi khắp toàn trường, từ dày đặc Đông Minh Sơn bầy yêu trong đó khúc chiết xuyên qua!

Mấy giây sau, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều máu tươi tuôn ra, thậm chí đều không thể nhận ra được chính mình là làm sao bên trong đao, Trư Cương Liệt bụng suýt chút nữa bị trực tiếp chặt đứt móng, tức đến nổ phổi liều mạng kêu quái dị: "Khốn nạn, cho ta đứng vững, đứng vững... Ta trước tiên lui lại đi liệu cái thương!"

Tiết tháo ở đâu a, đúng là Chúc đại tiểu thư vừa yên lặng khinh bỉ loại này không có tiết tháo chút nào sinh vật, vừa yên lặng cảm khái vẫn là nhà ta sư phụ có nam nhân khí khái, vừa vung vẩy đủ có dài mấy chục trượng to lớn cột nhà, mạnh mẽ đứng vững hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh.

Sự thực chứng minh, vẫn là này binh khí dài có hiệu quả, huy động lên đến đem phạm vi mười mấy trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong, mặc cho cái kia hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh tốc độ nhanh hơn nữa đao lại tàn nhẫn, trong nhất thời cũng căn bản là không có cách đột nhập trong đó.

"Cho nên nói, Mã Văn Tài đến cùng là làm sao cưỡng hôn thành công?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra rất là cảm khái, lại quay đầu nhìn tỏ rõ vẻ "Cái này không khoa học" Yến Xích Hà, "Khặc khặc, lão Yến, ngươi liền dự định nhìn?"

Nhờ có lời nhắc nhở của hắn, Yến Xích Hà cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, cuống quýt chép lại năm lôi kiếm liền xông lên, một bên khác Ngưu Ma vương cũng là cường hẵn, tuy nói mới vừa rồi bị chém đến thương tích khắp người, nhưng lúc này lại còn có thể tỏ rõ vẻ dữ tợn xông lên: "Đại gia ngươi! Đao nhanh ghê gớm a, có biết hay không lão tử tại động cương nhân xưng thiên nhân chém, không phải chém 1,000 người, chính là bị 1,000 người chém!"

Được rồi, ba người bọn hắn tập thể ra trận, cuối cùng cũng coi như mạnh mẽ nhốt lại cái kia giáp vũ sĩ thủ lĩnh, hoặc là nói bị mạnh mẽ nhốt lại, liền nhìn thấy năm lôi kiếm cùng cột nhà bóng mờ bên trong, màu đen điện quang tản xung hữu đột tùy ý đi khắp, càng có trăng bạc đao khí như bão tuyết giống như gào thét bùa bã tàn phá, mỗi một lần đều có thể mang theo tung bay đỏ tươi vết máu. . .

"Ngươi bò u, lão tử sắp không chịu được nữa rồi!" Ngưu Ma vương trong nháy mắt lại thân bên trong mấy trăm đao, không nhịn được quay đầu tức đến nổ phổi kêu quái dị, "Lão Hứa, nghĩ một biện pháp, hoặc là đem nhà ngươi Tố Trinh cho làm tỉnh lại!"

"Ta ngược lại thật ra muôn a!" Hứa Tri Hồ cúi đầu, nhìn một chút trong lồng ngực còn tại choáng váng đầu mê man Bạch Tố Trinh, thuận thế một phát bắt được đang định lén lút đào tẩu Kim giáo chủ, "Cái kia ai, đừng nói cho ta nói, ngươi không có biện pháp nào."

"Chuyện này. . ." Kim giáo chủ run lẩy bẩy, bất quá chờ hắn đón nhận Hứa Tri Hồ loại kia cười híp mắt vẻ mặt, ngay lập tức sẽ theo bản năng rùng mình lạnh lẽo, "Cái này tân pháp khí, cái này tân pháp khí tại cho ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh cung cấp ma khí, nếu có thể đánh vỡ. . . Không!"

Còn chưa kịp nói xong, Hứa Tri Hồ đã cầm lấy hắn nhắm phía cái kia kim loại hình trụ, chỉ để lại Oa Oa lại bảo vệ Bạch Tố Trinh.

"Không, không. . ." Đáng thương Kim giáo chủ tỏ rõ vẻ sợ hãi, một mực

ngay cả một chút năng lực phản kháng cũng không hề có.

Hoàn toàn không thấy hắn kháng nghị, Hứa Tri Hồ lúc này đã vòng qua đại sảnh, nhǎm phía cái kia lại tại nổ vang run rẩy kim loại hình trụ, mãnh liệt ma khí từ kim loại hình trụ bên trong mãnh liệt lao ra, liền dường như bài sơn đảo hải sóng to gió lớn, để hắn mỗi tiến lên trước một bước đều cực kỳ gian nan.

"Gào!" Hầu như trong chớp mắt này, phảng phất cảm ứng được phía sau nguy cơ, vị này đang đi khắp tại bên trong chiến trường hắc giáp vũ sĩ thủ lĩnh, đột nhiên con ngươi đỏ chót bỗng nhiên gào thét phóng tới, sáu chuôi trăng bạc trường đao đón gió căng phồng lên, cùng hung cực ác mạnh mẽ chém xuống!

"Liền biết sẽ là chiêu này!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái quay đầu, nhìn ánh đao như tuyết chen chúc mà đến, đột nhiên khoát tay, "Siêu tiến hóa, Garuru thú, tiến hóa thành sắt thép Garuru thú!"

Cho nên nói, thời điểm như thế này còn có tâm tình nói hươu nói vượn, vậy cũng là một loại thiên phú rồi!

Sau đó, liền nhìn thấy đáng thương Kim giáo chủ hét lên một tiếng, cùng cái viên cầu tựa như bay lên trời, trực tiếp va về phía cái kia cuồng bạo chứa đựng đao khí!

Xin lỗi, Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc thở dài, lần thứ hai nhǎm phía cái kia nổ vang run rẩy kim loại hình trụ, nhưng cũng chính là vển vẹn trong nháy mắt, vừa chém bay Kim giáo chủ ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh, đã lần thứ hai gào thét một tiếng thổi thúc ánh đao, dường như lôi đình tựa như gào thét phóng tới.

Trong nháy mắt, Hàn Tuyết ánh đao đã đến sau lưng, Hứa Tri Hồ cảm giác phía sau lưng kịch liệt đâm nhói, đột nhiên hô to một tiếng: "Xích Xích!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 152: Đến Cùng Ai Mới Là Ngu Xuân

Không nghi ngờ chút nào, luân gia biến con nhện, tại con nhện bên trong cũng là xinh đẹp nhất!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, nương theo Hứa Tri Hồ hô to, đang lúc giao chiến đột nhiên biến mất không còn tăm hơi Xích Tỷ Nhi, giờ khắc này đột nhiên hóa thành vô cùng vô tận con nhện hải, từ phía trên như thác nước tựa như trút xuống mà đến!

Đến hàng ngàn xích huyết con nhện, dọc theo vết nứt đên cuồng tiến vào áo giáp bên trong, cho dù ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh cũng không có chân chính ý nghĩa thượng huyết nhục, nhưng giờ khắc này bị lít nha lít nhít con nhện nhỏ gặm nuốt linh thể, nhưng vẫn là nhất thời cả người cương trực run rẩy, liền như thế quỷ dị đứng ngây ra tại tại chỗ.

"Làm được đẹp đẽ!" Hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ rốt cuộc đã mãnh liệt ma khí cuồng triều, rất gian nan vọt tới cái kia kim loại hình trụ trước.

Hàn quang lóng lánh, trong tay hắn đột nhiên có thêm một thanh phổi thông phi kiếm, trắng bạc ánh kiếm lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, nhưng lại thật cao giương lên, bay thẳng đến cái kia run rẩy kim loại hình trụ khe hở đâm vào đi!

Ầm ầm một tiếng, lại như là đâm trúng yếu hại, toàn bộ kim loại hình trụ đều run rẩy lên một cách đên cuồng!

"Gào!" Nhận ra được nứt toác nguy cơ đang ở trước mắt, vị này ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh dữ tợn gào thét, mảng lớn áo giáp đều tự động nứt toác tan rã, cho tới bám vào mặt trên xích huyết con nhện đều bị bỏ lại.

Không lo được đến xem phía sau tình cảnh, Hứa Tri Hồ giơ lên sắp uốn lượn gãy vỡ phi kiếm, lần thứ hai dùng sức đâm vào kim loại hình trụ trong khe hở!

Lần này, tạo thành thương tổn càng thêm kinh khủng, toàn bộ kim loại hình trụ cuồng bạo chấn động, tuôn ra ma khí lại như là núi lửa bạo phát, để đồng hồ kim loại trên mặt xuất hiện vô số vết rách, đồng thời không ngừng hướng về bốn phía kéo dài tới mở ra, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nứt toác ra.

Hầu như tại đồng thời, vị này ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh nỗi giận gầm lên một tiếng, triệt để nứt toác trên thân dày nặng áo giáp, hoàn toàn do ma khí cuồng triều tạo thành linh thể gào thét vọt tới, sáu chuôi trăng bạc trường đao đột nhiên hợp nhất mang theo mười mấy trượng hàn quang, liền muốn hung tợn hướng về Hứa Tri Hồ điên cuồng chém xuống!

"Cho ta... Cút ngay!" Nhưng trong nháy mắt này, từ phía sau đuôi tới Chúc đại tiểu thư, đã sớm giơ lên to lớn cột nhà, dưới tình thế cấp bách không lo được nhiều như vậy, trực tiếp bất chấp quăng lại đây.

"Ta sát! Người là dự định giết chết ta sao?" Hứa Tri Hồ rất khiếp sợ bỗng nhiên cúi đầu.

Sau đó, liền nhìn to lớn cột nhà mang theo gào thét cuồng phong, từ ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh bên cạnh cao tốc xẹt qua, tiếp theo lại như là một cái tăng vọt gấp mấy trăm lần xanh nhạt trường thương, hung tợn đánh vào kim loại hình trụ tiến lên!

Yên tĩnh! Đột nhiên yên tĩnh!

Thời khắc này, nguyên bản cuồng bạo chấn động kim loại hình trụ, đột nhiên xuất hiện trong nháy mắt kỳ quái yên tĩnh, phảng phất thời gian cùng không gian đều tại đây khắc định chỉ, liền ngay cả cái kia đang vung vẩy trường đao mạnh mẽ chém về phía Hứa Tri Hồ ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh, cũng đột nhiên rất quái lạ dừng lại tại chỗ.

Âm!

Trong phút chốc, toàn bộ kim loại hình trụ ầm ầm nổ tung, vô số mảnh vỡ dường như bão tố tứ tán tung tóe, trước đem gần trong gang tấc ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh nổ đến tan xương nát thịt, tiếp theo lại cuồng bạo tung tóe mở ra, tầng tầng đậm vào xung quanh nham thạch vách tường, cho tới trên nham thạch cứng rắn, đều đang che kín lít nha lít nhít lỗ thủng.

Cái gì cũng không cẩn nói, tất cả mọi người tại chỗ đã sớm chỉnh tề ôn đầu ngồi xổm, Hứa Tri Hồ trực tiếp cả người đều nằm rạp trên mặt đất, mãi đến tận lỗ tai tiếng rít dần ngừng lại, lúc này mới cẩn thận từng ly từng tí một ngẩng đầu lên, nhưng rồi lập tức nhịn đau không được hô một tiếng.

"Tri Hồ, ngươi không sao chứ?" Xích Tỷ Nhi cuồng quýt khôi phục nguyên hình, nhắc theo làn vayah chạy tới.

"Không quan trọng lắm, chính là chịu điểm vết thương nhẹ." Hứa Tri Hồ nhịn đau, từ trên bả vai rút ra một khối mảnh kim loại, lại quay đầu nhìn về phía trước.

Vào giờ phút này, bất luận là cái nào quý dị kim loại hình trụ cũng được, vẫn là vừa thế không thể đỡ ma giáp vũ sĩ thủ lĩnh cũng được, sớm cũng đã tan xương nát thịt liền liều đều liều không dậy nổi, chỉ còn dư lại cái kia lại khói đặc cuồn cuộn hổ sâu, chứng minh chúng đã từng tồn tại.

"Thắng... Thắng?" Ngưu Ma vương cùng Yên Xích Hà lòng vẫn còn sợ hãi hai mặt nhìn nhau, Trữ Cương Liệt chúng vết thương đầy rãnh quanh hai bên, chỉ lo lúc này lại có cái gì ma giáp vũ sĩ từ nơi nào giết ra đến.

Cũng còn tốt, chuyện như vậy cũng không có phát sinh, toàn bộ trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, Xích Tỷ Nhi cũng không để ý sao nhiều, kéo xuống một mảnh góc quần trước tiên vội vàng cho Hứa Tri Hồ băng bó vết thương: "Đáng ghét a, ngươi chỉ là người bình thường tộc, làm gì liều mạng như vậy, cũng còn tốt chúng ta thắng..."

"Thắng? Ta phải cho là như vậy!" Âm trầm vẹt đực tảng âm thanh, đột nhiên từ phía sau không có dấu hiệu nào vang lên.

Trong phút chốc, mọi người ở đây kinh ngạc quay đầu lại trong tâm măt, vừa bị xem là khiên thịt ném đi thân bên trong mấy chục dao Kim giáo chủ, giờ khắc này lại đang cả người máu tươi ròng ròng chật rãi trôi nổi bay lên không, dính đầy bụi bặm mập mạp mặt to thượng lộ ra âm trầm nụ cười dữ tợn.

Máu tươi từ vết thương của hắn bên trong nứt toác chảy ra, nhưng thương thế như vậy nhưng thật giống như không có bất luận ảnh hưởng gì, hắn như trước cười gằn trôi nổi ở giữa không trung, một cái tay chăm chú ấn lại nơi ngực, xuyên thấu qua dính đầy máu tươi khe hở, có thể nhìn thấy trên ngực của hắn, tựa hồ đang khâm nạm một khối đen nhánh kim loại hình trụ mảnh vỡ, mãnh liệt ma khí đang từ này mảnh vỡ bên trong dâng lên mà ra, rót vào kinh mạch của hắn cùng tủy xương, đem thân thể của hắn từng bước nhuộm thành màu đen.

"Cái tên này..." Hứa Tri Hồ hơi ngạc nhiên ngẩng đầu lên, đột nhiên có loại hương thơ đào hầm chính mình cũng sẽ đi trong hầm cảm thán.

"Không sai, cần ta đến giải thích một chút sao?" Kim giáo chủ cười gằn chật rãi cùi đầu, nhìn mình trong lòng bàn tay cháy hừng hực ma triều hỏa diễm, "Các ngươi những người này, còn có cái kia coi ta là thành khôi lỗi khốn nạn, lúc nào cũng coi ta là làm ngu xuẩn đến xem đúng không? Lê nào các ngươi liền không hiểu, coi người khác là làm ngu xuẩn gia hỏa, chính mình đầu tiên chính là thắng ngu!"

"A, ngươi muốn nói cái gì?" Hứa Tri Hồ đè lại Xích Tỷ Nhi cánh tay, ra hiệu nàng không cần vội vã công kích đối phương.

"Không có cái gì, ta chỉ là trình bày một sự thật mà thôi." Kim giáo chủ hiển nhiên uất ức rất nhiều năm, hận không thể vào thời khắc này tất cả đều phát tiết đi ra, "Cái kia tự đại khốn nạn, cho rằng cho ta mấy món pháp bảo, lại đang trên người ta gieo xuống thần hồn khế lệnh, liền có thể làm cho ta đàng hoàng giúp

hắn kiến tạo pháp khí, chà chà chà, hắn liền chưa hề nghĩ tới, hắn đang lợi dụng ta thời điểm, ta cũng vẫn đang lợi dụng hắn sao?"

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ rất vui mừng nhìn hắn, thậm chí cũng không cần ta vẫn đề, lão huynh ngươi liền tự mình nói đi ra, còn dám nói mình không ngu.

"Vì lẽ đó, ta vẫn các loại, chờ này quỷ dị pháp khí kiến tạo lên, chờ mặt trên khối này ma hạch từng bước thành hình, sau đó cướp đi nó, bỏ vào trong thân thể của mình." Kim giáo chủ dữ tợn cười gằn, lại chăm chú che ngực khói này ma hạch mảnh vỡ, "Chỉ có điều, ta có thể kiến tạo này pháp khí, nhưng không cách nào phá hủy nó, càng tránh khỏi những linh binh quản chế, cũng còn tốt, cũng còn tốt có các ngươi những người này ngu xuẩn chính mình đưa tới cửa, sau đó... Ngu xuẩn!"

Nói đến "Ngu xuẩn" hai chữ, hắn hời hợt há mồm phun một cái, nhất thời thì có một đạo ma triều gào thét bắn ra!

Vừa vòng tới mặt sau nỗ lực đánh lén Ngưu Ma vương, nhất thời liền bị ma triều tầng tầng bắn trúng thân thể, dường như diều đứt dây tựa như bay ngược ra ngoài, bên cạnh Yến Xích Hà râu tóc đều trương, giơ lên năm lôi kiếm gào thét xông lên, nhưng chưa kịp năm lôi ánh kiếm lóng lánh, lại là một đạo ma triều nổ vang bắn ra, trực tiếp đem hắn nổ đến lảo đảo ngã xuống đất, cho dù như thế nào đi nữa phẫn nộ cũng không cách nào đứng thẳng lên.

"Một đám ngu xuẩn, chỉ bằng các ngươi hiện tại loại này vết thương đầy rẫy trạng thái, cũng muốn cùng bản tôn đấu?" Kim giáo chủ ở trên cao nhìn xuống quan sát bọn họ, lại như là đang xem một đám lúc nào cũng có thể sẽ bị nghiền ép giun dẽ, "Cái kia, làm cho các ngươi giúp ta thoát ly khống chế cảm tạ, liền để cho các ngươi tận mắt chứng kiến một thoáng, bản tôn dung hợp này ma hạch sau thực lực chân chính!"

Âm!

Mang theo vài phần điên cuồng nanh trong tiếng cười, trôi nổi ở trong hư

không Kim giáo chủ đột nhiên mở hai tay ra, vô cùng vô tận đen nhánh ma triều dường như cuồng triều sóng lớn, từ hắn thân thể mỗi một cái vết thương bên trong mãnh liệt lao ra, dường như bài sơn đảo hải cơn sóng thần, nổ vang va về phía ở đây mỗi người.

Đây là căn bản là không có cách ngăn cản khủng bố uy thế, bất kể là nỗ lực phản kháng Xích Tỷ Nhi cũng được, vẫn là đã sớm lảo đảo ngã xuống Ngưu Ma vương bọn họ cũng được, tất cả đều tại đây sôi trào mãnh liệt đen nhánh ma triều oanh kích hạ, bị nổ đến trực tiếp cũng trượt ra mười mấy trượng, tầng tầng đánh vào kiên cố trên vách tường, sau đó lại như là bị vô hình núi cao ép xuống, liền ngay cả quanh thân khớp xương đều ở xoạt xoạt vang vọng.

"Thật là có điểm vướng tay chân." Hứa Tri Hồ miễn cưỡng thở dài, lại gian nan quay đầu nhìn bên cạnh Xích Tỷ Nhi, "Ta đoán, cái tên này lời kế tiếp, khẳng định là chấm dứt ở đây..."

"Chấm dứt ở đây rồi!" Kim giáo chủ chậm rãi từ trong hư không bay xuống, dùng loại kia tràn ngập châm chọc ánh mắt nhìn bọn họ, "Còn có lời gì muốn nói không, nếu như không có, cái kia cũng chỉ có nói gấp lại rồi!"

"Liền biết sẽ là như thế." Hứa Tri Hồ chậm rãi cúi đầu, nhìn mình bên chân đang làm bộ "Bản phiên chỉ là một cái cái ô" Tụ Yêu phiên, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ quái lạ —

"Được rồi, nếu là nếu như vậy, cái kia... Ế?"

Lời còn chưa dứt, hắn đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh ngạc, không kìm lòng được mở to hai mắt, lại như là nhìn thấy gì khó có thể tin đồ vật.

"Ngu xuẩn, muốn gạt ta quay đầu lại sao?" Kim giáo chủ cười gằn hoàn toàn không hề bị lay động, lại chậm rãi nhô ra ma khí mãnh liệt bàn tay.

"Thật không có." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn hắn, rồi lại tỏ rõ vẻ quái lạ, "Kỳ thực, ta thật sự kiến nghị, lão huynh ngươi bây giờ quay đầu nhìn một chút,

nói không chắc có vui mừng thật lớn đây."

"Không cần!" Kim giáo chủ nhìn trong lòng bàn tay cháy hừng hực ma khí, tại không khí dừng lại chốc lát, đột nhiên thế như lôi đình hung ác vồ xuống, "Ngu xuẩn, cho bản tôn đến..."

Âm!

Sau một khắc, vừa còn trôi nổi ở trước mặt mọi người Kim giáo chủ, liền như thế quỷ dị biến mất rồi, biến mất rồi, mất,...

"Ây..." Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn rất không nói gì quay đầu, đồng thời nhìn phía mươi mấy trương vách tường.

Kiên cố trên vách tường, đáng thương Kim giáo chủ lại như là một cái thăn lăn, cả người đều dẹt thiếp ở trên vách tường, sau đó chậm rãi chậm rãi lướt xuống, chỉnh chiếc bánh lớn mặt cùng thô ráp mặt tường đến rồi cái ma sát, tại trên tường ấn xuống một đạo rõ ràng màu máu vết tích...

Yên tĩnh, yên tĩnh, vẫn là yên tĩnh!

Mấy giây sau, thật giống như là treo Kim giáo chủ, đột nhiên cuồng loạn nỗi giận nhảy lên, tràn ngập điên cuồng vịt đực tảng tiếng thét chói tai, tức đến nổ phổi vang vọng ở trong không khí: "Ai? Là ai? Là ai dám dám đánh lén bản... Ế?"

Lời còn chưa dứt, các thấy rõ trong đại sảnh cảnh tượng, chính hắn cũng kinh hãi đờ đẫn —

"Này, này, này, đây là..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 153: Thật Quen Mắt

Là một cái am hiếu đào hầm xấu bụng gia hỏa, Hứa Tri Hồ lúc nào cũng thói quen tại hố to mặt sau lại đào cái liên hoàn hố!

Vì lẽ đó, dù cho trước một khắc bị Kim giáo chủ đến rồi cái tình tiết đại nghịch chuyển, hắn cũng chỉ là hơi hơi kinh ngạc chốc lát, sau đó liền ung dung thong thả ho nhẹ vài tiếng, chuẩn bị lấy ra cái kia trương đã sớm dự bị tốt lá bài tẩy, nói thí dụ như. . . Vẫn tại sửa xe khí linh em gái?

Bất quá xem ra, lá bài tẩy này không có cơ hội phát chuyển động, bởi vì hỗn loạn tung bừng trong đại sảnh, thế cục đột nhiên liền lần thứ hai trở nên cực kỳ quỷ dị —

Bị người lơ là nơi hẻo lánh bên trong, vẫn tại mê man Bạch Tố Trinh giờ khắc này đã biến mất không còn tăm tích, thay vào đó, là đầy đất rác màu trắng quần áo mảnh vỡ, cùng với một cái đang từ quần áo mảnh vỡ bên trong chậm rãi chui ra, đồng thời lấy mắt trần có thể thấy tốc độ điên cuồng tăng vọt trắng bạc cự mäng!

Ngăn ngắn trong chốc lát, này cự mäng dĩ nhiên tăng vọt đến sắp tới dài mấy chục trượng, quấn quanh bàn lênh thô to đuôi rắn dường như một ngọn núi nhỏ, cao cao giương lên nửa người trên phảng phất một tòa tầng ba nhà lầu, trên mặt đất bỗn không ngừng nhúc nhích to lớn âm u bóng tối, không lồ mà dữ tợn đầu lâu hơi lung lay, cái miệng lớn như chậu máu phun ra đen nhánh mây mù, nọc độc từ trắng toát răng nanh thượng nhỏ xuồng đến, như mưa đá tựa như đập rơi trên mặt đất, phát sinh nặng nề vang vọng âm thanh. . .

Nhưng đây không phải là quỷ dị nhất, quỷ dị nhất chính là, liền tại này trắng

bạc cự măng hung ác đầu lâu thượng, lại vẫn khám nạm cái kia phó đồng dạng
tăng vọt mắt kính gọng đen, cặp kính này dường như khẩn cô như thế chăm chú
giám ở dữ tợn đầu rắn thượng, đế này màu trắng cự măng có vẻ cực kỳ không
thoải mái, đỏ chót như máu hai mắt xuyên thấu qua pha lê thấu kính, tràn ngập
thô bạo máu tanh tàn nhẫn, khiến người ta vén vẹn đổi diện thượng này đỏ chót
huyết mắt, thì có loại sờn cả tóc gáy cảm giác bất an cảm thấy. . .

Ách, thời điểm như thế này, chỉ cần mỉm cười là có thể rồi!

Đông Minh Sơn quần Ầu đoàn rất chỉnh tề dán vào tường, biểu thị chính mình
chỉ do không rõ ăn dưa quần chúng, Xích Tỷ Nhi nhìn cái kia viên to lớn dữ tợn
đầu rắn tại tiền phương hung ác chung quanh, đột nhiên không nhịn được rùng
mình lạnh lẽo, theo bản năng nhẹ giọng lại nói: "Tri Hồ, cái kia là, là, là Tố
Trinh?"

"Đừng hỏi ta. . ." Hứa Tri Hồ đồng dạng hạ thấp giọng, "Oa Oa, ngươi không
dự định giải thích một chút?"

"Ta không hề làm gì cả." Lặng lẽ lăn tới được Oa Oa oan ức nói thăm, "Lão
đại, ta chính là dựa theo ngươi nói, ngồi bên cạnh bảo vệ nàng, sau đó mấy phút
trước, nàng ngực nồng không biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên liền tại đang ngủ mê
man cả người tỏa nhiệt nóng lên, sau đó bắt đầu từng bước tăng vọt hóa thành
nguyên hình, liên đới lão đại ngươi cái kia cặp kính mắt. . Ô, lẽ nào là kính mắt
vẫn đẽ?"

"Đừng nghịch, kính mắt của ta chỉ có thể điều tiết cận thị số độ, lúc nào có
thể dẫn đến ma hóa?" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng.

Được rồi, đừng tiếp tục quản nguyên nhân, chí ít vào lúc này, chuyển hóa
thành trắng bạc cự măng nguyên hình Bạch Tố Trinh, hiện ra nhưng đã tiến vào
một loại tàn bạo hung ác ma hóa trạng thái!

Không thể không thừa nhận, lung lay đầu rắn thượng khám nạm một bộ mắt
kinh gọng đen, hình ảnh này xem ra rất buồn cười, nhưng nếu như này đầu rắn to

lớn đến liền cái miệng lớn như chậu máu cũng như cùng sơn động, um tùm rǎng nanh dường như sắc bén răng cưa đồng dạng, vậy thì không ai có thể cười được, chí ít vừa còn tức đến nỗi phổi nỗi giận gào thét Kim giáo chủ, lúc này đã cũng không còn cách nào dữ tợn cười gằn. . .

"Chết tiệt!" Kim giáo chủ nghiến răng nghiến lợi chậm rãi lùi về sau, một loại nào đó trực giác nói cho hắn, cách này điều quỷ dị cự mảng càng xa càng tốt.

"Hí!" Phảng phất nhận ra được hắn cử động, ma hóa trắng bạc cự mảng chậm rãi quay đầu, đỏ chót như máu hai mắt xuyên thấu qua mắt kính gọng đen, trắng trợn không kiêng dè chăm chú theo dõi hắn, huyết trong mắt đầu tiên là một mảnh mờ mịt, rồi lại dần dần chuyển hóa thành hung ác thô bạo tâm tình, càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng. . .

"Vô liêm sỉ, đi chết đi!" Cũng không còn cách nào kìm né sợ hãi của nội tâm, Kim giáo chủ đột nhiên hét lên một tiếng, mãnh liệt ma khí từ thân thể bên trong cuồng cuồng tuôn ra!

Ma khí chõi qua, vô số hắc khải ma giáp vũ sĩ bỗng dựng thành hình, dường như cuồng triều sóng lớn như vậy mãnh liệt mà đến, băng lãnh như tuyết trường dao đồng thời gào thét bắn ra, dường như bão tố bao phủ hư không, cùng nhau chém về phía chiếm giữ tại chỗ cự mảng thân thể!

Không có bất kỳ phản kháng, trắng bạc cự mảng phảng phất nhưng ở vào mê man bên trong, liền ngay cả né tránh động tác đều không có làm ra, Xích Tỷ Nhi ở phía xa nhìn ra sắc mặt đại biễn, không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Tố Trinh, tiểu. . ."

Còn chưa kịp nói xong, trắng bạc cự mảng đột nhiên mở ra miệng rắn, dường như ống thông gió tựa như hít một hơi dài!

Không khí chung quanh gào thét tràn vào, nó to lớn đầu rắn đầu tiên là ngắn ra, tiếp theo trở nên cực kỳ dẹt, gáy bì điệp hai bên đồng thời bành trướng, phần lưng hoa văn hoàn toàn khuếch trương triển khai, biến thành rõ ràng kính mắt

khuyên văn, trong miệng càng là bùng nổ ra quái lạ "Vù vù" thanh. . .

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ mở to hai mắt: "Đợi lát nữa, tại sao xem ra, giống như nhìn rất quen mắt. . . Ta sát!"

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy cái kia khiến người ta nhìn quen mắt dẹt đầu rắn, đột nhiên tê tê vang vọng bỗng nhiên phun một cái, trong phút chốc một đám lớn xanh lết nọc độc, từ miệng rắn răng nanh bên trong cuồng bắn mạnh ra, dường như bão tố đồng dạng, đem phạm vi mười mấy trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Liền tránh né chồ trống đều không có, vô số hắc khải ma giáp vũ sĩ trực tiếp liền bị này nọc độc cuồng triều bao phủ, thậm chí vén vẹn chỉ là theo bản năng nâng cánh tay che chắn, liền trong nháy mắt liền người mang áo giáp mang trường đao, tất cả đều hòa tan thành đau xót tính nọc độc, liền ngay cả một điểm tàn ngân đều không có còn lại.

Không, không chỉ là đám này hắc khải ma giáp vũ sĩ, liền ngay cả mặt sau đại sảnh cùng thô to trụ đá, đều tại đây khắc bị nọc độc mưa lớn cho trực tiếp hòa tan, trợn mắt ngoác mồm Kim giáo chủ trong hoảng loạn đúng lúc né tránh, rất vui mừng tránh thoát một kiếp, nhưng phía sau hăn kiên cố vách tường, nhưng trong nháy mắt dường như dưới mặt trời chói chang băng tuyết, trực tiếp liền vô thanh vô tức hòa tan.

"Ây. . ." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ trong khiếp sợ.

"Dựa vào. . ." Ngưu Ma vương cùng Yến Xích Hà đồng thời cǎm trật khớp.

"Ta sát! Ta sát! Ta sát!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ khiếp sợ, "Chờ đã, đợi lát nữa, Đây là, đây là. . . Rắn hổ mang?"

Được rồi, không trách, không trách thật quen mắt, vừa đầu kia bộ dẹt gáy bì điệp bành trưởng tư thế, quả thực chính là tiêu chuẩn rắn hổ mang phun độc tư

thái a, trên thực tế coi như giờ khắc này phun qua sau, đều còn có thể xem đến đây cự mǎng đầu mặt sau kính mắt khuyên hoa văn. . . Nhưng vấn đề là, con em nó a, ai có thể nói cho ta, tại sao trong truyền thuyết Bạch Nương Tử, sẽ là một cái rắn hổ mang?

"Híc, có thể là bởi vì nàng đeo kính mắt?" Oa Oa ở bên yếu mềm nói ra chân tướng.

Đừng động có phải là, mới vừa tới một phát cuồng bạo nọc độc công kích, chưa hết thòm thèm trăng bạc cự mǎng lần thứ hai hí lên một tiếng, lại đem lượng lớn không khí tất cả đều hút vào cái miệng lớn như chậu máu bên trong!

Trong phút chốc, phần đầu của nó lần thứ hai trở nên cực kỳ dẹt, gáy bì điệp lần thứ hai tăng vọt, mặt trên hoa văn toàn bộ triển khai ở trong không khí, chuyển hóa thành sắc thái sắc sỡ kính mắt hoa văn, nhìn như hoa lệ rồi lại mang theo trí mạng uy hiếp!

"Không!" Kim giáo chủ sợ hãi nhìn tình cảnh này, dưới tình thế cấp bách hé lén một tiếng, tỏ rõ vẻ vẫn vẹo điên cuồng đong đưa chuyển động thân thể, nhất thời lại có ma khí cuồng triều dường như bài sơn đảo hải sóng lớn, từ hăn thân thể bên trong mãnh liệt mà ra.

Âm âm một tiếng, phun ra ngoài nọc độc cùng đối phương mãnh liệt ma triều ở trong không khí bỗng nhiên chạm vào nhau, sôi trào mãnh liệt ma triều nhất thời trong nháy mắt hóa thành tro tàn, liên đới mặt sau Kim giáo chủ cũng kinh hãi đến biến sắc, theo bản năng bỗng nhiên cúi đầu, lúc này mới né qua mạo hiểm một đòn.

"Vô liêm sỉ, bản tôn cùng ngươi không đội trời chung!" Trong cơn giận dữ, Kim giáo chủ lần thứ hai quấy chuyển động thân thể, vô cùng ma triều từ vết thương bên trong bắn ra, hội tụ thành sôi trào thiêu đốt ma hỏa liệt diễm, "Chín phương ma đạo, ma diễm cơn giận, xem bản tôn. . ."

"Phù!" Còn chưa kịp nói xong, trăng bạc cự mǎng lại là một cái nọc độc phun

qua đi, trực tiếp liền đem còn không có ngưng tụ thành hình hùng hục ma diễm cho phun đến tắt.

Lẽ nào có lý đó, Kim giáo chủ phẫn nộ đến mãn đỏ mặt lên, lần thứ hai đong đưa chuyển động thân thể: "Âm dương ma hỏa, đốt sạch. . ."

Quản ngươi nhiều như vậy, trắng bạc cự mäng không thèm nhìn, trực tiếp lại là một cái nọc độc phun qua đi!

Rất tốt rất cường đại, Kim giáo chủ âm dương ma hỏa trực tiếp liền bị đánh ngã, thậm chí đều còn đến không kịp né tránh, trực tiếp liền bị này bão tố giống như nọc độc bao phủ, dù cho có ma khí cuồng triều che chắn, cũng như trước bị ăn mòn loang loang lỗ lổ.

Phẫn nộ rồi, thật phẫn nộ, Kim giáo chủ lôi kéo vịt đực tảng hét lên một tiếng, vô cùng vô tận phóng lên trời, hóa thành một tôn dữ tợn hung ác cự ma ảo giác, trong phút chốc các loại thủ đoạn cùng xuất hiện —

"Yêu nghiệt to gan, xem bản tôn. . ."

"Phù!"

"Khốn nạn, ngươi cho rằng chỉ là điểm ấy thủ đoạn. . ."

"Phù!"

"Chết tiệt, cho ta xuống địa ngục. . ."

"Phù!"

Rất tốt rất cường đại, trong chốc lát, mặc kệ Kim giáo chủ có thần thông nào thủ đoạn, trắng bạc cự mäng ngược lại chính là mở ra cái miệng lớn như chậu máu, ngang ngược không biết lý lẽ một cái nọc độc phun qua đi. . .

Ân, trên thế giới không có chuyện gì, là một cái nọc độc không có thể giải

quyết, nếu như có, vậy thì đến hai cái ba thanh bốn khẩu năm thanh!

"Híc, hắn đây nyan cũng có thể a!" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi bọn họ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên phát hiện giống như không có mình chuyện gì, giống như vào lúc này, chỉ cần không rõ chân tướng vây xem là có thể.

Lại sau một chốc, đáng thương Kim giáo chủ đã vết thương đầy rãy, liền quanh thân mãnh liệt ma khí đều từng bước suy sụp, chỉ có thể kịch liệt thở dốc miễn cưỡng chống đối: "Chết tiệt, chết tiệt yêu nghiệt, bản tôn cùng ngươi thế không hai . . ."

"Lập" chữ còn chưa nói hết, hắn con ngươi hơi hơi chuyển, dĩ nhiên không có tiết tháo chút nào trực tiếp bay lên không, đón gào thét phóng tới nọc độc, mạnh mẽ va vě phía đỉnh tháp: "Vô liêm sỉ, hôm nay liền tạm thời tha các ngươi một hồi, đến khi . . ."

Đến cái đầu ngươi!

Lời còn chưa dứt, nguyên bản chiếm giữ tại chỗ phun ra nọc độc trắng bạc cự mǎng, đột nhiên hý dài một tiếng đột nhiên vọt tới trước, thân thể cao lớn mang theo che kín bầu trời bóng tối, liền dường như một tòa từ trên trời giáng xuống núi cao, trực tiếp đem Kim giáo chủ mạnh mẽ ép phiên trên đất!

Tiếp theo, cái miệng lớn như chậu máu mang theo gió tanh bỗng nhiên bao phủ xuống, thô to như xà ngang giống như đuôi rắn cao cao giương lên, đầu rắn thân rắn đuôi rắn cùng nhau phát lực, cùng hung cực ác nhẫn chìm Kim giáo chủ, các loại cuồng bạo cắn xé, các loại vô tình nghiền ép, các loại hung mãnh oanh kích, lại như là tại chà đạp một cái không hề phản kháng lực bối ngẫu, sau đó . . .

Ân, ngươi cảm thấy còn có thể có sau đó sao?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 154: Vô Căn Cứ Cũ Ng Có Vô Căn Cứ Chỗ Tốt A

Tại dã ngoại gặp phải một cái cuồng bạo cự mäng nên làm gì, đáp án là đàng hoàng nắm xuồng đi!

Ngăn ngǎn chốc lát không tới, đáng thương Kim giáo chủ trực tiếp liền bị xé đến nhanh thành ngư hương nhục ti, đừng nói trước cái gì đầu rắn căn xé đuôi rắn oanh kích, vển vẹn cái kia trùng như sơn nhạc thân hình khổng lồ qua lại nghiền ép, hãy cùng cán sủi cảo bì tựa như, liền đầy đủ để Kim giáo chủ nội thương một trăm lần a một trăm lần.

Quá đáng thương, quả thực là vô cùng thê thảm a!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi bọn họ đều không nhìn nổi, dứt khoát ô thượng con mắt không nhìn, liền nghe đến nổ vang vang vọng trong đại sảnh, Kim giáo chủ tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng nhiều càng ngày càng yếu, đến cuối cùng hầu như nhỏ đến mức không thể nghe thấy, liền đáng thương tiếng rên rỉ đều không nghe được.

"Híc, chúng ta có muốn hay không làm chút gì?" Ngưu Ma vương nởm nớp lo sợ cắn móng, "Cái kia bánh nướng mặt tên béo sau lưng, giống như còn có người nào tại làm chủ, chúng ta là không phải nên lưu hăn một cái mạng hỏi rõ ràng?"

Ý kiến hay, Hứa Tri Hồ nâng hai tay biểu thị tán thành: "Cái kia, thuyết phục Tố Trinh tha cho hăn một cái mạng gian khổ nhiệm vụ, liền giao cho trâu già ngươi."

"A?" Ngưu Ma vương cẩn thận từng ly từng tí một nhìn về phía trước, chờ

hắn nhìn thấy chính ở chỗ này cuồng bạo cắn xé trăng bạc cự mäng sau đó, ngay lập tức sẽ rùng mình lạnh lẽo, tỏ rõ vẻ nghiêm mặt nói, "Cái kia cái gì, cẩn thận ngẫm lại, loại này bại hoại hoàn toàn không đáng. . ."

Gặp quý, đại khái là bởi vì hắn tiếng nói hơi lớn một điểm, vừa còn tại cắn xe Kim giáo chủ trăng bạc cự mäng, đột nhiên dữ tợn hung ác bỗng nhiên quay đầu, đốt chót như máu hai mắt dường như đèn lồng, hung tợn nhìn phía bên này!

Ta sát, Ngưu Ma vương nhất thời như rơi vào hầm băng, khắp toàn thân ngay cả động đậy một chút cũng không dám.

Nhưng mà này đã quá muộn, nhận ra được bên này dị thường hướng đi trăng bạc cự mäng, đã sớm phun ra màu đỏ tươi xà tín, chuyển động thân hình khổng lồ uốn lượn lội tới, to lớn giống như núi nhỏ đầu răn chậm rãi hạ thấp đến, đem mọi người tất cả đều bao phủ tại trong bóng tối, khoảng cách gần bên dưới, thậm chí có thể trong tích cảm giác được từ trong miệng nó phun gió tanh, liền dường như cuồng bạo cù như gió nổ vang. . .

Lệ rơi đầy mặt a, đáng thương Ngưu Ma vương trực tiếp liền lệ rơi đầy mặt: "Lão, lão Hứa, làm điểm, làm chút gì a!"

"Đừng nghịch, ta có thể làm cái gì?" Hứa Tri Hồ đồng dạng lệ nóng doanh tròng bên trong, "Chẳng lẽ muốn ta cho nàng hát một bài con thỏ nhỏ bé ngoan cân nhắc. . . Ế?"

Còn chưa nói hết đây, này trăng bạc cự mäng đột nhiên cúi đầu, đem to lớn đầu răn chống đỡ tại hắn ngực, mang theo vài phần mê hoặc nhô ra đỏ tươi xà tín, tại trên gương mặt của hắn liếm mấy lần, tựa hồ là đang tìm kiếm mùi vị quen thuộc.

Có cái kia trong nháy mắt, nó trong mắt cuồng bạo tâm tình tựa hồ yếu bớt mấy phần, nhưng rất nhanh, hay là bởi vì nhớ không nổi chuyện quan trọng, răn trong mắt thô bạo cùng dữ tợn tâm tình lại dần dần tràn ngập tới, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nỗi khùng.

"Lão, lão Hứa. . ." Ngưu Ma vương bọn họ dính sát vào tường, lại cùng nhau tội nghiệp nhìn Hứa Tri Hồ.

"Ây. . ." Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn tròng, rốt cuộc khẽ cắn răng, tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, "Được rồi, được rồi, nếu là nếu như vậy, xem ra ta cũng chỉ có thể. . ."

Đón dữ tợn hung ác ánh mắt, hắn cẩn thận từng ly từng tí một gioi tay lên, nhẹ nhàng đặt ở trăng bạc cự mǎng trên trán, như chăm sóc tiểu hài tử như vậy ôn nhu xoa xoa, sau đó vẻ mặt quỷ dị ho nhẹ một tiếng —

"Từ trước a, có chỉ nòng nọc nhỏ, nó ở tại sông nhỏ bên trong, có một ngày, nó đột nhiên phát hiện bối không gặp, thế là nó liền đến nơi du a du a, đi tìm nó bối, một lát sau, nó gặp phải một con vịt, nòng nọc nhỏ thật cao hứng du lén hỏi. . ."

Ta sát, đây là cái gì kỳ quái cỗ sự, Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương bọn họ tất cả đều liều mạng mắt trợn trăng.

Nhưng là đừng nói, còn thật sự rất hữu dụng, nghe cái này nòng nọc nhỏ tìm mẹ hoặc là nói nòng nọc nhỏ tìm bối, lại tiếp thu Hứa Tri Hồ ôn nhu xoa xoa, trăng bạc cự mǎng trong mắt dữ tợn hung ác biểu hiện dần dần làm nhạt, vẻ mặt trở nên càng ngày càng ôn nhu, liền ngay cả đầu lâu cũng chậm rãi thấp rủ xuống. . .

Chỉ chốc lát sau, chờ nó nghe được nòng nọc nhỏ rốt cuộc tìm được bối thời điểm, toàn bộ thân thể hơi ngưng lại, tiếp theo triệt để nằm rạp trên mặt đất, liền như thế hỗn loạn ngủ thiếp đi. . .

Ánh bạc lóng lánh mà qua, to lớn thân rắn trong nháy mắt kịch liệt thu nhỏ lại, một lần nữa đã biến thành Bạch Tố Trinh ôn nhu hình người, Xích Tỷ Nhi phản ứng cực nhanh, cuống quýt xông lên cởi ngoại bào, khoác tại Bạch Tố Trinh trên thân thể, lại tức giận quay đầu lại trừng Hứa Tri Hồ một chút: "Cái kia cái gì, ngươi quay đầu, không cho xem!"

Nói tới ta giống như rất muôn nhìn dáng vẻ, Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ vô tội ngang đầu nhìn trời, dứt khoát trước tiên mang theo Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma vương lên, kiểm tra bên kia Kim giáo chủ tình huống,

Đáng thương Kim giáo chủ, trải qua vừa nãy một phen chà đạp, lúc này đã cả người vết thương đầy rãy thoi thóp, chỉ còn một hơi còn treo, ở nơi đó gian nan run rẩy đưa tay ra: "Cứu, cứu ta . . ."

"Cứu ngươi không thành vấn đề, bất quá lão huynh ngươi không cảm thấy cần phải trước tiên nói chút gì?" Hứa Tri Hồ lấy ra một hạt chữa thương đan trước tiên thay hắn bảo vệ mệnh, lại tò rõ vẻ đồng tình nhìn hắn, "Nói thí dụ như, lão huynh ngươi vừa nhắc tới chủ sử sau màn, đó là . . ."

"Đó là, đó là . . ." Kim giáo chủ tò rõ vẻ giãy dụa nửa ngày, rõ cuộc rất gian nan cắn răng làm ra quyết định, "Ta, ta biết cũng không phải quá nhiều, ta chỉ biết là tên kia, vẫn giục ta kiến tạo pháp khí!"

"Cái kia, cái kia pháp khí đến cùng là làm được việc gì?" Hứa Tri Hồ suy tư cùi đầu, nhìn một chút lại khám nạm tại Kim giáo chủ ngực cái kia pháp khí mảnh vỡ.

"Ta, ta không biết, ta thật sự không biết." Kim giáo chủ tò rõ vẻ mê man, chỉ là sau một khắc, chờ hắn đón nhận Ngưu Ma vương hung ác ánh mắt, đột nhiên liền thân thể run lên, "Chờ đã, ta nghĩ tới, tên kia không chỉ khống chế ta một con rối, giống như hắn còn có mấy tên thủ hạ, một người trong đó là âm dương. . ."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, liền sắp đến nói ra danh tự này trong nháy mắt, Kim giáo chủ đột nhiên cả người quái lạ hơi ngưng lại, tiếp theo ầm ầm một tiếng, tan xương nát thịt triệt để nổ tung, vô số máu thịt vụn hoành bay ra ngoài.

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên

ngửa ra sau.

Liền tại hắn kinh hãi trong ánh mắt, một đạo âm u bóng đen đột nhiên bắn ra, trực tiếp từ Kim giáo chủ máu thịt vụn bén trong gào thét bắn ra!

Trong chớp mắt, ai đều không kịp cứu viện, gào thét xẹt qua bóng đen trước tiên xuyên qua Hứa Tri Hồ, tiếp theo tầng tầng va ở trên vách tường, rốt cuộc hiện ra nguyên hình, nhưng là một thanh khẽ run đen nhánh ma nhện. . .

Một bên khác, Hứa Tri Hồ lại duy trì kinh ngạc ngửa ra sau tư thế, cả người cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, nhưng bóng loáng cổ thương, nhưng dần dần hiện ra một cái màu máu vết tích, hơn nữa trở nên càng ngày càng rõ ràng. . .

"Tri Hồ!" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, cuống quýt xông lên cứu viện.

"Vô dụng, ai cũng cứu không được hắn!" Hầu như tại đồng thời, cười gằn thanh đột nhiên từ chuôi này đen nhánh ma nhện thương truyền đến, tiếp theo, một tia khói đen từ ma nhện bên trong bốc lên, rồi lại chuyển hóa thành một tẩm mơ hồ không rõ khuôn mặt

Mang theo châm chọc cười gằn thanh, này mơ hồ khuôn mặt chậm rãi dò xét toàn trường, cuối cùng đưa mắt rơi vào cương lập bất động Hứa Tri Hồ trên thân: "Chà chà chà, chủ thương đã sớm biết mập mạp này bao nhiêu sẽ không dựa dẫm được, cố ý để bản tôn ở trong cơ thể hắn giấu giếm một viên trâm tiên ma nhện, quả nhiên. . ."

"Chết tiệt!" Xích Tỷ Nhi căm chặt răng, trong ánh mắt tràn ngập phẫn nộ.

"Rất bi phẫn chứ?" Này mơ hồ khuôn mặt càng đắc ý cười gằn lên, "Thật đáng tiếc, tiểu bối này không cứu, nói như thế, chỉ cần bị này trâm tiên ma nhện chặt đứt cổ, chính là Thái Cố Yêu Vương cũng cứu không được. . . Thập, cái gì?"

Còn chưa kịp nói xong, hắn cười gằn thanh đột nhiên liền quỷ dị bỏ dở rồi!

Liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, nguyên bản cương lập bất động Hứa Tri Hồ, đột nhiên ung dung thong thả giơ tay lên, trực tiếp đem đầu của mình hái xuống.

Đây không phải là quý dị nhất, quý dị nhất chính là, bị hái xuống đầu lại còn rất cảm khái thở dài: "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chúng ta lần thứ nhất cảm thấy, vị kia nương nương vô căn cứ cũng có vô căn cứ chỗ tốt."

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh!

Sau một khắc, cái kia ma nhận bên trong mơ hồ khuôn mặt đột nhiên liền miệng đầy phun máu, không thể, cái này không thể nào, ngươi sao lại thế. . .

Đây chính là nhân phẩm a, Hứa Tri Hồ lòng vẫn còn sợ hãi giơ tay lên, sờ sờ chính mình bóng loáng cái cổ, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đã sớm trợn mắt ngoác mồm, rõ vẻ quái lạ chỉ vào hắn, sững sốt nửa ngày hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

"Gian trá! Gian trá tiểu bối!" Ma nhận bên trong mơ hồ khuôn mặt tức đến nổ phổi, rốt cuộc giận không nhịn nổi tiếng rít một tiếng, liền như thế tứ tán vỡ vụn biến mất không còn tăm hơi

Gió lạnh gào thét mà qua, chỉ có thể nghe được hắn tức đến nổ phổi âm thanh, lại vang vọng tại đại sảnh trong hư không: "Giả dối tiểu bối, đừng quá đặc ý, không tồn thời gian dài, các chủ thượng mở ra cánh cửa kia sau đó, nhất định phải gọi các ngươi thần hồn câu diệt hối hận không kịp!"

Vâng vâng vâng, ngài chăm chú nói, ta liền làm bộ chăm chú nghe xong!

Hứa Tri Hồ hoàn toàn không thấy không nhìn loại này nguy hiểm, đúng là ôm đầu của chính mình sững sốt nửa ngày, không nhịn được có chút phát sầu: "Híc, ai có thể giúp ta trang trở lại?"

"Bày đặt ta đến!" Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian xông lên hỗ trợ, Ngưu Ma

vương cùng Yên Xích Hà ở bên hai mặt nhìn nhau, rất mờ mịt nhìn bốn phía, "Híc, tiếp đó, chúng ta nên làm cái gì?"

"Còn có thể làm cái gì?" Hứa Tri Hồ vừa để Xích Tỷ Nhi hỗ trợ theo đầu, vừa hững hờ phất tay một cái, "Quét tước chiến trường, đem có thể chuyển đồ vật đều mang về, đúng rồi, Kim giáo chủ trên thân khôi này mảnh kim loại còn tại đi, nghĩ biện pháp mang về cho nương nương nhìn, nói không chắc còn có thể tìm tới đầu mối gì."

Ồ ồ ồ, Ngưu Ma vương cùng Yên Xích Hà bọn họ đương nhiên không có ý kiến, từng người tản mát thu thập mạnh mẽ, còn đến cùng có thể tìm tới cái gì, vậy cũng chỉ có xem vận khí.

"Cho nên nói, chúng ta rốt cuộc có thể trở về nhà sao?" Xích Tỷ Nhi rốt cuộc hỗ trợ mạnh khỏe đầu, còn cố ý ở phía trên trói lại cái dải lụa đánh cái nơ con bướm, "Cám ơn trời đất, trở lại sau đó ta muốn trước tiên ngủ cái ba ngày, khỏe mạnh bổ cái beauty sleep, trong ngắn hạn cũng không tiếp tục nghỉ đến Giang Nam."

Chính là, chính là, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều tập thể tán thành, chốc lát không tới liền thu thập xong đồ vật, lại thả đem hỏa, đem toàn bộ đại sảnh đều đốt.

Hùng hực trong ánh lửa, Hứa Tri Hồ ôm còn tại mê man Bạch Tố Trinh, Yên Xích Hà ôm lấy làm bộ còn tại mê man Chúc Anh Đài, một đám người hấp tấp dọc theo tháp cao lao xuống đi, trên đường còn phải đi đón đang cố gắng đem Mộc Liễu ngay cả rẽ đào móc ra Ngân.

Một mảnh huyên náo bên trong, Xích Tỷ Nhi đậm vỗ trán, đúng là đột nhiên lại nhớ tới một vấn đề, "Ồ, đúng rồi, chúng ta có phải là còn đã quên... A, cái kia, hứa, Hứa Tiên, phải làm sao?"

"Không có chuyện gì, vì giúp Tố Trinh báo đáp ngày xưa ân tình, ta đặc biệt vì hắn tìm cái..." Hứa Tri Hồ nhìn một chút trong lồng ngực Bạch Tố Trinh, lại

tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn phía xa xôi phía đông nam bầu trời,

Hắt xì, lại như là cảm giác được một loại nào đó cách không nhìn kỹ, đang hồ nước một bên ảm đạm tĩnh lại Hứa Tiên, không tự chủ được hắt hơi một cái, sau đó hắn liền nhìn thấy một vị khuôn mặt đẹp như hoa cô gái mặc áo trắng, ôn nhu như nước hướng hắn được rồi cái vạn phúc ——

"Xin chào công tử, nô gia họ Bạch, song tên tinh tinh. . . Ai, công tử, người đi đâu, nô gia cũng họ Bạch, cũng họ Bạch a!" Chương 155: 154 vô căn cứ cũng có vô căn cứ chỗ tốt a

Tại dã ngoại gặp phải một cái cuồng bạo cự mäng nên làm gì, đáp án là đàng hoàng nằm xuống đi!

Ngăn ngắt chốc lát không tới, đáng thương Kim giáo chủ trực tiếp liền bị xé đến nhanh thành ngư hương nhục ti, đừng nói trước cái gì đầu rắn cắn xé đuôi rắn oanh kích, vẫn vẹn cái kia trùng như sơn nhạc thân hình khổng lồ qua lại nghiền ép, hãy cùng cán sủi cảo bì tựa như, liền đầy đủ để Kim giáo chủ nội thương một trăm lần a một trăm lần.

Quá đáng thương, quả thực là vô cùng thê thảm a!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi bọn họ đều không nhìn nổi, dứt khoát ô thượng con mắt không nhìn, liền nghe đến nỗi vang vang vọng trong đại sảnh, Kim giáo chủ tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng nhiều càng ngày càng yếu, đến cuối cùng hầu như nhỏ đến mức không thể nghe thấy, liền đáng thương tiếng rên rỉ đều không nghe được.

"Híc, chúng ta có muốn hay không làm chút gì?" Ngưu Ma vương nởm nớp lo sợ cẩn móng, "Cái kia bánh nướng mặt tên béo sau lưng, giống như còn có người nào tại làm chủ, chúng ta là không phải nên lưu hắn một cái mạng hỏi rõ ràng?"

Ý kiến hay, Hứa Tri Hồ nâng hai tay biểu thị tán thành: "Cái kia, thuyết phục

Tô Trinh tha cho hắn một cái mạng gian khổ nhiệm vụ, liền giao cho trâu già ngươi."

"A?" Ngưu Ma vương cẩn thận từng ly từng tí một nhìn về phía trước, chờ hắn nhìn thấy chính ở chỗ này cuồng bạo cắn xé trăng bạc cự mäng sau đó, ngay lập tức sẽ rùng mình lạnh lẽo, tỏ rõ vẻ nghiêm mặt nói, "Cái kia cái gì, cẩn thận ngẫm lại, loại này bại hoại hoàn toàn không đáng. . ."

Gặp quỷ, đại khái là bởi vì hắn tiếng nói hơi lớn một điểm, vừa còn tại cắn xe Kim giáo chủ trăng bạc cự mäng, đột nhiên dữ tợn hung ác bỗng nhiên quay đầu, đốt chót như máu hai mắt dường như đèn lồng, hung tợn nhìn phía bên này!

Ta sát, Ngưu Ma vương nhất thời như rơi vào hầm băng, khắp toàn thân ngay cả động đậy một chút cũng không dám.

Nhưng mà này đã quá muộn, nhận ra được bên này dị thường hướng đi trăng bạc cự mäng, đã sớm phun ra màu đỏ tươi xà tím, chuyển động thân hình khổng lồ uốn lượn lội tới, to lớn giống như núi nhỏ đầu răn chậm rãi thấp đến, đem mọi người tất cả đều bao phủ tại trong bóng tối, khoảng cách gần bên dưới, thậm chí có thể trong tích cảm giác được từ trong miệng nó phun gió tanh, liền dường như cuồng bạo cự như gió nổ vang. . .

Lệ rơi đầy mặt a, đáng thương Ngưu Ma vương trực tiếp liền lệ rơi đầy mặt: "Lão, lão Hứa, làm điểm, làm chút gì a!"

"Đừng nghịch, ta có thể làm cái gì?" Hứa Tri Hồ đồng dạng lệ nóng doanh tròng bên trong, "Chẳng lẽ muốn ta cho nàng hát một bài con thỏ nhỏ bé ngoan cắn nhắc. . . Ế?"

Còn chưa nói hết đây, này trăng bạc cự mäng đột nhiên cúi đầu, đem to lớn đầu răn chống đỡ tại hắn ngực, mang theo vài phần mê hoặc nhô ra đỏ tươi xà tím, tại trên gương mặt của hắn liếm mấy lần, tựa hồ là đang tìm kiếm mùi vị quen thuộc.

Có cái kia trong nháy mắt, nó trong mắt cuồng bạo tâm tình tựa hồ yếu bớt mấy phần, nhưng rất nhanh, hay là bởi vì nhớ không nổi chuyện quan trọng, rǎn trong mắt thô bạo cùng dữ tợn tâm tình lại dần dần tràn ngập tới, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nổi khùng.

"Lão, lão Hứa . ." Ngưu Ma vương bọn họ dính sát vào tường, lại cùng nhau tội nghiệp nhìn Hứa Tri Hồ.

"Ây . ." Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời, rõ cuộc khẽ cắn răng, tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, "Được rồi, được rồi, nếu là nếu như vậy, xem ra ta cũng chỉ có thể. . ."

Đón dữ tợn hung ác ánh mắt, hắn cẩn thận từng ly từng tí một gioi tay lên, nhẹ nhàng đặt ở trăng bạc cự mǎng trên trán, như chăm sóc tiểu hài tử như vậy ôn nhu xoa xoa, sau đó vẻ mặt quỷ dị ho nhẹ một tiếng —

"Từ trước a, có chỉ nòng nọc nhỏ, nó ở tại sông nhỏ bên trong, có một ngày, nó đột nhiên phát hiện bỗ không gặp, thế là nó liền đến nơi du a du a, đi tìm nó bỗ, một lát sau, nó gặp phải một con vịt, nòng nọc nhỏ thật cao hứng du lên hỏi. . ."

Ta sát, đây là cái gì kỳ quái cố sự, Xích Tỷ Nhi cùng Ngưu Ma vương bọn họ tất cả đều liều mạng mắt trợn trăng.

Nhưng là đừng nói, còn thật sự rất hữu dụng, nghe cái này nòng nọc nhỏ tìm mẹ hoặc là nói nòng nọc nhỏ tìm bỗ, lại tiếp thu Hứa Tri Hồ ôn nhu xoa xoa, trăng bạc cự mǎng trong mắt dữ tợn hung ác biểu hiện dần dần làm nhạt, vẻ mặt trở nên càng ngày càng ôn nhu, liền ngay cả đầu lâu cũng chậm rãi thấp rủ xuống. . .

Chỉ chốc lát sau, chờ nó nghe được nòng nọc nhỏ rốt cuộc tìm được bỗ thời điểm, toàn bộ thân thể hơi ngưng lại, tiếp theo triệt để nằm rạp trên mặt đất, liền như thế hỗn loạn ngủ thiếp đi. . .

Ánh bạc lóng lánh mà qua, to lớn thân rắn trong nháy mắt kịch liệt thu nhỏ lại, một lần nữa đã biến thành Bạch Tố Trinh ôn nhu hình người, Xích Tỷ Nhi phản ứng cực nhanh, cuống quýt xông lên cởi ngoại bào, khoác tại Bạch Tố Trinh trên thân thể, lại tức giận quay đầu lại trừng Hứa Tri Hồ một chút: "Cái kia cái gì, ngươi quay đầu, không cho xem!"

Nói tới ta giống như rất muốn nhìn dáng vẻ, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội ngẩng đầu nhìn trời, dứt khoát trước tiên mang theo Yến Xích Hà cùng Ngưu Ma vương lên, kiểm tra bên kia Kim giáo chủ tình huống.

Đáng thương Kim giáo chủ, trải qua vừa nãy một phen chà đạp, lúc này đã cả người vết thương đầy rãy thoi thóp, chỉ còn một hơi còn treo, ở nơi đó gian nan run rẩy đưa tay ra: "Cứu, cứu ta. . ."

"Cứu ngươi không thành vấn đề, bất quá lão huynh ngươi không cảm thấy cần phải trước tiên nói chút gì?" Hứa Tri Hồ lấy ra một hạt chữa thương đan trước tiên thay hắn bảo vệ mệnh, lại tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn hắn, "Nói thí dụ như, lão huynh ngươi vừa nhắc tới chủ sử sau màn, đó là. . ."

"Đó là, đó là. . ." Kim giáo chủ tỏ rõ vẻ giãy dụa nửa ngày, rõ cuộc rắc rối nan cǎn rǎng làm ra quyết định, "Ta, ta biết cũng không phải quá nhiều, ta chỉ biết là tên kia, vẫn giục ta kiến tạo pháp khí!"

"Cái kia, cái kia pháp khí đến cùng là làm được việc gì?" Hứa Tri Hồ suy tư cúi đầu, nhìn một chút lại khám nạm tại Kim giáo chủ ngực cái kia pháp khí mảnh vỡ.

"Ta, ta không biết, ta thật sự không biết." Kim giáo chủ tỏ rõ vẻ mê man, chỉ là sau một khắc, chờ hắn đón nhận Ngưu Ma vương hung ác ánh mắt, đột nhiên liền thân thể run lên, "Chờ đã, ta nghĩ tới, tên kia không chỉ khống chế ta một con rối, giống như hắn còn có mấy tên thủ hạ, một người trong đó là âm dương. . ."

Ồm!

Không có dấu hiệu nào, liền sắp đến nói ra danh tự này trong nháy mắt, Kim giáo chủ đột nhiên cả người quái lạ hơi ngưng lại, tiếp theo ầm ầm một tiếng, tan xương nát thịt triệt để nổ tung, vô số máu thịt vụn hoành bay ra ngoài.

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng bỗng nhiên ngửa ra sau.

Liền tại hắn kinh hãi trong ánh mắt, một đạo âm u bóng đen đột nhiên bắn ra, trực tiếp từ Kim giáo chủ máu thịt vụn bên trong gào thét bắn ra!

Trong chớp mắt, ai đều không kịp cứu viện, gào thét xẹt qua bóng đen trước tiên xuyên qua Hứa Tri Hồ, tiếp theo tầng tầng va ở trên vách tường, rốt cuộc hiện ra nguyên hình, nhưng là một thanh khẽ run đen nhánh ma nhận. . .

Một bên khác, Hứa Tri Hồ lại duy trì kinh ngạc ngửa ra sau tư thế, cả người cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, nhưng bóng loáng cổ thương, nhưng dần dần hiện ra một cái màu máu vết tích, hơn nữa trở nên càng ngày càng rõ ràng. . .

"Tri Hồ!" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, cuống quýt xông lên cứu viện.

"Vô dụng, ai cũng cứu không được hắn!" Hầu như tại đồng thời, cười gằn thanh đột nhiên từ chuôi này đen nhánh ma nhận thương truyền đến, tiếp theo, một tia khói đen từ ma nhận bên trong bốc lên, rồi lại chuyển hóa thành một tẩm mơ hồ không rõ khuôn mặt

Mang theo châm chọc cười gằn thanh, này mơ hồ khuôn mặt chậm rãi dò xét toàn trường, cuối cùng đưa mắt rơi vào cương lập bất động Hứa Tri Hồ trên thân: "Chà chà chà, chủ thương đã sớm biết mập mạp này bao nhiêu sẽ không dựa dẫm được, cố ý để bản tôn ở trong cơ thể hắn giấu giếm một viên trǎm tiên ma nhận, quả nhiên. . ."

"Chết tiệt!" Xích Tỷ Nhi căm chặt răng, trong ánh mắt tràn ngập phẫn nộ.

"Rất bi phẫn chử?" Này mơ hồ khuôn mặt càng đắc ý cười gằn lên, "Thật

đáng tiếc, tiểu bối này không cứu, nói như thế, chỉ cần bị này trảm tiên ma nhận chặt đứt cổ, chính là Thái Cố Yêu Vương cũng cứu không được. . . Thập, cái gì?"

Còn chưa kịp nói xong, hắn cười gằn thanh đột nhiên liền quỷ dị bỏ dở rồi!

Liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, nguyên bản cương lập bất động Hứa Tri Hồ, đột nhiên ung dung thong thả giơ tay lên, trực tiếp đem đầu của mình hái xuống.

Đây không phải là quỷ dị nhất, quỷ dị nhất chính là, bị hái xuống đầu lại còn rất cảm khái thở dài: "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chúng ta lần thứ nhất cảm thấy, vị kia nương nương vô căn cứ cũng có vô căn cứ chỗ tốt."

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh!

Sau một khắc, cái kia ma nhận bên trong mơ hồ khuôn mặt đột nhiên liền miệng đầy phun máu, không thể, cái này không thể nào, người sao lại thế. . .

Đây chính là nhân phẩm a, Hứa Tri Hồ lòng vẫn còn sợ hãi giơ tay lên, sờ sờ chính mình bóng loáng cái cổ, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đã sớm trợn mắt ngoác mồm, tỏ rõ vẻ quái lạ chỉ vào hắn, sững sốt nửa ngày hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

"Gian trá! Gian trá tiểu bối!" Ma nhận bên trong mơ hồ khuôn mặt tức đến nổ phổi, rốt cuộc giận không nhịn nổi tiếng rít một tiếng, liền như thế tú tán vỡ vụn biến mất không còn tăm hơi

Gió lạnh gào thét mà qua, chỉ có thể nghe được hắn tức đến nổ phổi âm thanh, lại vang vọng tại đại sảnh trong hư không: "Giả dối tiểu bối, đừng quá đắc ý, không tồn thời gian dài, các chủ thượng mở ra cánh cửa kia sau đó, nhất định phải gọi các ngươi thần hồn câu diệt hối hận không kịp!"

Vâng vâng vâng, ngài chăm chú nói, ta liền làm bộ chăm chú nghe xong!

Hứa Tri Hồ hoàn toàn không thấy khôn loại này nguy hiểm, đúng là ôm đầu của chính mình sững sốt nửa ngày, không nhịn được có chút phát sầu: "Híc, ai có thể giúp ta trang trở lại?"

"Bày đặt ta đến!" Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian xông lên hỗ trợ, Ngưu Ma vương cùng Yên Xích Hà ở bên hai mặt nhìn nhau, rất mờ mịt nhìn bốn phía, "Híc, tiếp đó, chúng ta nên làm cái gì?"

"Còn có thể làm cái gì?" Hứa Tri Hồ vừa để Xích Tỷ Nhi hỗ trợ theo đầu, vừa hững hờ phất tay một cái, "Quét tước chiến trường, đem có thể chuyển đồ vật đều mang về, đúng rồi, Kim giáo chủ trên thân khôi này mảnh kim loại còn tại đi, nghĩ biện pháp mang về cho nương nương nhìn, nói không chắc còn có thể tìm tới đầu mối gì."

Ồ ồ ồ, Ngưu Ma vương cùng Yên Xích Hà bọn họ đương nhiên không có ý kiến, từng người tản mát thu thập mạnh mẽ, còn đến cùng có thể tìm tới cái gì, vậy cũng chỉ có xem vận khí.

"Cho nên nói, chúng ta rốt cuộc có thể trở về nhà sao?" Xích Tỷ Nhi rốt cuộc hỗ trợ mạnh khỏe đầu, còn cố ý ở phía trên trói lại cái dải lụa đánh cái nơ con bướm, "Cám ơn trời đất, trở lại sau đó ta muốn trước tiên ngủ cái ba ngày, khỏe mạnh bổ cái beauty sleep, trong ngắn hạn cũng không tiếp tục nghỉ đến Giang Nam."

Chính là, chính là, Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều tập thể tán thành, chốc lát không tới liền thu thập xong đồ vật, lại thả đem hỏa, đem toàn bộ đại sảnh đều đốt.

Hùng hực trong ánh lửa, Hứa Tri Hồ ôm còn tại mê man Bạch Tố Trinh, Yên Xích Hà ôm lấy làm bộ còn tại mê man Chúc Anh Đài, một đám người hấp tấp dọc theo tháp cao lao xuống đi, trên đường còn phải đi đón đang cố gắng đem Mộc Liễu ngay cả rẽ đào móc ra Ngân.

Một mảnh huyên náo bên trong, Xích Tỷ Nhi đậm vỗ trán, đúng là đột nhiên

lại nhớ tới một vấn đề, "Ồ, đúng rồi, chúng ta có phải là còn đã quên. . . A, cái kia, hứa, Hứa Tiên, phải làm sao?"

"Không có chuyện gì, vì giúp Tố Trinh báo đáp ngày xưa ân tình, ta đặc biệt vì hắn tìm cái. . ." Hứa Tri Hồ nhìn một chút trong lồng ngực Bạch Tố Trinh, lại tò rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn phía xa xôi phía đông nam bầu trời,

Hắt xì, lại như là cảm giác được một loại nào đó cách không nhìn kỹ, đang hổ nước một bên ảm đạm tỉnh lại Hứa Tiên, không tự chủ được hắt hơi một cái, sau đó hắn liền nhìn thấy một vị khuôn mặt đẹp như hoa cô gái mặc áo trắng, ôn nhu như nước hướng hắn được rồi cái vạn phúc —

"Xin chào công tử, nô gia họ Bạch, song tên tinh tinh. . . Ai, công tử, ngươi đi đâu, nô gia cũng họ Bạch, cũng họ Bạch a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 155: Tố Trinh Tam Quan Lại Nát

Các loại loạn nhập Giang Nam sự kiện lớn, theo một vị Hứa công tử bị Bạch Tố Trinh, không đúng, bị Bạch Cốt Tình mạnh mẽ kéo đi thay báo ân sau đó, rốt cuộc tuyên cáo một đoạn.

Mặt khác, theo Kim Sơn tự phế tích bị đập phá thành mảnh vỡ, Hứa Tri Hồ bọn họ cũng rất thuận lợi bị trực tiếp truyền tống hồi Giang Nam, hơn nữa còn rất thần kỳ xuất hiện tại Chúc gia trang bầu trời, đến rồi cái tập thể từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đập hôn mê một cái trước đến cầu thân công tử nhà giàu. . Ân, vị công tử kia tên, giống như gọi Mã Văn Tài?

Rất tốt, xem ra, hết thảy vấn đề đều giải quyết rồi!

Hứa Tri Hồ thương lượng với Xích Tỷ Nhi một trận, xế chiều hôm đó liền khởi hành, bước lên trở về Đông Minh Sơn lữ đồ, lâm cáo biệt Xích Tỷ Nhi còn cố ý hỏi Yên Xích Hà: "A, cái kia yến, yến, Yên Xích Hà, người có muốn hay không theo chúng ta hồi Đông Minh Sơn uống rượu ăn lẩu a?"

"Rốt cuộc, rốt cuộc gọi đúng rồi một lần!" Đã chuẩn bị tâm lý thật tốt Yên Xích Hà, nhất thời cảm động đến rơi nước mắt, bất quá đến cuối cùng, hắn vẫn còn do dự khéo léo từ chối Xích Tỷ Nhi mời.

Ân, dùng hắn lời của mình nói chính là, chúng ta còn muốn trước về Trần Giang Kim Sơn tự báo cáo đi, thuận tiện cùng yêu quý bạo lực sư phụ thương lượng, nhìn có thể hay không chỉ làm một người đệ tử ký danh gì đó, dù sao Yên gia mười sáu đời liền chúng ta một cái dòng độc đinh đơn truyền, dù sao chúng ta còn có âu yếm. . . Khặc khặc, thăm mến cô lương a!

"Chán ghét, sư phụ ngươi không nên như vậy minh nói ra mà!" Ở bên Chúc đại tiểu thư tỏ rõ vẻ ngượng ngùng, sau đó liền quyết định rời nhà trốn đi theo sư phụ đi vân du tứ hải, đương nhiên, mới chế tạo độc cước đồng nhân vẫn phải là mang tới, thời khắc mấu chốt còn phải dựa vào nó nói chuyện.

Một bên khác, Mộc Liễu cùng Tiểu Lan các nàng, lại cũng ở lại Giang Nam tạm thời không dự định trở về, lý do rất đơn giản... Ân, biển trở về cây xương rồng Mộc Liễu trong nhất thời giống như khôi phục không được hình người, cân nhắc đến không biết còn muốn chờ bao lâu, vì lẽ đó Tiểu Lan các nàng chỉ có thể tạm thời cho nàng tìm cái Tiểu Hoa bồn trước tiên gieo, vẫn chưa thể đường dài lữ hành miễn cho xóc nảy

Vì lẽ đó cứ như vậy, cuối cùng trở lại Đông Minh Sơn, cũng cũng chỉ còn sót lại Hứa Tri Hồ Xích Tỷ Nhi Bạch Tố Trinh cùng tới rồi tiếp viện Trư Cương Liệt bọn họ, đương nhiên còn muốn thêm vào nhân cơ hội lại đi Tiền Đường phủ trộm một đống lớn cái yếm Oa Oa, cùng với tự xưng sửa xe đã tu đến bất cứ lúc nào có thể tiến hóa ra thứ tư hình thái Ngân.

Một đường không nói chuyện, xe công cộng xóc nảy nhấp nhô mở ra ròng rã hai ngày nhiều, đến khi ngày thứ ba triều dương bay lên thời điểm, hứa biết ngồi xổm ở trên mui xe vừa đánh răng vừa ngẩng đầu nhìn tới, đúng là xa xa trông thấy Đông Minh Sơn quen thuộc đường viền.

"Rốt cuộc trở về?" Xích Tỷ Nhi đột nhiên có cảm giác từ trong cửa sổ xe thò đầu ra, nhìn chăm chăm giữa sườn núi nhìn hồi lâu, đột nhiên thay đổi sắc mặt, "A, ta lúc ra cửa quên thu quần áo, không biết có hay không giội ướt?"

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì mắt trợn trắng, này này này, thời điểm như thế này, chúng ta không phải nên quan tâm hơn Bàn Ti Động tình hình như thế nào, tỷ như một mình lưu lại trông coi Tiểu Thiến... Ý?

Nói đến Tiểu Thiến, Tiểu Thiến còn thật sự liền xuất hiện rồi!

Giữa không trung, cường hào nay bản notebook vàng chói lọi, liền như thế

chậm chậm rãi từ giữa sườn núi thượng phi đi, đã lâu không gặp Tiểu Thiến đang từ trong màn ảnh khoan ra, cái trán trừ ra màu trắng bạc quả táo tiêu chí ở ngoài, cũng không biết bị ai lại vẽ cái nhìn rất quen mắt màu đỏ xoắn ốc hoa văn, đang cái kia tỏ rõ vẻ mờ mịt hết nhìn đồng tới nhìn tây.

"Này đây, này đây." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian vẫy tay.

"Tức?" Tiểu Thiến rất mờ mịt quay đầu, các nàng nhìn thấy Hứa Tri Hồ trở về, đầu tiên là kịp thời mấy giây, tiếp theo liền tức một tiếng, hưng phấn đến suýt chút nữa hệ thống lại một lần nữa, liều lĩnh khả nghi khói đặc liền vọt lên.

"Không muốn... Ta sát!" Hứa Tri Hồ chỉ kịp kinh ngạc thốt lên một tiếng, liền bị nàng cao tốc xông lại trực tiếp ngã nhào xuống đất,

Sau một khắc, cũng mặc kệ này tư thế có phải là lịch sự, Tiểu Thiến mở to hai mắt nhìn hắn, ngay lập tức sẽ cho hắn một cái to lớn ôm ấp: "Tức... Linh... Tức... Thạch... Tức... Nhiều... Tức... Muốn..."

Vâng vâng vâng, Hứa Tri Hồ bạch cảm động, chỉ có thể vội vàng từ trong lồng ngực móc ra linh thạch đưa cho Tiểu Thiến: "Đừng nóng vội, đừng nóng vội, ăn từ từ a, đây rốt cuộc là đói bụng... Ta sát, Tiểu Thiến ngươi lại sẽ nói?"

"Tức!" Ăn như hổ đói Tiểu Thiến quay đầu, quai hàm cổ đến tròn vo, suy nghĩ một chút lại rất hưng phấn đưa tay ra, "Tức... Vừa... Tức... Đủ... Tức..."

Được rồi, tuy rằng đều là từng chữ từng chữ bừa bãi ra bên ngoài bính, bất quá nhìn thấy chính mình ngốc nữu linh trí có tăng lên trên diện rộng, Hứa Tri Hồ vẫn là rất vui mừng, tranh thủ thời gian lại đưa cho một túi lớn linh thạch cho nàng.

Không có chút nào khách khí, Tiểu Thiến rất vui vẻ tiếp nhận đi, chạy đến trong góc ngồi xổm xuống, liền ôm linh thạch bắt đầu gặm a gặm, tất tật suất suất như là chỉ hamster nhỏ.

Thật đáng thương, đây là đói bụng bao lâu, Hứa Tri Hồ rất tốt bụng đưa cho cốc nước cho nàng, nhưng mà đột nhiên lại nhớ tới một chuyện: "Ồ, nếu như ta nhớ không lầm mà nói, ta trước khi đi, giống như có gọi Thạch Cơ nương nương mỗi ngày cho người cho ăn đi!"

Hắn không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái cho ăn sự tình, Tiểu Thiến ngay lập tức sẽ mãn đỏ mặt lên, thổi qua tới kéo trụ ống tay áo của hắn, thở phì phò lôi hắn liền chạy lên núi: "Tức. . . Quên. . . Tức. . . Du. . . Tức. . . Đói bụng. . ."

"Híc, làm sao?" Hứa Tri Hồ rất là kinh ngạc, chỉ có thể lảo đảo theo ở phía sau, Xích Tỷ Nhi cùng Trư Cương Liệt bọn họ liếc nhìn nhau, tranh thủ thời gian cũng đi theo, thuận tiện còn kéo lên từ khi nhìn thấy Tiểu Thiến sau đó thì có bắn tỉa loạn nhịp tim Bạch Tố Trinh.

Chỗ lát không tới, một đám người hãy cùng Tiểu Thiến đến lưng chừng núi, giữa trưa dưới ánh mặt trời, Đông Minh Hồ nước như trước hiện ra trong trẻo ánh sáng, suối nước nóng mờ ảo bay lên trong khói mù, Bàn Ti Động đã gần trong gang tấc, giống như hết thảy đều rất bình thường a

"Nhưng mà!" Bị hủy tam quan phá hủy nhiều lần như vậy, hiện tại phàm là xem đến đây loại bình thường cảnh tượng, Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là, trong này khẳng định không bình thường, không làm được bất cứ lúc nào cũng sẽ. . . Ta rồi!

Quả nhiên sau một khắc, đều còn không chờ hắn yên lặng oán thầm xong đây, liền nghe đến Bàn Ti Động trước đột nhiên một tiếng trống trận nổ vang!

Trong phút chốc, mấy trăm tên Hoàng Cân lực sĩ chia làm hai phái, dường như hai dòng mãnh liệt thủy triều, từ Bàn Ti Động hai bên núi rồng bên trong mãnh liệt lao ra, một phái trang phục đến mặt xanh nanh vàng tỏ rõ vẻ hung ác, trong tay vung vẩy búa lớn trụ đá thiết chùy, một phái ăn mặc hình thức phức tạp quái lạ áo giáp, tỏ rõ vẻ chính khí uy nghiêm thần thánh. . .

Nương theo không biết nơi nào truyền đến sục sôi bối cảnh âm nhạc, hai đại phái Hoàng Cân lực sĩ lại như là kẻ thù sống còn, đằng đằng sát khí mạnh mẽ đụng vào nhau, ánh đao bóng kiếm bụi mù sôi trào, tiếng gầm gừ cùng tiếng rống giật dữ đột nhiên vang vọng chấn trời ——

"Vì bộ lạc!"

"Liên minh vạn tuế!"

"Đi chết đi, bộ lạc chó!"

"Lăn xa một chút, liên minh lợn!"

"Demacia vạn. . . Ê?"

Rất tốt rất cường đại, trung gian một cái gia hỏa không biết có phải là nǎo giật, đột nhiên hô câu Demacia, trong nháy mắt toàn trường yên lặng như tờ, hết thảy Hoàng Cân lực sĩ rất chỉnh tề quay đầu nhìn hắn, tiếp theo đột nhiên nổ trận lôi đình, hung tợn mãnh nhào tới chính là một trận thống biển ——

"Mẹ nó, trước tiên đánh chết cái này gọi Demacia!"

Trọn mắt ngoác mồm a, vừa vặn mới trở về Đông Minh Sơn bầy yêu tất cả đều nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, miệng khuếch đại đến đều sấp trật khớp, một trận gió núi thổi qua, mặt sau Bạch Tố Trinh tỏ rõ vẻ mờ mịt, liều mạng dụi dụi con mắt, rốt cuộc không nhịn được lôi kéo Hứa Tri Hồ quần áo: "Cái kia, nghĩa phụ đại nhân, bọn họ, bọn họ đang làm gì thế?"

Tốt vấn đề, Hứa Tri Hồ rất không nói gì che mặt, đột nhiên phát hiện hoàn toàn không biết nên giải thích thế nào.

Trên thực tế, hắn cũng không cần giải thích, bởi vì sau một khắc, một vị bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương đã vượt ra khỏi mọi người, giờ lên thật cao một thanh quái lạ quyền trượng, hét lớn một tiếng: "Bản cung, chính là thú nhân bộ tộc Gul'dan. . . Ô, Tri Hồ, ngươi đã về rồi?"

"Bùn tấu khải, ta không quen biết ngươi!" Hứa Tri Hồ rất tang thương lèn nóng doanh tròng.

"Thu công, thu công." Thạch Cơ nương nương ho nhẹ vài tiếng, tranh thủ thời gian ra hiệu Hoàng Cân lực sĩ môn trước tiên tạm dừng, một đám Hoàng Cân lực sĩ cũng là cảm động đến rơi nước mắt, nhìn Hứa Tri Hồ ánh mắt hãy cùng xem ân nhân cứu mạng tựa như, "Ô ô ô, lão Hứa, ngươi không biết, chúng ta mấy tháng này có thể dẵn vặt hỏng mất!"

"Đừng nói, hoàn toàn có thể lý giải!" Hứa Tri Hồ dùng loại kia rất ánh mắt đồng tình nhìn bọn họ, sau đó lại vội vàng đem còn tại ngắn ra Bạch Tố Trinh đây tới đến, "Cái kia cái gì, nương nương, giới thiệu cho ngươi một thoáng, vị này chính là chúng ta từ Giang Nam tìm tới. . ."

"Không cần giới thiệu, bản cung nhận thức." Thạch Cơ nương nương cười híp mắt nhìn sang, "Tố Trinh a, nhìn thấy ngươi tu luyện Mãng hoàng thôn thiên quyết tu luyện được cũng không tệ lăm, bản cung liền yên tâm."

"A?" Bạch Tố Trinh nhất thời ngạc nhiên không nói gì, "Trước, tiền bối, ngài làm sao biết. . ."

"Ồ ô ô, bởi vì vậy chính là ta sắp xếp a." Thạch Cơ nương nương hững hờ phất tay một cái, "Năm trước có thiên đi ra cật dạ tiêu, vừa vặn nhìn thấy ngươi ở nơi đó đần độn xuyên sơn động nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, bản cung liền bố trí cái hàng nhái cổ đại động phủ, lại đi đến điện thả bản. . ."

"Phù!" Bạch Nương Tử còn tại ngắn ra đây, Hứa Tri Hồ bên này trước tiên văng, "Đợi lát nữa, nương nương ý của ngươi là, Tố Trinh cái gọi là kỳ ngộ, đều là ngươi một tay an bài xong. . . Ta sát, nương nương ngươi đến cùng là nhàn đến mức nào a, ngươi đây sao thích lấy giúp người làm niềm vui, làm gì không trực tiếp đem Mãng hoàng thôn thiên quyết giao cho nàng?"

"Không hiểu đi, nuôi thành trò chơi lạc thú chính là ở quá trình." Thạch Cơ

nương nương đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Hừm, nói đến, cái kia bản Mãng hoàng thôn thiên quyết vẫn là bản cung suốt đêm sao, thời gian eo hẹp nhiệm vụ trùng, sao cho ta tay cũng tê rồi. . ."

"Bùn tấu khải!" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trăng, suy nghĩ một chút đột nhiên lại hơi nghi ngờ, "Đợi lát nữa, sẽ không phải chính là nương nương ngài sao sai rồi nội dung, vì lẽ đó Tố Trinh mới sẽ một mang theo kính mắt liền choáng váng đầu, sau đó không hiểu ra sao biến thân thành cự kính lớn rắn chứ?"

"Làm sao có khả năng?" Thạch Cơ nương nương trả lời đến có lý chẳng sơ, lén lút liếc nhìn còn tại trăng xoá Tố Trinh, đột nhiên lại có chút chột dạ, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Được rồi, được rồi, nói chính sự, các ngươi lần này Giang Nam hành trình còn thuận lợi sao?"

Nói đến đây thứ Giang Nam hành trình, Hứa Tri Hồ đúng là vỗ vỗ cái trán, vội vàng từ trong lồng ngực lấy ra khối này mảnh kim loại, đàng hoàng trịnh trọng đưa tới cho nàng, "A, nương nương, là như thế, chúng ta vừa tại Giang Nam giải quyết Song Xà giáo, rất kỳ quái, cái kia Kim giáo chủ tựa hồ bị người đã không chế, đang kiến tạo. . ."

Như thế như thế, ngăn ngắn chốc lát không tới, hẵn đem chỉnh chuyện đơn giản khai quát thuật lại một lần, Thạch Cơ nương nương khởi điểm còn hững hờ gặm tiếu bánh giòn, càng nghe đến phía sau liền càng là thần sắc nghiêm nghị, đến cuối cùng hầu như là theo bản năng đưa tay ra, tiếp nhận khối này mảnh kim loại.

Đen nhánh ma văn mảnh vỡ, dưới ánh mặt trời tỏa ra quái lạ ánh sáng, nàng suy tư nhìn hồi lâu, nhíu mày đến càng ngày càng gấp, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc a một tiếng, suy tư nheo mắt lại: "Rất kỳ quái, này mảnh vụn trên có một loại rất hơi thở quen thuộc, ta không xác định ta đến cùng ở đâu từng thấy, nhưng khẳng định từng thấy, chỉ là trong nhất thời không nhớ ra được. . ."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn nàng.

"Vì lẽ đó, ta cần nghiên cứu một chút." Thạch Cơ nương nương cẩn thận từng ly từng tí một thu hồi mảnh kim loại, lại rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Tốt như vậy, gần nhất khoảng thời gian này ta trước hết ở tại các ngươi Đông Minh Sơn, Xích Xích ngươi đem Bàn Ti Động cho ta mượn, để ta làm mấy cái thí nghiệm thử một chút khối này... Yên tâm, làm hỏng cái gì, gấp bội trả lại ngươi."

"Há, cũng có thể." Xích Tỷ Nhi chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ đáp ứng, thuận tiện cân nhắc có muốn hay không đến bên dưới ngọn núi mua một đống lớn rất đắt giá phẩn son... Hộp rỗng, sau đó phóng tới Bàn Ti Động bên trong dễ dàng nhất nổ tung địa phương, lại sau đó... Nha ha ha ha a

"Xích Xích, ngươi sẽ hối hận." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, lại nhìn xung quanh Trư Cương Liệt bọn họ: "Được rồi, cái kia nếu như không có chuyện khác, chúng ta trước hết giải tán từng người trở lại tắm suối nước nóng?"

"A, e sợ không được." Thạch Cơ nương nương đột nhiên rất chăm chú lắc đầu một cái, "Là dáng vẻ như vậy, tại các ngươi giải tán hồi trước khi đi, ta chõ này còn có một cái chuyện rất trọng yếu, cần các ngươi phải phối hợp, vì lẽ đó. . ."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại kỳ quái linh cảm, sau đó chờ hắn nhìn thấy những Hoàng Cân lực sĩ đó cố quái biếu tình sau, nhất thời liền phản ứng lại, "Chậm đã, nương nương, ngươi sẽ không tính toán chúng ta làm vẻ.. Sư cùng thợ săn chứ?"

"Làm sao có khả năng?" Thạch Cơ nương nương không nhịn được lục lợi đẹp đẽ khinh thường.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt. . ."

"Bản cung chỉ là dự định để cho các ngươi làm tật phong kiếm thánh. . ."

"Gặp lại!"

"Này này này, đừng đi a, có thể thương lượng, có thể thương lượng a!"

"Không rảnh, ta muốn đi tu Ironforge. . ."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 156: Chúng Ta Lại Muốn Đi Công Tác

Hạ xuống ròng rã ba ngày lông ngỗng tuyêt lớn, giao thừa ngày Đông Minh Sơn, bao phủ tại trăng xóa cảnh tuyêt bên trong, thỉnh thoảng có mảng lớn yên hỏa ở trong trời đêm xán lạn tỏa ra, là Đông Minh Sơn băng thêm mấy phần cảnh tượng nhiệt náo.

Bàn Ti động trước trên đất trống, Tử Tử các nàng sáu con loli vừa đốt một chuỗi hàng loạt pháo, bưng tiểu lỗ tai liền hướng trong động trống, Xích Tỷ Nhi đang bẽ bộn tại Bàn Ti động cửa thiếp tự tay tả câu đổi xuân, tuy rằng tổng cộng mười tám chữ liền viết sai rồi mười hai cái, bất quá bên cạnh Bạch Tố Trinh hiển nhiên thị lực thật không tốt, lại hoàn toàn không có phát hiện vấn đề, ngược lại lần nữa tán thưởng mẫu thượng đại nhân viết ra chữ đẹp.

Chính mình nhà cũ trên ghế sa lông, Hứa Tri Hồ rất nhàn nhã hướng về cái kia dựa vào, vừa hài lòng gặm sản vật núi rừng Matsuko, vừa nhìn Ngưu Ma vương ngồi xổm ở phía dưới cửa sổ nghiên răng nghiên lợi tả biểu lộ thư tình, không nhịn được lười biếng thở một hơi dài nhẹ nhõm, a a a, cho nên nói, vẫn là ở nhà mình ăn no chờ chết thoái mái a.

Nói đến, tuy rằng đi tới Côn Ngô chõ này đã sắp hai năm, nhưng trước mỗi lần lúc sau tết đều ở bên ngoài bôn ba khổ cực, này vẫn là hắn lần thứ nhất ở lại Đông Minh Sơn thượng, không buồn không lo cùng Xích Tỷ Nhi Tử Tử các nàng đồng thời đón năm mới, duy nhất tiếc nuối chính là, Mộc Liễu Tiểu Lan cùng Yến Xích Hà bọn họ, nhưng đều bởi vì các loại nguyên nhân còn ở bên ngoài bôn ba.

"Sủi cảo! Sủi cảo!" Hắn này đang đang miên man suy nghĩ đây, bên kia Xích Tỷ Nhi cũng đã bưng một khay nóng hổi sủi cảo, nóng lòng thử một lần đưa tới

bên dưới bệ cửa sổ cho hắn, "Đến, Tri Hồ, nhanh lên ném thử xem, ta tự tay bao nha!"

"Ngàn. . . Vạn. . . Không. . . Muốn. . ." Vừa thường thức qua này sủi cảo Trương Cương Liệt bọn họ, ở phía sau vô thanh vô tức há mồm nhắc nhở, Hà tướng quân còn lén lút làm cái bóp cổ quái lạ tư thế.

"Thu được!" Hứa Tri Hồ sờn cả tóc gáy, phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian đào tẩu.

"Ồ, Tri Hồ, ngươi không ăn sao?" Xích Tỷ Nhi như trước cười híp mắt nhìn hắn, nhưng mà mặt cười thương thật giống như là mang tới mấy phần sát khí.

"Híc, cái này mà. . ." Hứa Tri Hồ xoa xoa đầu đầy mồ hôi lạnh, đột nhiên cảm thấy chính hắn một tết âm lịch muốn tại dạ dày viêm trung độ qua, "Kho ngươi cái hấp a, như loại này thời khắc mẫu chốt, lẽ nào sẽ không có người tới cứu khổ. . . Ế?"

Được rồi, lời cầu nguyện của hắn linh nghiệm, sau một khắc, trong không khí đột nhiên truyền đến kỳ quái nhẹ nhàng phong thanh.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, từng con từng con có mấy tấc to nhỏ hạc giấy, liền như thế lung lay sắp đổ chậm rãi phi tới, khéo léo hạc thủ còn vừa hết nhìn đồng tới nhìn tây vừa các các kêu: "Này, Thạch Cơ có ở đây không, Thạch Cơ có ở đây không, đi ra ký nhận một thoáng, có thư của nàng, động tác nhanh lên a!"

Chuyên nghiệp đưa chuyển phát nhanh a, Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính bên trong, lại tranh thủ thời gian giải thích: "Híc, thật không tiện a, nhà ta nương nương còn ở trong động nghiên cứu khôi này cửa lớn mảnh vỡ, đã có mấy cái nguyệt không có làm sao đi ra, ngươi muốn không ngại mà nói, chúng ta có thể đợi. . ."

Được rồi, còn chưa nói hết đây, bên kia tiểu hạc giấy đã rất thiếu kiên nhẫn, trực tiếp đến rồi cái không trung giải thể, trong phút chốc ánh sáng lóng lánh,

liền nhìn thấy một cái Hồ Mao từ giấy viết thư bên trong trôi nổi bay lên không, tiếp theo đột nhiên hóa thành vị kia Tô Đát Kỷ Tô nương nương bóng mờ —

Như trước là loại kia hững hờ dáng dấp, vị này cửu vĩ hồ yêu ngự tỷ ôm một mặt tỳ bà, rất nhàn nhã tọa ở một cái tôi tăm trong phòng, sau đó chín cái trăng bạc hồ vĩ chỉnh tề dựng lên, nụ cười đáng yêu bắn ra tỳ bà huyền. . .

Vãi chưởng, phía trước năng lượng cao bão động trước, nhanh lên lùi về sau!

Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn, vẫn đề là mặt sau Trữ Cương Liệt bọn họ không có kiến thức qua a, còn chưa kịp phản ứng lại, ảo giác bên trong Tô Đát Kỷ đã bắt đầu một bên đạn một bên hát —

"Bỏ mặc lụa, bỏ mặc lụa, nhẹ nhàng ném sau lưng Thạch Thạch, mau tới mau tới cứu ta, mau tới mau tới cứu ta, mau tới nhanh lên cứu ta. . ."

Răng rắc, còn chưa kịp hát xong, ảo giác bóng mờ trực tiếp liền biến mất không còn tăm hơi, cuối cùng có thể miễn cưỡng nhìn thấy mơ hồ hình ảnh, chính là cả phòng nổ vang chấn động, cùng với một cái hoảng loạn âm thanh vang lên: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, việc lớn không tốt, những tên kia lại công lại đây rồi!"

"Híc, phát sinh cái gì?" Hứa Tri Hồ nghe được trợn mắt ngoác mồm, không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, mặt sau Trữ Cương Liệt bọn họ cũng là trổ mắt ngoác mồm.

Đến cuối cùng, vẫn là Bạch Tố Trinh phản ứng đầu tiên, cẩn thận từng ly từng tí một giơ tay lên: "A, phụ thân đại nhân, vị kia Tô Đát Kỷ Tô nương nương, tựa hồ gấp phải phiền toái lớn, nhưng lại không thể nói rõ, vì lẽ đó chỉ có thể thông qua loại này ca hát phương thức hướng chúng ta đến cầu viện?"

Một nửa một nửa đi, Hứa Tri Hồ suy nghĩ một chút, quyết định vẫn là không hủy chính mình vị này xà yêu ngự tỷ tam quan, bất quá lại nói ngược lại, từ bài hát này từ nội dung cùng mặt sau tình cảnh đến suy đoán, Tô Đát Kỷ còn thật gấp phải vấn đề gì?

Nhưng mà nói cũng nói đi cũng phải nói lại, vị kia hồ tinh bệnh nương nương, không phải đã trốn vào Hiên Viên mờ sao, hơn nữa lấy tu vi của nàng coi như chưa hề hoàn toàn khôi phục, cũng không phải như vậy luyện khí sĩ có thể đối phó được. . . A, chẳng lẽ nói, là Thục Sơn hạm phái đã tìm tới nàng ẩn thân nơi, còn phái Vân sư tỷ Trần sư huynh bọn họ tập thể vây công?

"Vì lẽ đó, chúng ta muốn đi hỗ trợ sao?" Xích Tỷ Nhi đúng là nghĩ đến càng vân đề mẫu chốt, "U ân, nếu như là Thục Sơn hạm phái đi tìm nàng phiền phức mà nói, nói không chắc chúng ta còn có thể nhìn thấy bạch mi chưởng giáo cùng trúng luộc trong nước trà của hắn. . ."

"Thùa nhận đi, ngươi chính là muốn đi xem bát quái." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, đúng là hơi khó xử nhặt lên cái kia Hồ Mao, "Cái này mà nói, tốt giống chúng ta cũng không có cách nào làm chủ a."

"Xoắn xuýt cái gì, trực tiếp đi hỏi Thạch Thạch không là tốt rồi." Ngưu Ma vương trực tiếp đoạt lấy cái kia Hồ Mao, không nói hai lời liền hướng Bàn Ti động bên trong chạy, "Nương nương, nương nương, ngươi cái kia hồ tinh bệnh bạn thân mang cho ngươi đến rồi. . ."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, đóng chặt Bàn Ti động cửa lớn, đột nhiên vào thời khắc này âm âm nổ tung, sôi trào mãnh liệt ánh lửa dường như cuồng triều sóng lớn, trực tiếp từ Bàn Ti động bên trong cuồng bạo lao ra, hầu như đem hơn một nửa cái Bàn Ti động đều oanh lên thiêng!

Kết quả là, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người trong ánh mắt, vừa vọt tới Bàn Ti động trước cửa Ngưu Ma vương

, trực tiếp liền bay lên không bay lên cao mấy chục trượng, sau đó mang theo lửa cháy hừng hực thiêu đốt, đập ầm ầm lạc ở phía xa Đông Minh Hồ bên trong, thậm chí đều có thể nghe được trong hô truyền đến nổ vang tiếng nổ mạnh.

Thời khắc này, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh rồi!

Sau đó mấy giây sau, Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhắc theo làn vây liền xông lên: "Trâu già, trâu già, trâu già ngươi chịu đựng, chúng ta cứu Bàn Ti động sẽ trở lại cứu ngươi!"

Phù! Vừa còn ở trong hồ giãy dụa Ngưu Ma vương, trực tiếp liền bi phẫn chìm xuống.

Nhìn lại một chút một bên khác, Đông Minh Sơn bầy yêu đã hoang mang hoảng loạn xông lên cứu hỏa, chỉ có điều còn không chờ hẵn mòn vọt tới Bàn Ti động phía trước, liền lại nghe được một tiếng nổ vang, tiếp theo cuồn cuộn trong khói dày đặc, Thạch Cơ nương nương tỏ rõ vẻ bụi bặm đầy cái nổ tung đầu, rất chật vật từ Bàn Ti động bên trong vọt ra.

"Khặc khặc, khặc khặc, khặc khặc khặc." Kịch liệt ho khan, nàng vừa đánh trên thân tàn lửa, vừa đến rồi cái mưa rơi thuật trực tiếp diệt hỏa, "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chính là vừa nghiên cứu cái kia mảnh vụn thời điểm, không cẩn thận khơi ra nổ tung."

"Cái kia mảnh vụn?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc cúi đầu, đúng là vừa vặn nhìn thấy Thạch Cơ nương nương trong lòng bàn tay, khối này từ Giang Nam được mảnh vỡ đang tản phát ra như có như không đen nhánh ánh sáng.

"Không sai, vừa nãy bản cung thử mở ra nó, kết quả nhưng khơi ra trong đó nổ tung." Thạch Cơ nương nương tiện tay đem mảnh vỡ ném cho Trư Cương Liệt, người sau nhất thời như nhận được khoai lang bỗng tay tựa như luồng cuồng tay chân, "Yên chí, yên chí, hiện tại bản cung đã đem nó triệt để phong ấn lên, coi như là dùng cây búa đập cối không biết có bất cứ vấn đề gì, tỷ như cái này đến. . . A, các ngươi đoán bản cung tại đây mảnh vụn bên trong tìm tới cái gì?"

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau.

"Rất thú vị, này mảnh vụn liên quan cái kia kim loại hình trụ, đều không coi là hoàn chỉnh phẩm." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm vỗ tay, "Thay lời khác tới nói, Kim giáo chủ sau lưng cái kia người điêu khiển, hiển nhiên đang luyện chế một cái rất phức tạp pháp bảo, mà Kim giáo chủ vốn vẹn là phụng mệnh luyện chế một cái trong đó linh kiện, hơn nữa còn chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu linh kiện."

"Bé nhỏ không đáng kể?" Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoáng cái kia rộng mấy chục trượng rộng rãi to lớn kim loại hình trụ, không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, thậm nghĩ liền linh bộ kiện đều lớn như vậy, cái kia chân chính thành phẩm nên có bao nhiêu to lớn?

"Híc, cái kia chân chính thành phẩm, đến cùng sẽ là gì?" Xích Tỷ Nhi kỳ thực cũng có đồng dạng nghi hoặc, không nhịn được bắt đầu đoán, "To lớn giống như núi nhỏ phi kiếm, sau đó cái này kim loại hình trụ chính là chuôi kiếm? Hoặc là một chiếc to lớn tiên hạm, sau đó cái này kim loại hình trụ, chuyên môn dùng để cố định nặng nề cột buồm?"

"Ngươi hỏi bản cung, bản cung hỏi ai?" Thạch Cơ nương nương rất không chịu trách nhiệm nguýt nguýt, "Nói không chắc, kia chính là vỗ một cái rất to lớn rất to lớn môn, sau đó kim loại hình trụ chính là tay nắm cửa. . . Ô, nghĩ như vậy, giống như rất có đạo lý a!"

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất khinh bỉ nhìn nàng, vẫn nhìn vẫn nhìn.

Sau đó, Thạch Cơ nương nương rốt cuộc có chút tiếc tháo chưa tiêu tan phẫn nộ thở dài: "Được rồi, bất kể nói thế nào, ngược lại đây nhất định không là chuyện tốt đẹp gì, không làm được còn sẽ ảnh hưởng toàn bộ Côn Ngô, bản cung đợi lát nữa liền tả mấy phong thư gửi cho các đại môn phái, còn những tên kia có tin hay không bản cung nói, vậy cũng không biết."

"Này còn tạm được." Hứa Tri Hồ miễn cưỡng thu hồi ánh mắt khinh bỉ, bất quá đúng là lại nghĩ tới một chuyện, "A, đúng rồi, nói đến tin, nương nương,

giống như ngươi cái kia tốt bạn thân truyền cái lời nhẫn cho ngươi."

"Ồ? Là kỷ kỷ sao?" Thạch Cơ nương nương hơi hoi kinh ngạc, tiễn tay tiếp nhận cái kia Hồ Mao, lại vận lên một cái linh khí nhẹ nhàng thổi một hơi.

Kết quả là, tiếp xuống mấy phút bên trong, tất cả mọi người lại thường thức một lần bỏ mặc lụa bản cầu cứu ca dao, liền ngay cả Thạch Cơ nương nương chính mình cũng nghe được tỏ rõ vẻ co giật, thật vất vả mới thở qua một hơi đễn: "Híc, xem ra, kỷ kỷ giống như gặp phải phiền toái lớn, bằng không lấy tính cách của nàng, không biết chạy đến tìm ta cầu viện."

"Cho nên nói, nương nương ngài tính nghìn dặm đi cứu bạn thân sao?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn nàng.

"Đương nhiên. . ." Thạch Cơ nương nương theo bản năng liền muốn gật đầu, bất quá ngừng lại một chút, đột nhiên lại cười híp mắt nhìn Hứa Tri Hồ, "A, nói đến, Tri Hồ a, ta nhớ tới lần trước kỷ kỷ đã từng nói, nàng nơi đó có rất nhiều đẹp đẽ hò ly tinh em gái, đặc biệt hoan nghênh ngươi đi làm khách. . ."

"Ta từ chối!" Hứa Tri Hồ trả lời đến được gọi là cái thăng thắn dứt khoát.

"Đừng như vậy, đừng như vậy mà." Thạch Cơ nương nương ngay lập tức sẽ từ xấu bụng hình thức cắt đến đáng thương hình thức, rất nhu nhược thu về song chưởng nhìn hắn, "Ngươi xem, ta đầu óc có chút vấn đề, vạn nhất chạy đến nửa đường đột nhiên phát bệnh, bị người bắt đi làm áprai phu nhân làm sao bây giờ, ngược lại gần nhất ngươi nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, không bằng liền chạy Hiên Viên môt chuyến, hết thảy chi tất cả đều đi công trường, giao cho ta đến chi trả."

"Tuyệt không!" Hứa Tri Hồ nghĩa chính từ nghiêm từ chối.

"Thật sự không đi?"

"Không đi!"

"Ngươi suy nghĩ thêm?"

"Không cần nghĩ rồi!"

"Ta cho ngươi phát tiền trợ cấp!"

"Ngươi cho ta phát ba hiểm một nay, ta đều không đi!"

Rất tốt, mặc kệ Thạch Cơ nương nương nói thế nào, ngược lại Hứa Tri Hồ liền cắn chặt hàm răng không đồng ý, hừ hừ, lần trước đi Thục Sơn, chúng ta đã bị hổ qua một lần, lần này còn muỗn gạt ta, liền cửa đều không có.

Được rồi, được rồi, Thạch Cơ nương nương nói rồi đã lâu đều không có, đến cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài: "Quên đi, nếu là nếu như vậy, vậy ta cũng không miễn cưỡng ngươi, cái kia, Xích Xích, ngươi xem. . ."

Đừng có mơ nha, Xích Tỷ Nhi lập tức đem đầu dong đưa đến như cái trống bồi: "Tri Hồ đều không đi, ta khẳng định cũng không đi a, còn muỗn đánh chút thời gian nhiều bồi bồi Tử Tử mấy người các nàng đây."

"Thật sự?" Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm nhìn nàng, đột nhiên ngoặc ngoắc ngón tay ra hiệu nàng lại đây, "Đến, Xích Xích, bản cung nói cho ngươi điểm việc, kỳ thực là như thế, nếu như ngươi dự định. . . A, vậy còn thật muỗn đi một chuyến!"

Cũng không biết nàng nói cái gì, Xích Tỷ Nhi đầu tiên là tỏ rõ vẻ cảnh giác, tiếp theo cảm thấy lần lộn, lại sau đó là trợn to đôi mắt sáng, đến cuối cùng lại là ngọc hà ửng đỏ, thậm chí còn có chút thận thùng mang khiếp nỗi bắt góc áo: "Ây. . . Thật, thật sự?"

"Không sai!" Thạch Cơ nương nương rất nghiêm túc giơ tay lên, tràn đầy tiết tháo đều sấp tràn ra tới, "Bản cung cố ý cẩn thận quên đi ba lần, không tiếc tiêu hao bản mệnh chân nguyên, mỗi lần tính toán ra đến kết quả, đều báo trước lần này ngươi đi Hiên Viên mộ rất có khả năng. . . Khặc khặc!"

"Híc, ai có thể nói cho ta, hai vị này tại nói cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Trương Liệt bọn họ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên có loại rất kỳ quái linh cảm.

"Cho nên nói. . ." Thạch Cơ nương nương nơi này còn tại cùng Xích Tỷ Nhi kề tai nói nhỏ đây, "Ngươi xem, ngươi nếu như nghĩ. . ."

"Không cần phải nói rồi!" Xích Tỷ Nhi cũng là gọn gàng quyết đoán nữ yêu tinh, lập tức giơ tay đánh gãy lời của nàng, tiếp theo lại quay đầu, rất chăm chú nhìn Hứa Tri Hồ: "Cái kia cái gì, Tri Hồ, ngươi theo ta đi có được hay không?"

"Dựa vào cái gì a?" Hứa Tri Hồ sợ hãi hỏi.

"Theo ta một lần, hãy theo ta một lần, có được hay không?" Xích Tỷ Nhi điềm đạm đáng yêu nhìn hắn.

"Ta có thể từ chối sao?" Hứa Tri Hồ vẫn có chút do dự.

"Liền một lần, liền một lần, được không?" Xích Tỷ Nhi thu về song chưởng, đôi mắt sáng bên trong sóng mắt dịu dàng, còn cố ý cúi đầu nhìn một chút chính mình cổ áo, ừ ân, có người nói cái góc độ này như ẩn như hiện, đối nam tính lực sát thương tối lớn.

"Ây. . ." Bị cổ áo, phi phi, bị Xích Tỷ Nhi đáng thương dáng dấp đánh bại, Hứa Tri Hồ rất không nói gì bưng cái trán, lại cùng Xích Tỷ Nhi mắt to trừng mắt nhỏ nhìn hồi lâu, rốt cuộc nhấc tay đầu hàng, "Được rồi, là tại hạ thua, bất quá ngươi có thể hay không nói cho ta biết trước, ngươi đi Hiên Viên mộ là vì. . . Nay này này, ta còn chưa nói hết đây, chạy cái gì chạy?"

Hoàn toàn không thấy hắn hiểu kỳ vân đê, Xích Tỷ Nhi lúc này cũng sớm đã nhắc theo làn vayah, mừng khấp khởi như một làn khói chạy đi, xa xa đều có thể nghe được nàng ở nơi đó bắt chuyện sáu cái muội muội: "Tử Tử, Chanh Chanh, Hoàng Hoàng, thu dọn đồ đạc, chúng ta chuẩn bị đi lữ hành, đúng rồi, đúng rồi, đừng quên mang tới ta tháo trang sức nước, còn có từ Tri Hồ gia đem ra hai bình phiêu nhu."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ cùng Trư Cương Liệt bọn họ hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể đuổi theo sát đì hỗ trợ, Trư Cương Liệt chạy đến một nửa đột nhiên nhớ tới đến, lại vội vàng đem cái kia mảnh vụn giao trở về.

"Nhớ tới, muốn cơm sáng xuất phát nha." Thạch Cơ nương nương cười tủm tỉm tiếp nhận mảnh vỡ, liền như thế nhìn theo bọn họ đi xa.

Chỉ là chỉ chốc lát sau, các nhìn Hứa Tri Hồ bóng người của bọn họ biến mất ở phương xa, vị này từ trước đến giờ không thể nào đáng tin bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngự tỷ, lại đột nhiên thu lại nụ cười, nhìn một chút trong tay mảnh vỡ, lại giơ lên cái kia Hồ Mao, suy tư ngửi một cái ——

"A, có chút ý nghĩa, cây này Hồ Mao thương khí tức, lại cùng mảnh vỡ có tương đồng. . . A, hắt xì!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 157: Tên Kia Cần Phải Họ Lã

Tại Đông Minh Sơn trạch non nửa năm, đi ra ngoài đi tới cũng không sai, suy nghĩ thêm đến thuê đến Tụ Yêu phiên còn muốn tục phí. . . Không đúng, tục tố, vì lẽ đó Hứa Tri Hồ suy nghĩ hồi lâu, vẫn là quyết định bồi Xích Tỷ Nhi đi Thiên Lăng Sơn Hiên Viên mộ đi một chuyến, coi như đến xem con nào đó hổ tinh bệnh ngự tỳ buổi biểu diễn.

Đương nhiên, hấp thụ lần trước tại Giang Nam giáo huấn, hắn lần này ra ngoài đem có thể mang tới hằng ngày pháp khí tất cả đều mang tới, đặc biệt Oa Oa Tiểu Thiến cùng Ngân chúng ba cái, tuyệt đối là ở nhà sinh hoạt ra ngoài lữ hành quần áo chạy trốn chuẩn bị lương khí, dù như thế nào đều muốn bên người mang tới.

Theo lý mà nói, dưới tình huống này, có thể tăng máu vú em khẳng định là muốn dẫn thương, bất quá thân là Đông Minh Sơn đệ nhất vú em Bạch Tố Trinh, nhưng biểu thị chính mình muốn bế quan tu luyện, cố gắng nghiên cứu một chút Thạch Cơ nương nương trước đây cho Mãng hoàng thôn thiên quyết, ít nhất phải có thể bước đầu nắm giữ biến thân thành rắn hổ mang kỹ xảo.

Mặt khác, cũng không biết là bởi vì nguyên nhân gì, nguyên bản còn la hét cùng đi xem hổ ly tinh Đông Minh Sơn bầy yêu, lâm xuất phát trước đột nhiên biểu thị chúng ta liền không theo đi tới, Hứa Tri Hồ nhìn chúng ngờ vực nửa ngày, thấy thế nào đều cảm thấy những người này mặt có chút sưng, cũng như là tối hôm qua bị con nào đó hình người quái thú thông tra tấn một trận.

"Có mị?" Xích Tỷ Nhi rất vô tội hấp háy mắt, sau đó liền nắm sáu cái muội muội cộng thêm một đống lớn hành lý, hưng thú dạt dào lên ngũ lộ hai tầng xe công cộng, tràn đầy hành lý đem hơn một nửa cái xe công cộng đều nhồi vào,

trong đó bao quát phấn son, gương trang điểm, mặt nạ làm đẹp, sữa bột, kẹo đường, kem đánh răng bàn chải đánh răng, búp bê, tranh liên hoàn. . .

"Luôn cảm thấy, tốt như vậy như rất có lối tò ngự tỵ thư cầu cứu." Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc một phen, sau đó liền nhìn Ngân dùng sức đạp cẩn ga, cầm lái ngũ lộ hai tầng xe công cộng nghênh ngang rời đi, dọc theo Đông Minh Sơn hạ cánh đồng hoang vẫn hướng bắc, vẫn hướng bắc, vẫn hướng bắc. . .

Rất thuận lợi, trừ ra Ngân giữa đường lạc đường đồng thời đem nỗi giao cho tự động hướng dẫn hệ thống bên ngoài, toàn bộ lữ đồ cũng rất thuận lợi, sau mười mấy ngày, chờ bọn hắn xuyên qua một mảnh nguyên thủy tùng lâm sau, rốt cuộc tại giữa trưa ánh nắng ấm áp hạ, lái vào vị kia ngàn năm hồ yêu ngự tỵ sở tại Hiên Viên mộ phạm vi.

Tuy răng được gọi là mộ, kỳ thực càng nói chuẩn xác, Hiên Viên mộ là một cái to lớn thung lũng!

Chỉ là này mênh mông vô bờ bên trong thung lũng, trải rộng lượng lớn màu xám trắng lăng mộ quần, lít nhả lít nhít đến như đồng hành đi ở quỷ bên trong, trong đó lại có một tòa nhất là to lớn cao vót lăng mộ, diện tích đủ có mấy ngàn trượng chi rộng rãi, đen nhánh yêu khí từ này lăng mộ bên trong phóng lên trời, đường như một đạo màu đen cột khói thẳng tới trên không, dù cho cách mấy trăm dặm xa đều có thể rõ ràng trông thấy.

Mấy ngàn năm hạ xuống, nồng nặc âm linh khí tức tràn ngập tại toàn bộ đồng nội thương, làm cho nơi này thai nghén sinh ra lượng lớn yêu ma quỷ quái, mà bởi vì một số lịch sử nguyên nhân, lại có thật nhiều chính tà không phân辯 khí sĩ di chuyển tới đây, lâu dần làm cho nơi này rất nhiều thế lực san sát, đã biến thành một cái ngư long hồn tạp tương đương phức tạp không ai quản lý khu vực.

Nói như thế, Hứa Tri Hồ lên tàu ngũ lộ hai tầng xe công cộng xuyên qua ngoại vi lăng mộ quần, ven đường chí ít nhìn thấy mười mấy cái môn phái lớn

nhỏ cùng các đường yêu vương, hơn nữa tất cả đều nghĩa chính từ nghiêm tuyên bố phe mình đối Hiên Viên mộ có không thể phủ nhận quyền sở hữu, bất kỳ thế lực hoặc cá nhân nỗ lực chấm mứt ta phuơng lãnh thổ hành động, đều sẽ gặp phải. . . Ân, trừ khi các ngươi giao qua đường phí, sẽ đem cái kia khuôn mặt đẹp tiểu nương tử lưu lại!

Cút! Tư tưởng có bao xa, các ngươi liền cút cho ta bao xa!

Xích Tỷ Nhi trả lời chính là cái kia dứt khoát, trực tiếp đánh bay mấy cái muốn cướp nàng làm áp trại phu nhân mắt không mở gia hỏa, sau đó Ngân liền xỏ chân ga, đàng hoàng trịnh trọng nổ vang xông tới, có thể nghiền ép liền nghiền ép, có thể xung thê liền xung thê, thực sự đánh không lại còn có thể dựa vào có thể gánh mà chạy trốn, ngược lại chờ cùng những người này lãng phí thời gian dây dưa là được rồi.

Liền như thế, lại đang lăng mộ quần bên trong chạy gần năm ngày, ngũ lộ hai tầng xe công cộng rốt cuộc tại màn đêm buông xuống thời điểm, lái vào Tô Đát Kỷ sở tại Hiên Viên mộ khu vực trung tâm.

Phỏng chừng là bởi vì kiêng kỵ Tô Đát Kỷ hung danh, bên ngoài những đuổi theo luyện khí sĩ cùng yêu vương rốt cuộc phẫn nộ dừng lại, chỉ có thể cách biên giới tuyến hung tợn uy hiếp: "Tiểu tử, ngươi cho rằng tiến vào này khu vực trung tâm liền an toàn sao, không phải hù dọa ngươi, trong này có thể so với bên ngoài nguy hiểm có thêm!"

Vâng vâng vâng, các ngươi cao hứng là tốt rồi!

Hứa Tri Hồ rất khiêm tốn tiếp thu kiến nghị, sau đó liền chỉ huy Ngân tìm cái sườn núi nhỏ trước tiên dừng lại, Tử Tử các nàng sáu cái bắt đầu uống sữa tươi ăn lý sự bánh bích quy, Xích Tỷ Nhi chăm chú nghiên cứu một quyển mỹ dung trong tạp chí 『văn phòng hằng ngày giảm béo thao』, tuy rằng nàng một chữ đều xem không hiểu nhưng mà còn có thể xem đồ mà, còn Hứa Tri Hồ. . .

"A, nói đến, chúng ta cách này vị hồ tinh bệnh nương nương sở tại ngàn hồ

lăng có còn xa lăng không?" Hứa Tri Hồ vừa lật xem phân loại lần này dẫn tới hăng ngày pháp khí, vừa ngẩng đầu nhìn phía phương xa đường chân trời —

Từ hắn cái góc độ này nhìn sang, có thể tại lượng lớn phô thông lăng mộ trong vòng vây, rõ ràng trông thấy tòa kia nhất là to lớn cao vót lăng mộ, này lăng mộ diện tích đủ có mấy ngàn trượng chi rộng rãi, đèn nhánh yêu khí từ này lăng mộ bên trong phóng lên trời, hóa thành một chỉ to lớn như núi nhỏ Cửu Vĩ yêu hồ ảo giác, hai mắt đỏ chót yêu khí lượn lờ chiếm giữ ở giữa không trung, phảng phất đang cảnh cáo người ngoại lai không được tự tiện tiến vào.

"Không sai, chỗ kia chính là ngàn hồ lăng rồi!" Xích Tỷ Nhi xem xong « văn phòng hăng ngày giảm béo tập luyện », lại giám sát sáu cái loli ăn không thích nhất ăn lòng đỏ trứng, "Xuất phát, xuất phát, luôn cảm thấy chỗ này âm khí rất nặng, chúng ta tốt nhất tại mặt trời lặn trước có thể đến Tô nương nương nơi đó."

Không thành vấn đề, Hứa Tri Hồ đối này cũng biểu thị rất tán thành, lúc này liền thu thập sơn địa bao chuẩn bị lên xe, chỉ là đến lúc hắn vừa một cái chân đạp lên bậc cấp, đột nhiên liền cảm thấy dưới chân truyền đến nhẹ nhàng run rẩy, phảng phất toàn bộ mặt đất đều tại đây khắc khẽ run lên.

"Cái gì?" Xích Tỷ Nhi phản ứng cực nhanh, trước tiên liền đem Tử Tử các nàng sáu cái ném lên xe, tiếp theo chép lại liền một thoảng, đằng đằng sát khí che ở trước cửa xe điện, "Tri Hồ, cẩn thận, ta nghe thấy được rất nồng nặc máu tanh sát khí!"

Âm! Lại như là tại nghiệm chứng lời của nàng, vén vẹn mấy giây sau, cách đó không xa bên trong thung lũng đột nhiên nổ tung vang!

Mãnh liệt sôi trào bụi mù bên trong, năm sáu vị luyện khí sĩ tóc tai bù xù ngự kiếm lao ra, hoàn toàn không thấy trận địa sẵn sàng đón quân địch Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi, ngược lại là tức đến nổ phổi quay đầu lại gầm lên: "Người điên! Người người điên! Lão tử đều nói rồi, chúng ta căn bản là chưa từng thấy người nói điên. . ."

Chết!

Lời còn chưa dứt, sắc bén âm bạo đột nhiên vang vọng, một đạo lóa mắt kim quang dưỡng như lôi đình phóng tới, ở một cái luyện khí sĩ phản ứng lại trước, trực tiếp đâm thủng hăn hộ thân pháp bào, tiếp theo dư lực chưa tiêu, lại mang theo hăn máu tươi dâng lên tàn tạ thân thể, tầng tầng cǎm ở cách đó không xa vách núi vách đứng thượng, nổ đến loạn thạch như mưa lớn đập xuống.

Đè nén ong ong run rẩy trong tiếng, này nói lóa mắt kim quang rõ cuộc hiện ra nguyên hình, nhưng là một thanh dài đến trượng hai phuơng thiên họa kích, du long giống như kích trên thân che kín tầng tầng lớp lớp xích văn, phảng phất là dùng vô số bị giết chết giả máu tươi đúc mà thành, tỏa ra đỏ chót như máu đỏ tươi ánh sáng. . .

"Không!" Còn lại mấy cái luyện khí sĩ tỏ rõ vẻ sợ hãi, khó có thể tin kinh hãi biến sắc.

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến gót sắt thanh như lôi đình giống như nổ vang, nương theo một tiếng rồng gầm thét dài tựa như tiếng ngựa hí, một người một con ngựa dưỡng như lửa cháy hừng hực thiêu đốt, từ sôi trào bụi mù bên trong một nhảy ra, đem phạm vi mười mấy trượng chiếu rọi đến dưỡng như liệt nhật đương không!

"Đó là, đó là. . ." Hứa Tri Hồ miễn cưỡng mở mắt ra nhìn tới, "Ta rồi, ra trận lại còn tự mang vầng sáng, còn kém đến cái BGM. . . Ồ? Xem ra nhìn rất quen mắt a?"

Hừng hực trong ánh lửa, vừa xung ra khỏi sơn cốc vị kia hung mãnh vũ tướng, khí thế như hổ ưng thị lang cỗ, đầu đội tam xoa buộc tóc tử kim quan, thể quái Tây Xuyên hồng bông trăm hoa bào, người mặc thú diện nuốt đầu liên hoàn khải, eo hệ lặc giáp Linh Lung sư rất mang, dưới trướng một thớt tê phong màu đỏ thăm chiến mã, con ngựa kia khắp toàn thân than lửa giống như đỏ thăm, từ đầu đến cuối trường một trượng, từ móng đến hạng cao tám thước; khàn kêu gào

thét có bay lên không vào biển tư thế!

Bị loại này khí thế khủng bố trấn áp, cái kia mấy cái luyện khí sĩ càng là hãi hùng khiếp vía, hầu như là theo bản năng run rẩy lùi về sau: "Chết tiệt, chết tiệt người điên, chúng ta đều nói rồi, chúng ta căn bản không quen biết ngươi nói. . ."

Hí!

Hoàn toàn không thấy bọn họ biện giải, màu đỏ thẫm chiến mã dường như hỏa diễm gió xoáy giống như bao phủ tới, trên lưng ngựa xích bào dũng tướng đưa tay một chiêu, nắm chặt từ trên vách núi cheo leo gào thét bay về phượng thiên họa kích, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như cao tốc tấn công tới!

Không thể tránh khỏi, cái kia mấy cái luyện khí sĩ nghiến răng nghiến lợi, gầm lên một tiếng cùng nhau thòi thúc phi kiếm, đi đầu hoàng bào chân nhân nỗi giận gầm lên một tiếng: "Ngươi đây người điên, thật sự cho răng bẩn tôn sợ. . ."

Chữ "sợ" chưa lạc, hắn đột nhiên sợ hãi phát hiện, chính mình đang lấy quái lạ thị giác, nhìn phía dưới cái kia máu tươi dâng lên thuộc thân thể!

Tại tất cả mọi người kinh hãi trong tầm mắt, cao tốc vọt tới màu đỏ thẫm chiến mã dường như sấm chớp, hung tợn va vào trong đám người, xích bào dũng tướng quanh thân huyết quang sôi trào mãnh liệt, bao phủ mang theo xung thiên sóng khí, trong tay phượng thiên họa kích quét ngang mà qua, dường như ác giao bừa bã tàn phá phun viêm phun lửa, đem phạm vi mười mấy trượng tất cả đều bao phủ tại ánh sáng đỏ ngòm bên trong.

Cái gì pháp khí, cái gì phi kiếm, tại đây thô bạo điên cuồng công kích hạ, tất cả đều là phù vân!

Bị trước tiên bắn trúng hoàng bào chân nhân đầu lâu bay lên không, bên cạnh tử bào chân quân bị chém thành hai khúc, mặt sau hai cái luyện khí sĩ sợ hãi run rẩy, phản ứng đầu tiên chính là ngự kiếm chạy trốn, nhưng mà còn không chờ

hắn mòn chạy ra bao xa, đột nhiên liền phát hiện máu tươi dường như suối phun, đang từ bộ ngực mình bên trong cái hang lớn đên cuồng tuôn ra.

Trong nháy mắt, ròng rã năm sáu vị luyện khí sĩ, hơn nữa đều là địa nguyên cấp thấp trở lên tu vi, lại lại như cắt rau gọt dưa tựa như bị giết chết, chỉ còn dư lại cuối cùng vị kia địa nguyên cấp cao chân quân, lại ý vào một cái phòng ngự pháp khí gian nan chống đối.

"Thật mạnh!" Xích Tỷ Nhi ở phía xa nhìn ra trồ mắt ngoác mồm, "Cái tên này, cái tên này rốt cuộc là ai?"

"Híc, ta muốn không có đoán sai, hắn cần phải họ Lã. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm.

"Ồ, Tri Hồ, ngươi biết hắn?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc quay đầu.

"Cái này mà. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì thở dài, nhìn vị kia nhìn quen mắt dũng tướng huynh đấu đá lung tung, đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Khặc khặc, sau đó lại giải thích với ngươi, còn hiện tại. . ."

Không cần phải nói, hai người liếc nhìn nhau, lập tức làm ra sáng suốt nhất quyết định, ta đi, muốn lách mình liền lợi dụng lúc hiện tại, các bên kia giải quyết. . . Ê?

Âm!

Sợ cái gì liền đến cái gì, chưa kịp ngũ lộ hai tầng xe công cộng đóng cửa lại, bên kia xích bào dũng tướng đã đánh bay cái cuối cùng chân quân!

Trong phút chốc, nương theo một tiếng cuồng bạo hý dài, đổi diện màu đỏ thẫm chiến mã đột nhiên đứng thẳng người lên, trên lưng ngựa xích bào dũng tướng huynh bỗng nhiên quay đầu, hai mắt đỏ chót thô bạo trông lại, đằng đằng sát khí măt lộ ra hung quang, liền dường như tàn bạo nhìn chăm chắm kẻ thù sống còn!

"Ây. . . Đì ngang qua!" Hứa Tri Hồ rất vô tội giơ tay lên.

Giải thích vô hiệu, vén vẹn trong nháy mắt, xích bào dũng tướng cả người lẩn ngựa gào thét gào thét, dường như hùng hực biển lửa giống như bao phủ tối, sôi trào mãnh liệt huyết quang, từ thân thể của hắn bên trong bắn ra phóng lên trời, rồi lại hóa thành một tôn to lớn vũ tướng ảo giác, cùng hung cực ác cuồng bạo chém xuống —

"Đê tiện chi đồ! Đem ta đây Thiền Nhi. . . Trả! Lại! Đến!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 158: Ta Đã Hẹ Lã Tên Đại Bố Tự Phụng Hậu

Nếu như có một ngày, có cái dung mạo rất giống Lã Bố gia hỏa, cưỡi ngựa Xích Thố cầm phuơng thiêん họa kích, đặng đặng sát khí hướng ngươi xông lại, phản ứng của ngươi sẽ là gì?

Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên là, vãi chưởng, chúng ta lại mặc vào một lần mị; thứ hai phản ứng là, Điêu Thiền ở đâu Đổng Trác ở đâu quả đào tam huynh đệ ở đâu; thứ ba phản ứng là, tình yêu chung cư lã tiểu bối sát vách hồ một phỉ cùng như lan so ra đến cùng ai đẹp hơn. . .

Vãi chưởng, này đều đang suy nghĩ gì đấy?

Trong phút chốc, còn không chờ hắn tới kịp loạn tưởng, đối diện xích bào dũng tướng huynh đã lôi đình gào thét, thô thiúc ngựa Xích Thố bày ra phuơng thiêん họa kích, dường như ngọn lửa hừng hực cháy lan đồng cỏ tựa như cuồng bạo vọt tới: "Đồ vô sỉ! Giao ra Thiền Nhi, ta đây liền thưởng các ngươi một cái thể diện cái chết!"

"Này này này, ngươi ai vậy?" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, cuống quýt kéo Hứa Tri Hồ về phía sau vọt ra, "Chúng ta chỉ là đi ngang qua, cùng vừa nãy cái kia mấy cái luyện khí sī. . ."

"Còn dám ngụy biện?" Xích bào dũng tướng huynh không để ý chút nào, quanh thân huyết quang sôi trào mãnh liệt, dường như cuồng triều sóng lớn bao phủ tới, "Hiên Viên mộ phạm vi mấy ngàn dặm, ai cũng không biết ta đây Lã Đại Bố Lã Phụng Hậu đại danh, cho ta đây. . . Đi chết!"

"Đợi lát nữa!" Hứa Tri Hồ vốn là đã tiếp thu hiện thực, khi nghe đến khúc sau

cái kia đoạn, ngược lại tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Đại bối? Phụng hậu? Này giống như không. . . Ta sát!"

Còn chưa kịp châm chọc xong, vị kia Lã Đại Bối Lã Phụng Hậu lần thứ hai gầm lên, dưới trướng ngựa Xích Thố thế như lôi đình đột nhiên gia tốc, đường như một đạo màu đỏ thăm điện quang gào thét xẹt qua, trong nháy mắt dĩ nhiên đã mạnh mẽ đột đến xe công cộng trước.

"Cho ta đây, nạp mạng đi!" Quát lên một tiếng lớn, Lã Phụng Hậu quanh thân ánh lửa lăn lộn mãnh liệt, phượng thiên họa kích mang theo lửa cháy rùng rực cuồng bạo đâm ra.

"Lần, thật sự coi luân gia dễ ức hiếp a!" Xích Tỷ Nhi mắt hạnh trợn tròn, xoay tay một vệt eo thon nhỏ, nhất thời liền có vô số trăng bạc tơ nhện gào thét bắn ra.

Gần trong gang tấc khoảng cách hạ, Lã Phụng Hậu hoàn toàn không kịp né tránh, nhất thời liền bị từ trên trời giáng xuống mạng nhện bao phủ, cái tên này cũng là đủ hung mãnh, vễn vẹn giật mình trong nháy mắt, liền bày ra phượng thiên họa kích đấu đá lung tung, mắt thấy liền muốn từ mạng nhện bên trong mạnh mẽ lao ra.

Thay cái tư thế, lại tới một lần!

Xích Tỷ Nhi đã sớm lôi kéo Hứa Tri Hồ nhảy lùi lại lên xe đinh, tuyết trăng lê qua tựa như rốn mắt hơi lóng lánh, nhất thời lại có vô cùng vô tận trăng bạc tơ nhện gào thét bắn ra.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, chúng ta đến giúp ngươi!" Sáu cái loli cũng từ trong cửa sổ xe dò ra đầu nhỏ, Tử Tử còn vung vẩy kẹo đường, bi bô chỉ huy, "Người tiểu súc mạnh lớn, cái gì cũng không sợ. . . Một, hai, ba, phun!"

Trong tiếng thét gào, tơ nhện liền đường như bão tố tựa như, trong nháy mắt liền đem Lã Phụng Hậu liên quan ngựa Xích Thố đều bao phủ lại, hỗn loạn tung

bùng bên trong, liền nhìn thấy hùng hực ánh lửa tại mạng nhện bên trong đốm đá lung tung, thỉnh thoảng còn có thể nghe được Lã Phụng Hậu nổi giận hét lớn, chấn động toàn bộ thung lũng đều ở khẽ run: "Không biết xấu hổ tiểu nhân! Giao ra Thiền Nhi, ta đây tha các ngươi một cái mạng chó!"

"Này này này, ngươi nghe không hiểu tiếng người đúng không?" Xích Tỷ Nhi không dám thất lễ, vừa phun mạnh tơ nhện, vừa tức giận mắt trợn trắng, "Luân gia lại nói một trăm lần, chúng ta chính là vừa vặn đi ngang qua, căn bản không quen biết ngươi nói cái gì Thiền Nhi. . . Lại nói, Thiền Nhi đến cùng là gì, vật cưỡi sao?"

"Khặc khặc, khặc khặc. . ." Hứa Tri Hồ đang ở bên cạnh uống sữa tươi an ủi đây, các nghe nói như thế trực tiếp liền sắc đến, "Xích Xích, ngươi, ngươi thật nhơ, ách, bất quá lại nói ngược lại, nói là vật cưỡi mà nói, giống như vậy. . . Cẩn thận!"

Âm!

Liền trong chớp mắt này, che ngợp bầu trời mạng nhện đột nhiên nổ vang nổ tung, phóng lên trời hùng hực cột lửa bên trong, Lã Phụng Hậu đầy mặt vặt vẹo dǎng dǎng sát khí, dường như thái cổ hung thú tựa như nỗi giận giết ra: "Vô liêm sỉ! Các ngươi, các ngươi dám chửi bới Thiền Nhi, ta đây tuyệt không tha thứ!"

Tiếng rống giận dữ chưa lạc, từ trong tay hắn gào thét đậm ra phuơng thiên họa kích, dĩ nhiên bùng nổ ra vô cùng vô tận huyết quang, khuấy lên đến phạm vi trong vòng mấy chục trượng không khí sôi trào mãnh liệt, cho tới phuơng thiên họa kích chỗ đi qua, liền ngay cả hư không cũng nứt toác tan rã ra!

Thiểm!

Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, bắt lấy Xích Tỷ Nhi liền hướng xe hạ nhảy một cái, thuận thế hô to một tiếng: "Ngân!"

Nổ lớn một tiếng, chỉnh quạt gió cửa sổ trực tiếp bị đập nát, Ngân giơ đồng

thau đại thuẫn nghiêm túc lao ra, trong lồng ngực còn cất giấu cái kia bản Balala the Fairies màu hường số nhỏ: "Phải! Đại nhân, thuộc hạ đang tả thiếu nữ nhật ký đây, có thể làm cho ta trước tiên viết xong câu này sao?"

Không thể!

Lời còn chưa dứt, Lã Phụng Hậu phương thiên họa kích đã cuồng bạo đâm tới, Ngân nhìn một chút trong lồng ngực thiếu nữ nhật ký, chỉ có thể tỏ rõ vẻ tiếc nuối nâng thuẫn chặn lại!

Âm!

Dường như nô hải va lên vách đá, trùng kích cực lớn lực hạ, Ngân không tự chủ được về phía sau đi vòng quanh, nhưng cứng rắn không thể phá vỡ đồng thau đại thuẫn, nhưng vẫn là khó có thể tin đỡ này cuồng bạo một đòn, đem Lã Phụng Hậu kể cả ngựa Xích Thố áp chế một cách cường ép tại tại chỗ.

"Lẽ nào có lý đó?" Lã Phụng Hậu đầu tiên là hơi ngạc nhiên, tiếp theo giận tím mặt, "Yêu nghiệt phương nào, dám. . ."

"Đừng nghịch!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên.

Âm âm một tiếng, ngay trong nháy mắt này, gào thét cuồng phong từ bầu trời đột nhiên kéo tới, vàng chói lọi cường hào nay notebook, liền dường như một ngọn núi nhỏ tựa như từ trên trời giáng xuống!

"Cái gì?" Lã Phụng Hậu lấy làm kinh hãi, dưới trướng ngựa Xích Thố đột nhiên hý dài, dường như lôi đình tựa như về phía trước nhảy một cái.

Bụi mù sôi trào bên trong, to lớn cường hào nay notebook đập phá cái không, chỉ là sau một khắc, Tiểu Thiến cũng sớm đã gặm mipsis viên linh thạch, tỏ rõ vẻ mê hồn từ trong màn ảnh xuyên đến, thuận tiện vỗ một cái bên cạnh máy in: "Tức. . . Phun. . ."

Tách tách tách! Tách tách tách! Tách tách tách!

Trong phút chốc, nương theo máy in hồng quang đên cuồng lóng lánh, mấy chục tấm linh phù cùng nhau gào thét bắn ra, liền dường như bão tố tựa như, tất cả đều đánh vào Lã Phụng Hậu phẫn nộ tăng thể diện tiến lên!

Đá vụn quả cầu lửa mũi tên nước đóng băng lôi đình mộc đâm, trong chớp mắt, mấy chục tấm linh phù cùng nhau nổ vang nổ tung, Lã Phụng Hậu mạnh mẽ dựa vào mặt đở này một vòng oanh kích, nhưng cho dù như thế nào đi nữa cường hẵn, nguyên bản dữ tợn hung ác mặt cũng trực tiếp bị nổ đến huyết nhục sơ hở.

Chưa từng chịu đến loại khuất nhục này, hắn phun ra một cái nát tan răng, tóc tai bù xù nỗi giận gầm lên một tiếng, tóc dài đầy đầu cũng như gai nhọn giống như dựng lên, phuơng thiên họa kích càng là mang theo mãnh liệt huyêt quang, tầng tầng đánh vào đồng thau đại thuẫn tiến lên!

Một đòn uy khủng bố như vậy, Ngân đồng thau đại thuẫn trước đốp đầu mấy vị chân quân đều không tổn thương chút nào, giờ khắc này lại bị phuơng thiên họa kích nổ đến xuất hiện bé nhỏ vết rách, tốt ở bên cạnh Tiểu Thiến đã xông lên hỗ trợ, trong nháy mắt lại là mấy chục tấm linh phù nổ vang bắn ra, miễn cưỡng làm cho Lã Phụng Hậu không thể không phân ra bộ phận tinh lực tiến hành phòng ngự.

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, trong nháy mắt một người hai khí chiến đến tia lửa văng gấp nơi bụi mù tung bay, đúng là người này cũng không làm gì được người kia, Xích Tỷ Nhi lôi kéo Tử Tử các nàng sáu cái tại trên mui xe xem trò vui, càng ngày càng là hoảng sợ: "À được! Cái tên này đến cùng là lai lịch ra sao, giống người mà không phải người, tự yêu không phải yêu, trên thân còn có chút u minh quý khí, nhưng lại không giống như là thuần túy quý tu, quan trọng nhất chính là,

Đầu óc tốt như còn có chút không bình thường. . ."

Ta cũng rất muốn biết a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ không nói gì nhìn trời,

thầm nghĩ ta còn muốn biết tại sao Lã Phụng Tiên sẽ loạn nhập Côn Ngô, a, không đúng, giống như cái tên này hiện tại gọi Lã Phụng Hậu?

Dứt bỏ bọn họ nơi này châm chọc không đề cập tới, bên kia kịch chiến nhưng còn đang kéo dài, hơn nữa nhìn lên không có mấy cái canh giờ phân không ra thắng bại, Xích Tỷ Nhi khẽ cau mày, lưu luyến không rời nhìn một chút ngón tay, rốt cục vẫn là nhẹ nhàng cắn phá đầu ngón tay bỏ ra mấy giọt máu tươi: "Được rồi, xem ra đến cuối cùng, còn phải để ta con nhện trên biển trận a!"

"Không cần, không cần." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian kéo nàng, "Lại nói, ngươi gần nhất phân thân có thêm có chút thiểu máu, ăn nhiều một chút anh đào bồi bổ a, còn bên này mà . . ."

"Lão đại, ta hận ngươi!" Một giây sau, đang định lén lút đào tẩu Oa Oa, liền như thế bị phản kháng nghị bay lên trời, bị rất không chịu trách nhiệm ném vào chiến trường hỗn loạn.

Cũng là liều mạng, bất đồng rơi xuống nó liền trên không trung đến rồi liên tiếp độ khó cao công kích, đầu tiên là hít sâu một hơi đến rồi cái cuồng bạo phun ra, tiếp theo là nuốt thiên địa hung tợn bao phủ xuống, lại sau đó là trực tiếp hơi lắc người, hóa thành vạn ngàn nỗi cơm điện phân thân nổ vang nện xuống đến.

"Cái gì?" Lã Phụng Hậu còn không có phản ứng lại, cũng đã ăn một làn sóng bão tố giống như công kích.

Hầu như tại đồng thời, Ngân cùng Tiểu Thiến đã công tới, ba cái khí linh vây quanh Lã Phụng Hậu liên tục công kích, lại như tẩu mã đăng tựa như xoay tròn trao đổi luân phiên ra trận, các loại ánh sáng nổ vang lóng lánh, trung gian còn xen lẫn Oa Oa hô to gọi nhỏ: "Ngân, mở trào phúng, kéo cùu hận. . . Tiểu Thiến, phun hắn, đừng phun mặt, phun ngựa, phun người trước tiên phun ngựa hiểu không. . . Ta sát, còn dám phản kháng, chờ ta phẫn nộ trị đầy. . ."

Được rồi, đây là thiết bị điện tử ba anh chiến Lã Bố sao, Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính.

Nhìn lại một chút bên kia, một phen loạn chiến hạ xuống, Lã Phụng Hậu lại có thể đánh cùn dồn dần có chút gánh không được, chỉ có thể vung vẩy phuơng thiêng họa kích miễn cưỡng che chǎn: "Vô liêm sỉ, các ngươi những người này vô liêm sỉ, ta đây nhất định phải, nhất định phải đem bọn ngươi. . ."

"Nếu không, chúng ta trước tiên ngừng tay, ngồi xuống uống chút trà?" Hứa Tri Hồ tại trên mui xe ngồi xổm xem, còn rất tốt bụng nhắc tay đề nghị, "Giảng thật, ngươi muốn định tìm nhà ngươi Đôi Thiên, nói không chắc ta còn có thể giúp đỡ thiếp cái thông báo tìm người gì gì đó."

Âm!

Đang nói chuyện, Lã Phụng Hậu không kịp phòng bị, lại bị Tiểu Thiến lợi dụng lúc loạn một notebook đập trúng ngực, nhất thời miệng đầy phun máu lão đảo té xuống ngựa, Oa Oa vui mừng khôn xiết, hít sâu một hơi bay lên trời, nhất thời ánh sáng màu xanh lóng lánh tăng vọt đến phạm vi mười mấy trượng to lớn: "Tránh ra, tránh ra, bản női phẫn nộ trị vừa vặn đầy, tiếp xuống chính là. . . Ê?"

Ra ngoài dự liệu, bị đập âm âm xuống ngựa đến Lã Phụng Hậu, lại hoàn toàn không thấy sắp đến cuồng bạo một đòn, ngược lại tỏ rõ vẻ âm u ngẩn đầu nhìn trời, tiếp theo thẫn thờ sờ tay vào ngực, run rẩy lấy ra một cái giầy thêu. . .

Không sai, chính là một cái giầy thêu, hơn nữa nhìn lên tới vẫn là xuyên qua!

"Híc, cái tên này muốn làm gì?" Oa Oa không khỏi ngạc nhiên không nói gì, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi cũng là hai mặt nhìn nhau.

Không cần đoán, bởi vì sau một khắc, Lã Phụng Hậu đã tỏ rõ vẻ ôn nhu giờ lên cái kia giầy thêu, liền phảng phất nhìn mỗi tình đầu tình nhân tựa như, nhẹ nhàng tại trên gương mặt mình cọ xát, sau đó lại duỗi ra đầu lưỡi. . .

Không sai, chính là nhô ra đầu lưỡi, cái tên này ánh mắt ôn nhu rồi lại kiên định, lại hoàn toàn không chê giầy thêu thượng còn dính bùn, liền cái kia thâm tình chân thành liếm một thoáng, lại một thoáng, lại một thoáng. . .

"Phù!" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun sữa bò.

"À được?" Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm bên trong.

"Tình huống thế nào?" Oa Oa đều sấp đường ngắn.

Đừng động là tình huống thế nào, ôn nhu liếm ba lần sau, Lã Phụng Hậu hít sâu một hơi, cẩn thận từng ly từng tí một thu hồi giây thêu, lại như là tại che chở một cái cá thể gian báu vật hiếm thấy.

Trong phút chốc, khi hắn chậm rãi ngẩng đầu lên trong nháy mắt, nguyên bản thâm tình đột nhiên như thủy triều thổi lui, thay vào đó, là đột nhiên như núi lửa dâng lên giống như cuồng bạo ngọn lửa màu đỏ ngòm, cùng với cái kia máu tanh tràn ngập đến liền tròng tròng mắt đều hoàn toàn bị nuốt hết hung bạo ánh mắt

"Đồ vô sỉ! Liền để ta đây, vì Thiên Nhi, đưa các ngươi đi địa ngục!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 159: Luận Học Tốt Thời Thái Tâm Quan Trọng

Có người nói, tại thấy vật nhớ người trạng thái, một số gia hỏa có thể bùng nổ ra sức mạnh cực kỳ khủng bố, tỷ như năm Tiểu Cường nghĩ đến Kido Saori tiểu thư thời điểm. . .

Nhưng vấn đề là, năm Tiểu Cường tiểu vũ trụ bạo phát thời điểm, cũng không cần liếm Kido Saori tiểu thư hoàng kim thuẫn bài a, nhưng là trước mắt vị này Lã Phụng Hậu, nhưng lại thật sự lấy ra cái kia giầy thêu, đồng thời lạy quỳ một chân trên đất tư thế, rất thâm tình liếm ba lần. . .

Âm!

Trong phút chốc, liền dường như hồn phách đều đang thiêu đốt hừng hực, hắn toàn bộ thân thể đều bị cuồng bạo huyết diễm triệt để nuốt hết, khủng bố bạo phát sát khí dường như cuồng triều sóng dữ, tại đây nháy mắt tăng lên điên cuồng tăng lên lại tăng lên, cho tới vén vẹn một cước về phía trước bước ra, toàn bộ hẻm núi mặt đất đều ở nổ vang run rẩy, vết rách lấy hắn đủ ấn sở tại làm trụ cột, hướng về bốn phương tám hướng không ngừng khuếch tán!

"Đợi lát nữa, chiêu này thật quen mắt?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, "Oa Oa, tiểu. . . Ách, quên đi!"

Không kịp nhắc nhở, liền trong chớp mắt này, Lã Phụng Hậu đã hung bạo gào thét gào thét, hóa thành lửa đỏ biển lửa hừng hực lăn lộn mà đến, phương thiên họa kích mang theo khủng bố cao tốc gào thét xoay tròn, đem xung quanh nham thạch cùng sôi trào liệt diễm tất cả đều cuốn lên, dường như cuồng bạo cơn lốc gào thét quét ngang mà qua, nuốt chửng phạm vi mấy trăm trượng bên trong có tồn tại —

"Vô song đại xà! Huyết diễm như liên! Cho ta đây. . . Thiêu!"

Âm ầm một tiếng, lấy hắn phương thiên họa kích vị trí làm trung tâm, vô cùng vô tận cuồng bạo huyết diễm, từ lòng đất đên cuồng dâng lên bắn ra, dường như hàng trăm hàng ngàn vệt dung nham cột lửa, nổ vang bắn một lượt từ tán tung tóe, đem toàn bộ thung lũng đều triệt để bao phủ ở bên trong.

"Ta xoa, này không công bằng, ngươi lại mở đại?" Oa Oa còn chưa kịp kinh ngạc thốt lên, liền trực tiếp bị mấy đạo cột lửa nổ đến bay ngược ra ngoài.

"Tức. . . Sợ. . ." Tiểu Thiến tranh thủ thời gian co vào 360 an toàn vệ sĩ bên trong, giống như nơi này liền đủ an toàn, sau đó liên quan toàn bộ notebook đều bị lật tung.

"A, ta đã báo động rồi!" Ngân tỏ rõ vẻ nghiêm túc giờ đại thuẫn, liền nhìn như vậy mấy chục đạo cột lửa cùng nhau đánh vào đồng thau đại thuẫn thượng.

Nói cái gì đều vô dụng, liền trong chớp mắt này, mở ra vô song hình thức Lã Phụng Hậu từ lâu gào thét gào thét, dường như lửa đỏ voi rồng cơn lốc tựa như bao phủ tới, cuồng bạo mãnh liệt trong biển lửa, xích quang lóng lánh phương thiên họa kích quét ngang mà qua, nhất thời thì có một đạo màu máu nửa tháng gào thét bắn ra, dường như như lôi đình chém về phía ngay phía trước xe công cộng đỉnh chóp.

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, vội vàng bắt lấy Hứa Tri Hồ về phía sau ném một cái, tự thân nhưng đến không kịp né tránh, nhất thời bị này bán nguyệt trảm bắn trúng.

Âm ầm một tiếng, cuồng bạo màu máu nửa tháng trùng kích vào, nàng nhu nhược thân thể trực tiếp ầm ầm nổ tung, nhưng ra ngoài dự liệu chính là, gào thét tung tóe huyết nhục nhưng trên không trung đón gió loáng một cái, trong phút chốc hóa thành vô cùng vô tận xích huyết con nhện, ngược lại đón mãnh liệt biển lửa xông lên.

Cuồng bạo cột lửa phun ra bên trong, mảng lớn xích huyết con nhện bị trực tiếp đốt cháy thành tro bụi, nhưng xích huyết con nhện số lượng chung quy quá nhiều, trong nháy mắt liền dường như mãnh liệt màu đỏ thẫm cuồng triều, đem Lã Phụng Hậu bao phủ hoàn toàn, xa xa nhìn tới liền dường như một cái to lớn kén tăm tựa như.

Nhưng ngay cả như vậy, bị này vô số xích huyết con nhện nhấn chìm Lã Phụng Hậu, lại còn có thể tại con nhện trong biển phun viêm phun lửa, phượng thiên họa kích dường như quạt gió gào thét quét ngang, mỗi một lần đều có thể chém giết mấy trăm con xích huyết con nhện: "Vô song đại xà! Huyết diễm như liên! Vì Thiền Nhi, cho ta đây. . . Bạo!"

Quả thực không có thiên lý, cái tên này mỗi gọi một lần "Thiền Nhi", thực lực sẽ hướng lên trên tăng vọt một tầng, hãy cùng uống hồng trâu tựa như hết sức phấn khởi!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, chốc lát không tới, nguyên bản vô cùng vô tận con nhện hải đều bị nổ đến chỉ còn dư lại hơn nửa, mấy trăm con xích huyết con nhện cấp tốc bò bò, tạo thành Xích Tỷ Nhi cái kia trương có chút trắng xám ngọc dung, xem ra đều sắn không chịu được: "Kho ngươi cái hấp a, Tri Hồ, suy nghĩ chút biện pháp, không thể lại để cái tên này cuồng bạo hóa rồi!"

"Ta đang tìm ta đang tìm!" Hứa Tri Hồ mở ra sơn địa bao một trận xoay loạn, "Chờ đã, chờ chút, ta nhớ tới. . . Tại đây!"

Mấy giây sau, rất quái lạ sờ sờ cẩm, hăn đột nhiên từ giáp trong túi rút ra một quyển bảy phần mười mới thư tịch, tiếp theo hắng giọng một cái, trực tiếp liền bắt đầu niệm: "Khắc khắc, 《đại học cao đẳng》 toán học thượng sách. . ."

Cái gì quý a, toán học là cái quý gì a, Xích Tỷ Nhi ở bên kia đều sắn nổi khùng: "Toán học cái đầu ngươi, Tri Hồ ngươi bây giờ còn có tâm tình đọc sách?"

Sự thực chứng minh, Hứa Tri Hồ còn thật sự rất có tâm tình, liền cái kia tò rõ

vé quái lạ mở ra tờ thứ nhất, bắt đầu đường hoàng ra dáng niêm: "Số thực, số hữu tỷ cùng số vô nghĩa thường gọi là thật mĩy, thiết X làm một số thực, thì X giá trị tuyệt đối định nghĩa là . . . X giá trị tuyệt đối đang đếm trực thượng biểu chỉ rõ điểm X tại nguyên điểm 0 khoảng cách, như Y là bất kỳ số thực, thì điểm Y cùng điểm X khoảng cách có thể dùng mĩy Y—X hoặc X—Y giá trị tuyệt đối. . ."

Giời ạ, trời mới biết hắn đến cùng tại niêm cái gì a, quả thực cùng niêm thiên thư tựa như, Xích Tỷ Nhi bên kia nghe được trợn tròn mắt, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa. . . Ách, đợi lát nữa,

Đầu váng mắt hoa?

Không sai, liền trong chớp mắt này, đừng nói là Xích Tỷ Nhi đầu váng mắt hoa, liền ngay cả đang con nhện trong biển đấu đá lung tung Lã Phụng Hậu, đột nhiên cũng cảm thấy một trận cảm giác choáng váng như thủy triều kéo tới, cầm phương thiêng họa kích bàn tay dĩ nhiên không tự chủ được lỏng ra.

"Cái gì?" Vội vàng một lần nữa nắm chặt phương thiêng họa kích, hắn hai mắt đỏ chót quay đầu nhìn về Hứa Tri Hồ, đột nhiên mắt lộ ra hung quang, "Tiểu nhân hèn hạ, dám dùng bậc này nói chú tà pháp hại người?"

Đâu chỉ a, ta còn có thể sử dụng này nói chú tà pháp để người trượt đây!

Hứa Tri Hồ rất vô tội hấp háy mắt, cầm lấy « cao đẳng toán học », mặc kệ nhiều như vậy trước tiên đọc tiếp lại nói: " $\int kdx = kx + C$, $\int xudx = (x(u+1))/(u+1) + C$, $\int 1/x dx = \ln|x| + C$, $\int ax dx = (ax)/\ln A + C$, $\int \sin x dx = -\cos x + C$, $\int \cos x dx = \sin x + C$, $\int 1/(\cos x)^2 dx = \tan x + C$, $\int 1/(\sin x)^2 dx = -\cot x + C$. . ."

Được rồi, nói thật, Hứa Tri Hồ từ khi tốt nghiệp đại học sau liền không có chạm qua cái này, vào lúc này chính mình cũng niệm đến lắp ba lắp bắp, không biết đến cùng sai rồi bao nhiêu. . .

Nhưng là quái lạ liền quái lạ tại, nương theo hắn lắp ba lắp bắp xoắn xuýt đọc

thanh, trang sách thượng văn tự cùng công thức lại đều hóa thành phù văn màu vàng, dường như chim bay tựa như bay lên trời, trong nháy mắt liền đem Lã Phụng Hậu hoàn toàn vây quanh, trên không trung vang lên ong ong liên tục vang vọng.

Lại như là bị vô số Phật môn đại sư vây quanh đồng thời niệm kinh, Lã Phụng Hậu đầu tiên là cảm thấy đầu váng mắt hoa, tiếp theo đầu đau như búa bổ, đến cuối cùng cả người đầu đều giống như là muỗi nổ tung, không nhịn được tò rõ vẻ dữ tợn điên cuồng gào thét: "Vô liêm sỉ! Người tên khôn này, cho ta đây câm miệng!"

Tiếng rống giận dữ bên trong, cái tên này cũng là cuồng bạo hung mãnh, lại cố nép đầu váng mắt hoa lần thứ hai nỗi khùng, quanh thân lửa đỏ hồng liên cháy hừng hực sôi trào, liền như thế dường như ngập trời liệt diêm tựa như mảnh xông lại, chỗ đi qua liền nham thạch đều bốc cháy lên.

"Như thế tàn nhẫn? « cao đẳng toán học » đều đối phó không được ngươi?" Hứa Tri Hồ nỗi lòng tôn kính, mắt thấy Lã Phụng Hậu đã vọt tới mươi mấy trượng bên ngoài, tranh thủ thời gian lại từ sơn địa bao bên trong lấy ra một bản khác, ho nhẹ một tiếng tranh thủ thời gian bắt đầu niệm —

"Khắc khắc, vi phân và tích phân (Calculus) là cao đẳng toán học bên trong nghiên cứu hàm số vi phân (Differentiation), điểm (Lion) cùng với có quan hệ khái niệm cùng ứng dụng toán học chi nhánh. Nó là toán học một cái cơ sở ngành học. Nội dung chủ yếu bao quát cực hạn, vi phân học, tích phân học cùng với ứng dụng. Vi phân học bao quát cầu đạo mẩy giải toán, là một bộ liên quan với biến hóa suất lý luận. Nó làm cho hàm số, tốc độ, tăng tốc độ cùng đường cong độ lệch các đều có thể dùng một bộ thông dụng phù hiệu tiến hành thảo luận. Tích phân học, bao quát cầu điểm giải toán, là định nghĩa cùng tính toán diện tích, thể tích các cung cấp một bộ thông dụng phương pháp. . ."

Giảng thật, cũng không cần niệm đến tỉ mỉ nội dung cùng vi phân và tích phân công thức, vốn vẹn chỉ là đọc một lần « đại học vi phân và tích phân » tiền

ngôn, vô số màu vàng vắn tự đã dường như mãnh liệt cuồng triều, nổ vang gào thét đem Lã Phụng Hậu hoàn toàn nhốt ở bên trong!

Ong ong ong, ong ong ong, lại như là mấy trăm cây thiết chày cùng nhau bắn trúng trán, đang muốn vung vẩy phuơng thiên họa kích mạnh mẽ đâm ra Lã Phụng Hậu, nhất thời lảo đảo mất đi cân bằng, cố nén choáng váng gian nan quỳ một chân trên đất, chỉ cảm thấy trong đâu đâu đâu cũng có này vô cùng âm thanh đang vang vọng nổ vang, khiến người ta liền suy nghĩ liền không cách nào suy nghĩ, chớ nói chi là phát động công kích.

Trên thực tế, đừng nói là đứng mũi chịu sào Lã Phụng Hậu, liền ngay cả đã trốn đến một bên Xích Tỷ Nhi cũng đầu váng mắt hoa, thậm chí có loại trực tiếp cầm đầu mình hướng về trên tường va kích động: "Thật là đáng sợ, thật là đáng sợ, Tri Hồ cái kia niệm đến cùng là gì a?"

"Ồ ha ha ha, đó là lão đại năm đó tại đại học đọc bí tịch!" Oa Oa ở bên cạnh còn không quên nói hươu nói vượn, "Trong đó một quyển bí tịch gọi là 『cao đẳng toán học』, một bản khác bí tịch được gọi là 『đại học vi phân và tích phân』, nhớ năm đó, này hai bản bí tịch vừa xuất thế, liền mang đến gió tanh mưa máu sinh linh đồ thán, ai, không biết bao nhiêu người vì nó mà trượt thi lại, thậm chí ngay cả bằng tốt nghiệp đều không có bắt được. . ."

Có phải là a, Xích Tỷ Nhi nghe được không rét mà run, ách, tuy rằng không phải rất rõ ràng, bất quá nghe tới, giống như rất lợi hại đáng vể?

Đang nói chuyện, dứt bỏ nàng nơi này cảm khái không đề cập tới, bên kia Lã Phụng Hậu đã bị 『đại học vi phân và tích phân』 hành hạ đến sắp triệt để điên rồi, nếu không phải trong lồng ngực còn nắm chặt cái kia giầy thêu cổ vũ chính mình, chỉ sợ lúc này đã trực tiếp quỳ gối.

"Lão huynh, ngươi buông tha đi!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình thở dài, niệm qua bài tựa bắt đầu niêm mục lục, "Chương 1:, hàm số, cực hạn cùng liên tục; đệ nhất tiết

Hàm số; thứ hai tiết, cực hạn khái niệm; tiết 3, cực hạn giải toán pháp tắc cùng tính chất; thứ tư tiết, cực hạn tồn tại chuẩn tắc cùng hai cái trọng yếu cực hạn; thứ năm tiết vô cùng bé cùng vô cùng đại. . ."

Đáng sợ! Đáng sợ! Đáng sợ!

Việc trọng yếu nói ba lần, đáng thương Lã Phụng Hậu mắt nổ đom đóm cả người kịch liệt run rẩy, bi phẫn bên trong đột nhiên bất chấp gào thét một tiếng, trực tiếp giơ lên phương thiêng họa kích, tầng tầng đậm vào bắp đùi của chính mình tiến lên!

Trong phút chốc, máu tươi tuôn trào ra, tại loại này kịch liệt đau đớn dưới sự kích thích, vốn là sắp choáng váng hắn dĩ nhiên bỗng cảm thấy phấn chấn, tỏ rõ vẻ vặn vẹo nổi khùng gào thét một tiếng, đồng thời liều mạng cuối cùng một điểm sức mạnh, như phát điên giơ lên phương thiêng họa kích: "Chết tiệt vô liêm sỉ, cho ta đây, đi. . ."

"Được rồi, đây là ngươi buộc ta a!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, liền tại này suýt xảy ra tai nạn thời khắc, lấy ra cuốn thứ ba.

Vài giây sau, hắn cái kia tràn ngập đồng tình cùng không dành lòng âm thanh kỳ quái, liền tại này buổi tối gió mát bên trong đột nhiên vang lên, mang theo vài phần thốn thức, mang theo vài phần cảm khái, ân, tiếng Anh cấp bốn a tiếng Anh cấp bốn, chúng ta đến cùng thi bao nhiêu lần tới —

"Qua đi hoàn thành, biểu thị qua đi một cái nào đó thời gian trước đã hoàn thành động tác, liền qua đi hoàn thành động tác phát sinh tại "Quá khứ đã trôi đi", câu bên trong có rõ ràng tham chiếu động tác hoặc thời gian trạng ngữ, loại này thời thái xưa nay không có lập sử dụng (before, after, by, up till), cơ bản kết cấu: Chủ ngữ +had+ qua đi phân từ (done). . ."

"Đem để hoàn thành, biểu tại tương lai ta thời khắc trước đã hoàn thành sự tình, thời gian trạng ngữ hết sức rõ ràng. Thường dùng thời gian trạng ngữ như vậy dùng by+ tương lai thời gian. Như: by the end of this year, by 8

o? clock this evening, by Marext year cùng với từ bythe time. . . , before hoặc when các dẫn dắt phó từ từ câu. (shall)will+have+ động từ qua đi phân từ, before+ đem đến lúc hoặc by+ đem đến lúc. . ."

"Như vậy tương lai, biểu tại tương lai một cái nào đó thời gian sẽ phát sinh động tác hoặc tình huống. Thường Hòa tomorrow, year các biểu thị tương lai thời gian trạng ngữ dùng liền nhau. am/are/is+going

to+do hoặc will/shall+am/is/are/about to + do, am/is/are to + do;

Như vậy tương lai biểu đạt phương pháp be going to + động từ nguyên hình, be + không hình thái, be to+ động từ nguyên hình, be about to+ động từ nguyên hình, be able to + bất định, be about to+ động từ nguyên hình, will + động từ nguyên hình. . ."

Cái gì cũng không cần nói rồi!

Như vậy hiện tại hiện đang tiến hành hiện đang hoàn thành hiện đang hoàn thành tiến hành như vậy qua đi qua đi hoàn thành qua đi tương lai qua đi tiến hành như vậy tương lai tương lai tiến hành đem để hoàn thành đem để hoàn thành tiến hành qua đi hoàn thành tiến hành qua đi tương lai tiến hành qua đi đem để hoàn thành qua đi đem để hoàn thành tiến hành. . . Ân, hàng thứ nhất bạn học, không sai, Lã Phụng Hậu, chính là ngươi, mời nói ra trở lên này mười sáu loại thời thái khác nhau!

Rất tốt rất cường đại, thời khắc này, Lã Phụng Hậu lê rơi đầy mặt lê nóng doanh tròng, đúng, hắn ngược lại không là không đầu váng mắt hoa, nhưng thay vào đó, nhưng là một loại phát ra từ sâu trong linh hồn buồn ngủ cảm, đang giống như là thủy triều mãnh liệt mà đến, căn bản là không có cách chống cự. . .

Lần này, coi như như thế nào đi nữa chống lại, coi như như thế nào đi nữa lên dây cót tinh thần, nhưng loại này buồn ngủ cảm giác, vẫn là vô thanh vô tức rồi lại sôi trào mãnh liệt kéo tới, lại như là ngồi ở trong phòng ngủ, đang rất chăm chú cõng lấy « tiếng Anh cấp bốn từ ngữ », sau đó cõng lấy cõng lấy liền bị thôi

miên. . .

"Đủ rồi! Đủ rồi!" Liều mạng cuối cùng một điểm khí lực, Lã Phụng Hậu cuồng loạn gầm thét lên, đột nhiên bỏ lại phuơng thiêん họa kích, liền như thế ôm đầu lao nhanh thoát đi , liên đới cái kia thớt ngựa Xích Thố đều kinh hoảng theo chạy, trong nháy mắt một người một con ngựa liền biến mất ở bên trong thung lũng.

Buổi tối vi gió nhẹ nhè thổi qua, toàn bộ bên trong thung lũng hoàn toàn yên tĩnh, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, nhìn một chút trong tay « đại học tiếng Anh cấp bốn cuộc thi kiến thức căn bản », đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo —

"Híc, nói đến, chúng ta năm đó đến cùng là làm sao thi qua đi?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 160: Tuyễn Ta Tuyễn Ta Tuyễn Ta A

Vừa tới đến Hiên Viên mộ quần, liền không hiểu ra sao cùng người đánh một trận, hơn nữa đánh nhau đối tượng, còn nghi là người trong truyền thuyết kia Tam quốc đệ nhất dũng tướng, điều này làm cho Hứa Tri Hồ không nhịn được bắt đầu hoài nghi, chính mình gần nhất nhân phẩm lũy thừa có phải là cũng theo thị trường chứng khoán đang ngồi tàu lượn siêu tốc. . .

Nhưng mà bất kể nói thế nào, chí ít một hồi quái lạ tao ngộ chiến sau, vị kia Lã Phụng Hậu rốt cuộc nghiến răng nghiến lợi tạm thời rút đi, cách đi lên còn không quên tức đến nỗi phôi ném câu tiếp theo: "Đồ vô sỉ, chỉ có thể nhiều người ức hiếp ít người, các ta đây trở lại kêu lên lão Khổng lão Lý lão Lưu bọn họ sau đó, nhất định phải gọi các ngươi thần hồn câu diệt tan xương nát thịt!"

Vâng vâng vâng, dũng tướng huynh ngươi cao hứng là tốt rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì phất tay nói biệt, đúng là lại có chút cảm thấy lẩn lộn, thầm nghĩ lão Lý lão Khổng là ai tới, lão Lý khả năng là chỉ Lý Điển, lão Khổng tổng không biết chỉ Khổng Dung đi, ta sát, lẽ nào là chỉ Gia Cát Khổng Minh, giờ ạ, này đều cái gì cùng cái gì a!

Đừng động là ai, Xích Tỷ Nhi nhìn xung quanh còn đang thiêu đốt hừng hực biển lửa, lại nhìn một chút phương xa những lít nha lít nhít lăng mông, đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, tranh thủ thời gian kéo hắn lách mình: "Đi rồi, đi rồi, luôn cảm thấy đám này lăng mông bên trong bất cứ lúc nào cũng sẽ có người điên nhảy ra, chúng ta vẫn là kịp lúc đi ngàn hồ lăng khá tốt."

Nói đi là đi, chỉ chốc lát sau, ngũ lộ hai tầng giao thông công cộng liền nổ vang phát động, dọc theo thung lũng xóc nảy nhấp nhô chậm rãi tiến lên, hai

ngọn đèn lớn chiếu lên phía trước giống như ban ngày, Hứa Tri Hồ ngồi trên xe quay đầu lại, nhìn mặt sau bên trong thung lũng phượng thiên họa kích tạo thành nghiêm trọng vết rách, vẫn cảm thấy kỳ quái, qua nửa ngày rốt cuộc không nhịn được để tay cầm hỏi: "lại nói, Xích Xích, ngươi biết Tam quốc sao?"

"Biết a!" Xích Tỷ Nhi không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Thật sao? Ta phỏng chừng ngươi cũng không biết. . ." Hứa Tri Hồ theo bản năng gật gù, nhưng mà đột nhiên liền phản ứng lại, "Đợi lát nữa, Xích Xích ngươi vừa nói cái gì, ngươi nói ngươi biết Tam quốc?"

"Đúng vậy, có gì đáng kinh ngạc?" Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ ngẩng đầu ưỡn ngực, "Luân gia tuy rằng quanh năm ở tại Bàn Ti động, nhưng mà tình cờ cũng sẽ hạ sơn đi phàm nhân trong thế tục mua đồ a. . . A, Ngô Thục Ngụy Tam quốc a, tốt lắm như là chuyện từ mấy trăm năm trước, ta nhớ tới năm đó bọn họ tại Xích Bích đốt thuyền chơi thời điểm, ta còn mang theo Tử Tử các nàng đi nướng mấy cái khoai lang đây."

"Híc, nướng khoai lang?" Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoảng cái kia hình ảnh, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ quái lạ phản ứng lại, "Cho nên nói, tại Côn Ngô trong lịch sử, quả thật có Tam quốc cái kia một đoạn. . . Ô, đừng nói cho ta nói, còn có Xuân thu, Chiến quốc, Lưỡng Hán cộng thêm Đường Tống Nguyên Minh thanh?"

"Xuân thu Chiến quốc, có a!" Xích Tỷ Nhi cắn ngón tay, rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Lưỡng Hán, giống như cũng nghe qua, Đường Tống, cũng nên có đi, bất quá Nguyên Minh thanh. . . Là cái nào phàm nhân trong thế tục tiểu quốc gia sao?"

Được rồi, đều không cần nhiều lời cái gì, Hứa Tri Hồ lại thuận miệng hỏi vài câu, rốt cuộc có chút làm rõ tình hình.

Xem ra, Côn Ngô thế giới không chỉ có là cái tiên hiệp thập cẩm thế giới, liền ngay cả phàm trần tục thế cũng cùng mình thế giới kia có chút tiếp cận, thậm chí

đồng dạng trải qua Xuân thu Chiến quốc Tiên Tần Lưỡng Hán Đường Tống, chỉ có điều đến Đường Tống nơi này thời điểm, giống như đột nhiên lịch sử xoay chuyển cái loan, đã biến thành mỗi cái nước chư hầu san sát cục diện. . .

Vì lẽ đó, từ góc độ này tới nói, nơi này sẽ có Lã Bố xuất hiện cũng là rất bình thường, không hỏi đến đề ở chỗ, Tam Quốc thời kỳ đã qua mấy trăm năm, Lã Bố cần phải cũng sớm đã treo đi, tại sao hiện tại đột nhiên lại sẽ bốc lên một cái Lã Phụng Hậu, nói hắn là Lã Bố đi, tên lại có chút khác biệt, nói hắn không phải Lã Bố đi, lại từ hình mạo đến khí chất tất cả đều nhất trí. . .

Không nghĩ ra, hoàn toàn không nghĩ ra, Hứa Tri Hồ suy nghĩ hồi lâu đều không có nghĩ rõ ràng, phản lại cảm thấy đau đầu, liền dứt khoát rất không chịu trách nhiệm không ngờ: "Quên đi, so với cái này đến, vẫn là tới trước ngàn hổ lăng là chính sự a."

Như thế nói thầm, ngũ lộ hai tầng giao thông công cộng còn đang chầm chậm tiến lên, lại qua hơn nửa canh giờ sau, tại tiến vào này quái lạ thung lũng khu vực miền trung sau, bọn họ rốt cuộc trông thấy phía trước cái kia như ẩn như hiện to lớn lăng mộ đường viền —

Nói là lăng mộ, kỳ thực theo hắn nguy nga rộng rãi vẻ ngoài đến xem, ngược lại càng giống là một tòa trải qua mấy chục năm kiến tạo cung điện khổng lồ, đứng sừng sững trên mặt đất cung điện, hoàn toàn do màu xanh đá tảng trực tiếp cấu trúc mà thành, tràn ngập nguyên thủy man hoang cổ điển khí tức, vén vẹn là đạo kia có chút tàn tạ to lớn cổng vòm, liền hùng vĩ đến làm người nỗi lòng tôn kính, cho tới Xích Tỷ Nhi ngửa đầu nhìn tới đều sấp bẻ gãy xương gáy, vẫn là không cách nào trông thấy hai cái trụ đá đỉnh.

Mà này, còn vén vẹn chỉ là đứng sừng sững trên mặt đất bộ phận, đến khi Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi xuống xe, dọc theo tảng đá hành lang chậm rãi chuyển về sau, này mới kinh ngạc phát hiện, này ngàn hổ lăng ẩn giấu ở lòng đất lăng mộ bộ phận, dĩ nhiên khổng lồ đến đường như một tòa cổ đại thành trấn, nói như thế, bọn họ tại tảng đá hành lang thượng đi rồi sắp tới một phút, trừ ra

nhìn thấy hai bên trên vách tường viễn cổ bích hoạ ở ngoài, thậm chí ngay cả bán con hồ ly tinh đều không có... È?

Được rồi, nói đến hồ ly tinh, hồ ly tinh liền đến rồi!

Sau một khắc, đột nhiên liền nghe đến phía trước yêu phong gào thét vang vọng, bao phủ tới màu đen trong gió lốc, đột nhiên thì có một đoàn yếu điệu khuôn mặt đẹp đuôi cáo thị nữ hiện ra thân hình, mang theo cảm giác nhìn phía bọn họ: "Người tới người phương nào, báo lên tên... Ô?"

Còn không hỏi xong đây, một đoàn nguyên bản rõ vẻ cảm giác đuôi cáo thị nữ, đột nhiên trợn to nước long lanh Đại Nhã Tinh, không chớp một cái nhìn Hứa Tri Hồ, thậm chí trong đó mấy cái em gái còn không nhịn được tập hợp tới, nhăn tinh xảo quỳnh dùng mũi ngửi ngửi, lại như là tại nghe trên người hắn mùi vị.

"Híc, có vấn đề gì?" Hứa Tri Hồ bị nhìn thấy cả người không dễ chịu, Xích Tỷ Nhi phản ứng càng nhanh, hơn trực tiếp liền rút ra lang nha bỗng.

"A!" Liền trong chớp mắt này, một đoàn khuôn mặt đẹp đuôi cáo em gái đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh hỉ, rất hưng phấn chỉ vào hắn, "Ngươi, ngươi là, ngươi là Hứa Tri Hồ đúng không, chính là bọn ta đại tỷ đại đã nói, giúp nàng từ Thục Sơn Tòa Yêu Tháp trốn ra được, còn theo chúng ta Hiên Viên mộng đính hôn, dự định cưới chúng ta một người trong đó tỷ muội làm vợ Hứa Tri Hồ, đúng không, đúng không?"

"Mồ hôi, không sai, ta chính là hứa..." Hứa Tri Hồ theo bản năng liền muốn gật đầu, nhưng mà đột nhiên lại cảm thấy không đúng, "Đợi lát nữa, đợi lát nữa, ta lúc nào với các ngươi Hiên Viên mộng đính hôn... Ta sát, các ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, không chờ hắn nói xong đây, một đoàn yếu điệu đuôi cáo em gái đã ùa lên, lôi kéo hắn lôi kéo hắn, kéo hắn kéo hắn, còn có mấy cái em gái chủ động giúp hắn cầm sơn địa bao, liền như thế oanh oanh yến yến líu ra líu

rúu vây quanh hăn, mừng khấp khởi hướng về lăng mộ nơi sâu xa đi, hãy cùng một vị Đường họ Cao tăng tiến vào Nữ Nhi quốc tựa như.

"Đợi lát nữa, đây là cái gì tình huống?" Hứa Tri Hồ bị mùi hương nồng nàn nhuyễn ngọc hoàn toàn vây quanh, cả người đều mắt choáng váng, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu xem Xích Tỷ Nhi, "Ta sát, đợi lát nữa, Xích Xích cứu. . ."

"Phát sinh, phát sinh con tôm?" Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh đồng dạng ngây người như phỗng, bất quá mấy giây sau, chờ nàng đón nhận Oa Oa loại kia tràn ngập ánh mắt đồng tình sau, đột nhiên liền thận quá hóa giận má ngọc ửng đỏ, trực tiếp giơ lên lang nha bỗng liền xông lên, "Lẽ nào có lý đó! Các ngươi những người này không biết xấu hổ cô nàng, nhanh lên thả ra nhà ta Tri Hồ, không phải vậy luân gia liền. . ."

Uy hiếp vô hiệu, cái kia một đoàn yếu điệu đuôi cáo em gái chỉ làm không nghe thấy, mấy chục điều uyển chuyển đuôi cáo đồng thời đong đưa a yêu, liền như thế mừng khấp khởi bao quanh vây quanh Hứa Tri Hồ, làm nũng làm nũng, bán moe bán moe, líu ra líu ríu oanh oanh yến yến nói không ngừng —

"Ư ân, Hứa công tử, là đỏ tía rồi, chúng ta đại tỷ đại nói, nàng vì báo đáp ân cứu mạng của ngươi, cùng ngươi hẹn cẩn thận chờ ngươi đến Hiên Viên mô sau đó, liền để ngươi tùy ý tuyển chúng ta một cái tỷ muội làm vợ, vì lẽ đó a. . ."

"Vì lẽ đó a, Hứa công tử, như ngươi vậy có thẩm mỹ ánh mắt, nhất định sẽ tuyển nô gia có đúng hay không, ừ ân, suýt chút nữa đã quên tự giới thiệu mình, nô gia tên là Tiểu Bạch, năm nay 326 tuổi, đặc biệt moe đặc biệt thiện thùng đặc biệt đáng yêu, thanh âm nhu thể dễ đấy ngã nha. . ."

"Ngươi tấu khải! Hứa công tử, đừng nghe nàng, tuyển ta tuyển ta tuyển ta nha, nô gia thương đến phòng lớn hạ đến nhà bếp, thiêu đến một tay thức ăn ngon, ban ngày có thể bồi tiếp ngươi ngắm hoa ngắm trăng thưởng mỹ cảnh, buổi tối còn có thể giúp ngươi tắm rửa đấm lưng xoa bóp, nửa đêm còn có thể làm một điểm xấu hổ xấu hổ. . . Chán ghét, nô gia tốt thùng, đều nói không

được đây!"

Vãi chưởng, tiết tháo đây, nấm lương các ngươi tiết tháo đây?

Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm, nhìn xung quanh vô số trương yếu điệu khuôn mặt đẹp mặt cười, cả người đều chóng mặt, Oa Oa ở bên cạnh nhìn ra các loại ước ao, đột nhiên cảm thấy thế giới này quá bất công bình, dựa vào cái gì a dựa vào cái gì, từ nấu nướng đồ làm bếp góc độ nói, bản nỗi cũng ngọc thụ lăng phong phong lưu phóng khoáng a, các ngươi đây là kỳ thị chủng tộc sao?

"Có thể. . . Đáng ghét a. . ." Nhìn lại một chút một bên khác, Xích Tỷ Nhi đã mẩn đỏ mặt lên, phẫn nộ đến cả người sát khí tràn ngập, nhìn nàng loại kia giờ lang nha bỗng khẽ run nỗi giận trạng thái, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đại nỗi khùng, trực tiếp đem toàn trường tiểu tiện nhân tất cả đều đập thành bánh khoai tây.

"Đình chỉ! Đình chỉ!" Cảm giác được sau lưng truyền đến khủng bố sát khí, Hứa Tri Hồ đột nhiên sờn cả tóc gáy, tranh thủ thời gian rất sáng suốt từ một đoàn em gái bên trong tránh ra, "Các vị, các vị, xin cho phép tại hạ rất chăm chú giải thích một chút —— cái kia cái gì, ta chỉ là tiếp thu mời đến giúp đỡ, thật sự không phải đến cưới một cái em gái làm vợ!"

"Ồ?" Rất tốt, nghe nói như thế, vừa còn cướp lấy lòng một đoàn khuôn mặt đẹp đuôi cáo em gái, đột nhiên liền rất giật mình bưng miệng anh đào nhỏ, tỏ rõ vẻ kinh ngạc hai mặt nhìn nhau.

Bất quá, cũng là vén vẹn mấy giây sau, này một đám yếu điệu em gái đột nhiên liền tỏ rõ vẻ ứng đở, các loại thiện thùng các loại oanh oanh yến yến hòn dồi: "Chán ghét rồi! Hứa công tử ngươi lòng tham không đáy, lại muốn trực tiếp cưới vài cái. . . A, thôi, thôi, xem ở ngươi đây sao yêu thích tỷ muội chúng ta phần thương, vậy hãy để cho ngươi nhiều tuyển mấy cái được rồi, ân, bất quá nói rõ trước nha, không thể vượt qua mười cái nha!"

Phù! Hứa Tri Hồ miệng đầy phun máu, tranh thủ thời gian quay đầu cho mặt

sau tò rõ vẻ ưu thương Xích Tỷ Nhi giải thích: "Híc, dùng tiết tháo bảo đảm, ta thật không có ý nghĩ này, đừng nói tuyển mười cái, coi như là một cái ta cũng không muốn, thật sự, tin ta a!"

Tin người mới là lạ! Xích Tỷ Nhi rất u oán ngẩng đầu nhìn trời, đôi mắt sáng bên trong đều có óng ánh nước mắt lóng lánh, quả nhiên, nam nhân a, tên của người gọi là hoa tâm, có mới nói cũ bội tình bạc nghĩa, năm đó tại Đông Minh Sơn bồi nhân gia xem mặt trăng thời điểm, còn quản nhân gia gọi Xích Xích, hiện tại liền...

Này đều cái gì đều cùng cái gì a!

Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng, mắt thấy một đám đuôi cáo em gái đã thảo luận đến mỗi tuần một, ba năm hai, bốn sáu làm sao phân vân đề, tranh thủ thời gian nghiêm túc mặt đánh gãy các nàng: "Cái kia cái gì, các vị nấm lương, ta nghe nói Tô Đát Kỷ Tô nương nương gần nhất gặp phải điểm phiền phức, không biết nàng tình huống bây giờ thế nào rồi?"

"A..." Nói đến đây cái, nguyên bản còn tại nhiệt tình thảo luận đuôi cáo các em gái, đúng là rõ cuộc nghĩ đến chính sự, "Đúng rồi, đại tỷ đại đã nói, nếu như Đông Minh Sơn phái người đến mà nói, liền lập tức mang tới thấy hắn, Hứa công tử xin theo chúng ta đến."

Nói như vậy, một đám đuôi cáo em gái ở mặt trước vội vàng dẫn đường, dọc theo tảng đá hành lang từng bước thâm xuồng lòng đất, Hứa Tri Hồ nhìn phía trước lung lay mấy chục điều xõa tung đuôi cáo, choáng váng đầu hoa mắt đến lợi hại, tranh thủ thời gian lại tỏ rõ vẻ thật lòng cùng Xích Tỷ Nhi giải thích: "Cái kia cái gì, ta thật chưa từng đồng ý, này đều là vị kia hổ tinh bệnh ngự tỳ chính mình biên... Xích Xích, người phải tin tưởng ta!"

"Quan, mắc mớ gì đến ta?" Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền tò rõ vẻ ửng đỏ, cách nửa ngày mới ấp úng hờ lạnh một tiếng: "Hừ, ta chỉ là đang vì chúng ta yêu tộc tương lai lo lắng lo lắng, ngẫm lại xem, nếu như mỗi cái yêu quái cũng giống

như đám này hồ ly tinh như thế, không cõi gắng tu luyện, đầy đầu đều muốn gả người tốt gia, cứ thế mãi, chúng ta yêu tộc nhất định sẽ càng ngày càng suy sụp. ."

Nói thật hay như ngươi mỗi ngày đều có chăm chú tu luyện như thế!

Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc một trăm lần, đến khi theo bản năng ngẩng đầu lên, liền phát hiện phía trước tảng đá cuối hành lang, đã xuất hiện một tòa ánh sáng khi tỏ khi mờ lòng đất cung điện —

Vào giờ phút này, không biết trong điện phủ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, vô số đạo cột sáng đang từ trong điện phủ mãnh liệt lao ra, nhưng lại cực kỳ hỗn loạn gào thét đan xen mà qua, đem xung quanh vách đá chiếu rọi đến tối tăm bất định dường như hổ ma đồng dạng.

Càng quỷ dị chính là, dù cho lại cách mấy trăm trượng khoảng cách, cũng đã có thể nghe được này đèn đuốc sáng choang lồng đất trong điện phủ, đang mơ hồ truyền đến yêu ma tiếng gầm gào giận dữ, trung gian lại xen lẫn âm âm nô vang, cho tới toàn bộ cung điện đều ở khẽ chấn động.

"Hỗng bét! Tới chậm rồi!" Một đám đuôi cáo em gái thấy cảnh này, nhất thời cùng nhau biến sắc, cuống quýt vọt vào.

"Sẽ không phải chính là vừa nãy cái kia Lã Phụng Hậu chứ?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, vội vã bắt chuyện khí linh tổ ba người theo sau.

"Quản hăn là ai, trước tiên đánh phiên lại nói!" Xích Tỷ Nhi đang không có địa phương phát tiết đây, trực tiếp một cước đá văng cửa lớn, tiếp theo mắt hạnh trọn tròn xích quang lóng lánh, thuận lợi chép lại lang nha bỗng —

"Tô tiền bối! Luân gia phụng Thạch Cơ nương nương chi mệnh, chuyên tới đê. . Ô?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 161: Tả Vĩ Hữu Vĩ Một Cái Động Tác Chật

Đêm khuya lòng đất trong điện phủ, ánh đao mãnh liệt huyết nhục tung tóe, vô số yêu ma dữ tợn gào thét gào thét, đánh mất lý trí tựa như quần ẩu loạn chiến, mười mấy cái chính đạo luyện khí sĩ cùng nhau thôi thúc pháp khí, thế như lôi đình đập ầm ầm lạc, đứng mũi chịu sào Tô Đát Kỷ gầm lên một tiếng, chín cái đuôi cáo cùng nhau bay lên không chống đối, nhưng vẫn là máu thịt be bét bay ngược ra ngoài, cả người nhất thời bị lửa cháy rùng rực nuốt hết, trong nháy mắt liền. . .

Ân, trở lên chỉ do Xích Tỷ Nhi suy diễn tưởng tượng!

Chân chính tình huống là, làm Xích Xích một cước đá văng cửa lớn sau, nàng đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ phát hiện, giống như này trong điện phủ căn bản là không có đánh lên, ngược lại là, ngược lại là, ngược lại là. . . Ách, nên nói như thế nào đây?

Chiếm một diện tích mấy trăm trượng rộng rãi đại điện, giờ khắc này hoàn toàn bao phủ tại tối tăm bất định ánh sáng bên trong, tại những đan xen bắn phá cột sáng bên dưới, mấy trăm con từ phụ cận lăng mộ tới rồi yêu ma quỷ quái cùng tà đạo luyện khí sĩ, tất cả đều tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt tụ tập cùng nhau, đang chỉnh tề ngang đầu vọng hướng lên phía trên to lớn bệ đá, thỉnh thoảng còn muốn đến thượng vài tiếng rống to gào thét.

Trên thạch đài, ba đạo mờ nhạt như nguyệt vầng sáng thản nhiên rơi rụng, bên trái ánh trăng vầng sáng bên trong, một vị thanh lệ mỹ nhân ôm Ngọc Thạch Tỳ Bà, hơi cúi đầu thận thùng mang khiếp, ôn nhu đến dường như nước dòng suối nhỏ; bên phải ánh trăng vầng sáng bên trong, một vị thải quần nhanh nhẹn cao gầy mỹ nhân, đang khẽ dung đưa vòng eo chật rãi về phía trước đi tới, yếu

điệu thuởt tha dáng người dường như mang lửa, khiến người ta liền hồn phách
đều muốn nóng rực lên. . .

Mà liền tại hai vị này khí chất khác nhau mỹ nhân bên trong, bệ đá chính
giữa mờ nhạt dưới ánh trăng, đã lâu không gặp cửu vĩ hồ yêu ngự tỳ, đang cười
tüm tím mở hai tay ra, thản nhiên độc lập đón mấy trăm hai mươi ánh sáng nhìn
kỹ, chín cái xõa tung trăng bạc đuôi cáo cùng nhau dựng đứng, rất hưởng thụ tựa
như chậm rãi chập chờn, đầy đủ cho thấy chủ nhân giờ khắc này lương hảo tâm
tình. . .

"Híc, cái kia hồ tinh bệnh muối làm gì?" Xích Tỷ Nhi trổ mắt ngoác mồm
hóa đá nửa khắc đồng hồ, rốt cuộc vặt vẹo cứng ngắc cái cổ, rất gian nan quay
đầu nhìn Hứa Tri Hồ.

"Ta cảm thấy đi. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, đột nhiên có loại
này tập ta xem qua a cảm giác, "Cái kia cái gì, băng vào chúng ta tại Thục Sơn
kinh nghiệm để phán đoán, ta hoài nghi, tiếp đó, nàng rất có khả năng biết. . .
Lui về phía sau!"

Nói lui về phía sau liền lui về phía sau, hai người rất chỉnh tề lùi về sau ba
bước, thuận thế đồng thời che lỗ tai!

Quả nhiên, hầu như trong nháy mắt này, liền nhìn thấy Tô Đát Kỷ tông đại ngự
tỷ hắng giọng, tại cái kia đột nhiên vang lên tiếng tỳ bà bên trong, trực tiếp bắt
đầu rồi mỗi tình thăm thiết xuất phát từ nội tâm thâm tình ngâm hát —

"Trên trời ánh sao không nói lời nào, trên đất tiểu bạch muối mè, trên trời
con mắt chớp nha chớp, mè tâm nha trứng luộc trong nước trà. . . Thục Sơn vườn
trà nở đầy hoa, mè tâm can tại thiên nhai, hàng đêm nhớ tới mè mà nói, lòe lòe
nước mắt trứng luộc trong nước trà. . . A, hàng đêm nhớ tới mè mà nói, lòe lòe
nước mắt trứng luộc trong nước trà. . . A, hàng đêm nhớ tới mè mà nói, lòe lòe
nước mắt trứng luộc trong nước trà. . ."

Thời khắc này, lỗ băng hoa lệ rơi đầy mặt, trứng luộc trong nước trà lệ rơi

đầy mặt, liền ngay cả bên ngoài ngàn dặm Thục Sơn trong chính điện, một vị đang cảm ngộ thiên đạo pháp chưởng giáo chí tôn, đột nhiên cũng không tự chủ được chảy xuống nhiệt lệ . . .

"Phù!" Bên này cung điện cửa, Xích Tỷ Nhi cố nén quỳ xuống tới nghe kích động, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới quan đều triệt để tan vỡ, "Tri Hồ, đừng nói cho ta nói, đây là ngươi dạy nàng a!"

"Ta liền thả một lần, ai biết nàng liền nhớ kỹ, lại còn có thể cải biên." Hứa Tri Hồ cũng là lẹ rơi đầy mặt a lẹ rơi đầy mặt, hận không thể trực tiếp cầm thanh đao đâm chết chính mình quên đi, "Giảng thật, kỳ thực trưởng luộc trong nước trà ba chữ này, thật sự không gieo vẫn được không?"

"Đừng động cái gì gieo vẫn không gieo vẫn, được không?" Xích Tỷ Nhi bi thương đều sấp chảy ngược thành sông, "Chúng ta vẫn là đuổi mau rời đi này đi, ngươi có tin hay không, cũng không cần nàng hát lần thứ hai, phía dưới những yêu ma quỷ quái tà đạo luyện khí sĩ, liền có thể tập thể tịch biên hỏa lê chém nàng!"

"Cái kia cũng không nhất định." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lấy ra một bình sữa bò cho nàng ép an ủi, "Ngươi có phát hiện hay không, phía dưới những tên kia giống như đều đang lớn tiếng khen hay . . ."

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi hơi hơi kinh ngạc, các chú ý tới bên dưới bệ đá phương tình cảnh, nhưng không khỏi ngạc nhiên không nói gì.

Không sai, tuy nói bị Tô Đát Kỷ tiếng ca có thể làm cho người trực tiếp "Mở miệng quỳ", nhưng là phía dưới những tụ tập yêu ma quỷ quái cùng tà đạo luyện khí sĩ, lại không có một cái đào tẩu, ngược lại là tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt lớn tiếng khen hay, còn có mấy tên nâng lẽ vật liền muốn hướng về trên đài xung, bị mang xuống thời điểm chính ở chỗ này lệ nóng doanh tròng phất tay rít gào: "Kỷ kỷ, ngươi là khỏe mạnh nhất, chúng ta vĩnh viễn ủng hộ ngươi, vĩnh viễn ủng hộ ngươi!"

"Ây. . . Những người này, là đã bị ép điên sao?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhị hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng là vào lúc này, tại thâm tình ôn nhu hát xong một thủ 『trứng luộc trong nước trà』 sau, hồ tinh bệnh càng ngày càng nghiêm trọng Tô Đát Kỷ tông đại ngự tỷ, rõ cuộc lưu luyến không rời giơ giơ đuôi cáo, lại tỏ rõ vẻ kích động ngậm lấy nhiệt lệ, hướng về ở đây vô tội các thính giả khom lưng cúi người chào: "Cảm ơn mọi người, cảm ơn mọi người vẫn như thế ủng hộ ta, tháng sau ta hội diễn hát mới sáng tác 『tả vĩ hữu vĩ một cái động tác chậm』, xin ủng hộ nhiều!"

Được rồi, thời khắc này, đến phiên tfboys tập thể lệ rơi đầy mặt rồi!

Ở đây yêu ma quý quái cùng tà đạo luyện khí sĩ đúng là cùng nhau vỗ tay, sau đó liền âm âm đứng dậy rất có trật tự từ hai bên trong đường nối rì rì, tuy rằng tối tăm tia sáng hạ không thấy rõ bọn họ vẻ mặt, nhưng mà có cái kia trong nháy mắt, giống như hết thảy gia hỏa đều chỉnh tề thở một hơi dài nhẹ nhõm. . .

Sau một khắc, liền nhìn thấy vừa cái kia một đám đuôi cáo em gái đột nhiên bỗng dựng bốc lên, mỗi người đều nâng một đống lớn điển tịch, đứng ở đại điện xuất khẩu, nụ cười tỏ rõ vẻ phân phát: "Đến đến đến, các vị, nghe xong hát tới chỗ của ta đăng ký, đừng chen chúc đừng chen chúc, dựa theo trước ước định, nghe mẫn nương nương mười lần hát sau đó, là có thể lĩnh một phần 『nuốt minh luyện khí quyết』 bản viết tay thượng sách, người người có phân mỗi người không thất bại nha."

Khoan hãy nói, nghe được có loại này quý giá bí pháp điển tịch có thể lĩnh, xung quanh những yêu quái quý quái cùng tà đạo luyện khí sĩ nhất thời tinh thần đại chấn, dồn dập tới xếp hàng lĩnh, còn có mấy tên lĩnh sau đó lòng tham vẫn chưa đủ, lại lôi kéo đuôi cáo các em gái hỏi: "Cái kia cái gì, Tô nương nương lần sau lúc nào mở hát, ta thay chúng ta yêu núi các anh em đều báo danh, có phải là chỉ phải kiên trì nghe xong, liền còn có thể lĩnh khi đến sách?"

"Vãi chưởng! Như thế cũng được?" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, đột

nhiên cảm thấy chính mình giống như rõ ràng cái gì.

"À được?" Xích Tỷ Nhi càng là hai mắt đăm đăm, "Híc, ta nói sao, ta nói những người này tại sao chịu tối nghe ca, hơn nữa còn tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt đáng vẻ, hóa ra là bởi vì như thế a!"

Được rồi, bọn họ nơi này đang không nói gì châm chọc đây, bên kia vừa kết thúc biểu diễn còn chìm đắm tại tự yêu mình bên trong Tô Đát Kỷ, cũng đã xa xa xem thấy hai người bọn họ bóng người, nhất thời vui mừng khôn xiết, lập tức cười tersed tím vung vẩy chín cái đuôi cáo: "Tri Hồ! Tri Hồ! Tới đây, tới, đúng rồi, các ngươi lúc nào đến, có nghe hay không đến luân già vừa hát cái kia một khúc 『trứng luộc trong nước trà』, cảm giác thế nào?"

Cảm giác, ách, cảm giác, Bạch Mi chân nhân sẽ tỏ rõ vẻ co giật đi!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm một trǎm lần, cũng là lôi kéo Xích Tỷ Nhi xuyên qua trên điện phủ dài, lại rất tùy ý chắp chắp tay làm hành lễ: "Cái kia cái gì, Tô nương nương, nhà chúng ta bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ. . . Không, nhà chúng ta Thạch Cơ nương nương nghe nói ngài gấp phải phiền toái lớn, vì lẽ đó cố ý phái chúng ta qua đến giúp đỡ. . . Ta xoa, nói chuyện liền nói, đừng hát!"

Nói thật sự, Tô Đát Kỷ còn thật dự định hát một đoạn cảm khái một chút tỳ muội tình thâm, bất quá nhìn thấy Hứa Tri Hồ loại kia "Ngươi dám hát lão tử lập tức trở về Đông Minh Sơn" vẻ mặt, nàng cũng chỉ có thể thật đáng tiếc thở dài: "Được rồi, được rồi, để Thạch Thạch nhọc lòng, ta đây vẫn đề quả thật có chút vướng tay chân, lần này thật đến các ngươi phải hỗ trợ."

Dễ bàn, chỉ cần đừng hát chuyện gì cũng dễ nói, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian miệng đầy đáp ứng: "Cái kia, là vẫn đề gì ấy nhỉ?"

"Cái này mà, nói rất dài dòng." Tô Đát Kỷ khẽ cau mày nhìn phía đại điện bên ngoài, bất quá sau một khắc, đột nhiên liền lại cười tersed tím giường lên khói mồi, "Quên đi, đợi lát nữa lại nói, ta trước tiên giới thiệu cho ngươi một thoáng,

bên cạnh ta hai vị này, chính là ta đã từng từng nói với ngươi kim lan chị em tốt.
.."

Nói như vậy, nàng vẻ mặt tươi cười đưa tay ra, trước tiên đem vừa vị kia bạn nhảy thải quần cao gầy mỹ nhân lôi lại đây: "Vị này, là luân gia nhị muội, khuê danh gọi là Hồ Hỉ Mị, mặt mày ngọc mạo nhiệt tình như lửa, tinh thông quen thuộc thiên ma múa, còn có thể giải khóa rất yêu kiều thế nha!"

"Này giới thiệu ta giống như nghe qua. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cùm, nhìn đối diện vị kia vóc người nóng bỏng đến cực điểm thải quần mỹ nhân, đúng là đột nhiên nhớ tới Phong thần diễn nghĩa bên trong ghi chép, "Híc, Hồ Hỉ Mị? Cửu Đầu Trí Kê Tình?"

"Ồ? Công tử ngươi lại biết nhân gia lai lịch?" Hồ Hỉ Mị tỏ rõ vẻ kinh ngạc, bất quá chờ nàng phản ứng lại, đột nhiên liền cảm động đến đầy mắt lệ quang liên lién, "Ô ô ô, công tử, Hỉ Nhi liền biết, Hỉ Nhi liền biết, ta cùng công tử chính là kiếp trước nhất định nhân duyên, dù cho cách thiên sơn vạn thủy chưa bao giờ gặp gỡ, nhưng cũng đã biết rõ đối phương tất cả. . ."

Đợi lát nữa, đợi lát nữa, tỷ tỷ ngươi có phải là hiểu lầm cái gì?

Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm bên trong, vấn đề là còn không chờ hắn tới kịp giải thích đây, Hồ Hỉ Mị đã mang theo cảm động nước mắt, tỏ rõ vẻ hạnh phúc trạng xông lên, hai cái cánh tay ngọc chăm chú cuốn lấy cổ của hắn, còn không quên quay đầu cùng Tô Đát Kỷ xin lỗi: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, xin lỗi, Hỉ Nhi muốn cướp tại trước ngươi trước tiên xuất giá, ngươi đừng trách ta, ai bảo ta cùng công tử vừa thấy đã yêu mối tình thăm thiết đây?"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, nhìn thấy ngươi rốt cuộc có thể gả đi, tỷ tỷ ta cũng là phát ra từ đáy lòng cao hứng a." Tô Đát Kỷ cũng rất cảm động, thuận lợi lại kéo qua bên cạnh vị kia ôm Ngọc Thạch Tỳ Bà thanh lệ mỹ nhân, "Đúng rồi, Tri Hồ, thuận tiện cũng giới thiệu cho ngươi một thoáng, vị này chính là luân gia tam muội, khuê danh gọi là Ngọc Trạc Nhi, ôn nhu như nước,

đạn đến một tay tốt tỳ bà, thổi tiêu cũng rất lành nghề nha!"

"Ừm. . ." Bị kéo qua Ngọc Trạc Nhi tò rõ vẻ e thẹn ửng đỏ, ôm Ngọc Thạch Tỳ Bà ôn nhu được rồi cái vạn phúc, lại buông xuống thiên nga giống như tuyêt trăng gáy ngọc, xấu hổ mang khiếp giọng nói êm ái: "Công tử, ngươi, ngươi, ngươi giới không ngại, giới không ngại. . ."

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc nhìn nàng.

"Chính là. . . Chính là. . ." Ngọc Trạc Nhi càng thêm xấu hổ, ửng đỏ má ngọc bỗng đều sấp mạo hơi nước, "Chính là, công tử, ngươi giới không ngại, giới không ngại, hai nữ, hai nữ cùng hầu hạ một phu?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một cái sữa bò phun ra ngoài, hơn nữa là chuẩn xác phun trúng đang ôm chính mình Hồ Hỉ Mị, người sau lại không ngăn ngại chút nào, ngược lại nhô ra màu hương cái lưỡi thơm tho, nhẹ nhàng liếm liếm bên môi màu trắng sữa bò.

Ta sát! Các ngươi đừng có như vậy được không?

Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm, phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian quay đầu xem Xích Xích: "Chờ đã, Xích Xích, ngươi phải tin tưởng ta a, ta thật không có. . ."

Rất tốt, không cần giải thích rồi!

Lời còn chưa dứt, bên cạnh đã sớm hóa đá Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền tức đến nổ phổi phát điên nổi khùng, đen nhánh thô to lang nha bỗng đón gió loáng một cái, nhất thời đằng đằng sát khí cuồng bạo đập xuống ——

"Có thể, đáng ghét a! Hai người các ngươi con đĩ con, cho luân gia có chừng có mục!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 162: Mua Váy Thời Điểm Nhớ Tới Phải Khiêm Tốn

Xích Tỷ Nhi rất tức giận, hậu quả lại rất nghiêm trọng... Ách, tại sao ta muốn nói lại?

Sau nửa canh giờ, vừa còn đèn đuốc sáng choang rộng lớn cung điện, đã bị đập phá đến liểng xiểng sấp tan vỡ rồi, chia năm xẻ bảy bụi mù tràn ngập đống đá vụn bên trong, Xích Tỷ Nhi một tay đỡ tường một tay đỡ tinh tế vòng eo, thở hổn hển liền lang nha bỗng đều nâng không dậy nổi: "Híc, không xong rồi, mệt mỏi quá, eo đau quá, tay tột đau xót..."

Tại đối diện nàng, trải qua một phen loạn chiến Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, cũng là quần áo ngắn ngang hoa dung thất sắc, Ngọc Trạc Nhi trốn ở nhị tỳ sau lưng run lẩy bẩy, nhịn đã lâu rốt cuộc không nhịn được, nhất thời lệ quang liên lién khóc lên: " ô ô ô, thật là đáng sợ, thật sự thật là đáng sợ... Công tử, ngươi quá đáng thương, lại bị như thế hung tàn dã man nữ nhân vừa ý!"

Rất tốt, bởi vì lời này, Xích Tỷ Nhi nhất thời tại chỗ phục sinh đầy máu trạng thái, lại cùng này hai cái khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh đại chiến 300 hiệp!

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể liều mạng mắt trợn trắng, thầm nghĩ có muôn hay không mở cái buối họp báo tin tức, dứt khoát tuyên bố mình và Xích Tỷ Nhi đã lẩn nhau năm giữ đổi phuơng cổ phần, bất quá cân nhắc đến Xích Xích ngạo kiều, vạn nhất nàng đến lúc đó nếu như không đáp ứng... Ách, cái kia tình cảnh liền lúng túng rồi!

"Yên chí, liền làm cho các nàng hoạt động gân cốt một chút được rồi." Tô Đát Kỷ đúng là nhìn ra mặt dày hờn hở, liền cất giấu nhiều năm thượng phẩm long tinh trà đều lấy ra, một đoàn yếu điệu đuôi cáo các em gái càng là vô cùng

phấn khởi, dồn dập nhấc tay biểu thị chính mình cũng phải tham gia tranh phu đại tác chiến...

Cho nên nói, trên thế giới này so một con hồ ly tinh đáng sợ hơn, là một tổ hồ ly tinh a!

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, mắt thấy một đám đuôi cáo các em gái bắt đầu thảo luận Xích Tỷ Nhi cùng Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi đến cùng ai có thể thắng lợi, rốt cuộc không nhịn được ho nhẹ vài tiếng đánh gãy: "Lại nói, Tô tiền bối, ngươi xác định các ngươi gần nhất gặp gỡ phiền toái lớn, thấy thế nào đều giống như rất nhàn nhã a."

"Phiền phức? Phiền toái gì?" Tô Đát Kỷ tỏ rõ vẻ mờ mịt quay đầu nhìn hắn, sau đó hấp háy mắt, đột nhiên liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Ồ ồ ồ, đúng vậy, đúng vậy, suýt chút nữa quên chuyện đứng đắn, kỳ thực là như thế..."

Nói xong lời cuối cùng vài câu, nàng đột nhiên liền tò rõ vẻ nghiêm nghị ngồi ngay ngắn, liền ngay cả chín cái màu trắng bạc đuôi cáo cũng cùng nhau dựng lên: "Tri Hồ, chúng ta Hiên Viên mộ lần này, xác thực gặp phải rất vướng tay chân vấn đề lớn, vì lẽ đó luân gia tài không thể không tự mình viết thư hướng Thạch Thạch cầu viện, nếu Thạch Thạch phái ngươi tới, cái kia liền muốn khổ cực ngươi hỗ trợ."

"Dễ bàn, dễ bàn." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian khiêm tốn biết điều, "Chỉ sợ thực lực ta không đủ, không giúp đỡ được gì, chỉ cần có thể giúp đỡ được việc mà nói, đó là đương nhiên sẽ đem hết toàn lực, bất quá nói rồi như thế nửa ngày, đến cùng Tô tiền bối ngài cùng Hiên Viên mộ gặp phải phiền toái gì?"

"Cái này mà, nói chuẩn xác, chúng ta gặp phải ngoại địch xâm lược a." Tô Đát Kỷ suy tư nhìn hắn, suy nghĩ một chút lại đột nhiên trước tiên nói ra cái vấn đề, "A, Tri Hồ a, ngươi có biết Hiên Viên mộ lai lịch?"

"Híc, không biết." Hứa Tri Hồ thành thật thảng thắn.

"Thật sao?" Tô Đát Kỷ cũng không phải kỳ quái, hờ hững xoa xoa đuôi cáo, "Không có chuyện gì, kỳ thực luân gia cũng không biết."

"Đẹt!" Hứa Tri Hồ suýt chút nữa lảo đảo một cái ngã sấp xuống, "Vãi chưởng, tiền bối ngươi chính mình cũng không biết, làm gì tới hỏi ta?"

"Lời dạo đầu mà, không cần để ý những chi tiết kia." Tô Đát Kỷ rất vô tội hấp háy mắt, lại cướp tại Hứa Tri Hồ đánh người trước, tranh thủ thời gian trước tiên tiếp tục nói, "Được rồi, trở lại chuyện chính tuy rằng luân gia cũng không biết Hiên Viên mộ lai lịch, nhưng luân gia có thể xác định chính là, này Hiên Viên mộ bên trong phạm vi hơn một nghìn tạ lăng mộ, tất nhiên đều là quá thời kỳ cổ một vị đế vương lăng tẩm di tích, lại trải qua mấy chục ngàn năm địa mạch dung hợp, lâu dần, mới sẽ诞 sinh ra như thế nồng nặc âm linh khí."

"A, thái cổ đế vương lăng tẩm quần di tích sao?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cùm, "Kia chính là nói, Hiên Viên mộ trong đám, rất có khả năng liền mai táng vị kia thái cổ đế vương?"

"Rất kỳ quái, chúng ta cũng không có ở đây tìm tới hắn quan áo quan." Tô Đát Kỷ cũng không để ý nhún vai một cái, "Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, lấy vị kia thái cổ đế vương phúc, chúng ta linh hồ bộ tộc tài năng tại Hiên Viên mộ bên trong định cư, đồng thời mượn nơi này nồng nặc âm linh khí tu luyện, thay lời khác nói, nếu như không có này Hiên Viên mộ, chúng ta ba chị em và toàn bộ bộ tộc đều sẽ đại được ảnh hưởng."

"Hừm, có thể hiểu được." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, "Không trách, không trách tiền bối ngươi khi đó từ Thục Sơn Tảm Yêu Tháp thoát vây sau đó, ngay lập tức sẽ muốn trở về Hiên Viên mộ chữa thương, phỏng chừng cũng là vừa ý nơi này âm linh khí có thể giúp ngươi gia tốc chữa trị tu vi đi."

"Không sai, đúng là như thế." Tô Đát Kỷ dĩ nhiên gật gù, rồi lại không nhịn được hơi nhíu mày, "Nhưng vẫn đề là, luân gia rời đi Hiên Viên mộ thực sự quá

lâu, lần này trở về sau đó lại đột nhiên phát hiện, toàn bộ Hiên Viên mỗ quần thì đã loạn thành một đống, trừ ra ngàn hồ lăng phụ cận yêu ma quỷ quái lại nghe theo luân gia chỉ huy bên ngoài, cái khác lăng mộ bên trong những yêu ma quỷ quái cùng tà đạo luyện khí sĩ, lại tất cả đều lẫn nhau tranh đấu hỗn loạn giao chiến, thậm chí còn có mấy cái ngông cuồng gia hỏa nỗ lực chấm mứt ngàn hồ lăng!"

"Vì lẽ đó, tiền bối ngài trở về sau đó, phải trước tiên ứng đối loại này cục diện hỗn loạn?" Hứa Tri Hồ cảm giác mình giống như đoán được cái gì, "Nhưng vẫn đề là, ngàn lăng trên cánh đồng hoang thế lực khắp nơi đều không kém đi, lại cộng thêm tiền bối tu vi của ngài còn không có khôi phục, trong nhất thời không có cách nào trấn áp lại bọn họ, vì lẽ đó không thể không viết thư gọi chúng ta đến giúp đỡ?"

"Liền xấp xỉ là như thế." Tô Đát Kỷ hết sức bất đắc dĩ mở ra chín cái đuôi cáo, xõa tung mềm mại phủ kín, "Kỳ thực tại từ trước, những tên kia giữa hai bên tuy rằng khó tránh khỏi có ma sát, nhưng tổng thể thượng đều vẫn tính là có thể ở chung hòa thuận, chính là mấy năm qua này, cũng không biết bọn họ bởi vì tại sao việc, đột nhiên liền bắt đầu các loại loạn chiến, còn có cái gia hỏa chạy lên môn đến, ngạnh nói Hỉ Nhi đã từng đáp ứng gả cho hắn sau đó lại hối hôn."

"Ư ân, chính là cái dạng này a." Nghe người ta điểm đến tên của chính mình, bên kia đang cùng Xích Tỷ Nhi loạn chiến Hồ Hỉ Mị, cũng không phải quên thở hổng hộc xoay đầu lại giải thích, "Nói như thế, chỉ là tháng này đến, những ăn no không có chuyện làm gia hỏa, cũng đã chiến to to nhỏ nhỏ hai, ba trăm thứ... Nay này này, họ xích, ngươi đủ rồi a, đánh nhau liền đánh nhau, nắm chắc ngực là phạm quy được không?"

"Mồ hôi..." Hứa Tri Hồ chỉ làm chính mình không nhìn thấy bên kia xé bức đại chiến, tranh thủ thời gian lại trở về để tài chính tới, "Như thế xem ra, tình huống đã triệt để mất khống chế, bất quá Tô tiền bối, lấy thân phận của ngươi cùng uy vọng, ngươi liền chưa từng thử điều giải một thoáng tranh cãi?"

"Luân gia từng thử, nhưng mà vô dụng." Nói đến đây cái, Tô Đát Kỷ quả thực là tỏ rõ vẻ quái lạ thêm nghiến răng nghiến lợi, "Những tên kia tất cả đều không bình thường, không phải ngơ ngơ ngác ngác chính là điên điên khùng khùng, hơn nữa một điểm đạo lý đều không nói, ngươi biết cái kia mà dâng lên phu nhân vì sao lại cùng Hoàng Bào Quái đánh lên sao?"

"Híc, tại sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được mỉm cười.

"Rất đơn giản!" Tô Đát Kỷ rất không nói gì thở dài, "Hoàng Bào Quái lão bà hẵn trăm hoa công chúa, hồi trước mua điều rất đắt mới váy, cố ý chạy đến mà dâng lên phu nhân nơi đó đây khoe khoang, sau đó..."

Được rồi, lý do này cũng thật là quang minh chính đại có lý chẳng sợ, khiến người ta liền phản bác đều phản bác không được, Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm: "Cho nên nói, những người này dự định như thế tiếp tục đánh, vẫn chiến đến đồng quy vu tận sao?"

"Bọn họ nếu như đồng quy vu tận, luân gia còn tiết kiệm tâm." Tô Đát Kỷ ngẩng đầu ưỡn ngực có lý chẳng sợ, suy nghĩ một chút lại không nhịn được thở dài, "Hiện tại vẫn đề là, lại cũng không có thiếu gia hỏa nhìn chăm chăm chúng ta ngàn hổ lăng, đặc biệt là mấy ngày trước, có cái điên điên khùng khùng ngớ ngẩn đột nhiên nhảy ra, ngạnh nói luân gia phái người cướp đi hắn âu yếm Thiền Nhi..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang uống nước an ủi, nghe được này lại trực tiếp văng, "Ai? Thiền Nhi? Đợi lát nữa, cái kia điên điên khùng khùng gia hỏa, sẽ không phải liền gọi là Lã Phụng Hậu chứ?"

"Ồ? Tri Hồ ngươi gặp?" Tô Đát Kỷ hơi hơi kinh ngạc, bất quá rất nhanh sẽ tỏ rõ vẻ oán niệm cuồn lên đuôi cáo, "Không sai, chính là cái kia người điên, trời mới biết nhà hắn Điêu Thiền có phải là theo người chạy, ngược lại hắn mỗi ngày đều muốn tới náo một trận, đánh xong sau đó lại thường thường tại Hiên Viên mộ trong đám chạy khắp nơi, bảo là muốn đi tìm manh mối... Ách, các ngươi sẽ

không phải là đến thời điểm, ở nửa đường thương gắp được hắn chứ?"

Đâu chỉ a, ta trả lại hắn học bổ túc một thoáng đại học bài tập đây!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì gãi đầu một cái, suy nghĩ một chút lại đi xuống hỏi: "Kia chính là nói, toàn bộ Hiên Viên mộ trong đám thế lực khắp nơi, hiện tại đã hỗn loạn đến không cách nào điều giải mức độ, nhất định phải đánh ra óc đến mới có thể giải quyết vấn đề?"

"Trên lý thuyết nói, đúng thế." Tô Đát Kỷ hết sức bất đắc dĩ mở ra hai tay, ngừng lại một chút lại bổ sung, "Bất quá, tại chân chính đánh lên trước, luân gia còn muốn cuối cùng thử một lần, nhìn có thể hay không ôn hòa giải quyết vấn đề, dù sao này Hiên Viên mộ quẫn là luân gia sống yên ổn lập mệnh vị trí, luân gia còn muốn mượn nơi này âm linh khí chữa thương, cũng không thể nhìn bọn họ đem toàn bộ Hiên Viên mộ quẫn đều cho hủy đi đi."

"Cái kia, nương nương ngài tính để chúng ta làm cái gì đấy?" Hứa Tri Hồ thật vất vả hỏi vấn đề mấu chốt.

"Đơn giản!" Tô Đát Kỷ rất tùy ý vung vung chín cái đuôi cáo, "Trên thực tế, luân gia mấy ngày trước đây đã rộng rãi phát thư từ, hẹn bọn họ ngồi xuống đàm phán, ngày mai người cùng Xích Xích bồi tiếp luân gia cùng đi, đến lúc đó tùy cơ ứng biến, nói tóm lại một câu nói, ta để cho các người chém ai, các người liền chém ai, có vấn đề không có?"

"Hoàn toàn không thành vấn đề!" Hứa Tri Hồ nâng hai tay tán thành, "Kỳ thực đi, ta cảm thấy chém người chuyện như vậy, căn bản cũng không cần ta, trực tiếp để Xích Xích thương là được, Xích Xích người nói đúng chứ?"

"Làm gì?" Xích Tỷ Nhi bên kia còn tại một chọi hai đại chiến đây, nghe nói như thế dần độn quay đầu, sau đó ngay lập tức sẽ bị Ngọc Trạc Nhi cho đánh lén.

"Rất tốt, rất tốt." Tô Đát Kỷ đúng là rất cảm động rất vui mừng, lại duỗi ra

chín cái đuôi cáo, giúp hắn đánh trên bả vai bụi bặm, hãy cùng chổi lông gà tựa như, "Tri Hồ a, ngươi quả nhiên không hồ là luân gia vừa ý ứng cử viên, nghĩa bạc vân thiên giúp bạn không tiếc cả mạng sống lấy giúp người làm niềm vui, ừ ân, như vậy đi, được chuyện sau đó, ta đem chúng ta gia hết thảy hồ ly tinh em gái tất cả đều gả cho ngươi!"

"Chán ghét! Chán ghét rồi!" Nghe nói như thế, một đoàn yếu điệu hồ ly tinh em gái tất cả đều tỏ rõ vẻ e thẹn, "Tỷ tỷ, ngươi làm sao có thể nói như vậy đây, thực sự là quá phận quá đáng, chí ít... Ân, ít nhất cũng phải để Hứa công tử có cái chuẩn bị tâm lý mà!"

Rất tốt, bởi vì các nàng tập thể nâng đuôi cáo tán thành, bên kia vừa bị đánh lén Xích Tỷ Nhi, lần thứ hai tiểu vũ trụ cháy hừng hực, trong nháy mắt liền bùng nổ ra sức mạnh vô cùng vô tận, càng làm Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi cho đầy ngược rồi!

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nâng cǎm, trước tiên nhìn một chút tỏ rõ vẻ cười túm tỉnh Tô Đát Kỷ, lại nhìn phía sau nàng một đám bừng mặt cười trang thận thùng nhưng lén lút hướng hắn đong đưa đuôi hồ ly tinh em gái, nhìn lại một chút bên kia còn tại tranh lão công Xích Tỷ Nhi tổ ba người, đột nhiên cảm thấy, đột nhiên cảm thấy, đột nhiên cảm thấy ——

"A, chúng ta có muốn hay không trước tiên đọc một đêm điêu lệ đảng, đem thế giới quan nhân sinh quan giá trị quan đều cho xoay chuyển trở về?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 163: Kỳ Thực Ta Còn Có Bản Cloze Test

Hứa Tri Hồ tại ngàn hồ lăng đêm đầu tiên, là tại một đoàn em gái tranh giành tình nhân quần thể quần ẩn bên trong vượt qua. . .

Mơ mơ màng màng dǎn vặt đến nửa đêm mới ngủ, chờ hǎn sáng ngày thứ hai bị tỳ bà huyền thanh ồn ào lúc tỉnh, đột nhiên phát hiện vị kia thích mị ngự tỳ đang yếu điệu ngồi ở hǎn đầu giường, rất nhiệt tình hỏi thăm công tử có muốn nghe hay không nô gia thổi tiêu, bên cạnh còn có vị kia xấu hổ mang khiếp Ngọc Trạc Nhi nấm lương, đang bưng một bát nóng hổi hổ tiên thang, biểu thị đây là đặc biệt vì công tử ngài bồi bổ làm nha. . .

Nyan nyan, các ngươi đến cùng là làm sao vào?

Hứa Tri Hồ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, đang định khẩn cấp kêu gọi Xích Tỷ Nhi tới giải vây, người sau cũng đã dǎng dǎng sát khí phá cửa sổ mà vào, trước tiên một lang nha bỗng đậm bay đang muốn thổi tiêu thích mị ngự tỳ, sau đó lại cùng Ngọc Trạc Nhi đại chiến 300 hiệp, vẫn từ trong phòng chiến đến đại sảnh tái chiến đến hành lang, song phương các loại má ngọc ửng đỏ đố mồ hôi tràn trề quần áo ngắn ngang. . .

Ách, Hiên Viên mộ thật là nguy hiểm, cơm sáng thu công hồi Đông Minh Sơn!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, dành thời gian ăn xong điểm tâm, sau đó liền nâng lên sơn địa bao, kêu lên Oa Oa Tiểu Thiến cùng Ngân, sẽ đem chính ở chỗ này tương ái tương sát Xích Tỷ Nhi cho kéo trở về. . . Rất tốt, vạn sự đã chuẩn bị, có thể xuất phát rồi!

Sau nửa canh giờ, tại một đoàn đuôi cáo các em gái yếu điệu vẫy tay mạt tập thể nhìn theo bên trong, hai người ba thiết bị điện sáu con loli liền như thế chính thức xuất phát, theo hững hờ tự đạn tự hát Tô Đát Kỷ tò ngụ ý, cùng với nàng hai vị kia một cái yêu quý âm nhạc một cái yêu quý vũ đạo muội muội, cùng đi ra ngàn hồ lăng đi tìm đám kia quái lạ gia hỏa đàm phán.

Lúc này đã đến giữa trưa, tràn ngập tại Hiên Viên mộ quần thượng yêu khí sương mù cũng tiêu tan mấy phần, để những lít nha lít nhít che kín thung lũng lăng mộ tất cả đều bại lộ tại ánh mặt trời ấm áp hạ, nhưng ngay cả như vậy, bởi vì từ lòng đất không ngừng tuôn ra âm linh khí, toàn bộ thung lũng vẫn là có vẻ cực kỳ lạnh giá, rất nhiều nơi thậm chí đều kết đầy băng sương.

"Hắt xì!" Hứa Tri Hồ liên tục đánh vài cái hắt xì, vội vàng từ sơn địa bao bên trong lấy ra một cái áo lông khoác lên, lúc này mới cảm thấy ấm áp hơn nhiều.

Đọc theo lăng mộ quần trong đó một cái tảng đá hành lang về phía trước, phảng phất vô cùng vô tận, dù cho đi tới mấy chục năm đều đi không xong tựa như, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, lại tùy tùng Tô Đát Kỷ đi rồi hơn nửa canh giờ, rốt cuộc không nhịn được nhấc tay vấn đề: "Híc, nương nương, chúng ta triệu tập thế lực khắp nơi đàm phán địa phương đến cùng ở đâu?"

"Tại Hiên Viên mộ thủ mộ yêu dưới cây." Tô Đát Kỷ hững hờ lấy ra cây lược gỗ, vừa tiếp tục hướng phía trước vừa sắp xếp chính mình âu yếm xõa tung đuôi cáo, "Đó là Hiên Viên mộ bên trong lịch sử lâu đời nhất tồn tại, có người nói tại Hiên Viên mộ sinh ra trước cũng đã tồn tại, sở dĩ lựa chọn ở nơi đó tiến hành đàm phán, là bởi vì cái kia thủ mộ yêu cây xung quanh có đặc thù cấm chế, có thể đem yêu ma cùng luyện khí sĩ tu vi đều áp chế đến mức thấp nhất, như thế liền coi như bọn họ một lời không hợp ra tay đánh nhau, cũng không biết xảy ra vấn đề lớn."

"A, so Hiên Viên mộ quần lịch sử còn muốn dài lâu thủ mộ yêu cây?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc.

"Không sai, liền ngay cả bản cung cũng không biết này thủ mỏ yêu cây lai lịch." Tô Đát Kỷ giơ giơ cửu vĩ hồ vĩ, suy nghĩ một chút lại nhắc nhở đến, "Đúng rồi, ngươi đến vậy sau này, đừng trích yêu trên cây đồ vật, không phải vậy những tên kia sẽ rất bất mãn, đặc biệt là Lã Phụng Hậu tên kia, mỗi lần chỉ cần thấy được có người chạm yêu cây, sẽ nổi khùng phát điên, cho nên nói, cùng bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ giao thiệp với thật sự rất phiền phức được không?"

Đừng nghịch, nói đến bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ cùng hồ tinh bệnh, ai có thể hơn được ngài cùng Thạch Cơ nương nương a!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng châm chọc một trăm lần, đúng là lại nghĩ tới một vấn đề: "Đúng rồi, nương nương, ngươi có hay không cảm thấy, ách, nói như thế nào đây, ngươi có hay không cảm thấy, Lã Phụng Hậu tên kia dung mạo rất giống. . ."

"Lã Bố Lã Phụng Tiên, đúng không." Tô Đát Kỷ hình như biết hắn muốn hỏi gì, hững hờ đưa ra trả lời.

"Đợi lát nữa, nguyên lai nương nương ngươi biết đến a." Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, "Híc, Lã Phụng Hậu tên kia, lại cùng trong truyền thuyết Lã Bố lớn lên cái kia như, nương nương ngài không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Kỳ quái sao?" Tô Đát Kỷ hững hờ nhìn hắn, đột nhiên nhô ra một cái xõa tung đuôi cáo, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Được rồi, kỳ thực ta biết một bí mật, một cái liên quan với Lã Phụng Hậu bí mật nha. . ."

"Bí mật gì?" Hứa Tri Hồ đột nhiên bị làm nỗi lên lòng hiếu kỳ.

"Cái này mà. . ." Tô Đát Kỷ đắc ý lung lay chín cái đuôi cáo, còn cười tủm tỉm cố ý thừa nước đục thả câu, "Ồ ha ha ha, rất nhiều người đều nói, Lã Phụng Hậu là Lã Bố chết rồi hài cốt tu luyện thành yêu, kỳ thực, lời này chỉ nói đúng phân nửa, chân tướng là. . . Cẩn thận!"

Nói đến "Cẩn thận" hai chữ, nàng đột nhiên hơi biến sắc, chín cái trăng bạc đuôi cáo bỗng nhiên cuốn lấy Hứa Tri Hồ, không có dấu hiệu nào đi xuống một túm!

Một điểm phòng bị đều không có, Hứa Tri Hồ nhất thời lảo đảo ngã sấp xuống, mà chính là này trong chớp mắt, liền nhìn thấy một đạo diêu linh tên dài gào thét phóng tới, hầu như là chùi tóc của hắn bắn xuyên qua, tảng tảng bắn trúng cách đó không xa hành lang, trực tiếp đem mảng lớn tảng đá đều nổ đến chia năm xẻ bảy.

"Vãi chưởng!" Hứa Tri Hồ nhìn ra trổ mắt ngoác mồm.

Trong phút chốc, còn không chờ hắn tới kịp vui mừng, liền nghe đến phía trước trong sương mù góttắt thanh nổ vang chấn động, nương theo cuồng bạo ánh lửa sôi trào mãnh liệt, cái kia quen thuộc nỗi giận âm thanh lần thứ hai vang vọng hành lang: "Tiểu nhân hèn hạ! Giao ra Thiền Nhi, ta đây tha cho ngươi khỏi chết!"

Rất tốt, cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, đột nhiên không hẹn mà cùng thở dài: "Có lầm hay không a, lại là tên kia!"

Quả nhiên sau một khắc, liền nhìn thấy sôi trào mãnh liệt trong biển lửa, Lã Phụng Hậu giơ lên cao phuơng thiên họa kích thôii thúc dưới trướng Xích Thố, dường như một vị cuồng bạo sát thần tựa như bao phủ tới, quanh thân huyết quang nổ vang phóng lên trời, oanh kích đến bốn phía vách tường đều ở khẽ chấn động: "Vì Thiền Nhi! Vô song đại xà! Huyết diễm như liên! Cho ta đây. . ."

"Con em nó a, còn xong chưa?" Hứa Tri Hồ cũng đã mất cảm giác, trực tiếp từ sơn địa bao bên trong móc ra 《đại học vi phân và tích phân》.

"Ti! Đê tiện!" Lã Phụng Hậu nhất thời thay đổi sắc mặt, hầu như là theo bản năng cuồng quýt ghìm ngựa, đúng là suýt chút nữa va đầu vào trên tường, "Đồ vô sỉ, mỗi lần đều chỉ có thể dùng chiêu này, có bản lĩnh đến cùng ta đây công

bằng quyết một trận thắng thua!"

"Ngươi quản ta a!" Hứa Tri Hồ nguýt nguýt, thuận lợi càng làm 《đại học tiếng Anh cấp bốn cuộc thi kiến thức căn bản》 rút ra, "Đừng dài dòng, chúng ta chính là qua tới tham gia đàm phán, ngươi muốn chịu đem phượng thiên họa kích thả xuống, chúng ta liền hứa hẹn chưa ai dùng qua Cloze Test cùng đọc lý giải!"

Quỷ mới biết Cloze Test cùng đọc lý giải là gì, bất quá vén vẹn nghe này thô bạo mười phần tiếng tăm, liền biết nhất định rất đáng sợ!

Lã Phụng Hậu không khỏi rùng mình lạnh lẽo, theo bản năng giơ lên phượng thiên họa kích chặn ở trước người, chỉ là vén vẹn mấy giây sau, chờ hăn ý thức được chính mình lại có chút chột dạ, rồi lại nhất thời giận tím mặt: "Hãy chấm dứt việc đó, thật sự coi ta đây sợ ngươi a!"

"Không sợ ngươi liền đến a!" Hứa Tri Hồ một tay giơ 《đại học vi phân và tích phân》, một tay giơ 《đại học tiếng Anh cấp bốn cuộc thi kiến thức căn bản》, nhìn qua đúng là khí thế rất đủ, không đa nghi bên trong vẫn có chút hüz, ách, nếu như tên kia thật sự xông lại làm sao bây giờ?

Tốt tại loại này việc không có phát sinh, Lã Phụng Hậu hiển nhiên đối này quái lạ pháp khí lòng vẫn còn sợ hãi, lại vẫn cứ không dám thúc ngựa Xích Thố xông lại: "Vô liêm sỉ, thật sự coi ta đây không dám lên đến a?"

"Đến a, ngươi đến a!"

"Tới thì tới!"

"Vậy thì đến!"

"Đến! Ngay lập tức sẽ đến!"

"Tranh thủ thời gian đến!"

"Đến. . . Đến cái đầu ngươi!"

Rất tốt rất cường đại, song phương cách mươi mấy trượng khoảng cách xa xa đối lập, lấy "Nhìn cái gì nhìn nhìn ngươi sao lại nhìn một cái thử xem thử xem liền thử xem" tư thế, tới lui ròng rã lẫn nhau châm chọc nửa khắc đồng hồ, lại rất thần kỳ không có đánh lên. . .

Nói thật sự, Xích Tỷ Nhi cùng Tô Đát Kỷ các nàng ở bên cạnh nhìn ra đều sấp ngủ, Xích Tỷ Nhi tẻ nhạt đến đã bắt đầu dùng tơ nhện dệt món tiền nhỏ bao, mắt thấy loại này không có dinh dưỡng đổi thoại còn muốn lại kéo dài mấy cái canh giờ, rốt cuộc không nhịn được yếu mềm nhấc tay: "Lại nói, các ngươi đến cùng còn đánh nữa thôi đánh, muốn đánh liền tranh thủ thời gian. . . Mặt khác, cái kia lã cái gì, luân gia rất chăm chú lặp lại lần nữa, chúng ta thật sự thật sự thật sự, chưa từng thấy ngươi Thiền Nhi!"

"Ngươi nói chưa từng thấy liền chưa từng thấy? Ta đây dựa vào cái gì phải tin lời của ngươi?" Lã Phụng Hậu tỏ rõ vẻ hung ác hờ lạnh một tiếng.

"Ta dùng bản mệnh chân nguyên phát cái thẻ được chưa?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì thở dài, "Như vậy đi, nếu như là chúng ta bắt đi Thiền Nhi, liền phạt ta, a, phạt ta. . . Ân, phạt ta sau đó dùng Tri Hồ điện thoại di động tự đập thời điểm, đều không có cách nào mỹ nhan cùng tu đồ!"

"Ta sát, ngươi lúc nào sẽ dùng điện thoại di động của ta tự quay?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất là khiếp sợ.

Đây không phải là trọng điểm được không, trọng điểm là theo Xích Tỷ Nhi xin thẻ, một ánh hào quang lóng lánh mà qua, liền đại biểu này bản mệnh lời thẻ đã đạt thành, hơn nữa nhìn Xích Tỷ Nhi nghiêm nghị vẻ mặt, hiển nhiên này lời thẻ cực kỳ nghiêm túc, nói là liên quan đến sinh tử cũng không quá đáng.

Cũng không biết là thật sự tin này lời thẻ đây, vẫn là trong nhất thời cũng xác thực công không tiến vào, Lã Phụng Hậu tỏ rõ vẻ biến ảo không ngừng do dự, sau một chốc rốt cuộc phẫn nộ hờ lạnh một tiếng, quay đầu ngựa lại nghênh

ngang rời đi: "Hừ hừ, liền tạm thời tin các ngươi một lần, đi theo ta, Hoàng Bào Quái cùng mà dâng lên phu nhân bọn họ cũng đã tại yêu dưới cây chờ đợi."

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian thu hồi 《đại học vi phân và tích phân》, nâng lên sơn địa bao đi theo.

Có Lã Phụng Hậu dǎng dǎng sát khí ở mặt trước mở đường, dọc theo con đường này đúng là không có cái nào bệnh thâm kinh do thiếu máu cục bộ ra tới quấy rối, đến khi xuyên qua một mảnh rậm rạp núi rừng sau đó, cảnh tượng trước mắt nhất thời rộng rãi sáng sủa, nguyên bản lít nha lít nhít lăng mộ quần toàn đều biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó, là ngoài mấy trăm trượng đứng sừng ở yêu khí trong sương mù một gốc tham thiên đứng vững bắp ngô. . . Ách, đợi lát nữa, bắp ngô?

Hứa Tri Hồ cảm khái còn chưa kịp phát sinh, đến khi thấy rõ cái kia cây lớn vô cùng hoàng màu cam bắp ngô sau, đột nhiên liền văng: "phù! Các ngươi quản cái này gọi là cây, vẫn là yêu cây?"

"Không cần để ý những chi tiết kia mà!" Tô Đát Kỷ hững hờ vung vung đuôi cáo, suy nghĩ một chút lại bổ sung, "Hơn nữa, ngươi không cảm thấy thủ mỏ yêu cây nghe tới tương đối thô bạo sao, lẽ nào chúng ta phải gọi nó thủ mỏ yêu bắp ngô?"

Nói tới thật có đạo lý, ta càng không có gì để nói!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, bất quá nói thật sự, mấy năm qua đi tiết tháo hủy tam quan cũng không phải lần đầu tiên, vì lẽ đó dù cho đứng sừng ở trước mắt to lớn bắp ngô xem ra như thế họa phong quái lạ, hắn vẫn là rất nhanh sẽ trấn định tiếp thu hiện thực: "Được rồi, được rồi, cái kia tiếp đó, chúng ta nên làm cái gì đây?"

Vấn đề này quả thực là dư thừa, sau một khắc, liền nhìn thấy Lã Phụng Hậu nhảy xuống ngựa Xích Thố, vừa mở ra chiến giáp bỏ qua phương thiên họa kích, vừa tùy ý vài con yêu tới sưu hǎn thân, suy nghĩ một chút lại tức giận quay

đầu lại hừ lạnh một tiếng —

"Đừng dài dòng , dựa theo trước ước định, lúc đàm phán, ai cũng không thể mang binh khí pháp khí áo giáp tiến vào, vì lẽ đó. . . Trước tiên thông qua yêu
cây kiểm tra an toàn cửa ải này, a, tên gọi tắt an kiểm!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 164: Các Người Đúng Là Đến Đàm Phán À

Cái gọi là đàm phán, đừng động đến cùng làm sao đàm luận, nhưng mà ôn hòa nhã nhặn khẳng định là đệ nhất tiền đề!

Chính bởi thế, cân nhắc đến này Hiên Viên mộ trong đám yêu ma quỷ quái cõ ý dễ dàng một lời không hợp liền lái xe . . . Không đúng, đấu vỡ, vì lẽ đó mấy ngày trước đây thế lực khắp nơi định ra đàm phán ngày thời điểm, cõ ý quy định tất cả mọi người đều không cho phép mang binh khí pháp khí áo giáp tiến vào, liền ngay cả Lã Phụng Hậu ngựa Xích Thố cũng không cho mang, dù sao hàng này nói theo một ý nghĩa nào đó so phương thiên họa kích uy lực còn lớn.

Được rồi, nếu đến chi tặc an chi, Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể đàng hoàng tuân thủ quy định, đem Oa Oa chúng ba cái thiết bị điện cùng sơn địa bao đều ở lại yêu cây bên ngoài, một bên khác Xích Tỷ Nhi phẫn nộ nửa ngày, cũng vẫn là miễn cưỡng tiếp thu quy định, để mấy cái xin thề duy trì trung lập nữ yêu tinh lại đây soát người, sau đó không sưu không biết, đến khi này tìm tội tra mới phát hiện. . .

Âm ầm ầm! Âm ầm ầm! Âm ầm ầm!

Lang nha bỗng đại khâm đao một tay phủ Ngân đưa chùy đồng thau côn dài tua thương mà ngài đâm, trong nháy mắt, từ Xích Tỷ Nhi váy đỏ hạ sưu ra đến các loại bạo lực vũ khí lạnh, trực tiếp liền ở trên đất bằng chất lên một ngọn núi nhỏ, cái kia mấy cái phụ trách soát người nữ yêu tinh đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, nhìn Xích Tỷ Nhi ánh mắt tràn ngập nỗi lòng tôn kính, đều sắp xông lên muốn ký tên rồi!

Mõ hôi một cái, Hứa Tri Hồ cũng là trổ mắt ngoác mồm, không nhịn được

nhìn Xích Tỷ Nhi cái kia váy đỏ: "Lại nói, Xích Xích, ngươi bình thường đến cùng đem những binh khí này giấu ở nơi nào ấy nhỉ?"

"Ngươi quản ta?" Xích Tỷ Nhi rất ngạo kiều hờ lạnh một tiếng, lại từ dưới làn váy diện rút ra hai thanh song cổ kiếm, lúc này mới phẫn nộ thở dài, "Không còn, thật không còn, ta dùng tiết tháo bảo đảm."

Tỷ tỷ ngươi thăng, coi như ngươi còn cất giấu cái gì, chúng ta cũng không dám sưu rồi!

Cái kia mấy cái nữ yêu tinh lệ rơi đầy mặt, liền như thể nhìn theo Xích Tỷ Nhi năm sáu cái loli, cùng chơi xuân tựa như hướng đi yêu dưới cây, mặt sau còn có chồng chất như núi vũ khí lạnh làm bối cảnh, trên thực tế liền ngay cả Lã Phụng Hậu cũng nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, nhịn đến nửa ngày, rốt cuộc không nhịn được cầm cùi chỏ đụng phải va Hứa Tri Hồ, nhẹ giọng lại nói: "Híc, phía trước cái kia nữ, cùng ngươi quan hệ gì... Đừng nói cho ta nói, đó là nhà ngươi nương tử?"

Một lời khó nói hết! Một lời khó nói hết a! Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất xấu hổ lại rất cảm khái thở dài một tiếng.

Trong khi nói chuyện, đoàn người đã xuyên qua yêu cây ngoại vi, càng đến gần cái kia to lớn quái lạ bắp ngô, không khí chung quanh bên trong linh lực cấm chế liền trở nên càng rõ ràng, Hứa Tri Hồ nguyên bản liền không có tu vi gì, đúng là không có cảm giác đặc biệt, bất quá bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Tô Đát Kỷ các nàng nhưng cũng đã chịu ảnh hưởng, Xích Tỷ Nhi không nhịn được phóng thích một đoàn yêu hỏa, kết quả phát hiện này yêu hỏa lại không có bình thường nữa đại.

"Rất bình thường, nơi này sẽ đem chúng ta yêu thuật cùng pháp khí uy lực đều áp chế đến chỉ có một phần ba." Tô Đát Kỷ cười tưng tửng giải thích cho bọn họ nghe, vừa chỉ chỉ ngay phía trước một tòa nhà gỗ, "Hừm, đặc biệt là chúng ta muốn cử hành đàm phán tòa kia nhà gỗ, đó là thủ mộ yêu cây khu vực hạch tâm,

càng là đem cấm chế uy lực phát huy đến cực hạn."

Nói như vậy, một đám người đã đến nhà gỗ bên ngoài, Lã Phụng Hậu một vừa đưa tay ấn lại môn, vừa tò rõ vẻ tái nhợt hờ lạnh một tiếng: "Nói rõ trước, các ngươi làm sao đàm phán đều tùy các ngươi, ta đây chỉ cần biết rằng Thiền Nhi tăm tích, nếu để cho ta đây biết đến cùng là ai cướp đi Thiền Nhi. . . Hừ hừ!"

Này này này, như ngươi vậy dũng dũng sát khí nói dọa thời điểm, tại sao phải nhìn ta?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, dứt khoát trực tiếp giành trước đẩy cửa ra: "Vâng vâng vâng, lão Lã ngươi cao hứng là tốt rồi, bất quá ta thật lòng lặp lại lần nữa, ta thật sự chưa từng thấy nhà ngươi con ve. . . Vãi chưởng!"

Không có dấu hiệu nào, vừa tiện tay đẩy cửa ra, liền nhìn thấy một đạo hàn quang gào thét phóng tới!

Căn bản đến không kịp né tránh, Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là phiến diện đầu, sau đó liền nghe đến bên tai ầm ầm nổ vang, một thanh dao gọt hoa quả mang theo gào thét hàn quang, tầng tầng đậm vào bên cạnh hắn môn lương thượng, khoảng cách đầu của hắn chỉ kém hai tấc!

Lệ nóng doanh tròng a, Hứa Tri Hồ nhất thời lệ nóng doanh tròng, vấn đề là còn không chờ hắn tới kịp phát biếu đàm mạng cảm nghĩ, liền nhìn thấy phía trước một vị trăm hoa quần khuôn mặt đẹp ngự tỷ bước nhanh xông lại, vội vội vàng vàng rút ra chuôi này dao gọt hoa quả, lại dũng dũng sát khí xông về đi tới: "Làm phiền, để một thoáng. . . Mà dâng lên, ngươi cái con đĩ con, bản công chúa liều mạng với ngươi rồi!"

"Ây. . . Tốt tàn bạo!" Hứa Tri Hồ cả người đều hóa đá, phản ứng đầu tiên chính là: "Con em nó a, nói cẩn thận không cho phép mang binh khí đây?"

"A, từ một loại nào đó góc độ nói, dao gọt hoa quả xác thực không tính binh khí đi." Tô Đát Kỷ đúng là đã thành thói quen thành tự nhiên, lại còn có

tâm tình chỉ chỉ phía trước, "Khặc khặc, so với cái này đến, ngươi không cảm thấy phía trước những tên kia, mới thật sự gọi là tàn bạo sao?"

Còn đúng là, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngang đầu lên, nhìn trong nhà gỗ hỗn loạn tưng bừng quần ấu tình cảnh —

Không hề lớn trong phòng, chen chúc trên trăm con yêu ma quỷ quái cùng tà đạo luyện khí sĩ, cũng không biết bởi vì tại sao, những người này đang đằng đằng sát khí đánh đậm tại một khối, hơn nữa bởi vì yêu lực pháp khí đều chịu đến rất lớn cấm chế nguyên nhân, chỉ có thể triển khai không hề vẻ đẹp mà nói vật lộn, hầu tử thâu đào hầu tử thâu đào, dạ xoa tham hải dạ xoa tham hải, đoạn tử tuyệt tôn chân đoạn tử tuyệt tôn chân, còn có mấy tên khốn kiếp lại lẩn nhau nhổ nước miếng. . .

"Giời ạ, như thế cũng được?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đặc biệt là nhìn thấy vị kia trăm hoa quần ngự tỳ lại vung vẩy dao gọt hoa quả, đằng đằng sát khí cuồng bạo truy sát một vị khác đào hoa xiêm y khuôn mặt đẹp nữ yêu tinh sau, rốt cuộc không nhịn được yếu mềm quay đầu nhìn Tô Đát Kỷ, "Híc, nương nương, ta chỉ muốn nói, vòng kết nối của ngươi thật loạn. . ."

"Không có chuyện gì, bọn họ không đánh lên trái lại kỳ quái." Tô Đát Kỷ hiện ra nhưng đã mất cảm giác, tùy tiện tìm trương xem ra vẫn tính hoàn chỉnh cái ghế ngồi xuống, "Yên chí, ngồi xuống trước uống một chút trà, dựa theo trước đây kinh nghiệm đến xem, phỏng chừng lại qua nửa khắc đồng hồ, bọn họ liền không có thể lực."

Sự thực chứng minh, căn bản không cần nửa khắc đồng hồ, trên thực tế velen vẹn mấy phút sau, những người này liền mệt đến thở hồng hộc, vừa sưng mặt sưng mũi vừa thở hồng hộc, đều tự tìm cái địa phương ngồi xuống trước lấy hơi, đương nhiên còn không quên hung tợn nhìn chăm chăm đối phương, thuận tiện nhìn lại một chút xung quanh có còn hay không ghế chân gì đó có thể lâm thời dùng làm vũ khí. . .

"Híc, chúng ta có mang cái gì gia hỏa tới sao, đợi lát nữa tốt dùng phòng thân." Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu nhìn Xích Tỷ Nhi, đúng là bên cạnh Tử Tử lập tức xung phong nhận việc giơ lên kẹo hồ lô, "Ca ca, cái này ăn xong sau đó, cây thăm băng trúc có thể dùng đến trát người nha!"

"Xem đi, ta liền nói bọn họ rất nhanh sẽ không đánh nổi." Tô Đát Kỷ đúng là không có chút nào lưu ý, lại cười híp mắt chỉ chỉ những tên kia, "Đến đến đến, thưa dịp đàm phán trước mở đầu, ta trước tiên giới thiệu cho ngươi một thoáng mấy cái rất khó làm, nói thí dụ như. . . A, nhìn thấy cái kia mặc áo bào đen nữ yêu tinh sao?"

"Liền vừa bị dao gọt hoa quả truy sát cái kia?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, liền nhìn thấy bên kia một tấm trên ghế gỗ, đang ngồi vị kia khuôn mặt đẹp như hoa da thịt trắng noãn đến dường như thượng đẳng đồ sứ giống như đào hoa xiêm y ngự tỷ.

Đương nhiên, da thịt trắng noãn dường như đồ sứ, còn không phải rõ ràng nhất đặc thù, rõ ràng nhất đặc thù là, vị này đào hoa xiêm y ngự tỷ một thân hóa trang, hầu như có thể nói tất cả đều là chó lòa mắt cực phẩm xa xỉ pháp khí a

Cái kia hoa lệ đào hoa xiêm y, chính là Thiên Y phuường tỉ mỉ luyện chế, chỉ vì tư nhân đặt trước phục vụ; trên tay nhắc theo nay tuyển tú bao, có người nói là từ cẩm tú núi thiên cẩm nương nương chuyên vì nữ tu thiết kế, một năm chỉ bán ba mươi con; dưới chân cặp kia thanh lan cao gót guốc gỗ, là năm nay mới ra mới nhất khoản pháp khí, bây giờ trên thị trường coi như có linh thạch cũng không mua được; đúng rồi, còn có nàng tay ngọc nhỏ dài bên trong nâng cái kia phấn son hộp, chỉ là hộp thượng liền khảm nạm mười hai viên tử quang nước biếc châu, mỗi một viên đều có trì hoãn già yếu thần kỳ đặc hiệu nha. . .

Trên thực tế, xuất phát từ nữ tính bản năng, Xích Tỷ Nhi lúc này nhìn vị kia đào hoa xiêm y ngự tỷ nay tuyển tú bao, đã sớm là má ngọc ửng đỏ đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, cũng không nhịn được muốn đưa tay ra: "A a a, năm nay mới

nhất khoản, phải muỗn, thật sự rất nhớ, nhưng mà. . Ô ô ô, mua không nổi, mua không nổi a mua không nổi!"

"Nhịn xuống, Xích Xích, ngươi còn muỗn kiêm một đống lớn tiền mua sữ bột đây." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cho nàng giội nước lã, lại nhìn bên cạnh Tô Đát Kỷ, "Cho nên nói, vị này cả người đều là hàng hiệu hàng xa xỉ tỷ tỷ. . ."

"Mà dâng lên phu nhân!" Tô Đát Kỷ cười túm tím gật gù, "Không sai, chính là cái kia trong truyền thuyết Kim Tị Bạch Mao Lão Thủ Tinh, thuận tiện lén lút nói một câu, đừng xem nàng cả người đều là hàng xa xỉ, kỳ thực đều là hàng lởm. . . Hết cách rồi, thật sự quá đắt rồi!"

Rất tốt, Hứa Tri Hồ yên lặng hồi suy nghĩ một chút Tây du ký, vừa cảm khái lại đi tiết tháo, vừa lại tiếp tục đến xem cái khác yêu ma quý quái —

Liền tại mà dâng lên phu nhân đối diện, vừa vị kia vung vẩy dao gọt hoa quả truy sát nàng trăm hoa quần ngự tỷ, lúc này đang tức giận nghiến răng nghiến lợi: "Hừ, mấy cái giả mạo hàng hiệu túi có gì đặc biệt, bản công chúa muốn mua liền mua cầm tú núi mới nhất hạn lượng bán ra. . . Phu quân?"

Mua, lập tức mua, mua mua mua, bên cạnh vị kia một thân hoàng bào hung ác yêu vương tranh thủ thời gian gật đầu, bất quá suy nghĩ một chút, lại mặt mày ủ rũ nhẹ giọng lại nói: "Nhưng là, nương tử, chúng ta có thể hay không qua mấy tháng lại mua a, ngươi xem, chúng ta vừa mua lại mới động phủ, còn có ba mươi sáu năm theo giai đoạn linh thạch còn không có trả hết. . ."

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ nghe được nỗi lòng tôn kính, tranh thủ thời gian lại nhìn Tô Đát Kỷ, người sau hững hờ giơ giơ đuôi cáo: "Không sai rồi, cái kia mặc áo bào vàng gia hỏa, chính là Hoàng Bào Quái, còn hắn vị kia nương tử. . ."

Không cần giới thiệu, Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời bên trong, lão Hoàng a lão Hoàng, ngươi cũng không dễ dàng a, như thế gian nan từ trăm hoa quốc đoạt cái công chúa điện hạ trở về, còn phải trên lưng ba mươi sáu năm nhà

cho thuê.

Trên thực tế, còn không hết là mà dâng lên phu nhân Hoàng Bào Quái trǎm hoa công chúa, hắn vào lúc này quét mắt qua một cái đi, đột nhiên cảm thấy thật nhiều mặt đều khá quen, tỳ như bên cạnh cái kia đang ôm một cái kim quang áo cà sa tại cọ a cọ Hắc Hùng Quái, phỏng chừng chính là trong truyền thuyết cái kia chỉ thích thu thập áo cà sa gió đen quái, nói thật sự, lão huynh ngươi thu thập nhiều như vậy áo cà sa làm gì, ngươi lại không dự định xuất gia làm hòa thượng!

Đừng động nguyên nhân, chí ít vào lúc này, một đoàn yêu ma quý quái đánh một trận sau đó, lúc này đều sưng mặt sưng mũi mệt đến không có khí lực tái chiến đấu, một mảnh thở hồng hộc bên trong, gió đen quái bạn học cầm một cái trứng gà xoa nhẹ nửa ngày phát sưng con mắt, đột nhiên liền tò rõ vẻ mê man nhìn chung quanh: "Híc, chúng ta ngày hôm nay, có phải là muốn nói phán ấy nỉ?"

Vãi chưởng, các ngươi rốt cuộc nghĩ tới sao?

Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, sau đó liền nhìn thấy Tô Đát Kỷ nhẹ nhàng vỗ một cái hai tay, chín cái đuôi cáo tản ra ra, trực tiếp đem cái kia trương sấp tan vỡ từ đòn bàn tròn lôi đến trong phòng —

"Được rồi, mở hội, mở hội, đều nghiêm túc một chút. . . Nói rõ trước, không cho rút đao, không cho thăm hỏi đối phương phụ mẫu, không sai, vẽ vòng tròn trát người cỏ nhỏ đều là không thể!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 165: Ta Là Tới Phát Thiệp Mời

Côn Ngô lịch 632 năm, Hiên Viên mỗ quần thể lực khắp nơi đại biểu, tại sống chung hòa bình năm hạng nguyên tắc căn bản cơ sở thương, căn cứ cộng đồng khai phá hổ lợi song doanh nguyên tắc, triển khai ôn hòa nhã nhặn có lý có cứ hữu hảo hiệp thương, thời kỳ cùng phát sinh nhục mạ ba mươi sáu lần, phạm vi nhỏ vật lộn đơn đấu mươi hai lần, không có lý do quần ấu sáu lần, đầy đủ thể hiện rồi Hiên Viên mỗ quần đoàn kết có thích cùng hợp tác hỗ trợ. . .

Ân, không sai, chính là cái dạng này!

Sương mù tràn ngập trong phòng, thừa dịp đám kia đầu óc có vấn đề gia hỏa còn tại cái kia đàm phán, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian trước tiên lôi kéo Xích Tỷ Nhi cùng Tử Tử các nàng ngồi ở một bên, mỗi người đến một bát mì ăn liền ép an ủi, trên thực tế các sáu cái loli đem bò kho diện thang đều uống xong, bên kia đàm phán đều còn không có gì tiến triển.

Trên thực tế, cũng xác thực rất khó có tiến triển, một đoàn gia hỏa vốn là ai cũng không phục ai, lại quần ấu loạn chiến mấy chục năm cùu hận trị tràn đầy, vào lúc này có thể miễn cưỡng vây quanh bàn ngồi xong, không có trực tiếp rút chiết đũa đâm chết đối phương cũng đã tính toán kỹ tích, còn nói làm sao bình thản đạt thành đinh chiến hiệp ước. . .

"Đinh cái đầu ngươi!" Trăm hoa công chúa đằng đằng sát khí vỗ bàn một cái, trực tiếp đem dao gọt hoa quả đâm tại trên bàn, "Đinh chiến? Không thành vấn đề, nhưng mà trước hết để cho mà dâng lên cái kia con đĩ con, đem năm ngoái đoạt ta hai kiện pháp bảo giao ra đây, còn phải lại tính cả tổn thất tinh thần phí!"

"Ngậm máu phun người, luân gia lúc nào đoạt pháp bảo của ngươi?" Mà

dâng lên phu nhân cũng là nỗi giận, mắt hạnh trợn tròn hùm lạnh một tiếng, "Đúng là nhà ngươi phu quân, năm ngoái thừa dịp luân gia ra ngoài tu hành, xông vào động không đáy bên trong trăng trợn cướp sạch, còn mang đi hai cái khuôn mặt đẹp thị nữ!"

"Ta không có!" Hoàng Bào Quái kinh hãi đến biến sắc, đón chính mình phu nhân hoài nghi ánh mắt, lập tức gương mặt vô tội nhắc tay, "Phu nhân, ngươi cũng biết ta a, ta từ trước đến giờ chỉ thích một mình ngươi, vốn định đem cái kia hai người thị nữ đoạt lại nấu cơm cho ngươi, kết quả nửa đường lại va vào gió đen quái tên khốn kia không biết xấu hổ đánh lén. . ."

"A phi, lão tử được gọi là ăn miếng trả miếng!" Gió đen quái đang thưởng thức áo cà sa đây, nghe nói như thế nhất thời liền phẫn nộ rồi, "Năm kia, không biết tên khốn kiếp kia đoạt lão tử linh ruộng; năm ngoái, lão tử mới loại một nhóm linh chi đều bị nửa đêm trộm sạch, cái quái gì vậy ngay cả rễ đều bị đào; năm nay, lại đến phiên Lã Phụng Hậu tên ngu ngốc này phát rõ, đại gia ngươi, nhà ngươi Điêu Thiền theo người chạy, quan lão tử. . ."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, Lã Phụng Hậu trực tiếp liền lật tung bàn, đằng đằng sát khí vọt lên, xung quanh một đoàn yêu vương kinh hãi đến biến sắc, vội vã khí thế hùng hổ chép lại trà vại viên gạch ghế chân, trong nháy mắt chính là các loại gào thét gào thét, mắt thấy liền phải tùy thời lại đánh lên.

"Bình tĩnh! Bình tĩnh!" Tô Đát Kỷ rất không nói gì đong đưa đuôi, quay đầu nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang cái kia ăn mì ăn liền, vội vàng đem hắn kéo qua cửa trường, "Cái kia cái gì, Tri Hồ, giang hồ cấp cứu, ngươi mà nói, nói cái gì đều được!"

Đừng nghịch, mắc mớ gì đến ta a!

Hứa Tri Hồ bưng bát mì ăn liền, xem trước một chút tỏ rõ vẻ chờ mong Tô Đát Kỷ, lại nhìn xung quanh một đoàn dữ tợn hung ác nỗi giận yêu vương, lại

rất chăm chú suy nghĩ một chút, dứt khoát trực tiếp giơ lên nhụa dĩa ăn: "Híc, các vị, băng không. . . Chúng ta oắn tù tì ba cục hai thăng?"

Được rồi, để nghị vô hiệu!

Một đoàn yêu vương hoàn toàn không thấy kiến nghị, kế tục tỏ rõ vẻ dữ tợn nghiến răng nghiến lợi, liền như thế đắng đắng sát khí lẩn nhau trùng mắt, mà dâng lên phu nhân cả người yêu khí tràn ngập, Hoàng Bào Quái hai mắt đỏ chót tó rõ vẻ vặn vẹo, Lã Phụng Hậu trong tay cái kia nửa cái ghế chân đều ở khẽ run, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ hung tợn đậm ra đi.

Thời khắc này, cho dù bị cấm chế ràng buộc, nhưng từ những người này trên thân bùng nổ ra mãnh liệt yêu khí, như trước dường như cuồng triều sóng lớn, tại trong nhà gỗ cuồng bạo xung kích, nương theo sờn cả tóc gáy xoạt xoạt thanh, trên vách tường dần dần xuất hiện vô số dường như mạng nhện tựa như vết rách, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nứt toác tan rã ra. . .

Rất tốt, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, một vòng mới quẩn ẩn lại muôn triển khai rồi!

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là bưng bán bát mì ăn liền yên lặng lùi về sau, ách, thời điểm như thế này, sáng suốt nhất cách làm, chính là lùi tới cạnh cửa, lặng yên không một tiếng động kéo cửa ra, sau đó.

..

Âm!

Trời mới biết là xảy ra chuyện gì, nguyên bản yên lặng như tờ trong nhà gỗ, đột nhiên liền truyền đến một tiếng nổ tung nổ vang!

Trong phút chốc yên tĩnh sau, giường cung bạt kiêm đám gia hỏa nhất thời nỗi giận gầm lên một tiếng, cuồng loạn mãnh nhào tới, trăm hoa công chúa rút ra dao gọt hoa quả liền đâm hướng mà dâng lên phu nhân, mà dâng lên phu nhân trở tay chính là một chén trà đậm trả lại, Hoàng Bào Quái một phát bắt được gió

đen quái cái cổ, người sau hung tợn một tay gấu, trực tiếp đem đang giơ lên ghế Lã Phụng Hậu cho lật tung —

"Đê tiện! Không biết xấu hổ! Họ Lã, ngươi lại đánh lén!"

"Cút! Người con mắt kia nhìn thấy ta đây đánh lén, vừa nãy rõ ràng là ngươi trước tiên lấy ra... Khốn nạn, hoàng bào, ngươi dám dùng hầu tử thâu đào?"

"Mà dâng lên ngươi cái con đĩ con, mỗi lần đều thông đồng nhà ta hoàng bào, làm bản công chúa mù sao?"

"Sợ ngươi a, lão nương cũng nhẫn ngươi rất lâu, không lâu mua một cái chính phẩm túi sao, tất yếu mỗi ngày tại lão nương trước mặt khoe khoang sao?"

Rất tốt rất cường đại, mấy giây không tới, liền tại Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng nhìn kỹ bên trong, vô số yêu quái quỷ quái đã ở xung quanh ra tay đánh nhau, đằng đằng sát khí quần ẩu loạn chiến, các loại nấm đầm móng vuốt chén trà ghê chân ngang trời bay lượn, trung gian còn xen lẫn gào thét gào thét kêu thảm thiết kinh ngạc thốt lên, cộng thêm thỉnh thoảng liền tung tóe tới được máu tươi cùng to nhỏ răng cửa...

Ách, thật là đáng sợ, Côn Ngô thật là đáng sợ, ta phải về Trái Đất!

Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, Xích Tỷ Nhi cũng cảm động đến lệ rơi đầy mặt, sau đó các hai người bọn họ quay đầu, liền nhìn thấy Tử Tử đang tỏ rõ vẻ vô tội mở to hai mắt, vừa nhai tán tỉnh đường, vừa thổi cái rất lớn tán tỉnh, sau đó... Âm!

Được rồi, cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ liều mạng mắt trợn trăng, Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, tranh thủ thời gian trước tiên đem sáu cái muội muội cho mò lại đây, thuận tiện đem tán tỉnh đường cho không thu rồi: "A a a, Tri Hồ, chúng ta tiếp xuống nê làm gì?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời, thuận thế né qua

một tấm ngang trời đập tới ghế: "Đừng phương, đừng phương, thời điểm như thế này, chúng ta cần phải làm là tìm tới Tô nương nương, tin tưởng nàng nhất định sẽ có... Phù! Nương nương, ngài đang làm gì thế?"

Rất tốt, liền tại bên cạnh bọn họ nhà gỗ trong góc, Tô Đát Kỷ đang cùng hai cái tý muội đồng thời năm ngã xuống đất, tỏ rõ vẻ vặt vẹo ngoẹo cổ nhắm mắt lại, làm bộ chết đến mức không thể chết thêm đáng vẻ, đại khái là cảm giác mình diễn kỹ này còn chưa đủ được, nàng suy nghĩ một chút lại sờ tay vào ngực, lấy ra một cái cà chua hướng về trên mặt mình vỗ một cái...

Giời ạ, tại sao Côn Ngô chỗ này sẽ có cà chua, Hứa Tri Hồ nhìn ra liền tiết tháo đều nát tan: "Ta sát, nương nương ngài thân là Hiên Viên mộ cái đích mà mọi người cùng hướng tới lanh tụ, thời điểm như thế này làm như vậy thật sự được không?"

Nói cũng đúng nha, Tô Đát Kỷ cẩn thận từng ly từng tí một mở một cái mắt may, không khỏi đỏ cả mặt xấu hổ: "Cũng là nha, bằng không... Ta cho bọn họ hát bài hát trợ trợ hứng?"

Ngươi đi, lão tử không quen biết ngươi!

Hứa Tri Hồ miệng đầy phun máu, còn chưa kịp châm chọc đây, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, bỗng nhiên bắt lấy hắn lảo đảo lui về sau.

Hầu như tại đồng thời, liền nhìn thấy một cái băng mang theo gào thét cuồng phong, đằng đằng sát khí hung mãnh nện xuống đến, sau đó vừa không biết với ai làm một chiếc Lã Phụng Hậu, liền như thế giơ ghế chân cuồng bạo xông lại, hai mắt đỏ chót tò rõ vẻ vặt vẹo: "Tiểu nhân hèn hạ, đem ta đây Thiền Nhi giao ra đây!"

Ta đi, Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là đi mò 『đại học vi phân và tích phân』, sau đó hắn đột nhiên liền ý thức được, giống như hết thảy pháp khí tất cả đều đặt ở nhà gỗ bên ngoài: "ta sát, Xích Xích, bên cạnh ngươi còn có gia hỏa

sao?"

Có cái sợi lông nha, Xích Tỷ Nhi cầm lấy hăn tranh thủ thời gian trốn về sau: "Đáng ghét, đáng ghét a, sớm biết là như thế, vừa nãy ta liền đem Nga Mi Phân thủy thích giấu ở ngực. . . Ô? Tại sao ta gần nhất ngực nhỏ đi?"

Vãi chưởng, hiện tại còn quản cái gì ngực a, Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, hiện tại khẩn thiết nhất chính là làm sao để đâm người kia tỉnh táo lại, dựa theo loại này vỡ đầu chảy máu kịch liệt tình hình trận chiến, không làm được đợi lát nữa toàn bộ Hiên Viên mộ đều phải bị hủy đi.

Được rồi, hăn nơi này còn đang nghĩ biện pháp đây, bên kia Lã Phụng Hậu đã giết đến hai mắt đỏ chót đai ai đánh ai, đem ghế chân vung vẩy đến dường như phuơng thiêん họa kích, đằng đằng sát khí gào thét đậm tới: "Vô song đại xà! Huyết diễm như liên! Cho ta đây. . ."

"Đừng lại!" Hứa Tri Hồ cũng là cuồng lên, trực tiếp hét lớn một tiếng, "Đừng tay! Tất cả dừng tay! Ta có chuyện muốn nói!"

Cho nên nói, dưới tình thế cấp bách thật có thể tiềm lực đại bạo phát, hăn này quát to một tiếng, lại đem trước hai núi sáp nhập mang đến còn lại linh lực đều kích thích ra đến, trong phút chốc liền dường như lôi đình nổ vang, chấn động toàn bộ nhà gỗ đều vang lên ong ong.

Cuồng phong gào thét mà qua, dư âm nổ vang vang vọng, đang vung vẩy ghế chân xông lại Lã Phụng Hậu cũng được, còn tại hỗn chiến quần ẩu các đường yêu vương cũng được, đột nhiên liền lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng cùng nhau quay đầu trông lại.

Trong phút chốc, toàn bộ trong nhà gỗ đột nhiên yên lặng như tờ, mấy trăm song đằng đằng sát khí ánh mắt, đột nhiên cùng nhau tập trung tại Hứa Tri Hồ trên thân, nếu như ánh mắt có thể giết người mà nói, lúc này Hứa Tri Hồ sớm đã bị cắt thành hiếp đáp hương tơ.

"Ây . ." Bị xem sợ nỗi da gà, Hứa Tri Hồ theo bản năng lùi về sau vài bước, "Cái kia cái gì, các ngươi kế tục, ta sẽ theo liền gọi gọi."

Tùy tiện cái đầu ngươi, một đoàn yêu vương dữ tợn hung ác trùng mặt hắn, Lã Phụng Hậu càng là cả người sát khí tràn ngập , liên đới trong tay cái kia ghê chán, đều ầm một tiếng cháy hùng hực lên: "Nói! Có chuyện liền nói ra!"

"Híc, ta có thể không nói sao?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh.

Đáp án là phủ định, một đoàn yêu vương hung tợn ma sát răng nanh, liền như thế dữ tợn hung ác chậm rãi ép lên đến, rất nhiều "Ngươi không nói ra món đồ gì đến chúng ta liền xé xác ngươi" tư thế, bên cạnh Tô Đát Kỷ lén lút mở một cái mắt may, nhìn một chút phát hiện tình huống không đúng, tranh thủ thời gian lại cầm chín cái đuôi cáo đem mặt chặn lên, ừ ân, thời điểm như thế này, giả bộ bất tỉnh là được rồi.

Vãi chưởng, nương nương, như ngươi vậy không có nghĩa khí thật sự được không?

Hứa Tri Hồ cảm động đến rơi nước mắt, mắt thấy một đoàn yêu vương đã đằng đằng sát khí ép lên đến, chỉ có thể rất cảm khái ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, được rồi, được rồi, nếu là lời nói như vậy. . .

Mấy giây sau, đón tất cả mọi người hung ác ánh mắt, hắn đột nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó rất vui vẻ rất hạnh phúc lộ ra nụ cười ——

"Ư ân, kỳ thực là như thế. . ."

"Nói!"

"Ta ngày hôm nay là đến. . ."

"Nói!"

"Phát. . ."

"Nói!"

"Phát. . . Kết hôn thiệp mời!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 166: Không Kết Hôn Cũng Không Được

Ư ân, kỳ thực là như thế, ta ngày hôm nay là đến phát thiệp mời cưới!

Hỗn loạn chen chúc trong phòng, bởi vì Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng tuyên bố, nguyên bản hỗn loạn bầu không khí đột nhiên liền đã biến thành quý dị yên tĩnh, một đoàn yêu vương trợn mắt ngoác mồm há to mồm, dùng loại kia xem bệnh thần kinh vẻ mặt đồng thời nhìn hắn.

Quý dị trong yên tĩnh, liền nghe đến phịch một tiếng, Lã Phụng Hậu chấn kinh đến liên thủ bên trong ghế chân đều rơi mất: "Híc, các loại, đợi lát nữa. . . Cái kia ai, ngươi vừa nói ngươi là đến phát, phát cái gì ấy nhỉ?"

"Thiệp mời cưới!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn bọn họ, tuy rằng giờ khắc này nội tâm là tan vỡ.

"Híc, kia chính là nói. . ." Lã Phụng Hậu tỏ rõ vẻ quái lạ trợn mắt lên,
"Ngươi, ngươi muốn kết hôn?"

"Không sai!" Hứa Tri Hồ ngược lại cũng nói hưu nói vượn, liền dứt khoát đem nói hưu nói vượn tiến hành tới cùng, "Hừm, cái kia cái gì, ta cùng chư vị vừa gặp mà đã như quen, đại gia nếu như không chê liền tới tham gia, còn nói thiệp mời cưới. . . Khặc khặc, ta thả bên ngoài nồi cơm điện bên trong, đợi lát nữa phát cho các ngươi a."

"Vâng. . . Thật sao?" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy lơ ngơ, ách, đợi lát nữa, chúng ta vừa có phải là đang quần đấu tối, tại sao đột nhiên liền đã biến thành chúc mừng tân hôn?

"Phải! Chính là!" Chưa kịp Hứa Tri Hồ trả lời, Tô Đát Kỷ đột nhiên liền không biết từ từ đâu xuất hiện, trên mặt sốt cà chua đều còn chưa kịp sát đây, "Kỳ thực a, ta đây thứ mang Tri Hồ lại đây, chính là chuẩn bị phát cái thiệp mời. . . Lão Lã, đem ghế chân thả xuống, nhân gia đều muốn kết hôn, các ngươi tuyển như thế vui mừng thời điểm đánh đánh giết, không phải rất tốt?"

Cũng đúng nha, Lã Phụng Hậu có chút ngượng ngùng thả xuống ghế chân, nhưng mà đột nhiên lại phản ứng lại: "Đợi lát nữa! Cái kia ai, ngươi muốn kết hôn với ai ấy nhỉ?"

Tốt ván đề, đang muốn thả xuống binh khí khắp nơi yêu vương ngẩn người, nhất thời rất chỉnh tề quay đầu trông lại, trǎm hoa công chúa cùng mà dâng lên phu nhân càng là xuất phát từ nữ tính bát quái bản năng, hưng phấn đến liền con mắt đều ở tỏa sáng.

"Híc, với ai. . ." Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu sau này xem ——

Cái gì cũng không cần nói, mặt sau Hồ Hỉ Mị lập tức mừng khấp khởi bù đắp lại trang, Ngọc Trạc Nhi càng là xấu hổ mang khiếp tò rõ vẻ đỏ ửng, Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh hận đến nghiến răng, chỉ hận chính mình không có đem lang nha bồng mang vào, nếu không thì. . .

"Quyết định, liền ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ cắn răng một cái, trực tiếp chỉ tay một cái.

"Ai?" Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau quay đầu, mấy trǎm hai mắt ánh sáng rất chỉnh tề tập trung tại một cái nào đó ngốc nữu trên thân.

"Âm!" Kết quả là, dưới con mắt mọi người, đang lén lút nhặt lên ghế chân chuẩn bị đánh lén Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm, sợ đến liền ghế chân cùng tiết tháo đều đồng thời rơi mất: "Ây. . . Ta?"

"Không sai, chính là ngươi!" Hứa Tri Hồ cũng là không thèm đến xỉa, trực tiếp nhanh chân đi đến Xích Tỷ Nhi trước mặt, liền như thế đàng hoàng trịnh trọng nhìn nàng.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?" Từ trước đến giờ động một chút là cầm tơ nhện phun người Xích Tỷ Nhi, lúc này lại sợ hãi đến như chỉ hẹn thùng con thỏ nhỏ, tỏ rõ vẻ đỏ ửng liều mạng lùi về sau, "Đừng, chớ làm loạn a, ngươi nếu như dám xăng bậy, thì đừng trách ta phun. . ."

"Xuyt!" Còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ đã sớm đưa tay tìm tòi, cầm thật chặt nàng nhu đẽ, "Xích Xích a, kỳ thực, có câu nói ta giấu ở trong lòng rất lâu. . ."

"Đến rồi! Đến rồi!" Xung quanh khắp nơi yêu vương nhất thời tinh thần đại chấn, chỉ cảm thấy bát quái chi hỏa cháy hừng hực, tất cả đều không hẹn mà cùng vễn tai lên, Tô Đát Kỷ thậm chí cũng đã chuyển ra cái băng ngồi xong liền ô liu đều lấy ra.

Quả nhiên, không có để bọn họ thất vọng tới, sau một khắc, liền nhìn thấy Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, liền như thể ẩn tình đưa tình nhìn chăm chăm Xích Tỷ Nhi, liên thanh âm đều trở nên tràn ngập thâm tình: "Xích Xích, ngươi biết không? Kỳ thực, từ gặp phải ngươi ngày thứ nhất lên, ta cũng đã sâu sắc thích đè lên ngươi, ngươi nhất cử nhất động nở nụ cười nhăn mặt, tất cả đều sâu sắc ánh vào nội tâm của ta, để ta ngày nhớ đêm mong trắn trọc trở mình. . ."

Rất tốt rất cường đại, thời khắc này, quỳnh dao phim nước Hàn phim quốc sản tập phim thể linh hồn phụ thể, Hứa Tri Hồ một đoạn kinh điển lời thoại nói rằng đến, nói tới chính hắn đều cả người nổi da gà.

Nhưng là khoan hãy nói, Xích Xích liền dính chiêu này, nguyên bản liền ứng đòn ma ngọc càng là nóng bỏng tỏa nhiệt, đôi mắt sáng bên trong tất cả đều là nước long lanh dịu dàng ánh sóng, rồi lại một mực cảm thấy đầu váng mắt hoa, lại như là đẹp ở cây bông chồng bên trong tựa như, mềm nhũn đều không có khí

lực.

Đầy đủ sững sốt nửa khắc đồng hồ, nàng thật vất vả sẽ khôi phục một điểm khí lực, bưng ầm ầm nhảy loạn trong lòng, lắp ba lắp bắp mở miệng hỏi: "Vì lẽ đó, cho nên nói. . . Đợi lát nữa, không biết đúng, nếu là như thế, ngươi làm gì thế xưa nay không nói với ta?"

"Bởi vì. . ." Hứa Tri Hồ thở dài một tiếng, liền như thế thần sắc âm u chậm rãi ngẩng đầu lên, lấy tiêu chuẩn góc bốn mươi lăm độ nhìn lên bầu trời, để ánh mặt trời vừa vặn rơi vào hắn màu xanh rêu xồm thượng, lộ ra mấy phần cô đơn cùng tang thương —

"Bởi vì, thân phận của chúng ta chênh lệch quá xa rồi!

Xích Xích ngươi, là Đông Minh Sơn đệ nhất mỹ nhân, lại có thâm hậu tu vi và thần thông yêu thuật; mà ta, nhưng chỉ là một cái người lai lịch không rõ tộc thiểu tán tu, không có phòng không có xe không có địa vị không có tu vi còn không có nhan trí. . . Bao nhiêu lần, ta đã từng không kiềm chế nổi kích động, muốn đối với ngươi thổ lộ yêu thương, nhưng chúng ta sự chênh lệch, nhưng đường như cách không cách nào vượt qua sông dài, ta duy nhất có thể làm, chính là yên lặng nhìn chăm chăm bóng lưng của ngươi, yên lặng quan tâm cử ngươi, yên lặng bảo vệ cử ngươi. . ."

Có phải là a, có phải là a, này một đoạn lớn tám giờ đương phim tình cảm lời thoại nói rằng đến, Xích Tỷ Nhi đã sớm là hai gò má ửng đỏ lè quang dịu dàng, Tử Tử ở bên cạnh còn rất tốt bụng đưa lên một cái khăn tay: "Tỷ tỷ, lau cho ngươi nước mắt!"

Đừng nói, xung quanh những khắp nơi yêu vương càng là cảm động đến rơi nước mắt, Hoàng Bào Quái tựa hồ nhớ tới chính mình năm đó lần đầu gặp phải trăm hoa tình cảnh, tỏ rõ vẻ hạnh phúc ước mơ ngẩng đầu nhìn trời, Lã Phụng Hậu âm u nhìn ngoài cửa sổ, tưởng niệm bấy giờ không biết thân ở phương nào Thiền Nhi, mà dâng lên phu nhân và trăm hoa công chúa lúc này cũng bất chiến,

hai người nắm thật chặt bắt tay, cảm động đến chỉ kém lẩn nhau cho đổi phuong lau nước mắt.

"Ô ô ô, quá cảm động rồi!" Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi cũng sớm đã không nhịn được lệ rơi đầy mặt, "A a a, không nghĩ tới, Hứa công tử dĩ nhiên như thế mỗi tình thăm thiết, đáng tiếc, chính là ánh mắt thực sự không hề tốt đẹp gì, lại sẽ chọn cái kia hung hăn. . ."

Ồm!

Còn chưa nói hết, hai người bọn họ liền bị bay đến ghế chân đập trúng, trực tiếp miệng đầy phun máu đụng vào ngoài tường đi tới.

Coi như cái gì cũng chưa từng xảy ra, Xích Tỷ Nhi không chút biến sắc thu tay về, trong nháy mắt khôi phục loại kia lệ quang dịu dàng cảm động vẻ mặt, kế tục che ngực kích động nhìn Hứa Tri Hồ, ", vì lẽ đó. . ."

Vãi chưởng, lão tử vừa có phải là xuất hiện ảo giác?

Hứa Tri Hồ rõ rã sững sốt mấy giây, thật vất vả mới phản ứng được, tranh thủ thời gian hít một hơi thật sâu, đều không cần nhắc nhở, bên cạnh Tô Đát Kỷ tranh thủ thời gian xông lên, lấy ra một bó không biết từ đâu biến ra hoa dại, rất nhiệt tình đưa cho hắn.

Sau một khắc, liền tại khắp nơi yêu vương tập thể nhìn kỹ, liền tại Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ đỏ ửng chờ mong trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ chậm rãi quỳ một gối xuống trên đất, nhưng lại giơ lên thật cao cái kia buộc hoa dại, ẩn tình đưa tình ngẩng đầu lên —

"Đúng! Xích Xích, ngươi đồng ý. . . Gả cho ta không?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 167: Xin Hỏi Cái Gì Gọi Là Động Phòng

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, màu vàng vi quang từ tổn hại ngoài tường tập trung vào, chiếu vào cái kia quỳ một gối xuống trên đất nam tử trên thân, để trong tay hắn cái kia buộc xem ra bình thường không có gì lạ hoa dại, tựa hồ cũng nhiễm phải một tầng màu vàng kim nhàn nhạt mây tía, lóng lánh đến khiến người ta không cách nào mở mắt ra...

Đón màu vàng bó hoa, khinh khẽ che môi anh đào váy đỏ cô nương, ánh sóng liên liên đôi mắt sáng bên trong tràn đầy hạnh phúc cùng kích động, nước mắt dọc theo nàng như bạch ngọc gó má, không cách nào khống chế chảy xuôi mà xuống, cái kia che ngực khẽ run nhu đê, kích động đến dùng sức quá độ, cho tới đầu ngón tay đều có chút run.

Như thế một màn, mỹ hảo đến phảng phất từ trong tranh đi ra...

Thời khắc này, nhanh muôn biến thành phế tích chen chúc trong nhà gỗ yên lặng như tờ, cho dù là hung ác hơn nữa yêu vương, vào lúc này cũng không kìm lòng được lộ ra nụ cười, quỷ dị trong yên tĩnh, gió đen quái đột nhiên hung tợn hú lên quái dị: "Đại gia ngươi! Còn do dự cái gì, đáp ứng hắn a, gả cho hắn a, không phải vậy phải hối hận cả đời sao?"

Chính là, chính là, bị cái tên này nhắc nhở, xung quanh khắp nơi yêu vương nhất thời phản ứng lại, dồn dập lớn tiếng phụ họa khen hay, trăm hoa công chúa cùng mà dâng lên phu nhân càng là không thể chờ đợi được nữa, vọt thăng tới bắt lấy Xích Tỷ Nhi vai đẹp chính là một trận loạn hoảng, đều hận không thể thay nàng đáp ứng: "A a a, em gái, dễ kiếm vô giá bảo hiểm thấy có tình lang, ngươi đây còn do dự cái gì, mau mau nhanh, đáp ứng hắn liền không sai rồi!"

Nhìn lại một chút Xích Tỷ Nhi, lúc này đã má ngọc ửng đỏ đến đều không biết làm sao, nhìn một chút còn quỳ ở trước mặt mình ẩn tình đưa tình Hứa Tri Hồ, lại nhìn một chút bên cạnh tại ồn ào khắp nơi yêu vương, trong khoảng thời gian ngắn cắn môi anh đào cũng không biết nên nói cái gì.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ..." Sáu cái loli đồng thời cầm lấy nàng làn váy, mở to hai mắt bồ đề yêu cầu, "Chúng ta nhưng yêu thích Hứa ca ca rồi, gả rồi gả rồi, thật sự gả rồi gả rồi, không lấy chồng sẽ bị người cướp đoạt đi rồi nha!"

Không sai, cuối cùng câu nói này mới là then chốt a!

Xích Tỷ Nhi quay đầu, nhìn một chút đang tóc mây tán loạn từ ngoài cửa sổ bò vào Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, rốt cuộc quyết định, liền như thế hàm xấu hô buông xuống gáy ngọc, cả khuôn mặt đều sắp vùi vào ngực, thật vất vả mới khôi phục một điểm khí lực, khó mà nhận ra gật gật đầu.

Rất tốt rất cường đại, trong nháy mắt yên tĩnh sau, toàn bộ trong nhà gỗ đột nhiên tiếng hoan hô như sấm động, trăm hoa công chúa thậm chí hưng phấn cùng mà dâng lên phu nhân chăm chú đoàn kết lại với nhau, bất quá chờ các nàng phản ứng lại, nhất thời liền tỏ rõ vẻ lúng túng, tức giận từng người xoay người.

Quản nhiều như vậy đây, Hoàng Bào Quái cùng gió đen quái lúc này đã chen lên đến, nắm chặt Hứa Tri Hồ tay liều mạng lung lay chúc mừng, Lã Phụng Hậu không biết từ đâu lấy ra cái kia giầy thêu, vừa cầm lau nước mắt vừa ngửa mặt lên trời thở dài: "A a a, này tình có thể chờ thành hồi ức, chỉ là lúc đó đã ngắn, nhớ năm đó ta đây cùng Thiền Nhi lần đầu gặp gỡ thời điểm... Ô ô ô, Thiền Nhi, ngươi đến cùng đi nơi nào?"

Ta sát, lão huynh ngươi bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu lấy ra một cái giầy thêu, như thế thật sự được không?

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, bất quá lúc này cũng quản không được nhiều như vậy, chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ tiếp thu khắp nơi yêu

vương chúc phúc, trung gian còn xen lẩn như là "Các ngươi dự định sinh mấy đứa trẻ có suy nghĩ hay không cho hài tử lên cái gì tên kết hôn sau đó có muôn hay không tại chúng ta Hiên Viên mộ mua nhà" chủng loại quái lạ vấn đề.

Cho tới Xích Tỷ Nhi, lúc này đã sớm là thẹn thùng đến muôn chạy trốn, bất quá do dự xoắn xuýt nửa ngày, vẫn là tỏ rõ vẻ đỏ ửng kéo Hứa Tri Hồ cánh tay, đương nhiên cũng chưa quên ngạo kiều giải thích một phen: "Hừ hừ, kỳ thực luân gia vốn đang muôn suy nghĩ thêm, bất quá hết cách rồi, ai kêu Tử Tử các nàng thích nhất ngươi làm bơ bánh ngọt đây... Nói chung, chúng ta đi ra lăn lộn, quan trọng nhất chính là một cái tin chữ, không cho đổi ý a!"

Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng, Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng sát mồ hôi lạnh, thăm nghĩ chúng ta hiện tại muôn nói vừa nãy chỉ là kéo dài thời gian diễn cái cầu hôn hí, có thể hay không hiện tại liền bị chém thành ngư hương nhục ti?

Đúng là lúc này, Tô Đát Kỷ đôi mắt sáng hơi chuyển động, đột nhiên liền cười tủm tỉm giơ giơ đuôi cáo, đem khắp nơi yêu vương sự chú ý đều hấp dẫn lại đây: "Chư vị, chúng ta Hiên Viên mộ mấy trăm năm qua, khó tính ra như thế một cái đại hỉ sự... A, luân gia cho rằng, tiếp xuống nửa tháng, chúng ta là không phải nén tạm thời đình chiến, dù sao tại nhân gia chuẩn bị động phòng thời điểm, đánh đánh giết giết rất không thích hợp đi."

Có đạo lý, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau sững sốt nửa ngày, đúng là theo bản năng gật gù, "nói cũng đúng a, tại nhân gia muôn động phòng thời điểm, đánh đánh... Ô, đợi lát nữa, động phòng?"

Trong phút chốc, mấy chục hai mắt ánh sáng cùng nhau tập trung tại Hứa Tri Hồ trên thân, Hứa Tri Hồ chính mình cũng là trợn mắt ngoác mồm: "À được? Động phòng?"

"Đúng vậy, ngươi vừa không phải dự định phát thiệp mời sao?" Tô Đát Kỷ đàng hoàng trịnh trọng nhìn hắn, lại lặng lẽ hướng hắn quơ quơ đuôi cáo, "Tri

Hồ a, luân gia ngàn hồ lăng lại lớn lại rộng rãi, còn có trương gỗ lim giường lớn, đặc biệt lớn loại kia... Nha ha ha ha a, vừa vặn rất thích hợp dùng đên động phòng tối."

"Phù!" Hứa Tri Hồ suýt chút nữa một ngụm nước phun ra ngoài, đợi lát nữa, đây là cái gì tình huống tới.

"Nhìn, đều sướng đến phát rõ rồi đi." Tô Đát Kỷ rất vui mừng nhìn hắn, lại quay đầu nhìn một bên khác Xích Tỷ Nhi, "Hừm, Tri Hồ là không có ý kiến, cái kia... Xích Xích, ngươi cảm thấy thế nào?"

Này còn phải hỏi sao, Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ đở ủng năm bắt góc áo, xem ra như là tại khẽ lắc đầu, nhưng là giấu ở làn vây bên trong mũi chân nhưng trên đất liên tục tả "Tốt" chữ, chỉ kém hô to một tiếng "Đến a đến a mau tới cưới ta a"
...

"Mồ hôi, nương nương ngươi đến thật sự a!" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm bên trong.

"Đương nhiên!" Tô Đát Kỷ mở hai tay ra cho cái hắn cái chúc phúc ôm ấp, lại nhân cơ hội giảm thấp thanh âm nói, "Phối hợp một thoáng, phối hợp một thoáng, thật vất vả để đâm người kia tạm thời đình chiến, vừa vặn mượn cái này bày rượu mừng cơ hội, nhìn có biện pháp nào hay không thuyết phục bọn họ, vì lẽ đó..."

Nói như vậy, nàng thoáng lùi về sau vài bước, lại cười híp mắt ho nhẹ vài tiếng: "Hừm, Tri Hồ a, ngươi cảm thấy, luân gia đề nghị này thế nào?"

Tốt ván đề, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn chung quanh, xem trước một chút ngờ vực bất định khắp nơi yêu vương, lại nhìn sáu con hưng phấn nhấc tay loli, cuối cùng nhưng rốt cuộc đưa mắt rơi vào Xích Xích trên thân ——

Bất tri bất giác, đã là tà dương lúc, Xích Tỷ Nhi má ngọc ửng đỏ trạm dưới ánh mặt trời, đỏ rực như lửa làn vây theo gió nhẹ nhẹ phấp phới, bồng thêm mấy

phản xấu hổ mang khiếp ôn nhu... Chỉ có điều, nếu như chú ý xem, liền sẽ phát hiện nàng bối ở phía sau hai tay bên trong, đang cất giấu cái kia thô thô ghê chán, thô đến đầy đủ lập tức liền đem người đánh ngất kéo vào động phòng!

Hừ hừ, nghĩ rõ ràng nha, dám nói không đáp ứng...

Rất tốt, kết quả là, mấy giây sau, Hứa Tri Hồ lập tức đàng hoàng trịnh trọng ngẩng đầu ưỡn ngực: "Động phòng! Nhất định phải động phòng! Ai muốn dám nói không đồng ý, lão tử hãy cùng hắn liều... Ta sát! Các ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, sau một khắc, Tô Đát Kỷ đã sớm cuộn lấy đuôi cáo, một cái mò trụ hắn liền đi ra ngoài kéo dài, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau nửa ngày, lại cũng hứng thú bừng bừng theo ở phía sau, đến cuối cùng chỉ còn dư lại Xích Tỷ Nhi thiện thùng thiện thùng, đột nhiên ngẩng đầu lên, phát hiện nhà gỗ phụ cận chỉ còn dư lại chính mình một người, tranh thủ thời gian lôi kéo sáu cái loli đuổi tới.

Dưới trời chiều, gió đêm chậm chậm đến, thung lũng dần dần nhấp nhèm tại giữa trời chiều, mơ hồ còn có thể nghe được Tử Tử các nàng hiếu kỳ vấn đề

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, động phòng là có ý gì nha?"

"A, cái này mà..."

"Hả?"

"Chính là..."

"Chính là?"

"Chính là, dựa theo chúng ta con nhện tập tính, trên đất đánh động, sau đó xây nhà ý tứ!"

"Ồ ồ ồ, vậy tại sao muốn tìm Hứa ca ca đồng thời động phòng đây?"

"Bởi vì... Ách, ta một người đào bất động!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 168: Yếm Tím

Không hiểu ra sao đi tới Hiên Viên mộ, không hiểu ra sao vây xem một hồi
quắn ẩn, không hiểu ra sao cầu hôn. . .

Sau đó, các Hứa Tri Hồ phản ứng lại thời điểm, đột nhiên trợn mắt ngoác
mồm phát hiện: "Vãi chưởng, lão tử lại muốn kết hôn thêm động phỏng, hơn nữa
cưới vẫn là Xích Xích?"

Cho nên nói, nhân sinh kỳ diệu nhất địa phương, chính là người vĩnh viễn
không biết sau một khắc sẽ phát sinh cái gì!

Nhưng mà mặc kệ hắn tiếp thu cũng tốt không tiếp thu cũng được, sự tình
còn thật sự liền như thế định, từ sáng ngày thứ hai bắt đầu, Tô Đát Kỷ liền phát
huy chủ nhà tinh thần, bắt đầu bắt chuyện đôn đốc một đoàn đuôi cáo em gái bắt
đầu hành động, quét tước ngàn hổ lăng dự bị các loại kết hôn đồ dùng, thậm chí
còn không biết từ đâu tìm tới một bộ đủ đã mấy trăm năm lâu dài vẫn như cũ
mới tinh phượng quan khăn quàng vai. . .

Ân, dùng lời của nàng nói chính là: "A a a, này phượng quan khăn quàng
vai, năm đó vẫn là Thạch Thạch chuẩn bị, đáng tiếc a đáng tiếc, nàng đến hiện
tại đều không có. . . Quên đi, ngược lại nàng cũng không ai thèm lấy, liền dứt
khoát cho Xích Xích người dùng được rồi!"

Hắt xì, thời khắc này, bên ngoài ngàn dặm Đông Minh Sơn bên trong, một vị
đang kiến tạo Ironforge lớn tuổi chưa kết hôn ngự tỷ, đột nhiên liền không nhịn
được hắt hơi một cái!

Một bên khác, bởi vì Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi muốn làm hôn nhân

duyên cớ, gần nhất mỗi ngày đều muốn quần ǎu hồn chiến Hiên Viên mộ đúng là yên tĩnh rất nhiều, tuy nói không thể thiếu còn có đập va chạm chạm, nhưng không có lại xuất hiện loại kia đánh lên liền không thể thu thập tình huống, dù sao câu kia nói thế nào tới, phá hoại người khác nhân duyên gia hỏa, ra ngoài là cũng bị ngựa đá chết!

Trên thực tế, vì để cho những người này có thể tạm thời gắng giữ tinh táo, Hứa Tri Hồ thậm chí còn cho Xích Tỷ Nhi ra cái chủ ý, làm cho nàng dựa theo cực tây địa phương tập tục, mời trăm hoa công chúa cùng mà dâng lên phu nhân đến làm phù dâu. . .

Ân, cứ như vậy, hai vị này mỗi lần gặp gỡ đều muốn đánh một trận khuôn mặt đẹp ngự tỷ, cuối cùng cũng coi như là có thể tạm thời sống chung hòa bình mấy ngày, chỉ khổ Hoàng Bào Quái, hiện tại trừ ra nhà cho thuê ở ngoài, còn phải dư tiền cho chính mình phu nhân mua tham gia hôn lễ mới váy.

Như thế nói thăm, năm sáu ngày nháy mắt đã qua, khoảng cách trong truyền thuyết đêm động phòng hoa chúc cũng càng ngày càng gần, Xích Tỷ Nhi lúc này đúng là bắt đầu thật sự thiện thùng, mấy ngày liên tiếp đều trốn ở trong phòng liền ăn cơm cũng không dám ra ngoài, tình cờ nửa đêm lén lút lấy ra đến cật dạ tiêu, không cẩn thận đụng tới Hứa Tri Hồ liền một cái tơ nhện phun qua đi, sau đó tỏ rõ vẻ ứng đở nhắc theo váy liền chạy. . .

Mồ hôi, này đều cái gì tật a, Hứa Tri Hồ mỗi lần đều bị dính vào trên tường yên lặng không nói gì châm chọc, bất quá châm chọc quy châm chọc, hắn kỳ thực cũng rất chột dạ tới, ách, lần thứ nhất kết hôn, chúng ta như thế nào tài năng làm bộ thường thường kết hôn dáng vẻ đây, tại tuyển các loại, gấp. . .

Liên quan với cái vấn đề này, vẫn là Lã Phụng Hậu dù sao có kinh nghiệm, thừa dịp ngày này trong lúc rảnh rỗi, vị mãnh tướng này huynh vừa lôi kéo Hứa Tri Hồ, vừa tỏ rõ vẻ thâm tình hồi ức chuyện cũ: "A a a, nhớ năm đó, chúng ta cùng Thiền Nhi động phòng thời điểm, vậy thì thật là ân ái triền miên một đêm bảy lần. . ."

Cái kia cái gì, lão Lã nói như ngươi vậy thời điểm, dám đem cái kia giầy thêu từ trên mặt dời đi sao?

Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, mắt thấy đề tài hướng về càng ngày càng không hài hòa phương hướng phát triển, rốt cuộc không nhịn được giơ tay đánh gãy: "Khặc khặc, lão Lã a, ngươi còn không tìm được nhà ngươi Thiền Nhi sao?"

Đừng hỏi, mới nói được cái này, vừa còn bình tĩnh Lã Phụng Hậu nhất thời liền sương máu tràn ngập, mắt thấy bất cứ lúc nào liền muốn đi vào trạng thái nỗi khùng, "Hỗn, vô liêm sỉ, nếu để cho ta đây biết là cái nào tiểu nhân hèn hạ. . . A, cẩn thận nghĩ đến, Hoàng Bào Quái tên kia, tựa hồ thường thường nhìn chăm chăm nhà ta Thiền Nhi xem, chẳng lẽ nói là hăn thèm nhỏ dãi Thiền Nhi sắc đẹp. . ."

"Cút! Ai thèm nhỏ dãi sắc đẹp?" Còn không chờ hăn nói xong, Hoàng Bào Quái đột nhiên liền không biết từ đâu nhảy ra, hung tợn dùng sức vỗ bàn một cái, "Ta đó là đang xem nàng váy, đang xem nàng váy, ngươi hiểu không, nếu không phải phu nhân nhà ta nhất định phải mua cái kia khoản, ai cao hứng nhìn chăm chăm. . . Vô liêm sỉ, ngươi dám đánh ta?"

Rất tốt, nói đánh là đánh, hai cái này thật vất vả bình tĩnh mấy ngày gia hỏa, đột nhiên lại không hiểu ra sao đánh thành một đoàn, càng không nói gì chính là, gió đen quái vừa vặn rất vô tội đi ngang qua, nhìn thấy Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái chiến thành một đoàn, sững sốt mấy giây sau, đột nhiên cũng theo thói quen chép lại binh khí xông lên.

Lại sau đó, vốn định đến giúp đỡ bố trí động phòng khắp nơi yêu vương, cũng rất bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ cuốn vào hỗn chiến, một đoàn gia hỏa tại ngàn hồi lăng trước trên đất trống chiến thành một đoàn, vừa chiến vừa lại bắt đầu tính toán nợ cũ, tỷ như năm đó ngươi đoạt nhà ta pháp khí đập phá nhà ta bã còn rót ta thích nhất cô nương kia. . .

Này đều cái gì quý a, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất khôn nói gì che mặt bàng quan, đột nhiên cảm thấy nói muốn thuyết phục đám này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ gia hỏa triệt để đình chiến, cũng thật là gánh nặng đường xa.

Giảng thật, ngươi muốn nói tới Hiên Viên môt khắp nơi yêu vương thật sự có cái gì huyết hải thâm cùu, vậy cũng là nói bậy, kỳ thực đơn giản là từ Tô Đát Kỷ sau khi rời đi không người tọa trấn, những người này vì cướp địa bàn cướp tài nguyên phát sinh ma sát, dần dần từ nhỏ chiến biến thành đại chiến, lại từ đại chiến biến thành quần ẩu, đến cuối cùng tất cả mọi người đều đánh cho vỡ đầu chảy máu, coi như muốn muốn tinh táo lại cũng không làm được.

Vì lẽ đó, từ góc độ này nói, kỳ thực muốn muốn thuyết phục bọn họ sống chung hòa bình, còn thật sự không thể theo thường quy phương pháp đến, hoặc là đến có món đồ gì có thể dời đi lực chú ý của bọn họ, hoặc là đến cho bọn họ tìm một ít chuyện tới làm, nói thí dụ như. . .

"Nói thí dụ như?" Hứa Tri Hồ vừa móc ra sữa bò uống ép an ủi, vừa bắt đầu theo thói quen không tiếc tháo, "A, dời đi sự chú ý, nói đến dời đi sự chú ý, giống như khả năng có thể tựa hồ có thể. . ."

Âm!

Hắn đang theo thói quen không tiếc tháo dây, liền nghe đến phương xa nổ vang một tiếng vang thật lớn, tiếp theo liền nhìn thấy bay đầy trời dương bụi bặm bên trong, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi một nhảy ra, cách rất xa liền thở hổn hển nói: "Điêu. . . Điêu. . . Lã. . . Người. . . Nhà ngươi. . ."

Âm! Lời còn chưa dứt, Lã Phụng Hậu đột nhiên liền một quyền đánh bay Hoàng Bào Quái, tiếp theo thế như mảnh thú cuồng chạy tới, còn không chờ Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi tới kịp nói rõ ràng, liền đoạt lấy các nàng trong tay cái này vỡ vụn cái yếm: "Này, đây là, đây là Thiền Nhi. . ."

Bị xé nát màu hương cái yếm, tựa hồ từng tao ngộ rất tàn bạo trải qua, Hoàng Bào Quái cùng khắp nơi yêu vương cũng không đánh nhau, tất cả đều tỏ rõ vẻ

quái lạ tập hợp sang đây xem náo nhiệt, sau đó trong đầu tự động hiện ra các loại tuyệt đối cũng bị hài hòa hình ảnh.

"Vô liêm sỉ!" Lã Phụng Hậu phẫn nộ đến cả người đều đang run rẩy, hầu như là một phát bắt được Hồ Hỉ Mị yết hầu, "Nói! Đây là từ đâu tìm tới?"

"Buông ra, buông ra điểm." Hồ Hỉ Mị suýt chút nữa liền bức bối đều không kịp thở, vẫn là bên cạnh Ngọc Trạc Nhi tranh thủ thời gian giải thích, "Liền tại ngươi tòa kia lăng mộ hướng đông nam, chúng ta vừa trải qua cái kia mảnh rừng tùng, đột nhiên tại tán cây bên trong tìm tới vật này, phỏng chừng là nhà ngươi Thiền Nhi bị tóm lúc đi. . ."

Không cần phải nói xuống, Lã Phụng Hậu đầy mặt dữ tợn gào thét một tiếng, đen nhánh tròng mắt đột nhiên chuyển hóa thành xích quang màu máu, cả người huyết quang càng là như liệt diễm giống như hừng hực sôi trào, vển vẹn cuồng bạo bước về phía trước một bước, liền có vô cùng biến máu nộ trào sôi trào mãnh liệt, nổ đến xung quanh cây cối tất cả đều nổ vang nổ tung.

Ta sát, đây là muôn bất cứ lúc nào cuồng bạo hóa a!

Hứa Tri Hồ rùng mình lạnh lẽo, tranh thủ thời gian trước tiên đưa tới một bình Coca-cola: "Lão Lã, bình tĩnh, bình tĩnh, hiện tại chuyện quan trọng nhất, là tìm được trước nhà ngươi Thiền Nhi tăm tích."

Phịch một tiếng, Lã Phụng Hậu trực tiếp đem Coca-cola bình đều cho bόp nát, không quá nhiều thiệt thòi cuối cùng câu kia nhắc nhở, hắn nhưng rất cuộc miến cuồng khôi phục mấy phần tinh táo, tỏ rõ vẻ vặn vẹo cắn răng nghiến lợi nói: "Vô liêm sỉ, nếu để cho ta đây biết là ai làm. . . Ngọc Trạc Nhi, các ngươi còn tìm đến cái gì?"

"Không còn, chúng ta cũng chỉ tìm tới cái này cái yếm." Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi tranh thủ thời gian trả lời, "Xung quanh vừa không có vết chân, cũng không có cái gì tranh đấu vết tích, e sợ bắt cóc giả là trong bóng tối đánh lén đắc thủ, sau đó trực tiếp mang theo nhà ngươi Thiền Nhi ngự kiêm thoát đi."

"Ây. . ." Khắp nơi yêu vương không khỏi hai mặt nhìn nhau, "Nếu là như vậy, cái kia cũng hơi rắc rối rồi, không có đầu mối gì, liền coi như chúng ta dự định đi cứu Đôi Thiền, e sợ vậy. . . Ta sát! Lão Lã, bình tĩnh, bình tĩnh a!"

Được rồi, nghe được "Không có manh mối" bốn chữ này, vừa thật vất vả bình tĩnh một điểm Lã Phụng Hậu, nhất thời lại muôn cuồng loạn nỗi khùng, Hoàng Bào Quái cùng gió đen quái kinh hãi đến biến sắc, tranh thủ thời gian xông lên ôm chặt lấy hắn, vấn đề là Lã Phụng Hậu lúc này đã sắp muôn mất khống chế, cả người huyết điểm cháy hừng hực hãy cùng thân thể bom tựa như, bất cứ lúc nào cũng sẽ phịch một tiếng nổ tung!

"Đợi lát nữa!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Hứa Tri Hồ đột nhiên yếu mềm nhấc tay, "Nếu như chỉ là tìm manh mối mà nói, ta khả năng có biện pháp!"

Rất tốt, trong phút chốc, vừa còn huyết điểm cháy hừng hực Lã Phụng Hậu, đột nhiên lại như là bị phòng cháy diệt hỏa khí cho dội bên trong, bên cạnh Hoàng Bào Quái bọn họ tất cả đều không có phòng bị, nhất thời phát lực quá mạnh suýt thành một mảnh.

Không lo được nhiều như vậy, bị đặt ở phía dưới cùng Lã Phụng Hậu giây giữa dò ra nửa người trên, tỏ rõ vẻ chờ mong lắp bắp nói: "Lão Hứa, ngươi, ngươi nói ngươi có biện pháp tìm tới Thiền Nhi?"

"Ta không xác định, nhưng mà có thể thử một chút xem." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, suy nghĩ một chút trực tiếp đưa tay ra, "Đầu tiên, ách, ngươi đến đem vật kia cho ta. . ."

"Cái gì?" Lã Phụng Hậu ngăn người, theo Hứa Tri Hồ chỉ về cúi đầu nhìn tới.

Mấy giây sau, chờ hắn nhìn thấy trong tay mình cái kia phá nát cái yếm, đột nhiên liền giận tím mặt, nhất thời cả người huyết điểm đều lần thứ hai cháy hừng hực: "Họ Hứa! Ta đây đã sớm biết, đã sớm biết ngươi thèm nhỏ dãi ta đây Thiền Nhi sắc đẹp, liền ngay cả cái yếm đều không tha. . ."

Mồ hôi một cái, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian tại khắp nơi yêu vương khinh bỉ trong ánh mắt giải thích rõ ràng: "Đừng nghịch, đừng nghịch, ta muốn cái yếm làm gì, được rồi, kỳ thực ta xác thực muốn này cái yếm, không đúng, không phải ta muốn này cái yếm, ý của ta là . . . Ta sát! Quên đi! Oa Oa!"

Tại!

Lời còn chưa dứt, gần nhất cũng không biết ở đâu đi dạo Oa Oa, ngay lập tức sê ùng ục ùng ục lăn đi ra: "Này đây, này đây, lão đại ngươi gọi ta. . . Ô, thật là đẹp cái yếm!"

Còn chưa nói hết đây, các nhìn thấy Lã Phụng Hậu trong tay cái này cái yếm, vừa còn tại nói bậy Oa Oa đột nhiên liền tăng một tiếng, toàn bộ nỗi thân ánh sáng trắng bạc lóng lánh, liền ngay cả nắp nồi đều hưng phấn đến khẽ run: "A a, này khoản, này khoản ta vẫn không có thu thập được, phải muốn, phải muốn a!"

"Cái gì quý a?" Khắp nơi yêu vương tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ lão tử sống hơn một nghìn năm, liền chưa từng thấy như thế không tiết tháo khí linh.

"Đừng hỏi ta. . ." Hứa Tri Hồ rất xấu hổ che mặt, tranh thủ thời gian dành thời gian giải thích, "Híc, là như thế, nhà ta Oa Oa có loại năng lực thiên phú, có thể nhận biết tìm được phạm vi 500 dặm bên trong cái yếm, khắc khắc, nghe tới có phải là rất không tiết tháo?"

"Quá khen, quá khen." Oa Oa lại còn الثن thùng, "Cái kia cái gì, kỳ thực bản nỗi cũng không có lão đại ngươi nói tốt như vậy rồi!"

"Cút! Ai tại khen ngươi?" Khắp nơi yêu vương không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, chỉ có điều Lã Phụng Hậu đột nhiên liền phản ứng lại, "Chờ đã, kia chính là nói, nếu để cho nhà ngươi cái này khí linh. . ."

"Không sai, đem cái này cái yếm cho nó." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng gật gù, "Nếu như nói, nhà ngươi Thiền Nhi bên người còn có cái yếm cái khác mảnh vỡ, cái kia nói không chắc Oa Oa liền có thể mang chúng ta tìm tới địa phương."

"Ây . . . Người chắc chắn chứ?" Lã Phụng Hậu bán tín bán nghi cúi đầu, nhìn trong tay thấy vật nhớ người cái yếm, lại tỏ rõ vẻ ngờ vực ngẩng đầu lên, nhìn một chút đối diện đã nóng lòng muốn thử Oa Oa.

"Ta không bảo đảm nhất định được đó." Hứa Tri Hồ rất quái lạ sờ sờ căm, "Nhưng mà thử xem tổng không sai đi, vì lẽ đó ngươi xem. . ."

Gian nan lựa chọn a, Lã Phụng Hậu tỏ rõ vẻ biến ảo không ngừng, nhìn cái yếm lại nhìn Oa Oa, chỉ chốc lát sau, đại khái là rốt cuộc quyết định, hăng đột nhiên cắn răng nói: "Được! Ta sẽ tin ngươi một lần! Bất quá nói rõ trước, nhà ngươi cái này khí linh, nếu như dám đổi Thiền Nhi cái yếm làm cái gì việc kỳ quái, thì đừng trách ta đây . . . Ta xoa!"

Còn chưa nói hết đây, bên cạnh đã không thể chờ đợi được nữa Oa Oa, đã sớm gào gừ một cái nhào lên, trực tiếp đem cái yếm cho nuốt tiến vào.

Mấy trăm con mắt quái lạ nhìn kỹ, cái tên này cả người ánh bạc lóng lánh nhai a nhai, xem ra còn rất hưởng thụ đáng vè: "A, quả nhiên là thiên dệt phường năm nay mới nhất khoản cái yếm a, mặt trên còn giống như tung điểm hoa bách hợp lộ. . . Chờ chút! Có tình huống!"

"Tình huống thế nào?" Lã Phụng Hậu nhất thời tinh thần đại chấn, Hoàng Bào Quái bọn họ càng là lập tức chép lại bình khí.

"A a a! A a a!" Oa Oa cả người đều ở khẽ run, "Này cái yếm, này cái yếm, này cái yếm lại là dùng xà phòng nước tẩy, đáng ghét a, xà phòng nước thô to như vậy thô, chỉ sẽ phá hư cái yếm mềm mại cảm, cần phải dùng. . . À được, ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, Lã Phụng Hậu nhất thời nổi trận lôi đình, liền muôn giờ lên phuơng thiên họa kích xông lên hỏng việc, cũng còn tốt bên cạnh Hoàng Bào Quái nhanh tay nhanh mắt ôm chặt lấy: "Bình tĩnh, bình tĩnh a lão Lã, coi như ngươi hiện tại đập nát nó cũng là chuyện vô bổ a!"

"Thả ra! Thả ra ta!" Lã Phụng Hậu đã triệt để cuồng bạo hóa, vẫn cứ tại một đoàn yêu vương chặn ngang ôm lấy hạ, vẫn là đằng đằng sát khí xông về phía trước, "Đại gia ngươi! Ta đây ngày hôm nay nhất định phải đập phá chuyện này. . ."

"Chờ đã!" Liền tại này hỗn loạn tung bừng bên trong, vừa còn tại oán giận xà phòng nước Oa Oa, đột nhiên bỗng nhiên chấn động, "Không sai! Ta cảm giác được rồi! Thật sự cảm giác được, liền tại phía đông nam. . ."

Ồ! Lời còn chưa dứt, cái tên này đã phóng lên trời, hóa thành một đạo ánh bạc hướng về hướng đông nam bay đi!

Tình huống thế nào, Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, đúng là Hứa Tri Hồ rất tốt bụng ho nhẹ vài tiếng: "Cái kia cái gì, chúng ta có muốn hay không theo kịp. . . Ta sát, chậm một chút!"

Còn chậm cái đầu a, Lã Phụng Hậu trực tiếp bắt lấy hắn, nhảy một cái nhảy lên ngựa Xích Thố, trong nháy mắt liền nhanh như chớp gào thét đi xa, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, tranh thủ thời gian cũng hô to gọi nhỏ truy ở phía sau, lại sau đó đến khi Xích Tỷ Nhi năm sáu con loli truy lúc đi ra, đều sấp vọng không gặp phuơng xa ngựa Xích Thố bóng mờ.

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, nguyên bản bình tĩnh Hiên Viên mồ quần, đột nhiên liền bị triệt để kinh động, nháo nha nháo nhác khắp nơi trong hỗn loạn, chỉ nghe được Oa Oa dương dương tự đắc tiếng cười quái dị, vang vọng tại toàn bộ trên thung lũng không —

"Ồ ha ha ha a, theo kịp, tất cả đều theo kịp. . . Cái kia cái gì, nói rõ trước, đợi khi tìm được người sau đó, này cái yếm đến quy bản nồi a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 169: Tử Tử Có Biện Pháp

Ta có đặc thù yếm tím kẽm!

Là một cái yêu quý thu thập cái yếm nồi cơm điện, tại trường kỳ thu thập cái yếm siêng năng quá trình, Oa Oa thuận lợi đem "Ngửi mùi hương thức đâu" này một kỹ năng thiên phú điểm mẫn, nói như thế, phạm vi 500 dặm bên trong, chỉ cần có cái yếm địa phương, liền tuyệt đối chạy không thoát nó hỏa nhãn kim tinh!

Nhưng mà lại nói ngược lại, phạm vi 500 dặm bên trong trời mới biết có bao nhiêu cái yếm, vì lẽ đó muốn tại biển người mênh mông, không đúng, muốn tại mênh mông cái yếm trong biển tìm tới thuộc về riêng Độc Thiền cái kia một cái, độ khó vẫn là rất lớn. . . Chính bởi thế, xuất hiện một ít vô căn cứ hiểu lầm tình huống, vậy cũng là khó tránh khỏi mà, nói thí dụ như —

Âm! Hiên Viên mộ phía đông nam một cái nào đó trấn nhỏ bên trong, một nhà mới mở nghiệp cái yếm cửa hàng bị mạnh mẽ đánh vỡ, vung vẩy phuơng thiêng họa kích dũng tướng huynh cưỡi Xích Thố chiến mã hung tợn va vào vách tường, bất đồng thấy rõ tình hình liền hét lớn một tiếng: "Tiểu nhân hèn hạ, đem ta đây âu yếm Thiền Nhi giao. . . Ách, thật không tiện, đi nhầm đường!"

Âm! Hướng tây bắc một tòa suối nước nóng nước dùng bên trong, hai cái đang nghịch nước mỹ nhân tỏ rõ vẻ trắng xám nước mắt như mưa, liền tại các nàng run lấy bẩy sợ hãi trong tầm mắt, một cái nồi cơm điện lung lay lúc lắc vòng quanh tảng đá lớn xoay quanh, qua nửa ngày rốt cuộc lưu luyến không rời thả xuống hai cái cái yếm: "A a a, thật tiếc nuối, lần sau trở lại cầm cẩn thận. . . Thật không tiện, quấy rối a!"

Ca! 500 dặm bên ngoài trong suối sông nhỏ bên, đang giữa sông tắm rửa nhu nhược mỹ nhân tỏ rõ vẻ kinh ngạc, cách đó không xa bờ sông, một cái đang muốn lén lút đưa tay đi lấy xiêm y người thanh niên trẻ, đã bị hung mãnh lao ra yêu vương cho đánh ngất, Lã Phụng Hậu còn hung tợn hướng về nhân gia xuong sườn thượng lại đạp một chân: "Vô liêm sỉ! Hơn nửa đêm, lại đi ra nhìn trộm nhân gia cô nương tắm rửa, còn dự định trộm nhân gia quần áo... Hừ hừ, đêm hǎn cái kia sẽ nói trâu mang đi, nướng cho ta đây ngay đêm đó tiêu!"

Kết quả là, tại lần thứ sáu xông vào đồng nhất cái núi rừng suối nước nóng, lại cùng hai vị kia đã kinh hãi đến mất cảm giác mỹ nhân gãy gỡ sau, Lã Phụng Hậu rốt cuộc không thể nhịn được nữa triệt để nổi khùng, hung tợn nắm lên Oa Oa: "Lẽ nào có lý đó! Người đây cái vô liêm sỉ, là đang đùa ta đây sao?"

"Kỹ thuật sai lệch, chỉ là kỹ thuật sai lệch được không?" Oa Oa tỏ rõ vẻ vô tội liều mạng biện giải, "Là đáng vé như vậy, hai vị này nắm lương cái yếm, cùng nhà ngươi Thiền Nhi cái yếm, là cùng một nhà trong cửa hàng mua được, vì lẽ đó khó tránh khỏi sẽ xuất hiện... Ô? Đợi lát nữa?"

Đang nói bậy đây, nó đột nhiên ngăn người, tiếp theo phịch một tiếng mở ra nắp nồi, suy tư hít một hơi thật sâu: "Chờ đã, ta giống như cảm giác được, cảm giác được cái kia hoa hồng lộ cùng xà phòng hỗn hợp lại cùng nhau... Không sai, không sai, lần này thật sự không sai, đi theo ta!"

"Híc, ngươi chắc chắn chứ?" Lã Phụng Hậu lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng buông lỏng tay.

Sau một khắc, Oa Oa liền miễn cưỡng tránh ra, trực tiếp dọc theo giữa núi rừng tiểu đạo ụng ụng ụng lăn hướng phuong xa, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, tranh thủ thời gian chép lại binh khí đi theo, lại mặt sau là vừa vừa đuối tới còn thở hồng hộc nắm sáu con loli Xích Tỷ Nhi, Tử Tử còn vừa liếm kẹo hồ lô vừa bi bô vấn đề: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, Hứa ca ca là muốn chạy trốn hôn sao?"

Đừng nghịch, một đám người theo ùng ục ùng ục cút đi Oa Oa, tại xuyên qua một đám lớn cây thông lâm sau, lại vượt qua một cái chày xiết Đại Hà, lại dọc theo chót vót vách núi vẫn hướng lên trên, mắt nhìn về phía trước đã là mây mù bao phủ vách núi cheo leo, Lã Phụng Hậu rốt cuộc không thể nhịn được nữa gầm lên một tiếng: "Vô liêm sỉ, rốt cuộc muốn theo . . . A?"

Còn chưa nói hết đây, Hoàng Bào Quái đột nhiên một cái che cái miệng của hắn, trực tiếp đem hắn từ ngựa Xích Thố thượng kéo xuống, mặt sau khắp nơi yêu vương đúng là phản ứng cực nhanh, hầu như là theo bản năng tập thể nắm nhoài ngã xuống đất.

Quỷ dị trong yên tĩnh, mơ hồ có thể nghe được phía trước đậm vân trong sương mù, chính truyện đến phi kiếm gào thét xuyên không thanh, Hoàng Bào Quái cùng Lã Phụng Hậu hai mặt nhìn nhau, vô thanh vô tức về phía trước chậm rãi bò sát, hầu như tại đồng thời, một trận gió lạnh vừa vặn bao phủ mà qua, đem vách núi cheo leo thượng mây mù thổi tan hơn nửa, cũng làm cho ngoài mấy trăm trượng mơ hồ cảnh tượng, hoàn toàn xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người —

Từ thăng đứng ngàn trượng vách núi nhìn xuống, liền ở phía dưới ngoài mấy trăm trượng huyền bí phần cuối, lại có một tòa lâm thời dựng mà thành quân doanh. . . Càng nói chuẩn xác, là từ mấy ngàn tên thiết giáp linh binh thành lập mà thành quái lạ nơi đóng quân!

Diện tích mấy dặm quái lạ nơi đóng quân kéo dài mở ra, lấy ba mươi sáu tọa kim quang lều lớn là mắt trận, tạo thành một tòa tiên phù linh quang xoay quanh đạo pháp đại trận, bên trong đại trận lều trại trong đó, vô số khôi ngô đại hán đĩnh khôi đáy giáp cầm trong tay trường thương búa lớn, uy phong lẫm liệt tạt qua dò xét, đáng lưu ý chính là, tuy rằng trang phục đến mức hoàn toàn dường như phàm nhân sĩ tốt, nhưng thân thể của bọn họ bốn phía rồi lại thiêu đốt mãnh liệt lăn lộn ánh lửa, hiển nhiên là mượn một loại nào đó pháp khí cho gọi ra đến linh binh!

"Hí! Nơi này tại sao có thể có linh binh đại trận?" Kinh ngạc quan sát chốc lát, khắp nơi yêu vương không khỏi cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, phải biết, nơi này khoảng cách Hiên Viên mộ cũng không có bao xa lộ trình, lại sẽ có người thần không biết quý không hay tại bên dưới vách núi bố trí linh binh đại trận, hoàn toàn không có linh khí tiết lộ kinh động Hiên Viên mộ, này nếu để cho bọn họ đột nhiên phát động tiến công. . .

Nghĩ đến loại kia đáng sợ tình cảnh, khắp nơi yêu vương không nhịn được cùng nhau rùng mình lạnh lẽo, nhưng Lã Phụng Hậu quan tâm cũng không phải cái này: "Chờ đã, chẳng lẽ nói, chính là này linh binh bên trong đại trận luyện khí sĩ, bắt cóc ta đây âu yếm Thiền Nhi?"

"Không sai, ta dùng ta nỗi phẩm đám bảo!" Oa Oa rất chăm chú rất chăm chú bảo đám, "Ta có thể cảm giác được, cái kia cái yểm khác một mảnh vụn, liền ở phía dưới linh binh bên trong đại trận, hơn nữa rất có khả năng liền. . . À được, ngươi muốn đi đâu?"

Còn có thể đi đâu, Lã Phụng Hậu giơ lên phuơng thiên họa kích, liền muốn đằng đằng sát khí lao xuống đi, cũng may Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, một cái liền tóm lấy hắn: "Đợi lát nữa, đợi lát nữa, lão Lã, ta là không biết cái gì linh binh pháp trận, bất quá phía dưới này có mấy ngàn người đây, đừng nói ngươi mở vô song đại xà, coi như ngươi có tạm thời làm việc thân phận hộ thể, tích tắc cũng phải bị chém thành xương sườn."

Ai nói không phải đây, Hoàng Bào Quái hiển nhiên nghĩ đến càng nhiều, khẽ cau mày nói: "A, e sợ còn không phải linh binh đông đảo vấn đề, cái kia ba mươi sáu tọa kim quang lều lớn, tạo thành một loại nào đó đặc biệt trận pháp, có thể rất lớn phạm vi tăng cường những linh binh năng lực, nếu như chúng ta liền như thế vọt vào, không làm được sẽ toàn quân bị diệt liền trốn ra được cơ hội đều không có."

"Ta đây mặc kệ!" Lã Phụng Hậu lúc này đã sắp muốn cuồng loạn nổi khùng, liếc mắt nhìn qua, trong mắt cắn bản không có cái gì linh binh đại trận, đầy mắt

đều là Thiền Nhi nhận hết dǎn vặt tình cảnh, roi da, ghế hùm, cây ớt nước, bàn ủi, ngọn nến. . .

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lại ngăn cản hắn, "Chúng ta nhất định phải giúp ngươi cứu người, nhưng hiện tại vấn đề là, muốn trước tiên nghĩ cách phá cái kia linh binh pháp trận, tốt nhất còn có thể dời đi những linh binh sự chú ý. . . Ách, các ngươi nói, chúng ta bây giờ đi về gọi cái kia hồ tinh bệnh, không đúng, gọi Tô nương nương đến giúp đỡ, vẫn tới kịp sao?"

"Ngươi nói xem?" Khắp nơi yêu vương rất chỉnh tề mắt trợn trắng, thầm nghĩ cái kia hồ tinh bệnh coi như lại đây, cũng chính là hát bài hát phẫn.

"Được rồi, vậy còn có biện pháp khác sao?" Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất thành khẩn vấn đề.

Có biện pháp là tốt rồi, Hoàng Bào Quái cùng Hắc Phong Quái hai mặt nhìn nhau, trăm hoa công chúa chăm chú cau mày, mà dâng lên phu nhân âm thầm cân nhắc có muốn hay không đào cái hầm ngầm qua đi, vẫn là Xích Tỷ Nhi đủ trực tiếp làm, ngay lập tức sẽ xung phong nhận việc móc ra một đám lớn con nhện nhỏ: "U ân, luân gia sâu bọ hải chiến thuật như thế nào, ách, chính là gần nhất có chút dinh dưỡng theo không kịp. . ."

Đâu còn có thời gian thảo luận cái này, Lã Phụng Hậu đã sớm nỗi trận lôi đình, trực tiếp liền dǎng dǎng sát khí nhắc tới phuơng thiêん họa kích: "Đều lui lại, coi như là liều mạng đồng quy vu tận, ta đây cũng phải đem Thiền Nhi. . ."

"Ca ca, ca ca, các ngươi muốn phá trận sao?" Lời còn chưa dứt, liền tại này hỗn loạn tung bừng bên trong, bi bô âm thanh, đột nhiên ở bên vang lên —

"Ân a, Tử Tử. . . Giống như có biện pháp nha!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 170: Oa Một Tiếng Sẽ Khóc

Chuyện gấp phải tòng quyền, tuy nói thời khắc mấu chốt hy vọng sáu con loli, nghe tới làm sao đều vô căn cứ, bất quá nếu đều đến cái mức này...

Vì lẽ đó chỉ chốc lát sau, tại Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi dưới sự chỉ huy, khắp nơi yêu vương vẫn là đàng hoàng nhường ra một mảnh đất trống, bán tín bán nghi nhìn sáu con loli đứng ở chính giữa, vừa liếm kẹo hồ lô vừa chuẩn bị thi pháp phá trận.

"Híc, ngươi xác định như thế có thể hành?" Xích Tỷ Nhi không nhịn được kéo kéo Hứa Tri Hồ góc áo.

Vấn đề này quả thực là dư thừa, dưới con mắt mọi người, sáu con loli tỏ rõ vẻ hưng phấn đứng ở đất trống trung gian, nhân thủ một cái ngọt ngào kẹo hồ lô, phần hồng đầu lưỡi liếm a liếm liếm a liếm, từ kẹo hồ lô thượng vẫn thêm đến tay, xem loại kia thỏa mãn say sưa vẻ mặt, phỏng chừng có thể vẫn liếm đến thiên hoang địa lão thương hải tang điền...

"Còn xong chưa?" Lã Phụng Hậu nhẫn nhịn tức giận đợi một phút, rốt cuộc không nhịn được nổi trận lôi đình: "Lẽ nào có lý đó, chúng ta đến cùng tại muôn đến lúc nào?"

"Xuyt!" Còn không chờ hắn tới kịp oán giận, Hứa Tri Hồ đột nhiên kéo lại hắn, "Đừng lên tiếng, chú ý xem, giỗng như bắt đầu rồi!"

Không sai, liền trong chớp mắt này, hài lòng liếm xong kẹo mút sáu con loli, đột nhiên xoa một chút khóe miệng, liền như thế suy tư thu về hai tay, đồng thời mở to hai mắt nhìn lên bầu trời...

"Bắt đầu rồi sao? Sắp bắt đầu rồi sao?" Đều không cần nhắc nhở, ở đây khắp nơi yêu vương nhất thời cùng nhau ngừng thở, rất chờ mong mở to hai mắt, trăm hoa công chúa còn theo bản năng muôn sờ ra một bao đồ ăn vặt, nhưng mà ngay lập tức sẽ bị mọi người cho khinh bỉ.

Quỷ dị trong yên tĩnh, sáu con loli rất chỉnh tề nhìn lên bầu trời, lại như là đột nhiên tập thể trúng thuật định thần... Cũng không biết nghĩ tới điều gì chuyện thương tâm, theo Tử Tử đi đầu làm mẫu, các nàng không chớp một cái trong đôi mắt to, đột nhiên liền tích trữ lên dịu dàng lấp lóe ánh sáng, trong suốt nước mắt như trân châu tựa như chậm rãi lăn, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy xuôi hạ xuống.

"A a a! Làm sao?" Là một cái siscon, Xích Tỷ Nhi nhất thời rất là đau lòng, liền muôn xông lên ôm lấy các muội muội.

"Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, ngươi không cảm thấy bầu không khí khá là quái dị sao?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian tò rõ vẻ quái lạ ngăn cản nàng.

Đúng, ngay trong nháy mắt này, theo sáu con loli thương tâm rơi lệ, đất trống phụ cận bầu không khí đột nhiên trở nên rất quỷ dị, nói không được là nguyên nhân gì, nhưng xung quanh đột nhiên liền trở nên yên tĩnh lại, không phải loại kia phổ thông yên tĩnh, mà là núi lửa bạo phát trước loại kia đáng sợ yên tĩnh...

Phảng phất cảm giác được một loại nào đó quái lạ bầu không khí đang giáng lâm, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, đột nhiên liền không tự chủ được cùng nhau lùi về sau vài bước.

Trong phút chốc, đang nỗi lên đầy đủ tâm tình sau, đầy mắt đều là lệ lóng lánh sáu con loli, đột nhiên đồng thời hít sâu một hơi, tiếp theo cùng nhau oa một tiếng —

"Oa! Không chịu! Không chịu! Nhân gia không chịu rồi!"

Tình huống thế nào, đây là cái gì tình huống, Hứa Tri Hồ theo bản năng che lỗ tai, Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm, xung quanh khắp nơi yêu vương càng là ngây người như phỗng.

Liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, sáu con loli khóc đến được gọi là một cái thương tâm, rất chỉnh tề nâng béo mập khuôn mặt nhỏ, bi bô oa oa khóc lớn, nước mắt cùng không cần tiền tựa như ào ào ào đi xuống!

Lòng tốt đau a lòng tốt thông, Xích Tỷ Nhi nhìn ra tâm đều cắn nát, đâu còn quản nhiều như vậy, vội chạy tới ôm: "A a a, đừng khóc, đừng khóc, có chuyện gì liền nói với tỷ tỷ."

"Oa!" Nhìn thấy nàng tới, sáu cái loli càng là làm nũng bán moe, liền khóc âm thanh đều lớn lên, nước mắt ào ào chảy xuôi.

"A a a, có chuyện gì, các ngươi đúng là nói a." Xích Tỷ Nhi cũng không nhịn được muốn cùng đồng thời khóc, "Là bởi vì kẹo hồ lô ăn xong, vẫn là mới mua búp bê không dễ nhìn, bằng không là không muốn nhìn thấy tỷ lập gia đình, vẫn là muốn mới..."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, liền trong chớp mắt này, toàn bộ vách núi đột nhiên kịch liệt nổ vang chấn động!

Tác dụng to lớn lực hạ, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương không hề phòng bị, nhất thời tất cả đều kinh ngạc thốt lên sau, đập ầm ầm tại trên vách đá, ngồi xổm ở tại chỗ Xích Tỷ Nhi càng là không kịp phòng bị, trực tiếp liền bị quật bay đi ra ngoài.

"Bắt lấy!" Cũng may Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, bỗng nhiên đưa tay bắt lấy Xích Tỷ Nhi, "Tơ nhện, dùng ngươi tơ nhện cuốn lấy... Ế?"

Còn chưa kịp nói xong, trong phút chốc, coi như hắn lơ đãng ngẩng đầu nhìn

phía phía dưới, đột nhiên liền khó có thể tin mở to hai mắt, suýt chút nữa đều đã quên đem Xích Tỷ Nhi kéo lên.

"Làm sao?" Khắp nơi yêu vương vội vã xông lên hỗ trợ, nhưng vẫn vẹn mẩy giây sau, chờ bọn hắn trông thấy bên dưới vách núi phuơng tình cảnh, đột nhiên cũng tập thể trợn mắt ngoác mồm, rồi lại không nhịn được cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh —

Khó có thể tin! Ngay trong nháy mắt này, bao quát vách núi ở bên trong phạm vi mẩy chục dặm, dĩ nhiên tất cả đều đang kịch liệt nổ vang chấn động, liền dường như một hồi loại nhỏ địa chấn không có dấu hiệu nào đến!

Hay là trùng hợp, tòa kia kéo dài mẩy dặm linh binh đại trận, vừa vặn nhận chức tại trận này địa chấn hạt nhân sở tại, tại to lớn lực trùng kích ảnh hưởng, cứng rắn nham thạch mặt đất dường như bị to lớn núi cao bắn trúng, khối lớn khối lớn nham thạch vỡ vụn ra đến, rồi lại phảng phất cuồng triều sóng lớn tựa như sôi trào mãnh liệt, to lớn vết rách dọc theo nơi đóng quân chính giữa, hướng về bốn phuơng tám hướng điên cuồng khuếch tán ra, thậm chí trực tiếp đem mấy tòa lều trại đều nuốt mất.

Rầm rầm rầm, trong nháy mắt, nguyên bản cứng rắn không thể phá vỡ linh binh đại trận, lại xuất hiện không cách nào khống chế hỗn loạn, mấy ngàn tên linh binh đúng là phản ứng cực nhanh, vội vàng cuồng quýt bốn tản mát, nhưng ngay cả như vậy lại có bộ phận bị trực tiếp phá hủy, cũng may chỉ trong chốc lát sau, nương theo ta tọa trong doanh trưởng phát hiệu lệnh, toàn bộ linh binh đại trận lập tức phát động, miễn cưỡng đem loại này địa chấn xung kích chống đỡ cản lại.

Trợn mắt ngoác mồm a, trên vách núi cheo leo mọi người thật vất vả ổn định thân hình, tất cả đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm đầu đầy mồ hôi lạnh, quỷ dị trong yên tĩnh, cũng không biết là ai đi đầu, tất cả mọi người đột nhiên rất chỉnh tề xoay người, nhìn chính ở chỗ này nghẹn ngào khóc nức nở sáu con loli...

"Ây..." Đầy đủ sững sốt nửa khắc đồng hồ, Hắc Phong Quái đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, "Lại nói, có thể đây chỉ là xảo..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, liền xem đến phía dưới tòa kia thật vất vả ổn định linh binh bên trong đại trận, đột nhiên có một đạo xích hỏa dung nham phóng lên trời, to lớn dung nham cột lửa xông lên cao tới mươi mấy trượng trên không, tiếp theo hóa thành sôi trào mãnh liệt hỏa vũ, dường như bão tố tựa như gào thét đậm xuống, nhất thời đem mảng lớn lều trại cho nhen nhóm rồi!

Nhưng này vẹn vẹn là vừa mới bắt đầu, chưa kịp mấy ngàn tên linh binh trong lúc hỗn loạn phục hồi tinh thần lại, linh binh bên trong đại trận lại là liên tục ầm ầm nổ vang, mấy chục đạo dung nham cột lửa cùng nhau phóng lên trời, từ lòng đất phun trào ra đến dung nham dường như tuôn trào Đại Hà, trong nháy mắt liền đem mấy trăm tên linh binh tất cả đều nuốt chưa tiến vào, chốc lát không tới liền tất cả đều hóa thành tro tàn.

Rất tốt rất cường đại, toàn bộ trên vách núi cheo leo yên lặng như tờ, tận mắt nhìn liên tục hai trường thiên tai khắp nơi yêu vương, hãy cùng uống ba tụ tình át sữa bò tựa như tập thể hóa đá, cực kỳ lâu sau đó, Hắc Phong Quái rốt cuộc uốn éo cứng ngắc cái cổ, đột nhiên cuồng loạn hú lên quái dị: "Ta sát! Cái này không thể nào, cái này không thể nào, tại sao này sáu cái cô nàng vừa khóc sẽ..."

Âm!

Còn không chờ hắn tới kịp hô xong đây, đột nhiên lại là một tiếng nổ vang rung mạnh, sau đó mọi người ở đây trợn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, đối diện ngọn núi kia pha đột nhiên nứt toác tan rã, mãnh liệt lăn lộn đất đá trôi dường như vỡ đê hồng thủy, từ cao tới mấy trăm trượng trên sườn núi lao xuống đi, mang theo phá hủy núi cao sức mạnh kinh khủng, nổ vang vọt vào linh binh bên trong đại trận...

Hừ hừ, ngươi cho rằng liền như thế kết thúc rồi à?

Vển vẹn mấy giây sau, liền nhìn thấy đang gấp đất đá trôi tập kích linh binh bên trong đại trận, lại là núi lửa bạo phát cộng thêm mười hai cấp khủng bố địa chấn, cuối cùng lại còn có hồng thủy từ dưới lòng đất trong vết nứt cuồng bạo phun ra, trực tiếp đem toàn bộ đại trận đều đã biến thành đại dương mênh mông, sau đó mãnh liệt hồng thủy lại cùng nóng rực dung nham va chạm, nhất thời hóa thành chi kín đất trời hơi nước, đem toàn bộ linh binh đại trận đều cho bao phủ.

Kho ngươi cái hăp a!

Yên lặng như tờ trên vách núi cheo leo, chỉ có Tử Tử các nàng sáu cái khóc nước nở thanh, còn bồng bềnh tại gió lạnh bên trong, Hứa Tri Hồ cũng tốt Xích Tỷ Nhi cũng tốt khắp nơi yêu vương cũng được, tất cả đều tập thể khiếp sợ khi đến ba trật khớp, nhưng lại đột nhiên rất chỉnh tề rùng mình lạnh lẽo, hầu như là theo bản năng tập thể lùi về sau vài bước, xa xa rời đi sáu cái còn tại lau nước mắt loli...

"Tại sao, vì sao lại như thế?" Xích Tỷ Nhi run cầm cập môi, nội tâm đều sấp tan vỡ.

"Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai a?" Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ chùi mồ hôi lạnh, "Híc, bất quá, lại nói ngược lại, bây giờ nhìn lên, giống như tòa kia linh binh đại trận đã bị..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, nương theo một tiếng điếc tai ngựa hí, ngựa Xích Thố từ lâu hóa thành một đạo màu đỏ thẫm ánh lửa, dọc theo gần như thăng tấp huyền bích gào thét lao xuống đi, sôi trào mãnh liệt huyết quang lửa đỏ bên trong, Lã Phụng Hậu trợn tròn đôi mắt thúc ngựa múa kích, một tiếng lôi đình gào thét rung động trời cao: "Tiểu nhân hèn hạ, đem ta đây Thiền Nhi giao..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, một đạo dung nham cột lửa rất chuẩn xác gào thét lao ra,

trực tiếp liền đem hắn cả người lẩn ngựa đưa lên mấy trăm trượng bầu trời!

Rất tốt, một mảnh hút vào hơi lạnh trong thanh âm, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ đồng tình bưng mắt: "Cái kia cái gì, chúng ta có phải là cũng nên lên?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 171: Nơi Này Cần Gạch Men

Nói lên liền lên!

Tuy rằng còn không rõ tại sao sáu con loli vừa khóc liền có thể khơi ra thiêng tai, không xem qua nhìn linh binh đại trận bị quấy nhiễu hỗn loạn tung bừng, phản ứng lại khắp nơi yêu vương vẫn là tranh thủ thời gian lao xuống đi cướp trại. . . Đương nhiên, trước tiên muốn đem cả người cháy đen Lã Phụng Hậu từ tro núi lửa bên trong mò đi ra!

Vào giờ phút này, toàn bộ linh binh đại trận đều bị nổ đến chia năm xẻ bảy, mấy ngàn tên linh binh không phải vội vàng tránh né địa chấn dung nham, chính là đang khống chế giả điêu động vội vàng bày trận phòng ngự, hơn nữa dung nham cùng hồng thủy va chạm hình thành hơi nước bao phủ toàn bộ nơi đóng quân, điều này làm cho Hứa Tri Hồ bọn họ lén vào kế hoạch trở nên cực kỳ thuận lợi, lặng yên không một tiếng động liền xông vào đại trận ngoại vi lều trại phụ cận.

"Theo kịp, theo kịp." Oa Oa mở ra nắp nồi hít sâu một hơi, tiếp theo liền tinh thần đại chấn, ụng ục ụng ục lăn hướng đại trận hướng đông nam, "Ồ ha ha ha, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, ta đã có thể cảm giác được cái yểm khí tức, còn có phía trên kia xà phòng mùi vị."

Có thể nói cái gì đó, khắp nơi yêu vương chỉ có thể sao binh khí cẩn thận từng ly từng tí một theo sau, Hứa Tri Hồ vừa quan sát mười mấy trượng bên ngoài đang bẽ bột lục chống đối thiên tai linh binh, vừa không nhịn được đưa tay ra, tại tò rõ vẻ đờ đẫn hai mắt đăm đăm Xích Tỷ Nhi trước mặt quơ quơ: "Nghĩ gì thế? Còn không có phản ứng lại?"

Bởi vì vừa kiến thức Tử Tứ các nàng sáu cái thiên tai thần thông, Xích Tỷ Nhi lúc này đều còn chóng mặt, sưng sổt nửa ngày mới rùng mình lạnh lẽo: "Híc, Tri Hồ a, ngươi nói, Tử Tứ các nàng có phải là ăn xấu cái bụng?"

Đừng nghịch, nhà ngươi hãi tử ăn xấu cái bụng có thể vừa khóc liền đưa tới lũ bất ngờ địa chấn núi lửa bạo phát sao, Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, bất quá ngẫm lại cũng cảm thấy khó mà tin nổi: "Lại nói, ngươi có cảm giác hay không được, Tử Tứ các nàng sáu cái trên thân kỳ quái phương càng ngày càng nhiều, ngươi xác định ngươi năm đó nhặt được các nàng thời điểm, không có chỗ đặc biệt nào?"

"Chỗ đặc biệt sao?" Xích Tỷ Nhi quay đầu nhìn còn tại liếm kẹo hồ lô sáu cái em gái, rất xoắn xuýt rất chăm chú muốn a nghĩ, "Không có chứ, ta lúc đó tiến vào Bàn Ti động thời điểm, liền nhìn thấy sáu cái màu sắc khác nhau con nhện trứng, ta còn do dự nửa ngày, cái này muốn làm sao tài năng ấp ra. . ."

Âm! Đang xoắn xuýt vang rền đây, nàng không có chú ý xem phía trước, một đầu liền đánh vào Hoàng Bào Quái trên thân.

Tốt vào lúc này, Hoàng Bào Quái cũng không tâm tình để ý tới nàng, ngược lại là làm cái cẩm khẩu thủ thế, ra hiệu khắp nơi yêu vương tất cả đều nằm sấp xuống thân thể, trốn đến phụ cận đống cỏ khô mặt sau đi.

Xuyên thấu qua đống cỏ khô khe hở, có thể vọng thấy phía trước hơi nước bao phủ bên trong, đang có một tòa đèn đuốc sáng choang kim quang lều lớn, mấy trăm tên hắc giáp linh binh giờ đại thuẫn, uy phong lẫm lẫm vẫn không nhúc nhích đem lều lớn bao quanh vây nhốt, mặc cho xung quanh dung nham phun trào địa chấn nổ vang, nhưng mà đến kim quang này trước đại trưởng, lại như là bị vô hình chi tường ngăn cách ở bên ngoài, căn bản tạo thành không là cái gì xung kích.

"Chính là cái kia!" Oa Oa rất hưng phấn chỉ vào tòa kia kim quang lều lớn, "Không sai, không sai, ta đã có thể nghe thấy được. . . Ô, các ngươi có nghe hay

không đến thanh âm gì?"

Không cần nó nhắc nhở, Hứa Tri Hồ cùng Lã Phụng Hậu bọn họ cũng sớm đã nghe được, đêm khuya gió lạnh gào thét truyền đến, từ tòa kia trong doanh trướng truyền đến nữ tính tiếng kinh hô, coi như cách xa mấy chục trượng cũng có thể mơ mơ hồ hồ nghe được —

"Không muốn. . . Không muốn a, không nên tới. . ."

"Chà chà chà, ngươi gọi a, ngươi gọi rách cổ họng cũng không có tác dụng!"

"Cứu mạng, cứu mạng. . . Tốt thô. . . Đau. . ."

"Đừng giãy dụa, phản kháng là không có tác dụng, nếu là thức thời, bắn tướng còn có thể cho ngươi thiểu được điểm thống khổ."

"Không muốn. . . Phá. . . Đổ máu. . ."

Ngươi hiểu, ngươi khẳng định hiểu, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, đầu tiên là tỏ rõ vẻ quái lạ không nói gì nhìn trời, sau đó lại rất đồng tình quay đầu, dùng loại kia "Tôn Yến tư hát ánh sáng xanh lục thật là dễ nghe" vẻ mặt, đồng thời nhìn mặt sau ngây người như phỗng Lã Phụng Hậu, Xích Tỷ Nhi còn vội vàng đem sáu con loli kéo qua một bên: "Khặc khặc, cái kia cái gì, tỷ tỷ dạy các ngươi đếm xem có được hay không?"

Đừng nói, cái gì cũng không cần nói rồi, Lã Phụng Hậu đầu tiên là ngây người như phỗng, tiếp theo cả người run rẩy, lại sau đó mặt đầy hắc khí cả người huyết điểm bắn ra, cầm phương thiêu họa kích tay đều gân xanh tuôn ra, liền ngay cả hăn dưới trướng ngựa Xích Thố đều hai mắt đỏ chót giận không nhịn nổi: "Chết tiệt, chết tiệt khốn nạn, dám đúng, dám đúng. . ."

"Lạnh. . ." Hứa Tri Hồ chỉ kịp nói rồi một chữ.

Trong phút chốc, Lã Phụng Hậu cuồng loạn gào thét gào thét, thúc ngựa dường như cuồng bạo liệt diễm tựa như nổ vang lao ra, móng ngựa như lôi gõ

mặt đất, nhất thời chấn động phạm vi mươi mấy trượng mặt đất đều tại chấn động kịch liệt.

Nhận ra được cách đó không xa dị thường, những đang cố thủ nay trưởng hắc giáp linh binh nhất thời cùng nhau quay đầu trông lại, đi đầu đại thuẫn thiên tướng hơi biến sắc, nhưng rồi lập tức hung mãnh rút ra sau lưng chiến phủ: "Người tới sao. . ."

"Đại gia ngươi!" Lã Phụng Hậu hung tợn văng tục, phuơng thiên họa kích mang theo cuồng bạo sức mạnh quét ngang mà qua, "Vô song đại xà! Huyết diễm như liên! Cho ta đây. . . Xuống địa ngục đi thôi!"

Âm một tiếng, lấy hắn vị trí sở tại làm trụ cột mặt trận, vô số huyết diễm dung nham cùng nhau phóng lên trời, khói lớn cứng rắn mặt đất chia năm xẻ bảy, huyết diễm ánh sáng đường như bão tố mãnh liệt tứ tán, đem phía trước mươi mấy tên hắc giáp linh binh tất cả đều đên cuồng nuốt chưa tiến vào.

Vén vẹn trong chớp mắt, từ huyết diễm dung nham mang đến khủng bố nhiệt độ cao, liền đem mươi mấy tên hắc giáp linh binh tất cả đều hóa thành tro tàn, cái kia đại thuẫn thiên tướng giờ lên chiến phủ miễn cưỡng cản một cái, còn chưa kịp lùi về sau, dưới chân đột nhiên liền cháy hừng hực lên, trong phút chốc trực tiếp hóa thành hình người bó đuốc.

Này còn không phải kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là, Lã Phụng Hậu thúc ngựa bao phủ chỗ đi qua, xung quanh những hắc đó giáp linh binh tất cả đều bị đánh bay ra ngoài, thậm chí không có chờ rơi xuống liền ầm ầm nổ tung lại đây, tiếp theo lại bị huyết diễm dung nham trực tiếp nuốt hết, bất đồng rơi xuống liền ngay cả người mang mảnh vỡ tất cả đều bốc cháy lên.

Mồ hôi, cho nên nói, hát Lục Quang nam nhân không đả thương nổi a!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương ở phía sau nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, rốt cuộc nhớ tới chính sự, tranh thủ thời gian chép lại binh khí đuổi theo, có bọn họ một đám quân đầy đủ sức lực gia nhập, nguyên bản liền bị thiêu đền

sứt đầu mẻ trán hắc giáp linh binh, càng là người ngã ngựa đỗ quân lính tan rã, đến khi Lã Phụng Hậu đãng đãng sát khí vọt tới lều trại bên ngoài, tầm mắt bên trong lại chỉ còn dư lại một cái run lẩy bẩy hắc giáp linh binh.

"Cho ta đây đi chết đi!" Một cước đẹp bay cái này còn sót lại hắc giáp linh binh, Lã Phụng Hậu dữ tợn gào thét, trực tiếp thúc ngựa gia tốc bao phủ lao nhanh, hung tợn va vào kim quang lều lớn.

Phóng thích giảm thanh thuật kim quang trong đại trường, đang cười gắt ép về phía Điêu Thiền khôi ngô độc nhẫn cự hán, kinh hãi khủng hoảng bỗng nhiên quay đầu, thời khắc này ánh vào hăn mi mắt, là mang theo thiêu đốt huyết điểm gào thét đâm tới phương thiên họa kích, cùng với Lã Phụng Hậu cái kia dường như hung thú giống như dữ tợn mặt!

Trong phút chốc, Lã Phụng Hậu nỗi giận tiếng gầm gù, xen lẫn cuồng bạo huyết điểm dung nham, dường như lôi đình nổ vang tựa như vang vọng toàn bộ lều lớn —

"Đồ vô sỉ, ngươi dám động Thiên Nhi một sợi tóc, ta đây hãy cùng ngươi liều. . . Ê?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 172: Tú Ân Ái Bị Chết Nhanh

Phẫn nộ a phẫn nộ, dữ tợn hung ác va vào lều lớn Lã Phụng Hậu, bản coi chính mình sẽ thấy cần đánh mǎn gạch men một màn!

Nhưng trên thực tế, giờ khắc này xuất hiện tại hăn tình cảnh trước mắt, nhưng cùng hăn tưởng tượng bên trong hoàn toàn khác nhau, thậm chí còn có cái kia một điểm không hiểu ra sao cùng ra ngoài dự liệu khó hiểu —

Hỗn loạn tung bừng kim quang trong đại trướng, điểm đậm đáng yêu nhu nhược mỹ nhân, quả thật bị hung tợn quấn vào thô to mộc trụ thượng, nhưng vừa không có cái gì vai đẹp lộ ra quần áo ngắn ngang tình cảnh, cũng không có cái gì vết roi bàn ủi ngọn nến ghế hùm, càng không cần phải nói một số chỉ ở tiểu trong phim ảnh mới phải xuất hiện cảnh tượng...

Trên thực tế, vị này dung mạo mỹ đến khó có thể tin yếu điệu mỹ nhân, vển vẹn là bị trói ràng buộc đến không cách nào hành động, còn chân chính làm cho nàng vẫn kinh ngạc thốt lên "Đau quá tốt thô đổ máu", là một cái cầm cổ tại nàng trên trán quái lạ kim loại vòng tròn.

Nương theo hào quang màu tím hơi lóng lánh, này quái lạ kim loại vòng tròn đè nén nổ vang run rẩy, tựa hồ đang từ Đôi Thiền đầu óc cùng thân thể bên trong lấy ra cái gì, cho tới Đôi Thiền tại loại kia cảm giác quái dị dưới sự kích thích, không cách nào khống chế chăm chú cau mày thấp giọng thở nhẹ, liền ngay cả thân thể đều thoảng trở nên ảm đạm tiêu tan mấy phần.

Tình huống thế nào, vừa xông tới Lã Phụng Hậu, không khỏi trợn mắt ngoác mồm, rồi lại theo bản năng thở một hơi dài nhẹ nhõm, "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chí ít không phải... Vô liêm sỉ, thả ra nhà ta Thiền Nhi!"

Thật vất vả phản ứng lại, giận tím mặt Lã Phụng Hậu nhất thời thúc ngựa đung tới, đối diện cái kia khôi ngô độc nhẫn cự hán ngơ ngác biến sắc, hầu như là theo bản năng lảo đảo lùi về sau, rồi lại bỗng nhiên đưa tay chộp một cái, bỗng dừng rút ra một thanh ánh sáng màu xanh lượn lờ búa lớn, liền muốn hung tợn chém về phía ngựa Xích Thố.

Vấn đề là, ở một cái mở ra vô song đại xà dũng tướng huynh trước mặt, loại này phản kháng hữu dụng không?

Hý dài một tiếng, ngựa Xích Thố trực tiếp đứng thẳng người lên, hai cái hỏa diễm thiêu đốt gót sắt hung tợn nổ ra đi, đập ầm ầm tại đây độc nhẫn cự hán ngực, trực tiếp đem hắn nổ đến bay ngược ra ngoài, miệng đầy phun máu đánh vào cách đó không xa trên bàn trà.

Trong phút chốc, còn không chờ hắn giãy giụa bò lên, mang theo huyết lửa khói ánh sáng phương thiên họa kích đã quét ngang mà qua, cuồng bạo lưỡi dao sắc tại đâm thủng ngực trong nháy mắt, liền bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt liệt diễm, trực tiếp đem thân thể của hắn đều nhen nhóm thành cây đuốc, chốc lát không tới cũng đã hóa thành đầy đất tro tàn.

"Vô liêm sỉ!" Lã Phụng Hậu cơn giận còn sót lại chưa tiêu, hung tợn gào thét một tiếng, bất quá mấy giây sau, nhưng lại lập tức gương mặt kinh hoảng quay đầu, "Thiền Nhi, Thiền Nhi, chịu đựng, ta đây bây giờ liền tới cứu ngươi!"

Nói như vậy, cái tên này trực tiếp nhảy xuống ngựa Xích Thố, luồng cuồng tay chân xông lên cứu người, chuyện thứ nhất chính là chém xuống dây thừng, tiếp theo lại tranh thủ thời gian đưa tay ra, đi đem cái kia còn tại khẽ run quái lạ kim loại vòng tròn đem xuống.

Quỷ dị chính là, còn không chờ hắn tới kịp chạm tới kim loại vòng tròn, này vòng tròn đột nhiên liền vù một tiếng, trực tiếp hóa thành ánh sáng màu xanh tiêu tan ra, liền phảng phất chưa từng có từng tồn tại.

Giải trừ ràng buộc, Đieu Thiên nhất thời thân thể mềm nhũn, liền như thế hạ

tiến vào Lã Phụng Hậu trong lồng ngực, tỏ rõ vẻ trắng xám không có chút hồng hào, Lã Phụng Hậu không khỏi rất là đau lòng, chăm chú ôm nàng, mắt hổ bên trong đều lóng lánh liên lè quang: "Thiền Nhi, là ta không được, là ta đến muộn rồi!"

"Không! Không trách ngươi!" Đôi Thiên giương lên thiên nga giống như gáy ngọc, liền như thế run rẩy nhô ra hai tay, nhẹ nhàng xoa xoa hắn màu xanh râu xồm, "Bố, ngươi, ngươi, ngươi hơi gầy..."

"Ta biết, ta biết!" Lã Phụng Hậu nhiệt lệ cuồn cuộn, rồi lại ẩn tình đưa tình bắt lấy nàng nhu đẽ, hai người liền như thế thâm tình ôn nhu đối diện, ngươi bên trong có ta ta bên trong có ngươi, quyến luyến triền miên ưu thương bên trong lại pha vui sướng, phảng phất thời khắc này liền đem là thương hải tang điền

"Thiền Nhi..."

"Bố..."

"Thiền Nhi, ngươi có biết, ngươi rời đi trong mấy ngày nay, ta không có có một ngày không ngờ ngươi..."

"Bố, ta biết, ta cũng nhớ ngươi, ta bị vây ở chỗ này, mỗi lần nghĩ đến ngươi cái kia ôn nhu thâm tình khuôn mặt, mới có dũng khí kiên trì..."

"Thiền Nhi, ngươi yên tâm, từ nay về sau, ta cũng sẽ không bao giờ để bất luận người nào xúc phạm tới ngươi..."

"Hừm, bố, ta tin tưởng ngươi, ta muốn vĩnh viễn bồi tiếp ngươi, để ngươi dẫn ta đi xem ánh sao xem mặt trăng..."

"Ngươi yên tâm, ta mỗi ngày đều sẽ cùng ngươi đến xem ánh sao xem mặt trăng, mãi đến tận Côn Ngô hủy diệt mãi đến tận toàn bộ Hiên Viên mộ đều không còn tồn tại nữa, mãi đến tận..."

Vãi chưởng! Hai người các ngươi như thế ở trước mặt mọi người, không để yên không còn diễn quỳnh dao phim, thật sự được không?

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nghe sợ nỗi da gà, đột nhiên cảm thấy khí trời lạnh quá a, bên cạnh Hoàng Bào Quái Hắc Phong Quái bọn họ cũng không có tốt hơn chỗ nào, đã sớm tất cả đều cả người nỗi da gà, liền ngay cả Xích Tỷ Nhi đều có chút không chịu nổi, thật sự rất nhớ trực tiếp rút ra "Liền một thoáng", đem hai cái này tú ân ái gia hỏa trực tiếp đánh ngắt đi.

Vẫn đề là, hai vị nam vai nữ chính hoàn toàn không có ý thức được vấn đề a, chính ở chỗ này không để yên không còn diễn quỳnh dao phim đây!

Đến cuối cùng, Điêu Thiền tỷ tỷ còn thâm tình tựa sát tại Lã Phụng Hậu ấm áp trong ngực, tỏ rõ vẻ ngọt ngào khẽ vuốt hăn lồng ngực, yên lặng nghe hăn nổ lớn tiếng tim đập, lại lộ ra loại kia chán đến khiến người ta muốn ngắt đi thỏa mãn nụ cười: "Bố, muốn nghe ta hát bài hát sao, trước đây ngươi thích nhất nghe ta ca..."

Vãi chưởng, hai người các ngươi cho làm phiền có chừng có mực a!

Hứa Tri Hồ nghe được đều sấp tan vỡ, mắt thấy hai người này còn muốn rất quỳnh dao rất tại mẹ đi xuống diễn, tranh thủ thời gian xông lên đánh gãy: "Cái kia cái gì, lão Lã a, các ngươi trở lại từ từ nói chuyện cũng kịp, hiện tại vẫn đề là... Khặc khặc, các ngươi không cảm thấy, chúng ta rời khỏi nơi này trước mới là chính sự sao?"

Nói tới cũng là, bị hăn như thế nhắc nhở, Lã Phụng Hậu rốt cuộc lưu luyến không rời đứng lên, nhưng vẫn là chăm chú ôm Điêu Thiền, e sợ thổi khẩu khí nàng sẽ bay đi tựa như, tiếp theo xoay người lên ngựa nhắc tới phuơng thiên họa kích: "Đi! Ta đây trước tiên đưa Thiền Nhi trở lại, lại trở về thu thập đám này vô liêm sỉ!"

Nói đi là đi, ngựa Xích Thố đứng thẳng người lên, nhất thời nổ vang một tiếng đánh vỡ lều trại, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương đuổi theo sát đi,

mượn hơi nước che chắn xuyên qua linh binh đại trận, xa xa cũng đã có thể trông thấy vừa nãy lao xuống tòa kia vách núi cheo leo.

"Ta đây sẽ trở về!" Lã Phụng Hậu chăm chú ôm Độc Thiền, nhưng lại đăng đăng sát khí quay đầu lại nhìn phía linh binh đại trận, "Thiền Nhi, biết bắt cóc người những vô liêm sỉ là lai lịch ra sao sao, thù này không báo, ta đây liền không họ Lã!"

"Không, không biết..." Độc Thiền tựa sát tại trong lồng ngực của hắn, tỏ rõ vẻ mê hoặc nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta chỉ biết là, đó là một đám vũ tướng hóa trang quái lạ luyện khí sĩ, ăn mặc bán hồng bán hắc âm dương áo giáp, ngày ấy bọn họ đột nhiên phát động đánh lén, ta căn bản phản ứng không kịp nữa, duy nhất có thể làm chính là thừa dịp bị đánh bay lúc rơi xuống đất, lén lút xé rách cái yếm hướng về trong rừng ném một cái..."

"Ồ? Cho nên nói, cái kia cái yếm trên thực tế là chính người xé rách?" Hứa Tri Hồ suy tư quay đầu lại liếc mắt nhìn, vừa còn tại Oa Oa đã biến mất không còn tăm hơi, không biết có phải là sợ người hỏi nó muốn cái yếm tới.

"Cũng còn tốt, cũng còn tốt." Lã Phụng Hậu thở một hơi dài nhẹ nhõm, tiếp theo lại tỏ rõ vẻ dữ tợn hờ lạnh một tiếng, "Quản bọn họ là lai lịch ra sao, các ta đây đem Thiền Nhi đuổi về Hiên Viên mỗ, liền muốn giết cho bọn họ... Người nào!"

Lời còn chưa dứt, đột nhiên có loại sơn cả tóc gáy cảnh giác, hắn hầu như là theo bản năng bỗng nhiên ghìm ngựa!

Hầu như tại đồng thời, liền nghe đến trong hư không cuồng bạo gào thét, vô số ánh bạc mũi tên cuồng bạo phóng tới, đường như bão tố giống như trút xuống, nhất thời bao trùm phạm vi mấy trăm trượng không gian.

Xông lên tuyễn đầu mấy cái yêu vương, nhất thời trực tiếp bị bắn thành con nhím, cũng còn tốt ỷ vào da dày thịt béo không có tại chỗ tắt thở, Lã Phụng Hậu đúng lúc ghìm lại ngựa Xích Thố, rất mạo hiểm né qua này trí mạng tập kích,

Hứa Tri Hồ ở phía sau theo bản năng một bên đầu, nhìn một đạo trăng bạc tiễn quang sát qua gò má, đến khi phản ứng qua thời điểm, chỉ cảm thấy trên gương mặt đã nóng rát đau đớn.

"Chà chà chà, ngược lại cũng phải quay về, cần gì phải rời đi đây?"

Thời khắc này, khàn khàn đè nén cười gằn thanh đột nhiên vang vọng trời đêm, vô số hắc giáp lạnh binh dưỡng như đông nghìn nghịt thủy triều, từ phía trước mê man trong hơi nước chen chúc mà ra, nương theo chiến mâu thiết giáp nổ lớn tiếng va chạm, nương theo lưỡi dao sắc trường cung hàn quang lóng lánh, mười hai vị mặc hồng hắc âm dương áo giáp dữ tợn dũng tướng, dưỡng như hung thú tựa như thúc ngựa nhảy ra đêm tối —

"Các vị đạo hữu, pháp vương dưới trướng liệt dương mười hai hung tướng, cung kính bồi tiếp đã lâu rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 173: Sửa Xe Thuật

Vấn đề, tại thiên quân vạn mã đại hỗn chiến bên trong, làm sao mới có thể bảo đảm bình yên vô sự?

Trả lời, số một, theo sát ném loạn con nhện Xích Xích; thứ hai, theo sát ném loạn con nhện Xích Xích; thứ ba, theo sát ném loạn con nhện Xích Xích. . .

Đêm khuya trong sương mù, toàn bộ linh binh bên trong đại trận hỗn loạn tung bừng, vô số hắc giáp linh binh như cuồng triều sóng lớn giống như mãnh liệt vọt tới, gào thét đâm ra trường thương lóng lánh hàn quang, quét ngang mà qua chiến phủ mang theo tung tóe máu tươi, bão tố giống như mưa tên trút xuống, càng có được xưng liệt dương mười hai hung đem dữ tợn dũng tướng xúi giục chiến mã, trắng trợn không kiêng dè đấu đá lung tung.

Không muôn kinh hãi! Chính là được!

Đón như nước thủy triều cuồn cuộn không ngừng cường địch, Hiên Viên mõ khắp nơi yêu vương cũng bị triệt để chọc giận, đằng đằng sát khí cuồng bạo tiến ra đón, Hắc Phong Quái gào thét hóa thành cự gấu đen lớn, Hoàng Bào Quái miệng đầy phun khói mạnh mẽ va vào trong đám người, Lã Phụng Hậu một cái tay cầm lấy Độc Thiền, một cái tay vung vẩy phuơng thiêng họa kích, dường như cháy hừng hực huyết diễm bao phủ mà qua, đem xung quanh linh binh tất cả đều nổ đến lao đảo lùi về sau.

Kho ngươí cái hấp, Côn Ngô quá nguy hiểm, ta vẫn là hồi Trái Đất được rồi!

Các loại gào thét kêu thảm thiết huyết nhục tung tóe bên trong, Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, chỉ có thể nắm sáu con còng tại không

có tim không có phổi liếm kẹo hồ lô loli, đàng hoàng đi theo Xích Tỷ Nhi mặt sau, dựa vào một chỗ lều trại miễn cưỡng chống đối linh binh xung kích.

"Yên tâm, có ta tại, ngươi chăm sóc tốt Tử Tử các nàng là được." Xích Tỷ Nhi cũng là liều mạng, không lo được cái gì thiếu máu không thiếu máu, liên tục cắn phá đầu ngón tay bỏ ra tinh huyết, đón gió hóa thành một nhóm lớn một đoàn xích huyết con nhện nhỏ, hãy cùng không cần tiền tựa như ra bên ngoài vứt.

Chưa từng thấy chiến pháp như vậy, cuồn cuộn không ngừng xông lên hắc giáp linh binh, tất cả đều bị trước mặt vứt tới được con nhện nhỏ dán vào một mặt, hơn nữa này lều trại phụ cận cực kỳ chật hẹp, Xích Tỷ Nhi lại chỉ dựa vào vứt con nhện, cũng có thể mạnh mẽ ngăn trở liên tục đâm cuồng tấn công.

Thật vất vả, liên tục ném mười mấy ba con nhện hải, Xích Tỷ Nhi cũng là mệt đến thở hồng hộc, thừa dịp một vòng mới hắc giáp linh binh còn không có công tới, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn mặt sau còn tại liếm kẹo hồ lô sáu con loli: "Híc, tiếp tục như vậy không được. . . Tử Tử, các ngươi trở lại oa khóc một lần?"

"Ân a!" Sáu con loli bi bô gật đầu liên tục, nhưng là thật vất vả mới bày đặt cái thu về hai tay ngẩng đầu nhìn trời tư thế, Tử Tử nhưng lại đột nhiên cắn ngón tay quay đầu, "Tỷ tỷ, Tử Tử quên rồi sao, giống như oa khóc một lần sau đó, muốn qua mấy ngày tài năng lại dùng đây."

Ta cũng! Xích Tỷ Nhi suýt chút nữa lảo đảo một cái, chưa kịp nàng tới kịp đứng vững, Hứa Tri Hồ đột nhiên liền trực tiếp một túm nàng: "Cẩn thận!"

Ầm ầm một tiếng, hầu như đồng thời ở nơi này, liền nhìn thấy mà dâng lên phu nhân gào thét cũng bay đến, khắp toàn thân cắm vào năm sáu chuôi đoạn thương, miệng đầy phun máu đập ầm ầm lạc Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi phía trước.

Không lo được đi quản mấy chỗ vết thương, vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ vết

thương đầy rẫy nhảy lên một cái, thuận lợi đoạt qua Xích Tỷ Nhi "Liền một thoảng", trực tiếp liền đằng đằng sát khí xông về đi tới: "Lẽ nào có lý đó! Lão nương xinh đẹp như vậy như hoa, các ngươi những người này khốn nạn lại cung cam lòng xuống tay ác độc. . . A a a, ta mới mua phỏng thiên dệt phường nay tuyển tú bao, vô liêm sỉ, lão nương với các ngươi liều mạng!"

Mồ hôi, này quan tâm trọng điểm có phải là có chút không đúng?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, kết quả còn chưa kịp châm chọc đây, vừa xông lên là nay tuyển tú bao báo thù mà dâng lên phu nhân, lại miệng đầy phun máu bay ngược trở về, lần này hiển nhiên bị thương càng nặng, khắp toàn thân căm mắng chục chuỗi đoạn thương, chỉ có thể thoi thóp run rẩy giơ tay lên: "Híc, tình huống, tình huống. . . Giống như có chút không ổn?"

Đâu chỉ là không ổn a, quả thực là cực kỳ không ổn, được không?

Này linh binh đại trận tuy rằng bị thiên tai phá hoại hơn nữa, có thể hắc giáp linh binh số lượng chung quy quá nhiều, hơn nữa có liệt dương mười hai hung đem tọa trấn, dường như kiến ăn thịt người quần tựa như liên tục mãnh công tới, cuồn cuộn không ngừng tầng tầng lớp lớp, mạnh mẽ đem Lã Phụng Hậu cùng khắp nơi yêu vương vây ở trong trận, đâu sợ bọn họ làm sao cuồng bạo chém giết cả người đẫm máu cũng không thoát thân nổi.

"Những người còn lại tất cả đều giết, chỉ để lại cái kia Lã Phụng Hậu cùng Điêu Thiền." Mắt thấy đại cục đã định, liệt dương mười hai hung đem thúc ngựa đứng ở ngoài trận, cùng nhau cười gằn vãy tay.

Trong phút chốc, lại là rất nhiều hắc giáp linh binh mãnh liệt mà ra, trường thương như rừng mạnh mẽ đâm ra, làm cho khắp nơi yêu vương bất đắc dĩ lảo đảo lùi về sau, hầu như tại đồng thời, liệt dương mười hai hung đem lần thứ hai dữ tợn phất tay, nhất thời lại có mấy trăm tên linh binh vượt ra khỏi mọi người, giơ lên dày đặc phụ hỏa cường nỏ ngắm trúng phía trước, ra lệnh một tiếng cò súng bỗng nhiên kéo, mưa tên nhất thời gào thét nổ vang bắn ra!

"Đê tiện! Không biết xấu hổ!" Lã Phụng Hậu cưỡi ở ngựa Xích Thố thượng nhất thời biến thành bia ngắm, vừa tức đến nỗi phổi vung vẩy phuơng thiên họa kích đón đỡ, vừa không nhịn được quay đầu hô to, "Lão Hứa, giang hồ cấp cứu, mau đưa người Cloze Test lấy ra, đúng rồi, còn có cái gì đọc lý giải!"

Vâng vâng vâng, không cần hắn nhắc nhở, Hứa Tri Hồ cũng đã lấy ra một quyển 『tiếng Anh cấp bốn đọc lý giải』, đàng hoàng trịnh trọng bắt đầu loạn niệm: "Psychologists take oppo tưởng views of how external rewards, from warm praise to old cash, affect motivation and creativity. . ."

Cho nên nói, đọc lý giải gì gì đó ghét nhất rồi!

Trong phút chốc, vô số kim quang văn tự bay lên trời, dường như chim bay tựa như đem toàn bộ chiến trường đều bao phủ ở bên trong, liệt dương mười hai hung đem đang muốn thúc ngựa mãnh xông lên, đột nhiên liền đầu váng mắt hoa không nhịn được hơi lung lay, nhìn lại một chút cái kia nguyên bản đắng đắng sát khí xông lên vô số hắc giáp linh binh, càng là tất cả đều mắt nổ đom đóm choáng váng lảo đảo, liền ngay cả hung ác đâm ra đến trường thương đều trở nên suy yếu vô lực.

Làm được đẹp đẽ!

Tuy rằng không hiểu phát sinh cái gì, nhưng mà phản ứng lại khắp nơi yêu vương, ngay lập tức sẽ hung tợn gào thét một tiếng, triển khai thần thông phản giết về, Lã Phụng Hậu vừa đấu đá lung tung, vừa còn lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu lại nhìn mấy lần, không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "Pháp khí thật là đáng sợ! Vén vẹn này tiếng Anh cấp bốn liền có thần thông như thế, nếu như gấp phải lão Hứa nói tới cấp sáu cấp tám thi nghiên tiếng Anh gì gì đó. . ."

Đừng động cái này rồi!

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ tình cảnh nhất thời nghịch chuyển lại đây, liệt dương mười hai hung đem đánh đầu váng mắt hoa lảo đảo lùi về sau, mắt

thẩy khắp nơi yêu vương liền muốn giết ra khỏi trùng vây, không nhịn được dữ tợn gào thét gào thét: "Cường nỏ! Cường nỏ! Trước tiên bắn cho ta giết kẻ loài người kia tán tu!"

Tiếng rống giận dữ bên trong, mấy trăm tên hắc giáp linh binh cỗn nén choáng váng, cùng nhau giơ lên cường nỏ quay lại phương hướng!

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi kinh hãi đến biến sắc, phản ứng đầu tiên chính là hóa thành vô số xích huyết con nhện, dường như tường cao tựa như che ở Hứa Tri Hồ trước người.

Âm ầm một tiếng, bão tố giống như kéo tới cuồng bạo mưa tên, trực tiếp đem vô cùng vô tận con nhện biển máu nổ đến chia năm xẻ bảy, vén vẹn ngừng lại một chút, mấy trăm tên hắc giáp linh binh lần thứ hai quát khẽ, cùng nhau từ phía sau lưng rút ra dự phòng cường nỏ ——

Trong phút chốc, chỉnh tề tiếng rắc rắc bên trong, dày đặc mũi tên lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, chỉ đợi ra lệnh một tiếng liền muốn hung mãnh bắn ra!

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là vứt đi đọc lý giải, tỏ rõ vẻ quái lạ ngang đầu nhìn trời: "Được rồi, ta chỉ hy vọng, Ngân đã sửa tốt . . ."

Âm!

Trong phút chốc, nương theo đè nén âm bạo nổ vang, một cái màu trắng bạc vật thể không rõ, từ đằng xa trên vách núi cheo leo đáp xuống, đón gào thét cuồng phong, loạn chòe loạn choạng gia tốc xông lại, ven đường còn gieo rắc lạnh lanh đinh linh đinh linh thanh. . .

Tình huống thế nào, thời khắc này, đên cuồng phản kháng khắp nơi yêu vương cũng được, đằng đằng sát khí hắc giáp linh binh cũng được, tất cả đều không tự chủ được quay đầu nhìn tới, rồi lại tại mấy giây sau, không cách nào khống chế chỉnh tề trố mắt ngoác mồm ——

"Phù! Đó là, cái kia là gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 174: Ngân Người Thoái Hóa A

Mọi người đều biết, Ngân sửa xe thuật, cho tới bây giờ tổng cộng tiến hóa ba lần!

Lần thứ nhất, nàng đem mình tu thành Captain America, rất thành công kéo cùu hận làm một hồi khiên thịt;

Lần thứ hai, nàng đem mình tu thành máy xúc, cường hủy đi Song Xà giáo tổng đàn, tuy rằng nàng cá nhân cho rằng đây là một lần rất thất bại sửa chữa;

Lần thứ ba, cũng chính là lần này, thừa dịp Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hấp dẫn hỏa lực thời điểm, nàng mang theo Oa Oa cùng Tiểu Thiến sửa chữa nửa ngày xe, rốt cuộc thành công đem mình tu xong rồi. . . Ách, tu xong rồi. . . Một chiếc. . . Xe đẹp!

Không sai, chính là một chiếc, xe đẹp!

Vào giờ phút này, tại đêm khuya gào thét cuồng phong bên trong, một chiếc màu trắng bạc nữ thức xe đẹp ngự phong bay lên không, dọc theo giữa không trung căn bản không tồn tại Tiểu Lộ, hướng về chiến trường bên này loạng chòe loạng choạng kỵ lại đây, ven đường chuông xe đinh linh đinh linh vang vọng, như là đang nhắc nhở phía trước người đi đường nhanh lên tránh ra.

Trên xe đẹp, Ngân vừa tỏ rõ vẻ nghiêm túc cầm tay lái tay, vừa chậm chậm rải xỏ chân đạp bǎn, rất không thuận thực khổng chế đi tới phương hướng; phía trước mới tinh xe lam bên trong, bày đặt bộ kia cường hào nay notebook, Tiểu Thiến đang tò mò thò đầu ra nhìn xung quanh bốn phía; xóc nảy chỗ ngồi phía sau xe thượng, Oa Oa đang rất không tình nguyện ngồi ở phía trên, nói thăm làm

sao cũng không trang vóc đồng ghế tựa. . .

Gặp quỷ, này mẹ nó đến cùng là gì vật cưỡi?

Đừng nói là trợn mắt ngoác mồm liệt dương mười hai hung đem cùng hắc giáp lãnh binh, liền ngay cả bên này khắp nơi yêu vương cũng trổ mắt ngoác mồm, tất cả mọi người đâu tiên là ngây người như phỗng ngẩng đầu nhìn trời, sau đó lại không hẹn mà cùng cùng nhau quay đầu, dùng loại kia rất quái lạ rất quái lạ vẻ mặt nhìn Hứa Tri Hồ, Xích Tỷ Nhi thậm chí còn không nhịn được yếu mềm nhấc tay ——

"Cái kia cái gì, Tri Hồ a, tuy rằng ta không hiểu rõ lắm, nhưng nhìn lên, giống như nhà ngươi Ngân tiến hóa, càng ngày càng lui về?"

Đừng nói, Hứa Tri Hồ rất xấu hổ bụm mặt, đường giấm ngươi cái xương sườn, Ngân ngươi cũng là đủ rồi a, bỏ ra hơn vạn linh thạch cùng các loại tài liệu quý hiếm, ròng rã sửa chữa ba tháng, sau đó hiện tại lại đem mình tu thành xe đẹp, còn không bằng nguyên lai Alto đáng giá, dựa theo cái này rút lui tốc độ, lần sau sẽ sửa chữa thành cái gì ấy nhỉ?

Được rồi, đừng động sửa chữa thành cái gì, chí ít vào lúc này, Ngân đã cưỡi này chiếc mới ra phẩm xe đẹp, lảo đảo đến chiến trường ngay phía trên.

Cột kẹt một tiếng đến rồi cái phanh lại, nàng điếm chân nghiêng đầu xe đình ở giữa không trung, sau đó còn đàng hoàng trọng đầy một cái mắt kính gọng đen: "A, đại nhân, thuộc hạ vừa tiến hóa đến hình thái thứ ba, lần này tuyệt đối là phòng ngự cùng tốc độ hoàn toàn nhiều mặt, bảo đảm có thể. . ."

"Chém giết này quái lạ khí linh!" Trong phút chốc, phía dưới trợn mắt ngoác mồm mười hai hung tướng, đột nhiên phản ứng lại.

Gào thét tiếng gầm gừ bên trong, mấy trăm tên hắc giáp linh binh đồng thời nâng lên cường nỏ, nương theo sắc bén tiếng rít, vô số mũi tên dường như bão tố bắn ra, cho tới trong giây lát này, hơn một nửa cái bầu trời đều bị nhuộm thành

vẩy mực giống như màu đen kịt trạch!

"Bảo đảm có thể. . . Đỡ được." Ung dung thong thả nói xong báo cáo, Ngân rất bình tĩnh đẩy một cái khung đèn con mắt, sau đó lúc này mới như là vừa nhìn thấy gào thét phóng tới mưa tên, "A. . . Giống như, là mưa tên a!"

Lời thưa! Không phải vậy là pháo hoa sao?

Âm âm một tiếng, vô cùng vô tận cuồng bạo mưa tên, vào thời khắc này bao phủ hơn một nửa cái vòm trời, nhưng vẫn vẹn mây giây sau, chờ chúng nó liền muốn bắn trúng không hề phòng bị nữ thức xe đạp, nhưng đường như va vào một tầng cứng rắn không thể phá vỡ vô hình bức tường ngăn cản, tất cả đều gào thét tung tóe đàn hồi mở ra!

"Cái này không thể nào!" Liệt dương mười hai hung đem cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

"Này rất khoa học!" Ngân đàng hoàng trình trọng giãm thượng chân đẹp bảnh, "Cái kia, chuẩn bị xong chưa?"

Xoạt xoạt một tiếng, vừa còn vẫn không nhúc nhích nữ thức tự động xe, đột nhiên liền từ trời cao bên trong đáp xuống, bay thẳng đến một mảnh mờ mịt hắc giáp lãnh binh trận doanh đụng tới!

Cuồng phong từ bên tai gào thét mà qua, Ngân thở hồng hộc xỏ chân đẹp bảnh, tốc độ càng lúc càng nhanh càng lúc càng nhanh, cho tới chân đẹp bảnh đều cao tốc xoay tròn hóa thành hư ảnh, thậm chí ngay cả tiếp nơi đều bốc lên khả nghi khói xanh.

Kèn kẹt ca, kèn kẹt ca, cao tốc lao xuống bên dưới, chỉnh chiếc xe đạp đều đang kịch liệt run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tan vỡ tựa như, có thể coi là là như thế, nó lại còn là mạnh mẽ từ mây trăm trượng trên không rơi xuống tới, đường như muốn hung tợn một con va vào dày đặc trong đám người.

Căn bản không kịp né tránh, mười hai hung đem trổ mắt ngoác mồm ngang đầu lên, liền nhìn như vậy nữ thức xe đạp đáp xuống, rồi lại theo bản năng rút ra sau lưng đoán thương, liền muốn đe dọa sát khí nổ ra đi.

Có thể ngay trong nháy mắt này, mắt thấy liền muốn va vào dày đặc trong đám người, tỏ rõ vẻ nghiêm túc Ngân đột nhiên nhấc lên tay lái tay, lao xuống nữ thức xe đạp quý dị biến hướng, hầu như là dán vào mười hai hung đem đỉnh đầu, nhanh như chớp bình hành hướng ngang bay qua.

Hầu như tại đồng thời, ghế sau thương Oa Oa ánh sáng màu xanh lóng lánh, nhất thời phịch một tiếng mở ra nắp nồi: "Khặc khặc... Tiếp thu chính nghĩa trùng phạt đi, đây là chúng ta cùng Ngân hợp thế sau... Tất sát kỹ!"

Đợi lát nữa, hợp thế là cái quỷ gì a!

Trong phút chốc, từ nồi cơm điện bên trong nổ ra cột sáng màu xanh, nương theo nữ thức xe đạp gào thét mà qua, ở trong đám người trắng trợn không kiêng dè quét ngang mà qua, chỗ đi qua liền ngay cả không khí đều nhấc lên mãnh liệt sóng lớn!

Ánh sáng màu xanh lóng lánh lướt qua, bất kể là mười hai hung đem vẫn là hắc giáp lãnh binh, tất cả đều cảm thấy thân thể bỗng nhiên chấn động, binh khí trong tay cũng tốt trên thân khôi giáp cũng được, tất cả đều không tự chủ được theo ánh sáng màu xanh bay lên không, hướng về Oa Oa nơi đó gào thét bay đi.

Chờ hơn nửa ngày rồi, Oa Oa rất hưng phấn mở ra nắp nồi, đem những binh khí này khôi giáp tất cả đều nuốt tiến vào: "Ồ ha ha ha, chúng ta gần nhất tu luyện Vân Long tham nguyệt diệu thủ không không đẹp ánh trăng mà đến không mang đi một áng mây trừ ra tiết tháo cái gì đều có thể trộm cho ngươi xem..."

Được rồi, chưa kịp nó niêm xong này dài đến không thể lại trường mới chiêu số tên, thẹn quá hóa giận mười hai hung đem đã cùng nhau dữ tợn gào thét, đột nhiên từ trong lồng ngực lấy ra hung hăn pháp khí nổ ra!

Mười hai viên lửa đỏ nay trùy đón gió loáng một cái, nhất thời gào thét bay lên không truy hướng xe đạp, đến hàng ngàn hắc giáp linh binh càng là cùng nhau hét lớn một tiếng, từ phía sau lưng rút ra đoạn thương đồng thời ném, vô số đèn nhánh đoạn thương bay lên trời, đường như bão tố tựa như xẹt qua chân trời.

"Ngồi vững!" Ngân đàng hoàng trịnh trọng quay đầu xe, liền xe đạp tại gào thét đang chạy như bay đến rồi cái đột nhiên thay đổi, lảo đảo lại hướng về đoàn người vọt tới.

"Trừ ra tiết tháo cái gì đều trộm đưa cho ngươi siêu cấp tiến hóa bản nuốt thiên địa!" Oa Oa rốt cuộc hô xong cái này uy phong tên, trong phút chốc lại là nắp nồi mở ra, nhất thời lại có một đạo cột sáng màu xanh gào thét bắn ra, lần này thanh thế càng kinh người hơn.

Bị này cột sáng màu xanh bao phủ, mười hai hung đem cùng hắc giáp lạnh binh hầu như không cách nào mở mắt ra, liền nghe đến ầm ầm ầm một trận vang rền, vô số vật phẩm từ trên người bọn họ tự động trôi nổi bay lên không, lại như là bị lực vô hình dẫn dắt, tất cả đều toàn bộ hướng về Oa Oa bay đi.

Pháp khí, phi kiếm, túi chứa đồ, quần áo, quần, lương khô, bí pháp, thậm chí bao gồm không biết tên nào mang theo bên người tranh khiêu dâm, tất cả đều đường như thoát lũ tựa như mãnh liệt bay lên không, tiếp theo bị Oa Oa mở ra nắp nồi, lạch cách một tiếng tất cả đều nuốt tiến vào, còn không quên rất thỏa mãn ợ một tiếng no nê.

Mấy giây sau, đến khi những hắc đó giáp linh binh trợn mắt ngoác mồm phản ứng lại sau đó, cũng sớm đã gần như trần truồng mà chạy trạng thái, rất xa nhìn tối, đó là một mảnh trần trụi lồng ngực thêm trắng toát bắp đùi, lại như là tại tập thể nhặt xà phòng tựa như. . .

"Phù!" Mười hai hung đem vẫn tính chỉ còn một cái quần xịp miễn cưỡng che kín thân thể, vừa giận vừa sợ che ngực lảo đảo lùi về sau, "Làm sao sẽ? Người đây khí linh, ngươi đây khí linh. . ."

Lời còn chưa nói hết, Ngân cưỡi nữ thức xe đạp trên không trung đi vòng một vòng lớn, lại mang theo Oa Oa cùng Tiểu Thiến, tỏ rõ vẻ nghiêm túc lao xuống, hơn nữa còn không quên vừa đánh chuông xe, vừa rất chăm chú giải thích —

"A, là như thế, từ lần trước ba khí chiến Lã Bố thất bại sau, chúng ta trải qua nghiêm cẩn nghiên cứu cùng thảo luận, quyết định đem ba cái khí linh sức mạnh kết hợp lên, lấy đoàn kết hỗ trợ làm trụ cột, lấy dắt tay tịnh tiến là nguyên tắc, đem linh lực tạm thời tập trung ở một cái khí linh trên thân, thực hiện nó cá thể năng lực ngắn ngủi tăng lên dữ dội, tiến tới đạt đến. . ."

Ai nói cho ta, cái tên này đến cùng tại nói hươu nói vượn cái gì?

Mười hai hung đem tỏ rõ vẻ kinh hãi ngẩng đầu lên, nhìn ánh bạc lóng lánh nữ thức xe đạp hãy cùng máy bay oanh tạc tựa như đáp xuống, duy nhất có thể làm chính là nỗi giận gào thét: "Bày trận, bày trận, coi như không có binh khí áo giáp thì thế nào, cho bắn tướng bày xuống nắng đỏ liêu. . ."

"Tức?" Rốt cuộc giết xong vi rút, từ vừa nãy bắt đầu vẫn liền đang ngắn người Tiểu Thiến, rốt cuộc vào lúc này bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như mở to hai mắt.

Đúng, liền dường như Ngân vừa chăm chú miêu tả như vậy, ba cái khí linh toàn bộ linh lực đều tại đây khắc thông qua xe đạp, gần như điện cuồng hội tụ tập trung đến cường hào nay notebook bên trong!

Trong phút chốc, CUP vận chuyển tới đều sắp mạnh, Tiểu Thiến dần độn ngồi xổm ở xe lam bên trong, cái trán trắng bạc quả táo tiêu chí cấp tốc lóng lánh, hai cái lỗ tai đều đang bốc lên khả nghi khói đen, liền ngay cả tiểu bụng nạm bên trong đều truyền đến rõ ràng quạt thanh. . .

"Tức?" Trong phút chốc, nàng liền như thế đột nhiên đứng lên, có lý chẳng sợ đưa tay hướng về trước chỉ tay, gần từng chữ một ——"Tuốt! Một! Phát!"

"Sai rồi, sai rồi, là đến một phát!" Oa Oa tranh thủ thời gian ở bên rất tốt bụng sửa lại.

Ai quan tâm, trọng điểm là, chính là nương theo Tiểu Thiến lớn tiếng tuyên bố, toàn bộ cường hào nay notebook đột nhiên nổ vang run rẩy, trong phút chốc chỉnh cái màn ảnh đột nhiên lóng lánh, sông dài tuôn trào giống như trăng bạc cột sáng gào thét bắn ra, như cuồng triều sóng lớn giống như quét ngang toàn bộ chiến trường.

Tiếp theo, tại tất cả mọi người ngây người như phỗng vẻ mặt, một cái hùng hậu hỗn ngưng quen thuộc âm thanh, liền như thế theo Thế giới động vật khúc nhạc dạo âm nhạc, không nhanh không chậm vang vọng ở trong hư không —

"Xuân về hoa nở, vạn vật thức tỉnh, lại đến mùa giao phối! Vùng biển tự do quy năm nhoài mẫu hải quy trên thân, phát sinh sảng khoái âm thanh!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 175: Luôn Cảm Thấy Không Đúng Chỗ Nào A

Không đành lòng nhìn thằng a! Không đành lòng nhìn thằng a!

Tại Triệu Trung Tường lão sư cái kia quen thuộc Thế giới động vật lời thoại bên trong, ngưng tụ ba đại khí linh toàn bộ sức mạnh Tiểu Thiến, vén vẹn chỉ dùng một phát xạ kích, liền đem ở đây mười hai hung đem cùng hắc giáp linh binh tất cả đều kéo vào trong ảo cảnh, sau đó...

Sau đó, cái kia xuân về hoa nở vạn vật thức tỉnh giao phối mùa gì gì đó tình cảnh, quả thực là, ách, quả thực là... Quên đi, vẫn là khỏi nói được rồi!

So với cái này đến, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương quan tâm hơn, hiển nhiên là này linh binh bên trong đại trận ẩn giấu bí mật, tỷ như những người này vì sao lại đột nhiên đi tới Hiên Viên mộ phụ cận, thì tại sao phải ở chỗ này không chút biến sắc bối trí trận pháp, đồng thời còn mạo hiểm lén vào mộ quần bắt cóc Đieu Thiền, ngẫm lại cũng không phải là đơn giản trắng trợn cướp đoạt dân nữ đi.

"A, nô gia cũng không rõ ràng." Nói đến đây cái, đến hiện tại còn nước mắt như mưa Đieu Thiền, không khỏi lòng vẫn còn sợ hãi tỏ rõ vẻ trắng xám, "Những ác đồ đem nô gia bắt cóc tới đây sau đó, đúng là không có hà khắc đối xử, chỉ có điều mỗi ngày đều cầm cái kia quái lạ kim loại vòng tròn chụp vào nô gia trên đầu, sau đó..."

"Sau đó?" Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, "Chẳng lẽ nói, là tẩy não không chế sao?"

"Không phải, không phải." Đieu Thiền tỏ rõ vẻ cảm thấy lẩn lộn lắc đầu một

cái, "Híc, nói như thế nào đây, mỗi lần mang theo này quái lạ kim loại vòng tròn sau đó, nô gia liền cảm thấy trong đầu đau dữ dội, phảng phất món đồ gì cũng bị vòng tròn hút đi tựa như."

"Hút đi? Hút đi cái gì?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc sờ sờ cẩm, thầm nghĩ dù thế nào cũng sẽ không phải tiết tháo đi.

"Không biết..." Đieu Thiền khinh khẽ che cái trán, không nhịn được chăm chú cau mày, "Chỉ có điều, mỗi lần đái qua này kim loại vòng tròn sau đó, nô gia sẽ có loại đau đớn như búa bổ, a, đau quá, lại bắt đầu đau đớn!"

Nói được nửa câu, nàng đột nhiên ôm cái trán kinh ngạc thốt lên một tiếng, rõ vẻ vặn vẹo ngã vào Lã Phụng Hậu trong lồng ngực: "Bố, bố, ta không xong rồi, ngươi, ngươi, ngươi sẽ nhớ ta sao?"

"Không, Thiền Nhi, ta không cho ngươi nói như vậy." Lã Phụng Hậu mắt hổ rưng rưng, nắm thật chặt Đieu Thiền lạnh lẽo tay nhỏ, "Ngươi đi đâu vậy, ta liền đi nơi đó, dù cho trời xanh nhẫn tâm muốn đem chúng ta tách ra, dù cho là đến hoàng tuyễn địa phủ, ta cũng chắc chắn sẽ không cùng ngươi tách ra."

"Bố..." Đieu Thiền nghe được lệ quang liên lién, ẩn tình đưa tình ngửa đầu nhìn chăm chăm hắn.

"Thiền Nhi..." Lã Phụng Hậu hơi cúi đầu, tâm tình chân thành nhìn nàng.

"Bố..."

"Thiền Nhi..."

"Bố..."

"Thiền Nhi..."

Đại gia ngươi! Hai người các ngươi cho lão tử có chừng có mực!

Hoàng Bào Quái ở phía sau rốt cuộc không thể nhịn được nữa, trực tiếp một cước đem hai cái này tú ân ái khốn nạn đá bay ra ngoài, rồi lại hung tợn xoay đầu lại: "Đừng để ý tới bọn hắn, nếu từ Đệ Thiên nơi này hỏi cũng không được gì, vậy chúng ta liền trực tiếp hỏi vừa nãy... A, cái kia mười hai cái gia hỏa ở đâu?"

Còn có thể đâu, mười hai hung đem mới vừa từ xuân về hoa nở tình cảnh bên trong tỉnh lại, nhất thời liền tập thể nội tâm tan vỡ, nói thật sự, ngươi đều rất khó tưởng tượng mười hai cái khôi ngô cự hán tỏ rõ vẻ trắng xám khóc không thành tiếng tình cảnh, vào giờ phút này, tâm lý của bọn họ bóng tối diện tích, phỏng chừng muôn dùng ngân hà số hai siêu máy tính đến tính toán mới được...

"Đừng dài dòng!" Lã Phụng Hậu tâm địa sắt đá nhanh chân đi tới, trực tiếp bắt lấy đi đầu cái kia hồng diện hung tướng, hung tợn nâng ở giữa không trung, "Ta đây không quan tâm các ngươi là tan vỡ hay là muốn tự quải đông nam chi, nói tóm lại, nếu không muốn chết, liền cho ta đây đằng hoàng bàn giao —— nói, cái kia pháp vương là lai lịch ra sao, tại sao muốn phái các ngươi tới bắt cóc Thiền Nhi?"

"Bản tướng, bản tướng đổi đầu tôn trung thành tuyệt đối, làm sao có khả năng, làm sao có khả năng..." Bị mạnh mẽ kẹp lại yết hầu, cái kia hồng diện hung chấp nhận liền hô hấp đều trở nên cực kỳ khó khăn, nhưng vẫn là cắn chặt hàm răng không chịu nhận tội.

"Rất tốt, vậy ngươi có thể đi chết rồi!" Lã Phụng Hậu hừ lạnh một tiếng, thiết chưởng đột nhiên phát lực, trực tiếp bẻ gãy hồng diện hung đem hầu cốt, nhưng lại đằng đằng sát khí quay đầu đi, nhìn phía cái kia còn lại mấy cái hung tướng.

Bị hắn cái kia hung thú giống như thô bạo ánh mắt nhìn chăm chăm, còn lại hung đem tất cả đều rùng mình lạnh lẽo, chỉ có điều sợ hãi quy sợ hãi, tựa hồ nghĩ đến phản bội hậu quả đáng sợ, mấy người bọn hắn nhưng vẫn là cố nén sợ hãi, lắp bắp nói: "Đừng hòng, đừng hòng, chúng ta chắc chắn sẽ không bán đi thượng tôn!"

Còn dám mạnh miệng phản kháng, Lã Phụng Hậu giận tím mặt, phuơng thiên họa kích đột nhiên mang theo cuồng bạo huyết diễm, liền muỗn cùng hung cực ác...

"A! Nhà ngươi Đêu Thiền trật khớp chân rồi!" Hứa Tri Hồ đột nhiên ho nhẹ một tiếng.

"Làm sao? Làm sao?" Vừa còn dữ tợn hung ác Lã Phụng Hậu, ngay lập tức sê hóa thân làm quỳnh dao phim vai nam chính, tỏ rõ vẻ ôn nhu chạy vội trở lại, lại đau lòng lại thân thiết nâng lên Đêu Thiền mắt cá chân, "Thiền Nhi, ngươi không sao chứ, có muỗn ta giúp ngươi một tay hay không vò vò?"

Rất tốt, họa phong này xoay chuyển cũng quá nhanh rồi!

Hoàng Bào Quái bọn họ rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, lại nhìn chính ở chỗ này kiên cường bất khuất mười hai hung tướng, qua nửa ngày rốt cuộc không nhịn được vấn đề: "Híc, chúng ta bây giờ nên làm gì, những người này cũng thật là ngoan cố, chỉ sợ là giết bọn họ cũng không biết nhận tội."

Đừng hỏi ta a, Hứa Tri Hồ chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, đột nhiên cảm thấy thật đáng tiếc, sớm biết là như thế, lúc trước liền không đem Lao Sơn bạch hoa xà thảo nước năm cái bộ đều dùng hết, dù cho chỉ để lại một bình phuơng đông lá cây cũng tốt.

"Nếu không chịu chiêu, vậy thì toàn giết!" Lã Phụng Hậu đang cái kia cho âu yếm Thiền Nhi vò mắt cá chân đây, đột nhiên liền hung tợn quay đầu, hung tàn thô bạo khí thế đột nhiên bạo phát, để ở đây hung đem cùng hắc giáp linh binh tất cả đều rùng mình lạnh lẽo.

"Cái kia cái gì, lão Lã ngươi bận bịu ngươi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì phất tay một cái, đúng là cũng có chút khó khăn.

Dù cho lại không có đầu óc cũng biết, này mười hai hung đem cùng sau lưng cái gì pháp vương như thế hưng sư động chúng, dù thế nào cũng sê không phải

đến Hiên Viên mờ quẩn một ngày du đi, nhưng hiện tại vẫn đề là, nếu như không làm rõ được bọn họ mục đích thật sự, liền không có cách nào làm ra độ công kích bố trí, cứ như vậy sẽ trở nên. . . A?

Chính phạm khó đây, hắn theo bản năng vừa ngẩng đầu, liền xem phía đông nam trong bầu trời đêm, một đám lớn yêu sương mù dường như như thủy triều mãnh liệt mà đến, yêu trong sương còn có thể đứt quãng nghe được quái lạ tiếng ngâm nga. . .

Không cần phải nói, chỉ nghe thấy đến cái kia cái gì "Ta có một cái, một cái nguyện vọng, lớn lên sau đó muôn gieo mặt trăng", liền biết đến là người nào rồi!

Hứa Tri Hồ vừa yên lặng châm chọc tại sao muôn gieo mặt trăng, vừa hướng mặt trên ngoặc ngoặc tay, sau đó liền nhìn thấy cái kia mảnh yêu sương mù đột nhiên tại giữa không trung đến rồi cái gấp sát, hãy cùng không có mở ra gói dù nhảy tựa như ầm ầm đậm xuống trên đất.

Âm một tiếng, mảng lớn yêu sương mù từ tán tràn ngập, Tô Đát Kỷ Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi ba yêu một nhảy ra, khí thế hùng hổ gầm lên một tiếng: "Lớn mật cuồng đồ! Phạm ta Hiên Viên mờ quẩn giả, tuy viễn tất tru!"

"Đừng giả bộ rồi!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn các nàng, không nhịn được yếu mềm nhấc tay vấn đề, "Lại nói, nương nương, ngươi hiện tại đến cùng khôi phục mấy phần tu vi, thời gian dài như vậy ta liền không có thấy ngươi ra tay qua."

"Không hỏi cái này, chúng ta vẫn là bạn tốt." Tô Đát Kỷ rất lúng túng ho nhẹ vài tiếng, lại quay đầu nhìn chung quanh một chút, "Xem ra, các ngươi dường như đã giải quyết vấn đề?"

"Xem như là giải quyết một nửa." Hứa Tri Hồ chỉ chỉ sau những hung đem cùng hắc giáp linh binh, "Bất quá, hiện tại có cái vấn đề nhỏ, chính là không biết những người này đến cùng là lai lịch, sau đó bọn họ lại không chịu

bàn giao. . . A, nếu không, nương nương ngươi cho bọn họ hát một bài?"

"Tốt, tốt." Tô Đát Kỷ nhất thời mặt mày hớn hở, ngay lập tức sẽ mừng khấp khởi nghênh đón, "Nhị muội, chuẩn bị kỹ càng tỳ bà, tam muội, đến đoạn ung dung tiết tấu thiên ma múa, hiếm thấy gặp phải nhiều như vậy. . ."

Đang hồ tinh bệnh phát tác đây, nàng đột nhiên ngắn người, hơi hoi kinh ngạc nhìn phía cái kia mười hai hung tướng, nguyên bản cười tủm tỉm vẻ mặt đột nhiên liền đọng lại.

"Làm sao?" Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau.

"Chờ đã. . ." Mang theo vài phần quái lạ nghiêm nghị biểu hiện, Tô Đát Kỷ triển khai chín cái đuôi cáo, trực tiếp đem một cái hung đem quyển đến trước mắt.

Chỉ chốc lát sau, đến khi thấy rõ này hung đem cái trán cái kia bán xích bán hắc hỏa diễm phù hiệu sau, vị này từ đến sau đó liền vô căn cứ ngàn năm hồ yêu ngự tỷ, đột nhiên liền hít vào một ngụm khí lạnh, chín cái xõa tung đuôi cáo cùng nhau dựng lên, ầm ầm một tiếng, bốc cháy lên màu xanh hồ hỏa ——

"Ký hiệu này, ký hiệu này là. . . Âm Dương pháp vương?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 176: Tiền Không Là Vấn Đề Vấn Đề Là Không Có Tiền

Đầu tháng ba xuân, theo mốc tích Điêu Thiền bị tìm trở về, một cái nào đó nguyên bản cách mấy cái canh giờ liền muôn phong một lần gia hỏa cuối cùng cũng coi như là khôi phục bình thường, điều này cũng làm cho mấy ngày liên tiếp quần ẩu loạn chiến Hiên Viên mộ, cuối cùng cũng coi như bầu không khí bằng phẳng mấy phần, không đến nỗi động một chút là đánh tới cần gọi cảnh sát vũ trang trung đoàn mức độ.

Trên thực tế, thật muôn nói đến, này còn muôn thác mười hai hung đem phúc, chính là bởi vì lo lắng sau lưng Âm Dương pháp vương sẽ ngóc đầu trở lại, khắp nơi yêu vương gần nhất đang quần đấu loạn chiến thời điểm, đều chú ý nắm đúng mục tự mình khắc chế, một câu nói ——"Chiến hay là muôn chiến, nhưng mà đại gia chiến thời điểm, nhất định phải chiến ra phong cách chiến ra đặc sắc, hữu nghị đệ nhất thi đấu thứ hai!"

Ồ, này từ nghe rất quen tai a!

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thăm châm chọc một trăm lần, mắt thấy sáng sớm lên, ngàn hổ lăng bên ngoài lại là một mảnh quần ẩu hỗn chiến, cũng đã tự động tiến vào mốc cảm giác quan chiến trạng thái, so với cái này mỗi ngày đều sẽ đến một hồi theo thói quen quần ẩu, kỳ thực hắn đúng là càng muôn biết, trong truyền thuyết Âm Dương pháp vương đến cùng là lai lịch ra sao, lại có thể làm cho từ trước đến giờ hổ tinh bệnh hổ yêu ngự tỷ cũng rất hiếm có nghiêm túc một lần.

"A, đó là Bắc Mang Sơn tà đạo tôn giả." Liền như là biết hắn đang suy nghĩ gì, Tô Đát Kỷ đột nhiên liền ôm Ngọc Thạch Tỳ Bà, rất thần kỳ xuất hiện sau lưng hắn, "Rất nhiều năm trước, luân gia tại Thông Thiên giáo chủ giảng đạo sẽ

thượng từng gặp mặt hắn. . . Khi đó, cái tên này vừa mới bắt đầu tu luyện liệt dương hàn âm dị pháp, tu vi cũng không cao lắm, lúc ăn cơm còn muốn theo ta cướp xương sườn, bị ta tại chỗ đánh một trận."

"Ây . ." Hứa Tri Hồ yên lặng ngẩng đầu lên, tưởng tượng một thoảng mười mấy giáo chủ yêu vương ma tôn vây quanh bàn tròn cướp món ăn hình ảnh, đột nhiên có loại đại học lớp bạn học liên hoan déjà vu, "Lại nói, các ngươi là bao lâu không ăn được thịt?"

"Hừ hừ, ngươi cho rằng đó là phổi thông xương sườn sao?" Tô Đát Kỷ không cho là đúng hử lạnh một tiếng, lại không kìm lòng được nhô ra đầu lưỡi liếm liếm môi anh đào, tựa hồ đang dư vị ngày đó cái kia mỹ vị xương sườn mùi vị.

Sau một chốc, nàng nhưng rõ cuộc trở lại để tài chính tới, tò rò vẻ quái lạ lắc lắc đuôi cáo: "Bất quá, để luân gia kỳ quái chính là, Âm Dương pháp vương cái tên này, năm đó tuy rằng tránh thoát Côn Ngô ma kiếp, nhưng đã sớm bởi vì tu luyện quái lạ liệt dương hàn âm dị pháp mà đi vào hỏa ma, chí ít đã mấy trăm năm đều không nghe tin tức về hắn, làm sao hiện tại lại đột nhiên nhô ra?"

"Hừm, khả năng nhân gia nghĩ năm đó xương sườn mối thù, vì lẽ đó cố ý chạy tới. . . Sử xưng, một khối xương sườn khơi ra huyết án." Hứa Tri Hồ đang hoàng trọng nói hươu nói vượn, suy nghĩ một chút lại yếu mềm nhấc tay vẫn đề, "Cái kia, vị này Âm Dương pháp vương tu vi, có phải là so nương nương ngài mạnh hơn đấy?"

"Chỉ bằng hắn?" Tô Đát Kỷ ngạc nhiên cầm tay, chín cái đuôi cáo rất phong cách nhẹ nhàng vung lên, "Nhớ năm đó, luân gia thời điểm toàn thịnh, một người có thể đánh hắn mười cái, không đúng, một người có thể đánh hắn một trăm!"

"Đã hiểu!" Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình hoàn toàn rõ ràng, "Như vậy nói cách khác, hiện tại nương nương ngài khẳng định đánh không lại hắn, đúng không?"

"Ai, ai đánh không lại hắn?" Tô Đát Kỷ nhất thời mẩn đở mặt lên, bất quá đến cuối cùng, vẫn là rất nhụt chí thở dài một tiếng, "Được rồi, bản cung thương thế, nếu như không có biện pháp khác, chí ít còn phải mấy năm tài năng dưỡng cho tốt, ở tình huống như vậy, nếu như âm dương tên khốn kia chạy tới báo thù, còn thật sự chỉ có thể. . ."

Nói đến chỉ có thể, nàng đột nhiên liền lời nói ý vị sâu xa đưa tay ra, không đúng, nhô ra chín cái đuôi cáo, rất chăm chú vỗ vỗ Hứa Tri Hồ vai: "Tri Hồ a, luân gia yêu quý ngươi nha, cứu vớt Hiên Viên mộ đoàn kết khắp nơi yêu vương cùng chống đỡ cường địch nhiệm vụ, liền giao cho ngươi rồi!"

"Ngươi tấu khải!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trọn trăng, rồi lại không nhịn được cùng Tô Đát Kỷ rất chỉnh tề quay đầu, nhìn phía ngàn hồ lăng bên ngoài cái kia mảnh đất trống —

Không sai, từ hôm nay ăn điểm tâm đưa đến hiện tại sắp tới giữa trưa, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái Địa Dũng phu nhân công chúa Bách Hoa bọn họ một đám gia hỏa, đã chiến gần như ba canh giờ, có người nói sự tình nguyên nhân là Địa Dũng phu nhân đói bụng nửa tháng bớt ăn bớt mặc mới mua cặp kia hương vân giày, bị đi ngang qua công chúa Bách Hoa vạch ra là 200 linh thạch có thể mua ba đôi hàng giả, sau đó. . .

Sau đó, từ hai vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ xé bức đại chiến bắt đầu, Hoàng Bào Quái cũng không hiểu ra sao cuốn vào, lại sau đó là "Đi ngang qua ta chỉ là cho Thiền Nhi mua điểm tâm vãi chưởng ai đánh phiên bánh bao" Lã Phụng Hậu, lại sau đó là "Lão tử chỉ là đi ngang qua thuận tiện đánh một trận nóng người" Hắc Phong Quái, lại sau đó là "Nếu đại gia đều ở đánh chúng ta nếu như không tham gia có thể hay không có vẻ không đoàn kết" khắp nơi yêu vương. . .

Nói tóm lại, cùng thường ngày không khác nhau gì cả, đám này ăn no không có chuyện làm gia hỏa hay bởi vì các loại tiểu ma sát, không hiểu ra sao làm một chiếc, hơn nữa làm làm thì có điểm lâu không được hỏa, mắt thấy việc trước mắt thái càng ngày càng nghiêm trọng, khắp nơi đã từ quyền cước lẫn nhau phát triển

đến bắt đầu điều động binh khí , dựa theo cái này tư thế chờ một lúc liền muôn vận dụng yêu thuật pháp khí. . .

"Vô liêm sỉ! Các ngươi đều cho ta đây có chừng có mực!" Loạn chiến bên trong liền đựng bánh bao hộp gỗ đều bị giãm nát tan, Lã Phụng Hậu nhớ tới âu yếm Thiền Nhi còn ở nhà chịu đói, nhất thời giận tím mặt dữ tợn gào thét, quanh thân huyết diễm ánh sáng gào thét mãnh liệt, nổ đến xung quanh mấy cái yêu vương bay ngược ra ngoài.

"Sợ ngươi a!" Hoàng Bào Quái cùng Hắc Phong Quái liếc nhìn nhau, không hẹn mà cùng hít sâu một hơi, trong phút chốc thân thể tăng vọt mấy lần, quanh thân yêu khí dường như cuồng triều giống như nổ vang bao phủ, liền muôn hung tợn tiến ra đón.

Vãi chưởng, đến thật sự a, Tô Đát Kỷ lấy làm kinh hãi, muốn lén ngăn cản nhưng hữu tâm vô lực, tranh thủ thời gian một cái kéo lại Hứa Tri Hồ: "A a a, Tri Hồ, nghĩ một biện pháp!"

Ta có biện pháp là tốt rồi, Hứa Tri Hồ cũng là trợn mắt ngoác mồm, thầm nghĩ chúng ta lúc này mới hàn huyên hai, ba câu, bên này thì đã chiến đến trình độ như thế này.

Đang nói chuyện, bên kia đại chiến đã sắp muôn triệt để nỗi khùng mất khống chế, mắt thấy Lã Phụng Hậu đã chép lại phương thiên họa kích nhằm phía Hoàng Bào Quái, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm mấy giây, chờ sau đó ý thức quay đầu nhìn thấy bên cạnh, đột nhiên liền vui mừng khôn xiết ——

"Tất cả dừng tay! Ai không để xuống binh khí, chúng ta liền để Tử Tử khóc cho các ngươi xem!"

Rất tốt, trong nháy mắt quỷ dị yên tĩnh sau, đang muôn hung tợn phát động công kích khắp nơi yêu vương, đột nhiên liền thất kinh lảo đảo lùi về sau, Lã Phụng Hậu càng là đột nhiên biến sắc, trực tiếp nhảy ra mười mấy trượng bên ngoài, vung vẩy phương thiên họa kích chặn ở trước người: "Lão Hứa! Chớ làm

loạn a! Có lời nói!"

Sợ chưa, cái này gọi là một lời không hợp liền thả Tử Tử!

Hứa Tri Hồ ôm chính ở chỗ này vô tội gặm áo lợi áo Tử Tử, hãy cùng ôm một viên bom nguyên tử tựa như: "Thả xuống binh khí, gắng giữ tinh tú, đều trước hết nghe ta nói, ai muốn là tại ta lúc nói chuyện động thủ, thì đừng trách ta đẻ Tử Tử các nàng đi hắn cửa nhà khóc nữa canh giờ!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, nghĩ đến mấy ngày trước loại kia địa chấn núi lửa thiên tai tình cảnh, khắp nơi yêu vương đầu đầy mồ hôi lạnh vội vã bỏ lại binh khí: "Vâng vâng vâng, đều nghe lời ngươi còn không được sao, lão Hứa ngươi muốn nói gì liền nói, trước tiên đem Tử Tử thả xuống."

Này còn tạm được, Hứa Tri Hồ cẩn thận từng ly từng tí một thả xuống Tử Tử, lại nhét vào một bao bơ bánh bí quy cho nàng, lúc này mới hít một hơi thật sâu, chậm rãi dò xét ở đây khắp nơi yêu vương.

Qua mấy phút, liền tại một đoàn yêu vương mờ mịt vẻ mặt, hắn đột nhiên rất nghiêm túc sờ sờ căm: "Lại nói, ta gần nhất rất chăm chú suy nghĩ một chút, các ngươi có nghĩ tới hay không, tại sao các ngươi lúc nào cũng sẽ đánh lên?"

"Ây. . . Tại sao?" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau.

"Rất đơn giản, cũng là bởi vì. . ." Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn bọn họ, "Cũng là bởi vì. . . Cùng!"

"Phù!" Khắp nơi yêu vương không nhịn được cùng nhau văng, lại rất chỉnh tề liều mạng mắt trợn trắng, "Nói hươu nói vượn, ai nghèo, chúng ta nơi nào nghèo?"

"Nơi nào bất tận?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hươu nói vượn, lại chỉ tay trong đám người Địa Dũng phu nhân, "Nói thí dụ như, mà dâng lên tỷ tỷ,

chính ngươi ngầm lại xem, tại sao ngươi mỗi lần cũng sẽ cùng trăm hoa làm lên, có phải là bởi vì cái gì thiên dệt phường kim tuyến tú bao a hương vân giày a!"

"Còn giống như đúng là." Địa Dũng phu nhân cùng công chúa Bách Hoa liếc nhìn nhau, rồi lại rất chỉnh tề mở to hai mắt, "Vì lẽ đó?"

"Vì lẽ đó, trọng điểm chính là các ngươi không có tiền a!" Hứa Tri Hồ rất đồng tình nhìn các nàng, "Ngầm lại xem, nếu như các ngươi rất có tiền mà nói, còn quan tâm cái gì kim tuyến tú bao a, hai cái tốt bạn thân trực tiếp tổ chức đoàn thể đi quét thiên dệt phường, yêu mua kim tuyến tú bao liền mua kim tuyến tú bao, yêu mua hương vân giày liền mua hương vân giày, tím mưa phỉ thúy trặc đến chín con, đái một cái đậm tám con!"

"Híc, có phải là a?" Địa Dũng phu nhân cùng công chúa Bách Hoa nghe được đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, hận không thể hiện tại liền giết đi thiên dệt phường mua mua mua.

"Vâng, tuyệt đối là!" Hứa Tri Hồ rất chăm chú gật gù, lại chỉ tay bên cạnh Hoàng Bào Quái cùng Hắc Phong Quái, "Cái kia cái gì, lão Hoàng, đừng dắt vặt ngươi cái kia ba mươi hai năm trả tiền phân kỳ động phủ, chỉ cần linh thạch quá nhiều, Thục Sơn hạm phái treo ngược phong đều có thể mua đến tay; gió đen a, ngươi những áo cà sa cũng có thể ném, đợi chờ linh thạch, trực tiếp tìm người cho ngươi định làm, mặt trên muốn nạm cái gì bảo thạch cũng không có vấn đề gì a."

"A, giống như cũng đúng. . ." Hoàng Bào Quái tỏ rõ vẻ kích động, Hắc Phong Quái mắt mạo ánh sáng xanh lục, cũng không biết muốn đi nơi nào.

"Đó là a!" Hứa Tri Hồ lại quay đầu nhìn bên cạnh Lã Phụng Hậu, "Còn có, lão Lã ngươi. . ."

"Ta không thiếu linh thạch!" Còn không chờ hắn nói xong đây, Lã Phụng Hậu đã giành trước phản bác, "Ta đây tích trữ, đầy đủ ta cùng Thiền Nhi tiêu tốn."

"Vấn đề là, tương lai người dự định sinh con sao?" Hứa Tri Hồ rất đồng tình nhìn hắn, "Dựa theo các người ân ái trình độ, làm sao cũng đến sinh bảy, tám cái đi, biết nuôi một đứa bé muôn xài bao nhiêu tiền sao, tiền mua sữa bột tã tiền hằng ngày chi linh đan tu luyện còn có giáo dục sớm ban, a, khả năng không có giáo dục sớm ban, nhưng mà cũng muốn bắt chước phép thuật a, còn phải bái cái tốt lão sư đúng không, không có tiền người liền cái tiêu chuẩn cũng không mua được, còn có học khu phòng. . ."

Đừng nói, vừa nghe được mặt trên đám này phí dụng, Lã Phụng Hậu đã kinh đến liền phuơng thiêng họa kích đều rơi mất, vẫn là Hắc Phong Quái tranh thủ thời gian lòng tốt nhất lên đến trả lại hắn.

"Cho nên nói, vấn đề căn nguyên, chính là ở nghèo a!" Hứa Tri Hồ lời nói ý vị sâu xa thở dài, "Cố nhân nói đến tốt, nghèo khó là tất cả bất hạnh căn nguyên. . . Ân, hiện tại các người rõ ràng, tại sao các người lúc nào cũng quần ẩu loạn chiến đi, cuối cùng một chữ, chính là ——"

"Nghèo!" Khắp nơi yêu vương trăm miệng một lời trả lời, hơn nữa đã bị thành công mang vào trong hầm, Lã Phụng Hậu còn rất yếu tâm thỉnh giáo yếu mềm nhấc tay, "Híc, lão Hứa, vậy chúng ta phải làm sao tài năng. . . Kiếm được rất nhiều linh thạch?"

"Không sai, trọng điểm liền ở đây rồi!" Hứa Tri Hồ quả thực là đào hầm chuyên nghiệp cấp tám, trong nháy mắt liền không chút biến sắc đem hổ đào xong, "Chúng ta Đông Minh Sơn đây, chủ yếu là dựa vào luyện đan cùng phô chợ, bất quá xem các người này tình huống xung quanh, phỏng chừng cũng không thiếu đan dược cùng phô chợ, vì lẽ đó a, chúng ta cần suy nghĩ một chút mới phát tài chi đạo."

"Nói thí dụ như?" Lã Phụng Hậu bọn họ rất chờ mong vĩnh tai lén.

"Nói thí dụ như. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc ngừng lại một chút, bình tĩnh mấy giây sau, lại đang một đám gia hỏa chờ mong trong ánh mắt, đàng

hoàng trịnh trọng quay đầu ——

"A?" Đang hứng thú bừng bừng tìm linh cảm sáng tác ca khúc từ Tô Đát Kỷ, một mặt mộng bức quay đầu.

"Không sai, chính là ngươi!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt nhìn nàng, vẫn nhìn, vẫn nhìn, vẫn nhìn thấy hồ yêu ngự tỴ sờn cả tóc gáy sau, đột nhiên liền rất nghiêm túc ho nhẹ vài tiếng ——

"Lại nói, nương nương. . . Muốn nhìn ta notebook bên trong clip mì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 177: Trưởng Tư Thủ

Tháng ba Hiên Viên mờ quẫn, bầu không khí giống như cùng năm rồi có chút không giống nhau, hoặc là càng nói chuẩn xác, tựa hồ có chút kỳ kỳ quái quái. . .

Giơ tuyên bố phải giúp khắp nơi yêu vương làm giàu làm giàu cờ hiệu, Hứa Tri Hồ từ chiều hôm đó lên, liền bắt đầu hàn kiểm linh thạch kế hoạch lớn, mà hàn làm chuyện thứ nhất, chính là thừa dịp trời tối người yên yên lặng như tờ, lén lút đem Tô Đát Kỷ kéo vào ngàn hồ lăng phòng giam nhỏ, sau đó nhìn cả đêm clip. . .

Không ai biết đêm đó phát sinh cái gì, tổng vẻ đẹp hồ yêu ngự tợn trong truyền thuyết clip sau đó, giống như cả người đều trở nên không bình thường, ngược lại từ nàng ra phòng giam nhỏ sau đó, liền tỏ rõ vẻ mờ mịt hoa dung thất sắc hai mắt say xe, giống như bị món đồ gì xung kích đến nhân sinh quan thế giới quan đều nát tan tựa như.

Chờ ở bên ngoài Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi kinh hãi đến biến sắc, vội vã cướp tiền lên hỏi thăm, vẫn đề là còn không chờ các nàng hỏi ra "Tỷ tỷ, Hứa công tử có phải là đối với người làm cái gì", vừa còn đầu óc choáng váng Tô Đát Kỷ, đột nhiên liền rất hưng phấn lay động đuôi cáo, lại hưng thú bùng bùng kéo hai cái muội muội, một lần nữa toàn bộ đâm vào phòng giam nhỏ ——

"A a a, các ngươi cũng đồng thời đến. . . A, ta cảm thấy, ta giống như mở ra tân thế giới cửa lớn?"

Được rồi, trời mới biết cái gì gọi là tân thế giới cửa lớn, bất quá chính là từ ngày này trở đi, ngàn hồ lăng hồ yêu các em gái đột nhiên liền trở nên kỳ kỳ quái quái.

Mỗi ngày sáng sớm lên, các nàng liền đồng thời lúi ríu xông lại, như một đoàn chim sẻ tựa như kéo Hứa Tri Hồ, thúc hắn tiến vào phòng giam nhỏ bên trong cho mọi người xem clip, hơn nữa vừa nhìn chính là cả ngày, mãi đến tận đêm hôm khuya khoắt mới sức cùng lực kiệt rồi lại chưa hết thòm thèm đi ra.

Đối với loại này dị thường hiện tượng, Hoàng Bào Quái Lã Phụng Hậu bọn họ đương nhiên là tràn ngập hiếu kỳ, đáng tiếc mỗi lần Hứa Tri Hồ mang theo hồ ly tinh các em gái tiến vào phòng giam nhỏ thời điểm, lúc nào cũng cười híp mắt đem vừa đóng cửa, liền khe cửa đều cho phá hỏng.

Khắp nơi yêu vương ở bên ngoài đều sắp bị lòng hiếu kỳ biệt điên rồi, gấp đến độ thăng thăng nạo mòn, một mực làm sao cũng không vào được, duy nhất có thể làm, chính là mỗi ngày năm nhoài khe cửa thượng, nghe bên trong truyền đến âm thanh kỳ quái —

"Ồ? Nguyên lai có thể có loại này tư thế, tại sao ta trước đây không nghĩ tới qua, xem ra xác thực tràn ngập sức hấp dẫn a!"

"Híc, không xong rồi, mệt mỏi quá, thật sự mệt mỏi quá, tỷ tỷ, nhân gia váy đều bị ướt đẫm, eo cũng đau xót đến nhanh đứt mất, có thể hay không nghỉ ngơi trước một lát, để tam muội trước tiên trên đỉnh có được hay không?"

"Chờ đã, đợi lát nữa, các ngươi như thế không đúng, nơi này hắn là như thế, không không không, sai rồi, sai rồi, tư thế là đúng rồi, nhưng mà vị trí có vấn đề, cần phải đi xuống một chút, xuống chút nữa một chút, không đủ, còn muốn dời xuống một chút nha!"

Kho ngươi cái hấp, ai có thể nói cho ta, lão Hứa cùng những yếu điệu hồ ly tinh các em gái đang làm gì?

Hoàng Bào Quái Lã Phụng Hậu bọn họ mỗi ngày nghe được tỏ rõ vẻ quái lạ, không nhịn được mơ tưởng viển vông, a a a, đèn nhánh trong căn phòng nhỏ, notebook màn hình tại sáng tối chập chờn lóng lánh, ám muội clip đang truyền phát, sau đó một đoàn hồ ly tinh các em gái đồ mồ hôi tràn trề, thở gấp liên tục

vây quanh Hứa Tri Hồ, còn có người đang thảo luận cái gì tư thế . . .

Âm!

Còn không chờ hẵn môn tướng tượng ra cảnh tượng đó, mấy ngày qua đã không thể nhịn được nữa Xích Tỷ Nhi, cũng sớm đã vung vẩy "Liền một thoáng", đằng đằng sát khí trực tiếp phá cửa mà vào: "Đáng ghét a! Các ngươi đám người kia, cho ta thích có thể . . Ô?"

Hung tợn uy hiếp đến một nửa, Xích Tỷ Nhi âm thanh đột nhiên liền biến mất không còn tăm hơi, lại qua mấy phút, tại một đoàn yêu vương kinh ngạc trong tầm mắt, nàng liền như thế tỏ rõ vẻ mờ mịt kéo "Liền một thoáng", hai mắt say xe lui đi ra, thuận tiện còn không quên đóng cửa lại.

"Híc, phát sinh cái gì?" Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, tranh thủ thời gian như ong vỡ tổ vây lên đi.

"Cái này mà . . Cái này mà . ." Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt ngẩng đầu nhìn trời, gần như sững sốt nửa khắc đồng hồ, dĩ nhiên liền như thế tỏ rõ vẻ quái lạ rời đi, hơn nữa vừa đi vừa chính ở chỗ này nói thầm, "Không phải chứ, không phải chứ, như thế cũng được, như thế cũng được a?"

Ta đi, đây là cái gì tình huống?

Hoàng Bào Quái Lã Phụng Hậu bọn họ hai mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy lơ ngơ, đặc biệt là công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân hai vị, xuất phát từ nữ tính bản năng, bát quái sau đã cháy hừng hực đến không thể chống đỡ, lúc này đâu còn quản được nhiều như vậy, trực tiếp liền muốn hướng về phòng giam nhỏ bên trong xung. . .

"Đợi lát nữa, đợi lát nữa." Vẫn đề là còn không chờ các nàng vọt vào đây, Hứa Tri Hồ đã rất nghiêm túc tại cửa cản lại, "Công tác yếu địa, khước từ tư nhân đi vào, thỉnh ở ngoài cửa kiên trì chờ đợi."

"Đừng nghịch. . ." Công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân điềm đạm đáng yêu thu về song chưởng, đồng thời dùng loại kia bán manh mắt sáng sao nhìn hắn, "Lão Hứa, ngươi liền rõ ràng lậu một chút, để lộ một chút, theo chúng ta nói một chút coi, ngươi cùng Tô nương nương các nàng đến cùng ở bên trong làm gì?"

"A, các ngươi có thể bảo thủ bí mật sao?" Hứa Tri Hồ do dự rất lâu, rất chăm chú nhìn các nàng.

"Có thể, đương nhiên có thể." Công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân hưng phấn đến trợn to hai mắt.

"Rất tốt. . ." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng ho nhẹ một tiếng, "Cái kia, ta cũng có thể. . . Gặp lại!"

Nói đến gặp lại, hắn trực tiếp phịch một tiếng đóng lại cửa lớn, còn thuận tiện đến rồi cái cổ hóa thuật, sau đó liền nghe đến phòng giam nhỏ bên trong truyền đến hắn bắt chuyện thanh: "Được rồi, được rồi, các cô nương, thời gian nghỉ ngơi kết thúc, để chúng ta lại tới một lần, lần này Ngọc Trạc Nhi ngươi muốn từ phía trên đến, có vấn đề không có?"

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh!

Phòng giam nhỏ bên ngoài, ăn bể môn tạ khách công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân ngây người như phỗng, một trận gió mát cuốn lấy lá rụng phiêu a phiêu phiêu a phiêu, công chúa Bách Hoa đột nhiên liền giận tím mặt, chép lại một cái dao gọt hoa quả liền muôn đập cửa: "Ta xoa! Người tên khốn kiếp, lại dám đùa bẩn công chúa!"

"Bình tĩnh, bình tĩnh a!" Hoàng Bảo Quái tranh thủ thời gian ở phía sau chặn ngang ôm lấy nàng, "Phu nhân, gắng giữ tinh táo a, lão Hứa không phải đã nói rồi sao, quan hệ này đến chúng ta có thể hay không làm giàu làm giàu, ngươi đợi thêm mấy ngày, nói không chắc liền có thể nhìn thấy chân tướng."

"Nhẫn cái sợi lông nha!" Công chúa Bách Hoa phẫn nộ đến nhánh hoa run rẩy, liền đem phòng giam nhỏ hủy đi tâm đều có, "Đáng ghét a, đều nửa tháng, tên kia mỗi ngày rồi cùng một đoàn hổ ly tinh em gái trốn ở phòng giam nhỏ bên trong, thường thường còn phát sinh thanh âm rất kỳ quái, ta dùng ta thích nhất loại mới trăm hoa quần xin thề, bọn họ khẳng định là đang tiến hành. . . Ế?"

Còn chưa nói hết đây, vừa đóng lại cửa gỗ, đột nhiên lại bị một tiếng cọt kẹt đây ra rồi!

Tại công chúa Bách Hoa kinh ngạc trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ ung dung thong thả đi ra, trước tiên thu gọn một thoảng ngắn quần áo, lại nhìn một chút xung quanh trợn mắt ngoác mồm khắp nơi yêu vương, cuối cùng rốt cuộc tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng: "Khặc khặc, cái kia cái gì, lão Lã lão Hoàng lão Hắc, ta đây có cái việc cần các ngươi phải hỗ trợ. . . Ủ ân, đưa lỗ tai lại đây!"

"A?" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái liếc nhìn nhau, vẫn là bán tín bán nghi xẹt tối.

Chỉ có điều chỉ chốc lát sau, chờ bọn hắn nghe xong Hứa Tri Hồ sau, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí không nhịn được chóng mặt mở to hai mắt: "Híc, lão Hứa, ngươi nói cái này, chúng ta xưa nay chưa từng làm, ngươi xác định có thể hành?"

"Thử một chút xem, thử một chút xem mà." Hứa Tri Hồ từ trong lòng lấy ra mấy tờ giấy nhỏ, cười híp mắt đê cho bọn họ, "Đến đến đến, các ngươi cầm dùng, nhớ tới a, nhất định phải chiếu ta nói đi làm. . . Ân, muốn Thục Sơn treo ngược phong động phủ mị, muốn ngũ sắc bảo thạch sợi vàng áo cà sa mị, muốn Diêu Thiền phấn son tiên cùng hài tử nuôi nâng phí mị, muốn. . ."

Đừng nói, cái gì đều đừng nói rồi!

Lời còn chưa dứt, vừa còn bán tín nghi khắp nơi yêu vương, ngay lập tức sẽ mắt mạo ánh sáng xanh lục đằng đằng sát khí nhảy lên một cái, một đoàn gia hỏa cùng nhai huyễn bước tựa như xông ra ngoài, ven đường mang theo mãnh

liệt bụi mù, cả kinh chim bay tẩu thú loạn hoảng đào tẩu, xa xa còn có thể nghe được Lã Phụng Hậu hưng phấn tiếng kêu kỳ quái —

"Ồ ha ha ha, người đến a, chuẩn bị cho ta một đống lớn giấy, ta đây muốn suốt đêm khởi công!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 178: Tiếu Quẳng Cáo Gì Gì Đó Đáng Sợ Nhất

Đầu tháng tư, lẩy Hiên Viên mộ sở tại làm trụ cột hướng bốn phía bức xạ, trong phạm vi mấy ngàn dặm các đại chính đạo tà phái ma quật yêu sào, tất cả đều gặp phải không thể nào hiểu được quái lạ sự kiện. . .

Cái gọi là quái lạ sự kiện, ngược lại không là chỉ cái gì ngoại địch xâm lược, mà là chỉ từ tháng này sơ khai bắt đầu, các thế lực lớn luyện khí sĩ hoặc là yêu ma quỷ quái, mỗi khi gặp sáng sớm khi tỉnh lại sẽ rất khiếp sợ phát hiện, chính mình cửa lớn hoặc là trước cửa trên trụ đá, lại dán đầy lít nha lít nhít trang giấy nhỏ, bị lạnh lùng sáng sớm gió thổi qua đến, hàng trăm hàng ngàn trương trắng toát trang giấy ào ào ào vang vọng, cái kia tinh cảnh quả thực là có thể đồ sộ!

Đại gia ngươi! Đến cùng là tên khốn kiếp kia làm ra!

Ban đầu kinh ngạc qua đi, những luyện khí sĩ cũng tốt yêu ma quỷ quái cũng tốt, đương nhiên là giận tím mặt nổi trận lôi đình, dồn dập liền vén tay áo lên lén xé đám này trang giấy nhỏ, sau đó chờ bọn hắn xông lên sau đó xé ra vài tờ sau đó, đột nhiên liền rất kinh ngạc phát hiện ——"Ồ, giống như đám này trang giấy nhỏ mặt trên, còn ẩn rất kỳ quái nội dung?"

Không sai, mỗi một Trương Thần bí xuất hiện trang giấy nhỏ thượng, tất cả đều dùng gia tăng to thêm sắc thái sắc sỡ kiểu chữ, ẩn đầy các loại kỳ kỳ quái quái tuyên truyền khẩu hiệu, cũng không biết là ai tự mình chủ bút tả, ngược lại nhìn qua rất có sức mê hoặc là được rồi —

"Hiên Viên mộ ngàn hồ lăng nhà hát lớn, ngày 12 tháng 4 khuynh tình cử hành toàn Côn Ngô lưu động buổi biểu diễn, mời ngài cùng tới chứng kiến một đoạn vĩ đại truyền kỳ!"

"Ngàn năm cửu vĩ hồ yêu đâm cương hát chính, khuôn mặt đẹp Tỳ Bà Tình tình bạn gia nhập liên minh, càng được người yêu mến con hát Ngọc Trạc Nhi lần đầu hiến tấu, diễn ra ba năm chân thành chế tạo ca múa kinh điển, càng có Hiên Viên mộ khắp nơi yêu vương trợ trận, vì ngài mở ra tân thế giới cửa lớn!"

"Thủ trưởng diễn xuất, vé vào cửa toàn miễn, ăn ngủ nửa giá, phụ tặng ngàn hô lăng xuất phẩm thông linh Hồ Mao một cái, đệ 88, 888, 888 vị khán giả, còn có Tô Đát Kỷ tự tay viết ký tên Ngọc Thạch Tỳ Bà, càng có vượt quá tưởng tượng phong phú thần bí giải thưởng lớn chờ ngài nha!"

Ách, ai có thể nói cho ta, phía trên này tả đều giờ ạ là gì a?

Chưa từng thấy như thế không tiết tháo tiểu quảng cáo, hoặc là nói, xưa nay liền chưa từng thấy như thế che ngợp bầu trời tiểu quảng cáo, Hiên Viên mộ xung quanh chính đạo tà phái ma quật yêu sào đều toàn trợn mắt ngoác mồm, trong khoảng thời gian ngắn lơ ngơ, hoàn toàn không hiểu nên làm ra phản ứng gì mới đúng —

Nghe tới, giống như Hiên Viên mộ Tô Đát Kỷ cùng những yêu vương, đang định mở cái gì buổi biểu diễn, còn mời mời chúng ta đến xem. . . Đợi lát nữa, buổi biểu diễn là gì đông đông, là kinh kịch hoặc là Việt kịch một cái chi nhánh sao?

Đừng động là gì, ngược lại bắt đầu từ hôm nay, đám này tiểu quảng cáo liền không để yên không còn như oanh tạc tựa như, liên tục nhiều lần xuất hiện tại các thế lực lớn cửa, quả thực là xuất quỷ nhập thần khó lòng phòng bị? , thậm chí cũng không biết đến cùng là làm sao dính sát.

Làm một ví dụ, làm phụ cận đại môn phái Phi Thiên Ngự Kiếm tông, một lần đổi loại này từ nhỏ quảng cáo hành vi biểu thị cực kỳ phẫn nộ, còn đã từng suốt đêm phái mười mấy tên đệ tử thủ vệ tuần tra, kết quả đến lúc sáng sớm, một đám đệ tử chỉ là ngủ gật, vừa mơ hồ mở mắt ra, liền nhìn thấy một đạo màu đỏ thẫm bóng mờ gào thét mà đi, mà môn phái bầu trời đã sớm phấp phới bay lả tả tuyết

trắng trang giấy nhỏ, nhìn qua hãy cùng đầy trời tuyết lớn tựa như. . .

Hỗn, vô liêm sỉ!

Làm Phi Thiên Ngự Kiếm tông đương nhiệm chưởng môn, tính cách hung hăng Cửu Lê kiếm tôn đốii này cực kỳ oán giận, đặc biệt là nhìn thấy hôm nay mới phát tới được tiểu quảng cáo thương, lại vẽ một đám yếu điệu khuôn mặt đẹp hổ ly tinh em gái, còn có mông hạ đệ tử mặt đỏ tối mang tai lén lút tàng lên tiểu quảng cáo, quả thực là phẫn nộ đến cả người đều đang run rẩy: "Thế phong nhật hạ, thế phong nhật hạ, bản tôn ngược lại muốn xem xem, Hiên Viên mộ đám kia yêu nghiệt còn có thủ đoạn gì nữa?"

Sự thực chứng minh, Hiên Viên mộ thủ đoạn còn nhiều lăm đãy!

Phát ra nửa tháng tiểu quảng cáo sau, khắp nơi yêu vương đã không tiếp tục thỏa mãn tại thiếp tờ rơi, mà là tại người nào đó không chịu trách nhiệm chỉ đạo hạ, đổi thành quy mô lớn tuyên truyền —

Tỷ như vận dụng yêu thuật đem phụ cận mấy ngọn núi tất cả đều cải tạo thành cỡ lớn tấm bảng quảng cáo, tại ngàn trưng trên vách đá vẽ trông rất sống động đồ án; tỷ như chuyên môn phái Hoàng Bào Quái bọn họ tới cửa chính thức nghiêm túc phát thiệp mời, rất nhiều không đến chính là không nể mặt ta tư thế; lại tỷ như dùng giá cao thuê rất nhiều lính tôm tướng cua, gấp người liền nói ngàn hò lăng đang tập luyện buổi biểu diễn làm sao làm sao đặc sắc, ân, bởi vì đám này lính tôm tướng cua đều là thủy tộc, vì lẽ đó Lã Phụng Hậu trả lại bọn họ nồi lén cái thống nhất danh hiệu ——"Thủy quân!"

Được rồi, các loại tuyên truyền thủ đoạn nhiều quản chảy xuống ròng ròng, xưa nay chưa từng thấy truyền thông sức mạnh thế lực khắp nơi, còn thật sự bị oanh tạc đến đâu váng mắt hoa, dùng Hứa Tri Hồ tới nói, cái gì gọi là nhãn cầu kinh tế, chính là mặc kệ đánh giá là tốt hay xấu, trước hết để cho bọn họ cũng đều biết là được rồi!

Trên thực tế, đến bốn tháng hạ tuần thời điểm, hầu như phạm vi mấy ngàn

dặm các đại môn phái thế lực khắp nơi, biết tất cả Hiên Viên mỗ ngàn hồ lăng nơi đó mở cái quái gì nhà hát lớn, còn có một đoàn hồ ly tinh em gái muôn mở cái gì nghe đều chưa từng nghe tới buổi biểu diễn, hơn nữa này buổi biểu diễn còn giống như bắt nguồn từ cái gì Côn Ngô ở ngoài địa phương, tràn ngập dị vực phong tình. . .

Trời mới biết buổi biểu diễn đến cùng là gì, nhưng là bị như thế tẩy não giặt sạch ròng rã một tháng, trừ ra thiểu số đạo tâm ý chí kiên định ngoan cường gia hỏa ở ngoài, phần lớn luyện khí sĩ người trong ma đạo yêu vương quý vương, còn thật sự đều không hẹn mà cùng nỗi lên lòng hiếu kỳ —— cái kia cái gì, Hiên Viên mỗ giống như cũng không xa, ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, không bằng chúng ta liền đi xem xem?

"Vô liêm sỉ, phàm ta môn hạ đệ tử, không được cho phép tất cả đều không cho đi!" Cửu Lê kiêm tôn đối này giận tím mặt, trực tiếp liền đầy mặt chính khí rút ra pháp kiếm, "Người đến a, dự bị tàu lượn siêu tốc, bản tôn muốn đích thân đi Hiên Viên mỗ trảm yêu trừ ma. . . Đúng rồi, cái kia nhà hát ở đâu ấy nhỉ?"

Vãi chưởng, sư tôn, ngươi tiết tháo đây?

Một đoàn Phi Thiên Ngự Kiếm tông đệ tử liền như thế tập thể mắt trợn trắng, nhìn theo chưởng giáo chí tôn đi Hiên Viên mỗ trảm yêu trừ ma đi tới, đương nhiên, kỳ thực đi cũng không ngừng Cửu Lê kiêm tôn một người, giữa đường thượng khắp nơi hội tụ tới được luyện khí sĩ người trong ma đạo yêu vương quý vương càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng mênh mông cuồn cuộn đã biến thành to lớn ngắm cảnh đoàn, biết đến là đến xem buổi biểu diễn, không biết còn thật sự cho rằng đến trảm yêu trừ ma. . .

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, những người này lẩn nhau trong đó quan hệ cũng không ra sao, hơn nữa Hiên Viên mỗ khắp nơi yêu vương tập thể điều động, cuối cùng cũng coi như không có tại chỗ một nhánh xuyên vân tiễn thiên quân vạn mã đến gặp lại.

Bất quá dù tính thế, phụ trách duy trì trật tự Xích Tỷ Nhi vẫn là nơm nớp lo sợ đầu đầy mồ hôi lạnh, nhiều lần nhìn một vị đại năng mang theo cuồng bạo sát khí từ trên trời giáng xuống, đều có loại theo bản năng muốn móc ra con nhện nhỏ ném đi kích động. . .

"Đừng phương, thời điểm như thế này, chỉ cần mỉm cười là có thể." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian móc ra một hộp sữa bò cho nàng ép an ủi.

"Còn mỉm cười, ta có thể không run thế là tốt rồi." Xích Tỷ Nhi rất chột dạ hít sâu một hơi, lại không nhịn được yếu mềm nhắc tay vân đề, "Lại nói, Tri Hồ a, ngươi nói cái kia buỗi biểu diễn. . . Ách, đến cùng có được hay không?"

"Cái này mà, cũng không có vấn đề đi." Hứa Tri Hồ kỳ thực cũng rất chột dạ, tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, suy nghĩ một chút lại rất chăm chú đề nghị, "Bằng không, Xích Xích ngươi trước hết để cho Ngân biễn thành xe công cộng tại ngàn hồ lăng bên ngoài chờ, đừng tắt lửa, nếu như tình huống không ổn chúng ta liền trước thời gian chạy trốn?"

"Phù!" Xích Tỷ Nhi miêng đầy phun sữa bò, nhưng cũng chỉ có thể cố nép kinh hoảng nghênh đón, mang theo một đám hồ ly tinh em gái duy trì mỉm cười, đem đám này khắp nơi hội tụ tới được đại năng tất cả đều dẫn tới ngàn hồ lăng bên trong đi.

Còn nhớ lúc trước Tô Đát Kỷ hát "lè lè nước mắt trứng luộc trong nước trà" cung điện kia sao, vào giờ phút này lòng đất cung điện, trải qua mấy ngày liên tiếp khắp nơi yêu vương khổ cực cải tạo, cũng đã biến thành một tòa tràn ngập quái lạ họa phong sân khấu. . . Ân, sở dĩ nói là quái lạ, là bởi vì Hứa Tri Hồ cũng chưa từng thấy chân chính buỗi biểu diễn nên làm sao bố trí, vì lẽ đó hắn liền dứt khoát dựa theo đại thể ý nghĩ đến rồi.

Chỗ lát không tới, mấy trăm vị đường xa đến đây đại năng, cũng đã tại hồ ly tinh các em gái dẫn dắt, tìm tới từng người chỗ ngồi xuống đến, nếu không phải cân nhắc đến bọn họ thân mang pháp bào chiến giáp công công lấy phi kiếm pháp khí,

thật là có loại tập thể tổ chức đoàn thể đến xem phim déjà vu, chỉ kém mỗi người lại phát một bộ 3D kính mắt vậy thì thật sự hoàn mỹ.

Sau một khắc, theo Hứa Tri Hồ quay đầu ra hiệu, bên kia Lã Phụng Hậu tâm linh thần hội lập tức giật chân một cái, trong phút chốc toàn trường ánh đèn tắt cả đều tắt, mấy trăm vị đại năng không hề dự liệu, nhất thời nỗi lên nho nhỏ ồn ào, mấy cái định lực không đủ tà đạo Ma quân suýt chút nữa liền giọt máu đều lấy ra, liền muối không phân tình hình trước tiên làm thượng một chiếc lại nói.

"Lẽ nào có lý đó!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, phi thiên ngự kiêm tôn Cửu Lê kiêm tôn giận tím mặt, nhất thời lại bá một tiếng rút ra pháp kiếm, "Môn hạ đệ tử ở đâu, theo bản tôn chém yêu. . ."

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn cản hắn, vừa chỉ chỉ mặt trên hình tròn sân khấu: "Cái kia cái gì, tiền bối, chúng ta buổi biểu diễn liền sắp bắt đầu rồi, lớn tiếng ồn ào cùng gọi di động đều là không đúng."

Đang nói chuyện, trên sân khấu khói này màn sân khấu đã chậm rãi bay lên, tại khắp nơi đại năng vi vi ánh mắt kinh ngạc bên trong, to lớn màn sân khấu sau lúc ẩn lúc hiện ra mông lung bóng người mơ hồ, lại dần dần có như ẩn như hiện quái lạ tiếng nhạc, dường như sương mù tựa như từ bốn phương tám hướng truyền đến, đem toàn bộ đại điện đều bao phủ đang kỳ quái trong không khí.

Sau một khắc, đèn đuốc đột nhiên hơi hơi lượng, liền nhìn thấy cái kia bay lên màn lớn sau, Tô Đát Kỷ bóng người đột nhiên hiển hiện, dưới đài mấy trăm vị đại năng nhất thời cùng nhau mở mắt ra, hầu như là theo bản năng ngẩng đầu nhìn tới.

"Giả thần giả quỷ!" Một mảnh chú ý chờ mong bên trong, Cửu Lê kiêm tôn xem thường ngạo nghễ chắp tay, không để ý chút nào hờ lạnh một tiếng, nhưng là ánh mắt vẫn không tự chủ được chuyển hướng trên đài —

"Buồn cười, bản tôn ngược lại muốn xem xem, này cái gì buổi biểu diễn, còn có thể diễn xuất cái gì. . . Phù! Nay là cái gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 179: Thiếu Hồ Thời Đại

Là một cái tu luyện năm tháng dài đằng đẵng kiểm tu, Cửu Lê kiểm tôn tại mấy trăm năm nay đến, chứng kiến trải qua vô số chuyện kỳ quái, nói là từng trải phong phú lão tài xế cũng không quá đáng. . .

Nhưng vấn đề là, cho dù có như thế nào phong phú kinh nghiệm, khi hắn tối hôm nay hướng về này quái lạ âm nhạc nhà hát bên trong ngồi xuống, vén vẹn lơ đãng ngẩng đầu hướng về trên sân khấu liếc mắt nhìn, đột nhiên liền trổ mắt ngoác mồm hai mắt đăm đăm —

Sáng tối chập chờn mẩy chục đạo cột sáng hạ, Tô Đát Kỷ thân mang ngũ thải bách hoa quần, mang theo mười hai vị khuôn mặt đẹp hồn ly tinh em gái, yếu điệu đứng ở sân khấu ngay chính giữa, trắng bạc như tuyết ánh sáng từ thêm cái góc độ chiếu rọi lại đây, sẩn ra các nàng mềm mại như hoa ngọc dung, một mực chỉnh tề như một ngũ thải bách hoa quần có có chút ngắn, liếc mắt nhìn qua, đập vào mi mắt, tất cả đều là thon dài êm dịu trắng toát bắp đùi. . .

Yên tĩnh! Trong chớp mắt, nguyên bản còn có chút ồn ào hiện trường, đột nhiên liền rơi vào quỷ dị trong yên tĩnh!

Nhin cái kia mãn sân khấu yếu điệu hồn ly tinh em gái, nhìn cái kia mê hoặc chúng sinh phảng phất giống nhau như đúc xinh đẹp khuôn mặt, nhìn lại một chút cái kia một mảnh trắng toát bắp đùi, ở đây khắp nơi đại năng đột nhiên có chút trợn mắt ngoác mồm miệng khô lưỡi khô, còn có mấy tên tuy rằng miễn cưỡng duy trì bình tĩnh, nhưng là theo bản năng nuốt một cái yết hầu, rõ ràng rầm thanh nhất thời vang vọng ở trong không khí. . .

Có thể nói cái gì đó, Cửu Lê kiểm tôn đã sớm là tỏ rõ vẻ khiếp sợ, trổ mắt

ngoác mồm ngồi ở chỗ ngồi, thật vất vả mới lắp ba lắp bắp phản ứng lại: "Này, này, đây cũng quá. . ."

Ồm!

Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, tràn ngập sống động âm nhạc đột nhiên vang lên, nhất thời chấn động đến mức toàn bộ sân khấu đều ở nổ vang run rẩy, không hề phòng bị bên dưới, bên dưới sân khấu khắp nơi đại nǎng, lại có không ít người theo bản năng rút ra phi kiêm.

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, mười hai vị khuôn mặt đẹp hồn ly tinh em gái cùng nhau lộ ra vui tươi nụ cười, nương theo tràn ngập sống động âm nhạc, bắt đầu rồi chỉnh tề như một sống động vũ đạo, đi đầu Tô Đát Kỷ càng là cửu vĩ hồ vĩ cùng nhau vung vẩy, nhiệt tình như hỏa vừa hát vừa nhảy ——

"Quá đẹp trai, quá chói mắt, căng thẳng không thể hô hấp. . . Gee Gee Gee
Gee baby baby baby, Gee Gee Gee

Gee baby baby baby. . . Quá nhẹ thùng, cũng không dám nhìn ngươi, rơi vào ngươi trong tình yêu, quá ngượng ngùng. . . Gee Gee Gee

Gee baby baby baby, Gee Gee Gee baby baby. . ."

Được rồi, ai có thể nói cho ta, gee là cái quỷ gì a?

Ở đây khắp nơi đại nǎng tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, hầu như là theo bản năng cùng nhau há to mồm, đừng nói trước là ca từ, chỉ là này kỳ quái làn điệu khúc phong, chính là Côn Ngô bên trong thế giới chưa từng có, lại nói vậy cũng là ca, kho ngươi cái hấp, vậy cũng là là ca?

Đừng động đây là cái gì ca, mười hai cái khuôn mặt đẹp hồn ly tinh em gái đúng là tại trên đài rất vui vẻ, vừa hát vừa nhảy đổ mồm hôi tràn trề làn vây tung bay, hơn nữa nhảy nhảy liền bắt đầu theo thói quen ném mị nhãn, đặc biệt là

ngàn năm hồ yêu ngự tỳ, chín cái xõa tung màu trăng bạc đuôi cáo đều sắp thành tinh, ở trong hư không tự do vung vẩy bay tán loạn, rồi lại một mực mang theo một loại không nói ra được cảm giác tiết tấu. . .

Nói thật sự, vừa bắt đầu mấy phút, dưới đài các vị đại năng đều cung định lật bàn rời đi, hẵn đây nyan là gì ca a!

Nhưng là khoan hãy nói, như thế một lát nghe hạ xuống, tại bước đầu thích ứng này quái lạ giai điệu sau, khắp nơi đại năng hai mặt nhìn nhau nửa ngày, đột nhiên lúc ẩn lúc hiện cảm thấy, ô, giống như bài hát này cũng không phải rất khó nghe, tuy nói cùng Côn Ngô làn điệu hoàn toàn khác nhau, nhưng mà buông lỏng một chút tới nghe một chút, còn giống như rất có sống động đúng không?

Không, không chỉ như thế, tại đây quái lạ khúc phong cùng ca từ ở ngoài, tựa hồ mười hai vị khuôn mặt đẹp hồ ly tinh em gái còn tại vừa hát vừa nhảy bên trong, còn bất tri bất giác vận dụng hồ tộc độc nhất thiên ma mê hoặc thuật, đặc biệt vị kia phụ trách ở bên đệm nhạc Ngọc Trạc Nhi, ngàn năm Ngọc Thạch Tỳ Bà mỗi một lần nhẹ nhàng gợn sóng, thì có tràn ngập mê hoặc lực lượng huyền thanh vang vọng ở trong không khí, khiến người ta bất tri bất giác liền chìm đắm tại tiếng nhạc bên trong.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, chân chính trọng điểm, kỳ thực còn không ở chỗ ca, mà là ở chỗ mãn sân khấu trăng toát bắp đùi a!

Trời mới biết này kỳ quái vũ đạo động tác là ai bố trí, ngược lại tại dưới đài nhìn quen sóng to gió lớn khắp nơi đại năng xem ra, chỉ cảm thấy trên đài cái kia mười hai vị khuôn mặt đẹp hồ ly tinh em gái nhất cử nhất động giơ tay đầu đu, tất cả đều tràn ngập không cách nào dùng lời nói mà hình dung được mê hoặc, nói là xinh đẹp a, giống như lại mang theo vài phần thanh thuần, có thể nói là thanh thuần đi, không biết tại sao, có lúc một cái đơn giản xoay chuyển vòng eo, liền có thể khiến người ta hô hấp dồn dập miệng khô lưỡi khô!

Này còn không phải tồi tệ nhất, tồi tệ nhất, chỉnh tề như một trăm hoa quần

cay sao ngắn cay sao ngắn, biết điều này có ý vị gì sao?

Bây giờ liền mang ý nghĩa, làm một đoàn yếu điệu hồ yêu các em gái vừa hát vừa nhảy thời điểm, mãn sân khấu đều là trắng toát bắp đùi a, trắng toát đến khiến người ta hoa cả mắt, trắng toát đến khiến người ta mắt không kịp nhìn, trắng toát đến khiến người ta. . . Ách, là thời điểm uống một bình nước uống dinh dưỡng đến bỗ sung dinh dưỡng rồi!

Kết quả là, ngắn ngắn chốc lát không tới, toàn bộ bên dưới sân khấu khắp nơi đại nắng, tất cả đều ngây người như phỗng hai mắt đăm đăm, Cửu Lê kiêm tôn nǎm chặt ghế tựa tay vịn, mãn đỏ mặt lên phẫn nộ đến liền thân thể đều đang run rẩy: "Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó! Ban ngày ban mặt, lại lộ ra tuyêt trắng da thịt nhảy loại này yêu nghiệt thiên ma múa, quả thực là thế phong nhật hạ, thế phong nhật hạ a thế phong nhật hạ!"

Có thể nói cái gì đó, một đám Phi Thiên Ngự Kiếm tông đệ tử hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ sự thúc ngài nói như vậy thời điểm, có thể hay không đưa ánh mắt di động dời một chút, không muốn liên tục nhìn chăm chăm vào trên đài những hồ yêu em gái bắp đùi xem.

Trên thực tế, đừng nói là đám này khắp nơi đại nắng, liền ngay cả đồng dạng thân là nữ tính Xích Tỷ Nhi, ở bên cạnh nhìn ra cũng là hai mắt đăm đăm, thật vất vả mới từ loại kia mãn sân khấu tuyêt đùi trắng bay tán loạn cảnh tượng bên trong phản ứng lại, theo bản năng bắt lấy Hứa Tri Hồ cánh tay: "Híc, Tri Hồ a, đây là cái gì ca cái gì múa. . ."

"Bài hát này tên là Gee. . ." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, "Tại quê hương của ta, có một cái quốc cảnh nhỏ đến toàn quốc chỉ cần một câu tin tức khí tượng quốc gia, nơi đó có sáu cái em gái, các nàng tạo thành một cái biểu diễn tổ hợp, tên liền gọi là Girls' Generation!"

"Phù!" Xích Tỷ Nhi không nhịn được miệng đầy phun nước, "Bắp đùi? Girls' Generation?"

"Không sai!" Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ nghiêm túc ngẩng đầu lên, lại như là tại rất cảm khái hồi ức chuyện cũ, "Cái kia sáu cái em gái, am hiểu nhất chính là tú bắp đùi rồi, mỗi lần các nàng đi ra hát thời điểm, mẫn màn hình tất cả đều là trắng toát bắp đùi, vì lẽ đó người nói, chúng ta xem cái buổi biểu diễn dễ dàng mà, không làm được còn phải tự mang một bọc lớn khăn tay. . ."

Trời mới biết tại sao muôn dẫu một bọc lớn khăn tay, Xích Tỷ Nhi tò rõ vẻ cảm thấy lỗ lỗn lộn mở to hai mắt, bất quá suy nghĩ một chút cũng cảm thấy nỗi lòng tôn kính: "Có phải là a, lại chỉ dựa vào bắp đùi là có thể chinh phục thế giới, nghe tới rất cường đại a!"

"Đó là!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cẩm, "Kỳ thực a, Girls' Generation vẫn không tính là cái gì, sau đó còn có rất nhiều tổ hợp. . . A, bài hát này gần như muôn kết thúc rồi!"

Còn đúng là, liền ở tại bọn hắn đang nói chuyện, trên sân khấu bài này Gee cũng đến kết thúc bộ phận, mười hai vị khuôn mặt đẹp hồn ly tinh em gái đồng thời làm ra đáng yêu tư thế, mềm mại liên tục thở nhẹ "gee gee geee. . ."

Bất tri bất giác, bị bầu không khí như thế này cảm hóa, dưới đài khắp nơi đại nắng lại đều đi theo không tự chủ được động, Cửu Lê kiêm tôn theo bản năng theo gật đầu liên tục, bất quá chờ hắn ý thức được xung quanh mấy tên đệ tử quái lạ ánh mắt, ngay lập tức sẽ mặt già đỏ ửng ho nhẹ một tiếng, ngồi nghiêm chỉnh nhìn thẳng phía trước, chỉ có điều hai cái chân còn có chút không bị khống chế theo run.

Âm!

Sau một khắc, nương theo cuối cùng một đoạn cao âm, toàn bộ sân khấu ánh sáng gào thét bay lên không, lóng lánh đến làm cho tất cả mọi người đều không mở mắt ra được!

Chờ đến ánh sáng dần dần tan đi, ở đây các vị đại nắng miễn cưỡng mở mắt ra, trên sân khấu đã sớm trống rỗng, còn Tô Đát Kỷ cùng mười hai vị hồn ly tinh

em gái, nhưng cũng đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, liền phảng phất từ đên đên không có tồn tại qua.

Yên lặng như tờ, toàn trường tựa hồ lại chìm đắm tại loại kia bầu không khí bên trong, trong nhất thời lại không có một người nói chuyện, khắp nơi đại năng tất cả đều tỏ rõ vẻ kinh ngạc nhìn sân khấu, vẫn không nhúc nhích liền con mắt đều không nháy một cái, liền phảng phất tập thể trúng thuật định thần.

Nhưng cũng vẹn vẹn mấy giây sau, vừa còn ngồi nghiêm chỉnh Cửu Lê kiêm tôn, đột nhiên liền mẫn đỏ mặt lên bỗng nhiên đứng dậy, đồng thời tại toàn trường kinh ngạc trong ánh mắt, rất rụt rè nhẹ nhàng vỗ vỗ chưởng!

Trong phút chốc, toàn trường tiếng vỗ tay Lôi Động, trung gian còn xen lẫn cuồng nhiệt tiếng hoan hô!

Sau đó, liền tại dạng này cuồng nhiệt bầu không khí bên trong, trăng bạc lóng lánh cột sáng lần thứ hai gào thét xẹt qua sân khấu, Tô Đát Kỷ cái kia thoáng có chút thở dốc thanh âm hưng phấn, mang theo không cách nào dùng lời nói hình dung cảm động, liền như thế vang vọng ở trong hư không —

"Các vị, tiếp đó, thỉnh thưởng thức luân gia mới nhất đơn khúc. . . 『ngươi là điện ngươi là ánh sáng ngươi là duy nhất thần thoại』!"

—

SUPER STAR - S.H.E's:

<https://www.youtube.com/watch?v=T88rwGi7zug>

'Gee' - Girls' Generation:

<https://www.youtube.com/watch?v=U7mPqycQ0tQ>

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 180: Fan Kinh Tế

Rất nhiều năm sau đó, làm đã trở thành thiếu hổ thời đại fan cuồng Cửu Lê kiêm tôn, nhớ lại chính mình năm đó tham gia Thiên Hồ lăng buổi biểu diễn thời điểm, lúc nào cũng sẽ trầm mặc nửa ngày, sau đó dùng loại kia rất tang thương rất cảm khái vẻ mặt, suy tư ngẩn đầu nhìn chân trời mây tía —

"A, nói đến lần kia a, bản tôn liền nhớ tới mǎn sân khấu trăng toát. . . Khặc khặc, không có thứ gì!"

Được rồi, đừng để ý tới hắn đến cùng nghĩ tới điều gì, trọng yếu chính là, cái này năm tháng thượng tuần Thiên Hồ lăng buổi biểu diễn, dùng Côn Ngô chưa từng có hình thức, trực tiếp liền đem khắp nơi đại năng cho đập hôn mê, cho tới Cửu Lê kiêm tôn bọn họ cuối cùng đi ra lòng đất đại điện thời điểm, tất cả đều hai mắt đăm đăm lượng chòa lượng choạng, có loại "Nguyên lai thế giới này còn có thể như thế a" hoảng hốt cảm.

Ngẫm lại cũng là, này buổi biểu diễn phong cách cùng khúc phong, tại Côn Ngô liền xưa nay không có từng xuất hiện, Tô Đát Kỷ mang theo một đám hồ yêu em gái, khắp nơi Hứa Tri Hồ notebook thượng nhìn hơn nửa tháng MV, đem thời thiếu nữ, SHE, akb48 tất cả đều nhìn một lần, tuy nói thời gian eo hẹp học được cũng không phải rất giống, nhưng mà cũng đủ làm cho cả Côn Ngô giật nảy cả mình.

Ròng rã hai canh giờ, từ "geeeeee" đến "Ngươi là điện ngươi là ánh sáng ngươi là duy nhất thần thoại" lại tới "Nhưng mà như vậy không được nha thực sự là nói như vậy ngươi xem chân tâm là sẽ tiến hóa không ngừng không ngừng", Tô Đát Kỷ mang theo một đoàn hồ ly tinh em gái vừa hát vừa nhảy, lại là tú băp đùi lại là bán manh. . .

Khoan hãy nói, thật sự rất hữu dụng, đến khi Tô Đát Kỷ hát xong cuối cùng một thủ Luyến ái tuần hoàn sau đó, ở đây khắp nơi đại năng cũng đã điên mất rồi, có chưa hết thòm thèm yêu cầu trở lại hai canh giờ, có kích động đến hướng về trên đài xung hô to "Kỷ kỷ ta yêu ngươi", còn có mấy tên trực tiếp hứng thú phấn đến hôn mê bất tỉnh. . .

Có phải là a, có phải là a, nguyên lai các ngươi là yêu ta a!

Khuôn mặt đẹp hổ yêu ngự tợ cảm động đến rơi nước mắt, lúc này biểu thị chính mình có thể lại hát một bài "Lòe lòe nước mắt trứng luộc trong nước trà", cũng may Hứa Tri Hồ phản ứng đúng lúc, một cái chặn ngang ôm lấy nàng liền hướng hậu trường kéo dài —

Cái kia cái gì, tợ tợ ngươi liền xấp xỉ được rồi, thật vất vả đem cục diện xoay chuyển trở về, ngươi lại phải về đến "Mở miệng quỳ" trên lối cũ, vậy thì thật sự bẽ tắc.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, đáng sợ như vậy tình cảnh chưa từng xuất hiện, khắp nơi đại năng hoàn toàn bị giọng ca này thêm thiêng ma múa thuyết phục, mãi đến tận ra buỗi biểu diễn thời điểm chính ở chỗ này hai mắt đăm đăm, gấp gáp Cửu Lê kiêm tôn trực tiếp kéo lại Hứa Tri Hồ, không thể chờ đợi được nữa liền hỏi: "Hứa đạo hữu, cuộc kế tiếp là lúc nào?"

"A, tháng sau?" Hứa Tri Hồ vừa cho bọn họ phát phúc lợi, vừa suy tư suy nghĩ một chút, "Bất quá, lại nói ngược lại, lần sau buỗi biểu diễn kinh phí tương đối căng thẳng, phỏng chừng chúng ta muốn bán vé."

"Bán vé?" Cửu Lê kiêm tôn nhất thời liền giận tím mặt.

"Híc, có vấn đề gì?" Hứa Tri Hồ bị sợ hết hồn, cẩn thận từng ly từng tí một nhìn hắn.

"Chuyện này làm sao có thể mua đi?" Cửu Lê kiêm tôn phẫn nộ đến đang run rẩy, nhìn Hứa Tri Hồ vẻ mặt quả thực là vô cùng đau đớn a, "Đây là nghệ

thuật, đây là nghệ thuật a, nghệ thuật việc làm sao có thể nói là bán, hẵn là, hẵn là chúng ta đến tài trợ mới đúng!"

"Tài trợ? Người chắc chắn chứ?" Hứa Tri Hồ đột nhiên phát hiện tình tiết không phải như vậy a.

"Không sai, tài trợ!" Cửu Lê kiếm tôn còn đúng là giàu nứt đố đổ vách, trực tiếp liền móc ra một túi linh thạch hướng về phía trước một đợt, "Cầm, ta xem Ngọc Trạc Nhi Ngọc Thạch Tỳ Bà có chút cựu, chút linh thạch này cho nàng đổi mấy cái mới, mua mua mua!"

"Chính là, chính là." Bên cạnh khắp nơi đại nắng dồn dập biểu thị tán thành, tất cả đều nhiệt tình móc ra linh thạch đến, có đưa ra muốn nhập cổ hợp tác, có xung phong nhận việc hỗ trợ cải tạo đại điện, còn có mấy vị ma đạo đại nắng cảm khái liên tục, cảm thấy một đám hồ ly tinh em gái trăm hoa quần quá cũ kỹ, bọn họ có thể lấy về miễn phí thay mới, còn thay đổi cựu váy. . .

Gặp lại! Không tiễn!

Hứa Tri Hồ đối với bọn họ tiết tháo biểu thị đầy đủ khinh bỉ, sau đó Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái liền đằng đằng sát khí tới tiễn khách, khắp nơi đại nắng còn lại có chút lưu luyến không rời, lại cố ý dò nghe lần sau buổi biểu diễn tổ chức thời gian, lúc này mới từng người nhắc lên phi kiếm mây mù, túm năm tụm ba bay lên không.

Cửu Lê kiếm tôn còn không chịu liền như thế trở lại, rõ ràng cũng đã biến mất ở chân trời, còn lại cố ý mặt tươi cười đi vòng trở về: "A a a, hứa đạo hữu, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, không bằng ta liền Thiên Hồ lăng nhiều ở mấy ngày được rồi, nói đến, ta từ nhỏ đối âm luật cũng rất có nghiên cứu, nói không chắc còn có thể giúp Đát Kỷ các nàng cải tiến. . ."

"Không cần, không cần đâu, ngài bận bịu ngài đi thôi." Hứa Tri Hồ hầu như là đem vị này có chút fan cuồng kiếm Tôn đại nhân đẩy tới phi kiếm, mãi đến tận nhìn thấy đối phương cẩn thận mỗi bước đi biến mất ở phương xa giữa bầu

trời, lúc này mới tỏ rõ vẻ quái lạ xoa một chút mồ hôi lạnh, suy tư xoay đầu lại, "Híc, lão Lã a, sau đó chúng ta đến chuyên môn thành lập cái bảo vệ tiểu đội, ta thật lo lắng đám này fan cuồng. . . Ta sát! Các ngươi đang làm gì thế?"

Còn có thể làm gì, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái Địa Dũng phu nhân bọn họ đang tập thể lệ nóng doanh tròng, vừa tập thể ngồi trên đất làm thành một vòng, vừa nhìn thả ở chính giữa cái kia mấy chục chứa đầy túi chứa đồ linh thạch, hơn nữa còn không quên lẫn nhau cho đổi phượng lau nước mắt: "A a a, thật nhiều tiền, thật sự thật nhiều tiền, đừng cản ta, để ta trước tiên khóc một lúc!"

Tình huống thế nào a, Hứa Tri Hồ cả người đều không còn gì để nói: "Híc, đừng như vậy, bình tĩnh một chút được không, cũng là mấy. . . A, bao nhiêu ấy nỉ?"

"Mấy vạn, là mấy vạn linh thạch a!" Làm sao có khả năng bình tĩnh đến hạ xuống, Địa Dũng phu nhân lệ rơi đầy mặt nhìn lên bầu trời, tựa hồ đã nghĩ đến mình bị một đống lớn hàng xa xỉ nhấn chìm hoa lệ cảnh tượng, "A a a, ai cũng đừng cản ta, lần này ta muốn tẩy đăng toàn bộ thiên dệt phường. . . Hoa hoa, có muốn cùng đi hay không?"

"Muốn!" Công chúa Bách Hoa trả lời đến mức rất có khí thế, trong ngày thường rất không hợp hai vị khuôn mặt đẹp ngự tỷ, lúc này lại cùng chung mối thù tay cầm tay, "Đáng ghét a, bản công chúa đã sớm xem vị kia chướng quỹ rất không vừa mắt, mỗi lần đều quái gở nói cái gì mua không nổi cũng đừng chạm, lần này nhất định phải lén mặt chồng linh thạch. . . A?"

Còn chưa nói hết đây, vừa bình tĩnh lại bầu trời xa xa bên trong, đột nhiên liền vang lên sắc bén tiếng rít!

Sau một khắc, vừa vừa rời đi không bao lâu Cửu Lê kiếm tôn, lại tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt xông về, hơn nữa cách rất xa liền nhảy xuống phi kiếm, một phát bắt được Hứa Tri Hồ tay: "A a a, hứa đạo hữu, ta vừa vừa nghĩ đến một cái chuyện

rất trọng yếu, ngươi xem Đát Kỷ lần sau tổ chức buổi biểu diễn thời điểm, ta có thể hay không lên đài hiến cái hoa gì gì đó. . ."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể vừa ở trong lòng yên lặng oán thầm, vừa tranh thủ thời gian càng làm vị này fan cuồng đẩy tới phi kiếm, Cửu Lê kiếm tôn lại còn không chịu đi, bay xa mấy chục trượng lại quay đầu lại dặn: "Đạo hữu, nhớ tới a, nếu như ra ngươi nói cái gì kỷ niệm áp phích, nhất định phải cho ta đến mười tám, không, hai mươi, không, ba mươi tám!"

"Vâng vâng vâng, ta còn tặng kèm ãn có Tô Đát Kỷ bức ảnh gối ôm cho ngươi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì phất tay một cái, cuối cùng cũng coi như càng làm vị này kiếm Tôn đại nhân cho đưa đi, "Được rồi, lão Lã, ta hiện tại có thể xác định, chúng ta thật sự muốn. . . Ta sát, các ngươi lại đang làm gì thế?"

Được rồi, liền như thế mấy phút không tới, vừa còn tại cái kia vây quanh linh thạch cảm động rơi lệ Lã Phụng Hậu Hoàng Bảo Quái bọn họ, đã dǎng dǎng sát khí nhảy lên một cái, công chúa Bách Hoa vẫn cùng Địa Dũng phu nhân đi đầu dắt tay, xung phong nhận việc lấy ra một chồng lớn tiểu truyện đơn: "Đến đến đến, ngày hôm nay bắt đầu, chúng ta kế tục đi bạn thân tờ rơi, lần này không thể chỉ thỏa mãn tại Hiên Viên mộ phụ cận một vùng, chúng ta muốn mở rộng nghiệp vụ đối ngoại phát triển."

Muốn không nên như vậy, Hứa Tri Hồ đều bị công việc của bọn họ nhiệt tình sơ hối hồn: "Cái kia cái gì, các ngươi không cảm thấy khổ cực sao?"

Kiếm tiền còn sợ gì khổ cực, công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân trực tiếp vung tay lên, hăng hái quay về Lã Phụng Hậu bọn họ tuyên bố: "Không có chuyện gì, mục tiêu của chúng ta là càng cao hơn càng nhanh hơn càng xa, hơn đúng rồi, lão Lã ngựa của ngươi nhanh, ngày mai chúng ta liền đi Thục Sơn một chuyến, tranh thủ đem cái kia dán đầy tiểu truyện đơn!"

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoáng Thục Sơn ba mươi sáu tọa treo ngược phong bị trăng toát tờ rơi nhẫn chìm tình cảnh, lại

tưởng tượng một thoáng Vân Phàm điều khiển lâu thuyền cuồng bạo truy sát Lã Phụng Hậu bọn họ đồ sộ hình ảnh, đột nhiên cảm thấy... Hả?

Được rồi, hắn nơi này còn không có oán thầm châm chọc kết thúc đây, phuong xa chân trời bên trong lại là ánh kiếng gào thét!

Trong phút chốc, vừa vừa biến mất đạo kia quen thuộc ánh kiếng, lại mang theo thiêu đốt liệt diễm gào thét mà đến, hơn nữa lần này tốc độ càng nhanh hơn, dường như chém phá không gian tựa như cao tốc xẹt qua, trong nháy mắt cũng đã xuất hiện tại Thiên Hồ lăng bên ngoài.

"Ây... Lại tới nữa rồi!" Hứa Tri Hồ cùng Lã Phụng Hậu bọn họ hai mặt nhìn nhau, không nhịn được cùng nhau thở dài, "Lại nói, vị này kiếng Tôn đại nhân rốt cuộc muốn đến bao nhiêu lần a?"

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, chưa kịp ánh kiếng đình ổn, mǎn đǒ mặt lên Cửu Lê kiếng tôn cũng đã lao xuống phi kiếng, hầu như là lảo đảo bắt lấy Hứa Tri Hồ cánh tay: "Hứa, hứa đạo hữu, cứu..."

"Vâng vâng vâng, không thành vấn đề." Hứa Tri Hồ theo bản năng tranh thủ thời gian gật đầu, "Gối ôm a, ngươi yên tâm, khẳng định cho ngươi dự bị... Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong đây, vừa xông lên Cửu Lê kiếng tôn, đột nhiên liền miệng đầy phun máu, không cách nào khống chế nổ lớn ngã xuống.

Hầu như tại đồng thời, vừa bình tĩnh lại trong vòm trời, đột nhiên nhấc lên mãnh liệt lăn lộn đen nhánh quỷ sương mù, vô cùng vô tận sương mù dày dường như núi hô biển động giống như bao phủ tới, trong nháy mắt liền che đậy chói mắt liệt nhật, bỏ ra âm u lạnh giá bóng tối mê vân.

Sau một khắc, mọi người ở đây kinh hãi trong ánh mắt, đen nhánh như vạn cổ đêm trường quỷ dị vòm trời bên trên, đột nhiên vang lên một cái khàn khàn đè nén thâm trầm âm thanh, dường như lôi đình nổ vang vang vọng tại toàn bộ

chân trời ——

"Phi lưu trực hạ tam thiên xích, nghi thị ngân hà lạc cửu thiên. . . Chà chà
chà, bản tôn đường xa mà đến, chư vị liền không dự định ân cần đãi khách sao?"

—

Luyến ái tuần hoàn:

<https://www.youtube.com/watch?v=MoaRjT1TVGs>

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 181: Nếu Có Thể Làm Lại Ta Muốn Chọn Lý Bạch

Buổi chiều bên dưới vòm trời, vốn nên là liệt nhật đương không, nhưng đột nhiên xuất hiện đèn nhánh quỷ sương mù nhưng đường như cuồng triều sóng lớn, vào thời khắc này triệt để nuốt hết vòm trời.

Bóng tối bao phủ Thiên Hồ lăng bầu trời, phảng phất hoàn toàn do đèn nhánh âm khí ngưng tụ mà thành bóng người, liền như thế ở trên cao nhìn xuống đứng ở trong hư không, một thân đèn nhánh nho bào nghênh gió vù vù gồ lên, gầy gò râu dài khuôn mặt vốn nên có vẻ nhã nhặn nho nhã, nhưng giờ khắc này bị đèn nhánh âm khí bao phủ sau, nhưng nhiều hơn mấy phần vặn vẹo biến hình, đặc biệt là hai mắt dĩ nhiên đèn nhánh một mảnh, liền tròng trắng mắt cũng không tìm tới. . .

"Cái tên này là ai?" Hứa Tri Hồ cùng Lã Phụng Hậu bọn họ hai mặt nhìn nhau.

"Âm Dương pháp vương? Người là Âm Dương pháp vương thuộc hạ?" Đang ở hậu trường tháo trang sức Tô Đát Kỷ từ lâu nghe tin chạy tới, chờ nhìn thấy giữa không trung đèn nhánh nho bào bóng người sau, đột nhiên hơi biến sắc mở hai tay ra, ra hiệu một đám hồ yêu các em gái tất cả đều lùi vào Thiên Hồ lăng bên trong.

"Chà chà chà, chỉ bằng hắn cũng xứng, bản tôn chỉ có điều tạm thời cung hàn điều động mà thôi." Đen nhánh nho bào bóng người hơi cúi đầu, nhưng lại đột nhiên giơ lên vò rượu trong tay, không để ý chút nào sướng uống một hớp, "Cũng được, liền để cho các ngươi chết được rõ ràng, bản tôn lấy thơ nghe tên, đạo hiệu Thanh Liên cư sĩ, lại được gọi là thi tiên cùng trích tiên người!"

Lần này tự giới thiệu mình nói xong, hắn liền ngao Nghẽ chắp tay nhìn trời, thản nhiên tự đắc nhắc theo một bình rượu, chỉ chờ phía dưới một đám yêu nghiệt nỗi lòng tôn kính.

Vấn đề là, tiểu cũng làm cho người mù xem, Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hiển nhiên đều không có văn hóa, rất mờ mịt ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, hoàn toàn không hiểu Thanh Liên cư sĩ a thi tiên a trích tiên người a là gì đông đông.

Đúng là Hứa Tri Hồ ở bên cạnh ngạc nhiên không nói gì, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ yếu mềm nhắc tay: "Híc, đợi lát nữa, ta nghe nói thế gian Thịnh Đường thời kỳ, có vị rất nổi danh đại thi nhân, nghiện rượu như mạng lại tài văn chương kinh người, họ Lý tên một chữ một cái. . ."

"Không sai!" Đen nhánh kia nho bào bóng người giơ cái kia đàm rượu ngon, bao phủ tại bốn phía hắc khí đều tại đây khắc tăng vọt mấy phần, "Ngươi tiểu tử này, ngược lại có mấy phần kiến thức, lại nghe qua bản tôn đại danh. . . Không sai, bản tôn chính là Thịnh Đường vị kia thi tiên, họ Lý tên chữ màu đen quá đen!"

"Ây. . ." Hứa Tri Hồ thật sự nỗi lòng tôn kính, "Cũng thật là, cũng thật là Lý Bạch Lý Thái Bạch. . . Phù! Đợi lát nữa? Lý Hắc? Lý Thái Hắc?"

"Cái gì Lý Bạch?" Tự xưng là Lý Thái Hắc quái lạ gia hỏa hù lạnh một tiếng, ở trên cao nhìn xuống quan sát mọi người, "Bản tôn đi không đổi tên ngồi không đổi họ, từ khi sinh ra tới nay, chính là danh tự này, cái gì Lý Bạch Lý Thái Bạch, cái nào trong góc tường ra đến hàng giả?"

Đừng nghịch, đến cùng ai mới là hàng giả a!

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, chỉ có điều còn không chờ hắn tới kịp châm chọc, bên cạnh Tô Đát Kỷ cũng đã tập hợp lại đây, tỏ rõ vẻ quái lạ nhẹ giọng lại nói: "không đúng, vị kia thế gian Thịnh Đường thi nhân, xác thực gọi là Lý Thái Bạch không sai, nhưng cái này gọi là Lý Thái Hắc. . .

Ách, lẽ nào là cái kia Lý Thái Bạch hồn phách trùng tu thành quỷ đạo, hơn nữa tu luyện còn tẩu hỏa nhập ma?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, Hứa Tri Hồ đồng dạng tỏ rõ vẻ ngạc nhiên không nói gì, hai người rất mê hoặc ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, sau đó hầu như là theo bản năng quay đầu, dùng loại kia ánh mắt rất phức tạp nhìn Lã Phụng Hậu.

Trên thực tế, vào giờ phút này Lã Phụng Hậu, đã sớm dử tợn hung ác thúc ngựa về phía trước, giơ lên phương thiêng họa kích hướng bầu trời chỉ tay: "Đừng dài dòng! Ta đây quản ngươi là Lý Thái Hắc vẫn là Lý Thái Bạch, không muốn chết liền lăn xa một chút, gọi sau lưng ngươi cái kia âm dương khốn nạn tự mình lại đây, ta đây còn có món nợ không có cùng hắn tính toán!"

"Chà chà chà, thô lỗ gia hỏa!" Giữa không trung Lý Thái Hắc nhẹ nhàng lắc vò rượu, dường như xem giun dế tựa như nhìn Lã Phụng Hậu, "Thôi, bảm tôn hôm nay rất có thi hứng, cũng lười cùng các ngươi lãng phí thời gian, không bằng liền. . ."

Ồ!

Không có dấu hiệu nào, đột nhiên cười lạnh một tiếng, nhìn như ngạo nghẽ lười biếng Lý Thái Hắc, càng trong nháy mắt này hóa thành đen nhánh bóng mờ, mang theo phía sau vô cùng vô tận mãnh liệt quỷ sương mù, dường như sóng to gió lớn tựa như bão phủ tới!

Mãnh liệt bốc lên vô cùng quỷ sương mù, mang theo che kín bầu trời khủng bố thanh thế, từ giữa không trung trăng trọn không kiêng dè đáp xuống, chỗ đi qua âm hàn bỗng dừng sản sinh, liền ngay cả trong hư không hơi nước đều ngưng kết thành băng, dường như bão tố tựa như nổ vang đập xuống.

"Vô liêm sỉ!" Lã Phụng Hậu dử tợn nổi giận gầm lên một tiếng, cả người lẫn ngựa hóa thành lửa cháy rùng rực, cùng hung cực ác va tiến lên.

Ồm ồm một tiếng, từ quanh người hắn bắn ra mãnh liệt huyết diễm cuồng

triều, đem gào thét vọt tới đen nhánh quỷ sương mù tắt cả đều đốt cháy thành tro bụi, rồi lại mang theo càng khí thế kinh khủng, bay thẳng đến quỷ trong sương Lý Thái Hắc bao phủ mà đi, dường như muốn đem hơn một nửa cái bầu trời đều thiêu đốt nóng rực.

"Thô lỗ! Ngu xuẩn!" Ân giấu ở quỷ trong sương Lý Thái Hắc mặt không hề cảm xúc, liền như thế đón mãnh liệt mà đến huyết điểm cuồng triều, không chút hoang mang uống rượu ngon ngâm nga một tiếng —

"Cố nhân tây từ Hoàng Hạc lâu, yên hoa tam nguyệt hạ Dương Châu. Cô phàm viễn ảnh bích sơn tận, duy kiến Trường Giang thiên tế lưu!"

Cái gì quỷ, thời điểm như thế này còn có tâm tình ngâm thơ, Lã Phụng Hậu tại huyết điểm cuồng triều bên trong ngắn người, nhưng vẫn là dǎng dǎng sát khí quét ngang phương thiên họa kích, mang theo mãnh liệt cuồng bạo liệt diêm ánh sáng: "Vô song đại xà, huyết điểm như liên, cho ta đây. . . Cái gì?"

Không có dấu hiệu nào, trong phút chốc, Lã Phụng Hậu đột nhiên tỏ rõ vẻ vặn vẹo, khó có thể tin kinh hãi ngẩng đầu.

Đúng, ngay trong nháy mắt này, nương theo Lý Thái Hắc quái lạ ngâm nga thanh, mảng lớn đen nhánh quỷ sương mù dĩ nhiên sau lưng hắn bầu trời cấp tốc ngưng tụ lại đến, nhưng lại cực kỳ quỷ dị vặn vẹo biến ảo —

Sau một khắc, đen nhánh quỷ sương mù bao phủ giữa không trung, dĩ nhiên thật sự đột nhiên xuất hiện một cái Trường Giang ảo giác, mặt sông sôi trào mãnh liệt bao phủ nghìn dặm, càng dường như câu thơ bên trong miêu tả như vậy, thật sự có một chiếc thuyền nhỏ bay lên bích phàm, dọc theo mặt sông dần dần biến mất ở Trường Giang trong mây mù. . .

Đây là cái gì, Lã Phụng Hậu nhìn giữa không trung Trường Giang ảo giác, hầu như là theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh, mặt sau Tô Đát Kỷ cũng đã phản ứng lại, nhất thời hơi biến sắc kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Cẩn thận! Đây là ngưng thở là thật hiếm thấy thần thông, bản cung chỉ ở mấy trăm năm trước

gặp. . ."

Còn chưa nói hết đây, vậy vừa nãy ngưng tụ thành hình Trường Giang ảo giác, đột nhiên liền sôi trào mãnh liệt bao phủ tới, nổ vang sóng lớn mang theo nứt toác vách núi sức mạnh xung kích lại đây, trực tiếp đem Lã Phụng Hậu cả người lăn ngựa tất cả đều nuốt chửng tiến vào.

Căn bản không kịp phòng bị, đáng thương Lã Phụng Hậu coi như vạn phu không địch, tại cuồn cuộn mà đến Trường Giang phía trước cũng không hề phản kháng lực, trong nháy mắt liền bị nước sông mang theo lao ra mấy trăm步 xa, tiếp theo lại tụ hợp vào phụ cận cái kia Đại Hà, trực tiếp liền ngựa Xích Thố đều bị nước sông nuốt mất.

"Ùng ục ùng ục, ta đây, ta đây không biết. . ." Lã Phụng Hậu tại trong sông ra sức nhô ra một cái tay, trong nháy mắt đều uống một bụng nước sông, nói liên tục nói đều không nói ra được lời.

Trọn mắt ngoác mồm a, Hoàng Bào Quái công chúa Bách Hoa bọn họ còn trọn mắt ngoác mồm đứng tại chỗ, quý dì trong yên tĩnh, Hắc Phong Quái không bị khống chế run rẩy

, đột nhiên liền đằng đằng sát khí gào thét một tiếng: "Đại gia ngươi! Sóng vai tiến lên! Chém chết tên khốn kia!"

Trong phút chốc, phản ứng lại khắp nơi yêu vương dữ tợn gào thét, nhất thời rút ra binh khí pháp khí, dường như tàn bạo bầy thú tựa như mãnh xông lên, tiếng rống giận dữ tiếng gầm gừ vang vọng trời cao, binh khí pháp khí hội tụ mà thành lạnh lẽo ánh sáng dường như băng phong bạo tuyêt, lóng lánh đến làm người hãi như không cách nào mở mắt ra.

"Thô lỗ! Ngu xuẩn!" Lý Thái Hắc giơ lên vò rượu, dường như kinh nuốt tựa như miệng lớn chè chén, rồi lại đột nhiên há mồm phun một cái, rượu dường như sương mù tựa như tràn ngập ra ——

"C hồng điểu cao phi tận, cô vân độc khứ nhàn. Tương khán lưỡng bất yếm,
chích hữu kính đình sơn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 182: Đây Mới Thực Sự Là Mở Miệng Quỳ A

Tại đi tới Hiên Viên mộ sau đó, Hứa Tri Hồ đầy đủ rõ ràng hai cái đạo lý — số một, hát là có thể hát chết người; thứ hai, ngâm thơ cũng là có thể ngâm chết người!

Đen nhánh sương mù dày tràn ngập bên dưới vòm trời, thản nhiên tự đắc uống rượu ngon Lý Thái Hắc, liền phảng phất hoàn toàn không nhìn thấy hung ác mãnh nhào lên khắp nơi yêu vương, mãi đến tận sắc bén búa lớn đã hung tợn phủ đầu chém xuống, lúc này mới như không có chuyện gì xảy ra ho nhẹ một tiếng —

"Chúng chim bay cao tận, cô vân đơn độc đi nhàn, nhìn nhau hai không nề, chỉ có kính đinh núi!"

Âm!

Trong phút chốc, nương theo đen nhánh sương mù chấn động kịch liệt, mấy ngọn núi ở giữa không trung ngưng tụ thành hình, trắng trợn không kiêng dè gào thét đậm xuống!

"Không!" Đang xông lên Hoàng Bào Quái Hắc Phong Quái bọn họ giật nảy cả mình, hầu như là theo bản năng kinh hoảng né tránh, có thể coi là thoát được đúng lúc, cái kia mấy ngọn núi hung tợn trấn áp xuống, nhất thời vẫn là đem mấy cái yêu vương oanh vào cứng rắn mặt đất, chỉ còn dư lại hai cái chân còn ở bên ngoài co giật.

Này còn vển vẹn là cái bắt đầu, chưa kịp khắp nơi yêu vương chật vật từ bụi mù bên trong bò lên, bên kia Lý Thái Hắc đã lần thứ hai kinh nuốt một cái rượu

ngon, mượn tản mát ra nồng nặc mùi rượu, hài lòng ngâm nga một tiếng —

"Lý Hắc đáp thuyên đang muốn hành, chợt nghe trên bờ đập ca thanh, đào hoa đầm nước thâm ngàn thước, không kịp uông luân đưa ta tình!"

Cái gì quý a, vừa giãy dụa bò lên Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, người nửa mù chữ trạng thái cẩn bản là nghe không hiểu ý này, đúng là bên cạnh Tô Đát Kỷ đột nhiên biến sắc, không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Cẩn thận, cẩn thận các ngươi chán. . . Ách, làm bản cung chưa từng nói!"

Còn chưa kịp nói xong, nhìn như cứng rắn Thiên Hồ lăng nơi khác diện, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào sụp đổ xuống, pháp phoi bay tán loạn đào hoa cánh hoa ngàn thước hồ sâu, lại liền thần kỳ như vậy đột nhiên xuất hiện, trừ ra thiểu số mấy cái may mắn bay lên không thoát đi gia hỏa ở ngoài, phần lớn yêu vương tất cả đều kinh ngạc thốt lên đậm vào hồ sâu bên trong.

"Lẽ nào có lý đó! Lẽ nào có lý đó a!" Địa Dũng phu nhân từ hồ sâu bên trong phóng lên trời, không lo được cả người ướt nhẹp chật vật tình cảnh, nhất thời dǎng dǎng sát khí rút ra hai thanh mày ngài đâm, "Cô nãi nãi liền không tin, chúng ta nhiều người như vậy, đối phó không được ngươi cái ngâm thơ khốn nạn!"

Trong phút chốc, nương theo nàng tức đến nổ phổi thét dài thanh, khắp nơi yêu vương tất cả đều mang theo sóng nước lao ra hồ sâu, Hắc Phong Quái gào thét gào thét hóa thành cao tới mười mấy trượng khổng bỗ gấu đen, Hoàng Bào Quái múa hoàng bào hóa thành cát vàng cơn lốc bao phủ tới, liền ngay cả vừa bị Đại Hà xung đi Lã Phụng Hậu, giờ khắc này cũng xúi giục ướt đầm ngựa Xích Thố, cả người liệt diễm hùng hực lao nhanh xung phong lại đây!

Luận quần ẫu! Chúng ta Hiên Viên mộ quần sơ qua ai?

Gào thét tiếng gầm gừ bên trong, khắp nơi yêu vương dường như đông nghìn nghịt mãnh liệt sóng lớn, trực tiếp liền đem Lý Thái Hắc nuốt mất, yêu thuật thần thông binh khí pháp bảo, các loại thủ đoạn tất cả đều dốc túi mà ra, vừa vã

không có lộ diện Xích Tỷ Nhi, càng là trực tiếp hù lạnh một tiếng nhảy lên thật cao, đang ở giữa không trung liền ầm một tiếng

, hóa thành vô cùng vô tận xích huyết con nhện nhỏ, dường như bão tố tựa như trút xuống hạ xuống.

Nhưng mà vô dụng, coi như là như thế, vẫn là chẳng có tác dụng gì có!

Bị vô số yêu ma hung ác bao vây Lý Thái Hắc, hoàn toàn không hề bị lay động, như trước thản nhiên tự đắc uống rượu ngon, vừa từ trong miệng không ngừng phun ra tràn ngập khuếch tán rượu ngon sương mù, vừa ung dung thong thả ngâm nga ngũ ngôn thất tuyệt bảy nói thậm chí trường thiên thơ cổ —

"Long mã hoa tuyêt mao, kim an ngũ lăng hào. Thu sương thiết ngọc kiêm, lạc nhật minh châu bạo."

"Thiên môn trung đoạn sở giang khai, bích thủy đông lưu chí thủ hồi. Lưỡng ngạn thanh sơn tương đối xuất, cô phàm nhất phiến nhật biên lai."

"Thượng hữu lục long hồi nhật chi cao tiêu, hạ hữu xung ba nghịch chiết chi hồi xuyên. Hoàng hạc chi phi thượng bất đắc quá, viên nhu dục độ sầu phàn viễn."

"Quân bất kiến Hoàng Hà chi thủy thiên thượng lai, bôn lưu đáo hải bất phục hồi! Quân bất kiến Cao Đường minh kính bi bạch phát, triều như thanh ti mộ thành tuyết!"

"Tòng quân ngọc môn đạo, trực lõi kim vi sơn. Địch tấu mai hoa khúc, đao khai minh nguyệt hoàn. Cỗ thanh minh hải thượng, binh khí ứng vân gian. Nguyên trầm đan vu thủ, trường khu tĩnh thiết quan."

Cuồn cuộn không ngừng, liên miên qua lại, nương theo hắn không chút hoang mang tiếng ngâm nga, giữa không trung đèn nhánh quý sương mù kết hợp ý thơ, biến ảo là các loại dị tượng liên tục không ngừng trấn áp xuống, đầu tiên

là sôi trào mãnh liệt núi cao sông dài, tiếp theo là bỗng dừng chém xuống chiến mã trường đao, lại sau đó là không biết từ chỗ nào kéo tới hung thú ác cầm, cuối cùng nương theo một thủ Tòng quân hành, dĩ nhiên có vô số sĩ tốt từ thung lũng mặt sau chuyển ra, trực tiếp đến rồi cái vạn mũi tên cùng phát!

Chết tiệt! Chết tiệt!

Đang gian nan chống đối các loại dị tượng công kích, đến khi khắp nơi yêu vương phản ứng lại thời điểm, sớm đã bị bão tố giống như mũi tên bắn thành con nhím, Lã Phụng Hậu không biết thân bên trong bao nhiêu tên, mắt nhìn về phía trước lại là một tòa núi cao đột nhiên xuất hiện hung ác đập xuống, không nhịn được nổi trận lôi đình: "Vô liêm sỉ! Có bản lĩnh cùng ta đây đơn đấu, chỉ có thể dùng loại này quái lạ thủ đoạn. . . A, quái lạ thủ đoạn?"

Được rồi, nói đến quái lạ thủ đoạn cái từ này, đang sút đầu mẻ trán khắp nơi yêu vương, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, trong trăm công ngàn việc nhìn phía đang không rõ chân tướng ăn dưa Hứa Tri Hồ.

Xích Tỷ Nhi sững sờ một chút, càng là vui mừng khôn xiết: "Tri Hồ, người được, nhanh dùng ngươi quái lạ thủ đoạn giải quyết tên kia!"

"A? Quái lạ thủ đoạn?" Đang hời hợt ngâm nga ngũ ngôn thơ cổ Lý Thái Hắc, rất đúng lúc quay đầu trông lại, chờ hắt nhìn thấy tỏ rõ vẻ không nói gì Hứa Tri Hồ sau, đột nhiên liền rất châm chọc kéo khéo miệng.

Trong phút chốc, theo đèn nhánh sương mù đột nhiên chấn động, thân hình của hắt hơi hơi hoảng, giống như là quỷ mị xuất hiện tại Hứa Tri Hồ trước mặt, tiếp theo lại lần thứ hai hắt mồm phun một cái, thì có mảng lớn rượu hóa thành sương bức bối gào thét bắn ra: "Ánh sáng mặt trời lư hương sinh Tử Yên, liếc nhìn thác nước quái trước xuyên. Phi lưu thăng xuống ba ngàn thước, nghi là. . ."

Nghi cái đầu ngươi a! Ai cũng biết không thể để cho cái tên này niêm xong, bằng không sẽ chờ thác nước từ trên trời giáng xuống đi!

Hứa Tri Hồ không khỏi sợ nỗi da gà, mắt thấy Lý Thái Hắc đã niệm đến "Ngân hà quái cửu thiên", hầu như là theo bản năng lấy ra món đồ, không nói hai lời liền hướng trong không khí né môt cái —

"Được rồi, được rồi, ngâm thơ ta sẽ không, bất quá. . . Ta nhớ tới ta có chỉ manga bút!"

Không sai, làm mangaka, làm sao có khả năng không bên người mang theo ăn cơm gia hỏa, trong phút chốc liền nhìn thấy cái kia bảy phần mười manga bút, gào thét xoay tròn bay lên trời, tiếp theo kim quang mãnh liệt, ở trong hư không rất quái lạ rơi xuống.

Bị này chói mắt kim quang bao phủ, đối diện Lý Thái Hắc lấy làm kinh hãi, đến bên mép "Nghi là ngân hà rót xuống từ chín tầng trời" lại bị mạnh mẽ đánh gãy.

Chỉ có điều sau một khắc, đến khi hắn phản ứng lại, rồi lại nhất thời thân thể loáng một cái, giống như quỷ mị gào thét vọt tới: "Cọ vẽ? Thật là một ngu xuẩn, coi như ngươi có thể ngưng họa là thật, cái kia cũng có thời gian vẽ ra!"

"Ai nói ta muốn vẽ?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ khoát tay, vừa vặn tiếp được rơi xuống manga bút, "Ta chỉ là dự định. . ."

Lời còn chưa dứt, manga bút lần thứ hai kim quang lóng lánh, liền phảng phất như có linh thức đồng dạng, ngược lại tự động mang theo Hứa Tri Hồ tay, trực tiếp ở trong không khí rồng bay phượng múa, cấp tốc viết ra liên tiếp con số: "23333333. . ."

Tiếp theo, đón Lý Thái Hắc kinh ngạc vẻ mặt, Hứa Tri Hồ hít sâu một hơi, hướng về này xuyên như có thực chất kim quang con số thượng dùng sức thổi một hơi —

"Không sai, ta không biết đọc thơ, cũng không có thời gian vẽ manga. . .
Nhưng mà, chúng ta sẽ nhan văn tự a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 183: Orz A Orz

Giữa trưa chiến trường hỗn loạn thượng, vừa dùng manga bút viết xuống liên tiếp "2333333", tỏa ra lóng lánh lóng lánh kim quang!

Sau đó, bị Hứa Tri Hồ nhô lên quai hàm dùng sức thổi một hơi, cái này Côn Ngô trong lịch sử lần đầu xuất hiện nhan văn tự, liền tại một đoàn gia hỏa mờ mịt vẻ mặt, trực tiếp dường như chim bay tựa như bắn về phía Lý Thái Hắc!

Trong phút chốc, Lý Thái Hắc đột nhiên có loại sơn cả tóc gáy cảm giác, hầu như là theo bản năng sau này trốn một chút, vẫn đề là song phương lúc này gần trong gang tấc, cho dù hắn đã đem hết toàn lực lui về sau, nhưng gào thét phóng tới "23333", vẫn là truy đuổi tiến vào trong thân thể của hắn!

Tỏ rõ vẻ quái lạ một trận, Lý Thái Hắc còn duy trì kinh ngạc lùi về sau tư thế, nhưng liền như thế không có dấu hiệu nào dừng lại tại chỗ, bên cạnh Lã Phụng Hậu vừa đánh đổ mấy cái biển ảo ra đến Vũ Lâm tướng, chờ nhìn thấy Lý Thái Hắc xuất hiện trong nháy mắt đình trệ, nhất thời nỗi giận gầm lên một tiếng gioi lên phương thiên họa kích, đằng đằng sát khí gào thét đâm ra!

"Chỉ bằng ngươi?" Nhưng hầu như tại đồng thời, Lý Thái Hắc từ lâu thoát khỏi đờ đẫn trạng thái, há mồm chính là một mảnh rượu sương mù phun ra ngoài, "Phi lưu thăng xuống ba ngàn thước, nghi là ngân hà lạc chín... Ha ha ha! Ha ha ha ha! Ha ha ha ha!"

Được rồi, không có dấu hiệu nào, cái tên này còn không có niệm xong "Nghi là ngân hà rót xuống từ chín tầng trời", đột nhiên liền ngẩng đầu lên cười to lên, cười đến được gọi là một cái mừng rỡ như điên, cười đến được gọi là một cái cả người run rẩy, đến cuối cùng khói mắt đều có óng ánh lấp lóe nước mắt.

Cái gì quý a, Lã Phụng Hậu đang muôn một phuơng thiên họa kích đâm ra đi, đột nhiên nhìn thấy điên cuồng như vậy một màn, ngược lại suýt chút nữa kinh đến liền phuơng thiên họa kích đều rơi mất, ách, tình huống thế nào, cái tên này còn giống như không có thăng đi.

Trên thực tế, xác thực vẫn không có thăng, nhưng là vào giờ phút này Lý Thái Hắc, nhưng như là đã đánh bại tất cả mọi người, cười đến mừng rỡ như điên cả người run rẩy, đến cuối cùng hầu như là không để ý hình tượng trong cười mang lệ, đưa tay ra đứt quãng chỉ vào Hứa Tri Hồ: " ha ha ha ha... Tiểu tử... Ha ha ha ha... Người... Người làm... Ha ha ha ha..."

"Cái này, gọi là nhan văn tự." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội chuyển manga bút, lại rất thành khẩn giải thích, "Nói như thế nào đây, các người lý giải thành danh hiệu là được rồi, 23333 ý tứ, thì tương đương với cười to... Người xem, cười một cái, có phải là cảm thấy thế giới mỹ tốt lắm rồi?"

Mỹ hảo đại gia người, Lý Thái Hắc bên kia cười đến tỏ rõ vẻ co giật, trong phút chốc đột nhiên rút ra một cái ngăn đâm, hung tợn đâm vào trên đùi mình!

Đau đớn kịch liệt kích thích bên trong, hắn lại mạnh mẽ thoát khỏi "23333" ảnh hưởng, tiếp theo lại là một ngụm rượu sương mù phun ra: "Phi lưu thăng xuống ba ngàn thước, nghi là ngân hà lạc chín..."

Đừng nghịch, người niệm đến nhanh hơn nữa, cũng không có ta tả mấy cái phù hiệu nhanh a!

Hứa Tri Hồ đã sớm đề phòng chiêu này đây, không nói hai lời liền nhắc tới manga bút, trực tiếp ở trong không khí xoạt xoạt xoạt viết mấy cái phù hiệu, lại thuận thế dùng sức về phía trước thổi một hơi —

"66666666..."

Kim quang lóng lánh bên trong, này liên tiếp "666666" gào thét bay ra, lại tiến vào Lý Thái Hắc ngực, đáng thương Lý Thái Hắc đang muôn nói ra cái kia

"Thiên" chữ, nhất thời liền ngây người như phỗng ngạc nhiên không nói gì...

Sau một khắc, cũng không biết chịu đến cái gì khống chế, hắn lại tò rõ vẻ quái lạ dựng thẳng lên hai cái ngón tay cái, hướng về Hứa Tri Hồ liên tục tán dương: "Lưu a! Đạo hữu, ngươi thực sự là lưu a!"

Phù, đây là cái gì tình huống, Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ đều nhìn ra miệng đầy phun nước, Xích Tỷ Nhi mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp từ xích huyết con nhện hóa thành hình người, thuận thế chép lại "Liền một thoáng" dǎng dǎng sát khí xông lên!

"Không!" Nhìn sinh mãn xước mang rô lang nha bỗng phủ đầu đập xuống, Lý Thái Hắc tò rõ vẻ sợ hãi, hầu như là theo bản năng một bên đầu, cuối cùng cũng coi như là miễn cưỡng né qua một đòn trí mạng này.

Không lo được sau lưng truyền đến đau nhức, cái tên này cuồng loạn nổi giận gầm lên một tiếng, lần này cũng không tiếp tục quản cái gì ngâm thơ, trực tiếp liền mở ra khói đen tràn ngập đôi tay, dường như hung tàn mãnh thú tựa như mãnh xông lên: "Hỗn, vô liêm sỉ, bản tôn coi như không ngưng thơ là thật, cũng có thể dễ như ăn cháo xé ra ngươi!"

"Được rồi, được rồi, nếu như ngươi kiên trì..." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ lùi về sau vài bước, thuận thế giơ lên manga bút đi lên ném một cái.

Trong phút chốc, kim quang đột nhiên lóng lánh, manga bút như có linh thức đồng dạng, ở trong hư không tự động xoạt xoạt xoạt vang vọng, một hơi viết ra ba cái kim quang lóng lánh chữ lớn —

"0... r... z!"

Ồ, lần này làm sao không phải con số, Xích Tỷ Nhi cùng Lã Phụng Hậu bọn họ đang tràn ngập chờ mong, chờ xem 10086 hoặc là 12580 gì đó, kết quả lại không nghĩ rằng đến khi là gì Orz?

Chỉ là sau một khắc, còn không chờ hăn mòn tới kịp thất vọng thở dài, đang điên cuồng nổi giận xông lên Lý Thái Hắc, đột nhiên liền phịch một tiếng, không có dấu hiệu nào tầng tầng ngã quy ở mặt đất, hơn nữa nửa người trên trả lại cái trước khuất chõ mai phục... Không sai, chính là cái thứ ở trong truyền thuyết thất ý thể trước khuất tư thế!

"Làm sao sê?" Lý Thái Hắc phẫn nộ đến cả người run rẩy, tại loại kia phẫn nộ dưới sự kích thích, thất ý thể trước khuất thân thể dĩ nhiên khẽ run, dường như muốn mang theo răng rắc tiếng gãy xương bỗng nhiên nhảy lên.

"Trả lại a?" Hứa Tri Hồ cũng là nỗi lòng tôn kính, bất quá nỗi lòng tôn kính là một chuyện, không chế manga bút kể tục tả lại là một chuyện.

Trong nháy mắt, kim quang lóng lánh manga bút trên không trung gào thét vang vọng, một hơi viết ra mười mấy cái "Orz", tiếp theo lại là liên tiếp "233333", lại sau đó lại là mười mấy cái "6666666", lại sau đó... Ân, liền không có lại sau đó rồi!

Đáng thương Lý Thái Hắc, bị này vô cùng vô tận nhan văn tự trấn áp tại chõ, căn bản liền động đều không có cách nào động, khắp nơi yêu vương ở bên cạnh đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, mờ mịt bên trong Xích Tỷ Nhi đột nhiên hừ lạnh một tiếng, chép lại lang nha bỗng liền lần thứ hai xông lên: "Còn chờ cái gì, đánh hăn!"

Đúng nha, đúng nha, bỏ đá xuống giếng gì gì đó, chúng ta sở trường nhất rồi!

Phản ứng lại khắp nơi yêu vương lập tức ùa lên, vừa vừa mở đánh liền không biết trốn đến nơi đâu đi ngàn năm hồ yêu ngự tỷ, lúc này còn mang theo một đoàn hồ ly tinh em gái lao ra, cách rất xa liền uy nghiêm khẽ quát một tiếng: "Phương nào cuồng đồ, dám đến bản cung Thiên Hồ lăng làm dữ làm ác, người đến a... Ô, giống như không cần bản cung ra tay rồi?"

Thật sự không dùng ra tay, bị "233333666666Orz" trấn áp trên đất Lý Thái Hắc tóc tai bù xù, lại bị Lã Phụng Hậu bọn họ hung tợn vây lên đến một trận

quần ấu, nếu không phải là bởi vì thân là âm linh thân thể, như thế chốc lát không tới liền muôn bị cường hủy đi.

Ầm ầm một tiếng, lần thứ hai bị Hoàng Bào Quái hung tợn một đao chém trúng, vị này đường xa mà đến hắc hóa thi tiên cả người kịch liệt run rẩy, cũng không biết từ đâu tới tiềm lực bạo phát, bỗng nhiên sắc bén hét dài một tiếng, mạnh mẽ phóng lên trời: "Đê tiện chi đồ! Bản tôn lần này bất cẩn thất Kinh Châu, đến khi ngày khác chấn chỉnh lại cờ trống trở lại, định các ngươi phải..."

Đừng đợi ngày khác rồi!

Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, thuận tiện vẫy vẫy tay, hầu như trong nháy mắt, nương theo đích linh linh đích linh linh tiếng chuông, Ngân cưỡi chiếc kia nữ thức xe đẹp mang theo Oa Oa mang theo Tiểu Thiến, liền như thế lảo đảo lên sàn.

Tại Lý Thái Hắc sờn cả tóc gáy quỷ dị trong ánh mắt, hội tụ ba đại khí linh toàn bộ linh lực Tiểu Thiến, phồng má bọn từ trong màn ảnh dò ra nửa người trên, vừa gặm linh thạch vừa mơ hồ không rõ chỉ tay một cái: "Tuốt! Một! Phát!"

Trong phút chốc, nương theo quen thuộc tiếng nhạc, vừa mở ra video máy truyền tin bên trong, liền truyền đến hơn một nửa cái Hoa Hạ đều quen thuộc cái kia đoạn kinh điển lời thoại —

"Ngươi vô tình, ngươi tàn khốc, ngươi cố tình gây sự! Vậy ngươi liền không vô tình? Không tàn khốc? Không cố tình gây sự? Ta nơi nào vô tình? Nơi nào tàn khốc? Nơi nào cố tình gây sự?

Ngươi nơi nào không vô tình? Nơi nào không tàn khốc? Nơi nào không cố tình gây sự? ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 184: Động Phòng, Nhất Định Phải Động Phòng A

Quỳnh Dao vừa ra, ai cùng so tài!

Bị Tiểu Thiến mượn ba đại khí linh lực lượng, đến rồi cái Hoàn Châu cách cách tình tiết tái diễn, trực tiếp rơi vào ảo cảnh Lý Thái Hắc quay về một thân cây diễn nửa ngày "Ngươi vô tình ngươi tàn khốc ngươi cố tình gây sự", đến cuối cùng rốt cuộc lệ rơi đầy mặt hôn mê bất tỉnh, mãi đến tận rơi vào lúc hôn mê, khóc mắt còn mang theo cảm tình thương tích vệt nước mắt. . .

Rốt cuộc quyết định rồi!

Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, trước tiên đem ném quá nhiều con nhện nhỏ có chút thiếu máu Xích Tỷ Nhi kéo đến, lại nhìn một chút xung quanh sứt đầu mẻ trán Lã Phụng Hậu bọn họ: "Híc, đều không có sao chứ?"

Không có chuyện gì là không có chuyện gì, chỉ là có chút phiền muộn, Lã Phụng Hậu nghiến răng nghiến lợi chùi cả người nước sông, lại không nhịn được đạp hôn mê Lý Thái Hắc một cước: "Vô liêm sỉ, từ đâu tới chạy đến cô hồn dã quỷ, dám ở ta đây trước mặt. . . Ách, các ngươi như thế nhìn ta làm gì?"

"Ngươi nói xem?" Hứa Tri Hồ cùng Tô Đát Kỷ đồng thời tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn, lại nhìn trên đất lại hôn mê Lý Thái Hắc, "Khặc khặc, lão Lã a, ngươi không cảm thấy, ngươi cùng cái tên này rất giống chứ?"

"Nơi nào như?" Lã Phụng Hậu nhìn qua đằng đằng sát khí, nhưng là nhìn kỹ mà nói, dĩ nhiên có chút thần sắc hoảng loạn, "Ta đây chính là Lã Phụng Tiên chết rồi một tia hồn phách bất diệt, trải qua mấy trăm năm tu luyện vừa nãy đến thành nhân hình, cái tên này. . . Trời mới biết hắn là từ đâu chạy tới, lại dám

giả mạo vị kia Thịnh Đường thi tiên Lý Bạch?"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Hứa Tri Hồ nghiêm túc mặt nhìn hắn, vẫn nhìn vẫn nhìn vẫn nhìn.

"Cái này mà. . ." Bị hắn nhìn ra rất chộp dạ, Lã Phụng Hậu xoắn xuýt nửa ngày, rõ cuộc đàng hoàng nhắc tay thăng thắn, "Được rồi, được rồi, kỳ thực ta đây cũng không biết chính mình là làm sao đến, liền nhớ tới mấy trăm năm trước ngày ấy, ta đây đột nhiên từ ngơ ngơ ngác ngác bên trong tỉnh lại, liền phát hiện mình đang đứng tại Hiên Viên mộ yêu cây bên dưới, bên cạnh còn có Thiền Nhi tại. . ."

"Yêu cây?" Hứa Tri Hồ suy tư quay đầu, nhìn một chút mặt sau cây kia yêu. . . Khặc khặc, yêu bắp ngô.

"Đừng động cái này rồi!" Xích Tỷ Nhi vừa ăn một chút anh đào bỗ huyết, thuận thế một chậu nước lạnh dội đến hôn mê Lý Thái Hắc trên mặt, "Hỏi một chút xem, liền biết rồi. . . Cái kia ai, tự ngươi nói, ngươi là lai lịch ra sao?"

Bị mạnh mẽ thức tỉnh, Lý Thái Hắc tỏ rõ vẻ mờ mịt nhìn bốn phía, thậm chí còn không nghe rõ Xích Tỷ Nhi vấn đề, liền theo bản năng ngạo nghẽ hừ lạnh một tiếng: "Thô lỗ! Ngu xuẩn! Bản tôn lai lịch, chính là nói cho các ngươi nghe, các ngươi vậy. . ."

Đừng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, trực tiếp đem Tiểu Thiến kéo qua: "Cái kia cái gì, ta có thể nói rõ trước a, nhà ta Tiểu Thiến tay hoạt, một lời không hợp sẽ bắt đầu thả Hoàn Châu cách cách Tình thâm vũ mông mông, Thanh thanh hà biên thảo, không làm được liền tại mẹ phim đều sẽ thượng."

Trời mới biết Tình thâm vũ mông mông là gì, Lý Thái Hắc không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, chờ được nghe lại "Tại mẹ" hai chữ thời điểm, nhất thời thì có loại không thấy nghiêm túc sợ hãi, hầu như là tỏ rõ vẻ trăng xám bật thốt lên: "Chớ làm loạn! Chớ làm loạn a! Bản tôn, bản tôn cũng không biết lai

lịch của chính mình, chỉ cảm thấy năm đó theo gió du du dãng dãng, trong lúc vô tình liền gặp phải Âm Dương pháp vương. . ."

"Là như vậy phải không?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn hắn, Tiểu Thiến đã nóng lòng muốn thử muôn lần thả video.

"Thật sự, là thật sự." Lý Thái Hắc tranh thủ thời gian liều mạng gật đầu, suy nghĩ một chút lại không nhịn được cúi đầu ủ rũ, "Chết tiệt Âm Dương pháp vương, lại lừa gạt bản tôn lại đây dò đường, sớm biết sẽ là như thế, bản tôn nên chuyên tâm đóng cửa viết thơ mới đúng."

"Dò đường?" Hứa Tri Hồ cùng Tô Đát Kỷ hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi cũng đã giành trước vấn đề, "Nói! Cái kia âm dương gì gì đó khốn nạn, đến cùng dự định đến Hiên Viên mộ làm cái gì?"

"Không, không biết. . ." Lý Thái Hắc cũng là tỏ rõ vẻ mờ mịt, đều đến thời điểm như thế này, liền dứt khoát nói thẳng ra, "Ta chỉ biết là, tên kia gần đây đến triệu tập thuộc hạ mười hai liệt dương hung tướng cùng ba mươi sáu vị Huyền Âm quý vương, dự định một lần dẹp yên Hiên Viên mộ."

"Mười hai liệt dương hung tướng a, đã bị chúng ta giải quyết." Xích Tỷ Nhi suy tư suy nghĩ một chút, "A, bất quá Huyền Âm quý vương lại là món đồ gì?"

"Là Âm Dương pháp vương lấy liệt dương hàn âm dị pháp luyện chế linh binh." Lý Thái Hắc tỏ rõ vẻ quái lạ nhíu mày, "Tên kia tu luyện liệt dương hàn âm dị pháp sau, có thể đem âm dương nhị khí dẫn ra luyện chế linh binh, dương khí luyện chế ra linh binh gọi là mười hai liệt dương hung tướng, âm khí luyện chế ra linh binh liền gọi là Huyền Âm quý vương. . ."

"Nghe tới giống như rất lợi hại dáng vẻ?" Xích Tỷ Nhi hơi ngạc nhiên, nhưng rồi lập tức hừ lạnh một tiếng, "Bất quá vậy thì thế nào, cái gì mười hai liệt dương hung tướng, còn không phải bị chúng ta ung dung giải quyết, liền không tin cái gì ba mươi sáu vị Huyền Âm quý vương có thể mạnh đến mức nào cơ chứ?"

"Không, không nên xem thường ba mươi sáu vị Huyền Âm quý vương." Lý Thái Hắc cũng là hận Âm Dương pháp vương để cho mình đến bôi đen, dứt khoát đem có thể nói không thể nói tất cả đều nói rồi, "Âm dương tên khốn kia, tuy nói đồng thời tu luyện âm dương nhị khí, nhưng dương khí hiển nhiên nhỏ yếu rất nhiều, vì lẽ đó các ngươi nếu như cho rằng Huyền Âm quý vương cùng mươi hai liệt dương hung tướng gần như, vậy thì thật sự bị nhiều thiệt thòi."

"Vâng. . . Thật sao?" Xích Tỷ Nhi cùng Hứa Tri Hồ liếc nhìn nhau, Tô Đát Kỷ cũng đã nhíu nhíu mày, trực tiếp hỏi, "Cho nên nói, âm dương tên kia gần đây sẽ đột kích? Chà chà chà, bất quá là một khối xương sườn cùu, cần phải như thế à, quá mức ta trả lại hắn năm khối là tốt rồi."

"Nương nương, ngươi có thể hơi hơi bình thường một chút sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trăng, thầm nghĩ ai mẹ nó sẽ vì một khối xương sườn ẩn nhẫn mấy trăm năm sau đó quy mô lớn đến trả thù. . . Dương nhiên, kẻ tham ăn liền coi là chuyện khác.

"Cho nên nói, Âm Dương pháp vương thật sự muốn tới?" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, tưởng tượng đến người trong truyền thuyết kia ma đầu mang theo nhóm lớn người đằng đằng sát khí đến tình cảnh, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi yên lặng như tờ.

Chỉ là sau một khắc, đang từ trong đầm sâu bò ra ngoài rái cá sa Hắc Phong Quái, đột nhiên liền hung tợn gào thét một tiếng: "Sợ hắn len sợi a! Lão tử mới mặc kệ đến chính là Âm Dương pháp vương a vẫn là dương dương pháp vương a, ngược lại ai dám đến cướp địa bàn, lão tử liền đánh hắn cái. . . Ồ, lại nói ngược lại, nếu gọi là pháp vương, cần phải có rất nhiều áo cà sa đúng không?"

Được rồi, đừng để ý tới cái này áo cà sa khống!

Khắp nơi yêu vương tất cả đều đằng đằng sát khí rút ra binh khí, dồn dập kêu la giết chết pháp vương đi tới yêu sinh đỉnh cao, Lã Phụng Hậu thậm chí còn chủ

động biếu thị, chỉ cần có Thiền Nhi ở phía sau gọi cỗ lên, chính mình có thể một cái có thể đánh mười cái, không đúng, một cái đánh một trăm!

"Nhìn, ai nói chúng ta Hiên Viên mập không đoàn kết?" Tô Đát Kỷ ở bên cạnh cảm động đến rơi nước mắt, suy nghĩ một chút lại đột nhiên rất nghiêm túc giơ lên đuôi cáo, "Bất quá, chư vị, tại Âm Dương pháp vương tên khốn kia đến trước, chúng ta là không phải nên trước tiên làm một cái chuyện rất trọng yếu?"

"Híc, chuyện rất trọng yếu?" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ đồng thời quay đầu trống lại.

"Không sai!" Tô Đát Kỷ đàng hoàng trình trọng thở dài, đột nhiên chỉ tay một cái, "Lẽ nào các ngươi đều đã quên, chúng ta vẫn không có cho Tri Hồ cùng Xích Xích động phòng sao?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ nhất thời miệng đầy phun nãi, khoan hãy nói, nương nương ngài không đề cập tới ta đều đã quên chuyện này.

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm, nhưng lại đột nhiên tỏ rõ vẻ ứng, hàm xấu hổ cúi đầu, "Cái kia, cái kia, động phòng gì đó, luân gia, luân gia... Chán ghét rồi, nương nương các ngươi làm chủ là tốt rồi, luân gia cái gì cũng không biết!"

Rất tốt, liền như thế vui vẻ quyết định rồi!

Tô Đát Kỷ cười híp mắt lung lay đuôi cáo, liền con mắt đều cười đến híp thành một cái tuyế, sau một khắc, vừa còn tại hai mặt nhìn nhau Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ, ngay lập tức sẽ tỏ rõ vẻ hưng phấn xông lên, không nói hai lời liền vây quanh Hứa Tri Hồ hướng về Thiên Hồ lăng bên trong chạy, hầu như là trực tiếp đem hắn nhấc tiến vào.

Dưới trời chiều, ánh nắng chiều giữa trời, gió mát chậm chậm đến, xa xa còn có thể nghe được kỳ quái đối thoại, tại Thiên Hồ lăng bầu trời xa xôi vang vọng

"Chờ đã, động phòng gì gì đó, các ngươi không định nghe một thoáng ta ý kiến sao?"

"Không cần nghe, ngươi phụ trách động phòng là được, chúng ta đến chuẩn bị hoa tươi ngon nến cùng giường lớn, bảo đảm rất mềm mại rất lớn lăn lộn cũng không có vấn đề gì!"

"Chính là, chính là, ta chỗ này còn có một bình cất giấu nhiều năm hổ tiên rượu, có thể mượn cho Tri Hồ ngươi dùng!"

"Thật sao? Cất giấu bao nhiêu năm. . . Ta sát, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là. . . Này này này, Xích Xích, ngươi cầm lang nha bỗng đi ra muốn làm gì?"

"Ồ ha ha ha, liền như thế định, ồ, thích mị trạc, các ngươi tại sao phải chảy nước mắt a?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 185: Tại Tuyến Chờ, Gấp!

Lần thứ nhất động phòng, làm sao tài năng làm bộ thường thường động phòng đáng vẻ, online chờ, gấp...

Hứa Tri Hồ xưa nay đều không nghĩ tới, cuộc đời đều không có đã tham gia mấy lần hôn lễ chính mình, lại lần thứ nhất đường hoàng ra dáng tham gia hôn lễ, chính là muốn tham gia chính mình hôn lễ, hơn nữa còn là công việc đặc thù dùng biện pháp đặc thù xử lý rất đừng có gấp loại kia...

Không thể không nói, ngàn năm hồ yêu ngự tỷ bình thường làm việc kéo dài kéo dài thường thường phạm hồ tinh bệnh, nhưng là thiết lập hôn nhân đến trả đúng là thuận buồm xuôi gió, tại nàng ngay ngắn có thứ tự dưới sự chỉ huy, khắp nơi yêu vương cùng ngày là được chuyển động, căn cứ "Càng cao hơn càng nhanh hơn càng tốt hơn" nguyên tắc, có tiền ra tiền mạnh mẽ xuất lực, mấy ngày ngắn ngủi không tới, dĩ nhiên liền đem toàn bộ hôn nhân chuẩn bị đến gần đủ rồi.

Làm áo cà sa khống Hắc Phong Quái, lại thiêu đốt một tay thức ăn ngon, còn xung phong nhận việc đảm nhiệm hôn nhân chủ trù, có hắn mang theo một đám yêu vương hỗ trợ quản lý, chỉ là mấy chục bàn tiệc rượu dáng là gì, các loại sơn trân hải vị đầy đủ mọi thứ, đồng ý tới tham gia tân khách đều hoan nghênh, không tiễn tiền lỳ xì đều được.

Lã Phụng Hậu mang theo âu yếm Thiền Nhi, đảm nhiệm chủ hôn nhân hòa người chủ trì, còn cố ý chạy một chuyến Hiên Viên mộ bên ngoài phàm nhân thành trì, dẫn theo hôn lễ cần thiết các loại vật phẩm, Điêu Thiền còn tự mình làm Xích Tỷ Nhi chọn một bộ phượng quan khăn quàng vai, nói là năm nay thế gian lưu hành nhất hình thức, bảo đảm Xích Xích mặc vào sau đó tăng thêm mấy

phần khuôn mặt đẹp, đầy đủ mê đắm Hứa Tri Hồ đầu óc choáng váng, đem tiền riêng gì gì đó tất cả đều giao ra đây.

Công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân, lúc này cũng trước tiên thả xuống gác lại không đề cập tới, trước tiên chuyên tâm giúp Xích Tỷ Nhi bố trí động phòng, Tô Đát Kỷ tại Thiên Hồ lăng bên trong tìm cái khà là hoa lệ gian phòng, lại trải qua một phen tỉ mỉ trang phục sau đó, là có thể coi như đêm tân hôn động phòng đến sử dụng, còn có một đám khuôn mặt đẹp hổ yêu các em gái lúu ra lúu ríu hổ trợ xuất lực, tại trên giường phủ kín táo đỏ cùng Renko, hàm nghĩa là gì liền không cần nhiều lời đi.

Không sai, hiếm thấy xử lý như thế vui mừng hôn nhân, toàn bộ Hiên Viên mộ đều vui sướng, trừ ra... Ách, trừ ra Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi ở ngoài.

Biết được Hứa Tri Hồ muốn cùng Xích Tỷ Nhi động phòng, hai vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ ưu thương rất lâu, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt ôm khóc, bi thương đến độ muốn chảy ngược thành sông: "Tại sao, vì sao lại như thế, nói cẩn thận cưới chúng ta làm vợ đây, nói cẩn thận hai nữ cùng hầu hạ một phu đây, ô ô ô, Tri Hồ kết hôn, tân nương không phải ta... Ô? Không đúng, giống như cũng có thể cưới chi thứ hai ba phòng đúng không?"

Rất tốt, bởi vì lời này, đang xấu hổ mang khiếp thí trang Xích Tỷ Nhi, ngay lập tức sẽ đăng đăng sát khí lao ra động phòng, thuận tiện từ hớn hở khăn quàng vai hạ rút ra lang nha bỗng, trực tiếp đem hai người này cho đánh bay rồi!

Vãi chưởng, ai có thể nói cho ta, tại sao phượng quan khăn quàng vai phía dưới còn có thể cất giấu lang nha bỗng?

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đột nhiên rất vì chính mình động phòng đêm đó nhân sinh an toàn mà lo lắng lo lắng, mọi người đều biết, Xích Xích cái này ngốc nữu động một chút là sẽ ngạo kiều thiện thùng, nếu như đến lúc đó uống chén rượu giao bôi thời điểm nàng đột nhiên ngạo kiều một thoáng, trực tiếp rút ra lang nha bỗng gào thét mà qua...

Được rồi, tưởng tượng loại kia tình cảnh, đều cảm thấy họa phong không đúng có hay không?

Hứa Tri Hồ không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, nhưng là nhìn đánh xong thu công Xích Tỷ Nhi thu hồi binh khí, tỏ rõ vẻ đở ứng mềm mại rụt rụt rè rè đào tẩu, nhưng lại đột nhiên có loại khó có thể tin như ở trong mơ tựa như cảm giác kỳ quái —

"Híc, cho nên nói, chúng ta liền như thế. . . Liền như thế, muôn kết hôn sao?"

Loại này khó có thể tin hoảng hốt cảm, vẫn kéo dài đến trung tuần tháng năm ngày hoàng đạo, dưới màn đêm đèn hoa thắp lên, đối mặt toàn bộ giảng đèn kết hoa Thiên Hồ lăng, đối mặt một đám vui sướng đến đây chúc mừng tân hôn yêu vương, đối mặt trước mắt mây chục bàn náo nhiệt tiệc rượu và rượu ngon mỹ vị, hẵn đầy đủ sảng sốt sau nửa canh giờ, đột nhiên dùng sức vỗ đùi —

"Không sai, nguyên lai, ta thật sự muôn kết hôn Xích Xích a!"

Vẫn đề này quả thực là dư thừa, còn không chờ hẵn tới kịp phát biểu một thoáng tân hôn cảm nghĩ, Lã Phụng Hậu bọn họ liền cầm vò rượu hì hì náo náo động đến xông tới, các loại chúc mừng các loại chúc rượu.

Hoàng Bào Quái uống nhiều rồi còn ngậm lấy nhiệt lệ truyền thụ kinh nghiệm, biểu thị lão Hứa ngươi sau đó giấu quỹ đen thời điểm, tuyệt đối không nên giấu ở đáy giày a dưới gối a loại này đặc biệt dễ dàng bị phát hiện địa phương, chính là chỗ nguy hiểm nhất chính là an toàn nhất. . .

Ân, không có cơ hội nói xong, cái tên này trực tiếp liền bị công chúa Bách Hoa kéo về đi thăm vãn tiên riêng.

Lại sau đó, một đám yếu điệu hồ ly tinh em gái liền ùa lên, vẻ mặt tươi cười vây quanh Hứa Tri Hồ tiến vào Thiên Hồ lăng, Tô Đát Kỷ rất không chịu trách nhiệm đem hắn hướng về động phòng bên trong đầy một cái, thuận lợi lạch cách một tiếng đóng cửa phòng: "Cái kia cái gì, Tri Hồ, người được. . . Cố gắng biểu

hiện nha!"

Nổ lớn một tiếng, theo cửa phòng nhẹ nhàng đóng lại, ngoài cửa ồn ào cùng náo nhiệt, đột nhiên liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ để lại này mờ nhạt ánh nến hơi chập chờn gian phòng, phảng phất đã biến thành một cái yên tĩnh không hề có một tiếng động tiểu thế giới —

Lặng lẽ trong phòng, đỗ thầm sắc mặt vui mừng ngon nến, tỏa ra ấm áp mà lại hào quang nhỏ yếu, tình cờ có một chút hoa nến nhảy lên nhẹ vang lên, đánh vỡ này tràn ngập quái lạ bầu không khí yên tĩnh, ngoài cửa sổ tiếng ồn ào cũng dần dần đi xa, chỉ để lại đóng kín trong không gian, hai viên thấp thỏm bất an lòng đang nổ lớn nhảy lên. . .

Màu đỏ thắm thích bên giường thượng, một thân phượng quan khăn quàng vai mỹ nhân tĩnh lặng ngồi ở đó, hơi cúi đầu yên lặng không nói, tắm rửa tại mờ nhạt lung lay dưới ánh nến, tuy rằng không nhìn thấy trên mặt vẻ mặt, nhưng là khẽ run hồng khăn voan, cùng có chút tiếng thở hổn hển, cũng đã cho thấy nội tâm của nàng căng thẳng cùng bất an. . .

Thật lúng túng, thật sự rất thật lúng túng!

Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút đầu đầy mồ hôi lạnh, đột nhiên cảm thấy khung cảnh này so với thượng Âm Dương pháp vương còn còn đáng sợ hơn, cái kia cái gì, có người hay không có thể nói cho ta, tiếp xuống nên làm cái gì, là cần phải đi lên trước gọi mẹ đây, cần phải trước tiên đem hồng khăn voan cho xốc đây, hay hoặc là lấy ra bản điều lệ đảng đến, trước tiên cùng Xích Xích sao chép cả một đêm lại nói?

Được rồi, hắn nơi này lúng túng đến không biết nên làm gì, lại ròng rã sững sốt gần như một phút, mắt thấy tiếp tục như vậy tổng không được, rốt cuộc khẽ cắn răng ho nhẹ một tiếng: "Khặc khặc. . ."

Còn không nói gì đây, đối diện thích trên giường Xích Tỷ Nhi liền sợ hãi hôn, không tự chủ được khẽ run lên, thất kinh hướng về giường bên trong hơi co

lại, thật giống như người nào đó là cái đại ác bá, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lên
trắng trợn cướp đoạt dân nữ tựa như.

Mồ hôi, Hứa Tri Hồ rất không nói gì kể tục sát mồ hôi lạnh, suy nghĩ một
chút cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng thương, trước tiên run rẩy rót hai chén
rượu giao bôi, trung gian tâm tình sốt sắng thái quá, còn suýt chút nữa nâng cốc
đều cho đánh đổ.

Thật vất vả đổ đầy rượu, nhìn đối diện còn cùng con thỏ nhỏ chấn kinh tựa
như khẽ run Xích Xích, hắn rất xoắn xuýt hít một hơi thật sâu, rốt cuộc bưng lên
hai chén rượu giao bôi, yếu mềm tiến ra đón: "Cái kia, cái kia cái gì. . ."

Bá một tiếng, còn không chờ hắn tới kịp nghĩ đến muốn nói gì, vừa còn tại
khẽ run Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền lập tức xốc lên hông khăn voan, cũng làm
cho hắn sợ đến tay run lên, suýt chút nữa đem rượu giao bôi đều ném đi.

Sau một khắc, liền tại hắn kinh ngạc không nói gì trong ánh mắt, tỏ rõ vẻ đở
ứng Xích Xích trợn to đôi mắt sáng, liền như thế nước long lanh nhìn hắn, đột
nhiên căn môi anh đào chỉ tay một cái ——

"Cái kia. . . Cởi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 186: Cởi

Cởi? Cởi? Cởi?

Hứa Tri Hồ chưa từng có nghĩ tới, chính mình lần đầu tiên trong đời vào động phòng, nghe được câu nói đầu tiên lại là —— cởi?

Đỏ thẫm chữ hỷ dán đầy vui sướng trong phòng, mờ nhạt mà lại ấm áp dưới ánh nến, hắn trợn mắt ngoác mồm mở to hai mắt, nhìn đối diện vị kia khuôn mặt đẹp như hoa rồi lại hàm xấu hổ mỹ nhân, phản ứng đầu tiên chính là lão tử có phải là thính giác gấp sự cỗ?

Chờ, đợi lát nữa, thời điểm như thế này, lẽ nào không phải nên ẩn tình đưa tình uổng chén rượu giao bôi, sau đó ôn nhu như nước yên lặng đối diện, thuận tiện nói lên vài câu "Ta yêu thích ngươi rất lâu" chung loại đối thoại, sau đó biết thời biết thế ngã ở trên giường, lại ưm một tiếng thổi tắt ngọn nến mị?

Được rồi, trong phim truyền hình đều như vậy diễn không sai đi, nhưng là tại sao đến chúng ta nơi này, đột nhiên liền đã biến thành cô dâu chủ động xốc lên hồng khăn voan, hơn nữa còn như thế bá khí đưa ra kỳ quái yêu cầu tới.

Sự thực chứng minh, hắn chưa từng xuất hiện ảo giác!

Xích Tỷ Nhi còn thật sự liền làm như vậy, tuy rằng má ngọc ửng đỏ ửng đỏ một mảnh, tuy rằng lông mi khẽ run đôi mắt sáng nước long lanh, nhưng là nàng lại còn là không biết từ đâu tới dũng khí, liền như thế có lý chẳng sợ chỉ vào Hứa Tri Hồ, rất chăm chú rất chăm chú khẽ quát một tiếng —

"Thoát!"

Trợn mắt ngoác mồm a, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm nửa khắc đồng hồ, hầu như là theo bản năng bật thốt lên: "Híc, như thế gấp?"

Gấp, gấp đến độ không muôn không muôn, Xích Tỷ Nhi mặt đỏ đến độ nhanh có thể trứng gà luộc, còn là rất kiên định chỉ vào hắn, đồng thời rất chăm chú dời xuống đến giữa hai chân: "Thoát. . . Cởi quần!"

Phù! Hứa Tri Hồ trực tiếp liền miệng đầy phun nã, lại ròng rã sưng sốt nửa khắc đồng hồ, mắt thấy Xích Tỷ Nhi không có bất kỳ thương lượng ý tứ, rõ cuộc không biết làm thế nào thở dài một tiếng: "Được rồi, được rồi, nếu Xích Xích ngươi kiên trì. . ."

Nói thoát liền thoát!

Tỏ rõ vẻ quái lạ xoa một chút mồ hôi lạnh, hắn còn thật sự tại chỗ liền thoát cho Xích Xích xem, dù cho hai tay đều có chút run rẩy, còn là dǎn vặt nửa ngày, thật vất vả đem quần cởi ra, suy nghĩ một chút hoặc là không làm, lại muốn đem quần xịp cho. . .

"Có thể, có thể." Lần này đến phiên Xích Tỷ Nhi thẹn thùng đến không được, tranh thủ thời gian che mắt ra hiệu hắn dừng lại, nhưng lại cẩn thận từng tí một xuyên thấu qua khe hở, nhìn hắn trần truồng hai cái bắp đùi, cùng với bắp đùi trong đó. . . Ách, cái kia quần xịp.

Cẩn thận từng tí một liếc trộm chốc lát, tựa hồ tìm tới cái gì muốn tìm đồ vật, nàng đột nhiên thở một hơi dài nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng tựa như mềm nhũn ra: "Liền, liền biết, liền biết ngươi khăng định ăn mặc này điều quần xịp. . ."

"A?" Hứa Tri Hồ lơ ngơ, theo nàng thẹn thùng tầm mắt, cúi đầu nhìn về phía mình giữa hai chân —

Đánh mấy cái tiểu miếng vá quần xịp, mặt trên vẽ một cái phim hoạt hình voi lớn, ngây thơ đáng yêu vòi voi vừa vặn ở vào vị trí then chốt. . . Nói đến, này

vẫn là xuyên qua mang tới, sau giặt sạch mẩy lần sau đó rách mẩy lổ, sau đó Xích Tỷ Nhi vì báo đáp ăn lẩu ân tình, liền xung phong nhận việc dùng tơ nhện đến bù đắp bỗ, bằng lương tâm nói tay nghề vẫn là rất tốt.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, ách, Xích Xích ngươi làm gì thế muỗn xem tiểu khố của ta khố?

"Quả nhiên, quả nhiên còn ăn mặc a." Xích Tỷ Nhi hàm xấu hổ nhìn phim hoạt hình voi lớn quần xịp, nguyên bản ánh mắt cổ quái, nhưng vào thời khắc này đột nhiên trở nên ôn nhu như nước, chập chờn dịu dàng gợn sóng thủy quang, "Tri Hồ, Tri Hồ a, ngươi còn nhớ, trâu già lần thứ hai đến cưỡng hôn việc sao, vào lúc ấy . . ."

"A, vào lúc ấy?" Hứa Tri Hồ ngạc nhiên mở to hai mắt, suy tư nhìn phía nóc nhà —

Giống như, giống như trôi qua rất lâu đi, vào lúc ấy, trâu già lại một lần chạy đến Đông Minh Sơn đến cầu thân, sau đó hỗn loạn tung bùng bên trong, sáu con loli đột nhiên biếu thị "Tỷ tỷ ta đã có người thích", hơn nữa còn lấy ra một cái quần xịp, làm "Tỷ tỷ thường thường giúp Hứa ca ca bỗ quần" chứng cứ. . . Ách, đợi lát nữa, giống như chính là này điều quần xịp?

"Hừ hừ, nghĩ tới chứ?" Xích Tỷ Nhi ngạo kiều hừ lạnh một tiếng, nhưng lại không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ đở ủng cúi đầu, lộ ra thiên nga giống như thon dài trắng nõn gáy ngọc.

"Híc, vì lẽ đó . . ." Hứa Tri Hồ rất mờ mịt mở to hai mắt.

", vì lẽ đó . . ." Xích Tỷ Nhi thận thùng đến đỉnh đầu đều ở mạo hơi nước, âm thanh đều tiểu đến sắp không nghe thấy, "Vì lẽ đó, cho nên nói, Tử Tử các nàng, Tử Tử mấy người các nàng, nói tới, nói tới cũng không sai rồi . . ."

"A?" Hứa Tri Hồ kế tục lơ ngơ bên trong, "Cái gì? Cái gì nói tới cũng không sai?"

"Ngu ngốc! Ngu ngốc a ngu ngốc!" Xích Tỷ Nhi tại nội tâm rất phẫn nộ gào thét, nhưng vẫn phải là lặp ba lặp bắp tiếp tục nói, "Chính là, chính là, chính là nói ta yêu thích ngươi, cũng không thể, cũng không thể nói là toàn sai. . ."

Ách, thật vất vả nói xong, nàng như là dùng hết có sức lực, cả người đều mềm nhũn ngã quắc tại thích bên giường duyên, không tự chủ được liền muốn hướng về trên đất hoạt. . .

"Ồ?" Hứa Tri Hồ năng lực phân tích cũng là không có ai, lúc này đều không có phản ứng lại, "Cái gì gọi là Tử Tử các nàng nói. . . Ta sát!"

Phẫn nộ rồi, triệt để phẫn nộ rồi, mắt thấy cái tên này đầu cùng gỗ du làm như thế, Xích Tỷ Nhi nhất thời nỗi giận, cũng không biết khí lực ở đâu ra, trực tiếp một phát bắt được hắn, hung tợn đẩy ngã đè xuống giường: "Thiếu! Đừng dài dòng! Luân gia vào lúc ấy, thì có điểm yêu thích ngươi, nyan nyan, ngươi rốt cuộc muốn luân gia nói mấy lần a!"

"Ây. . ." Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm bên trong.

"Còn có!" Xích Tỷ Nhi cũng là không thèm đến xỉa, dứt khoát toàn nói hết ra, "Còn có nha, lần này luân gia vốn là không dự định đến Hiên Viên mộ, nhưng mà nương nương lén lút nói với ta, nàng giúp ta tính một quả, nói nếu như ta cùng ngươi đồng thời đến Hiên Viên mộ mà nói, nói không chắc sẽ có đại hỉ sự, vì lẽ đó. . . A?"

Thùa thế xông lên nói đến một nửa, chờ nàng ý thức được chính mình đang đặt ở Hứa Tri Hồ trên thân, hai người gần trong gang tấc bốn mắt nhìn nhau, lấy một loại rất ám muội tư thế quấn quýt tại thích trên giường, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đở ủng a một tiếng, liền muốn hoảng cuống quýt bận bịu đào tẩu.

Nhưng vấn đề là, chưa kịp nàng tới kịp đứng dậy, một đôi tay cũng đã ôm nàng tinh tế vòng eo, không cho chống cự đưa nàng một lần nữa kéo trở về.

Mờ nhạt ánh nến ánh sáng hạ, Hứa Tri Hồ mở to hai mắt, rất chăm chú rất

chăm chú nhìn nàng, hầu như chỉ cách mấy tấc khoảng cách hạ, nhiệt nhiệt hô hấp khí lưu, đều nhẹ nhàng đánh vào nàng má ngọc thượng, ôn nhu mềm mại phảng phất vẫn thầm nhập đến lòng.

Bị hắn như thế chính kinh nhìn chăm chăm, Xích Tỷ Nhi đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút hốt hoảng, nhưng là một mực lại hoàn toàn không còn khí lực, liền ngay cả âm thanh đều trở nên đứt quãng: "Đừng, chớ làm loạn a, ngươi nghĩ, ngươi nghĩ..."

Còn chưa nói hết đây, một ngón tay liền chặn lại nàng môi anh đào, Hứa Tri Hồ hơi ngẩng đầu lên, liền như thế nhìn chăm chăm nàng như ngọc thạch đen đôi mắt sáng, Xích Tỷ Nhi má ngọc một mảnh mê man, phảng phất liền như thế bị vô hình dẫn dắt, yếu mềm đình trệ tại chỗ —

Thật kỳ quái, thật sự thật kỳ quái, rõ ràng chỉ là một hai năm trước chuyện cũ, tại sao cảm thấy qua được cái kia liền, liền phảng phất đi qua dài dằng dặc cả đời?

Vào lúc ấy, mới vừa tới đến thế giới này bán otaku, lơ ngơ xông vào Đông Minh Sơn, mờ mịt đến cũng không biết mục tiêu cuộc sống là gì?

Vào lúc ấy, khổ cực nuôi nấng sáu cái muội muội khuôn mặt đẹp ngự tỷ, đang cố gắng là sửa bột tã mà phẫn đấu, tình cờ lừa gạt đến cái kẽ ngõ đã đáng giá chúc mừng một phen, còn cuộc sống tương lai... Ai biết được, có thể căn bản cũng không có nghĩ tới?

Nhưng mà, có thể là số mệnh an bài gặp nhau, làm chiếc kia khói đặc cuốn cuộn hai tay xe điện, loạng chòe loạng choạng xông vào suối nước nóng, mờ mịt không biết làm sao hai người vào thời khắc ấy gặp gỡ, lại đột nhiên liền rõ ràng, mình muốn là gì...

Từ nay về sau, lẫn nhau ấm áp cũng tốt, đồng cam cộng khổ cũng tốt, ngươi cùng ta, liền như thế tuy hai mà một đan xen vào nhau?

Ai biết được, xấu bụng châm chọc bán trạch cùng ngạo kiều thiện thùng ngự tỳ, tuy rằng không có thứ gì nói rõ qua, nhưng đã yên lặng biết rồi tâm ý của đối phương, đồng thời quyết định liền như thế, liền như thế, liền như thế... Tiếp tục đi?

"Xích Xích..." Âm áp trong yên tĩnh, Hứa Tri Hồ chăm chú ôm Xích Tỷ Nhi mềm mại vòng eo.

"Uhm..." Xích Tỷ Nhi hơi cúi đầu, đôi mắt sáng bên trong lóng lánh dịu dàng ánh sóng.

"Xích Xích..."

"Uhm..."

"Xích Xích..."

"Uhm..."

Thời khắc này, học lại cơ tựa như kỳ quái đối thoại bên trong, nương theo hai người lẩm bẩm nói nhỏ, lẫn nhau nhìn chăm chăm hai tấm mặt nhưng càng ngày càng gần, cảm thụ Hứa Tri Hồ ấm áp hô hấp đánh vào trên gương mặt của chính mình, Xích Tỷ Nhi má ngọc ửng đỏ hơi nhấp lại đôi mắt sáng, thon dài lông mi nhẹ nhàng run rẩy, nhưng lại dũng cảm đình trệ tại chỗ, phảng phất đang đợi, chờ đợi, chờ đợi...

Âm!

Không có dấu hiệu nào, cửa phòng đóng chặt đột nhiên bị đá một cái bay ra ngoài, hơn nữa là dùng sức quá mạnh trực tiếp đập bay rồi!

Mang theo một luồng gió lạnh, Lã Phụng Hậu đằng đằng sát khí vọt vào: "Vô liêm sỉ! Ta đây Xích Thố vừa tại dã ngoại ăn cỏ, nói là nhìn thấy vô số quý binh quý vương đang triều... É?"

Mấy giây sau, chờ nhìn thấy thích trên giường đang duy trì hôn mê tư thế hai người, Lã Phụng Hậu đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ, phản ứng đầu tiên chính là đi tìm cái kia phiến bị đá bay ra ngoài môn: "Cái kia cái gì, các ngươi kể tục, bên ngoài việc liền giao cho . . ."

Cho cái đầu ngươi!

Còn không chờ hẵn nói xong đây, một đạo màu đỏ thắm gió xoáy đã gào thét mà qua, mang theo cuồng bạo sát khí lao ra động phòng, trung gian còn xen lẫn "Liền một thoáng" đen nhánh hung ác ánh sáng!

Trong phút chốc, liền tại Lã Phụng Hậu bọn họ khiếp sợ trong ánh mắt, Xích Tỷ Nhi thẹn quá hóa giận âm thanh, đằng đằng sát khí vang vọng ở trong không khí, cả kinh toàn bộ Thiên Hồ lăng phụ cận chim bay tất cả đều kêu sợ hãi bay lên trời ——

"Kho ngươi cái thịt hấp! Dám quấy rầy luân gia động phòng khốn nạn, tất cả đều cho ta . . . Xuống địa ngục đi thôi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 187: Cẩn Thận, Phía Trước Có Xích Xích Qua Lại

Nếu như có một ngày, ngươi đang chuẩn bị hàm xấu hổ nhập động phòng, hơn nữa đang tỏ rõ vẻ hạnh phúc chờ đầy ngã bị đầy ngã, sau đó đột nhiên có quần không thức thời gia hỏa chạy tới đánh gãy... Ách, ngươi sẽ làm cái gì?

Xích Tỷ Nhi phản ứng đầu tiên chính là, luân gia còn không có uống chén rượu giao bôi đây; thứ hai phản ứng là, lang nha bỗng, lang nha bỗng ở đâu; thứ ba phản ứng là, kho ngươi cái hấp, dám quấy rầy luân gia động phòng khốn nạn, tất cả đều cho luân gia đi chết đi chết đi!

Đêm khuya mờ nhạt dưới ánh trăng, phượng quan khăn quàng vai khuôn mặt đẹp cô dâu, dường như một đạo màu đỏ thắm gió xoáy tựa như lao ra Thiên Hồ lăng, lại dọc theo đèn nhánh núi rừng gào thét bao phủ mà đi, chõi đi qua quanh thân yêu khí màu đỏ ngòm phóng lên trời, dường như sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, đem xung quanh núi đá cây cối tất cả đều thổi đến mức bay lên trời.

Có thể nói cái gì đó, Tô Đát Kỷ cùng Lã Phụng Hậu bọn họ chỉ có thể hai mặt nhìn nhau theo phía sau, Hoàng Bào Quái nhìn về phía trước bao phủ mà đi Xích Tỷ Nhi, không nhịn được xoa xoa đầu đầy mồ hôi lạnh: "À được, lão Hứa a, tại sao ta cảm thấy nhà ngươi Xích Xích khí thế... Thấy thế nào, cũng giống như là lại muốn tu vi tăng vọt đáng vè?"

Thói quen là tốt rồi, thói quen là tốt rồi!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không nói gì uống sữa bò an ủi, còn không quên rất tốt bụng cho bọn họ nhắc nhở: "Cái kia cái gì, là đáng vè như vậy, Xích Xích mỗi lần tức giận thời điểm, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, vì lẽ đó vì đại gia sinh mệnh an toàn suy nghĩ, ta kiến nghị đợi lát nữa cách xa nàng một chút!"

Rõ ràng, hoàn toàn rõ ràng, một đoàn yêu vương sờn cả tóc gáy gật đầu liên tục, theo bản năng lại cùng Xích Tỷ Nhi kéo ra một chút khoảng cách, cho nên nói, không phải đắc tội đang yêu nữ nhân, không đúng, phải nói, không phải đắc tội đang muốn động phòng nữ nhân.

Đang nói chuyện, gào thét bao phủ mà qua màu đỏ thẫm gió xoáy, đã sớm xuyên qua Hiên Viên mờ bên ngoài đồng bằng, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương thở hổng hộc theo kịp, chờ nhảy lên một chỗ thung lũng vách núi cheo leo sau, thậm chí đều không cần dõi mắt trông về, cũng đã trông thấy phuơng xa trên cánh đồng hoang đen nhánh quỷ sương mù sôi trào mãnh liệt, dường như biển động cuồng triều tựa như hướng bên này vọt tới!

Trăng trọn không kiêng dè xuyên qua cánh đồng hoang đen nhánh quỷ trong sương, mơ hồ có thể trông thấy vô số Huyền Âm quỷ binh chen chúc mà đến, chính giữa lại có ba mươi sáu vị diện mắt dữ tợn hung ác quỷ vương, hoặc độc nhãn đỏ thẫm ba đầu sáu tay, hoặc thân thể to lớn cự lớn như núi cao, còn có vài con có được hình thù kỳ quái, ven đường đi tới trong miệng nghiền ngẫm huyết nhục, to lớn vuốt sắc nổ vang đậm rơi trên mặt đất, nổ đến toàn bộ cánh đồng hoang đều đang chấn động.

"Hí!" Cho dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng đột nhiên xem đến đây lên tới hàng ngàn, hàng vạn quỷ vương quỷ binh mãnh liệt mà đến, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ vẫn là không nhịn được cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, "Đại gia ngươi, Âm Dương pháp vương tên khốn kia, đến cùng luyện chế bao nhiêu Huyền Âm quỷ binh đi ra?"

"Ai biết được?" Tô Đát Kỷ trực tiếp liền từ bỏ mĩ dự định, khẽ cau mày nhìn một chút phụ cận, "Xem ra, kế hoạch của chúng ta đến biến đổi, đối kháng chính diện không hẳn là việc tốt, hay là muốn cẩn thận thương nghị... Ta sát!"

Thương nghị cái đầu ngươi!

Chưa kịp nàng tới kịp đề kiến nghị, vừa tại trên thung lũng ngừng lại một chút Xích Tỷ Nhi, trực tiếp liền mang theo gào thét gió xoáy bao phủ lao xuống đi tới!

Trong phút chốc, liền tại khắp nơi yêu vương trổ mắt ngoác mồm vẻ mặt, vị này ngạo kiều nỗi khùng khuôn mặt đẹp ngự tỷ, liền như thế ven đường mang theo lăn lộn bụi mù, đường như màu đỏ thăm bão táp tựa như nhầm phía cánh đồng hoang.

Không cần phải nói, động tĩnh lớn như vậy, coi như là người mù đều có thể nhìn thấy rồi!

Đang diễu võ dương oai mãnh liệt mà đến quỷ binh đại trận, nhất thời xuất hiện trong nháy mắt đình trệ, nhưng cũng vẫn vẹn là sơ qua hỗn loạn qua đi, ba mươi sáu vị Huyền Âm quỷ vương bên trong, thì có một vị đen nhánh khôi ngô Cự Linh quỷ vương cười gằn một tiếng, nổ vang chấn động nhanh chân bước ra, lộ ra miệng đầy trắng toát răng nanh: "Ngu xuẩn! Chỉ là một chỉ tu luyện mấy trăm năm Tri Chu Tinh, cũng dám ở..."

Còn chưa kịp nói xong đây, đang bao phủ tới màu đỏ thăm bão táp đột nhiên gia tốc, trong phút chốc cũng đã đến trước mắt hắn, sôi trào mãnh liệt màu đỏ thăm cơn lốc bên trong, Xích Tỷ Nhi tàn bạo hung mãnh đắng không được khởi, "Liền một thoáng" mang theo hung ác ánh sáng hàn quang, hung tợn phủ đầu đậm xuỗng!

"Chỉ bằng ngươi tiểu yêu này?" Cự Linh quỷ vương dữ tợn cười gằn, đen nhánh cự chưởng giơ lên thật cao, đường như núi cao trấn áp tựa như cuồng bạo đậm xuỗng!

Âm!

Ngang ngược không biết lý lẽ cuồng bạo một đòn bên dưới, vừa bay lên trời Xích Tỷ Nhi, nhất thời liền người mang lang nha bống bị oanh vào cánh đồng hoang mặt đất!

Cự Linh quỷ vương tàn nhẫn cười gằn, đánh vào trên cánh đồng hoang đen nhánh cự chưởng không chỉ có không có nâng lên, ngược lại hung tợn lần thứ hai phát lực đè xuống, cho tới phạm vi mười mươi trượng đều xuất hiện mấy trăm đạo vết rách: "Ngu xuẩn! Liền để bản vương đưa ngươi, nghiền ép đến liền xương đều không... Thập, cái gì?"

Trong phút chốc, liền tại hắn thắt thanh kinh ngạc vẻ mặt, cái kia hung tợn đánh vào trên cánh đồng hoang đen nhánh cự chưởng, lại mang theo đè nén tiếng vỡ nát, bị mạnh mẽ từng điểm từng điểm đẩy lên đến!

Nổ vang run rẩy cự chưởng hạ, Xích Tỷ Nhi quanh thân xích quang sôi trào mãnh liệt, mái tóc dài đen óng không gió mà bay, trong phút chốc mắt hạnh trọn tròn: "Khốn nạn! Dám quấy rầy luân gia động phòng gia hỏa... Không thể tha thứ!"

Âm!

Cuồng bạo như bài sơn đảo hải sức mạnh trùng kích vào, nặng đến vạn cân Cự Linh quỷ vương, bị mạnh mẽ hất tung ở mặt đất, tại hắn khiếp sợ biến hình kinh hãi vẻ mặt, nhỏ bé dường như giun dế giống như Xích Tỷ Nhi nhỏ bé dường như giun dế giống như Xích Tỷ Nhi phóng lên trời, lang nha bỗng mang theo sức mạnh cuồng bạo nổ vang đập xuống, trực tiếp đánh vào Cự Linh quỷ vương vặn vẹo mặt to thương ——

Một thoáng! Hai lần! Ba lần!

Liên tục ba lần cuồng bạo oanh kích qua đi, Cự Linh quỷ vương vặn vẹo mặt to kẽ cả đại nửa người, đều bị mạnh mẽ oanh vào mặt đất, chỉ còn dư lại phần eo trở xuống bại lộ trên mặt đất, hai cái thô chân như đạt được bệnh sốt rét tựa như co giật, nhưng căn bản là không có cách giãy khỏi đi ra.

"Hừ hừ!" Xích Tỷ Nhi hung tợn hừ lạnh một tiếng, tiện tay ném xuống dính đầy vết máu lang nha bỗng, rồi lại mặt không hề cảm xúc chậm rãi quay đầu, vọng hướng về phía trước cái kia trợn mắt ngoác mồm quỷ binh đại trận.

"Ây..." Trong phút chốc, chạm tới nàng cái kia dường như thái cổ hung thú tựa như thô bạo ánh mắt, cho dù là hơn mười vị Huyền Âm quý vương cũng sờn cả tóc gáy, không nói tới cái kia lít nha lít nhít phô thông quý binh, càng vào thời khắc này cùng nhau kinh hồn bạt vía, hầu như là theo bản năng ngơ ngác lùi về sau.

"Hỗn... Vô liêm sỉ!" Trong đó một vị một sừng quý vương rốt cuộc không nhịn được, đột nhiên hung ác về phía trước bước ra, mở ra cái miệng lớn như chậu máu gào thét gầm hét lên, "Chỉ là một cái Tri Chu Tinh, coi như man lực kinh người thì làm sao, dám ở ta mấy ngàn quý binh trước đại trận..."

Âm!

Trong phút chốc, còn không chờ hắn nói xong, vừa còn đứng ở tại chỗ Xích Tỷ Nhi, từ lâu đột nhiên phát lực nhảy lên một cái, tác dụng to lớn lực hạ, nàng vừa đặt chân cứng rắn nham thạch mặt đất, dĩ nhiên trực tiếp xuất hiện mạng nhện tựa như vết rách.

Trọn mắt ngoác mồm a, ở đây hơn mười vị Huyền Âm quý vương và mấy ngàn tên quý binh, liền như thế trọn mắt ngoác mồm kinh hãi ngẩng đầu, nhìn cái kia nhảy một cái lên cao đến mấy cao trăm trượng không màu đỏ thẫm bóng mờ, tại mờ nhạt dưới ánh trăng hơi ngưng lại, tiếp theo liền dường như cháy hừng hực hỏa cầu khổng lồ, sắc bén gào thét từ trời cao bên trong tàn bạo đập xuống!

Có thể nói cái gì đó, thời khắc này, trên thung lũng Lã Phụng Hậu bọn họ tất cả đều cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, không đành lòng nhìn thẳng tập thể che mắt, Hứa Tri Hồ rất không nói gì từ sơn địa bao bên trong móc ra bán đồ đưa h้าu, đột nhiên cảm thấy thời điểm như thế này làm một người ăn dưa quắn chúng là tốt rồi —

"Cho nên nói, lão huynh các ngươi lập loại này flag, thật sự cùng tìm đường chết không khác nhau gì cả a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 188: Trùng Đập! Trùng Đập!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, cuồng bạo phóng lên trời Xích Tỷ Nhi, dường như cháy hừng hực hỏa cầu khổng lồ!

Nương theo sắc bén tiếng rít, từ trời cao bên trong đáp xuống nàng, kéo dài đến mươi mấy trượng lửa đỏ ánh sáng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ vang nổ tung liệt nhát, cho tới không khí nhiệt độ đều tại đây khắc kịch liệt lên cao!

Căn bản không kịp né tránh, trên cánh đồng hoang mẩy ngàn quỷ binh hỗn loạn tung bừng, ở tại bọn hắn tràn ngập sợ hãi vặt vẹo trong tầm mắt, chỉ có thể nhìn thấy cái kia cuồng bạo sôi trào quả cầu lửa đáp xuống, mang theo phá hủy núi cao tựa như sức mạnh kinh khủng, càng ngày càng gần càng ngày càng gần, mãi đến tận . . .

Âm!

Không hề bất ngờ, phảng phất thiên địa chạm vào nhau tựa như khủng bố sóng chấn động, vào thời khắc này bao phủ toàn trường, rồi lại tại nháy mắt quỷ dị yên tĩnh sau, hướng về bốn phương tám hướng diên cuồng khuếch tán ra!

Sơn băng địa liệt, sóng lửa bay lên không, vô số nham thạch mảnh vỡ tứ tán tung tóe, cuồng bạo cơn lốc bừa bãi tàn phá bao phủ, toàn bộ cánh đồng hoang đều ở không cách nào khống chế run rẩy, liền ngay cả phương xa thung lũng cũng tại chấn động kịch liệt.

Cái gì quỷ binh đại trận, cái gì Huyền Âm quỷ vương, đều ở này cuồng bạo sóng lửa cơn lốc bên trong bay ngược ra ngoài, mấy trăm tên quỷ binh thậm chí

tại kêu thảm bay ngược trong nháy mắt, liền bị sôi trào mãnh liệt biển lửa triệt để nuốt hết, còn chưa rơi xuống đất liền bị phá hủy đến tan tành.

Cháy hùng hực trong hố lớn, Xích Tỷ Nhi không bị thương chút nào nhảy lên một cái, ánh sáng đỏ ngòm từ trong nê hoàn cung gào thét phóng lên trời, hóa thành một chỉ cự lớn như núi cao giống như dữ tợn huyết chu, thô bạo khí thế dường như núi hô biến động, trấn áp xung quanh mặt đất đều xuất hiện vết nứt.

"Giết nàng! Cho bản vương giết nàng!" Cách đó không xa lăn lộn bụi mù bên trong, mặt mày xám xịt một sừng quỷ vương kinh hãi bò lên, hầu như là chột dạ thêm nỗi giận cuồng loạn gầm thét lên.

Trong phút chốc, từ này cuồng bạo xung kích bên trong tiếp tục sống sót mấy ngàn tên quỷ binh, tất cả đều cùng hung cực ác gào thét mãnh nhào lên, hơn mươi vị quỷ vương càng là cùng nhau phun ra đen nhánh quỷ sương mù, dường như mãnh liệt như thủy triều bao trùm tới.

Vô số đao thương kiếm kích, vào thời khắc này lóng lánh hàn quang cùng nhau chém xuống, cho dù Xích Tỷ Nhi làm sao nổi khùng, nhưng cũng căn bản là không có cách chống đỡ!

Trong phút chốc, nàng liền người đi đầu đỉnh dữ tợn huyết chu ảo giác, trực tiếp liền bị xé rách thành mảnh vỡ, cũng làm cho xung quanh quỷ binh quỷ vương dùng sức quá mạnh, không tự chủ được đụng vào nhau, suýt chút nữa mất đi cân bằng rơi vào trong hố sâu.

"Chờ đã!" Một sừng quỷ vương miễn cưỡng ổn định thân hình, nhưng lại đột nhiên biến sắc, hầu như là theo bản năng nỗi giận gầm lên một tiếng, "Không đúng, chuyện này . . ."

Âm!

Không kịp, không hề có thứ gì khói đặc cuốn cuộn hố sâu, đột nhiên vào thời khắc này âm âm một tiếng, bỗng dừng tuôn ra vô cùng vô tận biển máu cuồng

triều!

Căn bản đột nhiên không kịp chuẩn bị, hổ sâu phụ cận mấy trăm tên quỷ binh cùng mấy cái quỷ vương chỉ kịp lùi về sau nửa bước, liền trực tiếp bị này sôi trào mãnh liệt biển máu cuồng triều nhấn chìm, trong đó một vị răng dài quý vương theo bản năng giơ cánh tay lên, muốn bỏ rơi máu trên tay dịch, chỉ là đến lúc hắn giơ cánh tay lên thời điểm, đột nhiên liền tò rõ vẻ vẹo biến hình.

Khó có thể tin! Ngay trong nháy mắt này, bám vào nơi cánh tay thượng màu đỏ thẫm huyết dịch, dĩ nhiên tất cả đều chuyển hóa thành dày đặc như mưa xích huyết con nhện nhỏ, đồng thời phát sinh làm người sờn cả tóc gáy rì rào thanh, dọc theo cánh tay hướng lên trên đên cuồng leo lên!

"Không. . ." Răng dài quý vương kinh hãi hú lên quái dị, nhưng cũng vén vẹn tới kịp kinh hãi hú lên quái dị, đau đớn kịch liệt đột nhiên kéo tới, hắn cái kia bao trùm thiết giáp tráng kiện cánh tay, dĩ nhiên chỉ run rẩy mấy giây, liền bị gãm nhãm thành âm khí sương mù.

Nhưng này vén vẹn chỉ là cái bắt đầu, theo răng dài quý vương trong nháy mắt bị thôn phệ sạch sẽ, vô cùng vô tận xích huyết con nhện hải hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, liền dường như núi hô biển động bài sơn đảo hải sóng lớn, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Cái gì quý binh đại trận, cái gì Huyền Âm quý vương, tại đây không bờ bến xích huyết con nhện ngoài khơi trước tất cả đều là phù vân!

Mấy trăm cái quý binh miễn cưỡng giơ lên binh khí công kích, vén vẹn trong nháy mắt, liền hóa thành tro tàn chỉ còn dư lại binh khí nổ lớn rơi xuống; bên cạnh vài con quý vương gào thét gào thét, thật vất vả giảm chết mấy ngàn con xích huyết con nhện, tiếp theo rồi lại bị càng nhiều xích huyết con nhện cùng nhau tiến lên triệt để nuốt hết; còn có mấy cái lưng mọc hai cánh gia hỏa thấy tình thế không ổn, tỏ rõ vẻ sợ hãi nỗ lực bay lên không thoát đi, nhưng nhảy lên mà đến xích huyết con nhện nhưng đuổi tận cùng không buông, đem bọn họ

mạnh mẽ kéo dài tới trên mặt đất, tiếp theo chen chúc mà tới. . .

Này còn không phải đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là, liền tại này xích huyết con nhện cuồng bạo đại dương bên trong, Xích Tỷ Nhi thân thể lần thứ hai ngưng tụ thành hình, mắt hạnh trợn tròn đằng đằng sát khí, trong nê hoàn cung một đạo màu đỏ thăm hào quang ngút trời mà lên, tiếp theo ngửa đầu hét lớn ba tiếng —

"Trùng đậm! Trùng đậm! Trùng đậm!"

Xin tha thứ, nàng khẩu âm có chút kỳ quái, nhưng ai quan tâm, chỉ cần hiệu quả rõ ràng như vậy đủ rồi!

Trong phút chốc, liền nghe đến bốn phía đều là vang lên ong ong quái lạ âm thanh, mấy cái chạy trối chết Huyền Âm quý vương hai mặt nhìn nhau, theo bản năng ngẩng đầu vọng hướng bốn phía, nhất thời sắc mặt đại biến cả người run rẩy: "Không!"

Thời khắc này, liền ở tại bọn hắn kinh hãi trong tầm mắt, bốn phương tám hướng trong cánh đồng hoang vu, dĩ nhiên lại vô cùng vô tận màu đen sương mù dọc theo mặt đất mãnh liệt mà đến, không, càng nói chuẩn xác, là hội tụ thành màu đen sương mù dường như cuồng triều giống như mãnh liệt mà đến bầy sâu!

Phảng phất nghe được Xích Tỷ Nhi uy thế triệu hoán, trong phạm vi mấy trăm dặm hết thảy trùng tộc, bất kể là phổ thông sinh linh vẫn là vừa tu luyện thành tinh trùng yêu, giờ khắc này tất cả đều bị khống chế tựa như đông nghìn nghịt tập kích mà đến —

Đến hàng mây chục ngàn con muỗi phát sinh đè nén tiếng ống ống, không màng sống chết nhào vào quý binh phượng trận bên trong, có thể vén vẹn vài con đổi thành phàm nhân đều có thể dễ dàng đánh bay, nhưng giờ khắc này đến hàng mây chục ngàn lít nha lít nhít tụ tập cùng nhau, mấy vạn cái châm hình khẩu khí đồng thời đâm vào quý vương thân thể, trong nháy mắt liền đem đối phượng hút cạn sạch sành sanh, chỉ còn dư lại một tấm quỷ bì chậm rãi bồng

bệnh hạ xuỗng;

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn thực nhân nghĩ rì rào vang vọng, trực tiếp từ mặt đất trong vết nứt mãnh liệt mà ra, chỉ lo chú ý bốn phía quỷ binh không hề phòng bị, đến khi phản ứng lại thời điểm, sớm đã bị lít nha lít nhít thực nhân nghĩ quần bao trùm toàn thân, đừng nói là có thể đủ tất cả thân trở ra, vền vẹn miễn cưỡng kinh ngạc thốt lên về phía trước bước ra một bước, liền hoàn toàn bị gãm nhấm đến liền binh khí đều biến thành mảnh vỡ;

Dài đến mười mấy trượng đèn nhánh kịch độc rết, không biết từ đâu cái sơn mạch hầm ngầm bên trong uốn lượn du ra, há mồm phun ra đủ để làm người hô hút một ngụm đã đưa mệnh kịch độc sương mù dày, lại phối hợp hàng ngàn con nhảy vọt dường như liêm đao giống như trăng trọn không kiêng dè thu gặt, tại dày đặc quỷ binh bên trong đại trận tạo thành một hồi gió tanh mưa máu, coi như mấy cái Huyền Âm quỷ vương liều mạng toàn lực liên hiệp đánh giết, trong nhất thời cũng vẫn là bó tay toàn tập;

Thật là đáng sợ! Cho nên nói, đây mới thực sự là biển người bạo binh lưu. . . Không đúng, chân chính trùng hải bạo binh lưu sao?

Cách đó không xa trên thung lũng, Hiên Viên mộ khắc nơi yêu vương nhìn ra thăng thắn sát mồ hôi lạnh, trong nhất thời tất cả đều có chút không tự chủ được hai chân run, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi càng là lệ rơi đầy mặt, không nhịn được lén lút nhìn Hứa Tri Hồ một chút, tốt may mắn, hai chúng ta vẫn cùng Xích Xích cướp Hứa công tử, bây giờ nhìn lên, còn thật sự muôn đa tạ nàng ơn tha chết mới đúng.

"Đừng xem ta, ta cũng là lần thứ nhất nhìn thấy nàng như thế bạo đi!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ gãm đưa hẫu, lại nhìn bên cạnh Tô Đát Kỷ, "Híc, nương nương, ngươi xem chúng ta là hạ đi hỗ trợ, vẫn là ở này gãm gãm đưa hẫu. . . A? Các ngươi xem, Xích Xích giống như lại muốn phóng đại chiêu?"

Không sai, liền ở tại bọn hắn không có tim không có phổi tán gẫu thời điểm,

bên kia tại quỷ binh bên trong đại trận đấu đá lung tung Xích Tỷ Nhi, lần thứ hai mắt hạnh trọn tròn gầm lên một tiếng, quanh thân yêu khí mãnh liệt vỗ một cái bi đất cung!

Trong phút chốc, một đạo xích đỏ như máu ánh sáng phóng lên trời, dường như to lớn mở ô giống như bao phủ hơn một nửa cái vòm trời, cho tới toàn bộ cánh đồng hoang đều bị bao phủ tại màu máu hồng quang bên trong, lóng lánh đèn khiến người ta hầu như không mở mắt ra được.

"Còn. . . Trả lại?" Hơn mười vị Huyền Âm quỷ vương, thật vất vả miễn cưỡng tụ lại mấy ngàn tên quỷ binh, thấy cảnh này nhất thời tỏ rõ vẻ trắng xám, hầu như là hồn phi phách tán kinh hoàng lùi về sau.

Không kịp, liền ở tại bọn hắn kinh hãi trong ánh mắt, Xích Tỷ Nhi từ lâu quanh thân đỏ thẫm yêu khí thiêu đốt, dường như to lớn yêu liên tựa như đột nhiên tỏa ra —

"Xích huyết nộ liên, yêu hỏa đốt núi, cho luân gia. . . Thiểm!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 189: Nói, Cà

Nói chạy liền chạy!

Chưa kịp một đám Huyền Âm quỷ vương phản ứng lại, vừa còn khí thế hùng hổ muốn phóng đại chiêu Xích Tỷ Nhi, đã sớm kéo "Liền một thoáng", không chút do dự quay đầu liền chạy!

Cái gì quanh thân đǒ thǎm yêu khí, cái gì xích huyết con nhện, giờ khắc này tất cả đều như là bị một chậu nước lạnh dội bên trong, trực tiếp liền phịch một tiếng tắt, liền ngay cả vô cùng vô tận trùng hải, cũng đột nhiên như là gấp phải xua đuổi tựa như, tất cả đều hoang mang hoảng loạn tú tán đào tẩu.

"Ây... Tình huống thế nào?" Hơn mười vị Huyền Âm quỷ vương còn duy trì phòng ngự tư thế, trợn mắt ngoác mồm nhìn Xích Tỷ Nhi phát đủ lao nhanh, chỉ là chỉ trong chốc lát sau, chờ bọn hắn phản ứng lại, đột nhiên liền tức đến nỗi phổi nỗi giận gầm lên một tiếng, "Hỗn, vô liêm sỉ, chạy đi đâu?"

Tiếng gầm gừ bên trong, đến hàng ngàn quỷ binh bỗng nhiên tỉnh ngộ, nhất thời thôi thúc mãnh liệt quỷ sương mù, bài sơn đảo hải tựa như trút xuống mà đến, dường như muốn đem toàn bộ cánh đồng hoang đều triệt để nuốt hết.

Bảo bảo trong lòng khổ, nhưng mà bảo bảo không nói!

Xích Tỷ Nhi đã sớm một hơi chạy ra mấy trăm步 xa, chờ quay đầu lại xem đến phần sau vô số quỷ binh cùng hung cực ác đuổi theo, nhất thời tóc mây tán loạn rùng mình lạnh lẽo, nhắc theo váy dài chính là chạy trối chết, một bên chạy còn không quên thở hồng hộc kêu cứu ——

"Tri Hồ, Tri Hồ, giang hồ cấp cứu. . . A a a, luân gia bạo phát chỉ có nửa khắc đồng hồ, yêu khí dùng hết rồi!"

Ta sát! Xích Xích ngươi trừ ra cùng Spider Man là thân thích ở ngoài, cùng Ultraman cũng có thân thuộc quan hệ sao?

Hứa Tri Hồ tại trên thung lũng nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, bên cạnh khắp nơi yêu vương đồng dạng trợn mắt ngoác mồm, quái lạ bầu không khí bên trong, Lã Phụng Hậu đột nhiên yếu mềm giơ tay lên: "Cái kia cái gì, lão Hứa, chúng ta có muốn hay không trước tiên thả xuống đưa hấu đi cứu lão bà ngươi?"

Vấn đề này là dư thừa!

Trong phút chốc, Hứa Tri Hồ hú lên quái dị, trực tiếp ném xuống hơn một nửa cái đưa hấu, nhảy lên Alto xe liền lao xuống đi tới, dưới tình thế cấp bách liền xưng hô đều sửa lại: "Lão bà, chịu đựng, ta đây liền đến cứu. . . Vãi chưởng, Ngân, trước tiên thả tay xuống sát, trước tiên thả tay xuống sát!"

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đều không có thả tay xuống sát Alto, lại còn là chân ga nổ vang, mang theo cuồn cuộn bụi mù dọc theo thung lũng lao xuống, Lã Phụng Hậu cưỡi ngựa Xích Thố theo sát phía sau, lại mặt sau là đằng đằng sát khí Hoàng Bào Quái cùng khắp nơi yêu vương, lại lại mặt sau là. . . Ách, đợi lát nữa, Tô nương nương đi đâu rồi?

Được rồi, đừng động mỗi khi gặp đại chiến sẽ thẫn kỳ biến mất hồn bệnh ngự tỷ rồi!

Chí ít vào giờ phút này, Alto xe mang theo gào thét cuồng phong, đã sớm vọt vào mênh mông cánh đồng hoang, rồi lại đang lăn lộn bụi mù bên trong ánh bạc lóng lánh, trực tiếp hóa thành ngũ lộ hai tầng xe công cộng, hung tợn một con va vào dày đặc quỷ binh bên trong đại trận.

Âm ầm một tiếng vang thật lớn, nặng đến mấy tấn hai tầng xe công đến rồi cái cấp tốc quay đuôi trôi đi, đem mấy chục quỷ binh liền người mang binh khí

bài bay ra ngoài, tiếp theo mặt sau cửa xe nổ lớn mở ra, Hứa Tri Hồ trực tiếp từ chỗ tài xế ngồi nhô đầu ra: "Xích Xích, lên xe!"

Được rồi, Xích Tỷ Nhi phổi hợp rất thành thạo lộn một vòng, cướp tại mẩy chục cây trường thương đâm tới trước nhảy vào xe công cộng, hầu như tại đồng thời, Oa Oa cùng Tiểu Thiến rất chỉnh tề nhảy ra cửa xe, một cái nổ lớn mở ra nắp nồi ném loạn các loại pháp khí, một cái trực tiếp notebook to lớn hóa gào thét quét ngang mà qua.

Tiếp theo, chậm chốc lát Lã Phụng Hậu bọn họ rốt cuộc đúng lúc chạy tới, như hổ như sói va vào quỷ binh bên trong đại trận, mặc kệ chặn đường là gì trước tiên chặt chém lại nói, liền ngay cả ngựa Xích Thố đều hung ác phun ra bạch khí, hai cái sau móng cùng bão táp tựa như một trận loạn đá, lại đem mấy cái quỷ vương đều cho bị đá xương sườn bể gãy kêu thảm ngã xuống đất.

Khoan hãy nói, có đám này quân đầy đủ sức lực ngang ngược không biết lý lẽ vọt vào chiến trường, dǎng dǎng sát khí đuổi theo quỷ binh đại trận nhất thời không ứng phó kịp, trong nháy mắt liền có mấy trăm tên quỷ binh bị cắt rau gọt đưa tựa như chặt chém trên đất, trong khoảng thời gian ngắn trận thế đại loạn, chỉ có thể thắt kinh lui về phía sau mờ.

"Vô liêm sỉ, người thối lui chết!" Còn lại hai mươi mấy vị quỷ vương giận không nhịn nổi, độc giác quỷ vương nhô ra đèn nhánh vuốt sắc, tự mình chém giết mấy cái kinh hoảng chạy trốn quỷ binh, rồi lại hung tợn gào thét một tiếng, "Cho bản vương công lên, chỉ là mười mấy yêu nghiệt mà thôi, liền không tin có thể ngăn đạt được bao lâu!"

Bị hắn như thế gào thét đe dọa, lòng rỗi như tơ vò quỷ binh đại trận từng bước khôi phục lại yên lặng, mấy ngàn tên quỷ binh chấn chỉnh lại cờ trống, dữ tợn gào thét từ bốn phương tám hướng chen chúc mà đến, cho dù một mình thực lực không đỡ nổi một đòn, nhưng dường như đòn kiến tựa như lít nha lít nhít không ngừng xông tới, nhưng vẫn là giết chết bất tận chém chi không dứt, cho tới từ trời cao quan sát xuống, phạm vi mấy trăm trượng bên trong tất cả đều

dường như sôi trào mãnh liệt màu đen cuồng triều.

Giời ạ, này không công bằng, các ngươi nhiều người như vậy quần ẩn chúng ta mười mấy!

Lã Phụng Hậu tức đến nỗ phổi gào thét gào thét, suýt chút nữa liền ngựa Xích Thố đều bị lật tung, Hoàng Bào Quái công chúa Bách Hoa bọn họ cũng không khá hơn chút nào, chỉ có thể một bên chiến vừa lui, chỉ chốc lát sau bị áp bức e rằng đường có thể đi, chỉ có thể lảo đảo lên một lượt xe công cộng.

Cũng may Ngân xe công cộng nắm giữ đúc núi hạm bộ phận sức phòng ngự, dù cho bị vô số binh khí hung tợn vây công, nhưng vẫn có thể tại cuồng triều sóng lớn bên trong sừng sững không ngã, chỉ là quỷ binh số lượng chung quy quá nhiều, mắt thấy không cách nào đem này quái lạ vật cưỡi phá hủy, nhưng lại đột nhiên thay đổi tiến công sach lược, ngược lại cùng nhau phát lực về phía trước, nỗ lực trực tiếp đem xe công cộng lật đổ trên đất.

"Như thế không được, tiếp tục như vậy chúng ta sớm muộn sẽ bị vây chết ở chỗ này." Xích Tỷ Nhi vung vẩy lang nha bỗng, đem mẩy cái nỗ lực từ ngoài cửa xe nhảy vào quỷ binh đập phiên xuống, lại thở hồng hộc quay đầu nhìn tới, "Ngân, có thể phát động sao, nghĩ biện pháp trước tiên xung ra khỏi đây lại nói!"

"A, trên lý thuyết, là có thể." Ngân đàng hoàng trình trọng đầy một cái mắt kính gọng đen, "Đầu tiên, ta muốn xuống tu vừa xuống xe; thứ yếu, cần phải có người ôm không biết sợ hy sinh tinh thần, đem phía trước yêu binh thanh lý nhường ra một mảnh đất trống lớn; cuối cùng, chủ mẫu đại nhân, ngài nếu như hiện tại quay đầu xem mà nói, liền sẽ phát hiện đại nhân đang đào sơn địa bao. . ."

"Chủ. . . Chủ mẫu. . ." Xích Tỷ Nhi quan tâm điểm hiển nhiên không đúng, nghe được danh xưng này đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đỏ ửng, "Thảo, chán ghét rồi, luân gia đều vẫn không có chính thức động phòng đây, Ngân ngươi đột nhiên nói như vậy. . . Ách, đợi lát nữa, ngươi nói Tri Hồ đang làm gì thế?"

Cám ơn trời đất, nàng cuối cùng cũng coi như nhớ tới chuyện đứng đắn, hơi hoi kinh ngạc quay đầu nhìn tới.

Hỗn loạn tưng bừng chen chúc trong buồng xe, Hứa Tri Hồ đang ngồi xổm ở quẹt thẻ nơi mặt sau, từ sơn địa bao bên trong ra bên ngoài móc ra các loại đồ vật, đầu tiên là một bình sốt cà chua, sau đó là một cái âm hưởng, lại sau đó là bàn phím chuột gì đó: "A, không đúng, không phải cái này, cũng không phải cái này, ta nhớ tới ta lần trước đã bỏ ra thật nhiều linh thạch, cố ý đem nó cho tăng lên tới. . . A, tìm tới rồi!"

Tìm nửa ngày, chỉ chốc lát sau, chờ hẵn tìm thấy cái kia chính xác đồ vật sau, đột nhiên liền sáng mắt lên, bộp một tiếng đậm đang ghế dựa thượng.

"Ây. . ." Khắp nơi yêu vương trợn mắt ngoác mồm mở to hai mắt, trong nháy mắt yên tĩnh qua đi, vẫn là Xích Tỷ Nhi phản ứng đầu tiên, "Ồ, cái này, không phải cái kia gọi là tay. . . Ách, điện thoại di động đồ vật sao?"

"Nói chuẩn xác, là hoa là P8!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng trả lời, "Khắc khắc, kể từ khi biết Huyền Âm quý vương sẽ đến tập kích sau, ta khoảng thời gian này tốn không ít linh thạch, cố ý đem con này hoa là tăng lên tới. . . Ta sát! Đừng vứt! Cái này không phải dùng để vứt!"

Nguy hiểm thật, Xích Tỷ Nhi suýt chút nữa liền muốn nắm lấy con này hoa là ném đi, thật vất vả mới tại thời khắc cuối cùng miễn cưỡng thu tay lại: "Ồ? Không phải dùng để vứt? Nhưng là ta nhớ tới lần trước chúng ta tại hải thiên thịnh diên thời điểm. . ."

"Đó là cơ sở công năng, chỉ là cơ sở công năng." Hứa Tri Hồ vội vàng đem hoa là đoạt lại, "Mà dâng lên tỷ tỷ, ngươi sẽ phun yêu phong yêu sương mù đúng không, nghĩ một biện pháp đem xe công cộng đều che chắn lên, đừng làm cho bên ngoài những tên kia nhìn thấy tình huống bên trong."

"Ây. . . Tại sao?" Địa Dung phu nhân hơi ngạc nhiên, bất quá do dự một chút vẫn là lập tức há mồm phun ra một đám lớn đen nhánh sương mù dày, đem chính

chiếc xe công cộng đều bao phủ ở bên trong.

"Rất tốt!" Hứa Tri Hồ rất hài lòng giơ lên ngón tay cái, lại cầm hoa lá xoay đầu lại, "Được rồi, không có thời gian giải thích, hiện tại ta cần có người có thể xung phong nhận việc. . . Lão Lã, ngươi đến, đứng trước mặt ta!"

"A?" Lã Phụng Hậu ngạc nhiên không nói gì, đột nhiên có loại rất kỳ quái linh cảm, chỉ có điều còn chờ hắn phản ứng lại, bên cạnh mấy cái yêu vương đã sớm căn cứ "Luận bôi đen vẫn là ngươi đến" nguyên tắc, trực tiếp đem hắn đẩy tới.

"Đừng nhúc nhích, dừng lại rồi!" Hứa Tri Hồ cầm điện thoại di động lên nhắm ngay, suy nghĩ một chút còn không quên nhắc nhở, "Đừng như vậy cứng ngắc, thả lỏng một chút, lập tức liền tốt."

"Ây. . . Ngươi muốn làm gì?" Lã Phụng Hậu bắp thịt cả người cứng ngắc, chờ nhìn thấy cái này hoa cái gì là pháp khí thương, đang lộ ra một cái quái lạ lõi nhỏ nhắm ngay chính mình, suýt chút nữa đã nghĩ theo bản năng đập tới.

"Cái gì đều không làm, ngươi buông lỏng một chút là được." Hứa Tri Hồ nhìn một chút góc độ vấn đề, lại hơi lui về phía sau mở vài bước, thuận tiện còn chỉ huy Oa Oa gó hôn mê mấy cái đang định nhảy vào cửa sổ xe quỷ binh

"Rất tốt, liền như thế, toàn thân đều ở màn ảnh bên trong, lại cười một thoáng, sau đó nói. . . Cà!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 190: Lão Lã Người Nô

Lã Phụng Hậu dùng chính mình mỗi tình thăm thiết xin thề, hắn đời này đều chưa từng gặp qua như thế chuyện quái dị!

Hỗn loạn tung bừng trong buồng xe, bên ngoài quý binh chính ở chỗ này cùng hung cực ác đi vào trong xung, nhưng là lão Hứa cái tên này lại muốn ta đây giơ phuơng thiên họa kích, bày cái tối phong cách bá đạo nhất tạo hình, hơn nữa bày tạo hình liền bày tạo hình là tốt rồi, lại còn nếu ta nói cái gì đưa chuột...

"Không phải đưa chuột, là cà, tuy rằng chúng có lúc công năng rất gần gũi." Hứa Tri Hồ còn không quên thuận tiện nói mỉa, "Đến, ta đếm tới một, hai ba, người liền gọi cà, nhớ kỹ a, một, hai, ba..."

Có thể nói cái gì đó, Lã Phụng Hậu đã triệt để hôn mê, hầu như là theo bản năng bật thốt lên: "Hoàng... Không đúng, cà?"

Răng rắc!

Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, liền nghe đến răng rắc một tiếng vang nhỏ, đối diện cái kia gọi hoa cái gì là quái lạ pháp khí thượng, đột nhiên liền tránh ra một mảnh chói mắt ánh sáng trắng bạc.

"Cái gì?" Lã Phụng Hậu đột nhiên không kịp chuẩn bị, nhất thời liền bị thiểm đến không mở mắt ra được, hầu như là theo bản năng ngơ ngác lùi về sau, "Khốn nạn, lão Hứa ngươi đối với ta làm cái gì, ta cái gì đều không thấy."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chỉ là đèn flash mà thôi." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian an ủi hắn, "Cảm giác như thế nào, có hay không cảm thấy

nơi nào không thoải mái?"

"Lời thưa, đổi ngươi đến thử xem a!" Lã Phụng Hậu híp mắt không cách nào khống chế chảy nước mắt, "Đến cùng, đến cùng đang giở trò quỷ gì, tại sao ta đây cảm thấy đầu đều có chút ngất, giống như... Ế?"

Còn không có oán giận xong, chờ hắn thật vất vả mở mắt ra, liền nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang cầm hoa là đưa tới trước mặt hắn: "Đến, nhìn, ngươi cảm thấy đập đến thế nào?"

Cái gì như thế nào, Lã Phụng Hậu theo bản năng cúi đầu nhìn tới, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm —

Trời mới biết là xảy ra chuyện gì, liền như thế rắng rắc một thoáng qua đi, cái này quái lạ pháp khí trên màn ảnh, lại xuất hiện chân dung của hắn, tuy rằng thu nhỏ lại mấy chục lần, nhưng là trên bức họa chính minh thật sự giống y như thật, liền ngay cả giờ phương thiêng họa kích tư thế đều giống nhau như đúc.

"Híc, đây là cái gì?" Đừng nói là Lã Phụng Hậu, liền ngay cả bên cạnh tập hợp tới được Hoàng Bào Quái bọn họ cũng là trợn mắt ngoác mồm, "Lão Hứa, ngươi đây cái pháp khí bên trong cất giấu cái họa sĩ sao, làm sao trong nháy mắt liền đem lão Lã cho vẽ ra?"

"Cái này gọi là chụp ảnh, chụp ảnh biết không?" Hứa Tri Hồ cười híp mắt nhìn bọn họ, "Lui về phía sau, đều lui về phía sau điểm, hiện tại ta muốn..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong đây, chỉnh chiếc xe công cộng đều vang một tiếng, suýt chút nữa liền khuynh phiên đi qua, Oa Oa một hơi bắn ra mấy chục đạo phi kiếm, đem bên ngoài đang xe đầy quỷ binh nổ đến bay ngược ra ngoài: "Ta sát, lão đại, phía ta bên này sắp không chịu được nữa, ngươi cũng đừng cho bọn họ giảng nguyên lý."

Vâng vâng vâng, Hứa Tri Hồ cũng không giải thích, vừa ra hiệu khắp nơi yêu vương lui về phía sau, vừa tranh thủ thời gian hướng về màn hình trong hình một chút, "Cái kia cái gì, lão Lã, ngươi tốt nhất có cái chuẩn bị tâm lý, bởi vì tiếp xuống..."

Không cần giải thích rồi! Trong phút chốc, nương theo hắn ở trên màn ảnh hơi điểm nhẹ, cái kia trương Lã Phụng Hậu bức ảnh đột nhiên kim quang lóng lánh!

Tia sáng này so vừa vặn đèn flash còn muôn chói mắt, xung quanh khắp nơi yêu vương tất cả đều nhắm mắt lùi về sau, Lã Phụng Hậu càng là nổi giận đùng đùng: "Khốn nạn! Trả lại? Ta đây lần này liền cà cũng không kịp... Ế?"

Lời còn chưa dứt, chờ hắn thật vất vả mở mắt ra, đột nhiên nhìn thấy trước mặt quái lạ tình cảnh, đột nhiên liền ngây người như phỗng rồi!

Được rồi, liền như thế trong chớp mắt, nguyên bản hỗn loạn trong buồng xe, đột nhiên liền xuất hiện thứ hai Lã Phụng Hậu, dáng dáng sát khí đứng thẳng người lên, trong tay giơ phuơng thiêng họa kích, quanh thân huyết điểm như liên sôi trào mãnh liệt, liền ngay cả hung trong mắt bộc phát ra tàn bạo khí thế, đều cùng chân chính Lã Phụng Hậu hào không khác biệt.

Phù! Khắp nơi yêu vương nhất thời cùng nhau miệng đầy phun nước, trốn ở trong đám người Điêu Thiền càng là trợn mắt ngoác mồm, theo bản năng tại hai cái Lã Phụng Hậu trong đó nhìn tới nhìn lui, cả người đều hỗn loạn: "Ây... Bố, cái nào, cái nào là ngươi?"

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai a, Lã Phụng Hậu tỏ rõ vẻ mờ mịt há to mồm, đột nhiên phẫn nộ đến cả người run rẩy, hung tợn một phát bắt được Hứa Tri Hồ: "Đại gia ngươi! Lão Hứa ngươi cái hỗn..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, xe công cộng lần thứ hai nổ vang chấn động, suýt chút nữa

lại bị lật đổ ngã xuống đất, to lớn quán tính hạ, khắp nơi yêu vương tất cả đều kinh ngạc thốt lên đánh vào chỗ ngồi, Hứa Tri Hồ rất mạo hiểm bắt lấy tay vịn, mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp chỉ tay một cái: "Lão Lã, giết ra ngoài!"

"A?" Lã Phụng Hậu theo bản năng liền muốn ra bên ngoài xung, có thể vẫn đề là còn không chờ hắn tới kịp đánh vỡ cửa sổ xe, vừa còn vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ cái kia phiên bản Lã Phụng Hậu, cũng sớm đã nhắc tới phuơng thiêng họa kích, thế như hung thú tựa như nhảy ra xe công cộng.

Âm ầm một tiếng, mang theo sôi trào mãnh liệt huyết diễm, cái tên này đậm ầm ầm tại dày đặc quỷ binh quần bên trong, phuơng thiêng họa kích dường như cuồng bạo sóng lớn quét ngang mà qua, nhất thời liền có mấy chục cái đầu người gào thét bay lên!

"Chỉ là quỷ tu, cũng dám dựa vào nơi hiểm yếu chống lại?" Hơn mười vị Huyền Âm quỷ vương lấy làm kinh hãi, tiếp theo cùng nhau gầm lên gào thét.

Trong phút chốc, vừa bị oanh lùi vô số quỷ binh lần thứ hai ùa lên, dường như đòn kiến tựa như vung vẩy đao thương kiếm kích, hung tợn đâm vào "Lã Phụng Hậu" trong cơ thể, dù cho liều mạng thương vong nặng nề cũng không chịu lùi về sau.

Nhưng ngay cả như vậy, bị đâm xuyên thân thể "Lã Phụng Hậu" như trước cuồng bạo công kích, mãi đến tận cuối cùng bị tầng tầng đinh trên mặt đất, lại cùng hung cực ác nỗi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ thân thể nổ tung hóa thành huyết diễm cuồng triều, lại nổ nát mấy chục quỷ binh.

"Ngu xuẩn! Chỉ bằng ngươi?" Hơn mười vị Huyền Âm quỷ vương dữ tợn cười gằn, "Còn có ai? Không sợ chết, liền từng cái từng cái đi ra!"

Còn thật sự không sợ chết, xe công cộng bên trong yên lặng như tờ, một đoàn quỷ vương trợn mắt ngoác mồm há to mồm, nhìn một chút bên ngoài cái kia đậm ầm ầm nổ tung "Lã Phụng Hậu", lại nhìn trong xe hai mắt đăm đăm Lã Phụng Hậu, đột nhiên cũng không biết nên nói cái gì.

Được rồi, xưa nay gặp chính mình bị chết thảm thiết như vậy, tỏ rõ vẻ quái lạ Lã Phụng Hậu sững sốt có tới năm giây, lúc này mới lắp ba lắp bắp rùng mình lạnh lẽo: "Đợi lát nữa, kia chính là nói, lão Hứa ngươi đây cái quái lạ pháp khí, có thể... Ta sát! Các ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, còn không chờ hắn tới kịp nói xong, bên cạnh Hoàng Bào Quái bọn họ đã sớm ùa lên, công chúa Bách Hoa căn cứ nữ tính bản năng, cái thứ nhất giành trước bày đặt cái quyền rũ tư thế: "Đến đến đến, lão Hứa, trước tiên cho ta đập một tấc!"

Không thành vấn đề, Hứa Tri Hồ giơ lên hoa là nhắm ngay nàng, không nói hai lời liền theo hạ quay chụp kiệu: "Đến, đừng nhúc nhích, nói... Cà!"

Xoạt xoạt một tiếng, công chúa Bách Hoa mới vừa tới đến cùng lộ ra nụ cười, liền bị chuẩn xác đập xuống, tiếp theo màn hình kim quang chợt lóe lên, nóng hổi mới vừa ra lò phiên bản khuôn mặt đẹp ngự tỷ, liền như thế sôi nổi xuất hiện tại trong buồng xe.

Sau một khắc, đều không cần Hứa Tri Hồ chỉ huy, vị này "Công chúa Bách Hoa" trực tiếp liền hờ lạnh một tiếng, chép lại binh khí đằng đằng sát khí lao ra xe công cộng, lâm nhảy ra cửa sổ còn không quên quay đầu, hôn trọn mắt ngoác mồm Hoàng Bào Quái một cái.

"Ây..." Đáng thương Hoàng Bào Quái đều không có còn phản ứng lại, chờ ý thức được mình bị ăn đậu phụ sau đó, phản ứng đầu tiên chính là kinh hoảng nhấc tay, "Chờ đã, phu nhân, chuyện không liên quan đến ta a!"

"Khốn nạn, tại sao nàng muốn hôn ngươi?" Công chúa Bách Hoa ngay cả mình giấm đều muốn ăn, suýt chút nữa liền nỗi khùng.

Nhìn lại một chút lúc này ngoài cửa sổ, vị kia "Công chúa Bách Hoa" đã vung vẩy binh khí, thế như mãnh hổ va vào quỷ binh bên trong đại trận, một hơi đánh ngã mấy chục quỷ binh, cuối cùng ôm một vị không kịp lùi về sau quỷ vương, trực tiếp âm ầm một tiếng nổ thành tan xương nát thịt.

"Còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại sao?" Hơn mươi vị Huyền Âm quý vương hơi hoi kinh ngạc, rồi lại cùng nhau dữ tợn cười gằn, hung tợn giục vô số quỷ binh dâng lên đi, "Chà chà chà, ngoan cố chống cự thôi, ngược lại muốn xem xem các ngươi còn có thể có bao nhiêu cái mạng có thể đưa!"

Sự thực chứng minh, rất nhiều a!

Chen chúc náo nhiệt trong buồng xe, khắp nơi yêu quái tỏ rõ vẻ hung phấn cùng nhau tiến lên, vây quanh Hứa Tri Hồ chính là các loại đầy nhiệt tình, còn có người muốn cướp đi tới một tấm, vội vàng đi ra ngoài đại chiến bốn phương tới —

"Ta ta ta, lão Hứa, trước tiên đập ta, đập ta a!"

"Dựa vào cái gì a, ta tới trước, lão Hứa cho ta đập đến đẹp đẽ một chút, không dẽ nhìn không trả thù lao a!"

"Đợi lát nữa, ta búa khai sơn đi đâu, không có búa khai sơn đập lên luôn cảm thấy là lạ, có phải là nên lại hét lớn một tiếng a?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 191: Phát Nhóm Bạn Bè Trước Nhớ Tới Muốn Tu Đồ Nha

Đêm khuya cánh đồng hoang trên chiến trường, khốc liệt chiến đấu nhưng đang kéo dài!

Nương theo gào thét gào thét, từ xe công cộng bên trong gào thét nhảy ra Hiên Viên mội khắp nơi yêu vương, phảng phất ngoan cố chống cự giống như gào thét xung phong, lấy thấy chết không sờn tinh thần va về phía dày đặc đoàn người —

Tỏ rõ vẻ bi phẫn Hoàng Bào Quái, phun ra hoàng phong va vào dày đặc đoàn người, một hơi chém giết mấy trăm tên quỷ binh, mãi đến tận cuối cùng bị trường thương đâm thủng thân thể ầm ầm ngã xuống, lại tại thời khắc cuối cùng ôm công chúa Bách Hoa lưu lại góc áo, mắt hổ rưng rưng nghẹn ngào thở dài: "Trăm hoa, đừng sợ, ta đây liền đến cùng ngươi..."

Gào thét gào thét Hắc Phong Quái, hóa thành cự gấu đen lớn tại quỷ binh đại trận bên trong đấu đá lung tung, thân bên trong vô số thương lại sừng sững không ngã, dù cho cuối cùng chốc lát cũng đã bị mấy cái quỷ vương chém chặt đầu lâu, nhưng lại nổ vang một tiếng phát điên tự bạo, đem xung quanh nhóm lớn quỷ binh tất cả đều cuốn vào trong đó, bụi mù qua đi huyết nhục dường như mưa lớn hạ xuống ...

Vung vẩy hai thanh trường đao Địa Dũng phu nhân, tại quỷ binh đại trận bên trong bảy vào bảy ra thế không thể đỡ, đến cuối cùng vết thương đầy rẫy quỳ một gối xuống trên đất, nhưng đón cười gằn chậm rãi ép lên đến quỷ binh, nhưng lại hùng hồn cười to nhảy lên một cái, và về phía cái kia dày đặc như rừng trường thương, thậm chí mãi đến tận tắt thở một khắc đó, khóc mồi lại mang theo tự hào nụ cười ...

Người điên! Tất cả đều là người điên!

Chỗ lát không tới, mạnh mẽ bị đâm này không muốn sống gia hỏa tiêu hao
hết gần Nhân mã, còn lại mười mấy cái quý vương hai mặt nhìn nhau, tại tỏ rõ
về sợ hãi đồng thời dĩ nhiên cũng có loại ngưỡng mộ núi cao kỳ quái kính nể
cảm: "Những người này, những người này ... Ách, dù cho là tử địch, nhưng cũng
hùng hồn lừng lẫy đến làm người kính nể a!"

Nhưng kính nể quy kính nể, trên chiến trường nhưng không cho phép một
chút lưu tình, trong phút chốc cầm đầu vị kia độc giác quý vương hung tợn phất
tay, nhất thời lại có mấy trăm tên quý binh giơ lên trường thương ùa lên: "Giết!
Kế tục giết! Ta ngược lại muốn xem xem này quái lạ vật cưỡi bên trong, còn sót
lại mấy cái yêu nghiệt có thể sắp chết giãy dụa!"

Được rồi, cũng may là hắn không nhìn thấy xe công cộng quái lạ tình cảnh,
không phải vậy lúc này nhất định phải miệng đầy phun máu rồi!

Bởi vì lúc này bên ngoài quý binh đều vội vàng loạn chiến đây, xe công cộng
bên trong đúng là hoàn toàn yên tĩnh, Hứa Tri Hồ vừa găm mấy bao tiểu gấu
mèo mì ăn liền ngay đêm đó tiêu, vừa mơ hồ không rõ giơ lên hoa là P8: "Được
rồi, cái kế tiếp, vừa ai vẫn không có đập qua, đến phiên các ngươi tới rồi!"

"Ta! Ta! Ta!" Sáu con loli rất hưng phấn giơ lên tay nhỏ tay.

"Đừng nghịch, các ngươi sáu cái đi ra ngoài làm gì, bán manh sao?" Xích Tỷ
Nhi vội vàng đem các nàng kéo về đi, lại sửa sang lại quần áo, tỏ rõ vẻ chờ
mong tiến lên đón, "Cái kia cái gì, Tri Hồ, đến ta, đến ta ... Đợi lát nữa, ta trước
tiên bô cái trang!"

"Đùa giỡn đi, ngược lại đi ra ngoài đều là chịu chết, còn muốn trang phục
làm gì?" Hứa Tri Hồ đều muốn quay, chỉ có thể trước tiên dừng lại, chờ Xích Tỷ
Nhi ở bên kia lấy ra phẩn son hộp, vội vội vàng bù đắp lại trang.

"Cũng là bởi vì muốn đi chịu chết, cho nên mới muốn bị chết đẹp đẽ một

chút a." Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ trả lời, còn không quên cho mình xóa cái móng tay đầu.

Nói tới thật có đạo lý, ta dĩ nhiên không có gì để nói!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, dứt khoát tiện tay trước tiên chọn cái còn chưa lên lướt qua yêu vương đi tới đập một tấm, Lã Phụng Hậu ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, rồi lại không nhịn được nhắc tay vấn đẽ: "Lại nói, lão Hứa a, ngươi đây cái pháp khí lại có tương tự với thuật phân thân thần thông, vậy thì tương đương với nói, có thể vô cùng vô tận vô xuỗng?"

"Trên lý thuyết là có thể, nhưng trên thực tế không được." Hứa Tri Hồ rất kiên trì giải thích cho hắn nghe, "Đầu tiên đây, ta mỗi đập một tấm đều phải tốn rất nhiều linh thạch, phỏng chừng lại chụp mấy chục tấm liền muôn phá sản; thứ yếu, chế tạo ra phân thân, chỉ có các ngươi một phần tu vi, cùng bản tôn căn bản không có cách nào đánh đồng với nhau; sau đó, cũng là điểm trọng yếu nhất, mỗi cái phân thân đều sẽ hao tổn các ngươi không ít bản mệnh nguyên thần, nhiều đến vài tờ..."

"Hóa ra là như thế a!" Lã Phụng Hậu cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, lúc này mới chợt hiểu ra tựa như sờ sờ lồng ngực, "Chẳng trách, chẳng trách vừa chụp hình thời điểm, chúng ta đều có chút choáng váng đầu hoa mắt, hóa ra là bởi vì..."

"Được rồi! Được rồi!" Xích Tỷ Nhi nhưng rốt cuộc vào lúc này bỗ trang xong, lập tức mặt mày hớn hở nhảy đến Hứa Tri Hồ phía trước, "Đến đến đến, Tri Hồ a, cho ta chụp đến đẹp đẽ một chút nha, đặc biệt muốn đột xuất luân gia hai cái chân dài to!"

Vâng vâng vâng, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể nghiêm túc mặt biểu thị tán thành, sau đó cầm lấy hoa là nhắm ngay.

Xoạt xoạt một tiếng, thuận lợi quay chụp hoàn thành, Xích Tỷ Nhi lập tức hưng phấn cướp tiến lên: "Chờ đã, chờ chút, đừng vội đi a, để ta xem một

chút ... Đúng rồi, Tri Hồ a, ta nhớ tới trong tạp chí đã nói, cô gái đem bức ảnh phát nhóm bạn bè trước, còn giống như muôn PS một thoảng?"

"Ta sát, ngươi còn biết PS?" Hứa Tri Hồ thật sự nỗi lòng tôn kính.

"Đó là!" Xích Tỷ Nhi rất chăm chú nhìn hắn, lại điềm đạm đáng yêu thu về song chưởng, "Đến mà, đến mà, nhân gia cũng phải đi chết rồi, lẽ nào ngươi liền trước khi chết điểm ấy nho nhỏ nguyện vọng cũng không chịu thỏa mãn sao?"

Được rồi, là tại hạ thua!

Hứa Tri Hồ lệ rơi đầy mặt, chỉ có thể dựa theo này ngốc nữu yêu cầu, hoa mấy phút cho nàng sửa chữa tu đồ, Lã Phụng Hậu xuyên thấu qua yêu sương mù bao phủ cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn tới, không nhịn được ho nhẹ vài tiếng: "Lão Hứa a, các ngươi tốt nhất dành thời gian, chúng ta vừa phái ra đi mấy cái yêu vương phân thân ..."

Ồm!

Còn chưa kịp nói xong, bên ngoài còn tại khổ chiến mấy cái yêu vương phân thân, tất cả đều ầm ầm tự bạo, lần thứ hai mang đi mấy trăm tên quỷ binh.

"Đến rồi!" Hứa Tri Hồ cũng rốt cuộc sửa tốt đồ, lập tức tinh thần đại chấn ở trên màn ảnh một chút.

Trong phút chốc, khuôn mặt đẹp như hoa "Xích Tỷ Nhi" một nhảy ra, dường như đỏ thẫm gió xoáy tựa như lao ra xe công cộng, đầu tiên là lang nha bống gào thét nổ xuống, tiếp theo là hai cái dao bầu rút ra loạn chém, lại sau đó là từ dưới lèn váy bồng dựng lấy ra Bát lăng mai hoa chùy, hơn nữa đao thương kiêm kích búa rìu câu xoa, hãy cùng cá nhân hình di động kho quân dụng tựa như.

Rất tốt rất cường đại, khắp nơi yêu vương nhìn ra nỗi lòng tôn kính, Lã Phụng Hậu còn không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ yếu mềm nhắc tay: "Nói giảng, các ngươi có hay không cảm thấy, cái kia Xích Xích phân thân, giống như so

Xích Xích xinh đẹp hơn ..."

"Lời thưa, đều PS có thể không đẹp không?" Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng châm chọc, lại nhìn một chút bên ngoài số lượng giảm nhiều quỷ binh đại trận, đột nhiên giơ lên hoa là nhắm ngay Lã Phụng Hậu bọn họ, "Gần đủ rồi, lão Lã các ngươi kiên nhẫn một chút nguyên thần xé rách, một hơi giải quyết bọn họ!"

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Trong nháy mắt, mấy chục tấm bức ảnh tất cả đều quay chụp hoàn thành, Hứa Tri Hồ tùy tiện chọn một tấm khinh phẩy nhẹ điểm, chụp ảnh không cẩn thận nhắm mắt "Lã Phụng Hậu" lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai vung vẩy phượng thiên họa kích xung ra cửa xe, dường như cuồng bạo hỏa long tựa như va vào dày đặc quỷ binh quần bên trong.

Lại là một trận gió tanh mưa máu, vô số thủ cấp gào thét bay lên không, đến khi vô số trường thương như rừng đám vào thân thể, vị này "Lã Phụng Hậu" đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, liền người mang phượng thiên họa kích tất cả đều nổ vang nổ tung, hóa thành sôi trào mãnh liệt huyết lửa khói lăng, đem xung quanh mấy chục quỷ binh tất cả đều nổ đến tan xương nát thịt, liên đới ngoại vi mấy cái quỷ vương cũng bị sóng khí lật tung mở ra.

"Chết tiệt vô liêm sỉ!" Giãy dụa bò lên độc giác quỷ vương giận tím mặt, chờ quay đầu nhìn thấy mấy ngàn quỷ binh chỉ còn dư lại hơn ngàn không tới, lại là phẫn nộ lại là đau lòng, "Lần này đúng là thương vong nặng nề, ai có thể đoán đến đàm này yêu nghiệt như thế khó chơi, nếu để cho pháp vương biết được quỷ binh tổn hại hơn nữa, chỉ sợ sẽ trách tội chúng ta."

Ai nói không phải đây, mười mấy vị quỷ vương tất cả đều nhíu mày lo lắng lo lắng, chỉ là một mảnh tiếng thở dài bên trong, trong đó một vị đại lực quỷ vương lại đột nhiên ngớ ngẩn, có chút do dự mờ mịt giơ tay lên: "Cái kia cái gì, chư vị, các ngươi có hay không cảm thấy, vừa cái kia dùng phượng thiên họa

kích gia hỏa, chúng ta giống như trước đây không lâu đã gặp?"

"Vâng, thật sao?" Một đám quỷ vương kinh ngạc hai mặt nhìn nhau.

Trong phút chốc, nhìn trên mặt đất lại đang thiêu đốt hừng hực lửa đỏ biển lửa, độc giác quỷ vương đột nhiên sắc mặt đại biến, hầu như là theo bản năng giận dữ hét: "Lùi! Toàn quân lùi lại! Những yêu nghiệt kia tại ..."

Âm!

Tiếng rống giận dữ chưa lạc, bao phủ xe công cộng đen nhánh yêu sương mù bỗng nhiên tiêu tan, nương theo cửa xe bỗng nhiên mở ra, khắp nơi yêu vương dường như hồng thủy mãnh thú chen chúc mà ra, cùng hung cực ác gào thét đậm tới, đi đầu Xích Tỷ Nhi vảy đỏ nhanh nhẹn đằng đằng sát khí, bên cạnh còn theo hai cái đồng dạng khuôn mặt đẹp như hoa phiên bản, tỳ muội tổ ba người dường như màu đỏ thăm gió xoáy, trong nháy mắt liền va vào kinh hãi quỷ binh quần bunched trong —

"Hừ hừ! Phong thủy luân lưu chuyển, lần này, rốt cuộc đến luân gia ... Ách, phiên bản, ngươi lại theo ta cướp đầu người?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 192: Bản Cung Còn Có Thể Cứu Giúp Một Thoáng

Tại trên xe buýt muộn vài cái canh giờ, xông xuống xe đến khắp nơi yêu vương có thể nói là long tinh hổ mãnh, còn có các loại phiên bản phối hợp đại sát tứ phương, trong nháy mắt liền đem quỷ binh đại trận vọt tới quân lính tan rã.

Có thể nói cái gì đó, một đám huyền âm quỷ vương cũng là gắp vận rủi, nghìn tính vạn toán chính là không có tính tới Hứa Tri Hồ còn có cái hoa là P8, nguyên bản số lượng đông đảo quỷ binh đại trận bị tầng tầng tan rã, đến khi tỉnh ngộ lại thời điểm, mấy ngàn quỷ binh chỉ còn dư lại hai, ba phần mười, liên kết thành đại trận phòng ngự cũng không kịp.

Không có số lượng đông đảo quỷ binh phụ trợ, cái gọi là huyền âm quỷ vương cũng chính là hơi hơi khó găm một chút xương, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ đăng đăng sát khí ừa lên, hơn nữa những phiên bản quần ẩu loạn chiến, coi như ngươi mạnh hơn cũng muốn biến thành ngư hương nhục ti được không?

Vì lẽ đó sau nửa canh giờ, đến khi một đoàn phiên bản tất cả đều bị giết chết sau, một đám huyền âm quỷ vương cũng chết đến gần đủ rồi, Lã Phụng Hậu vung vẩy phuơng thiên họa kích gào thét đâm ra, trực tiếp đâm thủng cuối cùng độc giác quỷ vương, đem hăn đóng ở cứng rắn trên vách đá: "Quỷ vương? Cũng chỉ đến thế, ngược lại muốn xem xem sau lưng ngươi pháp vương, như thế nào tới cứu ngươi?"

Phù! Bị phuơng thiên họa kích đâm thủng toàn bộ thân thể, người bị thương nặng độc giác quỷ vương miệng đầy phun máu, nhưng ngay cả như vậy nhưng lại dữ tợn cười gần, lộ ra miệng đầy trắng toát răng nanh: "Chỉ là một đám yêu nghiệt, bất quá là ý vào quái lạ pháp khí thôi, đến khi pháp vương tự mình đến

đây, ngược lại muốn xem xem các ngươi Hiên Viên mỗ có thể có mấy cái sống sót?"

À được? Còn dám mạnh miệng?

Chưa kịp Lã Phụng Hậu nỗi giận đây, bên cạnh Địa Dũng phu nhân cũng đã chép lại búa khai sơn, rất hưng phấn vọt lên: "Đợi lát nữa, đợi lát nữa, cái này giao cho ta đến được không, vừa ta phiên bản chính là bị hắn giết chết, lần này làm sao cũng muốn báo thù..."

Hì hì!

Còn chưa kịp nói xong đây, bên cạnh công chúa Bách Hoa đã một dao gọt hoa quả đâm qua đi, trực tiếp đem cái tên này giết chết, hơn nữa còn không quên cười híp mắt vỗ vỗ hai tay, như không có chuyện gì xảy ra quay đầu lại nhìn Địa Dũng phu nhân: "Ai nha, thật không tiện, nhất thời kích động."

Rất tốt rất cường đại, Địa Dũng phu nhân trợn mắt ngoác mồm mấy giây sau, đột nhiên liền vung vẩy búa khai sơn xông lên: "Đê tiện! Không phải là vừa chụp ảnh thời điểm, nói câu ngươi mắt hai mí không đủ thâm sao, có muốn hay không như thế thù dai?"

Sợ ngươi a, công chúa Bách Hoa cười lạnh một tiếng, trực tiếp cũng chép lại hai cái dao bầu tiến lên nghênh tiếp: "Thật sao? Vậy là ai tại bản công chúa chụp ảnh thời điểm, nói cái gì coi như ngươi ngồi ở chỗ đó nghiêng thân, chân cũng không biết có vẻ rất dài?"

Được rồi, trong nháy mắt, hai vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ lại đánh nhau rồi!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không nói gì bùm mặt, một đám yêu vương tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, hỗn loạn tưng bừng bên trong, đúng là Lã Phụng Hậu không nhịn được ho nhẹ một tiếng: "Cái kia cái gì, đánh gãy..."

"Nói!" Công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân đồng thời quay đầu,

đắng đắng sát khí nhìn hăn.

"Ách ..." Bị loại này khí thế đáng sợ sợ rồi, từ trước đến giờ lấy táo bạo trứ danh Lã Phụng Hậu, lại cũng theo bản năng lùi lại mấy bước, lúc này mới phản ứng lại, "Lại nói, các ngươi có hay không cảm thấy, chỗ này âm khí đang trở nên càng ngày càng mạnh mẽ?"

"Cái gì?" Khắp nơi yêu vương ngân người, hầu như là không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về bốn phía.

Còn đúng là, vào giờ phút này cánh đồng hoang trên chiến trường, những vừa bị chém giết thây chất đầy đồng quý binh quý vương, đang tất cả đều vô thanh vô tức tan rã ra, hóa thành một từng sợi âm hàn quý khí trôi nổi bay lên không, cho tới toàn bộ trên bầu trời của chiến trường, tất cả đều là vô số như đen nhánh sương mù giống như bồng bềnh quý sương mù ...

Tại loại này âm khí âm u trong hoàn cảnh, cho dù là khắp nơi yêu vương cũng có chút cảm thấy hàn khí xâm thể, Hắc Phong Quái đột nhiên không nhịn được rùng mình lạnh lẽo: "Híc, luôn cảm thấy đợi ở chỗ này không phải ... Ách, các ngươi xem cái kia!"

Nương theo tiếng kinh hô của hăn, khắp nơi yêu vương bỗng nhiên quay đầu lại, ánh vào bọn họ mi mắt, là vừa bị dao gọt hoa quả đâm chết độc giác quý vương, chính như cùng bị ánh mặt trời chiếu hàn băng, trong nháy mắt tê tê vang vọng hòa tan, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo thô to đen nhánh quý khí cơn lốc, bay thẳng đến vòm trời đỉnh chóp bay đi.

Bị này quái lạ đen nhánh quý khí vòi rồng kéo, nguyên bản lung tung không có mục đích tùy ý khuếch tán quý khí sương mù, dĩ nhiên tất cả đều bị hấp dẫn sot ruột phim bay vụt mà đến, trong nháy mắt, liền xem đến đây đen nhánh quý khí vòi rồng không ngừng tăng vọt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc tăng vọt đến đường kính mười mấy trượng, liền đường như một cái đen nhánh cự long tựa như, đem vòm trời cùng cánh đồng hoang đều liên tiếp

lại.

Đi!

Chỉ bỏ ra một phần ba giây, Hứa Tri Hồ liền làm ra sáng suốt nhất quyết định, Ngân cầm lái xe công cộng nổ vang đến cái đột nhiên thay đổi, mang theo sôi trào bụi mù đứng ở hố phía trước, tiếp theo phịch một tiếng, trước cửa sau xe tất cả đều nổ lớn mở ra: "Lên xe! Lên xe!"

Không cần phải nhắc tới tinh rồi, khắp nơi yêu vương cuồng quýt cùng nhau tiến lên, còn có không kịp đợi trực tiếp từ ngoài cửa xe nhảy một cái mà vào, Hứa Tri Hồ dành thời gian quay đầu nhìn về vòm trời, đột nhiên không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh —

Không có dấu hiệu nào, liền trong chớp mắt này trong đó, cái kia tăng vọt đến mức tận cùng đen nhánh quỷ khí vòi rồng, liền dường như bị một đôi vô hình bàn tay khổng lồ mạnh mẽ xé rách kéo dài, từng bước chuyển hóa thành một tấm có tới mấy mẫu rộng rãi quỷ dị cự mặt —

Sở dĩ nói là quỷ dị, là bởi vì này hoàn toàn do quỷ sương mù ngưng tụ mà thành cự mặt, dĩ nhiên một nửa đỏ thẫm thiêu đốt dường như hừng hực biển lửa, một nửa đen nhánh băng lãnh như cùng Huyền Âm địa ngục, răng nanh um tùm miệng lớn tựa hồ vẫn xé rách đến bên tai nơi, trong phút chốc bỗng nhiên mở ra, phát sinh cực kỳ sắc bén chói tai cười gằn thanh —

"Giun dế, chính là giun dế! Chỉ là liệt dương mươi hai hung tướng cùng ba mươi sáu huyền âm quỷ vương, liền có thể thử ra các ngươi lá bài tẩy!"

Âm!

Sắc bén cười gằn thanh, lại vang vọng ở trong hư không, này bán âm bán dương quỷ dị cự mặt từ lâu ầm ầm chấn động, nhắc lên cuồng bạo cơn lốc bỗn nhào mà xuống, có tới núi nhỏ to nhỏ bồn máu miệng lớn bỗng nhiên mở ra, trắng toát răng nanh phảng phất thạch nhũ lâm giống như, liền muôn một cái

đem xe công cộng kể cả khắp nơi quý vương tất cả đều nuốt vào đi!

"Đi!" Hứa Tri Hồ hét lớn một tiếng, Ngân liều lĩnh dùng sức đạp chân ga.

Sôi trào mãnh liệt bụi mù bên trong, hai tầng giao thông công cộng bỗng nhiên xông về phía trước ra, to lớn quán tính ảnh hưởng, vừa leo lên xe khắp nơi yêu vương tất cả đều bị bị quật bay đi ra ngoài, Lã Phụng Hậu cả người hoành bay ra ngoài, hung ác bốn phương mặt to tầng tầng đánh vào phía sau xe cửa sổ thượng, còn chưa kịp kêu đau, chờ trông thấy phía sau xe cửa sổ thượng khủng bố tình cảnh, rồi lại đột nhiên vặn vẹo biến hình —

Thời khắc này, vậy vừa nãy còn đập xuống âm dương quý dị cự mặt, đã gào thét lao xuống đến hai tầng giao thông công cộng sau, trăng toát sắc bén cự xỉ đã có thể thấy rõ ràng, trong phút chốc mang theo gió tanh mưa máu bỗng nhiên mở ra, liền muôn cùng hung cực ác tàn bạo phủ xuống, thậm chí còn không có chạm được hai tầng giao thông công cộng sau cửa sổ, cũng đã bùng nổ ra khủng bố uy thế, để thâm hậu cửa kính xe đều xuất hiện vết rách.

Căn bản không kịp tránh, Lã Phụng Hậu chỉ có thể tóm rõ vẻ vặn vẹo mở to hai mắt, nhìn cái kia răng nanh miệng lớn càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, càng ngày càng ...

Ồm!

Này trong chớp mắt, cự lớn như núi cao giống như trăng bạc yêu hồ, từ bên hông trong rừng tùng hướng ngang lao ra, chín cái đuôi cáo đường như lay động chiến kỳ, tầng tầng đánh vào cái kia đang muốn nuốt hướng hai tầng giao thông công cộng âm dương cự mặt!

Không hề phòng bị, quý dị âm dương cự mặt trực tiếp bị đụng phải hoành bay ra ngoài, đem bên cạnh núi nhỏ đều đụng phải nổ vang nát tan, mà cùng nó cuồng bạo chạm vào nhau trăng bạc yêu hồ cũng không có tốt hơn chỗ nào, trong phút chốc kêu thảm gào thét một tiếng, bay lên không bay ngược ra ngoài, đồng thời đang ở giữa không trung cũng đã khôi phục hình người ...

Chín cái trăng bạc đuôi cáo gào thét phóng tới, sít sao quẩn vào xe công cộng bài khí quản, nàng liền như thế dựa thế trên không trung đến cái thăng thắn thế lộn ngược ra sau quay người chín trăm độ thêm điểm bên chân lộn mèo; một tuần bán thêm thác ngựa tư toàn toàn lên đứng chống ngược quay người 120 độ, sau đó tại khắp nơi yêu vương kinh vi thiên nhân trong tầm mắt, rất chuẩn xác từ phá nát trong cửa sổ xe phi vào!

"Ách ..." Hứa Tri Hồ cái gì đều không cần làm, chỉ cần trợn mắt ngoác mồm đưa tay ra, tiếp được vị này vừa hoàn thành độ khó cao thể thao động tác hô yêu ngự tỷ là được.

Sau đó, một con va vào trong lồng ngực của hắn Tô Đát Kỷ, liền như thế vừa vết thương cũ chưa lành máu phun phè phè, vừa còn không quên run rẩy lấy ra tiểu cây lược gỗ, chăm chú sửa lại một chút ngắn ngang xõa tung đuôi cáo —

"Tri Hồ a, bản cung tận lực ... Mặt khác, ta cảm thấy ta còn có thể cứu giúp một thoáng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 193: Mở

Phải thừa nhận, coi như là lại vô căn cứ ngàn năm đại yêu, vậy cũng là ngàn năm đại yêu!

Vì lẽ đó, dù cho bình thường chỉ cần một đám ẫu sê thần kỳ biến mất, nhưng đến Âm Dương pháp vương đột kích thời khắc nguy cấp, vẫn vết thương cũ chưa lành Tô Đát Kỷ vẫn là liều mạng tẩu hỏa nhập ma, hóa thành ngàn năm cửu vĩ hồ yêu nguyên hình đến một lần liều mạng, sau đó ...

Ách, sau đó, nàng liền trực tiếp nằm tại Hứa Tri Hồ trong lồng ngực hát "Ta muốn có cái nhà" rồi!

Bất quá, cũng là dựa vào nàng lần này cứng đối cứng, sắp hung ác một hơi nuốt xe công cộng Âm Dương pháp vương, nhất thời bị không hề phòng bị đánh bay ra ngoài, hiển nhiên cũng gặp không nhỏ thương tích, trong nhất thời kẹt ở trong vách đá không cách nào thoát vây mà ra.

Thiểm! Lúc này không tránh, càng chờ khi nào?

Không cần Hứa Tri Hồ dặn dò, Ngân sớm đã dùng lực đạp cắn ga, hai tầng giao thông công cộng bùng nổ ra càng thêm tốc độ khủng khiếp, dọc theo cánh đồng hoang đấu đá lung tung, xa xa cũng đã trông thấy yêu sương mù bao phủ Hiên Viên mõ quẫn.

"Đến, đến thủ mộ yêu thụ nơi đó đây!" Tô Đát Kỷ thoi thóp nằm tại Hứa Tri Hồ trong lồng ngực, còn rất gian nan uốn éo cổ, tìm cái thoải mái hơn vị trí dựa vào, "Khác, mặt khác ... Tri Hồ, ngươi, ngươi, ngươi giẫm đến ta đuôi rồi!"

Vãi chưởng, đều lúc nào, ngươi còn có tâm tình quan tâm ngươi đuôi, làm bẩn một chút sẽ chết sao?

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trăng, thuận lợi từ Lã Phụng Hậu nơi đó tiếp nhận một bình chữa thương đan, mặc kệ sao nhiều trước tiên rót vào ngăn chặn vị này hồ yêu ngự tỷ miệng lại nói, đúng là khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, đột nhiên lộ ra mấy phần sắc mặt vui mừng đến: "Không sai, thủ mộ yêu thụ cái kia cầm chế, có thể đem tất cả mọi người tu vi đều áp chế đến thấp nhất, coi như là Âm Dương pháp vương đến cái kia..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, phuơng xa cái kia sương mù tràn ngập vách đá đột nhiên chia năm xẻ bảy, từ tán tung tóe nham thạch mảnh vỡ bên trong, Âm Dương pháp vương cái kia trương quỷ dị âm dương cự mặt lần thứ hai phóng lên trời, nhấc lên cao tới mười mấy trượng sôi trào bụi mù, hướng về hai tầng giao thông công cộng nơi này lần thứ hai tới rồi.

"Đại gia ngươi! Trả lại?" Khắp nơi yêu vương nhất thời cùng nhau biến sắc, Tô Đát Kỷ suy tính một chút chính mình còn lại thực lực, dứt khoát trực tiếp ưm một tiếng ngắt đi quên đi.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, quỷ dị âm dương cự mặt vén vẹn trong nháy mắt, liền đem khoảng cách rút ngắn đến chỉ còn dư lại vài chục trượng, cái miệng lớn như chậu máu dường như hổ đen tựa như gào thét mở ra, vén vẹn là phun xoa ra đến đen nhánh quỷ sương mù, liền dường như bão táp như vậy bao phủ tới, gồ lên đến hai tầng giao thông công cộng pha lê đều đang run rẩy vỡ vụn: "Một đám ngu xuẩn! Nếu là như thế đều có thể để cho các ngươi đào tẩu, bản tôn còn mặt mũi nào gặp ngươi!"

Nói thật hay như lão huynh ngươi trừ ra mặt, còn có những vật khác tựa như!

Hứa Tri Hồ trong trăm bộn bề còn không quên châm chọc một câu, xoay người liền đem hôn mê hồ yêu ngự tỷ ném cho Lã Phụng Hậu, tiếp theo lại dựa

vào xe công cộng xóc nảy nhấp nhô, nhảy một cái vọt tới phía sau xe cửa sổ, thuận thế rút ra cái kia chi manga bút —

"23333333 ... 23333333 ... 23333333 ..."

Viết chữ như rồng bay phượng múa, một hơi viết xong vài cái "23333333", hắn trực tiếp nhô lên quai hàm dùng sức thổi một hơi, trong phút chốc hết thảy văn tự hóa thành đầy trời kim quang, trực tiếp dường như chim bay tựa như gào thét bắn ra ngoài cửa sổ!

Gần trong gang tấc muốn tránh cũng không được, quỷ dị âm dương cự mặt hầu như là giương cái miệng lớn như chậu máu, đem này liên tiếp văn tự tất cả đều nuốt tiến vào, sau đó còn không chờ hắn trên mặt xuất hiện khiếp sợ vẻ mặt, liền đột nhiên thân bất do kỷ ngửa mặt lên trời cười to lên: " 2333333, 23333333, 2333333, cười chết bản tôn, thực sự là buồn cười a buồn cười!"

Được rồi, như thế mất khống chế cười to, tốc độ của hắn nhất thời giảm bớt mấy phần, hai tảng giao thông công cộng bắt lấy này cơ hội khó được, nổ vang va vào Hiên Viên mô quần, tiếp theo lại vòng quanh bãi đá đến cái điện cuồng nhanh quay ngược trở lại, sau đó vừa bánh xe lơ lửng giữa trời lao ra xa mấy chục trượng, rốt cuộc lảo đảo khôi phục cân bằng, hướng về phương xa cái kia yêu trong sương thủ mộ yêu thụ đánh tới.

Chỉ trong chốc lát sau, cái kia quỷ dị âm dương cự mặt cũng gào thét va vào Hiên Viên mô quần bên trong, trực tiếp đem ven đường lăng mộ tất cả đều nổ đến chia năm xẻ bảy, tiếng gầm gừ xen lẫn tiếng cười điên cuồng, rung động đến toàn bộ Hiên Viên mô quần đều ở nổ vang vang vọng: "233333 ... Một đám ngu xuẩn ... 233333 ... Ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể trốn đi nơi nào?"

Hoa phong này thật sự rất kỳ quái, được không?

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thăm, thuận tiện lại lấy ra manga bút, lần này là một hơi đem "233333 ... 6666666 ... Orz" tất cả đều cho dùng sức thổi qua đi!

Chỉ là lần này, có phòng bị quỷ dị âm dương cự mặt nơi nào còn có thể mắc lừa, bất đồng kim quang văn tự gào thét tiếp cận, liền trực tiếp mở ra cái miệng lớn như chậu máu dùng sức thổi một hơi, cuồng phong gào thét mà qua, hết thảy kim quang văn tự đều bị thổi làm bốn tản mát, căn bản không có bất kỳ hiệu quả nào.

Bất quá, bởi vì này hơi bất chợt dừng lại, hai tầng giao thông công cộng cuối cùng cũng coi như lại kéo dài một chút khoảng cách, lượng chòa lượng choạng vọt vào thủ mộ yêu thụ trong phạm vi, vừa còn tại hôn mê Tô Đát Kỷ, miễn cưỡng mở mắt ra chỉ vào cái kia to lớn yêu bắp ngô, khóc miệng chảy máu khó nhọc nói: "Chuyện đến nước này, chỉ có thể thử một lần, bản cung từ nhỏ đã từng mở ra này yêu thụ bên trong ..."

Không lo được giải thích cẩn kẽ, nàng hít một hơi thật sâu, chín cái trăng bạc đuôi cáo cùng nhau tăng vọt, trên không trung tạo thành một cái quái lạ pháp ấn: "Thái cổ Hiên Viên, cửu u hoàng tuyền ... Cho bản cung, mở!"

Nói xong lời cuối cùng một cái "Mở" chữ, nàng miệng đầy đỗ thâm tinh huyết phun ra, cái kia quái lạ pháp ấn đột nhiên kim quang lóng lánh, tầng tầng đánh vào nguy nga cao vót thủ mộ yêu thụ tiến lên!

Trong phút chốc, nguyên bản bị yêu sương mù bao phủ thủ mộ yêu thụ, đột nhiên liền nổ vang chấn động, trên thân thể xuất hiện một cái to lớn đen nhánh vòng xoáy, mang theo sức mạnh cuồng bạo gào thét xoay tròn, liền dường như vô một cái cát hung không biết khó có thể dự đoán cửa lớn, chờ đợi mọi người xông vào trong đó.

"Cái gì? Nguyên lai chúng ta này thủ mộ yêu thụ bên trong còn có khát động thiên?" Khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, nhưng mà vén vẹn run lên mấy giây, liền lập tức từ trên xe buýt phong dũng mà xuống, bay thẳng đến cái kia yêu thụ thượng đen nhánh vòng xoáy xông tới.

"Một đám ngu xuẩn, muôn đi?" Hầu như tại đồng thời, quỷ dị âm dương cự

mặt từ trời cao đáp xuống, mắt thấy cái kia thủ mỏ yêu thụ quỷ dị biến hóa, không chỉ có không có bất kỳ kinh ngạc, ngược lại là lộ ra mấy phần không cách nào che giấu sắc mặt vui mừng, "Trời cũng giúp ta! Trời cũng giúp ta! Bản tôn vốn cho là, còn muốn bắt Đôi Thiên chật rãi lấy ra ký ức, tài năng mở ra này yêu thụ bên trong kết giới ... Tô Đát Kỷ, đúng là muốn cảm ơn ngươi rồi!"

Mang theo cuồng loạn cười gằn thanh, từ trời cao bên trong lao xuống quỷ dị âm dương cự mặt, đột nhiên âm dương hai màu ánh sáng cùng nhau tăng vọt, trong phút chốc mở ra cái miệng lớn như chậu máu, dường như nuốt thiên địa tựa như hít một hơi dài —

Lần này, từ hắn cái miệng lớn như chậu máu bên trong ra đến, cũng không phải gõ lên nổ vang cơn lốc, mà là to lớn dường như kình nuốt tựa như khủng bố sức hút!

Tại đây to lớn sức hút oanh kích hạ, đang hướng về yêu thụ vòng xoáy lao ra khắp nơi yêu vương, tất cả đều dường như đường ngắn điêu tựa như bay lên trời, kinh ngạc thốt lên thân bất do kỷ hướng về cái miệng lớn như chậu máu bay đi!

"Bắt lấy! Bắt lấy!" Hỗn loạn tung bùng bên trong, Hoàng Phong Quái đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, sắp đến bay ngược ra ngoài trong nháy mắt, bỗng nhiên bắt lấy xe công cộng kính chiếu hậu, thuận thế mò ở liền muốn từ bên người bay qua công chúa Bách Hoa.

Học theo răm rắp, theo động tác của hắn, Hoàng Bào Quái bọn họ tất cả đều bỗng nhiên đưa tay, bắt lấy xe công cộng bại lộ ở bên ngoài linh kiện, tại cuồng phong bên trong khosở giãy dụa ổn định thân hình, xa xa nhìn tới liền dường như mấy chục diện đón gió lay động lá cờ.

"Ngu xuẩn!" Âm Dương pháp vương dữ tợn cười gằn, dù cho giờ khắc này đang bị cấm chế từng bước áp chế, chỉnh trang quỷ dị âm dương cự mặt nhưng lại lần thứ hai hung mãnh tăng vọt, lần này từ cái miệng lớn như chậu máu bên trong bùng nổ ra khủng bố sức hút, liền dường như cá voi quay về yếu đuối

mong manh tôm quẩn hung tợn kinh nuốt xuống!

Thời khắc này, đừng nói là khắp nơi yêu vương đều sấp sấp không kiên trì được nữa, liền ngay cả bị dùng để coi như cố định vật hai tầng giao thông công cộng, cũng tại cuồng phong bên trong ngã trái ngã phải, liền ngay cả bánh xe đều hơi hơi trôi nổi rồi đi mặt đất, nếu không phải là bởi vì đầy đủ nặng nề hơn nữa khắp nơi yêu vương trọng lượng, sợ là sớm đã bay ngược ra ngoài bị cái kia miệng lớn trực tiếp nuốt.

"Chịu đựng! Chịu đựng!" Tô Đát Kỷ nắm chặt xe công cộng kính chiếu hậu, gian nan run rẩy nói, "Yêu thụ cầm chẽ đã mở ra, chỉ cần chốc lát không tới, liền có thể đem tên khốn này tu vi áp chẽ, chúng ta chỉ cần lại chống đỡ..."

Răng rắc!

Lời còn chưa dứt, nhẹ nhàng xoạt xoạt thanh, đột nhiên từ nàng bên cạnh truyền đến!

Tô Đát Kỷ ngạc nhiên quay đầu nhìn tới, vẻn vẹn mấy trượng ở ngoài, cách đó không xa cái kia cần gạt nước đột nhiên răng rắc bẻ gãy.

Trong phút chốc, liền tại tất cả mọi người kinh hãi trong tầm mắt, Điêu Thiền cầm lấy cái kia bẻ gãy cần gạt nước, tỏ rõ vẻ quần áo ngắn ngang bay lên không bay ngược ra ngoài, cuồng phong gào thét mà qua, nàng nhu nhược tiếng kêu cứu liền dường như sắp tắt thở cá, còn chưa kịp xuất hiện liền bị cuồng phong nhấn chìm ——

"Bố ... Cứu ... Ta ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 194: Xích Thố Không Phải Thố

Thời khắc mấu chốt, lúc nào cũng sẽ xảy ra vấn đề... Lời này một chút đều không sai!

Nguyên bản liền tại cuồng phong bên trong gian nan chông đỗi, đến khi khắp nơi yêu vương kinh hãi quay đầu nhìn tới, liền nhìn thấy Độc Thiền đang cầm lấy nửa đoạn bẻ gãy cần gạt nước, dường như điều đứt dây tựa như hướng về quỷ dị âm dương cự mặt bay đi!

"Bố... Cứu..." Tỏ rõ vẻ trắng xám kinh ngạc thốt lên một tiếng, Độc Thiền theo bản năng buông ra bẻ gãy cần gạt nước, sau đó liền nhìn thấy cái kia nửa đoạn cần gạt nước trực tiếp bay vào quỷ dị âm dương cự mặt, trực tiếp liền bị miệng đầy um tùm răng nanh phá tan thành từng mảnh.

Không!

Mọi người kinh hãi trong tầm mắt, Lã Phụng Hậu nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên một bước đá vào hai tầng trên xe buýt, thân thể khôi ngô nhất thời như mũi tên nhọn cũng bắn ra, đi sau mà đến trước đuối tới Độc Thiền, thuận thế bắt lấy cổ tay của nàng bỗng nhiên vứt ra, bên cạnh Xích Tỷ Nhi lập tức một cái tơ nhện phun ra, rất mạo hiểm đem Độc Thiền cuốn lấy.

Nhưng hầu như đồng thời ở nơi này, không cách nào cố định Lã Phụng Hậu cũng đã bị cái kia cuồng bạo cơn lốc quét nhập trong đó, dù cho trên đường gào thét gào thét ôm trụ một tảng đá lớn, nhưng vẫn vẹn kiên trì chốc lát, liền ngay cả cùng cự thạch kia đồng thời bay lên không, bay thẳng đến quỷ dị âm dương cự mặt cái miệng lớn như chậu máu bay đi.

"Cho bản tôn... Thần hồn câu diệt đi!" Quỷ dị âm dương cự mặt dữ tợn cười gằn, miệng đầy um tùm răng nanh bỗng nhiên bao phủ xuống.

"Chết tiệt... Là ngươi!" Lã Phụng Hậu trợn tròn đôi mắt, trong phút chốc quanh thân huyết điểm cuồng bạo mãnh liệt, phượng thiên họa kích mang theo vô cùng huyết quang, thế như lôi đình quét ngang mà qua, "Vô song đại xà, huyết điểm như liê... Cho ta đây, phá!"

Âm âm một tiếng!

Liền tại hắn thân thể bị cái miệng lớn như chậu máu nuốt hết trong nháy mắt, sôi trào mãnh liệt huyết điểm ánh sáng cũng đột nhiên bạo phát, vô cùng vô tận dung nham cự trụ, dường như bài sơn đảo hải cơn sóng thần, từ này quỷ dị âm dương cự mặt trong cơ thể gào thét bạo phát, cho tới phạm vi trong vòng mấy chục trượng tất cả đều bao phủ đang thiêu đốt trong biển lửa, liền ngay cả mặt đất đều bị nổ đến mạn nhẹ như vết rách.

"Vô liêm sỉ..." Quỷ dị âm dương cự mặt rên lên một tiếng, không tự chủ được trôi nổi lùi về sau, cho tới cái miệng lớn như chậu máu bên trong phun ra cuồng phong đều đột nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Âm âm âm, đang trên không trung như chiến kỳ giống như pháp phái Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương, nhất thời thân bất do kỷ đập xuống trên đất, chỉ là thời khắc này, nhưng không có người lo lắng đau đớn, mấy chục song kinh hải ánh mắt tất cả đều tập trung tại cái kia quỷ dị âm dương cự mặt cái miệng lớn như chậu máu bên trong.

Không có bất kỳ kỷ tích xuất hiện, bị thôn phệ Lã Phụng Hậu hình bóng hoàn toàn không có, chỉ còn dư lại nửa mảnh đỏ tươi cầm bào như máu, trôi nổi bồng bềnh từ giữa không trung không hề có một tiếng động phiêu rơi xuống...

Không! Lão Lã hắn, lão Lã hắn...

Khắp nơi yêu vương khó có thể tin đứng ngây ra tại chỗ, Hứa Tri Hồ cùng

Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, Đôi mắt trong suốt rỗng xám run rẩy, tích đầy lè quang viền mắt bên trong phảng phất mất đi hết thảy thần thái, Hoàng Bào Quái đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên bắt lấy Hắc Phong Quái cổ áo: "Cái này không thể nào! Lão Hắc ngươi nói cho ta, lão tử vừa khẳng định xuất hiện ảo giác, đúng không?"

Cũng không nói gì, Hắc Phong Quái vô thanh vô tức há to mồm, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng chung quy hóa thành một thanh phí công thở dài, cái kia đầu óc có bệnh khốn nạn, cái kia mỗi ngày đều muốn theo chúng ta đại chiến 300 hiệp gia hỏa, lại liền như thế, liền như thế, liền như thế..."

"Hí!" Bi thương hót vang trong tiếng, chân trước bị thương ngựa Xích Thố gào thét, khập khẽn gian nan chạy tiến lên, buông xuống đầu ngựa nhẹ nhàng cung cầm bào mảnh vỡ, phảng phất như thế mới có thể cảm giác được chủ nhân lưu lại khí tức quen thuộc...

"Rất bi thương? Rất phẫn nộ?" Thâm trầm dữ tợn tiếng cười lạnh, ở giữa không trung tàn nhẫn vang lên.

Vừa gặp tự bạo trọng thương quỷ dị âm dương cự mặt, tuy rằng vết thương đầy rãnh lung lay bất định, nhưng lại cùng hung cực ác dữ tợn cười gằn, bỗng nhiên mở ra cái kia răng nanh sắc bén cái miệng lớn như chậu máu!

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt cuồng bạo khí lưu, lần thứ hai từ trong miệng nó điên cuồng tuôn ra, trong nháy mắt liền hóa thành xé nứt thiên địa khủng bố cơn lốc, dường như muốn vào đúng lúc này, đem ở đây hết thảy sinh vật tất cả đều nuốt chửng tiến vào —

"Đừng nóng vội! Đừng nóng vội! Tiếp đó, liền đến phiên ngươi..."

Âm!

Dữ tợn tiếng cười lạnh chưa lạc, đang muốn mở ra cái miệng lớn như chậu máu hung tợn bao phủ xuống quỷ dị âm dương cự mặt, lại đột nhiên âm ầm

hoành bay ra ngoài, mãi đến tận tầng tầng đánh vào mười mấy trượng bên ngoài trên vách núi cheo leo, lúc này mới duy trì kinh ngạc vẻ mặt chậm rãi lướt xuống...

"Ê?" Đang bị phẫn bên trong khắp nơi yêu vương trợn mắt ngoác mồm, hầu như là theo bản năng quay đầu nhìn tới.

Liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, vừa nhìn như trong ngực niêm chủ nhân khí tức ngựa Xích Thố, đang hai mắt đỏ chót phạt lên bạch khí, chân sau như trước duy trì một cái hung tợn đá ra cuồng bạo tư thế!

Trong phút chốc, đều không đợi mọi người ở đây phản ứng lại, cuồng bạo ngựa Xích Thố từ lâu lần thứ hai hý dài một tiếng, quanh thân liệt diễm hừng hực sôi trào thiêu đốt, dường như một đạo màu đỏ thăm lôi đình tựa như đánh tới chớp nhoáng!

Đầu váng mắt hoa quỷ dị âm dương cự mặt, cho tới giờ khắc này mới phản ứng được, thời khắc này, ánh vào hắn kinh hãi mi mắt, là đang như cuồng bạo biển lửa giống như bao phủ tới màu đỏ thăm bóng mờ: "Không..."

Chỉ kịp phát sinh một tiếng thét kinh hãi, mang theo màu đỏ thăm liệt diễm gót sắt, đã tầng tầng đánh vào mặt của hắn thương, trực tiếp đem mũi của hắn cốt đều nổ đến gãy vỡ vặt vẹo!

Âm ầm một tiếng, quỷ dị âm dương cự mặt lần thứ hai cũng đánh vào trên vách núi cheo leo, nổ đến trên vách đá đều xuất hiện vô số vết rách!

Một kích thành công, hai mắt đỏ chót ngựa Xích Thố nhưng lại không dám bỏ qua, trong phút chốc lại là phạt lên bạch khí hý dài một tiếng, quanh thân bùng nổ ra lửa cháy rùng rực, hai cái móng trước lóng lánh trí mạng hồng quang, trong phút chốc hóa thành vô số màu đỏ thăm bóng mờ, dường như bão tố tựa như trút xuống, tất cả đều hung tợn nện ở quỷ dị âm dương trên khuôn mặt lớn!

Đáng thương Âm Dương pháp vương, muốn thật nói tu vi đó là vượt xa Xích

Thố, nhưng là này trong nhất thời bị đánh trả tay không kịp, lại bị mạnh mẽ theo ngã xuống đất, trợn mắt ngoác mồm tiếp thu chà đạp, liền cơ hội phản kháng đều không có...

Giời ạ! Cái này không khoa học!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương tập thể mờ mịt đờ đẫn, liền như thế ngựa Xích Thố đem pháp vương theo ngã xuống đất chà đạp một trăm lần a một trăm lần, đột nhiên đều có loại lão tử có phải là xuất hiện ảo giác cảm giác không thật, Xích Tỷ Nhi càng là trổ mắt ngoác mồm, thật vất vả mới run rẩy mồi anh đào bốc lên một câu: ", cho nên nói, con ngựa kia so lão Lã cường có thêm?"

"Không có... Không sai!" Tô Đát Kỷ tựa ở Hứa Tri Hồ trong lồng ngực suy yếu thở dốc, nhưng lại lộ ra một tia nụ cười cợt quái, "Biết, biết tại sao không, bởi vì..."

Còn chưa nói hết đây, bên kia bị công trả tay không kịp Âm Dương pháp vương đã phục hồi tinh thần lại, thẹn quá hóa giận gào thét một tiếng, quỷ dị âm dương cự mặt đột nhiên bay lên trời, liền muôn mở ra um tùm răng nanh...

Sợ ngươi a!

Chưa kịp miệng đầy răng nanh hung tợn bao phủ xuống, một kích thành công ngựa Xích Thố đột nhiên lăn khỏi chỗ, đột nhiên hóa thành uy phong lẫm liệt Lã Phụng Hậu!

Trong phút chốc, phương thiên họa kích mang theo lửa đỏ hung mãnh nổ ra, trực tiếp đâm thủng âm dương cự mặt, đem hắn mạnh mẽ đóng ở trên vách đá: "Vô song đại xà, huyết diễm như liên, cho ta đây... Phá!"

Âm! Vô cùng vô tận huyết lửa khói ánh sáng, tất cả đều đên cuồng tràn vào phương thiên họa kích bên trong, tiếp theo kể cả phương thiên họa kích đồng thời cuồng bạo nổ tung!

Tàn bạo một đòn, âm dương cự mặt kêu thảm đau thương, cả khuôn mặt đều bị xé rách đến máu thịt be bét, xương tự bị hừng hực sóng lửa nổ đến rút lui Lã Phụng Hậu lại không chịu bỏ qua, lần thứ hai vung vẩy lửa đỏ năm đấm thép, trăng trợn không kiêng dè lần thứ hai hung tợn nổ ra, đều có thể nghe được xương cốt vỡ vụn vang trầm!

Phù! Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương miệng đầy phun nước, bên cạnh đang lè quang liên liên Đêu Thiền càng là tại chỗ liền hóa đá: "Bố... Không có..."

Đừng động cái này rồi!

Một quyền nổ đến âm dương cự mặt chia năm xẻ bảy, đánh lén đắc thủ Lã Phụng Hậu nhất thời cả người uể oải, hầu như là lảo đảo cuồng chạy tới, xoay tay mò lên chính ở chỗ này nửa mừng nửa lo Đêu Thiền, không nói hai lời liền hướng yêu thụ thượng vòng xoáy phóng đi ——

"Phong khẩn! Chạy mau!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 195: Oa Một Tiếng Khóc

Không ai biết đến cùng là xảy ra chuyện gì, nhưng ít ra lúc này, dựa vào đánh lén một đòn hoàn thành, lần thứ hai phục sinh Lã Phụng Hậu từ lâu ôm lấy Đieu Thiền, lung lay sấp đổ liền hướng yêu thụ vòng xoáy phóng đi!

Đối ... Đúng nha!

Trong phút chốc, phản ứng lại khắp nơi yêu vương, nhất thời như ong vỡ tổ theo sau, xông lên tuyến đầu Lã Phụng Hậu tốc độ nhanh nhất, ôm Đieu Thiền vọt thẳng tiến yêu thụ vòng xoáy, lập tức liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hứa Tri Hồ nguyên bản hãy cùng tại Lã Phụng Hậu mặt sau, chỉ là liền muốn xông vào yêu thụ vòng xoáy, lại đột nhiên suy tư một trận, lách mình để Hoàng Bào Quái bọn họ đi vào trước, thuận lợi càng làm trong lồng ngực hồ yêu ngự tỷ ném cho Xích Tỷ Nhi.

"Tri Hồ, ngươi không đi?" Xích Tỷ Nhi ngạc nhiên không nói gì quay đầu lại nhìn tới.

"Đừng hoảng hốt, ta đến điện cái sau." Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cẩm, quay đầu nhìn về cách đó không xa đáy vực hạ.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, vừa bị Lã Phụng Hậu một trận bạo kích quỷ dị âm dương cự mặt, giờ khắc này đã tỏ rõ vẻ vặn vẹo xương mũi vỡ vụn lần thứ hai trôi nổi bay lên không, có chút choáng váng nhẹ nhàng lung lay, chờ hẵn nhìn thấy khắp nơi yêu vương đang hoảng loạn vọt vào yêu thụ vòng xoáy bên trong, nhất thời giận không nhịn nổi nổi giận trường gào một tiếng: "Chết tiệt,

chết tiệt khốn nạn, ta muốn để cho các ngươi tất cả đều ..."

Không cần phải nói xuống, mang theo sâu sắc thấu xương khuất nhục cùng cùu hận, quỷ dị âm dương cự mặt bùng nổ ra đỏ thắm đen nhánh âm dương ánh sáng, dường như che kín bầu trời to lớn bóng tối, cùng hung cực ác gào thét lao xuống mà đến!

"Liền biết sẽ là như thế!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩn đầu lên, đón cái kia thoáng qua tới gần to lớn bóng tối, "Một, hai ..."

Bất đồng niệm đến ba, hắn đột nhiên lùi về sau một bước, bỗng nhiên ôm lấy liền ở bên cạnh loli: "Tử Tử ... Khóc!"

"Ồ?" Còn không có tim không có phổi liếm kẹo mút Tử Tử, hiển nhiên đều không có phục hồi tinh thần lại, dần độn mở to Đại Nhã Tinh.

"Khóc!" Hứa Tri Hồ cũng là cuồng lên, trực tiếp đoạt lấy nàng kẹo mút, thuận lợi hướng về trước ném một cái.

Mang theo hoàn mỹ đường pa ra bôn, gặm một nửa kẹo mút bay lên trời, sau đó trực tiếp bay vào cái kia trương răng nanh um tùm cái miệng lớn như chậu máu, trong chốc lát liền bị răng nanh oanh thành mảnh vỡ.

Thương tâm gần chết a! Tử Tử thương tâm gần chết nhìn kẹo mút liền như thế biến mất không còn tăm hơi, đầu tiên là ngây người như phỗng, tiếp theo trong đôi mắt to cấp tốc tích đầy nước mắt, sau đó liền ——"Oa!"

Ồm!

Tiếng khóc còn ở trong hư không vang vọng, toàn bộ Hiên Viên mộ quần từ lâu nổ vang kịch liệt, vô số chim bay sơ hãi phóng lên trời, bốn phía lăng mộ phảng phất đất rung núi chuyển, không cách nào khống chế run rẩy lên một cách điên cuồng, tòa kia vừa bị nổ đến lung lay sấp đổ vách núi, càng là trực tiếp nổ vang cũng sụp xuống!

"Thập, cái gì?" Đáp xuống âm dương cự mặt lấy làm kinh hãi, theo bản năng nhanh quay ngược trở lại, mạo hiểm né qua đang nổ vang đập xuống vách núi đá vụn.

Nhưng còn không chờ hắn lao ra đá vụn trút xuống phạm vi, liền nghe đến mặt đất một tiếng nổ vang rung mạnh, vài đạo dung nham cột lửa từ lòng đất gào thét lao ra, dường như phóng lên trời suối phun, tất cả đều đánh vào đột nhiên không kịp chuẩn bị âm dương trên khuôn mặt lớn!

Cho nên nói, mặt đại chính là cái dạng này không được!

Gặp cuồng bạo một đòn, trợn mắt ngoác mồm âm dương cự mặt trực tiếp bay ngược ra ngoài, tiếp theo liền nhìn thấy bên hông trên vách núi, không biết từ chỗ nào mãnh liệt mà ra hồng thủy, mang theo lăn lộn đất đá cuồng bạo xông tới!

Cái gì cũng không cần nói rồi!

Địa chấn, dung nham, hồng thủy, đất đá trôi, hơn nữa giữa không trung đột nhiên xuất hiện lôi đình nổ vang, đáng thương âm dương cự mặt trong nháy mắt liền bị thiêu tai triệt để nuốt hết, rõ ràng cùng Hứa Tri Hồ liền cách xa mấy chục trượng, nhưng chỉ có thể trợn mắt nhìn, hoảng loạn né tránh căn bản không xông lên được.

"Gặp lại!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt phất tay một cái, nắm lên Tử Tử liền hướng yêu thụ trong nước xoáy nhảy tới.

"Đê tiện chi đồ!" Âm dương cự mặt cuồng loạn nổi giận rít gào, dĩ nhiên đón khủng bố thiêu tai mãnh xông lại.

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là nhìn trong lồng ngực còn tại nghẹn ngào khóc nước nở Tử Tử, rất chăm chú thở dài: " Tử Tử, biết mị, tỷ tỷ của ngươi nói, tuần sau bắt đầu để một mình ngươi ngủ ..."

Thật là đáng sợ thật là khiếp sợ tiêu tức, Tử Tứ dần độn mở to Đại Nhãnh Tinh, đột nhiên liền mẫn đỏ mặt lên: "Ô ô ô ... Oa!"

Rất tốt rất cường đại, lần này tiếng khóc đáng sợ hơn, hầu như chấn động đến mức toàn bộ Hiên Viên mộ quần đều đang kịch liệt run rẩy!

Trong phút chốc, vừa hơi hơi yếu bớt mấy phần địa chấn dung nham hồng thủy, đột nhiên liền trắng trợn không kiêng dè lần thứ hai bạo phát, giữa không trung càng là có vô số Tử Điện Ngân Xà, đường như lôi tai tựa như nổ vang đậm xuống, phụ cận một ngọn núi nhỏ liền tại trong vài giây, trực tiếp liền bị nổ đến tan xương nát thịt!

Đáng thương quỷ dị âm dương cự mặt, liền như thế tức đến nổ phổi gầm thét lên, bị cuồng bạo thiên tai triệt để bao vây ở bên trong, cũng không còn cách nào xông về phía trước ra.

Sau đó, liền tại hăn nghiến răng nghiến lợi đỏ chót trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ dùng một loại tản bộ nhàn nhã tư thái, ung dung thong thả nhảy vào yêu thụ vòng xoáy, thuận tiện còn không quên lấy ra cái mới kẹo mút làm chịu nhận lối.

Sau một khắc, đen nhánh yêu thụ vòng xoáy liền như thế biến mất không còn tầm hơi, đuổi sát theo quỷ dị âm dương cự mặt, tầng tầng đánh vào yêu thụ thượng, nổ đến toàn bộ yêu thụ đều đang kịch liệt run rẩy, cũng đã mất đi mục tiêu.

Gió lạnh cuốn lên bụi mù bồng bềnh bay lên không, tại đây khắp nơi thương di chiến hậu Hiên Viên mộ quần bên trong, còn có thể mơ hồ nghe được Hứa Tri Hồ an ủi Tử Tứ âm thanh: "Được rồi, được rồi, không khóc, kỳ thực ta vừa là lừa ngươi ... Đến, cho ngươi hai cái kẹo mút giữa đường khiếm, ô, không đủ sao, cái kia ba cái?"

Phù!

Tỏ rõ vẻ bụi mù đá vụn Âm Dương pháp vương giận dữ công tâm, không

nhịn được một cái ứ huyết phun tại yêu thụ thượng, rồi lại mang theo cuồng loạn cùu hận cùng điên cuồng, thế như hung thú tựa như lần thứ hai mãnh va tới: "Tô Đát Kỷ! Lã Phụng Hậu! Còn có người kia tộc tiểu tu sĩ! Chờ bản tôn phá tan này yêu thụ kết giới sau, định các ngươi phải ... Định muôn các ngươi những người này vô liêm sỉ, thần hồn câu diệt tan xương nát thịt!"

Hắt xì!

Lại như là cảm giác được loại kia oán niệm, kéo cùu hận kéo đến tràn đầy Hứa Tri Hồ, không nhịn được ở trong bóng tối rùng mình lạnh lẽo, tiếp theo chân hạ lảo đảo một cái, giãm đến mềm nhũn đồ vật, sau đó liền nghe đến Tô Đát Kỷ thoi thóp âm thanh: "Híc, Tri Hồ a, ngươi cùng bản cung đuôi có cùu oán có đúng không, tại sao mỗi lần đều muôn giãm nó?"

Mồ hôi, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lấy ra cái đèn pin cầm tay mở ra, sau đó liền nhìn thấy không biết đi về phương nào trong thông đạo dưới lòng đất, Xích Tỷ Nhi công chúa Bách Hoa bọn họ tất cả đều chen chúc tại một khố, đương nhiên cũng không thể quên suy yếu vô lực Tô Đát Kỷ, cùng với nàng cái kia chín cái dính đầy dấu giày màu trắng bạc đuôi cáo.

"Cho nên nói, đều đi vào?" Mượn yếu ớt đèn pin cầm tay tia sáng, Hứa Tri Hồ cấp tốc nhìn một chút xung quanh khắp nơi yêu vương, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chí ít không có ai ... Ế?"

Nói đến một nửa, chờ hắn chú ý tới đang ôm Đieu Thiền đứng ở bên cạnh Lã Phụng Hậu, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ quái lạ.

Được rồi, không chỉ là hắn tỏ rõ vẻ quái lạ, xung quanh sơ hãi không thôi khắp nơi yêu vương, cũng vào thời khắc này không hẹn mà cùng quay đầu nhìn tới, bị bọn họ nhìn ra cả người không dễ chịu, Lã Phụng Hậu không nhịn được lùi về phía sau mấy bước, sắc mặt biến ảo không ngừng tựa hồ đang do dự cái gì.

Quái lạ yên tĩnh, vẫn là Tô Đát Kỷ không nhịn được ho nhẹ một tiếng: " khắc khặc, lão Lã a, chuyện đến nước này, ngươi là dự định chính miệng nói ra bí mật

chứ, vẫn là chờ bản cung tới nói đây?"

Trầm mặc không nói gì, Lã Phụng Hậu quay đầu nhìn bốn phía, lại tỏ rõ vẻ giãy dụa do dự rất lâu, rốt cuộc nhẹ nhàng đẩy ra trong lồng ngực Điêu Thiên, rất không cam tâm rất không tình nguyện ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng: "Thôi! Ngược lại cũng giấu không đi xuống rồi! Chuyện đến nước này, ta chỉ có thể nói ra chân tướng, kỳ thực ta..."

"Ngươi?" Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương rất chỉnh tề vểnh tai lên.

"Ta ..." Lã Phụng Hậu rất phiền muộn xoắn xuýt nửa ngày, rốt cuộc cắn răng một cái, "Kỳ thực, ta, ta không phải, không phải ... Phù!"

Lời còn chưa dứt, hổ khu chấn động kịch liệt, hắn liền như thế một ngụm máu tươi phun ra, đường như núi cao txa như nổ vang ngã xuống, chấn động đến mức con đường đều bụi mù mẫn liệt.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 196: Lão Lã Hóa Ra Là Con Ngựa

Còn chưa nói hết đây, đang muốn kể ra bí mật Lã Phụng Hậu, trực tiếp liền đến cái miệng đầy phun máu ngã xuống đất, một đám người vội chạy tới cứu viện, Hoàng Bào Quái suýt chút nữa liền hô hấp nhân tạo đều muộn dùng tới.

Chỉ chốc lát sau, đến khi chậm rãi tỉnh lại, nhìn xung quanh một đám lại bát quái chi hỏa cháy hùng hực gia hỏa, Lã Phụng Hậu xoắn xuýt nửa ngày, rốt cục vẫn là tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài một tiếng: "Quên đi, chuyện đến nước này, ta chỉ có thể nói ra chân tướng, kỳ thực ta ..."

"Đừng làm phiền, nói mau." Hoàng Bào Quái bọn họ liều mạng giục.

Có thể nói cái gì đó, Lã Phụng Hậu ấp úng, cuối cùng nhưng nắm chặt Diêu Thiền nhu đẽ, tỏ rõ vẻ xấu hổ cúi đầu: "Thiền Nhi, ngươi, ngươi sẽ trách ta sao, ta vẫn gạt ngươi ... Kỳ thực, kỳ thực ta không phải, ta không phải Lã Bố ... Ta là ... Ta là ..."

Ta đúng rồi nửa ngày, đều không có ta là cái đi ra, một đám yêu vương đều cuống lên, đúng là Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì chốc lát, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ: "Chờ đã, đợi lát nữa, lão Lã ngươi không cần nói cho ta nói, kỳ thực ngươi là ... Ách, ngựa Xích Thố?"

Phù! Nghe nói như thế, ở đây một đoàn gia hỏa tất cả đều vắng: "Ta sát, Tri Hồ ngươi đùa gì thế, lão Lã làm sao có khả năng sẽ là ..."

"Ta là!" Lã Phụng Hậu đàng hoàng trịnh trọng thở dài, sau đó liền tại Hoàng Bào Quái bọn họ kinh ngạc đến ngây người trong ánh mắt, rất xấu hổ quay đầu, thậm chí đều không dám ngẩng đầu nhìn Diêu Thiền, "Đúng, xin lỗi, Thiền Nhi,

ta biết, ta biết ngươi chân chính yêu thích chính là Lã Bố, nhưng là ..."

Hít một hơi thật sâu, hắn yên lặng không nói gì ngẩng đầu lên, phảng phất nhớ lại khi đó chuyện cũ —

Mấy trăm năm trước tối tăm chân trời hạ, dây leo khô quặn đen cô đơn yêu thụ trong bóng tối, từ mờ mịt bên trong hóa thành hình người hổ đồ ngựa yêu, tại ngạc nhiên quay đầu trong nháy mắt đó, liền trông thấy cái kia đồng dạng mờ mịt thức tỉnh, rồi lại nhu nhu được bàng hoàng áo đỏ mỹ nhân nhi ...

Một khắc đó, vừa mở ra linh trí tâm, chẳng biết vì sao, đột nhiên liền nhảy đến lợi hại!

Vển vẹn do dự trong nháy mắt, tựa như cùng quý thần xui khiến đồng dạng, hắn liền lớn như vậy bước lên trước, như núi lớn bỗng nhiên nhô ra bàn tay lớn: "Thiền Nhi, chớ sợ ... Khi còn sống hoặc chết rồi, ta đây đều ở bên cạnh ngươi!"

Đúng, khi còn sống hoặc chết rồi, ta đây đều ở bên cạnh ngươi!

Chỉ là vào giờ phút này, nhớ lại ngay lúc đó câu nói kia đến, Lã Phụng Hậu nhưng mãn đỏ mặt lên, xấu hổ đến cắn bản không dám nhìn tới Đieu Thiền, thậm chí là theo bản năng nhẫn nhịn đau nhức đứng dậy, liền muôn liều lĩnh quay đầu mà đi.

Chỉ là liền tại hắn xoay người rời đi trong nháy mắt đó, một cái ôn nhu đê nhẹ nhàng nắm chặt cánh tay của hắn: "Phụng sau ..."

Dường như điện giật tựa như, Lã Phụng Hậu cả người đều đang kịch liệt run rẩy, ánh vào hắn cái kia kinh ngạc ánh mắt, là Đieu Thiền cái kia trước sau như một ôn nhu mà lại bình tĩnh ánh mắt, còn mang theo nụ cười nhàn nhạt ...

"Phụng Hậu ..." Đón hắn kinh ngạc ánh mắt, ôn nhu như nước mỹ nhân nhanh hít một hơi thật sâu, phảng phất giống lên chỉ có dũng khí, "Ngươi, ngươi không cần áy náy, kỳ thực ta đã sớm biết, đã sớm biết ngươi không phải Phụng Tiên

rồi!"

"Thập, cái gì?" Lã Phụng Hậu khó có thể tin mở to hai mắt.

"Đúng, từ gấp phải ngươi bắt đầu từ giờ khắc đó, ta liền biết rồi." Đieu Thiền bình tĩnh nhìn chăm chăm hắn, ôn nhu trong yên tĩnh, nhưng lại đột nhiên khẽ cắn môi anh đào, chậm rãi cúi đầu, "Hơn nữa, kỳ thực, kỳ thực ta ... Kỳ thực ta cũng không phải ... Đieu Thiền!"

Phù!

Đang ở bên cạnh vây xem hàng năm phim tình cảm một đám gia hỏa, đột nhiên liền lần thứ hai biến thành hình người suối phun, các loại, đợi lát nữa, đây là cái gì thần nghịch chuyển.

"Đúng, ta không phải Đieu Thiền." Đieu Thiền u nhiên thở dài, nhẹ nhàng lấy xuống búi tóc đào hoa cây trâm, tùy ý tóc đen như thác nước chậm rãi buông xuống, che kín nàng cái kia ôn nhu như nước ngọc dung, "Kỳ thực, vào lúc đó gấp gỡ trong nháy mắt, làm ta biết ngươi là Xích Thố biến ảo hình người, nhưng cũng đã biết mình, chỉ là Đieu Thiền ... Chỉ là Đieu Thiền ... Một cái giầy thêu!"

"Hả?" Cái gì cũng không cần nói rồi, đang xem bát quái một đám gia hỏa lập tức chỉnh tề quay đầu, nhìn phía Lã Phụng Hậu.

"Ê?" Lã Phụng Hậu mờ mịt há to mồm, đầy đủ sững sốt nửa khắc đồng hồ sau, rốt cuộc mờ mịt chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía mình trong lồng ngực cái kia giầy thêu.

Yên tĩnh! Thời khắc này, trong lối đi bầu không khí đột nhiên trở nên yên tĩnh!

Yên lặng như tờ trong trầm mặc, Lã Phụng Hậu khó có thể tin run rẩy, cầm giầy thêu bàn tay đều tuôn ra gân xanh ...

Cũng không nói gì, Đieu Thiền nhẹ nhàng cầm mu bàn tay của hắn, liền như

thế cô đơn chật rãи đứng dậy, tại tất cả mọi người mờ mịt trong tầm mắt, bóng người nhu nhược chật rãи đi về phía trước.

Tối tăm ánh sáng hạ, nàng nhu nhược bóng người khẽ run, dần dần biến mất ở phương xa trong đường nối, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị vô biên vô tận bóng tối nuốt mất ...

"Chờ đã!" Trong phút chốc, quát khẽ một tiếng đột nhiên từ sau truyền đến.

Khẽ run lên, Đieu Thiền nước mắt mông lung xoay đầu lại, nhưng chưa kịp nàng thấy rõ tình cảnh trước mắt, thân ảnh khôi ngô từ lâu mang theo cuồng phong, ôm chặt lấy nàng, ôm đến như thể dùng sức, liền đường như muốn đem hai người hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau!

"Ta không để ý!" Tại nàng óng ánh trong suốt óng ánh trong suốt vành tai bên, Lã Phụng Hậu thanh âm trầm thấp, mang theo ấm áp nhiệt khí, "Ta không để ý ngươi là ai, là Đieu Thiền vẫn là giầy thêu hay hoặc là cái gì khác ... Ta chỉ biết là, từ gắp phải ngươi một khắc đó bắt đầu, ngươi chính là ta Thiền Nhi, là đời ta đánh bạc mệnh đi, cũng phải bảo vệ Thiền Nhi!"

Nước mắt, tựa hồ vào đúng lúc này không cách nào khống chế vỡ đê mà ra, Đieu Thiền run rẩy nhô ra nhu đề, tương tự chăm chú ôm hắn, gần trong gang tấc hai tấm khuôn mặt, vào thời khắc này lẫn nhau nhìn chăm chăm đối phương, mơ hồ nước mắt bên trong, đã không cách nào thấy rõ thân ảnh của đối phương, nhưng mà loại mơ hồ thoảng hiện khuôn mặt thương, tràn ngập ... Là tên là hạnh phúc đồ vật chứ?

Vào lúc ấy, tối tăm âm hàn bên dưới vòm trời, lông ngỗng tuyêt lớn như bão táp bao phủ toàn bộ thế giới!

Vào lúc ấy, vừa tỉnh lại nhu nhược thiếu nữ, khẽ run co lại thành một đoàn, phảng phất lạnh giá đến bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi!

Mãi đến tận, mãi đến tận cái kia khôi ngô như núi lớn bóng người, bỗng

nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, đem hết thảy gió tuyêt tất cả đều ngăn cách ở bên ngoài!

Mãi đến tận, mãi đến tận cái kia ấm áp như hỏa bàn tay lớn, chậm rãi xuất hiện tại tầm mắt của nàng bên trong, phảng phất trong nháy mắt, ấm áp cái kia khẽ run tâm linh!

Ngươi là ai, ta là ai, lại có cái gì quan trọng, tại đây hiềm ác thế gian, chỉ có ngươi cùng ta, có thể dắt tay tiếp tục đi, không phải sao?

"Bố ..." Thời khắc này, nhìn cái kia trương gần trong gang tấc vệt nước mắt khuôn mặt, Đieu Thiền nghẹn ngào hầu như nói không ra lời.

"Thiền Nhi ..." Lã Phụng Hậu đồng dạng run rẩy, nắm thật chặt nàng lạnh lẽo nhu đê, mắt hổ bên trong không cách nào khống chế nhiệt lệ chảy xuôi.

"Bố ..."

"Thiền Nhi ..."

"Bố ..."

"Thiền Nhi ..."

"Bố ..."

Vãi chưởng! Hai người các ngươi, cho lão tử có chừng có mực a!

Lại bị đút vài cân thức ăn cho chó, bên cạnh Hắc Phong Quái rốt cuộc không thể nhịn được nữa, trực tiếp bay lên một cước đem hai người này đập bay ra ngoài!

Hầu như tại đồng thời, cuồng bạo tiếng nổ vang rền đột nhiên truyền đến, vừa bình tĩnh chốc lát dưới lòng đất con đường, lần thứ hai chấn động kịch liệt run rẩy, cho tới đỉnh chóp bụi mù đá vụn đều sẽ nổ vang đập xuống.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng, tránh thoát một khối ầm ầm đập xuống nham thạch, rồi lại ôm lấy còn tại ăn kẹo mút Tử Tử, đi đầu hướng đi con đường nơi sâu xa —

"Cái kia cái gì, phim tình cảm cũng diễn xong, tiếp xuống ... Ai có thể nói cho ta, nơi này đến cùng là nơi nào?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 197: Một Lời Không Hợp Liền Bắn Cung

Mờ nhạt đèn pin cầm tay ánh sáng hạ, yên tĩnh mà lại dài dằng dặc dưới lòng đất con đường, phảng phất vẫn hướng về phương xa kéo dài, sương mù tràn ngập dần dần bao phủ bốn phương, để người có loại phảng phất trước sau tại tại chỗ bồi hồi ảo giác ...

Chẳng biết lúc nào, nhiệt độ chung quanh trở nên càng ngày càng thấp, cho tới xung quanh trên vách tường đều kết đầy băng sương, Hứa Tri Hồ không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, vội vàng từ sơn địa bao bên trong lấy ra điếu áo lông mặc vào, rồi lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu nhìn hồn yêu ngự tỳ: "Híc, nương nương, ngài có phải là nênn nói cho ta, nơi này đến cùng là nơi nào?"

"Đừng hỏi ta, ta cũng không biết." Tô Đát Kỷ bị Xích Tỷ Nhi nâng, khập khẽ đi về phía trước, "Trên thực tế, nếu như ngươi thật sự muốn biết chân tướng, có thể cần phải hỏi một chút bên cạnh ngươi hai vị kia."

"Ách ... Ai?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc quay đầu.

"Ta?" Tại trong tầm mắt của hắn, đang ẩn tình đưa tình nhìn chăm chăm Lã Phụng Hậu cùng Độc Thiền, không khỏi tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Đợi lát nữa, chúng ta làm sao có khả năng sẽ biết đây là địa phương nào?"

"Các ngươi thật sự không biết?" Tô Đát Kỷ cười híp mắt lung lay chín cái đuôi cáo, "Ngẫm lại xem, các ngươi tinh lại hóa thành hình người thời điểm, chính là tại thủ mộ yêu thụ bên, hơn nữa lão Lã a, ngươi tựa hồ thủ mộ yêu thụ có đặc thù cảm tình, những người khác nếu như đụng tới yêu thụ, ngươi đều sẽ giận dữ đúng không ... Dưới tình huống này, ngươi thật sự không có chút nào hiểu rõ nơi này?"

"Này ..." Lã Phụng Hậu bị hỏi đến ngoác mồm lè lưỡi trả lời không ra, vẫn là Đieu Thiền do dự chốc lát, ngạc nhiên nói, "Cái này, ta cùng Phụng Hậu xác thực không biết, chỉ là lúc ẩn lúc hiện cảm thấy, nơi này tựa hồ có chút quen thuộc ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, toàn bộ dưới lòng đất con đường lần thứ hai chấn động kịch liệt, trùng kích cực lớn ba nhất thời để tất cả mọi người va ở trên vách tường, hầu như tại đồng thời, Âm Dương pháp vương cái kia dữ tợn thô bạo âm thanh, liền đường như lôi đình nổ vang tựa như vang vọng ở trong hư không

"Tô Đát Kỷ! Lã Phụng Hậu! Còn có người kia tộc thiểu tu sĩ! Các ngươi trốn không thoát! Nếu là không muốn để cho bản tôn đem bọn ngươi thần hồn câu diệt, liền thành thành thật thật mở ra kết giới, đem cái thứ kia giao ra đây, bản tôn xem ở ngày xưa tình mức, hay là còn có thể tha các ngươi một mạng!"

Ta cái gì đều không nghe thấy!

Hứa Tri Hồ hững hờ ngáp một cái, kế tục giơ đèn pin cầm tay đi về phía trước, đúng là Xích Tỷ Nhi không nhịn được yếu mềm nhấc tay: "Híc, tên kia hình như biết này yêu thụ kết giới bên trong bí mật, sau đó ... Cái thứ kia là chỉ cái gì?"

"Ai biết được." Hứa Tri Hồ biểu thị hoàn toàn không quan tâm cái này, "Ta chỉ muốn biết, cái lối đi này sẽ thông hướng nào, cùng với nơi này sẽ có hay không có cái khác ..."

"Xuyt!" Còn không chờ hắn nói xong, bên cạnh Tô Đát Kỷ đột nhiên dựng thẳng lên chín cái đuôi cáo, lộ ra mấy phần nghi hoặc biểu hiện, "Chờ đã, các ngươi có nghe hay không đến cái gì?"

Giờ ạ, đây là hắn phải chết flag a!

Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là ngơ ngác rút lui, chăm chú tựa ở trên tường, xung quanh khắp nơi yêu vương càng là sờn cả tóc gáy, theo bản năng rút ra binh khí, hãi hùng khiếp vía cùng nhau quay đầu nhìn về bốn phía.

Sau đó, liền ở tại bọn hắn cảnh giác trong ánh mắt, mấy con dơi đậu cánh đợi đợi, từ trên lối đi phuơng chõ hở bên trong bay ra, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, Địa Dũng phu nhân thở một hơi dài nhẹ nhõm, lòng vẫn còn sợ hãi vỗ bộ ngực mềm: "Hù chết bản bảo bảo, ta còn tưởng rằng ... Trốn!"

Trong phút chốc, đột nhiên kinh hô một tiếng, vị này khuôn mặt đẹp ngự tợ đột nhiên tỏ rõ vẻ vặn vẹo, hé lèn một tiếng, không hề do dự quay đầu liền chạy.

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng đi theo, Xích Tỷ Nhi bị lôi kéo lảo đảo vọt tới trước, còn không quên quay đầu liếc mắt nhìn, nhất thời liền hai mắt đăm đăm ——

Đúng, liền sau lưng bọn họ cách đó không xa hành lang bên trong, giờ khắc này dĩ nhiên đang có vô số hắc giáp sĩ binh mãnh liệt mà ra, mỗi cái hắc giáp sĩ binh đều quanh thân cháy hừng hực, mang theo không cách nào tiêu diệt hỏa diễm, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi mờ mịt cùng phẫn nộ, dường như đông nghìn nghịt như nước thủy triều mãnh liệt mà tới.

Mà liền tại này chen chúc mà đến sĩ tốt bên trong, lại có một vị đầu đội kim khôi mặt trắng chư hầu, tại năm sáu cái tướng quân mưu sĩ vây quanh hạ, tỏ rõ vẻ tức đến nỗi phổi hé lớn một tiếng: "Gia Cát thất phu! Chu Du tiểu nhi! Hỏa thiêu Xích Bích mối thù, ta với các ngươi thế không thôi ... Người đến a, cho ta cùng nhau bắn cung, ngược lại muốn xem xem bọn họ lại làm sao thuyên cỏ mượn tên!"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy cái kia vô số hắc giáp sĩ binh cùng nhau vẫn mở trường cung, đen nhánh mưa tên mang theo Huyền Âm khí tức, dường như

bão tố đồng dạng, trong phút chốc bao phủ hơn một nửa cái con đường!

Vãi chưởng! Một lời không hợp liền bắn cung, có còn lẽ trời hay không?

Khắp nơi yêu vương cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ có thể tại cuồng bạo mưa tên bên trong chạy thực mạng, Hoàng Bào Quái còn nỗ lực quay đầu lại giải thích một chút: "Chờ đã, chờ chút, chúng ta căn bản là không quen biết Gia Cát..."

Đừng nói, Hứa Tri Hồ một phát bắt được hắn, vọt thẳng tiến bên cạnh bên nói, khắp nơi yêu vương theo sát phía sau, chỉ có Lã Phụng Hậu vừa lao nhanh vừa còn trợn mắt ngoác mồm liều mạng lắc đầu: "Không thể! Không thể! Tào A Man tên khốn kia, lúc nào cũng tu luyện thành ... Cẩn thận!"

Trong phút chốc, nghe được phía sau tiếng gió rít gào, hắn hầu như là theo bản năng bay lên một bước, đem bên cạnh Hắc Phong Quái đá bay ra ngoài, sau đó liền nhìn thấy một thanh trường kiếm mang theo hàn quang lạnh như băng, tầng tầng đâm vào bên cạnh vách tường, lưỡi kiếm thượng còn có khắc "Ỷ Thiên kiếm" ba chữ, ở trong gió rét kịch liệt run rẩy.

Sau một khắc, phía sau "Tào Tháo" cũng đã mang theo hắc giáp sĩ binh, đằng đằng sát khí vọt vào bên nói!

Quái lạ chính là, bọn họ nhưng không có thừa thăng truy kích cùng nhau tiến lên, mà là như trước như vừa nãy như vậy đột nhiên một trận, tiếp theo "Tào Tháo" lại tức đến nổ phổi hét lớn một tiếng: "Gia Cát thất phu! Chu Du tiểu nhi! Hỏa thiêu Xích Bích mỗi thù, ta với các ngươi thề không thôi ... Người đến a, cho ta cùng nhau bắn cung, ngược lại muốn xem xem bọn họ lại làm sao thuyền có mượn tên!"

Giở trò quỷ gì, lão Tào ngươi là học lại cơ sao?

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương kế tục chạy thực mạng, tại tránh thoát này một đợt mưa tên đồng thời, rồi lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ: "Híc,

các người có phát hiện hay không, mặt sau những tên kia giống như chỉ có thể lặp lại làm này ba chuyện —— hét lớn! Bắn cung! Truy đuổi! Hét lớn! Bắn cung! Truy đuổi!"

Ai cũng nhìn ra rồi, không chỉ là chỉ có thể làm này ba chuyện, hơn nữa những tên kia tuy rằng cùng hung cực ác, nhưng xem ra ánh mắt đờ đẫn, tựa hồ hoàn toàn tại bản năng điều động hành động, nói chuẩn xác chính là linh trí chưa mở, cùng Lã Phụng Hậu Đieu Thiền hoàn toàn khác nhau.

Đừng động cái này rồi!

Đang nói chuyện, mặt sau "Lão Tào" lại mang theo rất nhiều hắc giáp sĩ binh đuổi theo, đen nhánh mưa tên lần thứ hai bay lên trời, dường như gào thét cuồng phong tựa như từ trên trời giáng xuống, lần này rơi vào phía sau cùng Hắc Phong Quái liền không có may mắn như vậy, nhất thời liền bị bắn thành nhân hình con nhím, không đúng, hắn là hùng hình con nhím!

Cũng còn tốt Lã Phụng Hậu bọn họ giảng nghĩa khí, cuối cùng cũng coi như không có bỏ lại Hắc Phong Quái mặc kệ, Hứa Tri Hồ lôi kéo Xích Tỷ Nhi ở mặt trước dẫn đường, nhìn thấy bên hông lại có một cái tảng đá con đường, mặc kệ nhiều như vậy trước tiên vọt vào lại nói rồi!

Chỉ là sau một khắc, chờ bọn hắn bụi mù lẩn lộn vừa vọt vào hành lang, liền nhìn thấy ngay phía trước kim quang lóng lánh bay lên không, tại mấy trăm tên kim giáp vũ sĩ vây quanh hạ, một vị dung nhan uy nghiêm khuôn mặt đẹp nử tử chắp hai tay sau lưng, đầu đội bạch ngọc bình thiên quan, thân mang Ngũ Trảo Kim Long bào, ánh mắt như điện ngạo nghẽ đứng ở tại chỗ.

Yên tĩnh! Trong nháy mắt yên tĩnh!

Lại sau đó, xa xa nhìn trọn mắt ngoác mồm Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương, vị hoàng đế bệ hạ này khẽ cau mày, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ giận dữ mạnh mẽ vung lên ống tay áo ——

"Lớn mật! Bọn ngươi thảo dân, thấy trẫm hình dáng, dám không quỳ xuống lê bái ... Người đến a, cho ta kéo dài ra ngọ môn chém đầu!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 198: Một Tổ Bệnh Thần Kinh Do Thiếu Máu Cục Bộ

Mồ hôi, này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngốc nữu, lại là vị nào a?

Trong phút chốc, nhìn mấy trăm tên kim giáp vũ sĩ chen chúc mà đến, khắp nơi yêu vương chỉ có thể âm thầm kêu khổ quay đầu liền chạy, suýt chút nữa lại trước mặt va vào mặt sau lão Tào, hầu như là mạo hiểm gặp thoáng qua, tại gào thét mưa bão phủ xuống chạy ra ngoài.

"Híc, nếu như ta không có đoán sai ..." Hứa Tri Hồ thở hồng hộc chạy về phía trước, còn không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Vừa cái kia bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngốc nữu, liền là Trung Quốc cổ đại trong lịch sử duy nhất nữ hoàng đế Vũ Tắc Thiên!"

Phù! Khắp nơi yêu vương suýt chút nữa tập thể biến thành hình người suối phun, con em nó a, Tam quốc loạn nhập cũng coi như, tại sao liền Vũ Tắc Thiên đều tu luyện thành tinh?

Ngươi hỏi ta ta hỏi ai, Hứa Tri Hồ cũng là triệt để không nói gì, Tô Đát Kỷ bị Xích Tỷ Nhi ôm xốc nảy chấn động, còn tại cái kia khóe miệng chảy máu thoí thóp nói: "Đừng kỳ quái, Vũ Tắc Thiên tính là gì, coi như tiếp xuống xuất hiện..."

Cho nên nói, có lúc con hồ ly tinh này, thật sự cùng quạ đen có thân thích quan hệ!

Còn chưa kịp nói xong, liền nhìn thấy phía trước tảng đá con đường nơi khúc quanh, đột nhiên lại có một vị mặt như ngọc đứng thẳng người lên trung niên nho bào nam tử chuyển ra, vị này đúng là nhìn qua không hề sát khí, liền như

vậy thản khí nội liễm đứng tại chỗ, trong tay cầm một quyển Luận Ngữ yên lặng xem lướt qua.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chí ít vị này nhìn qua không không dễ tiếp xúc đi!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, vẫn đề là còn không chờ hắn môn tới kịp nghĩ rõ ràng, liền nhìn thấy đối diện vị kia trung niên nho bào nam tử đột nhiên nghiêm mặt, vô về sạch sẽ râu dài, tỏ rõ vẻ hạo nhiên chính khí chỉ về phía trước —

"Ta nói, quân tử băng phẳng, tiểu nhân trưởng bi ai!"

Cái gì quý a, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, Hoàng Bào Quái từ nhỏ còn tại thế gian từng đọc mấy quyển sách, không nhịn được uốn nắn: "Híc, lão huynh, ngươi niệm sai rồi đi, hắn là nói, mà không phải ... Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong, liền nhìn thấy cái kia "Quân tử băng phẳng, tiểu nhân trưởng bi ai" Luận ngữ danh ngôn, đột nhiên hóa thành nếu có thực chất kim quang văn tự, dường như kim quang quả cầu lửa tựa như trước mặt oanh kích lại đây!

Đại gia ngươi!

Cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương quay đầu liền chạy, Hoàng Bào Quái chính ở chỗ này tức đến nổ phổi kháng nghị: "Này này này, có lầm hay không, ta chỉ là uốn nắn lỗi của ngươi ngộ mà thôi, cần phải ..."

Đừng nói, còn không chờ hắn tới kịp kháng nghị, mặt sau vị kia trung niên nho bào nam tử lại giơ lên Luận Ngữ, đầy mặt chính khí cao giọng quát lên: "Ta nói, học mà không tư thì võng, tư mà không học thì đãi!"

Rầm rầm rầm! Trong nháy mắt lại là mười mấy cái kim quang văn tự, dường

như liệt nhật đương không tựa như nổ xuống, trực tiếp nổ đến tảng đá trong lối đi đá vụn tung tóe, mãnh liệt lăn lộn sóng khí suýt chút nữa đem khắp nơi yêu vương đều lật tung đi ra ngoài.

Cái này cũng chưa hết, vị kia trung niên nho bào nam tử nhanh chân đi tới, lại giơ Luận Ngữ lần thứ hai cao giọng quát lên: "Ta nói, lấy không muốn, chớ thi tại người!"

Rất tốt rất cường đại, nhìn mặt sau kim quang văn tự lại muốn gào thét oanh đến, khắp nơi yêu vương chỉ có thể chạy thực mạng, Hoàng Bào Quái thật sự không phục lăm a, không nhịn được liều mạng oán giận: "Đại gia ngươi, rõ ràng là hắn niệm sai rồi, lại còn trách chúng ta?"

"Không, hắn không có niệm sai ..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Ta cảm thấy, tên kia nói không chắc chính là Khổng Tử, vì lẽ đó hắn nói ta nói mà không phải nói, đó là rất chính xác ... Cẩn thận!"

Được rồi, vừa lao ra tảng đá hành lang, lại trước mặt va vào truy đuổi đến lão Tào cùng Vũ Tắc Thiên, một đám người không kịp gấp sát, nhất thời kinh ngạc thốt lên tất cả đều đụng vào nhau, một mực tại loại này hỗn loạn dưới tình huống, bị đụng phải ngửa mặt ngã xuống đất lão Tào chính ở chỗ này phẫn nộ hét lớn: "Người đến a, cho ta cùng nhau bắn cung, ngược lại muốn xem xem bọn họ lại làm sao thuyền cỏ mượn ..."

Chúng ta có thể đừng nghịch sao?

Hứa Tri Hồ liều mạng mắt trợn trăng, thừa dịp đầy trời mưa tên bắn rơi trước, kéo Xích Tỷ Nhi chính là chạy thực mạng, khắp nơi yêu vương theo sát phía sau, liền nhìn thấy phía sau vị kia "Ta nói" cũng vọt ra, ba phe nhân mã hỗn loạn đụng vào nhau, vén vẹn dừng lại chốc lát, liền hội tụ thành dòng lũ lần thứ hai đuổi tới, trong phút chốc lại là hắc giáp sĩ binh kim giáp vũ sĩ kim quang văn tự cùng nhau mãnh liệt mà đến!

Được rồi, ngươi cho rằng đây chính là cảnh tượng hoành tráng sao, vậy ngươi

liền sai rồi!

Sau một khắc, chờ Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương lao nhanh vọt qua tảng đá hành lang, liền nhìn thấy ven đường bên nói bên trong, lại có rất nhiều kỳ kỳ quái quái gia hỏa lao ra chặn lại, tỷ như hô "Bản tướng muốn một cái hố bốn trăm ngàn người" Bạch Khởi, tỷ như "Phong tiêu tiêu hèle dịch thủy hàn" Kinh Kha, tỷ như "Ta có thể thay vào đó" Hạng Vũ, trung gian còn có cái tự xưng Lưu Bang gia hỏa, cùng Hạng Vũ không hiểu ra sao làm một chiếc ...

Vãi chưởng! Ai có thể nói cho ta, nơi này đến cùng là nơi nào?

Hứa Tri Hồ bọn họ bị truy đến thở hổn hộc mồ hôi đầm đìa, mắt thấy mặt sau truy đuổi đại quân càng ngày càng nhiều càng ngày càng phức tạp, cũng đã triệt để mất cảm giác liền châm chọc tâm tình đều không có rồi!

Trong phút chốc, đón mặt sau gào thét phóng tới đầy trời mưa tên, Hứa Tri Hồ rất mạo hiểm đi đầu chuyển qua một cái loan, đúng là đi theo bên cạnh hắn Lã Phụng Hậu chẳng biết vì sao, đột nhiên có chút thần sắc mê man hai mắt đờ đẫn, liền tốc độ đều chậm mấy phần, suýt chút nữa liền bị mặt sau phóng tới trường thương bắn trúng!

Âm âm một tiếng!

Hoàng Bào Quái tầng tầng đầm ra một quyền, mạnh mẽ đem trường thương đánh bay ra ngoài, thuận thế bắt lấy còn tại ngắn ra Lã Phụng Hậu liều mạng lung lay: "Tỉnh lại đi, tỉnh lại đi, ngươi nên sẽ không tính toán trở lại với bọn hắn uống trà ăn cơm đi, vấn đề là bọn họ cũng không tiếp thu ngươi a!"

"Ách ..." Lã Phụng Hậu còn có chút bước chân lảo đảo, không nhịn được tại con đường trên vách tường nhẹ nhàng mơ trớn, vuốt những rạn nứt quái lạ đồ đặng, "Ta, ta không biết, chẳng qua là cảm thấy chỗ này, chỗ này ta giống như đến ... Hí!"

Trong phút chốc, không chỉ có là hắn, vừa chuyển qua chỗ rẽ mọi người, đột

nhiên cùng cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh!

Kho ngươi cái hấp, ai biết là xảy ra chuyện gì, phía trước này rộng rãi trong đường nối, lại có mấy chục chiếc Xuân thu Chiến quốc thời kỳ chiến xa, đang đằng đằng sát khí xếp thế trận xung phong chờ đợi!

Trong nháy mắt yên tĩnh, trên chiến xa khôi ngô bóng người bỗng nhiên phất tay, mấy chục chiếc chiến xa nhất thời dường như cuồng triều sóng lớn giống như mãnh liệt mà đến, sắc bén như mâu trục xe cùng cứng rắn tảng đá vách tường kịch liệt ma sát, nhất thời bùng nổ ra nóng rực lóng lánh đốm lửa nhỏ!

Trước có chặn lại, phía sau có truy binh!

Khắp nơi yêu vương không nhịn được âm thầm kêu khổ, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, liền muốn mở ra sơn địa bao, chỉ có điều còn không chờ hăn tới kịp động thủ, từ vừa nãy đến hiện tại đều có chút mờ mịt đờ đẫn Lã Phụng Hậu, lại đột nhiên gầm lên một tiếng, tăng tăng một quyền oanh ở bên cạnh tảng đá trên vách tường —

Trong phút chốc, biến hóa kỳ quái đột nhiên sản sinh!

Bị bắn trúng khối này tảng đá, xem ra bình thường, nhưng ở bị Lã Phụng Hậu bắn trúng trong nháy mắt, lại đột nhiên răng rắc vang vọng, bùng nổ ra lóng lánh hào quang màu xanh!

Âm!

Trong chớp mắt, mấy chục cây đèn nhánh trụ đá từ hai bên trên vách tường gào thét lao ra, đang xông lại chiến xa căn bản không kịp né tránh, trực tiếp liền ầm ầm một tiếng đụng vào, nhất thời người ngã ngựa đổ thân xe vỡ vụn, nhắc lên tràn ngập bay lên không bụi bặm!

Tình huống thế nào a, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương lấy làm kinh hãi, còn chưa kịp phản ứng lại, Lã Phụng Hậu cũng đã hét lớn một tiếng, ôm Điêu

Thiền trực tiếp liền xông lên: "Cùng ta đây đến, nếu như nhớ không lầm mà nói, này phía trước liền là ..."

Đừng động là gì, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể khẽ cắn răng đi theo, Lã Phụng Hậu trước tiên xung phong, mạnh mẽ đánh bay mấy cái từ trên chiến xa nhảy xuống chặn đường tướng lĩnh, trực tiếp từ người ngã ngựa đỗ chiến xa bên trong đại trận đột xuất một con đường sống đến.

Hầu như tại đồng thời, liền xem đến phần sau những lão Tào Vũ Tắc Thiên Lưu Bang gì gì đó, tất cả đều dǎng dǎng sát khí đuổi tới, liền ngay cả những từ trên chiến xa quăng bay ra đi cổ đại tướng quân, cũng giận không nhẹn nổi nhảy lên một cái, nhấc theo trường mâu tụ hợp vào đến truy binh bên trong.

"Đi!" Lã Phụng Hậu căn bản không nhìn tới mặt sau tình cảnh, mang theo khắp nơi yêu vương chạy như điên, "Đi theo ta, chỉ cần chuyển qua cái này chõ rẽ, chúng ta liền có thể đến ..."

Đến cái quý a!

Chờ bọn hắn thở hồng hộc chuyển qua chõ rẽ, liền nhìn thấy phía trước không đường có thể đi, một bức táng đá tường cao dường như tường đồng vách sắt, liền lạnh khóc như vậy vô tình ngăn cản tại trước!

Trọn mắt ngoác mồm a, khắp nơi yêu vương trọn mắt ngoác mồm, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu đến xem Lã Phụng Hậu!

"Đụng vào!" Lã Phụng Hậu không hề do dự hé lớn một tiếng, "Dùng các ngươi tốc độ nhanh nhất, mở mắt ra, trực tiếp đụng vào!"

"Ách ... Người chắc chắn chứ?" Khắp nơi yêu vương không nhẹn được cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Đừng động xác định không xác định, mặt sau hung ác truy binh đã sớm dǎng dǎng sát khí xông lại, đều không cần "Lão Tào" lại học lại cơ phụ thể niệm

thượng một lần, vô số hắc giáp sĩ binh đã sớm kéo lên trường cung, trong phút chốc liền muốn ...

"Va!" Lã Phụng Hậu nỗi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp ôm Độc Thiền, phảng phất đồng quy vu tận tựa như nhầm phía vách tường, sau đó ...

Âm! Hắn trực tiếp liền tầng tầng đánh vào tường cao thượng, nương theo sôi trào mãnh liệt bụi mù, cùng một cái thắn lắn tựa như chậm rãi lướt xuống!

"Phù!" Khắp nơi yêu vương đang chuẩn bị kiên trì đến cùng theo xông lên, chờ thấy cảnh này nhất thời miệng đầy phun nước, "Ta sát, lão Lã, ngươi cái quái gì vậy đến cùng đang làm cái gì?"

"Ách ..." Đây mắt đều là ngôi sao nhỏ, Lã Phụng Hậu bưng triệt để vỡ vụn xương mũi, nét mặt già nua lại rất hiếm có đỏ chút đỏ, "Nhớ nhầm, có chút nhớ nhầm, chân chính lối vào, hắn là, hắn là ... Này!"

Trong phút chốc, bùng nổ ra quát to một tiếng, hắn tầng tầng một quyền đánh vào tảng đá tường cao tiến lên!

Vô thanh vô túc! Quý dị vô thanh vô túc, liền phảng phất cái gì đều không có ...

Âm!

Nhưng liền trong chớp mắt này, toàn bộ mặt đất đột nhiên ầm ầm sụp đổ, không hề phòng bị Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương, liền như thế mang theo cùng nhau tiếng kinh hô, biến mất không còn tăm hơi tại đen nhánh hố trong động, chỉ có Tô Đát Kỷ thăm thăm âm thanh, còn theo gió phiêu lãng tại tảng đá trong đường nối ——

"Lại nói, Tri Hồ, ta biết ngươi có bệnh sợ độ cao, nhưng mà ... Giời ạ, ngươi có thể đừng dùng sức lôi đuôi của ta sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 199: Hóa Ra Là Như Thế A

Là một cái có bệnh sơ độ cao gia hỏa, từ mấy trăm trượng trên bầu trời gào thét rơi xuống, đây là một loại cảm giác gì?

Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là tóm chặt lấy hổ yêu ngự tỷ đuôi, hãy cùng bắt lấy bính cực dây thừng như thế, cho tới hổ yêu ngự tỷ ở bên cạnh đau đén lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, bản cung thật vất vả sắp xếp chỉnh tề đuôi cáo ... Người đến bồi ta, bồi ta một bình lớn phiêu nhu!"

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, phía dưới cái kia nhìn như sâu không thấy đáy trong bóng tối, đột nhiên thì có một tầng màu đỏ nhạt nhu ánh sáng phiêu nổi lên, phảng phất mềm mại cảm bãy tựa như đem Hứa Tri Hồ bọn họ tất cả đều bao ở trong đó, cho tới nguyên bản cao tốc sa xuống tốc độ, đột nhiên liền trở nên cực kỳ chậm chạp.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó liền nhìn này trắng bạc nhu ánh sáng nâng mọi người, chậm chạp mà lại vững vàng chậm rãi rơi xuống.

Sau một khắc, màu đỏ nhạt nhu ánh sáng đột nhiên tản ra, hóa thành bay múa đầy trời đom đóm quần, liền như thế bay về phía bốn phương tám hướng, cũng làm cho này nguyên bản bao phủ ở trong bóng tối cung điện dưới lòng đất, từng bước mơ hồ xuất hiện trong tầm mắt mọi người —

Đúng, đây chính là một tòa cung điện dưới lòng đất!

Hình bán nguyệt quỷ dị cung điện, cho dù tại đom đóm ánh sáng chiếu rọi xuống, như trước có vẻ dữ tợn hung ác, tỏa ra làm người sởn cả tóc gáy yêu tà khí phân, đỏ tươi như máu nham thạch mặt đất, một chân đẹp lênh đênh mang theo vài phần huyết nhục mềm mại cảm, cột kẹt nhẹ vang lên trong tiếng, thậm chí có thể nhìn thấy khe nham thạch rạn nứt trong đó tựa hồ có máu tươi chậm rãi chảy ra ...

Bốn phía trên vách tường, tất cả đều là vô số dùng máu tươi vẽ cự Đại Nhãnh Tinh, hơn nữa không phải người mắt, mà là tương tự với côn trùng mắt kép, lanh khốc vô tình nhìn chăm chăm mọi người, không cách nào người làm sao chuyên bước, đều sẽ cảm thấy đám này vô cùng vô tận huyết mặt phẳng phát tại hung ác nhìn chăm chăm người, bất cứ lúc nào cũng sẽ có khủng bố quái vật từ vách tường bên trong lao ra, đưa người xé thành mảnh vỡ nuốt chửng tiến vào.

Mà tại đây vô số to lớn huyết mặt hoàn tú bên dưới, tại đây máu tươi quý dị cung điện chính giữa vị trí, là một tòa màu máu trăng tròn hình dạng tế đàn cổ xưa, đen nhánh yêu khí lượn lờ trên tế đàn, bày ra một khối loang lổ vỡ vụn xương khô, nhìn qua chỉ có dài ba thước, nhưng dù cho cách mười mấy步 trượng khoảng cách, cũng có thể cảm giác được này xương khô bên trong đang tản ra hung ác thô bạo khí tức, liền dường như bài sơn đảo hải cơn sóng thần, áp bức đến mọi người toàn đều không cách nào khống chế kinh hãi run rẩy.

"Này, đây rốt cuộc là nơi nào?" Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau.

"Nơi này, hắn là, thái cổ tà thần nơi chôn xương." Lã Phụng Hậu nhẹ nhàng xoa xoa bốn phía vách tường, phảng phất bị vô số ký ức nhảy vào đầu óc, khuôn mặt có chút thống khổ vặn vẹo biến hình, "Nếu như, nếu như hiện tại trí nhớ của ta không sai, ta cùng Thiền Nhi, liền hắn là ở đây sinh ra ..."

"Ê?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc quay đầu nhìn tới, nhìn đồng dạng biểu hiện mờ mịt Đôi Thiên, đột nhiên trong lòng hơi động, "Đợi lát nữa, lão Lã ý của ngươi là, bất kể là bên ngoài những tên kia, vẫn là ngươi cùng Đôi Thiên, đều là

ở cái này nơi chôn xương sinh ra?"

"Giống như, giống như là như thế." Lã Phụng Hậu đang cố gắng thu dọn ký ức, nhưng lại hít một hơi thật sâu, "Bên ngoài Tào Tháo cũng tốt Vũ Tắc Thiên cũng tốt, hiển nhiên không có vận may tốt như vậy, đến nay lại linh trí chưa mở chỉ bảo lưu đoạn ngắn ký ức, hay là chỉ có ta cùng Thiền Nhi ... Không, khả năng còn có cái kia gọi Lý Thái Hắc gia hỏa, rất may mắn từ kêt giới khe hở thoát ly khỏi đi."

Được rồi, tin tức này, thật sự có chút chấn động!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương tỏ rõ vẻ kinh ngạc, thật vất vả mới tiêu hóa tin tức này, đúng là bên cạnh đang quan sát hoàn cảnh chung quanh Tô Đát Kỷ, lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy: "Chà chà chà, thật đúng là cùng bản cung suy đoán rât gần gũi, này thái cổ tà thần nơi chôn xương bên trong, quả nhiên còn ẩn giấu một loại nào đó tà thần pháp khí, có thể làm cho cổ đại tuẫn táng vật phẩm thành tinh, trở thành không phải yêu không phải quỷ quái lạ tồn tại."

"Ồ? Nương nương ngươi đã sớm biết?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn nàng.

"Đương nhiên, bản cung cũng từng xông vào qua kêt giới, chỉ có điều là phía bên ngoài." Tô Đát Kỷ suy tư nhìn Lã Phụng Hậu cùng Đôi thiền, "Này nơi chôn xương bên trong, tựa hồ có một cái tà thần pháp khí, có thể đem phụ cận lăng mộ bên trong tuẫn táng phẩm đều hút vào đến, đồng thời điểm hóa thành không phải yêu không phải quỷ tồn tại ... Người biết, chúng ta Hiên Viên mộ phụ cận lăng mộ bên trong, đạt được nhiều là cổ đại tuẫn táng phẩm, vì lẽ đó ..."

"Vì lẽ đó, ngựa Xích Thố hài cốt, liền đã biến thành lão Lã?" Hứa Tri Hồ rốt cuộc bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Mà Đôi thiền năm đó giầy thêu ... Chờ chút, như thế Lý Thái Hắc, có thể nguyên hình chính là Lý Bạch năm đó lưu lại một quyển tập thơ?"

Không trách a, khắp nơi yêu vương nghe đến đó, đúng là mơ mơ màng màng có chút rõ ràng, bất quá Hoàng Bào Quái nhưng rồi lập tức yếu mềm nhấc tay: "Chậm đã, ta có hai vấn đề —— đệ nhất, cái này tà thần pháp khí, rốt cuộc là thứ gì; thứ hai, này nơi chôn xương bên trong thái cổ tà thần, lại là lai lịch ra sao?"

"Vấn đề thứ nhất, bản cung không biết." Tô Đát Kỷ khe khẽ lắc đầu, "Vấn đề thứ hai, bản cung ... Ách, cũng không biết!"

Ta cũng! Ở đây khắp nơi yêu vương tất cả đều cùng nhau đến cái lảo đảo, Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng: "Ta sát, nói rồi nửa ngày, hóa ra nương nương ngài cũng chỉ là đoán mà thôi a."

"Làm sao sẽ là đoán đây?" Tô Đát Kỷ đúng là trả lời đến có lý chẳng sơ, "Ngươi xem, Âm Dương pháp vương có phải là vẫn đuổi theo chúng ta không tha, có phải là còn uy hiếp muốn chúng ta đem món đồ gì giao ra, lấy bản cung suy đoán đến xem, hoặc là tên kia từ lúc mấy chục năm trước ..."

"Đợi lát nữa, để ta lý một lý tâm tư a." Hứa Tri Hồ giơ tay đánh gãy lời của nàng, lại suy tư suy nghĩ một chút, rốt cuộc hít một hơi thật sâu chậm rãi nói đến

"A, đầu tiên, Âm Dương pháp vương tại mấy chục năm trước, khả năng ngẫu nhiên gặp phải Lý Thái Hắc, đồng thời từ lúc đó linh trí sơ khai Lý Thái Hắc nơi đó, biết được Hiên Viên mộ cùng nơi chôn xương một ít bí mật; sau đó, hắn tiêu tốn thời gian mấy chục năm đến bối trí, rốt cuộc quyết định lén vào Hiên Viên mộ, đồng thời bắt Đôi Thiên, nỗ lực lấy ra trí nhớ của nàng đến hiểu rõ nơi chôn xương tình huống cẩn kẽ; lại sau đó, khi chúng ta phá hoại kế hoạch của hắn, hắn rốt cuộc quyết định trực tiếp bạo lực xâm lược, mạnh mẽ mở ra nơi chôn xương."

Rất tốt suy đoán, hợp tình hợp lý không có bất kỳ lỗ thủng!

Khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, không thể không thừa nhận này suy đoán rất có đạo lý, Tô Đát Kỷ cũng là suy tư lắc chín cái đuôi cáo: "Cho nên nói,

Âm Dương pháp vương tên kia mục tiêu cuối cùng, chính là tìm tới này nơi chôn xương bên trong cái này tà thần pháp..."

Ồm!

Lời còn chưa dứt, phía bên phải bức tường kia, đột nhiên cũng truyền đến một tiếng ầm ầm nổ vang, phảng phất có mãnh liệt cuồng triều đang tấn công tới, nổ đến này vách tường đều đang không ngừng run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị mạnh mẽ phá tan đến.

"Híc, là những linh trí chưa mở gia hỏa?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, khắp nơi yêu vương cuồng quýt xông lên chặn lại, mấy chục đạo yêu khí cùng nhau gào thét bắn ra, nhất thời hóa thành không gì phá nổi yêu khí kết giới, mạnh mẽ đem vách tường vững chắc xuông.

Nhưng ngay cả như vậy, vách tường bên ngoài oanh kích còn đang không ngừng kéo dài truyền đến, nổ đến trên vách tường cũng dần dần xuất hiện tì mỉ vết rách, theo theo tốc độ này, dù cho có yêu khí kết giới tại gia cố, nhưng sau nửa canh giờ, vẫn là sẽ bị những linh trí chưa mở gia hỏa xông tới.

"Đại gia ngươi! Không phải nói những tên kia linh trí chưa mở sao, tại sao bọn họ còn hiểu đến đi đường vòng công kích?" Hoàng Bào Quái xoa xoa đầu đầy mồ hôi lạnh, không nhịn được quay đầu đánh giá bốn phía, "Lão Lã, cái này cung điện dưới lòng đất, có hay không xuất khẩu khác?"

"Phỏng chừng không có." Lã Phụng Hậu hết sức bất đắc dĩ thở dài, "Hiện tại vẫn đề là, bên ngoài những tên kia cũng còn tốt làm, quá mức liều mạng một hồi, chân chính để ta lo lắng, vẫn là..."

Sợ cái gì liền đến cái gì!

Còn chưa kịp nói xong lời này, vừa bình tĩnh lại nơi chôn xương, đột nhiên lần thứ hai kịch liệt nổ vang run rẩy, dù cho mọi người trốn ở sâu đến mấy trăm trượng cung điện dưới lòng đất bên trong, như trước không tự chủ được hơi hơi

lung lay, thậm chí nhìn thấy phía trên bùn cát đá vụn dường như mưa lớn tựa như trút xuống mà tới.

Sau một khắc, Âm Dương pháp vương dữ tợn tiếng gầm gừ, đột nhiên vang vọng tại toàn bộ nơi chôn xương bầu trời, chấn động đến mức trong không khí đều nhắc lên cuồng triều sóng lớn: "Tô Đát Kỷ! Người cho rằng này chỉ là kêt giới liền có thể nhốt lại bản tôn sao? Bản tôn từ lâu cướp đoạt Lý Thái Hắc cùng Điêu Thiền ký ức, dù cho tàn khuyết không đầy đủ, cũng đầy đủ tại mấy cái canh giờ bên trong phá tan kêt giới này!"

Lời này, ta vừa vặn như nghe qua?

Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình không hề áp lực, đúng là khắp nơi yêu vương không nhịn được hai mặt nhìn nhau, ách, bên kia có một đoàn thần trí không rõ gia hỏa tại đập tường, bên ngoài còn có cái càng tàn bạo càng tên điên cuồng tại cường đập phá kêt giới, đây là định đem chúng ta trực tiếp biến thành nhân bánh quy sao?

"Lẽ nào này cung điện dưới lòng đất bên trong, liẽn thật không có cái khác xuất khẩu?" Hoàng Bào Quái vừa nãy đã hỏi, nhưng vẫn là không nhịn được lần thứ hai hỏi một lần.

"E sợ không có." Hứa Tri Hồ cướp tại Lã Phụng Hậu trước, hết sức bất đắc dĩ thở dài, "Các ngươi đều nhìn thấy, nơi này hiển nhiên là cái tê đòn, như tê đòn nơi như thế này, tổng không biết làm được bốn phương thông suốt cùng ngã tư đường ... Ta sát! Tử Tử!"

Được rồi, theo bản năng quay đầu, chờ hắn chú ý tới sáu con loli cử động, nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Nyan cái mě, thừa dịp không ai chú ý, sáu con loli lại bước tiểu chân ngắn, đã lén lút bò lên trên cái kia màu máu trắng tròn tê đòn, Tử Tử còn bò tới trên cao nhất, nhô ra trắng nõn tay nhỏ tay, muốn đi đủ mặt trên khối này tỏa ra hung ác thô bạo khí tức xương khô!

Vãi chưởng!

Trong nháy mắt yên tĩnh sau, Xích Tỷ Nhi nhất thời hoa dung thất sắc, cuống quýt một cái tơ nhện phun ra đi, trực tiếp đem sáu con loli bắt được trở về, thuận lợi liền hướng Tử Tử cái mông nhỏ tới đùng đùng đùng ba lần: "À được! Các ngươi sáu cái, nói rồi bao nhiêu lần, không nên đụng không biết đồ vật, chính là không nghe, chính là không nghe."

Chưa từng thấy tỷ tỷ như thế hung qua, sáu con loli nhất thời liền oa một tiếng khóc, Tử Tử còn vừa khóc vừa nức nở: "Ô ô ô ... Nhưng là, nhưng là khối này xương mặt trên ... Ô ô ô, giống như có ... Giống như có rất dễ chịu mùi vị đây!"

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi ngạc nhiên không nói gì, không nhịn được quay đầu nhìn về tế đàn.

Tô Đát Kỷ phản ứng nhưng càng nhanh hơn, trực tiếp thả người nhảy một cái leo lên tế đàn, cùng sáu con loli quái lạ biểu hiện không giống, nàng càng đến gần khối này trên tế đàn xương vỡ, liền càng cảm thấy hung tàn thô bạo khí tức dường như cuồng triều mãnh liệt mà đến, dù cho nàng ở vào thời điểm toàn thịnh cũng có chút không chống đỡ được, càng không cần phải nói lúc này người bị thương nặng, hầu như mỗi đi về phía trước ra một bước, đều cảm thấy cả người xương cốt sắp vỡ vụn.

Nhưng ngay cả như vậy, tại loại này áp lực kinh khủng hạ, nàng nhưng vẫn là miễn cưỡng tiếp cận quái lạ xương vỡ, đồng thời khẽ run cúi người, nhìn phía này xương vỡ thượng hoa văn cùng với xung quanh trên tế đàn đồ đằng hoa văn ...

Sau một khắc, phảng phất thấy cái gì khó có thể tin đồ vật, vị này hồ yêu ngực đột nhiên biến sắc, hầu như là không tự chủ được thắt thanh bật thốt lên —

"Này ... Này tế đàn ... Lại còn có thể triệu hoán ... Thái cổ tà thần?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 200: Có Muốn Hay Không Như Thế Soi Mói A

Cùng bây giờ Côn Ngô tuyệt nhiên không giống, đem thời gian hướng về trước đây mấy chục ngàn năm, khi đó Côn Ngô ba ngàn thế giới, là không hề trật tự man hoang thời đại!

Tại nhân thần kia yêu ma cùng tồn tại niên đại, man hoang chi địa bên trong sinh ra thiểu số hung ác thô bạo tà thần, đám này nhân vật mạnh mẽ nắm giữ tiếp cận với thần sức mạnh, nhưng thường thường có cực kỳ dã man máu tanh một mặt, thậm chí vì một no có lộc ăn chi muốn, sẽ trắng trợn không kiêng dè giáng lâm thế tục, yêu cầu phàm nhân dâng lên đồng nam đồng nữ khuôn mặt đẹp nữ tử làm tế phẩm, nếu là bị từ chối sẽ thẹn quá hóa giận, gây sóng gió nuốt chửng phàm nhân phá hủy thành trì.

Nhưng lại như nhân vật dù mạnh mẽ đến đâu cũng sẽ từng bước bị lịch sử bỏ đi, theo nhân tộc luyện khí sĩ quật khởi cùng thời đại biến thiên, đám này hành hung làm ác tà thần cũng rốt cuộc dần dần biến mất ở năm tháng bụi trần bên trong, đến nay có ghi chép vị cuối cùng tà thần, tại ước chừng mươi năm ngàn năm trước chết ở các đại tông môn vây bắt chém giết, mà tại sau đó, liền lại chưa từng nghe tới cái gì tà thần tiêu túc.

Chính bởi thế, hiện tại đột nhiên biết được nơi chôn xương bên trong mai táng một vị thái cổ tà thần, hơn nữa còn có thể thông qua xương khô đem này thái cổ tà thần lần thứ hai cho gọi ra đến, mọi người phản ứng đầu tiên không phải khiếp sợ, mà là sờn cả tóc gáy kinh hãi lùi về sau, cho dù là Lã Phụng Hậu loại này dũng mãnh dã man gia hỏa, cũng không khỏi hơi biến sắc, đủ thấy thái cổ tà thần lưu lại hung tàn ấn tượng sâu sắc bao nhiêu ...

"Chớ sốt sắng, chớ sốt sắng." Tốt ở một khắc tiếp theo, Tô Đát Kỷ lần thứ hai

nghiên cứu những đồ đằng hoa văn sau, cuối cùng cũng coi như làm rõ tình hình, "Này tế đàn triệu hoán, không phải chân chính thái cổ tà thần, mà là thái cổ tà thần lưu lại một tia tàn hồn, hơn nữa cũng vén vẹn chỉ có thể kéo dài chốc lát mà thôi."

"Nói sớm đi ..." Khắp nơi yêu vương không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, Hoàng Bào Quái rồi lại không nhịn được xoa một chút mồ hôi lạnh, "Ta sát, đến cùng là cái nào bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, biết rõ thái cổ tà thần là cái mối họa lớn, lại còn sẽ nghĩ triệu hoán nó đi ra?"

"Dựa theo phía trên này thuyết pháp, là lúc đó thờ phụng này thái cổ tà thần một đám phàm nhân tin dân." Tô Đát Kỷ kể tục nghiên cứu đồ đằng hoa văn, một lát sau nhưng suy tư lung lay đuôi cáo, chậm rãi giảng giải cho khắp nơi yêu vương nghe —

"A, này tà thần tên, tựa hồ gọi là cái gì ... Kim Lệ ma thánh?"

"Không sai, chính là Kim Lệ ma thánh, nó năm đó tựa hồ chết ở cái gì thiên tai, trước khi chết để tin dân ở đây kiến tạo nơi chôn xương, lại cố ý lưu khôi tiếp theo xương vỡ cùng bản mệnh tà thần pháp khí, để tin dân tại mọi thời khắc đến tế tự nó, tấm bő nó trốn ở thế giới khác giới bên trong cuối cùng một tia tàn hồn."

"Bất quá thật đáng tiếc, nó những thành kính tín dân, cũng tại mấy ngàn năm trước ma kiếp bên trong bị triệt để phá hủy, bất quá này tế đàn đúng là hoàn hảo không chút tổn hại, hơn nữa vẫn bảo lưu đến hiện tại, thay lời khác nói, nếu như chúng ta dâng lên đầy đủ tế phẩm mà nói, hay là cũng có thể đem này Kim Lệ ma thánh tàn hồn cho gọi ra đến ... Nha ha ha ha, các ngươi có muốn thử một chút hay không xem?"

Ngươi đi ra! Chúng ta ăn no rứng mồ, đem này Kim Lệ ma thánh cho gọi ra đến tập thể vây xem sao?

Khắp nơi yêu vương đương nhiên là liều mạng mắt trợn trắng, đúng là Hứa

Tri Hồ sờ sờ căm, đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng: "Đợi lát nữa, nương nương, ngài sẽ không phải là dự định..."

"Không sai!" Tô Đát Kỷ cười híp mắt nhìn hắn, còn rất đặc ý lung lay chín cái đuôi cáo, "Tuy rằng chỉ là một tia tàn hồn, nhưng tà thần chung quy là tà thần, có sức mạnh cực kỳ khủng bố, nếu như chúng ta lấy ra đầy đủ chỗ tốt, có thể thuyết phục nó trợ giúp chúng ta..."

Không cần phải nói xuống, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, đột nhiên tất cả đều sáng mắt lên, được rồi, còn đúng là, nếu như có này Kim Lệ ma thánh hỗ trợ, đừng nói là bên ngoài đám kia thần trí chưa mở gia hỏa, coi như là Âm Dương pháp vương cùng hung cực ác xông tới, vậy cũng là miễn phí đưa món ăn phẫn.

"Nhưng vẫn đề ở chỗ ..." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Nhưng vẫn đề ở chỗ, đó là tà thần a, hỉ nộ vô thường hung tàn thô bạo, không làm được so nương nương ngài cùng Thạch Cơ nương nương gộp lại còn muốn bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, nếu như chúng ta không có thể nói phục nó..."

Rất tốt, tưởng tượng một thoáng vị kia Kim Lệ ma thánh giáng lâm sau đại khai sát giới tình cảnh, ở đây khắp nơi yêu vương tất cả đều rùng mình lạnh lẽo, Hoàng Bào Quái càng là không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: "Cho nên nói, chúng ta chính là tại đánh cuộc sao, đánh cuộc cái kia Kim Lệ ma thánh xem chúng ta vừa mắt?"

"Không sai!" Tô Đát Kỷ trả lời đến được gọi là một cái thăng thắn dứt khoát, suy nghĩ một chút còn không quên bổ sung một câu, "Thuận tiện nói một chút, bản cung cảm giác mình vẫn là người gặp người thích, nói không chắc vị kia Kim Lệ ma thánh xem bản cung đặc biệt vừa mắt, đến cái kết nghĩa kim lan cũng khó nói."

Đừng nghịch, nương nương ngài hay là đi tả ngài bài hát mới đi thôi!

Hoàng Bào Quái Lã Phụng Hậu bọn họ hai mặt nhìn nhau, tò rõ vẻ biến ảo

không ngừng làm sao đều không hạ nổi quyết tâm, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không nói gì nhìn hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được ho nhẹ một tiếng: "Cái kia cái gì, lão Lã, ta nhắc nhở một câu a ... Kỳ thực, coi như Kim Lệ ma thánh lên sàn sau đó hung tính quá độ theo chúng ta làm một vồ lớn, kỳ thực cũng không đáng kể, bởi vì chờ Âm Dương pháp vương xông tới sau đó, chúng ta hay là muốn làm một vồ lớn."

Đúng nha, bị hắn vừa nói như thế, Lã Phụng Hậu bọn họ nhất thời tỉnh lại, Hoàng Bào Quái trực tiếp dùng sức vỗ đùi: "Đại gia ngươi! Vậy còn muốn cái gì, ngược lại đến cuối cùng đều muốn làm một vồ lớn, còn không bằng thử nghiệm bực bội trước tiên đưa cái này Kim Lệ ma thánh triệu hoán ... Ách, đợi lát nữa, muốn làm sao triệu hoán?"

Tốt vấn đề, ở đây tất cả mọi người đồng thời quay đầu nhìn về Tô Đát Kỷ, giống như cũng chỉ có nàng nhìn hiểu những đồ đằng hoa văn.

"Dùng tể phẩm đến triệu hoán, dùng có thể làm cho Kim Lệ ma thánh thỏa mãn tể phẩm đến triệu hoán." Tô Đát Kỷ nhẹ nhàng xoa xoa đồ đằng hoa văn, nhưng lại đột nhiên lộ ra rất quái lạ vẻ mặt đén, "Bất quá, chính là này tể phẩm ... Khặc khặc, có chút kỳ quái ... Vì này Kim Lệ ma thánh, lại yêu thích ... Ách, yêu thích cô gái xinh đẹp?"

Này có gì đáng kinh ngạc, khắp nơi yêu vương nguyên bản còn lo lắng để phòng, nghe nói như thế không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, không phải là khuôn mặt đẹp nữ tử mà, chúng ta nơi này chính là không bao giờ thiếu khuôn mặt đẹp cô lương, Hồ Hỉ Mị, Ngọc Trạc Nhi, công chúa Bách Hoa, Địa Dũng phu nhân, Xích Tỷ Nhi, thậm chí bao gồm nương nương ngài ở bên trong, cái nào không phải hoa nhường nguyệt thiện chim sa cá lặn, hơn nữa cái gì loại hình đều có.

"Chính là, chính là!" Nói đến khuôn mặt đẹp, ở đây Hồ Hỉ Mị công chúa Bách Hoa Xích Tỷ Nhi một đoàn cô lương, lập tức tất cả đều tỏ rõ vẻ tự hào ngẩng đầu ưỡn ngực, "Bày chúng ta nhiều như vậy khuôn mặt đẹp như hoa em

gái tại, còn sợ chọn không ra một cái tể phẩm ... A, đợi lát nữa, sẽ không phải muốn đem chúng ta giết hiến tế chứ?"

"Cái kia cũng không cần, hoạt là có thể." Tô Đát Kỷ chỉ chỉ trên tể đàm khôi này tà thần xương vỡ, "Dựa theo đồ đằng thượng thuyết pháp, chỉ cần chọn một vị tối cô gái xinh đẹp, làm cho nàng leo lên này tể đàm, đâm thủng đầu ngón tay đem máu tươi nhỏ ở xương vỡ thượng, chỉ chốc lát sau, bị này khuôn mặt đẹp khí tức hấp dẫn Kim Lệ ma thánh sẽ phá giới mà đến ... Ách, trăm hoa, người muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì?

Lời còn chưa dứt, công chúa Bách Hoa đã sớm giành trước leo lên tể đàm, nhắm ngay khôi này xương khô đâm thủng đầu ngón tay, nhưng lại đại nghĩa lầm nhiên lệ quang óng ánh trong suốt óng ánh trong suốt thở dài một tiếng: "Ai! Ta không xuống đất ngục ai vào địa ngục, chuyện đến nước này, bản công chúa cũng chỉ có thể hy sinh tiểu ta tác thành tập thể ... Hết cách rồi, ai kêu chư vị ở đây tỷ muội bên trong, bản công chúa khuôn mặt đẹp lãnh tụ hoa thơm cỏ lạ đây!"

Ta sát! Trăm hoa ngươi tiết thảo đây?

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương ở phía dưới nghe được không nhịn được mắt trợn trắng, bên cạnh Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi Xích Tỷ Nhi các nàng nhưng là hận đến răng đều ngứa ngáy, đặc biệt là vừa dự định bối cái trang Địa Dũng phu nhân, càng là tức giận đến nhánh hoa run rẩy liên thủ đều ở run: "Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ a không biết xấu hổ, ta chưa từng gặp người vô liêm sỉ như thế!"

Được rồi, dừng động một đát khuôn mặt đẹp ngự tỷ làm sao bi phẫn, chí ít vào lúc này, công chúa Bách Hoa bên này đã đâm thủng đầu ngón tay, mấy giọt máu tươi lập tức nhẹ nhàng chảy ra đến, rồi lại phảng phất bị lực vô hình dẫn dắt, chuẩn xác nhỏ xuống tại khôi này xương khô thượng.

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ tất cả đều ngừng thở, cùng nhau nhìn phía khói này đang bị máu tươi nhiễm đỏ xương khô, sau đó ...

Sau đó, ròng rã nửa khắc đồng hồ đi qua, ròng rã một phút đi qua, ròng rã hai khắc chung đi qua, tế đàn vẫn là cái kia tế đàn, xương khô vẫn là khói này xương khô, chỉ có công chúa Bách Hoa ngốc vù vù đứng ở phía trên, còn duy trì đâm thủng đầu ngón tay kỳ quái tư thế ...

"Này, cái này không thể nào!" Một giây sau, chịu đến 1 vạn điểm thương tổn công chúa Bách Hoa, đột nhiên liền tức đến nổ phổi nỗi khùng, "Bản công chúa như thế hoa nhường nguyệt thiện chim sa cá lặn, thật không có đạo lý không thể hấp dẫn tà thần ... Chờ chút, nhất định là này tế đàn hỏng mất, không sai, nhất định là như vậy!"

"Ồ ha ha ha, nha ha ha ha ha ha." Xích Tỷ Nhi các nàng ở phía dưới cười trên sự đau khổ của người khác, Địa Dũng phu nhân càng là cười đến mở cờ trong bụng, "Trăm hoa a, có lúc người muốn dũng cảm đổi mặt hiện thực, đến, tránh ra, để nô gia tự mình làm người làm mẫu một thoáng, cái gì gọi là khuôn mặt đẹp đến liền tà thần đều sê ... Ế?"

Một giây sau, Địa Dũng phu nhân cũng không cười nổi, bởi vì cùng công chúa Bách Hoa như thế, từ nàng đầu ngón tay nhỏ xuống mấy giọt máu tươi, cũng căn bản không có để khói này tà thần xương khô sản sinh biến hóa gì đó ...

Được rồi, lại như là gặp yêu sinh khốc liệt nhất đả kích, Địa Dũng phu nhân cả người đều hoa dung thất sắc: "Làm sao, làm sao có khả năng, cái kia tà thần lại sê đổi nô gia khuôn mặt đẹp không động tâm chút nào, chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói hắn thẩm mỹ có vấn đề?"

"Hắn thẩm mỹ không thành vấn đề, bất quá yêu cầu của hắn rất soi mói." Tô Đát Kỷ tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, cũng không biết nên giải thích thế nào, "Không sai, vị này Kim Lê ma thánh là rất yêu thích cô gái xinh đẹp làm tế phẩm, nhưng then chốt ở chỗ, hắn đối với cái này làm tế phẩm khuôn mặt đẹp nữ tử, có cực kỳ

tỉ mỉ phức tạp yêu cầu, nói thí dụ như..."

"Nói thí dụ như?" Ở đây đến tất cả mọi người đều cùng nhau vểnh tai lên.

"Nói thí dụ như..." Tô Đát Kỷ vẻ mặt quỷ dị xoa xoa những đồ đằng hoa văn, "Đầu tiên, hắn yêu cầu vị này khuôn mặt đẹp nữ tử muốn có mái tóc dài, sợi tóc muốn nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ bóng loáng, không thể có bất kỳ phân nhánh, hơn nữa nhất định phải vừa rủ xuống tới bên hông... Đúng rồi, còn phải là màu đen hoặc là màu đỏ nhạt!"

Rất tốt rất cường đại, một đoàn khuôn mặt đẹp cô lương hai mặt nhìn nhau, công chúa Bách Hoa đột nhiên liền lệ rơi đầy mặt, không sai, tóc của nàng chỉ tới bả vai, thất bại trực tiếp liền bị đào thải.

"Kế tục, kế tục." Tô Đát Kỷ xoa xoa đồ đằng hoa văn kế tục đi xuống giải thích, "Sau đó, hắn yêu cầu vị này khuôn mặt đẹp nữ tử muốn da thịt trắng nõn như tuyết, có một đôi ngạo nhân chân dài to, chân độ dài muốn chiếm cả người độ dài hai phần ba, thẳng tắp dài nhỏ bóng loáng nhẵn nhụi, hai chân khép lại nếu không có bất kỳ khe hở, liền một mảnh lá cây đều không chen vào lọt..."

Rất tốt rất cường đại đem lấy hai, lần này đến phiên Địa Dũng phu nhân lệ rơi đầy mặt: "Bệnh thần kinh! Chân dài to liền chân dài to được rồi, lại còn nhất định phải chiếm được thân thể độ dài hai phần ba, lão nương đời này liền chưa từng thấy như thế soi mói khốn nạn!"

Sự thực chứng minh, càng soi mói còn ở phía sau đây, Tô Đát Kỷ còn tại đàng hoàng trọng niêm: "Đúng rồi, hắn còn muốn cầu con mắt nhất định phải đẹp đẽ, lông mi muốn tỉ mỉ đủ trường, trên da không thể có bất kỳ tỳ vết, hàm răng muốn chỉnh tề tuyết trắng như ngọc, Côn Ngô tiếng chuẩn phát âm muốn tiêu chuẩn, cười lên nhất định phải có hai cái lúm đồng tiền nhỏ, khẩu khí muốn thanh tân tự nhiên, vòng eo muốn đủ tế đủ mềm mại, bước đi tư thế muốn tao nhã, trên đầu đầy bát không thể rơi xuống..."

Vãi chưởng! Này giờ ạ đều yêu cầu gì a!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương ở phía dưới nghe được tất cả đều văng, kho người cái hấp a, này mẹ nó nơi nào là muôn tể phẩm, cho Olympic tuyển hình tượng đại sứ đều không có như thế nghiêm ngặt, nói thật sự, dựa theo tiêu chuẩn này đến, cái kia Kim Lệ ma thánh gì đó, phỏng chừng mấy ngàn năm đều ăn không nỗi một bữa cơm no, không làm được liền cái kia sợi tàn hồn cũng đã chết đói.

"Chính là, chính là!" Công chúa Bách Hoa, Địa Dũng phu nhân các nàng tất cả đều cầm phần sục sôi, "Như thế soi mói, chết đói là khăng định, cõi đời này nào có hoàn mỹ đến trình độ như thế này khuôn mặt đẹp nữ... Ô, Xích Xích, ngươi muốn làm gì?"

Không giải thích, vừa còn ở phía dưới Xích Tỷ Nhi, không biết lúc nào đã lên tết đàm, hơn nữa đã tại đầu ngón tay của chính mình thượng nhẹ nhàng đâm một cái!

Trong phút chốc, một giọt máu tươi liền từ nàng nhu đẽ thượng nhẹ nhàng hạ xuống, chuẩn xác rơi vào khối này tà thần xương khô thượng, tí tách nhẹ vang lên trong tiếng, xương khô lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc nhuộm đỏ, sau đó ...

Âm!

Thời khắc này, xương khô bên trong hung tàn thô bạo khí tức bỗng nhiên bạo phát, dường như một đạo đen nhánh cơn lốc xông thẳng lên không, bị này đen nhánh cơn lốc bắn trúng tết đàm đỉnh chóp, đột nhiên xuất hiện một cái to lớn vòng xoáy, tràn ngập man hoang nguyên thủy khí tức quái lạ tiếng gào thét, từ này to lớn vòng xoáy bên trong cuồng bạo truyền ra, chấn động toàn bộ tết đàm đều đang kịch liệt run rẩy!

Trợn mắt ngoác mồm a! Tất cả mọi người tại chỗ, tập thể trợn mắt ngoác mồm!

Mấy giây sau, một đoàn khuôn mặt đẹp cô lương môn đột nhiên sững khóc,

công chúa Bách Hoa càng là cùng Địa Dũng phu nhân đoàn kết lại với nhau, thương tâm gần chết đến khóc không thành tiếng: "Ô ô ô, thua, chúng ta lại thua ... Ô ô ô, tại sao, tại sao đồng dạng là nữ yêu tinh, Xích Xích lại có thể hoàn mỹ đến ... Ô ô ô, này không công bằng, này quá không công bằng rồi!"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Xích Tỷ Nhi còn không quên rất tốt bụng an ủi các nàng, "Kỳ thực đây, luân gia cũng chính là da dẻ bạch một chút, lúm đồng tiền thâm một chút, con mắt lớn một chút, chân lâu một chút, eo thon một chút, nhu đẽ ... Nha ha ha ha a, các vị tỷ tỷ, xin lỗi, luân gia thật không phải cố ý, nhưng mà, tại sao chính là không nhịn được muốn trước tiên mở cờ trong bụng đây?"

Khặc khặc, các vị, các ngươi không cảm thấy các ngươi quan tâm điểm ra hiện sai lệch sao?

Hứa Tri Hồ rốt cuộc không nhịn được yếu mềm nhấc tay, hầu như tại đồng thời, trong hư không cái kia to lớn đen nhánh vòng xoáy, đã từng bước mở rộng đến bao phủ toàn bộ cung điện đỉnh chóp, vô cùng vô tận hung ác khí tức dường như cuồng triều sóng lớn, từ đen nhánh vòng xoáy bên trong không ngừng mãnh liệt mà ra, nổ đến khắp nơi yêu vương đều không cách nào khống chế kịch liệt lung lay đặt chân không được.

Trong phút chốc, một đôi không giống nhân loại đỏ chót huyết mắt, dường như hai tòa thật to núi cao, đột nhiên xuất hiện tại đây đen nhánh vòng xoáy nơi sâu xa!

Khó có thể tin, vển vẹn là màu máu ánh mắt lơ đãng quan sát, liền mang theo nộ hải sóng lớn giống như hung tàn uy thế, kinh sợ đến Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương không cách nào hành động!

Trong phút chốc, làm người sờn cả tóc gáy lạnh lẽo thấu xương hàn ý, điên cuồng tràn ngập khuếch tán ra đến, đem tất cả mọi người đều bao phủ ở bên trong, cho tới Lã Phụng Hậu vừa gian nan gioi lên phương thiên họa kích nỗ lực

phản kháng, liền kinh hãi phát hiện mình liền bình khí mang cánh tay, cũng đã
kết đầy dày nặng băng tuyêt —

"Chà chà chà, thật là có ngu xuẩn, sẽ một lần nữa triệu hoán bản thân ... Rất
tốt, để báo đáp lại, liền để bản thân ... Ăn các ngươi!"

Cô lương (nấm nguội) là năm 2011 chưa bắt đầu lưu hành mạng dùng từ, Lan
Châu tiếng địa phương âm đọc, sớm nhất từ Lan Châu cư dân mạng lượng lớn sử
dụng. Ý là: Cô nương. Trong cuộc sống hiện thực, bất luận con gái lớn bao
nhiêu, kết hôn hay không, ở trong mắt mẹ vĩnh viễn là chính mình cô nương.
Mặt khác, có nhiều chỗ cũng sẽ đem tiểu cô tử (trượng phu muội muội) xưng là
cô nương. Cũng có xưng phụ thân tỷ muội (cô cô) là cô nương. Tiểu thiếp cũng
xưng cô nương. Kỹ nữ cũng có xưng cô nương ...

Có nhiều chỗ tiếng địa phương đem niang đọc thành liang, nian đọc thành
lian, rõ ràng nhất chính là Hồ Nam tiếng địa phương phát âm n cùng l không
phân, đem cô nương đọc thành cô lương, mặt khác xem qua bạn của phim tiếng
Quảng khẳng định nghe qua cái gì cô lương (cô nương) chủng loại nói, vì lẽ đó
cô nương lại có thể nói thành "Cô lương". Nay một từ từ được xuất bản bắt đầu
cho tới bây giờ liền bắt đầu rộng khắp sử dụng lên.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 201: Lần Đầu Gặp Gỡ Thỉnh Nhiều Chăm Sóc

Lạnh giá thấu xương băng tuyêt điện đường bên trong, nương theo cuồng loạn cười gằn thanh, to lớn đen nhánh vòng xoáy nhưng đang diên cuồng khuếch tán, từ vòng xoáy bên trong chậm rãi dò ra đốt chót huyết mắt, bùng nổ ra tham lam mà hung tàn tà ác huyết quang, từ Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái trên người bọn họ chậm rãi quét qua, lại như là đang suy nghĩ cần phải trước tiên từ đâu loại mỹ vị ăn lên ...

Không phải là không có đã nếm thử phản kháng, nhưng mà loại núi hô biến động giống như bạo phát tà thần khí tức, liền dường như một tòa từ trên trời giáng xuống to lớn núi cao, trấn áp khắp nơi yêu vương tất cả đều xương cốt răng rắc vang vọng, phảng phất liền ngũ tạng lục phủ đều sẽ bị đè ép đến nát tan, càng không cần phải nói bị cái kia huyết trong mắt dữ tợn ánh mắt quét qua, liền ngay cả nhất là dũng mãnh Lã Phụng Hậu cũng dường như gặp phải thiên địch giống như, không cách nào khống chế khẽ run lên.

"Thất sách ..." Hứa Tri Hồ cùng Tô Đát Kỷ lẩn nhau trao đổi ánh mắt, đều có thể nhận ra được trong mắt đối phương cảm khái, được rồi, nghĩ đến rất nhiều loại khả năng, nhưng không nghĩ qua này Kim Lệ ma thánh lại thăng thắn như vậy gọn gàng, một lời không hợp liền ăn thịt người, liền giao lưu cơ hội cũng không cho.

Càng hỏng bét chính là, vốn cho là chỉ là một tia tàn hồn, coi như có mạnh đến đâu cũng luôn có sức đánh một trận, nhưng là ai cũng không nghĩ tới, này Kim Lệ ma thánh khi còn sống tu vi, tựa hồ còn muốn vượt xa tưởng tượng của mọi người, dù cho giờ khắc này đều không có phát động thần thông nào, vẫn vẹn chỉ là thả ra mấy phần hung tàn thô bạo khí tức, liền để khắp nơi yêu vương liên

thanh âm đều không phát ra được.

"Mới mẻ huyết nhục, mùi vị không thể tốt hơn rồi!" Mang theo không cách nào ức chế đói bụng cùng hưng phấn, Kim Lệ ma thánh tàn hồn rốt cuộc chậm chậm di động, từ cái kia to lớn vòng xoáy bên trong chậm rãi hiện ra thân hình.

Trên thực tế, dù cho có chuẩn bị tâm lý, nhưng là các xem đến đây thái cổ tà thần chân chính hình mạo, Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương vẫn là không khỏi giật nảy cả mình ——"Híc, Kim Lệ ma thánh, Kim Lệ ma thánh lại là ... Là điều tăm?"

Không sai, xuất hiện tại trước mặt bọn họ Kim Lệ ma thánh, từ ngoại hình đến xem, xác thực chính là một cái tăm!

Mềm mại trắng mịn tăm thân, nếu như thu nhỏ lại mấy ngàn lần, không thể nghi ngờ chính là loại kia manh đến đủ khiến các em gái rít gào tăm bảo bảo, nhưng ở tăng vọt đến mấy trăm trượng sau, lại có vẻ kinh khủng như thế hung ác tràn ngập uy thế.

Ngân trắng như ngọc thân hình khổng lồ trên, tỏa ra như ẩn như hiện hào quang màu vàng, to lớn khẩu khí dường như đen nhánh ống thông gió, chậm rãi nhúc nhích nghiền ngẫm không biết tên vật thể, nhưng từ đôi kia đỉ chót huyết trong mắt bắn ra đỉ chót huyết quang, nhưng tràn ngập hung tàn tàn bạo khí tức, vén vén quét mắt qua một cái đi, cũng làm người ta có loại lạnh lẽo thấu xương cảm giác sợ hãi.

"Chà chà chà, thật tốt đồ ăn, bản thân cũng đã có chút không thể chờ đợi được nữa." Phát sinh âm trầm cười gần thanh, này hung ác thô bạo màu vàng cự tăm hưng phấn run rẩy, chậm rãi dò xét không cách nào hành động Hứa Tri Hồ bọn họ, nghiền ngẫm khẩu khí thậm chí đều tham lam mở ra, "Như thế, liền để cho ta tới nhìn, trước tiên từ đâu cái mỹ vị điểm tâm ăn lên tốt đây ..."

Như thế cười gần, nó chậm rãi cúi đầu, đem to lớn khẩu khí tới gần khắp nơi yêu vương, từ đỉnh đầu của bọn họ chậm rãi di động qua đi, liền như là tại phán

đoán cái nào đồ ăn càng mỹ vị hơn, Lã Phụng Hậu gian nan ngẩng đầu lên, nhìn gần trong gang tấc đen nhánh to lớn khẩu khí, thậm chí có thể cảm giác được cuồng bạo ác phong đang từ trong đó gào thét bao phủ mà ra.

"Không có cách nào rồi!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, đem hết toàn lực hơi hoi quay đầu, nhìn phía mây ngàn dặm bên ngoài Đông Minh Sơn phương hướng —

Được rồi, tích trữ lâu như vậy linh thạch, đều vẫn không có tồn đủ một nửa, vốn là định đem cái thứ kia coi như lá bài tẩy đến dùng, bất quá dưới tình huống này, vì không biến thành sau khi ăn xong điểm tâm nhỏ gì đó, giống như cũng chỉ có thể trước thời gian sử dụng ... Ê?

Cảm khái, Kim Lệ ma thánh đã tham lam cười gắt, chậm rãi dò xét tất cả mọi người tại chỗ, chỉ chốc lát sau, chờ nó chú ý tới một đám như hoa như ngọc khuôn mặt đẹp cô lương, đột nhiên hứng thú phẫn đến cả người run rẩy: "Khuôn mặt đẹp nữ tử! Khuôn mặt đẹp nữ tử! Bản thân yêu nhất a! A, tuy rằng ít nhiều gì có chút thiếu hụt, tỷ như cái này chân không đủ trường, cái kia da dẻ có tỳ vết, nhưng mà đói bụng nhiều năm như vậy, vẫn là có thể miễn cưỡng tiếp thu!"

Cho nên nói, này giờ ạ là vật lý cùng tinh thần hai tầng thương tổn, còn mẹ nó là 1 vạn điểm thương tổn!

Công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân các nàng bi phẫn đến nghiên răng nghiên lợi, nếu không phải không có cách nào hành động, đều có thể đăng đăng sát khí xông lên liều mạng, tiếc nuối chính là, Kim Lệ ma thánh hoàn toàn không thấy các nàng phẫn nộ ánh mắt, ngược lại kế tục tham lam chậm rãi nhúc nhích lại đây: "chà chà chà, không tồi không tồi, để bản thân tới xem một chút, trước tiên từ đâu cái mỹ nhân nhi ăn lên ..."

Còn chưa nói hết, cái tên này đột nhiên ngẩn người, to lớn khẩu khí liền như thế đờ đẫn ở trong không khí.

Sau một khắc, chưa kịp mọi người phản ứng lại, Kim Lệ ma thánh đột nhiên

liền kích động đến cả người run rẩy, liên đới đều nói nồng lộn xộn: "Chờ đã, bắn thần nhìn thấy gì? Hoàn mỹ a, hoàn mỹ khuôn mặt đẹp nữ tử a, xong khuôn mặt đẹp trứng, hoàn mỹ vóc người, hoàn mỹ chân dài ... A a a, này này này, này ăn lên nhất định rất ngon miệng!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ đều gian nan quay đầu, dùng loại kia phức tạp ánh mắt, nhìn phía vách đỏ nhanh nhẹn Xích Tỷ Nhi.

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ quái lạ đứng tại chỗ, nhìn Kim Lệ ma thánh cái kia tham lam hung tàn màu máu ánh mắt, không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, nhưng là không biết tại sao, đột nhiên lại có loại không hiểu ra sao đặc chí cảm giác, cái kia cái gì, từ một góc độ khác nói, giống như cái tên này ánh mắt vẫn là rất tốt ...

Được rồi, dứt bỏ nàng xoắn xuýt không đề cập tới, rốt cuộc tìm được mỹ vị Kim Lệ ma thánh hưng phấn run rẩy, hầu như là không thể chờ đợi được nữa nhúc nhích tới, thân thể cao lớn đấu đá lung tung, hoàn toàn không thấy xung quanh bi phần công chúa Bách Hoa cùng Địa Dũng phu nhân, trực tiếp liền đưa các nàng va bay ra ngoài.

Sau một khắc, thậm chí cũng không kịp phát biểu nữa cái gì ăn cơm cảm nghĩ, cái tên này tỏ rõ vẻ hưng phấn gào thét một tiếng, bỗng nhiên mở miệng khí tham lam tráo rơi xuống, to lớn khẩu khí vào thời khắc này khuếch đại đến cực hạn, dĩ nhiên lộ ra lít nha lít nhít mấy ngàn viên sắc bén hàm răng, dường như cối xay tựa như gào thét chuyển động, liền muốn đem Xích Tỷ Nhi hung tợn xe thành mảnh vỡ.

Trong phút chốc, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, Hứa Tri Hồ trong lòng bỗng nhiên hơi động, liền muốn ... Ě?

Không có dấu hiệu nào, đang đang điên cuồng chụp vào Xích Tỷ Nhi to lớn khẩu khí, đột nhiên ở trong không khí đến cái quỷ dị bất động, miệng đầy trắng

toát sắc bén răng nanh, khoảng cách Xích Tỷ Nhi tóc chỉ có mấy tấc, lại đột nhiên liền đình chỉ gào thét chuyển động, phảng phất cơ quan bị kẹp lại ...

"Tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ ngạc nhiên không nói gì mờ to hai mắt, xung quanh khắp nơi yêu vương càng là hai mặt nhìn nhau.

Nhưng liền tại mấy giây, chưa kịp tắt cả mọi người từ trong khiếp sợ phản ứng lại, vừa còn đờ đẫn bất động Kim Lệ ma thánh, đột nhiên hứng thú phấn hú lên quái dị, cả người run rẩy mãnh nhào tới, trực tiếp liền đem Xích Tỷ Nhi ngã nhào xuống đất!

Không, không phải loại kia ăn uống tựa như đánh gục, trong phút chốc, nó cái kia tràn ngập kích động run rẩy âm thanh, liền dường như lôi đình nổ vang tựa như, vang vọng tại toàn bộ trong điện phủ —

"A a a! Lần đầu gặp gỡ, thúc thúc hắn có khỏe không ... Biểu muội!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 202: Ai Còn Không Có Mấy Cái Thân Thích A

Biểu muội? Biểu muội? Ách ... Biểu muội?

Mờ nhạt ánh sáng bao phủ trong cung điện, vừa còn biểu thị muôn một hơi giết chết tất cả mọi người Kim Lệ ma thánh, giờ khắc này chính như đồng nhất chỉ to lớn nuôi trong nhà thú cưng tựa như, đem Xích Tỷ Nhi trực tiếp ngã nhào xuống đất, hơn nữa thân thể mập mạp hưng phấn run rẩy, tại Xích Tỷ Nhi trên mặt cọ tới cọ lui, muốn không phải là không có tay, phỏng chừng lúc này cũng đã nhiệt tình đến ôm ấp lên.

Tình huống thế nào, bị nó đè ở phía dưới Xích Tỷ Nhi hai mắt đầm đầm, hoàn toàn không biết lúc này nên làm ra phản ứng gì, bất quá ai quan tâm đây, Kim Lệ ma thánh hiện ra nhưng đã hưng phấn đến nói nồng lộn xộn, đỏ chót huyết trong mắt đều đang lấp lánh dịu dàng nước mắt —

"Ô ô ô, mấy ngàn năm, ròng rã mấy ngàn năm, ta còn tưởng rằng đời này đều không thấy được các ngươi ... Ô ô ô, biểu muội, ngươi tại sao không nói chuyện, lẽ nào thúc thúc liền không có đề cập với ngươi, ngươi còn có cái biểu ca gọi vàng rực rõ, không sai, vàng rực rõ chính là ta, ta chính là vàng rực rõ, ngươi xem ngươi xem, ta có phải là nhìn qua vàng rực rõ?"

Vãi chưởng! Kho ngươi cái hấp, nguyên lai mẹ nó thái cổ tà thần còn tự tiện thể nhẫn lao thuộc tính?

Bởi vì này quái lạ bất ngờ gặp lại, nguyên bản kinh sợ đến mọi người căn bản là không có cách hành động tà thần uy thế, cũng đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ có điều khôi phục năng lực hoạt động mọi người, nhưng vẫn là ngây người như phỗng duy trì cẩm trật khớp tư thế, tỏ rõ vẻ đờ đẫn

ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong đầu tất cả đều loạn đến cùng vô số làn đạn
quét bình tựa như —

"Híc, lão tử, lão tử có phải là xuất hiện ảo giác?"

"Tình huống thế nào, vừa cái kia Kim Lệ ma thánh, giống như quản Xích
Xích gọi ... Biểu muội?"

"Chờ đã, đợi lát nữa, ai có thể nói cho ta, cái này biểu muội, là lão tử bình
thường lý giải cái kia biểu muội sao?"

"Nyan cái mẽ, tại sao một cái tăm sẽ quản nhện gọi biểu muội, giờ ạ, cái này
không khoa học, này cực kỳ không khoa học được không?"

"Đợi lát nữa, nói như vậy lên, ta có chút rõ ràng Tử Tử tại sao cảm thấy
xương khô trên có mùi vị quen thuộc, bởi vì Kim Lệ ma thánh cùng Xích Xích là
thân thích, vì lẽ đó bọn họ có tương đồng huyết mạch, nghe lên cũng có chút gần
gũi đúng không?"

Được rồi, đừng động bên này làn đạn đã quét bạo server, đúng là bên kia
Xích Tỷ Nhi hai mắt đăm đăm nửa ngày, mắt thấy Kim Lệ ma thánh đã kích
động đến sắp khóc không thành tiếng, tranh thủ thời gian sờn cả tóc gáy đánh
gãy: "Đừng lại! Đừng lại! Cái kia ai, ngươi vừa nói ngươi là ..."

"Biểu ca a!" Kim Lệ ma thánh mắt to lòe lòe tỏa sáng nhìn nó, trong hốc mắt
còn tích trữ lè quang, "Biểu muội, lẽ nào ngươi không biết sao, cha ngươi cùng
mẹ ta, chính là đồng bào tỷ đệ a ... Nhớ năm đó, mấy vạn năm trước, Tây Côn
Luân thiên trì bên trong có một vị Chu tàm yêu mẫu, bán chu bán tăm thần thông
quảng đại, a, nàng cũng là chúng ta bà nội ... Sau đó đi, chúng ta bà nội cảm ứng
thiên địa khí vận, liền sản hai cái trứng, không sai, trứng bên trong chính là cha
ngươi cùng mẹ ta ..."

Ta sát, này đều là phức tạp gì thân thích quan hệ a!

Xích Tỷ Nhi trực tiếp liền bị nhiều hôn mê, đúng là Hứa Tri Hồ ở bên nghe xong nửa ngày, đột nhiên liền yếu mềm nhấc tay: "Cái kia cái gì, ta đến sửa sang một chút, nói cách khác mấy vạn năm trước, Tây Côn Luân thiên trì bên trong ở một vị Chu tàm yêu mẫu, sau đó nàng sinh hai đứa bé, một cái là nhện một cái là tằm, sau đó tằm chính là lão huynh ngươi mẹ, nhện chính là Xích Tỷ Nhi cha, vì lẽ đó từ góc độ này tới nói, lão huynh ngươi cùng Xích Tỷ Nhi là ... Ta sát, ta vẫn không thể tiếp thu, tại sao nhện cùng tằm sẽ là đồng bào tỷ đệ?"

"Có gì đáng kinh ngạc?" Kim Lệ ma thánh hung tợn nhìn hắn, lại có lý chăng sợ trợn tròn mắt, "Nhện cùng tằm, đều có thể thổi to, không phải sao?"

Vãi chưởng, nói tới thật có đạo lý, ta càng không có gì để nói!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương trực tiếp liền không nói gì, đúng là Xích Tỷ Nhi hai mắt đăm đăm sưng sốt nửa ngày, thật vất vả mới hít sâu một hơi, lắp ba lắp bắp bốc lên cái vấn đề: "Nhiên ... Sau đó?"

"Sau đó, mẹ ta cùng cha ngươi liền thất tán rồi!" Kim Lệ ma thánh nói đến đây cái, quả thực là lệ nóng doanh tròng thở dài thở ngắn, "Trung gian phát sinh cái gì liền không nói, nói chung đại gia mất đi liên hệ, mãi đến tận mấy ngàn năm trước, ta nghe mấy cái luyện khí sĩ nhắc tới, nói tại đông cương nơi nào đó nhìn thấy một cái to lớn như núi Lục mục ngân chu, bên cạnh còn theo chỉ Ngũ độc mẫu tri chu ... Ân, phỏng chừng kia chính là mẹ ngươi rồi!" ^

"Ách ... Lại sau đó?" Xích Tỷ Nhi kế tục hai mắt đăm đăm bên trong.

"Lại sau đó, ta vốn là dự định đi tìm các ngươi một nhà." Kim Lệ ma thánh rất cảm khái thở dài, "Kết quả, vừa muốn động thân liền đuổi tới thiên tai đến, ta liền thân thể đều bị phá hủy, chỉ còn dư lại một tia tàn hồn trốn ở ... Ô ô ô, không nghĩ tới, không nghĩ tới cách nhiều năm như vậy, còn có thể nhìn thấy biếu muội ngươi, thực sự là quá tốt rồi!"

"Cái kia cái gì, đánh gãy một thoảng!" Hứa Tri Hồ nghe đến nơi này, không nhịn được lại hiểu kỳ nhấc tay, "Lão huynh, nghe lời ngươi giảng giải, giống như

ngươi xưa nay chưa từng thấy Xích Xích đúng không, vậy sao ngươi xác định nàng chính là thúc thúc ngươi con gái?"

"Lời thưa, chúng ta Chu tàm yêu mẫu một mạch, tự nhiên có đặc thù cảm ứng!" Kim Lệ ma thánh đối đầu Xích Tỷ Nhi là tràn ngập ôn nhu, bất quá các quay đầu nhìn những người khác liền hung tàn thô bạo, "A, cư ta suy đoán, hắn là thúc thúc cùng thím cũng không có tránh thoát lần kia thiên tai, bất quá tại thiên tai đến trước, vẫn là sản sinh một viên nhện trứng, đồng thời mượn yêu pháp đem con nhện này trứng phong ấn lên, tránh thoát cái kia trường kéo dài nhiều năm thiên tai, mãi đến tận mấy ngàn năm sau, cái kia phong ấn phía trên từng bước mở ra ..."

"A!" Còn không chờ hắn nói xong, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền bỗng nhiên tĩnh ngô tựa như a một tiếng, "Không trách, không trách ta nhớ tới ta sinh ra thời điểm, trứng xác mặt trên giống như có rất nhiều kỳ quái hoa văn, cho nên nói kia chính là cha mẹ bọn họ ..."

Nhắc tới từ lâu rời đi cha mẹ, Xích Tỷ Nhi hơi hoi ngắn người, đôi mắt sáng bên trong bịt kín mấy phần nhàn nhạt thương cảm, so sánh với vừa ra đời liền gấp phải chị gái tốt Tử Tử các nàng, khi đó từ tro núi lửa hạ giãy dưa bò ra chính mình, tựa hồ xưa nay đều không có trải nghiệm qua sự ấm áp đó.

"A ... Biểu muội, đừng thương tâm, chí ít ngươi còn có ta a!" Kim Lệ ma thánh theo bản năng hơi co lại đầu, nhưng rồi lập tức quay đầu nhìn về bốn phía, nói sang chuyện khác tựa như hung tợn gào thét một tiếng, "Cho nên nói, mấy tên khốn kiếp này, lại dùng biểu muội ngươi đến làm tế phẩm ... Không thể tha thứ! Bản thân muốn đem các ngươi tất cả đều hấp kho đường giảm bạo xào, cho biểu muội ta làm cửu biệt gấp lại tiếp phong yến!"

Được rồi, nói làm liền làm, cái tên này trực tiếp mở ra to lớn đen nhánh khẩu khí, vô số trắng toát răng nhọn gào thét nhanh quay ngược trở lại, liền muốn hướng về gần nhất Hứa Tri Hồ mãnh xông tới!

"Chờ đã! Biểu ca, ngươi không thể ăn hăn!" Xích Tỷ Nhi tại thươn cảm bên trong lấp làm kinh hãi, tranh thủ thời gian lên tiếng đánh gãy.

"Ồ? Tại sao?" Kim Lệ ma thánh tại hung tợn bỗn hào bên trong đến cái gấp sát, suýt chút nữa liền đem Hứa Tri Hồ cho đánh bay, rồi lại tò rõ vẻ mê hoặc xoay đầu lại, "Cái tên này nhìn qua mùi vị rất tốt, a, rõ ràng, biểu muội ngươi là dự định tự mình đến giết chết, không thành vấn đề, vậy ta trước tiên giúp ngươi đánh gãy hăn tú chi, sẽ đem hăn ..."

"Không! Không được!" Xích Tỷ Nhi kinh hãi đến biến sắc, vội vã xông lên ngăn ở Hứa Tri Hồ phía trước, "Cái kia cái gì, biểu ca ngươi không thể đụng vào hăn, coi như chạm đi một sợi tóc cũng không được."

"Ách ... Tại sao?" Kim Lệ ma thánh lơ ngơ, lại thật tò mò mở to hai mắt.

"Cái này mà, cái này mà ..." Xích Tỷ Nhi rất không nói gì há há mồm, hoàn toàn không tìm được lý do.

"Hả?" Kim Lệ ma thánh bắt đầu có chút thiếu kiên nhẫn, từ khẩu khí bên trong phun ra khí lưu đều đã biến thành cuồng phong.

"Bởi vì, bởi vì ..." Xích Tỷ Nhi quay đầu lại nhìn một chút Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền khẽ cắn răng, xấu hổ mang khiếp nham bắt góc áo, "Bởi vì, hăn là, hăn là em rể ngươi!"

Được rồi, tuy nói kết hôn, nhưng là lần đầu tiên trong đời ở bên ngoài như thế công khai tuyên bố, Xích Tỷ Nhi sau khi nói xong cả người đều mềm nhũn, má ngọc càng là ứng đón độ có thể trứng gà luộc.

Nhìn lại một chút đối diện, Kim Lệ ma thánh đã chấn kinh đến trợn mắt lên, liền như thế hung tợn nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ, liên tục nhìn chăm chăm vào, liên tục nhìn chăm chăm vào, liên tục nhìn chăm chăm vào, đở chót huyết mắt mở càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn ...

Ta đi, Hứa Tri Hồ bị xem sợ nỗi da gà, thầm nghĩ cái tên này nên không phải có cưới biểu muội truyền thống đi.

Chỉ là sau một khắc, đều còn không chờ hăn tới kịp mở miệng, vừa còn tỏ rõ vẻ khiếp sợ Kim Lệ ma thánh, đột nhiên liền mừng rỡ như điên ngửa mặt lên trời cười to lên: "Diệu a! Diệu a! Biểu muội, chúc mừng ngươi a, chúc mừng ngươi tìm tới lão công rồi! Ư ân, ta đã nói với ngươi a, lão công thứ này rất tốt, chơi vui thời điểm liền nhiều vui đùa một chút, chơi không vui thời điểm còn có thể ăn đi!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ suýt chút nữa phun ra một ngụm máu đến, đột nhiên cảm thấy muốn cùng cái tên này phổ cập một thoảng luật hôn nhân.

"Híc, ăn đi gì gì đó coi như." Xích Tỷ Nhi cũng là rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, lại tranh thủ thời gian chỉ chỉ xung quanh khắp nơi yêu vương, "Còn có, những thứ này đều là ta cùng bạn của Tri Hồ, là cố ý tới tham gia tiệc cưới, biểu ca ngươi..."

"Rõ ràng, không ăn sẽ không ăn." Kim Lệ ma thánh cũng thật sự rất có tình thân, dù cho lúc này bụng đói cồn cào đều rất tùy ý lắc đầu một cái, "Vậy thì tất cả đều giữ lại, chờ bọn hăn tham gia xong tiệc cưới đưa qua tiền lỳ xì sau đó, ta lại tìm cơ hội đem bọn họ cho ... Ô? Nói đến, biểu muội a, ngươi không phải muốn làm tiệc cưới nhập động phòng sao, tại sao lại lại đột nhiên chạy đến nơi đây đến?"

"A ..." Nói đến đây cái, vừa còn tỏ rõ vẻ đở ủng Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền âm u thở dài, yên lặng không nói gì cúi đầu.

"Sao, làm sao?" Kim Lệ ma thánh rất kinh ngạc cái miệng to khí, lộ ra miệng đầy trắng toát răng nanh.

Không nói gì, Xích Tỷ Nhi liền như thế yên lặng cúi đầu, ưu thương ngọc dung hoàn toàn bao phủ tại trong bóng tối, phảng phất trải qua thống khổ gì chuyện cũ.

"Làm sao? Làm sao?" Kim Lệ ma thánh càng là cuống lên, "A a a, biếu muội, ngươi đúng là nói a, tại sao ngươi sẽ ... É?"

Còn chưa nói hết, vừa còn yên lặng đầu không nói Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền ngẩng đầu lên, tỏ rõ vẻ oan ức lệ quang dịu dàng nhào lên!

Trong phút chốc, mang theo ba phân oan ức ba phân u oán cộng thêm bốn phần bi phẫn, nàng liền như thế nước mắt như mưa khóc không thành tiếng, dưỡng như Áo Tư Tạp diễn viên phụ thể tựa như, ôm chặt lấy Kim Lệ ma thánh mập mạp thân thể: "Ô ô ô! Biểu ca, có người ức hiếp ta, ngươi phải cho ta làm chủ a!"

Rất tốt rất cường đại!

Thời khắc này, đang thủ mộ yêu thụ bên ngoài bạo lực cường đậm phá kết giới Âm Dương pháp vương, đột nhiên liền không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, tại hắn mờ mịt trong ánh mắt, trong hư không đang có một đám lớn mây đen chậm rãi thoái qua, đem thân thể của hắn hoàn toàn bao phủ tại trong bóng tối

"Híc, tại sao bản tôn, sẽ có một loại rất bất an ... Hắt xì!"

.....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 203: Biểu Muội Người Yên Tâm Được Rồi

Vô liêm sỉ! Khốn kiếp! Giết ngàn đao!

Đêm khuya màu máu trên tết đàm, vừa biết được tỉ mỉ trải qua Kim Lệ ma thánh, phẫn nộ đến nỗi trận lôi đình hung ác gào thét, thân thể to lớn tại cung điện phát điên quét ngang vung vẩy, nổ đến bốn phía vách tường đều sắp chia năm xẻ bảy: "Không thể tha thứ a! Cái kia ăn gan báo khốn nạn! Lại dám ức hiếp biểu muội ta, lão tử nhất định phải nuốt sống hắn không thể!"

"Ô ô ô, còn không hết như thế đây." Xích Tỷ Nhi oan ức đến lệ quang liên liên, Hứa Tri Hồ còn rất phối hợp đưa lên một bao khăn tay, "Tên khốn kia còn nói, các giết chúng ta sau đó, còn muốn đem luân gia thi thể kéo về đi, nói là gì thái cổ Ngân chu một mạch quanh thân là bảo, băm thành tám mảnh phân giải ra đến có thể luyện chế pháp bảo..."

"Không có, Xích Xích ngươi nghe làm." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng ở bên uốn nắn, "Âm Dương pháp vương không có nói đem ngươi băm thành tám mảnh, hắn chỉ nói là đập phá thành mười bảy mươi tám khối, sau đó đặt ở trong lò luyện đan chậm rãi luyện chế..."

Đừng nói, cái gì đều đừng nói rồi!

Kim Lệ ma thánh phẫn nộ đến cả người huyết quang lóng lánh, thân thể to lớn mang theo sức mạnh kinh khủng, tầng tầng oanh ở trên vách tường, chấn động đến mức toàn bộ cung điện đều đang điên cuồng run rẩy: "Khốn nạn! Chết tiệt khốn nạn! Cái kia đồ không có mắt ở đâu, lão tử hiện tại liền đi ăn..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, vừa lại gặp đòn nghiêm trọng vách tường rốt cuộc không chống đỡ nổi, nhất thời loạn thạch tung tóe nứt toác tan rã!

Hầu như trong nháy mắt, đang ở bên ngoài thô bạo xung kích lão Tào Vũ Tắc Thiên Khổng Tử chờ chút, dường như như thủy triều mãnh liệt mà vào, vô số hắc giáp sĩ binh kim giáp vũ sĩ hung ác gào thét, giơ lên binh khí đằng đằng sát khí mãnh xông lại.

"Ta sát!" Khắp nơi yêu vương lấy làm kinh hãi, phản ứng đầu tiên chính là luồng cuồng tay chân nghênh chiến.

Chỉ là trong phút chốc, đều còn không chờ hẵn môn tới kịp động thủ, Kim Lệ ma thánh đã sớm mở ra to lớn khẩu khí, hung tợn nỗi giận gầm lên một tiếng: "Cút! Tất cả đều cho lão tử cút!"

Được rồi, thật là có dùng, đang muốn xông lên lão Tào Vũ Tắc Thiên Khổng Tử bọn người, nhất thời liền ngây người như phỗng đứng ở tại chỗ, sau đó rất chỉnh tề ngồi xổm xuống, dùng loại kia êm dịu tư thái, rất chậm chậm rất chậm lăn ra ngoài.

"Ách ... Như thế cũng được?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính, cũng không biết nên nói cái gì.

"Hừ hừ, những con rối này, bất quá là bản thân dùng huyết tuyệt tà khí điểm hóa tinh quái thôi." Kim Lệ ma thánh không để ý chút nào hừ lạnh một tiếng, "Năm đó bản vương đem nơi này kiến tạo thành lăng mộ thời điểm, thuận lợi đem huyết tuyệt tà khí cũng mang theo vào, làm khống chế toàn bộ lăng mộ cơ quan then chốt ... A, không sai, chính là cái này!"

Suy tư suy nghĩ một chút, hẵn giơ lên nặng nề như núi phần sau, hướng về màu máu tể đàn dùng sức đập một cái!

Âm ầm một tiếng vang thật lớn, theo bụi mù đá vụn bay lên trời, một vòng phảng phất màu máu trắng tròn giống như quái lạ pháp khí, đột nhiên vô thanh

vô tức trôi nổi lên, hầu như liền đồng thời ở nơi này, lại như là được một loại nào đó cảm ứng, bên ngoài trong hư không ánh trăng trong ngần, đột nhiên xuyên thấu mây trăng trượng sâu cung điện dưới lòng đất, trực tiếp chiếu rọi tại toàn bộ trên tể đàn!

"Này, đây là ..." Bị này ánh trăng bao phủ, nguyên bản trọng thương chưa lành rất suy yếu Tô Đát Kỷ, đột nhiên tò rõ vẻ kinh hỉ ngẩng đầu lên, "Chờ đã, này huyết nguyệt tà khí, lại có thể trực tiếp hấp thụ trăng sáng bên trong ánh trăng yêu lực, đại bổ a, chuyện này với chúng ta yêu tộc nói, là vật đại bổ a!"

"Ngạc nhiên, lão tử tốt xấu cũng là một phuơng tà thần được không?" Kim Lệ ma thánh dùng loại kia xem để nhui ánh mắt nhìn Tô Đát Kỷ, "Như không phải như vậy, đám này tuẫn táng phẩm làm sao có thể hấp thu ánh trăng, dần dần biến thành thay bản thần thủ mộ tinh quái?"

Được rồi, bị khinh bỉ, Tô Đát Kỷ bị khinh bỉ đến rối tinh rối mù, nhưng lúc này cũng không kịp nhớ phiền muộn, trước tiên mừng khấp khởi dành thời gian hấp thu ánh trăng lại nói, chỉ trong chốc lát không tới, nàng liền cảm giác mình vừa gặp trọng thương, lại khôi phục hai, ba phần mười.

"Thú tốt a!" Xích Tỷ Nhi nhìn ra hai mắt tỏa sáng, không nhịn được yếu mềm gioi tay lên, "Biểu ca, cái này huyết nguyệt tà khí ..."

"Đưa ngươi rồi!" Kim Lệ ma thánh cũng thật là hung hồn hào phóng, không chút do dự vung lên phần sau, "Biểu muội thực lực của ngươi quá yếu, vừa vặn mượn này pháp khí phun ra nuốt vào ánh trăng tăng nhanh tu luyện, hơn nữa này pháp khí trên còn tự mang triệu hoán đồ văn, ngươi sau đó muốn tìm lời ta nói, trực tiếp đem máu tươi nhỏ ở này pháp khí trên là có thể."

Có phải là a, Xích Tỷ Nhi vốn là chỉ là dự định mượn dùng mấy ngày giúp Tô Đát Kỷ chữa thương, các nghe được "Đưa" cái chữ này, nhất thời liền cảm động đến lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, biểu ca, ngươi thực sự là, thực sự là quá tốt rồi."

Giời ạ, đâu chỉ là quá tốt, quả thực là hoàn mỹ tốt, công chúa Bách Hoa Địa

Dũng phu nhân các nàng ở bên nhìn ra u oán nhìn trời, a a a, chúng ta chỉ muốn nói, như thế biểu ca, thỉnh cho chúng ta cũng tới đánh.

"Đó là, chúng ta Chu tàm yêu mẫu một mạch, cũng cũng chỉ còn sót lại ta cùng ngươi, nếu ta không giúp ngươi thì ai sẽ giúp ngươi?" Kim Lệ ma thánh dĩ nhiên giương lên to lớn đầu lâu, hơi hơi dừng một chút đột nhiên lại tò rõ vẻ hung ác, "Đại gia ngươi! Suýt chút nữa đã quên chính sự, cái kia muốn ức hiếp ngươi khốn kiếp ở đâu, lão tử hiện tại liền đi nuốt..."

Âm!

Còn chưa nói hết, vừa bình tĩnh lại cung điện dưới lòng đất, đột nhiên lần thứ hai cuồng bạo chấn động!

Lần này, khủng bố chấn động liền dường như núi cao nứt toác, từ mây cao trăm trượng mặt đất vẫn lan tràn ra, sôi trào mãnh liệt sóng chấn động phảng phất cuồng triều sóng lớn, xung kích đến tất cả mọi người đều bay ngược ra ngoài, nham thạch mảnh vỡ càng là dường như bão tố, che ngợp bầu trời điện cuồng đập xuống.

Sau một khắc, liền nghe đến dữ tợn hung ác cười gằn thanh, phảng phất núi hô biển động giống như gào thét mà tới, tuy rằng còn cách phức tạp khúc chiết lăng mộ con đường, cũng đã dường như lôi đình tựa như vang vọng tại mọi người bên tai: "Tô Đát Kỷ! Bản tôn đến rồi! Người cứ việc trốn ở nơi nào đó kéo dài hơi tàn đi, không cần nửa canh giờ, bản tôn liền muôn đưa ngươi cùng ngươi những hồ băng cầu hữu, tất cả đều giết đến sạch sành sanh, liền hồn phách đều không dư thừa!"

Được rồi, nếu như đặt ở nửa khắc đồng hồ trước, lời này còn thật sự sẽ cho người vừa giận vừa sợ!

Bất quá vào lúc này mà, ở đây khắp nơi yêu vương tất cả đều bình tĩnh đến không thể lại bình tĩnh, liền như thế mặt không hề cảm xúc tập thể quay đầu, dùng loại kia ánh mắt rất phức tạp, nhìn cả người run rẩy dường như núi lửa

giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát Kim Lệ ma thánh.

"Đến hay lăm!" Trong quỷ dị yên tĩnh, Kim Lệ ma thánh hung tợn cười gằn một tiếng, to lớn khẩu khí dường như hổ đen giống như bỗng nhiên mở ra, "Biểu muội, ngươi cùng em rể trốn đến ta phía sau đi, lão tử cho các ngươi biểu diễn một thoáng, cái gì gọi là kho hấp đường giấm bạo xào!"

"Ư ân, biểu ca, dựa vào ngươi." Xích Tỷ Nhi cảm động đến đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, lập tức liền lôi kéo Hứa Tri Hồ trốn đến mặt sau đi tới.

"Chút lòng thành, chỉ là một cái ma đạo tiểu tu sĩ, lão tử trước đây đều là làm cơm trước điểm tâm ngọt." Kim Lệ ma thánh dương dương tự đắc rung động thân thể khổng lồ, trắng toát răng nanh phát sinh sơn cả tóc gáy tiếng ma sát, thậm chí đều có thể nhìn thấy hàm răng trong đó bạo phát nóng rực ánh lửa, "Mở to hai mắt nhìn rõ ràng, lão tử đều không cần vận dụng thần thông, chỉ cần một cái liền ... Ế?"

Được rồi, cười gằn thanh còn chưa hạ xuống, hắn đột nhiên tỏ rõ vẻ ngạc nhiên, theo bản năng cúi đầu nhìn tới —

Trời mới biết là xảy ra chuyện gì, liền trong chớp mắt này, hắn nguyên bản thân thể cao lớn, dĩ nhiên lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kịch liệt thu nhỏ lại, chỉ trong chốc lát không tới, liền từ mấy trăm trượng thu nhỏ lại đến chỉ có mấy chục trượng, lại có từ mươi mấy trượng thu nhỏ lại đến mấy trượng, lại từ mấy trượng thu nhỏ lại đến ...

"Ta sát!" Trợn mắt ngoác mồm bên trong, Kim Lệ ma thánh đột nhiên hú lên quái dị, tức đến nỗi phổi âm thanh đột nhiên vang vọng tại toàn bộ trong cung điện —

"A a a a, lão tử lại đã quên, lại đã quên triệu hoán thời gian sắp ..."'

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 204: Tà Thần Đều Không Dựa Dỗm Được

Vĩnh viễn không nên tin cái này đâu bỉ thế giới bất kỳ đâu bỉ sinh vật, dù cho hắn coi trọng lên là cái rất bạo lực rất hung tàn thái cổ tà thần!

Nỗi vang lung lay cửa đại điện, vừa còn hung hăng ồn ào muốn một hơi nuốt Âm Dương pháp vương Kim Lệ ma thánh, vào lúc này lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc thu nhỏ lại, chỉ trong chốc lát không tới, liền từ cự lớn như núi cao hung ác tăm yêu, trực tiếp đã biến thành chỉ có thể nǎm nhoài trên lá dâu gặm a gặm tăm bảo bảo, liền ngay cả thân thể cũng dần dần trở nên mơ hồ trong suốt, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất ở trong không khí ...

Lại bị hãi hãi! Lão tử liền biết, những người này không có một cái đáng tin!

Hứa Tri Hồ liền châm chọc tâm đều không có, liền dứt khoát như thế nâng cǎm yên lặng nhìn trời, đúng là Xích Tỷ Nhi ở bên cuống lên: "A a a, biểu ca, ngươi kiên trì nữa nửa khắc đồng hồ, kiên trì nữa nửa khắc đồng hồ a, chỉ cần nuốt tên khốn kia là được rồi!"

"Kiên trì, không kiên trì được ..." Kim Lệ ma thánh lúc này cũng chỉ còn dư lại bán manh phần, liên thanh âm đều trở nên mơ hồ không rõ, "Biểu muội, ta tàn hồn lực lượng có hạn, phỏng chừng ngươi lần sau muốn triệu hoán ta, đến đến khi mấy năm sau ..."

Đừng nghịch, mấy năm sau, chúng ta liền xương đều mọc đầy cỏ dại rồi!

Khắp nơi yêu vương không nhịn được liều mạng mắt trọn trắng, Xích Tỷ Nhi cũng không biết nên nói cái gì, hỗn loạn tung bừng bên trong, tức sấp biến mất

Kim Lệ ma thánh đột nhiên bỗng cảm thấy phẫn chấn: "Chờ đã, đừng hoảng hốt, ta tuy rằng lập tức liền phải trở về, nhưng mà ... Ta huyết nguyệt tà khí!"

Nói đến huyết nguyệt tà khí, hắn liều mạng cuối cùng mẩy phần sức mạnh miễn cưỡng phun một cái, trong phút chốc cái kia nguyên bản xoay quanh ở trong hư không huyết nguyệt tà khí, đột nhiên liền gào thét hạ xuống tại Xích Tỷ Nhi trong tay: "Biểu muội, ngươi cầm vật này, liền có thể khống chế toàn bộ nơi chôn xương cơ quan trận pháp, hơn nữa còn có thể ..."

"Còn có thể?" Xích Tỷ Nhi theo bản năng tiếp được huyết nguyệt tà khí, lại rất chờ mong ngồi chồm hổm xuống nghe.

"Còn có thể, còn có thể triệu hoán ánh trăng yêu lực." Kim Lệ ma thánh âm thanh càng ngày càng nhỏ, suy yếu đến độ nhanh không nghe được, "Ta xem ngươi cái kia hồ ly bằng hữu, thời điểm toàn thịnh phỏng chừng có thể đánh được bên ngoài tên khốn kia, các ngươi hiện tại liền dùng huyết nguyệt tà khí đến giúp nàng cấp tốc chữa thương, nếu như có thể kiên trì cái nửa canh giờ, có thể liền có thể ... A a a!"

Còn chưa kịp nói xong, hắn lại hú lên quái dị, nhỏ bé thân thể đột nhiên bay lên trời, thân bất do kỷ hướng về giữa không trung vòng xoáy bay đi, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Như thế cũng được a!" Khắp nơi yêu vương không nhịn được miệng đầy phun nước, liền như thế trợn mắt ngoác mồm ngang đầu lên, nhìn giữa không trung vòng xoáy đột nhiên biến mất không còn tăm hơi.

"Ách ..." Trong quỷ dị yên tĩnh, Hoàng Bào Quái đột nhiên yếu mềm nhãm tay, "Cái kia cái gì, Xích Xích, biểu ca ngươi thật sự liền như thế chạy ... Ta sát!"

Được rồi, còn chưa nói hết đây, vừa vừa biến mất vòng xoáy, đột nhiên lại gào thét một tiếng bỗng nhiên mở ra, Xích Tỷ Nhi không khỏi vui mừng khôn xiết, vội vã xông lên phía trước: "Biểu ca, biểu ca, ngươi lại trở về?"

"Không có, không có trở về ..." Gào thét xoay tròn vòng xoáy bên trong, Kim Lệ ma thánh rất gian nan dò ra đại nửa cái đầu, "Ta chính là đột nhiên nhớ tới đến, ngươi thật giống như vẫn không có nắm giữ chúng ta Chu tàm yêu mẫu một mạch bản nguyên thần thông, vì lẽ đó ... Cầm!"

Phù! Lời còn chưa dứt, nó rất suy yếu há mồm phun một cái, nhất thời thì có một đạo hào quang năm màu gào thét bắn ra, trực tiếp bắn trúng Xích Tỷ Nhi bi đất cung.

Bị này hào quang năm màu bắn trúng, Xích Tỷ Nhi nhất thời ngây người như phỗng, chỉ cảm thấy trong đầu có vô số tu hành bí quyết mãnh liệt mà vào, liền dường như cuồng triều sóng lớn tựa như, xung kích đến hồn phách của nàng đều đang kịch liệt run rẩy.

"Cố gắng cân nhắc, đến khi ngươi tu luyện thành công, cũng sẽ không thua bởi ta bao nhiêu." Kim Lệ ma thánh này một cái hào quang năm màu phun qua, toàn bộ thân thể lại uể oải không ít, "Chờ mấy ngày nữa, ngươi thử lại dùng máu tươi đến triệu hoán ta, đến lúc đó chúng ta lại ... Lại ... Lại ..."

Còn chưa nói hết, bóng người của hắn bỗng nhiên ngắn ra, liền như thế kể cả gào thét vòng xoáy lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Có thể nói cái gì đó, khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, lại nhìn bên kia còn tại hai mắt đăm đăm tiêu hóa bản nguyên thần thông Xích Tỷ Nhi, sững sốt chốc lát, Hoàng Bào Quái không nhịn được lại yếu mềm nhắc tay: "Híc, chúng ta tiếp xuống ..."

Được rồi, còn chưa nói hết đây, vừa vừa biến mất gào thét vòng xoáy, lại rất không nói gì xuất hiện rồi!

Đêch! Còn xong chưa, Hứa Tri Hồ bọn họ cũng không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, vẫn đề là Kim Lệ ma thánh hào không hổ thiện, còn rất chăm chú từ trong nước xoáy nhô đầu ra: "A a a, đã quên nói rồi, biểu muội ngươi lần sau triệu hoán ta thời điểm, có thể cho chuẩn bị thêm mấy cái đẹp đẽ cô lương sao,

muốn da trắng mặt xinh chân dài ngực to ... Chờ chút, ta còn chưa nói hết đây!"

Gặp lại!

Xích Tỷ Nhi không thể nhịn được nữa, trực tiếp một lang nha bỗng vung tới, đưa cái này càng ngày càng nhiều lời biếu ca cho đuổi về trong nước xoáy đi tới, lần này, liền Hoàng Bào Quái cũng không muốn nói, một đoàn gia hỏa liền như thế trợn mắt lên, rất chăm chú nhìn vòng xoáy, vẫn nhìn a, vẫn nhìn a ...

Được rồi, lần này, là thật sự không có động tĩnh rồi!

Hứa Tri Hồ cùng Hoàng Bào Quái bọn họ hai mặt nhìn nhau, không nhịn được chớp chớp đều có chút đau xót đau con mắt: "Cái kia cái gì, xem ra, hắn là sẽ không lại ... Ta sát! Âm Dương pháp vương!"

Rất tốt, cũng không biết là ai hú lên quái dị, tất cả mọi người nhất thời phản ứng lại, trực tiếp liền nhào tới cướp Xích Tỷ Nhi cái kia huyết nguyệt tà khí.

"Ta đến, ta đến!" Xích Tỷ Nhi cũng là cuồng lên, trực tiếp giơ lên cái kia huyết nguyệt tà khí, "Híc, dùng như thế nào?"

Sự thực chứng minh, coi như không có nói rõ sách cũng không liên quan, vén vẹn mấy giây sau, này huyết nguyệt tà khí liền đột nhiên gào thét bay lên trời, bùng nổ ra dường như cuồng triều giống như mãnh liệt ánh sáng đỏ ngòm!

Trong phút chốc, xa ở trong trời đêm vàng minh nguyệt kia, liền phảng phất bị lực vô hình dẫn dắt, dĩ nhiên trực tiếp xuất hiện tại phía trên cung điện, vô cùng vô tận ánh trăng mang theo quái lạ sức mạnh trút xuống, trực tiếp đem Tô Đát Kỷ cùng Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Này ..." Tô Đát Kỷ chỉ kịp kinh ngạc thốt lên một tiếng, rồi cùng Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi chậm rãi bay lên trời, mãnh liệt ánh trăng yêu lực từ các nàng trên da thịt không ngừng thâm nhập, bổ dưỡng các nàng nguyên bản bị thương nguyên thần, chín cái trăng bạc đuôi cáo càng là đột nhiên tăng vọt, dường như

tự do triển khai to lớn trướng mành, đưa các nàng ba yêu tất cả đều bao vây ở trong đó, liền ngay cả bóng người đều vọng không gặp.

"Làm được đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại tò rõ vẻ quái lạ nhìn phía đại điện bên ngoài, "Như thế, tiếp đó, chúng ta chỉ cần ngăn cản tên kia..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, vừa bình tĩnh nửa khắc đồng hồ đại điện, lần thứ hai cuồng bạo nổ vang chấn động chuyển động!

Hầu như tại đồng thời, lại như là cảm giác được tâm ý của hắn, trong hư không huyết nguyệt tà khí lần thứ hai gào thét chấn động, sôi trào mãnh liệt ánh sáng đỏ ngòm ở trong hư không nhẹ nhàng lay động, trực tiếp chuyển hóa thành một đạo màu máu kính ánh sáng, đem toàn bộ nơi chôn xương tình cảnh đều ánh vào đến kính ánh sáng bên trong.

Được rồi, đều không cần nhắc nhở, khắp nơi yêu vương nhất thời rất chỉnh tề tập hợp quá mức đến, chỉ là trong phút chốc, chờ bọn hắn thấy rõ kính ánh sáng bên trong cảnh tượng, đột nhiên liền cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh —

"Ta sát! Tên kia, tên kia xem ra ... Hỏa lực toàn mở ra?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 205: Địa Dũng Tỷ Tỷ Người Là Sứa Chữa Tiểu Năng Thủ A

Đêm khuya nơi chôn xương, bị mạnh mẽ nổ ra yêu thụ chossal hở, dường như một cái tối tăm rậm rạp to lớn ống thông gió, tùy ý cuồng phong cuốn lấy bụi mù gào thét xông tới!

Nổ vang vỡ vụn tảng đá hành lang bên trong, quỷ dị âm dương cự mặt đột nhiên tăng vọt, dường như một chiếc tỏa ra hồng hắc quang mang quái lạ đèn lồng, trăng trọn không kiêng dè đấu đá lung tung mà đến, chossal đi qua bị này âm lanh ánh sáng bao phủ tảng đá, tất cả đều trong nháy mắt ăn mòn đến hóa thành tro bụi bay lên không tiêu tan mà đi.

Kinh khủng như thế thanh thế, tự nhiên đã kinh động bên trong cung điện dưới lòng đất những đang lung tung không có mục đích đi khắp "Cố đại nhân vật", trong nháy mắt liền có mấy chục chiếc chiến xa nổ vang chấn động bao vây tới, chỉ có điều chưa kịp trên chiến xa sĩ tốt giờ lên giáo, quỷ dị âm dương cự mặt đã từ bầu trời gào thét mà qua, chỉ để lại chiến xa cùng sĩ tốt tất cả đều hóa thành lạnh giá pho tượng băng tuyết ...

"Híc, cái tên này thật ác độc a!" Trong đại điện dưới lòng đất, khắp nơi yêu vương rất chỉnh tề tụ lại cùng nhau, nhìn màu máu kính ánh sáng trên đồ sộ hình ảnh, "Ngẫm lại xem, chúng ta vừa bị những rắn đó tinh bệnh truy đến thở hồng hộc, đến phiên cái tên này thời điểm ... Ta sát! Nhanh động cơ quan, ngăn cản hắn!"

Cám ơn trời đất, các ngươi cuối cùng cũng coi như nhớ tới chính sự rồi!

Hứa Tri Hồ cũng là không nói gì, thuận lợi liền tại huyết nguyệt tà khí trên dùng sức vỗ một cái, trong phút chốc, liền nghe đến tiếng rắc rắc không dứt bên

tai, vô số hình trụ kim loại then chốt từ huyết nguyệt tà khí trên chậm rãi dò ra, cho tới toàn bộ huyết nguyệt tà khí nhìn qua lại như là cái quái lạ con nhím.

"Ta rõ ràng, những kim loại này then chốt chính là dùng để động cơ quan." Địa Dũng phu nhân hiển nhiên đổi cơ quan thuật hơi có nghiên cứu, vén vẹn liếc mắt nhìn liền bỗng nhiên tỉnh ngộ xông lên, "Tránh ra, tránh ra, để ta xem một chút tên khốn kia đã vọt tới đâu, sau đó ... Chúng ta chỉ cần, kéo động ... Cái này!"

Xoạt xoạt! Các quan sát Âm Dương pháp vương sở tại phuơng vị, Địa Dũng phu nhân nắm chặt một cái kim loại then chốt, dương dương tự đắc đi xuống lôi kéo: "Ồ ha ha ha a, chịu chết đi, hồn ... Ế?"

Được rồi, kim loại then chốt là bị kéo xuống, bất quá tại khắp nơi yêu vương chờ mong trong ánh mắt, nhưng không có thứ gì phát sinh!

Nổ vang tan rã tảng đá hành lang bên trong, Âm Dương pháp vương như trước trăng trợn không kiêng dè hoành xung mà đến, từ âm dương cự mặt bốn phía nhắc lên cuồng bạo bụi mù đường như cuồng triều sóng lớn, đem ven đường gấp được cản trở cùng ngăn cản giả tất cả đều đánh bay ra ngoài, liền ngay cả những không ngừng từ bên nói bên trong lao ra chiến xa sĩ tốt, đều không thể để hắn thoảng giảm chậm một chút tốc độ.

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ cũng tốt, khắp nơi yêu vương cũng tốt, rất chỉnh tề quay đầu nhìn Địa Dũng phu nhân.

Trợn mắt ngoác mồm a, Địa Dũng phu nhân còn duy trì dương dương tự đắc tư thế, chỉ là vài giây sau, chờ nàng ý thức được tình huống không đúng, đột nhiên liền tức đến nỗi phổi vén tay áo lên xông lên: "Lẽ nào có lý đó, cái này không thể nào, luân gia nói thế nào cũng là một đời cơ quan thuật ... A a a, động! Động a! Nhanh cho ta động!"

Phẫn nộ a, phẫn nộ có phải hay không, vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ trực tiếp đoạt lấy huyết nguyệt tà khí, bắt lấy những kỳ kỳ quái quái kim loại then chốt

chính là một trận loạn kéo, đến cuối cùng càng là gấp mù quáng, trực tiếp tại huyết nguyệt tà khí trên chính là một trận loạn đập, đùng đùng đùng, đùng đùng đùng ...

Mồ hôi, Hứa Tri Hồ ở bên nhìn ra nỗi lòng tôn kính, mắt thấy huyết nguyệt tà khí đều sắp bị dǎn vặt hỏng mất, tranh thủ thời gian trước tiên cướp trở lại hăng nói: "Bình tĩnh, bình tĩnh, tỷ tỷ ngươi còn như vậy đập mấy lần, vật này liền thật sự hỏng rồi."

"Nó vốn là hỏng mất được không?" Địa Dũng phu nhân phiền muộn đến độ nhanh phát điên, suy nghĩ một chút lại trực tiếp dùng răng đi gặm, "Không sai, nhất định là bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, vì lẽ đó cơ quan bên trong liên tiếp điểm ra phát hiện gãy vỡ, không quan trọng lắm, cái này dễ xử lý, chờ ta trực tiếp đem chúng nó một lần nữa cắn tại ..."

Âm!

Hai cái răng khẽ vừa mới lén, vừa còn lâu năm mất linh huyết nguyệt tà khí vỏ ngoài, đột nhiên liền bắn ra đỏ như máu quái lạ điện lưu, đáng thương Địa Dũng phu nhân không hề phòng bị, nhất thời kinh ngạc thốt lên một tiếng bay ngược ra ngoài, nổ vang đánh vào trên tường chật rãi lướt xuống.

Hầu như tại đồng thời, nương theo quái lạ tê hí lên, huyết nguyệt tà khí rất quỷ dị tự động bay lên không, mấy chục kim loại then chốt cùng nhau răng rắc chuyển động, làm người hoa cả mắt xoay tròn cấp tốc, dần dần cũng đã hóa thành hư ảnh ...

Âm âm một tiếng, mọi người ở đây kinh ngạc vẻ mặt, bên ngoài cái kia đang nứt toác tan rã trong cung điện dưới lòng đất, mấy chục cây tảng đá cự trụ đột nhiên từ vách tường bên trong gào thét bắn ra!

"Cái gì?" Đang bao phủ vọt tới Âm Dương pháp vương không hề phòng bị, nhất thời bị mấy chục cây tảng đá cự trụ cùng nhau bắn trúng, chỉnh truong âm dương cự mặt đều bị đè ép đến vặn vẹo biến hình.

Vển vẹn vài giây sau, còn không chờ hắn từ tảng đá cự trụ bên trong tránh ra, liền nghe đến mặt đất rắc rắc vang rền, vô số sắc bén trường mâu cùng nhau gào thét bắn ra, dường như dày đặc rừng mưa tựa như đem hắn đâm thủng.

Đau nhức đến nỗi giận gầm lên một tiếng, Âm Dương pháp vương mạnh mẽ bẻ gãy vô số trường mâu, vết thương chằng chịt bay lên trời, chỉ là còn không chờ hắn tới kịp va vào tảng đá hành lang đỉnh chóp, bốn phía vách tường đột nhiên lại xuất hiện vô số lít nhí nhít lỗ nhỏ, tiếp theo tê một tiếng, vô số cột lửa như hỏa long giống như quét ngang mà qua, trực tiếp liền bắt hắn cho heo sữa quay ...

Ân, ngươi cho rằng như thế liền kết thúc rồi à, vậy thì sai rồi!

Trong phút chốc, toàn bộ nơi chôn xương bên trong các loại quý dị cơ quan, tất cả đều bị không hiểu ra sao xúc động, cái gì từ trên trời giáng xuống to lớn nham thạch, đột nhiên bị chiếm đóng đỉnh bản hổ to, điên cuồng phun ra kịch độc mũi tên nước, ngăn ngắt chốc lát không tới, hãy cùng tại chỗ trình diễn cổ đại cơ quan thuật bách khoa toàn thư triển lãm tựa như ...

Đáng thương Âm Dương pháp vương, trực tiếp liền bị này che ngợp bầu trời cơ quan cạm bẫy bao phủ lại, đám này cơ quan cạm bẫy nếu như đơn độc lấy ra, đối với hắn cũng tạo thành không là cái gì vết thương trí mạng, nhưng vẫn để là bị người nào đó loạn dǎn vặt một trận, lúc này tất cả đều cùng hung cực ác tập thể bạo phát, trong nháy mắt liền đem hắn âm dương cự mặt nổ đến tan tành, liền tiếng gầm gừ đều bị cuồng bạo tiếng nổ vang rền nuốt mất.

Ta sát! Như thế cũng được?

Hứa Tri Hồ cùng Lã Phụng Hậu bọn họ nhìn ra rõ vẻ quái lạ, duy nhất có thể làm chính là tập thể quay đầu, dùng loại kia "Tỷ tỷ ngươi tại sao không đi mua vé số" vẻ mặt nhìn Địa Dũng phu nhân.

"Thấy không, thấy không, ta liền có thể nói tu tốt đẹp." Địa Dũng phu nhân đây một con bị điện đến tự nhiên quyến tóc rối bời, dương dương tự đắc nhánh

hoa run rẩy, "Nhớ kỹ, bất kể là pháp khí vẫn là trận pháp cơ quan, xảy ra vấn đề đều không cần gấp, ngươi chỉ cần bình tĩnh làm ba chuyện —— đệ nhất, đập; thứ hai, đá; thứ ba, cắn ..."

Nói tới thật có đạo lý, có muôn hay không đem bên trong tồn đọng cũng rút ra lại từ đầu xuyên trở lại?

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm một trãm lần, đúng là bên cạnh Xích Tỷ Nhi không nhịn được thở phào nhẹ nhõm: "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, như thế xem ra, coi như Âm Dương pháp vương không chết cũng sẽ bị nhốt lại, vì lẽ đó tiếp đó, chúng ta đòi hỏi làm, chính là ... Chờ?"

Không cần nàng nhắc nhở, ở đây khắp nơi yêu vương tất cả đều chỉnh tề quay đầu, vọng hướng về phía sau cái kia trôi nổi ở giữa không trung "Đại bánh tro" ——

Chín cái màu trắng bạc đuôi cáo tạo thành to lớn "Bánh tro", đem Tô Đát Kỷ cùng Hồ Hỉ Mị, Ngọc Trạc Nhi tất cả đều bao phủ ở bên trong, để người cẩn bắn là không có cách thấy rõ trong đó trạng thái.

Cái kia luân phảng phất bị rút ngắn đến mức tận cùng trăng sáng bóng mờ, chính tướng ánh trăng trong sáng phóng đến "Bánh tro" trên, vô cùng vô tận ánh trăng yêu lực theo đuôi cáo mãnh liệt mà vào, trị liệu Tô Đát Kỷ nhiều năm chưa lành thương tích, cũng làm cho Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi tu vi được cấp tốc tăng lên tiến bộ.

"Híc, không biết còn muốn chờ bao lâu?" Khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, Hoàng Bào Quái không nhịn được thở dài, "A a a, hy vọng có thể nhanh một chút, sợ là sợ ... À được, ta không nói gì, đúng không!"

Không kịp, Hứa Tri Hồ cùng tất cả mọi người đều quay đầu, tỏ rõ vẻ quái lạ chỉnh tề nhìn một cái nào đó miệng xui, hầu như trong nháy mắt này, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Tri Hồ, ngươi xem ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, cái kia mảnh bị các loại cơ quan cạm bẫy bao phủ tảng đá hành lang, đột nhiên liền bị vô cùng vô tận đen nhánh sương mù triệt để nuốt hêt!

Trong phút chốc, nương theo Huyền Âm quỷ khí như đèn nhánh cuồng triều giống như sôi trào mãnh liệt, Âm Dương pháp vương cái kia gần như điên cuồng nỗi giận tiếng gầm gừ, dường như bị thương hung thú gào thét gào thét, vang vọng tại toàn bộ nơi chôn xương trong hư không —

"Đủ rồi! Đủ rồi! Hoàng tuyển mở ra, vô tận âm hồn ... Nứt!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 206: Không Liều Cũng Không Được

Hoàng tuyễn mở ra, vô tận âm hồn... Nứt!

Sương mù bao phủ tảng đá hành lang bên trong, nương theo Âm Dương pháp vương cuồng loạn tiếng rỗng giận dữ, cơ hồ bị cơ quan cạm bẫy nổ đến chia năm xẻ bảy âm dương cự mặt,乱象 chòa乱象 choạng từ lòng đất gian nan bay lên trời, rồi lại tại trong chớp mắt, không có dấu hiệu nào nứt toác tan rã!

Hầu như trong nháy mắt, toàn bộ tảng đá hành lang mặt đất đột nhiên nổ tung, vô số đạo hoàng tuyễn từ dưới lòng đất nơi sâu xa gào thét bắn ra, tú tán tung tóe Huyền Âm hoàng tuyễn rơi vào âm dương cự mặt mảnh vỡ trên, phát sinh làm người sởn cả tóc gáy tê hí lên, cho tới chỉ trong chốc lát không tới, đám này âm dương cự mặt mảnh vỡ tất cả đều hòa tan là quái lạ bốc lên đen nhánh sương mù.

Càng quỷ dị chính là, này mảng lớn mảng lớn lan tràn ra đen nhánh sương mù, dĩ nhiên trực tiếp chuyển hóa thành vỗ một cái nếu có thực chất quái lạ đen nhánh cửa lớn, nương theo kim loại ma sát tựa như đè nén tiếng vang, rỉ sét loang lổ cửa lớn phảng phất bị lực vô hình thúc đẩy, chậm chậm mà gian nan mở ra một cái khe, tiếp theo...

Âm!

Trong phút chốc, chưa kịp cửa lớn hoàn toàn mở ra, vô cùng vô tận hung bạo âm hồn cũng đã từ trong khe hở mãnh liệt mà ra, tiếp theo hội tụ thành sôi trào mãnh liệt đen nhánh cuồng triều sóng lớn, dọc theo tảng đá hành lang chạy vụt về phía trước lưu mà đi, đem ven đường hết thảy cản trở tất cả đều phá hủy.

Đám này âm hồn khuôn mặt dữ tợn hung ác, tựa hồ cũng là Âm Dương pháp vương nhiều năm qua cướp lấy phàm nhân hồn phách, trải qua mấy trăm năm qua âm dương nhị khí luyện chế, toàn đều đã trở thành hung ác thô bạo quỷ hồn, vào giờ phút này tụ hợp lại một nơi trăng trợn không kiêng dè mãnh liệt mà đến, đường như muốn đem toàn bộ nơi chôn xương đều triệt để xé thành mảnh vỡ.

Trên thực tế, những cơ quan kia cạm bẫy lại tại nổ vang phát động, nhưng bất kể là cự nham hổ sâu tên độc vẫn là cột lửa, đối đầu đám này hầu như không có thực thể âm hồn nói, đều cũng không có đưa đến rất tốt tác dụng, coi như có thể miễn cưỡng phát huy ra một chút tác dụng, nhưng mãnh liệt mà đến âm hồn số lượng thực sự là quá nhiều, thường thường cùng hung cực ác chen chúc mà qua, liền đem ven đường cơ quan tất cả đều đập phá thành bình địa.

Trong nháy mắt, sôi trào mãnh liệt đầy mạnh âm hồn cuồng triều, đã nhấn chìm hơn một nửa cái nơi chôn xương, sắc bén trong tiếng thét gào, mấy ngàn con âm hồn cùng nhau bay lên trời, trực tiếp tổ hợp thành Âm Dương pháp vương cái kia trương dữ tợn cự mặt, đồng thời chậm rãi quay đầu nhìn về cái kia phương xa lòng đất đại điện, phát sinh gần như điên cuồng cười gằn thanh —

"Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại ngu xuẩn, liền để bắn tôn dưới trường vô tận âm hồn, đem bọn ngươi tất cả đều... Xé thành mảnh vỡ!"

Âm ầm một tiếng, cười gằn thanh còn chưa hạ xuống, âm dương cự mặt lần thứ hai tan rã nứt toác, lên tới hàng ngàn, hàng vạn âm hồn mang theo sắc bén thét dài thanh, che ngợp bầu trời hướng về lòng đất đại điện điên cuồng tuôn tới, đây là căn bản là không có cách dùng người lực đến ngăn cản, dù cho là một cái to lớn mãnh tượng giờ khắc này xuất hiện tại trên đường, cũng sẽ trong nháy mắt này bị vô tận âm hồn xé nát đến liền khung xương đều không dư thừa.

"Rầm!" Yên tĩnh trong cung điện, trợn mắt ngoác mồm khắp nơi yêu vương, đột nhiên không nhịn được cùng nhau nuốt ngụm nước bọt, "Tại sao, tại sao tên kia mặt bị đánh nát sau đó, trái lại trở nên càng thêm... Ta sát! Ngăn trở bọn họ! Ngăn trở bọn họ lại nói!"

Trong phút chốc, Lã Phụng Hậu hung tợn hú lên quái dị, trực tiếp chép lại phuơng thiêん họa kích xông ra ngoài, khắp nơi yêu vương vển vẹn do dự mẩy giây, liền tất cả đều đăng đăng sát khí đi theo, thời điểm như thế này ai cũng rất rõ ràng, tuyệt đối không thể lùi, có thể kèo dài thêm diên một giây liền kéo dài một giây, chỉ cần kéo dài tới vị kia hồ tinh bệnh ngự tỷ chữa thương trở về...

Sinh tử coi nhẹ, không phục liền được!

Trong tiếng nổ, nương theo đại điện cửa chính chậm rãi mở ra, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái Hắc Phong Quái bọn họ tất cả đều hung tợn xông ra ngoài, đi đầu Lã Phụng Hậu ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, trực tiếp tiến vào liệt diễm hùng hực vô song đại xà hình thức, phuơng thiêん họa kích mang theo cuồng bạo ánh lửa quét ngang mà qua, trực tiếp đem trước mặt mãnh liệt mà đến mấy trăm con âm hồn hóa thành tro tàn.

Hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ đã sớm lấy ra hoa là p8, quay về một đám đênh cuồng xông lên yêu vương vỗ mạnh, lúc này đâu còn quản cái gì sẽ thương tổn được bản mệnh nguyên thần, liên tục không ngừng xoạt xoạt trong tiếng, hơn trăm cái phục chế bản Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái Hắc Phong Quái, tất cả đều hùng hồn đại nghĩa lẫm nhiên xông lên, có thể đánh được liền đánh, đánh không lại liền âm một tiếng tự bạo lại nói!

"Đại nhân, thuộc hạ cho rằng, chúng ta ngăn trở vô tận âm hồn tỷ lệ, chỉ hơi cao hơn..." Ngân đàng hoàng trịnh trọng báo cáo kết quả tính toán, đương nhiên cũng chưa quên cưỡi chiếc kia màu trắng bạc nữ thức xe đẹp, mang theo Oa Oa cùng Tiểu Thiến xông lên, ba con khí linh liên hiệp lại đem linh khí tất cả đều truyền vào cho Tiểu Thiến, người sau lập tức từ notebook trong màn ảnh khoan ra, ôm bộ kia máy in bắt đầu rồi tách tách liên tục bắn phá!

Cái này cũng chưa tính kết thúc, bên cạnh Xích Tỷ Nhi nhìn thấy đám kia còn đần độn đứng tại chỗ lão Tào Vũ Tắc Thiên Khổng Tử, linh cơ hơi động lập tức giơ lên huyết Nguyệt tà khí: "Cái kia ai, các ngươi cũng cùng tiến lên!"

Cũng thật là ai cầm huyết nguyệt tà khí liền nghe ai, một đám lịch sử cổ đại nhân vật không chút do dự, nhất thời liền mang theo thuộc hạ mènh mông cuồn cuộn xông lên, có sự gia nhập của bọn họ, vốn đã bị vô tận âm hồn bao vây khắp nơi yêu vương nhất thời áp lực lớn giảm, rốt cuộc có thể mạo hiểm đem âm hồn cuồng triều che ở ngoài cửa lớn, Lã Phụng Hậu thậm chí còn có thừa lực quay đầu quan sát tình huống: "Lão Hứa, còn muốn, còn bao lâu nữa?" ^

"Híc, cần phải, nhanh hơn chứ?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩn đầu lên, nhìn giữa không trung còn bị trăng sáng ánh sáng bao phủ đuôi cáo đại "Bánh tro".

Được ánh trăng yêu lực kéo dài đưa vào, chín cái màu trăng bạc đuôi cáo trở nên càng phát sáng rõ tràn ngập ánh sáng lộng lẫy, mặc dù không cách nào thấy rõ đuôi cáo bên trong cảnh tượng, nhưng này "Bánh tro" nhưng phảng phất trái tim tựa như phồng lên co lại nhảy lên, bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt linh khí, thật giống như chỉ trong chốc lát sau, thương thế tiếp cận khỏi hắn Tô Đát Kỷ thì sẽ từ bên trong xuất hiện giữa trời...

Dường như nhận ra được một loại nào đó uy hiếp, vô tận âm hồn cuồng triều bên trong đột nhiên có mấy trăm con âm hồn đột nhiên tổ hợp, hóa thành Âm Dương pháp vương cái kia trương quỷ dị cự mặt, cùng hung cực ác hướng bên này trống lại!

Sau một khắc, các chú ý tới vầng minh nguyệt kia bóng mờ bao phủ xuống đuôi cáo đại "Bánh tro", Âm Dương pháp vương đột nhiên thay đổi sắc mặt, hầu như là theo bản năng gào thét gào thét một tiếng: "Chết tiệt! Bản tôn, chắc chắn sẽ không cho các ngươi cơ hội này!"

Trong phút chốc, hắn cự mặt lần thứ hai nứt toác tan rã, đen nhánh quỷ sương mù từ cự mặt bên trong mãnh liệt mà ra, lần thứ hai ngưng tụ thành cái kia phiến đi về địa phủ hoàng tuyển cửa lớn, nương theo đè nén nổ vang tiếng cửa mở, lên tới hàng ngàn, hàng vạn âm hồn lần thứ hai sắc bén gào thét, từ sau đại môn trăng trợn không kiêng dè cuồng bạo bao phủ tới, phảng phất đen nhánh cơn

sóng thần xung kích va về phía đại điện!

Giời ạ, không mang theo làm như vậy tệ!

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn âm hồn a, vển vẹn là loại kia tập thể mãnh liệt kéo tới khí thế, cũng đã nhấc lên gào thét cuồng bạo cơn lốc, Lã Phụng Hậu vừa vung vẩy phuơng thiêng họa kích chém giết mấy chục âm hồn, đến khi kinh hãi bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy vô cùng vô tận đen nhánh âm hồn, đang như cuồng bạo Đại Hà tựa như từ trời cao đáp xuống...

"Chết tiệt!" Thời khắc này, khắp nơi yêu vương liền lui về phía sau cũng không kịp, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi nắm chặt binh khí, chờ đợi đáng sợ kia cuồng triều đến.

Ở tại bọn hắn kinh hãi trong tầm mắt, vô cùng vô tận âm hồn như phi nhanh Đại Hà đáp xuống, gần trong gang tấc khoảng cách hạ, thậm chí có thể nhìn thấy phía trước nhất vài con âm hồn thê thảm gào thét, bỗng nhiên mở ra dữ tợn hung ác miệng lớn, lộ ra trắng toát sắc bén hàm răng, sau đó...

Sau đó, đứng ở Lã Phụng Hậu phía sau bọn họ Hứa Tri Hồ, đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ thở dài —

"Được rồi, tuy rằng không xác định có hay không có tác dụng... Bất quá, trước tiên thử xem?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
[dtv-ebook.com](#)

Chương 207: Hai Mươi Bốn Chữ Chân Ngôn

Âm!

Cuồng bạo đen nhánh cuồng phong bên trong, vô cùng vô tận âm hồn dường như phi nhanh Đại Hà, hướng về gần như phá nát đại điện cửa chính tập kích tới, khắp nơi yêu vương trợn tròn đôi mắt cùng nhau ngẩng đầu nhìn tới, cho dù là không sợ hãi chút nào Lã Phụng Hậu, giờ khắc này cũng nuốt một cái nước bọt, bị loại kia khí thế khủng bố chấn động, không tự chủ được lùi lại mấy bước.

"Không!" Xích Tỷ Nhi kinh hãi đến biến sắc, phản ứng đầu tiên chính là phun ra tơ nhện đi quyển Hứa Tri Hồ.

Không kịp, Hứa Tri Hồ đã tỏ rõ vẻ quái lạ hướng về trước đại môn vừa đứng, thuận lợi từ trong lòng móc ra một quyển màu đỏ sách nhỏ, sau đó hãy cùng giơ bó đuốc tựa như giơ lên thật cao, thuận tiện ho nhẹ một tiếng, sau đó đàng hoàng trình trọng bắt đầu niệm —

"Phú cường! Dân chủ! Văn minh! Hài hòa!"

Âm ầm một tiếng, còn không chờ hăn tới kịp niệm xong, màu đỏ sách nhỏ đột nhiên liền kim quang tăng vọt, trong phút chốc này tám cái kim quang chữ lớn gào thét bay lên không, thả ra đến trăm trượng kim quang óng ánh, đem xung quanh soi sáng đến dường như liệt nhật đương không!

Chuyện cổ quái phát sinh, đang chen chúc xông lên tới hàng ngàn, hàng vạn âm hồn, đang bị này kim quang óng ánh bao phủ trong nháy mắt, đột nhiên lại như là liệt nhật chiếu xuống khói băng, tất cả đều tê nhiên một tiếng bay lên khói đen, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hóa thành tro tàn.

Trong phút chốc, bị này tám cái kim quang chữ lớn kinh sợ, vô cùng vô tận làm lại âm hồn, nhất thời dường như nước triều rút tựa như kinh hoảng lùi về sau, Âm Dương pháp vương quỷ dị cự mặt lần thứ hai xuất hiện ở trong hư không, hầu như là khó có thể tin bật thốt lên: "Cái gì? Người đây nhân tộc tiểu tu sĩ, làm sao sẽ hiểu được Phật môn chính tông phô độ âm hồn phương pháp?"

"Ta không hiểu a, cái này cũng không phải." Hứa Tri Hồ rất thành thật trả lời, lại lật lên màu đỏ sách nhỏ, tỏ rõ vẻ nghiêm túc ho nhẹ một tiếng, "Phú cường, dân chủ, văn minh, hài hòa, tự do, bình đẳng, công chính, pháp trị, ái quốc, kính nghiệp, thành tín, thân mật..."

Được rồi, trời mới biết hắn đến cùng niêm cái gì!

Nhưng mà theo này hai mươi bốn chữ chân ngôn nhiều lần đọc, trong hư không liền nhìn thấy hai mươi bốn kim quang văn tự bỗng dựng thành hình, như là mặt trời chói chang giữa trời thả ra mấy trăm trượng kim quang, rồi lại dường như chim bay giống như xoay quanh vãng lai, đem toàn bộ đại điện đều bao phủ tại hào quang óng ánh bên trong.

Trang nghiêm! Túc mục! Khôi hoành! Đại khí!

Thời khắc này, tại hai mươi bốn chữ chân ngôn kim quang chiếu rọi xuống, tất cả âm hồn quỷ binh tất cả đều tránh lui không kịp, nguyên bản âm u khủng bố bầu không khí nhất thời quét đi sạch sành sanh, thay vào đó chính là hạo nhiên chính khí cùng quang minh chính nghĩa, phảng phất này âm khí âm u nơi chôn xương, đều đột nhiên đã biến thành ánh mặt trời sáng sửa nhân gian.

"Chết tiệt! Chết tiệt!" Bị này hai mươi bốn chữ chân ngôn kim quang bao phủ, cho dù là Âm Dương pháp vương hóa thân quỷ dị cự mặt, đều không tự chủ được tê tê vang vọng bốc lên khói đen, lại như là bị ánh mặt trời triệt để bốc hơi rồi tựa như, "Vô liêm sỉ, các ngươi những người này vô liêm sỉ, tất cả đều cho bản tôn xông lên!"

Không có tác dụng, dù cho hắn như thế tức đến nổ phổi đe dọa giục, thành

hơn mươi triệu âm hồn như trước như gặp đại địch, tại hai mươi bốn chân ngôn kim quang phạm vi bên ngoài bồi hồi gào thét, làm thế nào đều không dám vượt qua giới hạn.

"Híc, như thế cũng được?" Xích Tỷ Nhi nhìn ra hai mắt đăm đăm, thật vất vả mới phản ứng được, lắp ba lắp bắp giơ tay lên, "Tri Hồ, ngươi đây cái là, cái này là..."

"Bilibili làn đạn a!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng giải thích cho nàng nói, "Hùm, chúng ta tại Bilibili cái kia xem phim kinh dị thời điểm, đều muốn trước tiên dùng này hai mươi bốn chữ chân ngôn đem màn hình quét mãn, sau đó liền tà linh lùi tán không cần sợ hãi rồi!"

"Có phải là a?" Xích Tỷ Nhi cùng khắp nơi yêu vương rất chỉnh tề trợn mắt lên, tuy rằng một chữ đều nghe không hiểu, nhưng mà nghe tới giống như rất cường đại là được rồi.

"Đó là!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc giơ lên cao sách nhỏ, lại quay đầu nhìn mặt sau vậy còn trôi nổi ở trong hư không đuôi cáo đại "Bánh tro", "Híc, không biết còn có thể chống đỡ thời gian bao lâu, đến, tất cả đều hãy đọc theo ta —— phú cường, dân chủ, văn minh, hài hòa..."

"Phú cường, dân chủ, văn minh, hài hòa ..." Xích Tỷ Nhi cùng khắp nơi yêu vương cũng thật là thành thật, lập tức hãy cùng lớn tiếng đọc lên.

Khoan hãy nói, như thế lớn tiếng cùng nhau đọc hạ, trong không khí hai mươi bốn chữ chân ngôn càng thêm kim quang lóng lánh, đến cuối cùng liền phảng phất có vô cùng vô tận hạo nhiên chính khí, bao phủ toàn bộ nơi chôn xương, liền ngay cả tối góc âm u đều bị chiếu lên sáng sửa chói mắt, phảng phất toàn bộ nơi chôn xương đều tại đây khắc đã biến thành ánh mặt trời chiếu khắp vẻ đẹp địa phương.

"Chết tiệt! Chết tiệt!" Âm Dương pháp vương lần đầu tiên trong đời hận tại sao mình muốn tu luyện Huyền Âm quý đạo, giờ khắc này đổi mặt trời sinh khắc

tinh tựa như hai mươi bốn chữ chân ngôn, dĩ nhiên không cách nào càng lôi trì một bước, chỉ có thể tro mắt nhìn đối phương tại kim quang bên trong rất nhàn nhã đứng, nhìn cái kia đuôi cáo đại "Bánh tro" tận tình hấp thu ánh trăng yêu lực, phảng phất Tô Đát Kỷ bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong đó thoát vây mà ra.

"Kế tục niệm, đừng có ngừng, chú ý vẻ mặt, muốn đại nghĩa lẫm nhiên!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc chỉ huy khắp nơi yêu vương lớn tiếng niệm, nhưng mà cũng không nhịn được có chút chột dạ, "Híc, quét nửa ngày làn đạn, cũng không biết còn có thể chống đỡ bao lâu?"

Sợ cái gì liền đến cái gì, đại khái là linh khí dần dần tiêu hao hầu như không còn, trong hư không hai mươi bốn chữ chân ngôn dần dần trở nên ảm đạm rồi mấy phần, dù cho khắp nơi yêu vương đem hết toàn lực lớn tiếng đọc, nhưng vẫn là không cách nào ngăn cản kim quang óng ánh bắt đầu chậm rãi yếu bớt hạ xuống.

Chờ chính là cơ hội này, Âm Dương pháp vương ở bên ngoài dữ tợn gầm thét lên, đột nhiên mở ra miệng lớn hung tợn phun một cái, trong phút chốc xung quanh xoay quanh mấy ngàn con âm hồn cùng nhau bay lên không, nhất thời hóa thành một chi đen nhánh to lớn ma trảo, bay thẳng đến hai mươi bốn chữ chân ngôn mạnh mẽ vồ xuống!

Lần này, nhưng cùng trước không giống!

Mạnh mẽ chụp vào hai mươi bốn chữ chân ngôn đen nhánh ma trảo, tuy rằng ở trong chớp mắt liền hóa thành khói đen tro tàn, nhưng chính là mượn trong nháy mắt đó đình trệ, nó vẫn là mạo hiểm bắt lấy kim quang văn tự, tiếp theo đột nhiên phát lực!

Âm âm một tiếng, hai mươi bốn chữ chân ngôn đột nhiên xuất hiện dày đặc vết rạn nứt, đang đang lớn tiếng đọc diễn cảm Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương, càng là không nhịn được cùng nhau lung lay, thân bất do kỷ lùi lại mấy bước.

"Chấm dứt ở đây!" Âm Dương pháp vương cười gằn một tiếng, rồi lại đột nhiên cùng hung cực ác gầm thét lên, thô thiển vô cùng vô tận âm hồn mãnh nhào tới.

Sôi trào mãnh liệt âm hồn cuồng triều, dường như cơn lốc giống như bão phủ mà qua, trực tiếp va vào liệt nhật đương không giống như kim quang bên trong, tuy rằng vô số âm hồn trong nháy mắt liền hóa thành tro tàn, nhưng mượn chúng che chắn yểm hộ, quý dị âm dương cự mặt nhưng vẫn là gào thét va vào trong cung điện.

Không lo được đi để ý tới phía dưới Hứa Tri Hồ bọn họ, Âm Dương pháp vương mở đở chót như máu hung mắt, vọt thẳng hướng trong hư không quấn quanh đuôi cáo, cái miệng lớn như chậu máu bỗng nhiên mở ra bùng nổ ra vô cùng lệ khí, trăng toát răng nanh lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, gần như điên cuồng mạnh mẽ cắn lạc: "Tô Đát Kỷ! Hôm nay ngươi không chết, chính là ta..."

Răng rắc!

Khó mà nhận ra tiếng vỡ nát, đột nhiên vào thời khắc này vang lên!

Màu trắng bạc xõa tung đuôi cáo, giống như là thủy triều mãnh liệt lui lại, tại chói mắt đến hầu như không cách nào nhìn thấy ánh sáng trăng bạc bên trong, một cái thon dài ngón tay ngọc nhỏ dài đột nhiên dò ra, nhẹ nhàng điểm tại Âm Dương pháp vương um tùm răng nanh trên ——

"A ... Đừng nghịch!"

.....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 208: Cững Thật Là Xương Sườn Kết Thủ A

A ... Đừng nghịch!

Âm hồn cơn lốc bao phủ trong cung điện, nương theo chín cái xõa tung đuôi cáo đột nhiên lùi tán, từ ánh sáng trăng bạc bên trong dò ra ngón tay ngọc nhỏ dài, liền như thế nhẹ nhàng điểm tại Âm Dương pháp vương răng nanh trên, dường như điểm tại bình tĩnh trên mặt nước, mang theo hơi hơi chập chờn gợn sóng.

Trong phút chốc, đang muôn mở ra cái miệng lớn như chậu máu bao phủ xuống Âm Dương pháp vương, lại như là bị một thanh búa tạ bắn trúng, không hề phòng bị bay ngược ra mười mấy trượng, mãi đến tận va vào đại điện cửa chính mới ầm ầm dừng lại: "Chết tiệt! Chết tiệt! Tô Đát Kỷ, ngươi tại sao mỗi lần đều muốn theo ta đổi nghịch?"

"Ách ... Có sao?" Lung lay chín cái màu trăng bạc đuôi cáo, nhìn qua không có thay đổi gì hồ yêu ngự tỷ, liền như thế lười biếng dừng lại ở trong hư không, thuận tiện còn không quên lấy ra tiểu lược sắp xếp một thoảng Hồ Mao, "À được, nói đến, nói đến chúng ta cũng coi như người quen cũ, âm dương ngươi muốn không muôn phải nhìn bẩn cung lại như nhìn thấy kẻ thù tựa như?"

"Kẻ thù?" Âm Dương pháp vương hơi hơi nheo lại đeo chót huyết mắt, cùng hung cực ác dữ tợn cười lạnh một tiếng, "Tô Đát Kỷ, ngươi cầm thuộc về bản tôn huyết nguyệt tà khí, còn dám nói không phải bản tôn kẻ thù, huống chi ..."

Nói đến huống chi, vị này một phuơng ma tôn đột nhiên tỏ rõ vẻ vặt vẹo, thậm chí có chút cuồng loạn nghiến răng nghiến lợi: "Huống chi, năm đó tại Thông Thiên giáo chủ giảng đạo sê trên, ngươi lại, lại ngay ở trước mặt của

nhiều người như vậy, đoạt bản tôn thật vất vả giáp đến một khối xương sườn ..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nghe đến nơi này, trực tiếp liền văng, "Ta đi, bị ta nói trúng rồi, cũng thật là bởi vì xương sườn kết thù?"

"Vô liêm sỉ tiểu tử, ngươi biết cái gì?" Âm Dương pháp vương thẹn quá hóa giận quay đầu quát lên, "Khối này xương sườn, chính là thái cổ huyền thú huyết nhục nấu nướng mà thành, nếu là ăn một cái, liền có thể giúp bản tôn tiết kiệm được mấy trăm năm tu luyện liệt dương hàn âm dị pháp khổ công ... Càng sao hận chính là, Tô Đát Kỷ hồ ly tinh này, dĩ nhiên ngay ở trước mặt nhiều như vậy đại tôn trước mặt, trực tiếp ngang ngược không biết lý lẽ cướp giật, đây không phải là xương sườn vấn đề, đây là tôn nghiêm, tôn nghiêm, ngươi hiểu không?"

Cái kia cái gì, nguyên lai lão huynh ngươi tôn nghiêm như thế không đáng giá, Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, dứt khoát cái gì cũng không nói.

Đúng là một bên Tô Đát Kỷ lung lay đuôi cáo, không để ý chút nào vỗ vỗ hai tay: "Ai, âm dương a, ngươi cũng thật là mưu mô tới, cho nên nói, đây là dự định đến báo ngày đó đoạt xương sườn mối thù?"

"Chà chà chà, ngươi nói xem?" Âm Dương pháp vương cười gằn một tiếng, đốt chót huyết trong mắt lộ ra mấy phần bệnh trạng cuồng nhiệt, "Năm đó, bản tôn tu vi xác thực không bằng ngươi, chỉ có thể nuốt giận vào bụng, nhưng từ khi mấy trăm năm trước gặp phải chủ thượng sau, nhận được chủ nhân trọng thưởng, hôm nay đã sớm kinh là ... Cái này gọi là, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên cùng!"

"Ồ? Nay từ nghe được thật quen tai?" Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên, chính là đến xem cái tên này trên tay có không có nhẫn, ách, không đúng, giống như cái tên này không có tay, đợi lát nữa, cũng không đúng, chủ thượng ...

"Chờ đã, là ngươi!" Hầu như trong nháy mắt, bên cạnh Xích Tỷ Nhi đột nhiên bật thốt lên kinh ngạc thốt lên, tỏ rõ vẻ quái lạ chỉ vào Âm Dương pháp

vương, "San Francisco tự, Kim Bàn Tử chết thời điểm, từ trong bóng tối bắn ra phi đao đánh lén Tri Hồ cái kia mơ hồ khuôn mặt, chính là ngươi?"

"Cái gì?" Âm Dương pháp vương ngắn người, chỉ là mấy giây sau, chờ hẵn nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ nhìn chốc lát, đột nhiên gần đây chǎng điên cuồng cười to lên, "Nguyên lai, nguyên lai chính là ngươi, ngày ấy cách mấy vạn dặm nhìn ra không đủ rõ ràng ... Diệu a! Diệu a! Không nghĩ tới hôm nay, bản tôn có thể một lần hoàn thành ba chuyện lớn, vừa báo năm đó đại thù, có thể mang huyết nguyệt tà khí trở lại cho chủ thượng, thuận tiện còn có thể bang chủ trên giết này quấy rối tiểu tử!"

"Ngươi cũng có bản lãnh này!" Xích Tỷ Nhi mắt hạnh trọn tròn, thuận lợi liền đằng đằng sát khí rút ra lang nha bỗng, "Tới thì tới, ai sợ ai a?"

"Chỉ bằng các ngươi? Không biết tự lượng sức mình ngu xuẩn!" Âm Dương pháp vương nứt ra miệng đầy trắng toát răng nanh, trắng trợn không kiêng dè dò xét đại điện, "Tô Đát Kỷ, qua nhiều năm như vậy, ngươi bị Thục Sơn vây ở Tỏa Yêu Tháp bên trong không hề tiến thêm, bản tôn nhưng là giàu ở hoàng uyền bên trong căn răng khổ tu, chà chà chà, coi như ngươi bây giờ khôi phục ngày xưa tu vi, lại ..."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, trôi nổi lơ lửng giữa trời âm dương cự mặt, trong nháy mắt này đột nhiên bạo phát, dường như to lớn núi cao tựa như mảnh đụng tới: "Có thể ... Có thể làm khó dễ được ta!"

"Chà chà chà, bản cung liền biết, âm dương ngươi vẫn là trước sau như một nham hiểm a!" Tô Đát Kỷ sớm có phòng bị, chín cái trắng bạc đuôi cáo đột nhiên triển khai, cuốn lên vừa tinh lại Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, dường như ánh bạc cầu vồng xông thẳng tới chân trời.

"Chạy đi đâu?" Âm Dương pháp vương ầm ầm va vào đại điện vách tường, trực tiếp đem toàn bộ đại điện nổ đến chia năm xẻ bảy, rồi lại trắng trợn không

kiêng dè bay lên không , tương tự hóa thành một đạo âm dương hai màu cầu vồng, hung tợn va về phía giữa không trung Tô Đát Kỷ.

Trong phút chốc, hai vệt cầu vồng đang đếm trăm trượng trên bầu trời ầm ầm va chạm, bùng nổ ra vô cùng vô tận khí thế khủng bố, mấy ngàn dặm vòm trời đều tại đây khắc kịch liệt run rẩy, đen nhánh yêu khí cùng âm khí hung tợn va chạm, lại hóa thành vô số lưỡi dao tứ tán tung tóe ra, đem vòm trời đều mạnh mẽ cắt rời ra tỉ mỉ chõ hở đến.

Đây là đại yêu ma tôn trong đó chiến đấu, phạm vi mấy ngàn dặm vòm trời, đều tại đây khắc hóa thành nổ vang chấn động chiến trường, vền vẹn là từ trời cao bên trong khuếch tán ra đến hạ dư âm, liền dường như sôi trào mãnh liệt cuồng triều sóng lớn, đem phá nát nơi chôn xương thối đến mức kịch liệt run rẩy, mấy ngàn cân tảng đá bị cuồng bạo gào thét cơn lốc trực tiếp cuốn lên, tầng tầng đánh vào khắp nơi yêu vương vị trí sở tại.

Ách, thời điểm như thế này, chỉ cần chụp ảnh phát nhóm bạn bè là có thể rồi!

Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, vừa tránh né tung tóe tung tóe đá vụn, vừa tỏ rõ vẻ quái lạ chỉnh tề ngẩng đầu lên, nhìn trên bầu trời vậy còn tại cuồng bạo va chạm hai đạo trăm trượng cầu vồng, cùng với phảng phất đều phải bị triệt để nổ đến nứt toác bầu trời.

Trợn mắt ngoác mồm nửa ngày, Hứa Tri Hồ không nhịn được sờ sờ căm, rất khiêm tốn giơ tay lên: "Cái kia cái gì, ai có thể nói cho ta, mặt trên hai vị kia, nhìn qua ai phần thắng càng lớn một chút?"

Tốt vắn đẽ, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ rất không nói gì mở to hai mắt, chỉ cảm thấy cái kia hai đạo trăm trượng cầu vồng qua lại đến người hoa cả mắt, Hắc Phong Quái cắn tay gấu rất chăm chú suy nghĩ một chút, còn nơm nớp lo sợ đề nghị: "Bằng không, chúng ta cho nương nương gọi vài tiếng cõi lên được rồi, nói không chắc ... Ta sát! Xem cái kia!"

Lời còn chưa dứt, trên bầu trời gào thét va chạm hai đạo trăm trượng cầu

võng, tại hung mãnh cuồng bạo lần thứ hai đan xen qua đi, đột nhiên không có dấu hiệu nào đình trệ ở giữa không trung!

Chín cái trăng bạc đuôi cáo gào thét tảng vọt bắn ra, dường như chi kín đất trời màn sân khấu, đem Âm Dương pháp vương quý dị cự mặt mạnh mẽ khốn ở trong hư không, mặc cho hắn làm sao gào thét giãy dụa, đem trăng bạc đuôi cáo kiểm được dường như muốn tầng tầng vỡ vụn, nhưng trong thời gian ngắn nhưng vẫn là không cách nào thoát vây mà ra.

"Phù!" Tô Đát Kỷ miệng đầy phun máu, hiển nhiên cũng tại vừa nãy ác chiến bên trong bị thương rất nặng, nhưng ngay cả như vậy nàng như trước hít sâu một hơi, đột nhiên ngửa mặt lên trời nhìn phía cái kia trong hư không một vòng trong sáng trăng tròn —

"Thích mị, trạc, giúp ta!"

Trong phút chốc, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi cùng nhau đong đưa chuyền động thân thể, tùy túng Tô Đát Kỷ phóng lên trời, phảng phất gần trong gang tấc trong sáng trăng tròn, vào thời khắc này đột nhiên hào quang chói lợi dường như nắng gắt giữa trời, mờ nhạt ánh trăng yêu lực dường như cuồng triều sóng lớn, tất cả đều mãnh liệt vọt vào Tô Đát Kỷ Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi trong thân thể, dường như muốn đưa các nàng thân thể đều no đến mức vỡ vụn.

"Tô Đát Kỷ, ngươi đừng hòng, đừng hòng liền như thế đánh giết bản tôn!" Nhận ra được trí mạng uy hiếp đang đe dọa đến gần, bị chín cái trăng bạc đuôi cáo khóa lại Âm Dương pháp vương, cuồng loạn điên cuồng gào thét giãy dụa.

Hoàn toàn không thấy hắn gào thét, tại ánh trăng ánh sáng bên trong khẽ run Tô Đát Kỷ, đột nhiên cùng Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi cùng nhau mở mắt hạnh, thăng tấp về phía trước nhô ra ngón tay ngọc nhỏ dài, lóng lánh chỉ có tấm lòng to nhỏ nhưng ẩn chứa sức mạnh kinh khủng hào quang nhỏ yếu, cho tới toàn bộ hư không đều phảng phất vào thời khắc này bất động, chỉ có các nàng uy thế thanh âm trầm thấp, đột nhiên vang vọng tại toàn bộ trong vòm trời —

"Nguyệt giả, yêu chi cội nguồn ... Âm Dương pháp vương ... Ta tướng, thay
thế mặt trăng trừng phạt ngươi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 209: Kế Tục A

Xin hỏi, Tô nương nương, ngươi trước đây đi vịn đâu học bổ túc sao?

Mượn trăng tròn trong sáng ánh trăng, kích hoạt rồi ẩn sâu tại trong huyết mạch cổ yêu lực lượng, làm Tô Đát Kỷ tạm thời khôi phục toàn thịnh hình thái, dường như thái cổ yêu thần giáng lâm giống như uy nghiêm quát khẽ, đang chờ mong xem hoa lệ đại chiêu Hứa Tri Hồ, nhưng không nhịn được miệng đầy phun nước —

Kho ngươi cái hắp, này lời thoại nghe thật quen tai, thật sự thật quen tai, nương nương ngươi xác định ngươi không quen biết Balala the Fairies... Ách, không đúng, là Thủy thủ Mặt Trăng, Thủy thủ Mặt Trăng rồi!

Được rồi, đừng động là Balala the Fairies vẫn là Thủy thủ Mặt Trăng, chí ít vào giờ phút này, được trăng tròn gia trì Tô Đát Kỷ, đột nhiên khôi phục lại toàn thịnh thời thái —

Nương theo quái lạ xé rách thanh, thân thể của nàng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được từng bước biến hình, gào thét bay ra xiêm y mảnh vỡ bên trong, to lớn giống như núi nhỏ huyết mặt ngân hồ đột nhiên xuất hiện, chín cái trăng bạc đuôi cáo dường như che kín bầu trời màn sân khấu, vừa ở trong hư không trăng trợn không kiêng dè triển khai lan tràn, vừa đem Âm Dương pháp vương mạnh mẽ nhốt lại, hơi hơi mở ra hồ khẩu phát sinh một tiếng khẽ kêu, răng nanh bên trong ngưng tụ lại lóng lánh như liệt nhật ánh sáng...

"Tô Đát Kỷ, ngươi cho rằng này chỉ là một đòn liền giết chết bản tôn sao?" Nhận ra được trí mạng uy hiếp, bị đuôi cáo chăm chú khóa lại Âm Dương pháp vương điên cuồng giãy dụa gào thét, cho tới đuôi cáo đều bùng nổ ra vải vóc xe

rách giống như âm thanh, "Đến đây đi, đến đây đi, liền để bản tôn nhìn, ngươi mấy trăm năm nay đến đến tột cùng tu luyện..."

Âm!

Trong phút chốc, từ hồ trong miệng bắn ra trăng bạc cuồng bạo cột sáng, trực tiếp đem tiếng gầm gừ của hắn bao phủ hoàn toàn!

Thô to dường như trụ đá giống như trăng bạc cột sáng, mang theo liệt nhật giống như tia sáng chói mắt, tầng tầng đánh vào Âm Dương pháp vương quỷ dị trên khuôn mặt lớn, vền vẹn trong chớp mắt, chỉnh trương trên khuôn mặt lớn liền xuất hiện vô số dày đặc vết rách, đồng thời không cách nào khống chế từng bước nứt toác ra, phảng phất chỉ cần chốc lát, này trương âm dương cự mặt sẽ bị triệt để oanh thành mảnh vỡ.

"Đừng hòng! Đừng hòng! Đừng hòng!" Âm Dương pháp vương cùng hung cực ác gầm thét lên, vô số hắc khí từ hắn răng nanh miệng lớn bên trong xì ra, tương tự hóa thành một đạo như có thực chất đen nhánh khí trụ, mạnh mẽ đứng vững trăng bạc cột sáng, thậm chí ngược lại nghịch hướng đẩy trở lại mấy trượng khoảng cách.

"Thay thế mặt trăng... Trừng phạt ngươi!" To lớn trăng bạc cửu vĩ hồ miệng nói tiếng người, tuy rằng lời này nghe tới là lạ, nhưng phía sau nàng cái kia luân trăng tròn nhưng lại độ hào quang chói lợi bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt ánh trăng yêu lực, làm cho trăng bạc cột sáng lần thứ hai về phía trước ầm ầm bắn ra!

"Bản tôn, sao lại thua tại nơi như thế này?" Âm Dương pháp vương lần thứ hai gào thét một tiếng, đen nhánh khí trụ đồng dạng cùng hung cực ác lần thứ hai bạo phát, tầng tầng đánh vào gào thét phóng tới trăng bạc cột sáng trên.

Phù!

Thời khắc này, khi này mãnh liệt va chạm bạo phát thời điểm, bất kể là Tô Đát Kỷ vẫn là Âm Dương pháp vương, toàn cung không nhịn được miệng đầy

phun máu, rồi lại cắn chặt hàm răng khổ sở đối kháng, thậm chí cũng không dám thoảng di động.

Hầu như tại đồng thời, tại đây trăng bạc cột sáng cùng đèn nhánh khí trụ hung mãnh đối kháng bên dưới, toàn bộ hư không kể cả phía dưới nơi chôn xương, đều bao phủ tại nặng nề như núi lớn khủng bố uy thế bên trong, khắp nơi yêu vương toàn đều không cách nào khống chế quỳ một gối xuống trên đất, đừng nói là giơ lên binh khí tiến lên trợ trận, liền ngay cả miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn phía bầu trời đều trở nên cực kỳ gian nan.

So với bọn họ đến, Hứa Tri Hồ tình huống hiển nhiên lại càng không diệu, quanh thân xương cốt xoạt xoạt vang rền, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nứt toác, cũng may Ngân đúng lúc giơ lên đồng thau đại thuẫn che ở hắn trước người, giúp hắn chia sẻ phần lớn uy thế, cuối cùng cũng coi như có thể miễn cưỡng thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Híc, chúng ta liền như thế đứng ở chỗ này, thành thành thật thật ngẩng đầu nhìn... Đệch! Trả lại?"

Được rồi, nói đến là đến!

Mạo hiểm giăng co bên trong, to lớn trăng bạc cửu vĩ hồ lần thứ hai hót vang một tiếng, phía sau cái kia luân trăng tròn bỗng nhiên nổ vang chấn động, vô cùng vô tận ánh trăng yêu lực tất cả đều tràn vào thân thể, trăng bạc cột sáng nhất thời lần thứ hai tăng vọt mấy lần, trực tiếp đem đèn nhánh khí trụ nổ đến chậm rãi rút lui.

"Không!" Âm Dương pháp vương căn bản là không có cách nhúc nhích, chỉ có thể trợ mắt nhìn trăng bạc cột sáng càng ngày càng gần, tỏ rõ vẻ vặn vẹo phí công nỗi giận.

Chỉ là vén venet mấy giây sau, chờ hắn trong hoảng loạn theo bản năng ngẩng đầu, trông thấy phương xa chân trời cái kia mảnh dày đặc mưa vân, đột nhiên liền vui mừng khôn xiết: "Chà chà chà, bản tôn nhưng là đã quên, tất cả của ngươi bộ yêu lực đều đến từ trăng tròn, đã như vậy..."

Cười gằn một tiếng, hắn thửa dịp trăng bạc cột sáng còn chưa bắn trúng thân thể, mạo hiểm mở ra miệng lớn đột nhiên hít sâu một hơi!

Liền dường như hổ đen bạo phát, khùng bỗ sức hút từ hắn miệng lớn bên trong lao ra, cho tới xa ở chân trời cái kia mảnh dày đặc mưa vân, dĩ nhiên trực tiếp bị mạnh mẽ hấp dẫn lại đây...

"Híc, cái tên này muốn làm gì?" Hứa Tri Hồ cùng khắp nơi yêu vương hai mặt nhìn nhau, "Đều sắp ngóm rồi, còn có tâm tình hấp cái kia mảnh mưa vân. .. Vân vân, không đúng, hắn là nghĩ, là muốn che khuất trăng tròn!"

Không sai, chính là này chỉ trong chốc lát không tới, bị hấp dẫn chậm rãi trôi nỗi tới được dày đặc mưa vân, đã đem trong hư không trăng tròn ngăn trở hơn nữa!

Trong phút chốc, trăng tròn hạ lơ lửng giữa trời Tô Đát Kỷ chỉ cảm thấy quanh thân tối sầm lại, đột nhiên phát hiện lạc ở trên thân mình ánh trăng ảm đạm rồi rất nhiều, mà chính là theo ánh trăng đột nhiên lờ mờ, nương theo ánh trăng mãnh liệt mà đến ánh trăng yêu lực, nhất thời cũng không cách nào khống chế yếu bớt...

"Nguy rồi!" Chỉ kịp thở nhẹ một tiếng, nàng cái kia nguyên bản khổng lồ cứu vĩ hồ thân thể, liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kịch liệt thu nhỏ lại, từ hồ trong miệng phun ra trăng bạc cột sáng, càng là trong nháy mắt giảm nhỏ gần nửa.

"Chà chà chà, quả thế!" Âm Dương pháp vương nhất thời áp lực lớn giảm, dứt tựn cười gằn lên, "Không có trăng tròn chống đỡ, không có ánh trăng nhập thể, bản tôn ngược lại muốn xem xem ngươi làm sao..."

Âm! Lời còn chưa dứt, từ trong miệng hắn bùng nổ ra đen nhánh khí trụ, không chỉ có đem trăng bạc cột sáng nổ đến rút lui, càng là trăng trọn không kiêng dè gào thét xung kích, mắt thấy liền muốn bắn trúng Tô Đát Kỷ cứu vĩ hồ thân thể.

"Ây..." Khắp nơi yêu vương trợn mắt ngoác mồm ngึng đầu lên, coi như muôn cần giúp đỡ cũng không giúp được, liền động đều động không được.

"Thổi!" Hỗn loạn tung bừng bên trong, Hứa Tri Hồ đột nhiên hô to một tiếng.

"A?" Căn bản không còn kịp suy tư nữa, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ hầu như là theo bản năng nhô lên quai hàm, rất chỉnh tề mãnh liệt thổi hơi!

Được rồi, như thế nào đi nữa nói cũng là khắp nơi yêu vương a, từ bọn họ trong miệng thổi ra khí tức mang theo yêu lực, nhất thời dường như gào thét cuồng phong phóng lên trời, đang bầu trời cái kia mảnh ngăn trở trăng tròn dày đặc mưa vân, tại đây gào thét cuồng phong ảnh hưởng, lại bắt đầu gia tăng tốc độ di động.

Trong phút chốc, không có dày đặc mưa vân che chắn, mang theo ánh trăng yêu lực ánh trăng nhất thời lại trút xuống, nguyên bản suy yếu Tô Đát Kỷ nhất thời tinh thần đại chấn, thân thể đột nhiên tăng vọt đồng thời, hồ trong miệng bắn ra trăng bạc cột sáng càng là lần thứ hai mở rộng: "Thay thế mặt trăng... Trừng phạt người!"

"Chết tiệt!" Âm Dương pháp vương kinh hãi đến biến sắc, mắt thấy trăng bạc cột sáng gào thét phóng tới, vội vàng cuống quýt lần thứ hai há miệng hút vào.

To lớn sức hấp dẫn hạ, vừa di động rời đi dày đặc mưa vân, nhất thời càng làm trăng tròn che chắn hơn nữa, đáng thương Tô Đát Kỷ vừa tinh thần đại chấn, trực tiếp lại thở nhẹ một tiếng uể oải xuống: "A a a, Tri Hồ, bang..."

Cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài: "Kế tục... Thổi!"

Được rồi, thử thách lượng hô hấp thời điểm đến, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái bọn họ trợn mắt ngoác mồm, tranh thủ thời gian lại nhô lên quai hàm rất dùng sức thổi một hơi!

Trong phút chốc, cuồng phong gào thét mà qua, vừa ngăn trở trăng tròn dày đặc mưa vân lại rời đi, chỉ có điều chưa kịp Tô Đát Kỷ thân hình tăng vọt, bên kia sớm có phòng bị Âm Dương pháp vương, cũng đã lần thứ hai dùng sức hít sâu một cái, trực tiếp càng làm dày đặc mưa vân xả trở về.

"Kế tục..." Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời, Lã Phụng Hậu Hoàng Bào Quái tranh thủ thời gian lại tiếp tục rèn luyện lượng hô hấp.

"Đừng hòng!" Âm Dương pháp vương hung tợn gào thét, lần thứ hai há miệng hút vào.

Rất tốt rất cường đại, bên này tập thể thổi hơi, bên kia dùng sức hít hơi, cái kia mảnh dày đặc mưa vân ở giữa trời cao tới lui lui, một lúc ngăn trở trăng tròn một lúc thả ra trăng tròn, nếu như mảnh này mưa vân có tự mình ý thức mà nói, phỏng chừng lúc này đã chửi ầm lên: "Đại gia ngươi! Xong chưa, làm lão tử là ghép hình rồi!"

Đương nhiên, mưa vân là không có tự mình ý thức, nhưng vẫn đề là một vị hồ yêu ngự tỷ có a!

Trôi nổi chiếm giữ ở giữa trời cao Tô Đát Kỷ, quả thực là bị chơi đùa muôn chết dục tiên, một lúc theo trăng tròn yêu hoa hạ xuống hóa thành to lớn yêu hồ, một lúc theo trăng tròn yêu hoa bị chặn vừa vội tốc thu nhỏ lại suy yếu, chỉ là câu kia tràn ngập déjà vu khẩu hiệu liền bị cắt đứt mấy chục lần —

"Thay thế mặt trăng trừng phạt... Ě?"

"Thay thế, thay thế mặt trăng trừng phạt... Phù!"

"Này này này, lần này thật sự muốn thay thế mặt trăng... Ta sát!"

Như thế như thế, tới tối lui lui dǎn vặt mấy chục lần, đến khi ánh trăng lần thứ hai rơi rụng ở trên người, vị này hồ yêu ngự tỷ đã không hề cảm giác hưng phấn, uể oải lung lay hai cái lỗ tai: "Híc, đủ chưa, cho bản cung một cái đau

thương nhanh có thể không?"

"Ngươi còn sảng khoái hơn, vậy thì cho ngươi sảng khoái!" Âm Dương pháp vương dữ tợn gào thét một tiếng, lần thứ hai hung ác há miệng hút vào.

"Kế tục..." Cũng đã biến thành phản xạ có điều kiện, Hứa Tri Hồ rất không nói gì phất tay một cái, khắp nơi yêu vương nhất thời cùng nhau dùng sức thổi một hơi.

Lần này, song phương cường độ tựa hồ là thích hợp, cái kia mảng lớn dày đặc mưa vân liền như thế giằng co tại trăng tròn bên trên, cũng may nhờ mưa vân quá mức dày đặc, mới không có bị này hai nguồn sức mạnh mạnh mẽ xé rách, liền như thế quái lạ đình trệ ở nơi đó bất động.

Ai cũng rất rõ ràng, đây là sống còn thời khắc, song phương toàn đều không dám thất禮 để thở, chỉ có thể đem hết toàn lực chiến đấu tới cùng, một cái trường bực bội hạ xuống, trên bầu trời Âm Dương pháp vương tỏ rõ vẻ ức đến đứt chót, phía dưới khắp nơi yêu vương cũng là mặt đỏ tới mang tai, chỉ cảm thấy phổi đều muốn nổ.

Chưa từng khổ cực như vậy qua, Lã Phụng Hậu há to mồm duy trì thổi hơi tư thế, còn không quên đỏ cả mặt liếc xéo tinh, rất đáng thương nhìn Hứa Tri Hồ, ánh mắt ấy ý tứ đã là rất rõ ràng: "Lão Hứa... Ta đây sắp... Không chịu được..."

"Chỗng đở... Phải sống a..." Hứa Tri Hồ cũng đang liều mạng thổi hơi, mặc dù ngay cả chính hắn cũng biết mình điểm ấy không có chút ý nghĩa nào, không quá nặng tại tham dự a nặng ở tham dự.

"Ngươi, ngươi, ngươi nói cho ta làm sao chống đỡ..." Khắp nơi yêu vương tất cả đều rất chỉnh tề nghiêm mắt nhìn xem hắn, mãn đỏ mặt lên cái trán gân xanh tuôn ra, đáng thương Hắc Phong Quái cái thứ nhất không kiên trì được, đột nhiên hú lên quái dị miệng lớn hít sâu, "A a a, lão tử không xong rồi, lão tử thà rằng cùng... Ě?"

Lời còn chưa dứt, cách đó không xa chân trời, lại có một tấm màu hường mềm mại giường lớn đón gió, bước bốn cái chân hồi hộp hồi hộp đạp không mà tới.

Không sai, chính là một tấm màu hường giường lớn, sau đó liền nhìn thấy mềm mại trong chăn, một cái nào đó ngủ đến mơ mơ màng màng tóc dài ngự tỷ, liền như thế còn buồn ngủ chui ra, trong miệng còn cắn nửa khối tiểu bánh giòn: "Đại mộng ai sớm giác ngộ, bình sinh ta tự biết, thảo đường xuân ngủ đủ, ngoài cửa sổ nhật... Ô? Tri Hồ, các ngươi tại đây a, ta tìm các ngươi khỏe lâu dài!"

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh, thời khắc này, ánh mắt của mọi người, tất cả đều tập trung ở cái này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngự tỷ trên thân!

Trong phút chốc, Hứa Tri Hồ đột nhiên giơ tay lên, rất chăm chú chỉ tay: "Nương nương... Thối!"

"Ô?" Thạch Cơ nương nương rất mờ mịt hấp háy mắt, mấy giây sau nhưng rồi lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, mừng khấp khởi từ trong chăn nâng lên một cái bánh kem bơ, mặt trên còn đốt mấy cây ngọn nến...

"A a a, Tri Hồ, làm sao ngươi biết bản cung là tới tìm các ngươi chúc mừng sinh nhật?" Rất hạnh phúc nhắm hai mắt lại, vị này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngự tỷ đem hai tay nâng ở trước ngực, nhắm ngay hơi hơi chập chờn ngọn nến, "Ù ân, dựa theo Tri Hồ các ngươi cái kia phong tục tập quán, ta cần phải trước tiên cầu ước nguyện?"

Hứa cái đầu ngươi a! Hứa Tri Hồ không nhịn được miệng đầy phun nãi, chỉ tay một cái bên kia: "Thối! Hưởng về cái kia thối! Dùng sức!"

"Không!" Trợn mắt ngoác mồm Âm Dương pháp vương rốt cuộc phản ứng lại, đột nhiên gào thét một tiếng, liền muốn cật lực tránh thoát đuôi cáo ràng buộc thoát đi.

Không kịp, liền trong chớp mắt này, Thạch Cơ nương nương đã quay đầu,

ung dung thong thả mân mê môi anh đào, sau đó...

Âm ầm một tiếng, cuồng bạo cương phong từ trong miệng nàng gào thét thổi ra, phổi hợp khắp nơi yêu vương tập thể bạo phát, tăng tăng oanh ở mảnh này dày đặc mưa vân trên, trực tiếp đem mảng lớn mưa vân quyến đến bay lượn ra, cũng rốt cuộc để cái kia luân mờ nhạt trăng tròn lần thứ hai xuất hiện ở trong hư không.

Trong phút chốc, vô cùng vô tận ánh trăng yêu lực trút xuống mà đến, Tô Đát Kỷ đột nhiên ngâm nga một tiếng, chín cái trăng bạc đuôi cáo đột nhiên buông ra Âm Dương pháp vương, rồi lại đột nhiên cùng nhau giương lên, đuôi cáo mũi nhọn bùng nổ ra chói mắt như là mặt trời chói chang ánh sáng, nhất thời hóa thành chín đạo trăng bạc cột sáng, như chín chuỗi trăng bạc đại kiếm như vậy cùng nhau cắt phá trời cao!

"Chủ thượng, cứu..." Âm Dương pháp vương sợ hãi vặt vẹo gào lên một tiếng, tại hắn cuối cùng kinh hãi trong ánh mắt, vô tình lạnh lẽo lưỡi kiếm ánh sáng, dường như phi nhanh sông dài giống như quét ngang mà qua!

Sau đó, liền tại này đèn nhánh âm khí nổ vang nổ tung bên trong, sẽ ở đó âm dương cự mặt chia năm xẻ bảy bên trong, một vị ngự tỷ hấp háy mắt, rất chăm chú giơ lên bánh sinh nhật —

"Cái kia cái gì, bản cung hiện tại có thể ước nguyện sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 210: Linh Bộ Kiện

Vô căn cứ nhiều lần như vậy, tình cờ cũng có một lần đáng tin, tuy rằng đây căn bản không phải một vị bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ ngự tỳ bản nguyên!

Nhưng mà lại nói ngược lại, cũng là bởi vì nàng trong mơ mơ màng màng đột nhiên nhớ tới bản thân sắp sinh nhật, sau đó liền cầm cái từ Bàn Tì động bên trong trộm ra đến bánh kem bơ, liều lĩnh bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ bất cứ lúc nào phát tác nguy hiểm, hứng thú bùng bùng chạy tới Hiên Viên mội quần, sau đó lại đánh bậy đánh bạ thổi một hơi ...

Được rồi, đáng thương Âm Dương pháp vương phỏng chừng mãi đến tận quải một khắc đó, trong lòng đều uất ức đến không cách nào dùng lời nói hình dung, giờ ạ, bị đánh chết cũng coi như, lại bị chết như thế không đáng.

"Thói quen là tốt rồi, thói quen là tốt rồi." Hứa Tri Hồ nhìn rơi rụng tại nơi chôn xương trước trương âm dương cự mặt mảnh vỡ, không nhịn được rất cảm khái thở dài, "Cái kia cái gì, ta nếu như nhớ không lầm, này còn giống như là nương nương lần thứ nhất ở chính diện trên chiến trường, phát huy ra nàng cần phải phát huy tác dụng chứ?"

Đáp án là khăng định, trên thực tế, vị này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương lúc này đang cùng hồ tinh bệnh ngự tỳ sóng vai ngồi cùng một chỗ, vừa rất vui vẻ ăn bánh kem bơ vừa thổi chính mình vừa biểu hiện: "Ồ ha ha ha, ký kỷ a, bản cung hôm nay tỉnh lại tâm huyết dâng trào, bẩm chỉ tính toán ngươi có trưởng nho nhỏ kiếp số, lập tức liền phi chạy tới cứu ngươi ... Ồ, ngươi đuôi, à được, tại sao lại nhu thuận rất nhiều?"

Được rồi, mắt thấy đề tài lại bắt đầu hướng về cái gì phiêu nhu dẫu gọi đầu phương hướng thiên, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian tò rõ vẻ quái lạ đánh gãy các nàng: "Khặc khặc, quấy rối một thoáng, hai vị nương nương, các ngươi không cảm thấy, chúng ta hiện tại cần phải lục soát một chút tên kia thi thể, tranh thủ tuôn ra điểm trang bị ... Không đúng, tìm tới chút gì chủ thượng manh mối sao?"

Đúng nha, đúng nha, đang đang thảo luận phiêu nhu đổi đuôi cáo tốt vẫn là hải phi tơ đổi đuôi cáo tốt hai vị ngự tỷ, rốt cuộc lưu luyến không rời bỏ dở đề tài, Thạch Cơ nương nương tin vung tay lên, bên kia rơi rụng âm dương cự mặt mảnh vỡ nhất thời cháy hùng hực lên, từ tán bay khỏi tro tàn bên trong, rồi lại có vài món pháp khí pháp quyết linh phù bay lên trời, chậm rãi bay tới Thạch Cơ nương nương trước mặt.

"A, đây là cái gì?" Thạch Cơ nương nương không để ý chút nào phóng tầm mắt nhìn, lại đột nhiên đưa mắt dừng lại tại một tảng kim quang trên bả vẽ —

Xen lẫn tại pháp khí pháp quyết bên trong kim quang bả vẽ, không biết là lấy cái gì tư liệu chế thành, dù cho trải qua vừa nãy kịch liệt chiến đấu, vẫn như cũ lông tóc không tổn hại trôi nổi ở trong hư không, chậm rãi triển khai trên bả vẽ, vẽ phức tạp đến làm người choáng váng đầu đồ văn, xem ra không giống như là cái gì tu luyện pháp quyết, cũng như là ...

"Ồ?" Bên cạnh Tô Đát Kỷ đột nhiên tập hợp tới, suy tư xem kỹ chốc lát, nhưng lại đột nhiên cùng Thạch Cơ nương nương hai mặt nhìn nhau, "Kỳ quái a, này bả vẽ xem ra, cũng như là, cũng như là luyện chế cái gì pháp khí bí pháp?"

"Pháp khí?" Hứa Tri Hồ ngẩn người, không biết làm sao, đột nhiên đã nghĩ đến Kim Bàn Tử cùng Song Xà giáo, "Híc, như vậy vừa khéo, Kim Bàn Tử tại phụng cái gì chủ thượng mệnh lệnh luyện chế pháp khí, Âm Dương pháp vương cũng tại phụng vị kia chủ thượng mệnh lệnh luyện chế pháp khí, chẳng lẽ nói ..."

"Không sai!" Thạch Cơ nương nương cười híp mắt sờ tay vào ngực, lại lấy ra

từ Song Xà giáo nơi đó được kim loại hình trụ mảnh vỡ, "Còn nhớ bản cung nguyên lai suy đoán sao, Kim Bàn Tử phụng mệnh luyện chế kim loại hình trụ, khả năng chỉ là một cái cỡ lớn pháp khí linh bộ kiện, mà vị này Âm Dương pháp vương phụng mệnh luyện chế, rất có khả năng cũng là này cỡ lớn pháp khí linh bộ kiện."

"Ách ..." Hứa Tri Hồ rất mờ mịt hấp háy mắt, sau đó thật lòng suy nghĩ hồi lâu, rõ cuộc miến cưỡng làm rõ ngọn nguồn.

Được rồi, bắt đầu lại từ đầu nói tới, đầu tiên có cái không biết chủ thượng, cái tên này không biết là dự định hủy diệt thế giới đây vẫn là chinh phục thế giới đây, ngược lại liền rất sáo lô quyết định luyện chế một cái to lớn pháp khí, nhưng mà cái này pháp khí thực sự quá mức to lớn, vì lẽ đó không thể không đập phá thành mấy cái bộ phận, phân biệt giao từ mấy cái bồi dưỡng thuộc hạ đến phân biệt luyện chế.

Mà Âm Dương pháp vương, hiển nhiên chính là này chủ thượng thuộc hạ một trong, hăn sở dĩ sẽ xâm chiếm Hiên Viên môt quần, chính là vì cướp đoạt nơi chôn xương bên trong cái này huyết nguyệt tà khí, đồng thời rất có khả năng dự định lấy cái này huyết nguyệt tà khí vĩ hạt nhân, chế tạo cái kia to lớn pháp khí linh bộ kiện, chỉ có điều ... Khắc khặc, cái tên này vận may giống như Kim Bàn Tử không được, vừa dự định làm chút gì liền va vào Đông Minh Sơn lữ hành đoàn.

"Cho nên nói, chúng ta lại muốn lên vị kia chủ thượng danh sách đen?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm.

"Thượng liền thượng, luân gia liền muốn biết, lần này có thể hay không lại lọt ta?" Xích Tỷ Nhi hiển nhiên đổi đầu thú treo giải thưởng bảng danh sách tràn ngập oán niệm, nghiến răng nghiến lợi nửa ngày, nhưng lại nghĩ tới chuyện đén, "A, lại nói ngược lại, thật sự thật tò mò a, cái kia chủ thượng muốn luyện chế cái kia to lớn pháp khí sẽ là gì chứ?"

"Cái này mà ..." Thạch Cơ nương nương cầm bản vẽ nhìn hồn hồn nửa ngày, "A, xem ra, Âm Dương pháp vương luyện chế cái này linh kiện là hình chữ nhật, suy nghĩ thêm đến Kim Bàn Tử luyện chế chính là cái kim loại hình trụ, như thế kết hợp lên suy đoán ... A, bản cung rõ ràng, bọn họ quả nhiên là tại kiến tạo một cánh cửa!"

Nương nương, ngài vẫn là trở lại chơi game đi! ^

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trọn trắng, thầm nghĩ ta dùng tiết tháo xin thề, vị này ngự tỷ đại nhân quả thực là sạc điện hai tháng đáng tin năm phút đồng hồ.

Đúng là lúc này, Lã Phụng Hậu bọn họ chưa thương sau đó tất cả đều tiến tới, rồi lại tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau: "Chờ đã, kia chính là nói, nếu Âm Dương pháp vương đã bị giết chết, chúng ta Hiên Viên mộ hiện tại sẽ không có chuyện gì chứ?"

"A, không thể xem thường, ai biết vị kia chủ thương có thể hay không hẹn quá hóa giận giết tới." Tô Đát Kỷ nhẹ nhàng lung lay chín cái đuôi cáo, dừng một chút rồi lại cười híp mắt nói, "Bất quá mà, bây giờ ta đã khôi phục hơn nửa tu vi, lại có huyết nguyệt tà khí tọa trấn, chỉ cần đợi gia cẩn thận một chút ... Này này này, ta còn chưa nói hết đây, các ngươi muốn đi đâu?"

Rất tốt, hoàn toàn không thấy nàng mặt sau mà nói, khắp nơi yêu vương đối mắt nhìn nhau một chút, đột nhiên rất chỉnh tề ném binh khí, liền như thế kề vai sát cánh lượng chòe lượng choạng lách mình ——

Lã Phụng Hậu thâm tình ôn nhu lôi kéo Đieu Thiền, đồng thời thương lượng nếu không muốn đi nơi nào đến cái tuần trăng mật lữ hành; Hoàng Bào Quái nhìn mới vừa từ Âm Dương pháp vương nơi đó tìm thấy túi chứa đồ, cân nhắc lúc nào cùng phu nhân đi mua bộ ánh nắng tươi sáng hang lớn phủ; Địa Dũng phu nhân cùng Hắc Phong Quái tụ lại cùng nhau thương lượng, cân nhắc gần nhất có phải là nên thêm mở ba buổi biểu diễn, vì các loại thiên dệt phường mới

ra túi cùng áo cà sa ... Ô? Thiên dệt phường không ra áo cà sa? Không có chuyện gì, cho đủ tiền, bọn họ liền ra!

"Ai, đừng đi a, đừng đi a." Tô Đát Kỷ hai mắt đăm đăm sững sốt mấy giây, tranh thủ thời gian mang theo hai cái Kim Lan tý muội đuối theo, xa xa còn có thể nghe được Hồ Hỉ Mị ở nơi đó nghĩ kế, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ta cảm thấy chúng ta vừa cái kia thay thế mặt trăng trừng phạt tư thế của ngươi rất đẹp a, có muốn hay không lo lắng tới thứ thêm tiến mới vũ đạo bên trong, ừ ân, ta liền động tác đều thiết kế được rồi, đại gia có thể mặc váy ngắn, sau đó đồng thời giơ lên quyền trưng ..."

Như thế như thế, nói hươu nói vượn nói hươu nói vượn, Hiên Viên mộ bầy yêu bóng người, liền như thế dần dần biến mất ở mờ nhạt dưới ánh trăng, Thanh Phong chậm chậm đến cuốn lên bay xuống lá rụng, xa xa còn có thể nhìn thấy cái kia chín cái màu trăng bạc đuôi cáo tại trên sườn núi lung lay, còn đột nhiên ngừng lại một chút, cùng nhau làm cái quái lạ ái tâm tư thế, liền như là tại biểu đạt cảm ơn tựa như ...

Mờ nhạt dưới ánh trăng, yên lặng ngóng nhìn bên trong, Thạch Cơ nương nương cắn nửa khối tiểu bánh giòn, đột nhiên cũng cười tủm tỉm vỗ vỗ hai tay: "được rồi, được rồi, chúng ta theo đi Hiên Viên mộ ăn bữa cơm, sau đó thu dọn đồ đạc hồi Đông Minh Sơn ... Ô, nói đến đây cái, Xích Xích a, nghe nói ngươi cùng Tri Hồ động phòng?"

"Ta sát, nương nương ngươi không nói, ta đều đã quên ..." Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, vừa vặn đón nhận Xích Tỷ Nhi hàm xấu hổ ánh mắt —

Ánh trăng trong sáng hạ, váy đỏ mỹ nhân nhi nhanh nhẹn nhanh nhẹn, đôi mắt sáng như nước sóng mắt lưu chuyển, phượng quan khăn quàng vai rèm châu theo thanh gió nhẹ nhẹ lung lay, phát sinh lanh lảnh như chuông gió giống như vang vọng, rồi lại tỏa ra trăng bạc như tuyết vi quang ...

Thời khắc này, nơi chôn xương trước, yên tĩnh không hề có một tiếng động ...

Chỉ là sau một khắc, Thạch Cơ nương nương đột nhiên liền ngẩng đầu lên, cười híp mắt nhìn phía phương xa chân trời: "Ô ha ha ha a, biết không, bản cung đột nhiên có chút không thể chờ đợi được nữa hồi núi, thật muốn biết những tên kia biết tin tức này thời điểm, sẽ là vẻ mặt gì?"

Hắt xì!

Hầu như tại đồng thời, mấy ngàn dặm Đông Minh Sơn bên trong, đang đâu đây mồ hôi quét tước Bàn Ti động Trữ Cương Liệt, đột nhiên liền không nhịn được hắt hơi một cái, nhưng lại lập tức gương mặt hung phấn cùng Thanh Sư Vương Đại Xà Hầu bọn họ bàn giao ——

"Không sai, chúng ta đem Xích Xích gian phòng quét tước đến sạch sẽ một điểm, lại cho nàng chiết rất nhiều ngôi sao nhỏ dọn xong, nói không chắc nàng trở về sau đó liền sẽ cảm động đến ... A! Hắt xì!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 211: Lần Nay Thật Sự Muốn Động Phòng

Mùa hè gì giờ đó, tối cảm khái rồi!

Tháng bảy Đông Minh Sơn, trời nóng nực đến liền bạn gái biệt ly đều lười ra ngoài đoạt về đến, nằm ở trên giường là kho, bỏ thêm chiếu là teppanyaki, xuống giường sau là hấp, đi ra cửa là món nướng, đến Đông Minh Hồ đi bị nước nấu, trở về trên đường bị sinh sắc, về đến nhà còn muốn hâm lại...

Đại chặng vang, thái dương sắp xuống núi, nhưng vẫn là rái biết dùng người có loại bắt cứ lúc nào cũng sẽ hòa tan cảm giác, Hứa Tri Hồ lôi kéo sáu con mới vừa từ Đông Minh Hồ bơi trở về loli, uể oải hướng về chính mình nhà cũ nơi đó bò, đột nhiên liền rất cảm khái tổng kết ra một câu chân lý —

"Cho nên nói, thà rằng tại điều hòa trong phòng khóc, cũng không muốn tại quạt máy hạ cười... Ách, không biết lão Lã bọn họ tại Hiên Viên mộ là làm sao nghỉ hè, phòng chừng trời nóng như vậy khí, cần phải liền thiếu hổ thời đại buổi biểu diễn cũng ngừng."

Được rồi, nói đến, khoảng cách Hiên Viên mộ hành trình, cũng qua đi gần như năm, sáu tháng, tự từ ngày đó giải quyết triệt để Âm Dương pháp vương sau đó, một đoàn hỏa tại Tô Đát Kỷ nơi đó uống ròng rã ba ngày, sau đó lại thừa dịp tâm tình thật tốt thời điểm, đột nhiên quyết định trở lại tổ chức một lần buổi biểu diễn, chủ đề liền gọi là — "Biểu ca, mặt trăng cùng một khối xương sườn tang thương chuyện cũ..."

Nói thật sự, chỉ nghe thấy này chủ đề, liền biết này buổi biểu diễn có bao nhiêu đáng sợ, Hứa Tri Hồ nghe được không rét mà run, tranh thủ thời gian trước tiên mang theo Xích Tỷ Nhi cáo từ hồi Đông Minh Sơn, tính toán có khôi

phục hơn nửa thực lực hồ tinh bệnh nương nương tọa trấn, Âm Dương pháp vương hậu trường chủ thương cũng nên sẽ không ngu đến mức đến gây phiền phức mới đúng.

Không cần phải nói, Tô Đát Kỷ cùng khắp nơi yêu vương khẳng định là lưu luyến không rời, vẫn đem hăn đưa đến Hiên Viên mộ quần bên ngoài 300 dặm mới trở lại, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi còn thương tâm đến lệ quang Doanh Doanh, ưu thương cảm khái hiện tại người đàn ông tốt thật sự càng ngày càng ít, công tử tương lai ngươi nếu như không thích cái kia Tri Chu Tinh, nhớ tới phải về tới tìm chúng ta a, nô gia cho ngươi sinh con khỉ... Không đúng, là sinh con gà con cùng tiểu tỳ bà!

Thật là cảm động, Hứa Tri Hồ cảm động đến lệ rơi đầy mặt, không nhịn được nắm chặt các nàng tay ngọc nhỏ dài: "Cái kia cái gì, thích mị a, trạc a, có chuyện ta đã quên nói cho các ngươi, Xích Xích tự từ ngày đó được biểu ca truyền thụ thần thông nào sau đó, tuy nói tu vi cảnh giới vẫn không có đột phá, bất quá khí lực đúng là đại..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi liền như thể gào thét bay ngược ra ngoài, trực tiếp hóa thành hai viên ngọc sao nhỏ biến mất ở chân trời.

Sau đó, tại một đoàn hồ yêu các em gái nỗi lòng tôn kính ánh mắt, Xích Tỷ Nhi dăng dăng sát khí thu hồi hai cái vung nồi: "Hừ hừ, đây chính là cùng luân gia cướp lão công kết cục... Thuận tiện nói một câu, Tri Hồ, ngươi này hai cái vung nồi cảm giác thật tốt, là pháp khí sao?"

Ân, trở lên, chính là Hiên Viên mộ hành trình tại chỗ đưa tin rồi!

Lại sau đó, Đông Minh Sơn lữ hành đoàn liền như thế xuyên qua hơn một nửa cái Côn Ngô, hữu kinh vô hiểm trở về Đông Minh Sơn, sắp tới ba tháng không thấy, Trữ Cương Liệt bọn họ nhìn thấy Hứa Tri Hồ đương nhiên là rất nhiệt tình, tới chính là một cái sấp bẻ gãy xương sườn ôm ấp.

Bất quá mà, loại này nhiệt tình cũng là duy trì nửa canh giờ, bởi vì đến khi lúc ăn cơm tối, Tử Tứ các nàng sáu cái loli cũng không biết bị ai cho dạy hư, đột nhiên chỉnh tề giơ lên tiểu dĩa ăn, bi bô cùng nhau làm nũng: "Anh rể, ngươi giúp chúng ta ăn ớt xanh, tốt mị?"

Rất tốt, tại Thạch Cơ nương nương loại kia "Bản cung không có thứ gì đã dạy" vẻ mặt vô tội bên trong, Hứa Tri Hồ bưng bán tô mì thịt bò, bị Trư Cương Liệt bọn họ truy sát ròng rã 300 dặm, 300 dặm a 300 dặm a, nếu không phải Xích Tỷ Nhi đúng lúc giơ hai cái vung nồi xông lên cứu phu quân, phỏng chừng lúc đó bị trực tiếp hấp kho đều tính toán khinh.

Cho nên nói, hữu nghị thuyền nhỏ nói lật là lật!

Bởi vì chuyện này, thương tâm gần chết Trư Cương Liệt Đại Xà Hầu bọn họ, hai tháng không cùng Hứa Tri Hồ đã nói nửa câu nói, mãi đến tận nửa tháng trước mùa hè đến nhiệt đến không được, Hứa Tri Hồ cố ý hủy đi cái điều hòa đưa cho bọn họ, này mới xem như là miễn cưỡng được tha thứ, Trư Cương Liệt còn vừa thối điều hòa vừa lệ nóng doanh tròng cảnh cáo hắn: "Ô ô ô, lão Hứa a, ngươi nếu như dám đối Xích Xích bội tình bạc nghĩa mà nói, ô ô ô, liền đừng trách chúng ta đem ngươi chặt thành ớt xanh xào thịt chỉ!"

Đừng nghịch, chúng ta đều còn không có chính thức động phòng đây, bội tình bạc nghĩa cái sợi lông a!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm một trăm lần, liền dứt khoát trước tiên mang theo sáu con loli đi Đông Minh Hồ bơi, vào lúc này sáu con loli đang trùm vào vịt con phao bơi, giơ bơ kem, mặt mày hớn hở hướng về Bàn Ti động chạy: "Điều hòa! Điều hòa! Không cho cướp! Không cho cướp! Ngày hôm nay đến phiên Tử Tứ đến mở điều khiển ti vi rồi!"

Khoan hãy nói, các tiến vào Bàn Ti động, ngẩng đầu nhìn bộ kia thành pháp khí điều hòa, lại bị man mát gió lạnh như thế thổi qua đến, Hứa Tri Hồ nhất thời cảm động đến lệ rơi đầy mặt: "Giảng thật, ta cái mạng này chính là điều hòa

cho... Ách, giống như không đúng chỗ nào?"

Được rồi, nếu như nhìn kỹ mà nói, ngày xưa quen thuộc Bàn Ti động, giống như thật sự có chút không đúng!

Vừa lúi ra lúi rúu chạy vào sáu con loli, lúc này không biết trốn đến nơi đâu đi tới, toàn bộ Bàn Ti động yên lặng, xung quanh không nhiễm một hạt bụi, trên giường chăn xếp được chỉnh tề, liền ngay cả nền đá diện cũng lau đến khi sạch sành sanh, cúi đầu nhìn sang thậm chí đều có thể nhìn thấy cái bóng của chính mình, để người không khỏi có chút chóng mặt hoa mắt.

"Ê?" Hứa Tri Hồ rất mờ mịt hấp háy mắt, tuy rằng còn không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng mà một loại nào đó trực giác nói cho hắn, thời điểm như thế này lựa chọn chạy trốn liền...

Không kịp, còn không chờ hắn tới kịp cảnh giác xoay người, nhà bếp cửa đá đột nhiên liền một tiếng cọt kẹt mở ra.

Tại chạng vạng tà dương hào quang bên trong, Xích Tỷ Nhi buộc vào một cái màu hường tạp dề, tay ngọc nhỏ dài bên trong nâng một bát nóng hổi mì thịt bò, liền ôn nhu như thế như nước tiểu bước ra ngoài, hơn nữa cách rất xa liền giường lên thiên nga giống như trắng nõn gáy ngọc, hướng về hắn lộ ra loại kia mang theo kinh hỉ thân thiết nụ cười: "Tri Hồ, ngươi đã về rồi, ta vừa làm ngươi thích ăn nhất mì thịt bò, có muốn hay không nếm thử xem?"

"Cái gì... Tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ kế tục hóa đá bên trong, rất mờ mịt thăng túng nhìn Xích Tỷ Nhi, đợi lát nữa, tại sao nhà ta Xích Xích đột nhiên liền trở nên như thế hiền thê lương mẫu?

"Chán ghét, nhìn như vậy luân gia làm gì?" Xích Tỷ Nhi bị hắn nhìn ra tỏ rõ vẻ đở ủng, không khỏi hàm xấu hổ cúi đầu, nhưng mà suy nghĩ một chút rồi lập tức mừng khấp khởi nâng lên cái kia tô mì thịt bò, "Tri Hồ, nhân khi còn nóng ăn mì a, đúng rồi, ngươi có mệt hay không, có muốn hay không tắm trước, ta đi giúp ngươi thả nước tắm a."

Nói như vậy, cưng mặc kệ Hứa Tri Hồ là vẻ mặt gì, nàng lập tức liền muốn vén tay áo lên đi thả nước tắm, bất quá đi mấy bước lại đập vỗ trán xoay đầu lại: "Đúng rồi, đúng rồi, Tri Hồ a, ngươi đổi lại quần áo, ta đều giúp ngươi uất bǒng được rồi, liền đặt ở phòng ngươi..."

Vãi chưởng! Ngươi là ai!

Hứa Tri Hồ rốt cuộc phản ứng lại, hầu như là phản xạ có điều kiện tựa như bỗng nhiên nhảy lùi lại, thuận lợi chép lại Tử Tử đặt ở cửa khối này tiểu vien gạch: "Thiếu đến, hãy chấm dứt việc đó, nói mau, ngươi đem ta gia ngạo kiều bạo lực còn lười biếng Xích Xích tàng đâu?"

"Ồ? Tri Hồ, ngươi đang nói cái gì a?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, "Ai đem ta ẩn đi? Ta chính là ta a! Ngươi xem, vừa nãy ngươi mang Tử Tử các nàng đi bơi thời điểm, tiểu áo tắm vẫn là ta lâm thời dùng tơ nhện bện đây."

"Híc, giống như là nha..." Hứa Tri Hồ rất mờ mịt người, theo bản năng đã nghĩ thả xuống vien gạch, nhưng mà chớp mắt vừa nghĩ lại tranh thủ thời gian nâng lên, "Đợi lát nữa, vẫn là không đúng, Xích Xích ngươi làm gì thế đột nhiên, ách, đột nhiên như thế hiền thê lương mẫu?"

"Nói cái gì, luân gia từ trước đến giờ đều rất hiền thê lương mẫu được không?" Xích Tỷ Nhi rất bất mãn hờ lạnh một tiếng, bất quá ngạo kiều đến một nửa, nhưng rồi lập tức ho nhẹ một tiếng lần nữa khôi phục hiền lành nụ cười, còn rất chờ mong nháy nước long lanh mắt to, đem cái kia tô mì thịt bò lại nâng đến trước mặt hắn, "Đến, đến, đến, đừng nói những, trước tiên nhân khi còn nóng ăn mì rồi."

"Híc, thật sự muốn ăn?" Hứa Tri Hồ rất cảnh giác nhìn cái kia tô mì thịt bò, đối một cái nào đó ngốc nữu trù nghệ biểu thị đầy đủ hoài nghi.

Bất quá đến cuối cùng, bị Xích Tỷ Nhi tràn ngập ánh mắt mong đợi đánh bại, hoặc là càng nói chuẩn xác, bị nàng dấu ở sau lưng hai cái vung nồi đánh bại,

hắn nơm nớp lo sợ do dự nửa ngày, rốt cục vẫn là khẽ cắn răng, quyết tâm cắp lên mì sợi liền hướng bò vào trong miệng.

Ta rồi, kỳ tích phát sinh, theo dự liệu độc phiên một đám lớn chưa từng xuất hiện, hơi hoi mở rộng điểm tiêu chuẩn mà nói, này mì thịt bò lại mùi vị cũng không tệ lăm!

"Ăn ngon đi, ăn ngon đi, ta luyện tốt mấy tháng đây." Xích Tỷ Nhi chổng đở cǎm, mặt mày hớn hở mừng khấp khởi nhìn hắn, "Ăn nữa, ăn nữa, toàn bộ ăn sạch, liền thang đều không thể còn lại nha."

Không thành vấn đề, Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, đuổi tới bơi trở về cũng có chút đói bụng, lúc này gió cuốn mây tan gì đó, một hơi liền giết chết hơn nửa bát, lại bưng lên thang đến ùng ục ùng ục hướng về trong miệng cũng.

"U ân, ăn nhiều một chút, không đủ ta nào còn có đây." Xích Tỷ Nhi dùng hai tay nâng mặt, tỏ rõ vẻ hạnh phúc trạng nhìn hắn, "Đúng rồi, Tri Hồ a, ngươi đánh tính toán lúc nào theo ta động phòng?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một cái diện liền thang đều phun ra ngoài, "Khặc khặc khặc, ngươi, ngươi, ngươi vừa nói cái gì ấy nhỉ?"

"Động phòng a." Xích Tỷ Nhi cười híp mắt nhìn hắn, không có chút nào thiện thùng, hãy cùng nói ra cửa mua cái trứng trà tựa như, "U ân, chúng ta kết hôn đều sắn non nửa năm, đến hiện tại đều vẫn không có chính thức động phòng, lần trước thật vất vả tiến hành đến một nửa liền bị cắt đứt... Chán ghét rồi, cho nên nói, ngươi đánh tính toán lúc nào bỗ cái động phòng a?"

"Khặc khặc khặc, cái này mà, cái này mà..." Hứa Tri Hồ sắc đến đỏ cả mặt, một hơi uống hai đại túi sữa bò.

"U ân, lúc nào nha?" Xích Tỷ Nhi mắt to chớp đều không nháy mắt, liền như thế rất chờ mong nhìn hắn, giống như bất kể như thế nào cũng có thể nha, bất

quá sau lưng hai cái vung nồi cũng đã thủ thế chờ đợi.

Ách, tại sao ta có một loại cũng bị đẩy ngã ở trên giường cảm giác?

Hứa Tri Hồ rất lúng túng xoa một chút mồ hôi lạnh, quay đầu nhìn một chút lúc này trốn ở môn sau sáu con loli, lại nhìn một chút đối diện yoga ứng đở Xích Tỷ Nhi, lại nhìn một chút bên ngoài trên tường vừa thương tâm gần chết vừa bát quái chi hỏa cháy hừng hực Tru Cương Liệt Thanh Sư Vương Đại Xà Hầu...

"Hả?" Xích Tỷ Nhi hơi nghiêng về phía trước, đầy mặt ứng đở sóng mắt lưu chuyển, tựa hồ liền nhẹ nhàng hô hấp đều trở nên gấp gáp.

"Rất, rất gấp lăm sao?" Hứa Tri Hồ lúng túng chứng đều sấp phạm vào, ách, động phòng gì đó, động phòng gì đó, tốt phuơng.

"Hả?" Xích Tỷ Nhi sau lưng chảo đã tại khẽ run, phỏng chừng bất cứ lúc nào cũng sẽ đem người nào đó đánh ngất trực tiếp kéo dài lên giường.

Lúng túng, rất lúng túng, trong quỷ dị yên tĩnh, hai người liền lớn như vậy mắt trừng mắt nhỏ, dần độn ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, giống như muốn vẫn trừng đến thiên hoang địa lão tựa như.

Có thể nói cái gì đó, rốt cuộc không chịu nổi loại này đối diện, Hứa Tri Hồ chớp chớp chua xót con mắt, rốt cuộc rất cảm khái thở dài: "Được rồi, được rồi, nếu như thế mà nói, Xích Xích a, ngươi nếu như không ngại, không bằng chúng ta liền tuyển tại đêm nay?"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Xích Tỷ Nhi mở to hai mắt rất chăm chú nhìn hắn.

"Ta... Xác định!" Hứa Tri Hồ cũng rất thành khẩn nhìn hắn.

Yên tĩnh, kế tục yên tĩnh, bốn mắt nhìn nhau nửa ngày, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đở ứng xoay người: "Thật đúng, Tri Hồ ngươi quá nóng ruột rồi, một lời không hợp liền muốn động phòng... Được rồi, được rồi, nếu ngươi kiên trì mà nói, cái kia luân gia cũng chỉ dành cố hết sức đáp ứng."

Này này này, đến cùng là ai một lời không hợp liền muốn động phòng a, Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút mồ hôi lạnh, lại quay đầu nhìn sắc trời bên ngoài, xem ra, khoảng cách trời tối còn có một quãng thời gian rất dài, cái kia tiếp xuống là trước tiên bồi dưỡng tâm tình xem cái tiểu điện ảnh đây, vẫn là...

Âm!

Lời còn chưa dứt, hắn đang cân nhắc nhìn cái gì mảnh vụn tốt đây, Bàn Ti động đột nhiên liền chấn động kịch liệt!

À được, đang xoay người lại Xích Tỷ Nhi, trực tiếp ngã vào Hứa Tri Hồ trong lồng ngực, bên ngoài trên tường Tru Cương Liệt bọn họ tất cả đều hét quái dị té xuống, liền ngay cả sáu con loli cũng ùng ục ùng ục lăn đi đến trong phòng.

Sau một khắc, liền tại này hỗn loạn tung bùng bên trong, Thạch Cơ nương nương điều khiển cái kia trương màu hường giường lớn, giơ cái kia trương triêm thật kỳ quái bột phấn kim quang bản vẽ, tỏ rõ vẻ hưng phấn vọt vào, hơn nữa là hưng phấn đến trực tiếp đem Bàn Ti động cửa lớn đều cho đánh vỡ —

"A a a, Tri Hồ, Xích Xích, các ngươi đoán xem xem, bản cung tại đây trên bản vẽ tìm tới cái gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 212: ChàO NgàI, Cứu Vớt Thế Giới Thỉnh Ra Ngoài Quay Trái

Sau nửa canh giờ, đang bị Xích Tỷ Nhi dùng chảo truy sát 300 dặm sau, Thạch Cơ nương nương rốt cuộc có thể vuốt trên gương mặt chảo ẩn, đem tất cả mọi người đều triệu tập lại đây, bắt đầu tuyên bố nàng gần nhất nghiên cứu kim quang bản vẽ sau đại phát hiện.

"Đáng ghét a, dám quấy rầy luân gia động phòng gia hỏa, coi như là đại năng cũng giết cho ngươi xem." Xích Tỷ Nhi hiển nhiên cơn giận còn sót lại chưa tiêu, thở phì phò nhìn cái kia Trương Kim ánh sáng bản vẽ, "Nương nương, ta nói rõ trước nha, nếu là không có cái gì đại phát hiện ... Hừ hừ!"

Yên chí, yên chí, Thạch Cơ nương nương lòng vẫn còn sợ hãi hướng phía sau né tránh, nhưng rồi lập tức ho nhẹ một tiếng, từ trong lòng lấy ra một túi màu xanh nhạt bột phấn, rất tùy ý hướng về kim quang trên bản vẽ đỗ ra.

Trong phút chốc, nguyên bản bày ra tại trên bàn kim quang trên bản vẽ, đột nhiên thì có yếu ớt hào quang màu xanh nhạt lộ ra, đồng thời dường như sương mù tựa như chậm rãi bốc lên, tại trên bản vẽ phượng trong hư không, phác họa ra như ẩn như hiện tình cảnh đến, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy mơ hồ không rõ bóng người ...

"À được? Đây là cái gì phép thuật?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng tất cả đều lấy làm kinh hãi.

"Cái này, là bản cung gần đây học được hồi tưởng bí pháp." Thạch Cơ nương nương dương dương tự đắc híp đôi mắt sáng, "Đơn giản nói, bản cung chỉ cần đem cái kia túi màu xanh nhạt bột phấn chiếu vào kim quang trên bản vẽ, liền có thể lấy kim quang này bản vẽ là môi giới, nhìn thấy gần đoạn thời gian

tới nay phát sinh tại kim quang bản vẽ phụ cận sự tình ... A, ta như vậy nói, các ngươi có thể hiểu được sao?"

"Cảnh tượng tái hiện?" Hứa Tri Hồ hơi suy nghĩ một chút liền lý giải, "Chính là nói, nếu như thuận lợi mà nói, chúng ta có thể nhìn thấy tấm bản vẽ này từng ở ai trong tay, nói không chắc còn có thể phát hiện cái kia chủ thượng bộ mặt thật?"

"Có thể hiểu như vậy." Thạch Cơ nương nương cười híp mắt trả lời, "Bất quá, nhiều nhất chỉ có thể hướng về trước đây ba tháng, hơn nữa nhìn đến cảnh tượng cũng vẫn vẹn chỉ là đoạn ngắn, mặt khác quan trọng nhất chính là, chỉ có thể nhìn thấy cùng kim quang bản vẽ có quan hệ ... A, đến rồi!"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy kim quang bản vẽ lần thứ hai ánh sáng màu xanh lóng lánh, phía trên kia nguyên bản như ẩn như hiện thanh họa hình ảnh, đột nhiên liền trở nên rõ ràng rất nhiều, tiếp theo lại có mơ hồ không rõ âm thanh theo truyền đến.

"Đến rồi! Đến rồi!" Hứa Tri Hồ bọn họ lập tức tinh thần đại chấn, theo bản năng mở to hai mắt.

Trên thực tế, đoạn này hình ảnh cũng rất ngắn, xác định rõ ràng, chính là thanh họa tình cảnh bên trong xuất hiện hai cái mơ hồ đường viền, giống như đang kim quang bản vẽ bên trò chuyện cái gì, một người trong đó đường viền lơ lửng giữa không trung, xem ngoại hình liền có thể nhận ra là Âm Dương pháp vương, dù sao hắn cái kia tương quỷ dị âm dương cự mặt thực sự là quá tốt phân biệt.

Đúng là một người khác ảnh đường viền, không biết là bởi vì hình ảnh mơ hồ duyên cớ, vẫn là vốn là có khói đen tràn ngập tại bốn phía, bất luận Hứa Tri Hồ bọn họ làm sao đem hết toàn lực mở to hai mắt quan sát, đều trước sau không cách nào phân rõ tướng mạo của hắn, thậm chí ngay cả giới tính đều không thể nhận ra đến, duy nhất có thể xác định chính là, hắn liền là Âm Dương pháp

vương tôn kính vị kia "Chủ thượng", bởi vì Âm Dương pháp vương thái độ đối với hắn cực kỳ cung kính.

Sau đó, liền nhìn thấy tại thanh họa trong hình ảnh, Âm Dương pháp vương tựa hồ rõ ràng cái gì, quay về vị kia "Chủ nhân" cung kính lĩnh mệnh, rồi lại hàm hàm hồ mở miệng nói: "Là ... Phát động ... Côn Ngô đại loạn ..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, kim quang bắn vẽ hơi chấn động một cái, thanh họa hình ảnh liền như thế biến mất không còn tăm hơi.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, Mộc Liễu rất không nói gì sờ sờ tóc mai xanh biếc diệp lá non, "Không phải chứ, như thế liền xong, giống như đều không đã nghiền, có thể hay không trở lại một lần?"

"Không thể, loại này bột phẩn rất đắt." Thạch Cơ nương nương rất đau lòng thở dài, "Cái kia cái gì, bản cung đã tận lực a, nhớ kỹ liền xem các ngươi có thể hay không từ hình ảnh này tìm tới đầu mối gì?"

"Manh mối a!" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ căm.

Nói thật sự, vừa đoạn văn này có chút không đầu không đuôi, nhất định phải nói có đầu mối gì, giống như cũng là có thể suy đoán ra, cái kia "Chủ nhân" quả nhiên chính là rất sáo lộ hóa đại phản diện, nhân sinh lý tưởng chính là định để Côn Ngô đại loạn sau đó nhân cơ hội quật khởi gì gì đó ... Cái kia cái gì, này đều thời đại nào, lão huynh ngươi lại không thể có điểm sáng tạo sao?

Nhưng vấn đề ở chỗ, trừ ra có thể xác định điểm này ở ngoài, đoạn đối thoại này trò chuyện, hầu như liền không có cái gì có giá trị manh mối, vừa không biết bọn họ kế hoạch cụ thể, cũng không biết bọn họ dự định luyện chế kiện pháp khí kia đến cùng là gì, thậm chí đều không có để lộ ra chủ thượng thân phận thực sự cùng hắn vị trí.

"Híc, nương nương, chúng ta có thể hay không tiếp tục nghe một lần?" Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh ôm đầu suy nghĩ hồi lâu, vẫn là không nhịn được yếu mềm nhắc tay.

"Thật sự, thật sự rất đắt a." Thạch Cơ nương nương đau lòng có phải hay không, nhưng nhìn xung quanh một đoàn gia hỏa kỳ vọng ánh mắt, qua nửa ngày vẫn là bất đắc dĩ thở dài, "Được rồi, được rồi, tới chót nhất một lần, các ngươi đều cho ta lên tinh thần đến."

Không cần nàng nhắc nhở, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng cũng đã tập thể mở to hai mắt vĩnh tai lén, hầu như đồng thời ở nơi này, theo màu xanh nhạt bột phấn rơi rụng, vừa vừa biến mất hình ảnh hình ảnh lần thứ hai xuất hiện, như thường là vừa nãy cái kia đoạn tình cảnh tái hiện.

Trong hình, Âm Dương pháp vương đổi mặt vị kia chủ thượng, một mực cung kính báo cáo: "Là ... Thuộc hạ ... Đông Hải ... Rượu ... Cũng tại ..."

Phịch một tiếng, mới nói được lời này, hình ảnh liền lại biến mất không gấp, chỉ còn dư lại lẻ loi tán tán bột phấn tung bay ở trong hư không.

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi mắt to trừng mắt nhỏ, Trư Cương Liệt bọn họ lơ ngơ, đúng là Mộc Liễu rất chăm chú suy nghĩ một chút, có chút do dự nói: "Híc, không biết ta có hay không lý giải sai, giống như Âm Dương pháp vương ý tứ là, trừ ra hắn đang luyện chế pháp khí linh kiện ở ngoài, còn có cái hỏa công tại Đông Hải phụng mệnh luyện chế một cái khác pháp khí linh kiện?"

"Không sai ..." Hứa Tri Hồ suy tư gãi đầu một cái, "Hơn nữa, Đông Hải tên kia, giống như cùng rượu có quan hệ, ách, các ngươi biết vị nào đại năng tên có rượu không, không đúng, có thể không nhất định là rượu, cũng khả năng là rượu cùng âm chữ?"

"A, để ta ngẫm lại a!" Xích Tỷ Nhi rất nghiêm túc muốn a nghĩ, sau một chốc đột nhiên sáng mắt lên: "Đúng rồi, nói đến rượu, các ngươi biết không, bên dưới

ngọn núi cái kia son cửa hàng tháng này tại đánh chín chiết ..."

Cái kia cái gì, Xích Xích a, ngươi sau đó phụ trách khuôn mặt đẹp như hoa là được rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, liền châm chọc khí lực đều không có, đúng là Thạch Cơ nương nương rất không chịu trách nhiệm phất tay một cái: "Quản nhiều như vậy, chí ít chúng ta hiện tại biết có cái gia hỏa đang Đông Hải luyện chế pháp khí linh kiện, vì lẽ đó muốn tìm được cái kia chủ thượng mà nói, chỉ cần ... Ách, các ngươi cái kia là vẻ mặt gì?"

Còn có thể là vẻ mặt gì, không chờ nàng nói xong, tất cả mọi người tại chỗ liền bá một tiếng, rất chỉnh tề lui về phía sau mờ, hơn nữa còn tập thể bày làm ra một bộ "Nương nương ngươi đừng lại dự định hại chúng ta" cảnh giác vẻ mặt.

"Này này này, các ngươi trốn cái kia xa làm gì?" Thạch Cơ nương nương rất không nói gì nhìn chung quanh một chút.

"Nương nương ngài nói sao?" Hứa Tri Hồ duy trì bất cứ lúc nào chạy trốn tư thế, "Ta nói rõ trước a, ta cảm thấy ta là Đông Minh Sơn sơn thần tiền lương, xa xa có lỗi với ta mỗi lần hối hả ngược xuôi khổ cực, cái kia cái gì, khổ cực điểm cũng coi như, then chốt là nguy hiểm rất lớn a, thường thường sẽ bị người đuổi được tới nơi chạy, thỉnh thoảng còn muốn chính mình đi vào trong bỏ tiền ra đập linh thạch thăng cấp pháp khí ..."

Chính là, chính là, Xích Tỷ Nhi rất có đồng cảm liều mạng gật đầu, liền ngay cả Mộc Liễu cũng rất thương cảm thở dài: "Ai nói không đây, lần trước luân già tại Giang Nam bị ép biến thành tiên nhân chưởng, tốt mấy tháng mới khôi phục như cũ, bây giờ còn có di chứng về sau đây, mỗi ngày chỉ cần thấy được Tri Hồ notebook thượng thả 《chữ số bảo bối》, ta sẽ phịch một tiếng biến trở về cây xương rồng ..."

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Mắt thấy Mộc Liễu đều nói đến lệ quang liên liên, Thạch Cơ nương nương tranh thủ thời gian biểu thị an ủi, "Không có cách nào a,

ai kêu toàn bộ đông cương thập vạn yêu sơn, cũng là các ngươi đáng tin điem, khắc khắc khắc, hơn nữa lại nói ngược lại, bản cung lần này thật không có ý định để cho các ngươi đi Đông Hải."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ vốn là cũng đã chuẩn bị chạy trốn, nghe nói như thế đúng là lấy làm kinh hãi.

"Thật sự, bản cung có thể dùng tiết tháo xin thề." Thạch Cơ nương nương tranh thủ thời gian tò rõ vẻ nghiêm túc giơ tay lên, thật giống như nàng thật sự có tiết tháo tựa như, "Trên thực tế, bản cung gần nhất vẫn rất chăm chú suy nghĩ một vấn đề —— a, các ngươi nói, Côn Ngô đại loạn thế giới hủy diệt gì gì đó, tại sao phải chúng ta một đám yêu quái ăn no không có chuyện làm đến bận tâm a?"

"Đúng, đúng nha!" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc mở to hai mắt, tiếp theo liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Chúng ta là yêu quái a, loại này cứu vớt Côn Ngô cứu khốn phò nguy phổ tể lê dân gì gì đó vĩ đại quang vinh chính nghĩa việc, nghĩ như thế nào đều không có quan hệ gì với chúng ta tới, thật muốn nói đến với ai có quan hệ mà nói, cái kia cũng có thể là ..."

Không cần phải nói xuống, lại như là được một loại nào đó nhắc nhở, Đông Minh Sơn bầy yêu đột nhiên cùng nhau quay đầu, vọng hướng về phía đông nam hướng bầu trời ——

A, tại núi bên kia hải bên kia, có một tòa Thục Sơn cùng Thục Sơn đệ tử, bọn họ dũng cảm lại thiện lương, mạnh mẽ lại chính nghĩa, bọn họ từ lúc vừa ra đời liền nhất định phải gánh vác lên cứu vớt Côn Ngô trọng trách, hàng năm không chém chết mấy cái đại phản diện gì đó, đều có lỗi với Thục Sơn hạm phái này bốn cái vàng chói lọi chữ lớn!

"Cho nên nói ..." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ móc ra một bình sữa bò.

"Cho nên nói ..." Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu cười híp mắt cầm tay.

"Cho nên nói ..." Đông Minh Sơn bầy yêu bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như mở to hai mắt.

Một giây, hai giây, ba giây, sau đó một đoàn gia hỏa đột nhiên tập thể thở phào một hơi, sau đó Hứa Tri Hồ lập tức đàng hoàng trịnh trọng giơ tay lên: "Được rồi, cái kia hiện tại chỉ còn vấn đề tiếp theo, chúng ta làm sao thông báo Thục Sơn chuyện này?"

"Đương nhiên là phái người đi tới!" Thạch Cơ nương nương cười híp mắt nhìn hắn, "Chúng ta đòi hỏi một cái quen thuộc Thục Sơn người, mang theo kim quang bản vẽ đi nơi nào, đem chuyện này từ đầu chí cuối nói cho Bạch Mi chân nhân ... Ân, Tri Hồ, ngươi biết bản cung đang nói ai đúng không?"

"Biết, đương nhiên biết." Hứa Tri Hồ lập tức liền rất thành khẩn đem Mộc Liễu đẩy ra, "Mộc tỷ tỷ đi qua Thục Sơn, tu vi lại rất cao, thật nếu như bị trám yêu trừ ma tập thể vây công mà nói, còn có thể biến thành tiên nhân chưởng nhiều kiêm trì mấy tháng, thực sự là lại thích hợp cũng bất quá."

"Này này này, dựa vào cái gì là ta đi a?" Cát ưu năm cũng sẽ trùng tên, Mộc Liễu quả thực không nói gì: "Chân chính nói đến, Tri Hồ ngươi cùng Thục Sơn đám người kia quan hệ tốt như vậy, cái gì Vân sư tỷ Dương sư huynh Mộc sư huynh Trần sư huynh ..."

"Cũng là bởi vì quan hệ tốt, vì lẽ đó không thể đi a!" Hứa Tri Hồ cũng là không nói gì, thầm nghĩ chúng ta đi tới Thục Sơn, nếu như không cẩn thận bị vạch trần thân phận, không làm được Vân sư tỷ bọn họ bởi vì bị lừa dối cảm tình, trái lại càng thêm phẫn nộ khùng, đợi lát nữa mẩy trăm chiếc tiên hạm đồng thời đến cái nổ vang bắn một lượt, cái kia tình cảnh không muốn quá đỗi sô nha.

"Không có chuyện gì, bản cung sẽ tự mình tả phong thư cho Bạch Mi chân nhân, lại cho ngươi mang tới tín vật, bảo đảm ngươi có thể bình an ra vào Thục Sơn." Thạch Cơ nương nương đúng là rất có tự tin, suy nghĩ một chút lại bỗ

sung, "Hùm, để bảo hiểm, ta để Tố Trinh cùng ngươi cùng đi ... Nói đến, Tố Trinh gần nhất bế quan tu luyện Mãng hoàng thôn thiêng quyết rất có tiến triển, hiện tại có thể nãi có thể gánh còn có thể trong thời gian ngắn quy mô lớn phát ra, thật gấp phải nguy hiểm ngươi liền để nàng biến thân được rồi!"

"Híc, ngươi chắc chắn chứ?" Hứa Tri Hồ đối này biểu thị tràn ngập hoài nghi, lại không nhịn được quay đầu đi, nhìn một chút cách đó không xa một vị ngàn năm xà yêu ngự tỷ đang lúc bế quan vách núi.

"Xác định, rất xác định." Thạch Cơ nương nương rất chăm chú thu về song chưởng, "Được rồi, được rồi, chỉ là đưa cái tin mà thôi, có thể có nguy hiểm gì, lại nói Tri Hồ ngươi không phải rất muốn Vân sư tỷ bọn họ mà nói, vừa vặn mượn cơ hội này đi xem một chút, dù cho không thể biểu lộ thân phận, đại gia tìm cơ hội ngồi xuống uống chút trà cũng được rồi,"

"A, nói cũng đúng ..." Hứa Tri Hồ ngẩn người, suy tư chậm rãi ngẩng đầu lên, tà dương dư huy bên dưới vòm trời, bên ngoài mây vạn dặm Thục Sơn, hay là cũng đang tắm rửa tại đây hoàng hôn ánh nắng chiều bên trong a —

Thân là tiên hạm nhưng yêu quý cận chiến còn thường thường muốn tìm khoản tiền kẽm sù sửa chữa Vân sư tỷ, yêu chính mình Kanmusu sợ lão bà sợ đến mỗi ngày đều muốn tẩy sàn tàu Dương sư huynh, châu Phi đề đốc phụ thể gặp phải mỗi lần luyện chế tiên hạm đều sẽ thất bại Mộc sư huynh, còn có thầm mến Xích Xích động một chút là muốn rút kiếm quyết đấu Trần sư huynh, còn có rất nhiều rất quá vô lý nhưng thời khắc mấu chốt nhưng dù sao sẽ dũng cảm đứng ra hai hàng ...

"Cho nên nói?" Thạch Cơ nương nương cẩn thận từng ly từng tí một nhân cơ hội vấn đề.

"Ách ... Đì!" Hứa Tri Hồ hít một hơi thật sâu.

"Chờ đã, vậy ta cũng phải cùng đi." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian gioi tay lên, lại lén lút liếc nhìn Bạch Tố Trinh bế quan ngọn núi kia nhai, hừ hừ, mặc dù

nói là con gái nuôi, nhưng mà cũng không thể buông lỏng cảnh giác a.

"Rất tốt, liền quyết định như vậy rồi!" Thạch Cơ nương nương lập tức liền mặt mày hớn hở, "Việc này không nên chậm trễ, bản cung bây giờ liền đi tả tự tay viết thư, các ngươi còn muốn chuẩn bị vật gì không?"

"Cái này mà ..." Xích Tỷ Nhi rất chăm chú suy nghĩ một chút, nhưng lại đột nhiên hàm xấu hổ nắm bắt góc áo, má ngọc ửng đỏ cúi đầu đến, "Hừm, cũng không có đặc biệt gì việc rồi, chính là, chính là ..."

Ta đi, Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt, hầu như là theo bản năng xoay người liền chạy!

Vẫn đề là còn không chờ hắn tới kịp đào tẩu đây, Xích Xích trực tiếp liền phù một tiếng, phun ra tơ nhện đem hắn bọc đến cùng cái bánh tro tựa như, sau đó liền tại một đoàn yêu quái nỗi lòng tôn kính ánh mắt, trực tiếp hắc xèo hắc xèo kéo vào Bàn Ti động.

Âm, nương theo cửa lớn đóng, Bàn Ti động đột nhiên liền truyền đến kỳ quái đối thoại âm thanh, còn theo Thanh Phong trôi nổi bồng bềnh, rất rõ ràng truyền vào ở đây mỗi người trong tai ——

"Ta sát, Xích Xích ngươi đừng như vậy a, nếu không chúng ta trước tiên uống chén rượu bồi dưỡng một thoáng tâm tình?"

"Hừ hừ, hoàn toàn không cần, trực tiếp đến là tốt rồi, động phòng gì gì đó quan trọng nhất chính là dành thời gian."

"Như thế a, nhưng là ta cảm thấy ... Ách, đợi lát nữa, Xích Xích ngươi làm gì thế cầm bột mì cùng hạt vừng đi ra?"

"Lời thừa, đương nhiên là động phòng a, đêm tân hôn, hai người đồng thời làm hạt vừng bánh trôi, tượng trưng bao quanh tròn tròn hạnh phúc mỹ mãn, ngẫm lại đều cảm thấy thật là lãng mạn!"

"Vâng, thật sao? Ta có thể hay không hỏi một chút, động này phòng quy trình, là ai dạy ngươi?"

"A, nương nương a, có vấn đề gì?"

"... Không thành vấn đề!"

Đề cử một quyển băng hữu tiếu thuyết võ hiệp 『đao không nói』, tác giả quân là người đàn ông, không có bạn gái cũng không có có tỷ muội, càng không có đẹp đẽ em gái phuơng thức liên lạc, nói tóm lại không có thứ gì, cho nên nói ... Ta đột nhiên có chút hiểu kỳ, ở tình huống như vậy, các ngươi dự định đi sách của hắn bình khu muốn cái gì?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 213: Tỷ Tỷ, Người Muốn Cứu Vớt Côn Ngô À

Ta hận hạt vừng bánh trôi!

Mỹ hảo động phòng đêm, tại hai người eo đau xót đau lưng làm hơn nửa buổi tối thượng bánh trôi sau đó, rốt cuộc lấy Xích Tỷ Nhi hài lòng ngủ làm kết thúc, sau đó sáng ngày thứ hai Hứa Tri Hồ tỉnh lại thời điểm, liền phát hiện Xích Xích giống như chỉ bạch tuộc tựa như chăm chú quấn quýt lấy chính mình, quần áo ngổn ngang còn buồn ngủ cong lên môi anh đào, má ngọc thượng còn mang theo màu đỏ nhạt chiếu trúc dấu ấn, nhìn qua lại là đẹp đẽ lại là xuân manh ...

Ách, chúng ta là nên làm cầm thú đây, hay là nên không bằng cầm thú đây?

Hứa Tri Hồ đấy hai cái vành mắt đen, nội tâm tràn ngập giãy dụa đấu tranh, trong đầu lại như là có hai cái tiểu hoàng nhân đang không ngừng nói chuyện —— một cái nói, nói nhảm gì đó a, đều là lão bà người còn không mau một chút thân lên, hôn một chút cũng sẽ không mang thai; một cái khác nói, đồng ý ...

Được rồi, Hứa Tri Hồ thật sự cũng định thân lên, vấn đề là ai kêu Xích Xích vừa vặn vào lúc này tỉnh lại, hơn nữa nhìn đến bên người nằm người đàn ông phản ứng đầu tiên, chính là trực tiếp một cái tơ nhện phun qua đi, sau đó ... Ân, liền không có sau đó.

Sau nửa canh giờ, các Hứa Tri Hồ từ một đại đoàn tơ nhện tránh ra, bên kia Xích Xích cũng đã thu thập xong hành lý, vừa vừa xuất quan Bạch Tố Trinh nhìn thấy Hứa Tri Hồ quả thực là lệ nóng doanh tròng, phản ứng đầu tiên chính là kích động nhào lên, hơn nữa còn theo bản năng biến ra đuôi rắn, trực tiếp đến cái nhiệt tình ôm ấp tựa như chăm chú quấn quanh: "Ô ô ô, cha nuôi ..."

"Đừng, biệt, vẫn là gọi nghĩa phụ khá tốt." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian uốn nắn cái này bị mang oai xưng hô, các cúi đầu nhìn thấy Bạch Tố Trinh trên mặt cái kia cặp kính mắt, cũng không phải tùy vào lấy làm kinh hãi, "Ồ, Tố Trinh a, ngươi hiện tại đeo kính không hôn mê, cũng không lại đột nhiên biến thân thành Ultraman, không đúng, biến thân thành rắn hổ mang?"

"Ư ân, từ khi tu luyện nương nương truyền thụ Mãng hoàng thôn thiên quyết sau, con gái tấu hỏa nhập ma vẫn đề đã giải quyết hơn nữa." Bạch Tố Trinh đầy một cái kia cặp kính mắt, thuận tiện trước tiên đem đuôi rắn từ trên người Hứa Tri Hồ cởi xuống đến, "Không chỉ có như thế, con gái bây giờ đã có thể tự do nắm giữ biến thân, tuy rằng quá trình hơi hơi phức tạp chút, nhưng nếu như phụ thân đại nhân gặp lại cường địch, cũng có thể giúp ngài chính diện nghênh chiến."

"Có phải là a?" Hứa Tri Hồ nghe được rất là kinh hỉ, thuận tiện cũng giúp đỡ nàng mở ra quần ở trên người mình đuôi rắn, "Cái kia lần này, chúng ta đi Thục Sơn, liền muốn phiền phức ngươi theo ... Ta sát, làm sao không giải được, Tố Trinh, ngươi làm gì thế muốn đánh bẽ tắc, không cần như thế kích động đi."

Như thế như thế, lại qua nửa giờ, tại suýt chút nữa đều muốn vận dụng cửa dưới tình huống, một người một rắn cuối cùng cũng coi như đầu đầy mồ hôi tách ra, xem xem thời gian cũng không còn nhiều lắm, truyền tin tố ba người liền dứt khoát thửa dịp sáng sớm khí trời vẫn tĩnh mát mẻ, tại Đông Minh Sơn bầy yêu phức tạp ánh mắt, trực tiếp leo lên có đoạn thời gian không có đi ra qua Tụ Yêu phiên ...

Ân, không sai, chính là cái kia thường thường bị xem là cái ô hoặc là thuẫn, gần nhất có người nói bị Thạch Cơ nương nương ép buộc, lại khai phá ra cao tốc mang người phi hành công năng Tụ Yêu phiên!

"Híc, ngươi xác định ngươi có thể làm phi kiếm dùng?" Hứa Tri Hồ đối này biểu thị hết sức hoài nghi, không nhịn được có chút chột dạ xoa một chút mồ hôi lạnh.

"Thiếu mẹ nó dài dòng, yêu đến không ra đây." Tụ Yêu phiền hiển nhiên đối với mình cũng bị người kỵ tương đương bất mãn, "Bản phiên đường đường tiên thiên linh bảo, hiện nay lại lưu lạc tới muôn làm phi kiếm dùng, sau đó thấy Sơn hà xă tắc đồ thất bảo miêu tả ngũ hành cờ, đều không mặt mũi chào hỏi."

Được rồi, được rồi, nó đều nói như vậy, Hứa Tri Hồ chỉ có thể lôi kéo Xích Tỷ Nhi cùng Bạch nương tử cẩn thận từng ly từng tí một lên, lại không nhịn được dùng sức giãm mấy lần, vẫn cảm thấy có chút vô căn cứ tới, "Híc, nếu không, chúng ta vẫn là tọa Ngân ngũ lộ hai tầng giao thông công cộng đi, dù cho chậm ... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, Thạch Cơ nương nương rất không chịu trách nhiệm vung tay lên, vừa còn tại tại chỗ bất động Tụ Yêu phiên, trực tiếp liền vèo một tiếng bay ra ngoài!

Không sai, Tụ Yêu phiên hiệu suất còn thật sự rất cao, chính là phi đến có chút đường nô chứng tới, Hứa Tri Hồ chỉ kịp nguýt nguýt, theo bản năng ôm lấy Xích Tỷ Nhi, sau đó liền cảm nhận được cái gì gọi là "Lão tử mặc kệ bên cạnh có hay không phi kiếm, ngược lại ta trải qua địa phương lại không thể có phi kiếm ..."

Nói như thế, một đường bão táp đột tiến, ven đường chỉ cần có luyện khí sĩ ngự kiếm đập mây bay chặn ở mặt trước, cái tên này sẽ tại chăm chú cùng mặt sau, cùng theo kèn đồng tựa như liên tục tách tách kêu quái dị —

"Ha, phía trước, chớ cản đường, phi như thế chậm, cút sang một bên được không?"

"Đại gia ngươi! Ngự kiếm liền ngự kiếm, tán ngẫu cái gì thiêng, muôn tán gẫu đến bên cạnh trên sườn núi đi chậm rãi tán ngẫu, không thấy bản phiên tại chạy đi sao?"

"Nhìn cái gì vậy, nói chính là ngươi, ngự kiếm kỹ thuật kém đến như thế, cũng đừng đi ra mắt mặt xấu hổ, còn điều khiển như thế quý tử kim rồng hỏa

kiếm, biết cái gì gọi là chà đạp phi kiếm sao?"

Như thế như thế, cái tên này vừa tức giận oán giận, vừa hãy cùng hít thuốc lắc tựa như từ bên đi xuyên qua, ách, đi xuyên qua cũng coi như, rõ ràng còn cái mạnh mẽ biến hướng vượt qua, sau đó cố ý hướng sau phun ra một đại đoàn đen nhánh sương mù, tất cả đều phun tại trên phi kiếm của đối phương ...

Mồ hôi, nói thật sự, a cái ô như ngươi vậy không có bị đánh chết đều tính toán kỹ tích rồi!

Hứa Tri Hồ triệt để không nói gì, chỉ có thể nắm chặt Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh làm không nhìn thấy bất cứ thứ gì, sau đó các không tiết tháo Tụ Yêu phiên bão táp ba canh giờ, cao tốc đến Thục Sơn thời điểm, mặt sau đã đuổi hơn trăm nói tức đến nổ phổi phi kiếm, nếu không phải là bởi vì đã tiến vào Thục Sơn không cho tranh đấu phạm vi, phỏng chừng tích tắc liền muốn bị đánh rơi cường hủy đi.

"Tiểu tử, ngươi chờ ta!" Một đoàn luyện khí sĩ mặt mày xám xịt căm giận rời đi, còn có mấy tên hung tợn chỉ vào Hứa Tri Hồ, "Có bản lĩnh liền đừng rời bỏ Thục Sơn, bản tôn ở bên ngoài thủ ngươi ba tháng, xem ngươi đi ra không ra."

Này này này, cái tên này là không người lái được không, Hứa Tri Hồ rất vô tội hấp háy mắt, đến khi quay đầu đi, ánh vào hắn mi mắt, chính là sắp tới một năm rưỡi không thấy vẫn như cũ tràn ngập cảm giác thân thiết Thục Sơn —

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, ba mươi sáu tọa treo ngược phong như trước lơ lửng giữa trời trôi nổi, dường như chúng tinh củng nguyệt tựa như quay chung quanh chủ điện sở tại ngọn núi, vòng đi vòng lại vờn quanh xoay tròn, tràn ngập linh khí nồng nặc gió mát phất qua khe núi, thăng mãn Vân Phàm Thục Sơn tiên hạm chậm rãi xuyên qua trời cao, thỉnh thoảng lại có mấy trăm ánh kiếm từ tiên hạm thượng bay lên trời, dường như chim bay tựa như xoay quanh tại đây rộng lớn trong vòm trời.

"Được rồi, chữa trị đến thật là nhanh, không hổ là Côn Ngô nam bộ người

thứ nhất môn đại phái." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ này nếu như không nói, ai có thể nhìn ra, ba mươi sáu tọa treo ngược phong hồi trước bị Song Xà giáo cho đánh lén đắc thủ, suýt chút nữa liền luyện hạm trì cùng Tỏa Yêu tháp đều bị đóng gói mang đi, muốn không phải chúng ta cùng Vân sư tỷ Trần sư huynh bọn họ cắn răng chống lại ... Ế?

Được rồi, mới nói được Vân sư tỷ tới, bên kia một tòa treo ngược phong mặt sau, liền nhìn thấy cái kia chiếc không thể quen thuộc hơn được kim quang lâu thuyền, đang từ trong mây mù lung lay xóc nảy vọt ra.

Khặc khặc, sở dĩ nói là lung lay xóc nảy, là bởi vì kim quang lâu thuyền xem ra thực sự có chút thê lương, trên sàn thuyền đâu đâu cũng có khói đặc cuồn cuộn tổn hại hang lớn, liền ngay cả cột buồm đều bẻ gãy hơn nửa, không cần phải nói, yêu quý cận chiến Vân sư tỷ khẳng định vừa lại đi ra ngoài trám yêu trừ ma với ai làm một chiếc, phỏng chừng lúc này sửa chữa phí có thể để Thục Sơn trưởng lão đoàn tập thể cao huyết áp.

Bất quá, đây không phải là trọng điểm, chân chính trọng điểm là, làm kim quang lâu thuyền xóc nảy lung lay chạy khỏi mây mù sau, lập tức liền phát hiện dừng lại tại Thục Sơn ngoại vi Hứa Tri Hồ, đồng thời hơi hơi ngừng lại một chút, liền thay đổi phương hướng gào thét lái tới.

Sau một khắc, một thân năm màu quần áo Vân Phàm, liền như thế biểu hiện uy nghiêm xuất hiện tại mũi tàu như thượng, như trước là lừa dối tính tỏ rõ vẻ cao lãnh, như trước là nhắc theo cái kia nặng đến mấy ngàn cân cái neo sắt, đồng thời ánh mắt như điện thanh quát một tiếng —

"Phương nào khách tới, chưa qua thông báo, không được tự tiện tiến vào ta Thục ... Ô? Cái kia ai, ngươi xem ra nhìn rất quen mắt?"

Rất tốt, Hứa Tri Hồ trong lòng nhất thời run lên đột, bất quá mấy giây sau, hắn liền ý thức được Vân Phàm cũng không có nhận ra mình, hoặc là chuẩn xác hơn chính là, cũng không có nhận ra làm Ninh Thái Thần Trữ sư đệ chính mình.

Trên thực tế, vẻn vẹn suy tư chốc lát, Vân Phàm liền bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như đập vỗ trán: "A, nghĩ tới, ngươi là ngày đó tại Đông Minh Sơn cùng đám kia yêu quái pha trộn cùng nhau, còn cái gì hỗ trợ quần ấu thu phí hứa ..."

"Hứa Tri Hồ!" Hứa Tri Hồ xoa một chút mồ hôi lạnh tranh thủ thời gian báo lên tên, suy nghĩ một chút lại vội vã lấy ra Thạch Cơ nương nương cho tín vật, trong lòng đọc thầm "Ta là tới cứu vớt thế giới", sau đó tỏ rõ vẻ đại nghĩa lẫm nhiên về phía trước một lần —

"Khặc khặc, tại hạ hôm nay tới đây, là phụng đồng cương thập vạn yêu sơn chi chủ, Bạch Cốt động Thạch Cơ nương nương chi mệnh, đến đây cầu kiến Bạch Mi chân nhân ... Không sai, Côn Ngô hưng vong, ngàn vạn lê dân an nguy, liền đều ở tỳỷ người trong một ý nghĩ rồi!"

Tiết Trung thu, chúc đại gia Trung thu cuộc sống vui vẻ mỹ mãn, vừa vặn cũng đuổi tới tám đứng tránh ra trạm một năm tròn, cảm ơn mọi người một năm qua đổi nước nước chống đỡ, từ một năm trước rời đi khỏi điểm đi tới hoàn toàn mới trang web, trong lòng có các loại chột dạ cùng kinh hoàng, là đại gia dùng từng cái từng cái click từng cái từng cái khen thưởng, giúp nước nước đứng vững bước chân, mọi người chúng ta đồng thời nỗ lực, tranh thủ sáng tác ra tác phẩm hay hơn đến.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 214: Nhân Sinh Đỉnh Cao A

Nói tới như thế đàng hoàng trịnh trọng, ngược lại tốt như là thật sự như thế!

Hứa Tri Hồ dùng chính mình tiết tháo xin thề, đây là hắn đời này tối đường hoàng ra dáng một lần, chính kinh đến bên cạnh Xích Tỷ Nhi đều bị cảm hóa rõ vẻ nghiêm nghị, phảng phất bọn họ bất cứ lúc nào đều muốn xông ra đi cứu vớt Côn Ngô tựa như.

Vì lẽ đó, nguyên bản bán tín bán nghi Vân Phàm, cũng không phải tùy vào bị dọa dẫm, đầu tiên là cách rất xa vẫy tay, cực kỳ cảnh giác tiếp nhận tín vật, nghiêm túc cẩn thận phiên nhìn hồi lâu, lại từ trên xuống dưới tỉ mỉ đánh giá Hứa Tri Hồ, nhìn ra hắn sởn cả tóc gáy cả người không dễ chịu, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc ngờ vực khẽ gật đầu, lúc này đem tín vật dùng phi kiếm truyền tống trở lại.

Lại kiên trì chờ đợi nửa canh giờ, liền nhìn thấy một luồng ánh kiếm từ đằng xa trong mây mù trong chủ điện gào thét phóng tới, Vân Phàm tiếp nhận ánh kiếm trầm ngâm chốc lát, lại nhìn một chút đối diện truyền tin tố ba người, rốt cuộc tỏ rõ vẻ cao lãnh nhẹ nhàng vẫy vẫy tay: "Cái kia ai, chưởng giáo nói đồng ý thấy các ngươi, lên thuyền đi theo ta."

"Đừng thương nàng thuyền!" Tụ Yêu phiên đối này tràn ngập cảnh giác, "Lão Hứa, ta nếu như ngươi, liền sẽ chọn thành thành thật thật chờ tại bản phiên trên thân, miễn cho lên thuyền sau đó, cái kia nũu đột nhiên suất chén làm hiệu..."

"Gặp lại!" Hứa Tri Hồ trực tiếp đem Tụ Yêu phiên hướng về sơn địa bao bít lại, sau đó hoàn toàn không thấy người này ồn ào, mang theo Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh lên kim quang lâu thuyền.

Sau một khắc, Vân Phàm lần thứ hai vẫy vẫy tay, kim quang lâu thuyền nhất thời mang theo to lớn tiếng nổ vang rền, chậm rãi chuyển hướng đi tới Thục Sơn chính điện sở tại tòa kia treo ngược phong, trung gian còn có mấy chiếc tiên hạm theo tới, đem bọn họ bao kẹp ở giữa, hiển nhiên là làm tốt cảnh giới.

Trở lại chốn cũ, nhìn xung quanh quen thuộc phong cảnh, Hứa Tri Hồ tuy rằng trên mặt không có vẻ mặt gì, trong lòng nhưng không khỏi thốn thức cảm khái —

Bên kia ngàn hạm phong, là mình và Vân sư tỷ đã từng ở qua địa phương; một bên khác luyện hạm trì, chứng minh tại Thục Sơn quan trọng nhất chính là nhân phẩm cùng tiết tháo, còn có, tòa kia vẫn tâm điện, năm đó bị Ngân một notebook cường hủy đi sau đó, hiện tại đều vẫn không có toàn bộ tu ... Khặc khắc, ta không nói gì.

Hắn nơi này cảm khái, bên cạnh Vân Phàm nhưng cũng tại tỏ rõ vẻ quái lạ đánh giá hắn, từ trên xuống dưới từ dưới lên trên, thỉnh thoảng lại đưa mắt chuyển tới bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh trên thân, nhìn ra Bạch Tố Trinh cả người không dễ chịu, theo bản năng liền đem đuôi cho lộ ra, còn làm cái thắng tấp dựng đứng công kích, không đúng, tăng máu tư thế ...

Được rồi, phỏng chừng là thật sự không nhịn được, đến cuối cùng, vị này Kanmusu ngự tỷ rốt cuộc rất ngờ vực ho nhẹ vài tiếng: "Cái kia cái gì, hứa đạo hữu, ta luôn cảm thấy, trừ ra lần kia tại Đông Minh Sơn bên ngoài, còn giống như ở nơi nào gặp ngươi?"

"Rất bình thường, bởi vì ta có một tấm đại chúng mặt a." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hưu nói vượn, mắt thấy Vân Phàm còn muốn truy vấn, tranh thủ thời gian liền thuận lợi chỉ tay nói sang chuyện khác, "Ồ, bên kia rùng bia là gì?"

Được rồi, hắn vốn là chỉ là tùy tiện chỉ tay, kết quả quay đầu nhìn tới, lại phát hiện bên kia treo ngược phong thượng, thật sự có thêm một tòa khá là to lớn

hung vĩ rừng bia, tảng đá trường bia như ánh kiếm giống như nhãm thăng vào chân trời, dù cho cách rất xa cũng có thể cảm giác được một sự ngưng trọng lùng lẫy khí, để người không tự chủ được yên lặng thả thấp giọng.

Kỳ quái hơn nữa chính là, xung quanh còn có thật nhiều Thục Sơn đệ tử điều khiển tiên hạm dồn dập đến, vẻ mặt nghiêm túc bài xếp hàng dài tiến vào rừng bia, đến khi lúc rời đi lại thường thường vẻ mặt quái lạ, không phải viền mắt ẩm ướt hồng chính là tỏ rõ vẻ phẫn nộ, thậm chí còn có người đại nghĩa lâm nhiên ngự hạm phóng lên trời, hát vang "Thập bộ sát nhất nhân, thiên lý bất lưu hành" gào thét mà đi.

"Híc, chỗ này, giống như chưa từng thấy a." Hứa Tri Hồ nhìn ra rất là kỳ quái, không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi trao đổi một cái ánh mắt.

"A, ngươi nói nơi này sao?" Vân Phàm hơi hơi quay đầu nhìn về tòa kia rừng bia, nguyên bản cao lãnh vẻ mặt đột nhiên liền chuyển hóa thành đau thương, đầy đủ trầm mặc nửa khắc đồng hồ, lúc này mới cố nén tâm tình rất phức tạp thở dài một hơi, "Nơi đó, là dùng để kỷ niệm ... Thôi, liền mang bọn ngươi đi xem một chút!"

Lời còn chưa dứt, đều bất đồng Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đồng ý, kim quang lâu thuyền đột nhiên liền đến cái nhanh quay ngược trở lại, bay thăng đến tòa kia rừng bia đáp xuống.

"Híc, chúng ta không cần phải gấp gáp đi gấp bạch mi chưởng giáo sao?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, chỉ kịp ôm chặt lấy cột buồm, sau đó chờ hắn tại cuồng phong bên trong miễn cưỡng mở mắt ra, ánh vào hắn mi mắt, chính là đã gần trong gang tấc tảng đá rừng bia.

Hoàng hôn tà dương nghiêng chiếu mà đến, để cả tòa tảng đá rừng bia đều nhiễm phải nhàn nhạt màu đỏ, liền phảng phất ác chiến sau bị nước mưa giội rửa sau chiến trường màu sắc, tại rừng bia chính giữa vị trí, rất nhiều Thục Sơn đệ tử đang lục tục đi lên phía trước, tỏ rõ vẻ nghiêm nghị nghiêm nghị khom lưng,

đem hoa tươi đặt ở hai tòa nguy nga đứng sừng sững tượng đá trước.

"Ách ... Đó là?" Hứa Tri Hồ từ giữa không trung nhìn xuống, liếc mắt liền thấy trong đám người Dương sư huynh, Mộc sư huynh cùng Trần sư huynh.

Phảng phất đang chìm đắm tại một loại nào đó bi phẫn tâm tình bên trong, ba vị này sư huynh hoàn toàn không có nhận ra được kim quang lâu thuyền đến, y nguyên yên lặng ngẩng đầu nhìn trước mặt vị này đứng sừng sững tượng đá, Mộc sư huynh như trước ăn mặc cái kia vá chǎng vá đụp pháp bào, Dương sư huynh chăm chú lôi kéo bên cạnh Kanmusu Thanh Mông nhu đề, Trần sư huynh như trước là tò rõ vẻ ngạo nghẽ anh tu bùng bùng phát, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ rút kiếm chém ra!

Được rồi, có cái kia trong nháy mắt, Hứa Tri Hồ cũng không nhịn được muốn đưa tay chào hỏi, thật vất vả mới nhịn xuống, bên cạnh Xích Tỷ Nhi cũng là tò rõ vẻ quái lạ, có chút không tự nhiên ho nhẹ vài tiếng nói sang chuyện khác: "Cái kia cái gì, các ngươi Thục Sơn thật là kỳ quái, lại đại chặng vọng, còn có nhiều người như vậy đến tế bái tông môn trước ... Phù!"

Đang tùy tiện nói một chút đây, chờ nàng lơ đãng quay đầu, thấy rõ Dương sư huynh bọn họ đang tế bái tòa kia tượng đá, đột nhiên liền trực tiếp đem mình cho sắc đến: "Khặc khặc khặc, khặc khặc khặc, vị này, vị này, vị này tượng đá, tại sao xem ra ..."

Làm sao, Hứa Tri Hồ rất không nói gì quay đầu, theo ánh mắt của nàng nhìn phía tòa kia tượng đá, sau đó ... Phù!

Tà dương ánh chiêu tà hạ, tòa kia cao tới mươi mây trượng tảng đá pho tượng, nguy nga đứng sừng sững ở bên trong trời đất, biểu hiện dứt khoát anh tu bùng bùng phát, dưới chân đạp lên một chiếc cháy hùng hực tiên hạm, phảng phất đang đại nghĩa lẫm nhiên hướng về phía trước cường địch đánh tới, để người vén vén phóng tầm mắt nhìn liền sinh ra lòng kính trọng, nhưng vẫn đề là ách, nhưng vẫn đề là, này tảng đá pho tượng tướng mạo, bất luận từ góc độ nào

đến xem, đều giống như là, giống như là ...

Trên thực tế, còn không chỉ chỉ là tòa này tảng đá pho tượng, cách đại khái xa mấy chục trượng, bên kia còn có mặt khác một tòa nữ tính pho tượng, vẩy đở nhanh nhẹn gánh vác song kiếm, như hoa khuôn mặt đẹp má ngọc thượng mang theo vài phần sầu lo, phảng phất tại vì thiên hạ muôn dân nguy vong mà lo lắng lo lắng, dưới làn vẩy chân ngọc bên còn có sáu con chơi đùa truy đuổi loli ...

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi rất khiếp sợ nhìn đối phương.

"Không sai! Đây chính là chúng ta Thục Sơn tại năm ngoái thiết lập anh linh bia!" Vân Phàm hiển nhiên không có nhận ra được bọn họ cố quái biểu tình, rồi lại biểu hiện âm u nhìn phía dưới tòa kia tượng đá.

Thanh Phong chậm chậm đến, tà dương dần dần tăm tích, nàng đôi mắt sáng ánh mắt tràn ngập hồi ức, quyến luyến, ưu thương, các loại phức tạp tâm tình xen lẫn cùng nhau, cuối cùng nhưng hóa thành một thanh khiết lòng người nát tan tiếng thở dài —

"Các ngươi nhìn thấy tòa kia tượng đá, là lấy sức một người cứu lại ta Thục Sơn, cuối cùng dứt khoát hy sinh thân mình hy sinh ... Ninh sư đệ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 215: Chủ Nghĩa Yêu Nước Giáo Dục

Là một cái rât phổ thông otaku mangaka, Hứa Tri Hồ nhân sinh đến trước mắt không biết được vinh dự cao nhất, vẫn là tiểu học năm thứ ba "Quét tước vê sinh tiểu nǎng thủ"...

Vì lẽ đó a, đột nhiên có một ngày, phát hiện có người đem mình làm thành một vị cao mĩ chục trượng tảng đá pho tượng, đường hoàng ra dáng bày ra tại anh linh rừng bia, mỗi ngày còn có vô số Thục Sơn đệ tử trước tới dâng hương hoa tươi tôn sùng cúng bái ...

Ách, Hứa Tri Hồ phản ứng đầu tiên chính là: "Ảo giác! Ảo giác! Đây nhất định là ảo giác!"

Sự thực chứng minh, này còn thật sự không phải ảo giác, tỳ như vào lúc này hoàng hôn dưới trời chiều, Dương sư huynh cùng Trần sư huynh học hỏi đứng ở "Ninh Thái Thần" pho tượng trước, lời nói ý vị sâu xa giáo dục một đám mới nhập môn đệ tử —

"A, chư vị sư đệ, chúng ta Thục Sơn hạm phái, từ trước đến giờ lầy trẫm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, dù cho liều mình lấy nghĩa sát nhân thành nhân cũng sẽ không tiếc, tỳ như năm ngoái ngày ấy, Song Xà giáo ma nghiệt thừa dịp ta Thục Sơn trống vắng quy mô lớn xâm lược, sống còn thời khắc, ta Thục Sơn vừa mới nhập môn không tới mấy tháng sư đệ Ninh Thái Thần, vung kiếm mà ra một mình nghênh địch, soạn nhạc một khúc thiên địa hào nhiên chính khí trường ca..."

Vãi chưởng, tại sao có loại chủ nghĩa yêu nước giáo dục déjà vu?

Hứa Tri Hồ tại kim quang lâu thuyền thượng nghe được lệ rơi đầy mặt, phía dưới đám kia mới nhập môn đệ tử mới cũng nghe được lệ rơi đầy mặt, còn có người nghe được say mê trong ngóng nhiệt huyết dâng trào, không nhịn được nhấc tay truy vấn: "Hai vị sư huynh, cái kia sau đó thì sao?"

"Sau đó ..." Dương sư huynh nói tới chỗ này, cũng là không nhịn được viền mắt ẩm ướt hồng, quay đầu nhìn Ninh sư đệ pho tượng, liền phảng phất âm dung tiểu mạo còn ở trước mắt, trong nhất thời liên thanh âm đều nghèn ngào, "Sau đó, Ninh sư đệ dựa vào đại khí vận, tại thời khắc nguy cấp luyện chế ra một chiếc quái lạ tiên hạm, đồng thời cùng Hoa sư muội đồng thời điều khiển tiên hạm, việc nghĩa chăng từ nan va về phía ma tôn, song phương đồng quy vu tận vọt vào Tỏa Yêu tháp, trong phút chốc phòng ngự đại trận phát động ..."

Nói không được, Dương sư huynh nói đến rơi nước mắt, bên cạnh Thanh Mông tranh thủ thời gian rất phổi hợp đưa lên khăn tay, liền ngay cả đứng ở bên cạnh tỏ rõ vẻ kiêu ngạo Trần sư huynh, lúc này cũng không nhịn được dùng sức nắm chặt chuôi kiếm, trên mu bàn tay mẩy sợi gân xanh tất cả đều tuôn ra.

Không cần phải nói, thật sự không cần phải nói xuống, một đoàn đệ tử mới tất cả đều nghe được nhiệt huyết sôi trào, âm thầm xin thề nhất định phải lấy Trữ sư huynh làm gương, mẩy cái hoa nhường quyết thẹn em gái càng là lệ quang liên lién, nhìn phía pho tượng ánh mắt tràn ngập sùng bái: "Ô ô ô, Trữ sư huynh đúng là quá vĩ đại, ô ô ô, chỉ hận chúng ta nhập môn chậm, không có cơ hội nhìn thấy như thế đại anh hùng đại hào kiệt, ai, lập gia đình làm gả Trữ sư huynh ..."

"Hả?" Xích Tỷ Nhi đang lâu thuyền thượng trợn mắt ngoác mồm tới, các nghe được cuối cùng câu này đột nhiên liền mắt hạnh trợn tròn.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, quay đầu nhìn đồng dạng viền mắt ướt át Vân Phàm, "Híc, cho nên nói, quý phái mỗi ngày đều sẽ như vậy tế bái vị này Ninh Thái Thần sư đệ?"

"Cũng không phải mỗi ngày, gần như nửa tháng một lần." Vân Phàm hít một

hơi thật sâu, cuối cùng cũng coi như miễn cưỡng vuốt lên tâm tình kích động, "Ninh sư đệ pho tượng này, là từ chưởng giáo tự mình hạ lệnh kiến tạo, dụng chưởng giáo đại nhân nói —— có người sống sót, hắn đã chết rồi, có người đã chết, nhưng hắn còn sống sót ..."

Cho nên nói, các ngươi chưởng giáo biệt danh gọi tang khắc gia?

Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm châm chọc một trăm lần, kho ngươi cái hấp, dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, Bạch Mi chân nhân đây là điển hình trả đũa a, biết rõ ràng chúng ta cùng Xích Xích bình an vô sự trở lại Đông Minh Sơn, còn cố ý ... Hừ hừ, khẳng định là bởi vì chúng ta nghe được lúc trước cái kia trứng trà bát quái tới!

Được rồi, hắn nơi này đang cảm khái, phía dưới nhập môn giáo dục cũng đã tuyên cáo một đoạn, sau đó liền nhìn thấy một đoàn đệ tử mới xếp thành hàng dài, ngay ngắn có thứ tự tiến lên hành lễ, hơn nữa hành lễ sau còn có thể lần lượt lấy ra tiểu quà tặng, chất đống tại "Ninh Thái Thần" pho tượng trước, sau đó mỗi người vỗ tay nhắm mắt trong miệng nói lẩm bẩm, biểu hiện lại còn hơn hối nãy nữa muốn thành kính cuồng nhiệt ...

"Phù! Này lại là đang làm gì thế?" Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rã dụ cảm không tốt.

"Ồ ô ô, bọn họ tại khẩn cầu luyện hạm thuận lợi đây." Vân Phàm hiển nhiên sớm liền đã quen, rất bình tĩnh nhún nhún vai đẹp, "Cũng không biết là ai truyền ra tin tức ngầm, nói Ninh sư đệ là một cái mới nhập môn không có mấy tháng đệ tử, lại có thể luyện chế ra hiếm thấy đúc núi hạm, bởi vậy có thể thấy được hắn khí vận là cỡ nào kinh người, sau đó ..."

Không cần sau đó, trên thực tế lúc này Mộc sư huynh đã nhảy ra ngoài, đàng hoàng trịnh trọng chỉ đạo những mới nhập môn đệ tử: "Đến đến đến, đọc thăm lời chúc thời điểm, trong lòng nhất định phải chân tâm thành ý, như thế Ninh sư đệ trên trời có linh thiêng mới sẽ phù hộ các ngươi, chính là —— đã lạy Ninh sư

đẹ, luyện hạm có vận may..."

Vãi chưởng, nói cẩn thận nhập môn giáo dục đây, nói cẩn thận nhiệt huyết dâng trào đây, các ngươi họa phong này xoay chuyển cũng quá nhanh hơn một chút!

Hứa Tri Hồ cả người đều hóa đá, lần này đến phiên Xích Tỷ Nhi an ủi hắn: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, cũng là bái bái làm một người tâm lý an ủi, ồ, lại nói ngược lại, làm sao còn có nữ đệ tử bái bên kia ta ... A, bái tòe kia cô gái áo đỏ pho tượng?"

Còn đúng là, cùng những nam đệ tử không giống, rất nhiều nữ đệ tử nhưng dồn dập lựa chọn đến "Hoa Thiên Đóa" pho tượng trước thành kính cầu khấn, hơn nữa còn đều dâng lên phấn son làm công phẩm, từ góc độ này tới nói, các nàng còn thật giải Xích Tỷ Nhi tới.

"Ồ ồ ồ, cái kia a." Vân Phàm hướng bên kia liếc mắt nhìn, đột nhiên có chút tỏ rõ vẻ quái lạ, "Hồi trước, có mấy vị sư muội tại tế bái qua Hoa sư muội pho tượng sau, đều vui mừng biểu thị chính mình thay đổi rất nhiều, da dẻ chuyển thành trắng, vòng eo biến teo, thậm chí không cần ăn uống điều độ đều có thể giảm béo, vì lẽ đó từ đó về sau, rất nhiều nữ đệ tử chỉ cần có rảnh rỗi sẽ đến đây cầu khấn ..."

"Phù! Như thế cũng được a!" Hứa Tri Hồ không nhịn được lại biến thành hình người suối phun.

"Là ... Thật sao?" Xích Tỷ Nhi nhưng là nghe được mở cờ trong bụng, "Không nghĩ tới, các ngươi Thực Sơn còn có loại này truyền thống, cũng là, nếu không phải tận mắt nhìn thấy hoa này đạo hữu pho tượng, luân gia đều khó có thể tin, trên thế giới dĩ nhiên có như thế cô gái xinh đẹp, nha ha ha a!"

Tiết tháo đây, Xích Xích ngươi tiết tháo đây, Hứa Tri Hồ rất không nói gì liều mạng mắt trợn trắng, mắt thấy đợi ở chỗ này nữa tam quan đều muốn nát tan, tranh thủ thời gian kéo còn muốn tự mình ca ngợi Xích Xích, nghiêm túc nói: "

cái kia cái gì, Vân đao hữu, chúng ta tại đây trì hoãn đã lâu, cứu vớt Côn Ngô muôn dân cấp bách, ngươi xem có phải là ..."

Rõ ràng, hoàn toàn rõ ràng, Vân Phàm nhẹ nhàng gật đầu, lúc này liền thôi thúc kim quang lâu thuyền bay lên trời, chậm rãi lên cao trong quá trình, nàng khống chế thân thuyền chuyển hướng đồng thời, nhưng vẫn là không nhịn được âm u nhìn lại, mang theo vài phần ưu thương cùng quyến luyến, nhìn phía cái kia mây tía bao phủ bên trong Ninh sư đệ pho tượng.

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi ở bên nhìn gó má của nàng, dựa vào nữ tính trực giác, đột nhiên cảm thấy có chút không đúng, "Đợi lát nữa a, Vân đao hữu, ngươi sẽ không phải đối với ngươi vị sư đệ kia ... A!"

Còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian một cái che miệng của nàng, lại vội vã quay đầu nhìn Vân Phàm: "Cái kia cái gì, nhà chúng ta Xích Xích chính là yêu thích nói bậy, thật sự chính là nói bậy mà thôi, chớ để ý a."

"Không có chuyện gì ..." Vân Phàm nhẹ nhàng lắc đầu, như trước yên lặng nhìn Ninh sư đệ pho tượng, đến cuối cùng nhưng thăm thẳm thở dài một hơi, "Thích không? Ta không biết, nhưng cẩn thận nói đến ... Hả?"

Đột nhiên nhận ra được dị thường, đang thản nhiên thở dài Vân Phàm, đột nhiên suy tư ngẩn đầu nhìn tới —

Trong phút chốc, chân trời màu đỏ thẫm mây tía bên trong, đột nhiên liền vang lên chỉnh tề "Hắc xèo thanh", sau một khắc, liền nhìn thấy hàng trăm hàng ngàn điều Kim quang long chu đầu đuôi liên kết, lấy một trận một trận kỳ quái tiết tấu, từ mây tía nơi sâu xa tìm đi ra.

Kim quang long chu thượng, một ngàn cái ôm một cái ăn mặc giống nhau như đúc lông dê áo lót nhỏ, nhô lên giống nhau như đúc má phính khuôn mặt nhỏ, đồng thời nâng cao giống nhau như đúc mái chèo, sau đó giống nhau như đúc nâng cao hạ xuống, hơn nữa còn không quên giống nhau như đúc chỉnh tề hô ký hiệu ——"Hắc ... Xèo! Hắc ... Xèo! Hắc ... Xèo!"

Thật là đồ sộ hình ảnh, hơn nữa lại còn rất manh!

Hứa Tri Hồ xem đến đây quen thuộc một màn, đột nhiên đều cảm giác mình còn có thể nhiều hơn nữa xem 300 khắp cả đều không chán ngấy, đúng là bên cạnh Vân Phàm hơi hơi ngạc nhiên: "Kỳ quái, từ khi Ninh sư đệ hy sinh sau, đám này ôm một cái đều trốn ở ngàn hạm phong rất ít đi ra, làm sao ngày hôm nay ... Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, liền nghe đến âm âm một tiếng, phương xa trên bầu trời một ngàn cái ôm một cái, đột nhiên liền thổi Kim quang long chu, dường như kim quang mưa tơ như cao tốc đáp xuống đến!

"Cái gì?" Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, kim quang lâu thuyền thượng mấy người đều không có phản ứng lại, Vân Phàm hầu như là theo bản năng ngẩng đầu quát lên, "Dừng lại! Ôm các ngươi một cái muỗn ..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, hơn một nghìn con rồng thuyền đã lao xuống đến kim quang lâu thuyền phía trên, tiếp theo hơi dừng lại một chút, hàng trăm hàng ngàn cái ôm một cái đồng thời nhảy ra thuyền rồng, lại như hạ sủi cảo tựa như rơi vào lâu thuyền sàn tàu!

Trọn mắt ngoác mồm a, thời khắc này, tại Hứa Tri Hồ trọn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, duy nhất có thể rõ ràng nhìn thấy, là vô số trương mang theo ngọt ngào nụ cười má phính khuôn mặt nhỏ, vô số song đồng thời mở ra trắng nõn tay nhỏ, cùng với vô số thanh chỉnh tề lạnh lanh tiếng hô —

"Ôm ... Ôm một cái ... Muỗn ôm một cái!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 216: Lần Này Liền Lóng Túng

"Không... Ta sát!"

Chạng vạng dưới trời chiều, Hứa Tri Hồ tại kim quang lâu thuyền thượng trọn mắt ngoác mồm ngẩng đầu lên, sau đó chỉ kịp hô một tiếng "Không", liền trực tiếp bị hạ sùi cảo tựa như "Ôm một cái mưa" cho bao phủ hoàn toàn, trong nháy mắt liền đã biến thành hình người khí lót...

Thật là đáng sợ, ròng rã một ngàn cái Kanmusu thiếu nữ a, hãy cùng chồng người tựa như xếp lên, hầu như chiếm hơn nửa cái sàn tàu, còn bị đặt ở phía dưới cùng Hứa Tri Hồ, lúc này đã căn bản không thấy, trời mới biết là bị ép thành bánh thịt, vẫn là trực tiếp bị đập vào trong khoang thuyền đi tới.

Trổ mắt ngoác mồm a! Đúng là trổ mắt ngoác mồm a!

Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm dần độn đứng tại chỗ, sững sốt nửa phút sau, đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ tựa như a một tiếng, vội chạy tới hỗ trợ, hầu như tại đồng thời, phía dưới rừng bia Thực Sơn các đệ tử cũng nhận ra được tinh huống của nơi này, Dương sư huynh Mộc sư huynh Trần sư huynh ba người bọn hắn lập tức liền nhảy lên gấp xung đại chiến thuyền bay lên không đuổi tới cứu viện.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, nhiều người sức mạnh lớn, năm, sáu người đồng thời lay mở ôm một cái mông, cuối cùng cũng coi như đem sắp bị ép thành bánh khoai tây Hứa Tri Hồ cho vơ vét đi ra, đáng thương Hứa Tri Hồ lúc này đã đầy mắt đều là Kim tinh, chỉ có thể thoi thóp nằm tại Xích Tỷ Nhi trong lồng ngực: "Híc, ta cảm thấy đi, ta khả năng đòi hỏi làm cái nhân công hô... Không!"

Được rồi, còn không chờ hắn tới kịp châm chọc đây, vừa thật vất vả bị đuổi mở một đoàn ôm một cái, đột nhiên lại mang theo ngọt ngào nụ cười mở ra trắng nõn tay nhỏ, người trước ngã xuống, người sau tiến lên dường như như thủy triều xông tới: "Ôm... Ôm một cái... Muốn ôm một cái..."

Xảy ra chuyện gì, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Từ chưa từng xem ôm một cái môn từng xuất hiện loại này dị thường tình hình, Trần sư huynh bọn họ toàn đều thất kinh, chỉ có thể cuống quýt tạo thành bức tường người đem Hứa Tri Hồ bảo vệ ở phía sau: "Thật không có đạo lý, thật không có đạo lý, đám này ôm một cái bình thường đều chờ tại ngàn hạm phong không chịu đi ra, tại sao hiện tại biết... Vân sư muội, ngươi cùng ôm một cái môn thời gian chung đụng lâu nhất, nghĩ một biện pháp phục các nàng!"

"Ta lấy cái gì thuyết phục a?" Vân Phàm mở hai tay ra ngăn cản mươi mấy cái ôm một cái, đổ mồ hôi tràn trề thở hồng hộc, "Các ngươi cũng không phải không biết, các nàng chỉ nghe Ninh sư đệ..."

Ồ! Chính là thừa dịp nàng đang nói chuyện, số lượng hàng trăm ôm một cái lập tức phá tan phòng tuyến, nụ cười đáng yêu hoan hô dâng tới Hứa Tri Hồ!

Hàng trăm hàng ngàn trương má phính khuôn mặt nhỏ a, trực tiếp liền đem Hứa Tri Hồ bao phủ lại, các loại nhấp nhô không ngừng tiếng hoan hô, các loại mở ra trắng nõn tay nhỏ, nhìn ra bên cạnh Xích Tỷ Nhi lại là trợn mắt ngoác mồm, lại là siscon thuộc tính đầy tràn đại bạo phát, hận không thể hiện tại liền ôm mấy cái trở lại nuôi.

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, lần này, một đoàn ôm một cái đúng là chưa hề đem hắn ngã nhào xuống đất, chỉ là thật nhiều trắng nõn tay nhỏ đồng thời đưa tới, trong nháy mắt liền từ trong lồng ngực của hắn móc ra một cái túi đựng đồ, sau đó liền rất vui vẻ chạy đến sàn tàu trong góc đi tới.

Phịch một tiếng, từ trong bao trữ vật đổ ra luyện hạm tư liệu phủ kín sàn tàu, rộn rộn ràng ràng ôm một cái môn cùng nhau hoan hô một tiếng, liền như thế

như hamster nhỏ tựa như ngồi thành một vòng, tất tấp suýt gặm điểm tâm nhỏ đi tới.

Không dễ dàng a không dễ dàng, Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian chạy tới đem hăn nâng dậy đến: "A a a, Tri Hồ, ngươi không có..."

"Chờ đã!" Lời còn chưa dứt, bên cạnh Trần sư huynh đột nhiên khẽ quát một tiếng, ánh mắt lóng lánh đè lại chuôi kiếm, "Hứa đạo hữu, ta rất hiểu kỳ a, ngươi tại sao có thể có chúng ta Thục Sơn phái luyện hạm tư liệu?"

"A?" Hứa Tri Hồ ngẩn người, theo bản năng quay đầu nhìn tới.

Trong phút chốc, ánh vào hăn mi mắt, là rái rác đầy đất luyện hạm tư liệu, không, còn không chỉ là luyện hạm tư liệu, trên thực tế liền ngay cả cái kia chưa luyện hạm tư liệu túi chứa đồ, cũng là tiêu chuẩn Thục Sơn đệ tử chuyên dùng pháp khí...

Ta sát, hỏng bét, cái gì cũng không cần nói rồi, Hứa Tri Hồ nhất thời trong lòng căng thẳng, không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhận ra được trong mắt đối phương kinh hoảng.

Hầu như tại đồng thời, xung quanh Vân Phàm Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn họ, đã sớm liếc nhìn nhau, rất có hiểu ngầm chậm rãi vây lên đến, Trần sư huynh càng là tỏ rõ vẻ âm trầm ẩn lại chuôi kiếm, gần từng chữ một: "Hứa đạo hữu, ngươi không cảm thấy, ngươi nên theo chúng ta giải thích một chút sao?"

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn bốn phía âm trầm khuôn mặt, đột nhiên rất vô tội hấp háy mắt: "Ồ ồ ồ, cái này túi sao, kỳ thực là... Ta nhặt!"

Phù! Xích Tỷ Nhi suýt chút nữa liền văng, thật vất vả mới nhịn xuống.

Rất hiển nhiên, lý do này thấy thế nào đều không thể tin, Vân Phàm cùng Trần sư huynh liếc nhìn nhau, rồi lại lần thứ hai hỏi tới: "Thật sao? Cái kia cũng muốn thỉnh giáo một chút, hứa đạo hữu là từ nơi nào nhặt được?"

"Bên kia a!" Hứa Tri Hồ không chút nghĩ ngợi chỉ tay, trực tiếp chỉ về phía ngoài xa nhất tòa kia treo ngược phong, "Chúng ta vừa tại Thục Sơn bên ngoài chờ đợi thời điểm, vừa vặn nhìn thấy trên đất có cái túi chứa đồ, căn cứ không nhặt của rơi nhặt được đồ vật muôn trả lại người mất của nguyên tắc..."

"Ngươi chắc chắn chứ?" Trần sư huynh trực tiếp đánh gãy hắn, lại chăm chú ẩn lại chuôi kiếm.

"Xác định!" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn hắn, hoàn toàn không thấy trong mắt đối phương uy hiếp ý vị.

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh, hai người đối mắt nhìn nhau chốc lát, Trần sư huynh rốt cuộc nhẹ nhàng buông ra chuôi kiếm, nhưng ở Hứa Tri Hồ kịp thở một hơi dài nhẹ nhõm trước, hắn nhưng lại đột nhiên quay đầu: "Vân sư muội, ngươi đến nói cho hắn."

Có thể nói cái gì đó, Vân Phàm tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn Hứa Tri Hồ: "Hứa đạo hữu, có chuyện ta đã quên nói cho ngươi, bởi vì năm ngoái Song Xà giáo đánh lén sự kiện, chưởng giáo bấy giờ tại mỗi tọa treo ngược phong xung quanh, đều thiết trí vô hình quản chế pháp nhãn..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang uống sữa tươi an ủi đây, nghe nói như thế trực tiếp văng, kho ngươi cái hấp, các ngươi cái gì không hiểu học, một mực muốn học chúng ta cái kia khắp nơi trang quản chế máy thu hình.

"Cho nên nói..." Vân Phàm kế tục nhìn hắn, ánh mắt phức tạp đến tựa hồ tràn ngập cái gì ý vị, "Chỉ cần chúng ta điều chuyển quản chế pháp nhãn, liền có thể nhìn thấy vừa nãy phát sinh tình cảnh..."

Yên tĩnh, lại là yên tĩnh, cực kỳ lâu sau khi trầm mặc, Hứa Tri Hồ đột nhiên

thở dài, rất thành khẩn rất thành khẩn nhìn Vân Phàm: "Được rồi, Vân đạo hữu, cái kia có hay không một khả năng, quý phái quản chế pháp nhẫn theo chúng ta cái kia như thế, tại một loại nào đó thời điểm phi thường xảo hổng rồi đây?"

"Không có!" Vân Phàm rất đồng tình nhìn hắn.

"Rõ ràng rồi!" Hứa Tri Hồ không nhịn được lại thở dài, nhìn một chút bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh, người trước đã làm tốt rút ra chảo dự định, người sau đã dựng thẳng lên đuôi.

"Kỳ thực, điều này cũng không có gì đó." Vân Phàm rất tốt bụng biểu thị an ủi, "Ngược lại Ninh sư đệ ngươi vẫn kỳ kỳ quái quái, đúng không."

"Ai?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Vân đạo hữu, ngươi thật giống như lầm, ta họ Hứa, không họ Ninh."

Yên tĩnh, lại một lần yên tĩnh, hai người mặt không hề cảm xúc đối diện, liền như thế vẫn đổi với nhìn, qua rất lâu sau đó, Vân Phàm đột nhiên nhẹ nhàng gật đầu tạ lỗi: "Xin lỗi, xin lỗi, chẳng qua là cảm thấy ngươi nói chuyện thần thái rất giống Ninh sư đệ, hơn nữa ôm một cái lại đặc biệt yêu thích ngươi, vì lẽ đó không nhịn được thăm dò một thoáng."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ như không có chuyện gì xảy ra phất tay một cái.

"Cái kia..." Vân Phàm lần thứ hai trở lại đề tài chính tới, "Chúng ta vẫn là nói chuyện cái này túi chứa đồ... Hoa sư muội, Thục Sơn nữ đệ tử chuyên dụng son phô hạnh hoa son, bao nhiêu tiền một hộp!"

"A?" Nay vẫn đề dường như liên châu tiễn tựa như làm liền một mạch, Xích Tỷ Nhi đang suy tư giải thích thế nào túi chứa đồ, nghe được vẫn đề hầu như là theo bản năng bật thốt lên —

"Hạnh hoa son hộp nhỏ mà nói, ba mươi tám linh thạch, bất quá mỗi khi gặp

trung tuần đều sẽ bớt tám phần trăm, còn phụ tặng... ē?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 217: Các Người Tin Sao

Hoàng hôn dưới trời chiều, mây tía bao phủ lâu thuyền trên sàn thuyền, bầu không khí giống như trở nên rất quái lạ.

Xích Tỷ Nhi dần độn trợn mắt lên, tuy đã rất nỗ lực che miệng lại, nhưng là vừa nói ra cũng đã thu không trở lại, Hứa Tri Hồ ở bên rất khôn nói gì nhìn nàng, đột nhiên cảm thấy phấn son gì đó, quả nhiên rất hại người tới...

Nhưng mà thời khắc này, ai còn quan tâm cái gì son phô, trong quý dị yên tĩnh, Trần sư huynh ba người bọn hắn cùng nhau trợn mắt ngoác mồm, xem trước một chút Xích Tỷ Nhi, lại nhìn Hứa Tri Hồ, nhìn lại một chút Xích Tỷ Nhi, lại nhìn Hứa Tri Hồ...

Sắp tới qua nửa khắc đồng hồ, Trần sư huynh đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, lắp bắp nói: "Chờ đã, Vân sư muội, ý của ngươi là?"

"Không sai, e sợ chính là cái dạng này." Vân Phàm tỏ rõ vẻ phức tạp gật gù, dùng loại kia ánh mắt phức tạp nhìn chăm chăm Hứa Tri Hồ, ý nghĩa không rõ tự lầm bẩm: "Chẳng trách, từ vừa mới bắt đầu, ta liền cảm thấy nhìn rất quen mắt... Chẳng trách, ôm một cái lại đột nhiên bạo động... Nhìn kỹ một chút, coi như thay đổi dung mạo, nhưng nói chuyện ngữ khí cùng thần thái..."

Được rồi, tại sao ta sẽ có chút phương?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì hấp háy mắt, nhìn một chút xung quanh cái kia vài tờ khuôn mặt mang vẻ phức tạp, đột nhiên đàng hoàng trịnh trọng xoay người, nắm chặt đồng dạng trợn mắt ngoác mồm Xích Tỷ Nhi tay: "Xích Xích ngươi xem, ta liền nói đi, từ khi tiến vào Thục Sơn sau đó, ta luôn cảm thấy có

cỗ rất quái lạ sức mạnh tại ảnh hưởng cử ngươi... A, ngươi có phải là thường thường cảm thấy, trong đầu lại đột nhiên có thêm rất nhiều ký ức, thật giống như đã biến thành một người khác?"

Cái gì, cái gì ấy nhỉ, Xích Tỷ Nhi dần độn trợn to có thể con mắt, bất quá mấy giây sau, nàng lập tức liền phản ứng lại: "Đúng, đúng nha, cẩn thận ngẫm lại, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết âm linh phụ thể?"

"Không sai, khẳng định là như thế!" Hứa Tri Hồ nghiêm túc mặt gật gù, lại rất cảm khái thở dài, "Xem ra ở tình huống như vậy, chúng ta không thích hợp lại chờ tại Thục Sơn, muôn không phải là trước về Đông Minh Sơn... Ân, chư vị, không cần đưa, gấp lại!"

Nói đi là đi, hắn kéo một cái đần độn Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh, thuận lợi rút ra Tụ Yêu phiên, liền muôn đến cái trên không nhảy cầu trước tiên thiêm lại nói.

Vấn đề là, đều còn không chờ hắn tới kịp lách mình đây, đang bên cảnh giới giám thị mấy chiếc tiên hạm, đột nhiên liền rất chỉnh tề thay đổi đầu hạm, mấy chục đạo ánh sáng màu xanh cùng nhau lồng lánh, lanh khốc vô tình chỉ vào đầu của hắn, rất nhiều "Động đậy liền đánh thành tro" khí thế.

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ lập tức rất sáng suốt giơ hai tay lên, thành thành thật thật xoay người lại.

Liền tại hắn đối diện, Vân Phàm cùng Mộc sư huynh Dương sư huynh đang tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn hắn, phức tạp vẻ mặt lại như là ngày nào đó sáng sớm tỉnh lại, đột nhiên phát hiện "Ngủ ở ta bên gối cô nương kỳ thực là cái nam a nam a nam a", được rồi, loại này xoắn xuýt đều không có cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Đúng là bên cạnh Trần sư huynh dǎng dǎng sát khí, mà kiểm dựng thẳng nghiến răng nghiến lợi, tay nắm chuôi kiếm trên lưng gân xanh tuôn ra, cho tới lưỡi kiếm đều ở khẽ run, từ trong hàm răng bật ra âm thanh càng là từng chữ

từng chữ ——

"Cho nên nói... Để chúng ta vì đó cảm động rơi lệ tê bái tưởng niệm Ninh sư đệ... Trên thực tế... Chỉ là yêu tộc phái tới... Nằm vùng?"

Vãi chưởng, tại sao có loại đùa bỡn cảm tình mang thai sau lại vứt bỏ déjà vu?

Hứa Tri Hồ sờn cả tóc gáy, tranh thủ thời gian rất vô tội lộ ra tám cái răng, nõ lực để nụ cười nhìn qua thân thiết một điểm: "Cái kia cái gì, ngày hôm nay ánh mặt trời sáng sửa không khí trong lành, thực sự không thích hợp đánh đánh giết giết, bằng không đại gia trước tiên tìm một nơi ngồi xuống, ta chia làm ba mươi sáu tập tuần hoàn phát, chậm rãi giảng cho các ngươi nghe a."

Nói sang chuyện khác vô dụng, lần này, không chỉ là Trần sư huynh đãng đãng sát khí chậm rãi bức tiến lên, liền ngay cả bên cạnh Mộc sư huynh Dương sư huynh cùng những mới nhập môn Thục Sơn đệ tử, cũng tất cả đều đồng loạt rút ra trường kiếm, mặt không hề cảm xúc trầm mặc không hề có một tiếng động từ bốn phương tám hướng vây lên đến.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ trên sàn thuyền dĩ nhiên yên lặng như tờ, chỉ có trường kiếm chậm rãi ra khỏi vỏ sắc bén tiếng ma sát, vô số bước chân rơi vào trên sàn thuyền tiếng nô vang rền, mang theo gió lạnh bao phủ lá rụng tựa như xơ xác tiêu điều khí thế, để phạm vi mấy trăm trượng bên trong không khí nhiệt độ đều ở kịch liệt biến hóa.

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể thở dài: Rất chăm chú rất chăm chú nhìn bọn họ: "Được rồi, nếu như ta nói, kỳ thực ta là bạch mi chưởng giáo phái đi Đông Minh Sơn hai tầng năm vùng... Ân, các ngươi tin sao?"

Tin cái đầu ngươi!

Trong phút chốc, Trần sư huynh gầm lên một tiếng, trắng bạc ánh kiếm đột

nhiên bạo phát, như Tử Điện Ngân Xà gào thét chém xuồng!

Hầu như trong nháy mắt, trừ ra tò rõ vẻ quái lạ Vân Phàm ở ngoài, ở đây gần trăm tên Thục Sơn đệ tử tất cả đều cùng nhau rút kiếm, dường như nộ hải cuồng triều tựa như mãnh liệt mà đến, dù cho bởi vì kiêng ky kim quang lâu thuyền mà không dám ngàn hạm bắn một lượt, nhưng vô số ánh kiếm hội tụ thành mãnh liệt cuồng triều, cũng đầy đủ đem Hứa Tri Hồ chém thành ớt xanh xào thịt chỉ.

Khẩn cấp thời khắc, dùng dục định... Không đúng, dùng Tụ Yêu phiên!

Hứa Tri Hồ bắt lấy Xích Tỷ Nhi bỗng nhiên lùi về sau, thuận lợi liền rút ra Tụ Yêu phiên, người sau rất mất cảm giác thở dài: "Quên đi, làm cái kia cái gì không cách nào tránh khỏi thời điểm, liền dứt khoát nhắm mắt lại hưởng thụ được..."

Một tiếng thở dài chưa lạc, lóng lánh ánh sáng màu xanh từ Tụ Yêu phiên thượng đột nhiên bạo phát, nhất thời hóa thành rộng mấy chục trượng rộng rãi hình tròn mở ô, đem phi nhanh mà đến ánh kiếm sông dài mạnh mẽ đón đỡ ở bên ngoài!

Khủng bố lực trùng kích hạ, Hứa Tri Hồ nhất thời cùng Xích Tỷ Nhi cũng trượt ra đi, tầng tầng đánh vào trên mạn tàu: "Chờ đã, chờ chút, ta có thể giải thích!"

Không cần giải thích, hoàn toàn không cần giải thích, Trần sư huynh giận không nhịn nổi, bỗng nhiên bước về phía trước một bước, nổ đến toàn bộ sàn tàu đều đang kịch liệt run rẩy, tóc bạc trắng càng là không gió mà bay, thân thể bốn phía phảng phất đều có hung ác hắc khí đang ngưng tụ quay quanh ——"Không thể tha thứ! Đùa bỡn cảm tình tên lừa đảo! Cho ta... Đi chết đi!"

Âm!

Nương theo một tiếng lôi đình gầm lên, nhảy lên thật cao Trần sư huynh nhân kiếm hợp nhất, đột nhiên hóa thành một đạo mấy trăm trượng Lăng Liệt ánh

kiếm, mang theo làm ngươi không thể nhìn thẳng tia sáng chói mắt, dường như cầu vồng giống như mạnh mẽ chém xuống!

Mồ hôi, không cần nói đến giống như ta để ngươi mang thai như thế được không?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, nhìn trăng bạc chói mắt khùng bối ánh kiếm từ trên trời giáng xuống, căn bản liền né tránh cũng không kịp, Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, cuống quýt rút ra hai cái vung nồi chặn tại tiền phương: "Tố Trinh, chuẩn bị nã... Ách, Tố Trinh ngươi đang làm gì thế?"

Không kịp, bên kia Bạch Tố Trinh lại không có chuẩn bị tăng máu, ngược lại là đàng hoàng trịnh trọng bắt đầu dùng chớp đuôi vẽ vòng tròn!

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là vừa kéo Xích Tỷ Nhi, vừa tỏ rõ vẻ quái lạ sờ tay vào ngực: "Được rồi, được rồi, nếu là lời nói như vậy..."

Phịch một tiếng, nương theo hắn dùng sức ném một cái, màu đỏ kim loại bình gào thét xoay tròn, bay thẳng đến trăng bạc ánh kiếm bay đi!

"Ngu xuẩn! Hạo nhiên chính khí trước, bất kỳ tà môn pháp khí đều là vô dụng!" Trần sư huynh gầm lên một tiếng, quanh thân hạo nhiên chính khí mãnh liệt bạo phát, trăng bạc ánh kiếm càng là tầng tầng chém xuống, trực tiếp liền đem màu đỏ kim loại bình chém đến chia năm xẻ bảy.

Trong tiếng nổ, từ kim loại bình bên trong bay ra màu nâu nhạt chất lỏng tứ tán tung tóe, thậm chí trực tiếp tung tóe Trần sư huynh một mặt!

Nhưng này không có bất luận ảnh hưởng gì, mở ra hạo nhiên chính khí trạng thái Trần sư huynh, như trước trăng trợn không kiêng dè từ trên trời giáng xuống, trăng bạc ánh kiếm đột nhiên lóng lánh, như liệt nhật đương không lóng lánh lóa mắt, sôi trào mãnh liệt cuồng bạo tức giận, càng là hóa thành lôi đình gào thét, chấn động kim quang lâu thuyền đều ở khẽ run —

"Chịu chết đi! Mang trong lòng gây rối lén vào Thục Sơn, lại cố ý lợi dụng lừa gạt chúng ta... Chết tiệt khốn nạn, ngươi cho rằng chỉ là vài câu giải thích, sẽ để ta tha thứ... Không sai, ta tha thứ ngươi rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 218: Bình Tĩnh A Bình Tĩnh

Âm!

Đang theo sát theo hắn xông lên một đoàn Thục Sơn đệ tử, nhất thời liền tập thể lảo đảo đụng vào nhau, trong hỗn loạn cũng không biết bao nhiêu người trượt chân trên đất, các loại, đợi lát nữa, Trần sư huynh, ngươi có phải là dưới tình thế cấp bách nói sai, làm sao sẽ là tha thứ?

Sự thực chứng minh, Trần sư huynh còn thật không nói sai!

Nguyên bản nỗi giận đùng đùng hận không thể một kiếp đậm mặc vào Hứa Tri Hồ hắn, vào lúc này lại tỏ rõ vẻ giận dữ toàn đều biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là ôn hòa nhã nhặn, thậm chí còn chậm rãi thở dài: " a, cẩn thận ngẫm lại, Ninh sư đệ ngươi làm như vậy, cũng nhất định có nỗi khổ tâm trong lòng của chính mình, chính là suy bụng ta ra bụng người, ta liền miễn cưỡng tha thứ ngươi được rồi."

" Ư ân, sư huynh gặp lại." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian chắp chắp tay, kéo còn lơ ngơ Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh, liền muốn thôi thúc Tụ Yêu phiên lách mình.

"Đi tốt, không tiễn a, rảnh rỗi thường hồi tới xem một chút." Trần sư huynh lại cũng không ngăn cản, liền như thế đứng tại chỗ mỉm cười phất tay hỏi thăm.

"Phù, cái gì quý a?" Bên cạnh Vân Phàm Mộc sư huynh Dương sư huynh bọn họ đều không còn gì để nói, không nhịn được hai mặt nhìn nhau, "Sư huynh, ngươi xác định, muốn thả hai người bọn họ rời đi?"

"Đương nhiên ..." Trần sư huynh chậm rãi quay đầu, còn lời nói ý vị sâu xa giáo dục bọn họ, "Sư muội sư đệ a, ta bình thường đều làm sao nói với các ngươi, chúng ta Thục Sơn, từ trước đến giờ là lấy đức phục ... Khốn nạn, chạy đi đâu?"

Còn chưa nói hết đây, vừa còn ôn hòa nhã nhặn Trần sư huynh, đột nhiên liền nỗi trận lôi đình, trực tiếp chép lại phi kiếm đằng đằng sát khí xông tới.

Rất tốt, đang tiếp thu giáo dục một đám Thục Sơn đệ tử tất cả đều choáng váng, đúng là Mộc sư huynh cùng Dương sư huynh phản ứng cực nhanh, lập tức hãy cùng Trần sư huynh xông ra ngoài, ba ánh kiếm dường như trăng bạc lôi đình gào thét mà ra, nhắm phía ngoài mấy trăm trượng đang cấp tốc thoát đi Tụ Yêu phiên.

"Híc, thời gian hiệu lực còn thật ngắn!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì thở dài, thuận lợi lại từ trong lòng lấy ra năm sáu cái màu đỏ kim loại bình, "Xích Xích, lần này đổi ngươi đến vứt!"

"Tốt ..." Xích Tỷ Nhi không nói hai lời, trực tiếp nắm lên một cái kim loại bình, trước tiên ném đi lại nói.

Trong tiếng thét gào, màu đỏ kim loại bình lược không qua, trực tiếp xuất hiện tại trăng bạc ánh kiếm trước, tiếp theo hơi dừng lại một chút, đột nhiên tự động nổ tung!

Trong phút chốc, liền nghe đến ầm ầm một tiếng, từ kim loại bình bên trong tung tóe ra màu nâu chất lỏng, lại như là tại phạm vi nhỏ hạ xuống trường bão táp, đem Trần sư huynh ba người bọn hắn đều bao phủ ở bên trong.

"Chịu chết đi!" Trần sư huynh gầm lên một tiếng, không để ý rõ vẻ tất cả đều là màu nâu chất lỏng, như trước thôi thúc ánh kiếm mạnh mẽ chém xuống, "Hoa sư muội, ngươi lại giữ gìn này chết tiệt vô liêm sỉ, thì đừng trách ... A, không trách, không trách ngươi!"

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi cũng đã giơ lên chảo chuẩn bị nghênh chiến, trong nháy thời không khỏi trợn mắt ngoác mồm.

Được rồi, còn không chỉ là Trần sư huynh, liền ngay cả bên cạnh nguyên bản rõ vẻ tức giận Mộc sư huynh cùng Dương sư huynh, vào giờ phút này lại cũng là từ mi thiện mục, phảng phất không hề hỏa khí tựa như tán thành gật đầu: "Không sai, không sai, cẩn thận ngẫm lại, Hoa sư muội ngươi cùng Ninh sư đệ, nếu còn dám tới Thục Sơn, vừa vặn thuyết minh trong lòng các ngươi không hẹn a."

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi rất không nói gì há hả mồm, "Không cần, không cần chúng ta giải thích?"

"Không cần, thật sự không dùng." Trần sư huynh ba người bọn hắn rất chỉnh tề gật đầu, còn rất tri kỷ đề kiến nghị, "Đi thôi, đi nhanh đi, các mặt sau những tên kia đến, các ngươi coi như muốn giải thích cũng không có cơ hội."

Cái gì quỷ a, Xích Tỷ Nhi cả người đều chóng mặt, Hứa Tri Hồ mới mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp kéo nàng cùng Bạch Tố Trinh, liền tại Trần sư huynh bọn họ lưu luyến không rời nhãc tay vẫy tay tạm biệt bên trong, thôi thúc Tụ Yêu phiên lần thứ hai gào thét thoát đi.

"Chờ đã, vân vân." Một hơi chạy ra mấy trăm步 xa, Xích Tỷ Nhi cuối cùng cũng coi như mơ mơ màng màng phản ứng lại, phản ứng đầu tiên chính là cúi đầu đến xem trong tay màu đỏ kim loại bình, "Ta, ta có chút rõ ràng, này bình ..."

"Thêm Đa Bảo!" Hứa Tri Hồ vừa quay đầu lại xem mặt sau còn tại phắt tay nói cái khác Trần sư huynh, vừa thuận miệng giải thích cho Xích Tỷ Nhi nghe.

"Thêm, thêm cái gì?" Xích Tỷ Nhi kế tục chóng mặt.

"Thêm Đa Bảo." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hươi nói vượn, "Đừng động tên, trọng điểm là, vật này quảng cáo từ là —— sợ bốc lửa, uống

thêm Đa Bảo ..."

"Phát bực?" Xích Tỷ Nhi rất không nói gì mờ to hai mắt, đột nhiên liền phản ứng lại, "Híc, Tri Hồ, ý của ngươi là, chỉ cần bị này thêm Đa Bảo dính vào ... Cẩn thận!"

Còn chưa hiểu tình hình, mặt sau vừa còn mỉm cười phất tay Trần sư huynh ba người bọn hắn, đột nhiên lại thôi thúc ánh kiếm giận dữ đuổi tới!

Cái gì cũng không cần nói rồi, Xích Tỷ Nhi nguýt nguýt, trực tiếp liền đem trong tay thêm Đa Bảo ném ra rồi!

Sau đó, không cần hình dung, nỗi giận đùng đùng truy sát tố ba người, tích tắc liền biến thành bịn rịn đưa tốt khác sư huynh, Trần sư huynh thậm chí còn chủ động biểu thị, Ninh sư đệ Hoa sư muội các ngươi cứ việc đi, nếu như chưởng giáo chất vấn lên, ta nhất định sẽ giúp các ngươi giải thích rõ ràng.

Cho nên nói, hàng hỏa khí chính là tốt!

Hứa Tri Hồ cảm động đến không được, nắm lên Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh, Tụ Yêu phiên nhất thời phát động đến mức tận cùng, mang theo đèn nhánh yêu khí gào thét bắn ra, trong nháy mắt đều muốn xông ra Thục Sơn phạm vi.

Chỉ có điều mấy giây sau, vừa còn tại cái kia mỉm cười phất tay truy sát tố ba người, lại đằng đằng sát khí đuổi theo, ba đạo trăng bạc ánh kiếm đường như gào thét cầu vồng, hội tụ thành bài sơn đảo hải giống như ngập trời sóng khí, thế như lôi đình mạnh mẽ chém xuống —

"Đê tiện! Một đám vô liêm sỉ, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể có bao nhiêu quái lạ pháp khí!"

Rất tốt, Xích Tỷ Nhi đã rất nhuần nhuyễn, không nói hai lời nắm lên năm sáu bình thêm Đa Bảo, tất cả đều một hơi đập ra ngoài!

Rầm rầm rầm, rầm rầm rầm, chưa kịp ánh kiếm hung tợn chém xuống đền, năm sáu bình thêm Đa Bảo đồng thời nổ vang nổ tung, màu nâu chất lỏng hắt cùng bão tố tựa như, đem Trần sư huynh ba người bọn hắn tất cả đều lâm thành ướt sũng, dù cho cầm lái phòng ngự pháp khí cũng không ngăn nổi.

"Ách ..." Có cái kia trong nháy mắt, Trần sư huynh cả người đều ngổn ngang, "Lẽ nào có lý đó, lẽ nào có lý đó, các ngươi lại dám ... Đê tiện chi đồ! Nạp mạng đi!"

Không có dấu hiệu nào, nguyên bản cần phải hàng hỏa khí truy sát tống ba người, lần này lại không bị ảnh hưởng chút nào, ngược lại càng thêm giận không nhịn nổi đuổi tới, thậm chí ngay cả trong đôi mắt đều thiêu đốt hừng hực lửa giận.

"Không phải chứ, mắt linh?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, cuống quýt thôi thúc Tụ Yêu phiêu thoát đi, lại không nhịn được quay đầu xem Xích Tỷ Nhi.

"Ta ném, ta thật sự ném a." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ oan ức, giơ lên trong tay cuối cùng cái kia bình thêm Đa Bảo, "Ngươi xem, ta chỉ chừa cuối cùng một bình thêm nhiều ... Ô, không đúng, phía trên này tả chính là, giống như là ... Ách, Vương lão cát?"

"Phù! Liền đoán được sẽ là tình huống như thế!" Hứa Tri Hồ không nói gì nhìn trời, kho ngươi cái hấp a, lúc đó lẻ loi tán tán mua thời điểm không có chú ý, đem Vương lão cát cùng thêm Đa Bảo đều cho xen lẫn trong một khối.

"Híc, có vấn đề gì, không đều là trà lạnh sao?" Xích Tỷ Nhi còn có chút chóng mặt không hiểu.

"Không, hoàn toàn khác nhau." Hứa Tri Hồ rất tang thương thở dài, lời nói ý vị sâu xa vô cùng vai đẹp, "Xích Xích a, ngươi không hiểu, tại quê hương của ta, Vương lão cát cùng thêm Đa Bảo là tử địch a, chỉ là quan tòa liền đánh năm sáu năm, vì lẽ đó nếu như đem chúng nó hồn lên dùng ..."

Đừng nói, sự thực đã chứng minh tất cả!

Trong nháy mắt, mặt sau Trần sư huynh bọn họ đã đuổi theo, chịu đến Vương lão cát cùng thêm Đa Bảo hỗn hợp sử dụng ánh hưởng, ba vị này không chỉ có không có hàng hỏa bình thản, ngược lại là giận tím mặt nổi trận lôi đình, tức giận tri tràn đầy bất cứ lúc nào cũng sẽ phát đại chiêu đáng.

"Lừa dối cảm tình khốn nạn!" Vén vẹn cách xa mấy chục步, phần nô đến không cách nào hình dung Trần sư huynh đột nhiên há mồm, "Tuyệt không ... Tha thứ ngươi!"

Âm! Trong phút chốc, từ từ trong miệng hắt ngưng tụ hình thành ánh sáng màu xanh kiềm khí, dường như vô số lóng lánh nhảy lên lôi đình, liền còn lanh khốc hơn vô tình gào thét bắn ra!

Không có cách nào, Hứa Tri Hồ duy nhất có thể làm, chính là tỏ rõ vẻ quái lạ lần thứ hai sờ tay vào ngực: "Được rồi, Xích Xích, lôi kéo Tố Trinh lùi về sau, ta muốn mở cái đại ... Ế?"

Lời còn chưa dứt, trong hư không một cái thuyền con thản nhiên hạ xuống, phảng phất nhẹ nhàng pháp phoi lá rụng, nhưng trong nháy mắt bùng nổ ra vô hình uy thế!

Cái gì ánh kiêm pháp khí, tại đây thuyền con bên trong phạm vi, tất cả đều trừ khử vô hình, sau một khắc, thuyền thượng đột nhiên có thêm cái cô gái mặc áo xanh, sóng mắt lưu chuyển quét qua toàn trường: "Chưởng giáo có lệnh, chư đệ tử không được chặn lại Đông Minh Sơn khách tới, trước hết để cho bọn họ nhập điện tấn kiến ..."

Cứu tinh a! Cứu tinh a! Hứa Tri Hồ nhất thời cảm động đến rơi nước mắt.

Sau đó, liền tại hắt cảm tạ vẻ mặt, vị kia cô gái mặc áo xanh dừng một chút, lại ung dung thong thả nói xong nửa câu nói sau ——

"... Sau đó, lại loạn đao chém chết cung kỵ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 219: Nguyên Lai Người Là Loại Này Chưởng Giáo

Bị mây trǎm song đǎng đǎng sát khí con mắt nhìn chǎm chǎm, là ra sao cảm giác?

Mặc kệ người khác là cảm giác gì, ngược lại Hứa Tri Hồ hiện tại cảm giác, thật giống như chính mình đang nằm tại dưa chua phì ngưu bảo, phía dưới còn đᾶ điểm hỏa, chỉ chờ xung quanh một đám gia hỏa động chiếc đũa bắt đầu ăn ... Được rồi, tham ăn tǐ dụ, chính là cái dạng này tiểu thanh tân!

Trăng tròn mới lên, mờ nhạt ánh trăng từ ngoài cửa sổ tập trung vào, dưới ánh nến Thục Sơn trong chính điện, tám vị Thục Sơn trưởng lão, ba mươi sáu vị treo ngược phong phong chủ và mây trǎm vị Thục Sơn đệ tử tinh anh, tất cả đều mặt không hề cảm xúc trôi nổi tại cùng nhau trong hư không, ở trên cao nhìn xuống quan sát chính điện, lạnh lẽo tầm mắt không tình cảm chút nào dường như sông băng, bội kiếm bên hông rồi lại tự động chậm rãi rút ra, phát sinh tràn ngập sát khí sắt thép va chạm thanh ...

Ách, tại sao ta có loại anh hùng liên minh người chơi đi tham gia World of Warcraft người chơi tụ hội déjà vu?

Hứa Tri Hồ lôi kéo Xích Tỷ Nhi, đột nhiên cảm thấy đầu đầy mồ hôi lạnh đều sấp không ngăn được, nhìn lại một chút bên cạnh Bạch Tố Trinh, lại chính ở chỗ này đưa chóp đuôi rất chăm chú liên tục vẽ vòng tròn: "Cái kia cái gì, Tố Trinh a, ta có thể hay không hỏi một chút, người từ hai canh giờ trước liền bắt đầu tại vẽ vòng tròn, đây là phát tiết áp lực phương thức sao?"

"Không phải a, phụ thân đại nhân." Bạch Tố Trinh vừa kể tục chăm chú vẽ vòng tròn, vừa lại tỏ rõ vẻ nghiêm túc quay đầu giải thích cho hắn, "Ù ân, con

gái chỉ là đang làm chuẩn bị, một khi sự tình không ổn liền hóa thành thôn thiêng cự mäng mang ngài cùng mẫu thượng đại nhân lao ra Thục Sơn, nhưng mà..."

"Nhưng mà?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi không nhịn được cùng nhau vỗnh tai lên.

"Nhưng mà..." Bạch Tố Trinh ấp a ấp úng, lại còn có chút mặt đỏ, "Nhưng mà, nương nương cho Mäng hoàng thôn thiêng quyết, còn có chút vấn đề nhỏ, con gái bây giờ tuy rằng có thể bất cứ lúc nào hóa thành thôn thiêng cự mäng, nhưng mà mỗi một lần đều cần ba canh giờ nóng người..."

Rất tốt rất cường đại, ba canh giờ, chúng ta cũng đã bị chém thành ngũ hương nhục ti rồi!

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, đột nhiên đồng thời đưa tay ra, lời nói ý vị sâu xa vỗ vỗ Bạch Tố Trinh vai đẹp: "Híc, Tố Trinh a, ngươi sau đó tốt nhất cách này vị nương nương xa một chút... Nói như thế nào đây, tuy rằng ngươi là điều rắn, nàng cũng là cái bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, nhưng mà ngươi phải hiểu, rắn cùng bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ là hai việc khác nhau a!"

"Đủ rồi!" Nhìn thấy ba người bọn hắn chính ở chỗ này châm chọc, ghế trên tám vị Thục Sơn trưởng lão rốt cuộc không nhịn được, đằng đằng sát khí cùng nhau khẽ quát một tiếng.

Trong phút chốc, xung quanh mấy trăm vị Thục Sơn đệ tử tinh anh, cùng nhau thương nhiren rút ra bên hông bội kiếm, dày đặc như rừng ánh kiếm lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, liền đường như Tử Điện Ngân Xà cắt ra toàn bộ chính điện, lạnh lẽo vô tình sát khí càng là đột nhiên hội tụ, cho tới chính điện nhiệt độ trong nháy mắt kịch liệt hạ xuống, liền ngay cả trong không khí đều nhấc lên mãnh liệt sóng khí cuồng triều.

"Chờ đã, ta có thể giải thích!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nghiêm túc mặt nhấc tay.

Còn giải thích cái gì đây, tám vị Thục Sơn trưởng lão tức giận hừ lạnh một tiếng, mấy trăm vị Thục Sơn đệ tử tinh anh liền muốn ủa lên, đúng là Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ nỗi giận thì nỗi giận, nhưng không tự chủ được có chút do dự, theo bản năng lạc ở phía sau.

"Được rồi, được rồi." Nhưng ngay trong nháy mắt này, ngồi ngay ngắn tại chưởng giáo chỗ ngồi Bạch Mi chân nhân, lại đột nhiên như không có chuyện gì xảy ra ho nhẹ một tiếng.

Cùng xung quanh tất cả mọi người giường cung bạt kiêm không giống, vị này chưởng giáo chí tôn như trước rất nhàn nhã tựa ở trên bàn trà, ung dung thong thả bác không biết từ nơi nào mua được trứng trà, về phần tại sao là trứng trà ... Khặc khặc, các ngươi đều hiểu.

Nhưng cho dù xem ra như thế hững hờ, hắn cái kia nhìn như hơi hót thản nhiên âm thanh, nhưng phảng phất mang có vô hình ràng buộc lực lượng, nhất thời để không khí của hiện trường hòa hoãn mấy phần, mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử tinh anh hai mặt nhìn nhau, tám vị trưởng lão nhưng lại hơi nghi hoặc một chút quay đầu trông lại: "Xin hỏi chưởng giáo, đây là ..."

Không có trả lời ngay, Bạch Mi chân nhân để xuống trong tay lột hơn nửa trứng trà, yên lặng ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ trăng lưỡi liềm, qua hồi lâu sau, nhưng rốt cuộc khe khẽ thở dài: "Nửa tháng trước, ta hạ sơn đi mua trứng trà thời điểm, đột nhiên trong lòng đại loạn không được an bình, sau khi trở về bế quan ba ngày, rốt cuộc mơ hồ linh cảm đến, Côn Ngô sợ là lại muốn nghênh đón một trường kiếp nạn ..."

Ân, nửa câu đầu có thể không nhìn thẳng, tám vị trưởng lão liếc nhìn nhau, không khỏi hơi biến sắc: "Chưởng giáo, ý của ngài là ... Chờ chút, cái kia cái gọi là kiếp nạn là chỉ?"

"Này chính là ta muốn nói." Bạch Mi chân nhân nhẹ nhàng vung tay lên, bày ra tại hắn trên bàn trà một phong thư, đột nhiên liền nhẹ nhàng hướng về tám vị

trưởng lão bay đi, "Phong thư này, là đōng cương thập vạn yêu sơn Thạch Cơ tự tay viết viết, từ ba vị này vừa mang đến, các ngươi có thể nhìn ..."

"Bọn họ mang đến tin?" Tám vị trưởng lão ngạc nhiên không nói gì, không nhịn được nhìn Hứa Tri Hồ một chút, rồi lại rất nhanh đem sự chú ý quay lại đến trong thư đến.

Chỉ trong chốc lát sau, đến khi thấy rõ này nội dung trong thư sau, tám vị trưởng lão đột nhiên hơi biến sắc, không hẹn mà cùng lần thứ hai quay đầu nhìn về Hứa Tri Hồ: "Này ... Trong thư này nói tới, là thật sự?"

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, bên cạnh Xích Tỷ Nhi lập tức liền đem khối kim loại này mảnh vỡ cùng kim quang bắn vē trình lên đi tới.

Trong phút chốc, cảm giác được này mảnh kim loại cùng kim quang thoảm trên quái lạ khí tức, tám vị trưởng lão không khỏi xuất hiện không ít hỗn loạn, nhưng bọn họ chung quy là trải qua vô số sóng gió, chỉ trong chốc lát sau liền bình tĩnh lại, đồng thời đồng thời nhìn phía Bạch Mi chân nhân: "A, chưởng giáo ý của ngài là, này chủ thượng luyện chế quái lạ pháp khí sự kiện, rất có khả năng liền theo chúng ta Côn Ngô sắp đối mặt kiếp nạn có quan hệ?"

"Không xác định, nhưng có loại khả năng này." Bạch Mi chân nhân nhẹ nhàng gật đầu, dừng một chút nhưng lại bổ sung, "Mặc dù không phải, chúng ta Thục Sơn thân vì thiên hạ chính đạo lãnh tụ, cũng tuyệt không thể nhìn cái kia cái gọi là chủ thượng trong bóng tối mưu tính họa loạn Côn Ngô."

"Lời ấy có lý!" Tám vị trưởng lão đương nhiên là cực kỳ tán thành, bất quá trong đó mấy người nhưng vẫn có chút do dự, lại nhìn bên kia Hứa Tri Hồ, "Híc, cái kia ba vị này, lại nên xử lý như thế nào?"

Này còn phải hỏi sao, Bạch Mi chân nhân khẽ mỉm cười, lại cầm lấy trứng trà, nhìn như lơ đãng nhìn phía Hứa Tri Hồ.

Đứng nghịch, Hứa Tri Hồ rất không nói gì vọng trở lại, hai người trong nháy mắt, yên lặng dùng ánh mắt giao lưu vô số tin tức —

"Chà chà chà, mấy người các ngươi, lén lút lén vào ta Thục Sơn để cho chạy Tô Đát Kỷ, bây giờ còn dám trở về, thật là to gan ..."

"Cái kia cái gì, kỳ thực ta cũng không nghĩ đến, nhưng mà nhà ta nương nương gần nhất vừa biên cái chuyện xưa mới, giống như gọi là « tiểu bạch cùng hồ ly tinh không thể không nói cố sự », nhất định phải ta lại đây nói cho tiền bối ngài nghe ..."

"Vô liêm sỉ! Người dám uy hiếp bản tôn?"

"Bình tĩnh, bình tĩnh, tiền bối ngài liền đừng mạnh miệng ... Đúng rồi, ta đây còn có điều khăn quàng cổ, là Tô nương nương dùng đuôi cáo dệt, nói là năm nay mùa đông có thể sẽ đặc biệt lạnh, để ngài vây lên giữ ấm."

Như thế như thế, trời mới biết bọn họ là dùng như thế nào ánh mắt giao lưu nhiều như vậy tin tức, phỏng chừng là Bạch Mi chân nhân đặc thù nào đó đạo pháp, nhưng trong nháy mắt trao đổi qua sau, Bạch Mi chân nhân nhưng rốt cuộc ho nhẹ một tiếng, ngồi nghiêm chỉnh nói: "Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi, tuy rằng âm thầm lén vào ta Thục Sơn trinh thám tình báo, nhưng vẫn chưa tạo thành nghiêm trọng phá hoại, ngược lại đánh bậy đánh bạ giúp ta Thục Sơn hóa giải Song Xà giáo nguy cơ ..."

"A, chưởng giáo ý tứ là?" Tám vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau.

"Ý của ta là, coi như ưu khuyết điểm giăng co đi." Bạch Mi chân nhân như không có chuyện gì xảy ra phất tay một cái, "Lui thêm bước nữa tới nói, bọn họ lần này liều lĩnh nguy hiểm đến đây truyền tin, cũng coi như vì ta Thục Sơn cung cấp một đầu mối quan trọng ... Ta cho rằng, không bằng liền tạm thời tha thứ bọn họ đi!"

Này còn tạm được, Hứa Tri Hồ nhất thời thở một hơi dài nhẹ nhõm, tám vị

trưởng lão nhưng là ngẩn người, không nhịn được liền muốn tức giật bất bình mở miệng.

Bất quá, còn chờ bọn hắn tới kịp kháng nghị nói cái gì, Bạch Mi chân nhân nhưng lại chậm rãi nói: "Bất quá, cũng không thể hoàn toàn làm chưa từng xảy ra, như vậy đi, ta xem liền để ba người bọn hắn lấy công chuộc tội, phối hợp ta Thục Sơn đệ tử đi tới Đông Hải, điều tra này cái gọi là chủ thượng âm mưu."

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang định phát biểu một thoáng cảm nghĩ, nghe được cuối cùng câu này trực tiếp liền vắng.

"A?" Tám vị trưởng lão và mấy trăm tên Thục Sơn đệ tử tinh anh cũng là trợn mắt ngoác mồm, "Chưởng giáo, ý của ngài là ..."

"Không sai." Bạch Mi chân nhân khẽ gật đầu, rồi lại nhìn như lo lắng lo lắng thở dài, "Bây giờ Côn Ngô bãp bênh, chúng ta đến nay còn không có bắt Lục Bào lão tổ, lại muốn đổi phó mấy cái ma môn đại phái tiếp viện, nếu là điều động chủ lực đi tới Đông Hải, chỉ sợ lại sẽ dẫm vào lần trước Song Xà giáo thừa lúc vắng mà vào vết xe đổ, chính bởi thế, biện pháp tốt nhất, chính là để thiểu số đệ tử tinh anh đi đầu đi tới Đông Hải điều tra."

Lời này đúng là không sai rồi, tám vị trưởng lão đương nhiên không có ý kiến, bất quá hay là có người không nhịn được kháng nghị nói: "Nhưng mà, chưởng giáo, chúng ta phái đệ tử đi vào Đông Hải cũng là thôi, tại sao muốn người này tộc phản đồ cùng hai cái yêu nghiệt đi theo đây?"

"Bởi vì, bọn họ đổi cái kia chủ thượng việc hiểu rõ nhất, cũng nhiều lần từng qua lại." Bạch Mi chân nhân khẽ mỉm cười, "Huống chi, chúng ta lần này phái đệ tử nhân số có hạn, ta xem mấy người bọn hắn thực lực cũng không yếu, vì lẽ đó ... Hứa Tri Hồ, ta tới hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng hay không lấy công chuộc tội?"

"Nguyễn ý ngươi cái sợi lông a!" Hứa Tri Hồ ở phía dưới rất không nói gì nhìn hắn, hai người lại trong nháy mắt dùng ánh mắt giao lưu vô số tin tức —

"Ta sát, tiền bối ngươi có muôn hay không như thế lòng dạ chật hẹp, ta lại không cố ý nhìn thấy ngươi ăn trúng trà kẹp lại..."

"Khặc khặc, đừng suy nghĩ nhiều, nguồn gốc nhân thân là chưởng giáo chí tôn, tại sao lại như vậy lòng dạ chật hẹp đây?"

"Lừa gạt quỷ a! Ngươi dám dùng tiết tháo phát cái thề mị?"

"Chuyện cười, nguồn gốc nhân thân là chưởng giáo chí tôn, làm sao có khả năng sể lừa gạt..."

"Ngươi yêu thích hồn ly!"

"Vô liêm sỉ, nguồn gốc người nào có..."

"Ngươi yêu thích hồn ly!"

"Lớn mật! Nếu không phải nể mặt Thạch Cơ, nguồn gốc người hiện tại liền..."

"Ngươi yêu thích hồn ly, hơn nữa còn có luyến mẫu tình kết!"

Rất tốt, trong không khí đều có thể nhìn thấy nóng rực tầm mắt va chạm đốm lửa nhỏ, hai người duy trì mỉm cười, trong nháy mắt tưởng tượng chém chết đối phương mấy trăm lần, đến cuối cùng Bạch Mi chân nhân rốt cục vẫn là không có đi ánh sáng tiết tháo, không nhẹ được ho nhẹ vài tiếng: "Tự nhiên, cũng không thể để cho hứa tiểu đạo bạn ngươi phí công khổ cực một hồi, như vậy đi, nếu là ngươi có thể phối hợp điều tra rõ chuyện này ... A, thứ ngươi muốn, nguồn gốc người liền tặng cho ngươi làm thù lao được rồi."

"Ồ? Chân nhân ngươi biết ta muốn cái gì?" Hứa Tri Hồ còn thật sự hơi kinh ngạc.

"Đương nhiên, Thạch Cơ đã ở trong thư mang vào nhắc tới." Bạch Mi chân nhân tiện tay chỉ chỉ cái kia phong thư, lại ôn hòa nhã nhặn quay đầu nhìn về bốn

phía, "Cái kia, chư vị cho rằng ý như thế nào, ai tán thành ai phản đối?"

Cái này mà, tám vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, tốt mấy người tựa hồ muốn nói điều gì, Hứa Tri Hồ bên này cũng là tỏ rõ vẻ quái lạ, nhưng đến cuối cùng, vẫn không có người nào mở miệng phản đối.

"Rất tốt, liền quyết định như vậy." Bạch Mi chân nhân khẽ mỉm cười, bỗng nhiên đứng dậy đồng thời, thuận lợi đem viên kia vừa bác trà ngon diệp trứng ném cho Hứa Tri Hồ ——

"Việc này không nên chậm trễ, các ngươi bây giờ liền lên đường đi tới Đông Hải ... Thuận tiện, mang tới này viên trứng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 220: Nhân Sinh Khắp Nơi Có Kinh Hỉ

Nói đi là đi, chính là như thế tùy hứng!

Trời tối rồi, vừa quyết định muôn đi tới Đông Hải điều tra "Chủ thượng" âm mưu, kết quả sau nửa canh giờ, Hứa Tri Hồ liền trực tiếp lên kim quang lâu thuyền, theo gió vượt sóng hướng về mênh mông Đông Hải xuất phát, đợi lát nữa, nói cẩn thận chỉ là truyền tin đây, tại sao đến cuối cùng lại biến thành cứu vớt thế giới The Avengers tiểu phân đội?

Được rồi, châm chọc quy châm chọc, sự thực liền bày ở trước mắt!

Cùng hắn cùng hành động, trừ ra Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh bên ngoài, còn lại liền tất cả đều là bạch mi chưởng giáo tỉ mỉ chọn lựa ra Thục Sơn đệ tử, ách,

Sở dĩ nói là tỉ mỉ chọn, là bởi vì mấy vị này tất cả đều là Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi người quen cũ ...

Dùng gót chân đi nghĩ cũng biết, hình ảnh kia không muốn quá lúng túng tới!

Bay giữa trời kim quang lâu thuyền thượng, Vân Phàm tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn ba người bọn hắn, Dương sư huynh cùng Thanh Mông hai mặt nhìn nhau, Mộc sư huynh mặt mày ủ rũ lúng túng nhìn trời, chỉ có Trần sư huynh ở nơi đó đắc thắng sátkí ma sát phi kiếm, thỉnh thoảng còn ý nghĩa không rõ hờ lạnh một tiếng ...

Ta sát, đây là cỗ ý đi!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm Bạch Mi chân nhân một trăm lần,

đến cuối cùng vẫn phải là đàng hoàng trọng lênh nói hươu nói vượn, lại lấy ra một đống lớn từ Hiên Viên mờ mang về lễ vật đại biếu tặng, đến cuối cùng nguyên bản liền rất tưởng niệm hắn Vân Phàm cái thứ nhất không kìm được, tiếp theo bắt người tay ngắn Mộc sư huynh cũng bị quyết định, lại sau đó là Dương sư huynh cùng Thanh Mông này một đôi, còn Trần sư huynh ...

"Hừ hừ, lần này liền tha thứ ngươi được rồi." Cầm một thanh có người nói đã mấy trăm năm lịch sử thanh diệu long xà kiếm, Trần sư huynh yêu thích không buông tay nhìn hồi lâu, rốt cuộc rất miễn cưỡng hừ lạnh một tiếng, "Cẩn thận ngẫm lại, năm vùng là một chuyện, giao tình lại là một chuyện khác, xem ở ngươi khi đó đã cứu chúng ta phần thượng, liền không so đo với ngươi."

Giờ thì đúng rồi mà, Hứa Tri Hồ không nhịn được khinh thư một hơi, bên cạnh Vân Phàm lập tức mặt mày hớn hở, lúc này liền bát quái chi hỏa cháy hừng hực, lập tức kéo Xích Tỷ Nhi bắt đầu hỏi các loại vấn đề, tỷ như các ngươi năm ngoài đến cùng là làm sao trà trộn vào Thục Sơn, tỷ như Xích Xích ngươi cảm thấy ngươi đẹp đẽ vẫn là cải trang sau Hoa sư muội đẹp đẽ, tỷ như cái kia vẫn theo thói quen dùng đuôi vẽ vòng tròn ngốc nữu tại sao muốn xen vào ngươi gọi mẫu thượng đại nhân?

"Kỳ thực đây, chúng ta Thục Sơn cũng không có dễ giận như vậy." Bên này đang bát quái đây, vừa biểu thị tha thứ Trần sư huynh, nhưng lại đột nhiên ho nhẹ một tiếng, "Nhân tộc cũng tốt, yêu ma cũng tốt, chỉ cần mang trong lòng chính nghĩa một lòng hướng thiện, có cái gì khác nhau chớ?"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm bọn họ hai mặt nhìn nhau, "Vì lẽ đó, sư huynh ngươi muốn nói cái gì?"

"Không có cái gì!" Trần sư huynh rất bình tĩnh vung tay lên, lại đàng hoàng trọng lênh quay đầu, nhìn đối diện còn tại chóng mặt Xích Tỷ Nhi, "Ta chỉ là muốn nói, Hoa sư muội a, tuy rằng ngươi là yêu tộc, nhưng vi huynh thật sự không chê ngươi, chính là đánh vỡ thiên kiến bè phái từ ta làm lên ..."

"Khặc khặc khặc!" Hứa Tri Hồ đang uống Coca-cola an ủi đây, trực tiếp liền bị sặc đến.

"Quả nhiên ..." Vân Phàm cùng Mộc sư huynh mấy người bọn hắn rất không nói gì thở dài.

"Có vấn đề gì?" Trần sư huynh có lý chăng sợ bên trong, các quay đầu nhìn Xích Tỷ Nhi thời điểm, lập tức lại đã biến thành mối tình thăm thiết, "Hoa sư muội a, kỳ thực a, có chuyện ta giấu ở trong lòng rất lâu, chính là, chính là ... Ách, ngươi rõ ràng, đúng không?"

"À được?" Xích Tỷ Nhi còn ngất lăm, đần độn mở to hai mắt, qua nửa ngày đột nhiên liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Ồ ồ ồ, cái kia a, thật không tiện a, ta cùng Tri Hồ làm hôn nhân có chút gấp, chưa kịp phát đường cho các ngươi."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, hiện tại phát cũng ..." Trần sư huynh thở một hơi dài nhẹ nhõm, chỉ là cơn giận này còn không có thư đi ra, đột nhiên liền hóa đá.

"Tình huống thế nào?" Bên cạnh Vân Phàm cùng Mộc sư huynh mấy người bọn hắn cũng là chấn kinh rồi, "Chờ đã, Hoa sư muội, ý của ngươi là ..."

"Đúng vậy, đúng vậy." Xích Tỷ Nhi má ngọc ửng đỏ nǎm bắt bám váy, rồi lại xấu hổ mang khiếp nhìn Hứa Tri Hồ một chút, "Hồi trước, tại Hiên Viên mộ thời điểm, Tri Hồ ngay ở trước mặt rất nhiều người diện cầu hôn với ta, sau đó ... Ừ ân, các ngươi rõ ràng."

"Phù!" Hoàn toàn rõ ràng, Trần sư huynh một ngụm máu đã đến trong cổ họng, thật vất vả mới lắp bắp nói, "Nhiên ... Sau đó?"

"Sau đó ..." Xích Tỷ Nhi xấu hổ cúi đầu, âm thanh đều tiểu đến nhanh không nghe thấy, "Sau đó, chúng ta liền tại Thiên Hồ lăng làm cái rất long trọng hôn nhân tới."

"Phù!" Trần sư huynh một ngụm máu đã đến trong miệng, "Lại, lại sau đó?"

"Lại sau đó?" Xích Tỷ Nhi thận thùng đến độ nói không được, nắm bắt bám vây qua đã lâu, mới tỏ rõ vẻ hạnh phúc trạng thu về hai tay, "Lại sau đó, chúng ta đến Thục Sơn trước, vừa động phòng ... A, mệt mỏi quá, eo đau xót đau lưng, làm đã lâu, làm làm liền ngủ."

"Phù! Phù! Phù!" Trần sư huynh không thể nhịn được nữa, một ngụm máu rốt cuộc phun ra ngoài, hơn nữa là cùng suối phun tựa như phun ra đi có tới xa ba thước.

"Động phòng, động phòng a động phòng!" Vân Phàm cùng Mộc sư huynh bọn họ rất chỉnh tề ngẩng đầu nhìn trời, trong đầu tự động hiện ra rất nhiều đòn hỏi đánh gạch men hình ảnh, "Híc, mệt mỏi quá, eo đau xót đau lưng, làm đã lâu, ngủ ..."

Đừng nói, cái gì đều đừng nói, Trần sư huynh không cách nào khống chế run rẩy, tỏ rõ vẻ tang thương ngẩng đầu vọng về phía chân trời, cả người đều phảng phất trong nháy mắt già nua thêm mười tuổi, a a a, tại sao, tại sao ngày hôm nay ánh mặt trời như thế chói mắt, chói mắt đến để người không nhịn được viền mắt ướt át, liền ngay cả trái tim đều ở không tự chủ được xé rách ...

"Ồ? Có vấn đề gì không?" Xích Tỷ Nhi còn tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Đúng rồi, kỳ thực động phòng thật sự rất mệt a, đặc biệt cái kia chài cán bột tốt thô, ta suýt chút nữa đều cầm không nổi ..."

Đại gia ngươi! Lão tử cùng ngươi liều mạng!

Còn chưa nói hết đây, Trần sư huynh miệng đầy phun máu, đột nhiên liền dǎng dǎng sát khí chép lại phi kiếm, trực tiếp liền bi phẫn đánh về phía Hứa Tri Hồ, Vân Phàm bọn họ tranh thủ thời gian chặn ngang ôm lấy: "Ai ai ai, bình tĩnh, sư huynh ngươi bình tĩnh một điểm, ván đã đóng thuyền gạo nấu thành cơm, lúc này ngươi nên chân tâm chúc phúc bọn họ, chỉ cần ngươi qua giòi hơn ta, ta cần phải tại xe để, không nên ở trong xe ..."

Chúc phúc con em nó a!

Trần sư huynh lè rơi đầy mặt bi phẫn phun máu, dù cho bị mấy người chặn ngang ôm, vẫn là đằng đằng sát khí liêu mạng vung vẩy phi kiếm: "Khốn nạn! Họ Ninh, có bản lĩnh đừng chạy, lão tử muôn quyết đấu với ngươi!"

"Mắc mớ gì đến ta, hơn nữa ta lại không họ Ninh ..." Hứa Tri Hồ yên lặng không nói gì nhìn trời, tranh thủ thời gian kéo còn muôn giảng giải động phòng hai, ba việc Xích Tỷ Nhi, "Cái kia cái gì, Xích Xích, liền xấp xỉ đủ rồi a, ngươi nói tiếp xuống, ta hoài nghi chúng ta còn chưa tới Đông Hải liền muôn ..."

Âm!

Hắn mới nói được "Đông Hải", nguyên bản đang ngự phong phi hành kim quang lâu thuyền, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào chấn động, không bị khống chế cấp tốc lao xuống, to lớn quán tinh hạ, không hề phòng bị mọi người suýt chút nữa bị quật bay đi ra ngoài.

"Híc, tình huống thế nào?" Hứa Tri Hồ hiem chi lại hiem ôm lấy cột buồm, phản ứng đầu tiên chính là tao ngộ tập kích đường không.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Vân Phàm đúng là lập tức phản ứng lại, "Nếu như ta không có đoán sai, phỏng chừng chúng ta đã tiến vào Đông Hải ... Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, đáp xuống kim quang lâu thuyền đột nhiên giảm tốc độ, nhưng ngay cả như vậy, lại mang theo khủng bố lực trùng kích, một con va vào sôi trào mãnh liệt ngoài khơi, phóng lên trời cuồng triều sóng lớn dường như bão tố giống như trút xuống, trực tiếp liền đem mọi người bao phủ lại.

Cũng may kim quang lâu thuyền cơ bản đều là chất gỗ kết cấu, trong nháy mắt chìm xuống sau, liền một lần nữa nổi lên mặt nước, Hứa Tri Hồ rất không nói gì phun ra mấy cái nước biển, lại nhìn bên cạnh cả người ướt nhẹp Xích Tỷ Nhi, nhìn lại một chút bên kia trên đầu còn đầy con cua Trần sư huynh bọn họ:

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao thuyền của chúng ta lại đột nhiên lao xuống biển hải lý?"

"Bởi vì, nơi này có thiên nhiên đạo pháp cấm chế." Vân Phàm tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu nhìn về bốn phía, "Từ xưa tới nay, Đông Hải vùng này thì có thiên nhiên đạo pháp cấm chế, bất kể là luyện khí sĩ vẫn là yêu ma, chỉ cần đi vào Đông Hải sau đó, thần thông phép thuật đều sẽ phải chịu rất lớn áp chế, điển hình nhất biểu hiện chính là, Ngự kiếm thuật đáp mây bay pháp toàn đều vô dụng, coi như là tiền bối đại năng cũng đến thành thật lặn dưới nước hoặc là đi thuyền."

"Không phải chứ, còn có như thế kỳ lạ đạo pháp cấm chế?" Hứa Tri Hồ còn thật sự lấy làm kinh hãi, bất quá lập tức lại phản ứng lại, "Chờ đã, kia chính là nói, Vân sư tỷ Trần sư huynh các ngươi đến nơi này, nguyên lai tu vi cũng sẽ mức độ lớn hạ xuống?"

"Ít nói nhảm, coi như tu vi giảm nhiều, ta chém chết ngươi cũng phân là phút việc." Trần sư huynh như trước đằng đằng sát khí trừng mắt hắn, nếu không phải cân nhắc đến lúc này bất tiện, phỏng chừng lập tức liền xông lại chém người.

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, lại quay đầu nhìn bốn phía —

Bất tri bất giác, bọn họ thì đã thân ở mênh mông vô bờ trong biển xanh, phạm vi mấy ngàn dặm tất cả đều là mênh mông vô bờ đại dương mênh mông, chỉ có bọn họ này một chiếc lẻ loi kim quang lâu thuyền, theo sóng lớn nhấp nhô trôi nổi tại ngoài khơi bên trên, gió biển thỉnh thoảng mang theo một cái làn sóng, nổ vang đánh tại trên mạn tàu.

"Cái kia, tiếp đó, chúng ta nên làm như thế nào?" Đến thời điểm như thế này, cho dù là Trần sư huynh, cũng không khỏi có mấy phần mờ mịt.

"Trước tiên hướng về Đông Hải nơi sâu xa đi." Vân Phàm chuyển động bánh lái, khống chế kim quang lâu thuyền chậm rãi chuyển hướng, "Chúng ta trước

tiên nghĩ cách tìm tới nơi này thủy tộc, điều tra một chút gần nhất có hay không chuyện cổ quái phát sinh, hay là có thể từ chúng nơi đó được một ít manh mối ... Bất quá, ở trước đó, còn có một cái càng chuyện quan trọng phải làm."

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ theo bản năng tăng cao cảnh giác.

"Yên chí, yên chí, không là đại sự gì." Vân Phàm rất bình tĩnh nhìn bọn họ, "Là dáng vẻ như vậy, ta vừa đột nhiên phát hiện, giống như lâu thuyền tầng dưới chót đang rò nước ..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp liền văng, Trần sư huynh càng là trợn mắt ngoác mồm, "Chờ đã, kia chính là nói?"

Không cần phải nói, mấy giây sau, liền tại tất cả mọi người "Ngươi mẹ nó nhất định là đứa cợt ta" vẻ mặt, Vân Phàm rất bình tĩnh rất thong dong chuyển ra một đống lớn thùng gỗ chén canh bát tô chậu rửa mặt gì gì đó: "Đến đến đến, mỗi người phân một cái, xuống mức nước đi, thuận tiện nói một câu, muốn là cảm giác của ta không sai, vào lúc này nước đã thăm đến khoang chứa hàng ..."

Không sai, nhân sinh chính là cái dạng này tràn ngập kinh hỉ a!

Nửa khắc đồng hồ sau, nương theo vừa ào ào ào rồi thăm tiếng nước, vừa ào ào ào rồi mức tiếng nước, thăng mãn buồm kim quang lâu thuyền liền như thế lượng chòe lượng choạng, đón bay múa đầy trời trắng bạc hải điểu, chậm rãi đi tới mênh mông Đông Hải nơi sâu xa, mát mẻ gió biển thổi qua cánh buồm, lúc ẩn lúc hiện còn có thể nghe được Hứa Tri Hồ kỳ quái vấn đề —

"Ta sát, cái gì quý a, tại sao sư tỷ ngươi làm một chiếc thuyền còn có thể rò nước?"

"Thấy đủ đi, ban đầu ta thiết kế thời điểm, chính là chuyên môn bay ở trên trời, bây giờ có thể tại hải lý bay không trầm, ngươi còn có cái gì không hài lòng?"

"Ồ, vừa nói như vậy, giống như cũng rất có đạo lý?"

"Đó là ... Ai ai ai, dành thời gian múa nước, ta cảm giác người phòng ngủ sắp bị ngập rồi!"

"Híc, giảng thật, ta đột nhiên cảm thấy, chúng ta có thể sẽ trước thời gian nhìn thấy thủy tộc ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 221: Thúc Thúc Dẫn Người Đi Xem Ta

Thúc thúc dẫn người đi xem ta

Vấn đề, có một cái ao đổ đầy nước đòi hỏi 5 giờ, tỏa sáng toàn bộ nước muôn 8 giờ, như đồng thời chú nước cùng nhường, thời gian bao lâu cái ao sẽ mãn?

Hứa Tri Hồ trả lời là, trời mới biết đến cùng cần phải bao lâu, bất quá có thể xác định chính là , dựa theo cái này cường độ cao ra bên ngoài mức nước tiết tấu, phỏng chừng chưa kịp đến kim quang lâu thuyền bị rót đầy, lão tử eo liền muôn đứt mất ...

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, kim quang lâu thuyền còn tại loạng chòe loạng choạng đi tới Đông Hải nơi sâu xa, một đám Thục Sơn đệ tử tinh anh cầm thùng gỗ chén canh bát tô chậu rửa mặt gì gì đó, eo đau xót đau lưng liều mạng ra bên ngoài mức nước, Xích Tỷ Nhi tìm nửa ngày thực sự không tìm được tiện tay công cụ, dứt khoát mượn Hứa Tri Hồ phim hoạt hình gấu puh đánh răng chén, ách, tuy nhỏ điểm, nhưng mà ít nhiều gì có thể tận phân lực mà.

Khoan hãy nói, dựa vào bọn họ như thế liều mạng ra bên ngoài mức nước, kim quang lâu thuyền lại rất thần kỳ chạy ba canh giờ, nhưng là quái lạ liền quái lạ tại, rõ ràng bọn họ đã thâm nhập đến mênh mông Đông Hải, nhưng không biết tại sao, này ven đường chạy lại đây, lại đều không nhìn thấy bất kỳ mở ra linh trí thủy tộc, liền ngay cả đàn cá đều không có gặp phải mấy lần.

"A a a, không xong rồi, eo thật mỏi." Xích Tỷ Nhi đỡ mềm mại vòng eo, đỡ đỡ hôi tràn trề đều sấp không thở nổi, "Lại nói, nếu nơi này là Đông Hải, vậy hắn là sẽ có Đông Hải Long vương đi, tại sao chúng ta không trực tiếp đi tìm Long vương hỏi thăm tình báo?"

"Ta cũng nghĩ, nhưng vẫn đề là, vị kia Long vương bệ hạ tựa hồ không quá hoan nghênh ngoại lai du khách." Vân Phàm rất cảm khái thở dài, "Có người nói, tiền nhiệm Long vương đã từng biến hóa thành người lên bờ ngắm cảnh, kết quả đầu tiên là mua được một đống lớn giả mạo pháp khí, tiếp theo lại va vào tiên nhân nhảy, cuối cùng phẫn nộ trở về Đông Hải trên đường, còn gặp phải cái ra vẻ đạo mạo gia hỏa chặn đường, dùng loại kia tràn ngập từ tính tiếng nói hỏi hắn —— 'Bằng hữu, ngươi biết An Lợi' sao?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp văng, "An, An Lợi (Amway)?" (Amway là một công ty đa cấp của TQ)

"Đúng vậy, nam bộ một cái tà giáo làm ra rất nhiều quái lạ được thảo, được xưng có thể bảo đảm bình an hoạch đại lợi, lừa gạt không ít trung lão niêm luyện khí sĩ tiến vào." Vân Phàm hết sức bất đắc dĩ thở dài, "Có người nói, tiền nhiệm Đông Hải Long vương không chỉ có chính mình mắc lừa, còn hứng thú bừng bừng để lính tôm tướng cua đều nhập bọn mua An Lợi được thảo, cuối cùng đương nhiên là ... Vì lẽ đó, từ đó về sau, Đông Hải liền không hoan nghênh ngoại lai luyện khí sĩ cùng yêu ma."

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể yên lặng không nói gì nhìn trời, đối vị kia đáng thương Long vương bệ hạ biểu thị sâu sắc đồng tình, giảng thật, cũng còn tốt bệ hạ ngài va vào chỉ là An Lợi, này nếu như va vào vi thương hoặc là cái gì thành công học đại sư ...

"Chờ đã, có yêu khí!" Hắn nơi này đang châm chọc, một trận gió biển thổi qua sàn tàu, đang múc nước Trần sư huynh đột nhiên bỗng cảm thấy phấn chấn, bỗng nhiên bỏ lại thùng gỗ ngẩng đầu nhìn tới, "Ở bên kia, liền ở bên kia, ta nghe thấy được rất nồng nặc yêu ma khí tức, tựa hồ còn có máu tươi mùi!"

"Nắm chặt!" Không cần hắn nói thêm gì nữa, Vân Phàm lập tức liền dùng lực xoay một cái bánh lái, còn tại rò nước kim quang lâu thuyền nhất thời đến cái độ khó cao nhanh quay ngược trở lại, đường như muốn tan vỡ tựa như hướng về đông nam ngoài khơi bước đi.

Chỉ trong chốc lát sau, một chiếc bị thương nặng hải thuyền đã xuất hiện ở phía xa nhạt trong sương, hơn mười người luyện khí sĩ đang thôi thúc phi kiếm pháp khí, vững vàng canh giữ tại vẫn tính hoàn chỉnh khoang thuyền trước, tuy rằng mỗi người đều người bị thương nặng, nhưng lại cắn chặt hàm răng ngoan cường chống lại.

Mà cùng bọn họ gian nan hoàn cảnh khó khăn không giống, hải thuyền bốn phía trong nước biển, giờ khắc này đang có số lượng hàng trăm dữ tợn cá yêu không ngừng vọt ra mặt biển, mỗi một lần đằng không được khởi sẽ cùng nhau há mồm phun một cái, từ trong miệng bắn ra bão tố giống như mũi tên nước, không ngừng đánh vào tan tành trên mạn tàu.

Không chỉ có như thế, tại đây chút dữ tợn hung ác cá yêu bên trong, còn có một vị hình thể cực kỳ mập mạp kim giáp yêu vương, tỏ rõ vẻ dại gái nhìn chăm chăm những luyện khí sĩ, càng nói chuẩn xác, là nhìn chăm chăm trốn ở những luyện khí sĩ phía sau một cái trăng nõn loli: "Oa ha ha ha ha ha, tiểu cô nương không phải sợ, thúc thúc nhân xưng Linh Cảm đại vương, tối có ái tâm bất quá, đến đến đến, cùng thúc thúc đến, ta dẫn ngươi đi xem ta ..."

"Cầm thú!" Là một cái siscon, Xích Tỷ Nhi ghét nhất chính là loại này quái thục thử, xa xa nghe được không nhịn được mắt hạnh trợn tròn, "Ban ngày ban mặt, lại muốn muôn lừa tiểu cô nương đến xem kim ... Ô, không đúng, tại sao là nhìn hắn mà không phải xem cá vàng?"

"Bởi vì, cái tên này chính là cá vàng a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Kỳ quái a kỳ quái, dựa theo đạo lý nói, cái tên này từ Nam Hải phổ đà trốn ra được sau đó, vào lúc này cần phải chờ tại Thông Thiên Hà nơi đó yêu cầu đồng nam đồng nữ mới đúng, làm sao sẽ không xa vạn dặm chạy đến Đông Hải đến?"

Được rồi, đây không phải là trọng điểm, đúng là vào lúc này, Linh Cảm đại vương dương dương tự đắc tự mình ca ngợi bán hôm sau, đột nhiên hít sâu một cái nước biển, trong phút chốc hắn mập mạp thân thể đột nhiên tăng vọt, trở nên

như là một tòa núi nhỏ to nhỏ, tiếp theo nhô ra che kín bầu trời bàn tay khổng lồ, trực tiếp tham lam hướng về hải thuyền đậm đà: "Đến đến đến, tiểu cô nương, ta dẫn ngươi đi xem ta a!"

Lẽ nào có lý đó! Yêu nghiệt to gan, dám trước mặt mọi người hành hung!

Cái gì cũng không cần nói rồi, Thục Sơn hạm phái tự mang chính nghĩa vầng sáng nhất thời liền bị kích hoạt, kim quang lâu thuyền bỗng nhiên gia tốc hướng về bên kia gào thét phóng đi, Trần sư huynh ngạc nhiên chắp tay đứng ở mũi thuyền, hao nhiên chính khí lôi đình gầm lên một tiếng: "Thục Sơn môn hạ đệ tử, phụng thiên đạo hạnh việc trăm yêu trừ ma, bọn ngươi yêu nghiệt dám... Quên đi, một đám cặn bã, sư muội, trực tiếp oanh chúng!"

"Ta sát, như thế cũng được?" Hứa Tri Hồ còn chờ nghe chấp pháp trước tuyên ngôn đây, không nghĩ tới đơn giản như vậy thô bạo.

Trên thực tế, chính là đơn giản như vậy thô bạo, Vân Phàm đầy mắt đều là tiểu hỏa miêu hô to một tiếng, kim quang lâu thuyền nhất thời ngang ngược không biết lý lẽ gia tốc, mang theo sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, phảng phất núi cao tựa như dã man nghiền ép lên đi.

Âm!

Căn bản phản ứng không kịp nữa, mấy trăm con cá yêu chỉ kịp trợn mắt ngoác mồm quay đầu, chưa kịp chúng kịp phản ứng lại đây, kim quang lâu thuyền đã mang theo bài sơn đảo hải sức mạnh kinh khủng, dường như núi cao tựa như hung mãnh đụng vào, sau đó ...

Sau đó, có ít nhất mấy chục con cá yêu trực tiếp bị đụng phải bay lên trời, thậm chí đang ở giữa không trung liền miệng đầy phun máu xương sườn bể gãy, nhưng điều này hiển nhiên đã xem như là tốt, bởi vì thế chút mạo hiểm né qua kim quang lâu thuyền nghiền ép cá yêu, còn chưa kịp thở một hơi dài nhẹ nhõm, liền đã thấy trắng bạc ánh kiếm dường như bão tuyết giống như bao phủ tới, trực tiếp đưa chúng nó chặt thành ớt xanh sợi khoai tây.

Trố mắt ngoác mồm a, trong truyền thuyết Linh Cảm đại vương lúc này mới xoay người lại, ánh vào hắn sợ hãi tầm mắt, là lấp mắt thường có thể thấy tốc độ kịch liệt mở rộng to lớn đâu thuyền, cùng với đầu thuyền trên cái kia tượng trưng bạo lực sắc bén va giắc: "Hỗn ..."

Kháng nghị vô hiệu, yêu quý bạo lực cận chiến kim quang lâu thuyền, liền như thế trực tiếp từ nó trên thân thể nghiền ép lên đi, Vân Phàm thậm chí còn tại nghiền ép lên đi sau, rất bạo lực lần thứ hai đến cái cắp tốc trôi đi quấy đuôi, khó có thể tưởng tượng một chiếc cự lâu thuyền lớn là làm thế nào đến trôi đi quấy đuôi, bất quá có tới mấy tấn trùng đuôi thuyền thật sự mang theo cuồng bạo sức mạnh, hung tợn gào thét vung vẩy mà qua ...

To lớn quán tính ảnh hưởng, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ lần thứ hai hoành bay ra ngoài, tầng tầng đánh vào cột buồm trên, Xích Tỷ Nhi rất mạo hiểm phun ra tơ nhện treo tại trên mạn tàu: "À được, sư tỷ có thể hay không đừng muốn mỗi lần đều như vậy bạo ... Ô? Cái kia lolicon bị trực tiếp đắm sao?"

Cuồng bạo một đòn qua đi, trên mặt biển đâu đâu cũng có hôn mê trôi nổi cá yêu cùng rải rác vảy, nhưng kỳ quái liền kỳ quái tại, vừa rõ ràng bị hung mãnh va trúng Linh Cảm đại vương, nhưng phảng phất bị triệt để đắm tựa như, liền ngay cả một điểm hình bóng đều không có.

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ dò ra nửa người trên, nhìn dần dần bình tĩnh lại ngoài khơi, đột nhiên rất bình tĩnh sờ sờ cảm: "A, căn cứ kinh nghiệm của ta, thông thường vào lúc này ..."

Âm!

Lại như hắn suy đoán như vậy, liền trong chớp mắt này, nguyên bản từng bước bình tĩnh ngoài khơi, đột nhiên nổ vang nhấc lên cao tới mươi mấy trượng cuồng bạo sóng lớn!

Đang điên cuồng gào thét xoay tròn vòng xoáy bên trong, một cái vàng chóp lợi to lớn đến khó có thể tin cự cá, đường như màu vàng núi cao tựa như chậm

rãi phù ra mặt biển, thân hình khổng lồ nhắc lên cuồng triều sóng lớn, phảng phất núi hô biển động giống như, thậm chí đem kim quang lâu thuyền đều đẩy ra mấy trăm trượng xa.

Thời khắc này, lung lay lâu thuyền trên sàn thuyền, tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm ngẩn đầu lên, nhìn cái kia tạo hình quái lạ rồi lại bàng lớn như núi cự cá, Bạch Tố Trinh rất mờ mịt hấp háy mắt, càng làm kính mắt hái xuống rất chăm chú xoa xoa, rốt cuộc xác định chính mình nhìn thấy không phải ảo giác: "Phụ thân đại nhân, nếu như con gái không có nhìn lầm, này giống như là, giống như là, một cái ... Cá vàng?"

Sự thực chứng minh, nàng không có nhìn lầm!

Liền tại tất cả mọi người không biết nên làm cái gì vẻ mặt cổ quái biếu tình bên trong, cự lớn như núi cao giống như Linh Cảm đại vương nỗi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên mở có tới đèn lồng to nhỏ bóng đèn mắt, kim quang lóng lánh đuôi cá mang theo sức mạnh kinh khủng, tầng tầng oanh đang sôi trào cuồn cuộn trên mặt biển, bắn lên sóng biển dường như bão tố giống như gào thét hạ xuống ——

"Không biết sống chết vô liêm sỉ! Dĩ nhiên phá hoại nhà ngươi đại gia ...
Khốn nạn, nhìn cái gì vậy, chưa từng xem như thế nguy nga hùng tráng cá vàng sao?"

Nơi nào nguy nga nơi nào hùng tráng, Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ tập thể trợn mắt trắng, đúng là Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm nhìn hồi lâu, đột nhiên rất hưng phấn a một tiếng: "A, đột nhiên nhớ tới đến, Tử Tử các nàng luôn ồn ào phải nuôi cá vàng, nhưng mà mỗi lần nuôi sẽ nuôi chết, cẩn thận ngâm lại,

Cái tên này xem ra như thế cường tráng, tổng sẽ không nuôi liền ..."

"Cho lão tử câm miệng!" Lời còn chưa dứt, bên kia phẫn nộ Linh Cảm đại vương đã gầm thét lên, thế như sơn nhạc tựa như cuồng bạo đụng tới, thân thể to

lớn nhấc lên cuồng triều sóng lớn, dường như muốn đem kim quang lâu thuyền
kể cả trên thuyền tất cả mọi người đều oanh thành mảnh vỡ: "Đi này cá mập đi!
Các ngươi bọn khốn kiếp kia, tất cả đều cho bản vương đi này cá mập..."

Không có dấu hiệu nào, đè nén rồi lại to rõ ốc biển tiếng kèn lệnh, đột nhiên
vào thời khắc này vang vọng đại dương mênh mông!

"Cái gì?" Hầu như là theo bản năng, tất cả mọi người tất cả đều rất chỉnh tề
quay đầu nhìn tới, liền ngay cả nỗi giận Linh Cảm đại vương cũng ngạc nhiên
quay đầu.

Trong phút chốc, phương xa sóng biếc dương diện đột nhiên từ bên trong
tách ra, hiện ra một đạo rộng rãi mười mấy trượng thon dài đại đạo đến, hoàn
toàn do nước biển ngưng tụ mà thành trên đại đạo, mấy trăm tên lính tôm tướng
của giời sáng loáng đao thương kiếm kích, mặc vàng chói lọi uy phong áo giáp,
đằng đằng sát khí diễu võ dương oai mãnh liệt mà đến, vền vẹn là cái kia mỗi
người một thân cường hào đến không thể lại cường hào kim quang chiếu nhật
liên hoàn khải, liền đầy đủ chói lòa mắt.

Sau một khắc, liền tại Hứa Tri Hồ bọn họ "Thật có tiền a thật có tiền" cảm
khái bên trong, tại Xích Tỷ Nhi "Điều này có thể mua bao nhiêu phấn son" mắt
sáng sao bên trong, hai vị hải tượng lực sĩ nhấc theo kim quang đại chùy ầm ầm
bước ra, hùng tráng uy mãnh thế như lôi đình giống như cùng nhau hét lớn một
tiếng —

"Vô liêm sỉ! Các ngươi những người này không có nhãn lực, thấy nhà ta
khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng tồn tại Đông Hải Long vương trưởng công chúa
điện hạ, còn không mau mau quỳ xuống dâng lên đầu gối?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 222: Thương (Súng) Của Trưởng Công Chúa

Trưởng công chúa thương

Giữa trưa màu vàng dưới ánh mặt trời, Đông Hải sóng biếc bên trên, nhóm lớn cường hào bản lính tôm tướng cua diễu võ dương oai mà đến, vền vẹn chỉ là một cái vàng chói lọi giàu nứt đố đổ vách lên sàn, liền nói cho ở đây tất cả mọi người ——"Ta không quan tâm các ngươi có tiền hay không, ngược lại đối với chúng ta Đông Hải Long vương có tiền!"

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người trợn mắt ngoác mồm trong tầm mắt, mấy trăm tên lính tôm tướng cua đột nhiên hướng tách ra hai bên, hiện ra trong đó vị kia càng là vàng chói lọi đến chói lòa mắt chính chủ, hầu như tại đồng thời, hai vị hải tượng lực sĩ hùng tráng uy mãnh cùng nhau hét lớn một tiếng ——

"Đông Hải Long vương trưởng công chúa điện hạ giá lâm! Các ngươi những người này dế nhūi, còn không mau mau quỳ xuống, cầu điện hạ nhận lấy đầu gối của các ngươi!"

Phù! Nghe được như thế có cảm giác quen thuộc uy hiếp, Hứa Tri Hồ không nhịn được yên lặng châm chọc, đừng nghịch, ta chỉ nghe nói qua Đông Hải Long vương tam thái tử, Đông Hải Long vương trưởng công chúa là cái quỷ gì, tam thái tử điện hạ tỷ tỷ sao?

Được rồi, đừng động tam thái tử cùng trưởng công chúa là quan hệ gì, chí ít vào giờ phút này, tại đây chút lính tôm tướng cua vây quanh hạ, người trong truyền thuyết kia khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng tồn tại trưởng công chúa điện hạ, còn thật sự liền như thế hoa lệ chậm rãi lên sàn ——

Sở dĩ nói là hoa lệ, là bởi vì vị công chúa điện hạ này hóa trang càng hiện ra cường hào khí túc, một thân kim quang lưu ly đồi mồi trăm hoa khải, dưới trướng Độc giác tị thủy kim tinh thú, phía sau vô số kim quang chiến kỳ đón gió gào thét vung vẩy, vển vẹn là không nói một lời hướng về cái kia vừa đứng, thì có cuồng bạo cường hào khí túc mãnh liệt mà đến, trấn áp tài sản ngàn vạn trở xuống gia hỏa tất cả đều tự động rút đi ...

"Thật có tiền, thật có tiền a." Xích Tỷ Nhi nhìn ra đây mắt đều là ngôi sao nhỏ, không nhịn được nhón chân lên đi đánh giá vị kia trưởng công chúa điện hạ mặt, "Để ta xem một chút, để ta xem một chút, làm sao cái khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng tồn tại ... Ô, làm sao còn mang mặt nạ?"

Không sai, để người kỳ quái chính là, vị này trong truyền thuyết Đông Hải Long vương trưởng công chúa điện hạ, lại còn mang một bộ vàng chói lọi đồi mồi mặt nạ, căn bản không thấy rõ khuôn mặt, chỉ lộ ra một đôi trán ngập uy nghiêm khí túc đôi mắt sáng, chậm rãi quét qua toàn trường, ánh mắt lạnh như băng bên trong không tình cảm chút nào, để không khí chung quanh đều có chút hạ nhiệt độ.

Sau một khắc, mọi người ở đây không nhịn được rùng mình lạnh lẽo cổ quái biểu tình bên trong, vị này Long vương trưởng công chúa điện hạ chậm rãi giơ tay, nhất thời áp chế mấy trăm tên lính tôm tướng cua yên lặng như tờ, nhưng lại lạnh lùng mở miệng nói: "Từ đâu tới nhân tộc luyện khí sĩ cùng yêu nghiệt, dám tại ta Đông Hải tự ý động đao động thương, người đến a ..."

Rất tốt, nghe được "Người đến a" ba chữ này, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ đã theo bản năng làm ra động thủ chuẩn bị, bên kia Linh Cảm đại vương càng là hung tợn mở ra miệng lớn, liền muốn bạo lực phản kích.

Nhưng mà ra ngoài dự liệu, trưởng công chúa điện hạ lại không có một lời không hợp liền động thủ, ngược lại là uy nghiêm nghiêm túc tiếp tục nói: "Người đến a ... Đem mới ra đài Đông Hải dò xét điều lệ, niêm cho bọn họ nghe!"

Âm! Trần sư huynh đang như gắp đại địch cảnh giác, trong nhất thời phát lực quá mạnh suýt chút nữa ném ra, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm càng là mờ mịt hai mắt nhìn nhau, đúng là Hứa Tri Hồ đột nhiên tò rõ vẻ quái lạ, ách, tại sao ta đột nhiên cảm thấy, hủy tam quan thời gian lại muôn đến?

Sự thực chứng minh, hăn linh cảm một điểm đều không sai!

Bởi vì sau một khắc, hai vị hải tượng lực sĩ liền uy mãnh hùng tráng nhanh chân tiến lên, giơ lên trong tay một tấm kim bảng, đăng đăng sát khí lớn tiếng thì thầm: "Đông Hải Long vương có lệnh, bởi Đông Hải gần đây đến những người không có liên quan lượng lớn qua lại, nghiêm trọng phá hoại Đông Hải thủy tộc bình tĩnh sinh hoạt ... Ngay hôm đó lên, Đông Hải chính thức ban bố dò xét điều lệ, tỉ mỉ nội dung như sau ..."

Ách, tình huống thế nào a, Trần sư huynh bọn họ nghe được tò rõ vẻ co giật, phi kiếp đều muôn rơi mất.

Hoàn toàn không thấy bọn họ khiếp sợ vẻ mặt, hai vị hải tượng lực sĩ còn tại tò rõ vẻ nghiêm túc đi xuống niêm: "Đệ nhất, tiến vào Đông Hải người ngoại lai, nhất định phải đến Đông Hải long cung tiến hành ở tạm lệnh bài, không có lệnh bài giả nơi lấy 500 linh thạch tiền phi pháp; Thứ hai, bất kỳ thế lực cùng bất luận người nào, đều nghiêm cấm tại Đông Hải đánh đánh giết, người vi phạm nơi lấy một ngàn linh thạch tiền phi pháp; thứ ba, chưa qua Đông Hải Long vương cho phép, không được tiến hành vượt qua 300 người trở lên hội nghị, người vi phạm nơi lấy ba ngàn linh thạch ..."

Răng rắc! Lần này, Trần sư huynh nghe được cầm trật khớp, thật sự thanh phi kiếp đem ném đi rồi!

Tiếng vang lanh lảnh bên trong, tất cả mọi người đều bị kinh động, trưởng công chúa điện hạ mặt không hề cảm xúc quay đầu trông lại, đột nhiên lạnh lùng nói: "Bổ khuyết thêm một cái! Tự ý tại Đông Hải bên trong ném loạn tạp vật, tiền phi pháp 300 linh thạch!"

"Híc, không phải chứ, như thế cũng phải phạt tiền?" Trần sư huynh sợ hết hồn, phản ứng đầu tiên lại chính là đi nhặt phi kiếm.

Tỏi dung ngươi cái tôm nướng a, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nghe được nỗi lòng tôn kính, đột nhiên có loại lại xuyên trở lại vừa thị cảm, ách, lại nói ngược lại, ta xem như là rõ ràng Đông Hải long cung tại sao có tiền như vậy, quả nhiên, phạt tiền là đi về làm giàu làm giàu kim quang đại đạo a!

Được rồi, đừng động phạt tiền đến cùng là làm giàu thủ đoạn vẫn là giáo dục thủ đoạn, chí ít lúc này mấy trăm tên lính tôm tướng của đã dǎng dǎng sát khí bao vây tới, hai vị hải tượng lực sĩ còn rất nhuần nhuyễn từ trong lòng móc ra một chồng lớn ngân phiếu: "A, các ngươi, ai lên trước đến giao linh thạch?"

Nộp cái đầu ngươi! Chưa kịp Trần sư huynh bọn họ tới kịp mở miệng, bên kia nỗi giận hung mãnh Linh Cảm đại vương đã mở ra miệng lớn, hung tợn gào thét một tiếng: "Bản đại vương chính là Nam Hải tu luyện thành tinh yêu tộc, bất quá là đến các ngươi Đông Hải bàn bạc việc nhỏ mà thôi, Đông Hải đông vương là cái thá gì, cũng dám quản lão tử sự tình?"

"Không giao?" Trưởng công chúa điện hạ quay đầu, kim quang mặt nạ che chắn mặt không nhìn ra hỉ nộ, nhưng rốt cuộc lạnh lùng vung tay lên.

Cái gì cũng không cần nói rồi, trong phút chốc mấy trăm tên lính tôm tướng của cùng nhau nỗi giận gầm lên một tiếng, nhất thời chép lại dao thương kiếm kích ủa lên, hai vị hải tượng lực sĩ càng là giơ kim quang đại chùy xông lên tuyến đầu, nổ đến con đường đều tại chấn động kịch liệt.

Sợ ngươi a! Linh Cảm đại vương cùng hung cực ác hét lớn một tiếng, bằng lớn như núi thân thể đột nhiên chuyển hướng, trực tiếp dǎng dǎng sát khí cao tốc đụng tới, cái miệng lớn như chậu máu càng là khuếch đại đến mức tận cùng, liền phảng phất đen nhánh không thấy đáy cự đại hắc động, muốn một cái đem hết thảy lính tôm tướng của đều cho nuốt.

Không chút biểu tình, trưởng công chúa điện hạ như trước lạnh lùng nhìn

Linh Cảm đại vương cuồng bạo vọt tới, mẩy ngàn trượng, mẩy trăm trượng, mười mẩy trượng, trong phút chốc liền tại song phương chỉ cách mươi mẩy trượng, nàng đột nhiên hừ lạnh một tiếng, xoay tay từ phía sau lưng rút ra một thanh ngòi lửa thương ... Ô, đợi lát nữa, ngòi lửa thương!

Ta sát! Hứa Tri Hồ nhất thời liền sâu sắc chấn kinh rồi, tình huống thế nào, vì sao lại đột nhiên loạn nhập, xuất hiện loại kia phuơng tây thời Trung cổ ngòi lửa thương?

Đứng động tại sao, chí ít vào lúc này, rút ra kim quang ngòi lửa thương trưởng công chúa điện hạ, đã rất quen thuộc châm lửa nâng thương ngắm trúng, toàn bộ quá trình làm liền một mạch, bất động như sơn nội tâm hào không gợn sóng, liền ngay cả lập tức ngòi lửa thương hai tay đều không hề có một chút run rẩy ...

Thời khắc này, xung quanh đột nhiên yên tĩnh không hề có một tiếng động, chỉ có thiêu đốt ngòi lửa đang thiêu đốt, lắp bắp cháy hoa, phát sinh tê tê khẽ kêu!

"Chết tiệt!" Không biết tại sao, bị này nhìn như uy lực nhỏ yếu quái lạ pháp khí chỉ vào, đang cuồng bạo xông lại Linh Cảm đại vương, đột nhiên có loại rất bất an hãi hùng khiếp vía cảm, "Chờ đã, này pháp khí đến cùng là ..."

Không kịp, liền trong chớp mắt này, ngòi lửa thiêu đốt đến mức tận cùng, sau đó, liền tại trưởng công chúa điện hạ hơi hơi nheo mắt lại lạnh lùng vẻ mặt —

Âm!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 223: Bạo Lực Chấp Pháp

Bạo lực chấp pháp

Âm!

Trời mới biết tại sao súng hỏa mai mồi cò (hỏa thăng thương) lại đột nhiên loạn nhập, nhưng ở như thế không hợp hình ảnh cảm bên trong, nương theo trưởng công chúa hơi hơi nheo mắt lại, đột nhiên lóng lánh ánh lửa từ lâu dường như lôi đình nổ vang, từ thăng tắp nòng súng bên trong gào thét bắn ra!

"Chết tiệt!" Hải hùng khiếp vía Linh Cảm đại vương, cùng hung cực ác gào thét gào thét, hầu như là theo bản năng nghiêng đi thân hình khổng lồ.

Hiếm chi lại hiêm né qua chỗ yếu hại, nhưng trước mặt gào thét phóng tới ánh lửa, vẫn là tầng tầng đánh vào trên gò má của hắn, cuồng bạo ánh lửa dường như sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, hướng về bốn phương tám hướng gào thét khuếch tán, đem hắn toàn bộ thân thể tất cả đều bao phủ ở bên trong, thậm chí ngay cả trong không khí cũng bắt đầu tỏa ra loại kia cá nướng tựa như mùi thơm...

Đau đớn kịch liệt a, Linh Cảm đại vương vừa giận vừa sợ ngửa mặt lên trời gầm rú, khổng lồ đuôi cá mang theo như núi cao sức mạnh, hung tợn quét ngang mà qua, trực tiếp đem chặn đường lính tôm tướng cua đánh bay, rồi lại lại dư thế chưa giảm gào thét mà qua, tầng tầng đánh về mười mấy trượng bên ngoài Long vương trưởng công chúa điện hạ.

Hoàn toàn không thấy này trí mạng uy hiếp, trưởng công chúa điện hạ như trước không nhanh không chậm nhét vào đạn được, mãi đến tận khổng lồ đuôi cá

đã gào thét mà tới trong nháy mắt, lúc này mới bình tĩnh như lúc ban đầu giờ lên súng hỏa mai mỗi cò, lần thứ hai hơi hơi nheo mắt lại —

Âm!

Lại một lần nữa, ánh lửa suýt xảy ra tai nạn gào thét bắn ra, cướp tại khổng lồ đuôi cá bắn trúng trưởng công chúa trước, tầng tầng đánh vào đuôi cá bên trên!

Khó có thể dùng lời nói mà hình dung được, lần này súng hỏa mai mỗi cò uy lực kinh khủng hơn, gào thét ánh lửa trực tiếp va vào đuôi cá, tiếp theo hóa thành sôi trào mãnh liệt biển lửa cuồng bạo khuếch tán, đem hơn nửa đoạn đuôi cá đều nổ đến chia năm xẻ bảy.

"Không!" Đau đớn kịch liệt hạ, Linh Cảm đại vương tỏ rõ vẻ vặt vẹo kêu quái dị, nơi nào còn nhớ được hại người, hầu như là theo bản năng quay đầu đi khắp.

Nhưng vẫn đề là, còn không chờ hắn tới kịp rút khỏi mười mấy trượng, bên kia trưởng công chúa điện hạ đã sớm lần thứ hai lạnh lùng phất tay.

Trong phút chốc, mấy trăm tên lính tôm tướng cua đột nhiên cùng nhau quỳ một chân trên đất, từ phía sau lưng rút ra hình ảnh cũng rất không đúng súng hỏa mai mỗi cò đến, tiếp theo nghiêm chỉnh huấn luyện tập thể châm lửa ngắm trúng, sau đó —

Âm ầm ầm! Âm ầm ầm! Âm ầm ầm!

Rang đậu tựa như tiếng xạ kích bên trong, mảng lớn sương mù bay lên trời, thể hình cực lớn đến cẩn bản là không có cách tránh né Linh Cảm đại vương, trong nháy mắt liền thân bên trong vô số thương, máu tươi dường như mấy trăm đạo suối phun cùng nhau bắn ra, tiếp theo lại bị trưởng công chúa điện hạ một thương bạo đầu, hé quái dị ầm một tiếng chìm xuống dưới, chỉ còn dư lại len tới hàng ngàn, hàng vạn vảy còn trôi nổi ở trên mặt nước.

Này, chính là bạo lực chống cự chấp pháp kết cục!

Gió rét thổi tới, đối diện Trần sư huynh nhìn một chút vừa nhặt lên đến phi kiếm, đột nhiên có loại thời đại biến cách cảm giác tang thương, Mộc sư huynh cùng Dương sư huynh bọn họ rất mờ mịt hai mặt nhìn nhau, Hứa Tri Hồ lôi kéo chính ở chỗ này hai mắt đăm đăm Xích Tỷ Nhi, các nhìn thấy đối diện trưởng công chúa đang lạnh lùng quay đầu trông lại, tranh thủ thời gian lộ ra rất vô tội nụ cười: "Cái kia cái gì, chúng ta chính là vừa vặn ..."

Xoạt xoạt! Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, mấy trăm chi súng hỏa mai mỗi cò đã rất chỉnh tề nhắm ngay hắn!

Không có bất kỳ tức giận gì hoặc là đồng tình, trưởng công chúa dường như băng sơn tựa như nhìn kỹ bọn họ, từ dưới mặt nạ lạnh lùng phun ra vài chữ: "Giao phạt tiền, vẫn là không giao?"

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, đồng thời quay đầu nhìn Trần sư huynh, người sau cầm phi kiếm khẽ run, do dự giây dưa đã lâu đều không có làm ra quyết định đến: "Há có ... Lẽ nào có lý đó ... Chúng ta Thục Sơn hạm phái ... Chính là thiên hạ danh môn chính phái lãnh tụ một trong ..."

"Giao, vẫn là không giao?" Trưởng công chúa cũng là thăng thắn, trong phút chốc mấy trăm chi súng hỏa mai mỗi cò cùng nhau nâng lên, đen như mực lưỡi thương dường như rùng rật tùng lâm, lóng lánh tràn ngập uy hiếp lạnh lẽo ánh sáng.

Phẫn nộ a phẫn nộ, Trần sư huynh phẫn nộ đến cả người run rẩy, tỏ rõ vẻ tái nhợt hờ lạnh một tiếng: "Đầu có thể đoạn, huyết có thể lưu, phạt tiền ..."

Lời còn chưa dứt, hắn đột nhiên ngẩn ra, suy tư chậm rãi cúi đầu, hầu như trong nháy mắt, ở đây tất cả mọi người đều nhận ra được không đúng, hầu như là theo bản năng cúi đầu nhìn tới ——

Đúng, liền trong chớp mắt này, những từ trên người Linh Cảm đại vương rụng xuống trôi nổi tại trên mặt biển vảy màu vàng kim, dĩ nhiên đồng thời khẽ run lóng lánh hào quang màu vàng, loại này run rẩy tần suất như thế kỳ quái, cho tới phạm vi mấy chục dặm ngoài khơi, toàn đều đi theo khẽ run lên, cho tới trên mặt biển đều nổi lên một tầng lại một tầng gợn sóng ...

"Chém giết chúng!" Trong nháy mắt, Trần sư huynh đột nhiên biến sắc, phi kiếm như lôi đình hung mãnh bắn ra, trực tiếp đem mấy trăm mảnh vảy triệt để chen chúc nát tan.

Không cần hắn nhắc nhở, ý thức được vấn đề chỗ ở Mộc sư huynh Dương sư huynh bọn họ tất cả đều động thủ, liền ngay cả đối diện trưởng công chúa cũng bỗng nhiên phất tay, mấy trăm tên lính tôm tướng cua nhất thời cùng nhau thay đổi súng hỏa mai mỗi cò, quay về vảy run rẩy ngoài khơi cuồng bạo xạ kích.

Ngăn ngăn chốc lát không tới, lượng lớn vảy bị nổ đến nát tan, nhưng trên mặt biển vảy chung quy số lượng quá nhiều, xa xa nhìn tới lại vô biên vô hạn, mà liền tại này vô biên vô hạn vảy màu vàng kim bên trong, Linh Cảm đại vương cái kia hung tợn âm thanh đột nhiên vang lên: "Vô liêm sỉ! Các ngươi những người này vô liêm sỉ! Lại dám tổn thương bản đại vương chân thân, bản đại vương ... Các ngươi phải tất cả đều đi này cá mập!"

Âm!

Tiếng rống giận dữ chưa lạc, vô số vảy màu vàng kim tất cả đều đột nhiên lóng lánh, tiếp theo hóa thành vô cùng vô tận màu vàng cá chép, hướng về bốn phương tám hướng cùng nhau phóng đi, nhìn như mỹ lệ cá chép bỗng nhiên há mồm, dĩ nhiên lộ ra trắng toát răng nanh, dường như dày đặc dao cạo rừng rậm.

Đã sớm có phòng bị, ở đây tất cả mọi người đều thoi thúc phi kiếm pháp khí công kích, đem rất nhiều rất nhiều vọt tới màu vàng cá chép tất cả đều oanh thành mảnh vụn, nhưng ngay cả như vậy, màu vàng cá chép số lượng chung quy quá mức kinh người, vén vẹn trong chớp mắt, bất kể là kim quang lâu thuyền

vẫn là những lính tôm tướng cua, dĩ nhiên tất cả đều bị này khùng bỗ đàm cá nhấn chìm hơn nữa.

Điên cuồng âm thanh ngẫu nghiến bên trong, liền ngay cả kim quang lâu thuyền mạn tàu đều bị mạnh mẽ gãm ra lỗ nhỏ, chớ nói chi là là những máu thịt kia thân thể lính tôm tướng cua, trong khoảng thời gian ngắn tất cả mọi người đều rơi vào trong hỗn loạn, thô thiển phi kiếm thô thiển phi kiếm, vung vẩy đao thương kiếm kích vung vẩy đao thương kiếm kích, trước tiên đem xung quanh màu vàng cá chép cho chém giết lại nói.

Càng không nói gì chính là, bởi vì này màu vàng cá chép loạn nhập, nguyên bản còn phân biệt rõ ràng Thục Sơn đệ tử cùng Đông Hải lính tôm tướng cua, nhất thời tất cả đều hỗn cùng nhau, ác chiến bên trong cũng không biết là ai động thủ, không cẩn thận ngộ thương rồi đổi phuơng, sau đó song phuơng một lời không hợp liền đấu võ, Trần sư huynh cùng hải tượng lực sĩ chiến, hải tượng lực sĩ cùng Mộc sư huynh chiến, Mộc sư huynh cùng lính tôm tướng cua chiến, lính tôm tướng cua cùng cá chép chiến, cá chép cùng Trần sư huynh chiến ...

"Híc, tại sao ta mỗi lần đều sẽ gặp phải loại này đồ sộ quần ấu cảnh tượng đây?" Hứa Tri Hồ một cái không có kéo, trợ mắt nhìn Xích Tỷ Nhi hứng thú bừng bừng gia nhập vào, "Được rồi, được rồi, thời điểm như thế này, ta phụ trách không rõ chân tướng ăn đưa là tốt rồi."

Răng rắc một tiếng, Tụ Yêu phiên đột nhiên mở ra, nhất thời thì có mảng lớn đen nhánh yêu khí mãnh liệt mà ra, trực tiếp đem hắn che chắn ở trong đó, Tụ Yêu phiên chính ở chỗ này rất cảm khái thở dài: "Giảng thật, kỳ thực ta hiện tại cảm thấy, làm cái ô làm thuẫn cũng rất tốt, chí ít không cần mỗi lần đều xông lên ... Ách, lão Hứa, bên kia cái kia rất cao lãnh nữu, giống như phát hiện chúng ta?"

Không sai, liền trong chớp mắt này, đang chém giết mấy trăm điều màu vàng cá chép trưởng công chúa điện hạ, đột nhiên suy tư quay đầu trông lại, hơi hơi nheo lại đôi mắt sáng đột nhiên sáng ngời.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, theo bản năng giơ lên Tụ Yêu phiên.

Nhưng vấn đề là, còn không chờ hắn tới kịp đào tẩu, trưởng công chúa điện hạ đã sớm thoi thúc Độc giác tị thủy kim tinh thú, phún vân thổ vụ nhảy lên lâu thuyền sàn tàu, thuận thế hù lạnh một tiếng: "Dựa theo Đông Hải dò xét quản lý điều lệ thứ tám điều, một mình mang theo vật nguy hiểm tiến vào Đông Hải, tịch thu vật nguy hiểm, đồng thời nơi lầy 5,000 linh thạch phạt tiền!"

Cái gì gọi là vật nguy hiểm, Hứa Tri Hồ rất mờ mịt hấp háy mắt, Tụ Yêu phiên cũng đã phẫn nộ kháng nghị: "Cút! Bản phiên chính là tiên thiên linh khí, ngươi cái không có nhân lực cõi nàng, biết cái gì gọi là thiên địa chí bảo sao?"

Ai quan tâm, trưởng công chúa mặt không hề cảm xúc móc ra hóa đơn phạt, liền đầu đều lười ngẩng lên: "Nhục mạ Đông Hải Long tộc, tội thêm một bậc, lại phạt 5,000 linh thạch!"

"Con em nó a!" Tụ Yêu phiên càng thêm tức đến nỗi phổi, "Đông Hải Long tộc a, ghê gớm a, có tin hay không bản phiên bất cứ lúc nào gọi một đống lớn tiên thiên linh bảo lại đây, tích tắc liền đem các ngươi thủy tinh cung cho hủy đi."

"Ngươi có thể thử xem!" Trưởng công chúa lạnh lùng nhìn nó, "Trước mặt mọi người uy hiếp Đông Hải Long tộc, tội thêm hai các loại, lại phạt 5,000 linh thạch!"

"Phạt cái đầu ngươi, bản phiên liền ..."

"Lại phạt 5,000 linh thạch!"

"Theo ngươi, bản phiên thiên không ..."

"Lại phạt 5,000 linh thạch!"

"Bản phiên ..."

"Lại phạt..."

Rất tốt rất cường đại, ngăn ngắt chốc lát không tới, phạt tiền tổng ngạch đã dâng lên đến có thể đem Đông Minh Sơn mua lại ba lần, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, mắt thấy hai vị này còn tại "Ôn hòa nhã nhặn" thảo luận, đột nhiên đổi vị này Đông Hải trưởng công chúa điện hạ chấp nhất, cảm giác được tự đáy lòng kính nể.

Giảng thật, thân là phú giáp thiên hạ Đông Hải long cung công chúa điện hạ, lại còn như thế kiên trì không ngừng khó khăn tại phạt tiền nghiệp vụ, thực sự là... Cẩn thận!

Liền trong chớp mắt này, nguyên bản trôi nổi tại lâu thuyền phụ cận mấy ngàn mảnh vảy màu vàng kim, đột nhiên không có dấu hiệu nào gào thét bay lên không, rồi lại mang theo sôi trào mãnh liệt nước biển, bỗng nhiên hóa thành Linh Cảm đại vương hung mãnh thân thể!

"Cho bản đại vương, này cá mập đi thôi!" Hung tợn gào thét một tiếng, to lớn cá vàng mở ra miệng đầy sắc bén răng nanh, cùng hung cực ác va vách phía trưởng công chúa điện hạ.

"Âm!" Nhìn như không hề phòng bị trưởng công chúa điện hạ bỗng nhiên xoay người, không biết tàng ở nơi nào súng hỏa mai mồi cò nổ lớn khai hỏa, nhất thời sương mù tràn ngập ra.

Mãnh liệt trong ánh lửa, Linh Cảm đại vương trực tiếp bị oanh vào trong nước biển, chỉ là chưa kịp trưởng công chúa điện hạ thả xuống súng hỏa mai mồi cò, lâu thuyền sàn tàu đột nhiên chia năm xẻ bảy, chân chính Linh Cảm đại vương bỗng nhiên nhảy ra, đằng đằng sát khí lần thứ hai đập tới, lần này mở ra răng nanh miệng lớn mang theo gào thét cuồng phong, trực tiếp liền muốn đem trưởng công chúa liền người mang súng hỏa mai mồi cò cho đồng thời nuốt...

"Cẩn thận!" Hứa Tri Hồ dưới tình thế cấp bách, trực tiếp cầm Tụ Yêu phiên

quét ngang mà qua.

Âm ầm một tiếng, Tụ Yêu phiên cùng Linh Cảm đại vương đến cái tiếp xúc thân mật, tại song phương đồng thời tiếng kháng nghị bên trong bay ngược ra ngoài, tác dụng to lớn lực hạ, Hứa Tri Hồ cũng lảo đảo rút lui, trực tiếp liền đem trưởng công chúa điện hạ cho va ngã xuống đất.

Âm!

Trưởng công chúa điện hạ ngửa mặt ngã xuống đất, tuy rằng tại thời khắc cuối cùng dùng súng hỏa mai mồi cò đẫy một cái, tránh khỏi loại kia bị Hứa Tri Hồ thân lê sáo lộ tình tiết, nhưng nguyên bản mang lên mặt kim quang mặt nạ, nhưng đang trùng kích lực hạ tuột tay ... Không đúng, thoát mặt bay ra!

Thời khắc này, bốn mắt nhìn nhau hai người mắt to trừng mắt nhỏ, chỉ là mấy giây sau, đến khi thấy rõ trưởng công chúa điện hạ dung mạo sau, Hứa Tri Hồ đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ —

"Ách ... Người ... Họa phong này, họa phong này không đúng a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 224: Mở Ra

Mở ra

Họa phong này, họa phong này không đúng a!

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, vỡ tan trên sàn thuyền, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ mở to hai mắt, nhìn liền bị chính mình đặt ở dưới thân trưởng công chúa điện hạ, chuẩn xác hơn chính là, là nhìn cái kia bức tranh phong không đúng mặt ...

Thành thật mà nói, phim truyền hình gì đó xem hơn nhiều, kỳ thực hắn còn thật muôn qua loại này rất kinh điển tình tiết, tháo mặt nạ xuống cao lãnh mỹ nhân, có một tấm nghiêng nước nghiêng thành mặt, sau đó nàng còn có cái rất thần kỳ quy củ, nhìn thấy ta mặt nam nhân, hoặc là cưới ta hoặc là bị ta giết chết, vì lẽ đó ...

Khặc khặc, xả xa!

Được rồi, trọng điểm là, trưởng công chúa điện hạ xác thực rất cao lãnh, cũng quả thật rất xinh đẹp, chỉ là vẻ đẹp của nàng lại mang theo rất rõ ràng phuơng tây phong tình, bất kể là sống mũi cao vẫn là màu xanh lam thâm thúy con mắt, cùng với tràn ngập dị vực phong tình mê thắm, đúng rồi, hơn nữa chuôi này loạn nhập thời Trung cổ súng hỏa mai mồi cò ...

"Không trải qua cho phép, tiếp xúc gần gũi Đông Hải Long tộc, phạt tiền ..." Trưởng công chúa điện hạ lạnh lùng nhìn hắn, thuận lợi liền lấy ra một tờ hóa đơn phạt.

"Híc, xin lỗi, xin lỗi." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian trước tiên bò lên lại nói,

không phải vậy bên kia Xích Xích đã muốn vứt con nhện nhỏ lại đây, "Cái kia cái gì, ta không phải cố ý a, ta chính là ... Cẩn thận!"

Còn chưa kịp nói xong, vừa bị Tụ Yêu phiên đánh bay ra ngoài Linh Cảm đại vương, lần thứ hai cùng hung cực ác mãnh xông lên: "Chết tiệt khốn nạn, cho bản đại vương ... Phân biện hoa mai, hóa thân vô số!"

Ách, tại sao các ngươi ra đại chiêu trước chung quy phải gọi một gọi?

Hứa Tri Hồ chỉ kịp yên lặng oán thầm, hầu như trong nháy mắt này, xung quanh những rải rác ở trên mặt biển vảy màu vàng kim, đột nhiên đón gió loáng một cái, nhất thời hóa thành mây chục hào không chênh lệch Linh Cảm đại vương khác, mở ra miệng đầy răng nanh mãnh xông lên!

"Âm!" Trưởng công chúa điện hạ còn nắm liền nâng thương (súng) xạ kích, trực tiếp đem mây cái Linh Cảm đại vương oanh thành mảnh vỡ.

Nhưng thừa dịp nàng nhét vào đạn được trước, càng nhiều Linh Cảm đại vương đã gào thét mà tới, mây chục tấm răng nanh miệng lớn từ bốn phương tám hướng hung tợn bao phủ xuống, phảng phất một đài to lớn cối xay thịt, phải đem Hứa Tri Hồ cùng trưởng công chúa điện hạ tất cả đều xé thành mảnh vỡ.

"Phân thân a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, "Cái kia cái gì, Xích Xích ..."

Cái gì cũng không cần nói rồi, Xích Tỷ Nhi con nhện nhỏ cũng sớm đã đói khát khó chịu, vô cùng phấn khởi ầm ầm một tiếng, toàn bộ thân thể trực tiếp chia năm xẻ bảy, tiếp theo chuyển hóa thành vô cùng vô tận xích huyết nhện hải, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như mãnh liệt mà tới.

Trong phút chốc, mây chục Linh Cảm đại vương đều còn chưa kịp phản ứng lại, liền bị này vô cùng vô tận nhện hải cho bao phủ hoàn toàn, sôi trào mãnh liệt nhện trong biển, chỉ có thể nghe được tiếng gầm gừ của hắn dường như như lôi đình nổ vang chấn động: "Chết tiệt vô liêm sỉ, bản đại vương từ Nam Hải phô đà

trốn ra được sau đó, cái gì tình cảnh chưa từng thấy, chỉ là ... Cho bản đại vương, phá!"

Ầm ầm một tiếng, mấy chục Linh Cảm đại vương ầm ầm nổ tung, mạnh mẽ đem nhện hải oanh thành mảnh vỡ, nhưng quỷ dị chính là, làm nổ tung qua đi, nguyên bản sôi trào mãnh liệt ngoài khơi, đột nhiên liền quỷ dị khôi phục lại yên lặng, liền phảng phất chưa từng xảy ra gì cả.

"Cẩn thận!" Trần sư huynh thuận lợi chém giết mấy cái màu vàng cá chép, cả người đẫm máu quay đầu quát lên, "Tên kia phân thân vô số, hay là đang giấu ở ..."

Rầm!

Còn chưa kịp nói xong, kim quang lâu thuyền mũi tàu nơi đột nhiên rầm một tiếng, bay lên trời trắng bạc trong cột nước, hóa thành hình người Linh Cảm đại vương đột nhiên nhảy ra, trong tay quái lạ màu vàng trường nhận đột nhiên chém xuống, dường như như lôi đình mạnh mẽ chém về phía Hứa Tri Hồ phía sau lưng: "Đón gió ... Một đao chém!"

Vãi chưởng, tại sao đột nhiên có loại họa phong đột biến déjà vu?

Hứa Tri Hồ vừa oán thầm vừa liền muốn móc ra pháp khí, vẫn đề là bên cạnh trưởng công chúa điện hạ tốc độ càng nhanh hơn, đột nhiên xoay người nâng thương, liền vừa liền muốn một đao chém xuống Linh Cảm đại vương, trực tiếp liền bị một thương bạo đầu ...

Chỉ là trong phút chốc, chưa kịp trưởng công chúa điện hạ thả xuống súng hỏa mai mồi cò, kim quang lâu thuyền mạn tàu bên đồng dạng rầm một tiếng, lần thứ hai bay lên không trong cột nước, lại là một vị Linh Cảm đại vương bỗng nhiên nhảy ra, trường đao như điện quét ngang mà qua: "Phân thân vô số, ẩn náu vô hình, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể giết đến mấy cái!"

Cười gằn thanh chưa lạc, phía bên phải mạn tàu đồng dạng cột nước bay lên

không, trưởng công chúa điện hạ đang nâng thương đánh chết vị này Linh Cảm đại vương, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng bị phía sau một vị khác Linh Cảm đại vương bạt đao trám lạc, trong nhất thời lại không kịp chống đỡ.

"Ninja sao?" Cũng may Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, thuận lợi chép lại vừa tinh lại Tụ Yêu phiêu, không nói hai lời liền đập tới.

Phịch một tiếng, bị trước mặt đập trúng mặt vị này Linh Cảm đại vương, nhất thời phịch một tiếng chia năm xẻ bảy, nhưng ngay cả như vậy, sắc bén trường dao hơi hơi nghiêng đi, nhưng vẫn là ở trưởng công chúa trên cánh tay lưu lại một đạo sâu sắc vết máu.

"Vô dụng! Các ngươi căn bản ngăn cản không được bản đại vương!" Lần thứ hai khôi phục lại yên lặng trên mặt biển, đột nhiên lại vang lên Linh Cảm đại vương đặc ý cười gǎn thanh, "Chà chà chà, bản đại vương có bao nhiêu vảy cá, liền có bao nhiêu phân thân, bốn phía lại là biển rộng mênh mông, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể chống được ..."

Âm! Âm! Âm!

Cười gǎn thanh chưa lạc, liên tục không ngừng cột nước bay lên trời, mấy chục vị Linh Cảm đại vương từ bốn phương tám hướng gào thét nhảy ra, vung vẩy trường dao hướng về sàn tàu mạnh mẽ chém xuống, hầu như phong tỏa mỗi cái góc độ, để người căn bản không có bất kỳ tránh né không gian.

"Đê tiện!" Xích Tỷ Nhi từ vừa thiếu máu trạng thái khôi phục như cũ, nhất thời lại hóa thành xích huyết nhện hải, nổ vang xông tới, "Đáng ghét a, nếu không phải luân gia còn không có lĩnh ngộ biểu ca lưu lại Chu tàm yêu mẫu thân thông, coi như có một trăm Linh Cảm đại vương ..."

Được rồi, như nàng mong muốn, một trăm Linh Cảm đại vương cùng nhau lên sàn!

Trong phút chốc, mấy trăm đạo cột nước cùng nhau gào thét bay lên không,

hàng trăm hàng ngàn Linh Cảm đại vương phân thân một nhảy ra, rồi lại làm người hoa cả mắt đan xen mà qua, vung vẩy trường đao mạnh mẽ chém xuống đến!

"Cẩn thận!" Hứa Tri Hồ mở ra Tụ Yêu phiên, xem như là miến cưỡng đem mấy chục đao khí tất cả đều đón đỡ ở bên ngoài, nhưng một bên khác trưởng công chúa điện hạ lại không may mắn như vậy, vển vẹn trong nháy mắt lại thân mấy đao, liền ngay cả áo giáp đều bị chém phá.

"Đê tiện gia hỏa!" Xích Tỷ Nhi xích huyết nhện hải cũng bị chém giết không ít, không khỏi nổi giận, "Có bản lĩnh chính diện đánh một trận a, trốn tránh chỉ có thể đánh lén tính là gì hảo hán?"

"Ngươi quản ta a, bản đại vương liền yêu thích đánh lén!" Lâu thuyền bốn phía mênh mông trên mặt biển, truyền đến Linh Cảm đại vương cái kia lơ lửng không cố định đặc ý âm thanh, "Có bản lĩnh, liền tìm ra bản đại vương chỗ ẩn thân, nếu là không tìm ra được, thì đừng trách..."

Ồ!

Lời còn chưa dứt, lại là mấy chục đao cột nước gào thét bay lên không, từ đây trời trong hơi nước gào thét nhảy ra Linh Cảm đại vương phân thân, cùng nhau vung vẩy trường đao mạnh mẽ chém xuống, rồi lại cướp tại Xích Tỷ Nhi xích huyết nhện hải chen chúc tới trước, dương dương tự đắc trở xuống đến trong biển: "Ồ ha ha ha a, các ngươi chậm rãi tìm, hay là tìm tới mấy năm, liền có thể tìm tới bản tôn chân thân sở tại rồi!"

Đê tiện! Không biết xấu hổ! Nham hiểm!

Trưởng công chúa điện hạ không nhịn được hừ lạnh một tiếng, Xích Tỷ Nhi càng là hận đến nỗi răng nghiến lợi, lần thứ hai ngưng tụ thành nhân hình, oán hận đánh giá bốn phía: "Lẽ nào có lý đó, luân gia liền chưa từng thấy vô sỉ như vậy ... Ồ, Tri Hồ, ngươi có tân pháp khí?"

"Cái này mà ..." Hứa Tri Hồ đang tò rõ vẻ quái lạ mở ra sơn địa bao, từ bên trong lấy ra một cái kim loại hình sợi vật, suy nghĩ một chút lại rất chăm chú quay đầu nhìn trưởng công chúa điện hạ, "Khặc khặc, điện hạ, ta trước tiên xác nhận một thoáng, đun ít nước tính toán phá hoại Đông Hải hoàn cảnh muốn phạt tiền sao?"

"... Không tính!" Trưởng công chúa điện hạ ngạc nhiên chốc lát, vẫn là lạnh lùng trả lời.

Rất tốt, chờ chính là câu này, Hứa Tri Hồ cầm lấy cái kia quái lạ kim loại hình sợi vật, rất không chịu trách nhiệm hướng về hải lý ném một cái: "A, tuy rằng không có điện, nhưng biến dị sau có thể hấp thụ linh khí, vì lẽ đó ..."

Vì lẽ đó, vén venet mấy giây sau, nguyên bản bình tĩnh rồi lại cất giấu hung hiểm ngoài khơi, đột nhiên liền khẽ run, phát sinh kỳ quái tê hí lên!

Sau một khắc, lượng lớn màu trắng bạc hơi nước, từ dưới mặt biển chậm rãi bốc lên, theo gió phiêu lảng ở giữa không trung, Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt nhìn bốn phía, đột nhiên lại tỏ rõ vẻ kinh ngạc cúi đầu: "Chờ đã, tại sao ta cảm thấy, chúng ta chiếc thuyền này tại nóng lên?"

Sự thực đúng là như thế, nhưng nghiêm chỉnh mà nói, cũng không phải thuyền tại nóng lên, mà là thuyền hạ nước biển tại nóng lên!

Trong nháy mắt, phạm vi mấy chục dặm ngoài khơi, tất cả đều phát sinh kỳ quái tê hí lên, bình tĩnh ngoài khơi bắt đầu chậm rãi gợn sóng, dần dần rầm rầm vang vọng sôi trào lên, lượng lớn màu trắng bạc hơi nước như là bị bốc hơi lên, trôi nổi bồng bềnh bay lên trời, rồi lại mang theo vài phần nóng hầm hập nhiệt độ, phảng phất sương mù tựa như bao phủ toàn bộ ngoài khơi ...

Rầm, rầm, chỉ trong chốc lát sau, tầm mắt bên ngoài khơi đều đang sôi trào mạo khí!

Trọn mắt ngoác mồm a, Xích Tỷ Nhi nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, theo bản

năng đem vài con con nhện nhỏ ném vào hải lý, rồi lại nhất thời sơ hết hồn: "A a a, thật nóng, thật nóng ... Chờ chút, chăng lẽ nói, nước biển bị đốt tan?"

Vấn đề này là dư thừa, phụ cận trên mặt biển, lúc này cũng đã có cá nhỏ cái bụng trở nên trắng phiêu tới, vài con lính tôm tướng cua càng là cả người đỏ chót nhảy lên thuyền: "Điện hạ, điện hạ, đại sự không ổn, không biết là tên khốn kiếp kia, lại đem chỉnh cái hải vực đều cho đốt tan rồi!"

Còn có thể là tên khốn kiếp kia, tất cả mọi người đều tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn bên kia lại lấy ra một cái kim loại hình sợi vật Hứa Tri Hồ.

"Đừng xem ta, xem ngoài khơi." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng chỉ chỉ bốn phía, thuận lợi càng làm một cái kim loại hình sợi vật cho vứt hải lý, "Mặt khác, có thể trước thời gian chuẩn bị một điểm hải sản tương rau thơm hạt vừng gì gì đó, nói không chắc đợi lát nữa chúng ta là có thể ăn đáy biển vơ vét."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, phương xa hơi nước trong sương mù, đột nhiên thì có một cột nước bay lên trời, cả người đỏ chót Linh Cảm đại vương hé quái dị vọt ra mặt biển, khắp toàn thân đều sương mù lượn lờ, xem ra như là mới từ phòng tắm hơi khoan ra.

Vừa bay lên trời, chịu đến Đông Hải cảm chế ánh hướng, hắn nhất thời lại hạ trở lại trong nước biển, tiếp theo lại là một tiếng thê lương không gì sánh được kêu quái dị: "Thật nóng! Thật nóng! Chết tiệt khốn nạn, ngươi đến cùng hướng về hải lý ném ... Phong khẩn, chạy mau!"

Âm âm một tiếng, cướp tại Trần sư huynh bọn họ thối thúc phi kiếm trước, đều sấp bị bỗng quen Linh Cảm đại vương ầm ầm nổ tung, nhất thời hóa thành hàng trăm hàng ngàn điều màu vàng cá chép, tuy rằng trong đó phần lớn đều lập tức bị hấp, nhưng thiểu số cá chép nhưng vẫn là cố nén càng ngày càng cao nhiệt độ, thất kinh hướng về trong biển sâu một xuyên, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gió biển gào thét mà qua, nóng hầm hập hơi nước thổi vào mặt, còn có thể mơ hồ nghe được Linh Cảm đại vương cái kia tức đến nổ phổi tiếng gầm gừ: "Ai kia, không nên đắc ý quá sớm, các bản đại vương sau khi trở về bẩm báo rượu..."

Mặt sau không còn, không biết cái tên này là đã đào tẩu, vẫn là không có chịu đựng được biển ma lạt nǎng rồi!

Trên sàn thuyền, Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết nên nói cái gì, trợn mắt ngoác mồm nửa ngày, vẫn là Xích Tỷ Nhi cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, thật to mò mở to hai mắt: "Híc, Tri Hồ, ngươi vừa đem nước biển đốt tan cái kia pháp khí, gọi là, gọi là..."

"Ồ ô ô, cái kia sao?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc nhìn bọn họ, vẫn nhìn vẫn nhìn, mãi đến tận nhìn ra tất cả mọi người đều cả người sợ hãi, rốt cuộc rất cảm khái thở dài —

"A, kia chính là ... Trong truyền thuyết đại học chuẩn bị thần khí, rồi lại bị nghiêm cấm sử dụng, chỉ cần mấy phút sẽ dẫn đến cả dãy nhà mất điện ... Que! Đun! Nóng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 225: Nói Cẩn Thận Sáo Lộ Đât

Nói cẩn thận sáo lộ đât

Đừng động que đun nước là gì, chí ít tại tất cả mọi người nỗi lòng tôn kính vẻ mặt, trận này Đông Hải dương trên mặt hồn chiến cuối cùng cũng coi như tuyên cáo kết thúc.

Bất quá, so với cái kia chỉ có thể đánh lén đào tẩu Linh Cảm đại vương, trước mắt tương đối làm người nhức đầu, vẫn là đối phó thế nào trước mắt vị này dung mạo khí chất đều rất có phuơng tây phong tình Đông Hải Long vương trưởng công chúa điện hạ, cùng với nàng cái kia một đống lớn đầy đủ đem người phạt đến phá sản lượng lớn hóa đơn phạt ...

Trên thực tế, vào lúc này, vị này trưởng công chúa điện hạ đã lần nữa khôi phục cao lãnh, tỏ rõ vẻ quái lạ dò xét kim quang lâu thuyền, đầy đủ qua nửa khắc đồng hồ sau, nàng mới tại một đoàn lính tôm tướng cua vây quanh hạ, cũng không quay đầu lại lạnh lùng mở miệng nói: "Căn cứ Đông Hải tuần tra điều lệ thứ tám điều, các ngươi chiếc thuyền này làm trái quy tắc loạn đình, muốn xử lấy 5,000 linh thạch ... A, bất quá, xem ở các ngươi cũng giúp mức của ta, lần này coi như xong!"

Có phải là a, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy rất cảm động, đúng là Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng ở phía sau không nhịn được mắt trợn trăng, Trần sư huynh càng là cực kỳ bất mãn hờ lạnh một tiếng: "Kỳ quái a kỳ quái, Đông Hải Long vương đang giở trò quỷ gì, tại sao có thể có cái huyết thống như thế không thuần ..."

Lời còn chưa dứt, vừa vãnh đang tra xem lâu thuyền trưởng công chúa điện hạ,

đột nhiên liền mặt không hề cảm xúc quay đầu, màu lam đậm đôi mắt sáng tràn ngập lạnh lẽo hàn ý, đầu tiên là liếc nhìn lòng đất cái kia kim quang mặt nạ, rồi lại chậm rãi trên di, cuối cùng dừng lại tại Hứa Tri Hồ trên mặt, liền như thế liên tục nhìn chăm chăm vào liên tục nhìn chăm chăm vào, dường như muốn nhìn chăm chú đến thương hải tang điền tựa như.

"Khặc khặc ..." Bị nhìn thấy cả người không dễ chịu, Hứa Tri Hồ rất lúng túng ho nhẹ một tiếng.

"Ngươi biết!" Trực tiếp đánh gãy hắn, trưởng công chúa điện hạ âm thanh không tình cảm chút nào, liền phảng phất mới từ trời đất ngập tràn băng tuyết đi ra, "Chúng ta Đông Hải long cung, từ trước đến giờ có cái quy củ, phàm là cái thứ nhất nhìn thấy ta chân chính dung mạo người, hoặc là sẽ chết tại ta súng hỏa mai mồi cò hạ, hoặc là ..."

"Ách ..." Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại muôn bị sáo lộ linh cảm.

"À được?" Bên cạnh Xích Tỷ Nhi cũng là hai mắt đăm đăm, Trần sư huynh Mộc sư huynh bọn họ càng là hai mặt nhìn nhau, chỉ có Vân Phàm đột nhiên liền bát quái chi hỏa cháy hừng hực, hưng phấn đến đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, a a a, đến, đến, luân gia dụng yêu mến nhất cột buồm xin thề, tiếp xuống câu kia khẳng định chính là ...

"Hoặc là, phải cưới ta!" Quả nhiên sau một khặc, trưởng công chúa điện hạ rất bình tĩnh nói ra câu này kinh điển lời thoại.

"Phù!" Hứa Tri Hồ miệng đầy phun nước, kho ngươi cái hấp, ta liền biết sẽ là loại này tình tiết.

"À được?" Xích Tỷ Nhi dần độn mở to hai mắt, cả người Đô Lam bình kipy thời.

"Ta sát, như thế cũng được?" Dương sư huynh Mộc sư huynh bọn họ tỏ rõ vẻ đờ đẫn, không nhịn được quay đầu nhìn rất có Tây Vực phong tình trưởng công

chúa, không biết lúc này là nên biếu thị khiếp sợ đây, hay là nên biếu thị ước ao đây.

Chỉ là sau một khắc, các Xích Tỷ Nhi phản ứng lại, đột nhiên liền má ngọc đỏ lên giận không nhịn nổi: "Há có, lẽ nào có lý đó, luân gia không cầm chảo đi ra, ngươi làm ta ..."

"Bình tĩnh, bình tĩnh a." Vân Phàm tranh thủ thời gian ôm chặt lấy nàng, "Cái kia cái gì, chúng ta ít nhất phải trước tiên xem xong bát quái, không đúng, là trước tiên nghe người ta nói hết lời ... Ai kia, ngươi kế tục, không cần phải để ý đến chúng ta!"

Không chút biếu tình, trưởng công chúa điện hạ như trước như thế lạnh lùng nhìn Hứa Tri Hồ, liền đôi mắt sáng đều không nháy mắt một cái, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ lại móc ra một chồng lớn hóa đơn phạt, nói thí dụ như không đáp ứng cưới lời ta nói liền lại phạt 5,000 linh thạch.

"Ách ..." Bị nhìn thấy cả người không dễ chịu, Hứa Tri Hồ hết sức bất đắc dĩ thở dài, lại thật lòng suy nghĩ một chút, sau đó dùng rất thành khẩn rất thành khẩn vẻ mặt nhìn trưởng công chúa điện hạ, "Cái kia cái gì, điện hạ, cảm tạ ngài thâm tình, bất quá ..."

"Ta còn chưa nói hết!" Trưởng công chúa điện hạ lạnh lùng nhấc tay đánh gãy hăn, rồi lại lần thứ hai lặp lại một lần, "Chúng ta Đông Hải long cung, từ trước đến giờ có cái quy củ, phàm là cái thứ nhất nhìn thấy ta chân chính dung mạo người, hoặc là sẽ chết tại ta súng hỏa mai mồi cò hạ, hoặc là phải cưới ta ... Vì lẽ đó, nếu ngươi bây giờ nhìn đến ta chân chính dung mạo, cái kia ... Ta quyết định, phế bỏ quy củ này!"

"Phù!" Đang móc ra sữa bò uống an ủi Hứa Tri Hồ, không nhịn được lần thứ hai miệng đầy văng, "Khặc khặc khặc, khặc khặc khặc, điện hạ, điện hạ ngài vừa nói cái gì ấy nhỉ?"

"Ta nói, ta quyết định phế bỏ quy củ này." Trưởng công chúa điện hạ như

trước là cái kia phó lạnh như băng vẻ mặt, liên đới mặt sau lính tôm tướng cua cũng như trút được gánh nặng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Xoạt xoạt!" Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy tan nát cõi lòng, hơn nữa là chịu đến ròng rã 1 vạn điểm thương tổn.

"À được? Tình huống thế nào?" Đang muốn vung vẩy chảo xông lên Xích Tỷ Nhi, đột nhiên cũng chóng mặt, bên cạnh Trần sư huynh Dương sư huynh bọn họ càng là mắt to trừng mắt nhỏ, hoàn toàn không làm rõ được tình hình.

"Chờ đã, đây không phải đúng vậy." Vân Phàm bát quái chi hỏa đều bị tưới tắt, không nhịn được nhấc tay kháng nghị, "Cái kia cái gì, dựa theo truyền thống, thời điểm như thế này, người không phải nên ép buộc Ninh sư đệ cưới người mới đúng không?"

"Dựa vào cái gì?" Trưởng công chúa điện hạ lạnh lùng nhìn Hứa Tri Hồ một chút, tuy rằng không nói gì, nhưng mà ý tứ đã rất rõ ràng.

Vãi chưởng, đây là ghét bỏ đi, đây là ghét bỏ ánh mắt đi, Hứa Tri Hồ bị đả kích đến lệ rơi đầy mặt, duy nhất có thể làm chính là ưu thương quay đầu, ôm ngực nhìn Xích Tỷ Nhi.

Có thể nói cái gì đó, Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian rất ôn nhu ôm hắn, còn vỗ vỗ phía sau lưng hắn biểu thị an ủi: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chó không chê nhà nghèo, thê không chê phu xấu, lại nói Tri Hồ dung mạo người cũng không khó coi mà, chính là bình thường đại chúng mặt, nhiều lăm néo đến trong đám người ai cũng không nhận ra."

Đừng nói, Hứa Tri Hồ cảm động đến rơi nước mắt, thậm chí Xích Xích người thật sẽ an ủi người, bất quá lại nói ngược lại, chúng ta đúng là đại chúng mặt sao, giống như trước tại Giang Nam cũng bị Tố Trinh cho ghét bỏ một lần.

Nói đến Tố Trinh, này ngốc cô nương trước đang chiến đấu liền bắt đầu nỗ lực vỗ vòng tròn, lúc này tuy rằng nhìn thấy tình cảnh hoà hoãn lại, nhưng vẫn là

không dám thất禮 tại cái kia kế tục họa, đuôi rắn cùng mặt đất ma sát đến độ nhanh bốc cháy lên: "A, chớp đuôi thật nóng, phụ thân đại nhân, các ngươi còn đánh sao, không đánh ta trước hết ngừng nha."

"Ta không quen biết nàng!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì bùm mặt, lại xoay đầu lại nhìn trưởng công chúa điện hạ, "Cái kia cái gì, công chúa điện hạ, chúng ta tới nói điểm chuyện đứng đắn đi, khắc khặc, kỳ thực sự tình là như thế ..."

Bỏ ra nửa giờ, đem có thể nói sự tình đều nói một lần, Hứa Tri Hồ nhấp một hớp nước chanh thăm giọng nói, thuận lợi lại đưa cho một bình qua đi: "Vì lẽ đó, tình huống chính là cái dạng này ... Không sai, có muốn hay không theo chúng ta tạo thành The Avengers, đồng thời cứu vớt Côn Ngô ấy nỉ?"

"Không có hứng thú!" Trưởng công chúa điện hạ trả lời đến cung thật là thảng thắn dứt khoát, bất quá thoảng ngừng lại một chút, nhưng lại lạnh lùng nói, "Nhưng mà, cân nhắc đến các hạ vừa cũng coi như là cứu ta một lần, cái kia để báo đáp lại, lần này phạt tiền liền miễn, nhưng mà ... Quy củ hay là muỗn thủ, vì lẽ đó dựa theo chúng ta Đông Hải dò xét điều lệ điều thứ chín, các ngươi hiện tại trước tiên cần phải theo ta trở lại thủy tinh cung, đăng ký trong danh sách lịnh lâm thời lệnh bài thông hành."

"Như thế rườm rà?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, "Cái kia cái gì, chúng ta có thể không đi sao?"

"Không thể!" Trưởng công chúa điện hạ trả lời trước sau như một ngắn gọn, sau đó lại như là tại chứng minh nàng ngắn gọn, mấy trăm tên lính tôm tướng cua lập tức rất chỉnh tề giơ lên súng hỏa mai mồi cò.

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ nhìn trưởng công chúa điện hạ cái kia trương mặt lạnh, lại nhìn dày đặc ngắm trúng lưỡi thương, nhìn lại một chút bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng, chỉ có thể rất cảm khái thở dài —

"Được rồi, được rồi, vậy chúng ta liền ... Ách, còn có một vấn đề, Vân sư tỷ, ngươi thật giống như nhanh chìm?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 226: Tân Gái Cao Thủ A

Tân gái cao thủ a

Trải qua vừa nãy một phen hỗn chiến, hơn nữa đại gia vội vàng chiến đấu không để ý tới mức nước, vốn là có chút lậu kim quang lâu thuyền, lúc này cũng đã chìm hơn nửa.

Bất quá, có chủ nhà trưởng công chúa điện hạ tại, coi như toàn chìm cũng có thể cứu lại về được, vì lẽ đó chỉ trong chốc lát sau, mọi người đột nhiên rất kinh ngạc phát hiện, chìm vào đáy biển kim quang lâu thuyền lại còn có thể bình thường đi, hơn nữa là tại trong biển sâu đi ...

Hứa Tri Hồ đứng ở trên sàn thuyền hướng ra phía ngoài nhìn tới, chỉ nhìn thấy một tầng hào quang màu trắng bạc dường như trong suốt lồng ánh sáng tựa như, đem kim quang lâu thuyền kể cả mọi người tất cả đều bao bao ở trong đó, nhưng lại tuỳ tung trưởng công chúa điện hạ tâm ý hướng, thôi thúc dòng nước đáy kim quang lâu thuyền tại trong biển đi, đi tới vậy không biết ở đâu Đông Hải thủy tinh cung.

Nói đến đây vị trưởng công chúa điện hạ, Hứa Tri Hồ vừa dùng mây bao áo lợi áo thu mua hai vị hải tượng lực sĩ, đúng là từ bọn họ trong miệng biết được Đông Hải Long vương cùng vị công chúa điện hạ này không ít chuyện —

Làm người kinh ngạc chính là , dựa theo hai vị này hải tượng lực sĩ thuyết pháp, bây giờ Đông Hải long cung đương gia làm chủ, chính là vị này trưởng công chúa điện hạ, mà vốn nên là Đông Hải chi chủ Đông Hải Long vương bệ hạ, nhưng đã sớm mười mấy năm trước liền bỏ nhà theo trai ...

"Chờ một chút, bỏ nhà theo trai?" Hứa Tri Hồ nghe đến đó, suýt chút nữa càng làm sữa bò cho phun ra ngoài, "Híc, là ta lý giải cái kia bỏ nhà theo trai sao?"

Vấn đề này là dư thừa, chỉ muốn nhìn một chút hai vị hải tượng lực sĩ vẻ mặt bối rối liền biết rồi, có người nói đương nhiệm Đông Hải Long vương bệ hạ, cực kỳ yêu quý sống phóng túng thanh sắc khuyến mã, đặc biệt là đối sắc đẹp không hề sức đề kháng, vì lẽ đó mười mấy năm trước, đại khái là không chịu được Long cung khô khan sinh hoạt, vị này bệ hạ đột nhiên liền dẫn theo mấy cái tiểu thiếp bỏ nhà theo trai đào tẩu, chỉ ở thủy tinh cung trên cửa chính dán một tờ giấy —

"Côn Ngô lớn như vậy, mỹ nhân nhiều như vậy, ta muốn đi xem!"

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoáng ngay lúc đó tình cảnh, hoàn toàn không biết nên nói cái gì cho phải: "Mồ hôi, các ngươi bệ hạ cũng thật là, cũng thật là ... Quên đi, nói cách khác, từ đó về sau, trưởng công chúa điện hạ liền phụ trách quản lý Đông Hải?"

"Đúng vậy, đúng vậy." Hai vị hải tượng lực sĩ hai mặt nhìn nhau, "Bệ hạ bỏ nhà theo trai thời điểm, chỉ có trưởng công chúa điện hạ một cái tử nữ cùng hai vị tiểu thái tử điện hạ, bởi vì hai vị thái tử điện hạ đều ở bên ngoài tu luyện, Đông Hải liền tạm thời do trưởng công chúa điện hạ tới quản lý."

Hóa ra là như thế, Hứa Tri Hồ liếc nhìn phía trước đang ở đầu thuyền không chẽ dòng nước cao lãnh ngự tỷ, thầm nghĩ cường long không ép địa đầu xà, huống chi nhân gia mới thật sự là cường long tới, như thế xem ra muốn tại Đông Hải tìm tới cái kia "Chủ thượng" manh mõi, nhất định phải cùng vị này trưởng công chúa điện hạ giữ gìn mối quan hệ.

"Đúng rồi, các ngươi trưởng công chúa điện hạ xưng hô như thế nào?" Xích Tỷ Nhi quan tâm trọng điểm hiển nhiên rất kỳ quái, "Còn có a, tại sao nàng xem ra không giống chúng ta Côn Ngô huyết thống, ngược lại như là cực tây địa

phương dị vực nhân tộc?"

"Đúng vậy, đúng vậy." Nói đến đây cái, Vân Phàm cũng tốt Trần sư huynh bọn họ cũng tốt, còn thật sự đều thật tò mò, không nhịn được chỉnh tề vểnh tai lên.

"Xưng hô sao?" Hai vị hải tượng lực sĩ cẩn thận từng ly từng tí một ngẩng đầu lên, do dự nhìn phía trước không hề phát hiện trưởng công chúa điện hạ, "Điện hạ tự nhiên họ ngao, tên một chữ một cái anh chữ, còn nói máu mủ của nàng cùng tướng mạo, cái này mà, cái này mà..."

"Lại thêm ba bao lạt điểu!" Hứa Tri Hồ cũng là liều mạng.

"Thành giao!" Hai vị hải tượng lực sĩ lập tức liền khuất phục, lại lén lút liếc nhìn được gọi là ngao anh trưởng công chúa điện hạ, sau đó nhẹ giọng lại nói, "Chúng ta vừa không phải đã nói rồi sao, Long vương bệ hạ rất yêu thích sắc đẹp, từ nhỏ hắn vừa tiếp nhận thời điểm, cũng từng bỏ nhà theo trai một lần, hơn nữa là trực tiếp vượt qua Đông Hải đi tới cực tây địa phương..."

"Sau đó?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ.

"Sau đó, hắn tại cái kia gặp phải một vị dị tộc nữ yêu." Hai vị hải tượng lực sĩ nói đến đây cái cũng là tỏ rõ vẻ quái lạ, "Có câu nói đến tốt, long tính bản... Khặc khặc, nói chung, bệ hạ cùng vị kia dị tộc nữ yêu, phát sinh một ít không nên sự việc phát sinh, còn sinh hạ cái con gái, sau đó bởi vì bệ hạ tại cái kia trêu hoa ghẹo nguyệt, bị vị kia dị tộc nữ yêu đuổi ra khỏi nhà, chỉ có thể mang theo tã lót con gái trở lại đồng... Cẩn thận!"

Còn chưa kịp nói xong, hai vị hải tượng lực sĩ đột nhiên sờn cả tóc gáy, hầu như là theo bản năng chỉnh tề cúi đầu!

Nổ lớn một tiếng, hầu như tại đồng thời, ánh lửa từ lưỡi thương gào thét mà qua, hầu như là chùi chúng gò má bay qua, tầng tầng đánh vào cách đó không xa

cột buồm trên, trực tiếp đem vừa sửa tốt cột buồm lại cắt đứt.

Biểu hiện lạnh lẽo xoay người lại, trưởng công chúa ngao anh lạnh lùng thả xuống còn đang bốc khói súng hỏa mai mồi cò, mặt không hề cảm xúc ném quá đến một tờ giấy phạt: " Đông Hải quản lý điều lệ thứ mười hai điều, tự ý nghị luận Long tộc việc tư giả, phạt tiền 5,000 linh thạch!"

Vâng vâng vâng, chúng ta không nói gì, Hứa Tri Hồ bọn họ tranh thủ thời gian tóm rõ vẻ vô tội ngẩng đầu nhìn trời, hai vị hải tượng lực sĩ cũng cái gì cũng không dám nói, tranh thủ thời gian cầm áo lợi áo cùng lạt điêu đào tẩu.

Đúng là Xích Tỷ Nhi vẫn có chút hiếu kỳ, không nhịn được lôi kéo Hứa Tri Hồ góc áo: "Ồ, Tri Hồ a, ta nghe nói tại cực tây địa phương, cũng có một chủng loại tự tại đại bò sát rồng, còn mọc cánh có thể phun lửa, sẽ không phải cái kia cái gọi là dị tộc nữ yêu, chính là..."

Ta sát, Hứa Tri Hồ vốn là thật không có hướng về cái phương hướng này nghĩ, nghe Xích Tỷ Nhi vừa nói như thế, đột nhiên thì có đủ loại mặt co giật cảm giác, ách, không thể nào, cho nên nói, chúng ta phương đông rồng chạy đến phương tây, cùng một cái phương tây rồng lăn ga trải giường, sau đó còn sinh hạ...

Trên thực tế, không chỉ là hắn, Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ đều đồng thời sờ sờ ngẩng đầu, trong gió ngổn ngang tưởng tượng một thoáng cái kia hình ảnh.

Trong quỷ dị yên tĩnh, Trần sư huynh đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, tranh thủ thời gian tóm rõ vẻ nghiêm mặt nói: "Khặc khặc, nói chính sự, nói chính sự a, chúng ta lần này đến Đông Hải mục đích, là vì tìm tới cái kia chủ thượng một cái khác thuộc hạ, mà chúng ta hiện tại duy nhất biết đến, chính là cái này thuộc hạ cần phải đang Đông Hải luyện chế pháp khí, hơn nữa hắn rất có khả năng cùng rồng có quan hệ..."

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ rất chờ mong nhìn hắn.

"Cho nên nói ..." Trần sư huynh khẽ mỉm cười, lộ ra mấy phần khá là tự đắc vẻ mặt, "Các ngươi có hay không nhận ra được, vừa cái kia Linh Cảm đại vương nói, hắn gần nhất mới vừa tới đến Đông Hải, còn nói muốn chúng ta chờ, chờ hắn trở lại bẩm báo rượu ..."

"Chờ đã, Trần sư huynh ý của ngươi là?" Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm bọn họ hai mặt nhìn nhau, không khỏi trong lòng hơi động.

"Không sai!" Trần sư huynh suy tư nheo mắt lại, "Có thể Linh Cảm đại vương phải đi về thấy cái kia rượu cái gì, chính là bọn ta phải tìm được người kia!"

"Có phải là a?" Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, "Trần sư huynh, nhờ có có ngươi tại, không phải vậy chúng ta cũng không có chú ý đến này mấy cái chi tiết nhỏ."

"Này có cái gì?" Trần sư huynh rất hờ hững vung vung tay, rồi lại khá là rụt rè ho nhẹ vài tiếng, lời nói ý vị sâu xa giáo dục nói, "Sư huynh ta thân là Thục Sơn đệ tử ưu tú nhất, đạo pháp tự nhiên thiên tư thông tuệ, tự nhiên là bác nghe rộng rãi tập quan sát tỉ mỉ ... Ế?"

Hoàn toàn không có nghe đến phía sau mà nói, Hứa Tri Hồ lúc này đã bị Xích Tỷ Nhi quấn lấy, người sau không biết từ đâu lại bưng ra một bát diện đưa tới, còn chống đỡ cằm nâng gò má, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ nhìn hắn: " ừ ân, Tri Hồ, ngươi thật là lợi hại, tùy tiện cùng Trần sư huynh tán ngẫu có thể vài câu, liền có thể tìm tới mạnh mẽ."

"Chờ đã, rõ ràng là ta ..." Trần sư huynh tỏ rõ vẻ co giật muốn giải thích một chút.

Giải thích vô dụng, Xích Tỷ Nhi hoàn toàn không có nghe, vẫn là tỏ rõ vẻ sùng bái nhìn Hứa Tri Hồ: " ừ ân, cho nên nói, nhà ta Tri Hồ khỏe nhất, không hồ là Đông Minh Sơn đệ nhất trí nang a!"

"Phù!" Kết quả là, đáng thương Trần sư huynh không nhịn được miệng đầy phun máu.

"Buông tha đi, thiếu niên." Vân Phàm ở bên cạnh rất đồng tình vỗ vỗ bả vai hắn, "Ngươi biết, yêu đương chuyện như vậy cùng thông minh tài hoa gì gì đó, không có một viên linh thạch quan hệ ... Cái kia cái gì, chúng ta vẫn là tới nói nói Linh Cảm đại vương sự tình được rồi."

Nói đến Linh Cảm đại vương, Hứa Tri Hồ bên kia thả xuống mì thịt bò, suy tư sờ sờ cẩm: "Cho nên nói, chúng ta chỉ phải bắt được Linh Cảm đại vương, liền có thể tìm tới sau lưng của hắn cái kia chín cái gì, nhưng hiện tại vẫn đề là, mênh mông Đông Hải vô biên vô hạn, muốn tìm được tên kia lại như là mò kim đáy biển, trừ khi ..."

Không cần phải nhắc tới tinh rồi, tất cả mọi người đều rất chỉnh tề chậm rãi ngẩng đầu, nhìn phía đầu thuyền lạnh lùng độc lập vị kia trưởng công chúa điện hạ.

Chỉ là chỉ trong chốc lát sau, Trần sư huynh đột nhiên liền thở dài: "Không dẽ xử lý a, này vị điện hạ đối nhân tộc không có cảm tình gì, hơn nữa lại lạnh như băng rất khó mà nói, muốn muốn thuyết phục nàng giúp chúng ta một tay, thực sự là ..."

Lời còn chưa dứt, nguyên bản tại trong biển sâu vững vàng đi kim quang lâu thuyền, đột nhiên bắt đầu chậm rãi giảm tốc độ!

Hầu như tại đồng thời, nguyên bản đứng ở mũi thuyền trưởng công chúa điện hạ ngao anh, đột nhiên rất bình tĩnh giơ tay chỉ hướng về phía trước: "Chư vị, nơi đó, chính là bọn ta Đông Hải Long tộc ... Thủy tinh cung!"

Không cần nàng giải thích cái gì, thủy tinh cung cái này đại danh đỉnh đỉnh từ, đã đầy đủ giải thích rất nhiều rồi!

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau ngẩng đầu nhìn tới, lại

như là cảm ứng được đến của bọn họ, cái kia vô cùng vô tận biển sâu trong bóng tối, đột nhiên thì có sôi trào mãnh liệt kim quang óng ánh, như có linh thức giống như lan tràn ra, đem phạm vi mấy trăm dặm đáy biển đều chiếu lên đường như trăng sáng giữa trời.

"Đó là, đó là ..." Sau một khắc, trong tầm mắt thấy tòa kia Đông Hải thủy tinh cung trong nháy mắt, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ đầu tiên là trổ mắt ngoác mồm, tiếp theo cùng nhau hút vào hơi lạnh, cuối cùng tất cả đều hóa thành chỉnh tề cảm khái —

"Ta sát! Đây rốt cuộc là, đến cùng là ... Có bao nhiêu hào a!"

Lóng lánh kim quang, hiện ra tại trước mắt mọi người tòa tiên phủ này cung điện, đủ có mấy ngàn trượng nguy nga rộng rãi, toàn thể hoàn toàn do một khối cự lớn như núi tiên linh thủy tinh điêu khắc thành, có thể nói là quý phủ thần công hào không dấu vết, càng thả ra hào quang ngàn nói vô số tia khí tượng trưng cho sự may mắn, tựa như cùng trong biển sâu từ từ bay lên một vầng minh Nguyệt, đem phạm vi mấy trăm dặm chiếu lên mảy may tấp hiện.

Trên thực tế, giờ khắc này từ phía trên quan sát xuống, xuyên thấu qua gần như thủy tinh trong suốt cung tường, thậm chí có thể trong tích nhìn thấy trong cung xa hoa cung thất cùng xa xỉ trang trí, cũng không cần nói cái khác, vẩn vẹn là sau khi vào cửa cái thứ nhất cung thất, liền bày ra linh lang khắp nơi pháp khí đan dược, cái gì tử hỏa giao long kiếm a dời núi hám hải hoàn a cửu chuyển lê nguyên đan a, rõ ràng đều là luận dự định a.

"A ..." Theo mọi người khiếp sợ ánh mắt, trưởng công chúa điện hạ ngao anh cũng nhìn thấy cái kia cung thất, rồi lại không khỏi khẽ cau mày, quay đầu nhìn bên cạnh hải tượng lực sĩ, "Nói qua bao nhiêu lần, đám này khen thưởng tùy túng đồ vật, không nên tùy tiện chất đống tại cửa!"

Phù! Trần sư huynh bọn họ tập thể miệng đầy phun máu, Hứa Tri Hồ nhìn cường hào khí tức tràn đầy ngự tỷ trưởng công chúa, trong lòng chỉ còn dư lại

một ý nghĩ, cái kia cái gì, điện hạ các ngươi thủy tinh cung còn thiếu tạp dịch sao, không cần phó tiền lương chỉ cần có thể đem tạp vật mang đi là được ...

"Không thiếu!" Lại như là biết bọn họ đang suy nghĩ gì, ngao anh mặt không hề cảm xúc lạnh lùng phất tay, nguyên bản giảm tốc độ kim quang lâu thuyền nhất thời chậm rãi hạ xuống, rất vững vàng hạ xuống tại Đông Hải thủy tinh cung trước.

Khoảng cách gần bên dưới, nhìn ánh vàng chói lọi cung điện, lại cảm thụ loại kia cường hào khí tức xông tới mặt, tất cả mọi người tại chỗ cũng đã bị chói lòa mắt, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm hai mặt nhìn nhau, đột nhiên đều có loại nhô ra móng vuốt kích động, ô ô ô, điều này có thể mua bao nhiêu phấn son tu bao nhiêu lần thuyền a.

"Cái kia, đăng ký một thoảng là có thể." Đứng ở xa hoa thủy tinh cung trước, ngao anh thậm chí đều không có dự định mời bọn họ tiến vào tiểu tọa, trực tiếp liền lạnh lùng vỗ vỗ hai tay, "Người đến a, đem Đông Hải lâm thời lệnh bài thông hành lấy ra, mỗi người thu 500 ..."

Răng rắc!

Lời còn chưa dứt, thủy tinh cung phía trên trong nước biển, đột nhiên thì có một ánh hào quang đột nhiên chiếu vào, trực tiếp bao phủ toàn bộ thủy tinh cung.

Trong phút chốc, thủy tinh cung nổ vang rung động, gần phân nửa cung điện lại bị mạnh mẽ cắt rời hạ xuống, dọc theo vệt hào quang kia bay lên trời, trực tiếp biến mất ở nước biển vòng xoáy.

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ lấy làm kinh hãi, phản ứng đầu tiên chính là có người đến tập.

Chỉ là sau một khắc, còn không chờ hắn môn tới kịp rút kiếm, liền nghe đến một cái hung tợn tiếng gầm gừ, mang theo cuồng bạo phẫn nộ cùng sát khí, đột

nhiên vang vọng tại thủy tinh cung phía trên ——

"Họ ngao, ngươi nợ lão tử khoản tiền kia, lãi mẹ đẻ lãi con hiện tại tổng cộng là 80 vạn linh thạch ... Không có tiền? Không có tiền liền bắt các ngươi thủy tinh cung gán nợ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 227: Không Giải Thích

Không giải thích

"Họ Ngao, ngươi nợ lão tử khoản tiền kia, lãi mẹ đẻ lãi con hiện tại tổng cộng là 80 vạn linh thạch!"

Nương theo quái lạ tiếng gầm gừ tức giận vang vọng, vệt hào quang kia bỗng dừng bao phủ tại thủy tinh cung trên, vỏn vẹn mấy giây sau, nguyên bản to lớn hùng vĩ thủy tinh cung lại bị mạnh mẽ cắt vỡ thành hai mảnh, mặt sau bán tòa cung điện trực tiếp bay lên trời, liền như thế quỷ dị biến mất ở nước biển vòng xoáy.

Tựa hồ còn cảm thấy không quá thỏa mãn, cái kia nước biển vòng xoáy tiếng gầm gừ lần thứ hai hung ác vang lên: "Đại gia ngươi! Này nửa tòa thủy tinh cung, trước hết làm mấy tháng nay lãi, tháng sau lại không trả tiền lại, lão tử liền đem các ngươi thủy tinh cung cho hủy đi theo cân bán!"

Dư âm vang vọng, nước biển vòng xoáy đột nhiên liền biến mất không còn tăm hơi, trống rỗng trong biển sâu, chỉ để lại một tòa chỉ còn hơn nửa không trọn vẹn thủy tinh cung, cùng với trọn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau Hứa Tri Hồ bọn họ ...

"É?" Trong quỷ dị yên tĩnh, Hứa Tri Hồ uốn éo cứng ngắc cái cổ, quay đầu nhìn bên kia như bị cắt qua tựa như thủy tinh cung, lại một mặt mờ mịt quay đầu, nhìn một chút bên này trưởng công chúa điện hạ Ngao Anh cùng một đoàn lính tôm tướng cua ——

"Cái kia cái gì, điện hạ, ngài không dự định giải thích một chút sao?"

Trầm mặc, trầm mặc như trước, trưởng công chúa điện hạ như trước duy trì cao lãnh tư thái, mãi đến tận nửa khắc đồng hồ sau, nàng mới như không có chuyện gì xảy ra ho nhẹ một tiếng, quay đầu nhìn bên cạnh hải tượng lực sĩ: "A, hỏa giao hầu cái kia người điên, gần nhất tẩu hỏa nhập ma sau tựa hồ càng ngày càng điên rồi..."

"A?" Hải tượng lực sĩ tỏ rõ vẻ đờ đẫn, thật vất vả mới phản ứng được, "Ồ ồ ồ, điện hạ nói tới là, nghe nói hắn gần nhất xuất hiện ảo giác, luôn cảm thấy chúng ta thủy tinh cung nợ hắn một số lớn linh thạch."

"Ai!" Trưởng công chúa điện hạ rất cảm khái thở dài, lại quay đầu trở lại nhìn Hứa Tri Hồ bọn họ, "Để chư vị cười chê rồi, vị kia hỏa giao hầu là ta dưới trưởng chiến tướng, gần nhất tẩu hỏa nhập ma sau có chút phong, động một chút là sẽ xuất hiện huyễn..."

Xoạt xoạt!

Chưa kịp nàng nói xong, chỉ còn dư lại nửa tòa thủy tinh cung nổ vang rung động, một đám lớn cung tường đột nhiên nổ vang nện xuống đất, sau đó liền nhìn thấy cái kia cung tường nội trắc lại tràn ngập một hàng chữ lớn, hơn nữa còn là màu đỏ tươi chữ lớn, cách xa xa cũng có thể cảm giác được loại kia dũng dũng sát khí —

"Thiếu nợ thì trả tiền! Giết người đền mạng! Họ Ngao, lại không trả tiền lại, lão tử liền cướp người trở lại làm vợ bé!"

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ há to mồm, đồng thời nhìn nghẽ này màu đỏ tươi chữ lớn, sau đó đột nhiên lại không hẹn mà cùng quay đầu, dùng loại kia "Cô lương người không dự định nói chút gì à" quái lạ ánh mắt, rất chăm chú nhìn trưởng công chúa điện hạ.

Trầm mặc, trầm mặc như trước, trưởng công chúa điện hạ lại trầm mặc nửa khắc nhiều chung, lúc này mới rất bình tĩnh rất bình tĩnh gật gù: "Không sai, cái này cũng là hỏa giao hầu tẩu hỏa nhập ma tả, chúng ta còn chưa kịp..."

Răng rắc!

Còn chưa kịp nói xong, không biết nơi nào lại là một tiếng xoạt xoạt nhẹ vang lên, mọi người theo bản năng cùng nhau quay đầu, kết quả là nhìn thấy một chiếc Vân Hà phi xa mang theo quán tính, rất khẩn cấp đứng ở thủy tinh cung trước.

Sau một khắc, mấy cái cẩm bào tiên thương từ Vân Hà phi xa trên nhảy xuống, một Biên chỉ huy tôt sứ xung đi vào thủy tinh cung, vừa chùi đầu đầy mồ hôi tới cùng trưởng công chúa điện hạ giải thích: "Cái kia cái gì, điện hạ, thật không tiện a, ngài tìm chúng ta thuê những pháp khí này đan dược gia cư trang trí, thuê kỳ đã đến, nếu như còn dự định tục thuê mà nói, phiền phức ngày mai đi tiệm chúng ta giao linh thạch..."

Nói như vậy, một đoàn tôt sứ đã ùa lên, đem bên trong tầm mắt hết thảy pháp khí đan dược bàn ghế bích hoạ lư hương tất cả đều chuyển không, liền ngay cả giường đệm chăn nồi bát bầu bồn đều không có buông tha, chỉ trong chốc lát sau, nguyên bản vàng son lộng lẫy cường hào khí tức tràn đầy thủy tinh cung, đột nhiên liền trở nên trống rỗng, liền trương có thể tọa cái ghế cũng không tìm tới.

Cái này cũng chưa hết đây, tiếp theo cái kia mấy cái cẩm bào tiên thương lại xoay người lại, rất chăm chú nhìn hải tượng lực sĩ cùng lính tôm tướng cua: "Thật không tiện a, các vị, phiền phức các ngươi đem binh khí áo giáp cũng cởi ra, chúng ta còn phải kiểm tra một chút, nếu như bị hư hỏng xấu mà nói, đến theo giá gốc bồi thường nha."

Có thể nói cái gì đó, mấy trăm tên lính tôm tướng cua hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể thành thành thật thật cởi khôi giáp giao ra binh khí, chỉ chốc lát sau, trừ ra cầm súng hỏa mai mỗi cò ở ngoài, một đoàn gia hỏa tất cả đều gần như trần truồng đứng tại chỗ, chỉ còn dư lại một cái quần xịp, ôm đoàn sưởi ấm run lẩy bẩy.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ kế tục há to mồm, rất chăm chú rất chăm chú nhìn trưởng công chúa điện hạ, Trần sư huynh còn theo bản năng đè lại cǎm, miễn cho khiếp sợ khi đến ba trật khớp.

Được rồi, lần này thật sự lúng túng rồi!

Tại tất cả mọi người loại kia quái lạ ánh mắt nhìn kỹ, trưởng công chúa điện hạ ngây người như phỗng đứng tại chỗ, tuy rằng nhìn qua không hoảng hốt chút nào, nhưng là nguyên bản cao lãnh mặt, trong nháy mắt liền từ trắng noãn biến thành đỏ lên, liền ngay cả thả ở phía sau hai tay cũng tại khẽ run, nhìn nàng loại kia đỉnh đầu đều ở bốc hơi nước kiểu dáng, phỗng chừng sau một khắc sē nổ vang nổ tung rồi!

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cǎm.

"Cho nên nói?" Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm hai mặt nhìn nhau.

"Cho nên nói?" Mộc sư huynh nhìn một chút chính mình vá chằng vá đụp pháp bào, lại nhìn đối diện trưởng công chúa điện hạ, sau đó rất đồng tình thở dài.

Không giải thích, không có chút nào muốn giải thích, ở tại bọn hắn tràn ngập đồng tình quái lạ nhìn kỹ, trưởng công chúa điện hạ lặng yên không một tiếng động co lại thành một đoàn, dọc theo chân tường từng điểm từng điểm hướng cửa lớn di động, sau đó đột nhiên xèo một tiếng, liền như thế biến mất ở thủy tinh cung, thuận tiện còn không quên ầm đóng lại cửa lớn.

"Cô lương, trốn tránh là không có tác dụng a." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, dứt khoát quay đầu nhìn bên cạnh hải tượng lực sĩ, "Cái kia cái gì, lão huynh ngươi không dự định giải thích một chút sao?"

"Ách ..." Hai vị hải tượng lực sĩ ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, do dự nửa ngày, rốt cục vẫn là mặt mày ủ rũ thở dài, "Được rồi, được rồi, kỳ thực các ngươi hiện tại cũng đoán được, đơn giản tới nói chính là —— chúng ta Đông Hải long

cung, đã, phá sản rồi!"

Phù! Coi như có chuẩn bị tâm lý, chờ nghe được "Phá sản" hai chữ này, Hứa Tri Hồ bọn họ vẫn là không nhịn được văng.

"Không sai, chúng ta Đông Hải long cung đã phá sản." Hai vị hải tượng lực sĩ cúi đầu ủ rũ thở dài, nhưng mà suy nghĩ một chút lại không nhịn được tò rõ vẻ oán niệm, "Đáng ghét a, này đều muốn quái bệ hạ, bình thường sống phóng túng phá sản cũng coi như, bỏ nhà theo trai trước còn mượn một số tiền lớn, vẫn là chín ra mười ba quy lāi suất cao ..."

"Chính là, chính là." Một đám lính tôm tướng cua nói đến đây cái cũng là nghiến răng nghiến lợi, "Công chúa điện hạ cũng thật không dễ dàng, không chỉ có phải giúp cha trả nợ, còn phải duy trì chúng ta Đông Hải long cung hình tượng, nếu không phải còn có thể thu thu phạt tiền gì đó ..."

Được rồi, tuy rằng không hiểu rất rõ tình hình cụ thể, nhưng mà nghe bọn họ như thế oán giận, Hứa Tri Hồ cũng có thể suy diễn ra tình tiết đến.

Có thể nói cái gì đó, nhân gia đều là vua hổ, đến vị này Long vương bệ hạ nơi này liền đã biến thành hâm hại con gái, sống phóng túng phá sản cũng coi như, còn mượn một số lớn lāi suất cao bỏ nhà theo trai đào tẩu, cuối cùng món nợ này liền tất cả đều chuyển tới trưởng công chúa Ngao Anh nơi này.

Cái này cũng chưa hết, bởi vì Long cung nợ một số lớn lāi suất cao mà không phát ra được tiền lương, mấy vạn thủy tộc toàn cung dần dần ly tán, chỉ còn dư lại hải tượng lực sĩ cùng mấy trăm trung thành tuyệt đối lính tôm tướng cua còn kiên trì lưu lại, sau đó Ngao Anh còn phải vắt hết óc nghĩ biện pháp nuôi sống bọn họ, nói thí dụ như ... Ách, nói thí dụ như, tại Đông Hải khắp nơi phạt tiền?

"Được rồi, ta có một chút không hiểu." Trần sư huynh vào lúc này cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại, "Các ngươi đã Long cung đều phá sản, làm gì không dứt khoát giải tán, còn muốn thuê những nhiều pháp bảo trở về duy trì phô trương?"

"Bởi vì điện hạ nói, nàng thân là Đông Hải Long vương bộ tộc, có trách nhiệm chấn hưng gia tộc, đem Long tộc quang vinh truyền thừa tiếp." Hai vị hải tượng lực sĩ nói đến đây cái cũng là tỏ rõ vẻ nỗi lòng tôn kính, "Vì lẽ đó, coi như bình thường cùng đến chỉ có thể uống bát cháo, nhưng mà có người đến thời điểm, chúng ta sẽ, ách, sẽ..."

"Phùng má giả làm người mập?" Hứa Tri Hồ tìm tới một cái rất thích hợp hình dung từ.

"Không sai!" Hai vị hải tượng lực sĩ nhất thời liền cúi đầu ủ rũ, "Lại nói, không trang cũng không được a, chúng ta nếu như không trang đến uy phong điểm, những đi ngang qua gia hỏa cũng sẽ không bé ngoan nộp tiền phạt, không làm được còn có người nhìn thấy chúng ta Long cung suy yếu, nhân cơ hội động ý đồ xấu, cho nên nói, dù cho gánh vác lãi suất cao, vẫn phải là cứng rắn chống đỡ mới được a."

Được rồi, thật khó cho vị kia trưởng công chúa điện hạ, Trần sư huynh bọn họ rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi hồi tưởng lại năm đó Đông Minh Sơn chuyện cũ, thậm chí không nhịn được rất là cảm động, lệ quang Doanh Doanh thu về song chưởng —

"Ô ô ô, thực sự là không dễ dàng, ta nhớ tới ta tại gặp phải Tri Hồ trước, cũng đến vì Tử Tử các nàng nuôi nấng phí, mỗi ngày ngậm đắng nuốt cay đi ra ngoài lừa gạt ... Ô, Tri Hồ, ngươi muốn đi đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 228: Nếu Không Ngươi Lại Phun Ta Hai Lần

Nếu không ngươi lại phun ta hai lần

Còn có thể đi đâu? Đương nhiên là đi cứu vớt phá sản ngự tỷ rồi!

Đàng hoàng trịnh trọng cùng Xích Tỷ Nhi bàn giao vài câu, xoay đầu lại Hứa Tri Hồ, liền tỏ rõ vẻ quái lạ tiến vào thủy tinh cung, một đoàn lính tóm tướng của theo bản năng muốn cản hắn vào cửa, nhưng mà trong nháy mắt phát hiện môn cũng đã bị cướp đi làm lõi...

Dọc theo hành lang tiến vào, đâu đâu cũng có không gian phòng trống rỗng, bước chân đẹp ở bên trên đều sẽ mang theo tiếng vang, trên thực tế nếu như nói thủy tinh cung còn có cái gì đáng giá, phỏng chừng cũng là còn lại thủy tinh cung bản thân, chỉ có điều gánh vác tái hiện Long tộc quang vinh Ngao Anh, hiển nhiên sẽ không đem tòa cung điện này bán đi gán nợ, ngược lại vì duy trì sự tồn tại của nó, hàng năm phỏng chừng còn phải móc ra một số lớn phí dụng đến.

Cho tới hiện tại, bởi vì bị mạnh mẽ cướp đi một nửa, còn lại này một nửa thủy tinh cung xem ra họa phong rất kỳ quái, đặc biệt lẻ loi hậu hoa viên, cái gì đều chỉ còn dư lại một nửa, còn lại nửa dưới bồn hoa, còn lại nửa dưới ẩm nước, còn lại nửa dưới bàn tròn... Mà hiện tại, Ngao Anh học hỏi ngồi ở chỉ còn một nửa trên ghế dài, hai mắt đăm đăm ôm súng hỏa mai mồi cò ngây người...

Thuận tiện nói một chút, bởi vì thuê kỳ đền, vì lẽ đó vị này ngự tỷ kim quang lưu ly đổi mỗi trăm hoa khải a Độc giác tị thủy kim tinh thú a, tất cả đều bị không chút khách khí lấy đi, dẫn đến vào lúc này nàng lẻ loi ngồi dưới tán cây ngây người, chỉ ăn mặc một cái vá chằng vá đụp trăm hoa chiến bào, nguyên bản cường hào khí tức nửa điểm không có còn lại, tỏ rõ vẻ đều viết "Nhà chỉ có bốn

bức tường ngậm đắng nuốt cay bớt ăn bớt mặc" ...

Thật đáng thương, Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được ho nhẹ vài tiếng, chậm rãi đi lên phía trước, tại bên cạnh nàng ngồi xuống.

Chỉ còn một nửa ghế băng có chút chen chúc a, Ngao Anh hướng bên xê dịch một chút, xem đều không có liếc hắn một cái, kế tục dần độn ôm súng hỏa mai mỗi cò ngây người, xem ra phỏng chừng có thể ở đây vẫn ngồi vào thương hải tang điền.

Được rồi, cũng không biết nên nói cái gì, Hứa Tri Hồ nhìn gò má của nàng sưng sốt nửa ngày, đột nhiên cảm thấy có chút đói bụng, thuận lợi từ sơn địa bao mớc ra một hộp sữa bò uống trước.

Rầm, rầm, Ngao Anh hơi hơi giật giật lỗ tai, dùng khéo mắt dư quang nhìn sang, nhìn hắn uống sữa tươi uống đến vui vẻ như vậy, qua đã lâu rốt cuộc không nhịn được hừ lạnh một tiếng: "Cái kia cái gì, thủy tinh cung cấm đoán uống sữa tươi thời điểm phát ra âm thanh, người vi phạm phạt tiền 500 linh thạch."

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp đem miệng đầy sữa bò đều phun ra ngoài, hơn nữa là trực tiếp phun đến Ngao Anh trên mặt, giảng thật, cô lương ngươi đây rốt cuộc là có bao nhiêu cùng, tóm lại cái cơ hội sẽ mở hóa đơn phạt, này cũng đã biến thành di truyền gen đi.

"A..." Bị hắn văng một mặt chất lỏng màu nhũ bạch, Ngao Anh lại cũng không tức giận, ngược lại là nghiêm túc nói, "Đúng rồi, dùng sữa bò phun Long tộc mà nói, là đại bất kính tội lỗi, vì lẽ đó còn muốn lại phạt 500 linh thạch!"

Cái gì cũng không muôn nói, Hứa Tri Hồ trực tiếp từ trong lòng lấy ra một viên linh thạch thượng phẩm đưa tới: "Cầm, đừng nói ta hại ngươi a, này viên linh thạch thượng phẩm đinh 2,000 phở thông linh thạch, vì lẽ đó ngươi còn phải tìm ta một ngàn linh thạch."

Ồ ồ ồ, Ngao Anh tỏ rõ vẻ nghiêm túc tiếp nhận linh thạch thượng phẩm, nhìn

chăm chăm nhìn hối lâu, đột nhiên lại rất chăm chú giương lên mặt cười: "A, ta không có linh thạch có thể tìm cho ngươi, bằng không... Ngươi lại phun ta hai lần?"

Phù! Hứa Tri Hồ còn thật sự không nhịn được lại văng, bất quá lần này cũng không có phun đến Ngao Anh trên mặt, người sau thật đáng tiếc thở dài, phỏng chừng là cảm thấy không có cách nào lại phạt 500 linh thạch trở về.

"Được rồi, được rồi, là tại hạ thua!" Mắt thấy nàng còn đang hoàng trịnh trọng ngẩng lên mặt cười chờ phun, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian gioi hai tay lên đầu hàng, "Cái kia cái gì, điện hạ như ngươi vậy không được a, chỉ dựa vào khắp nơi phạt tiền thu phí, lúc nào tài năng trả hết nợ lãi suất cao, lại nói coi như ngươi muốn phạt tiền, cũng được đổi phương phôi hợp mới được đi."

"Vì lẽ đó?" Ngao Anh vừa còn tỏ rõ vẻ tiếc nuối kiêu dáng, vào lúc này lập tức liền ngồi nghiêm chỉnh, mặt không hề cảm xúc nhìn hắn.

"Vì lẽ đó, chúng ta đến suy nghĩ chút biện pháp." Hứa Tri Hồ đều đã quen này ngốc nữu hai loại hình thái tự do cắt, tiện tay lại móc ra một bao diệu giòn giác đưa cho nàng, "Điện hạ ngươi nên cũng rõ ràng, dựa vào phạt tiền là không trả nổi tiền, muốn khôi phục Long tộc quang vinh một lần nữa chấn hưng thủy tinh cung, phải tìm tới làm giàu làm giàu mới biện pháp."

"Xoạt xoạt, xoạt xoạt." Ngao Anh rất chăm chú nhai diệu giòn giác, cao lanh mặt đột nhiên lại họa phong không đúng cute, chỉ có điều nhai nhai, nàng nhưng lại đột nhiên hơi hơi nhíu mày, "Chờ đã, cái gì gọi là chúng ta?"

"Ý của chúng ta là, chính là ta dự định giúp ngươi." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn nàng, "Sau đó, để báo đáp lại, điện hạ ngài cũng giúp chúng ta khó khăn, mượn ngài tại Đông Hải thế lực cùng giao thiệp, giúp chúng ta tìm tới cái tên đó mang theo rượu hoặc là rượu hài âm gia hỏa, thế nào?"

"A..." Ngao Anh suy tư liếm liếm khéo miệng, đem diệu giòn giác tro cǎn đều cuốn vào.

"Suy tính một chút?" Hứa Tri Hồ lại rất tốt bụng đưa cho một bao tốt lẻ bạn qua đi.

"A..." Ngao Anh cúi đầu nhìn gói kia xem ra càng ăn ngon hơn tốt lẻ bạn, liên tục nhìn chăm chăm vào liên tục nhìn chăm chăm vào, giống như đang làm một cái gian nan quyết định.

"Lại thêm hai rương khố?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú để kiêng nghị, suy nghĩ một chút lại bổ sung, "Mặt khác, chúng ta chỉ phải bắt được tên kia, còn cái khác thu được tất cả đều quy người."

"A..." Ngao Anh cắn một khối tốt lẻ bạn, kế tục rất chăm chú ngây người.

Nửa khắc đồng hồ sau, cũng không biết là bị tốt lẻ bạn chinh phục, vẫn bị làm giàu làm giàu mê hoặc đánh bại, nàng đột nhiên hít sâu một hơi, rất nghiêm túc ngẩng đầu lên: "Có một điều kiện, ta muốn biết trước, người dự định làm sao giúp ta trả hết nợ lãi suất cao?"

"Cái này đơn giản a." Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, lại cười híp mắt quay đầu ngoắc ngoắc ngón tay, "Đến, Xích Xích, Vân sư tỷ, các ngươi đều đừng ẩn giấu, vừa vặn mọi người cùng nhau tới xem một chút... Cái này!"

Bị nhìn thấu, lúc này trốn ở bồn hoa mặt sau nghe trộm Xích Tỷ Nhi Vân Phàm các nàng hai mặt nhìn nhau, tất cả đều có chút lúng túng đứng lên, Trần sư huynh còn rất kiên cường tại cái kia liều chết đền cùng: "buồn cười, cái gì gọi là nghe trộm, ta chỉ có điều là dự định giám thị thuận tiện... Ách, cái này, cái này xem ra khá quen?"

Sau một khắc, chờ nhìn thấy Hứa Tri Hồ móc ra hoa là P8, Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ đầu tiên là ngạc nhiên không nói gì, tiếp theo theo bản năng bật thốt lên: "Trảm tiên phi đao, không đúng, trảm tiên máy bay.. Các loại một chút, Ninh sư đệ, ngươi làm giàu làm giàu biện pháp, sẽ không phải là đi gõ ám côn đánh cướp chứ?"

Làm sao có khả năng a, Hứa Tri Hồ rất khôngh nói gì nguýt nguýt, lại cầm màn hình nhìn một lúc lâu: "Chờ, để cho ta tới tìm xem xem, ta nhớ tới ta cần phải chứa đựng tại... Này!"

Lời còn chưa dứt, hoa là P8 hơi chấn động một cái, nhất thời thì có ánh sáng trăng bạc gào thét lao ra màn hình, nhưng vừa vặn bắn thăng đến tại Trần sư huynh trên thân.

Hầu như là theo bản năng, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau quay đầu nhìn tới, vén vẹn mấy giây sau, chờ thấy rõ Trần sư huynh tình hình sau, Vân Phàm đột nhiên khó có thể tin hít vào một ngụm khí lạnh: "Sư huynh, xem trên người ngươi!"

"Cái gì?" Đang bị ánh sáng trăng bạc chiếu lên không mở mắt nỗi Trần sư huynh, rất kinh ngạc cúi đầu nhìn phía trước ngực, sau đó trực tiếp liền trợn mắt ngoác mồm.

Trong nháy mắt quỷ dị yên tĩnh sau, hắn cái kia khó có thể tin kinh hoảng tiếng hô, đột nhiên trở về đăng tại toàn bộ thủy tinh cung bầu trời, trung gian còn xen lẫn Hứa Tri Hồ liên tục xin lỗi thanh ——

"Phù! Tại sao, tại sao y phục của ta trên sẽ có vài con dê yêu?"

"A a a, thuận lợi, lầm, lầm..."

"Khốn nạn, ngươi là cố ý, nhất định là cố ý!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 229: Dẫn Người Đi Xem Thứ Tốt

Dẫn người đi xem thứ tốt

Tự thái cổ tới nay, bởi Đông Hải thiên nhiên đạo pháp cấm chế tồn tại, làm cho này mênh mông mấy vạn dặm hải vực toàn đều không thể ngự kiểm phi hành, mặc dù là đại thần thông đại năng tiền bối, cũng đến thành thành thật thật mượn tiên hạm vượt biển.

Hoàng hôn dưới trời chiều, một chiếc mây tím tiên hạm đang giương lên như mây buồm, dọc theo xanh lam ngoài khơi nhắm hướng đông mà đi, gió biển gào thét mà đến, gợi lên cột buồm trên màu vàng cờ thường đón gió pháp phổi, làm người kinh ngạc chính là, này cờ thường trên cũng không có thêu thần thông nào đồ án, mà là vẽ một đài xem ra bình thường máy dệt ...

Được rồi, chỉ là xem ra bình thường mà thôi, trên thực tế, chỉ cần là hơi có chút thường thức luyện khí sĩ, đang nhìn đến này dệt vải đồ án trong nháy mắt sau, sẽ theo thói quen nổi lòng tôn kính —

Không sai, đây chính là, bị vạn ngàn nữ tính luyện khí sĩ coi là tu chân giới thánh địa, trong truyền thuyết quý đến liền Thục Sơn phái cũng không dám tùy tiện nói mua mua mua, cho tới Xích Tỷ Nhi đã từng bớt ăn bớt mặc ba tháng mới mua một đôi giảm giá hồng ngọc linh lung giày trở về ... Thiên Chức phuờng!

Cùng phổ thông tu chân môn phái không giống, này Thiên Chức phuờng đệ tử, hầu như tất cả đều là cùng một màu nữ tính, vì lẽ đó vào giờ phút này, mây tím tiên hạm trên sàn thuyền, mười mấy vị trang phục trang phục khuôn mặt đẹp nữ tu liền đứng chung một chỗ, năm màu nghệ thường đón gió pháp phổi, oanh oanh yến yến làn gió thơm kéo tới, còn rất nhiệt tình thảo luận ngày hôm qua

mới mua đồ trang sức đến cùng đâu kiện đẹp mắt nhất ...

"Không phải buông lỏng cảnh giới." Đầu thuyền cung trang mỹ nhân vỗ vỗ hai tay, ra hiệu một đám mòn hạ đệ tử đừng chiếu cố tán ngẫu đồ trang sức trang điểm gì gì đó, "Sư phụ nghe nói, gần nhất Đông Hải vùng này có yêu ma làm loạn, chúng ta nhiệm vụ lần này, là vận chuyển năm nay mới nhất khoản trăm hoa quần đi minh dương đảo, vì lẽ đó hay là muôn cẩn thận nhiều hơn a."

"Phải!" Nghe được sư tỷ Ngọc Lịch chân nhân nói như vậy, một đám Thiên Chức phuơng nữ tu tranh thủ thời gian khom người lĩnh mệnh, "Sư tỷ yên tâm, tỷ muội chúng ta đã sớm làm tốt đề phòng, dù cho có đại yêu ma tôn ... Ồ, sư tỷ, ngươi vừa mua đào hoa son, xem ra rất tốt a!"

"Vâng, thật sao?" Vừa còn nghiêm túc mặt Ngọc Lịch chân nhân, lập tức liền mở cờ trong bụng, lúc này mừng khấp khởi kéo mấy cái sư muội, "Ồ ha ha ha, đây là ta mấy ngày trước đây đi ngang qua tiên vân phô ngẫu nhiên nhìn thấy, lúc đó còn có mấy vị chưởng môn phu nhân muốn theo ta cướp, đến cuối cùng vẫn là ta nhanh tay nhanh mắt ... A, các ngươi đoán xem xem, như thế một hộp muỗn bao nhiêu linh thạch?"

Cho nên nói, toàn thế giới em gái, đều là giống nhau như thế như thế a!

Nửa khắc đồng hồ không tới, một đám khuôn mặt đẹp các cô lương đã nghiêm trọng lạc đẽ, từ Đông Hải gần nhất vẫn để an toàn chuyển tới này hộp đào hoa son đến cùng đắt cỡ nào trên, đến khi một đám sư muội liên tục đoán sai năm, sáu lần sau, Ngọc Lịch chân nhân không nhịn được rụt rè khẽ mỉm cười: "5,000? Chỉ đủ mua cái hộp mà thôi, ta vì mua lại này hộp đào hoa son, nhưng là ròng rã bỏ ra 2 vạn linh thạch a!"

2 vạn a 2 vạn, nghe được cái này con số trên trời, một đoàn khuôn mặt đẹp em gái tất cả đều đầy mặt ngôi sao nhỏ: "Oa nha! Sư tỷ, ngươi thật có tiền, 2 vạn linh thạch a, này đều đinh chúng ta mười năm tu luyện tiêu tốn."

"Vậy thì có cái gì, nhiều bán vài món Unzan trăm hoa quần liền kiếm về."

Ngọc Lịch chân nhân hăng hái vung tay lên, "Chúng ta Thiên Chức phuường đệ tử, nhất định phải vững vàng nhớ tới —— chúng ta trong tủ treo quần áo, vĩnh viễn khuyết một cái xiêm y, chúng ta trên bàn trang điểm, vĩnh viễn khuyết một hộp son, giày của chúng ta giá trên, vĩnh viễn khuyết ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, phía trước bình tĩnh ngoài khơi đột nhiên sôi trào mãnh liệt, cuồng triều sóng lớn bay lên trời!

"Cái gì?" Ngọc Lịch chân nhân hơi hơi ngạc nhiên, nhưng vẫn vẹn trong nháy mắt, liền từ vừa son khống, trực tiếp chuyển hóa thành mặt trầm như nước bình tĩnh tư thái, "Chư vị sư muội liên thủ, kết thành thiên dệt trận pháp, ngược lại muốn xem xem là phuơng nào yêu ma, dám to gan chặn lại ta Thiên Chức phuường tiên hạm?"

Đều không cần nhắc nhở, một đám Thiên Chức phuường đệ tử hét vang lĩnh mệnh, không chút hoang mang thôi thúc pháp khí, trong nháy mắt liền có mấy trăm nói hào quang năm màu bay lên trời, đường như kén tăm tựa như đem tiên hạm bao bao ở trong đó.

Ngọc Lịch chân nhân đón gió độc lập đầu thuyền, vai đẹp nhẹ nhàng chấn động, nhất thời thì có hai đạo màu vàng giao long phóng lên trời, đón gió hóa thành ánh vàng chói lợi kim giao tiễn, nhắm ngay cái kia đang từ hải hạ chậm rãi trôi lên quái vật khổng lồ; "Yêu nghiệt phuơng nào, còn không mau mau hiện ra nguyên ... É?"

Được rồi, đang muốn thôi thúc kim giao tiễn gào thét tiễn lạc, chờ Ngọc Lịch chân nhân thấy rõ cái kia đang từ trong biển trôi lên quái vật khổng lồ, đầu tiên là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, tiếp theo liền cuồng quý thu tay lại: "Thục ... Thục Sơn?"

Không sai, chính là Thục Sơn!

Mang theo sôi trào mãnh liệt nước biển, ướt nhẹp kim quang lâu thuyền chậm

rãi nỗi lên ngoài khơi, Trần sư huynh bọn họ đang ngồi xổm ở trên sàn thuyền, vén tay áo lên mồ hôi đầm đìa ra bên ngoài múc nước, thật vất vả dành thời gian nhìn thấy đối diện Ngọc Lịch chân nhân, tranh thủ thời gian thở hồng hộc trước tiên chào hỏi: "Buổi trưa tốt, ngọc lịch, nhiều năm không gặp ... Cái kia cái gì, ăn cơm xong sao?"

"Ách ..." Ngọc Lịch chân nhân cả người đều trong gió ngốn ngang, mặt sau một đám Thiên Chức phường đệ tử cũng là trồ mắt ngoác mồm.

Đợi lát nữa, đợi lát nữa, tại sao Thực Sơn hạm phái đệ tử tinh anh sẽ ở Đông Hải, còn đột nhiên từ đáy biển hạ trồi lên đến, còn có a còn có, các ngươi đây là cái gì tạo hình, lại là ngăn tay lại là chân trần còn liều mạng ra bên ngoài mực nước, này này này, nói cẩn thận thiên hạ danh môn chính đạo lãnh tụ đây, nói cẩn thận ngạo nghẽ khí khái tiên phong chính khí đây?

"Khặc khặc, cái này mà, nói rất dài dòng." Trần sư huynh chỉ nhìn ánh mắt liền biết đối phương đang suy nghĩ gì, không nhịn được mặt già đỏ ửng, "Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, ngọc lịch a, chúng ta cũng có thật nhiều năm không có thấy, ngươi có hứng thú hay không ... Ách, có hứng thú hay không đi theo ta, ta dẫn ngươi đi xem đồ tốt."

Giảng thật, lời này nếu như biến thành người khác nói, tỷ như Yến Xích Hà giè giè đó, tích tắc đánh thành đầu lợn là khăng định rồi!

Cũng chính là Trần sư huynh tỏ rõ vẻ chính khí hơn nữa nhan trí cao, Ngọc Lịch chân nhân lại không hề tức giận, ngược lại là hơi giật mình, má ngọc ửng đỏ xấu hổ mang khiếp nói: "Cái này, cái này, sư huynh ngươi đột nhiên nói như vậy, ta một điểm cũng không có chuẩn bị ... Lại nói, rốt cuộc muốn xem món đồ gì, ngươi chung quy phải trước tiên nói với ta một tiếng đi!"

"Thứ tốt, tuyệt đối là thứ tốt." Trần sư huynh đàng hoàng trịnh trọng ưỡn ngực, "Đến đến đến, lữ đồ khổ cực, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, vừa vặn chúng ta thuận tiện tự ôn chuyện, ngươi yên tâm, ta dùng sư môn danh dự tuyên thệ, chắc

chắn sẽ không hại các ngươi!"

"Cái này mà ..." Ngọc Lịch chân nhân quay đầu nhìn mặt sau một đám tràn ngập lòng hiếu kỳ sư muội, lại đón nhận Trần sư huynh nhiệt tình ánh mắt, do dự bán hôm sau, rốt cuộc do do dự dự nói, "Sư huynh ngươi, ta đương nhiên tin được, Thục Sơn cũng chắc chắn sẽ không có âm mưu quỷ kế gì, bất quá ..."

"Đến đến đến, không xa a." Trần sư huynh sao quan tâm nhiều như vậy, trực tiếp nhảy lên mây tím tiên hạm sàn tàu.

Hắn đều nói như vậy, hơn nữa một đám sư muội hiếu kỳ ồn ào, Ngọc Lịch chân nhân cũng chỉ có thể ồm ờ đáp ứng, mây tím tiên hạm ở trên biển chậm rãi chuyển hướng, tùy tung phía trước còn tại rò nước kim quang lâu thuyền, hướng về đông nam ngoài khơi chạy tới.

Trên thực tế, cũng xác thực như Trần sư huynh nói như vậy, vển vẹn sau nửa canh giờ, bọn họ cũng đã thuận lợi đến một tòa hoang đảo —

Hoàng hôn tà dương dần dần hạ xuống, hoang đảo bốn phía tia sáng trở nên càng ngày càng tối tăm, nhưng ngay cả như vậy, lại có thể nhìn thấy tại hoang đảo này phụ cận thiền trên biển, tụ tập mấy chục chiếc hình mạo không giống tiên hạm.

Đáng nhắc tới chính là, đám này tiên hạm trên luyện khí sĩ đại đa số đều là nữ tính, lúc này mấy trăm vị khuôn mặt đẹp các cô lương tụ tập cùng nhau, quả thực là hoa cả mắt oanh oanh yến yến, vẫn đề là hai mặt nhìn nhau tán ngẫu lên, lại không có một người biết sau đó phải làm cái gì, chỉ biết là đại gia đều là trên đường nhận được Thục Sơn đệ tử mời, lại đây nhìn cái gì nào nhiệt.

Đúng là đám này tiên hạm một bên khác, đại khái cách mấy hải lý, một vị cao lãnh ngự tỷ chính phụ tay đứng ở trên mặt biển, chỉ huy lính tôm tướng của thối thúc hải triều tụ tập lại đây, tựa hồ muốn bố trí cái gì cỡ lớn trận pháp ...
Đúng rồi, bên cạnh còn có cái xem ra rất kỳ quái hỏa, đang ngồi ở nơi đó uống sữa tươi, thường thường còn có thể dừng lại đàng hoàng trọng trọng nói

hươu nói vượn vài câu, tỷ như "Chúng ta đòi hỏi cái địa phương bán bỗng" gì gì đó.

"Đông Hải long cung? Trần sư huynh, các ngươi lúc nào cùng Đông Hải Long vương hợp tác rồi?" Ngọc Lịch chân nhân phóng tầm mắt nhìn, không khỏi hơi hơi kinh ngạc, nhưng rồi lập tức chú ý tới cái kia ngồi xổm uống sữa tươi gia hỏa, "Ồ, bên cạnh cái kia người thật kỳ quái tộc tán tu, lại là người nào?"

"Tên kia không phải người!" Vừa còn mặt mày hờn hở Trần sư huynh, đột nhiên liền nghĩ rằng nghiến lợi, "Nhiều lăm, cũng chính là tên xấu xa!"

Mồ hôi, bị hắn khủng bố sát khí kinh đến, mười mấy Thiên Chức phường sư muội hầu như là theo bản năng rùng mình lạnh lẽo, Ngọc Lịch chân nhân càng là tỏ rõ vẻ quái lạ, thầm nghĩ xem Trần sư huynh vẻ mặt này, chẳng lẽ cùng tên kia có thâm cùu đại hận gì.

Đâu chỉ a, Trần sư huynh xa xa nhìn tới, đúng dịp thấy Xích Tỷ Nhi tại rất tri kỷ giúp Hứa Tri Hồ sát trên cẩm sữa bò, nhất thời phẫn nộ đến tiểu vũ trụ đều muốn cháy hừng hực: "Bình tĩnh, bình tĩnh, chỉ cần Hoa sư muội trải qua hạnh phúc, ta liền mãn ... A a a, vẫn là không nhịn được, vẫn là không nhịn được muốn chém chết tên khốn kia làm sao bây giờ?"

Được rồi, đừng để ý tới hắn nơi này xoắn xuýt, đúng là phía bên kia, Hứa Tri Hồ tại xác nhận vạn sự đã chuẩn bị sau, hướng về Ngao Anh gật gật đầu.

Không có cách nào, tuy nói còn có chút báu tín báu nghi, bất quá Ngao Anh vẫn là chậm rãi đứng dậy, tỏ rõ vẻ cao lãnh nhìn quanh bốn phía, nhưng rốt cuộc tại chốc lát trầm mặc sau, hờ hững mở miệng nói: "Chư vị, hoan nghênh đi tới Đông Hải, làm chủ nhà, ta chỉ muốn nói một câu —— đầu tiên, các vị tiên hạm không thể như thế loạn đình, căn cứ Đông Hải dò xét quản lý điều lệ thứ năm điều ..."

Cái gì quỷ a, Hứa Tri Hồ vội vã che miệng của nàng, mạnh mẽ đem nàng kéo trở lại, lại tranh thủ thời gian cùng bên cạnh hải tượng lực sĩ liếc mắt ra hiệu.

Ồ ồ ồ, hai cái hải tượng lực sĩ cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, tranh thủ thời gian bắt chuyện một đoàn lính tôm tướng cua môn lên làm việc, trong phút chốc, ở tại bọn hắn liên thủ thôi thúc hạ, phương xa bình tĩnh trên mặt biển, đột nhiên nhắc lên một cái cao tới mười mấy trượng sóng lớn, mang theo to lớn tiếng nổ vang rền hướng hoang đảo bên này kéo tới.

Nhận ra được thiên địa này uy, tiên hạm trên mây trăng tên luyện khí sĩ cùng nhau biến sắc, hầu như là theo bản năng liền muốn phát động, chỉ có điều còn không chờ hắn môn tới kịp làm ra phản ứng, vừa bị kéo đến bên cạnh Ngao Anh, lại đột nhiên hít sâu một hơi, thân thể khẽ run, đột nhiên nổi lên trăng bạc cùng đèn nhánh giao nhau long khí ...

Sau một khắc, nương theo nàng há mõm phun một cái, này trăng bạc cùng đèn nhánh giao nhau quái lạ long khí, đột nhiên hướng về phía trước mãnh liệt mà đi, vừa vặn va vào cái kia sôi trào mãnh liệt mà đến mười mấy trượng sóng lớn!

Âm ầm một tiếng, trăng bạc cùng đèn nhánh giao nhau quái lạ long khí, phảng phất mang theo cực kỳ khủng bố nhiệt độ thấp, cho tới cái kia đang sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, đang bị này quái lạ long khí va vào trong nháy mắt, đột nhiên liền răng rắc một tiếng, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kết băng, liền như thế trực tiếp chuyển hóa thành một đạo trong suốt to lớn tường băng, cao cao đứng sững ở ngoài khơi bên trên.

"Ách ... Hàn băng long túc? Băng sương cự long (Frost Wyrm)?" Hứa Tri Hồ lần thứ nhất nhìn thấy Ngao Anh vận dụng long khí, không biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên nghĩ đến World of Warcraft băng sương cự long, sau đó nhất thời liền nổi lòng tôn kính ——

"Được rồi, ta chỉ muốn nói ... Vị kia Long vương bệ hạ thẩm mỹ thường thức, cũng thật là rất đặc biệt a!"

Đừng để ý tới hắn nơi này yên lặng nghĩ đến đòi hỏi đánh gạch men hình

ảnh, đúng là phía bên kia đang đợi rất nhiều luyện khí sĩ, đang nhìn đến này to lớn tường băng nguy nga đứng sững ở ngoài mấy trăm步 trên mặt biển sau, cũng không nhịn được mờ mịt hai mắt nhìn nhau, thầm nghĩ đây rốt cuộc là phải làm gì.

"Híc, Trần sư huynh ..." Ngọc Lịch chân nhân rất kinh ngạc mở to hai mắt, phía sau một đám khuôn mặt đẹp sư muội càng là lơ ngơ, "Này, đây là dự định để chúng ta lên tường băng nhìn cái gì phong cảnh sao?"

"Nói đúng một nửa." Trần sư huynh cũng là tỏ rõ vẻ quái lạ, "Thấy thì thấy, bất quá không dùng tới đi tường băng đến xem, các ngươi chỉ cần trạm tại này ... Đến rồi!"

Còn thật sự nói đến là đến, sau một khắc, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, Hứa Tri Hồ từ trong túi tiền lấy ra cái kia hoa là P8, trước tiên đánh mở video máy truyền tin, sau đó đàng hoàng trình trọng giơ lên thật cao, nhắm ngay cách đó không xa to lớn tường băng —

Vù!

Trong phút chốc, nương theo đè nén tiếng ống ống, một đạo hào quang màu trắng bạc từ trên màn ảnh bắn ra, chuẩn xác chiếu rọi tại to lớn trên tường băng, rõ ràng đến cách mấy chục hải lý đều có thể rõ ràng trông thấy.

"Sau đó?" Ngọc Lịch chân nhân cũng tốt, một đám Thiên Chức phuруг khuon mặt đẹp sư muội cũng tốt, bị mòi mòi đi theo nữ tính luyện khí sĩ môn cũng tốt, tất cả đều không hẹn mà cùng mở to hai mắt, nhìn chăm chăm cái kia bị ánh bạc chiếu rọi to lớn tường băng, liên tục nhìn chăm chăm vào liên tục nhìn chăm chăm vào, mãi cho đến nhìn chăm chú đến con mắt cay cay —

"A, Trần sư huynh a, ngươi liền dự định để chúng ta đến xem ... Chờ chút! Đó là, cái kia là gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 230: Gà Rán Cùng Bia Ướp Lạnh

Gà rán cùng bia ướp lạnh

Hoàng hôn tà dương dần dần hạ xuống, nguyên bản sáng sủa vòm trời chậm rãi bao phủ ở trong màn đêm, cho tới đảo biệt lập bốn phía mây trăng dặm ngoài khơi, chỉ có đạo kia bị ánh bạc lung che chở to lớn tường băng, lại hơi hơi lóng lánh hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Mà vào giờ phút này, đang đếm trăm vị khách tới kinh ngạc trong tầm mắt, đạo này to lớn tường băng bóng loáng ở bề ngoài ánh bạc liên tục lập lòe, lại xuất hiện rõ ràng hình ảnh, không, còn không chỉ là hình ảnh, tiếp theo xuất hiện còn có âm thanh ...

Rất tốt, bởi vì tường băng quá khổng lồ duyên cớ, xuất hiện tại trong hình nhân vật cũng đặc biệt to lớn, cho tới trong giây lát này, không hề chuẩn bị tâm lý Ngọc Lịch chân nhân các nàng, tất cả đều không hẹn mà cùng giật mình lùi về sau, nhưng Ngọc Lịch chân nhân chung quy kiến thức rộng rãi, chỉ trong chốc lát sau liền bình tĩnh lại, ngược lại hơi hơi kinh ngạc nhìn phía Trần sư huynh: "Ách ... Thủy kính thuật?"

"Ta cũng cảm thấy là." Trần sư huynh tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn tường băng, "Bất quá, tên kia nói, cái này gọi là ... Phim truyền hình!"

"Điện cái gì?" Ngọc Lịch chân nhân rất mờ mịt mở to hai mắt, nhìn một chút mặt sau đồng dạng tỏ rõ vẻ mờ mịt các sư muội.

"Phim truyền hình." Trần sư huynh lúng túng chứng đều sấp phạm vào, "Khặc khặc, ta cũng không biết nói thế nào, dựa theo tên kia thuyết pháp, đây là

một chủng loại tự tại màn kịch nghệ thuật biểu diễn hình thức, chủ yếu chọn dùng thanh họa kết hợp phương thức, đến diễn dịch bọn họ nơi đó sinh hoạt ...
Ách, ta nói như vậy, các ngươi có thể hiểu được sao?"

Lý giải cái đầu a, Ngọc Lịch chân nhân cùng một đám sư muội đều sấp nghe hôn mê, thật vất vả mới phản ứng được: "Quản nhiều như vậy đây, làm màn kịch đến xem là tốt rồi, bất quá màn kịch cũng nên có tên tuổi mới đúng, tuồng vui này tên là?"

"Tên sao?" Trần sư huynh rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, lại xoắn xuýt nửa ngày mới ấp a ấp úng nói, "Tên kia nói, tuồng vui này tên là —— 'Vì sao đưa anh tới (My Love From the Star)'..."

Cái gì quý a, Ngọc Lịch chân nhân các nàng tò rõ vẻ đờ đẫn hai mặt nhìn nhau, đột nhiên lại rất chỉnh tề ngẩng đầu lên, nhìn phía trong bầu trời đêm lóng lánh ánh sao: "Híc, đến từ vì sao, chẳng lẽ nói, giảng giải chính là một vị luyện khí sĩ tại ngôi sao thượng đắc đạo, sau đó trở về chúng ta Côn Ngô ... Phù!"

Mấy giây sau, còn không chờ các nàng ra kết luận, chờ thấy rõ ánh sáng trên tường xuất hiện rõ ràng hình ảnh sau, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm: " chờ chút, những người xuyên quần áo thật kỳ quái, tóc màu sắc cũng không đúng, ô, những sẽ đó di động hộp sắt là gì, còn có bên cạnh tòa lầu kia, tê, lại có mấy trăm trượng cao ..."

"Bình tĩnh, bình tĩnh!" Hứa Tri Hồ quay đầu lại, xa xa làm cái yên tĩnh thủ thế, " đừng kích động, nhìn xuống, nhìn xuống liền biết rồi."

Ồ ô ô, không cần hắn nhắc tới tinh, Ngọc Lịch chân nhân các nàng cũng đã trừu trừu nhìn chăm chăm "Màn hình", vừa mới bắt đầu còn có chút không thích ứng, một đoàn em gái xem lập tức sẽ xì xào bàn tán, bất quá nhìn nhìn, sau một chốc sau, ở đây mấy trăm người lại tất cả đều cùng nhau duy trì ngửa đầu tư thế, còn có người rất tự giác sờ sờ móc ra hạt dưa, đưa cho bên cạnh tay muội ...

Trên thực tế, tuy nói phong tục địa mạo tuyệt nhiên không giống, có chút tân

tử lý giải lén cũng có chút khó khăn, bất quá phim tình cảm mà, trên đời này đều là giống nhau, chính là yêu là nhân loại cộng đồng ngôn ngữ, ân, không phải nhân loại cũng như thế!

Vì lẽ đó, chỉ trong chốc lát sau, chờ nhìn thấy kỳ như vậy rồi lại hấp dẫn người cỗ sự ở trước mắt trình diễn, Ngọc Lịch chân nhân các nàng tuy nói còn đang suy nghĩ "Ngoại tình khách tới" đến cùng là chỉ cái gì, bất quá cũng đã hoàn toàn chìm đắm tại đặc sắc tình tiết bên trong.

Này cũng khó trách, phải biết Côn Ngô thế giới tuy rằng tiên pháp thần diệu, nhưng là nói đến giải trí cũng là cái kia một chuyện, coi như là khắp nơi đại năng, bình thường có thể nghe được cũng chính là chút gì thư sinh thi rớt ngẫu nhiên gặp nhà giàu tiểu thư cỗ sự, lúc này đột nhiên nhìn thấy như vậy khác với tất cả mọi người trưởng thiên cỗ sự, vẫn là cùng Côn Ngô phong cách khác biệt dị vực truyền thuyết, trực tiếp liền như mê như say trọn mắt ngoác mồm.

Đương nhiên, quan trọng hơn chính là, tình yêu cái này chủ đề, bất luận thả tại bất kỳ thời đại đều sẽ không quá muộn được không, Ngọc Lịch chân nhân các nàng là luyện khí sĩ không sai, nhưng mà luyện khí sĩ cũng muốn yêu cũng là sẽ nghĩ tới ý trung nhân, hơn nữa đây là phim Hàn a phim Hàn, biết cái gì gọi là phim Hàn sao, kia chính là chuyên môn cho các em gái tỉ mỉ dự bị!

Vì lẽ đó, đến khi nhìn bán tập sau đó, ở đây Ngọc Lịch chân nhân các nàng đã triệt để mê ly, mấy trăm vị cô lương đồng thời đần độn ngẩn đầu nhìn màn hình, thỉnh thoảng còn chia sẻ đồ ăn vặt hoặc là giao lưu một phen, loại kia tình cảnh thật giống như mấy cái tốt bạn thân chen chúc tại trên ghế sa lông đồng thời xem phim truyền hình —

"Ồ? Cái kia gọi Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) nam nhân, lại sống mấy trăm năm, lẽ nào hắn cũng là môn phái nào luyện khí sĩ, chỉ là bởi vì bất ngờ cho nên mới lưu lạc đến này dị vực thế gian quốc gia?"

"Như vậy vừa khéo? Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) nữ nhân này, lại kiếp trước

liền bị Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) cứu, đời này lại còn lại lần thứ hai gặp lại, còn cùng Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) ở tại một cái tiểu khu, không phải chử, bọn họ lại cũng không biết đối phương chính là mình muốn tìm người kia?"

"A, phát hiện, phát hiện, ta liền biết, Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) chỉ cần mở ra ví tiền, liền sẽ phát hiện trong bao tiền Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) bức ảnh, chính là mình mười hai năm trước cứu bé gái kia, cùng nhau, còn chờ cái gì, cũng đã tìm tới, cùng nhau a cùng nhau!"

Líu ra líu ríu, xì xào bàn tán, chau đầu ghé tai, một đoàn em gái hoàn toàn ném mắt luyện khí sỹ tự giác cùng tiết tháo, tất cả đều tự động hóa thân là không rõ chân tướng khán giả, nhìn ra được gọi là một cái như mê như say mê muội nghiện, Hứa Tri Hồ vốn còn muốn ở bên cạnh cho các nàng giải thích một chút mấy cái danh từ, kết quả còn chưa kịp mở miệng đây, mấy vị khuôn mặt đẹp tiên tử liền đằng đằng sát khí rút kiếm ra ...

Được rồi, làm ta không nói gì qua!

Hứa Tri Hồ chỉ có thể thành thật thật lấy ra sữa bò, sau đó chờ hắn quay đầu đi, liền phát hiện bên cạnh Bạch Tố Trinh đã nhìn ra như mê như say, liền chớp đuôi đều đi theo Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) bước chân tại rất có tiết tấu hoảng a hoảng, còn đầy mắt ngôi sao nhỏ tự lẩm bẩm: "A, thật là ôn nhu, thật sự thật là ôn nhu, tuy rằng bình thường xem ra rất lạnh lùng, nội tâm nhưng như thế ôn nhu săn sóc ..."

Quả nhiên, Tố Trinh ngươi đối ôn nhu nam nhân không hề sức đề kháng a, nói thí dụ như ... Hứa Tiên?

Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, lại quay đầu nhìn một bên khác, sau đó phát hiện cùng Bạch Tố Trinh so sánh với nhau, bên kia Thiên Chức phuờng các em gái mới thật sự gọi là trúng độc thật sâu, mười mấy em gái tất cả đều hóa thân làm kim tú hiền fan cuồng, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, loại kia vẻ mặt hãy cùng các cô lương nhìn thấy thà trách đào tám khối cơ bụng không khác nhau gì

cả ...

"Cho nên nói, mặt là đồ tốt, bất luận ở thế giới nào đều là thông dụng a!" Rất tang thương thở dài, Hứa Tri Hồ sờ sờ chính mình rất thông dụng mặt, đến khi lại quay đầu thời điểm, đúng là rất kinh ngạc phát hiện, Xích Tỷ Nhi lại đối 'Vì sao đưa anh tới (My Love From the Star)' không hề hững thú, ngược lại là tại cái kia hết sức chuyên chú nhai bỗng tới.

"Ồ, Xích Xích, ngươi lại không thích xem cái này?" Hứa Tri Hồ biểu thị rất là kinh ngạc.

"Có gì đáng xem, tình tiết rất bài cũ mà." Xích Tỷ Nhi hững hờ ngáp một cái, "Nhớ năm đó, luân gia đi ra ngoài lừa gạt kẻ ngốc thời điểm, cũng thường thường biên cõ sự tới ... Ừ ân, ta nhớ tới có một lần, ta cùng một cái trǎm yêu trừ ma gia hỏa nói, ta là cái tâm địa rất tốt nữ y sư, quanh năm tại ngọn lửa chiến tranh tràn ngập bệnh tật lan tràn Uruk cứu sống, sau đó bất ngờ gặp phải trú đóng ở trong đó tuổi trẻ tham tướng ... Ách, Tri Hồ, ngươi làm sao?"

Không có thứ gì, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc sờ sờ cắm, đột nhiên cảm thấy Xích Xích nếu như thay cái thời đại, tuyệt đối sẽ làm cho 'Hậu duệ mặt trời (Descendants Of The Sun)' các biên kịch lập tức thất nghiệp.

Được rồi, đừng để ý tới hắn nơi này cảm khái, bên kia phim truyền hình đã phóng tới tập thứ hai phần cuối rồi!

Làm nam nữ chính lên thiên thai, mắt thấy Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) đã lấy ra bức ảnh bắt đầu hỏi thăm Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi), ở đây mĩa trăm tên khuôn mặt đẹp tiên tử, đặc biệt là Thiên Chức phường một đám sư muội càng là hô hấp dồn dập, không kìm lòng được thu về song chưởng, Ngọc Lịch chân nhân càng là tỏ rõ vẻ đỏ ửng, không kìm lòng được lén lút liếc mắt nhìn Trần sư huynh, đột nhiên cảm thấy vị sư huynh này cùng vị kia Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) còn thật sự rất có vài phần ...

Răng rắc!

Không có dấu hiệu nào, thời khắc mấu chốt, màn hình đột nhiên liền tối sầm!

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau trợn mắt ngoác mồm, liền nhìn như vậy ánh sáng trắng bạc dần dần biến mất, to lớn tường băng liền như thế chập rã hóa thành nguyên hình, sau đó lại đang mất đi sự khống chế sau, ầm ầm một tiếng biển trở về sóng lớn, tầng tầng trở xuống đến trong biển.

Yên tĩnh! Đột nhiên xuất hiện yên tĩnh!

Mấy trăm vị khuôn mặt đẹp tiên tử đầu tiên là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, lại rất mờ mịt hai mặt nhìn nhau, mấy giây sau, cũng không biết là ai đi đầu, tất cả mọi người đột nhiên bá một tiếng cùng nhau quay đầu, dùng loại kia đằng đằng sát khí ánh mắt nhìn phía Hứa Tri Hồ.

Giảng thật, nếu như ánh mắt có thể giết người mà nói, Hứa Tri Hồ vào lúc này trực tiếp liền biến ngư hương nhục ti rồi!

"Nói!" Ngọc Lịch chân nhân rất cuồng nhiệt theo dõi hắn, "Sau đó thế nào rồi? Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) có hay không nói cho Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) chân tướng? Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) có phải là còn kiên trì phải về chính mình tinh cầu? Vậy hắn trở lại sau đó, Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) nên làm gì?"

"Chính là! Chính là!" Một đám Thiên Chức phuờng sư muội cũng là liên tục nhấc tay vấn đề, trong nháy mắt lúi ra lúi rúi đến liền tiếng sóng biển đều không nghe được —

"Cái kia, sư huynh a, ngươi biết vị kia Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon) tiền bối phuơng thức liên lạc sao, không không không, nô gia chỉ là định tìm hắn thảo luận một thoảng thẩn thông phép thuật mà thôi rồi, mới không có cái khác kế vặt đây!"

"Đúng rồi, đúng rồi, vị kia Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) tỷ tỷ váy, mặc dù coi như là lạ, bất quá nhìn kỹ giống như cũng có một phen đặc biệt dị vực phong

tình, không biết nơi nào có thể mua được?"

"Ta nói, các ngươi đều đang chăm chú cái gì đây, so với cái gì phương thức liên lạc cùng đẹp đẽ vay đeo, hiện tại quan trọng nhất chính là ... Sư huynh, trong tay ngươi cái kia pháp khí, không sai, chính là vừa dùng để phóng điện cái gì phim cái kia, có dự định bán không?"

Không sai, đây mới là trọng điểm a!

Trong phút chốc, bởi vì một vị cô lương lơ đãng nhắc nhở, ở đây tất cả mọi người nóng rực ánh mắt, đột nhiên liền chỉnh tề tập trung tại Hứa Tri Hồ hoa là P8 thượng, thậm chí đều tập trung đến sắp bốc cháy lên.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 231: Chúc Mừng Ngài Trở Thành Nhạc Thị Vip Hội Viên

Chúc mừng ngài trở thành Nhạc Thị VIP hội viên

Không nghi ngờ chút nào, so với 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)', cái này có thể truyền phát 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)' quái lạ pháp khí, mới thật sự là trọng điểm a!

Cái gì cũng không cần nói rồi, trong phút chốc, ở đây ánh mắt của mọi người tất cả đều tập trung tại hoa là P8 thương, có cái kia trong nháy mắt, Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy hoa là P8 có chút nóng lên, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ầm ầm một tiếng nổ tung tựa như.

"Ra giá đi!" Một giây sau, ngọc lich tiên tử trực tiếp thì có tiền tùy hứng lấy ra túi chứa đồ, rất nhiều mua mua mua khí thế, "5,000 linh thạch? 1 vạn linh thạch? Lại thêm chúng ta Thiên Chức phuờng chiết khấu ưu đãi?"

"Chờ đã, liền các ngươi Thiên Chức phuờng giàu nứt đố đổ vách sao?" Nghe nói như thế, bên cạnh vị kia Hỏa Vân Động Vân Tiêu tiên tử rất là bất mãn, "Vị đạo hữu này, nếu như ngươi nguyện ý bán ra món pháp khí này mà nói, ta nguyện ý ra 2 vạn linh thạch!"

2 vạn linh thạch a 2 vạn linh thạch, xung quanh một đám các cô lương nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, ngọc lich tiên tử nhất thời mãn đở mặt lên, lần thứ hai lấy ra cái túi chứa đồ hướng về trên thuyền ném một cái: "Chỉ là 2 vạn linh thạch, cũng dám cùng chúng ta Thiên Chức phuờng so, ta ra ... 3 vạn!"

"3 vạn?" Vân Tiêu tiên tử hơi hơi nheo mắt lại, mang theo như có như không sát khí hử lạnh một tiếng, "Thật không tiện, này pháp khí, tỷ tỷ ta muốn định, vì

lẽ đó ... 4 vạn!"

4 vạn linh thạch a 4 vạn linh thạch, xung quanh một đám các cõi lương lần này không hút vào hơi lạnh, lập tức rất chỉnh tề quay đầu nhìn về ngọc lịch tiên tử, người sau hận đến nghiến răng nghiến lợi, đau lòng quy tâm thống, vẫn là tầng tầng vỗ một cái mạn tàu: "Thật sao? Vậy ta cũng chắc chắn muôn ... 5 vạn!"

Răng rắc!

Thời khắc này, hai vị khuôn mặt đẹp tiên tử nóng rực tầm mắt ở trong không khí va chạm, đều có thể nhìn thấy lóng lánh đốm lửa nhỏ, hai người trong nháy mắt dùng ánh mắt giao lưu vô số tin tức, đao thương kiếm kích thương nhiên vang vọng, phỏng chừng cũng đã ở trong lòng đem đổi phương chém chết mấy trăm lần: "Đáng ghét a, bốn tiên tử đời này hận nhất, chính là người khác theo ta ta cướp đồ vật, bắt kẽ là bạn trai, đồ ăn vặt vẫn là đồ trang sức quần áo ..."

Rất tốt, nguyên bản vẫn tính bầu không khí ôn hòa hiện trường, đột nhiên liền biến thành tràn ngập mùi thuốc súng, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh xem sơ nỗi da gà, mắt thấy đều muốn đánh rồi, tranh thủ thời gian yếu mềm giơ tay lên: "Cái kia cái gì ..."

"Nói!" Trợn mắt nhìn hai vị khuôn mặt đẹp tiên tử, đột nhiên rất chỉnh tề dǎng dǎng sát khí quay đầu.

"Mồ hôi!" Bị các nàng thô bạo ánh mắt sợ hết hồn, Hứa Tri Hồ theo bản năng lùi về sau vài bước, lại tranh thủ thời gian ho nhẹ một tiếng, "Khặc khặc, cái kia cái gì, kỳ thực ta là muốn nói, ta không có ý định bán đi ta hoa là P8 ... Chậm đã! Ý của ta là, ta có biện pháp khác!"

Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, cũng còn tốt phía sau hắn giải thích đúng lúc, không phải vậy đừng nói là ngọc lịch tiên tử cùng vân Hà tiên tử hai vị này, chính là xung quanh các em gái đều sẽ đầy cõi lòng oán niệm cùng nhau rút kiếm, tích tắc liền đem hắn cho ngử hương nhục ti.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng giải thích cho các nàng nghe, "Các vị không phải là muôn nhìn mảnh vụn mà, cái này đơn giản, ta đang định cùng trưởng công chúa điện hạ hợp tác, tại Đông Hải mở cái lộ thiên rạp chiếu phim, mỗi ngày sáu tập lăn phát."

"Ồ ... Nói sớm đi!" Một đoàn đăng đăng sát khí em gái, đột nhiên liền ôn nhu như nước thu hồi phi kiềm.

"Bất quá ..." Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, suy nghĩ một chút lại bổ sung.

"Hả?" Vừa thu hồi phi kiềm các em gái, đột nhiên lại đồng loạt thanh kiếm nhổ ra.

"Thu phí! Chúng ta đến thu phí!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giành trước giải thích, thuận liền đem chóng mặt Ngao Anh đẩy lên, "Mỗi xem một tập, mỗi vị thu ... A, điện hạ, ngài nói chúng ta thu bao nhiêu thích hợp?"

"Ai?" Ngao Anh hai mắt đăm đăm, mơ mơ màng màng thuận miệng trả lời, "Mười? Mười khối linh thạch?"

"Không thành vấn đề!" Lời còn chưa dứt, ngọc lịch tiên tử cùng vân Hà tiên tử liếc nhìn nhau, hầu như là không hẹn mà cùng gật đầu, "Không phải là mười khối linh thạch sao? Thời đại này mua một hộp tốt một chút son, cũng phải mấy trăm linh thạch!"

"Chính là, chính là." Bên cạnh các em gái tất cả đều dồn dập biểu thị tán thành: "Mười khối linh thạch một tập, xem mười tập cũng là 100 linh thạch, bớt dài dòng, tiền người lấy đi, hiện tại liền cho chúng ta kế tục thả, ngày hôm nay không xem xong đại kết cục còn liền không đi rồi."

Nói như vậy, một đoàn em gái đã không thể chờ đợi được nữa bắt đầu bỏ tiền, không sai, một người một tập mười khối linh thạch là không nhiều, nhưng mà hơn trăm người một hơi điểm chừng hai mươi tập, bây giờ liền không phải số

lượng nhỏ, vì lẽ đó chỉ trong chốc lát sau, còn chóng mặt Ngao Anh nhìn trước mặt chồng chất như núi linh thạch, đột nhiên liền cảm giác mình càng chóng mặt.

Hết mấy vạn linh thạch a, như thế chốc lát không tới liền đến tay, đừng nói là Ngao Anh, bên cạnh lính tôm tướng cua cũng là nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, hai vị hải tượng lực sĩ rất tang thương ngẩng đầu nhìn trời, yên lặng tính toán một chút muôn phật bao nhiêu khoản tài năng phật đến nhiều như vậy, sau đó đột nhiên cảm thấy ... Ách, điện hạ, băng không ngài liền gả cho lão Hứa, để hẵn đem hoa tại sao làm sinh lẽ quên đi!

Đừng động cái này, lúc này Hứa Tri Hồ đã vội vàng kẽm thả 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)', kèm theo hoa là P8 ánh bạc lóng lánh, to lớn trên tường băng lại bắt đầu tràn đầy đều là Thiên Tụng Y (Yoo Se-mi) cùng Đô Mẫn Tuấn (Do Min-joon), sau đó một đoàn em gái rất chỉnh tề đứng ở đó ngẩng đầu trông về, cái kia tình cảnh quả thực là mênh mông cuồn cuộn.

Trên thực tế, đứng lâu cũng đủ mệt, đến cuối cùng Ngọc Lịch chân nhân dứt khoát triển khai thần thông ngưng tụ ra hàng trăm tấm cái ghế đến, mấy trăm em gái rất chỉnh tề ngồi ở trên ghế, vừa chia sẻ đồ ăn vặt vừa lúi ra lúi rúi thảo luận tình tiết, tỷ như bia là gì gà rán lại là gì trời đông ăn có phải là đặc sắc?

"Các ngươi có thể thử một chút xem." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cùm, lại quay đầu nhìn bên cạnh còn tại hai mắt đăm đăm Xích Tỷ Nhi cùng Ngao Anh.

Lâu thuyền trên sàn thuyền, sáng lên lấp lánh linh thạch chồng chất thành một ngọn núi nhỏ, Xích Tỷ Nhi cùng Ngao Anh trợn mắt ngoác mồm nắm tay nhau, lại như tốt bạn thân tựa như tướng ôi gắn bó, lại rất chỉnh tề ngẩng đầu lên, nhìn so với mình còn cao hơn rất nhiều linh thạch núi nhỏ: "Híc, cho nê nói, cho nê nói ..."

Đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, hai cái ngõc nứu sững sốt nửa ngày, thật vất vả

mới phản ứng được, còn rất dùng sức cắn cắn ngón tay: "Cho nên nói, chúng ta tùy tiện thả thả 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)', liền kiếm được nhiều như vậy sao?"

"Đó là, nữ tính tiêu phí lực là rất đáng sợ." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hươu nói vượn, "Chờ thả xong 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)' sau đó, chúng ta kế tục thả cái khác, tỷ như 'Hậu duệ mặt trời (Descendants of the sun)', 'Ngôi nhà hạnh phúc (Full House)', 'Lang Gia bảng', 'Hoa Thiên Cốt', 'Chân Hoàn truyện'..."

"Chờ đã, vân vân." Ngao Anh đã bị một dãy tên này cho đập hôn mê, mở to hai mắt lấp ba lấp bắp đều nói không ra lời, "Ý của ngươi là, trừ ra vừa này bộ 'Vì sao đưa anh tới (My love from the star)', chúng ta còn có rất nhiều phim có thể thả?"

"Không phải phim, là phim truyền hình!" Hứa Tri Hồ rất chăm chú cải chính nói, "Khặc khặc, đừng hỏi tại sao điện thoại di động của ta tích trữ nhiều như vậy phim truyền hình, đó là một rât bi thương cố sự ... Ô, các ngươi đang nghe sao?"

Nghe cái gì nghe a, Ngao Anh tỏ rõ vẻ cao lãnh đều đã biến thành đần độn, bình tĩnh, bình tĩnh, hít sâu a hít sâu, một bộ phim truyền hình chí ít có thể kiểm mĩ vạn, cái kia năm bộ chính là mĩ trăm ngàn, này còn chỉ là mĩ trăm người đang xem, nếu như nhiều hơn nữa điểm, tỷ như đến cái hơn ngàn người ...

Được rồi, toán học không được, Ngao Anh đã tính toán không đi xuống, Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian rất có kinh nghiệm nhắc nhở nàng: "Hít sâu, hít sâu, trước đây ta thấy Tri Hồ luyện đan mở tiệm cơm kiêm linh thạch thời điểm, đều là hít sâu mới tiếp tục kiên trì."

Ừ ân, hít sâu a hít sâu, Ngao Anh hít sâu nửa ngày, thật vất vả mới tỉnh táo lại: "Còn ... Còn có cái khác sao?"

"Không còn, liền tích trữ này mười mươi bộ, không gian không đủ." Hứa Tri

Hồ rất xấu hổ gãi đầu một cái, suy nghĩ một chút lại như có điều suy nghĩ nói, "A, bất quá, chúng ta có thể tăng cường điểm khác, nói thí dụ như chính thức chiếu phim trước đánh giá, bán bán bong bóng gì đó?"

"A, nói đến bán bong bóng, kỳ thực các ngươi có thể tại Đông Hải kiến tạo một cái rạp chiếu phim, như thế có thể hấp dẫn càng nhiều người lưu lượng, ta tìm cơ hội đem Tiểu Thiến mang tới, nàng vậy còn có mấy chục bộ phim, không có chuyện gì, không cần cho nàng tiền thuê, mỗi ngày cầm linh thạch cho ăn no nàng là được."

"Sau đó, chờ lượng người đi hơn nhiều, ta để Mộc Liễu bên kia với các ngươi liên hệ, tại rạp chiếu phim bên cạnh mở mấy nhà chùa Lan Nhược quán cơm nhỏ, chuyên môn bán hấp giao long kiểm kho trân sơn ấn tấm sắt sơn hà đồ gì đó, mặt khác chúng ta lại mở gia đặc biệt cao đại thương tu chân quán cơm lớn, khách nhân cơ bản tiêu phí phải 2,000 linh thạch lên, ánh sáng tiêu phí phải 500 linh thạch, ngươi còn chớ ngại đắt, người có tiền trong lòng, chính là không mua đồi, chỉ mua quý..."

Đừng nói, cái gì đều đừng nói rồi!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, Ngao Anh hai mắt đăm đăm ngẩng đầu lên, nhìn một chút bên kia còn tại hết sức chuyên chú xem phim truyền hình ngọc lịch tiên tử các nàng, lại rất mờ mịt quay đầu, nhìn một chút còn tại định ra làm giàu làm giàu kế hoạch Hứa Tri Hồ, liền như thế quái lạ trầm mặc ...

Cực kỳ lâu sau đó, vị này Đông Hải long cung trưởng công chúa điện hạ, rốt cuộc hít một hơi thật sâu,

Rất chăm chú thu về song chưởng, tỏ rõ vẻ nghiêm túc nhìn Hứa Tri Hồ: "Cái kia cái gì, ta có thể hỏi cái vấn đề sao?"

"Ngươi nói!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cũng rất thành khẩn nhìn nàng.

"Chúng ta mở ra rạp chiếu phim sau đó..."

"Ừ ừm!"

"Ta có thể ..."

"Ừm!"

"Ta có thể tại cửa mở hóa đơn phạt sao?"

"..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 232: Sư Tỷ Người Linh Cảm Đến Từ Đầu

Sư tỷ người linh cảm đến từ đâu

Nếu muốn phú, thiếu mở hóa đơn phạt nhiều thả phim!

Tháng chín Đông Hải thủy tinh cung, nghèo mười mấy năm lính tôm tướng cua môn đột nhiên phát hiện, làm giàu làm giàu khá giả sinh hoạt thì ở phía trước không xa ...

Từ khi mượn đến cái này có thể truyền phát điện cái gì phim quái lạ pháp khí sau, Ngao Anh liền mang theo một đám thủy tộc tại Đông Hải mậu dịch đi tất kinh đường hàng hải thượng, thiết trí một cái lô thiên rạp chiếu phim, lui tới tu chân luyện khí sỹ nhận được mời sau, luôn có số ít người sẽ bởi vì hiếu kỳ mà đến đây quan sát chiếu phim, bình quân hạ xuống nửa tháng tiếp đón hơn ngàn người thứ, không bắn vạn lợi kiếm không ít linh thạch.

Trên thực tế, tuy nói vừa bắt đầu mục tiêu là nhắm vào nữ tính luyện khí sỹ, nhưng mà sau đó vì mở rộng nghiệp vụ, lô thiên rạp chiếu phim cũng bắt đầu truyền phát cái khác loại hình phim truyền hình, tỷ như như 'Transformers' này bộ khoa học viễn tưởng bom tấn, liền rất được quảng đại nam tính người tu chân yêu thích, đặc biệt mấy cái nghiên cứu cơ quan khôi lỗi môn phái, đối này bộ phim khoa học viễn tưởng quả thực là kinh vi thiên nhân, tan cuộc sau còn lôi kéo Hứa Tri Hồ không ngừng truy vấn, hỏi thăm cái kia trong truyền thuyết từ cơ quan khôi lỗi thống trị Cybertron thế giới đến cùng ở đâu ...

Như thế kéo dài kiếm tiền một quãng thời gian, tuy nói khoảng cách trả hết nợ số tiền lớn kia còn cần một quãng thời gian rất dài, nhưng ít ra đã đầy đủ thanh toán lãi, nguyên bản trống rỗng thủy tinh cung, gần nhất mua thêm không

ít đồ vật, lính tôm tướng cua môn cũng có thể kế tục cho thuê binh khí áo giáp, thậm chí còn lại chiêu mộ không ít thủy tộc, cuối cùng cũng coi như có chút hưng thịnh khí tượng.

Không dễ dàng a không dễ dàng, Ngao Anh cuối cùng từ nặng nề nợ nần giải thoát đi ra, không tự chủ được thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó liền bắt đầu tinh thần hăng hái vùi đầu vào mở hóa đơn phật ... Không sai, vị này trưởng công chúa điện hạ gần nhất mê mẩn tại lô thiên ảnh cửa viện ngõi thủ, chỉ cần thấy được có người loạn đình thuyền hoặc là tùy chổ vứt đồ vật, sẽ tỏ rõ vẻ cao lãnh xông lên mở hóa đơn phật!

Có thể nói cái gì a, chỉ có thể nói mở hóa đơn phật thói quen này, đã đã biến thành Ngao Anh trong huyết mạch gen, đều sắp hình thành phản xạ có điều kiện rồi!

Hứa Tri Hồ đổi này yên lặng châm chọc một phen, sau đó liền đem sự chú ý dời đi hồi đến trước mắt hàng nhất đại sự tới, dựa theo trước ước định, Ngao Anh khoảng thời gian này đúng là không có nói lỡ, đã bắt đầu phái lính tôm tướng cua bốn phía qua lại đi hỏi thăm Linh Cảm đại vương tăm tích, bất quá mông mông Đông Hải lớn như vậy, muốn tìm được Linh Cảm đại vương manh mối, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy, vì lẽ đó phỏng chừng còn phải chờ thêm một quãng thời gian.

Đúng là thừa dịp khoảng thời gian này nhàn rỗi, bởi vì cảm giác sâu sắc đi tới Đông Hải sau đó chịu đến thiên nhiên đạo pháp cấm chế mà thực lực giảm mạnh, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm Trần sư huynh bọn họ cũng bắt đầu dành thời gian tu luyện, cũng tốt ứng đối tiếp xuống bất cứ lúc nào cũng sẽ đến đuổi bắt chiến —

Trên thực tế, Xích Tỷ Nhi hồi trước tại Hiên Viên mô thời điểm, đã được thái cổ Chu tàm yêu mẫu thần thông truyền thừa, chỉ có điều cái môn này thái cổ thần thông thực sự là quá mức thâm ảo, cho tới nòng mẩy tháng tu luyện hạ xuống, đều chỉ miễn miển cưỡng cưỡng lý giải hai, ba phần mười, hiện nay tối

hiện ra biến hóa, chính là khí lực đang không ngừng kinh người tăng vọt, đương nhiên này không trở ngại nàng mỗi lần mở nắp bình thời điểm, đều muốn ôn nhu yếu mềm để Hứa Tri Hồ đến giúp đỡ vặn ra ...

Mặt khác, có cảm tại mỗi lần biến thân đều cần vẽ lên ba canh giờ quyển quyển, Bạch Tố Trinh gần nhất rút kinh nghiệm xương máu chuyên tâm nghiên cứu pháp quyết, trải qua một phen đào bích trộm sạch treo cổ tự tử đâm cổ dốc hết tâm huyết chăm chú nghiên cứu sau, rốt cuộc đem biến thân cần thiết ba canh giờ rút ngắn đến chỉ cần hai canh giờ rưỡi, đồng thời thông thạo năm giờ làm sao ở một bên nhanh chóng vẽ vòng tròn đồng thời vừa không trì hoãn cho mình chớp đuôi thượng xóa dầu cù là ...

Được rồi, hai vị này có thể bỏ qua không tính, đúng là Thục Sơn bên kia, Vân Phàm rốt cuộc ý thức được chính mình là một chiếc thuyền, hơn nữa là một chiếc mới có thể tại hải lý đi thuyền, vì lẽ đó khoảng thời gian này tới nay, nàng bắt đầu rất nghiêm túc nghĩ lại tại sao mình sẽ rò nước, đồng thời bắt đầu bẽ quan tiến hành tự mình sửa chữa, còn đến cùng có thể sửa chữa tới trình độ nào có thể hay không lại rò nước ... Ách, vậy cũng chỉ có thể xem nhân phẩm.

Dưới tình huống này, Hứa Tri Hồ ngược lại đã biến thành nhàn nhã nhất cái kia, mỗi ngày chỉ cần tại thủy tinh cung phát ngây người uống chút trà, thuận tiện cùng Tụ Yêu phiên lẩn nhau lý sự một phen là có thể, nói đến Tụ Yêu phiên, cái tên này gần nhất không biết tại sao, lúc nào cũng có chút hoảng hoảng hốt hốt, liền ngay cả thường thường bị lấy ra làm ô che mưa dùng cũng không có lớn bao nhiêu phản kháng.

"Ta nói, ngươi thất tình sao?" Lại một lần xem đến đây gia hỏa đần độn nhìn thủy tinh cung bên ngoài, Hứa Tri Hồ rốt cuộc không nhịn được hiếu kỳ nhấc tay vân đê.

"A phi, ngươi mới thất tình rồi!" Tụ Yêu phiên lập tức biểu đạt mãnh liệt bất mãn, bất quá suy nghĩ một chút, đột nhiên lại thăm thẳm thở dài, "Không sai, bản cái ô, phi, bản phiên xác thực thất tình."

"Khặc khặc khặc, khặc khặc khặc." Hứa Tri Hồ thật sự đem mình cho sặc đến, "Đợi lát nữa, ngươi vừa nói ngươi cái gì ấy nhỉ?"

"Có gì đáng kinh ngạc!" Tụ Yêu phiên nhìn thủy tinh cung bên ngoài mênh mông biển sâu, ngữ khí tang thương đến như là thất tình 100 lần, "Nhớ năm đó, bản phiêu cũng từng tại Đông Hải ở qua một quãng thời gian, vào lúc ấy, nơi này có vị cô nương cùng bản phiêu vừa thấy đã yêu, đáng tiếc sau đó bởi vì các loại hiểu lầm ... Ai!"

Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ yên lặng suy diễn một thoáng một vị tiên tử cùng một cái ô gắt bó tống ôi hình ảnh, đột nhiên cảm thấy chính mình tam quan chịu đòn nghiêm trọng xung kích, sau đó lại không nhịn được hết sức hiểu kỳ: "Khặc khặc, a cái ô a, ta có thể hay không hỏi một chút, vị cô nương kia tên là?"

"Ai cần ngươi lo!" Tụ Yêu phiên tức giận hừ lạnh một tiếng, lại tiếp tục rất cảm khái nhìn mênh mông biển sâu, "A a a, hơn một nghìn năm a, cũng không biết nàng hiện tại còn có nguyện ý hay không thấy ta, lúc đó trăng sáng tại, từng chiều thải vân ..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong đây, thủy tinh cung cửa lớn đột nhiên liền bị tầng tầng phá tan, hai vị hải tượng lực sĩ thở hồng hộc xông tới, cách rất xa liền lớn tiếng hô: "Tìm tới rồi! Tìm tới rồi! Điện hạ, hứa đạo hữu, chư vị, chúng ta tìm tới cái kia Linh Cảm đại vương tăm tích rồi!"

"Ồ?" Hứa Tri Hồ không lo được lại bát quái Tụ Yêu phiên tình yêu, lập tức bỗng nhiên đứng dậy.

Hầu như tại đồng thời, Ngao Anh cùng Xích Tỷ Nhi Trần sư huynh bọn họ tất cả đều nghe tin lại đây, Trần sư huynh càng là không thể chờ đợi được nữa nhảy một cái tiến lên: "Ở đâu? Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền xuất phát đi trảm yêu trừ ma!"

"Không phải, chúng ta còn không biết hắn giấu ở nơi nào." Hai vị hải tượng lực sĩ tranh thủ thời gian giải thích, "Chúng ta khoảng thời gian này nhiều mặt hỏi thăm, biết được Đông Hải gần đây có chút yêu ma tà tu tụ tập cùng nhau, tựa hồ chịu đến người nào sai khiến, thường thường đánh cướp đi ngang qua tiên hạm, không chỉ có cướp đoạt pháp khí tài nguyên cùng tiên tài, thậm chí ngay cả luyện khí sĩ tính mạng đều không buông tha."

"Cho nên nói, Linh Cảm đại vương cũng ở trong đó?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau.

"Không sai, có thủy tộc đến bẩm báo nói, tại đám kia yêu ma tà tu gặp Linh Cảm đại vương." Hai vị hải tượng lực sĩ gật đầu liên tục, dừng một chút lại bổ sung, "Không chỉ có như thế, căn cứ vị kia thủy tộc cung cấp manh mối, đám này yêu ma tà tu gần nhất nhìn chăm chăm một chiếc từ Nam Hải lái tới tiên hạm, mục tiêu là cái kia chiếc tiên hạm thượng một vị luyện khí sĩ mang theo một khối biển sâu chi tâm."

"Biển sâu chi tâm?" Hứa Tri Hồ hơi hơi ngạc nhiên.

"Không sai, đó là một khối giá trị liên thành tiên thiên phi thúy, đối với thủy hệ đạo pháp tu hành cực kỳ hữu dụng." Hai vị hải tượng lực sĩ nói đến đây cái cũng là tỏ rõ vẻ tỏa sáng, "Linh Cảm đại vương cùng đám kia yêu ma tà tu, giống như được hậu trường người chủ trì sai khiến, gần nhất liền muốn đổi cái kia chiếc tiên hạm động thủ."

"Cái kia chiếc tiên hạm ở đâu?" Trần sư huynh quan tâm điểm hiển nhiên càng sáng tỏ.

"Đã lái vào Đông Hải." Hai vị hải tượng lực sĩ vội vã lấy ra một tấm hải đồ, "Nếu như tính toán không có sai lầm, chiếc này tiên hạm sẽ ở đêm nay trải qua minh sa đảo phụ cận hải vực, vì lẽ đó ..."

Không cần phải nói, còn không chờ hắn môn tới kịp nói xong, mọi người liền không hẹn mà cùng quay đầu, nhìn phía gian phòng trong góc cái kia sa lậu.

Sau một khắc, Trần sư huynh thương nhiên một tiếng rút ra trường kiếm, Xích Tỷ Nhi rất nhuần nhuyễn chép lại hai cái vung nồi, Ngao Anh theo bản năng lấy ra một đám lớn hóa đơn phạt, suy nghĩ một chút không đúng lại tranh thủ thời gian thay chuôi này súng hỏa mai mồi cò, một đám người ngựa lập tức liền đằng đằng sát khí lao ra.

"Chờ đã, chúng ta còn cần một cái thuyền." Hứa Tri Hồ bị vây quanh đến cửa, lúc này mới đột nhiên nhớ tới chuyện đứng đắn, "Vân sư tỷ, Vân sư tỷ ở đâu, chúng ta đòi hỏi nàng..."

"Tại đây! Tại đây!" Còn chưa nói hết đây, còn đang nhẹ nhàng rung động thủy tinh cung cửa lớn, liền bị lần thứ hai ầm ầm đá văng ra.

Cả người đều là tấm ván gỗ định sắt mảnh vụn, Vân Phàm liền như thế mở cờ trong bụng nhắc theo làn váy, rất hưng phấn từ bên ngoài vọt vào, thuận tiện còn không quên xoay người chỉ chỉ thủy tinh cung bên ngoài: "Thật đúng lúc, ta vừa vặn đem mình sửa chữa cải tạo một lần, hiện tại tuyệt đối sẽ không rò nước rồi!"

"Vâng, thật sao?" Theo nàng chỉ về, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ theo bản năng quay đầu nhìn tới, sau đó ... Tập thể CPU đình xoay chuyển!

Trong quỷ dị yên tĩnh, Hứa Tri Hồ rất không nói gì há to mồm, nhìn trước mắt này không có nửa điểm lâu thuyền hình mạo lâu thuyền, sau đó yên lặng đưa tay ra, nâng sấp trật khớp cầm, đàng hoàng trọng trọng quay đầu nhìn Vân Phàm

"Híc, sư tỷ, ngươi có thể nói cho ta ... Người linh cảm đến từ nơi nào sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 233: Giống Như Rất Quen Tai

Giống như rất quen tai

Đêm khuya Minh Sa đảo, gió êm sóng lặng, sóng nước không thịnh hành, mờ nhạt ánh trăng xuyên thấu qua tầng mây, mông lung chiếu rọi tại trên mặt biển ...

Vài con vẹt muộn hải điểu nhẹ nhàng kêu to, rơi vào trên mặt biển theo ba trôi nổi, tựa hồ đang hưởng thụ sự yên tĩnh hiếm có này, nhưng vỏn vẹn mấy giây sau, chúng đột nhiên liền thất kinh đánh cánh bay lên trời ...

Được rồi, chính là trong giây lát này, nguyên bản bình tĩnh ngoài khơi đột nhiên cấp tốc bắt đầu dập dờn, kèm theo quái lạ rầm thanh, một cái thon dài đen nhánh dài mảnh trạng vật thể, từ hải hạ chậm rãi bay lên dò ra mặt nước, sau đó còn như có linh thức tựa như hướng về bốn phía chuyển động.

Chưa từng thấy loại này kỳ quái loại cá, xoay quanh tại bầu trời vài con hải điểu đều xem choáng váng, chỉ có điều chưa kịp chúng do dự muốn không nên rời đi, cây này dài mảnh trạng vật thể đột nhiên liền rắc một tiếng, phía trước không có dấu hiệu nào mở ra, lộ ra thủy tinh chất liệu trước cửa sổ nhỏ!

Sau một khắc, kỳ kỳ quái quái đối thoại âm thanh, liền từ này cửa sổ thủy tinh trong miệng truyền tới —

"Đừng chen chúc, đừng chen chúc, để cho ta tới nhìn, theo trình tự, đừng chen ngang a!"

"Híc, Vân sư tỷ, ngươi đều nhìn nửa khắc đồng hồ, làm sao cũng giờ đến phiên ta đến đi."

"Bớt dài dòng, ta là đang giúp ngươi môn điều tra hoàn cảnh ... A, không có có tình huống, xung quanh đều rất an toàn, có thể nỗi lên rồi!"

Lời còn chưa dứt, nước biển lần thứ hai dường như đốt tan tựa như rầm vang vọng, kèm theo hải triều sôi trào mãnh liệt, một cái xong toàn mặt phong to lớn con thoi hình vật thể, liền như thế mang theo đầy người hải tảo hải tảo vỏ sò, từ sâu đến mấy trăm trượng dưới nước chậm rãi bay lên, cuối cùng đem hơn một nửa cái thân thể đều bại lộ tại ngoài khơi dưới ánh trăng.

Tiếp theo, kèm theo một tiếng đè nén tiếng rắc rắc, này to lớn vật thể phần lưng đột nhiên mở ra, sau đó Xích Xích Ngao Anh cùng Trần sư huynh bọn họ tất cả đều nỗi đuôi nhau mà ra chui ra, đồng thời rất chỉnh tề hít một hơi dài: "A a, bên trong quá chen chúc, bất kể nói thế nào, vẫn là bên ngoài mát mẻ thoải mái có thêm a!"

"Không chen chúc liền kỳ quái rồi!" Hứa Tri Hồ cái cuối cùng khoan ra, lại không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ giơ chân lên, đậm chân phía dưới chiếc này quái lạ tiên hạm.

"Cẩn thận, cẩn thận, đừng giãm hỏng mất." Vân Phàm tranh thủ thời gian cẩn thận từng ly từng tí một ngăn cản hắn, "Ta thật vất vả mới đem mình cải tạo thành hiện tại trạng thái, đừng cho ta làm hỏng ... A, bất quá lại nói ngược lại, sư đệ, ngươi cảm thấy ta đây cái thiết kế như thế nào, có phải là hoàn toàn giải quyết rõ nước vấn đề, đồng thời lại rất tốt thích hợp trong biển đi."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, lại nhìn dưới thân quái lạ tiên hạm, cũng không biết nên nói cái gì: "Khặc khặc, sư tỷ, ngươi biết cái gì gọi là tàu ngầm sao?"

Không biết, Vân Phàm rất mờ mịt hấp háy mắt, lại rất khiêm tốn nhắc tay vấn đề: "Cái kia là gì?"

Quên đi, Hứa Tri Hồ cái gì cũng không muốn nói, rồi lại quay đầu nhìn bốn phía từng bước bình tĩnh lại mênh mông ngoài khơi: "Được rồi, các ngươi xác

định cái kia chiếc có chứa biển sâu chi tâm tiên hạm, sẽ tại tối hôm nay đi qua nơi này?"

"Không sai." Một đám lính tôm tướng cua tranh thủ thời gian vỗ ngực bảo đám, "Căn cứ chúng ta được tình báo, cái kia chiếc tiên hạm thượng, có vị xuất thân tu chân thế gia hào phú luyện khí sĩ, hắn lần này là cố ý đi Nam Hải tiếp vị hôn thê của mình trở về, mà viên kia biển sâu chi tâm chính là hắn đưa cho vị hôn thê sinh lễ, hiện tại hai người tất cả đều tại tiên hạm thượng."

"Thật sao? Cuộc sống của người có tiền quả nhiên rất tùy hứng." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, thầm nghĩ tùy tiện đưa cái sinh lễ chính là giá trị liên thành biển sâu chi tâm, điều này làm cho sập phá sản Đông Hải long cung làm sao chịu nổi tới.

Trên thực tế, Ngao Anh đã đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, theo bản năng móc ra một chồng lớn hóa đơn phạt: "A, có hay không cái kia một khả năng, vị kia tu chân con cháu thế gia ở trên biển ném loạn rác rưởi, sau đó chưa đóng nổi phạt tiền, chỉ có thể tạm thời đem biển sâu chi tâm đặt cọc cho chúng ta?"

Điện hạ ngài cũng đừng nghĩ đến, Hứa Tri Hồ rất đồng tình nhìn nàng, đúng là Trần sư huynh không nhịn được hờ lạnh một tiếng: "Tu chân con cháu thế gia mà thôi, bất quá là ý vào tộc ... A, đến?"

"Đến?" Hứa Tri Hồ hơi hời kinh ngạc, phản ứng đầu tiên chính là nhìn phía Vân Phàm.

Đều không cần nhắc nhở, mọi người lập tức quen cửa quen nẻo nhảy vào "Tàu ngầm", tiếp theo Vân Phàm hơi suy nghĩ, vừa còn nổi trên mặt biển quái vật khổng lồ lập tức nổ vang chật rãi chìm xuống, rất nhanh sẽ biến mất ở sóng lớn mãnh liệt trên mặt biển, chỉ còn dư lại cái kia nghi là "Kính tiềm vọng" lại dò ra mặt nước, răng rắc vang vọng xoay tròn quan sát bốn phía tình huống.

Trên thực tế, cũng không có để bọn họ chờ đợi quá lâu, vẻn vẹn nửa khắc đồng hồ sau, đông nam trên mặt biển đột nhiên có ánh sáng trắng bạc gào thét

bắn ra, tiếp theo sôi trào mãnh liệt hải triều bên trong, một chiếc cực lớn đến dường như núi cao nguy nga tiên hạm liền như thể phun ra sương trắng, từ tối tăm trên mặt biển hiện ra, đồng thời rất nhanh sẽ trở nên càng ngày càng rõ ràng, thậm chí cũng đã có thể vọng thấy phía trước mũi tàu như.

"Khổng lồ như vậy tiên hạm?" Hứa Tri Hồ từ kính tiêm vọng quan sát cái kia chiếc nguy nga tiên hạm, không nhịn được nổi lòng tôn kính, nói thật sự, nếu như vển vẹn lấy thể tích đến tính toán, coi như là Thục Sơn đều không có bất kỳ tiên hạm có thể vượt qua nó.

"Ư ân, đây là Nam Hải mấy đại môn phái liên hiệp rèn đúc tiên hạm!" Một đám lính tôm tướng cua cũng là nhìn ra rất là khiếp sợ, "Có người nói, nó nửa tháng trước vừa tại Nam Hải hạ thủy, lúc đó khởi ra mấy ngàn luyện khí sĩ đến đây vây xem, hơn nữa tiên hạm thượng hào hoa phú quý xa xỉ, còn có không gì phá nổi trận pháp phòng ngự, không phải vậy vị kia tu chân con cháu thế gia cũng sẽ không lựa chọn lên tàu chiếc này tiên hạm."

"Không gì phá nổi? Trận pháp phòng ngự?" Vân Phàm cùng Trần sư huynh không nhịn được liếc nhìn nhau, "Chờ đã, nếu là như vậy, Linh Cảm đại vương cùng những yêu ma tà tu, lại phải như thế nào xông vào..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, biển sâu đột nhiên kịch liệt rung động!

Không hề phòng bị, thân ở "Tàu ngầm" mọi người tất cả đều bay ngược ra ngoài, tầng tầng va ở trên vách tường, Hứa Tri Hồ tại thời khắc mấu chốt dùng sức bắt lấy kính tiêm vọng, cuối cùng cũng coi như là không có bị quật bay đi ra ngoài, chỉ là này trong phút chốc, chờ hẵn lơ đãng xuyên thấu qua kính tiêm vọng nhìn ra ngoài, đột nhiên liền đột nhiên biến sắc —

Chẳng biết lúc nào, liền tại ước chừng ngoài mấy trăm trượng bên trong biển sâu, sôi trào mãnh liệt nước biển tới lúc gấp rút tốc ngưng tụ tập cùng một chỗ, tại một loại nào đó quái lạ sức mạnh dưới ảnh hưởng, lấy tốc độ mà mắt thường

cũng có thể thấy được đong lại thành cự khối băng lớn ... Không, không thể nói là khối băng, phải nói là băng sơn rồi!

"Cái kia, đó là?" Hầu như tại đồng thời, Trần sư huynh bọn họ cũng đã dựa vào thần thức, nhận ra được bên ngoài cái kia tòa thật to băng sơn thành hình quá trình, "Tại sao, tại sao trong biển sâu cũng sẽ có ... Đáng chết, những tên kia dự định ..."

Không kịp ngăn cản rồi!

Liền trong chớp mắt này, phảng phất bị một cái bàn tay vô hình thúc đẩy, nguyên bản tại trong biển sâu ngưng tụ thành hình to lớn băng sơn, liền như thế vô thanh vô tức hướng về ngoài khơi trên đường cao tốc phù, thậm chí đều không có mang theo một chút động tĩnh.

Chỉ trong chốc lát sau, to lớn băng sơn đột nhiên phù ra mặt biển, đem cứng rắn mà lại thân thể cao lớn hoàn toàn bại lộ dưới ánh trăng!

Như thế động tĩnh khổng lồ, cao tốc đi nguy nga tiên hạm nhất thời nhận ra được dị thường, nhưng song phương vén vẹn cách mấy trăm trượng khoảng cách, to lớn thân chiến hạm dù cho đã đem hết toàn lực giảm tốc độ thả neo, nhưng lại mang theo đáng sợ quán tính, nổ vang vang vọng va về phía băng sơn, nghênh tiếp nó, vừa vặn là một cái thăng lắp về phía trước kéo dài băng trụ!

Yên tĩnh! Trong nháy mắt yên tĩnh!

"Năm chặt rồi!" Vừa khôi phục cân bằng "Tàu ngầm", Vân Phàm bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, thôi thúc to lớn thân tàu điên cuồng nổi lên.

Trong phút chốc, không chờ thuyền thể hoàn toàn xung ra mặt biển, Trần sư huynh Dương sư huynh bọn họ cũng đã nhảy lên thân tàu, Ngao Anh càng là phản ứng cực nhanh, xoay tay rút ra súng hỏa mai mỗi cò nhảy lên ngoài khơi, một đoàn lính tôm tướng cua theo sát phía sau, hai vị hải tượng lực sĩ chính ở chỗ này tức đến nổ phổi kêu quái dị: "Tịch biển hỏa! Động thủ! Đúng rồi, đúng

rồi, viễn kia biển sâu chi tâm, liền tại vị kia tu chân con cháu thế gia vị hôn thê trên thân!"

"Rõ ràng!" Trần sư huynh hừ lạnh một tiếng, ánh mắt như điện nhìn phía cái kia chiếc tiên hạm, "Bất quá, cái kia vị hôn thê có cái gì đặc thù?"

"Không rõ ràng." Hai vị hải tượng lực sĩ đằng đằng sát khí giơ lên đại chùy, "Chúng ta chỉ hỏi thăm được, cái kia vị hôn thê tên là Lộ Ti (Rose) ..."

Âm!

Kết quả là, vừa mở ra sơn địa bao dự định lấy cái gì ra đến Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền lòng bàn chân lảo đảo một cái, trực tiếp ngã vào Xích Tỷ Nhi ấm áp hoài bão, đem đầu vùi vào sâu sắc sự nghiệp tuyển ——

"Đợi lát nữa! Các ngươi mới vừa nói, cái kia vị hôn thê tên gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 234: Đây Là Nghệ Thuật A

Đây là nghệ thuật a

Mờ nhạt dưới ánh trăng, từ dưới mặt biển ầm ầm trồi lên to lớn băng sơn,
lóng lánh lạnh lẽo trí mạng ánh sáng!

Không hề phòng bị, đang cao tốc đi nguy nga tiên hạm căn bản không kịp
giảm tốc độ, chỉ có thể mang theo đáng sợ quán tính tầng tầng đụng vào, to lớn
đầu thuyền cùng kiên cố băng sơn đến cái chính diện tiếp xúc, bùng nổ ra nổ
vang dường như sóng âm sóng khí sôi trào mãnh liệt, để phạm vi mấy chục hải
ly đều nhắc lên cuồng triều sóng lớn.

Khủng bố lực trùng kích hạ, tiên hạm hơn một nửa cái đầu thuyền đều tan
tành, khỗng lồ thân thuyền cũng thuận theo vặn vẹo biến hình lật nghiêng, nhưng
so với loại này thương tổn càng trí mạng, là cái kia phảng phất tận lực từ băng
sơn thượng dọc theo người ra ngoài sắc bén băng trụ, này băng trụ dường như
lưỡi dao sắc tựa như đâm vào tiên hạm, tạo thành một cái to lớn chỗ hở, nước
biển nhất thời sôi trào mãnh liệt cuốn vào.

Loại này tình thế nguy cấp, cho dù là lại kiên không thể phá pháp trận phòng
ngự cũng không được bất kỳ hiệu quả nào, trên thực tế ở đầu thuyền bị va nát
trong nháy mắt, gấp phải phá hoại trận pháp phòng ngự cũng đã mất đi hiệu lực
hơn nữa!

Chỉ trong chốc lát không tới, tiên hạm thượng cũng đã có bao nhiêu nơi bốc
cháy lên nóng nảy nổ, tiếng kinh hô tiếng rống giận dữ tiếng gầm gừ tất cả đều
hỗn tạp cùng nhau, hàng trăm hàng ngàn luyện khí sĩ từ trong khoang thuyền lao
ra, trong đó thực lực mạnh bộ phận luyện khí sĩ còn có thể tự vệ, nhưng mà chút

thực lực nhược hoặc là tại vừa nãy đánh trúng bị thương, nhưng chỉ có thể trợ mắt nhìn tiên hạm tại từng bước chìm xuống.

"Cứu người! Nghĩ biện pháp ngăn cản chiếc thuyền kia chìm xuống!" Vừa phù ra mặt biển "Tàu ngầm", tại Vân Phàm toàn lực thổi hạ cao tốc nhằm phía tiên hạm, Trần sư huynh vung kiếm lập ở trong gió rét, ánh mắt như điện nhìn phía phương xa, "Nếu là ta sở liệu không sai, Linh Cảm đại vương cùng những yêu ma tà tu, cần phải chẳng mấy chốc sẽ lộ diện, sư muội các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, Ngao Anh điện hạ ngươi phụ trách cứu thuyền, còn có..."

Được rồi, đừng để ý tới bọn hắn sắp xếp như thế nào kế hoạch, Hứa Tri Hồ vào lúc này còn hai mắt đăm đăm, cần gấp cứu lại một thoảng sấp phá nát tam quan —

Biển sâu chi tâm? Tu chân con cháu thế gia? Đưa cho vị hôn thê lẽ vật? Từ trước tới nay khồng lồ nhất tiên hạm? Hơn nữa còn đụng phải băng sơn? Nói thật sự, tại sao ta có một loại mãnh liệt cảm giác quen thuộc xông tới mặt, sau đó hiện tại các ngươi lại nói cho ta nói, cái kia bên người mang theo biển sâu chí tâm vị hôn thê tên là ... Ách, Rose?

"Đúng vậy, có vấn đề gì?" Một đám lính tôm tướng cua dĩ nhiên gật đầu, "Vì kia cô lương chính là Nam Hải lộ vương một mạch hậu duệ, tên một chữ một cái tư chữ, có người nói khuôn mặt đẹp như hoa, rồi lại một mực gia cảnh sa sút, chỉ có thể bị tham đồ phú quý maul thân gả cho tu chân con cháu thế gia ... Ồ? Hứa đạo hữu, tại sao ngươi tại rơi lệ?"

"Không có cái gì, ta liền cảm thấy vị kia Lộ Tư cô lương quá đáng thương." Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng không nói gì nhìn trời, rốt cuộc từ bỏ đem tam quan kiếm về dự định, "Khặc khặc, đột nhiên cảm thấy, chúng ta lên thuyền sau đó, nói không chắc còn sẽ gặp phải một cái lâm thời thắng vé tàu lên thuyền thiếu niên..."

"Đến rồi!" Lời còn chưa dứt, Trần sư huynh đột nhiên khẽ quát một tiếng.

Trong phút chốc, theo hắn chỉ về, mọi người cùng tề ngang đầu nhìn tới, quả nhiên liền nhìn thấy cái kia chiếc đang từng bước chìm xuống tiên hạm hướng đông nam, đột nhiên nhắc lên cao tới mươi mấy trượng cơn sóng thần!

Tại đây mãnh liệt kéo tới cơn sóng thần, một cái cự lớn như núi màu vàng cá chép bỗng nhiên nhảy ra, trên lưng mang theo mấy trăm tên cùng hung cực ác dữ tợn yêu ma cùng tà đạo luyện khí sĩ, như núi lớn hung tợn nhào tới!

Vén vẹn trong chớp mắt, màu vàng cá chép thân hình khổng lồ, liền tầng tầng đánh vào tiên hạm bên trên, nhất thời tạo thành toàn bộ thân chiến hạm vặn vẹo biến hình, tiếp theo những yêu ma tà tu đủ hết đều cưỡi gắn bay lên trời, dữ tợn hung ác rơi vào trên sàn thuyền, các loại phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét bắn ra, xông tới không kịp đề phòng dày đặc trong đám người!

"Sưu! Lục soát cho ta!" Linh Cảm đại vương hóa thành cao mấy trượng khôi ngô hình người, hung tợn một cước giẫm rơi vào trên sàn thuyền, "Cửu phò mã có lệnh, coi như là giết sạch trên thuyền mỗi người, cũng phải tìm đến cái kia gọi Lộ Tư nữ nhân, bắt được viên kia tên là biển sâu chi tâm tiên bảo vật!"

"Cửu phò mã!" Cách đó không xa tàu ngầm, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ lấy làm kinh hãi, nhưng rồi lập tức phản ứng lại, "Chờ đã, cho nên nói, không phải rượu, mà là cửu phò mã?"

Không cần lời nhắc nhở của hắn, mấy trăm tên yêu ma tà tu đã sớm thôi thúc phi kiếm pháp khí, dọc theo sàn tàu cùng hung cực ác giết vào khoang thuyền, bất kỳ dám to gan ngăn trở đường đi luyện khí sĩ, tất cả đều bị bọn họ dường như đòn sói tựa như nhào tới xé nát, trong nháy mắt thì có mươi mấy cái khoang bị mạnh mẽ phá tan, trốn ở bên trong những cô gái kia căn bản không kịp chống lại, liền bị bọn họ uy hiếp giao ra bên người vật sở hữu phẩm.

"Sưu! Kế tục sưu!" Linh Cảm đại vương tại trên sàn thuyền hung tợn gầm thét lên, "Không cần lo những người đàn ông kia, trọng điểm là những mang châu báu đồ trang sức nữ nhân, bản đại vương được tình báo nếu như không sai,

viên kia Hải dương chi tâm (Heart of the Ocean) liền đeo ở cái này Lộ Tư ... Ế?"

Lời còn chưa dứt, chờ hắn nghe được phuong xa tiếng rit, theo bản năng quay đầu nhìn tới, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm, tiếp theo tức đến nổ phổi nỗi giận gầm lên một tiếng: "Chết tiệt! Tại sao, tại sao đám kia Thục Sơn gia hỏa sẽ tới nơi này?"

Ai cần người lo a!

Liền trong chớp mắt này, cao tốc xông lại "Tàu ngầm", tương tự gào thét va vào tiên hạm một bên khác, mượn trùng kích cực lớn lực, Trần sư huynh bọn họ đằng đằng sát khí nhảy lên tiên hạm sàn tàu, phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét bắn ra, nhất thời đem trước mặt vọt tới mấy chục yêu ma tà tu oanh thành mảnh vỡ, tiếp theo thế như chẻ tre nhăm phía khoang thuyền.

Hầu như tại đồng thời, sau đó chạy tới Ngao Anh suất lĩnh một đám lính tôm tướng cua, tại trong biển liên hiệp triển khai thủy hệ thần thông, nguyên bản mãnh liệt vọt vào tiên hạm nước biển tất cả đều cũng lui ra, ngược lại chuyển hóa thành một cái hoàn toàn do nước biển ngưng tụ mà thành cự chưởng, đem đang đang chầm chậm chìm xuống tiên hạm thác nâng ra mặt biển.

"Làm được đẹp đẽ!" Xích Tỷ Nhi giơ lên ngón tay cái, đến khi xoay người lại đã sớm mắt hạnh trợn tròn, dùng sức ôm lấy một cái bẻ gãy cột buồm, hướng về ngay phía trước hung ác xông lại yêu ma tà tu, hung tợn quét ngang mà qua.

Ầm ầm một tiếng! Trợn mắt ngoác mồm mười mấy yêu ma tà tu, tất cả đều đường như diều đứt dây tựa như bay ngược ra ngoài, một kích thành công Xích Tỷ Nhi vén tay áo lên, thuận thế lại giơ lên đầu thuyền dùng để súc nước to lớn vại nước, bay thẳng đến bán đỗ nát sàn tàu đập tới!

Cái gì cũng không cần nói rồi, cuồng bạo oanh kích qua đi, trên sàn thuyền xuất hiện một cái to lớn hố sâu, Xích Tỷ Nhi hài lòng vỗ vỗ hai tay, thuận thế hướng về trong hố sâu nhảy một cái: "Hừ hừ, cứ như vậy, liền không cần lòng vòng đi khoang thuyền rồi!"

"Ta sát, như thế cũng được?" Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn ra nỗi lòng tôn kính, đuổi theo sát ở phía sau nhảy vào đi, "Híc, Xích Xích, ngươi gần nhất có trắc qua chính mình tăng trưởng bao nhiêu sức mạnh sao?"

Trời mới biết đến cùng tăng trưởng bao nhiêu sức mạnh, ngược lại tại hỗn loạn tung bừng phần cuối trong khoang thuyền, vung vẩy chảo Xích Tỷ Nhi quả thực là không thể ngăn cản, đường như màu đỏ gió xoáy tựa như gào thét bao phủ mà qua, phàm là dám che ở nàng phía trước lửa, không phải trực tiếp bị đập biển chính là bị đánh bay.

Âm ầm ầm, ầm ầm ầm, trong nháy mắt, nàng từ phía nam vẫn giết tới phương bắc, ven đường chỉ cần gặp phải khoang, không nói hai lời chính là đá một cái bay ra ngoài đến, sau đó Hứa Tri Hồ liền giơ lúc trước Vân sư tỷ cho khói này Thục Sơn lệnh phù, tóm rõ vẻ nghiêm túc vọt vào —

"Kiểm tra phòng! Bình tĩnh! Chúng ta là Thục Sơn phái!"

"Thả xuống pháp khí, chúng ta không có ác ý, chỉ là muốn tìm một cái Lộ Tư cõi nương nói chuyện!"

"Đừng nhúc nhích, giơ tay lên, các ngươi nơi này có hay không ... Ách, hai vị tâm thật to lớn, đều thời điểm như thế này còn có tâm tình lăn ga trải giường?"

Không sai, chính là cái dạng này, kiểm tra phòng hai người tổ ven đường nghiêm ép lên đi, một hơi đá văng ra mười mấy khoang cửa lớn, nhưng vẫn là không có bất kỳ phát hiện nào, mắt thấy phía trước đã không có còn mấy cái khoang, Xích Tỷ Nhi không nhịn được có chút cuồng lên: "Chờ đã, sẽ không phải vị kia Lộ Tư đã bị cướp đi đi!"

Âm!

Đang nói chuyện, nàng theo bản năng lại đá văng ra vỗ một cái cửa khoang, hất tấp vọt vào: "Kiểm tra phòng! Không được nhúc nhích! Chúng ta là Thục Sơn ... Ế?"

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc vọt vào theo, sau đó đột nhiên liền rõ ràng Xích Tỷ Nhi tại sao nói không được.

Đốt ngọn nến lẳng lặng trong phòng, một vị mỹ nhân nhi chỉ bao bọc một cái thảm lông, lộ ra châu tròn ngọc sáng tuyết trắng vai đẹp, run lẩy bẩy rúc ở trong góc, tại nàng đối diện, tướng mạo anh tuấn tuổi trẻ luyện khí sĩ đang giơ cọ vẽ, tảo rẽ kinh hoảng quay đầu trông lại, bên cạnh còn bày một tấm giấy vẽ, giấy vẽ thương là giống y như thật mỹ nhân nhi ...

"Ách ... Các ngươi vừa nãy đang làm gì thế?" Xích Tỷ Nhi dần độn mở to hai mắt, à được, vẽ liền vẽ được rồi, là con tôm muỗi cởi sạch?

"Vẽ vật thực mà, thân thể nghệ thuật, có thể lý giải." Hứa Tri Hồ tảo rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, lại rất thành khẩn nhìn vị kia tuổi trẻ luyện khí sĩ, "Cái kia cái gì, lão đệ, ngươi biết cái gì gọi là You jump, I jump sao?"

Cái gì quý a, vị kia tuổi trẻ luyện khí sĩ đã sớm trợn mắt ngoác mồm, đúng là vị kia mỹ nhân nhi không biết từ đâu tới dũng khí, đột nhiên mở hai tay ra che ở hắn phía trước: "Chờ đã, các ngươi không nên thương tổn hắn, không phải là muốn biển sâu chi tâm sao?"

"Biển sâu chi tâm?" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, theo bản năng cúi đầu nhìn tới.

Đúng, liền tại mờ nhạt dưới ánh nến, có thể rõ ràng xem đến đây vị mỹ nhân nhi trước ngực, đang đeo một viên màu lam đậm tiên phỉ thủy, cho dù không có tiếp xúc được, lại có thể cảm giác được này phỉ thủy hệ linh khí như thế dõi dào, dường như như thủy triều xông tới mặt.

"Không nên thương tổn chúng ta!" Mỹ nhân nhi một phát bắt được biển sâu chi tâm kéo xuống đến, run rẩy nắm trong tay, "Các ngươi lấy bản mệnh nguyên thần lập lời thề, nếu là đáp ứng thả chúng ta an toàn rời đi, này viên Thâm hải chi tâm liền ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, khoang phía trên đột nhiên chia năm xẻ bảy, nổ vang tung tóe tấm ván gỗ mảnh vỡ, mọc đầy vảy màu vàng kim bàn tay khỗng lồ bỗng nhiên va vào đến, dường như lao tù tựa như một phát bắt được mỹ nhân nhi, tiếp theo lần thứ hai bay lên ——

"Tìm tới rồi! Cô nàng, đem biển sâu chi tâm giao ra đây ... Yên tâm, bắn đại vương đối mười hai tuổi trở lên lão bà không hề hung thú!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 235: Lại Là Que Đun Nước

Lại là que đun nước

Gần trong gang tấc, dã tràng xe cát!

Liền tại Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi trong tầm mắt, từ khoang phía trên hung tợn đập vào bàn tay khổng lồ, bỗng nhiên bắt lấy tảo rõ vẻ trăng xám mĩ nhân nhi, đưa nàng kể cả viên kia biển sâu chi tâm đồng thời, trăng trợn không kiêng dè mạnh mẽ cướp đi.

"Vô liêm sỉ, chạy đi đâu?" Xích Tỷ Nhi nhất thời mắt hạnh trợn tròn, trực tiếp một cái tơ nhện phun ra đi, thuận thế kéo Hứa Tri Hồ bay lên trời.

Cuồng phong gào thét mà đến, Hứa Tri Hồ theo bản năng hơi hơi nghiêng đầu, đến khi phản ứng lại đã một lần nữa trở lại trên sàn thuyền, mấy cái yêu ma tà tu dữ tợn gầm thét lên hướng bên này xông lại, chỉ có điều còn chưa kịp tiếp cận, liền bị Xích Tỷ Nhi vung vẩy chảo cho đánh bay.

"Chớ cản đường!" Xích Tỷ Nhi cơn giận còn sót lại chưa tiêu quay đầu nhìn về bốn phía, sau một khắc đột nhiên biến sắc, "Muốn đi? Không dễ như vậy!"

Đúng, liền trong chớp mắt này, được biển sâu chi tâm Linh Cảm đại vương đã vứt đi hôn mê mĩ nhân nhi, tiếp theo thả người nhảy một cái, dương dương tự đắc trực tiếp nhảy vào trong biển: "Vật tới tay, không muốn cùng đám người kia dây dưa, đi!"

Chờ chính là câu này, nguyên bản còn tại tiên hạm thượng tìm tội yêu ma tà tu đủ hết đều ầm ầm một tiếng, trong đó một cái bạch tuộc yêu đột nhiên hít sâu

một hơi, bỗng nhiên há mồm phun một cái, nhất thời phun ra đưa tay không thấy được năm ngón quái lạ khói đen.

Bị này khói đen che chǎn tầm mắt, Trần sư huynh bọn họ không khỏi lòng sinh cảnh giác lùi về sau vài bước, đến khi gió biển đêm khói đen thối tan sau, Linh Cảm đại vương cũng tốt mấy trăm tên yêu ma tà tu cũng tốt, toàn cung đã bỏ qua truy kích nhảy xuống thuyền, Linh Cảm đại vương trực tiếp hóa thành to lớn màu vàng cá chép, gánh vác những yêu ma tà tu, rồi lại dương dương tự đắc quay đầu cười gằn: "Gặp lại! Không cần đưa! Bản đại vương..."

Cho nên nói, phản diện lời thừa nhiều là cái rất thói quen xấu!

Ngay trong nháy mắt này, khắp nơi khói đặc cuồn cuộn trong khoang thuyền, đột nhiên thì có vị quần áo hào hoa phú quý kiêu ngạo luyện khí sĩ lao ra, dù cho lúc này có chút hoảng loạn, nhưng là trên mặt của hắn như trước tràn ngập ngạo khí, liên đới xem mọi người có loại cảm giangen lên bốn mươi lăm độ theo thói quen tư thái.

Sau một khắc, chờ nhìn thấy đang muôn mang theo biển sâu chi tâm thoát đi Linh Cảm đại vương, vị này kiêu ngạo luyện khí sĩ nhất thời giận tím mặt: "Lẽ nào có lý đó! Từ đâu tới cá yêu, dám to gan cướp bản công tử... Vô liêm sỉ! Người biết cha ta là ai sao?"

Trời mới biết hắn lão đệ là ai, bất quá rất có tiền là khẳng định!

Bởi vì mấy giây sau, kèm theo hắn một tiếng gầm lên, nhất thời thì có bảy mươi, tám mươi kiện pháp khí cùng nhau gào thét bay lên không, đường như bão tố tựa như bắn về phía Linh Cảm đại vương, vốn vẹn là xem những pháp khí này lóng lánh hào quang năm màu, liền biết chúng lớn nhất thuộc tính là ——"Quý!"

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Đáng thương Linh Cảm đại vương cùng mấy trăm tên yêu ma tà tu, trong

nháy mắt liền bị này bảy mươi, tám mươi kiện pháp khí cho bao phủ, chỉ có thể tại cuồng bạo công kích hạ chật vật né tránh, vị kia tu chân con cháu thế gia còn cảm thấy không đủ, lần thứ hai nghiến răng nghiến lợi nỗi giận gầm lên một tiếng: "Ai dám để bản công tử không thoái mái nhất thời, bản công tử liền để hắn không thoái mái một đời, cho ta... Bạo!"

Âm ầm một tiếng, bảy mươi, tám mươi kiện pháp khí tất cả đều nổ vang nổ tung, cuồng bạo linh khí sóng lớn xen lẫn vô số mảnh vỡ, liền dường như một cái bị nhen lửa to lớn thùng thuốc súng, trực tiếp đem phạm vi mấy trăm trượng ngoài khơi bao trùm rồi!

Mấy trăm tên yêu ma tà tu kêu khổ thấu trời, trong nháy mắt thì có gần nửa bị nổ thành tan xương nát thịt, còn lại cũng là mỗi người mang thương sút đầu mẻ trán, thân thể khổng lồ Linh Cảm đại vương càng là xui xẻo, cả người vẩy đều bị nổ tung hơn nửa, liền đuôi cá đều chỉ còn dư lại hơn nửa đoạn.

"Này, chính là đắc tội bản công tử kết cục!" Vị kia tu chân con cháu thế gia cơn giận còn sót lại chưa tiêu hử lạnh một tiếng, lại quay đầu nhìn trợn mắt ngoác mồm Trần sư huynh bọn họ, "Còn chờ cái gì, giết chết cho ta tên khốn kia, năm người 5,000... Không đúng, 5 vạn linh thạch!"

Kho ngươoi cái hấp, có tiền thật tốt!

Hứa Tri Hồ yên lặng không nói gì nhìn trời, phản ứng lại Trần sư huynh bọn họ lập tức thôi thúc phi kiếm pháp khí bắn ra, Ngao Anh càng là mang theo một đoàn lính tôm tướng cua giơ lên súng hỏa mai mồi cò, ngắm trúng đang ở trong nước biển giãy dụa Linh Cảm đại vương cùng yêu ma tà tu, không chút khách khí cùng nhau xạ kích!

"Chết tiệt! Chết tiệt!" Linh Cảm đại vương trong nháy mắt thân mấy chục thương, mắt thấy bên cạnh yêu ma tà tu dồn dập ngã xuống, nhất thời vừa giận vừa sợ há mồm phun một cái, "Không cần loạn! Không cần loạn! Ta đây có cửu phò mã ban tặng bằng phách hàn châu, tất cả đều đến bên cạnh ta đến!"

Lời còn chưa dứt, một viên trăng bạc như tuyết lạnh lẽo hạt chau, đã sớm từ nó to lớn cá trong miệng gào thét bắn ra, lại ở trong không khí quái lạ xoay chuyển vài vòng!

Trong phút chốc, nhiệt độ chung quanh đột nhiên kịch liệt hạ xuống, vô số nước biển tất cả đều gào thét tụ hợp lại một nơi, rồi lại đột nhiên hóa thành cao tới mươi mấy trượng băng sơn, trực tiếp từ dưới nước nổ vang quật khởi!

Bị này băng sơn ngăn cản, phi kiếm pháp khí súng hỏa mai mỗi cò uy lực nhất thời yếu bớt hơn nữa, Linh Cảm đại vương thở một hơi dài nhẹ nhõm, cuống quýt chuyển động bị thương nghiêm trọng thân thể, mang theo những yêu ma tà tu từ băng sơn trong khe hở đào tẩu: "Các ngươi những người này khốn nạn, cho bản đại vương chờ!"

"Không muốn để cho chạy bọn họ!" Trần sư huynh hét lớn một tiếng, một đám Thục Sơn đệ tử thôi thúc phi kiếm pháp khí gào thét bắn ra.

Nhưng vấn đề là, có tòa kia cao tới mươi mấy trượng băng sơn ngăn cản, phi kiếm uy lực của pháp khí nhất thời yếu bớt hơn nữa, chỉ trong chốc lát không tới, Linh Cảm đại vương cũng đã mang theo một đám yêu ma tà tu, tại từng bước kết băng trong nước biển chạy ra mấy trăm trượng xa.

Mắt thấy đuối theo phi kiếm pháp khí hầu như đã không đả thương được chính mình, cái tên này lại rất tìm đường chết quay đầu, tỏ rõ vẻ hung ác nhìn phía Hứa Tri Hồ: "Thù này không báo không phải quân tử! Kẻ loài người kia tán tu, ngươi liền với tổn thương bản đại vương hai lần, chờ bản đại vương ngày khác trở về, nhất định phải gọi ngươi nhận hết dǎn vặt!"

Vâng vâng vâng, lão huynh ngươi như thế năng lực, làm sao không đi Thanh Thanh thảo nguyên nắm chắc dê đây?

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, dứt khoát cái gì cũng không nói, trực tiếp dùng sức vung tay lên cánh tay, đem cõm sáng dự bị đồ tốt hướng về hải lý ném một cái!

"Đi thôi... Que đun nước!" Kèm theo hắn vung cánh tay hô lên, mấy cái que đun nước mang theo hoàn mỹ đường vòng cung, ở giữa không trung xẹt qua rất dài một khoảng cách, phịch một tiếng lọt vào đang kết băng trong nước biển.

Nói thật sự, que đun nước không hổ là nhiệt đến rất nhanh, vén vẹn mấy giây sau, đang từng bước kết băng nước biển mảng lớn hòa tan, nguyên bản lạnh lẽo nước biển đột nhiên liền nổi lên bọt biển, nổi lên ùng úng ùng úc âm thanh, mắt thấy liền muốn đốt tan.

"Cái gì?" Cảm giác được thân thể như là ở vào sấp núi lửa bộc phát trên miệng, một đoàn yêu ma tà tu không khỏi sắc mặt đại biến.

"Không cần hoảng!" Linh Cảm đại vương quay đầu lại nhìn tới, lại không có một chút nào hoảng loạn, ngược lại là tỏ rõ vẻ trào phúng cười lạnh một tiếng, "Ngu xuẩn! Đồng dạng chiêu số, sẽ đổi bản đại vương hữu dụng không?"

Nói đến băng phách hàn châu, hắn lần thứ hai há mồm phun một cái, viên kia băng phách hàn châu bay lên trời, mang theo tiếng rít lọt vào trong nước biển!

Trong phút chốc, nguyên vốn sẽ phải sôi trào nước biển đột nhiên liền cấp tốc hạ nhiệt độ, thậm chí rất nhiều nơi cũng bắt đầu từng bước kết băng, liền ngay cả cái kia tòa băng sơn cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được lần thứ hai tăng vọt mấy phần, đem Trần sư huynh bọn họ triệt để đón đỡ ở bên ngoài.

Rốt cuộc an toàn, Linh Cảm đại vương thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại cách băng sơn khe hở quay đầu nhìn tới, dương dương tự đắc cười to lên: "Ô ha ha ha, bản đại vương đã sớm ngờ tới ngươi sẽ dùng chiêu này, cho nên mới từ cửu phò mã nơi đó mượn tới băng phách hàn châu... Chà chà chà, cảm giác làm sao?"

"À được, cái tên này thông minh lại tiến bộ?" Hứa Tri Hồ nhất thời nổi lòng tôn kính, Trần sư huynh bọn họ nhưng là không nhịn được hai mặt nhìn nhau.

"Chà chà chà, có bản lĩnh trở lại a!" Linh Cảm đại vương cười đến càng thêm

đắc ý, toàn bộ thân hình khổng lồ đều ở khẽ run, "Đến đến đến, bản đại vương liền tại này, một đám ngu xuẩn, có bản lĩnh liền đuổi tới... Ô, thật không tiện, ta đã quên, các ngươi Thục Sơn không phải rất tinh thông kỹ năng bơi, cái kia chiếc quái lạ lâu thuyền tốc độ cũng không đủ nhanh, đúng không!"

"Không sai, không sai." Một đoàn yêu ma tà tu cũng thật là phổi hợp, toàn đều đi theo Linh Cảm đại vương cùng nhau cười to lên, dương dương tự đắc tiếng cười lớn trên không trung xa xôi vang vọng, lại như là vô số lòng bàn tay, mạnh mẽ đánh ở Trần sư huynh trên mặt bọn họ.

"Kéo cùu hận kéo đến tràn đầy a!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, lại tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, thuận lợi ngăn cản tỏ rõ vẻ tái nhợt Trần sư huynh bọn họ.

"Không tới sao, cái kia bản đại vương liền cáo từ rồi!" Linh Cảm đại vương lần thứ hai đắc ý cười lớn một tiếng, thân thể khổng lồ trực tiếp hướng về lạnh lẽo trong nước biển một xuyên, còn cố ý mang theo cao tới mười mấy trượng mãnh liệt làn sóng —

"Ồ ha ha ha a, một đám ngu xuẩn, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể tại Đông Hải... Ế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 236: Cảm Giác Thân Thể Bị Đào Rỗng

Cảm giác thân thể bị khoét rỗng

Kéo cùu hận, là một cái rất đau đớn ngư phẩm việc!

Tại Thục Sơn các đệ tử phẫn nộ ánh mắt, dương dương tự đắc Linh Cảm đại vương cười to vài tiếng, thân thể to lớn trực tiếp hướng về lạnh lẽo trong nước biển một xuyên, liền muốn nghênh ngang lén vào biển sâu, sau đó ...

Sau đó, liền trong nháy mắt, cái tên này đột nhiên liền đến cái gắp cái gì, ngây người như phỗng dừng lại ở tại chỗ!

Phịch một tiếng, ngồi ở trên lưng hắn những yêu ma tà tu không hề chuẩn bị, nhất thời tất cả đều không tự chủ được bay ra ngoài, trong đó mấy tên va đầu vào tầng băng thượng, bưng cái trán kinh ngạc nhìn sang: "Đại vương, đại vương ngươi làm sao?"

Không nói gì, Linh Cảm đại vương liền như thế ngây người như phỗng không nhúc nhích, tiếp theo lại bắt đầu khẽ run, sau đó cả khuôn mặt từ bạch biến thành hồng, lại từ hồng biến thành tím, đến cuối cùng lại nghiến răng nghiến lợi tỏ rõ vẻ vặn vẹo, mồ hôi lạnh trên trán như hồng thủy tựa như trào ra, nhìn hắn loại kia vô thanh vô tức mở ra miệng rộng, muốn gọi lại không dám gọi kiểu dáng, quả thực quý dị cực kỳ ...

"Híc, phát sinh cái gì?" Một đám yêu ma tà tu hai mặt nhìn nhau, cuống quýt xông lên cứu viện, "Đại vương, đại vương, ngươi cảm giác được cái gì?"

"Cảm giác?" Linh Cảm đại vương run rẩy chậm rãi quay đầu, dùng loại kia lè

quang Doanh Doanh vẻ mặt nhìn bọn họ, thật vất vả mới từ trong hàm răng bỏ ra vài chữ, "Ta ... Ta cảm giác ... Cảm giác ... Cảm giác thật mát!"

"Lương?" Một đám yêu ma tà tu hai mặt nhìn nhau, "Đại vương, ngươi nói lương là gì ... A!"

Được rồi, còn chưa kịp hỏi xong, cũng không biết là ai cảm giác đầu tiên đến không đúng, ở đây yêu ma tà tu đột nhiên cùng nhau kinh ngạc thốt lên một tiếng, liền cảm thấy pha ở trong nước biển nửa người dưới, đột nhiên liền truyền đến một luồng không cách nào dùng lời nói mà hình dung được cảm giác mát mẻ, lương đến bọn họ cả người mất cảm giác tứ chi cứng ngắc, hầu như liền động đều động không được.

"Này ... Tại sao, vì sao lại như thế lương, lẽ nào là băng phách hàn châu xảy ra vấn đề?" Một đám yêu ma tà tu kinh hãi đến biến sắc, cuống quýt lại chỉnh tề nhìn phía Linh Cảm đại vương.

"Sẽ không, không thể nào!" Đáng thương Linh Cảm đại vương, cả người đều đang run rẩy, lắp ba lắp bắp nói không ra lời: "Băng phách hàn châu, băng phách hàn châu lạnh, cùng hiện tại lương không phải ... Nhiệt! Nhiệt! Nóng quá!"

Được rồi, vừa còn đang gọi lương, đột nhiên hắn lại bắt đầu gọi nhiệt, hơn nữa đỏ cả mặt co giật, xem ra nhiệt đến liền vảy đều muốn đỏ.

Tình huống thế nào, một đám yêu ma tà tu ngạc nhiên không nói gì, chỉ có điều còn chưa kịp mở miệng, bọn họ đột nhiên cũng tỏ rõ vẻ đờ đẫn, liền cảm thấy nửa người dưới cõi kia cảm giác mát mẻ, trong nháy mắt liền đã biến thành nhiệt ...

Nhiệt! Nóng quá! Thật sự nóng quá!

Cảm giác thân thể đều ở nóng lên, Linh Cảm đại vương cũng tốt yêu ma tà tu cũng tốt, tất cả đều tỏ rõ vẻ vặn vẹo hai mặt nhìn nhau, cắn chặt hàm răng khổ sở chống đối.

Bết bát hơn chính là, chính là như thế một trì hoãn, bên kia tiên hạm đã phá tan băng sơn chậm rãi đuổi theo, trên sàn thuyền Thục Sơn đệ tử tuy rằng còn không rõ đến cùng phát sinh cái gì, nhưng cũng không trở ngại bọn họ đằng đằng sát khí thôi thúc phi kiêm, liền muốn trước tiên chém giết đám người kia lại nói!

"Hỗng bét rồi!" Linh Cảm đại vương kinh hãi đến biến sắc, cố nén trong thân thể quái lạ tỏa nhiệt, liền muốn liều lĩnh hướng về trong biển sâu xuyê, "Chết tiệt, tại sao lão tử thân thể sẽ ... A!"

Vừa lén vào ngoài khơi, hắn đột nhiên cả người co giật, không cách nào khống chế hú lên quái dị!

Không, không chỉ là hắn, thời khắc này, liền ngay cả những theo hắn lặn xuống yêu ma tà tu, cũng không tự chủ được cùng nhau hú lên quái dị: "Không ... Cay! Thật cay!"

Đúng, kèm theo vừa nhiệt đột nhiên biến mất, thay vào đó chính là một loại đột nhiên kéo tới cay, không phải loại kia phổi thông cay, mà là loại kia hùng hực nhiệt xót ruột cay, lại như là cả người đều ở Trùng Khánh ma lạt nồi lẩu nấu tựa như.

Không cách nào khống chế, thật sự không cách nào khống chế, trong phút chốc, Linh Cảm đại vương cũng tốt yêu ma tà tu cũng tốt, toàn đều không cách nào khống chế co lại thành một cái cầu, ở trong nước biển tảo rõ vẻ vặn vẹo giãy dụa lăn lộn, trong miệng thậm chí đều ở không tự chủ được rên rỉ: "A a a, thật cay, thật cay, tốt ... Hí!"

Còn chưa kịp rên rỉ vài tiếng, bọn họ một đoàn đột nhiên cùng nhau hút vào hơi lạnh, tảo rõ vẻ trắng xám ngừng lại một chút, sau đó lại bắt đầu không kìm lòng được lệ rơi đầy mặt, bắt lấy góc áo tảo rõ vẻ co giật vặn vẹo: "Hí! Đau quá! Đau quá! Cay nóng đau a!"

Cái gì quỷ a! Vào lúc này, tiên hạm đã phá tan băng sơn truy chạy tới nơi này,

Trần sư huynh bọn họ đang muốn thôi thúc phi kiếm chém xuống, chờ nhìn thấy trên mặt biển một đám lửa quái lạ biểu hiện, cũng không phải tùy vào ngạc nhiên không nói gì: "Híc, những người này, lẽ nào có âm mưu quỷ kế gì sao?"

"Quỷ kế, quỷ kế cái đầu ngươi!" Linh Cảm đại vương cả người đều sấp tan vỡ, ở trong nước biển giãy dụa vặn vẹo nhưng lại bất lực phản kháng, "Chết tiệt, tại sao lão tử lại đột nhiên biến thành như thế, chẳng lẽ nói ... Chờ chút, là ngươi!"

Đột nhiên liền rõ ràng cái gì, một đám yêu ma tà tu bỗng nhiên ngẩng đầu, đằng đằng sát khí nhìn phía Hứa Tri Hồ.

"Mắc mớ gì đến ta?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Ta chính là ném mấy cái que đun nước, hơn nữa cũng đã bị các ngươi đại vương băng phách hàn chau hóa giải, không sai đi."

"Ít, bớt dài dòng!" Linh Cảm đại vương cố nén loại kia cay nóng đau, cảm giác thân thể đã sản sinh kỳ quái biến hóa, giống như đến một loại nào đó không cách nào miêu tả điểm giới hạn, "Khốn nạn, lão tử liền muốn chết cũng muốn chết được rõ ràng, ngươi đến cùng đối với ta làm cái gì?"

Tốt ván đề, chúng ta cũng muốn biết, Xích Tỷ Nhi cùng Trần sư huynh bọn họ đồng dạng yếu mềm nhấc tay, rất chỉnh tề nhìn sang, ách, luôn cảm thấy không làm rõ mà nói, sau đó đều không dám tới gần.

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, chỉ có thể thành thật thật thăng thắn bàn giao, "Kỳ thực, ta thật sự chính là ném mấy cái que đun nước, bất quá vứt trước để cho an toàn, ta lại đi mặt trên thoa điểm ..."

"Thoa điểm?" Tất cả mọi người đều rất chỉnh tề vểnh tai lên.

"Thoa điểm ..." Hứa Tri Hồ rất thật không tiện ho nhẹ vài tiếng, "Khặc khặc ... Tinh dầu!"

Không sai, lại như là để chứng minh chính mình không có nói quàng tám đạo, hắn còn từ trong lòng móc ra chỉ còn nửa bình tinh dầu, đương nhiên, không nghi ngờ chút nào, vật này khẳng định biến dị.

"A ... Tinh dầu là gì?" Nhìn cái kia bình cách rất xa đều nghe có chút cay độc quái lạ chất lỏng, Xích Tỷ Nhi cùng Trần sư huynh bọn họ không biết tại sao, đột nhiên có cảm giác sợ hãi hồn hect vía.

"Tinh dầu a!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, "Híc, nói như thế nào đây, trên lý thuyết tới nói là dùng để khu muỗi, nhưng mà từ khi một cái nào đó hai hàng đem nó lau ở ... Khặc khặc, không giải thích, nói chung, hiệu quả các ngươi đều nhìn thấy, còn giống như không sai?"

Đâu chỉ là không sai a!

Mọi người rất chỉnh tề quay đầu, nhiên xem liền nhìn thấy bên kia trong nước biển, Linh Cảm đại vương đang cùng một đám yêu ma tà tu không cách nào khống chế co giật rên rỉ, tuy rằng nửa người dưới tàng ở trong nước không nhìn thấy, nhưng mà ánh sáng nhìn bọn họ loại kia tỏ rõ vẻ co giật vẻ mặt, liền biết có cõi nào đau rát nhức nhối.

"Cái kia cái gì, ta không phải cố ý." Hứa Tri Hồ rất vô tội cho bọn họ xin lỗi, "Ta liền hướng que đun nước thương thoả một chút, ai biết hiệu quả như thế rõ ràng, xin lỗi, xin lỗi."

"Hỗn ... Hỗn ..." Linh Cảm đại vương nghiến răng nghiến lợi chống đối loại kia đau rát nhức nhối, "Đê tiện! Đê tiện không biết xấu hổ khốn nạn! Mỗi lần đều chỉ có thể dùng như thế giả dối ... Đi chết đi!"

Âm!

Trong phút chốc, cái tên này đột nhiên gào thét một tiếng, dĩ nhiên áp chế một cách cưỡng ép trụ loại kia nóng rát đau đớn, đường như cuồng bạo cự ma tựa như vọt ra mặt biển!

Gần trong gang tấc khoảng cách hạ, mọi người coi như muốn cứu viện cũng không kịp, chỉ có thể trợ mắt nhìn Linh Cảm đại vương hung tợn nhào tới, răng nanh um tùm miệng lớn bỗng nhiên khuếch đại, dữ tợn hung ác tráo roi xuống: "Cho lão tử ... Xuống giường phủ đi thôi!"

"Vâng vâng vâng, ngươi cao hứng là tốt rồi." Hứa Tri Hồ rất bình tĩnh ngẩng đầu lên, nhìn từ trên trời giáng xuống dữ tợn bóng tối, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Híc, nếu như không có tính toán sai lầm mà nói, một, hai ..."

Không cần đếm tới ba, đang nhảy đến chỗ cao nhất Linh Cảm đại vương, đột nhiên rất quái lạ trên không trung ngắn ra, tiếp theo rên rỉ một tiếng, như tảng đá tựa như thăng tắp đập xuống, rầm một tiếng đập vào trong biển, bắn lên sôi trào mãnh liệt sóng biển.

"Đại vương! Đại vương!" Một đám yêu ma tà tu vẫn tính có nghĩa khí, tất cả đều cố nén đau rát nhức nhối vây lên đến.

Không hề trả lời, Linh Cảm đại vương liền như thế tỏ rõ vẻ quái lạ phiêu ở trong nước biển, phiêu a phiêu phiêu a phiêu, cực kỳ lâu sau đó, tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, cái tên này đột nhiên rùng mình lạnh lẽo, sau đó tỏ rõ vẻ trắng xám thở phào nhẹ nhõm ...

"Đại vương? Người, ngươi cảm giác thế nào?" Một đám yêu ma tà tu ngạc nhiên không nói gì.

"Cảm giác ..." Linh Cảm đại vương mềm nhũn phiêu ở nơi đó, một tấm mặt to lại mang theo vài phần đỏ ửng, ánh mắt mê man không biết nhìn phía phương nào, rồi lại lộ ra một tia hạnh phúc rất nụ cười hạnh phúc —

"Híc, cảm giác, cảm giác thân thể bị khoét rỗng!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 237: Ta Đây Còn Có Dầu Hoa Hồng

Ta đây còn có dầu hoa hồng

Đừng động Linh Cảm đại vương tại tinh dầu ánh hưởng cảm nhận được cái gì, cũng đừng để ý tới hắn vì sao lại đột nhiên tỏ rõ vẻ đỏ ửng lộ ra hạnh phúc nụ cười ... Trọng yếu chính là, theo hắn rất trống vắng bốc lên câu kia "Cảm giác thân thể bị khoét rỗng", trận này quỷ dị đuối bắt chiến liền như vậy viên mãn kết thúc.

Mượn Ngao Anh cùng lính tôm tướng cua hỗ trợ, bị xô ra một cái miệng lớn tiên hạm tránh khỏi trầm không vận mệnh, tiên hạm thượng mấy trăm vị luyện khí sĩ thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại từ lính tôm tướng cua môn hộ tổng đến phụ cận trên hòn đảo đi, chờ cứu viện thuyền đến.

Đáng lưu ý chính là, vị kia có tiền tùy hứng tu chân con cháu thế gia kiêu ngạo quy kiêu ngạo, bất quá cân nhắc đến ân cứu mạng, đối Hứa Tri Hồ bọn họ đúng là khá là khách khí, trước khi đi lại trực tiếp đem lam đậm chi tâm nhét vào lại đây: "Chư vị, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, sau đó nếu là có cơ hội đến ta động phủ làm khách, ta cùng Lộ Tư chắc chắn ... Ô, Lộ Tư, Lộ Tư lại đi đâu?"

Ách, chúng ta cần phải nói cho hắn, vị kia Lộ Tư có lương khả năng lại đi nghiên cứu thân thể nghệ thuật sao?

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, đến cuối cùng vẫn là Hứa Tri Hồ nhặt không được, nắm chặt vị lão huynh này tay rất dùng sức quơ quơ, lại nghiêm túc nói: "Cái kia cái gì, lão huynh, phía dưới có cái tự xưng họa sĩ gia hỏa, cá nhân ta kiến nghị, người tốt nhất cách hắn xa một chút, tuyệt đối đừng để

hắn trở thành người hàng xóm hoặc là người đại diện ..."

Được rồi, bất kể nói thế nào, tiên hạm chuyện nơi đây xem như là giải quyết rồi!

Đúng là một bên khác, Trần sư huynh bọn họ đã đắng đắng sát khí vây lên đi, đem đám kia sắp hứ thoát yêu ma tà tu cho đê tối, Trần sư huynh trực tiếp mặt không hề cảm xúc rút ra trường kiếm, lạnh lùng gác ở Linh Cảm đại vương trên cổ: "Ta chỉ hỏi một lần, cái kia cửu phò mã là lai lịch ra sao, hắn phái người đến Đông Hải làm cái gì?"

"Muốn giết cứ giết, muốn bắn đại vương bán đi chín phò mã đại nhân, đừng hòng mơ tới." Linh Cảm đại vương không sợ hãi chút nào hừ lạnh một tiếng, đại nghĩa lăng nhiên hãy cùng hy sinh vì nghĩa tựa như, "Lão tử năm đó chạy ra Nam Hải sau đó, nhờ có phò mã đại nhân thu nhận, hừ hừ, lão tử đổi phò mã đại nhân trung thành tuyệt đối, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thủ đoạn gì, sử hết ra."

"Còn dám mạnh miệng?" Trần sư huynh nhất thời giận tím mặt, "Ta liền không tin, ta Thục Sơn đại nghĩa trước mặt, ngươi đây yêu nghiệt có thể chống đỡ tới khi nào ... Ninh sư đệ, ngươi đến!"

"Đừng nghịch, Thục Sơn đại nghĩa liên quan gì tới ta?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì yên lặng oán thầm, bất quá tại một đám người kỳ vọng ánh mắt, cũng chỉ có thể tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, "Khặc khặc, được rồi, ai kia, chuyện không liên quan đến ta, là bọn họ yêu cầu a."

Nói như vậy, hắn thuận lợi từ trong lòng móc ra cái kia nửa bình tinh dầu, rất nghiêm túc hướng về Linh Cảm đại vương trước mặt bỏ vào.

Rất tốt, trong chớp mắt, Linh Cảm đại vương nhất thời liền ướt: "Hỗn, khổn nạn, ngươi cho rằng như thế bắn đại vương sẽ khuất phục sao, coi như ngươi trở lại mấy bình lại đây, cũng đừng hòng dao động bắn đại vương đổi cửu phò mã trung thành chi tâm."

"Ư ân, đây là ngươi nói a." Hứa Tri Hồ rất thành khẩn nhìn hắn, lại mở ra sơn địa bao bát đầu ở bên trong tim, "Cái kia cái gì, tinh dầu ta là không có, bất quá ta đây còn có ..."

Âm ầm ầm, ầm ầm ầm, trong nháy mắt, hắn đã tìm ra mươi mấy cái to nhỏ khác nhau chiếc lọ, rất chỉnh tề hướng về trên sàn thuyền bày ra, còn không quên tại mọi người không rét mà run ánh mắt, bắt đầu đàng hoàng trình trọng giới thiệu —

"Cái này, gọi là dầu hoa hồng, cùng tinh dầu xem như là họ hàng xa ... Cái này, gọi là dầu cù là, thông thường đều là xóa tại trên trán, nhưng mà ... Cái này gọi là vạn hoa dầu, nghe tên liền biết cùng dầu hoa hồng rất giống, vì lẽ đó công hiệu cũng rất gần gũi ... A, đột nhiên nhớ tới đến, ta đây còn có bình trong truyền thuyết Vân Nam bạch được thuốc phun sương, hóa ra là dùng để trị bị thương, nhưng mà hiện tại mà ..."

Được rồi, cái gì cũng không cần nói rồi!

Nhin mình trước mặt linh lang khắp nơi các loại dầu hoa hồng dầu cù là vạn hoa dầu, đặc biệt là chờ nhin thấy cái kia bình xem ra rất đáng sợ Vân Nam bạch được thuốc phun sương sau, đáng thương Linh Cảm đại vương đã không cách nào khống chế run lẩy bẩy: "Hỗn, khốn nạn, ngươi cho rằng như thế liền có thể ..."

"Đúng rồi! Đúng rồi!" Hứa Tri Hồ đột nhiên đập vỗ trán, "Ta nghĩ tới, ta đây thứ lúc ra cửa sổ ăn đồ ăn không quen, còn cố ý dẫn theo bình lão mẹ nuôi ..."

"Ta chiêu! Ta chiêu!" Còn không chờ hắn hứng thú bừng bừng mở ra sơn địa bao, Linh Cảm đại vương trực tiếp liền tỏ rõ vẻ trăng xám khuất phục.

Giảng thật, tuy rằng không biết lão mẹ nuôi đến cùng là gì, nhưng mà chỉ nghe thấy tên thì có loại sơn cả tóc gáy cảm giác, vì lẽ đó vén vẹn trong chớp mắt sau, bao quát Linh Cảm đại vương ở bên trong yêu ma tà tu, lập tức liền tranh nhau chen lấn bàn giao: "Cửu phò mã, cửu phò mã chính là Long vương

phò mă gia ..."

"Ồ?" Trần sư huynh bọn họ tỏ rõ vẻ kinh ngạc, không tự chủ được quay đầu nhìn về Ngao Anh.

Cái gì đều không muốn giải thích, Ngao Anh trả lời chính là giơ lên súng hỏa mai mồi cò, tỏ rõ vẻ cao lãnh ngắm trúng Linh Cảm đại vương, đương nhiên cũng chưa quên lấy ra một chồng lớn hóa đơn phạt: "Căn cứ Đông Hải dò xét điều lệ thứ sáu điều, phỉ báng Long tộc..."

"Không phải Đông Hải Long vương!" Linh Cảm đại vương cuống quýt cao giọng biện giải, "Cửu phò mă, không phải Đông Hải Long vương phò mă, mà là Bích Ba đường Long vương phò mă!"

"Bích Ba đường?" Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, "Híc, ai biết Bích Ba đường?"

"Bích Ba đường?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, "A, luôn cảm thấy giống như ở đâu nghe qua?"

"Chúng ta giống như nghe qua." Hai cái hải tượng lực sĩ suy nghĩ một chút, đúng là có chút xác định nhắc tay nói, "Nếu như nhớ không lầm, Bích Ba đường liền tại Đông Hải bên, là cái không lớn không nhỏ hồ nước, nơi đó ở một cái dã tâm bùng bùng giao long, tự hiệu Vạn Thánh long vương, ừ ân, không sai, nghe nói hắn có cái khuôn mặt đẹp như hoa con gái, xưng là Bích Ba công chúa..."

"Cho nên nói, cửu phò mă chính là này Vạn Thánh long vương phò mă?" Trần sư huynh bọn họ rốt cuộc có chút rõ ràng, lại cùng nhau quay đầu nhìn về Linh Cảm đại vương.

"Không có, không sai ..." Linh Cảm đại vương cúi đầu ủ rũ thành thật khai báo, "Nửa năm trước, Vạn Thánh long vương đổi ngoại kén rể, chín phò mă đại nhân bị Vạn Thánh long vương một chút chọn trúng, bây giờ đã ký xuống hôn ước, qua trận liền muôn và khuôn mặt đẹp Bích Ba công chúa kết hôn, có người

nói Vạn Thánh long vương còn muôn đem bộ phận thủy tộc đại quân giao cho hắn đến chưởng quản, thậm chí nhận lời tương lai để hắn kế thừa Bích Ba đường vương vị."

Ta sát, như thế cũng được?

Trần sư huynh bọn họ rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy vị kia cửu phò mã nhân phẩm thực sự là nghịch thiên rồi khắc khắc khặc,, đây chính là trong truyền thuyết nghênh thú bạch phú mỹ trở thành CEO đi tới nhân sinh đỉnh cao a.

Đừng động nhiều như vậy, đến khi từ ước ao phục hồi tinh thần lại, Trần sư huynh lại là tức giận hờ lạnh một tiếng: "Nếu như ta không có đoán sai, tên kia muôn, e sợ không chỉ là làm cái phò mã đơn giản như vậy đi!"

"Cái này mà ..." Linh Cảm đại vương còn có chút do dự, bất quá chờ nhìn thấy Hứa Tri Hồ lại giơ lên đầu hoa hồng sau, lập tức liền tỏ rõ vẻ trăng xám hô to nói, "Ta nói, ta nói, cửu phò mã muôn từ Vạn Thánh long vương nơi đó được Cầu long bảo châu, vừa vặn vị kia Vạn Thánh long vương cũng là dã tâm bùng bùng, song phương ăn nhịp với nhau đạt thành hợp tác, cửu phò mã giúp Vạn Thánh long vương xâm chiếm Đông Hải, Vạn Thánh long vương liền đem Cầu long bảo châu đưa cho cửu phò mã ..."

"Cầu long bảo châu? Thâm hải chi tâm?" Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm liếc nhìn nhau, "A, nếu như không có đoán sai, những thứ đồ này cần phải đều là bị coi như tư liệu, dùng để luyện chế cái kia pháp khí linh bộ kiện, cho nên nói ..."

"Cho nên nói, cái kia cửu phò mã đến cùng là lai lịch ra sao?" Trần sư huynh một phát bắt được Linh Cảm đại vương, lạnh lùng quát.

"Ta không biết, ta thật sự không biết." Linh Cảm đại vương nơm nớp lo sợ lắc đầu, "Phò mã đại nhân từ chưa từng nói lai lịch của chính mình, chúng ta chỉ biết là hắn tu vi cao thâm, phàm là cùng hắn đối nghịch đều không có kết quả tốt ... Đúng rồi, đúng rồi, hắn mấy ngày nay liền tại Bích Ba đường, có người nói

tháng sau liền muôn kết hôn."

"Nhanh như vậy?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi.

"Ngăn cản hắn!" Không chút do dự, Trần sư huynh lập tức lanh đạm nói, "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền chạy tới Bích Ba đường, không chỉ có muôn ngăn cản hắn cùng Bích Ba công chúa kết hôn, còn muôn đem hắn một lần bắt, thẩm vấn ra sau lưng vị kia chủ thượng tin tức."

"Vấn đề là, làm sao ngăn cản?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Tên kia bản thân liền rất mạnh, hơn nữa còn có Bích Ba đường Vạn Thánh long vương chống đỡ... A, điện hạ, Bích Ba đường thực lực thế nào?"

"Không ra sao!" Ngao Anh hừ lạnh một tiếng, "Chúng ta Đông Hải thời điểm toàn thịnh, tùy tiện phái một nhánh thủy tộc đại quân, liền có thể dễ dàng giải quyết Bích Ba đường..."

"Đã hiểu!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Nói cách khác, hiện tại các ngươi là đối phó không được Vạn Thánh long vương?"

Không hề trả lời, Ngao Anh kế tục tỏ rõ vẻ cao lãnh nghiêng đầu sang chỗ khác, một đám lính tôm tướng cua rất lúng túng hai mặt nhìn nhau, trong quỷ dị yên tĩnh, đúng là Trần sư huynh không nhịn được cau mày nói: "Nói đám này đều vô dụng, dù như thế nào, chúng ta hiện tại đều cần phải trước tiên chạy tới Bích Ba đường, sau đó xem tình huống rồi quyết định làm thế nào."

Này ngược lại là thật sự, Vân Phàm lập tức lén tinh thần nhẹ nhàng vẫy tay, lại như là cảm giác được tâm ý của nàng, cách đó không xa cái kia chiếc quái lạ "Tàu ngầm" nhất thời kim quang lóng lánh, trực tiếp liền tại trên mặt biển lần thứ hai chuyển hóa thành lâu lâu thuyền, vừa sắp xếp ra mãnh liệt nước biển vừa hướng bên này lái tới.

"Híc, vẫn là hải lục lưỡng cư a!" Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, mắt thấy chúng người cũng đã lần lượt leo lên lâu thuyền, đúng là lại nghĩ tới một

chuyện, "Đợi lát nữa, cái tên này nên xử lý như thế nào?"

Rất tốt, bởi vì lời nhắc nhở của hắn, Trần sư huynh bọn họ lại đặng đặng sát khí nhìn sang, đáng thương Linh Cảm đại vương âm thầm oán thầm một trǎm lần, dứt khoát trực tiếp ngay tại chỗ đánh cái lăn, đã biến thành một cái ngây thơ đáng yêu Tiểu Kim Ngư, bày ra vẻ vô hại hiền lành.

Vẫn đề là, hắn không bán manh cũng còn tốt, như thế một bán manh, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền mặt mày hờn hở vén tay áo lên: "Ồ, cái này tốt, ta lần trước không phải đã nói rồi sao, Tử Tử các nàng luôn sẽ đem cá vàng cho này chõng, dứt khoát ... Tri Hồ, mượn chiếc bình cho ta."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể tiện tay lấy ra cái lọ không đeo, Xích Tỷ Nhi hài lòng đem Linh Cảm đại vương đi vào trong một trang, còn cười tủm tỉm lắc lắc: "Yên tâm, yên tâm, nhà ta có sáu cái muội muội, năm nay vừa mãn sáu tuổi, ngươi sau đó liền thành thật cho các nàng làm thú cưng, có vấn đề không có?"

"Sáu tuổi? Loli?" Linh Cảm đại vương vốn còn muốn biểu thị kháng nghị, chờ nghe được sáu con loli, đột nhiên liền mở cờ trong bụng, "Tốt, tốt, kỳ thực bản đại vương cũng không yêu đánh đánh giết giết, vẫn là làm cá vàng khá tốt ... Khà khà, sáu con a, loli a, trắng nõn a!"

Cái kia cái gì, lão huynh ngươi cao hứng quá sớm rồi!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất đồng tình nhìn hắn, do dự nửa ngày, quyết định vẫn là không nói cho hắn thật đem so sánh tốt, khắc khắc, loli là loli không sai rồi, nhưng mà chúng ta gia cái kia sáu con, rất phổ thông loli khác nhau rất lớn

...

Hắt xì!

Lại như là cảm giác được có người tại nói mình nói xấu, bên ngoài ngàn dặm Bàn Ti động, đang cùng nhau cho tiểu hồng cũng chính là huyết phách phệ hồn

trùng vương cho ăn sáu con loli, đột nhiên liền đồng thời hắt hơi một cái, sau đó lại bi bô nhô ra trắng nõn tay nhỏ, kế tục lấy ra một đống lớn ớt xanh hồng tiêu hướng lên trời tiêu ma quỷ tiêu —

"Đến, tiểu hồng ngoan, tỷ tỷ nói không thể kén ăn ... Vì lẽ đó, đám này cây ớt tất cả đều muốn ăn xong nha!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 238: Tin Tức Lượng Rất Lớn A

Tin tức lượng rất lớn a

Nói đi là đi!

Vì cứu vớt Côn Ngô phổi muôn dân, vừa thanh lý qua chiến trường Trần sư huynh bọn họ tức khắc xuất phát, Hứa Tri Hồ vốn đang dự định lười biếng mẩy ngày nghỉ ngơi, kết quả trực tiếp liền bị bắt thượng cùng đi.

Đương nhiên, vì để tránh cho đánh rắn động cỏ, nên làm chuẩn bị công tác vẫn phải là làm, vì lẽ đó đang bị nuôi dưỡng ở trong bình ước mơ cùng sáu con loli sớm chiều ở chung Linh Cảm đại vương, mọi người ở đây dưới sự yêu cầu phi kiêm đưa thư cho vị kia cửu phò mã, nói đã tiệt hạ cái kia chiếc tiên hạm, chỉ bắt quá đỗi phuong mang theo lam đậm chi tâm lẩn trốn đi, vì lẽ đó còn cần mẩy ngày mới có thể trở về.

Lại sau đó, Vân Phàm liền điều khiển biến trở về nguyên hình kim quang lâu thuyền, mang theo mọi người xuất phát đi tới Bích Ba đường, trên thực tế này Bích Ba đường khoảng cách Đông Hải cũng cung không xa nơi, vỏn vẹn sau một ngày, tại dọc theo bờ biển phía đông phi hành mẩy ngàn dặm sau, trong truyền thuyết Bích Ba đường cũng đã xa xa có thể thấy được.

Giảng thật, tuy rằng lấy đường mệnh danh, nhưng trên thực tế này Bích Ba đường, nhưng là một cái rộng lớn hồ nước, diện tích đủ có phạm vi mấy ngàn mẫu rộng rãi.

Vào lúc giữa trưa, trong suốt màu xanh mặt hồ tắm rửa tại màu vàng dưới ánh mặt trời, sóng nước lấp loáng đường như một khối bích lục bảo thạch, nhìn

qua yên tĩnh mà lại xa xưa, chỉ có điều vào giờ phút này, mọi người nhưng không có tâm tình thưởng thức phong cảnh, tại đem lâu thuyền giấu ở bên trong thung lũng sau, Ngao Anh liền triển khai thủy hệ thần thông, đem mọi người tất cả đều biến ảo là bình thường cá yêu, sau đó cẩn thận từng ly từng tí một lén vào Bích Ba đường.

Cùng mặt hồ sóng lớn không thịnh hành tuyệt nhiên không giống, đến khi bọn họ đi xuống tiêm hành sau nửa canh giờ, liền nhìn thấy tại sâu đến mấy trăm thước thâm thủy đáy hồ, xuất hiện một tòa rộn rộn ràng ràng phi thường náo nhiệt thủy tộc thành trấn, đèn đuốc sáng choang dòng người sôi trào mãnh liệt, thậm chí so thế gian những thành phố lớn còn muôn phồn vinh rất nhiều.

Thành trấn, lui tới đương nhiên đều là thủy tộc, rộng rãi tảng đá đường phố hướng về bốn phương kéo dài mở ra, hai bên đường phố tất cả đều là khai trương cửa hàng cùng kiến trúc, nhưng làm người ta chú ý nhất, vẫn là tòa kia đứng sừng ở thành trấn chính giữa vị trí, vàng son lộng lẫy thả ra hào quang điểm lành Bích Ba đường Long cung, liếc mắt nhìn qua, tòa này Bích Ba đường Long cung lại cùng thủy tinh cung khá là tương tự, cũng như là dựa theo thủy tinh cung đến hàng nhái.

Cái gì cũng không cần nói rồi, mọi người hai mặt nhìn nhau sau khi, hãy cùng theo Ngao Anh tiến vào thành trấn, lại đang Long cung đối diện tìm một gian quán trà, tùy ý điểm mấy ấm trà ngồi xuống, suy tư đánh giá đối diện tòa kia Bích Ba đường Long cung ... Được rồi, càng xem liền càng cảm thấy, tòa này Bích Ba đường Long cung cùng thủy tinh cung giống nhau như đúc, chỉ là quy mô nhỏ đi rất nhiều.

"Lòng lang dạ sói!" Mặt không hề cảm xúc nhìn hồi lâu, Ngao Anh đột nhiên tỏ rõ vẻ cao lãnh hờ lạnh một tiếng, tầng tầng để bình trà xuống, "Chỉ là một cái tu luyện thành tinh giao long, lại cũng dám tự xưng là Long vương, còn muốn xâm chiếm chúng ta Đông Hải, dựa vào cái gì?"

"Băng hắn có tiền ..." Hứa Tri Hồ trực tiếp xuyên thấu qua biểu tượng xem

bản chất, đưa ra chuẩn xác đáp án.

Sau đó, cái gì cũng không cần nói rồi, một đoàn gia hỏa liền như thế rất cảm khái bưng trà, hai mắt đăm đăm chỉnh tề ngẩng đầu lên, nhìn đối diện tòa kia liền tường ngoài thượng đều nạm đầy các loại phỉ thúy mắt mèo thạch Bích Ba đường Long cung.

Trầm mặc, ưu thương trầm mặc, xoắn xuýt trầm mặc ...

Nửa khắc đồng hồ sau, Hứa Tri Hồ đột nhiên thở dài, tranh thủ thời gian lại nâng bình trà lên: "Đến đến đến, uống trà, uống trà, đừng liên tục nhìn chằm chằm vào Long cung xem, như thế sẽ bị người hoài nghi được không?"

Đúng nha, đúng nha, Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ tranh thủ thời gian ho nhẹ vài tiếng, như không có chuyện gì xảy ra cúi đầu uống trà, hầu như tại đồng thời, Long cung cửa lớn ầm ầm mở ra, một đội quân tôm diễu võ dương oai vọt ra, đi đầu rồng Hà tướng quân còn tỏ rõ vẻ hung ác, híp mắt nhìn phía đối diện quán trà, ánh mắt tại Hứa Tri Hồ cùng Ngao Anh trên người bọn họ hơi đảo qua một chút ...

Chỉ làm chính mình cái gì cũng không thấy, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội tiếp tục uống trà, dựa vào Ngao Anh thủy hệ phép thuật, một đám người bao quát Xích Tỷ Nhi ở bên trong, tất cả đều bị biến ảo thành bình thường cá yêu, nếu như như thế vẫn là sẽ bị nhìn thấu, vậy cũng chỉ có thể nói nhân phẩm không tốt.

Trên thực tế, cái kia rồng Hà tướng quân cũng không có bao nhiêu hoài nghi, vén vén nhìn mấy lần liền nghênh ngang rời đi: "Chúng tiểu nhân đi theo ta, ngày mai công chúa điện hạ liền muốn xuất giá, Long vương gia có lệnh, muốn chúng ta cẩn thận tuần tra đón dâu ven đường đoạn đường, không muốn xảy ra loạn gì."

Nói như vậy, một đội quân tôm đắng đắng sát khí nghênh ngang rời đi, Long cung phụ cận rất nhanh sẽ khôi phục yên tĩnh, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, còn tại tiêu hóa vừa nãy đoạn văn này tin tức, Trần sư huynh

cũng đã khẽ cau mày nói: "Ngày mai? Không phải nói tháng sau sao? Làm sao đột nhiên liền muốn kết hôn?"

"Ai biết được?" Hứa Tri Hồ hết sức bất đắc dĩ sờ sờ cẩm, "Hiện tại vẫn đề là, tòa này Bích Ba đường Long cung xem ra phòng vệ nghiêm ngặt, lại không biết cái kia cửu phò mã đến cùng có thủ đoạn gì, liền coi như chúng ta muốn làm chút gì, e sợ cũng không lớn dễ dàng đi."

"Không dễ dàng cũng phải thử một chút xem." Trần sư huynh hờ lạnh một tiếng, âm thầm nắm chặt chuôi kiếm, "Chúng ta Thục Sơn, chính là thiên hạ chính đạo tông môn lanh tụ, trách yêu trừ ma phổ cứu muôn dân, ngày mai coi như nơi này phòng vệ như thế nào đi nữa nghiêm ngặt, cũng phải liều mạng thử một lần."

"Như thế a!" Hứa Tri Hồ biểu thị nỗi lòng tôn kính, lại nhìn chăm chắm Trần sư huynh nhìn hồi lâu, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng, "Khặc khặc, cũng tốt, nếu Trần sư huynh ngươi có như thế quyết tâm, cái kia..."

"Cái gì?" Trần sư huynh bị xem sơ nỗi da gà, vẫn đề là còn không chờ hắn tới kịp phản kháng, liền bị Hứa Tri Hồ lôi kéo rời đi.

Trời mới biết bọn họ đi đã làm gì, ngược lại qua một trận, Hứa Tri Hồ lại cười híp mắt trở về, theo ở phía sau Trần sư huynh hai mắt đăm đăm, rất mờ mịt hướng về chỗ ngồi ngồi xuống, trợn mắt ngoác mồm bưng trà, nửa ngày đều không có phục hồi tinh thần lại.

"Làm sao?" Vân Phàm bọn họ thật tò mò nhìn Trần sư huynh.

"Không có cái gì, không có gì." Hứa Tri Hồ rất bình tĩnh sờ sờ hoa là P8, đàng hoàng trịnh trọng nhìn đối diện Long cung, "Ta vừa cho Trần sư huynh quay tấm hình, còn cố ý ps một thoáng, sau đó..."

Không cần sau đó rồi!

Liền trong chớp mắt này, thành trấn bầu trời đột nhiên một tiếng lôi đình nổ vang, một đạo trăng bạc ánh kiếm phá tan mãnh liệt thủy triều, quang minh lẫm liệt tầng tầng chém xuống đất!

Âm ầm một tiếng, cả tòa Bích Ba đường Long cung kịch liệt run rẩy, bị kinh động thủy tộc rất là kinh ngạc, thất kinh từ trong long cung dâng lên, đi đầu mấy cái thủy tộc tướng lĩnh giơ lên binh khí, đằng đằng sát khí hét lớn một tiếng: "Phương nào cuồng đồ, dám..."

Dám cái đầu ngươi!

Còn không chờ hắn mòn kịp phản ứng lại đây, lại là một đạo ánh bạc ánh kiếm gào thét chém xuống, bụi mù sôi trào cuồng triều dâng trào, tỏ rõ vẻ bi phẫn nam tử áo bào xanh từ trên trời giáng xuống, điều khiển lôi đình phi kiếm thế như chẻ tre va vào Long cung: "Người cản ta ... Chết!"

"Ồ? Cái tên này nhìn qua khá quen?" Vân Phàm cùng Dương sư huynh bọn họ ngạc nhiên không nói gì, rất chỉnh tề quay đầu.

"Đừng hỏi ta!" Trần sư huynh còn tại hai mắt đăm đăm, "Ta liền đi theo ra quay bộ phim sau đó ... Ách, như thế thật sự sẽ không bị nhìn thấu sao?"

"Yên tâm, PS đến liền bạch mi chưởng giáo đều không nhận ra ngươi!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt uống trà, thăm nghĩ ta đều còn vô dụng chây Á tam đại tà thuật ngày bản hóa trang thuật đây.

Trên thực tế, nếu như không phải người rất quen thuộc, còn thật sự không cách nào phân biệt ra được cái này nam tử áo bào xanh chính là Trần sư huynh!

Trong phút chốc, đại nghĩa lẫm nhiên phiên bản Trần sư huynh đã ngự kiếm mà đến, quanh thân lôi đình lóng lánh vọt vào Bích Ba đường Long cung, trong phút chốc há mồm phun một cái, nhất thời liền có mấy chục đạo kiếm khí gào thét bắn ra, nổ đến những lính tôm tướng của tất cả đều bay ngược ra ngoài.

Sóng lớn mãnh liệt, hắn từ trong lòng lấy ra một cái đàm hoa trâm, ôn nhu thâm tình kề sát ở ngực, đến khi lần thứ hai chậm rãi ngẩng đầu nhìn phía chính diện, đột nhiên liền tò rõ vẻ bi phẫn, gào thét ngựa phụ thể tựa như hét lớn một tiếng —

"Bích Ba, ngày đó thề non hẹn biển, lẽ nào người đều đã quên sao, coi như người nhẫn tâm bỏ qua ta, lẽ nào cũng nhẫn tâm bỏ qua sâu sắc thích Lâm sư muội sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 239: Hóa Ra Là Vị Này

Hóa ra là vị này

"Bích Ba, ngày đó thề non hẹn biển, lẽ nào ngươi đều đã quên sao, coi như ngươi nhẫn tâm bỏ qua ta, lẽ nào cũng nhẫn tâm bỏ qua sâu sắc thích cử ngươi Lâm sư muội sao?"

Hỗn loạn trước cung điện, cầm đao hoa tán nam tử áo bào xanh, như thể tỏ rõ vẻ bi phẫn hô to một tiếng, liền phảng phất bị gào thét ngựa phụ thế, vén vẹn vẻ mặt này là có thể xếp thành hơn ba mươi tập phim tình cảm ...

Được rồi, nghe tới tin tức lượng rất lớn kiểu dáng!

Nguyên vốn sẽ phải dǎng dǎng sát khí xông lên lính tôm tướng cua, không khỏi tỏ rõ vẻ quái lạ, còn không chờ hǎn môn tới kịp tiêu hóa đoạn văn này, "Trần sư huynh" đã sớm thôi thúc ánh kiếm, thế như chẻ tre vọt tới.

Không thể không thừa nhận, dù cho phiên bản chỉ có chính bản bộ phận thực lực, nhưng là Trần sư huynh không hổ là Thục Sơn trong hàng đệ tử đời thứ hai người tài ba, miệng phun kiếm khí hạo nhiên chính khí giết tới, chõ đi qua thế không thể đỡ, trong nháy mắt liền giết tới Long cung chính điện trước.

Một đám thủy tộc bị giết đến quân lính tan rã, thất kinh lảo đảo lùi về sau, duy nhất có thể làm chính là cao giọng kêu gọi: "Bệ hạ, phò mã gia, đại sự không ổn, có cái tự xưng tìm đến công chúa điện hạ ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, nhìn như bình tĩnh Long cung trong chính điện, đột nhiên

vang lên một tiếng âm trầm cười gằn thanh: "Từ đâu tới người điên, dám đến chúng ta Bích Ba đường gây sự? Phụ vương không cần tự mình động thủ, chờ con rể thay lão nhân gia ngài phân ưu!"

Nói xong lời cuối cùng một chữ, Long cung chính điện lần thứ hai nổ vang chấn động, vô số lính tôm tướng cua đường như cuồng triều sóng lớn mãnh liệt mà ra, đao thương kiếm kích đường như bão tố kéo tới, nhất thời đem "Trần sư huynh" mạnh mẽ vây ở trong trận.

Sau một khắc, quái lạ tiếng ống ông, mảng lớn dày đặc khói đen bỗng dựng hiện lên, đường như che kín bầu trời cạm bẫy, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khuếch tán ra đến, trực tiếp đem cả tòa Long cung cùng "Trần sư huynh" tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Quỷ dị chính là, này dày đặc khói đen phảng phất mang theo kịch liệt độc tính, bị chạm tới lính tôm tướng cua nhất thời tất cả đều choáng váng ngã xuống, liền ngay cả kiên cố Long cung kiến trúc bị này khói đen chạm được, dĩ nhiên cũng trong nháy mắt bị ăn mòn ra hang lớn đến.

"Lùi về sau!" Hứa Tri Hồ bọn họ tại đối diện quán trà trông được đến hơi biến sắc, hầu như là theo bản năng lảo đảo lùi về sau.

Xích Tỷ Nhi vén vẹn chậm nửa nhịp, bị tràn ngập ra khói đen hơi hơi bao phủ, vén vẹn hít một cái miệng nhỏ khói đen tiến vào, nhất thời liền chóng mặt hoa mắt cả người như nhũn ra: "Làm sao, làm sao có khả năng, luân gia nói thế nào cũng là Lục mục ngân chu, trời sinh bách độc bất xâm, lại còn sê trúng độc?"

Đừng động vì sao lại trúng độc, Hứa Tri Hồ mò lên nàng vội vã lùi về sau, Vân Phàm thuận thế nheo mắt lại, đem hết toàn lực nhìn phía khói đen, rồi lại không khỏi hơi biến sắc: "Kỳ quái, đây rốt cuộc là gì khói đen, ta lại căn bản không thấy rõ ... Đợi lát nữa, giống như có cái đầu?"

Không sai, một đám Thục Sơn đệ tử đem hết toàn lực nhìn phía khói đen, dù

cho đã thôi thúc linh lực, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng trông thấy cái kia khói đen, tựa hồ có cái mơ hồ không rõ to lớn đầu lâu chợt lóe lên!

Tiếp theo, còn không chờ hắn mòn tới kịp phân biệt, đầy trời khói đen đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, liền phảng phất xưa nay chưa từng xuất hiện.

Trống rỗng Long cung chính điện trước, toàn bộ mặt đất đều bị ăn mòn đến loang loang lỗ lổ, đến hàng ngàn lính tôm tướng của tất cả đều hôn mê đến cùng, thiểu số tu vi không đủ càng là trực tiếp hóa thành bạch cốt âm u, còn vừa còn thế không thể đỡ Trần sư huynh, lúc này đã sớm thoi thóp gần như hôn mê, bị một cái cẩm bào luyện khí sī bóp cổ, dễ dàng nâng trên không trung.

"Đó là ..." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, mọi người lập tức cùng nhau ngẩng đầu, nhìn phía cái kia cẩm bào luyện khí sī.

Độc lập tại chính điện trước cẩm bào luyện khí sī, mặt như ngọc mắt tự sao sáng, thân mang năm màu cẩm bào đứng thẳng người lên, có vẻ phong độ phiên phiêu rất có nho nhã khí chất, chỉ là cái kia hơi hơi nheo lại trong con ngươi, nhưng lóng lánh dường như rắn độc tựa như âm lãnh ánh sáng, quanh thân càng là có đen nhánh sương mù như ẩn như hiện, phát sinh làm người sởn cả tóc gáy trầm thấp tiếng hí ...

"Híc, có thể nhìn ra được lai lịch của hắn sao?" Vân Phàm nhìn chốc lát, đều không thể nhìn ra cái tên này nội tình.

"Không thấy được!" Trần sư huynh nhìn chăm chú nhìn tối, đến cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ lắc đầu, "Tự yêu không phải yêu, tựa như ma mà không phải ma, duy nhất có thể xác định chính là, cần phải không là gì trong chính đạo người."

"Này kết luận là dư thừa được không?" Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm châm chọc, nhưng là vừa không nhịn được gãi đầu một cái, "Híc, Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ... Luôn cảm thấy, giống như ở nơi nào nghe?"

"Ồ? Tri Hồ ngươi biết?" Vân Phàm hơi hơi kinh ngạc quay đầu.

"Không xác định." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ, "Nhưng mà, luôn cảm thấy nghe tới ... A, uống trà!"

Nhờ có lời nhắc nhở của hắn, mọi người ngẩn người, lập tức như không có chuyện gì xảy ra nhấc chén trà lên, hầu như đồng thời ở nơi này, bên kia cửu phò mã đột nhiên quay đầu, ánh mắt như điện quét qua quán trà.

Đại khái là không có phát hiện dị thường gì, vén vẹn nháy mắt sau, hắn liền lần thứ hai quay đầu trở lại đi, cười gằn nhìn bị chính mình ngắt lấy yết hầu phiên bản Trần sư huynh: "Chà chà chà, bản phò mã hôm nay tâm tình không tệ, vì lẽ đó dự định cho ngươi một cơ hội ... Nói! Người nào phái ngươi tới quấy rối!"

"Phi!" Phiên bản Trần sư huynh cũng thật là có cốt khí, trực tiếp một cái ứ huyết phun tới.

"Không chịu nói sao?" Cửu phò mã cười lạnh một tiếng, dễ dàng né qua, "Cũng tốt, cũng tốt, nếu là lời nói như vậy . . ."

Tê nhiên một tiếng, tại hắn lạnh lùng nanh trong tiếng cười, đen nhánh sương mù đột nhiên tăng vọt, dường như như thủy triều nuốt hết phạm vi mười mấy trượng, rồi lại trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, phảng phất chưa từng có từng tồn tại.

Nhưng chính là này trong chớp mắt, nguyên bản còn sót lại nửa cái mạng "Trần sư huynh" cũng đã triệt để mất mạng, hơn nữa tử trạng cực kỳ thê lương, khuôn mặt liền phảng phất trúng độc tựa như đen nhánh như mực, non nửa thân thể càng như là bị mãnh thú cắn xé qua tựa như, liền da thịt mang xương đều bị mạnh mẽ xé nát, máu thịt be bét đi diễn Resident Evil cũng không cần đặc hiệu.

"Ách ..." Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ cùng Vân Phàm bọn họ đều không dành lòng lại nhìn, lại rất không nói gì nhìn phía Trần sư huynh.

"Hỗn ... Vô liêm sỉ!" Nhìn thấy chính mình bị chết thảm như vậy, Trần sư huynh cái trán gân xanh tuôn ra, đột nhiên có loại rút kiếm lao ra kích động.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đè lại hắn, "Chí ít ngươi hy sinh rất có ý nghĩa, để chúng ta biết tên kia rất khó đối phó."

Đang nói chuyện, vị kia cửu phò mã đã cười gằn một tiếng, nhẹ nhàng đạn đi cảm bào thượng vài điểm vết máu, rồi lại khôi phục nho nhã thong dong diện mạo, như không có chuyện gì xảy ra trở về trong chính điện, một đám lính tôm tướng của hai mặt nhìn nhau, lên mau tẩy thu thập chiến trường.

"Tên khốn kia!" Trần sư huynh như trước cơn giận còn sót lại chưa tiêu, "Nếu không phải ta phân thân chỉ có ta bộ phận tu vi, chỉ bằng hắn ..."

"Thùa nhận đi, coi như là sư huynh ngươi bản tôn, e sợ cũng không nhất định thắng đạt được hắn." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Nói thật sự, đây không phải là tu vi vấn đề, mà là tên kia thần thông có vẻ rất quý dị, đặc biệt là loại kia đen nhánh sương mù, lại có thể làm cho bách độc bất xâm Xích Xích cũng trúng độc ... Hơn nữa, các ngươi có hay không cảm thấy, hắn trong hắc vụ còn giống như cất giấu cái gì?"

"Không sai, ta cũng cảm giác được." Vân Phàm đồng dạng khẽ cau mày gật đầu, "So với khói đen bản thân kịch độc, càng làm cho ta cảm giác được nguy hiểm, là hắn cái kia khói đen cất giấu món đồ gì ... A, nói như vậy lên, sợ là chúng ta còn thật không có cách nào mãnh công."

Được rồi, cho dù là nỗi giận Trần sư huynh, cũng không thể không tiếp thu sự thực này, phải biết này còn yển vẹn chỉ là cửu phò mã một người, dã tâm bùng bùng Vạn Thánh long vương đều vẫn không có đứng ra, hơn nữa này Bích Ba đường mấy vạn thủy tộc, này nếu như đằng đằng sát khí tất cả đều xông tới ...

Nghĩ đến loại kia tình cảnh, mọi người hai mặt nhìn nhau, trong nhất thời tất cả đều ngạc nhiên không nói gì, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn đối diện trong long cung, một đoàn lính tôm tướng của bận rộn quét tước cung điện.

"Đợi lát nữa, đợi lát nữa ..." Quái lạ trong trầm mặc, Hứa Tri Hồ đột nhiên suy tư sờ sờ cǎm, "Để ta suy nghĩ thêm xem a, Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ... Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ... Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ..."

"Híc, làm sao?" Mọi người cảm thấy lẩn lộn nhìn hắn.

"Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt." Hứa Tri Hồ chính ở chỗ này rất xoắn xuýt suy nghĩ, "Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ... Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, cửu phò mã ... Bích Ba đường, Vạn Thánh long vương, chín phụ ..."

Đột nhiên một trận, tại Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm bọn họ tới kịp vấn đề trước, Hứa Tri Hồ đột nhiên dùng sức vỗ đùi: "Ta sát! Hóa ra là tên kia, ta nói làm sao như thế mắt ..."

Còn chưa nói hết, hắn lại hai mắt đăm đăm, rơi vào một loại nào đó xoắn xuýt.

"Làm sao? Tri Hồ ngươi làm sao?" Bị hắn đột nhiên cả kinh sợ rồi, Xích Tỷ Nhi không nhịn được đưa tay ra, tại trước mắt hắn quơ quơ.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, trước tiên nhìn một chút bên cạnh Xích Tỷ Nhi bọn họ, lại nhìn một chút đối diện Long cung, mấy giây sau, đột nhiên liền dang hoàng trọng trọng ho nhẹ vài tiếng —

"Cái kia cái gì, ta đột nhiên có cái rất hài hòa kế hoạch ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 240: Chúng Ta Chính Là Đến Cướp Cô Dâu

Chúng ta chính là đến cướp cô dâu

Cùng Côn Ngô thế gian hồn tục thói quen tương đồng, cho dù là tiên quái yêu ma xử lý hôn nhân, cũng có một bộ rất truyền thống cố định quy trình, huống chi là Vạn Thánh long vương gả con gái bậc này đại sự, càng là phải lớn hơn thao đại làm nhiệt náo náo mới được.

Vào lúc giữa trưa, Bích Ba đường Long cung cửa chính mở ra, ba mươi sáu vị cua tướng quân giơ lên đại kiệu hoa, tại hơn một nghìn quân tôm diễn tấu sáo và trống kèn Xôna tiếng chiêng trống, vui sướng ra Long cung, đảm nhiệm người làm mối trai sông tinh mặt mày hớn hở tại trước dẫn đường, mang theo kết hôn đội ngũ ra khỏi thành trấn, vòng quanh sóng biếc đầm hoan hoan hỉ hỉ đi vòng một vòng, cứ thế tuyên cáo Long vương gia chính thức phải gả con gái.

Không cần phải nói, cảnh tượng lớn như vậy, tự nhiên là khơi ra vô số thủy tộc đường hẻm vây xem, những vừa tu luyện thành tinh khuôn mặt đẹp cá yêu vung vẩy hương mật, nhìn kiệu hoa phía sau bức rèm che như ẩn như hiện công chúa điện hạ, lại nhìn tránh nước thú mắt vàng thượng nho nhã nhã nhặt cẩm bào cửu phò mã, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ thở nhẹ ngợi khen —

"Chà chà chà, công chúa điện hạ cùng phò mã gia quả nhiên là trai tài gái sắc, đặc biệt là phò mã gia có được như thế tuấn nhã ... Ô ô ô, rất nhớ có cơ hội cũng gọi là hắn một tiếng phu quân!"

Đủ loại tán thưởng thanh, cuồn cuộn không ngừng truyền vào trong tai, hưởng thụ "Quốc dân lão công" đãi ngộ cửu phò mã tự nhiên là đắc ý vô cùng, không nhịn được vỗ vỗ cẩm bào bày ra ngạo nghễ tư thái, rồi lại trên mặt mang

theo nụ cười quay đầu đi, nhìn phía hoa cầu phía sau bức rèm che cái kia như ẩn như hiện yếu điệu bóng người, liền phảng phất tận mắt nhìn thấy công chúa điện hạ cái kia trương nghi sân nghi thích xinh đẹp ngọc dung ...

Trở thành Long cung phò mã, thăng lấp công chúa, đi tới nhân sinh đỉnh cao, còn có cái gì so này càng hoàn mỹ hơn đây?

Vừa nghĩ tới sau này liền có thể chấp chưởng một phuơng, đêm nay càng là có thể đem thèm nhỏ dãi đã lâu mỹ nhân nhi đặt ở dưới thân, cửu phò mã trong lòng hùng hực một mảnh, đúng là nhìn thấy hắn loại này đặc ý vênh váo vẻ mặt, bên cạnh một cái nhìn như phô thông cá yêu ho nhẹ vài tiếng, nhẹ giọng lại nói: "Phò mã gia, cái kia cá vàng dẫn người đi cướp Thâm hải chi tâm, đến hiện tại còn chưa có trở lại, ngài xem ..."

"Ta biết, chờ hôm nay kết hôn sau đó, ta liền hôn tự hướng về Đông Hải đi một chuyến." Nói đến đây cái, cửu phò mã lập tức hờ lạnh một tiếng, không chút biến sắc thấp giọng nói, "Chờ bắt được Thâm hải chi tâm, hơn nữa lão Long hứa hẹn cho ta Cầu long bảo châu, liền có thể trở lại cùng đại thánh tụ họp, bất quá ở trước đó mà ..."

Nói chuyện chính sự nói tới một nửa, chờ hắn quay đầu liếc mắt nhìn mặt sau kiệu hoa, lập tức lộ ra loại kia đòn hỏi đánh gạch men vẻ mặt đến: "Chà chà chà, bất quá ở trước đó mà, trước hết để cho ta gần gũi dung nhan lại nói!"

Có thể nói cái gì đó, cái kia cá yêu tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, vẫn là không nhịn được nhắc nhở: "Phò mã gia, cẩn thận một chút a, ngày hôm qua cái kia nam tử áo bào xanh không hiểu ra sao đến náo loạn một hồi, ta luôn cảm thấy trong này có gì đó cổ quái."

Đang nói chuyện, đón dây đội ngũ đã vui sướng vòng quanh sóng biếc đầm được rồi hơn nửa, mắt thấy liền muốn tại một mảnh san hô tùng chuyển hướng trở về, cửu phò mã hơi hơi néo mắt lại, nhìn như lơ đãng vọng hướng bốn phía, rồi lại âm trầm cười gằn một tiếng: "Ta đương nhiên biết! Tuy rằng không biết ai

tại cho ta thêm phiền, nhưng những tên kia nếu như dám ... Đến rồi!"

Âm!

Lời còn chưa dứt, hai bên san hô lâm đột nhiên nổ tung, tứ tán tung tóe san hô mảnh vỡ, một đám Thục Sơn đệ tử thế như chẻ tre giết ra, không có Đông Hải thiên nhiên đạo pháp cấm chế, Trần sư huynh linh lực sôi trào mãnh liệt ngự kiểm mà đến, há mồm phun một cái nhất thời liền có mấy chục nói kiểm khí màu xanh, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như gào thét bắn ra!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị, tại trước mở đường một đám quân tôm căn bản đến không kịp đề phòng, nhất thời liền bị nổ đến bay ngược ra ngoài, mặt sau giơ lên kiệu hoa của các tướng quân trợn mắt ngoác mồm, thất kinh ném kiệu hoa, rồi lại tranh thủ thời gian lớn tiếng kinh ngạc thốt lên: "Người đến a! Người đến a! Bảo vệ công chúa điện hạ!"

"Chỉ là một đám rác rưởi!" Cửu phò mã cười lạnh một tiếng, ngồi ở tránh nước thú mắt vàng thượng vẫn không nhúc nhích, năm màu cẩm bào nhưng đột nhiên giương lên.

Trong phút chốc, bồng bềnh năm màu cẩm bào bên dưới, vô cùng vô tận đen nhánh sương mù dường như cuồng triều sóng lớn, bay thẳng đến phía trước mãnh liệt mà đi, đem đang ngự kiểm vọt tới Thục Sơn đệ tử tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Đen nhánh trong sương mù, quái lạ tê hí lên không dứt bên tai, lại có mơ hồ không rõ to lớn đâu lâu chợt lóe lên, đến khi sau một khắc khói đen đột nhiên tiêu tan sau, một đám Thục Sơn đệ tử toàn cung đã trúng độc bỏ mình, chỉ còn dư lại Trần sư huynh ý vào tu vi cao thâm, cố giữ bị ăn mòn đến liêng xiêng thân thể, lại bước chân lảo đảo gào thét xông lại.

Âm ầm một tiếng, liều mạng cuối cùng khí lực, hắn va vào dày đặc nước trong tộc, tỏ rõ vẻ bi phẫn bỗng nhiên nổ tung, mấy chục đạo kiếm khí gào thét bắn ra bốn phía, đem xung quanh lính tôm tướng của tất cả đều xoắn thành mảnh

vỡ.

Sôi trào mãnh liệt sóng khí, vài điểm vết máu rơi vào cẩm bào bên trên, cửu phò mã cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng run lên cẩm bào thương vết máu, bất quá vén vén nháy mắt sau, chờ hắn trông thấy cái kia trên đất Thục Sơn đệ tử mảnh vỡ sau, lại đột nhiên khẽ cau mày: "Chờ đã, giống như có chút..."

"Phò mã gia! Đó là phép che mắt!" Còn không chờ hắn phản ứng lại, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng thất kinh hô to thanh.

Sau một khắc, liền nhìn thấy một cái màu vàng cá chép cuồng quýt lội tới, trong nháy mắt lại biến thành Linh Cảm đại vương, thở hồng hộc lớn tiếng hô: "Đám kia khốn nạn, uy hiếp ta nói ra phò mã gia ngài lai lịch, cũng may lão tử đủ thông minh, thửa dịp bọn họ không chú ý từ trong bình trốn ra được, một đám ngu xuẩn, còn thật sự cho rằng lão tử muốn đi cho loli làm cá vàng sao?"

"Nói! Bọn họ muốn làm cái gì?" Cửu phò mã đâu có tâm tình nghe hắn dài dòng, trực tiếp một phát bắt được cổ áo của hắn.

"Bọn họ, bọn họ ..." Linh Cảm đại vương thở không ra hơi, thật vất vả mới lắp bắp nói, "Vừa chết chỉ là phân thân, những tên kia chân chính mục tiêu, là bên kia sóng biếc ..."

Lời còn chưa dứt, cửu phò mã đột nhiên biến sắc, hầu như là theo bản năng quay đầu nhìn tới, ánh vào hắn mi mắt, là bị một đám lính tôm tướng cua bảo vệ ở chính giữa kiệu hoa, cùng với kiệu hoa phía sau bức rèm che vị kia như ẩn như hiện mỹ nhân.

"Đáng chết!" Cửu phò mã đột nhiên tỉnh ngộ, tỏ rõ vẻ vặn vẹo mãnh xông lên, "Cho ta ngăn cản ..."

Không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, to lớn tiếng nổ vang rền vang vọng Bích Ba đường,

liền tại tất cả mọi người khiếp sợ ánh mắt, một chiếc quái lạ đen nhánh tiên hạm đáp xuống, phảng phất mất đi sự khống chế tựa như gào thét rơi rụng, mang theo như núi cao khủng bố lực trùng kích, cuồng bạo đánh vào kiệu hoa phụ cận đáy hồ!

Đáng sợ lực trùng kích hạ, toàn bộ Bích Ba đường đều đang kịch liệt run rẩy, sôi trào mãnh liệt hồ nước giống như là biển gầm, đem xung quanh lính tôm tướng cua tất cả đều nổ đến bay ngược ra ngoài, rất nhiều thủy tộc thậm chí trực tiếp bị to lớn vòng xoáy cuốn vào, còn chưa rơi xuống cũng đã gân cốt bể gãy.

"Không!" Đang xông lên cứu phò mã chỉ kịp miễn cưỡng che chắn khuôn mặt, liền bị bài sơn đảo hải cơn sóng thần bắn trúng, không tự chủ được tại trong hồ nước lăn lộn cuốn ngược, mãi đến tận va vào phương xa san hô tùng lúc này mới gian nan ổn định thân thể.

Hầu như tại đồng thời, quái lạ tiên hạm cửa khoang đột nhiên mở ra, Hứa Tri Hồ từ trong nhà dò ra đại nửa người.

Trong tiếng nổ, hắn suy tư sờ sờ cảm, trước tiên nhìn một chút bên kia còn tại cuồng triều bốc lên kiệu hoa, lại nhìn một chút giãy dụa nhảy lên rõ vẻ vặn vẹo cứu phò mã, sau đó đàng hoàng trọng ho nhẹ vài tiếng —

"Híc, cái kia cái gì, chúng ta là đến cưỡng hôn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 241: Kỳ Vọng Một Cái May Mắn Cùng Một Cái Xung Kích

Kỳ vọng một cái may mắn cùng một cái xung kích

Không sai! Chính là đến cưỡng hôn!

Cự triều mãnh liệt Bích Ba đường đáy hồ, thăng tắp đập xuống quái lạ tiên hạm chế tạo hỗn loạn tung bừng, vô số thủy tộc tại cuồng triều lăn lộn bay ngược, cho dù biết mục tiêu của đối phương là đồng dạng lăn lộn kiệu hoa, nhưng cũng chỉ có thể trợ mắt nhìn.

Sau một khắc, quái lạ tiên hạm cửa khoang đột nhiên mở ra, kèm theo Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng tuyên bố, Trần sư huynh bọn họ đằng đằng sát khí một nhảy ra, xông lên tuyến đầu Xích Tỷ Nhi vung vẩy chảo, trực tiếp đánh đổ lộn mây vòng tới được quân tôm, thuận thế há mồm phun ra một hơi ra mười mây trượng tơ nhện, vừa vặn đem từ bên cạnh trải qua kiệu hoa vững vàng cuốn lấy.

"Một, hai ba ... Kéo!" Sau một khắc, Trần sư huynh bọn họ cùng nhau phát lực bắt lấy tơ nhện, mạnh mẽ đem kiệu hoa xả tiến quái lạ tiên hạm, Hứa Tri Hồ còn không quên rất nghiêm túc ho nhẹ vài tiếng: "Khặc khặc, cái kia cái gì, chúng ta liền miễn cưỡng nhận lấy a!"

"Không!" Vừa giây dựa nhảy lên cửu phò mã nỗi giận gầm lên một tiếng, cầm bào hạ đen nhánh sương mù liền cuồng bạo hơn tuôn ra, "Vô liêm sỉ, bẩn tôn các ngươi phải tất cả đều thán hồn ..."

Tiếng rống giận dữ vừa phát sinh, hắn đột nhiên lòng sinh cảnh giác, hầu như là sờn cả tóc gáy nghiêng người sang đi!

Nhưng mà, cho dù như thế cũng đã không kịp, một thanh lưỡi dao sắc vô thanh vô tức đâm ra, tảng tảng đâm vào phía sau lưng hắn, mang theo dâng trào máu tươi!

Đau nhức bên dưới, cửu phò mã tỏ rõ vẻ vặt vẹo vung vẩy cánh tay, trực tiếp đem người đánh lén cuồng bạo đánh bay ra ngoài: "Linh cảm! Người lại dám phản bội bản tôn?"

Bị tảng tảng bắn trúng lồng ngực, Linh Cảm đại vương miệng đầy phun máu bay ngược ra ngoài, nhưng vẫn là lắp ba lắp bắp giải thích: "Phò mã gia, ta cũng không nghĩ tới, nhưng là cái kia tri chu tình cho ta đút thật nhiều con nhện nhỏ, ta nếu như không nghe bọn họ ..."

Biết giải thích vô dụng, hắn nói đến một nửa liền đong đưa chuyền động thân thể, trực tiếp hóa thành hơn trăm điều màu vàng cá chép tứ tán thoát đi, lúc ẩn lúc hiện còn truyền đến tiếng thở dài: "Híc, Côn Ngô quá nguy hiểm, lão tử vẫn là thanh thản ổn định làm điều Tiểu Kim Ngưu, mỗi ngày bị những loli mò quên đi!"

"Khốn nạn!" Cửu phò mã phẫn nộ đến cả người run rẩy, nhưng thời khắc này cũng không kịp nhớ thu thập này phản đồ, cố nén thân thể bị thương nặng đau nhức, dǎng dǎng sát khí nhầm phía đang đang đóng cửa khoang tiên hạm!

Trong phút chốc, cẩm bào đột nhiên tăng vọt, vô cùng vô tận đen nhánh sương mù dường như cuồng triều sóng lớn, trắng trợn không kiêng dè mãnh liệt mà ra, chỗ đi qua liền ngay cả những không kịp trốn tránh lính tôm tướng của cũng hóa thành bạch cốt âm u.

Đen nhánh trong sương mù, càng có một viên mơ hồ không rõ to lớn đầu lâu, phát sinh sờn cả tóc gáy tiếng hí, dường như thái cổ hung thú tựa như mạnh mẽ đập xuống đất, dường như muốn đem quái lạ tiên hạm mạnh mẽ cắn thành hai đoạn.

"Được rồi, ta có thể hiểu được bị cướp đi lão bà phẫn nộ ..." Đang đang chầm

chậm đóng cửa khoang tiên hạm, truyền đến Hứa Tri Hồ rất cảm khái tiếng thở dài, sau đó —

"Vãi chưởng, loại này cảnh tượng hoành tráng tại sao lúc nào cũng bắn trên lá cờ a!" Kèm theo Tụ Yêu phiên phiền muộn tiếng kháng nghị, đen nhánh yêu khí đột nhiên mãnh liệt mà ra, liền dường như bỗng nhiên mở ra to lớn mở ô, đem chỉnh chiếc quái lạ tiên hạm đều bảo vệ ở trong đó.

Hầu như tại đồng thời, đen nhánh trong sương mù to lớn đầu lâu đã hung ác đụng vào, tại loại kia khủng bố kẹp lại lực hạ, yêu khí mở ô đều ở không cách nào khống chế kịch liệt run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác tan rã ra.

Mà chính là mượn yêu khí mở ô che chắn, quái lạ tiên hạm đột nhiên nổ vang vụt lên từ mặt đất, bay thẳng đến mặt hồ lung lay bay lên!

"Chạy đi đâu?" Cửu phò mã tỏ rõ vẻ vặn vẹo gào thét một tiếng, đen nhánh sương mù lần thứ hai mãnh liệt mà lên, trực tiếp đem yêu khí mở ô nổ đến nát tan, giấu ở khói đen to lớn đầu lâu đột nhiên phân liệt, đột nhiên hóa thành chín tấm mơ hồ không rõ răng nanh miệng lớn, mạnh mẽ cắn vào tiên đuôi chiến hạm bộ.

Bị này chín tấm răng nanh miệng lớn cắn vào, đang dang tăng lên quái lạ tiên hạm nhất thời chấn động kịch liệt, ở bề ngoài xuất hiện dày đặc vết rách, nhưng cũng là trong chớp mắt này, Hứa Tri Hồ ho nhẹ thanh lần thứ hai vang lên: "Khặc khặc, liền biết sẽ là như thế, cho nên nói ..."

Kim quang đột nhiên lóng lánh, từ đóng cửa khoang gào thét bay ra, nhưng lại đột nhiên hóa thành một liên chuỗi "233333" kim quang văn tự, tất cả đều một hơi đánh vào cái kia chín tấm răng nanh miệng lớn tiến lên!

Không có dấu hiệu nào một trận, chín tấm răng nanh miệng lớn đột nhiên đồng thời buông ra, không bị khống chế phát sinh tiếng cười lớn: "2333333 ... Vô liêm sỉ ... 233333 ... Nay đến tột cùng là ... Không ... 2333333 ..."

Được rồi, thưa dịp răng nanh tất cả đều buông ra, thoát khỏi ràng buộc quái lạ chiến hạm phóng lên trời, dường như mũi tên nhọn tựa như lao ra mặt hồ, tiếp theo trên không trung đến cái cấp tốc chuyển hướng, mang theo mưa rào tầm tã giống như hạ xuống hồ nước, hướng về hướng đông nam gào thét đào tẩu.

Sau một khắc, mấy cái tha khắp tinh dầu dầu hoa hồng que đun nước nổ lớn một tiếng, như bom nổ dưới nước tựa như lọt vào Bích Ba đường, sau đó ... Khặc khặc, không cần phải nói, cũng biết tiếp xuống tình cảnh có bao nhiêu đồ sộ rồi!

Đáng thương cửu phò mã, lúc này vừa xông lên mặt hồ, nhất thời thì có loại thân thể bị khoét rỗng cảm giác kỳ quái, dù cho hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng trong nhất thời vẫn là cả người mềm mại không thể động đậy, chỉ có thể trợ mắt nhìn quái lạ chiến hạm gào thét mà đi.

Giữa trưa Thanh Phong gào thét mà qua, xa xa còn có thể nghe được đào tẩu chiến hạm, chính truyện đến Bạch Tố Trinh đàng hoàng trình trọng tiếng ca: "Kỳ vọng một cái may mắn cùng một cái xung kích, cỡ nào kỳ diệu gấp gỡ, vượt qua qua phía trước đỉnh núi cùng tầng tầng mây trăng, ánh sáng xanh lục ở đâu ... Ách, phụ thân đại nhân, tại sao phải nhường ta hát bài này Lục Quang, có hàm nghĩa gì sao?"

Phù!

Đang cố nén cảm giác cố quái bay lên trời cửu phò mã, nhất thời miệng đầy phun máu hạ trở lại trên mặt hồ, bên cạnh lính tôm tướng cua hai mặt nhìn nhau, không khỏi tỏ rõ vẻ quái lạ, ách, ánh sáng xanh lục, ánh sáng xanh lục ý tứ là ...

Được rồi, trong chớp mắt, tất cả mọi người đều tập thể suy diễn vô số đòi hỏi đánh gạch men hình ảnh, cái kia cái gì, tuy nói Thục Sơn là danh môn chính phái, bất quá công chúa điện hạ có được khuôn mặt đẹp như hoa, vạn nhất có cái nào Thục Sơn đệ tử không khống chế được tà niệm ...

Không không không, e sợ còn không chỉ là tà niệm vẫn đề, phải biết Long

vương gia là một cái như vậy con gái, nếu như gạo nấu thành cơm, không tiếp thu cũng phải nhận, đến lúc đó Thục Sơn phái xem như là đại công cáo thành, chỉ cần phái một người đến sóng biếc đầm làm phò mã là có thể, nhưng vấn đề là chín phò mã đại nhân bên này nhưng là người tài hai thất, chỉ có thể trơ mắt nhìn vị hôn thê bị người ôm vào trong lòng, chính là ——"Bạn gái kết hôn, tân lang không phải ta..."

"Vô liêm sỉ, không cho muỗn!" Cửu phò mã nỗi giận gầm lên một tiếng đằng đằng sát khí, trực tiếp bóp lấy một cái quân tôm yết hầu.

"Không có ... Không nghĩ ..." Đáng thương quân tôm gian nan thở hổn hển , còn hắn đến cùng có hay không nhiều nghĩ đến cái gì, cái kia liền không nói được rồi.

"Tất cả đều ... Câm miệng cho ta!" Phẫn nộ đến tột rõ vẻ vặt vẹo, cửu phò mã bỗng nhiên phát lực, trực tiếp đem cái này đáng thương gia hỏa yết hầu vặt gãy, cuồng bạo khói đen dường như dâng trào sóng lớn, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, xung quanh lính tôm tướng cua thất kinh, cuồng quýt lẩn đi rất xa.

Sau một khắc, liền ở tại bọn hắn kinh hãi trong tầm mắt, bị cuồng bạo khói đen bao phủ cửu phò mã phóng lên trời, sôi trào mãnh liệt khói đen lần thứ hai tăng vọt, hướng về quái lạ tiên hạm thoát đi phương hướng gào thét mà đi, che kín bầu trời trong hắc vụ, chín viên như ẩn như hiện to lớn đầu lâu cùng nhau mở ra miệng lớn, phát sinh như lôi đình dữ tợn tiếng gầm gừ —

"Không thể tha thứ! Không thể tha thứ! Chết tiệt vô liêm sỉ, bản tôn các ngươi phải tan xương nát thịt, thần hồn câu diệt nhện hết dǎn vật!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 242: Đây Là Fan Cc A

Đây là đáng tin fan a

Hắt xì!

Lại như là nghe được bên ngoài mấy trăm dặm truyền đến tiếng gầm gừ, Đông Hải phụ cận một tòa hoang vu bên trong thung lũng, Hứa Tri Hồ đột nhiên không nhịn được hắt hơi một cái, rồi lại tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn một chút liền bày ra tại rừng tùng trước đỗ thảm kiệu hoa.

Vừa trải qua một phen loạn chiến, nguyên bản vui sướng kiệu hoa lúc này đã tan tành, nhưng mà vị bị mạnh mẽ bắt cóc đến Bích Ba công chúa điện hạ, nhưng y nguyên còn trốn ở phía sau bức rèm che điện không chịu đi ra, chỉ lộ ra một đôi thon thon tay trắng cầm không rõ lai lịch đoán đao, xem ra như là dự định phản kháng, nhưng vẫn là không cách nào khống chế run rẩy.

"Kỳ quái, kết hôn thời điểm còn mang theo đoản đao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được sờ sờ cẩm.

"Có gì đáng kinh ngạc." Xích Tỷ Nhi có lý chẳng sợ ưỡn ngực, "Ta cùng ngươi động phòng thời điểm, còn mang theo lang nha bồng đây."

Nói tối thật có đạo lý, Hứa Tri Hồ đột nhiên phát hiện không có cách nào phản bác, suy nghĩ một chút dứt khoát trực tiếp tiến vào đề tài chính: "Cái kia cái gì, dành thời gian, ta phỏng chừng vị kia hát ánh sáng xanh lục gia hỏa rất nhanh sẽ đến, vì lẽ đó ... Ai trước tiên đi đem công chúa điện hạ mời đi ra?"

Còn có thể là ai, một đám Thục Sơn đệ tử hai mặt nhìn nhau, luôn cảm thấy

ức hiếp một cái cô gái yếu đuối không phải danh môn chính phái nên làm, bất quá lúc này cũng không có cách nào, Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh liếc nhìn nhau, cũng chỉ có thể tỏ rõ vẻ lúng túng tiến lên vài bước: "A, Bích Ba công chúa điện hạ, đắc tội rồi, e sợ còn phải ngươi phối hợp chúng ta..."

"Đừng tới đây! Đừng tới đây!" Còn chưa kịp nói xong, kiệu hoa Bích Ba công chúa liền kinh ngạc thốt lên một tiếng, cầm đoán đao lung tung vung vẩy.

Giãy dụa phản kháng, nguyên bản liền phá nát kiệu hoa triệt để tan vỡ, chỉ nghe được một tiếng thở nhẹ, nàng trực tiếp từ kiệu hoa ngã xuống, nhưng rồi lập tức run lẩy bẩy lùi về sau vài bước, chăm chú dựa vào sau lưng vách núi.

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, vị này mỹ nhân nhi tuy rằng tỏ rõ vẻ trắng xám biểu hiện hoang mang, có thể coi là có chút chật vật, nhưng không thừa nhận cũng không được nàng xác thực hoa nhường nguyệt thiện điềm đậm đáng yêu, cho tới Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh bọn họ tuy rằng không có cái gì kỳ quái ý nghĩ, nhưng vẫn là không khỏi sáng mắt lên.

Sau một khắc, hay là nhìn thấy trong mắt bọn họ biểu hiện, vị công chúa điện hạ này càng là kinh hoảng, mắt thấy không thể lui được nữa, trực tiếp liền giơ chủy thủ lên, nắm ngang ở chính mình gáy ngọc thượng, run giọng nói: "Các ngươi, các ngươi đừng tới đây, tới nữa ta liền ... Ta sẽ chết cho các ngươi xem!"

"Ách ..." Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, vẫn phải là tận lực trì hoãn ngữ khí giải thích, "Điện hạ, ngài hiểu lầm, chúng ta không có ác ý, chỉ có điều muốn mời ngài phối hợp chúng ta, nghĩ biện pháp giải quyết ..."

"Không được! Không được! Không được!" Bích Ba công chúa nước mắt như mưa liều mạng lắc đầu, đoán kiếm run rẩy đều ở gáy ngọc thượng vê ra một đạo vết máu, "Ô ô ô, không muốn, không muốn xé nát y phục của ta, không muốn đem ta ép trên đất, không muốn hôn ta, không muốn ..."

Mồ hôi, này vị điện hạ ý nghĩ giống như so với chúng ta còn nhiều hơn!

Hứa Tri Hồ ở phía sau nghe được tỏ rõ vẻ quái lạ, Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh lúng túng có phải hay không, tranh thủ thời gian giải thích: "Sẽ không, sẽ không, chúng ta Thục Sơn chính là danh môn chính phái, làm sao có khả năng sẽ làm chuyện như vậy, ngươi trước tiên cậy chủy thủ buông ra, có chuyện cố gắng nói."

"Đừng nghĩ gạt ta, đừng nghĩ gạt ta." Xem hai người bọn họ chậm rãi đến gần lại đây, Bích Ba công chúa càng là sợ hãi run rẩy, giơ đoán kiếm múa tung, "Các ngươi những người này người xấu, chính là muốn để ta thả xuống đoán kiếm, nói không chắc còn có thể gạt ta uống gì kỳ quái canh màu đỏ ..."

Cái gì quý a, Hứa Tri Hồ thật sự nghe không vào, đang định đàng hoàng trình trọng giải thích, bên cạnh Trần sư huynh cũng đã thiếu kiên nhẫn hờ lạnh một tiếng: "Đủ rồi! Nói nhiều như vậy làm gì, chúng ta chỉ cần không thiện với lương tâm là tốt rồi ... Điện hạ, thả xuống đoán kiếm, thành thành thật thật phôi hợp là được rồi!"

"Không! Không được!" Bích Ba công chúa khóc đến khóc không thành tiếng, "Người xấu, các ngươi đều là người xấu, ai biết các ngươi có phải là Thục Sơn hạm phái, liền coi như các ngươi là Thục Sơn hạm phái ..."

Được rồi, đang oan ức khóc đến một nửa, nàng đột nhiên ngẩn ra, tỏ rõ vẻ kinh ngạc mở to hai mắt, liền như thế đần độn nhìn Trần sư huynh, phảng phất nhìn thấy gì khó có thể tin sự tình.

"Ách ..." Bị nàng nhìn ra cả người không dễ chịu, Trần sư huynh theo bản năng lùi về sau vài bước, "Làm sao, làm sao?"

Cũng không nói gì, Bích Ba công chúa còn tại hai mắt đăm đăm nhìn hắn, từ đầu nhìn thấy chân từ thượng nhìn thấy hạ, chỉ chốc lát sau, nhưng lại đột nhiên khó có thể tin thở nhẹ một tiếng, run rẩy nói: "Ngươi, ngươi, ngươi là Thục Sơn phái ... Trần Mục Vân?"

"A?" Trần sư huynh nhất thời ngạc nhiên không nói gì, "Ngươi, làm sao

ngươi biết?"

"Thật sự, đúng là Mục Vân sư huynh?" Bích Ba công chúa rất kinh hỉ nhìn hắn, đột nhiên liền tò rõ vẻ đỏ ửng tiến lên vài bước, ngẫm lại không đúng lại tranh thủ thời gian vứt đi đoản kiếm, hàm xấu hổ khuất thân hành lễ, "Xin chào, gặp Mục Vân sư huynh, nô gia ngưỡng mộ đã lâu sư huynh đại danh, không nghĩ tới..."

Đợi lát nữa, này chuyen ngoặt giống như có chút đại a!

Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc mở to hai mắt, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm hai mặt nhìn nhau, Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh càng là tò rõ vẻ quái lạ, không nhịn được cùng nhau quay đầu nhìn Trần sư huynh: "Híc, sư huynh, ngươi biết nàng?"

"Không, không quen biết a." Trần sư huynh lơ ngơ, "Cái kia cái gì, Bích Ba điện hạ, chúng ta trước đây gặp?"

"Không có, không có." Bích Ba công chúa liền vội vàng lắc đầu, nhưng là ngừng lại một chút, rồi lại lôi kéo tay áo che khuất non nửa một bên ngọc dung, xấu hổ mang khiếp lén lút nhìn Trần sư huynh, "Nô gia, nô gia chính là thường nghe tới hướng về luyện khí sĩ nhắc tới, nói Thục Sơn phái Mục Vân sư huynh thiên tư xuất chúng oai hùng bất phàm, tuổi đời hai mươi liền là Thục Sơn lập xuống mấy cái kỳ công, có thể nói là Thục Sơn lập phái ngàn năm tới nay đệ tử kiệt xuất..."

"Vâng, thật sao?" Trần sư huynh nghe được mở cờ trong bụng, tuy rằng còn cật lực duy trì rụt rè, nhưng là khéo miệng cũng đã không nhịn được giương lên đến, "A, ta là làm một ít bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, cũng xác thực chém giết mấy cái ma đầu, bất quá... Khặc khặc, không có ngươi nói tốt như vậy đi."

"Có! Có tốt như vậy! So trong truyền thuyết còn tốt hơn!" Bích Ba công chúa thu về song chưởng, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ nhìn hắn, "Mục Vân sư huynh, ngươi không muốn khiêm tốn, ta nghe người ta nói, năm đó có vị cô gái yếu đuối

bị huyết ma bắt cóc, cái kia huyết ma thế lực khổng lồ không người dám động, là người liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng, một người một kiếm giết vào hắn ma quật, trải qua mấy trường ác chiến cả người đẫm máu, rốt cuộc đưa nàng cứu ra, sau đó rồi lại khẽ mỉm cười nhẹ nhàng đi, không cầu bất kỳ báo lại..."

"Ách ... Có sao?" Trần sư huynh cả người đều sấp bay lên, thật vất vả mới giữ vững hình tượng, "Khặc khặc, việc nằm trong phận sự, chúng ta trong chính đạo người lẽ ra nên trách yêu trừ ma phổ cứu muôn dân, chính là năng lực càng lớn trách nhiệm càng lớn ..."

"Có! Mục Vân sư huynh ngươi thật ghê gớm!" Bích Ba công chúa rất chăm chú nhìn hắn, tiếp theo lại không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đỏ ứng, liên thanh âm đều trở nên nhỏ đến mức không thể nghe thấy, "Nô gia tuy rằng cách xa ở Bích Ba đường, nhưng là cũng thường nghe người ta nói tới Mục Vân sư huynh ngươi anh hùng hùng hồn sự tích, cho nên nói, cho nên nói, cho nên nói ..."

"Cho nên nói?" Trần sư huynh hơi hơi ngạc nhiên, bên cạnh Hứa Tri Hồ bọn họ càng là tập thể vĩnh tai lén.

"Cho nên nói ..." Bích Ba công chúa như chỉ chim cút tựa như cúi đầu, má ngọc ửng đỏ một mảnh, xấu hổ mang khiếp lẩm bẩm nói, "Cái kia, Mục Vân sư huynh, nếu là ngươi không chê ..."

"A?" Trần sư huynh một mặt mờ mịt.

"Không chê, không chê ..." Bích Ba công chúa hàm xấu hổ xoắn xuýt nửa ngày, rốt cuộc như là lấy hết dũng khí, nhắm mắt lại chợt ngẩng đầu lên lớn tiếng nói —

"Mục Vân, Mục Vân sư huynh, nếu là ngươi không chê mà nói, nô gia tình nguyện tự tiến cử giường chiếu, đi theo sư huynh ngươi một đời một kiếp!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 243: Sư Huynh Ngươi Liền Đi Theo A

Sư huynh ngươi liền đi theo a

Mỗi người thiếu nữ, trong lòng đều có một cái vui tươi ngọt ngào —

Ta ý trung nhân, là cái đại anh hùng, một ngày nào đó, hắn sẽ vượt mọi chông gai lực dục huyễn phấn chiến, điều khiển phi kiếm pháp bào bồng bềnh tới đón ta, từ nay về sau chúng ta hạnh phúc sinh hoạt chung một chỗ, ban ngày đùng đùng đùng buối tối đùng đùng đùng ...

Không nghi ngờ chút nào, là một cái từ nhỏ bị nuôi dưỡng ở trong khuê phòng, chưa bao giờ từng rời đi Bích Ba đường công chúa điện hạ, sóng biếc trong lòng cũng có như thế một cái vui tươi thiếu nữ mộng, mà nàng trong ngày thường nghe được nhiều nhất, chính là những luyện khí sĩ giảng giải Thục Sơn cõi sự, nói thí dụ như một vị thiên tư xuất chúng oai hùng bất phàm sư huynh, làm sao trảm yêu trừ ma giúp đỡ chính nghĩa cứu vớt cô gái yếu đuối, xong chuyện phu áo đi ẩn sâu công cùng tên ...

Mười mấy năm hạ xuống, vị sư huynh kia anh tú từ lâu sâu sắc ánh vào nội tâm của nàng, chỉ là làm Vạn Thánh long vương con gái một, bản thân nàng cũng biết, hôn nhân đại sự căn bản không thể kìm được nàng làm chủ, hay là nàng duy nhất có thể làm, chính là mỗi ngày buổi tối tựa ở trên bệ cửa sổ, nhìn phương xa chân trời đầy sao, yên lặng tưởng tượng vị kia ý trung nhân mỉm cười khuôn mặt, kỳ vọng có một ngày có thể gặp hắn một lần, dù cho chỉ có một lần cũng tốt ...

Sau đó, lại như là nghe được nàng cầu khẩn, nguyện vọng lại thật sự thực hiện rồi!

Thời khắc này, nhìn Trần sư huynh cái kia cho dù kinh ngạc đều có vẻ như thế anh tuấn khuôn mặt, sóng biếc chỉ cảm thấy trong lòng ầm ầm nhảy loạn, má ngọc ửng đỏ nóng bỏng, thật vất vả mới lấy hết dũng khí, nói ra câu kia giấu ở trong lòng mươi mấy năm —

"Mục Vân, Mục Vân sư huynh, nếu là ngươi không chê mà nói, nô gia tình nguyện tự tiến cử giường chiếu, đi theo sư huynh ngươi một đời một kiếp!"

"Phù!" Nàng nơi này xem như là lấy hết dũng khí nói ra, bên kia Hứa Tri Hồ bọn họ nhưng trực tiếp đã biến thành hình người suối phun.

"A?" Trần sư huynh trợn mắt ngoác mồm, nhìn quỳ gối ở trước mặt mình mỹ nhân nhi, đầu óc đều chóng mặt, "Tự tiến cử, tự tiến cử giường chiếu?"

"Ân a ..." Bích Ba công chúa thận thùng đến phảng phất đều sấp ngất đi, bất quá lại còn là dùng chút sức lực cuối cùng, nhẹ nhàng lôi kéo Trần sư huynh góc áo, đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ ngẩn đầu lên nhìn hắn, "Sư huynh, nô gia không có cái gì hy vọng xa vời, chỉ muốn theo ngươi, có thể vì ngươi bưng trà rót nước giặt quần áo làm cơm, coi như chỉ là làm cái thị nữ cũng là cam tâm tình nguyện!"

"Ách ..." Trần sư huynh cả người đều trong gió ngổn ngang, đột nhiên cảm thấy tâm tình rất phức tạp, "Bưng trà rót nước gì gì đó, giặt quần áo làm cơm gì gì đó, cái kia cái gì, giống như, giống như không quá thích hợp chứ?"

"Thích hợp, rất thích hợp." Bích Ba công chúa cũng là cuồng lên.

"Không, không phải a, ta thân là Thục Sơn đệ tử, vẫn không có bẩm cáo qua sư tôn, liền tự ý thu người đi vào ..."

"Không sao, nô gia cùng sư huynh hồi Thục Sơn, nếu là bạch mi chưởng giáo không đồng ý, nô gia liền quỳ gối đại diện bên ngoài, mãi cho đến hắn đồng ý mới thôi!"

"Nhưng là, nhưng là này có thể hay không quá oan ức ngươi, nói thế nào
ngươi cũng là Bích Ba đường công chúa điện hạ, liền như thế theo ..."

"Sẽ không, cái gì công chúa cái gì vinh hoa phú quý, nô gia đều không để ý,
chỉ cần có thể theo sư huynh ngươi, coi như là uống nước cũng như uống cam lộ
như vậy ngọt!"

"Nhưng, nhưng mà, ta muốn một cái thị nữ làm gì?"

"Không làm gì, nô gia liền nguyện ý cho sư huynh ngươi bưng trà rót nước
trải giường chiếu điệp bị, coi như sẽ không, nô gia cũng có thể học a!"

Rất tốt rất cường đại, ở xung quanh một đám người quái lạ nhìn kỹ, hai vị
này trước mặt mọi người trình diễn cái gì gọi là nữ truy nam cách tầng sa, Hứa
Tri Hồ nhìn ra các loại ước ao, không nhịn được yên lặng oán thầm một trăm
lần, ta đi, cho nên nói, thế giới này quả nhiên là xem mặt sao?

Đến cuối cùng, mắt thấy Trần sư huynh chính ở chỗ này xoắn xuýt, Bích Ba
công chúa trực tiếp liền hàm xấu hổ cúi đầu, tỏ rõ vẻ đỏ ửng lấm bẩm nói: "Thật
sự, nô gia cái gì cũng có thể học, cái gì đều nghe sư huynh, coi như sư huynh
ngươi đưa ra một ít rất quá đáng yêu cầu, tỷ như muốn nô gia mặc vào tạp dề
cho ngươi khiêu vũ, hoặc là thay trang phục hầu gái gì đó, nô gia cũng là,
cũng là ..."

Vãi chưởng! Như thế cũng được?

Bên cạnh một đám người nghe đến rơi nước mắt, Hứa Tri Hồ càng là tỏ rõ vẻ
quái lạ không nói gì nhìn trời, thầm nghĩ này vị điện hạ bình thường đến cùng
đều nghe nói cái gì, luôn cảm thấy nàng tam quan đã bị mang lệch ...

Trên thực tế, Trần sư huynh không kìm lòng được tưởng tượng một thoáng
mặc vào tạp dề chủng loại kỳ quái hình ảnh, đột nhiên cũng cảm thấy cả người
có chút tỏa nhiệt, thật vất vả mới miễn cưỡng phục hồi tinh thần lại: "Híc, không
biết ngươi đang nói cái gì, chúng ta Thục Sơn, chúng ta Thục Sơn ..."

Đủ rồi, đủ rồi, Hứa Tri Hồ rốt cuộc không nhìn nổi, tranh thủ thời gian trước tiên ngăn cản Trần sư huynh, lại đàng hoàng trịnh trọng quay đầu hỏi: "Cái kia cái gì, Bích Ba điện hạ, ta có mấy vắn đề muốn hỏi ngươi —— lại nói, như ngươi vậy đột nhiên quyết định muốn đi theo Trần sư huynh, cái kia cửu phò mã ..."

"Ta không thích hắn!" Bích Ba công chúa vừa còn hậm xấu hổ, chờ được cửu phò mã cái từ này, lập tức liền trở mặt so lật sách còn nhanh hơn, "Đó là cha ta sắp xếp hôn nhân, ta không có chút nào yêu thích hắn, vì lẽ đó coi như ngày hôm nay phải gả cho hắn, ta cũng sẽ không cho hắn chạm ta một ngón tay!"

"Không trách!" Hứa Tri Hồ đột nhiên có chút rõ ràng, chẳng trách a, chẳng trách này vị điện hạ kết hôn còn muốn mang theo đoản đao, hóa ra là như thế a.

"Hừm, không sai ..." Bích Ba công chúa oan ức cúi đầu, đôi mắt sáng lệ quang Doanh Doanh, "Cái gì xâm chiếm Đông Hải kế hoạch lớn, cái kia đều là phụ vương ý nghĩ của bọn họ, nô gia chỉ là một cái nhu nhược tiểu nữ tử, chỉ muốn gả cho âu yếm phu quân, mỗi ngày bồi tiếp hắn ..."

Như thế nghẹn ngào nói, nàng nhẹ nhàng xoa xoa khói mắt nước mắt, lại điểm đậm đáng yêu ngẩng đầu nhìn chăm chăm Trần sư huynh, tuy rằng cũng không nói gì đi ra, nhưng tất cả đều không nói.

Thật sự bị loại này Sở Sở ánh mắt đáng thương đánh bại, Trần sư huynh không khỏi mặt đỏ tới mang tai, lắp ba lắp bắp nói không ra lời: "Mặc dù là như thế không sai, nhưng là, nhưng là ..."

Đừng nhưng là rồi! Hứa Tri Hồ lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, trực tiếp liền đem Bích Ba công chúa kéo qua cùng Trần sư huynh đứng ở một khối: "Dành thời gian, ta xem vị kia phỏng chừng cũng sắp đuổi kịp đến, rất tốt, nếu điện hạ ngài nguyện ý cùng Trần sư huynh cùng nhau, cái kia kế hoạch của chúng ta vừa vặn làm cái tiểu biến động, tranh thủ thời gian, nhìn thấy bên kia

sơn động không có, đi vào trước chuẩn bị một chút!"

Nói như vậy, Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh cùng nhau tiến lên, cũng mặc kệ Trần sư huynh có phải là còn tại xoắn xuýt, trực tiếp liền đem hắn cùng hàm xấu hổ Bích Ba công chúa đẩy vào hang núi, thuận thế đẩy một tảng đá lớn chặn cửa.

"Híc, như thế cũng được?" Xích Tỷ Nhi vừa nhìn một hồi phim tình cảm, hài lòng sau khi đúng là lại có chút lo lắng, "Tri Hồ a, ngươi xác định như thế liền có thể đối phó đạt được cái kia cứu phò mã?"

"Thử một chút xem, quá mức chúng ta lại đào tẩu." Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cắm, "Chỉ cần tên kia không muốn hát ánh sáng xanh lục, liền nhất định sẽ đuổi theo, hiện tại vẫn đề duy nhất là ... Trần sư huynh, điện hạ, các ngươi muốn diễn đến chân thực một điểm a!"

Chân thực cái sợi lông a, yên tĩnh bên trong hang núi, truyền đến Trần sư huynh phẫn nộ tiếng kháng nghị: "Ta nói thế nào cũng là danh môn chính phái đệ tử, ngươi lại để ta ... Ách, sóng biếc, bình tĩnh, bình tĩnh a, sóng biếc ngươi muốn làm gì?"

Còn có thể làm gì, tại một đám người tỏ rõ vẻ quái lạ vẻ mặt, một trận lương gió nhẹ nhè thổi qua, chỉ có thể nghe được trong sơn động truyền đến tràn ngập hình ảnh cảm kỳ quái đối thoại thanh, trung gian còn xen lẫn Trần sư huynh lấp ba lấp bắp âm thanh ——

"Ư ân, các vị đại nhân yên tâm, vì Mục Vân sư huynh, nô gia coi như liều mạng thuần khiết không muôn ..."

"Thuần khiết cái đầu ngươi a, chúng ta chỉ là diễn trường hí mà thôi, đừng như vậy ... Này này này, ngươi tại sao cởi quần áo?"

"Ư ân, nô gia cũng không nghĩ tới, nhưng là phải diễn đến chân thực một điểm ... Mộc Vân sư huynh, ngươi xem, có muốn hay không trước tiên xé ra nô

gia quần áo?"

"Phù! Chớ làm loạn, chớ làm loạn a, như ngươi vậy xăng bậy, ta thật sự ...
Cứu mạng! Cứu mạng!"

"Ü ân, nô gia cái gì cũng không biết, thật sự cái gì cũng không biết a ..."'

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 244: Một Tay Giao Tiền Một Tay Giao Người

Một tay giao tiền một tay giao người

Thân là một người đàn ông, không thể nhẫn nại, chính là rực sắc lục rồi!

Ban ngày ban mặt, bị mạnh mẽ cướp đi vị hôn thê, giận tím mặt cửu phò mã tự nhiên là tỏ rõ vẻ tái nhợt đuổi tới, đầy trời khói đen đường như cuồng triều sóng lớn, sôi trào mãnh liệt bao phủ mà qua, ven đường gấp được chim bay bị khói đen bao phủ, trong nháy mắt liền hóa thành bạch cốt âm u hạ xuống.

"Chết tiệt! Chết tiệt khốn nạn!" Lần theo quái lạ tiên hạm hạ xuống hồ nước, vị này phò mã đại nhân cùng hung cực ác gầm thét lên, chỉ trong chốc lát không tới liền vượt qua mấy trăm dặm, nghiến răng nghiến lợi tiếng hét phẫn nộ vang vọng chân trời, "Bản tôn dùng nguyên thần lập lời thề, nhất định phải để những tên khốn kiếp kia muôn sống cũng không được muôn chết cũng không thể, đâu sợ bọn họ chết đến mức không thể chết thêm, bản tôn cũng phải để bọn họ thần hồn..."

Trong phút chốc, đến khi xuyên qua một mảnh đậm vân, chờ hắn chú ý tới phía dưới bên trong thung lũng đang lộ ra cái kia chiếc quái lạ tiên hạm phần sau, nhất thời tỏ rõ vẻ dữ tợn nổi giận gầm lên một tiếng, liền muôn thôi thúc đầy trời khói đen đáp xuống!

"Phò mã gia, cẩn thận, cẩn thận có trò lừa!" Hầu như tại đồng thời, một đám Bích Ba đường thủy tộc thở hồng hộc chạy tới, cách rất xa liền lớn tiếng hô, "Những Thục Sơn đó chó săn, không làm được là cố ý đem phò mã gia ngài dẫn tới nơi này, chỉ sợ còn bố trí cái gì cạm bẫy."

"Dùng ngươi tới nói!" Cửu phò mã hung tợn quay đầu nhìn tới, "Những Thục Sơn đệ tử đó toàn bộ gộp lại, cũng không phải bản tôn đối thủ, huống chi dù như thế nào, cũng không thể để Bích Ba có chuyện, bằng không Long vương nơi đó..."

Nói đến Long vương, phương xa trong vòm trời đột nhiên sấm vang chớp giật, kèm theo mảng lớn Mật Vân kịch liệt mãnh liệt, một cái một sừng giao long vặn vẹo thân hình khổng lồ, từ trong vòm trời đằng đằng sát khí uốn lượn bơi lại, vén vẹn sau một khắc, liền đột nhiên hóa thành hung ác dữ tợn khôi ngô cự hán: "Nói thật hay! Hiền tế, có lão phu tại, ngược lại muốn xem xem ai có thể đánh lén đạt được ngươi!"

Không hổ là Vạn Thánh long vương, vén vẹn giờ khắc này hung tợn hù lạnh một tiếng, liền có vô cùng vô tận long uy khuếch tán ra đến, trực tiếp trấn áp phía dưới mảng lớn cây thông lâm đều ầm ầm sụp đổ, tiếp theo rỗi lập tức điên cuồng bốc cháy lên.

"Nhạc phụ đại nhân, ngài đến rất đúng lúc." Nhìn thấy Vạn Thánh long vương tới rồi, cửu phò mã nhất thời thở một hơi dài nhẹ nhõm, cũng lại không kiêng dè chút nào, trực tiếp dữ tợn hung ác lao xuống!

Âm!

Trong phút chốc, đầy trời khói đen đã mang theo cuồng bạo sóng khí, cùng hung cực ác đánh vào bên trong thung lũng, nham thạch mảnh vỡ xen lẫn bể gãy cây cối, hướng về bốn phương tám hướng gào thét bay ngược ra ngoài, chấn động toàn bộ thung lũng đều đang kịch liệt run rẩy.

Sau một khắc, kèm theo cửu phò mã phẫn nộ gào thét, chín viên giấu ở khói đen mơ hồ to lớn đâu lâu, hung tợn ngửa mặt lên trời gào thét: "Thục Sơn chó săn! Các ngươi muốn dẫn bản tôn lại đây, bản tôn đã đến, ngược lại muốn xem xem các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa!"

Không có theo dự liệu đánh lén, trên thực tế xung quanh rất yên tĩnh, chỉ có

cách đó không xa bên trong hang núi kia, truyền đến Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng âm thanh: "Nói cái gì đó, chúng ta Thục Sơn hạm phái, xưa nay không biết dùng âm mưu quỷ kế ... Ừ ân, lui về phía sau, chúng ta đi ra a!"

Lời còn chưa dứt, kèm theo sơn động cửa cái kia tảng đá lớn chậm rãi di động, đoàn người ung dung thong thả đi ra.

Cửu phò mã cùng Vạn Thánh long vương cùng nhau quay đầu nhìn tới, chờ thấy rõ đối diện tình cảnh sau, đột nhiên liền hít vào một ngụm khí lạnh, cửu phò mã càng là không nhịn được tò rõ vẻ vẫn vẹo: "Chết tiệt! Các ngươi đám này vô liêm sỉ, đối Bích Ba làm cái gì?"

Được rồi, cũng khó trách hắn sẽ nỗi trận lôi đình, thực sự là Bích Ba lúc này đáng thương kiểu dáng, thấy thế nào cũng giống như là chịu đủ làm nhục như vậy ...

Điểm đậm đáng yêu ngọc dung thượng, mang theo mấy cái màu xanh chưởng ấn, một thân vui sướng phượng quan khăn quàng vai càng là dính đầy bùn đất, thiên nga giống như thon dài gáy ngọc thượng, điều khiển một thanh trường kiếm sắc bén, kiếm sắc bén nhận thậm chí đã tại trên da thịt vẽ ra một đạo vết máu, mà tối không đành lòng nhìn thẳng chính là, xiêm y của nàng lại bị mạnh mẽ xé rách, lộ ra hơn nửa trắng nõn như ngọc vai đẹp, liền phảng phất vừa trải qua giây dự phản kháng ...

Sau một khắc, chờ nhìn thấy đuối tới cứu mình phụ vương cùng cửu phò mã, Bích Ba công chúa nhất thời lệ quang Doanh Doanh khóc không thành tiếng: "Phụ vương, phò mã, cứu cứu nô gia, những người này tốt hung thật là đáng sợ ..."

Chết tiệt! Chết tiệt! Chết tiệt!

Nhin thấy êu yếm mỹ nhân nhi bị như thế cưỡng bức, cửu phò mã phẫn nộ đến cái trán gân xanh nhảy loạn, Vạn Thánh long vương càng là ái nữ sốt ruột, không nhịn được sắc mặt đại biến: "Bích Ba, không phải sợ, có phụ vương ở đây,

ai cũng thương không được người ... Các người những người này Thục Sơn chó săn, đối con gái của ta làm cái gì?"

"Không có, cũng không có làm gì." Hứa Tri Hồ kèm hai bên Bích Ba công chúa, thuận thế lùi tiến Trần sư huynh bọn họ bảo vệ hàng ngũ, "Chúng ta chỉ là muốn thuyết phục Bích Ba điện hạ phôi hợp một điểm, nhưng mà nàng giống như không phải rất nguyện ý phôi hợp, vì lẽ đó tay chân vụng về sau khó tránh khỏi có chút ... Ư ân, các người có thể hiểu được, đúng không."

Lý giải người cái quỷ a!

Vạn Thánh long vương cả người đều dấy lên lửa cháy rừng rực, nếu không phải cân nhắc đến con gái còn tại trong tay đối phương, đã sớm một cái liệt diễm đem mấy tên khốn kiếp này tất cả đều đốt thành tro bụi, cứu phò mã càng là phẫn nộ đến cả người run rẩy, thật vất vả mới hít sâu một hơi, miễn cưỡng bình tĩnh lại, rồi lại âm trầm cắn răng nghiến lợi nói: "Ít nói nhảm, bản tôn đã đến, các người muốn làm gì, chỉ để ý nói ra!"

"Giờ thì đúng rồi mà." Hứa Tri Hồ rất cảm khái sờ sờ cẩm, bên cạnh Trần sư huynh lập tức hừ lạnh một tiếng, "Rất đơn giản, chúng ta phải biết người hậu trường chủ thượng là ai; đương nhiên, người cũng có thể từ chối, bất quá nói như vậy ..."

Không cần phải nhắc tới tinh rồi, Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng phát lực, trường kiếm nhất thời tại Bích Ba gáy ngọc thượng vẽ ra một đạo vết máu, đáng thương Bích Ba công chúa nhẹ giọng kêu đau, nước mắt nhất thời theo gò má chảy xuôi hạ xuống.

"Hỗn! Vô liêm sỉ!" Cửu phò mã tỏ rõ vẻ tái nhợt cắn chặt hàm răng, bên cạnh Vạn Thánh long vương cũng không để ý nhiều như vậy, tranh thủ thời gian thúc giục, "Phò mã, đáp ứng bọn họ, bản vương liền này một đứa con gái, nếu là không có nàng, coi như xâm chiếm Đông Hải lại có ý nghĩa gì?"

Có thể nói cái đó, cửu phò mã hận đến nghiến răng nghiến lợi gân xanh

tuôn ra, dữ tợn hung ác nhìn Bích Ba công chúa, lại nhìn bên cạnh Vạn Thánh long vương, đến cuối cùng rốt cuộc cố nép tức giận hờ lạnh một tiếng: "Được! Bản tôn liền đáp ứng các ngươi! Không sai, sau lưng ta quả thật có nhân chủ sứ, nhưng bản tôn cũng chưa từng thấy hắn, khoảng thời gian này đến, mỗi cách mấy tháng, dưới trướng hắn sứ giả sẽ đến đây truyền đạt tin tức."

"Liền như thế?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh liếc nhìn nhau, "Ngươi chắc chắn chứ? Người liền vị kia chủ thượng ở đâu cũng không biết?"

"Không biết!" Cửu phò mã nuốt giận vào bụng lắc đầu một cái, "Bản tôn có thể dùng bản mệnh nguyên thần lập lời thề, tuyệt không có ẩn giấu, ta chỉ biết là hắn tại Đông Hải có cái phân thân, tựa hồ đang trù tính luyện chế cái gì pháp khí, đúng là dưới trướng hắn vị sứ giả kia, sẽ thường xuyên đến thấy bản tôn, muốn bản tôn nộp lên luyện khí đòi hỏi tư liệu."

"Thật sao?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài.

"Không sai!" Cửu phò mã hờ lạnh một tiếng, rồi lại cố nép giận dữ nói, "Nói cũng nói rồi, các ngươi còn không thả người?"

"Cái này mà ..." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, Trần sư huynh nhưng lập tức lạnh lùng nói, "Nếu như ta không có đoán sai, các ngươi trong tay viên kia Cầu long bảo châu, cần phải chính là cái kia chủ thượng đòi hỏi tài liệu luyện khí, đã như vậy, cái kia ngươi liền giao Cầu long bảo châu giao cho chúng ta!"

"Này ..." Cửu phò mã nhất thời hơi biến sắc, phải biết, dựa theo vị kia chủ thượng sứ giả từng nói, Cầu long bảo châu có thể tăng lên rất nhiều luyện khí hiệu suất, muốn hắn nghĩ tất cả biện pháp từ Vạn Thánh long vương nơi đó được, nếu như hiện tại giao ra đây mà nói, e sợ sẽ đưa tới vị kia chủ thượng trừng phạt.

"Giao ra Cầu long bảo châu!" Trần sư huynh trực tiếp rút ra trường kiếm, đem nước mắt như mưa Bích Ba công chúa dẫn theo lại đây, "Ta cũng lấy bản mệnh nguyên thần lập lời thề, các ngươi giao ra Cầu long bảo châu, ta chô này

liền lập tức thả người, nếu không thì ..."

Đang nói chuyện, trường kiếm lại quấn rồi căng thẳng, Bích Ba công chúa không tự chủ được ngẩng đầu lên đến, cảm thụ lạnh lẽo mũi kiếm thấu xương hàn ý, càng là nước mắt như mưa khóc không thành tiếng, sắc mặt tái nhợt đến đế người không đành lòng tiếp tục nhìn.

"Không nên động thủ! Bản vương đáp ứng rồi!" Vạn Thánh long vương lòng như dao cắt, đâu còn quản bên cạnh cửu phò mã có cái gì do dự, cuồng quyt lớn tiếng hô, "Không phải là Cầu long bảo châu sao, bản vương bên người mang theo, các ngươi lấy đi là được rồi!"

Nói như vậy, hắn trực tiếp há mồm phun một cái, nhất thời thì có một đạo màu đỏ thăm ánh sáng gào thét bay lên không, tiếp theo đón gió chuyển động, trực tiếp hóa thành một viên thiêu đốt sôi trào màu đỏ thăm bảo châu, này bảo châu quanh thân đỏ rực như lửa rồi lại gần như trong suốt, chính giữa có chín cái như có thực chất cầu long hồn phách, như ăn như hiện chậm rãi bơi lội, dù cho cách rất xa, cũng có thể cảm giác được loại kia hỏa diễm nhiệt độ cao xông tới mặt.

"Ta giống như có chút rõ ràng, đây là dùng để thổi thúc lò lửa nhiệt độ, tăng cao luyện khí hiệu suất." Hứa Tri Hồ bỗng nhiên tinh ngộ tựa như sờ sờ căm.

"Chỉ sợ là, không có này Cầu long bảo châu, vị kia chủ thượng phải tiêu tốn thời gian dài hơn." Trần sư huynh mặt không hề cảm xúc gật gù, nhưng rồi lập tức kèm hai bên Bích Ba công chúa về phía trước vài bước, "Cái kia, nếu chúng ta đều lập xuống bản mệnh lời thề, liền dứt khoát một chút ... Ta đếm tới ba, ta thả người, các ngươi đem bảo châu ném qua đênh."

Không được cũng đến được rồi, Vạn Thánh long vương vội vã đáp ứng, lại nhìn một chút bên cạnh cửu phò mã, người sau lúc này lại không tình nguyện, cũng chỉ có thể cắn răng gật gù.

"Cái kia ..." Trần sư huynh hơi hơi đem trường kiếm buông ra, "Ta đếm tới

ba, một, hai, ba!"

Không có nuốt lời, hắn trực tiếp tiện tay đẩy một cái, Bích Ba công chúa nhất thời lảo đảo xông về phía trước, đối diện Vạn Thánh long vương hơi do dự, cũng tiếp theo tung Cầu long bảo châu.

Chờ chính là cơ hội này, Trần sư huynh nhảy lên một cái, trên không trung tiếp nhận Cầu long bảo châu đồng thời, thuận thế lùi về sau trở xuống đến trong trận, Vân Phàm lập tức thoi thúc quái lạ tiên hạm chặn tại tiền phuong.

Hầu như tại đồng thời, cửu phò mã hơi biến sắc, theo bản năng muốn đến cướp đoạt, nhưng đến cuối cùng vẫn là cắn răng nghiến răng, lựa chọn cướp tiến lên mở hai tay ra, đem Bích Ba ôm đầm trong ngực.

Rốt cuộc chạy trốn ra ngoài, Bích Ba lệ quang Doanh Doanh ngẩng đầu lên, nhìn phía gần trong gang tấc cửu phò mã: "Phò mã..."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Cửu phò mã nhẹ nhàng vỗ lưng của nàng, miễn cưỡng bỏ ra mấy phần nụ cười đến, "Bảo châu gì gì đó cũng không đáng kể, chỉ cần ngươi an toàn trở về là tốt rồi."

"Phò mã..." Bích Ba cảm động đến nước mắt như mưa, thuận thế tựa ở trước ngực hắn, "Nô gia, nô gia chỉ muốn ngươi ... Cút!"

"Cái gì?" Cửu phò mã nụ cười đột nhiên đọng lại, liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, Bích Ba đằng đằng sát khí xé ra xiêm y, giấu ở phuơng quan khăn quàng vai bên dưới quái lạ kim loại vật thể, vào thời khắc này đột nhiên bùng nổ ra kỳ quái tiếng hí, tiếp theo ...

Âm!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 245: Công Chúa Hung Mạnh

Công chúa hung mãnh

Vĩnh viễn không phải đắc tội nữ nhân, đặc biệt là cẩn bản là không thích
ngươi nữ nhân!

Noãn ngọc nhuyễn hương trong ngực, cửu phò mã vén vẹn thả lỏng trong
nháy mắt, tựa ở trước ngực hắn Bích Ba, cũng đã đắng đắng sát khí xé ra xiêm y,
trực tiếp thể hiện rồi cái gì gọi là trở mặt so lật sách còn nhanh hơn!

"Không!" Sởn cả tóc gáy gầm lên một tiếng, cửu phò mã bỗng nhiên lùi về
sau, nhưng ngay cả như vậy nhưng lại không kịp né ra.

Hầu như trong nháy mắt này, giấu ở Bích Ba xiêm y hạ mấy cái quái lạ kim
loại vật thể, không hẹn mà cùng bay lên trời, rồi lại tại quái lạ tiếng hí, đột nhiên
nổ vang nổ tung!

Ra ngoài dự liệu, cũng không có kinh thiên động địa ngọc đá cùng vỡ cảnh
tượng, mấy cái quái lạ kim loại vật thể đột nhiên nổ tung, từ phun ra không rõ
chất lỏng, trực tiếp liền bắn cửu phò mã cùng Bích Ba công chúa một mảnh.

Đã sớm chuẩn bị, Bích Ba công chúa đóng chặt lại con mắt, tùy ý không rõ
chất lỏng văng tó rõ vẻ, tuy rằng hơi có chút đau rát nhức nhối, nhưng không có
cái gì ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng mà quái lạ chính là, tương tự là bị này không rõ chất lỏng phun trúng
con mắt, lão đảo lùi về sau cửu phò mã nhưng bị thương nặng, toàn bộ thân thể
cũng giống như là bị ăn mòn tựa như, huyết nhục cấp tốc tiêu mất lộ ra bạch cốt

âm u, càng là bốc lên đốt cháy khét tựa như khói xanh.

"Không!" Chỉ cảm thấy toàn bộ thân thể đều đang kịch liệt đau đớn run rẩy, tò rõ vẻ vặn vẹo cửu phò mã điên cuồng gào thét, liều lĩnh phát điên đánh về phía Bích Ba công chúa: "Chết tiệt! Chết tiệt tiện nhân! Ngươi lại dám ... Ta muốn giết ngươi!"

Trong phút chốc, đen nhánh sương mù sôi trào mãnh liệt, chín cái nanh um tùm to lớn đầu lâu, dữ tợn gào thét từ khói đen lao ra, rốt cuộc lần thứ nhất dưới ánh mặt trời lộ ra diện mạo thật sự!

Thời khắc này, trong tầm mắt thấy này chín viên to lớn đầu lâu trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ dĩ nhiên cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh!

Đúng, đó là chín viên dữ tợn xấu xí to lớn trùng đầu, mỗi một viên trùng đầu đều vài trượng to nhỏ, nhiều nếp nhăn trên da nhỏ xuống tính ăn mòn chất lỏng, khuếch đại đến mức tận cùng cái miệng lớn như chậu máu, rồng rã sáu hàng sắc bén răng nanh lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, rồi lại đường như cối xay tựa như cấp tốc chuyển động, liền muốn đem Bích Ba công chúa trực tiếp xé thành mảnh vỡ!

Gặp quỷ!

Trần sư huynh bọn họ đột nhiên biến sắc, khiếp sợ sau khi, hầu như là theo bản năng rút kiếm xông lên: "Lui về phía sau! Lui về phía sau! Đây là thái cỗ hung thú huyết mạch hậu duệ, nắm giữ chín viên đầu lâu Cửu Đầu Trùng!"

Không kịp rồi! Liền trong chớp mắt này, hóa thành nguyên hình cửu phò mã từ lâu dữ tợn gầm thét lên, chín viên cùng hung cực ác trùng đầu cùng nhau khuếch đại đến mức tận cùng, mang theo cuồng phong hung tợn đánh về phía Bích Ba công chúa: "Tiện nhân! Bản tôn ..."

Nhưng ngay cả như vậy, hoa dung thất sắc lảo đảo lùi về sau Bích Ba công chúa, nhưng vẫn là ở trong thấy đang xông lên cứu viện Trần sư huynh sau, phảng phất được vô cùng vô tận dung khí, như trước run rẩy lần thứ hai giờ lên

một cái quái lạ kim loại vật thể, tiếp theo ——

Hì hì!

Từ quái lạ kim loại vật thể phun ra không rõ chất lỏng, đón gió hóa thành một mảnh cay độc sương mù, chuẩn xác bắn trúng đang gầm thét lên nhào lén chín viên trùng đầu!

Trên lý thuyết nói, như thế yếu ớt công kích cần phải không có hiệu quả chút nào, nhưng là làm người khiếp sợ chính là, bị trước mặt phun trúng khủng bố Cửu Đầu Trùng, nhưng như là gặp tối đòn công kích trí mạng, dĩ nhiên tại chỗ liền choáng váng rồi!

"Phun! Đừng có ngừng, bắn hắn một mặt!" Hứa Tri Hồ ở phía sau hô to một tiếng.

Căn bản phản ứng không kịp nữa, Bích Ba công chúa hầu như là theo bản năng lần thứ hai giơ lên quái lạ kim loại vật thể, một hơi xoa bóp mấy chục lần, liên tục bắn ra không rõ chất lỏng lại như súng phun nước phun ra tựa như, tất cả đều phun tại cái kia chín viên dữ tợn đầu lâu thượng, thậm chí trực tiếp bắn vào choáng váng mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

Đau nhức! Đau đớn kịch liệt! Phảng phất ngũ tạng lục phủ đều ở nóng rực thiêu đốt!

Bị thương nặng cửu phò mã thống khổ gào thét, không cách nào khống chế gào thét ngã xuống đất, thân thể cao lớn trên mặt đất liên tục lăn lộn, đem xung quanh cây cỏ nham thạch tất cả đều nghiền thành mảnh vỡ, hắn tiếng gầm gừ tức giận dường như lôi đình nổ vang, vang vọng tại toàn bộ trên thung lũng không!

Hầu như tại đồng thời, Hứa Tri Hồ bỗng nhiên cướp tiến lên, thuận lợi lại từ trong lòng lấy ra một cái quái lạ kim loại vật thể, nhắm ngay đang gian nan giãy giụa ngẩng đầu cửu phò mã!

Cảm giác sợ hãi giống như là thủy triều mãnh liệt mà đến, đầy mắt đều là kinh nộ cửu phò mǎ, dùng cuối cùng khí lực điên cuồng gầm thét lên: "Tại sao? Tại sao ngươi sẽ biết ta chân thân?"

"Bởi vì, ta từng đọc Tây du ký a!" Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, thuận thế giơ lên quái lạ kim loại vật thể, đồng thời dùng sức nhấn một cái.

Trong phút chốc, gào thét bắn ra không rõ chất lỏng, trực tiếp bắn vào cửu phò mǎ trong ánh mắt, phảng phất gặp phải cực hình thương tổn, kinh nộ gặp nhau cửu phò mǎ phẫn nộ gầm thét lên, thân thể khổng lồ bỗng nhiên nâng lên, chín viên đầu lâu dường như muốn hung tợn chụp vào Hứa Tri Hồ, nhưng vền vẹn ngừng lại một chút, liền dường như núi cao tựa như âm âm đập xuống trên đất, cũng không còn khí lực giãy dụa ngẩng lên.

"Quyết định! Thu công!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt vỗ vỗ hai tay, thuận thế đem quái lạ kim loại vật thể ném cho bên cạnh Trần sư huynh, "Đến, thu cẩn thận, tên kia nếu như còn muốn bò lên, ngươi liền lại phun hǎn!"

Trọn mắt ngoác mồm a, Trần sư huynh một điểm đều không chuẩn bị, thật vất vả mới miễn cưỡng tiếp được không có đi trên đất: "Này, này, đây rốt cuộc là pháp bảo gì?"

"Không phép tính bảo, đối với người bình thường cần phải không hiệu quả gì." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trọng giải thích cho hǎn, "Bất quá, đối với côn trùng nói, xem như là thiên nhiên khắc tinh ... Ừ ân, dù sao cũng là quanh năm đánh quảng cáo ra đà thuốc sát trùng a!"

"Ra đà? Thuốc sát trùng?" Trần sư huynh cả người đều hôn mê, theo bản năng giơ lên quái lạ kim loại vật thể phun một cái, liền vừa miễn cưỡng nâng lên một viên trùng đầu cửu phò mǎ, nhất thời lại kêu thảm ngã xuống.

"Không sai, chuyên giết muỗi con gián gì đó." Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn một chút bán hôn mê cửu phò mǎ, "Vật này cũng biến dị, nhưng mà ta vẫn không nghĩ tới nên dùng như thế nào, sau đó ... Ân, Cửu Đầu Trùng, cũng nên

tính là trùng, đúng không?"

Triệt để không nói gì, Trần sư huynh bọn họ dần độn mắt to trừng mắt nhỏ, đúng là Xích Tỷ Nhi nhìn một chút Hứa Tri Hồ trong tay ra đa thuốc sát trùng, tranh thủ thời gian cẩn thận từng ly từng tí một về phía sau dời đi vài bước, Bạch Tố Trinh còn tại cái kia đầu đầy mồ hôi vẽ vòng tròn chuẩn bị biến thân, nhìn thấy mẫu thượng đại nhân lùi về sau, tranh thủ thời gian cũng theo lùi về sau làm ra phòng ngự tư thái.

"Đừng nghịch, rắn tuy rằng biệt danh gọi giun dài, nhưng mà thật sự không phải trùng." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt, cảm thấy cần phải cho cái này ngốc đại tỷ phô cập một thoáng động vật học, "Được rồi, được rồi, so với thuốc sát trùng sử dụng thuyết minh, các ngươi không cảm thấy còn có chuyện quan trọng hơn sao?"

Đúng nha, đối thiệt lời nhắc nhở của hắn, một đám người ngạc nhiên không nói gì quay đầu, nhìn phía đối diện còn tại trợn mắt ngoác mồm Vạn Thánh long vương cùng lính tôm tướng cua.

Nghịch chuyển đến quá đột nhiên, Vạn Thánh long vương hai mắt đăm đăm sững sờ ở cái kia, xem trước một chút trên đất còn tại rên rỉ cửu phò mã, lại nhìn còn giơ ra đa thuốc sát trùng con gái, nhìn lại một chút đối diện Hứa Tri Hồ cùng Thục Sơn đệ tử, đến cuối cùng lại đột nhiên phẫn nộ run rẩy, căng căng sát khí gào thét một tiếng: "Vô liêm sỉ! Bản vương muốn giết các ngươi!"

Dữ tợn gầm thét lên, vô cùng vô tận liệt diễm từ hắn thân thể bộc phát ra, rồi lại hội tụ thành một cái giương nanh múa vuốt liệt diễm giao long, liền muốn cùng hung cực ác đánh về phía Trần sư huynh bọn họ, cho tới xung quanh nham thạch đều bốc cháy lên.

"Không! Cha, không được!" Chỉ là trong giây lát này, Bích Ba công chúa đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, vứt đi ra đa thuốc sát trùng, phất tay che ở Trần sư huynh phía trước.

"Cái gì?" Vạn Thánh long vương lấy làm kinh hãi, cuống quýt thu hồi liệt diễm giao long, "Bích Ba, ngươi, ngươi mau tránh ra, vi phụ trước hết giết đám này uy hiếp ngươi khốn nạn, lại mang ngươi trở lại an ủi an dưỡng!"

"Không! Cha, ngươi không thể giết hắn!" Bích Ba công chúa nước mắt như mưa run rẩy, nhưng lại vững vàng che ở Trần sư huynh phía trước, "Mục Vân sư huynh, Mục Vân sư huynh không có uy hiếp ta, là con gái cam tâm tình nguyện giúp hắn, bởi vì, bởi vì..."

Rất tốt rất cường đại, mọi người lập tức tiến vào xem cuộc vui hình thức, Xích Tỷ Nhi còn lập tức lấy ra một đạo linh phù, chuẩn bị trọng điểm đập xuống Trần sư huynh vẻ mặt bối rối, ừ ân, loại này khó gặp tình cảnh, nói thế nào đều yếu phách hạ lai làm cái kỷ niệm mới đúng.

Đúng là phía bên kia, Bích Ba công chúa điểm đạm đáng yêu chảy nước mắt, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc lấy hết dũng khí, quay đầu nhìn Trần sư huynh một chút, đột nhiên tỏ rõ vẻ đỏ ửng nhắm mắt lại, thon dài lông mi run rẩy lớn tiếng nói —

"Con gái, con gái yêu thích Mục Vân sư huynh, rất yêu thích, phi thường yêu thích, yêu thích đến muôn gả cho hắn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 246: Hảo Nhân Duyên

Tốt nhân duyên

Nổi danh ca sĩ Chu Kiệt Luân đã từng nói ——"Tuy rằng nhà ta tiểu công trúa mới mấy tháng tuổi, nhưng mà tương lai ai dám đến truy nàng, ta liền đánh gãy tê kia chân!"

Được rồi, trên đời này phụ thân đều là giống nhau, thật vất vả đem trái tim thích con gái nhỏ nuôi lớn, sủng che chở như trân bảo như thế, kết quả một ngày nào đó, đột nhiên có cái không rõ lai lịch gia hỏa chạy tới đem nàng bắt cóc... Khốn nạn, tới đây cho ta, lão tử bảo đảm không đánh chết ngươi!

Không nghi ngờ chút nào, là một cái rất sủng ái con gái phụ thân, Vạn Thánh long vương tâm tình vào giờ khắc này chính là như vậy, đem con gái gả cho mình tỉ mỉ chọn vị hôn phu là một chuyện, nhưng mà bị thấy thế nào đều không vừa mắt gia hỏa bắt cóc lại là một chuyện khác, loại này khổ cực nuôi cài trăng bị lợn cho cung tâm tình, để hắn còn hơn hồi nãy nữa muôn phần nộ gắp trăm lần, liền tóc đều dựng đứng dậy lên hỏa diễm!

"Chờ đã, ta không có bắt cóc Bích Ba!" Bị loại kia hung tợn ánh mắt nhìn chăm chăm, Trần sư huynh nhất thời sờn cả tóc gáy, rồi lại không nhịn được có chút chột dạ, này cùng thực lực không có một mao tiền quan hệ, hoàn toàn là sắp là con rể nhìn thấy chuẩn nhạc phụ bình thường biểu hiện.

"Vô liêm sỉ! Còn dám ngụy biện!" Vạn Thánh long vương càng phần nộ rồi, "Không thể tha thứ! Không thể tha thứ a! Ăn no chùi mép sau đó lại còn không thừa nhận, ngươi đây cái bội tình bạc nghĩa khốn nạn, bản vương muôn giết ngươi!"

"Không! Không muốn a!" Bích Ba công chúa nước mắt như mưa gào khóc, lại run rẩy che ở Trần sư huynh trước mặt, "Cha, ngươi không thể, ngươi không thể gây tổn thương cho hại Trần sư huynh, bởi vì, bởi vì, bởi vì..."

"Bởi vì?" Vạn Thánh long vương đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt.

"Bởi vì..." Quả nhiên sau một khắc, Bích Ba công chúa liền nhìn Trần sư huynh, rồi lại tỏ rõ vẻ ứng đón thùng nói, "Bởi vì, bởi vì, con gái đã là, đã là Mục Vân sư huynh người!"

"Phù!" Tất cả mọi người tại chỗ nhất thời tập thể vắng, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm càng là đầy mắt đều là bát quái chi hỏa, rất chỉnh tề quay đầu nhìn Trần sư huynh, "Chờ đã, chẳng lẽ nói, vừa nãy ở trong sơn động các ngươi đùa mà thành thật?"

"Không có, ta không có!" Trần sư huynh trợn mắt ngoác mồm nửa ngày, đỏ cả mặt liều mạng giải thích, "Ta chỉ là, ta chỉ là vì phổi hợp các ngươi, hơi hơi xé rách y phục của nàng, sau đó..."

"Sau đó..." Bích Ba công chúa tiếp nhận nói, lại xấu hổ mang khiếp cúi đầu nắm bắt góc áo, "Sau đó, sư huynh hắn đột nhiên liền hôn ta, ừ ân, hôn mặt, lại hôn cái cổ, còn hôn vai, lại tiếp tục đi xuống thân... Ừ ân, nô gia cái gì cũng không biết."

Thật nhơ, quả thực là một đoàn tàu hỏa ô ô ô lái tới, một đám người tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu nhìn trời, yên lặng tưởng tượng một thoáng cái kia tình cảnh, Hứa Tri Hồ không nhịn được sờ sờ cẩm, thầm nghĩ mỗi cái cô lương đều là cái trời sinh tốt diễn viên a.

Bất kể nói thế nào, Vạn Thánh long vương đã tin, đặc biệt nghe được cái gì sơn động sau, vì lẽ đó trong giây lát này, hắn nhìn Trần sư huynh ánh mắt, đã không phải phản nô đơn giản như vậy, nếu như ánh mắt có thể giết người... Được rồi, ánh mắt thật có thể giết người!

"Phù!" Trần sư huynh miệng đầy phun máu, đột nhiên cảm thấy làm sao đều giải thích không rõ, một mực Bích Ba công chúa còn tỏ rõ vẻ ứng đón lôi kéo hắn gốc áo, giống như chỉ lo hắn chạy đi tựa như.

"Bình tĩnh, bình tĩnh a!" Mắt thấy tình thế không ổn, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đứng ra điều đình, đàng hoàng trịnh trọng nhìn Vạn Thánh long vương, "Cái kia cái gì, Vương gia bớt giận, đừng để ý tới bọn hắn hai cái đã có làm hay không chuyện xấu hổ, nhưng mà Trần sư huynh cùng Bích Ba tình đầu ý hợp là khăng định..."

"Ta không có..." Trần sư huynh còn muốn giải thích, sau đó trực tiếp bị Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm mang xuống.

"Ư ân, tình đầu ý hợp là khăng định." Hứa Tri Hồ chỉ làm chính mình không nhìn thấy, kế tục rất chăm chú tiếp tục nói, "Đã như vậy, không bằng dứt khoát biết thời biết thế, ngài xem, chúng ta Trần sư huynh cũng là Thục Sơn danh môn đệ tử, tương lai nói không chắc còn có thể trở thành Thục Sơn chưởng giáo, thân phận như vậy cũng không tính bôi nhọ công chúa điện hạ, đúng không."

"..." Không nói gì, Vạn Thánh long vương kế tục tức giận, bất quá lửa cháy hừng hực thiêu đốt đúng là yếu bớt rất nhiều.

"Cho nên nói, coi như ngài tính khuếch trương cường mưu đồ gì, Trần sư huynh đối với ngài trợ giúp, cũng có thể vượt xa Cửu Đầu Trùng." Hứa Tri Hồ còn tại nói hươu nói vượn, "Đương nhiên, quan trọng nhất chính là, hai người bọn họ thật sự rất yêu thích đối phương, như ngài như thế sủng con gái phụ thân, lẽ nào nhẫn tâm chia rẽ bọn họ, nhìn con gái thương tâm rơi lệ sao?"

Được rồi, cuối cùng câu nói này, xem như là đánh trúng Vạn Thánh long vương nữ nhi này không yếu đuối tâm linh, lại như là vì phổi hợp Hứa Tri Hồ mà nói, Bích Ba công chúa tranh thủ thời gian ngọt ngào kéo lại Trần sư huynh cánh tay, hai người kiên sóng vai đứng chung một chỗ, cũng thật là trai tài gái sắc quần anh tụ hội.

Trầm mặc, quái lạ trầm mặc, Vạn Thánh long vương tỏ rõ vẻ biến ảo không ngừng, liền như thế nhìn chăm chăm Trần sư huynh cùng Bích Ba công chúa nhìn hồi lâu, làm người bất an kìm nén bầu không khí, mọi người ở đây không nhịn được muốn mở miệng, hăng nhưng rốt cuộc rất phiền muộn hờ lạnh một tiếng: "Thôi! Bản vương cũng không phải loại kia không nói tình lý người, họ Trần khốn nạn, ngươi cho ta trở lại bẩm báo bạch mi, sau đó mau chóng cùng nhà ta Bích Ba kết hôn, có nghe hay không?"

"Kết hôn?" Trần sư huynh trực tiếp liền hôn mê, đợi lát nữa, tại sao đột nhiên liền nói đến kết hôn.

"Không sai, chính là kết hôn!" Vạn Thánh long vương hung tợn trừng mắt hăng, "Bản vương cảnh cáo ngươi một lần, nếu là tương lai ngươi dám đối với ta gia Bích Ba không được, hay hoặc là bội tình bạc nghĩa gì gì đó, bản vương coi như hủy đi Thục Sơn, cũng phải đem ngươi tên khốn này ... A a a! Tại sao, tại sao nói như vậy thời điểm, bản vương liền không nhịn được muốn giết chết ngươi đây!"

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian tách ra bọn họ, lại đàng hoàng trình trọng nói sang chuyện khác: "Được rồi, được rồi, sự tình cũng coi như giải quyết, Vương gia ngài trước tiên mang theo Bích Ba trở lại, tiếp xuống tình cảnh khả năng không quá thích hợp ngài quan sát, chờ chúng ta thẩm vấn Cửu Đầu Trùng sau đó, liền đem Trần sư huynh rửa sạch sẽ đưa đến ngài nơi đó đây kết hôn, yên tâm, chúng ta dùng Thục Sơn danh dự đến đảm bảo."

Này còn tạm được, Vạn Thánh long vương hờ lạnh một tiếng, thuận lợi từ Trần sư huynh cầm trong tay hồi Cầu long bảo châu, trực tiếp mang theo Bích Ba công chúa đáp máy bay rời đi, người sau dù cho biến mất ở đập Vân Trung thời điểm, còn tỏ rõ vẻ đỏ ửng hướng về Trần sư huynh phất tay: "Sư huynh, sư huynh, ta đi về trước cho chúng ta hài tử dệt tiểu y phục tiểu khố, ngươi nhớ tới đến cưới ta a a a a a ..."

Mồ hôi, nghĩ đến đủ lâu dài!

Trần sư huynh tỏ rõ vẻ lúng túng, cũng không biết nói cái gì, Hứa Tri Hồ đúng là đang hoàng trọng vỗ vỗ vai hắn biểu thị an ủi: "Cái kia cái gì, vì thiên hạ muôn dân cùng Côn Ngô hài hòa, sư huynh ngươi liền đi theo đi, chính là cắt thịt tự ứng ... Được rồi, nói chính sự!"

Nói chính sự, nói chính sự, một đám người hài lòng xem xong phim tình cảm, rất chỉnh tề quay đầu, nhìn bên kia bị văng thuốc sát trùng còn trên đất co giật rên rỉ Cửu Đầu Trùng.

Được rồi, vị này phò mã đại nhân cũng thật là xui xẻo, nguyên bản lấy thực lực của hắn không nói thuần sát toàn trường, chí ít cũng có thể tại vây công hạ toàn thân trở ra, có thể vấn đề là ai bảo hắn vừa vặn va vào trời sinh khắc tinh, bị ra đa thuốc sát trùng phun trúng hiệu quả quả thực là sức thương tổn tăng cường gấp bội, thua như thế oan ức đều không có địa phương nói lý đi.

"Này, đừng giả bộ chết a!" Xích Tỷ Nhi cầm cành cây, cách xa xa chọc chọc, còn không nhịn được có chút lo lắng: "Hồng bét, chúng ta còn chưa kịp tỉ mỉ thẩm vấn, cái tên này sẽ không liền treo đi."

"Hắn là sẽ không, ta cảm thấy như Cửu Đầu Trùng loại sinh vật này, sức sống làm sao cũng so con gián muỗi ngoan cường rất nhiều." Hứa Tri Hồ cười híp mắt ôm đôi tay, lại nhìn một chút bên cạnh Trần sư huynh.

"Biết rồi!" Trần sư huynh đang một cơn tức giận không chỗ phát tiết, trực tiếp thương nhiên rút ra trường kiếm, đằng đằng sát khí gác ở một viên to lớn trùng trên đầu: "Nói! Người còn ẩn giấu cái gì, cái kia cái gọi là chủ thượng đến cùng là lai lịch ra sao?"

"Ta đều nói rồi, ta đều nói rồi chưa từng thấy hắn." Cửu phò mã gian nan giãy giụa, một viên to lớn trùng đầu uể oải miến cưỡng ngẩng lên, liền ngay cả âm thanh đều đứt quãng, "Các ngươi tin cũng tốt, không tin cũng tốt, nhưng ta duy nhất gặp, cũng chỉ có hắn sứ giả mà thôi."

"Cái kia, làm sao tài năng liên lạc với người sứ giả kia." Trần sư huynh cùng Hứa Tri Hồ liếc nhìn nhau, lần thứ hai hỏi.

"Hắn không ở, không ở nơi này." Cửu phò mã uể oải thành thật khai báo, "Ta chỉ có hắn lưu lại tín vật, muốn gặp hắn thời điểm, liền thôi thúc tín vật này..."

Nói như vậy, hắn chậm rãi mở ra miệng lớn, mọi người theo bản năng cảnh giác, nhưng rồi lập tức cùng nhau rút kiếm, gác ở cửu phò mã chín viên trùng trên đầu: "Giao ra tín vật, nếu là dám vọng động, lập tức gọi ngươi chín viên trùng đầu đồng thời rơi xuống!"

"Không dám, không dám." Cửu phò mã chín chỗ yếu hại đều đang khống chế hạ, chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ há mồm phun một cái, trong phút chốc liền nhìn thấy hắn miệng lớn, phun ra một cái ánh vàng chói lọi lông vũ.

Làm người kinh ngạc chính là, vén vẹn là một cái lông vũ, lại thì có trường kiếm kích cỡ tương đương, đồng thời cực kỳ quái lạ trôi nổi ở trong không khí, xung quanh xoay quanh bỗng dừng sản sinh gió xoáy, phát sinh đè nén tiếng hí.

"Lông vũ?" Trần sư huynh hơi hơi ngạc nhiên, "Chờ đã, cái gọi là sứ giả, lẽ nào là điều yêu?"

"Không sai!" Cửu phò mã rất gian nan nhìn cái kia lông vũ, "Ta không biết hắn đến cùng là gì chim, ta chỉ biết là, tất cả mọi người đều gọi hắn là... Đại thánh!"

Âm!

Không có dấu hiệu nào, liền đang nói ra "Đại thánh" cái từ này trong nháy mắt, trôi nổi bay lên không lông chim vàng đột nhiên nứt toác, cuồng bạo cơn lốc bỗng nhiên khuếch tán ra đến, nhất thời đem mọi người chung quanh tất cả đều cuốn vào trong đó.

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ tu vi thấp nhất, trực tiếp liền bị cơn lốc quét đến bay

lên trời, chỉ là còn không chờ hắn kịp phản ứng qua đi, liền đột nhiên nhận ra được phía sau lại là một luồng gió lạnh kéo tới.

Đúng, liền trong chớp mắt này, nhìn như chín viên đầu lâu đều bị uy hiếp khống chế cùu phò mã, dĩ nhiên từ phần sau lần thứ hai dò ra thứ mười viên trùng đầu!

Dữ tợn tiếng gầm gừ, này viên dính đầy huyết ô trùng đầu tựa hồ cũng chưa hề hoàn toàn phát dục, nhưng lại lộ ra miệng đầy sắc bén răng nanh, hung tợn hướng về Hứa Tri Hồ táp tới ——

"Đi chết đi, ngu xuẩn ... Đây mới là bản tôn thứ chín viên đầu lâu!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 247: Chúng Ta CŨNg Có Vương Bài A

Chúng ta cũng có vương bài a

Vĩnh viễn không muôn đánh giá thấp ngươi đối thủ!

Không có ai ngờ tới, từ trước đến giờ chín viên to lớn trùng đầu cùng xuất hiện Cửu Đầu Trùng, dĩ nhiên đáy chậu hiếm lẩn vào một viên trùng đầu ảo giác, mà khi tất cả mọi người đều cho rằng khống chế lại hắn chín chỗ yếu hại, cái kia ẩn giấu ở phần sau chân chính thứ chín viên đầu lâu, nhưng thừa cơ hung tợn bỗng nhiên đập tới!

Gần trong gang tấc khoảng cách hạ, Hứa Tri Hồ cho dù muốn ngăn cản cũng không kịp, răng nanh um tùm cái miệng lớn như chậu máu mang theo gào thét cuồng phong, hung tợn giữa trời tráo rối xuống, thậm chí cũng đã chạm tới làn da của hắn.

"Không!" Hầu như trong nháy mắt này, Xích Tỷ Nhi đột nhiên biến sắc, kinh ngạc thốt lên bỗng nhiên nhào tới.

Đang ở giữa không trung, nàng đã phun ra dày đặc tơ nhện, mạnh mẽ đem to lớn trùng đầu cản một cái, mà chính là mượn trong chớp nhoáng này cơ hội, nàng trực tiếp đem Hứa Tri Hồ ngã nhào xuống đất, thuận thế lăn lộn trốn rời đi.

Nhưng ngay cả như vậy, cái kia trương cái miệng lớn như chậu máu biên giới một cái nanh, nhưng vẫn là quẹt vào Xích Tỷ Nhi mu bàn tay da thịt, vỏn vẹn chỉ là nhẹ nhàng ma sát, Xích Tỷ Nhi lại không cách nào khống chế gào lên đau đớn một tiếng, cả khuôn mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

"Xích Xích!" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, cuống quýt ôm lấy nàng.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Xích Tỷ Nhi loạng chòe loạng choạng phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống, mãi đến tận hít một hơi thật sâu, lúc này mới hoa dung thất sắc miễn cưỡng đứng vững, "Thật là đáng sợ độc tính, nếu như ta không phải Lục mục ngân chu mà nói, còn thật không có biện pháp hóa giải được."

Hầu như trong nháy mắt này, bên kia Trần sư huynh bọn họ từ lâu gầm lên một tiếng, rút kiếm đột nhiên chém xuống, ánh bạc lóng lánh qua đi, chín viênтол lớn trùng đầu có tám viên cùng nhau rơi xuống, kịch độc máu tươi nhất thời như suối phun giống như tuôn ra.

Nhưng ngay cả như vậy, thoi thóp cửu phò mã dĩ nhiên cố nén đau nhức, ngược lại tỏ rõ vẻ quỷ dị điên cuồng cười to lên: "Ngu xuẩn! Một đám ngu xuẩn! Ta nếu như các ngươi, hiện tại liền sẽ chọn đào tẩu..."

Âm!

Lại như là tại xác minh hắn, phương xa trong hư không đột nhiên mây gió biến ảo, vô số đèn nhánh Mật Vân đường như cuồng triều sóng lớn mãnh liệt hội tụ, đem toàn bộ trời quang đều nhuộm thành màu đen kịt, đồng thời hướng về mặt đất bỗng dưng vô hạn hắc ám bóng tối, đường như ma thần đánh đến nơi!

Sau một khắc, liền xem đến đây bên ngoài mấy trăm dặm mãnh liệt mây đen, đột nhiên vang lên một cái sắc bén chói tai kiệt ngạo cười gằn thanh: "Chà chà chà! Chín con sâu nhỏ, ta nói ngươi vì sao phát động tín vật triệu hoán bản tọa, hóa ra là ... Cũng được, liền để bản tọa giúp ngươi một tay!"

Kiệt ngạo cười gằn thanh chưa lạc, trường trong không gian lần thứ hai mây gió biến ảo, dĩ nhiên bỗng dừng bao phủ lên phá hủy như núi cao khủng bố cơn lốc, mà liền tại này cuồng bạo cụ trong gió, lại có thể mơ hồ nhìn thấy một cái màu vàng vuốt sắc, giống như núi nhỏ to nhỏ, cách mấy trăm dặm hướng về thung lũng nơi này hung tợn vồ xuống!

"Đi!" Hứa Tri Hồ chỉ dùng một phần ba giây, liền làm ra sáng suốt nhất quyết định.

Không cần hắn nhắc nhở, Vân Phàm đã sớm đem quái lạ tiên hạm chuyển hóa thành kim quang lâu thuyền, Trần sư huynh bọn họ lập tức ừa lên, tiếp theo kim quang lâu thuyền bay lên trời, mượn cuồng phong gào thét nghênh ngang rời đi, trong nháy mắt liền lao ra cách xa mấy chục dặm.

"Đáng ghét a, chưa kịp mang tới cái kia con sâu!" Xích Tỷ Nhi nhìn trên mu bàn tay cái kia vết thương, vẫn cảm thấy lại ma vừa đau, không nhịn được oán niệm quay đầu lại nhìn tới, "Lần sau, lần sau lại để ta gặp được tên kia ... À được!"

Còn không có oán niệm đến nữa, nàng đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, Trần sư huynh bọn họ theo bản năng cùng nhau quay đầu, rồi lại nhất thời kinh hãi biến sắc —

Đúng, kim quang lâu thuyền tốc độ đã rất khủng bố, nhưng là vén vẹn này trong nháy mắt, bên ngoài mấy trăm dặm cái kia mảnh đen nhánh đậm vân đã đuổi tới, cuồng phong gào thét mà qua, có thể rõ ràng trông thấy này đen nhánh đậm Vân Trung, dĩ nhiên có một con khổng lồ như nguy nga như núi cao Kim Sí Đại Bằng chim, to lớn hai cánh đủ có mấy trăm trượng rộng rãi, vén vẹn một lần vung lên liền có thể kinh người xẹt qua mấy chục dặm.

"Kim Sí Đại Bằng?" Trần sư huynh bọn họ nhìn ra hít vào một ngụm khí lạnh, "Gặp quỷ rồi! Ngày hôm nay là ngày gì, đầu tiên là thái cổ hung thú huyết thống Cửu Đầu Trùng, sau đó lại là điều này có thể nuốt ăn Long tộc hung thú chim đại bàng?"

"Híc, có thể bọn họ tại tổ chức kỳ trân dị thú offline gặp mặt hội?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trọng nói hươu nói vượn, "Được rồi, ta có loại rất dự cảm không tốt, nếu như chúng ta bị tên kia đuổi theo ..."

Sợ cái gì liền đến cái gì!

Vén vẹn là một câu nói thời gian, cái kia Kim Sí Đại Bằng chim đã vung vẩy hai cánh, đột nhiên xuất hiện tại kim quang lâu thuyền phía sau, rồi lại kiêu căng khó thuần sắc bén cười gằn một tiếng: "Một đám ngu xuẩn, dĩ nhiên muốn cùng bản tọa so đấu tốc độ, quả thực là xuẩn đến mức tận cùng!"

Trong phút chốc, thô bạo nanh trong tiếng cười, cái kia hai cái sắc bén như trường nhận giống như kim quang vuốt sắc, từ lâu mang theo đầy đủ phá hủy núi nhỏ sức mạnh kinh khủng, hung tợn chụp vào kim quang lâu thuyền phần sau.

"Nắm chặt!" Mọi người tiếng kinh hô, Vân Phàm bỗng nhiên phun ra một ngụm tinh huyết, bị cuồng bạo thúc kim quang lâu thuyền lần thứ hai điên cuồng gia tốc, dĩ nhiên mạnh mẽ đem tốc độ tăng lên gấp hai ba lần, mạnh mẽ lại kéo ra mấy chục dặm khoảng cách.

Âm âm một tiếng, kim quang vuốt sắc trực tiếp nắm chắc không, phát sinh định tai nhức óc tiếng nổ!

Một đòn thất bại, Kim Sí Đại Bằng chim phát lực quá mạnh cũng hơi hoi lảo đảo, nhưng chờ hắn ổn định thân hình sau, nhìn đã sắp muôn biến mất ở chân trời kim quang lâu thuyền, nhưng không để ý chút nào lần thứ hai cười gằn một tiếng: "Trốn? Ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể trốn đi nơi nào?"

Trong phút chốc, to lớn hai cánh lần thứ hai nổ vang chấn động, cái tên này dường như một đạo màu vàng bóng mờ xẹt qua trời cao, tốc độ nhanh đến trong không khí đều bùng nổ ra sắc bén tiếng nổ, dĩ nhiên tại cười gằn thanh còn chưa hạ xuống trước, cũng đã lần thứ hai truy đến kim quang lâu thuyền mặt sau.

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi không nhịn được lớn tiếng kêu gọi.

Nhờ có lời nhắc nhở của nàng, Vân Phàm mắt thấy so không đấu lại tốc độ, điên cuồng chuyển động bánh lái, kim quang lâu thuyền tại cao tốc phi hành bỗng nhiên đến cái nhanh quay ngược trở lại, kiên cố thân thuyền đều phát sinh răng rắc tiếng vỡ nát, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác tan rã ra.

Nhưng ngay cả như vậy khẩn cấp né tránh, cái kia hai cái sắc bén kim quang vuốt sắc, vẫn là hung tợn đánh vào kim quang lâu thuyền phần sau, gần phân nửa thân tàu cũng như cùng đậu phụ tựa như, tại dưới đòn đánh này bị nổ đến tan tành.

Phù! Bản thể bị thương nặng, Vân Phàm lần thứ hai miệng đầy phun máu, Trần sư huynh bọn họ đột nhiên biến sắc, gầm lên một tiếng cùng nhau thôi thúc phi kiếm bắn ra, Xích Tỷ Nhi càng là liều mạng, trực tiếp nǎm lên một đám lớn xích huyết con nhện nhỏ ném đi.

"Ngu xuẩn!" Kim Sí Đại Bằng chim không sợ chút nào, hai cánh cùng nhau chấn động, nhất thời liền có mấy trăm căn lông chim vàng cùng nhau bắn ra, liền đường như che kín bầu trời mưa tên đồng dạng, đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Trong phút chốc, phi kiếm cũng tốt xích huyết con nhện nhỏ cũng tốt, bị này mấy trăm cây lông chim vàng trước mặt va vào, nhất thời cùng nhau nổ vang nổ tung, căn bản là không có cách đối Kim Sí Đại Bằng chim tạo thành bất kỳ thực chất thương tổn.

Tiếp theo, lại nghe được một tiếng kiệt ngạo cười gằn, hai cái sắc bén kim quang vuốt sắc lần thứ hai hung tợn vồ xuống, thậm chí còn không có chạm tới kim quang lâu thuyền, cũng đã bùng nổ ra khí thế khủng bố, trấn áp kim quang lâu thuyền thân tàu thượng đều xuất hiện dày đặc vết rách.

Không có cách nào, cũng lại không tránh khỏi, Trần sư huynh bọn họ nghiên răng nghiến lợi, cũng đã làm tốt rơi rụng chuẩn bị, nhưng liền ở tại bọn hắn kinh nộ ánh mắt, bị uy thế kinh sợ phải dựa vào cột buồm thượng Hứa Tri Hồ, lại đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu: "Xích Xích!"

"A?" Xích Tỷ Nhi vừa lại ném ra một cái xích huyết con nhện nhỏ, rất mờ mịt quay đầu trông lại.

Chỉ là sau một khắc, chờ nàng đón nhận Hứa Tri Hồ ánh mắt, lại đột nhiên

liền bỗng nhiên tinh ngộ tựa như a một tiếng: "A a a, hiện tại liền muôn dùng chiêu kia ... Được rồi!"

Không kịp do dự nữa, nàng trực tiếp từ trong lòng lấy ra huyết quyết tà khí, thuận thế cắn phá ngón tay bỏ ra mấy giọt máu tươi, nhưng lại hít sâu một hơi, ngửa mặt lên trời hô to một tiếng —

"Biểu ... Biểu ca!"

Âm! Hô to thanh chưa lạc, nguyên bản tầng mây dày đặc vòm trời đột nhiên chấn động, vô cùng vô tận đậm vân bị mạnh mẽ đập vỡ tan, tiếp theo liền nhìn thấy cái kia trong hư không, dĩ nhiên có một cái đèn nhánh chõ trống đường như vòng xoáy giống như đột nhiên xuất hiện!

Trong phút chốc, tại tất cả mọi người bao quát Kim Sí Đại Băng kinh hãi ánh mắt, tràn ngập hung ác thô bạo khí thế khủng bố, bỗng dung bao phủ phạm vi mấy trăm dặm, sau đó một cái định tai nhức óc vui mừng tiếng cười lớn, liền như thế vô cùng phấn khởi vang vọng trên vòm trời —

"Ồ ha ha ha a, đợi tốt mấy tháng, biểu muội ngươi cuối cùng cũng coi như lại nghĩ tới ... Ồ? Tên khốn kiếp nào, dám bắt nạt muội muội ta!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 248: Có Khó Khăn, Tìm Biểu Ca

Có khó khăn, tìm biểu ca

Có khó khăn, tìm biểu ca!

Kiên trì chờ đợi tốt mĩ tháng, phỏng chừng vị kia vô căn cứ biểu ca cũng nên khôi phục điểm nguyên khí, Xích Tỷ Nhi tiễn tay lẩy ra huyết nguyệt tà khí, không chút nào do dự khởi động chung cực triệu hoán hình thức... A a a, hy vọng lần này có thể hơi hơi đáng tin điểm!

Không có làm cho nàng thất vọng, đen nhánh chõ trống trực tiếp ở trong hư không ngưng tụ thành hình, thậm chí còn không đợi Kim Lệ ma thánh hung ác hiện hình, vén vẹn là loại kia sôi trào mãnh liệt bạo phát thô bạo khí tức, liền nổ đến đại bằng cánh vàng chim dường như diều đứt dây, không cách nào khống chế bay ngược ra ngoài.

"Cái...cái gì?" Trực tiếp bị lật tung rút lui ra mĩa dặm, chóng mặt hoa mắt đại bằng cánh vàng chim thật vất vả mới ổn định thân hình, nhất thời không tự chủ được đột nhiên kinh hãi biến sắc, "Chết tiệt, đó là, đó là..."

"Là đại gia ngươi!" Hung tợn tiếng gầm gừ, dường như như lôi đình vang vọng chân trời!

Sau một khắc, liền nhìn thấy Kim Lệ ma thánh cái kia cự lớn như núi giống như khủng bố thân thể, mạnh mẽ từ đen nhánh chõ trống ép ra ngoài, hơn nữa còn mặt tươi cười quay về Xích Tỷ Nhi uốn éo thân hình khổng lồ, coi như là chào hỏi: "Này! Biểu muội, mĩ tháng không gấp, sau khi kết hôn sinh hoạt còn mĩ mãn sao, em rể có hay không ức hiếp ngươi, đánh tính toán lúc nào sinh con,

muốn sinh mấy oa, muốn hùng vĩ là thư?"

"Tình huống thế nào?" Trần sư huynh bọn họ đều nghe choáng váng, rất không nói gì tập thể nhìn hứa biết: "Híc, đây là... Người anh vợ?"

"Khỏi nói..." Hứa Tri Hồ rất lúng túng bụm mặt, "Giải thích lên có chút phức tạp, không cho hỏi, không cho hỏi ta tại sao nhện cùng tǎm bảo bảo là thân thích, đây là một rất phức tạp sinh lý học vấn đề."

Được rồi, không cần lo cái gì sinh lý học vấn đề, Xích Tỷ Nhi nhìn chính ở chỗ này nhiệt tình thăm hỏi Kim Lệ ma thánh, đột nhiên liền sát lau nước mắt, điềm đạm đáng yêu nước mắt như mưa nghẹn ngào một tiếng, trực tiếp nhào tới ôm lấy Kim Lệ ma thánh mềm mại bụng: "Ô ô ô, biểu ca, có người, có người ức hiếp ta cùng em rể ngươi, còn nói muốn đem chúng ta xé thành mảnh vỡ, triệt để đứt mất chu tǎm thánh mẫu một mạch!"

"Ây..." Bị nàng như thế làm nũng ôm ấp, Kim Lệ ma thánh nhất thời tay chân luống cuống, còn lộ ra mấy phần sủng nịch vẻ mặt đến.

Chỉ là sau một khắc, chờ hăn lý giải Xích Tỷ Nhi sau, đột nhiên liền giận tím mặt, cả người đen nhánh yêu khí dường như cuồng triều giống như bạo phát, cùng hung cực ác sắc bén gào thét một tiếng: "Lẽ nào có lý đó! Cái nào mắt không mở khốn kiếp, lại dám ức hiếp nhà ta biểu muội, cho lão tử đứng ra!"

Rất tốt rất cường đại, chính ở chỗ này đầu óc choáng váng đại bằng cánh vàng chim, đột nhiên liền cảm thấy hãi hùng khiếp vía, lập tức liền muốn vỗ cánh đào tẩu.

Có thể vấn đề là, còn chờ hăn tới kịp xoay người, Xích Tỷ Nhi đã nghẹn ngào chỉ tay một cái: "A... Là hăn!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, Kim Lệ ma thánh bỗng nhiên chuyển qua thân hình khổng lồ, đốt chót huyết mắt thả ra mười mấy trượng ánh sáng đỏ ngòm, răng nanh um tùm miệng lớn càng là bỗng nhiên mở ra, phun ra bão tuyết giống

như lạnh lẽo cuồng phong!

"Ta, ta không có..." Đại bắng cánh vàng chim nhất thời sờn cả tóc gáy, làm sao còn lo lăng được tới giải thích, lập tức vung vẩy hai cánh, thất kinh quay đầu liền chạy, trong nháy mắt liền lao ra cách xa mấy chục dặm.

"Chết tiệt khốn kiếp, chạy đi đâu!" Kim Lệ ma thánh hung tợn gầm thét lên, thân hình khổng lồ ở trong hư không chợt lóe lên, dĩ nhiên cũng trong nháy mắt xẹt qua mấy chục dặm, đằng đằng sát khí đuổi theo —

"Không thể tha thứ! Không thể tha thứ! Dám bắt nạt nhà ta biểu muội khốn nạn, lão tử nhất định phải nuốt sống ngươi không thể!"

Hung ác như thế gầm thét lên, một chim một trùng trên vòm trời gào thét mà qua, trong nháy mắt liền biến mất ở trong mây mù, lúc ẩn lúc hiện còn có thể nghe được đại bắng cánh vàng chim một tiếng thê lương rên rỉ, phỏng chừng là bị Kim Lệ ma thánh hung tợn cắn trúng, trên lý thuyết tới nói sẽ không có chết, nhưng mà chí ít cũng mất nửa cái mạng.

Trọn mắt ngoác mồm a, không thể kiên trì được nữa bay xuống kim quang lâu thuyền thượng, Trần sư huynh bọn họ chính ở chỗ này tập thể trọn mắt ngoác mồm, ách, phát sinh, phát sinh cái gì, cái kia đuổi chúng ta nửa ngày khốn nạn, lại trong nháy mắt liền bị truy đến chạy trối chết?

"Híc, đừng hỏi ta." Hứa Tri Hồ rất không nói gì thở dài, lại vỗ vỗ Trần sư huynh vai, "Nghe, sau đó tìm lão bà thời điểm, nhất định phải trước tiên đánh nghe rõ ràng nhà bọn họ có người nào... Đương nhiên, sư huynh ngươi liền không cần hỏi thăm, ngài vị kia nhạc phụ liền quá sức rồi!"

Có thể nói cái gì đó, Trần sư huynh bộ mặt đều ở không tự chủ được co giật, phỏng chừng là nghĩ đến sau đó mình và Bích Ba công chúa cãi nhau sau đồ sộ cảnh tượng, đúng là Vân Phàm thật vất vả phục hồi tinh thần lại, ngạc nhiên không nói gì nhấc tay vấn đề: "Híc, chúng ta tiếp xuống nên làm cái gì, là trước tiên đi tu thuyền, vẫn là vừa ăn đồ ăn vặt một bên chờ?"

"Ta không biết, cái này cần xem Xích Xích biểu ca đáng tin trình độ." Hứa Tri Hồ rất thành thật trả lời.

"Híc, ta cảm thấy, tốt nhất vẫn là đừng với biểu ca ta kỳ vọng quá cao." Xích Tỷ Nhi cũng thành thật, rồi lại không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, "Vì lẽ đó, vì an toàn cân nhắc, ta cảm thấy chúng ta hiện tại tốt nhất... Ô?"

Còn chưa nói hết, nàng đột nhiên hơi hơi lung lay, không tự chủ được tựa ở trên mạn tàu, chỉ cảm thấy một trận cảm giác choáng váng không cách nào khống chế kéo tới.

"Híc, làm sao?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, vội vã thương đỡ nàng.

"Không có, không có chuyện gì." Xích Tỷ Nhi cố nén cảm giác choáng váng, đỡ cái trán một lần nữa đứng lên, "Phỏng chừng, phỏng chừng là vừa vứt con nhện nhỏ vứt được mãnh, vì lẽ đó lại thiếu máu... À được, tại sao mặt của ta như thế bỗng?"

Giảng thật, nàng không đề cập, mọi người còn thật sự không có chú ý, nàng vừa nhìn bên dưới, quả nhiên phát hiện Xích Tỷ Nhi má ngọc một mảnh ửng đỏ, xem ra đều dường như muốn nổi lên tựa như, Hứa Tri Hồ không nhịn được đưa tay khinh đụng nhẹ, nhất thời sợ hãi hồn: "Thật nóng, thật nóng, này chí ít bốn mươi độ đi, Xích Xích, ngươi muốn có hay không cảm thấy nơi nào không thoái mái?"

"Ta, ta không biết..." Xích Tỷ Nhi nâng nóng bỏng gò má, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, thật vất vả miễn cưỡng mở đôi mắt sáng, ánh sóng óng ánh tất cả đều là mông lung hơi nước, "Luân gia, luân gia chính là cảm thấy nóng quá, còn có chút ngắt, rất nghĩ, rất muôn..."

"Rất muôn... Uống nước?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lấy ra một bình nước suối đến.

"Không, không phải uống nước." Xích Tỷ Nhi dần độn nhìn hắn, rồi lại theo

bản nồng phun ra cái lưỡi thơm tho, tràn ngập mê hoặc liếm liếm môi anh đào, "Hay, hay kỳ quái, Tri Hồ, tại sao người xem ra, xem ra giống như rất thơm rất ngọt kiểu dáng, luân gia, luân gia không nhịn được... Gào!"

Không có dấu hiệu nào, đầy mắt mê ly Xích Tỷ Nhi đột nhiên "Gào" một tiếng, trực tiếp vừa vặn nhào lên!

Tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ căn bản không kịp né tránh, trực tiếp liền bị ngã nhào xuống đất: "Chờ đã, Xích Xích, người yên tĩnh một chút, đến cùng phát sinh..."

Hoàn toàn không thấy hắn kháng nghị, tọa ở trên người hắn Xích Tỷ Nhi má ngọc ửng đỏ, lại liếm liếm phấn hồng môi anh đào, đột nhiên liền cúi người xé rồi một thoáng, đơn giản thô bạo xé ra hắn quần áo, tiếp theo không chút khách khí thân tại trên mặt hắn!

"A..." Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm bị đè ở phía dưới, cảm thụ môi thơm dường như mưa rơi hạ xuống, cả người đều ngổn ngang, "Ta sát, tại sao đột nhiên.. Vẫn vân, không muôn hôn, không muôn hôn... Vẫn sư tỷ, mau đưa Xích Xích kéo đến!"

"Ây... Được!" Bên cạnh Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ đều xem choáng váng, tranh thủ thời gian luống cuống tay chân xông lên hỗ trợ.

Nhưng vấn đề ở chỗ, còn không chờ hắn môn tới kịp tới gần, đang nhiệt tình hôn môi Hứa Tri Hồ Xích Tỷ Nhi, lại đột nhiên không có dấu hiệu nào gầm nhẹ một tiếng, bỗng nhiên dǎng dǎng sát khí quay đầu trống lại!

Trong phút chốc, nàng cái kia nguyên bản mê ly đôi mắt sáng, dĩ nhiên đầy rẫy đỏ chót như máu khát máu ánh sáng, phảng phất trực tiếp đã biến thành bị bản có thể khống chế dã thú, Trần sư huynh lấy làm kinh hãi, bỗng nhiên bắt lấy Vân Phàm nhảy lùi lại —

"Cẩn thận! Hoa sư muội nàng... Muốn hóa thành nguyên hình rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 249: Không Sai, Lại Muốn Động Phòng

Không sai, lại muốn động phòng

Gào!

Hoàng hôn màu hồng dưới ánh mặt trời, lại cưỡi ở Hứa Tri Hồ trên thân Xích Tỷ Nhi, đột nhiên ngửa mặt lên trời trường gào một tiếng, trong phút chốc, vô cùng vô tận đen nhánh yêu khí, từ trên người nàng đột nhiên bộc phát ra, đem phạm vi mười mấy trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Vển vẹn mấy giây sau, theo đen nhánh yêu khí dần dần tiêu tan, một cái to lớn như xe ngựa giống như Lục mục ngân chu, liền như thế dữ tợn hung ác xuất hiện tại chỗ, sáu con đỏ thẫm như máu trong mắt lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, bỗng nhiên mở ra dữ tợn khẩu khí che kín um tùm răng nanh, tám cái liêm đao giống như sắc bén chân dài càng là đón gió vung vẩy, ở trong hư không phát sinh sắc bén tiếng rít.

Được rồi, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, Hứa Tri Hồ lúc này còn nằm trên đất đây!

Từ hắn gốc độ nhìn lên đi, vừa vặn có thể rõ ràng trông thấy cái kia tám cái sắc bén chân dài, đang ở trước mặt mình mạo hiểm vung vẩy, có cái kia trong nháy mắt, gào thét chém xuống liêm đao chân dài, hầu như là chùi gó má của hắn, ầm ầm đâm vào cứng rắn trong đất bùn.

Lại sau đó, tựa hồ rốt cuộc nhận ra được chính mình dưới thân có món đồ gì, hóa thành nguyên hình Xích Tỷ Nhi chậm rãi cúi đầu, sáu con mắt cùng nhau lóng lánh khát máu ánh sáng, liền như thế chăm chú theo dõi hắn.

Lệ rơi đầy mặt a, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền lệ rơi đầy mặt, ta sát, ai có thể nói cho ta, đây rốt cuộc là tình huống thế nào ấy nhỉ?

"Tri Hồ!" Bên cạnh Vân Phàm lấy làm kinh hãi, liền muốn cuống quýt cướp thượng tới cứu viện.

"Đừng nhúc nhích! Toàn tất cả chớ động!" Trần sư huynh vẫn tính có mấy phần kiến thức, khiếp sợ sau khi lập tức ngăn cản Vân Phàm, "Hoa sư muội tuy rằng hóa thành nguyên hình, nhưng cần phải còn có mấy phần lý trí tồn tại, chúng ta hiện tại cần phải làm là đừng kích thích nàng ... Ninh sư đệ, đặc biệt là ngươi!"

Ta ngược lại thật ra muốn kích thích nàng, vấn đề là ta lấy cái gì kích thích a!

Hứa Tri Hồ nằm tại khung bối Lục mục ngân chu phía dưới, nhìn gần trong gang tấc dữ tợn đầu lâu, vẫn cùng cái kia sáu con đỏ chót huyết mắt đối mắt nhau, chỉ cảm thấy cả người cứng ngắc ngay cả ngón tay cũng không dám động đậy, được rồi, không thể động, không thể động, vào lúc này chỉ cần mỉm cười, chỉ cần mỉm cười là có thể đi.

"Này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Vân Phàm đứng ở mấy trượng ở ngoài không dám lên trước, không khỏi tỏ rõ vẻ lo lắng.

"Cần phải, hắn là độc phát ra!" Trần sư huynh hít sâu một hơi, lần thứ hai ra hiệu mọi người tất cả đều lui lại, "Vừa, Hoa sư muội bị cái kia Cửu Đầu Trùng cắn một cái, chúng ta vốn là cho rằng, lấy nàng kháng tính mới có thể chống đỡ kịch độc, nhưng mà bây giờ nhìn lên, Cửu Đầu Trùng nọc độc tuy rằng bị nhược hóa thậm chí biến dị, nhưng vẫn là triệt để bộc phát ra rồi!"

"Ách ... Độc phát?" Vân Phàm không khỏi ngạc nhiên không nói gì, "Chờ đã, không đúng a, nếu như là độc phát mà nói, Hoa sư muội nên trúng độc bỏ mình mới đúng, nhưng là hiện tại chỉ là mất đi lý trí hóa thành nguyên hình?"

"Vì lẽ đó ta nói, Cửu Đầu Trùng nọc độc biến dị." Trần sư huynh hơi híu

mày, "Nếu như ta không có đoán sai, Lục mục ngân chu trong cơ thể cũng chất chứa đáng sợ nọc độc, làm Cửu Đầu Trùng nọc độc cũng thẩm thấu vào sau, hai người lẫn nhau tranh đấu đồng thời từng bước dung hợp, đến cuối cùng liền thôi phát ra một loại nào đó quái lạ hiệu quả, làm cho Hoa sư muội đã biến thành hiện tại trạng thái như thế này."

Nói tới thật tốt, Hứa Tri Hồ nằm tại khung bối Lục mục ngân chu phía dưới, nghe mấy người bọn hắn ở bên kia đàng hoàng trình trọng tiến hành học thuật thảo luận, cảm động đến đều lệ nóng doanh tròng: "Cái kia cái gì, sư tỷ, Trần sư huynh, các ngươi phát biểu luận văn thời điểm, nhớ tới viết đến cảm tạ ta anh dũng hiến thân a."

Được rồi, hắn liền hơi hơi xoay chuyển một thoảng đầu, đang mê man nhìn chăm chăm hắn to lớn Lục mục ngân chu, đột nhiên liền mở miệng khí gào thét một tiếng, phảng phất bất cứ lúc nào đều sẽ không chút lưu tình cắn xuống đến.

Ta không động, ta không động, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian lại tiếp tục vẫn không nhúc nhích, chỉ có thể dùng khóe mắt dư quang nhìn phía bên kia Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ.

"Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt, chúng ta đang tìm biện pháp giải quyết." Trần sư huynh lần thứ hai hít sâu một hơi, cẩn thận từng ly từng tí một nhìn phía Lục mục ngân chu, từ đó chót mê man sáu con mắt, nhìn thấy khẽ run nhện bụng, lại từ khẽ run nhện bụng, nhìn thấy cái kia đang tràn ngập cảm giác tiết tấu vung vẩy tám cái chân dài ...

Mấy giây sau, hắn đột nhiên xoay người, nhìn phía bên cạnh Dương sư huynh: "Sư đệ, ta nhớ tới ngươi trước đây có một quyển 'Thái cổ hung thú tập lục', ở trong đó ghi chép rất nhiều thái cổ hung thú tài liệu cẩn kẽ?"

"Có, ta vẫn mang theo." Nhờ có lời nhắc nhở của hắn, Dương sư huynh nhất thời phản ứng lại, lập tức từ trong bao trữ vật lấy ra cái kia bản 'Thái cổ hung thú tập lục'.

Không có thời gian giải thích, Trần sư huynh lập tức mở ra dày nặng 'Thái cổ hung thú tập lục', Vân Phàm bọn họ cũng lập tức tập hợp tới đồng thời hỗ trợ, vội vội vàng vàng tìm kiếm lên có quan hệ Lục mục ngân chu tư liệu đến.

"Kho ngươi cái hấp a, đều lúc nào, các ngươi lại còn có tâm tình tra tư liệu?" Hứa Tri Hồ ở bên kia trên đất nhìn ra oán thầm một trăm lần, hơn nữa còn đến nhìn gần trong gang tấc Lục mục ngân chu, nỗ lực duy trì rất nụ cười thân thiết.

Rất nhanh, rất nhanh sẽ tốt, Trần sư huynh bọn họ nơi này cũng cảng thẳng đến đâu đầy mồ hôi, liều mạng lật xem 'Thái cổ hung thú tập lục': "Lục mục ngân chu, Lục mục ngân chu, ta nhớ tới cần phải có phuơng diện này ghi chép ... Tìm tới, không sai chính là chỗ này ... Sau đó, Lục mục ngân chu hằng ngày tập tính cùng biểu hiện đặc thù ... A, cái này không phải, cái này cũng không phải, cái này ..."

"Là cái này!" Sau một khắc, Vân Phàm rất cẩn thận tìm tới một cái ghi chép, vội vã chỉ cho bọn họ xem, "Các ngươi đọc đọc cái này, sáu mắt đỏ chót mờ mịt, bụng sa xuống khẽ run, tám cái nhện chân dài không ngừng vung vẩy dường như vũ đạo, bây giờ liền đại diện cho ... Ế?"

Được rồi, đang niệm đến then chốt địa phuơng, Vân Phàm đột nhiên liền kẹt.

Này này này, đừng nói chuyện chỉ nói một nửa được không, Hứa Tri Hồ toàn hy vọng cái này cứu mạng đây, không nhịn được dùng khéo mắt dư quang nhìn sang, yên lặng biểu thị kháng nghị.

"Ách ..." Vân Phàm rất không nói gì há hả mồm, nhìn một chút đang vung vẩy chân dài dường như vũ đạo Lục mục ngân chu, lại nhìn nằm tại Ngân chu phía dưới Hứa Tri Hồ, rốt cuộc tỏ rõ vẻ quái lạ kế tục đi xuống niệm: "Híc, trở lên dấu hiệu, đại diện cho Lục mục ngân chu tiến vào ... Động dục tìm phổi ngẫu kỳ!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ ở bên kia trực tiếp văng!

"Phù!" Khi thấy nghề này Trần sư huynh bọn họ cũng vắng!

"Phù!" Mờ mịt không biết làm sao chỉ có thể theo thói quen vẽ vòng tròn Bạch Tố Trinh, đương nhiên cũng theo đồng thời vắng!

Không sai, chính là cái dạng này, Vân Phàm rất chăm chú khép lại 'Thái cổ hung thú tập lục', tuy rằng duy trì đàng hoàng trình trọng tư thế, nhưng mà thấy thế nào đều có thể nhận ra được khéo miệng tại không bị khống chế co giật: "Híc, sư đệ, tin tức tốt là, Hoa sư muội hắn là sẽ không thương tổn ngươi; tin tức xấu là, ngươi e sợ có thể khả năng cần phải giống như ... Cũng bị giao phổi rồi!"

Vãi chưởng! Lão tử có thể vắng tục sao?

Hứa Tri Hồ giờ khắc này nội tâm, có ít nhất hàng vạn con tiểu tro bụi phi nhanh mà qua, cho nên nói, cho nên nói Xích Xích nọc độc cùng Cửu Đầu Trùng nọc độc tổng hợp lại cùng nhau sau, liền đã biến thành tương tự với màu xanh lam viên thuốc nhỏ đồ vật, trực tiếp để Xích Xích tiến vào động dục tìm phổi ngẫu kỲ?

Biệt, đừng đùa, ngươi cái quái gì vậy đúng là nói cho ta, lão tử thân là nhân loại, như thế nào cùng một cái nhện giao phổi, trước tiên không nói này hoàn toàn không khoa học, chính là từ hình thể tới cân nhắc, cũng là căn bản không làm được được không?

"Vẫn đề là, sự thực chính là như thế a." Lại như là biết hắn đang suy nghĩ gì, Vân Phàm dùng loại kia rất ánh mắt đồng tình nhìn hắn, "Bất quá không có chuyện gì, căn cứ 'Thái cổ hung thú tập lục' thượng ghi chép, Lục mục ngân chu tại tìm phổi ngẫu, sẽ tận lực biến hóa thành thích hợp đổi phương hình tượng..."

Âm!

Giống như tại chứng minh Vân Phàm mà nói, to lớn Lục mục ngân chu đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, toàn bộ thân thể bắt đầu cấp tốc thu nhỏ lại biến hình, vẻn vẹn trong nháy mắt, liền một lần nữa chuyển hóa thành khuôn mặt đẹp như

hoa Xích Tỷ Nhi.

Chỉ có điều, tuy rằng lần thứ hai hóa thành hình người, nhưng vào giờ phút này, Xích Xích đôi mắt sáng vẫn như cũ ánh sóng Doanh Doanh, phảng phất triệt để mất đi lý trí tựa như, trực tiếp liền đem Hứa Tri Hồ dùng sức ép trên đất, nhô ra màu hường cái lưỡi thơm tho, rất thân thiết liếm gò má của hắn ...

Ta sát, đây là muôn tại ban ngày ban mặt cái kia gì gì đó tiết tấu sao, Hứa Tri Hồ bị liếm đến trợn mắt ngoác mồm, duy nhất có thể làm chính là giãy dụa nhắc nhở: "Chờ đã, không muốn, không muốn tại này ..."

Được rồi, hay là còn có cuối cùng một tia lý trí, Xích Xích hơi run run, nhưng lại đột nhiên bắt lấy hắn nhảy lên một cái, gào thét tiến vào phụ cận sơn động, tiếp theo trăng bạc tơ nhện chợt lóe lên, nhất thời liền đem toàn bộ cửa động đều phong đến chặt chẽ, liền nửa điểm phong quang đều không có hiện ra.

Sau một khắc, liền nghe đến bên trong hang núi, đột nhiên truyền đến các loại kỳ kỳ quái quái âm thanh, so khiến lòng người phách dao động ầm thanh, ty như đơn giản thô bạo xé rách quần áo thanh, lại tỷ như Hứa Tri Hồ loại kia không biết là kỳ vọng vẫn là căng thẳng kỳ quái kinh ngạc thốt lên ——

"Cái kia cái gì, chúng ta chẳng lẽ không cần phải trước tiên nói một chút về lời tâm tình ... A a a, ta tương đối thói quen ở phía trên, có muốn hay không lại thay cái tư thế ... Được rồi, được rồi, ta có thể hiểu được Xích Xích ngươi tâm tình bây giờ, nhưng mà ngươi thật sự không suy nghĩ thêm một chút ... Ta sát! Muốn đứt mất, thật sự muốn đứt mất a !!"

Nói thật sự, thời điểm như thế này giống như bất luận nói cái gì đều rất lúng túng, Vân Phàm bọn họ liền như thế tỏ rõ vẻ quái lạ đứng ở bên ngoài sơn động, nghe bên trong truyền đến kỳ kỳ quái quái âm thanh, lúng túng đến chỉ có thể tập thể không nói gì nhìn trời.

"Dĩ nhiên ..." Cùng bọn họ lúng túng không giống, Trần sư huynh lúc này đột

nhiên cảm thấy tâm tình rất phức tạp, không biết là bi phẫn vẫn là đồng tình.

"Không sao, chí ít người có Bích Ba a." Vân Phàm rất tốt bụng vỗ vỗ bả vai hắn biểu thị an ủi, suy nghĩ một chút lại tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng, "Mặt khác, vừa có chuyện, ta đã quên cùng Ninh sư đệ nói —— ừ ân, Lục mục ngân chu xác thực sẽ hóa thành thích hợp nhất hình thái tiến hành giao phối, nhưng mà có người nói tại giao phối trong quá trình, vì càng tốt hơn sinh sôi đời sau, nó có lúc lại đột nhiên hóa thành nguyên hình..."

"Phù!" Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh có biến thành hình người suối phun, đúng là Trần sư huynh trợn mắt ngoác mồm đồng thời, đột nhiên cảm thấy, ách, tâm tình tốt hơn nhiều.

"Đương nhiên, điều này cũng không tính toán vấn đề lớn lao gì." Vân Phàm lại còn chưa nói hết, lại tiếp tục tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, "Vấn đề lớn nhất là, ách, có người nói Lục mục ngân chu giao phối thời gian rất dài, có lúc khả năng muôn kéo dài cả ngày, cho nên nói..."

"Cho nên nói ..." Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, lại suy tư chậm rãi quay đầu, nhìn phía bên kia còn có âm thanh kỳ quái truyền đến sơn động.

Trầm mặc, lúng túng trầm mặc, nửa khắc đồng hồ sau, cũng không biết là ai đi đầu, tất cả mọi người đột nhiên rất chỉnh tề thở dài, dùng loại kia "Ta cái gì cũng không biết" vẻ mặt, cùng nhau nhìn trăng sáng sơ thăng trời đêm ngây người.

Cực kỳ lâu sau đó, vẫn luôn không có cái gì cảm giác tồn tại Bạch Tố Trinh, đột nhiên yếu mềm nhãc tay, tại Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ mê hoặc vẻ mặt, cẩn thận từng ly từng tí một nói ra cái vấn đề —

"Cái kia ... Nghe nói rất nhiều nhện mè tại giao phối sau đó, vì để trứng mà bổ sung dinh dưỡng, sẽ ăn đi phổi ngẫu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 250: Nói Động Phòng Liền Thật Sự Động Phòng

Nói động phòng liền thật sự động phòng

Đáng được ăn mừng, Xích Tỷ Nhi không phải loại kia giao phổi sau sẽ ăn đi phổi ngẫu nhện mẹ!

Bất quá, lại như 'Thái cổ hung thú tập lục' thượng ghi chép như vậy, Lục mục ngân chu loại này hung thú giao phổi thời gian, xác thực rất dài rất dài rất dài, vì lẽ đó từ đang lúc hoàng hôn bắt đầu, bên trong hang núi âm thanh kỳ quái ròn rã kéo dài ba canh giờ, mãi đến tận trăng sáng sao thưa lúc nửa đêm, mới kèm theo Xích Tỷ Nhi một tiếng ưm tuyên cáo đình chỉ...

Có thể nói cái gì đó, bên ngoài Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ lúng túng chứng đều sấp phạm vào, một mực lại không có cách nào mạo muội rời đi, chỉ có thể mặt không hề cảm xúc trận chiến đấu kiếm ở bên ngoài giữ ba canh giờ, còn nội tâm bọn họ có ý kiến gì, khắc khắc, vậy thì không cách nào miêu tả.

Được rồi, cùng bên ngoài không khí lúng túng không giống, lúc này trong sơn động Hứa Tri Hồ, đúng là không có chút nào lúng túng, hoặc là nói đã mệt đến không có khí lực lúng túng.

Đèn pin cầm tay yếu ớt lóng lánh ánh sáng, hăn thở hồng hộc nằm tại một đống trên y phục, nhìn đang hài lòng tựa sát tại trong lồng ngực của mình, như chỉ lười biếng con mèo nhỏ giống như híp mắt Xích Tỷ Nhi, lại cảm thụ một thoáng eo đau xót đau lưng cùng bộ vị nào đó nóng rát đau đớn, đột nhiên liền không kìm lòng được bốc lên một câu thơ ——"Khặc khặc, thiết bổng mà thành châm..."

"Thiết bỗng? Con tôm thiết bỗng?" Xích Tỷ Nhi đang ngược hắn hững hờ về vòng tròn đây, chờ nghe được câu này kỳ quái thơ, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ hiểu kỳ ngẩn đầu lên nhìn hắn.

"Không có thứ gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian đàng hoàng trịnh trọng giơ tay lên.

"Thật sự?" Xích Tỷ Nhi rất ngờ vực nhìn hắn, vẫn nhìn vẫn nhìn, qua nửa ngày đột nhiên lại rất ngạc kiều hờ lạnh một tiếng, "Đáng ghét a, nương nương còn gạt ta nói, động phòng chính là làm canh viên, hóa ra là như thế a... Hừ hừ, không tốt đẹp gì chơi!"

"Thật sao? Nhưng là ta xem ngươi thật giống như chơi đẽn rất vui vẻ kiểu dáng." Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, đương nhiên cũng chỉ là yên lặng châm chọc, không phải vậy không làm được liền bị một cái nào đó thẹn quá hóa giận cô nàng đánh ngất.

Đúng là lúc này, Xích Tỷ Nhi ngạc kiều nửa ngày, lại theo dõi hắn nhìn một lúc, đột nhiên lại thăm thăm bốc lên một câu: "Cái kia cái gì, Tri Hồ a, ngươi sẽ không bội tình bạc nghĩa, đúng không?"

"Sẽ không! Tuyệt đối sẽ không!" Thời điểm như thế này, Hứa Tri Hồ căn bản cũng không thể do dự, lập tức như chém định chặt sắt nhấc tay xin thề.

"Hừ hừ, lúc này mới gần như." Xích Tỷ Nhi lúc này mới hài lòng lại tựa sát tại trong lồng ngực của hắn, mang theo nụ cười ngọt ngào tại ngực hắn hoa quyển quyển, sau một chốc lại rất ước mơ sờ sờ mềm mại tiểu bụng nạm, "Oa, không biết lần này có hay không mang thai..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp liền văng.

"Làm gì, lẽ nào ngươi không muốn hài tử sao?" Xích Tỷ Nhi thở phì phò nhìn hắn, mãi đến tận Hứa Tri Hồ rất thành khẩn biểu thị rất muốn, lúc này mới một lần nữa tựa sát tại ngực hắn muốn a nghĩ, "Ư ân, ta cảm thấy ta có thể trước

thời gian thô sơ dệt vài món tiểu y phục, lại thuận tiện dệt cái cái nôi, còn muốn... À được?"

"Làm sao? Làm sao?" Hứa Tri Hồ bị nàng đột nhiên cả kinh đều làm sợ.

"Hỗn bét, ta nghĩ đến một cái rất lớn vẫn đề." Xích Tỷ Nhi còn thật sự không phải ngạo kiều, lo lắng lo lắng nhíu chặt mày, "Ngươi nói, ngươi nói chúng ta sau đó hài tử, là đẻ trứng vẫn là thai sinh?"

"Ây..." Rất tốt rất cường đại, Hứa Tri Hồ trực tiếp liền trong gió ngổn ngang.

Khặc khặc, chẳng lẽ nói, tương lai chúng ta vọt vào phòng sinh thời điểm, sẽ thấy một đống lớn nhện trứng, sau đó răng rắc một tiếng, hết thảy trứng xác đều nát, một đoàn đủ mọi màu sắc mạnh mẽ xuẩn con nhện nhỏ, liền như thế lượng chòe lượng choạng bò qua đến, hơn nữa vừa bò còn vừa bi bô hô: "Cha, cha..."

Được rồi, hình ảnh này thực sự là quá có lực rung động rồi!

Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút đầu đầy mồ hôi lạnh, mắt thấy Xích Tỷ Nhi còn phải tiếp tục thảo luận đẻ trứng tốt vẫn là thai sinh tốt vẫn đề, tranh thủ thời gian rất sáng suốt nói sang chuyện khác: "Cái kia cái gì, chúng ta là không phải nên đi ra ngoài, Vân sư tỷ bọn họ còn chờ ở bên ngoài."

Đúng nha, bị hắn như thế nhắc nhở, Xích Tỷ Nhi cuối cùng cũng coi như nhớ tới chính sự, rồi lại nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hắn: "Cái kia, không cho xem, ngươi quay đầu đi, ta muốn mặc quần áo rồi!"

Nói thật hay giống ta vừa chưa từng xem như thế, Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, ngược lại cũng thành thành thật thật xoay người, từ sơn địa bao lấy ra đổi giặt quần áo đến, chí ít hắn vừa cái kia một thân, ách, đã bị trực tiếp xé thành mảnh vỡ.

Chỉ chốc lát sau, hai người rốt cuộc thay xong quần áo, Xích Tỷ Nhi đến lúc này lại nhẹ nhàng đến tay chân luồng cuồng, xoắn xuýt nửa ngày mới thu hồi

ngăn trở sơn động mạng nhện: "Cái kia,

Cái kia, ta sau khi đi ra ngoài, nếu như bọn họ chuyện cười ta làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, yên tâm, có ta ở đây." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian an ủi nàng, đi đầu ra khỏi sơn động.

Nghe được hai người bọn họ tiếng bước chân, đang ở bên ngoài không nói gì nhìn trời Vân Phàm bọn họ tất cả đều xoay đầu lại, Trần sư huynh tỏ rõ vẻ tang thương phiền muộn, thật vất vả mới thở dài: "Hoa, Hoa sư muội, các ngươi... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, hai cái vung nồi trước mặt gào thét mà đến, trực tiếp liền đem hăn cho đánh ngất rồi!

"Không cho nói!" Xích Tỷ Nhi căng thẳng sát khí thu hồi chảo, lại thở phì phò nhìn xung quanh, "Ủa, các ngươi chưa từng thấy gì cả, không có thứ gì nghe được, có đúng hay không?"

Vâng vâng vâng, ngươi đều giơ chảo muốn giết người diệt khẩu, chúng ta còn có thể nói cái gì đó?

Mọi người chỉ có thể đàng hoàng trình trọng tranh thủ thời gian gật đầu, Vân Phàm còn tranh thủ thời gian thay đổi cái đề tài: "Đúng rồi, nói đến đều mấy cái canh giờ, Hoa sư muội ngươi cái kia biểu ca..."

Nói biểu ca, biểu ca liền đến rồi!

Trong phút chốc, liền nhìn thấy Xích Tỷ Nhi trong tay xương vỡ nhẹ nhàng chấn động, sau một khắc liền nhìn thấy đèn nhánh yêu khí bỗng nhiên lao ra, đón gió loáng một cái hóa thành nếu có thực chất mặt kính, tiếp theo kim quang lóng lánh mà qua, liền nhìn thấy trong gương xuất hiện một cái chọc mù mắt to lớn sào huyệt.

Sở dĩ nói là chọc mù mắt, là bởi vì này to lớn sào huyệt đâu đâu cũng có chồng chất như núi pháp bảo đan được linh phù, hơn nữa tất cả đều là cực kỳ quý hiếm đắt giá loại kia, nói như thế, vển vẹn là trong góc chuôi này phi kiếm, liền để Trần sư huynh nhìn ra hô hấp dồn dập đầy mắt hùng hực, sau đó yên lặng tính toán một chút, đột nhiên chính mình phỏng chừng muôn tìm mấy trăm năm tài năng mua được.

Mà liền tại đống này tích như núi các loại của cải, Kim Lệ ma thánh liền như thế lâm lâm liệt liệt lăn qua lăn lại, không để ý chút nào dưới thân tất cả đều là rất vật đáng tiền, bất quá sau một khắc, chờ hắn xem đi ra bên ngoài Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền rất hưng phấn ngẩng nửa người trên, dùng nhúc nhích tư thế đênh nhiệt tình chào hỏi: " "Biểu muội, biểu muội, tên khốn kiếp kia đã bị ta..."

"Ăn?" Xích Tỷ Nhi rất chờ mong nhìn hắn.

"Híc, không có, để hắn chạy." Kim Lệ ma thánh có chút xấu hổ thở dài, "Tên kia thực lực không ra sao, phi đỗ gục là rất nhanh, đáng tiếc a đáng tiếc, ta kỳ thực có thể đuổi theo hắn, nhưng mà một mực lưu lại thời gian lại đến."

"Ây..." Xích Tỷ Nhi không khỏi ngạc nhiên không nói gì, "Kia chính là nói, tên kia bắt cứ lúc nào cũng sẽ chạy tới tìm chúng ta báo thù?"

"Sẽ không, chắc chắn sẽ không." Kim Lệ ma thánh tranh thủ thời gian lắc đầu, suy nghĩ một chút lại bổ sung, "Tên kia tuy rằng đào tẩu, bất quá cuối cùng vẫn là trúng ta một cái băng hồn hàn độc, khà khà khà, không chỉ có tu vi giảm nhiều, hơn nữa còn bị ta khóa lại hồn phách, tìm tới hắn sào huyệt vị trí."

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, "Biểu ca ý của ngươi là, ngươi biết hắn tang ở nơi nào?"

"Không sai!" Kim Lệ ma thánh dương dương tự đắc há mồm phun một cái, nhất thời thì có trăng bạc hàn băng yêu sương mù tuôn ra, trực tiếp biến ảo là rõ ràng cảnh tượng.

"Này, đây là..." Hứa Tri Hồ bọn họ không hẹn mà cùng ngang đầu nhìn tới.

Chính như bọn họ nhìn thấy, này hàn băng yêu trong sương bày ra cảnh tượng, là đông trong biển một cái hải đảo, trên hải đảo lại có một cái tiểu quốc thành trì, nhưng quái lạ liền quái lạ tại, này trong thành trì nhưng không có bất kỳ phàm nhân tồn tại, đầy đường lắc lư tất cả đều là dữ tợn hung ác yêu ma, đỗ chót đường phố phảng phất bị máu tươi nhiễm đỏ đồng dạng, thậm chí trong góc đều có thể nhìn thấy vỡ vụn người cốt.

Sau một khắc, cũng không biết thành này trì nơi nào, đột nhiên truyền đến đại băng cánh vàng chim phẫn nộ thét dài thanh, trong phút chốc, trong thành trì vô số yêu ma cùng nhau ngửa mặt lên trời thét dài, lên tới hàng ngàn, hàng vạn nói đen nhánh yêu khí cùng nhau phóng lên trời, tại thành trì bầu trời hóa thành che kín bầu trời yêu vân, yêu khí dày đặc đến đều ngưng tụ thành yêu mưa, sôi trào mãnh liệt bao phủ phạm vi mấy trăm dặm.

Trên thực tế, cho dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng đột nhiên nhìn thấy kinh khủng như thế yêu ma thành trì, Trần sư huynh bọn họ vẫn là không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh: "Làm sao có khả năng, đây rốt cuộc là nơi nào, những yêu ma này lại xâm chiếm một tòa thế gian thành trì, hơn nữa nhìn lên, tựa hồ đem toàn bộ trong thành trì nhân tộc đều cho ăn sạch?"

"Híc, ta muốn không có đoán sai, nơi này liền là sư đà quốc." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ thở dài, "Chính là không biết, trừ ra đại băng cánh vàng chim ở ngoài, bạch tượng cùng sư tử có phải là vậy... Ách, đừng hỏi ta là làm sao biết."

Được rồi, đã thành thói quen hắn kỳ quái biểu hiện, Trần sư huynh bọn họ đúng là không có hỏi nhiều, Vân Phàm nhưng không nhịn được lo lắng lo lắng: "Hỗng bét rồi! Coi như cái kia chim thực lực giảm mạnh, nhưng là có nhiều như vậy yêu ma thay hắn xuất lực, chúng ta e sợ cũng không có cách nào vọt vào trong thành trì."

"Không, không vển vẹn là những yêu ma này vấn đề." Hứa Tri Hồ suy tư sờ

sờ căm, "Nếu cái kia đại bằng cánh vàng chim là cái gọi là chủ thượng sứ giả, cái kia vị kia chủ thượng hay là cũng là tại sư đà trong thành, biết điều này có ý vị gì sao?"

Này đều không cần giải thích, mọi người rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi rất bị tổn thương suy nghĩ xoa gó má: "Cho nên nói, chúng ta coi như có thể vọt vào sư đà thành, không làm được cũng là bị quẫn ẩu phần, trừ khi..."

Rất tốt, không cần phải nhắc tới tinh, tất cả mọi người đều chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia "Đại nhân ngươi có thể" vẻ mặt nhìn Kim Lệ ma thánh.

"Cái này, cái này e sợ hơi bó tay." Kim Lệ ma thánh thật khó khăn vặt vẹo, "Biểu muội, ngươi cũng biết, ta tàn hồn rất suy yếu, ngươi muốn dự định lại triệu hoán ta đến giúp đỡ, e sợ còn phải chờ thêm mấy tháng."

"Mấy tháng a!" Mọi người không khỏi vô cùng thất vọng, đừng nói mấy tháng, coi như là nửa tháng cũng chờ không được, trời mới biết cái kia chủ thượng sẽ lợi dụng khoảng thời gian này làm chút gì, nói không chắc liền pháp khí đều luyện chế ra đến.

"Hết cách rồi, ta cũng không muốn a." Kim Lệ ma thánh cũng rất khổ não ngọ nguậy thân hình khổng lồ, "Các ngươi vẫn cứ muốn hiện tại đem ta cho gọi ra đến, ngược lại cũng không phải không được, bất quá xuyên qua kết giới sau đó, ta tàn hồn sẽ trở nên càng suy yếu, nói không chắc liền phỗ thông luyện khí sĩ đều đánh không lại."

"Híc, liền không có biện pháp khác sao?" Xích Tỷ Nhi vẫn là ôm hy vọng nhìn hắn.

"Biện pháp a, biện pháp a." Kim Lệ ma thánh tại cái kia một đống lớn pháp khí linh phù vặt vẹo, có vẻ khổ não cực kỳ, "A a a, đâu có biện pháp gì, nếu là thật có biện pháp mà nói, ta cũng sẽ không bị khốn tại kết giới này... Ô, chờ chút!"

"Có biện pháp?" Xích Tỷ Nhi đột nhiên tinh thần đại chấn, xung quanh Trần sư huynh bọn họ cũng lập tức lén tinh thần đến.

"Không biết có được hay không..." Kim Lệ ma thánh cũng có chút do dự, tỏ rõ vẻ quái lạ nói thầm đã lâu, lại quay đầu nhìn chung quanh một chút.

"Nói một chút coi, nói một chút coi." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian giục.

"Cái này mà..." Kim Lệ ma thánh rất xoắn xuýt muốn a nghĩ, qua nửa ngày, rốt cuộc quyết định tựa như lén tinh thần đến, "Được rồi, được rồi, muốn cho ta trở ra cũng không phải không được, bất quá mà... Các ngươi phải đem nàng cho ta!"

"Ai?" Theo tầm mắt của hắn, Hứa Tri Hồ bọn họ rất chỉnh tề quay đầu nhìn tới.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, hầu như không có cái gì cảm giác tồn tại Ngao Anh, còn đần độn đứng ở đó, chỉ là mấy giây, chờ nàng lý giải vừa nãy cái kia đoạn nói ý tứ sau, đột nhiên liền phẫn nộ đến đỏ cả mặt, trực tiếp giơ lên súng hỏa mai mồi cò ——

"Rất tốt! Dựa theo Đông Hải dò xét điều lệ thứ tám điều, đùa giỡn Long tộc công chúa giả... Âm!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 251: Tà Thần Đại Nhân Là Cái Thu Thập Cuồng

Tà thần đại nhân là cái thu thập cuồng

Cùng phổ thông thái cổ tà thần không giống, là một cái tràn ngập trí tuệ nhân vật mạnh mẽ, Kim Lệ ma thánh kỳ thực là rất có lý tưởng cùng theo đuổi ——

Đầu tiên, hăn hy vọng có thể có rất nhiều rất nhiều mỹ nhân nhi; thứ yếu, hăn hy vọng có thể có rất nhiều rất nhiều mỹ nhân nhi; cuối cùng, hăn hy vọng có thể có rất nhiều rất nhiều mỹ nhân nhi ...

Ư ân, nghe vào có phải là rất chuyên môn, có phải là rất cao đại thượng, có phải là để người lập tức thì có loại nỗi lòng tôn kính cảm giác?

Trên thực tế, vị này tà thần đại nhân tại quá khứ mấy vạn năm, vẫn lấy sưu tập đủ loại mỹ nhân nhi là mục tiêu, có thể nói là đi khắp chân trời góc biển trải qua ngàn khó vạn hiểm, có cái kia một quãng thời gian, hăn thậm chí đảm nhiệm người nào đó tộc cỡ lớn bộ lạc thần bảo hộ, những phàm nhân vì khẩn cầu hăn che chở, hàng năm đều sẽ hướng hăn dâng lên một nhóm lớn đẹp đẽ mỹ nhân nhi ...

Đáng lưu ý chính là, mỗi khi những mỹ nhân nhi ôn nhu yếu mềm quỳ gối trên tể đàn, nước mắt như mưa sợ hãi chờ đợi tà thần giáng lâm, từ đám này mỹ nhân nhi trên thân tỏa ra sóng tinh thần, sẽ chuyển hóa thành tương tự với tín ngưỡng lực lượng năng lượng, bị giáng lâm Kim Lệ ma thánh mặc sức hấp thu tiến vào, mà hiến tế mỹ nhân nhi càng nhiều càng có đặc sắc, loại này tín ngưỡng lực lượng liền càng sung túc, Kim Lệ ma thánh cũng là hấp thu đến càng hữu hiệu suất.

Vì lẽ đó, bây giờ liền rất tốt giải thích, tại sao Kim Lệ ma thánh sẽ đưa ra yêu cầu Ngao Anh, dùng hăn lời của mình tới nói chính là —

"Ù ân, bản thân thu thập qua các loại loại hình mỹ nhân nhi, tỷ như ngự tỷ a loli a cao lãnh a quyến rũ a nhiệt tình a lạnh lênh a, chính là còn chưa từng gặp qua Long tộc cùng phuơng tây yêu ma hồn huyết hậu duệ..."

Được rồi, bởi vì hăn có lý chẳng sợ yêu cầu, trưởng công chúa điện hạ phẫn nộ đến cả người run rẩy, trực tiếp liền đằng đằng sát khí giơ lên súng hỏa mai mồi cò, mặt sau một đám lính tôm tướng cua càng là giận không nhịn nổi, lập tức liền muộn xông lên loạn đao chặt chém tên khốn kiếp này.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn cản, "Cái kia cái gì, từ một góc độ khác nói, này chứng minh điện hạ ngài đúng là khó gặp đẹp đẽ mỹ nhân nhi không phải sao, phải biết cái tên này soi mói đến không được, phổ thông khuôn mặt đẹp nữ tử hăn cẩn bản là không lọt mắt."

"Ách ..." Nói tới thật có đạo lý, Ngao Anh tỏ rõ vẻ quái lạ ngờ ngắn, đột nhiên cảm thấy giống như cũng không có tức giận như vậy.

"Đúng không, đúng không." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian tận dụng mọi thời cơ, hoặc là nói bỏ đá xuống giếng, "Lại nói, hăn lại không có ý định để điện hạ ngài thật sự hiến thân hoặc là tự tiến cử giường chiếu gì đó ... Đúng không, biểu ca!"

"Ta có dự định a!" Kim Lệ ma thánh cũng thật là ngay thẳng.

Rất tốt rất cường đại, vừa còn đang cố gắng bình tĩnh Ngao Anh, lập tức lại đằng đằng sát khí giơ lên súng hỏa mai mồi cò, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng sợ hết hồn, tranh thủ thời gian xông lên ngăn cản: "Ai ai ai, đừng kích động, đừng kích động ... Biểu ca, ngươi đúng là nói một câu a!"

Được rồi, được rồi, Kim Lệ ma thánh rất phiền muộn thở dài, chỉ có thể phẫn nộ làm ra nhượng bộ: "Quên đi, xem ở biểu muội phần thượng, bản thân liền

không cho người hiến thân hoặc là tự tiến cử giường chiếu, ừ ân, tốt như vậy, người liền đến trên tế đàm đi, dâng lên một điểm máu tươi, sau đó lại dựa theo năm đó kẻ loài người kia bộ lạc cách làm niệm niệm cầu khẩn từ, không thành vấn đề đi."

Này còn tạm được, Ngao Anh tỏ rõ vẻ cao lãnh hờ lạnh một tiếng, rốt cuộc miễn cưỡng thả xuống súng hỏa mai mồi cò, bất quá suy nghĩ một chút vẫn là không cam lòng: "Lẽ nào có lý đó! Rõ ràng là các người tại đồi phó cái kia chủ thượng, tại sao bản công chúa muốn làm ra hy sinh lớn như thế?"

"Bởi vì, tên kia luyện chế pháp khí trong quá trình, rất có khả năng sẽ liên quan phá hoại Đông Hải." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng giải thích cho nàng nghe, "Hơn nữa, chúng ta không phải đã nói rồi sao, chờ giải quyết tên kia sau đó, thu được giá đắt vật phân điện hạ ngài một nửa, ngẫm lại xem tên kia làm đại boss, nói thế nào cũng có thể tuôn ra rất nhiều bạch kim cấp trang bị, đầy đủ Long cung làm giàu làm giàu đi."

Ăn ngay nói thật, hai cái này lý do cũng thật là rất đầy đủ, Ngao Anh ánh mắt lóng lánh nghĩ đến nửa khắc đồng hồ, rốt cuộc nghiên răng nghiên lợi hờ lạnh một tiếng: "Quên đi, vì Côn Ngô cùng thiên hạ muôn dân, bản công chúa liên cõi hết sức phối hợp các người một thoáng được rồi."

Không dễ dàng a không dễ dàng, Hứa Tri Hồ xoa một chút đầu đầy mồ hôi lạnh, lại quay đầu nhìn Kim Lệ ma thánh: "Híc, biểu ca, lại xác nhận một thoáng, nàng chỉ cần dâng lên một điểm máu tươi, sau đó niệm niệm cầu khẩn từ, tùy tiện đi một chút hiến tế quy trình là có thể đi."

"Tại sao có thể tùy tiện? Hiến tế a, là rất trang nghiêm thần thánh sự tình được không?" Kim Lệ ma thánh rất bất mãn biểu thị kháng nghị, "Ta đã nói với ngươi, quá khứ những nhân tộc hiến tế ta thời điểm, chí ít đều muốn trước tiên chuẩn bị sáu tháng, chỉ là những dùng để hiến tế mỹ nhân nhi, liền muốn mỗi ngày dùng sữa bò cùng cánh hoa đến tắm rửa, ròng rã tẩy thượng chín mươi chín ngày, tẩy đến bạch bạch non non hương hương..."

Phỏng chừng là nghĩ đến ngay lúc đó hoa lệ tình cảnh, cái tên này rất cảm khái sờ sờ ngẩn đầu nhìn trời, qua cực kỳ lâu sau đó, rồi lại rất tang thương thở dài: "Ai ai ai, thế phong nhật hạ lòng người không cổ a, người tuổi trẻ bây giờ, không có chút nào hiểu được tôn trọng truyền thống văn hóa."

Vâng vâng vâng, vâng vâng vâng, Hứa Tri Hồ cũng lười quan tâm hắn, trước tiên chỉ huy Trần sư huynh bọn họ dựng lâm thời tế đàn lại nói.

Trên thực tế, dứt bỏ Kim Lệ ma thánh trung gian các loại soi mói cùng chỉ trích không đề cập tới, cái này kiến tạo quá trình vẫn là rất nhanh, chỉ trong chốc lát sau, mọi người liền dùng pháp thuật mang tới mấy vạn cân bùn đất, rất không chịu trách nhiệm hướng về trong sơn cốc một đống, lại để Vân Phàm khống chế kim quang lâu thuyền nghiền ép mấy lần, liền hình thành rồi một cái cao tới mấy trượng rộng chừng mươi mấy trượng tế đàn.

"Híc, đây cũng quá tùy tiện." Kim Lệ ma thánh nhìn ra lắc đầu liên tục, "Đúng rồi, trong tế đàn còn phải thế cǎn cây cột, không cần quá thô, tốt nhất là mảnh gỗ hoặc là kim loại, điều này rất trọng yếu, phải có a."

Được rồi, được rồi, phỏng chừng này cột gỗ là đến dùng để nhen nhóm hỏa diễm, Hứa Tri Hồ bọn họ hai mặt nhìn nhau, cũng chỉ có thể thành thật thật làm theo, đến phụ cận chém một gốc cây thông trở về, lại gia công đến đường kính chỉ có mấy chục centimet, như cǎn trường côn tựa như tùy tiện hướng về trong tế đàn cắm xuống.

Ách, còn thật đơn sơ, Hứa Tri Hồ chính mình cũng có chút không đành lòng nhìn thẳng, chỉ có thể rất chột dạ nhắc tay vấn đề: "Như thế ... Có thể?"

Tùy tiện, tùy tiện, Kim Lệ ma thánh đã không ôm bất cứ hy vọng nào, dứt khoát từ bỏ tựa như thở dài: "Dành thời gian đi, ta cảm giác ta tàn hồn càng ngày càng suy yếu, liền duy trì khai thông đều rất khó làm được ... Ách, ai kia, đến trên tế đàn đến, nhớ tới ăn mặc ít một chút, muốn lộ ra vai đẹp cùng chân dài to ... Được rồi, làm ta không có nói!"

Rất tốt, bởi vì việc này vô lý yêu cầu, Ngao Anh suýt chút nữa liền muốn giơ lên súng hỏa mai mồi cò rồi!

Bất quá đến cuối cùng, tại mọi người loại kia tràn ngập kỳ vọng nhiệt tình ánh mắt, lại nghĩ đến Long cung còn nợ một số lớn lãi suất cao, nàng rất xoắn xuýt suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc khẽ cắn răng, thở phì phò leo lên tể đàn.

"Rất tốt, đúng, vẻ mặt oan ức một điểm, tốt nhất còn có chút sợ sệt." Kim Lệ ma thánh đã lâu không có chơi loại này hiến tế trò chơi, ngẫm lại lại còn hơi nhỏ kích động.

"Bớt dài dòng!" Ngao Anh tức giận lườm hắn một cái, lại rất mờ mịt nhìn bốn phía, "Tiếp xuống nên làm như thế nào?"

"Này còn phải hỏi sao?" Kim Lệ ma thánh tuy đã rất hưng phấn, không xem qua nhìn liền có thể thưởng thức vài ngàn năm chưa từng thấy đặc sắc diễn xuất, vẫn là rất hưng phấn nâng lên nửa người trên, nhìn phía lâm thời tể đàn chính giữa —

"Ư ân, nhìn thấy trung gian cái kia cây côn gỗ, không đúng, cột gỗ không có, ngươi hiện tại cần phải làm là đi lên, vòng quanh nó, ôn nhu, thâm tình, hòa hoãn ... Khiêu vũ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 252: Nghe Tới Giống Như Rất Tà Ác

Nghe tới giống như rất tà ác kiểu dáng

Có một loại trong truyền thuyết vũ đạo, gọi là ... Múa cột!

Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình thân là manga giới một dòng nước trong, xưa nay liền chưa từng xem loại này tràn ngập nghệ thuật cảm vũ đạo, nhưng mà chưa từng ăn thịt lợn cũng xem qua lợn chạy không phải sao, vì lẽ đó khi nghe đến Kim Lệ ma thánh cái này kỳ quái yêu cầu sau, hắn phản ứng đầu tiên chính là ——

Phù!

Được rồi, từ trong miệng hắn phun ra sữa bò, trực tiếp đem bên cạnh Xích Tỷ Nhi cũng cho vắng một mặt, vấn đề là Xích Tỷ Nhi lại không có tức giận, phản ngược lại cũng đúng là hai mắt đăm đăm: "Híc, Tri Hồ a, tại sao ta luôn cảm thấy, biểu ca muôn Ngao Anh nhảy loại này múa, nghe tới rất tà ác kiểu dáng?"

Xích Xích trực giác của ngươi thật chuẩn xác, Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, trên thực tế bên cạnh Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ cũng là hai mặt nhìn nhau, lúc ẩn lúc hiện luôn cảm thấy nơi nào không đúng lầm, kỳ quái a kỳ quái, tại sao chỉ là nghe cái kia tăm vừa nói như vậy, chúng ta liền cảm thấy bầu không khí có chút không đúng, giống như có một loại cũng bị hãi hãi cảm giác ...

Giảng thật, đứng ở trên tể đàn Ngao Anh, đã cảm giác mình bị hãi hãi, đặc biệt chờ nàng nhìn thấy cái kia xem ra rất thon dài rất bóng loáng cột gỗ sau đó, đột nhiên liền không nhịn được giật giật khóe miệng: "Híc, ai kia, ý của ngươi là

... Muốn ta vòng quanh nó, chàm chàm rã khieu vũ?"

Đúng vậy, đúng vậy, Kim Lệ ma thánh rất hưng phấn liều mạng gật đầu: "Không chỉ là vòng quanh nó a, ngươi còn muốn dùng chân ôm lấy nó, dùng thân thể đi chàm rã cọ nó, a, nếu như có thể mà nói, tốt nhất còn có thể ôn nhu lưỡi liếm một liếm nó, nhớ tới, muốn nhắm mắt lại rất thâm tình ... À được,, ngươi muốn làm gì!"

Còn có thể làm gì, Ngao Anh đã phẫn nộ giơ lên súng hỏa mai mồi cò, coi như biết không đánh được cũng phải bắn trước tên khốn này một măt!

Bình tĩnh, bình tĩnh, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian xông lên ngăn cản: "A a, điện hạ, điện hạ, hít sâu a hít sâu, kích động là ma quỷ!"

Bình tĩnh con em nó a, Ngao Anh cao lãnh đã không còn sót lại chút gì, phẫn nộ đến liền giơ súng hỏa mai mồi cò tay đều đang run rẩy: "Chết tiệt, chết tiệt khốn nạn, bắn công chúa coi như liều mạng phạt tiền không muỗn, cũng phải trước tiên đem tên khốn kiếp này đánh giết thành cặn bã!"

"Vâng vâng vâng, kỳ thực có lúc ta cũng có cái này kích động." Hứa Tri Hồ đầu đầy mồ hôi tranh thủ thời gian khuyên bảo, "Nhưng vấn đề là, chúng ta nếu không đem hắn cho gọi ra đencil, liền không có đối phó đại bằng cánh vàng chim cùng cái gọi là chủ thượng, cho nên nói, vì Đông Hải, cũng vì điện hạ ngài làm giàu làm giàu suy nghĩ, bằng không liền ..."

"Tuyệt không!" Ngao Anh trả lời đencil được gọi là một cái nghiến răng nghiến lợi!

"Được rồi, được rồi." Hứa Tri Hồ chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ quay đầu nhìn Kim Lệ ma thánh.

"Vậy thì không có cách nào." Kim Lệ ma thánh rất nghiêm túc thở dài, "Loại này tế tự vũ đạo, là năm đó ta thật vất vả mới nghiên cứu ra, chỉ có thông qua vũ đạo một loạt động tác, mới có thể làm cho hiến tế mỹ nhân nhi tín ngưỡng lực

lượng tản mát ra, đồng thời bị ta tận lực hấp thu tiến vào, cho nên nói ..."

"Cho nên nói?" Được rồi, có lý có cứ lệnh người tin phục, Hứa Tri Hồ chỉ có thể lại quay đầu trở lại nhìn Ngao Anh, "Cái kia cái gì, điện hạ, ngài liền oan ức một thoáng đạt được, ngược lại cũng chính là nhảy một bản, cũng sẽ không ... Bảy phần mười, thu được đáng giá đồ vật, phân cho điện hạ ngài bảy phần mười!"

"Năm mơ, đây là tôn nghiêm ... Ách, bảy phần mười?" Ngao Anh đang muốn như chém định chặt sắt từ chối, khi nghe đến khúc sau điều kiện, đột nhiên liền ngẩn người.

"Không sai, bảy phần mười!" Hứa Tri Hồ cũng là liều mạng, "Ngẫm lại xem, có bảy phần mười thu được, nói không chắc liền có thể đem lãi suất cao một lần trả hết nợ, mặt khác, nhìn thấy ma thánh sào huyệt những pháp bảo kia linh phù không có, sau đó có cơ hội, ta để hắn đưa vài món cho ngươi."

"A ..." Theo tầm mắt của hắn, Ngao Anh rất mờ mịt quay đầu, nhìn Kim Lê ma thánh dưới thân những chọc mù đó mắt pháp bảo linh phù.

"Không thành vấn đề!" Kim Lê ma thánh trả lời đến còn thật sảng khoái, "Những thứ đồ này không đáng giá, vốn là ta trước đây dùng để ban thưởng cho những người tộc bộ lạc, chờ ta chậm rãi khôi phục nguyên khí sau đó, nghĩ biện pháp mang ra đến đưa 50, 60 cân cho các ngươi."

50, 60 cân! Ta sát, lại dùng cân đến tính toán!

Mọi người lập tức liền bị loại này cường hào khí thế cho nghiền ép, Ngao Anh càng là trợn mắt ngoác mồm, không nhịn được đầy mắt ngôi sao nhỏ ngẩng đầu lên, sờ sờ tưởng tượng một thoáng mấy chục cân kỳ trân dị bảo từ trên trời giáng xuống tình cảnh, ách, giống như, giống như rất đồ sộ ...

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian tận dụng mọi thời cơ, cẩn thận từng ly từng tí một nhìn nàng.

"A ..." Ngao Anh trầm mặc, kế tục trầm mặc, vẫn trầm mặc.

Ròng rã nửa khắc đồng hồ sau, liền tại Kim Lệ ma thánh bên kia không thể kiên trì được nữa thời điểm, nàng rốt cuộc khẽ cắn răng, đắng đắng sát khí nói: "Nói rõ trước, bản công chúa ngày hôm nay nhảy xấu hổ vũ đạo sự tình, nếu ai dám nói ra ... Hừ hừ!"

Không nói, tuyệt đối không nói, Hứa Tri Hồ bọn họ tranh thủ thời gian tò rõ vẻ nghiêm nghị, biểu thị coi như từ trước tới nay chưa từng gặp qua chuyện này, đúng là mặt sau một đám lính tôm tướng của không nhịn được mặt mày ủ rũ, thầm nghĩ chờ thêm ngày hôm nay sau đó, chúng ta sẽ không bị điện hạ giết người diệt khẩu đi.

"Này này này, các ngươi đàm luận xong chưa?" Kim Lệ ma thánh bên kia đã gian nan đến chỉ còn dư lại bóng mờ, "Nhanh, nhanh lên bắt đầu, ta cùng cái kia cột gỗ cũng đã đói khát chịu ..."

Được rồi, bởi vì đói khát khó chịu cái từ này, Ngao Anh suýt chút nữa lại không nhịn được muốn nâng thương.

Bất quá đến cuối cùng, nàng rốt cục vẫn là hít một hơi thật sâu, mãn đở mặt lên từng bước từng bước đi lên, rất không thích ứng nhìn chăm chăm cái kia cột gỗ nhìn hồi lâu, lúc này mới chậm chậm rãi ngẩng đầu lên, rất mới lạ rất mới lạ lè lưỡi, tại cái kia cột gỗ thượng nhẹ nhàng liếm liếm: "Ách ... Như thế?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ thật sự rất muốn nhịn xuống, nhưng vẫn không thể nào nhịn xuống.

"À được!" Xích Tỷ Nhi cùng Bạch Tố Trinh nắm tay nhau, đồng thời hai mắt đăm đăm.

"Ách ... Luôn cảm thấy là lạ." Trần sư huynh bọn họ tò rõ vẻ co giật, nhưng mà không biết tại sao, lại cảm thấy tim đập đến lợi hại.

Nhưng mà bất kể nói thế nào, chí ít đây là một khởi đầu tốt đẹp đi, Ngao Anh ngược lại cũng là không thèm đến xỉa, liền dứt khoát ném mất tiết tháo gì gì đó không muốn, liền như thế mân đở mặt lên nhắm mắt lại, quay chung quanh cái kia cột gỗ bắt đầu vòng tới vòng lui ...

Chính là cái dạng này, chính là cái dạng này a, Kim Lệ ma thánh nhìn ra rất là hưng phấn, còn không quên rất nghiêm túc uốn nắn các loại sai lầm: "Ù ân, nơi này, cần phải để thân thể hình thành một cái đường cong ... A, nơi này mà nói, cần phải nhẹ nhàng hất đầu, để tóc bay lên đến ... Đúng rồi, còn có đây, dựa vào cây cột chậm rãi vặn vẹo thời điểm, muốn hơi hơi mở ra môi anh đào ..."

Được rồi, cụ thể quá trình liền không miêu tả, nói chung toàn bộ hình ảnh xem ra, lại như là có mấy chục chiếc xe lửa, chỉnh tề ô ô ô lái tới rồi!

Tại mọi người tỏ rõ vẻ co giật không đành lòng nhìn thẳng về mặt, trưởng công chúa điện hạ ròng rã bi phẫn nhảy một phút, sau đó lại dựa theo Kim Lệ ma thánh yêu cầu, lại lần nữa nhảy một phút, vẫn nhảy đến mân đở mặt lên không nhịn được liền phải tiếp tục giơ lên súng hỏa mai mỗi cò ...

"A a a, ta cảm giác được, cảm giác được quen thuộc thần hồn lực lượng." Cùng bọn họ xoắn xuýt không giống, Kim Lệ ma thánh nhưng là hưng phấn đến cả người đều đang run rẩy, "rất tốt, càng ngày càng lớn mạnh, này này này, ai kia, đừng có ngừng, liền muôn ... Nhanh, ca ngợi bản thân! Lớn tiếng ca ngợi!"

"Ta sát, còn muôn ca ngợi?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh đều không nhìn nổi.

"Đúng! Muôn ca ngợi! Nhất định phải ca ngợi!" Kim Lệ ma thánh đã gần như say sưa, "Nhớ tới, nhất định phải thành kính, nhất định phải có loại xuất phát từ nội tâm thành kính, chỉ có để ta cảm nhận được cô nàng này đối với ta chân thành yêu quý, ta mới có thể hấp thu đến nàng tản mát ra tín ngưỡng lực lượng, hiểu chưa?"

"Đừng nghịch, mẹ nó ai sẽ đổi một cái tăm xuất phát từ nội tâm yêu quý a!" Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một trăm lần, chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ nhìn

phía Ngao Anh.

Được rồi, ngược lại đều không tiết tháo, Ngao Anh cũng không để ý, liền dứt khoát đỏ cả mặt giơ hai tay lên, tê liệt hô to nói: "A! Vĩ đại Kim Lệ ma thánh, ngài lại như giữa bầu trời thái dương, cho chúng ta mang đến ấm áp cùng quang minh!"

"Không không không, không đủ thành kính." Kim Lệ ma thánh liều mạng lắc đầu, "Ai kia, ngươi đối bản thân ca ngợi, nhất định phải là xuất phát từ nội tâm chân thật cảm thụ, chân thật, hiểu không?"

Hiểu ngươi cái sợi lông! Ngao Anh triệt để phẫn nộ rồi, con em nó a, để bản điện hạ nhảy như thế xấu hổ vũ đạo cũng coi như, hiện tại mẹ nó còn muốn ta ca ngợi ngươi, ta ca ngợi ngươi cái quý a, ca ngợi ngươi không tiết tháo sao?

"Tùy tiện, tùy tiện." Kim Lệ ma thánh toàn bộ thân thể đều ở khẽ run, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ từ kết giới lao ra, "Thành kính, thành kính một điểm, phải là xuất phát từ nội tâm ca ngợi!"

"Chờ đã, ta giống như rõ ràng." Hứa Tri Hồ đột nhiên linh cơ hơi động, vọt thẳng lên, ghé vào Ngao Anh bên tai nói rồi vài câu.

"Như thế, như thế cũng có thể?" Ngao Anh không khỏi trợn mắt ngoác mồm.

"Ngươi có biện pháp khác sao?" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nhìn nàng.

Được rồi, còn thật không có, Ngao Anh ngạc nhiên không nói gì há mồm, rốt cuộc tỏ rõ vẻ quái lạ xoay người, đổi mặt bên kia còn đang run rẩy Kim Lệ ma thánh, rất thành kính rất thành kính giơ lên cao hai tay, hô to một tiếng —

"A! Vĩ đại Kim Lệ ma thánh, ngài ... Ách, thật sự có tiền!"

Âm!

Không thể không thừa nhận, câu này ca ngợi đúng là xuất phát từ nội tâm,

trong phút chốc, liền nhìn thấy kết giới Kim Lệ ma thánh đột nhiên trường gào một tiếng, quanh thân nỗi lên sôi trào mãnh liệt hào quang màu vàng: "Tín ngưỡng lực lượng! Ta cảm giác được rồi! Đãy đủ để ta thoát vây mà ra tín ngưỡng ... Âm!"

Lời còn chưa dứt, lại là một tiếng ầm ầm nổ vang, trong hư không yêu khí hổ đen đột nhiên xuất hiện!

Sau một khắc, mọi người ở đây kinh ngạc thốt lên lùi về sau, vô cùng vô tận thô bạo yêu khí mãnh liệt mà ra, hầu như bao phủ toàn bộ thung lũng, đến khi thô bạo yêu khí dần dần tiêu tan, liền nhìn thấy nguyên bản bị vây ở kết giới Kim Lệ ma thánh, đã hiển lộ ra thân thể cao lớn, liền như thế ở trên cao nhìn xuống đứng sững ở bên trong thung lũng.

"Biểu ca!" Xích Tỷ Nhi không khỏi tỏ rõ vẻ kinh hỉ.

"Biểu muội!" Lần thứ hai cùng Xích Tỷ Nhi gấp gỡ, tuy rằng dù cho chỉ cách nửa canh giờ, Kim Lệ ma thánh vẫn là cảm động đến rơi nước mắt.

"Ô ô ô, biểu ca, có ngươi tại là tốt rồi, cũng không tiếp tục sợ những tên khốn kiếp kia ức hiếp ta cùng Tri Hồ rồi!"

"Đó là, có ta tại, tên khốn kiếp kia dám bắt nạt ngươi cùng em rể, lão tử trực tiếp liền đem hắn cho xé thành lạt điểu!"

"Ồ, biểu ca làm sao ngươi biết lạt điểu?"

"Ồ ô ô, ngươi đã quên sao, lần trước em rể cầm lạt điểu cho ngươi ăn thời điểm, thuận tiện còn đút ta mấy cây, mùi vị đó còn có thể a!"

Cái gì quỷ a, mắt thấy hai người bọn họ càng xả càng xa, Hứa Tri Hồ không nhịn được ho nhẹ vài tiếng: "Cái kia cái gì, chúng ta có phải là trước tiên dành thời gian làm chính sự, sợ là sợ biểu ca ngươi lại không kiên trì được."

"Yên tâm, chỉ cần này ngõc nữu vẫn thành kính ca ngợi, ta chí ít có thể tại

đây dừng lại cả ngày." Kim Lệ ma thánh dương dương tự đắc lung lay thân thể, hoàn toàn không thấy Ngao Anh loại kia oán niệm ánh mắt, "A, bất quá, bây giờ còn có cái vấn đề nhỏ..."

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên có loại rất kỳ quái linh cảm.

"Ư ân, là như thế." Kim Lệ ma thánh rất nghiêm túc nhìn bọn họ, "Bản thần vừa đã nói, loại này lâm thời hiến tế, chỉ có thể để ta một lần nữa trở lại Côn Ngô, nhưng không có nghĩa là có thể làm cho bản thần khôi phục ngày xưa tu vi, dù cho là vén vẹn một phần ngàn tu vi..."

"Híc, sau đó?"

"Sau đó, vì để cho bản thần mau chóng khôi phục thực lực, bản thân còn cần càng nhiều tín ngưỡng lực lượng..."

"Cho nên nói?"

"Cho nên nói, chỉ riêng này một cái ngốc nữu còn không được a, bản thân còn cần càng nhiều đẹp đẽ cô lương, đủ loại, cái gì loli a thiếu nữ a ngự tỷ a, tất cả đều cho ta đến đánh... Này này này, ta còn chưa nói hết đây, các ngươi muốn đi đâu?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 253: Đến Đánh Một Trận

Đến đánh

Vì Côn Ngô thiên hạ muôn dân, có chút nguyên tắc tính đồ vật, nên từ bỏ vẫn phải là từ bỏ!

Vì lẽ đó, tuy nói trong lòng có một vạn con lạc đà Alpaca phi nhanh mà qua, nhưng vì để cho không tiết tháo Kim Lệ ma thánh mau chóng khôi phục sức chiến đấu, Hứa Tri Hồ bọn họ vừa yên lặng oán thầm, vừa vẫn phải là phiền muộn đi cho cái tên này tìm các loại đẹp đẽ cô lương...

Thành thật mà nói, đây thực sự là cái rất xoắn xuýt nhiệm vụ!

Cũng may Đông Hải long cung mấy năm qua tuy nói rất nghèo, nhưng đẹp đẽ thủy tộc em gái vẫn là không thiếu, tại Hứa Tri Hồ thuyết phục hạ, Ngao Anh cố néo đau lòng lấy ra một số lớn linh thạch, bắt đầu tại Đông Hải trong phạm vi quy mô lớn chiêu mộ thủy tộc mỹ nhân nhi, hãy cùng Trung Quốc tốt âm thanh tiến hành hải tuyển tựa như... Ân a, không cần phải nói, bình luận khẳng định chính là Kim Lệ ma thánh.

Thời gian eo hẹp, nhiệm vụ trùng, Kim Lệ ma thánh cũng là liều mạng, ròng rã thǎm ba ngày ba đêm, gấp phải yêu thích liền tranh thủ thời gian xoay người, như thế như thế dǎn vặt đến ngày thứ ba nửa đêm, cuối cùng cũng coi như bước đầu tuyển ra hǎn yêu thích các loại mỹ nhân nhi, tỷ như loli a thiếu nữ a ngự tỷ a gì gì đó, tổng cộng 100 vị, mēnh mông cuồn cuộn hướng về nơi đó vừa đứng, xem ra quả thực là sóng lớn mãnh liệt...

Nhưng vấn đề là, này còn vển vẹn chỉ là cái bắt đầu!

Sau đó, Hứa Tri Hồ cùng Ngao Anh còn phải đau đầu đầu thuyết phục đám này mĩ nhân nhí, trên thực tế này thật sự rất khó mở miệng, vì lẽ đó xoắn xuýt một hồi lâu, cuối cùng vẫn là oǎn tù tì thua Trần sư huynh bị đẩy lên, ách, hắn phương pháp hỏi ngược lại thật sự là là đơn giản thô bạo —

"Cái kia cái gì, các vị tỷ tỷ muội muội, các ngươi có hứng thú hay không vì Côn Ngô thiên hạ muôn dân, tạm tạm trước tiên hầu hạ một cái tắm?"

Cút! Dùng đầu gối suy nghĩ, cũng biết đáp án khẳng định là như thế, sau đó đáng thương Trần sư huynh liền bị đánh cho đầu đầy bọc lớn, tỏ rõ vẻ oan ức trốn thoát: "Lẽ nào có lý đó! Nói thật cũng phải bị đánh, hừ hừ, yêu tinh chính là yêu tinh, không hề có một chút thiên hạ là công tinh thần!"

Được rồi, có thể nói cái gì, Hứa Tri Hồ chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ tự mình ra trận, ừ ân, hắn phương pháp giải quyết cũng rất đơn giản thô bạo, quy nạp lên hạt nhân tư tưởng chính là —

"Trả tiền! Trả tiền! Trả tiền!"

Việc trọng yếu nói ba lần, liền nguyên bản tức giận bất bình 100 vị khuôn mặt đẹp cô lương, dồn dập liền tại linh thạch thế tiến công hạ khuất phục, không chỉ có như thế, Kim Lệ ma thánh còn rất giàu nứt đố đổ vách mở ra mức thưởng, có tiền tùy hứng biểu thị nói, phàm là trong lúc này hầu hạ cho hắn thỏa mãn cô lương, là có thể tùy tiện từ nó Tàng bảo khố chọn một cái kỳ trân dị bảo mang đi!

Rất tốt rất cường đại, tuy rằng tạm thời còn không có cách nào được những kỳ trân dị bảo, nhưng mà đang thưởng thức qua Kim Lệ ma thánh thu gom sau, này 100 vị khuôn mặt đẹp cô lương lập tức liền hóa thân làm fan cuồng đoàn, nhìn Kim Lệ ma thánh ánh mắt hãy cùng nhìn thấy quốc dân lão công tựa như, loại kia tranh nhau chen lấn tình cảnh, cũng không có cách nào dùng lời nói mà hình dung được...

Rất tốt rất cường đại, vạn sự đã chuẩn bị, còn chờ cái gì đây?

Cuối cùng vẫn đề cung giải quyết, mọi người e sợ chật thì sinh biến, suốt đêm liền lên kim quang lâu thuyền xuất phát xuất phát, đi tới vị kia tại Đông Hải ta cái hải đảo thượng sư đà thành, Kim Lệ ma thánh thu nhỏ lại hình thể, tại 100 vị đẹp đẽ cô lương tập thể vây quanh hạ, mên mông cuồn cuộn nhiệt nhiệt náo náo lên sàn tàu, còn không quên rất chăm chú đưa ra, chính mình đòi hỏi một cái đặc biệt lớn đặc biệt lớn gian phòng, tốt nhất còn muốn có một tấm đặc biệt đặc biệt mềm mại giường lớn nha.

Cho nên nói, giống như ta muốn chém chết tên khốn này, xin giờ tay!

Tại Trần sư huynh đi đầu hạ, tất cả mọi người loại đăng đăng sát khí rút kiếm kích động, bất quá đều đến lúc này, cũng không thể dã tràng xe cát đi, vì lẽ đó Hứa Tri Hồ chỉ có thể chỉ huy Vân Phàm lâm thời cải tạo khoang thuyền, lại từ thủy tinh cung chuyển tới một tấm đặc biệt lớn đặc biệt mềm mại giường lớn, có người nói này vẫn là Long vương gia bỏ nhà theo trai trước cố ý làm riêng tình thú giường lớn, có thể chính mình động... Ừ ân, ta cái gì cũng không biết!

Như thế như thế, rốt cuộc quyết định hết thảy vẫn đề, cứu vớt Côn Ngô tiểu tổ rốt cuộc có thể gian nan xuất phát rồi!

Nhưng mà rất nhanh, mới vẫn đề lại tới nữa rồi, lâm thời cải tạo khoang thuyền tuy rằng rộng rãi, nhưng mà cách âm hiệu quả tốt như không hề tốt đẹp gì, vì lẽ đó đến khi kim quang lâu thuyền chính thức xuất phát sau đó, tụ tập tại trên sàn thuyền thương lượng kế hoạch tác chiến mọi người, đột nhiên liền rất không nói gì phát hiện, phía dưới trong khoang thuyền tựa hồ chính truyện đến kỳ kỳ quái quái đối thoại âm thanh —

"A a a, không sai, chính là chỗ này... Mỹ nhân nhi, ngươi tay nhỏ thật nhuyễn, mò bẩn thẩn thật thoải mái!"

"Chán ghét! Tà thần đại nhân, ngài không muốn nhích lui, nô gia đều không cách nào dùng sức rồi!"

"Ồ ha ha ha, tay không thể dùng lực, cái kia có thể dùng chân a, đến đến đến,

để bắn thằn lằn ngươi một chiêu mới, năm đó những người tộc mỹ nữ thích nhất dùng chiêu này đến hầu hạ bắn thằn rồi!"

"A, tốt thẹn thùng, tà thằn đại nhân, tại sao ngài nơi này như thế nhuyễn, ô, không đúng, giống như lại biến cứng rồi?"

"Chà chà chà, biến ngạnh là được rồi, đến, tay nhỏ xuống chút nữa một điểm, không sai, chính là chỗ này!"

Thế phong nhật hạ a, thế phong nhật hạ a, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ tại trên sàn thuyền nghe được trợn mắt ngoác mồm, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm đã sớm là tỏ rõ vẻ đở ứng, không nhịn được cùng nhau gắt một cái, bên cạnh Ngao Anh càng là phẫn nộ đến cả người run rẩy, chỉ có Bạch nương tử còn tỏ rõ vẻ mờ mịt ngắn người tại đó, rất cố chấp kế tục dùng đuôi vẽ vòng tròn, hoàn toàn không hiểu phát sinh cái gì...

Một mực vào lúc này, trong khoang thuyền còn truyền đến một tiếng rên rỉ, sau đó liền nghe đến Kim Lệ ma thánh giống như ở trên giường trở mình, phát sinh cọt kẹt vang vọng âm thanh: "A a a, thật thoái mái, thật thoái mái, mấy người các ngươi, tất cả đều đến trên người ta đến!"

Tiết tháo đây! Tiết tháo đây!

Không thể nhịn được nữa, không cần nhịn nữa, Trần sư huynh giận tím mặt, trực tiếp thương nhiên một tiếng rút ra trường kiếm: "Lẽ nào có lý đó a! Tên khốn kiếp này, ban ngày ban mặt, lại như thế không biết xấu hổ... Đáng ghét a, các ngươi đều đừng cản ta, nhất định phải cho hắn cái giáo huấn không thể!"

Được rồi, lần này liền ngay cả Xích Tỷ Nhi cũng nâng hai tay tán thành, mọi người lúc này đều vén tay áo lên, đằng đằng sát khí vọt tới đáy thuyền, Trần sư huynh càng là xông lên trước, tỏ rõ vẻ phẫn nộ đá một cái bay ra ngoài cửa khoang, quang minh lẫm liệt hét lớn một tiếng: "Dừng tay! Cho ta có chừng có mực, ban ngày ban mặt, ngươi tên khốn này lại dám... Ě?"

Được rồi, còn không có quang minh lâm liệt nói xong, Trần sư huynh đột nhiên liền ngây người như phỗng rồi!

Tình huống thế nào, tình huống thế nào, Hứa Tri Hồ bọn họ đuối theo sát đến, kết quả chờ xuyên thấu qua khe cửa vọng hướng bên trong, tất cả mọi người đều tập thể ngổn ngang.

Liên tại tối tăm rộng lớn trong buồng, tòa kia đủ để chứa đựng mấy chục người tình thú trên giường lớn, Kim Lệ ma thánh đang duy trì to lớn tăm thân, rõ vẻ hưng phấn nằm tại mềm mại trên giường, mà 100 vị đẹp đẽ thủy tộc cô lương, cũng xác thực hàm xấu hổ rõ vẻ ửng đỏ vây quanh vây quanh hăn, chỉ có điều, ách, chỉ có điều, các nàng đang làm việc, giống như cùng tưởng tượng có chút chênh lệch —

Trên thực tế, toàn bộ quá trình không có bất kỳ đòi hỏi đánh gạch men địa phương!

Kim Lệ ma thánh không hề làm gì cả, liền như vậy lười biếng nằm tại trên giường lớn, duy trì cát ưu nằm thoái mái tư thế, một đoàn đẹp đẽ em gái liền như thế ngồi xổm tại bốn phía, cùng chúng tinh cung nguyệt tựa như vây quanh hăn, có ôn nhu săn sóc đấm bóp cho hăn, có ẩn tình đưa tình cho hăn nước uống quả, còn có cầm nóng hổi khăn mặt cho hăn lau mồ hôi, thậm chí còn có mấy vị mỹ nhân nhi ôm hăn cự đầu to, đặt ở chính mình đùi thon dài thượng, rất ôn nhu hát tiểu khúc cho hăn nghe...

Chờ chút, họa phong này, họa phong này không đúng sao!

Một đám người duy trì ngây người như phỗng tư thế, hãy cùng tập thể trong gió ngổn ngang tựa như, trong quỷ dị yên tĩnh, qua cực kỳ lâu sau đó, Trần sư huynh rốt cuộc uốn éo cứng ngắc cái cổ, nhìn phía trước trên giường lớn còn đang hưởng thụ xoa bóp Kim Lệ ma thánh, lắp bắp nói: "Híc, các ngươi, các ngươi đang làm gì?"

"Còn có thể làm cái gì?" Kim Lệ ma thánh rất thích ý mở mắt ra may, lười

biếng nhìn Trần sư huynh, "Các ngươi không nhìn ra được sao, bản thân đang
đang hấp thu đám này các cô lương tín ngưỡng lực lượng..."

"Híc, như thế cũng có thể hấp thu?" Hứa Tri Hồ cũng là triệt để không nói gì,
thầm nghĩ nếu như nói như vậy lên, thiên thượng nhân gian chung loại địa
phương, khăng định đâu đâu cũng có tín ngưỡng lực lượng tới.

"Đương nhiên có thể!" Kim Lệ ma thánh dương dương tự đắc lung lay, "Chỉ
cần đám này các cô lương là xuất phát từ nội tâm sùng bái ta, ôn nhu săn sóc hầu
hạ ta ca ngợi ta, ta liền có thể cuồn cuộn không ngừng được tín ngưỡng lực
lượng, ừ ân, kỳ thực liền vừa nãy này mấy cái canh giờ, ta liền cảm giác mình đã
khôi phục hiểu rõ mấy phần."

Được rồi, nãy mẹ nó cũng có thể a!

Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không
biết nên nói cái gì, một mực vào lúc này, Kim Lệ ma thánh còn rất chăm chú
nhìn bọn họ: "Ừ ân, em rẽ, các ngươi còn có chuyện gì sao, không có chuyện gì,
ta liền kế tục hấp thu tín ngưỡng lực lượng a."

"Ây... Được!" Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ chỉ có thể thành thật mang
theo Trần sư huynh bọn họ rời đi, thuận tiện còn không quên rất tri kỷ đóng cửa
lại.

Sau đó, theo cửa khoang một tiếng cọt kẹt khép lại, còn có thể nghe được
Kim Lệ ma thánh cái kia rất hưng phấn tiếng kêu kỳ quái, kèm theo một đoàn
mỹ nhân nhi hờn dỗi thở nhẹ, thản nhiên vang vọng tại kim quang lâu thuyền
trên sàn thuyền...

"Ồ ha ha ha, tiếp đó, chúng ta tới chơi cái chơi rất vui trò chơi... Khặc khặc
khặc, tiểu đẹp, ngươi đi lấy điểm khôi băng, Tiểu Lệ, ngươi đem bên cạnh cái
kia bình rượu lấy tới... Không sai, đây là năm đó ta phát minh nha, ta đưa nó
xưng là —— băng hỏa cửu trùng thiên!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 254: Vừa Đơn Giản Vừa Thô Bạo

Vừa đơn giản vừa thô bạo

Đất trời đen kịt, sống mơ màng màng, hào hoa xa xỉ lãng phí!

Nếu như muốn dùng mấy cái từ đến tổng kết lần này cứu vớt Côn Ngô viễn chinh kế hoạch, cái kia liền trở lên này mấy cái từ liền không thể thích hợp hơn, nói chung ngăn ngắt hai ngày đi, phía dưới trong khoang thuyền kỳ quái động tĩnh liền không có đình chỉ qua, từ đêm khuya đến ban ngày, lại từ ban ngày đến đêm khuya, thật khó cho cái kia 100 vị khuôn mặt đẹp cô lương, vì được trong truyền thuyết kỳ trân dị bảo, cũng là liều mạng ...

Chỉ đáng thương Trần sư huynh bọn họ, bất kể là ăn cơm ngủ đều phải bị các loại quấy rầy, nhịn ròng rã hai ngày sau, đến khi bọn họ rời giường thời điểm, tất cả đều là tinh thần hoảng hốt đầy hai cái vành mắt đen, chỉ cảm thấy nhân sinh quan thế giới quan xã hội quan đều chịu đến nghiêm trọng xung kích, đặc biệt là Trần sư huynh, hiện tại chỉ cần thấy được khói băng gì đó, phản ứng đầu tiên chính là tỏ rõ vẻ phức tạp ...

"Không có chuyện gì, quay đầu lại ta mượn người một quyển « tư bản luận », đọc xong sau đó liền có thể khôi phục bình thường tam quan." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian rất tốt bụng biểu thị an ủi, "Hiện tại trước tiên nhẫn nhịn, ai gọi chúng ta còn muốn mượn cái tên này ... A, xem chung quanh đây nước biển màu sắc, chúng ta giống như sắp đến rồi?"

Còn đúng là, đến khi đầu váng mắt hoa mọi người phản ứng lại, suy tư tựa ở trên mạn tàu vọng hướng bốn phía, rốt cuộc ý thức được ngoài khơi dị thường hiện tượng —

Cùng bình thường xanh thăm nước biển tuyệt nhiên không giống, nửa khắc đồng hồ trước, làm kim quang lâu thuyền lái vào mảnh này ngoài khơi sau, nước biển màu sắc liền chậm rãi từ màu xanh lam chuyển hóa thành màu vàng nhạt, hơn nữa càng quái lạ chính là, rõ ràng trên biển có gào thét cuồng phong bao phủ mà qua, nhưng toàn bộ ngoài khơi nhưng sóng lớn không thịnh hành dường như bình địa, liền ngay cả một điểm gợn sóng đều không có.

"Kỳ quái, tại sao lại như vậy?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh trong lòng bọn họ lâm liệt, thăm nghĩ chẳng lẽ là vị kia chủ thượng đang đang luyện chế pháp khí, vì lẽ đó dẫn đến nơi này dị thường hiện tượng.

"Chớ ngu, tên kia căn bản không làm được!" Gần nhất vẫn luôn không có tinh thần gì Tụ Yêu phiền, lúc này lại rất ngạo nghẽ hừ lạnh một tiếng, "Hừ hừ, nơi này sở dĩ sê hải ba không thịnh hành, là bởi vì phía dưới có..."

"Có cái gì?" Một đám người lập tức thật to mò vểnh tai lên.

"Không có thứ gì!" Vừa còn rất ngạo nghẽ Tụ Yêu phiền, đột nhiên liền buồn bã ỉu xìu rụt trở lại, hơn nữa còn rất cảm khái thở dài, "A a a, năm ngoái năm nay cửa này, nhân diện đào hoa tương ánh hồng, nhân diện bất tri hà xử khứ, đào hoa y cựu tiểu xuân phong..."

"Híc, nhà ngươi cái ô làm sao?" Trần sư huynh bọn họ rất không nói gì nhìn Hứa Tri Hồ.

"Không biết." Hứa Tri Hồ hết sức bất đắc dĩ thở dài, "Quãng thời gian trước, nó giống như nhớ tới thanh mai trúc mã bạn gái, khắc khắc, đừng hỏi ta tại sao một cái cái ô sê có bạn gái, ta cũng rất muốn biết cái kia em gái là người nào."

"Híc, thật hay giả?" Trần sư huynh bọn họ đều chấn kinh rồi, Vân Phàm càng là hưng phấn đến đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, "Sư đệ, nói một chút coi, ngươi khẳng định biết chút gì, tỷ như muội tử kia là môn phái nào, bây giờ ở đâu, có phải là đã gả cho cái khác... A?"

Còn chưa nói hết, tựa hồ phát hiện cái gì, Vân Phàm trong lòng lâm liệt, đột nhiên liền khống chế kim quang lâu thuyền chuyển hóa thành "Tàu ngầm", vô thanh vô tức lén vào ngoài khơi.

Sau một khắc, mượn trỗi lên ngoài khơi "Kính tiêm vọng", một tòa bao phủ tại đen nhánh yêu trong sương hải đảo, liền như thế từng bước rõ ràng xuất hiện tại tầm mắt mọi người —

Cùng trước quan sát qua tình huống tương tự, tòa này hoàn toàn bị yêu ma chiếm cứ trên hải đảo, kỳ thực đã không có bất kỳ cái gì khác sinh vật tồn tại, xương trắng ơn ờn vết máu loang lổ cô trong thành, đâu đâu cũng có cùng hung cực ác dữ tợn yêu ma, vô cùng vô tận yêu khí từ những yêu ma này trên thân phóng lên trời, rồi lại hội tụ thành một dòng lũ lớn, tất cả đều tràn vào đến yêu thành chính giữa tòa kia tháp cao.

Đúng, đó là một tòa đỗ thăm như máu nguy nga tháp cao, dường như nắm giữ tự mình ý thức đồng dạng, cuồn cuộn không ngừng hấp thu xung quanh yêu khí, mỗi cái chêm khắc, sẽ có sôi trào mãnh liệt liệt diễm từ trong tháp mãnh liệt phun ra, cho tới cả tòa tháp cao đều sẽ nổ vang chấn động, sau đó phun trào ra thăng tấp xung thiên đen nhánh sương mù.

"Tòa tháp kia ..." Trần sư huynh chăm chú cau mày, phảng phất cảm giác được khí tức tà ác xông tới mặt, "Nếu như không có đoán sai, cái kia cái gọi là chủ thượng, liền ở tòa này trong tháp luyện chế pháp khí, hoặc là nói luyện chế pháp khí một phần?"

"Phỏng chừng chính là cái dạng này." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, lại nhìn xung quanh một đám người, "Được rồi, đánh xong trận này, đại gia từng người hồi núi nghỉ ngơi, các ngươi còn có cái gì muốn nói sao?"

Hoàn toàn không có!

Trần sư huynh thương nhiên một tiếng rút ra trường kiếm, Dương sư huynh cùng Mộc sư huynh đồng đồng sát khí chuẩn bị xuất phát, Xích Tỷ Nhi một hơi

nuốt hai đại hộp a giao bỗ huyết dự bị phát động nhện hải chiến thuật, Ngao Anh mặt không hề cảm xúc giơ lên súng hỏa mai mồi cò, Bạch Tố Trinh ... Quên đi, vẽ vòng tròn đã biến thành nàng nếp sống, tối hôm qua lúc ngủ đều ở dùng chớp đuôi làm phiền sàn nhà tối.

"Đều chuẩn bị kỹ càng?" Hứa Tri Hồ thuận lợi tiếp nhận Vân Phàm đưa tới Thục Sơn lệnh bài, đột nhiên có loại rất quen thuộc déjà vu, "Cái kia, nếu như không có vấn đề gì mà nói, chúng ta liền như lần trước lục soát Hải Thiên thịnh diên ... Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong đây, vừa còn vô thanh vô tức tiềm hành tàu ngầm, đột nhiên liền nổ vang một tiếng cuồng bạo gia tốc, từ trong biển sâu nhanh như chớp va về phía cái hải đảo kia!

Cho dù là tại trong biển sâu, thanh thế như vậy hùng vĩ tăng nhanh như gió, như trước tạo thành sôi trào mãnh liệt cuồng triều, cái hải đảo kia yêu thành bọn yêu ma lại không phải người ngu, tự nhiên trong nháy mắt liền ý thức được không đúng, nhất thời cùng nhau quay đầu trông lại.

Trong phút chốc, nhìn phương xa cuồng triều mãnh liệt mà đến, dưới mặt biển càng là hiện ra như ẩn như hiện đèn nhánh to lớn vật thể, vài con đang lao xuống quan sát điều yêu đột nhiên kinh hãi, hầu như là theo bản năng kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Cẩn thận! Hải hạ có..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, trên mặt biển đột nhiên nhắc lên cao tới mười mấy trượng sóng lớn, đèn nhánh to lớn quai lạ tiên hạm, liền dường như từ trong biển sâu mãnh liệt lao ra cá voi, trực tiếp đằng đằng sát khí vọt ra mặt biển!

Căn bản phản ứng không kịp nữa, vài con khoảng cách gần quá điểu yêu ngây người như phỗng, liền như thế trợ mắt nhìn to lớn tiên hạm gào thét mà đến, sau đó ...

Thê lương tiếng kêu kỳ quái, lông vũ dường như bão tố tung bay ra, tại hết thảy yêu ma trổ mắt ngoác mồm tăm mắt tập trung, đèn nhánh to lớn quái lạ tiên hạm bay lên trời, tại trên mặt biển xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường cong, cuối cùng ầm ầm lao xuống va vỡ phía ...

Không!

Trong phút chốc, yêu thành cùng nhau ngửa đầu trông về vô số yêu ma, đột nhiên liền cùng nhau hét lên một tiếng, thắt kinh tứ tán thoát đi!

Sau một khắc, liền tại này một mảnh người ngã ngựa đổ, đập xuống quái lạ tiên hạm, liền như thế sắc bén gào thét vang vọng, mang theo mấy vạn cân khủng bố trọng lượng, hung tợn va vào yêu thành tảng đá cửa thành ——

Âm!

Sôi trào mãnh liệt sóng khí, xen lẫn vỡ vụn nham thạch cùng cửa thành mảnh vỡ, dường như bão tố tựa như tứ tán tung tóe!

Đang đang kinh hoảng thoát đi khắp nơi yêu ma, chỉ cảm thấy phía sau sóng khí dường như bài sơn đảo hải giống như kéo tới, đem bọn họ hung tợn cuốn lên, lại không chút lưu tình mạnh mẽ đập trên mặt đất, phạm vi mấy trăm trượng kiến trúc tất cả đều ầm ầm nứt toác, liền ngay cả tòa kia yêu thành chính giữa tháp cao đều tại chấn động kịch liệt.

Dần dần, sóng khí từng bước tiêu tan, vô số mảnh vỡ dường như bão táp giống như hạ xuống, sau đó lấy cửa thành làm trung tâm phạm vi mấy trăm trượng bên trong, lại đều rơi vào trong quỷ dị yên tĩnh.

Một mảnh mờ mịt, mặt mày xám xịt bọn yêu ma rốt cuộc gian nan bò lên, đi đầu cái kia tê giác tinh đã triệt để choáng váng, rất mờ mịt giờ một cái bình rượu, qua đã lâu mới lắp bắp nói: "Vừa, vừa nãy, phát sinh ..."

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, cửa thành trong đống đổ nát quái lạ tiên hạm đột nhiên chấn động, vặng vẹo cửa lớn bị một cước đá văng!

Trong phút chốc, tại hàng ngàn con yêu ma kinh hãi vẻ mặt, Vân Phàm Ngao Anh Xích Tỷ Nhi Bạch Tố Trinh Trần sư huynh bọn họ liền như thế chính nghĩa lâm nhiên, dǎng dǎng sát khí lao ra tiên hạm, xông lên tuyến đầu Hứa Tri Hồ rõ vẻ chính khí, rất nhuần nhuyễn giơ lên cái viền này Thục Sơn lệnh bài —

"Kiểm tra an toàn! Tất cả mọi người, tất cả đều bỏ vũ khí xuống ... Con trâu kia, trong tay ngươi chiếc lọ là làm được việc gì, uống một hớp cho ta xem!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 255: Nghiêm Túc Một Chút, Phá Tháp Đây

Nghiêm túc một chút, đập phá tháp đây

Là một cái yêu quý cận chiến bạo lực Kanmusu, Vân Phàm vẫn kiên trì cho rằng, có thể đủ va liễn tuyệt đối không muốn dùng gỗ, ngược lại tiên hạm hỏng mất có Thục Sơn chi trả, chính mình bị thương có Bạch Tố Trinh thân... Không đúng, là trị liệu rồi!

Vì lẽ đó, dù cho biết này yêu thành tụ tập vô số yêu ma, dù cho biết tảng đá trên cửa thành thiết trí phép thuật cấm chế, nàng vẫn là rất kiên trì thôi thúc tiên hạm, dùng loại kia "Quá mức để chưởng giáo ra sửa chữa phí" khí thế khủng bố, đằng đằng sát khí một con đụng vào!

Lại sau đó, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng Trần sư huynh bọn họ, liền mang theo loại kia Hàng Châu G20 tàu điện ngầm kiểm tra an ninh nghiêm ngặt cảm, trang bị đến tận răng lao ra tiên hạm, Hứa Tri Hồ việc nhân đức không nhường ai xông lên tuyển đầu, rất nhuần nhuyễn giơ lên khối này Thục Sơn lệnh bài —

"Toàn tất cả không được nhúc nhích! Người đối diện nghe, các ngươi đã bị bao vây, chống lại là không có ý nghĩa!"

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh, vô số yêu ma rất mờ mịt hai mặt nhìn nhau, tựa hồ còn có chút không làm rõ được tình hình, chỉ có hắn có lý chăng sợ tiếng hét lớn, còn xa xôi vọng ở trong không khí, theo gió dần dần tung bay...

Chỉ là sau một khắc, cái kia đi đầu tê giác tinh, đột nhiên liền nhô ra móng, chỉ trỏ người đối diện mấy, lại quay đầu nhìn một chút phía sau mình hơn một nghìn yêu ma: "Ây... Người xác định, là ngươi bao vây chúng ta?"

Gào!

Trong phút chốc, cũng không biết là ai đi đâu, vô cùng vô tận yêu ma tất cả đều dữ tợn gầm thét lên, giống như là thủy triều chậm rãi dũng tiến lên, thân thể cao lớn lắn nhau va chạm phát sinh tiếng nổ vang rền, răng nanh sắc bén lóng lánh lạnh lẽo đáng sợ ánh sáng, vẻn vẹn là từ bọn họ trong miệng phut ra yêu khí, liền hội tụ thành mảng lớn âm lãnh sương mù, đem toàn bộ cửa thành tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Ta xác định!" Hứa Tri Hồ rất chăm chú trả lời, sau đó dang hoàng trịnh trọng quay đầu.

Sáng sớm dưới ánh mặt trời, nghiêm trọng hư hao tiên hạm giống như không có động tĩnh gì, chỉ có điều sau một khắc, Kim Lệ ma thánh oán giận âm thanh đột nhiên liền vang lên: "A a a, em rể, các ngươi lâm thời bách hàng thời điểm, có thể hay không hơi hơi trước tiên nhắc nhở một thoáng, ta vừa đang để tiểu mỹ này ta ăn Tang Diệp, suýt chút nữa liền đem nàng đều cho nuốt vào... Ô, chúng ta đến?"

Âm!

Không có dấu hiệu nào, liền trong chớp mắt này, hung tàn thô bạo uy thế, đột nhiên lấy tiên hạm làm trụ cột, hướng về bốn phương tám hướng đên cuồng khuếch tán!

Lại như là bị một cái vô hình cự chưởng bắn trúng, phạm vi mấy trăm trượng bên trong hết thảy yêu ma, toàn đều không cách nào khống chế miệng đầy phun máu, khoảng cách gần nhất cái kia tê giác tinh càng bị trực tiếp nổ đễn bay ngược ra ngoài, tỏ rõ vẻ sợ hãi cả người run rẩy: "Không, không thể, đại thánh rõ ràng đã nói, cái kia tà thần cần phải đã, đã..."

Âm!

Trong phút chốc, lại là một tiếng càng thêm cuồng bạo ầm ầm nổ vang, văn

vẹo biến hình tiên hạm cửa lớn bị triệt để phá hủy, Kim Lệ ma thánh thân hình khổng lồ, liền như thế mạnh mẽ từ chỗ hở bỏ ra đến, đồng thời khó có thể tin kể tục tăng vọt, cuối cùng đường như một ngọn núi cao nguy nga đứng sừng sững, bỏ ra vô biên vô hạn khủng bố bóng tối, đem ở đây hết thảy sinh vật đều bao phủ tại loại kia tuyệt vọng cùng sợ hãi...

Yên tĩnh! Cùng vừa nãy kinh ngạc so với, giờ khắc này yên tĩnh, nhưng là bởi vì sởn cả tóc gáy sợ hãi!

Hơn một nghìn yêu ma tất cả đều kinh hãi không hề có một tiếng động, liền như thế mờ mịt há to mồm, đường như giật dây con rỗi tựa như cùng nhau ngẩng đầu lên, nhìn đứng sừng ở trước mắt bóng người to lớn, từ linh hồn đến thân thể toàn đều không cách nào khống chế kịch liệt run rẩy lên.

"Cái kia..." Trong quỷ dị yên tĩnh, Hứa Tri Hồ khinh khẽ tựa vào Kim Lệ ma thánh bụng, rất thành khẩn rất thành khẩn hỏi, "Chư vị, các ngươi là dự định tính chất tượng trưng phản kháng một thoáng đây, vẫn là có ý định... Được rồi, xem ra đã có đáp án rồi!"

Âm!

Lời còn chưa dứt, hơn một nghìn yêu ma đột nhiên liền sợ hãi rít lên, cuồng loạn bạo phát, có ôm đầu liền chạy đẩy ngã vô số đồng bạn, có hoa mắt chóng mặt rất ngu xuẩn xông lên, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ cửa thành phụ cận toàn đều rơi vào hỗn loạn.

Ai quan tâm! Chạy trốn cũng tốt, phản kháng cũng tốt, tất cả cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Kim Lệ ma thánh hững hờ hờ lạnh một tiếng, liền như thế di chuyển thân hình khổng lồ, ung dung thong thả chậm rãi tiến lên phía trước, bất kỳ ngăn cản tại trước mặt hắn ngu xuẩn, mặc cho làm sao công kích đều tốt, đều bị hắn thân hình khổng lồ trực tiếp nghiền ép lên đi, sau đó không cách nào chống cự đã biến thành sâu xa vết máu.

"Không! Ngăn cản hắn! Ngăn cản hắn!" Mấy con yêu ma thủ lĩnh cuồng loạn điên cuồng rít gào, lại còn suất lĩnh thiểu số yêu ma ngu xuẩn xông lên.

"Ta chán ghét ăn loại này cơm trước điểm tâm, mùi vị không tốt đẹp gì." Kim Lệ ma thánh hơi hoi cúi đầu, nhìn nhũng tại đó trên bụng mình điên cuồng công kích, phảng phất tại cho mình xoa bóp tựa như ngu xuẩn, sau đó rất bất mãn nói thăm mấy câu.

Sau một khắc, vển vẹn là khe khẽ thở dài, từ trong miệng nó thổi ra khí tức liền dường như cuồng bạo cơn lốc, trực tiếp đem nhũng yêu ma tất cả đều thổi đến mức bay ngược ra ngoài, lại nặng nề đánh vào mười mấy trượng bên ngoài trên tường thành, sau đó trực tiếp miệng đầy phun máu xương sườn bẻ gãy, cũng không còn biện pháp bò lên.

Hoàn toàn không thấy loại này thành quả, Kim Lệ ma thánh hững hờ kế tục di chuyển, hướng về yêu thành trung gian tháp cao bước đi.

Đúng, thậm chí đều không cần vận dụng bất kỳ thần thông, vị này tà thần đại nhân lại như là một chiếc hạng nặng máy xúc, không hoảng hốt bất mãn nghiền ép mà qua, ven đường kiến trúc cũng giống như là rút gỗ, ở trước mặt hắn thành hàng thành hàng ầm ầm sụp đổ, giảng thật, đây là hiệu suất cao nhất cựu thành cải tạo thi công, đầy đủ để cường đập phá đội gì đó tự ti mặc cảm.

Âm! Âm! Âm!

Nhin về phía trước bóng người to lớn chậm rãi đẩy mạnh, nhìn một cái rộng rãi đại đạo liền như thế kéo dài ra đi, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, đột nhiên phát hiện giống như không có mình chuyện gì.

"Híc, Tri Hồ, chúng ta tiếp xuống nên làm cái gì?" Xích Tỷ Nhi dần độn giơ tay lên vấn đề.

"Tốt vấn đề..." Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, do dự nhìn bọn họ, "Bằng không, chúng ta lấy ra rong biển cơm nắm trứng cá muối gì đó, hãy

cùng mặt sau vừa đi vừa dã ngoại, thuận tiện thưởng thức một thoáng hải đảo phong quang?"

Ý kiến hay, liền quyết định như vậy rồi!

Một đám vỗn là dự định dục huyết phẫn chiến cứu vớt Côn Ngô dũng sĩ, vào lúc này trực tiếp biến thành ngắm cảnh du lịch đoàn, liền như thế rất nhàn nhã đi theo Kim Lệ ma thánh mặt sau, vừa ăn dã ngoại một vừa thưởng thức phong quang, có lúc còn không quên dừng lại, làm cái nóng người vận động triển khai triển khai gân cốt gì đó, ừ ân, nói không chắc đợi lát nữa chúng ta còn có cơ hội ra tay đây.

Như thế như thế, vén vẹn nửa khǎc đồng hồ sau, Kim Lệ ma thánh đã không có chút hồi hộp nào nghiền ép đến yêu thành, khoảng cách tòa kia nổ vang chấn động tháp cao càng ngày càng gần, Hứa Tri Hồ ở phía sau ngửa đầu trông về, đột nhiên nhớ tới một cái vấn đề rất trọng yếu: "A, Xích Xích, biểu ca ngươi từ vừa nãy đến hiện tại, tổng cộng bao phát thời gian bao lâu?"

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi hơi hơi kinh ngạc, theo bản năng ngạc nhiên nói, "Ta không có tính toán qua, cần phải gần như có..."

"Một phút!" Sắc bén tiếng cười lạnh, đột nhiên không có dấu hiệu nào vang lên, phảng phất đến từ cửu thiên mây xanh ở ngoài.

Trong phút chốc, mọi người ở đây ngạc nhiên ngưỡng mộ vẻ mặt, bầu trời cái kia nhìn như phổ thông tầng mây đột nhiên rạn nứt, vung vẩy to lớn hai cánh đại bàng cánh vàng chim, liền như thế cười gǎn đáp xuống, rồi lại đột nhiên thu hồi hai cánh, chiếm giữ ở một tòa tẫu lâu đỉnh chóp, ở trên cao nhìn xuống quan sát mọi người.

Chậm rãi quay đầu quét qua toàn trường, chờ hắn đón nhận Kim Lệ ma thánh cuồng bạo khí thế sau, đột nhiên liền không kìm lòng được rùng mình lạnh lẽo, nhưng rồi lập tức cường chống đỡ tinh thần tỉnh lại lên, quái gở cười lạnh nói: "Phô trương thanh thế gia hỏa! Nếu là bản tọa không có đoán sai mà nói, ngươi

tàn hồn căn bản kiên trì không được bao lâu, chỉ sợ hiện tại liền muốn tiêu hao hết đi!"

Được rồi, lại như là tại nghiệm chứng phán đoán của hắn, vừa còn hung ác tàn bạo Kim Lệ ma thánh, đột nhiên liền dường như bay hơi tựa như, lấp tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được từng bước héo rút, thậm chí ngay cả vững chắc thân hình đều trở nên mơ hồ không rõ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ hóa thành hư ảnh biến mất.

"Quả nhiên..." Đại băng cánh vàng chim vốn là còn điểm tâm hưu, chờ thấy cảnh này nhất thời vui mừng khôn xiết, không nhịn được nửa mặt lên trời cười to lên, "Chà chà chà, đến cuối cùng, vẫn bị bản tọa nói trúng rồi đi!"

Như thế cười gằn, cái tên này đột nhiên lại đột nhiên cúi đầu, hung tợn nhìn phía Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ, đỏ chót huyết trong mắt lóng lánh lạnh lẽo ánh sáng, tràn ngập hung ác uy hiếp tâm ý: "Cho tới hiện tại mà, các ngươi đám này vô liêm sỉ, không có này tà thần chỗ dựa, ngược lại muốn xem xem các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa!"

"Híc, cái này mà..." Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, đồng thời nhìn Hứa Tri Hồ.

"Tốt vấn đề!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc sờ sờ căm.

Sau một khắc, liền tại đại băng cánh vàng chim kinh ngạc ánh mắt, hắn đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, hướng về phương xa đã sớm là một vùng phế tích góc đường, rất chăm chú rất chăm chú vẫy vẫy tay ——

"Cái kia cái gì, các cô nương, chuẩn bị tiếp khách... Phi, chuẩn bị gọi cỗ lên rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 256: Tinh Thần Nguồn Cội A

Tinh thần cội nguồn a

Ở trên thế giới này, có người thích tài, có người thích quyền, còn có người thích mỹ nữ!

Không nghi ngờ chút nào, là một cái yêu quý cô nương xinh đẹp thái cổ tà thần, Kim Lệ ma thánh tinh thần cội nguồn, liền đến từ chính những muôn hình muôn vẻ khuôn mặt đẹp như hoa các cô lương, nói theo một ý nghĩa nào đó, lực chiến đấu của hắn cùng cô nương xinh đẹp môn số lượng, là trực tiếp thành tỉ lệ thuận!

Vì lẽ đó, liền trong chớp mắt này, làm cái kia 100 vị thủy tộc cô nương xinh đẹp môn nhãc theo váy dài, oanh oanh yến yến chen chúc mà đến, vốn đã tại từng bước thu nhỏ lại suy yếu Kim Lệ ma thánh, đột nhiên hãy cùng hít thuốc lắc tựa như tinh thần đại chấn, mạnh mẽ bỏ ra mấy phần tàn dư sức mạnh, lại đem thân thể cao lớn một lần nữa cao cao nâng lên!

"Ách ..." Đôi diện Đại Bằng Kim Sí Điếu nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, đột nhiên có cảm giác sợ hãi hồn hết vía, "Chờ đã, tại sao, tại sao các ngươi sẽ mang theo nhiều như vậy nữ nhân?"

"Bởi vì, các nàng là tinh thần lương thực a!" Hứa Tri Hồ rất lúng túng ho nhẹ vài tiếng, sau đó lại quay đầu nhìn những khuôn mặt đẹp như hoa các cô nương, "Được rồi, chuẩn bị xong chưa, nếu như chuẩn bị kỹ càng, vậy thì ... Bắt đầu!"

"Không thành vấn đề!" Lời còn chưa dứt, nét mặt tươi cười như hoa đẹp đẽ cô lương môn, đột nhiên liền đường như như thủy triều ùa lên, trong nháy mắt

liền đem Kim Lệ ma thánh cho hoàn toàn vây quanh rồi!

Lại như là chúng tinh củng nguyệt tựa như, một đoàn các cô lương tập thể vây quanh Kim Lệ ma thánh, có đấm bóp cho hắn thả lỏng, có cho hắn bưng trà dâng nước, có cho hắn ăn ăn Tang Diệp, còn có lấy ra khăn lông nóng cho hắn lau mồ hôi, sau đó còn có mười mấy cô nương xinh đẹp thực sự không tìm được sự tình làm, cũng không biết từ đâu biến ra một đống lớn ống sắt, rất nhuần nhuyễn hướng về trên đất cẩm xuống, sau đó ... Khặc khặc!

Ách, đây là, đây là đang làm gì thế?

Lầu đồi diện đỉnh Đại Băng Kim Sí Điểu đã triệt để ngây người như phỗng, có cái kia mấy giây, hắn thậm chí hoài nghi mình có phải là phạm sai lầm ảo giác, mấy tên khốn kiếp này, mấy tên khốn kiếp này là đến hưởng thụ hải đảo nghỉ phép sinh hoạt sao?

Nhưng là, khoan hãy nói, thật sự hữu dụng được không?

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, Kim Lệ ma thánh hài lòng hướng về trên chiến trường một năm, thản nhiên tự đắc híp mắt, thân thể cao lớn triệt để thanh tịnh lại, liền như thế tiếp thu một đoàn mỹ nhân nhi cẩn thận chu đáo hầu hạ, hơn nữa còn thích ý đến rầm rì dừng không được đến: "Oa nha, thật thoái mái, đúng, đúng, chính là chỗ này, dùng sức một điểm theo, ừ ân, này Tang Diệp không sai, rất mới mẻ còn mang theo nước sương, cho ta đến chút rượu cùng hoa quả..."

"Hỗn ... Vô liêm sỉ!" Đại Băng Kim Sí Điểu đầu tiên là trổ mắt ngoác mồm, tiếp theo rồi lại phẫn nộ đến cả người run rẩy, "Chết tiệt, các ngươi những người này vô liêm sỉ, lấy vì như thế liền có thể mê hoặc bản tọa sao?"

Hoàn toàn không thấy sự uy hiếp của hắn, Kim Lệ ma thánh chính ở chỗ này rất thích ý hưởng thụ hầu hạ, thậm chí còn rất vui vẻ phiên thân, hãy cùng ở nơi đóさい tắm nắng tựa như: "A, thật tốt, ta cảm giác được, ta cảm giác được, ta cảm giác được các ngươi thành kính!"

Quỷ mới biết hắn cảm giác được cái gì, tửu lâu đinh chớp Đại Băng Kim Sí Điểu rốt cuộc hét dài một tiếng, dường như to lớn mây đen tựa như lao xuống, một loại nào đó đáng sợ trực giác nói cho hắn, nếu để cho này quái lạ tà thần lại tiếp tục kéo dài, chỉ sợ tình huống sẽ trở nên ... Không!

Không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, nguyên bản thản nhiên tự đắc nǎm ở trên chiến trường Kim Lệ ma thánh, lại đột nhiên không có dấu hiệu nào run lên, hơi hơi thu về con mắt đột nhiên mở, nhất thời thì có đỏ thẫm như máu thô bạo ánh sáng mãnh liệt lao ra!

"Cái...Cái gì?" Bị này màu máu ánh mắt bắn trúng, đang đáp xuống Đại Băng Kim Sí Điểu liền dường như bị vô hình cự chưởng bắn trúng, nhất thời không cách nào khống chế bay ngược ra ngoài!

Chỉ là trong phút chốc, còn không chờ hắn mất đi sự khống chế va vào tửu lâu, đột nhiên dương đứng thẳng người Kim Lệ ma thánh, từ lâu dũng tợn hung ác mở ra cái miệng lớn như chậu máu, dường như to lớn ống thông gió tựa như dùng sức hút một cái!

Âm ầm một tiếng, to lớn sức hấp dẫn hạ, đáng thương Đại Băng Kim Sí Điểu bị trực tiếp hít trở lại, dường như hòn đá tựa như đập ầm ầm lạc ở trên chiến trường, liền ngay cả cả người lông vũ đều bị đập đến đầy trời bay loạn lên.

"Không!" Nhìn đứng sững ở trước mặt to lớn thân thể, Đại Băng Kim Sí Điểu thất kinh hét lên một tiếng, "Chủ thượng, cứu..."

"Nhiều lời gia hỏa!" Kim Lệ ma thánh ngay cả xem đều lười xem, trực tiếp nâng lên to lớn như núi cao giống như thân thể, rất tùy ý đi xuống vừa rơi xuống!

Âm!

Liền một thoáng, liền một thoáng a, toàn bộ yêu thành đều đang kịch liệt nổ vang run rẩy, lấy Kim Lệ ma thánh vị trí làm trụ cột, nền đá diện tất cả đều giống như là thủy triều sôi trào mãnh liệt, mạng nhện tựa như vết rách đên cuồng khuếch tán, tiếp theo lại nhìn thấy màu đỏ nhạt máu tươi, từ Kim Lệ ma thánh thân thể hạ chậm rãi thấm thấu ra, từng bước tràn ngập đến dám này vết rách, liền dường như nhợt nhạt sông nhỏ ...

Không đành lòng nhìn thẳng, không đành lòng nhìn thẳng a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì che mắt, đều không đành lòng đến xem Đại Băng Kim Sí Điểu tại Kim Lệ ma thánh dưới thân thảm trạng, cái kia cái gì, xem ở đại gia tên đều có cái chữ vàng phần thượng, gần như đem hăn đậm nhất cũng là đạt được, không cần thiết còn dùng cái bụng dùng sức nghiền ép mấy lần đi, đây là dự định trực tiếp cán sủi cảo bì sao?

Trên thực tế, đến khi Kim Lệ ma thánh hung tợn nâng lên thân thể khổng lồ sau, bị đè ở phía dưới Đại Băng Kim Sí Điểu đã gần như sắp tắt thở, chỉ có thể gian nan giơ lên sắp bị ép thành dẹt móng vuốt: "Tha mạng, tha mạng, tà thần đại nhân tại thượng, ta chịu thua rồi!"

"Vừa đợi đi, chờ đánh xong trận này, có thể cân nhắc để người cho biểu muội ta làm một người vật cưỡi." Kim Lệ ma thánh hững hờ hử lạnh một tiếng, liền như thế không nhìn sắp ngất đi Đại Băng Kim Sí Điểu, kế tục chậm rãi hướng về tháp cao di chuyển qua đi.

Được rồi, có đáng thương Đại Băng Kim Sí Điểu làm giáo huấn, đâu còn có cái gì yêu ma dám đi lên chặn lại, liền trốn cũng không kịp, vì lẽ đó Kim Lệ ma thánh này một đường nghiền ép lên đi, quả thực là thua chạy như cỏ lướt theo ngọn gió một mảnh đường băng phẳng, bên trong tầm mắt liền một con yêu ma đều không nhìn thấy.

Thật là bình tĩnh a thật là quạnh quẽ, Hứa Tri Hồ bọn họ chỉ còn dư lại ở phía sau theo phần, bất quá quái lạ chính là, rõ ràng đại địch xâm lược đang từ từ tiếp

cận, tòa kia tháp cao cái gọi là chủ thượng vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích, tựa hồ vẫn cứ tại hết sức chăm chú luyện chế pháp khí, mỗi cái chêm khắc, tháp cao sẽ nổ vang chấn động, có mảng lớn mảng lớn sóng lửa mãnh liệt mà ra.

"Híc, biếu ca, chúng ta có muốn hay không nhanh thêm một chút tốc độ?" Hứa Tri Hồ nhìn một chút Xích Tỷ Nhi, người sau lập tức tâm linh thần hội kiến nghị.

"Đừng phương mà, để cho kẻ địch chịu đủ đòn vặt, là ta thích nhất phuong thức rồi." Kim Lệ ma thánh dương dương tự đắc lắc thân thể, "Bất quá, nếu biếu muội ngươi nói như vậy, vậy thì tốc chiến tốc thắng, thuận tiện trở lại ăn cái bữa ăn khuya được rồi."

Nói như vậy, nguyên bản ung dung thông thả nhúc nhích Kim Lệ ma thánh, đột nhiên tăng nhanh tốc độ, không có chút hồi hộp nào nghiền ép đến tòa kia tháp cao trước, phảng phất nhận ra được hắn đến, tháp cao đột nhiên truyền đến một tiếng quen thuộc kinh ngạc thốt lên, giống như là vị kia cửu phò mã âm thanh.

"Đừng hoảng hốt, đợi lát nữa liền đến phiên các ngươi rồi!" Kim Lệ ma thánh cười gằn ngẩng đầu lên, nhìn còn tại nổ vang chấn động tháp cao sừng sút mấy giây, đột nhiên lại rất chăm chú quay đầu nhìn Xích Tỷ Nhi: "A, biếu muội, ngươi là muốn hoàn chỉnh, vẫn là muốn ta giúp ngươi đập phá thành mảnh vỡ lại đóng gói mang đi?"

"Cũng có thể, cũng có thể rồi." Xích Tỷ Nhi rất chờ mong nhìn hắn.

"Há, được rồi!" Kim Lệ ma thánh hững hờ mở ra cái miệng lớn như chậu máu, miệng đầy um tùm răng nanh triệt để bại lộ dưới ánh mặt trời, liền dường như dày đặc thạch nhũ lâm đồng dạng, rất hung tàn hướng về tháp cao cắn qua đi, "Cái kia, liền trực tiếp đập phá thành ba đoạn..."

Âm!

Nhưng liền trong chớp mắt này, sôi trào mãnh liệt sôi trào biển lửa, đột nhiên liền từ tháp cao nổ vang lao ra, dường như một đạo cuồng bạo hỏa long, tầng tầng đánh vào Kim Lệ ma thánh trên đầu, đem hăn nổ đến lảo đảo lùi về sau mấy chục trượng.

Sau một khắc, kèm theo một tiếng cuồng loạn sắc bén hót vang, chín viên to lớn dữ tợn trùng đậu, từ tháp cao bỗng nhiên uốn lượn dò ra, mười tám con đốt chót như máu con mắt, tràn ngập âm u lạnh lẽo quái lạ khói đen, từ miệng lớn bộc phát ra chói tai cười gằn thanh, tựa hồ cùng cửu phò mã bình thường âm thanh tuyệt nhiên không giống, ngược lại tràn ngập đánh mất lý trí điên cuồng

"Giun dế! Một bầy kiến hôi! Dám can đảm đến tìm bản tôn phiền phức, quả thực là ngu xuẩn cực độ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 257: Đừng Có Ngừng A Đừng Có Ngừng

Đừng có ngừng a đừng có ngừng

Vượt khỏi dự đoán của mọi người, từ tháp cao hung mãnh lao ra cường địch, cũng không phải vị kia cái gọi là chủ thượng, mà là trước bị Bích Ba công chúa vãng vài bình ra đa thuốc sát trùng, trên lý thuyết tới nói đã không bao nhiêu sức chiến đấu cứu phò mā.

Giữa trưa dưới ánh mặt trời, nay điều hóa thành nguyên hình Cửu Đầu Trùng, phảng phất so thời điểm toàn thịnh kinh khủng hơn hung ác, vẻn vẹn là từ tháp cao hung ác dò ra nửa người trên, từ hình thể tới nói liền sẽ không thua bởi Kim Lệ ma thánh, huống chi còn có chín cái dữ tợn đầu lâu đồng thời mở ra, um tùm răng nanh như răng cưa giống như răng rắc đóng mở, đồng thời phun ra kịch độc sương mù.

Vẻn vẹn chỉ hút vài hơi sương mù, mọi người ở đây đều đang có loại đầu váng mắt hoa cảm giác, hầu như là theo bản năng ngơ ngác lùi về sau, Trần sư huynh kinh ngạc ngẩng đầu nhìn tới, rồi lại đột nhiên biến sắc: "Không đúng! Đây không phải là cứu phò mā, đây là khôi lỗi, là bị cái kia chủ thượng phụ thế khôi lỗi!"

"Chà chà chà, Thục Sơn đệ tử quả nhiên có mấy phần kiến thức!" Đang dữ tợn gào thét Cửu Đầu Trùng, chậm rãi chuyển động một người trong đó đầu lâu, mang theo vài phần châm chọc ý vị cười gằn trả lời.

Có thể rất rõ ràng nhìn thấy, liền tại nay viên to lớn trùng đầu trên trán, khâm nạm một khối đen nhánh như mực bốn phương ngọc thạch, mà cái kia châm chọc cười gằn âm thanh, chính là từ nay bốn phương ngọc thạch truyền đến,

phảng phất ngọc thạch ở lại một cái nào đó quái lạ linh hồn, đang tràn ngập ác ý quan sát mọi người.

"Chủ thượng?" Trần sư huynh mặt không hề cảm xúc hờ lạnh một tiếng, "Hoặc là nói, là chủ thượng một tia phân hồn?"

"Trả lời!" Ngọc thạch chủ thượng phân hồn âm trầm cười gằn, "Ta làm sao sẽ ngu xuẩn đến, tự mình dùng chân thân đến Đông Hải luyện chế pháp khí, chỉ tiếc, phân hồn thực lực có chút yếu, không thể không mượn này ngu xuẩn thân thể... Nhưng, đối phó các ngươi cũng nên đã đủ chưa!"

Này lời nói đến mức, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, rất chỉnh tề quay đầu nhìn về Kim Lệ ma thánh.

"Không thành vấn đề!" Kim Lệ ma thánh hững hờ ngáp một cái, hoàn toàn không thấy liền ở trước mặt mình lay động chín cái dữ tợn trùng đầu, "Thành thật mà nói, một điểm tính khiêu chiến đều không có, như loại này gà rù già hỏa, lão tử có thể một cái đánh một trăm!"

Âm!

Nói xong lời cuối cùng một chữ, nguyên bản còn thản nhiên tự đắc Kim Lệ ma thánh, đột nhiên tàn bạo mãnh nhào tới, thân thể cao lớn mang theo nặng đến mấy vạn cân khủng bố trọng lượng, hung tợn va trúng Cửu Đầu Trùng nửa người trên, tiếp theo cái miệng lớn như chậu máu hung ác mở ra, trực tiếp một cái cắn vào một người trong đó trùng đầu, đường như xé rách thịt nát tựa như trực tiếp vỡ ra đến!

Đau đớn kịch liệt hạ, Cửu Đầu Trùng phát sinh sắc bén tiếng gào thét, nhưng cũng không cam lòng yếu thế từ tháp cao cuồng bạo lao ra, đem dữ tợn thân thể hoàn toàn bại lộ dưới ánh mặt trời, chín viên hung ác đầu lâu phun ra kịch độc sương mù, từ bốn phương tám hướng hung tợn gào thét kéo tới!

Âm âm một tiếng, hai cái quái vật khổng lồ, vào thời khắc này đã man đụng

vào nhau, bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt sóng khí, cho tới toàn bộ yêu thành đều đang kịch liệt nổ vang chấn động!

Vén vẹn là trong không khí nhấc lên tiếng gầm, liền giống như là biển gầm, thúc đẩy đến mọi người không cách nào khống chế lảo đảo lùi về sau, Hứa Tri Hồ tóm chặt lấy bên đường nhà ốc phế tích, tại cuồng phong gian nan ngang đầu lên, ánh vào hắn mi mắt, là hai cái thái cổ hung thú máu tanh chiến đấu, hoàn toàn không có bất kỳ phép thuật thần thông, mà là thân thể máu thịt cắn xé cùng va chạm!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Ngăn ngắn trong chốc lát, song phương cuồng bạo va chạm mẩy chục lần, đường như muôn đem đổi phương ngũ tạng lục phủ đều chấn động đến mức nát tan, Kim Lệ ma thánh thân thể hiển nhiên to lớn hơn, ở trên cao nhìn xuống nghiền ép lên đến, cái miệng lớn như chậu máu vô số răng nanh đường như cối xay giỗng như chuyển động, mỗi một lần cắn xé đều sẽ cho Cửu Đầu Trùng tạo thành rất lớn thương tổn.

Nhưng cho dù hơi hơi ở thế yếu, bị một loại nào đó quái lạ tà pháp kích phát rồi bản nguyên lực lượng Cửu Đầu Trùng, nhưng cũng đồng dạng tại cái kia chủ thượng phân hồn điều động, cùng hung cực ác phản động phản kích, chín viên trùng đầu cùng Kim Lệ ma thánh to lớn đầu lâu quấn quýt cùng nhau, trắng trợn không kiêng dè điên cuồng cắn xé, từ Kim Lệ ma thánh trên thân thể kéo xuống mảng lớn huyết nhục, cho tới máu tươi cũng như suối phun tựa như phun trào ra.

Vẫn đề ở chỗ, Bạch Tố Trinh nhưng bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, không có cách nào lên thân, lại muốn vội vàng dùng đuôi vẽ vòng tròn chuẩn bị biến thân, chỉ có thể trợ mắt nhìn hai cái cự thú hung ác chiến đấu, bùng nổ ra dữ tợn hung mãnh tiếng gầm gừ ——

"Ngu xuẩn bò sát! Bản thân sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là thái cổ hung thú

tôn nghiêm!"

"Bò sát? Kim Lệ ma thánh, ngươi thật sự cho rằng ngươi là tà thần sao, nói cho cùng, ngươi cũng bất quá là một cái côn trùng!"

"Nói hươu nói vượn! Bản thần làm sao có khả năng là trùng ... Được rồi, coi như là trùng, bản thần cũng là tôn quý nhất loại kia!"

Giảng thật, bài trừ hai người bọn họ cuồng bạo chiến đấu ở ngoài, đôi này nói nghe tới luôn cảm thấy quái chõ nào quái, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ tại nhà ốc phế tích mặt sau không nhịn được hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi nhưng không khỏi có chút lo lắng lo lắng: "Híc, Tri Hồ, ngươi nói hai người bọn họ ai có thể thắng?"

"Hắn là biểu ca ngươi đi!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Nhưng hiện tại vấn đề là, nếu như kéo dài quá lâu, ta lo lắng sẽ có ngoài ý muốn ... A?"

Lời còn chưa dứt, đang cuồng bạo cắn xé Kim Lệ ma thánh, đột nhiên đem Cửu Đầu Trùng nổ đến cũng lui ra, rồi lại vết máu loang lổ quay đầu, không thể chờ đợi được nữa hét lớn một tiếng: "Em rẽ! Ta đòi hỏi tín ngưỡng lực lượng, đòi hỏi càng nhiều tín ngưỡng lực lượng, để những cô nương kia thượng ..."

Ồ! Còn chưa kịp nói xong, Cửu Đầu Trùng đã cùng hung cực ác lần thứ hai nhào lên, nhất thời đem Kim Lệ ma thánh mạnh mẽ ép phiên trên đất, hai cái to lớn thân thể quấn quýt lấy nhau, thô bạo đâm cuồng nghiền ép lên đi, trực tiếp đem mảng lớn nhà ốc nghiền thành phế tích.

"Đừng nghịch, tình huống này hạ, làm cho các nàng lên biển bánh khoai tây sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, nhìn phía sau run lẩy bẩy một đám đẹp đẽ thủy tộc cô nương.

"Vậy thì thay cái biện pháp!" Kim Lệ ma thánh tại hồn chiến ngẩng đầu, thở hổn hển gầm thét lên, "Làm cho các nàng xa xa đứng, ca ngợi ta, không ngừng mà ca ngợi ta, càng nhiều càng tốt!"

Cái này không thành vấn đề a!

Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, lập tức không hề do dự vung tay lên, một đoàn đẽo đẽ thủy tộc cô nương theo bản năng thu về song chưởng, đang định mở miệng, rồi lại không nhịn được hai mặt nhìn nhau: " ách, đại nhân, chúng ta muốn ca ngợi tà thần đại nhân cái gì?"

"Tùy tiện!" Ngao Anh cũng thật là có kinh nghiệm, tranh thủ thời gian cướp trả lời, "Nhưng mà, nhất định phải cuồng nhiệt, cuồng nhiệt, hiểu chưa?"

Giống như rõ ràng, một đoàn đẽo đẽ em gái ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, sau một khắc cũng không biết là ai đi đầu, tất cả mọi người đột nhiên tất cả đều cầm nhu đẽ, đầy mặt đều là ngôi sao nhỏ ngẩng đầu lên, trông về bên kia còn tại tàn bạo hồn chiến Kim Lệ ma thánh —

"A! Tà thần đại nhân, ngài thân thể là như thế nguy nga, tràn ngập mῆnh mông sức mạnh!"

"Tà thần đại nhân, anh minh uy vũ, mặt trời mọc phương đông, chỉ ta tà thần đại nhân bất bại, bất kỳ cùng ngài đối nghịch hành vi, đều nhất định là phí công!"

"Thái cổ hung thú đại danh, vang vọng thiên hạ, ai không biết ai không hiểu, hết thảy sinh linh, đều sẽ tại tà thần đại nhân trước mặt cúi đầu, không cách nào khống chế run lẩy bẩy!"

Được rồi, khoan hãy nói, tại đây chút lung ta lung tung hồn loạn tiếng ca ngợi, Kim Lệ ma thánh mặc sức hấp thu tín ngưỡng lực lượng, nguyên bản liền thân thể cao lớn dĩ nhiên lần thứ hai tăng vọt, khí thế kinh khủng cũng biến thành càng thêm tàn nhẫn thô bạo, trong phút chốc hung tợn ngửa mặt lên trời thét dài, thân thể khổng lồ mang theo cuồng bạo sức mạnh, đem Cửu Đầu Trùng mạnh mẽ lật tung đặt ở trong đống đổ nát.

"Còn chưa đủ! Còn chưa đủ!" Hưng phấn gầm thét lên, hắn vừa hung tợn cúi

đầu điên cuồng cắn xé, vừa dường như hít thuốc lắc tựa như quay đầu, dùng loại kia hưng phấn ngữ khí rống to —

"Em rể, để những cô nương kia kế tục ca ngợi ta, đừng có ngừng, còn lớn tiếng hơn, muốn buồn nôn, càng buồn nôn liền càng tốt!"

.....

Cái kia cái gì, có cái bán chính thức âm nhạc đoàn đội, đang vì trach yêu ký chẽ tác đồng nhân ca khúc, bởi vì kinh phí có hạn, vì lẽ đó hiện tại đang khởi xướng gây quỹ quần chúng ... Ư ân, đại gia thỉnh nhiều chuyến đi mở rộng, nếu như có thừa lực cũng có thể chống đỡ một thoáng, đương nhiên, quan trọng nhất chính là, đại gia muốn nghe được ngọn gió nào cách ca khúc, hoặc là có cái gì rất yêu thích ca khúc có thể giới thiệu sao, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người nha.

Link: <http://.qschou./projedex/96941b88-0223-4dfa-97e6-ada224a4fa5d>

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 258: Trọng Thưởng Xuống Tất Có Đẹp Đẽ Cô Lương

Trọng thưởng bên dưới tất có đẹp đẽ cô lương

Giảng thật, đời ta đều chưa từng thấy như thế yêu cầu kỳ quái!

Oanh oanh liệt liệt đại chiến, hai cái thái cổ hung thú tranh đấu đã đến gay cấn tột độ trình độ, nhưng là Kim Lê ma thánh hung tợn chiến đến một nửa, lại còn có tâm tình quay đầu, rất hưng phấn hét lớn: "Em rể, để những cô nương kia kế tục ca ngợi ta, đừng có ngừng, còn lớn tiếng hơn, muốn buồn nôn, càng buồn nôn liền càng tốt!"

"Mồ hôi, tốt yêu cầu kỳ quái." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, chỉ có thể quay đầu nhìn đám kia đẹp đẽ em gái, "Cái kia cái gì, buồn nôn điếm, có khó khăn sao?"

"Ây..." Công việc này kỹ thuật hàm lượng hiển nhiên có chút cao, một đoàn đẹp đẽ em gái hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết nên làm như thế nào.

"Được rồi!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, chỉ có thể ra đại sát khí, "Thả xuống tiết tháo, làm sao buồn nôn làm sao đến, được chuyện sau đó, ta thay tà thần đại nhân làm chủ, mỗi người hai cái kỳ trân dị bảo, cộng thêm 5,000 linh thạch làm tiền bù đắp tổn thất về tinh thần!"

A a a, đây là ngươi nói a!

Trong phút chốc, nguyên bản còn do dự làm khó dễ một đoàn đẹp đẽ em gái, đột nhiên liền tinh thần đại chấn mắt mạo kim quang, lập tức không chút do dự ùa lên, nói sớm đi, sớm nói trả tiền, chúng ta đừng nói là buồn nôn, liền tiết tháo

tam quan cũng có thể vứt cho người xem!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, một đoàn em gái rất chỉnh tề hướng về trạm bên sân duyên đứng tránh ra, hàng trước ngồi xổm xuống bài đứng xếp sau đi cà nhắc, trong phút chốc 100 tấm khuôn mặt tươi cười cùng nhau tỏa ra, 100 hai tay đồng thời thu về, một trăm yểu điệu âm thanh dồn dập mở ra —

"Tà thần đại nhân! Chào ngài bỗng, khỏe nhất rồi, anh tuấn anh tuấn anh minh uy vũ thành thực thận trọng còn trẻ nhiều kim, quả thực là tu chân giới quốc dân phu quân!"

"Chính là! Chính là! Toàn bộ trong giới Tu Chân, căn bản là tìm không ra bất kỳ người có thể cùng ngài đánh đồng với nhau, nô gia thật sự tốt muôn gả cho đại nhân ngài, thà rằng ngồi ở ngài trên lá dâu khóc, cũng không muốn ngồi ở cái khác luyện khí sĩ trên phi kiếm cười, có thể gấp phải ngài quả thực là đời trước đã tu luyện phúc phận!"

"Đi ra, đi ra, các ngươi những người này, không muốn theo ta cướp tà thần đại nhân! Các ngươi căn bản là không hiểu được tà thần đại nhân anh tuấn bẽ ngoài hạ, có một viên cờ nào cô quạnh cô độc tâm, nô gia nguyện ý mở rộng hoài bão, ấm áp tà thần đại nhân lạnh lẽo tâm linh!"

Đáng sợ, thật đáng sợ, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ nghe sợ nỗi da gà, chỉ cảm thấy khắp toàn thân tất cả đều là nỗi da gà, đều có loại cảm đầu gập trở ngại kích động.

Có thể vấn đề là, bên kia Kim Lệ ma thánh lại nghe rất là hưng phấn, tựa hồ hấp thu đến càng ngày càng nhiều tín ngưỡng lực lượng, hắn thân hình khổng lồ đều ở bùng nổ ra chói mắt kim quang, đường như linh lực tràn vào tựa như kéo dài tăng vọt, thậm chí đã vượt xa Cửu Đầu Trùng: "Tín ngưỡng lực lượng! Ta cảm giác được, lượng lớn tín ngưỡng lực lượng! Nhưng còn chưa đủ, còn chưa đủ buồn nôn, kế tục, kế tục, đừng có ngừng!"

Không thành vấn đề, chỉ cần có đầy đủ ban thưởng, để chúng ta làm gì đều

được!

Một đoàn đẽ em gái càng là bỏ qua tiết tháo, tỏ rõ vẻ đẻ ứng lấy ra hương mạt liều mạng phất tay, oanh oanh yến yến hòn dỗi thở nhẹ, một người trong đó em gái mắt thấy tốt từ đều bị bọn tỷ muội nói hết, dưới tình thế cấp bách liền dứt khoát lẻ rơi đầy mặt, trực tiếp khóc lóc hôn mê bất tỉnh: "Ô ô ô, lão công, lão công, nô gia phải cho người sinh con..."

Âm!

Lời này thật là có hiệu, trong phút chốc, Kim Lệ ma thánh hai mắt đẻ chót gào thét một tiếng, toàn bộ thân thể bùng nổ ra chói mắt kim quang, dường như núi cao tựa như đột nhiên vọt lên từ mặt đất, cuồng bạo yêu khí mãnh liệt bạo phát, dĩ nhiên nổ đến Cửu Đầu Trùng trực tiếp bay ngược ra ngoài!

Âm ầm một tiếng, đậm ầm ầm rơi vào tháp cao thượng Cửu Đầu Trùng ngoác biển sắc, liền muốn giãy dụa lén thoát đi, chỉ có điều chưa kịp nó tới kịp bò lên, Kim Lệ ma thánh đã sớm cùng hung cực ác đuổi theo, mở ra cái miệng lớn như chậu máu đưa nó cắn vào, thuận thế rất bạo lực hướng về lòng đất ném một cái, sau đó thân thể cao lớn đi lên ép một chút, bắt đầu rất thô bạo ma sát ma sát lại ma sát...

"Làm được đẹp đẽ, kế tục, đừng có ngừng!" Hứa Tri Hồ quay về một đám đẹp đẽ em gái giơ lên ngón tay cái, lại cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, "A, sau đó, giống như đối với chúng ta chuyện gì?"

Không sai, thật sự đối với bọn họ chuyện gì rồi!

Trong nháy mắt, đáng thương Cửu Đầu Trùng đã ép ngã xuống đất, hung tợn ma sát một trăm lần, chín cái đầu lâu cũng đã uể oải cụp xuống, Hứa Tri Hồ ở phía sau nhìn ra không đành lòng nhìn thẳng, tranh thủ thời gian rất tốt bụng nhắc nhở: " cái kia cái gì, đừng làm phiền, trước tiên đem nó cái trán khôi này ngọc thạch cho lấy xuống!"

Làm cái từ này dùng đến tốt, Kim Lệ ma thánh nhất thời tâm linh thẫn hội, hung tợn cười gằn, trực tiếp mở ra cái miệng lớn như chậu máu, hung mãnh cắn vè phía cung sorm đã không có năng lực phản kháng chút nào Cửu Đầu Trùng: "Ngu xuẩn! Đi đến là... Ế?"

Không có dấu hiệu nào, liền trong chớp mắt này, cách đó không xa tòa kia tháp cao lần thứ hai nổ vang run rẩy!

Kèm theo sôi trào mãnh liệt ánh lửa, một khối nhỏ không hề bắt mắt chút nào chất gỗ tảng khói, liền như thế từ tháp cao chậm rãi trôi nổi mà ra, nhìn qua như thế phô thông, cũng như là từ trên bàn vỡ vụn ra tựa như.

Nhưng mà quái lạ chính là, đang nhìn đến khối này tấm ván gỗ trong nháy mắt, Kim Lệ ma thánh nhưng đột nhiên biến sắc, hầu như là bật thốt lên: "Này, này, vật này, dĩ nhiên chất chứa có... Không biết xấu hổ! Nguyên lai ngươi một mực chờ đợi?"

"Không sai, bản tôn một mực chờ đợi nó luyện chế hoàn thành." Chủ thượng phân hồn không chế Cửu Đầu Trùng, đột nhiên bùng nổ ra cuồng loạn cười gằn thanh, "Đáng tiếc, vì đối phó ngươi đây cái không có đầu óc ngu xuẩn, dù cho còn chưa hoàn toàn luyện chế thành công, cũng nhất định phải..."

"Không!" Kim Lệ ma thánh nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, dĩ nhiên trực tiếp dứt bỏ Cửu Đầu Trùng, thất kinh quay đầu cuồng chạy tới, "Biểu muội, cứu ta, lão tử thật vất vả mới hưởng thụ này nơi phồn hoa tươi đẹp, mới không muốn..."

"Buông tha đi! Ngu xuẩn!" Chủ thượng phân hồn một cái cắn vào cái kia quái lạ tấm ván gỗ, rồi lại cười gằn một tiếng, "Đến đây là kết thúc, cho bản tôn, chạy trở về ngươi nên chờ địa phuơng!"

Lời còn chưa dứt, này tấm ván gỗ dĩ nhiên bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt ánh sáng trắng bạc, liền dường như liệt nhật đương không đồng dạng, trong nháy mắt mở rộng đến mấy phạm vi trăm trượng.

Đang đang kinh hoảng thoát đi Kim Lệ ma thánh chỉ kịp kinh ngạc thốt lên một tiếng, liền bị này ánh sáng trăng bạc đuổi theo bao phủ, vển vẹn mấy giây sau, nó thân hình khổng lồ liền dường như dưới ánh mặt trời băng tuyết, không có dấu hiệu nào chậm rãi bốc hơi lên, đầu tiên là đuôi, tiếp theo là thân thể, sau đó là gáy, vẫn lan tràn đến hắn to lớn đâu lâu...

"Không, lão tử mới không nên bị truyền tống hồi kết giới!" Còn tại phí công phản kháng, Kim Lệ ma thánh dùng cuối cùng khí lực kinh ngạc thốt lên một tiếng, "Biểu muội, đừng nhúc nhích, ta trước tiên nghĩ cách đưa các ngươi xa rời..."

Không kịp, liền trong chớp mắt này, hắn toàn bộ thân thể đều bị ánh sáng trăng bạc nuốt hết, liền như thế ầm ầm một tiếng, hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Yên lặng như tờ, thời khắc này, toàn bộ chiến trường trên phế tích yên lặng như tờ!

Sau một khắc, hiển nhiên cũng tiêu hao lượng lớn nguyên khí chủ thượng phân hồn, khống chế Cửu Đầu Trùng cả người đẫm máu chậm rãi xoay đầu lại, không có ý tốt vọng hướng bên này, chín tấm răng nanh miệng lớn phun ra kịch độc sương mù, chín song hung ác trong ánh mắt, càng là tràn ngập tàn bạo tâm tình...

Được rồi, có thể nói cái gì đó?

Hứa Tri Hồ nhìn một chút bên cạnh trợn mắt ngoác mồm Xích Tỷ Nhi, lại nhìn một chút biểu hiện nghiêm nghị Trần sư huynh bọn họ, lại nhìn một chút mặt sau hoa dung thất sắc một đám đẹp đẽ em gái, sau đó rất sáng suốt rất sáng suốt giơ tay lên, cẩn thận từng ly từng tí một hỏi ——

"Híc, nếu như chúng ta hiện tại đầu hàng mà nói, có thể hay không... Nhanh!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 259: Rốt Cuộc Họa Tốt Quyển Quyển

Rốt cuộc họa tốt quyển quyển

Âm!

Giữa trưa yêu thành trong đống đổ nát, ánh mặt trời chẳng biết lúc nào đã biến mất không còn tăm tích, thay vào đó, là che kín bầu trời tối tăm mây đen, cùng trút xuống bão tố!

Cuồng bạo mưa to, kèm theo kịch liệt nổ vang run rẩy, mây tòa hiếp hoi còn sót lại nhè ốc nổ vang sụp đổ, tại tung tóe bay ra bụi mù mánh vỡ, Xích Tỷ Nhi mượn tơ nhện vung vẩy lực lượng, mang theo Hứa Tri Hồ gào thét đậm ầm ầm rơi vào, hầu như tại đồng thời, Vân Phàm, Ngao Anh cùng Trần sư huynh bọn họ lăn lộn chật vật lao ra, khắp toàn thân đâu đâu cũng có vết thương, liền ngay cả linh khí đều tiêu hao hơn nữa.

Đúng là Ngao Anh chạy ra không có quên việc trọng yếu, thuận lợi lấy ra một cái sò biển, đem đâm kia hoa dung thất sắc thủy tộc cô lương đều cho thu vào, không phải vậy lấy các nàng chút này đáng thương sức chiến đấu, liền tặng người đâu phần cũng không đủ.

Sau một khắc, liền sau lưng bọn họ cách đó không xa, khổng lồ Cửu Đầu Trùng dường như nguy nga núi cao, gầm thét lên từ trong đống đổ nát cuồng bạo quật khởi, rồi lại nâng lên chín cái dữ tợn hung ác đầu lâu, hung tợn đuổi tới: "Một bầy kiến hôi! Nếu là như thế cũng để cho các ngươi chạy trốn, bản tôn tên tựu đảo quá lai tả!"

"Thật sao?" Hứa Tri Hồ lao nhanh, rất chăm chú quay đầu vấn đề, "Cái kia,

xin hỏi lão huynh tên của ngài gọi là?"

"Bản tôn họ ..." Bám vào Cửu Đầu Trùng thượng phân hồn theo bản năng liền cắn hồi đáp, rồi lại đột nhiên giận dữ, "Ngươi đây giun dế! Đều đến cái mức này, lại còn muốn lừa gạt nói dối bản tôn?"

Nỗi giận trường gào một tiếng, cái kia chín viên dữ tợn hung ác trùng đầu, trong nháy mắt cùng nhau nổ vang đập xuống!

Xích Tỷ Nhi đột nhiên biến sắc, bỗng nhiên phun ra tơ nhện cuốn lấy phía trước nham thạch, thuận thế nắm lên Hứa Tri Hồ ra sức nhảy ra, hầu như trong nháy mắt, chín viên dữ tợn trùng đầu tại trong chớp mắt, tầng tầng oanh ở tại bọn hắn vừa nãy đất đứng chân, ghét bỏ cuồng bạo mãnh liệt sóng khí!

Tại đây cuồng bạo sóng khí, Xích Tỷ Nhi cũng tốt, Trần sư huynh bọn họ cũng tốt, toàn đều không cách nào khống chế tung bay bay lên không, Ngao Anh tại nguy cấp miễn cưỡng quay đầu, hướng về ngoài mấy trăm trượng ngoài khơi hé dài một tiếng —

Trong phút chốc, trên mặt biển đột nhiên nhắc lên cao tới mươi mấy trượng sóng lớn, rồi lại ngưng tụ thành một cái rộng lớn to lớn bàn tay, bỗng nhiên bắt đầu đang trên không trung tung bay mọi người, thuận thế hướng về trong biển ném một cái!

Nổ vang một tiếng, đầu óc choáng váng mọi người tất cả đều hạ tiến trong biển, còn không chờ hắn môn kinh ngạc thốt lên từ trong nước biển trồi lên đến, Ngao Anh đã đột nhiên lần thứ hai quát khẽ, trực tiếp đem hai tay dùng sức oanh vào trong biển!

Trong tiếng thét gào, xung quanh nước biển tất cả đều mãnh liệt mà đến, rồi lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kết băng, cấp tốc ngưng tụ là hóa thành một điểu dài mấy chục trượng Băng Tuyết Giao Long, tiếp theo mở ra vuốt sắc, bắt bọn hắn lại hướng về Đông Hải nơi sâu xa bỏ chạy!

"Muốn đi? Không dễ như vậy!" Chủ thượng phân hồn khống chế Cửu Đầu Trùng hung mãnh cảm thấy, rồi lại dữ tợn cười lạnh một tiếng, tương tự hung tợn vọt vào trong biển.

Làm người sợ hãi chính là, cái tên này thân thể tuy rắn cực kỳ khống lồ, nhưng đến trong biển vẫn như cũ cực kỳ linh hoạt, hơn nữa to lớn đuôi dường như cự tương giống như dùng sức trượt, lại kéo thân hình khống lồ phá tan hải triều, sóng lớn nổ vang đuổi tới.

Ngăn ngắn chốc lát không tới, khoảng cách của song phương lại bị rút ngắn đến chỉ có mấy trăm trượng, chủ thượng phân hồn khống chế Cửu Đầu Trùng nâng lên chín viên to lớn đầu lâu, đồng thời hít một hơi thật sâu, đem phụ cận nước biển tất cả đều hút vào trong miệng, tiếp theo đột nhiên phun một cái —

Âm!

Từ chín tấm răng nanh miệng lớn phun ra cột nước gào thét mà tới, tầng tầng đánh vào đang cao tốc thoát đi Băng Tuyết Giao Long thượng, trong phút chốc một tiếng ầm ầm nổ vang, chính con giao long phần sau tiệt mạnh mẽ nứt toác tan rã, nhất thời hóa thành gào thét tung tóe khỏi băng mảnh vỡ.

"Phù!" Gặp này tầng tầng một đòn, Ngao Anh không khỏi miệng đầy phun máu, nhưng vẫn là cắn răng lần thứ hai thôi thúc linh lực, lại đem xung quanh nước biển lần thứ hai ngưng tụ thành băng, bổ sung sắp chia năm xẻ bảy Băng Tuyết Giao Long.

Sau một khắc, được bổ sung Băng Tuyết Giao Long hơi hơi giảm tốc độ, liền lần thứ hai nắm lên Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hốt hoảng thoát đi.

"Ngu xuẩn, ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể chống đỡ tới khi nào?" Chủ thượng phân hồn dữ tợn cười gằn, lần thứ hai khống chế Cửu Đầu Trùng nâng lên chín cái to lớn trùng đầu, trong phút chốc lại là chín đạo thô to cột nước gào thét bắn ra, thanh thế còn hơn hồi nãy nữa muốn kinh khủng hơn!

Lần này, nguyên khí đại thương Ngao Anh cũng đã không kịp ngăn cản, Xích Tỷ Nhi nhìn ra hơi biến sắc, dưới tình thế cấp bách phản ứng đầu tiên chính là

"Đại gia ngươi! Xích Xích ngươi theo lão Hứa học cái xấu a!" Lần thứ hai bị ném ra đỉnh nồi Tụ Yêu phiên tức giận bất bình, "Có muốn hay không như thế chồng hát vợ theo a, muốn không nên như vậy ngược chó a, có muốn hay không... Vãi chưởng!"

Oán giận quy oán giận, mắt thấy chín đạo cột nước gào thét mà tới, cái tên này cũng là liều mạng, trực tiếp tức đến nỗi phổi dùng sức tạo ra, trong phút chốc vô số đạo yêu khí mãnh liệt lao ra, nhưng rồi lập tức hóa thành to lớn mở ô, mạnh mẽ đập lên lênh!

Âm!

Cuồng bạo va chạm qua đi, chín đạo cột nước ầm ầm vỡ vụn, không có đối Băng Tuyết Giao Long tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng chịu đựng này tầng tầng một đòn Tụ Yêu phiên, nhưng là trực tiếp bay ngược va vào Hứa Tri Hồ trong lồng ngực, liền cái ô giá đều muốn vỡ vụn thành từng mảnh: "Đi! Đi mau! Hướng về đông..."

"Híc, hướng về đông?" Hứa Tri Hồ không khỏi ngạc nhiên không nói gì.

"Bớt dài dòng, nghe bản phiên tuyệt đối không sai!" Tụ Yêu phiên nghiến răng nghiến lợi cả giận nói, bất quá trong giọng nói nhưng cất giấu không nói ra được quái lạ.

Được rồi, được rồi, nó đều nói như vậy, Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể tin tưởng một lần, lập tức quay đầu nhìn về Ngao Anh, người sau đúng là không chút do dự, lập tức khống chế Băng Tuyết Giao Long đột nhiên chuyển hướng, hướng về mặt đông gào thét thoát đi.

"Còn muốn đi?" Chủ thượng phân hồn liên tục hai lần thất thủ, cũng không

khỏi có chút thẹn quá hóa giận, nhất thời lần thứ hai thôii thúc Cửu Đầu Trùng cuồng bạo đuổi theo.

Trong nháy mắt, song phương một đuổi một chạy, vẫn vọt vào sâu đến mấy trăm trượng hắc ám đáy biển, xung quanh tia sáng dần dần trở nên càng ngày càng yếu ớt, mắt thấy sau một chốc, liền muôn triệt để rơi vào trong bóng tối, dù cho là tu vi cao thâm luyện khí sĩ cũng không cách nào thấy rõ.

"Chạy đi đâu!" Hiển nhiên tình thế từng bước lệch khỏi, chủ thượng phân hồn lại không nghĩ ngợi nhiều được, dù cho liều mạng muốn tổn hại Cửu Đầu Trùng thân thể một phần, cũng phải trước tiên chém giết đám này người đào vong lại nói!

Trong phút chốc, Cửu Đầu Trùng chín viên to lớn trùng đầu, dĩ nhiên có ba viên đồng thời nổ vang nổ tung, mãnh liệt mà ra máu tươi quý dị một trận, dĩ nhiên cùng xung quanh nước biển tất cả đều dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một mảnh phạm vi mấy trăm trượng đỏ tươi biển máu.

Sau một khắc, kèm theo chủ thượng phân hồn sắc bén thét dài, này một đám lớn biển máu cao tốc xoay tròn gào thét, dĩ nhiên trực tiếp chuyển hóa thành vô cùng vô tận vòng xoáy màu đỏ ngòm, khủng bố sức hấp dẫn phát tiết mà ra, nhất thời đem toàn bộ đáy biển Thâm Uyên đều bao trùm.

"Không!" Tại lực hút kinh khủng kia hạ, đang uốn lượn nhảy vào đáy biển Thâm Uyên Băng Tuyết Giao Long, dĩ nhiên trực tiếp bị hấp đỗ gục bay trở về.

Tại giao long vuốt rồng, Hứa Tri Hồ bọn họ kinh hãi quay đầu nhìn tới, mắt thấy cái kia mảnh biển máu đã gần ngay trước mắt, vài món pháp khí từ trong tay bọn họ thoát ly bay ra, trực tiếp rơi vào mãnh liệt biển máu vòng xoáy, thậm chí chỉ kiên trì mấy giây, liền bị trực tiếp hòa tan.

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người đều khiếp sợ biến sắc, Ngao Anh lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, không cần phải nói, Bạch Tố Trinh lập tức nghiêm chỉnh huấn luyện xông lên, vừa kế tục dùng đuôi vẽ vòng tròn vừa hô

nàng.

Được rồi, bởi vì nàng hổ trợ, Ngao Anh cuối cùng cũng coi như lại khôi phục mấy phần nguyên khí, đem hết toàn lực thôi thúc Băng Tuyết Giao Long đào tẩu, nhưng ở mảnh này biển máu vòng xoáy khủng bố sức hấp dẫn hạ, nàng vén vẹn kiên trì chốc lát, liền không cách nào tiếp tục nữa.

"Lẽ nào, thật muốn dùng chiêu kia?" Lần thứ hai miệng đầy phun máu sau, Ngao Anh rốt cuộc khẽ cắn răng, liền muốn đột nhiên động thủ.

"Tất cả đều, cho bản tôn hòa tan đi!" Chủ thượng phân hồn cuồng loạn cười gằn, khởi động biển máu vòng xoáy càng thêm điên cuồng tăng vọt, "Ngược lại muốn xem xem, vào giờ phút này, còn có ai có thể..."

Có thể! Sự thực chứng minh, tổng có người có thể ngăn cản hắn!

Trong phút chốc, liền tại Băng Tuyết Giao Long vuốt sắc, dù cho trong lúc chạy trốn đều chưa quên dùng đuôi vẽ vòng tròn Bạch Tố Trinh, đột nhiên lộ ra vẻ mặt vui mừng: "Mười hai canh giờ! Phụ thân đại nhân, ta từ hôm qua buổi trưa bắt đầu liền không có nghỉ ngơi ngủ, vẫn vẽ vòng tròn hoạch định hiện tại, rốt cuộc..."

Ồm!

Không cần phải nói xuống, liền trong chớp mắt này, vô cùng vô tận đen nhánh yêu khí, từ nàng nhu nhược thân thể nứt toác ra, đem toàn bộ Băng Tuyết Giao Long đều xé rách thành mảnh vỡ.

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người tiếng kinh hô, đáy biển Thâm Uyên đột nhiên nhắc lên cuồng bạo sóng lớn, tại đây dung hợp đen nhánh yêu khí mãnh liệt sóng lớn, dài đến mấy trăm trượng trắng bạc cự mǎng mở đở chót huyết mắt, như núi lớn bỗng nhiên quật khởi, đồng thời cùng hung cực ác hít sâu một hơi, đột nhiên phát sinh lôi đình gào thét giống như tiếng gầm gừ ——

"Phụ thân đại nhân, lui về phía sau, mà xem con gái làm sao thu thập ... Ô, nô
gia kính mắt đây?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 260: Bạn Gái Cũ

Bạn gái cũ

Coi như là đã biến thành thôn thực thiên địa hung ác cự mäng, nhưng cận thị cái vân đê này, vẫn không có được giải quyết a!

Thời khắc này, nhìn dữ tợn hung ác cự mäng còn mạnh xuân híp mắt xem người, Hứa Tri Hồ vừa không nhịn được yên lặng châm chọc, vừa tranh thủ thời gian lấy ra cái kia phó dự phòng kính mắt, tranh thủ thời gian trước tiên ném lên đi cho nàng lại nói: "Híc, Tố Trinh a, ngươi bình thường liền không thể vẫn luôn mang sao?"

"Nhưng là, mang không thoải mái, hơn nữa có chút ảnh hưởng mỹ quan a." Bạch Tố Trinh rất xoắn xuýt oán giận, thuận thế dùng đuôi rắn cuốn lên cái kia cặp kính mắt, đến khi yêu khí lóng lánh qua đi, cặp kính này lại cũng tăng vọt gấp mấy chục lần, vừa vặn dường như khẩn cô như thế chăm chú giam ở dữ tợn đầu rắn thượng, sau đó —

Không sai, toàn bộ thế giới đều minh bạch tích rồi!

Trong phút chốc, Bạch Tố Trinh lần thứ hai dữ tợn gào thét một tiếng, nâng lên khổng lồ mà dữ tợn đầu lâu, cái miệng lớn như chậu máu bỗng nhiên mở ra, trắng toát răng nanh sắc bén như trường đao, phut ra kịch độc đen nhánh mây mù, dĩ nhiên mạnh mẽ đem cái kia mảnh biển máu vòng xoáy nổ đến yếu bớt mấy phần.

"Chết tiệt!" Chủ thượng phân hồn không nhịn được gầm nhẹ một tiếng, "Bản tôn, bản tôn sớm phải biết, lúc trước Kim Bàn Tử tên ngu xuẩn kia, lại không có

tại Giang Nam bắt ngươi, là lớn nhất sai lầm!"

Không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái, Bạch Tố Trinh nhớ tới bản thân suýt chút nữa hai lần đều bị Song Xà giáo làm phúc lợi phát ra, nhất thời hung tợn gào thét một tiếng, to lớn đuôi rắn ở trong nước biển đên cuồng khuấy lên, bùng nổ ra thế như sơn nhạc cuồng bạo sức mạnh, hung tợn va về phía Cửu Đầu Trùng.

"Chết tiệt! Vậy trước tiên giết ngươi!" Chủ thượng phân hồn phẫn nộ gầm thét lên, tương tự khống chế Cửu Đầu Trùng mãnh nhào tới, còn lại sáu tám cái miệng lớn như chậu máu đồng thời mở ra, cùng nhau phun ra màu máu cột nước.

"Sợ ngươi a!" Bạch Tố Trinh đột nhiên mở ra miệng rắn, dường như ống thông gió tựa như hít một hơi dài!

Không khí chung quanh gào thét tràn vào, nó to lớn đầu rắn trở nên cực kỳ dẹt, gáy bì điệp hai bên đồng thời bành trướng, phần lưng hoa văn hoàn toàn khuếch trương triển khai, biến thành rõ ràng kính mắt khuyên văn, trong miệng càng là bùng nổ ra quái lạ "Vù vù" thanh ...

Thật quen thuộc chiêu số, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau: "Híc, lẽ nào là?"

Không sai, liền trong chớp mắt này, cái kia để người nhìn quen mắt dẹt đầu rắn, đột nhiên tê tê vang vọng bỗng nhiên phun một cái, sôi trào mãnh liệt xanh lết nọc độc dường như bão tố đồng dạng, trực tiếp đánh vào gào thét phóng tới màu máu cột nước thượng.

Trong phút chốc, lục đạo màu máu cột nước tất cả đều bị nổ đến tan tành, dư thế chưa giảm nọc độc lại tung tóe tung tóe, dường như nước mưa giống như rơi rụng tại Cửu Đầu Trùng trên người, phàm là bị nọc độc chạm được địa phương, huyết nhục tất cả đều hí lên hóa thành khói xanh, thậm chí có thể xem đến phía dưới lộ ra bạch cốt âm u.

"Chết tiệt!" Bởi vì khống chế Cửu Đầu Trùng thân thể, chủ thượng phân hồn đồng dạng cảm giác được đau đớn kịch liệt, điều này làm cho hắn cuồng loạn sặc bén gầm thét lên, khống chế Cửu Đầu Trùng càng thêm hung tàn cuồng bạo mãnh xông lên!

Trong phút chốc, hai cái to lớn hung thú lần thứ hai hung tợn đụng vào nhau, Cửu Đầu Trùng còn lại trùng đầu cùng nhau mở ra, dùng sức cắn vào trăng bạc cự mảng cổ rắn, người sau đồng dạng không cam lòng yếu thế mở ra răng nanh, hung ác cắn vào Cửu Đầu Trùng thân thể, đem lượng lớn nọc độc đều truyền vào trong đó.

Trong hỗn loạn, song phương cùng hung cực ác va chạm, đến cuối cùng hoàn toàn quấn quýt lấy nhau, tại trong biển gào thét gào thét lăn lộn, nhắc lên sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, cho tới toàn bộ đáy biển thâm uyên đều tại đây khắc rói vào đến kịch liệt lung lay.

"Ách ... Có thể thắng sao?" Xích Tỷ Nhi nắm chặt băng tuyet giao long móng vuốt, không nhịn được lo lắng lo lắng.

"Không biết, này muốn xem Tố Trinh biến thân có thể duy trì bao lâu." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, "Vì lẽ đó, để cho an toàn, ta cảm thấy chúng ta đòi hỏi ... A cái ô, ngươi muốn nói cái gì?"

"Đi! Theo ta đi!" Thật vất vả thở ra hơi Tụ Yêu phiêu, rất tang thương thở dài, "Hiện ở vào thời điểm này, coi như ta không muốn tìm nàng hỗ trợ cũng không xong rồi ... Theo kịp, ta mang bọn ngươi đi gặp ta ... Ách, bạn gái cũ!"

À được? Trước, trước cái gì ấy nhỉ?

Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ đang theo ở phía sau, chờ nghe được cuối cùng cái kia từ, trực tiếp liền trong gió ngổn ngang: "Chờ đã, đợi lát nữa, ngươi mới vừa nói, chúng ta muốn đi gặp ngươi cái gì?"

"Bạn! Gái! Cũ!" Tụ Yêu phiêu không nhịn được có chút thẹn quá hóa giận,

"Không cho hỏi, không cho hỏi chúng ta tại sao biệt ly, cái kia đều là bởi vì ..."

Đừng nghịch, ai quan tâm cái này rồi!

Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, vẫn cảm thấy khó có thể tin: "Chờ đã, a cái ô ý của người là, người biết cô nương kia, liền ở tại nơi này Đông Hải thâm uyên?"

"Lời thừa, không phải vậy ta vừa nãy tại sao phải nhường các người hướng về bên này trốn." Tụ Yêu phiên trực tiếp hướng về băng tuyêt giao long trên lưng một cái, lại tức giận thúc giục, "Xuất phát, xuất phát,

Đợi lát nữa cái kia ngốc rắn nếu như không chịu được, các người cũng đừng trách ta không giúp đỡ a."

"Được rồi, nói cũng đúng ..." Mọi người quay đầu lại nhìn một chút còn đang lẩn lộn cắn xé hai con hung thú, không kìm lòng được rùng mình lạnh lẽo.

Sau một khắc, nguyên khí đại thương Ngao Anh lập tức thôi thúc băng tuyêt giao long, hướng về sâu không thấy đáy đáy biển thâm uyên bơi đi, Tụ Yêu phiên tại đầu rồng thương chỉ huy đi tới phương hướng, còn không quên rất cảm khái thở dài: "Đúng, chính là bên kia, năm đó ta chính là ở mảnh này san hô trong rừng, cùng nàng ... Ai! Năm nay nguyên tiêu, đèn cùng nguyệt như trước, không gặp trước đây người, lệ ẩm ướt ... A a a!"

Cho nên nói, cái quái gì vậy thất tình, còn có thể khiến người ta biến thành thi nhân được không?

Hứa Tri Hồ bọn họ nghe được cả người sờn cả tóc gáy, sau đó liền nhìn xung quanh tia sáng càng ngày càng mờ càng ngày càng mờ, chỉ chốc lát sau, băng tuyêt giao long bốn phía tất cả đều là một vùng tối, càng có vô cùng vô tận thủy áp như núi lớn trấn áp xuống, tức khiến cho bọn họ có Ngao Anh thủy hệ thần thông bảo vệ, nhưng vẫn bị áp chế cả người xương cốt vang rền ...

"Híc, có còn xa lăm không?" Hứa Tri Hồ tu vi yếu nhất, tại loại này thủy áp hạ, chỉ cảm thấy hô hấp đều trở nên khó khăn lên.

"Cần phải, cũng nhanh đến cùng đi." Ngao Anh hiển nhiên có kinh nghiệm hơn một ít, rồi lại không khỏi hơi kinh ngạc, "Ta tại Đông Hải ở hơn trăm năm, cũng không biết nơi này lại còn có như thế một mảnh thâm uyên ... Cái ô này, ngươi xác định ngươi bạn gái cũ, liền ở nơi này?"

Được rồi, nghĩ đến một vị khuôn mặt đẹp như hoa em gái, liền bởi vì chịu đến người nào đó vô tình thương tổn, từ đây liền trở nên cực kỳ tự kỷ, đem mình nhốt tại này Đông Hải thâm uyên cũng không tiếp tục đi ra ngoài, suốt ngày ở trong bóng tối chịu đựng cô độc cùng cô quạnh ...

Trên thực tế, vén vẹn chỉ là muôn giỗng một thoảng màn này, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm liền tức giận bất bình: "Đáng ghét a, a cái ô, ngươi đến cùng đối cô nương kia làm cái gì, có phải là để người ta cái bụng làm đai sau đó, lại bội tình bạc nghĩa, hơn nữa đánh liên tục thai phí cũng không có ra?"

"Đừng nghịch, bản phiên cũng có cái kia công năng được không?" Tụ Yêu phiên rất phiền muộn nói thầm, hơn nữa bắt đầu không kìm lòng được hơi nhỏ căng thẳng, "Híc, nói đến, ta cùng nàng cũng có mấy ngàn năm không có thấy, không biết nàng còn có thể hay không quái ban đầu ta ... A a a, làm sao bây giờ, đột nhiên thật sốt sắng, nếu không chúng ta trở về đi, mặt khác lại nghĩ cách đối phó cái kia chủ thượng!"

Cút! Đến đều đến rồi!

Hứa Tri Hồ bọn họ tập thể mắt trợn trăng, mặc kệ nhiều như vậy mạnh mẽ đè lại Tụ Yêu phiên, lại chỉ huy băng tuyet giao long kế tục đi xuống tiêm hành, Tụ Yêu phiên chính ở chỗ này liều mạng giãy dụa phản kháng: "A a a, trở về đi, trở về đi, ta chờ một lúc nhìn thấy nàng nên nói cái gì a, nhiều năm như vậy, nói không chắc nàng đã sớm đã quên ta, nói không chắc cũng đã gả cho người khác ... Ế?"

Lời còn chưa dứt, cái tên này đột nhiên liền ngắn người, vẫn không nhúc nhích vọng hướng về phía trước.

Làm sao, mọi người hai mặt nhìn nhau, không tự chủ được cùng nhau quay đầu, liền trong chớp mắt này, phảng phất cảm ứng được đến của bọn họ, nguyên bản hắc ám thâm uyên, đột nhiên thì có kim quang nhàn nhạt hiện ra đến, đem xung quanh cảnh tượng tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Đó là ... Đó là ..." Hứa Tri Hồ không kìm lòng được mở to hai mắt.

Thời khắc này, mượn kim quang, hắn rất rõ ràng trông thấy thâm uyên phần cuối, đó là một mảnh cung điện phế tích, tựa hồ đã sớm tàn tạ hơn vạn năm, duy nhất chứng minh nó đã từng huy hoàng từng tồn tại, cũng chỉ có trong đống đổ nát cái kia mọc đầy rong biển tham thiêng cự trụ, còn xung quanh, đừng nói là người, liền ngay cả cá biển tôm biển đều không nhìn thấy ——

"Ách ... Vì lẽ đó, a cái ô, ngươi bạn gái cũ ở đâu?"

.....

Cái kia cái gì, đã lâu không có cho em gái tác giả chương đấy, ừ ân, hôm nay tới đây một quyển 'Giang hồ kỳ ba truyện', tác giả quân là cái rất đẹp cô lương, ôn nhu khuôn mặt đẹp hiếu ý thiêu đến một tay thức ăn ngon thượng đến phòng lớn ... Khắc khặc, nghiêm túc mặt, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là quyển sách này tả đến rất thú vị ... Được rồi, nói chung, chư vị, muốn bức ảnh cuồng ma đoàn thời gian thật dài không có phát động rồi, vì ngày xưa uy danh a, lên đường đi, nỗ lực quét mìn khu bình luận sách!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 261: Tiểu Châm Nhi

Tiểu Châm Nhi

Trống rỗng đáy biển thâm uyên, đã từng huy hoàng không biết cung điện, hôm nay đã sớm là một mảnh tàn tạ phế tích, cung điện sụp đổ đồ gỗ mục nát, chỉ có cái kia lại đứng sững ở trong đống đổ nát tham thiêん cự trụ, phảng phất tại tìm hiểu phồn hoa của ngày xưa cảnh tượng ...

Nhưng vấn đề là, đối với lại ở vào nguy cơ mọi người mà nói, có thể không có thời gian đi bi xuân thương thu!

Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, không khỏi tỏ rõ vẻ quái lạ, chờ chút, chúng ta là tới nơi này tìm viện binh đúng không, cho nên nói, a cái ô ngươi bạn gái cũ ở đâu, chẳng lẽ nói đã rời đi ... Ta sát, bắt lấy nó!

Được rồi, liền sững sốt như thế một lát, Tụ Yêu phiền thì đã dự định chộp dạ đào tẩu, phản ứng lại mọi người lập tức hung tợn xông lên, Xích Tỷ Nhi càng là một phát bắt được nó, dǎng dǎng sát khí dùng sức lung lay: "Đáng ghét a! Cái tên nhà ngươi, có phải là đang gạt ta mông, kỳ thực ngươi căn bản cũng không có bạn gái gì, đúng không, đúng không."

"A a a, ta không có lừa các ngươi." Đáng thương Tụ Yêu phiền bị lung lay đến độ nhanh hôn mê, "Ta thật sự có bạn gái, a, nàng liền tại này, liền ở đây a."

"Ở đâu? Ở đâu?" Theo Tụ Yêu phiền chỉ dẫn, mọi người theo bản năng cùng nhau quay đầu nhìn tới, sau đó liền nhìn thấy vùng cung điện kia phế tích.

Mấy giây sau, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền phẫn nộ rồi, bắt lấy Tụ Yêu phién

lại là một trận loạn hoảng: "Khốn nạn, ngươi làm luân gia là ngớ ngẩn a, ngươi nếu dám nói vùng cung điện này phế tích là ngươi bạn gái cũ, có tin hay không luân gia hiện tại liền hủy đi ngươi!"

"Đừng nghịch, ta bạn gái cũ làm sao có khả năng sẽ là cung điện!" Tụ Yêu phiền tức giận nói thầm, "Ta bạn gái cũ, rõ ràng chính là ... Cái kia cây cột!"

"Phù!" Lời còn chưa dứt, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ tất cả đều tập thể văng, "Chờ đã, đợi lát nữa, a cái ô, ngươi nói bạn gái ngươi là ai?"

"Cây cột a!" Tụ Yêu phiền đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Lẽ nào nơi này còn có cái thứ hai cây cột sao?"

Rất tốt rất cường đại, nguyên bản hỗn loạn hiện trường, đột nhiên liền rơi vào quỷ dị yên tĩnh, tất cả mọi người đều tỏ rõ vẻ đờ đẫn há to mồm, biểu hiện quái lạ ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, sau đó lại dùng loại kia "Ngươi nhất định là điên rồi" vẻ mặt, nhìn đàng hoàng trịnh trọng Tụ Yêu phién.

Mấy giây sau, trợn mắt ngoác mồm Xích Tỷ Nhi đột nhiên lại bạo phát, trực tiếp đằng đằng sát khí giơ lên chảo: "Đủ rồi! Khốn nạn! Ngươi cho ta có chừng có mực a, ngươi làm sao không nói thẳng ngươi hướng về đáy biển căm xuống, liền có thể trực tiếp để Đông Hải mang thai ấy nhỉ?"

"Chờ đã, là thật sự, là thật sự a." Mắt thấy chảo liền muốn nện xuống đến, Tụ Yêu phién cũng là cuồng lên, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn cái kia tham thiên cự trụ, "Không tin mà nói, chính các ngươi đi hỏi nàng a ... Tiểu Châm Nhi, ngươi nhanh nói một câu, ngươi nói ngươi có biết hay không ta, có phải là ta bạn gái cũ?"

"Ta không phải!" Tham thiên cự trụ tức giận hừ lạnh một tiếng.

"Thấy không, mọi người đều nói không phải rồi!" Xích Tỷ Nhi nhất thời càng thêm nỗi trận lôi đình, "Ta đã nói rồi, như ngươi loại này FA cả đời già hỏa, làm sao có khả năng sẽ có ... Phù!"

Đột nhiên phản ứng lại, Xích Tỷ Nhi giật nảy cả mình, hồn như là theo bản năng khiếp sợ lùi về sau: "À được? Này cây cột, này cây cột lại có thể nói chuyện?"

Mồ hôi, Xích Xích ngươi đây là có bao nhiêu hậu tri hậu giác a, Hứa Tri Hồ ở bên cạnh liều mạng mắt trợn trắng, Trần sư huynh bọn họ nhưng là tập thể trợn mắt ngoác mồm, kho ngươi cái hấp a, tình huống thế nào, này cây cột lại thật sự sẽ nói?

"Lời thừa, luân gia nói thế nào cũng là tiên thiên pháp bảo, sẽ nói có gì đáng kinh ngạc?" Tham thiên cự trụ vẫn không nhúc nhích, nhưng từ nhưng truyền đến có chút ngại kiều ngụ ý âm thanh, yếu điệu âm thanh cùng thô to cây cột phối hợp cùng nhau, xem ra họa phong thật sự có chút kỳ quái.

"Ách ... Luân gia?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, đột nhiên cảm thấy này cây cột nói chuyện phong cách, cùng Xích Xích còn thật sự rất giống, liền ngay cả ngại kiều ngữ khí đều rất gần gũi.

Được rồi, hắn nơi này đang yên lặng châm chọc, Xích Tỷ Nhi cũng đã sâu sắc chấn kinh rồi: "Tiên thiên pháp bảo? Ngươi? Vẫn là cái này cái ô bạn gái?"

"Hừ hừ, ai là tên khốn này bạn gái?" Tham thiên cự trụ tức giận hừ lạnh một tiếng, "Nhớ năm đó, luân gia không cẩn thận bị bệnh một hồi, cách nghìn dặm đưa tin cho hắn, muốn làm nũng muốn ôm một cái muốn an ủi, ngươi biết cái tên này nói thế nào, lại liền trả lời một câu nói, gọi luân gia uống nhiều nước nóng ..."

"Không phải chứ!" Xích Tỷ Nhi nghe được rất là tức giận.

"Chính là, chính là!" Tham thiên cự trụ rất phiền muộn thở dài, "Còn có một lần, luân gia tức rồi, hỏi hắn có biết hay không chính mình sai ở nơi nào, hắn lại còn nói không biết, còn muốn luân gia vạch ra hắn sai ở nơi nào ..."

"Híc, như thế quá đáng?" Lần này không chỉ có là Xích Tỷ Nhi , liên đới Vân

Phàm cũng tức giận bất bình.

"Còn có, còn có ..." Tham thiên cự trụ rất ưu thương khóc kẽ lể, "Lần kia ta hỏi hắn nói, ta gần nhất có phải là mập, kết quả hắn lại còn nói, vẫn tốt chứ, chỉ là mập một chút ..."

"Quá đáng! Quá phận quá đáng rồi!" Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm không khỏi nổi giận, đồng thời quay về Tụ Yêu phiêu trợn mắt nhìn, "Phân đến được! Như loại này hoàn toàn không biết chúng ta em gái tâm tình gia hỏa, liền cần phải nhất định không có bạn gái."

Ta sát, như thế cũng được?

Trần sư huynh bọn họ ở bên cạnh nghe được mồ hôi như mưa, đột nhiên cảm thấy bạn gái thực sự là một loại rất sinh vật đáng sợ, Tụ Yêu phiêu càng là oan ức có phải hay không, không nhịn được nhỏ giọng thầm thì: "Vẫn đề là, vẫn đề là, cũng không thể mỗi lần đều nói ngươi là đúng, ta là sai đi."

"Too young, too simple a." Hứa Tri Hồ rất đồng tình vỗ vỗ nó biểu thị an ủi, "Biết không? Trên thế giới nguyên lai có hai loại nam nhân, loại thứ nhất cảm thấy nữ nhân vĩnh viễn là đúng, loại thứ hai cảm thấy nữ nhân không nhất định là đối, sau đó ... Ân, loại thứ hai nam nhân bởi vì không tìm được bạn gái

, vì lẽ đó liền cũng chậm chạp tuyệt diệt, đây chính là Darwin sinh vật thuyết tiến hoá."

Có phải là a, Trần sư huynh bọn họ tuy rằng nghe không hiểu, nhưng vẫn cảm thấy nỗi lòng tôn kính, đúng là Ngao Anh ở bên tò rò vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng: "Khặc khặc, so với cái này đến, các ngươi không cảm thấy hiện tại có chuyện quan trọng hơn sao?"

Đúng nha, đúng nha, Hứa Tri Hồ đập vỗ trán, mau chạy ra đây đánh gãy ba người kia em gái bạn thân tụ hội: " khặc khặc, châm cô nương đúng không, a cái ô việc chúng ta sau đó lại từ từ nói, hiện tại vẫn đề là, bên ngoài có cái gia hỏa

đang đuổi theo chúng ta không tha, a cái ô vì yểm hộ chúng ta người bị thương nặng, thật vất vả mới trốn đến này ..."

"Là ai?" Tham thiên cự trụ đột nhiên liền phẫn nộ rồi, "Tên khốn kiếp kia, lại dám đả thương luân gia nam ... Khặc khặc, băng hữu bình thường."

"Là cái rất cường đại gia hỏa." Hứa Tri Hồ vừa yên lặng oán thầm ngạo kiều a ngạo kiều, vừa giải thích cho nàng nghe, "Kỳ thực, lấy a cái ô thực lực, vốn là cũng có thể đối phó đạt được, bất quá không biết tại sao, từ khi nó lần này đến Đông Hải sau đó, thường thường thở dài thở ngắn, luôn nói cái gì năm ngoái hôm nay này trong môn phái nhân diện đào hoa tương ánh hồng, còn có cái gì hỏi thế gian tình là gì ..."

"Ách ... Vì lẽ đó?" Tham thiên cự trụ ngữ khí đột nhiên trở nên rất kỳ quái.

"Vì lẽ đó, nó mới sẽ không cẩn thận thất thủ a." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, rồi lại tỏ rõ vẻ tang thương ngang đầu nhìn trời, "Liên tại vừa nãy, nó người bị thương nặng thời điểm, đột nhiên nói sợ sệt chính mình cũng lại không chịu đựng nổi, nhưng mà trong lòng vẫn rất tưởng niệm một người, muốn thu được nàng tha thứ, vì lẽ đó dù cho biết đường dài bôn ba đổi thương thế không được, vẫn kiên trì chạy tới nơi này ..."

"Ta không có ..." Tụ Yêu phiên rất oan uổng biện giải.

"Ngươi có!" Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm đồng thời đăng đăng sát khí nhìn nó.

"Được rồi, ta có ..." Tụ Yêu phiên lập tức liền rụt trở lại, nhưng lại nhỏ giọng thầm thì nói, "Cái kia cái gì, kỳ thực ta chính là, ách, chỉ là có chút muốn châm ngươi, không có chuyện gì, nhìn thấy ngươi vẫn một mực ở nơi này là tốt rồi, chúng ta vẫn là băng hữu, vẫn là ..."

Đừng nói, cái gì đều đừng nói rồi!

Trong phút chốc, tham thiêng cự trụ đột nhiên nổ vang một tiếng, dường như muôn từ đáy biển thâm uyên bỗng nhiên rút ra, kéo toàn bộ cung điện phế tích đều tại chấn động kịch liệt: "Lẽ nào có lý đó! Luân gia bạn trai cũ, coi như muôn giáo huấn, cũng là từ luân gia để giáo huấn, từ đâu tới khốn nạn, lại dám, lại dám... Ai kia, tới giúp một chuyện!"

Không thành vấn đề, Hứa Tri Hồ biểu thị chính mình tối vui với trợ giúp người, lúc này liền rất nhiệt tình tiến lên nghênh tiếp.

Trên thực tế, kèm theo kịch liệt nổ vang chấn động, này tham thiêng cự trụ thượng rong biển cũng đã dồn dập bóc ra, từng bước bại lộ ở trong không khí to lớn cán, xem ra tựa hồ là dùng thiêng ngoại quạ thiết rèn đúc mà thành, giờ khắc này vển vẹn là nhẹ nhàng lung lay, liền thả ra ngàn nói hào quang vạn đạo điểm lành, soi sáng đến đáy biển thâm uyên tất cả đều kim quang lóng lánh.

Trong phút chốc, kèm theo cuối cùng một mảnh rong biển bóc ra, liền xem đến đây cự trụ bên trên, đột nhiên có một nhóm chữ triện lóng lánh mà qua, Hứa Tri Hồ bị kim quang này soi sáng đến đầu váng mắt hoa, thật vất vả mới néo mắt lại, miễn cưỡng nhận ra phía trên kia văn tự —

"Như ý... Như ý kim cô bỗng, nặng 13,000 500... Phù!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 262: Phía Trước Năng Lượng Cao Báo Động

Phía trước năng lượng cao báo động trước

Vạn vật không ngờ tới, vạn vật không ngờ tới a!

Hứa Tri Hồ dùng chính mình yêu mến nhất bàn phím máy tính xin thề, từ khi hắn đi tới nơi này cái ngõ ngách giới sau đó, tam quan đã bị hủy một lần lại một lần, cũng đã đến tiết tháo vỡ tại trước mắt mà diện không đổi màu trình độ, có thể chính là cái dạng này, nyan cái mẽ, hắn phát hiện mình vẫn là đánh giá thấp thế giới này loạn nhập trình độ ——

Con em nó a, ai có thể dự đoán được, a cái ô bạn gái cũ, mẹ nó lại sẽ là một cái cây cột!

Hơn nữa, này ngốc nữu còn không phải phổ thông cây cột, mà là trong truyền thuyết như sấm bên tai như ý kim cô bỗng, không sai, chính là cái kia quan phuơng tên gọi là định hải thần châm, 13,000 500 cân, chủ yếu công năng là trị thủy, phụ trợ công năng là đánh người, tiền nhiệm người sử dụng là Đại Vũ, tương lai người sử dụng là đại thánh có tiếng gậy ...

Đcmnn a, chẳng trách, chẳng trách này cây cột vị trí hải ba không thịnh hành, chẳng trách nó khuê danh gọi Tiểu Châm Nhi, chờ chút, cho nên nói, hiện tại con hổ tử kia còn tại trong tảng đá đúng không?

"Híc, làm sao?" Nhìn thấy hắn tỏ rõ vẻ quái lạ vẻ mặt, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm không khỏi ngạc nhiên không nói gì.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ chính ở chỗ này ngất lăm, nhìn trước mắt tham thiền cự

tru hoặc là nói Tiểu Châm Nhi sững sốt nửa ngày, đột nhiên liền phản ứng lại, "Ta sát, cho nên nói, như ý kim cô bỗng không chỉ có linh tính, hơn nữa còn là cái em gái?"

"Lời thừa, lẽ nào luân gia xem ra rất giống nam sao?" Tiểu Châm Nhi đỗi này biểu thị cực kỳ bất mãn.

"Đương nhiên không giống!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nghiêm túc mặt phủ định, rồi lại không nhịn được yên lặng oán thầm, thậm nghĩ một cái có thể thô có thể tế có thể trưởng có thể ngắn gãy, làm sao nghe đều cảm thấy như là ... Khặc khặc, ta không nói gì, đúng không.

"Hừ hừ, luôn cảm thấy cái tên nhà ngươi, giống như đang suy nghĩ gì rất vật kỳ quái?" Tiểu Châm Nhi rất bất mãn hừ lạnh một tiếng, rồi lại thúc giục, "Quên đi, trước tiên nói chính sự, lại đây giúp một chuyện, đem luân gia nhổ ra!"

"Tốt ..." Hứa Tri Hồ theo bản năng liền muốn lên, bất quá chờ phản ứng lại, lập tức liền không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, "Đừng nghịch, ròng rã 13,000 500 cân, làm sao có khả năng chuyển đến động a, cô lương ngươi liền không thể tự kiềm chế đem mình nhổ ra sao?"

"Chớ ngu, luân gia là cây côn, nhà ngươi gãy sẽ chính mình động a!" Tiểu Châm Nhi phẫn nộ oán giận, lại nhìn xung quanh Trần sư huynh bọn họ, "Cái kia cái gì, các ngươi cái nào nâng đến động luân gia, luân gia liền tạm thời cõi hết sức đem mình mượn cho hắn dùng được rồi."

Làm sao có khả năng nhấc lên được đến, Trần sư huynh nội tâm bọn họ đều ở không hề có một tiếng động gào thét tới, liền ngay cả từ trước đến giờ lấy yêu quý bạo lực cận chiến trừ danh Vân Phàm, cũng không nhịn được có chút khổ não cắn ngón tay: "Cái này, cái này, nếu như là mấy ngàn cân thuyền neo, ta có thể còn có thể miễn cưỡng nhấc lên được đến, nhưng mà 13,000 500 cân, ách, biết đánh nhau cái 60% sao?"

Đáp án khẳng định là phủ định, Tiểu Châm Nhi rất cảm khái thở dài: "Cho

nên nói, không phải luân gia không muốn giúp các ngươi, thực sự là các ngươi không có một cái có thể nâng đỡ đến... Ô, ai kia, ngươi có lời gì nói?"

"Híc, ta có thể hay không thử một chút xem?" Tại mọi người kinh ngạc ánh mắt, trong đám người Xích Tỷ Nhi yếu mềm giơ tay lên, mang theo vài phần do dự không quyết định: "Cái kia cái gì, từ khi tu luyện biểu ca truyền thụ chu tăm Yêu Hậu bản nguyên thần thông sau, ta tuy nói vẫn không có thuận lợi đột phá, bất quá gần nhất khí lực ngược lại tốt như càng lúc càng lớn."

"Đúng vậy, giống như Xích Xích ngươi gần nhất sức mạnh càng ngày càng kinh người." Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoáng tối hôm qua chính mình dự định nín nắp bình thời điểm, Xích Xích trực tiếp hỗ trợ đem chỉnh chiếc bình đều nữu thành hình dạng xoắn ốc hình ảnh, "Nói như vậy lên, hay là thật sự có thể... Lên đi!"

Nói lên liền lên!

Xích Tỷ Nhi hít một hơi thật sâu, liền như thế khí thế mười phần nghênh đón, vòng quanh tham thiên cự trụ xoay chuyển vài vòng, lại hiện trường làm mấy cái nắm ngừa lên tọa nóng người, đến cuối cùng rốt cuộc mở hai tay ra, ôm chặt lấy thô to cán, trong phút chốc ——

Lên!

Kèm theo quát khẽ một tiếng, nàng đột nhiên phát động toàn lực, dưới chân mặt đất vỡ vụn thành từng mảnh, mềm mại ngọc dung thương càng là gân xanh bốc lên, liền ngay cả trong nê hoàn cung đều có màu đỏ thẫm ánh sáng gào thét bay lên không!

Trong tiếng nổ, toàn bộ cung điện phế tích đều ở khẽ run, căm sâu vào mặt đất định hải thần châm, dĩ nhiên tại kinh khủng như thế sức mạnh khởi động hạ, bắt đầu cực kỳ chậm chạp từng tấc từng tấc thương di, thậm chí mỗi đi lên di động một tấc, thì có kim quang mãnh liệt mà ra, khuấy lên đến toàn bộ thâm uyên đều hải triều gào thét dâng trào, xung kích đến tất cả mọi người đều cơ hồ

đứng không nổi.

Trợn mắt ngoác mồm a, Trần sư huynh bọn họ tất cả đều nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, nhưng lại đột nhiên cùng nhau quay đầu, tỏ rõ vẻ đồng tình nhìn Hứa Tri Hồ: "Híc, Ninh sư đệ, ngươi không có lén lút giấu quỹ đen chứ?"

Đừng nói, Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài: "Cái kia cái gì, từ lần trước Xích Xích cho ta biểu diễn tay không nát tan bình gas sau đó, ta đã quyết định muôn ... Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, đang phát động toàn lực Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền bỗng nhiên buông hai tay ra, nguyên bản miễn cưỡng tăng lên năm 6 tấc định hải thầm châm, đột nhiên nổ vang cường điệu mới trở xuống đi, thế như sơn nhạc lực trùng kích hạ, toàn bộ cung điện phế tích cũng như cùng bị giáng đòn nặng nề, không cách nào khống chế kịch liệt run rẩy lên.

"Không được! Không được!" Lão đảo rút lui Xích Tỷ Nhi, đỡ sấp bẻ gãy eo thon nhỏ, tỏ rõ vẻ trăng xám thở hồng hộc, "A a a, quá nặng, căn bản là, căn bản là nâng không ... Phù!"

Trả lại kịp nói xong, nàng đột nhiên biến sắc, hầu như là theo bản năng há mồm phun một cái!

"Cái gì?" Hứa Tri Hồ cũng không kịp phản ứng lại, liền bị trăng bạc tơ nhện cuốn lấy, không tự chủ được xông về phía trước.

Hầu như liền trong chớp mắt này, to lớn như núi cao giống như trăng bạc cự mảng, liền như thế nổ vang từ trên trời giáng xuống, tầng tầng đánh vào hắn vừa vị trí, trực tiếp đem mảng lớn cung điện phế tích đều oanh thành mảnh vỡ.

Sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, Bạch Tố Trinh rất gian nan nâng lên to lớn đầu rắn, miệng đầy phun máu đứt quãng nói: "Phụ thân đại nhân, con gái đã tận lực, đã tận lực, nhưng mà ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, phương xa cuồng triều sôi trào mãnh liệt bên trong, cả người vết thương đầy rẫy Cửu Đầu Trùng, tương tự từ thâm uyên nổ vang quật khởi, bùng nổ ra dữ tợn hung ác trường tiếng gào!

Trải qua vừa một phen ác chiến, cái kia chín cái nanh um tùm to lớn trùng đầu, hiện tại cũng đã chỉ còn dư lại ba viên, nhưng bị chủ thượng phân hồn đem hết toàn lực khởi động, này đồng dạng người bị thương nặng thái cổ hung thú, nhưng vẫn là tàn bạo điên cuồng gầm thét lên, hướng về cung điện phế tích mãnh xông lại!

"Ta đến!" Trong phút chốc, chưa kịp mọi người làm ra ứng đối, trước sau ở bên suy tư Ngao Anh, nhưng rõ cuộc vứt bỏ hết thảy do dự, liền như thế cắn môi anh đào tiến ra đón, "Hứa đạo hữu, nhớ tới ngươi hứa hẹn, nếu như ta hóa thành nguyên hình sau..."

"A?" Hứa Tri Hồ không rõ vì sao mở to hai mắt.

Trên thực tế, hắn đã không kịp vấn đề, bởi vì liền tại này trong khoảnh khắc, Cửu Đầu Trùng dữ tợn tiếng gầm gừ đã như nộ trào giống như mãnh liệt mà đến, nhưng ở uy thế đáng sợ như vậy trước mặt, Ngao Anh dĩ nhiên không chút nào sợ hãi, ngược lại là mặt không hề cảm xúc giơ lên súng hỏa mai mồi cò, lạnh lùng ngắm trúng liền tại mười mấy trượng bên ngoài hung ác trùng đầu!

"Ngu xuẩn!" Chủ thượng phân hồn cười lạnh một tiếng, khống chế ba viên dữ tợn hung ác trùng đầu, trắng trợn không kiêng dè mạnh mẽ tráo rơi xuống.

Âm âm một tiếng, còn đứng tại chỗ Ngao Anh, trực tiếp liền bị này cùng hung cực ác trùng đầu đập thành thịt nát, nhưng ngay cả như vậy, nàng lại tại thời khắc cuối cùng phóng ra chì đạn, chuẩn xác bắn trúng ký thác chủ thượng phân hồn khôi này ngọc thạch.

Âm! Bị bắn trúng chủ thượng phân hồn, cảm giác được loại kia kịch liệt đau

đớn, không nhịn được cuồng loạn gào thét một tiếng: "Chết tiệt khốn nạn! Lại dám thương tổn được bản tôn, coi như ngươi đã thần hồn câu diệt, bản tôn cũng phải đưa ngươi ... Đưa ngươi ... Đưa ngươi ..."

Nói không được, bởi vì liền trong chớp mắt này, hắn đột nhiên nhận ra được trùng đầu hạ dị thường hiện tượng!

Thời khắc này, trăng đen xen kẽ ánh sáng, dường như mang theo băng sương đong lại sức mạnh, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng khuếch tán ra, vền vẹn trong chớp mắt, phạm vi mấy trăm trượng nước biển, tất cả đều cấp tốc ngừng tụ thành cự khôi băng lớn, khoảng cách gần nhất Cửu Đầu Trùng, càng là không kịp tránh, liền bị mạnh mẽ vây ở khôi băng bên trong.

"Cái gì?" Chủ thượng phân hồn lấy làm kinh hãi, không chế Cửu Đầu Trùng kịch liệt phản kháng, nỗ lực từ này cự khôi băng lớn tránh ra.

Sau đó, liền tại hắn khiếp sợ trong tầm mắt, này to lớn khôi băng rồi lại đột nhiên nổ vang vỡ vụn, tại tứ tán tung tóe băng lăng mảnh vỡ, một cái trăng đen xen kẽ to lớn hung thú, như núi lớn cuồng bạo quật khởi —

"Gào!" Phát sinh sắc bén chói tai tiếng gầm gừ, này trăng đen xen kẽ cự thú nâng lên vuốt sắc, cùng hung cực ác ngửa mặt lên trời thét dài, vền vẹn là loại kia tản mát ra tàn bạo khí thế, liền để tất cả mọi người tại chỗ cũng như cùng thân ở lốc xoáy.

"Này, đây là cái gì hung thú?" Chủ thượng phân hồn giật nảy cả mình.

"Cực tây địa phương dị tộc nữ yêu!" Trần sư huynh bọn họ nhưng là tinh thần đại chấn, "Chờ đã, cho nên nói, Ngao Anh điện hạ, trên thực tế kế thừa mẹ của nàng, cũng chính là vị kia dị tộc nữ yêu huyết mạch, bởi vậy có thể ... Ách, Ninh sư đệ, mặt của ngươi làm sao?"

Không có thứ gì! Đừng động ta, để ta bình tĩnh một lúc!

Thời khắc này, tại tất cả mọi người phức tạp vẻ mặt, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ co giật ngẩng đầu lên, nhìn cái kia dữ tợn thét dài trắng đen xen kẽ cự thú, đột nhiên liền không kìm lòng được lè rọi đầy mặt —

"Đcmnn a! Ta liền biết! Ta liền biết phía trước năng lượng cao báo động trước, quả nhiên có cái hổ to đang chờ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 263: Như Thế Cũng Được A

Như thế cũng được a

Phía trước năng lượng cao báo động trước!

Bởi vì đã bị cái này không tiết tháo thế giới phá hủy rất nhiều lần tam quan, vì lẽ đó Hứa Tri Hồ cũng sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nói thí dụ như, khi hắn lần thứ nhất gặp phải Ngao Anh công chúa điện hạ, đồng thời biết được nàng có cái cực tay địa phương dị tộc nữ yêu mẫu thân sau, cũng đã bắt đầu trí tưởng tượng cùng óc sáng tạo mở ra suy đoán, vị kia dị tộc nữ yêu đến cùng sẽ là gì?

Sau đó, nhân vì muốn tốt cho Ngao Anh như tinh thông băng hệ phép thuật, vì lẽ đó có một quãng thời gian rất dài bên trong, Hứa Tri Hồ vẫn mơ hồ cảm thấy, này vị điện mẫu thân của hạ đại nhân, không làm được khả năng chính là một cái phương tây băng hệ cự long, hoặc là lại không hề có nguyên tắc một điểm, còn có thể là World of Warcraft loại kia băng sương cự long ... Ách, từ góc độ này nói, vị kia Đông Hải Long vương khẩu vị cũng thật là rất trùng!

Nhưng sự thực chứng minh, đcmnn a, hắn vẫn là đánh giá thấp vị kia Long vương bệ hạ sức chiến đấu!

Ai có thể dự đoán được, ai có thể dự đoán được, vị này phong lưu Long vương bệ hạ lại như thế bác ái, dĩ nhiên hãy cùng thái địch linh hồn phụ thể tựa như, trực tiếp lên, lên ... Ách, lên một cái ... Chim cánh cụt!

Không sai, chính là chim cánh cụt!

Cho nên nói, vào giờ phút này, kể thừa mẫu thân huyết mạch mà hóa thành

nguyên hình Ngao Anh điện hạ, tuy rằng thân thể cực lớn đến khó có thể tin, tuy rằng bùng nổ ra dữ tợn hung ác tiếng gầm gừ, tuy rằng có thể làm cho xung quanh nước biển đều mãnh liệt kết băng, nhưng mà này đều thay đổi không xong việc thực —

Con em nó a, có ích lợi gì, nói cho cùng người chính là một cái trăng đen xen kẽ ngây thơ đáng yêu phóng đại gấp mấy trăm lần chim cánh cụt mà thôi!

Nỗi lòng tôn kính, thời khắc này, Hứa Tri Hồ thật sự đổi vị kia Long vương bệ hạ có loại nỗi lòng tôn kính cảm giác, giảng thật, muốn tại phương tây tìm tới một cái chim cánh cụt, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy, Long vương bệ hạ không làm được là trực tiếp ra biển phiêu lưu, vẫn phiêu lưu đến băng nguyên phụ cận, lúc này mới nhân phẩm đại bạo phát tựa như gấp phải chim cánh cụt quần ...

Càng khiến người ta nỗi lòng tôn kính chính là, vị này Long vương bệ hạ lại còn có thể tại mênh mông băng nguyên, tìm tới một chỉ tu luyện thành tinh chim cánh cụt nữ yêu, hơn nữa còn thành công nói chuyện một hồi yêu đương, cuối cùng còn rất thần kỳ sinh hạ một đứa bé ... Ta sát, bệ hạ, ngài sức chiến đấu quả thực là quét mới tất cả mọi người thường thức được không?

Được rồi, hắn nơi này đang đang điên cuồng châm chọc, bên kia chiến đấu cũng đã hung mãnh bạo phát rồi!

Tuy rằng ngoại hình ngây thơ đáng yêu, nhưng ở ròng rã tăng vọt gấp mấy trăm lần sau, bùng nổ ra khủng bố huyết thống sức mạnh Ngao Anh, nhất thời như núi lớn mạnh mẽ va đập tới, đặc biệt là đôi kia nhìn qua đã sớm thoái hóa nhỏ bé hai cánh, dĩ nhiên đường như lưỡi dao sắc giỗng như vô cùng sắc bén, mỗi một lần gào thét qua, đều có thể sâu sắc cắt vào Cửu Đầu Trùng cứng rắn trong thân thể.

Không chỉ có như thế, này đen nhánh nhỏ bé hai cánh, tựa hồ còn mang theo băng sương lực lượng, mỗi một lần cắt vào Cửu Đầu Trùng trong thân thể

, sẽ có băng sương lực lượng mãnh liệt mà vào, đưa nó máu tươi ngưng tụ thành khối băng, để thân thể của nó trở nên từng bước cứng ngắc, liền ngay cả cơ thể mặt ngoài thân thể đều từng bước bao trùm lên một tầng dày nặng sương lạnh ...

"Chết tiệt! Chết tiệt!" Chủ thượng phân hồn cùng hung cực ác gầm thét lên, trong phút chốc lần thứ hai tự bạo một cái to lớn trùng đầu.

Tại loại kia sức mạnh bản nguyên dưới sự kích thích, cuồng bạo Cửu Đầu Trùng lay động mãnh liệt thân thể, đem ẩn tại băng sương lực lượng tất cả đều đuổi ra ngoài, đồng thời mở ra còn sót lại hai tấm cái miệng lớn như chậu máu, dữ tợn hung tàn mãnh xông lên, đem Ngao Anh tầng tầng va vào cung điện trong đống đổ nát, hai cái khủng bố cự thú gào thét cắn xé, nhắc lên sôi trào mãnh liệt cơn sóng thần, dường như muốn đem toàn bộ đáy biển thâm uyên đều xé thành mảnh vỡ.

"Phụ thân đại nhân, con gái cũng còn có thể chiến ..." Thật vất vả mới khôi phục một điểm nguyên khí Bạch Tố Trinh, tương tự miễn cưỡng nâng lên thân thể khổng lồ, phối hợp Ngao Anh mãnh xông lên, miệng đầy um tùm răng nanh mạnh mẽ cắn vào Cửu Đầu Trùng trùng đầu, hầu như đem xương cổ đều cắn đến vỡ vụn.

Được rồi, nhìn qua rất đồ sộ, nhưng tại sao luôn cảm thấy họa phong không đúng!

Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, nhìn một cái to lớn chim cánh cụt một cái rắn hổ mang cùng một con sâu ở nơi đó ác chiến, cũng đã không biết nên nói cái gì, đúng là Vân Phàm không nhịn được hơi biến sắc: "Sư đệ, e sợ Ngao Anh cũng chống đỡ không được bao lâu, chúng ta e sợ vẫn phải là ..."

Không cần nàng nhắc nhở, tất cả mọi người đều rất chỉnh tề quay đầu, nhìn bên kia còn tại đem hết toàn lực muốn rút ra định hải thần châm Xích Tỷ Nhi.

Liền bú sữa khí lực đều đã vận dụng, Xích Tỷ Nhi cả người kịch liệt run rẩy,

dưới chân nham thạch cũng như cùng mạng nhện tựa như vỡ vụn ra đến, thân là bị phân phôi mục tiêu Tiểu Châm Nhi, còn ở bên cạnh rất nhiệt tình cho nàng cỗ vũ: "Cố lên, cố lên, Xích Xích, ta cảm thấy ngươi lại thêm gấp đôi sức mạnh, liền có thể đem ta cho ... Ô, nói đến, trên tay ngươi da dẻ thật bóng loáng, bình thường đều lấy cái gì bảo dưỡng nha?"

"Đương nhiên là dùng, đương nhiên là dùng Thiên Hương phường ..." Xích Tỷ Nhi thở hồng hộc, rồi lại đột nhiên mắt hạnh trợn tròn, "Cho luân gia ... Lê!"

Âm âm một tiếng, tại toàn diện bạo phát sức mạnh hạ, định hải thần châm bị mạnh mẽ ngẩng lên sắp tới một thước, chỉ là chưa kịp mọi người tới đến cùng lộ ra kinh hỉ vẻ mặt, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền rên lên một tiếng, miệng đầy phun máu lảo đảo lùi về sau, càng làm định hải thần châm cho ném xuống rồi.

Trong phút chốc, nặng đến 13,000 500 cân tham thiên cự trụ, mang theo sức mạnh kinh khủng tầng tầng nổ xuống, nhất thời khơi ra toàn bộ cung điện phế tích chấn động kịch liệt, liên đới tất cả mọi người bị dư âm nổ đến bay ngược ra ngoài.

"Đáng ghét a, còn kém một chút điểm." Xích Tỷ Nhi rất phiền muộn giãy dụa nhảy lên, liền muốn thở phì phò lần thứ hai xông lên, "A a a, lại tới một lần, lần này nhất định có thể ... A?"

Còn chưa nói hết đây, nàng đột nhiên liền phát hiện trong miệng có thêm khói mòn đồ gì, ngọt ngào mềm mại: "Híc, đây là cái gì?"

"Snickers!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trọng trọng giơ tay lên, đem còn lại nửa cái cũng đưa cho nàng, "Đến, nếm thử, có hay không cảm thấy trong thân thể tràn ngập năng lượng, hoặc là nói, tràn ngập sức mạnh?"

"Lực sĩ ... Giá?" Xích Tỷ Nhi dần độn mở to hai mắt, nhưng là nhai nhai, lại sáng mắt lên, "Ô, đợi lát nữa, cái này Snickers ăn sau đó, còn thật sự cảm giác trong thân thể nhiều hơn mấy phần sức mạnh, ách, Tri Hồ, ngươi là làm thế nào đến?"

"Bởi vì vật này lời quảng cáo gọi là —— quét ngang đói bụng, bổ sung năng lượng." Hứa Tri Hồ cười híp mắt lại đưa tới một cái, "Hơn nữa, xuyên qua sau lại biến dị một lần, cho nên nói, Xích Xích ngươi cảm giác mình tăng trưởng bao nhiêu sức mạnh?"

"Híc, không tính rất nhiều." Xích Tỷ Nhi rất chăm chú nhai nhai, một hơi ăn ba cái sau đó, có chút no no sờ sờ bụng nhỏ, "Giống như, giống như liền chỉ có một chút, chỉ có một chút."

"Không có chuyện gì, có hiệu quả là tốt rồi!" Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Mấy giây sau, liền tại Xích Tỷ Nhi đần độn vẻ mặt, hắn đột nhiên ôm lấy sơn địa bao, rất chăm chú đi xuống đỗ ra, sau đó ầm ầm một tiếng, đủ loại đồ ăn vặt lại như như thủy triều, trực tiếp liền đem Xích Tỷ Nhi bao phủ lại ——

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, là một cái quanh năm không ra khỏi cửa otaku, ta chưa đựng các loại đồ ăn vặt, gộp lại có thể nhiều hương phiêu phiêu ba vòng bán!"

.....

Cái kia cái gì, để cử một quyển không sai tiếu thuyết 'Thừa phong', tác giả quân là một cái rất béo tốt mèo a, bất quá cỗ sự tả đến mức rất thú vị, ngày hôm qua nhìn mấy chương, cỗ sự cùng bút lực đều có hấp dẫn người địa phương, đại gia có hứng thú có thể đi xem một chút.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 264: Thật No A

Thật no a

Là một cái không thể nào ra ngoài lại yêu quý ăn otaku mangaka, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu chứa đựng lượng lớn đồ ăn vặt, quả thực chính là một loại phản xạ có điều kiện thức bản năng được không?

Cho nên nói, dù cho xuyên qua đến hiện tại cũng đã gần hai năm, bất quá đương sơ tiện tay mua được các loại đồ ăn vặt, trừ bỏ bị Tử Tử các nàng sáu con ăn đi bên ngoài, đến hiện tại còn có thể chưa đầy nửa cái phòng chứa đồ, lúc này vẫn vẹn là hướng về trên đất đỗ ra, thì có một loại "Ta vừa mua lại ốc nhĩ mã" kỳ quái cảm giác thành công ...

"À được?" Xích Tỷ Nhi nhìn nhẫn chìm đến chính mình chân nhỏ các loại đồ ăn vặt, dần độn hai mắt đăm đăm, "Ta còn tưởng răng, ta còn tưởng răng Tử Tử các nàng đã đem ngươi ăn hết rồi đây."

"Làm sao có khả năng?" Hứa Tri Hồ rất tự hào vỗ vỗ hai tay, vừa chỉ chỉ đầy đất các loại đồ ăn vặt, thuận tiện cho mặt sau trợn mắt ngoác mồm Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ phổ cập khoa học một thoáng —

"A! Cái này gọi là Snickers, quét ngang đói bụng bổ sung năng lượng, các ngươi vừa đều xem qua; cái này gọi là sô cô la, đức phù, biến dị sau đó đồng dạng có thể tăng cường năng lượng; còn có, cái kia một trong rương trang đều là hồng trâu, bên cạnh cái rương kia bên trong là giai đễn vui, còn có mười mấy bình nhịp đậm; lại sau đó là, bột yến mạch, hạt, đậu phộng đường, thịt bò bống, toàn bánh mạch làm, bánh kem bơ ..."

Giảng thật, đời này đều chưa từng thấy nhiều như vậy trò gian đa dạng đồ ăn vặt, Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ tất cả đều nhìn ra trổ mắt ngoác mồm, liền ngay cả Xích Tỷ Nhi cũng đã triệt để hôn mê, không nhịn được hai mắt phát sáng: "Híc, Tri Hồ, ngươi đều xưa nay không có nói ta, ngươi còn ẩn giấu nhiều như vậy ăn ngon?"

"Bởi vì, chúng đều biến dị, phải dùng tại thời khắc quan trọng nhất." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cắm, "Nói tóm lại, trở lên ta nhắc tới các loại đồ ăn vặt, toàn đều có thể tăng cường sức mạnh, vì lẽ đó Xích Xích ngươi duy nhất đời hỏi làm, chính là ... Ăn sạch chúng!"

"À được?" Xích Tỷ Nhi đang nhìn ra hai mắt tỏa sáng đây, đột nhiên liền hôn mê, "Toàn, toàn bộ?"

"Không sai, toàn bộ!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt ôm lấy một đống lớn đức phù sô cô la, rất nhiệt tình nhét qua đi, "Đến, trước tiên từ sô cô la ăn lên, ân, cũng không cần phải nói, ăn trước cái tam đại hộp!"

Phù! Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm, nhìn trước mặt ròng rã tam đại hộp gộp lại hơn nửa cân trùng đức phù sô cô la, đột nhiên cảm thấy hạnh phúc tới quá sắp có điểm không chịu nổi: "Toàn bộ, đều muốn, ăn sạch?"

Này còn dùng hỏi, Hứa Tri Hồ còn rất tốt bụng đưa cho một bình nhịp đập cho nàng: "Đến đây đi, vì cứu vớt Côn Ngô, Xích Xích ngươi có thể!"

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Xích Tỷ Nhi quay đầu nhìn bên kia còn tại hỗn chiến Cửu Đầu Trùng, khẽ căn răng quyết tâm liều mạng, trực tiếp liền cầm lấy mấy khối sô cô la hướng về trong miệng nhét, lừng lẫy đến hấy cùng muôn đi lao tới chiến trường tựa như.

Khoan hãy nói, một hơi ăn mười mấy khối xuống, nàng nghẹn đến trợn tròn mắt, nhưng là lúc ẩn hiện còn thật cảm giác được biến hóa: "Híc, thật no, ngọt đến phát chán, bất quá, còn thật sự có loại sức mạnh đang cuộn trào tăng trưởng..."

"Đừng nói chuyện, kể tục!" Hứa Tri Hồ rất vui mừng nhìn nàng, qua tay càng làm một đại bàn Snickers đưa cho nàng, "Cố lên, vì Côn Ngô, vì thiên hạ muôn dân, Xích Xích ngươi ngày hôm nay làm sao cũng đến ăn xong mươi mấy cân!"

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Xích Tỷ Nhi chỉ có thể kể tục khởi công, Hứa Tri Hồ liền phụ trách ở bên cạnh đệ các loại đồ ăn vặt.

Tại Trần sư huynh bọn họ khiếp sợ vẻ mặt, sức ăn kinh người Xích Xích đầu tiên là một hơi giết chết tam đại hộp sô cô la, sau đó là một chỉnh rương Snickers, tiếp theo là ròng rã năm cân thịt bò bống cộng thêm mươi sáu bình giai đến vui, tiếp xuống lại đến phiên bột yến mạch cùng hạt luân phiên lên sân khấu ... Lại sau đó, ròng rã mươi sáu cái bánh kem bơ, sẽ chờ hoan nghênh thưởng thức rồi!

Đáng sợ! Thật đáng sợ rồi!

Trần sư huynh bọn họ chỉ là ở bên cạnh nhìn, đều có loại sơn cả tóc gáy cảm giác, Trần sư huynh nhìn hồi lâu còn ngạc nhiên vấn đề: "Híc, có một vấn đề, tại sao sư đệ ngươi đồ ăn vặt giống như vẫn luôn ăn không hết?"

"Bởi vì, ta sơn địa bao là pháp bảo." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Chỉ cần đem ăn sạch đồ ăn vặt túi bở vào đến, chỉ cần đại khái chốc lát không tới, liền sẽ tự động sản mãn, vì lẽ đó ..."

Vì lẽ đó, lúc này tại vô hạn lượng đồ ăn vặt cung cấp hạ, đáng thương Xích Xích tự mình ra trận, liên tục ăn nửa khắc đồng hồ, đã đến bất cứ lúc nào mắt trợn tròn đều sẽ ngất đi trình độ!

Chờ đến lại quán một bình lớn giai đến Nhạc Tiên đi sau đó, nàng đỡ đã sắp sa xuống vòng eo, đầy mắt đều là lòe lòe nước mắt: "Ô ô ô, không xong rồi, Tri Hồ, ta không xong rồi, lại ăn đi, ta cảm thấy ta sẽ béo ròng rã ba mươi cân, coi như mỗi ngày luyện yoga đều ..."

"Đừng nói chuyện, chăm chú ăn là có thể." Hứa Tri Hồ lại nhét vào một bọc

lớn đậu phộng đường qua đi, "Tin tưởng ta, tham ăn tiêm lực là vô cùng, cố lên, hít sâu, sẽ đem này bao đậu phộng đường ăn, sau đó uống mấy rương hồng trâu, ta phỏng chừng liền gần đủ rồi."

Cứu mạng! Cứu mạng a!

Đáng thương Xích Xích lệ rơi đầy mặt, lần đầu tiên trong đời cảm thấy ăn đồ ăn vặt là như thế chuyện đáng sợ, vẫn đề là nàng lúc này đã no đến ngay cả chạy trốn đều chạy không thoát, chỉ có thể nước mắt rưng rưng nhếch miệng, nhìn Hứa Tri Hồ kế tục đem đậu phộng đường hướng về trong miệng nàng điền, nhìn qua hãy cùng nhồi vịt tựa như ... Được rồi, giảng thật, phỏng chừng vị này khuôn mặt đẹp ngự tỷ sau này nhìn thấy đồ ăn vặt gì đó, sẽ phản xạ có điều kiện sờn cả tóc gáy.

"Híc, như thế thật sự được không?" Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ cũng đã nhìn ra không đành lòng nhìn thẳng, không nhịn được cẩn thận từng ly từng tí một nhấc tay vấn đề, "Cái kia cái gì, sư muội, ngươi có cảm giác hay không đến biến hóa gì đó?"

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi rất gian nan phồng má bọn, vừa mở miệng liền phun ra đậu phộng đường mảnh vỡ, "Cảm, cảm giác, cảm giác không phải muốn phun trào, chính là muốn bạo phát rồi!"

Sự thực chứng minh, như thế hổ ăn hải nhét, là rất hữu dụng!

Trong phút chốc, tại gian nan nuốt xuống cuối cùng một cái đậu phộng đường sau, đáng thương Xích Tỷ Nhi hai mắt đăm đăm sưng sổng ch襍 lát, rốt cuộc nâng tròn vo tiểu bụng nạm, rất mất công sức rất mất công sức đi tới định hải thần châm trước.

Hít một hơi thật sâu, nàng lắc lư đầy bụng đồ ăn vặt, cảm giác loại kia tràn trề ở trong người mãnh liệt sức mạnh, rồi lại chậm rãi mở hai tay ra, ra sức ôm lấy trước mặt tham thiên cự trụ ——

Âm!

Trong phút chốc, màu đỏ thẫm ánh sáng từ nàng trong nê hoàn cung gào thét lao ra, trực tiếp hóa thành một chỉ giương nanh múa vuốt to lớn Lục mục ngân chu, tại đây nguyên thần bản tướng kích phát bên dưới, vô cùng vô tận dâng trào sức mạnh, từ Xích Tỷ Nhi trong cơ thể mãnh liệt mà ra, dường như cuồng triều giống như đánh vào định hải thần châm tiến lên!

"A a a!" Cả người kịch liệt run rẩy, nàng đột nhiên khẽ quát một tiếng, "Cho luân gia ... Lê!"

Âm ầm một tiếng, định hải thần châm bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, bắt đầu từng tấc từng tấc chậm rãi thượng di, mặt đất tại loại này cuồng bạo lực trùng kích hạ, xuất hiện mạng nhện tựa như vết rách, toàn bộ thâm uyên đều ở không cách nào khống chế run rẩy, liền phảng phất đáy biển núi lửa bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát, nóng rực dung nham sấp cuồng bạo lao ra thâm uyên!

Như thế động tĩnh khồng lồ, tự nhiên đã kinh động bên kia chủ thượng phân hôn, đến khi hắn hung tợn phá tan Bạch Trinh cùng Ngao Anh, quay đầu trông thấy bên này chấn động cảnh tượng sau, đột nhiên liền sắc mặt đại biến: "Không!"

Tuy rằng không hiểu cây này tham thiêng cự trụ đến cùng là gì, nhưng mà loại như thủy triều vọt tới sờn cả tóc gáy cảm giác, lại làm cho hắn nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, liều lĩnh điên cuồng nhào tới, liền muốn nghĩ cách ngăn cản Xích Tỷ Nhi cử động.

Nhưng hẫu như trong nháy mắt này, Bạch Trinh cùng Ngao Anh đã sớm đồng thời đuổi tới, vết thương đầy rãy thân hình khồng lồ bỗng nhiên vọt tới trước, đem Cửu Đầu Trùng mạnh mẽ theo ngã xuống đất, tiếp theo ba con cự thú tất cả đều quấn ở một chỗ ngay tại chỗ lăn lộn, lăn nhau cắn xé gầm thét lên nghiền ép lên cung điện phế tích, khuấy động đến thâm uyên sóng biển sôi trào mãnh liệt, trong nhất thời nhưng đều không thể giãy dụa lên.

"Chết tiệt!" Chủ thương phân hồn gào thét, khống chế Cửu Đầu Trùng đầu lâu điên cuồng cắn xé, đem Bạch Tố Trinh cùng Ngao Anh tất cả đều đong đưa đến máu thịt be bét.

Nhưng ngay cả như vậy, Bạch Tố Trinh cùng Ngao Anh nhưng lại vững vàng ngăn cản hắn, mặc cho làm sao người bị thương nặng đều không buông ra, ngàn năm xà yêu ngự tỷ càng là gian nan ngẩng đầu lên, hướng về Xích Tỷ Nhi bên kia run giọng hô: "Mẫu thương đại nhân, có con gái tại, làm sao cũng có thể ngăn cản!"

Cái gì cũng không cần nói rồi, Xích Tỷ Nhi thấy cảnh này, nhất thời hít sâu một hơi, lần thứ hai bùng nổ ra càng thêm đáng sợ man lực, quanh thân sôi trào mãnh liệt màu đỏ thăm ánh sáng, dường như lửa cháy hừng hực giống như sôi trào bốc cháy lên, tiếp theo lại là một tiếng gầm lên ——"Cho luân gia ... Lên!"

Âm!

Kèm theo chǐn tòa cung điện phế tích kịch liệt lung lay, nặng đến 13,000 500 cân định hải thần châm, mang theo lượng lớn bóc ra nham thạch mảnh vỡ, từ lòng đất một tấc một tấc bay lên, phảng phất sau một khắc liền muôn bị mạnh mẽ rút ra mặt đất, cho tới toàn bộ hải vực đều đang kịch liệt lung lay lên.

"Dĩ nhiên thật sự ..." Trần sư huynh bọn họ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, rồi lại không khỏi rất là kinh hỉ, "Sư muội nàng, dĩ nhiên thật có thể giơ lên này định hải ... Ế?"

Được rồi, còn chưa nói hết, Xích Tỷ Nhi đột nhiên liền miệng đầy phun máu, cả người sức mạnh nhất thời trút xuống hết sạch, vừa thật vất vả nâng lên định hải thần châm, nhất thời lại ầm ầm một tiếng rơi xuống trở lại: "Không, không được, không được, luân gia vẫn là nâng ..."

"Chịu đựng! Chịu đựng a!" Hứa Tri Hồ quay đầu nhìn thấy bên kia chủ thương phân hồn liền muốn thoát vây, cũng là cuồng lên, không nói hai lời cầm lấy còn lại Snickers sô cô la đậu phộng đường, mặc kệ nhiều như vậy tất cả đều

nhét vào Xích Tỷ Nhi trong miệng ——

"Kế tục, kế tục ăn, làm sao cũng còn có thể tăng cường mấy phần ... Ta sát,
đợi lát nữa, này trứng trà từ đâu tới?"

.....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 265: Hồng Hoang Lực Lượng

Hồng hoang lực lượng

"A?" Xích Tỷ Nhi dần độn nhìn hắn, thuận miệng nuốt xuống cuối cùng một ngụm trà diệp trứng.

Trợn mắt ngoác mồm a, Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm nhìn nàng, đột nhiên liền hít vào một ngụm khí lạnh: "Đợi lát nữa, cái kia trứng trà, giống như là Bạch Mi chân nhân trước đưa cho chúng ta... Ta sát! Phun ra! Nhanh phun ra!"

Không phải chứ, Xích Tỷ Nhi cũng là giật mình, nyan cái mě, dùng đầu gối đi nghĩ cũng biết, Bạch Mi chân nhân cho trứng trà, trước tiên không nói có hay không biến chất quá thời hạn, chỉ là ngẫm lại vị kia chân nhân xấu bụng trình độ, liền biết vật này khẳng định có vấn đề gì.

"Mau mau nhanh, phun ra." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian giục.

"Vấn đề là, vấn đề là làm sao thõ a?" Xích Tỷ Nhi đều sấp khóc, "Ô ô ô, luân gia cũng đã nhai nát nuốt xuống, bây giờ căn bản liền... Ế?"

Được rồi, lời còn chưa dứt, chờ nàng theo bản năng cúi đầu nhìn tới, đột nhiên liền trổ mắt ngoác mồm rồi!

Đúng, liền trong chớp mắt này, nàng bóng loáng như ngọc tiểu bụng nạm, chợt bắt đầu lóng lánh nhạt hào quang màu đỏ, tiếp theo một luồng cực kỳ quái lạ nhiệt khí, liền từ này bụng dưới bắt đầu, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như bốc lên, trong nháy mắt liền trải rộng đến nàng thân thể mỗi góc.

"Này, đây là cái gì?" Hứa Tri Hồ nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, "Xích Xích, ngươi, ngươi cảm giác thế nào?"

"Cảm giác? Cảm giác?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ ứng đở má ngọc nóng bỏng, phảng phất nóng sốt tựa như, rồi lại một mực cảm thấy trong thân thể tràn ngập dâng trào sức mạnh, "Ta, ta không biết, ta liền cảm thấy, cảm thấy..."

Không biết nên làm sao miêu tả, nàng nhìn vừa trở về chỗ cũ định hải thần châm, đầu óc đột nhiên nóng lên, trực tiếp mở hai tay ra ôm chặt lấy, tiếp theo đột nhiên hít sâu một hơi!

Khó có thể tin, vừa còn nhanh hơn muôn hư thoát nàng, giờ khắc này dĩ nhiên bùng nổ ra lũ bất ngờ giống như man lực, trước chỉ có thể bị một tấc một tấc gian nan giơ lên định hải thần châm, giờ khắc này tuy rằng vẫn là gian nan lên cao, nhưng tốc độ so với trước muôn nhanh thêm mấy phần.

"Làm sao có khả năng?" Hứa Tri Hồ nhìn ra hít vào một ngụm khí lạnh, đột nhiên phản ứng lại, "Chờ đã, chẳng lẽ nói..."

"Trứng trà! Chưởng giáo viên kia trứng trà!" Trần sư huynh bỗng nhiên phản ứng lại, nhìn phía Xích Tỷ Nhi tiểu bụng nạm thượng nhưng đang lắp lánh hào quang màu đỏ, cái kia hồng quang bên trong, phảng phất có một loại mênh mông cổ lão khí tức, đang mang theo man hoang lực lượng tràn ngập tại trong vực sâu

"Hơi thở này, hơi thở này... Đây là, đây là hồng hoang lực lượng!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp liền văng, "Đợi lát nữa, sư huynh ngươi nói đây là cái gì lực lượng?"

"Hồng hoang lực lượng! Là một tia thái cổ hồng hoang lực lượng nguyên thủy!" Trần sư huynh đầy mắt đều là chấn động, "Chưởng giáo, chưởng giáo dĩ nhiên thu đat được một tia hồng hoang lực lượng, đồng thời đưa nó giấu ở trứng trà... Chẳng trách, chẳng trách hắn muốn chúng ta mang tới này trứng trà!"

"Đừng nói rồi!" Hứa Tri Hồ lúc này đã cảm động đến rơi nước mắt, "Cho nên nói, Bạch Mi chân nhân hắn nhận thức phó viên tuệ?"

Được rồi, đừng động quốc gia nào bơi đội, chí ít trong giây lát này, được này một tia hồng hoang lực lượng Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền hít sâu một hơi, quanh thân lóng lánh ánh sáng đỏ kèm lên một tiếng ——"A a a, cho luân gia... Lại nỗi lên!"

Âm âm nổ vang, định hải thần châm kịch liệt run rẩy, liền lấy một tấc một tấc tốc độ chậm rãi lên cao, chỉ chốc lát sau, đến khi cả cây cự trụ đều bị hoàn toàn rút ra mặt đất, lóng lánh kim quang đột nhiên bạo phát, chiếu rọi đến phạm vi mấy trăm dặm tất cả đều dường như liệt nhật đương không, càng khuấy lên đến toàn bộ thâm uyên đều nhắc lên biển động sóng cuồng!

Thời khắc này, khủng bố trọng lượng như núi lớn, tất cả đều áp bức tại Xích Tỷ Nhi trên thân, cho dù nàng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là cảm giác được xương sống tại xoạt xoạt vang vọng, thân thể phảng phất trong nháy mắt liền muốn bị triệt để ép vỡ.

"Chịu đựng, chịu đựng, đừng làm cho luân gia rơi xuống." Tiểu Châm Nhi liều mạng cho nàng khuyến khích, "Thuận tiện nói một chút, cẩn thận một chút, không muốn sứt dụng, đi sơn liền không tốt."

Đừng nghịch, lúc này còn quản cái gì đi sơn a!

Xích Tỷ Nhi cả người đều đang kịch liệt run rẩy, mẫn đỏ mặt lên chăm chú ôm định hải thần châm, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ không khống chế được ném đến, nhưng đến cuối cùng, tại Hứa Tri Hồ bọn họ khiếp sợ trong ánh mắt, nàng dĩ nhiên liền như thế cắn răng, bắt đầu một tấc một tấc chầm chậm ngồi dậy cơ thể, đem định hải thần châm mạnh mẽ nâng ở giữa không trung.

"Không!" Cảm giác được nguy hiểm trí mạng đang đe dọa, chủ thượng phân hồn cuồng loạn kèm thét lên, dĩ nhiên cuồng bạo đánh bay Bạch Tô Trinh cùng Ngao Anh, khống chế Cửu Đầu Trùng phát điên manh xông lại, "Chết tiệt!"

Chết tiệt! Bản tôn chắc chắn sẽ không..."

Chấm dứt ở đây rồi!

Liền trong chớp mắt này, Xích Tỷ Nhi đột nhiên mắt hạnh trọn tròn, sức mạnh vô cùng vô tận dường như núi lửa dung nham giống như, vào thời khắc này tất cả đều bộc phát ra!

Âm!

Tại toàn lực của nàng vung vẩy hạ, nặng đến 13,000 500 cân định hải thần châm trực tiếp tuột tay mà ra, dường như cự đại phong xa tựa như gào thét xoay tròn, trực tiếp va về phía đang gào thét xông lại Cửu Đầu Trùng!

Cuồng bạo kim quang mãnh liệt mà ra, chiếu rọi đến toàn bộ hải vực cũng như cùng liệt nhật đương không, bị khuấy lên nước biển càng là sôi trào mãnh liệt, kích thích lên cao tới mấy trăm trượng cơn sóng thần, dường như muốn đem hết thảy tồn tại đều xé thành mảnh vỡ.

Chủ thượng phân hồn sợ hãi trường gào một tiếng, tại định hải thần châm loại kia khí thế đáng sợ trấn áp lại, thậm chí không cách nào khống chế Cửu Đầu Trùng không lồ thân thể di động, chỉ có thể trợ mắt nhìn định hải thần châm cuồng bạo gào thét oanh đến —

"Không! Các ngươi làm sao có khả năng, làm sao có khả năng biết... Ế?"

Được rồi, có cái kia mấy giây, hắn thật sự coi chính mình muốn tan xương nát thịt, nhưng mà sau một khắc, cuồng bạo gào thét oanh đến định hải thần châm, lại liền như thế hơi hơi lệch khỏi một điểm phương hướng, hầu như là chùi Cửu Đầu Trùng viên kia trùng đầu, bay về phía phương xa trong bóng tối, sau đó liền như thế biến mất không còn tăm hơi, không gặp, thấy...

"À được?" Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt nhìn một chút hai tay.

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy định vị hệ thống trọng yếu bao

nhiêu.

"Không phải chứ?" Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ trợn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau.

Đừng nói, cái gì đều đừng nói, trong quỷ dị yên tĩnh, trổ mắt ngoác mồm chủ thượng phân hồn, đột nhiên liền cuồng loạn điên cuồng cười to lên: "Ngu xuẩn! Người đây cái nữ nhân ngu xuẩn! Lê nào ngươi không biết, lấy sức mạnh của ngươi coi như có thể giơ lên này quái vật khống lồ, cũng đã không có dư lực khống chế tinh chuẩn nó..."

Lời còn chưa dứt, cuồng bạo phong thanh đột nhiên từ phía sau lưng kéo tới, chủ thượng phân hồn hầu như là theo bản năng quay đầu nhìn tới!

Trong phút chốc, liền tại hắn sợ hãi trong tầm mắt, vừa không biết bay về phía nơi nào định hải thần châm, lại kim quang lóng lánh lần thứ hai xoay quanh bay trở về, đồng thời mang theo che kín bầu trời như vậy to lớn bóng tối, hung tợn từ trên trời giáng xuống!

Âm!

Toàn bộ đáy biển thâm uyên, đều tại đây khắc kịch liệt nổ vang lung lay, vô cùng vô tận vết rách điên cuồng khuếch tán, trong nháy mắt tràn ngập đến bên ngoài mấy chục dặm, mà tại định hải thần châm cuồng bạo đập xuống vị trí, trực tiếp xuất hiện sâu đến mười mấy trượng hố sâu, còn chủ thượng phân hồn cùng hắn khống chế Cửu Đầu Trùng, ách, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy định hải thần châm phía dưới, còn có nửa cái lộ ở bên ngoài trùng đầu đang nhẹ nhàng co giật...

"Hừ hừ! Ai nói cho ngươi nói, luân gia phi sau khi đi ra ngoài liền không về được?" Tại tất cả mọi người kinh đến trong gió ngắn ngang vẻ mặt, Tiểu Châm Nhi rất ngạo kiều hừ lạnh một tiếng —

"Ngu ngốc, biết cái gì gọi là tiên thiên linh bảo sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 266: Thiếu Niên, Người Biết Côn Luân À

Thiếu niên, người biết Côn Luân à

Được rồi, đừng động tiên thiên linh bảo vì sao lại mang theo boomerang công năng rồi!

Nhưng mà, chí ít tại Tiểu Châm Nhi này sau một đòn, chủ thượng phân hồn trực tiếp liền bị đánh ngã trên đất, Tụ Yêu phiêu ở bên chờ thật lâu, lúc này đương nhiên là cái thứ nhất nhảy ra nhiệt tình ca ngợi, tỷ như "Châm châm ngươi thật là lợi hại thượng đến phòng lớn hạ đến nhà bếp lại đẹp đẽ lại uy vũ nếu là như thế không bằng chúng ta nối lại tiền duyên ta bảo đảm sẽ cố gắng đổi với ngươi" gì gì đó ...

Trời mới biết hai người này có thể hay không bàn lại một lần yêu đương, Hứa Tri Hồ lúc này lại không thời gian đánh để ý đến chúng nó, so với thảo luận một cái ô cùng một cây gậy làm sao tú ân ái sự tình, trước tiên từ cái kia chủ thượng phân hồn nơi đó tìm tới điểm mạnh mới là trọng điểm được không?

"Vẫn đẽ là, cái tên này thật giống như là triệt để treo đi!" Vân Phàm ngồi xổm ở định hải thần châm bên cạnh, nhìn cái kia nửa cái còn lộ ở bên ngoài co giật to lớn trùng đầu, "Các ngươi xem, trùng trên đầu khôi này hồn ngọc đã bị định hải thần châm oanh thành mảnh vỡ, sợ là chúng ta hiện tại coi như đem nó một lần nữa hợp lại cũng vô dụng."

"Híc, kia chính là bế tắc?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, nhưng lại đột nhiên sáng mắt lên, "Ồ, không đúng, tuy nói hồn ngọc là triệt để nát, bất quá này điều côn trùng ..."

Không sai, chủ thượng phân hồn là cùng hồn ngọc đồng thời biến mất rồi, nhưng mà vừa bị chủ thượng phân hồn khống chế Cửu Đầu Trùng, nhưng thật giống như còn có một hơi tại, nói đến cũng là thật là khiến người ta nỗi lòng tôn kính, đầu tiên là bị khống chế, sau đó lại là tự bạo cùng trải qua đại chiến, cuối cùng còn bị định hải thần châm cho hung tợn đập xuống, như thế đều không có bỏ xuống, chỉ có thể nói trùng tộc sức sống thực sự là ngoan cường.

Trên thực tế, tại thoát khỏi chủ thượng phân hồn khống chế sau, Cửu Đầu Trùng lúc này cũng từng bước tỉnh lại, hầu như là giây giữa gian nan ngang đầu, run rẩy hô: "Cứu, cứu ta ..."

"Cứu ngươi là không thành vấn đề, bất quá, lão huynh ngươi không dự định nói với chúng ta chút gì sao?" Hứa Tri Hồ lấy ra Vân Nam bạch dược, Trần sư huynh lấy ra linh đan, liền như thế tràn ngập kỳ vọng nhìn hắn.

"Ta, ta thật không biết." Cửu Đầu Trùng thoi thóp lắc đầu, chỉ có điều sau một khắc, chờ hắn nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang định rời đi, nhất thời liền cuồng lên mắt, "Chờ đã, chờ chút, ta tuy rằng không biết chủ thượng tình huống, nhưng vừa hắn phân hồn bám vào trên người ta, nhưng vẫn là lưu lại không ít tin tức ..."

"Nói thí dụ như?" Hứa Tri Hồ cười híp mắt lại xuống.

"Nói thí dụ như, nói thí dụ như ..." Cửu Đầu Trùng hơi hơi nhấp mắt lại, tựa hồ đang tiêu hóa những tàn khuyết không đầy đủ tin tức, "Hắn giống như, hắn giống như đối Thục Sơn cùng chính đạo môn phái đều tràn ngập cừu hận, cảm giác như là từng chịu qua rất sâu khuất nhục, đến nay đều không thể thích ứng hóa giải."

"A?" Vân Phàm cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau, "Chẳng lẽ nói, là năm đó cái nào bị chúng ta chính đạo tông môn liên thủ truy sát ma đầu, sau đó chạy trốn sau liền dùng tên giả là chủ nhân, ẩn núp tu hành dự định báo thù rửa hận?"

"Có thể, hay là là gì cướp tiểu sư muội thất bại tình tiết?" Hứa Tri Hồ trong

nháy mắt đã nghĩ đến phức tạp tình tiết, bất quá tranh thủ thời gian lại trở về để tài chính tới, "Còn gì nữa không? Đừng nói cho ta nói, cũng chỉ có đám này không trọng yếu tin tức?"

"Ta, ta đang tìm ..." Cửu Đầu Trùng đầu đầy mồ hôi lạnh liều mạng tìm kiếm tin tức mảnh vỡ, cho tới cả người đều kịch liệt run rẩy lên, "Chỉ là phân hồn, hơn nữa còn tất cả đều vỡ vụn, e sợ ... Chờ chút!"

"Cho ngươi!" Hứa Tri Hồ biết này điều côn trùng muốn cái gì, lập tức liền đem đan dược đưa tới.

"Thành giao!" Cửu Đầu Trùng nhất thời bỗng cảm thấy phấn chấn, đợi đến dùng đan dược sau đó, thương thế lập tức được rồi mấy phần, rồi lại vội vàng nói, "Cái kia phân hồn lưu lại tin tức, giống như có cái từ thường thường xuất hiện ... Đúng, cái kia từ chính là ... Tây Côn Luân!"

"Tây Côn Luân?" Hứa Tri Hồ hơi hơi ngạc nhiên, quay đầu nhìn về Trần sư huynh.

"Tây Côn Luân?" Trần sư huynh lấy làm kinh hãi, "Côn Luân phái sở tại tây dãy núi Côn Luân?"

"Côn Luân phái?" Hứa Tri Hồ bắt đầu có chút hoang mang, thầm nghĩ có phải là còn có cái chưởng môn gọi Hà Túc Đạo.

"Sư đệ, ngươi không biết Côn Luân phái sao?" Đúng là Vân Phàm hiểu rất rõ hắn, ở bên giải thích cho hắn nghe, "Côn Luân phái cùng chúng ta Thục Sơn, tương tự đều được gọi là thiên hạ chính đạo tông môn lanh tụ, nếu bàn về thực lực, kỳ thực không có chút nào so với chúng ta Thục Sơn thua kém, chỉ bất quá bọn hắn từ trước đến giờ tại Côn Ngô phương bắc tây dãy núi Côn Luân tọa trấn, rất ít đến phương nam, vì lẽ đó ngươi không biết cũng là bình thường."

"Hóa ra là như thế a." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, nhưng lại nhìn phía Cửu Đầu Trùng, "Chờ đã, vậy thì mấy?"

"Cần phải, hắn là." Cửu Đầu Trùng có chút do dự nhăm mắt lại, "A, phân hồn tựa hồ đối với tây dãy núi Côn Luân rất quen thuộc, nhắc tới thêm cái Tây Côn Luân địa danh, bởi vậy ..."

Không cần nó để giải thích, Trần sư huynh bọn họ liếc nhìn nhau, nhất thời hơi biến sắc: "Chẳng lẽ nói, cái kia chủ thượng liền ẩn núp tại tây dãy núi Côn Luân?"

Được rồi, này không phải là tin tức tốt gì, phải biết toàn bộ tây dãy núi Côn Luân đều ở Côn Luân phái thần nhẫn dưới sự theo dõi, cái kia chủ thượng lại có thể trốn ở trong dãy núi mà không bị phát hiện, vậy cũng chỉ có hai loại khả năng —

Hoặc là, tu vi của hắn đã cao thâm đến có thể không nhìn thấy thần nhẫn quản chế; hoặc là, hắn kỳ thực đã ngụy trang lén vào Côn Luân phái, cho nên mới có thể né qua thần nhẫn quản chế ... A, nếu như là người sau mà nói, chỉ sợ tình huống sẽ càng thêm vướng tay chân!

"Không được, việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhất định phải lập tức trở lại báo cho chưởng giáo." Nghĩ đến cái kia loại khả năng, Trần sư huynh không khỏi chăm chú cau mày.

"Vâng, còn phải nhanh một chút thỉnh chưởng giáo báo cho Côn Luân phái." Vân Phàm rất tán thành gật đầu, nhưng lại nhìn phía Hứa Tri Hồ nói, "Sư đệ, ngươi là theo chúng ta hồi Thục Sơn phục mệnh, vẫn là ..."

"Ta lưu lại xử lý, nói không chắc còn có thể tìm tới đầu mối gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian từ chối, dừng nghịch, ta lại dần độn chạy về Thục Sơn, là để cái kia thích ăn trứng trà già hỏa lại bẫy ta một lần sao?

"Không, chỉ sợ ngươi cũng đến theo chúng ta đi một chuyến." Vân Phàm chỉ hơi trầm ngâm, vẫn là kéo lên hắn, "Ngươi xem, Đông Hải sự tình ngươi rõ ràng nhất, từ ngươi hướng chưởng giáo bẩm báo liền tốt nhất, đến đây đi, đến đây đi, nhiều lầm chưởng giáo lại bẫy ngươi ... Khặc khặc, không đúng, lại xin ngươi hổ

trợ thời điểm, chúng ta tìm cơ hội giúp ngươi khéo léo từ chối."

"Ta rồi, các ngươi cũng nhìn ra rồi đi, tên kia chính là tại bầy ta." Hứa Tri Hồ liều mạng mắt trợn trăng, bất quá lúc này cũng không có cách nào, chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý, "Được rồi, được rồi, bất quá sự tỷ ngươi lâu thuyền phỏng chừng không có cách nào sửa chữa, chúng ta muốn rời khỏi Đông Hải, e sợ còn phải..."

Không cần nhắc nhở, tất cả mọi người đều rất chỉnh tề quay đầu, nhìn bên kia còn trăng đen xen kẽ to lớn chim cánh cụt.

"A ..." Ngao Anh còn duy trì nguyên hình, lại duỗi ra nhỏ bé trước ngực, động tác này thấy thế nào đều có chút bán manh hiềm nghi, "Không thành vấn đề, chờ ta một lần nữa ngưng tụ ra băng tuyet giao long sau, sẽ đưa các ngươi rời đi Đông Hải, bất quá bây giờ còn có cái vấn đề nhỏ..."

"Híc, đừng nói cho ta nói, ngươi biến không trở về hình người?" Hứa Tri Hồ không biết tại sao, đột nhiên đã nghĩ đến đã từng đã biến thành cây xương rồng Mộc Liễu.

"Không, so vây còn hỏng bét ..." Ngao Anh quái lạ trầm mặc, sau đó thở dài, rõ cuộc rã xoắn xuýt giơ lên trước ngực, "A, ta có hay không nói qua, ta tại sao không quá nguyện ý hóa thành dị tộc nữ yêu nguyên hình?"

"Không có, nguyên nhân là?"

"Nguyên nhân là, ta biến trở về nguyên hình sau, sẽ xuất hiện một loại nào đó không thụ lý tính khống chế hiện tượng phản tổ, nói thí dụ như..."

"Nói thí dụ như?"

"Áp trứng..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 267: Nhị Là Sẽ Truyền Nhiễm

Hai là sẽ truyền nhiễm

Muốn giải quyết trưởng công chúa điện hạ ấp trứng vấn đề, hiển nhiên là kiện chuyện rất khó khăn tình, lớn nhất cản trở ở chỗ... Ách, nàng căn bản không có trứng!

Vì lẽ đó đến cuối cùng, Hứa Tri Hồ chỉ có thể từ sơn địa bao lấy ra cái đun sôi trứng gà đưa tới, cái kia cái gì, điều kiện có hạn, tạm tạm dùng, không đúng, tạm tạm ấp đi, ngược lại điện hạ ngươi cũng chính là làm cái kiểu dáng đúng không.

Trên thực tế, Ngao Anh xác thực cũng chỉ là làm cái kiểu dáng mà thôi, tại loại kia hiện tượng phản tổ mang đến không phải lý tính ý thức khởi động hạ, cô nương này còn thật sự ôm cái kia trứng gà, hứng thú tràn đầy không biết chạy đi đâu rồi, sau đó chờ thêm sáu cái canh giờ, nàng lúc trở lại lần nữa, cũng đã khôi phục hình người, cao lãnh trên mặt lại còn có chút lúng túng...

"Híc, ta quả trứng ấy đây?" Hứa Tri Hồ kỳ thực tương đối quan tâm cái này.

"Im miệng!" Ngao Anh mặt không hề cảm xúc hờ lạnh một tiếng, "Căn cứ Đông Hải quản lý điều lệ thứ năm điều, tự ý oán thầm Long tộc... Quên đi, ta trước tiên đưa các ngươi rời đi Đông Hải!"

Nói đi là đi, chỉ chốc lát sau, một lần nữa ngừng tụ băng tuyet giao long bay lên trời, mang theo mọi người uốn lượn xông lên ngoài khơi, lại kéo sắp tan vỡ kim quang lâu thuyền, hướng về Đông Hải đường ven biển bơi đi.

Chỉ trong chốc lát sau, mờ nhạt dưới ánh trăng bãi cát đã có thể mơ hồ trông thấy, đến lúc này, Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ quay đầu lại nhìn phía sau Ngao Anh, đúng là đột nhiên có mấy phần lưu luyến không rời, a, tuy nói thời gian chung đụng không lâu lắm, nhưng trải qua các loại phong ba cùng thoái mái nhấp nhô, đại gia cảm tình vẫn là rất thâm hậu...

Trên thực tế, trưởng công chúa điện hạ cũng có chút tâm tình phức tạp, nhìn Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi phát ra một lúc ngốc, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc lạnh lùng nói: "Cái kia cái gì, sau đó các ngươi trở lại Đông Hải mà nói, bản công chúa có thể ngoại lệ, chấp thuận các ngươi loạn đình thuyền không phạt tiền..."

Được rồi, đây là vị này cao lãnh điện hạ lớn nhất tâm ý biểu hiện rồi!

Hứa Tri Hồ không khỏi rất là cảm động, suy nghĩ một chút dứt khoát đem hoa là P8 đưa cho nàng: "Hừm, điện hạ, cái này trước tiên cho ngươi mượn dùng hai tháng, chờ ngươi đem Long cung nợ đều trả hết nợ, cầm đi, thật sự, đừng khách khí."

"A..." Trưởng công chúa điện hạ yên lặng cúi đầu, xem trong tay còn mang theo Hứa Tri Hồ bàn tay nhiệt độ hoa là P8, trong nhất thời không khỏi có chút ngơ ngẩn, liền ngay cả đôi mắt sáng đều nhiều hơn mấy phần hơi nước.

Không nhịn được kéo tay của nàng, rất dùng sức cầm: "Hừm, điện hạ, cũng hoan nghênh ngươi rảnh rỗi đến chúng ta Đông Minh Sơn làm khách, mặt khác ta vẫn phải là hỏi một câu, vừa nãy quả trứng ấy..."

Gặp lại! Vĩnh viễn không gặp!

Trưởng công chúa điện hạ lập tức đăng đăng sát khí giơ lên súng hỏa mai mồi cò, Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian kéo Hứa Tri Hồ lên bờ lách mình, Hứa Tri Hồ chính ở chỗ này quay đầu rất chăm chú hỏi: "Không phải a, quả trứng ấy, ta cảm thấy ta lấy về dùng trà diệp chế tác một thoáng, nói không chắc còn có thể giả mạo tín vật đính ước đưa cho một vị chưởng giáo... Này này này, ngươi đến

thật sự a!"

Được rồi, nhìn trưởng công chúa đã ngắm trúng bên này, Hứa Tri Hồ chỉ có thể thành thật nói sang chuyện khác, đúng là lúc này, bởi vì đến bờ biển phía đông một bên, Đông Hải thiên nhiên cấm chế rõt cuộc biến mất không còn tăm hơi, vì lẽ đó chỉ trong chốc lát sau, lâm thời đơn giản sửa chữa một thoáng kim quang lâu thuyền liền lung lay bay lên trời, dùng loại kia lúc nào cũng có thể sẽ tan vỡ khí thế từng bước phù tối bầu trời.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, đón gió gồ lên buồm cũng bị nhiễm phải một tầng mông lung ánh trăng, loạng chòe loạng choạng kim quang lâu thuyền liền như thế dần dần đi xa, phảng phất biến mất ở phương xa trong sáng trăng tròn, đến cuối cùng hầu như khó mà nhận ra, chỉ có thể mơ hồ nghe được lâu thuyền thượng truyền đến Xích Tỷ Nhi thanh tiếng hô: "Ngao Anh, có cơ hội đến Đông Minh Sơn, ta dạy cho ngươi lựa chọn thế nào thích hợp nhất ngươi son môi a!"

Không nói gì, Ngao Anh liền như thế đứng lặng tại gió mát, yên lặng nhìn theo bọn họ đi xa, chỉ chốc lát sau, lại như là đột nhiên nghĩ đến chuyện quan trọng gì, nàng về phía trước đuổi vài bước, thu về hai tay lớn tiếng hô: "Cái kia, Thục Sơn ai kia, ngươi đừng quên, còn phải quay về cưới Bích Ba a!"

Âm!

Có cái kia trong nháy mắt, lính tôm tướng cua môn dùng tiết tháo xin thề, bọn họ giống như nhìn thấy phương xa kim quang lâu thuyền bỗng nhiên chấn động, sau đó tựa hồ có cái bóng người từ trên mạn tàu trực tiếp té xuống, giùm giựt một tiếng vỗ vào trên bờ cát...

.....

Được rồi, dứt bỏ Trần sư huynh bất ngờ bị thương không đề cập tới, tiếp xuống đường về hành trình đúng là thuận buồm xuôi gió, vèn vẹn mấy ngày sau, kim quang lâu thuyền liền thuận lợi đến Thục Sơn.

Vân Phàm một Biên chỉ huy lâu thuyền hạ xuống tại chủ điện phía trước, vừa không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm: "A a a, cảm ơn trời đất, ta ở trên đường đều không có nói với các ngươi, kỳ thực đáy thuyền long cốt đã sắp muôn đứt mất, hơn nữa linh khí trì cũng bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác, nhưng mà sợ các ngươi lo lắng, vì lẽ đó liền không dám nói cho các ngươi."

A a a, nàng vừa nói như thế, Hứa Tri Hồ bọn họ đột nhiên liền không nhịn được đầu đầy mồ hôi lạnh, cho nên nói, chúng ta lại còn có thể lông tóc không tổn hại trở lại Thục Sơn, đây là cỡ nào tốt nhân phẩm tới.

Như thế cảm khái, một đám người đã dồn dập hạ xuống kim quang lâu thuyền, Trần sư huynh hơi hoi lấy lại bình tĩnh, liền nghiêm mặt nói: "Chư vị sư đệ sư muội đi theo ta, mấy ngày trước, ta đã phi kiếm đưa thư cho chưởng giáo, đem Đông Hải sự tình đơn giản bẩm báo qua, tin tưởng vào giờ phút này, chưởng giáo cùng các vị trưởng lão cũng đã tại trong chủ điện chờ đợi đã lâu."

"Híc, sư huynh ngươi động tác nhanh như vậy?" Hứa Tri Hồ giật mình một cái, lại không nhịn được ngẩng đầu lên, nhìn trước mặt trang nghiêm nghiêm túc chủ điện.

Giảng thật, lần trước tới nơi này thời điểm, suýt chút nữa liền bị một đám đằng đằng sát khí trưởng lão cho ngử hương nhục ti, hơn nữa vị kia yêu quý trừng trà chưởng giáo chí tôn còn lúc nào cũng bẫy người, ách, lần này lại không biết sẽ gặp phải cái gì, áp lực rất lớn a!

"Đều theo kịp, đặc biệt Ninh sư đệ ngươi." Trần sư huynh trực tiếp tại trước dẫn đường, hiên ngang nhanh chân bước vào chủ điện cửa lớn, vẻ mặt hình thức lập tức liền tự động cắt đến rõ vẻ chính khí, "Yên lặng, yên lặng, chưởng giáo cùng trưởng lão đã chờ đợi đã lâu, giờ khắc này hay là đang lo lắng lo lắng hiệp thương đổi sách, vì thiên hạ muôn dân an nguy mà sâu lo..."

Âm!

Lời còn chưa nói hết, Trần sư huynh một bước nhảy vào chủ điện, đột nhiên

liền lòng bàn chân lảo đảo một cái, suýt chút nữa liền câu tại ngưỡng cửa quăng bay ra đi.

Cẩn thận, cẩn thận a, Hứa Tri Hồ mau tới đi vịn hăn, kết quả một ngang đầu nhìn thấy tình cảnh trước mắt, lập tức cưng trọn mắt ngoác mồm.

Đúng, liền tại này đèn đuốc sáng choang chủ điện thượng, bạch mi chưởng giáo cùng Thục Sơn hạm phái tám vị trưởng lão, đang đều hết sức chăm chú chăm chú cau mày quay chung quanh tại một cái tủ sách bên, mỗi người thần sắc đều có vẻ cực kỳ nghiêm nghị, phảng phất gập phải cái gì phiền phức ngập trời.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là liền tại bạch mi chưởng giáo cùng tám vị trưởng lão quay chung quanh bên dưới, bị vây quanh ở chính giữa ngồi ở trước bàn đọc sách đang thao túng gì đó vị kia khách không mời mà đến, lại là, lại là, lại là...

"Ta sát! Nương nương, tại sao ngươi lại ở chỗ này?" Hứa Tri Hồ nhìn cái kia thân ảnh vô cùng quen thuộc, trực tiếp liền một cái văng.

Đcmnn, có lầm hay không

, nương nương ngươi thân là thiên hạ yêu ma bá chủ cộng thêm đồng cương thập vạn yêu sơn chi chủ, lại dám nghênh ngang đến Thục Sơn đến, đây là cảm giác mình bị chết không đủ nhanh đây, vẫn là bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ phát tác cộng thêm đi nhầm phương hướng cơ chứ?

Trên thực tế, bên cạnh Xích Tỷ Nhi cũng triệt để choáng váng, không nhịn được kéo kéo Hứa Tri Hồ quần áo: "Híc, Tri Hồ, nương nương tại sao lại ở chỗ này?"

Đúng là thời khắc này, trước bàn đọc sách Thạch Cơ nương nương rốt cuộc thở một hơi dài nhẹ nhõm, bỏ xuống trong tay cường hào kim notebook, rồi lại đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, nhìn phía xung quanh bạch mi chưởng giáo cùng tám vị trưởng lão: "A, các vị, tới làm quyết định đi, đến cùng là tuyển bến

trái cái này phương cách, vẫn là bên phải cái kia phuong cách, nếu như chọn sai..."

"Cái này mà..." Bạch mi chưởng giáo cùng tám vị trưởng lão liếc nhìn nhau, phảng phất quyết định tựa như cắn răng nói, "Đã như vậy, vậy thì tuyển bên phải... A a a, nổ!"

"Quả nhiên, quả nhiên không thể tuyển bên phải a!" Thạch Cơ nương nương rất cảm khái ném chuột, "Bản cung vừa liền cảm thấy, địa lôi liền tàng ở bên phải cái này phuong cách hạ, nhưng là các ngươi nhưng kiên trì muốn như thế tuyển, có biện pháp gì?"

Phát sinh cái gì a, cửa Trần sư huynh bọn họ tập thể trố mắt ngoác mồm, chỉ có Vân Phàm thật vất vả mới phản ứng được, rất khiếp sợ mở to hai mắt nhìn Hứa Tri Hồ: "Híc, sư đệ, bọn họ đang làm gì thế?"

"Nếu như ta không có đoán sai, bọn họ cần phải đang đùa một cái quét mìn..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ co giật đến độ dừng không được đến, mắt thấy đám kia vô căn cứ gia hỏa còn muốn lại mở một ván, hơn nữa còn là độ khó khăn nhất, tranh thủ thời gian lên tiếng đánh gãy, "Cái kia cái gì, tạm dừng, trước tiên tạm dừng, có người nhìn thấy chúng ta trở về rồi sao?"

Cám ơn trời đất, như thế nhắc nhở cuối cùng cũng coi như còn có chút dùng, bên kia đang chuyên tâm nghiên cứu quét mìn một đám đại năng, rốt cuộc tỏ rõ vẻ lưu luyến không rời đưa ánh mắt từ trên màn ảnh dời, lại suy tư cùng nhau quay đầu trông lại.

Sau một khắc, Thạch Cơ nương nương đột nhiên liền cười híp mắt lấy ra tiểu bánh giòn, tâm tình rất tốt cùng bên này hỏi thăm một chút —

"Này, Tri Hồ, nghe nói các ngươi tại Đông Hải, trải qua rất phong phú a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 268: Sự Kiện Lớn A

Sự kiện lớn a

"2 hóa" nói cách khác người khác là "Sởa hóa", là nhục mạ lời của người khác. Nhị hóa (Ngu ngốc) không đơn thuần là mắng người, cũng là một cái rất thích hợp hình dung từ, hình dung thông minh thấp hơn, tổng làm chuyện điên rồ một loại người. Kẻ hồ đồ, tên ngốc, lăng, ngu xuẩn, ngu ngốc, hoặc yêu thích không biết sâu cạn can thiệp vào làm hão hán người. Bởi biểu đạt ngữ cảnh không giống, nghĩa tốt cùng nghĩa xấu cũng sẽ không giống.

Nói thật sự, nhị hóa (ngu ngốc) thứ này, là sẽ truyền nhiễm!

Cho nên nói, làm thân là lớn nhất ngu ngốc Thạch Cơ nương nương đi tới Thục Sơn sau đó, lập tức liền đã biến thành một cái sáng lấp lánh truyền nhiễm nguyên, tại mấy ngày ngắn ngủi bên trong, liền đem toàn bộ Thục Sơn hạm phái cho truyền nhiễm đến thất thất bát bát, liền ngay cả những từ trước đến giờ cứng nhắc nghiêm túc trưởng lão, lại cũng từ chống cự đến vui vẻ tiếp thu, gần nhất càng là có chút trò chơi nghiện ...

Được rồi, đừng động vị này bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương đến cùng là làm thế nào đến, nhưng mà nàng xác thực liền làm đến rồi!

Vì lẽ đó, lúc này từ đây khắc trong chủ điện, tám vị từ trước đến giờ được xưng cùng yêu ma không đội trời chung cứng nhắc trưởng lão, lại chơi quét mìn chơi đến được gọi là một cái hết sức chăm chú, liền ngay cả bên cạnh đang ung dung thong thả bác trứng trà bạch mi chưởng giáo, cũng thỉnh thoảng dừng lại, vỗ vỗ râu dài nói chỉ điểm: "Sai rồi, sai rồi, căn cứ kế hoạch của ta, cái này phương cách không thể ... Xem, bị ta nói trúng rồi đi!"

Cái gì đều đừng nói, Hứa Tri Hồ rất đồng tình quay đầu, nhìn bên cạnh thế giới quan nhân sinh quan xã hội quan cũng đã bị triệt để phá hủy Trần sư huynh bọn họ, lại tranh thủ thời gian kéo còn dự định làm mẫu một thoảng 'Craz3 Match' Thạch Cơ nương nương, nhẹ giọng lại nói: "Cái kia cái gì, nương nương, tại sao ngươi sẽ ở Thục Sơn nơi này?"

"Có gì đáng kinh ngạc, bản cung là bị mời đến a." Thạch Cơ nương nương lật qua lật lại rất dễ nhìn khinh thường, "Mấy ngày trước, bạch mi thu được các ngươi phi kiếm đưa thư, cảm thấy việc này lớn, vì lẽ đó cố ý đưa tin mời bản cung đến đây cùng thương thảo đối sách ... Ách, làm gì nhìn như vậy ta, ngươi còn thật sự cho rằng chính ta bất lưỡng lập sao?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Hứa Tri Hồ thật sự rất khiếp sợ.

"Đương nhiên không phải." Thạch Cơ nương nương cười híp mắt phõ cập khoa học cho hắn nghe, "Phổ thông yêu ma, chém cũng là chém, nhưng là bản cung chính là năm đó Thông Thiên giáo chủ đệ tử, phụng mệnh thống ngự đồng cương thập vạn yêu sơn, đây là trải qua chính đạo tông môn tiền bối các đại năng đồng ý ... Thay lời khác nói, bản cung cũng coi như là nắm giữ quan phuơng thân phận, bọn họ muốn chém bản cung, trừ khi là bản cung hành tội ác đầy trời, vẫn đề là bản cung có sao?"

"Híc, mê hoặc chính đạo tông môn hạ thủy chơi trò chơi nghiệm, có tính hay không tội ác đầy trời?" Hứa Tri Hồ yên lặng ở trong lòng châm chọc một trãm lần, sau đó lại tranh thủ thời gian hỏi, "Vì lẽ đó, Thục Sơn hạm phái tìm nương nương ngài tới làm gì, chính là vì cái kia cái gọi là chủ thượng luyện chế pháp khí việc?"

"Không sai!" Nói đến đây cái, vừa còn hững hờ Thạch Cơ nương nương, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ nghiêm nghị.

Trong phút chốc, trong chủ điện đèn đuốc đột nhiên lóng lánh, đến khi tia sáng lần thứ hai rõ ràng lên, tám vị trưởng lão toàn cung đã thần trở lại chỗ ngồi,

bạch mi chưởng giáo càng là ngồi ngay ngắn tại vị trí chưởng giáo thượng, cùng nhau tỏa ra nghiêm nghị nghiêm túc khí thế, ở trên cao nhìn xuống quan sát mọi người, liền ngay cả mới vừa rồi còn bày ở trên bàn cường hào kim notebook, cũng rất thần kỳ không gặp.

Rất tốt, này trở mặt tốc độ, thật là không có lại nói rồi!

Hứa Tri Hồ nhất thời nỗi lòng tôn kính, Trần sư huynh bọn họ đúng là không nhịn được lệ nóng doanh tròng, thậm chí vừa nãy phát sinh tất cả khẳng định đều là ảo giác, chúng ta quang minh lâm liệt Thục Sơn hạm phái cuối cùng cũng coi như là trở về rồi!

"Chư vị đệ tử, lần này Đông Hải hành trình, khổ cực các ngươi." Sau một khắc, bạch mi chưởng giáo đã trầm giọng mở miệng nói, "Có quan hệ Đông Hải tình huống, chúng ta đã đại thể hiểu rõ, nhưng bây giờ nhìn lên, chuyện này tựa hồ so với ban đầu dự liệu còn gai góc hơn."

"Vướng tay chân?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ hai mặt nhìn nhau.

"Không sai." Bạch mi chưởng giáo cùng Thạch Cơ nương nương liếc nhìn nhau, biểu hiện nghiêm nghị cùng nhau gật đầu nói, "Chúng ta vốn cho là, chỉ cần phá hoại cái kia cái gọi là chủ thượng luyện chế kế hoạch, đem hắn luyện chế pháp khí linh kiện từng cái phá hủy, liền có thể ngăn cản hắn kế tục nguy hại Côn Ngô, nhưng trước đó vài ngày, làm bản tôn liên hiệp tám vị trưởng lão lần thứ hai suy đoán nhân quả, lại đột nhiên ý thức được ..."

"Ý thức được?" Hứa Tri Hồ không nhịn được sờ sờ căm.

"Đúng, chúng ta đột nhiên liền ý thức được, cái kia cái gọi là chủ thượng, hay là cũng không chỉ chỉ luyện chế một bộ pháp khí linh kiện." Bạch mi chưởng giáo hơi hơi nhíu mày, tám vị trưởng lão biểu hiện càng là nghiêm nghị nghiêm nghị, "Thay lời khác nói, hắn còn có một bộ dự phòng phương án, sắp xếp cái khác khôi lỗi vì hắn luyện chế pháp khí linh kiện, bây giờ liền mang ý nghĩa ..."

"Bây giờ liền mang ý nghĩa, chỉ sợ chúng ta đã phá hủy hẵn mấy cái pháp khí linh kiện, nhưng mà hẵn như trước có thể luyện chế ra đồng dạng pháp khí linh kiện, đồng thời cuối cùng đem kiện pháp khí kia tổ hợp lên?" Hứa Tri Hồ cùng Trần sư huynh bọn họ không khỏi rất là khiếp sợ, "Chờ đã, nếu là như vậy, vậy chúng ta trước làm tất cả, kỳ thực đều là phí công?"

"Chỉ sợ là, hay là cái kia chủ thượng, còn cố ý mượn cơ hội dời đi các ngươi sự chú ý." Bạch mi chưởng giáo khe khẽ thở dài, "Chính bởi thế, tại suy đoán ra đoạn này nhân quả, lại được các ngươi phi kiếm đưa thư sau đó, bản tôn liền lập tức đưa tin cho Thạch Cơ nương nương, xin nàng đồng thời đến đây hiệp thương việc này, nhín ứng nêng xử lý như thế nào."

"Sau đó, bản cung liền nhận lời mời đến đây." Thạch Cơ nương nương ở bên bồi thêm một câu, nhìn Trần sư huynh bọn họ có chút ủ rũ, lại cười híp mắt an ủi, "Trên thực tế, các ngươi lần này cũng không tính một chuyến tay không, chí ít các ngươi được một cái vô cùng trọng yếu manh mối, chính là cái kia chủ thượng rất có khả năng liền giấu ở tây dãy núi Côn Luân."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ suy tư gật gù, lại không nhịn được nhấc tay, "Nương nương ý của ngài là, tiếp xuống ngài cùng bạch mi chưởng giáo sẽ đi tới tây dãy núi Côn Luân, tự mình cùng Côn Luân phái trao đổi, tranh thủ tìm ra tiềm tàng tại Tây Côn Luân chủ thượng."

"Không sai, sợ là chúng ta đều muốn đích thân hướng về Côn Luân đi một chuyến." Thạch Cơ nương nương rất cảm khái thở dài, "Nói đến, ta đã mấy trăm năm chưa từng đi Côn Luân, không biết những tên kia có phải là còn giống như trước đây..."

"Như vậy?" Hứa Tri Hồ thật tò mò ngẩng đầu lên.

"Không có thứ gì." Thạch Cơ nương nương ho nhẹ vài tiếng, đột nhiên liền dời đi đề tài, "Cho tới Tri Hồ ngươi cùng Xích Xích, trước hết hồi Đông Minh Sơn nghỉ ngơi một quãng thời gian, chuyện lần này tương đối vướng tay chân, e

sợ không phải các người có thể ứng phó."

"Rốt cuộc ..." Hứa Tri Hồ nhất thời cảm động đến lệ rơi đầy mặt, thầm nghĩ nương nương ngài có thể coi là dũng chọn gánh nặng một hồi, ta còn tưởng rằng lão nhân gia ngài lại muốn nói Côn Luân gì gì đó vẫn là các người đi được rồi.

"Rốt cuộc cái gì?" Thạch Cơ nương nương cười híp mắt nhìn hắn, "Người có phải là muốn nói, bản cung rốt cuộc hiếm thấy chịu ... Ô?"

Nói được nửa câu, nàng đột nhiên một trận, khẽ cau mày nhìn phía Xích Tỷ Nhi, liền ngay cả vẻ mặt cũng đột nhiên trở nên nghiêm túc.

"Sao ... Làm sao?" Xích Tỷ Nhi bị nhìn thấy cả người không dễ chịu, theo bản năng lùi lại mấy bước.

"Kỳ quái, kỳ quái." Thạch Cơ nương nương tỉ mỉ đánh giá Xích Tỷ Nhi, rồi lại ngoặc ngoắc tay, "Xích Xích, người tới, bản cung xem người tựa hồ có gì đó không đúng, lẽ nào là tại Đông Hải thời điểm bị thương?"

Nàng không nói cái này cũng còn tốt, nói đến đây cái, Hứa Tri Hồ đột nhiên nhớ tới chuyện ngày đó, vội vàng nói: "Nương nương, còn đúng là, Xích Xích vì cứu ta bị Cửu Đầu Trùng cắn một cái, sau đó lại mạnh mẽ thôi thúc bản mệnh nguyên thần giơ lên định hải thần châm, có phải là lại nội thương chưa lành?"

"A, có thể!" Thạch Cơ nương nương gật gù, thân hình hơi hơi hoảng, nhất thời xuất hiện tại Xích Tỷ Nhi trước mặt, rồi lại đột nhiên đem tay ngọc khoác lên nàng vai đẹp thuong, "Đừng nhúc nhích, để bản cung dùng thần thức giúp ngươi tra xét một phen, nếu là có ám thương mà nói, hay là muốn cùng xử lý sớm khá tốt, yên tâm, không có chút nào đau!"

Được rồi, đau đớn là không đau, nhưng mà rất ngứa được không?

Bị loại kia nếu có thực chất thần thức đi khắp tại thân thể, Xích Tỷ Nhi chỉ cảm thấy hụt hụt ma, không nhịn được liền muốn phản kháng, có thể vẫn đê

là nhìn thấy Thạch Cơ nương nương loại kia càng ngày càng vẻ mặt nghiêm túc, rồi lại chỉ có thể thành thật thật cẩn mõi anh đào không dám động.

Trong chốc lát, liền nhìn thấy Thạch Cơ nương nương vẻ mặt trở nên càng nghiêm nghị, trong nháy mắt lại đem một tay khác cũng khoác lên Xích Tỷ Nhi vai đẹp thương, hai đạo thần thức đồng thời truyền vào tiến vào, lần thứ hai cẩn thận dò xét lên.

"Không có, không có sao chứ?" Hứa Tri Hồ ở bên nhìn ra rất là sầu lo, "Có phải là thật hay không có ám thương tồn tại, rất khó xử lý sao?"

"Xác thực, quả thật có ám thương tồn tại." Thạch Cơ nương nương hơi hơi nheo mắt lại, suy tư gật gù, "Cũng còn tốt bản cung phát hiện đến sớm, không phải vậy mang xuống ngược lại thật sự là vướng tay chân, bất quá..."

"Bất quá?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi vừa thở phào nhẹ nhõm, chờ nghe nói như thế, đột nhiên lại có chút lo lắng.

"Bất quá ..." Thạch Cơ nương nương ngừng lại một chút, suy tư đánh giá Xích Tỷ Nhi, lại quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ, liền như thế qua lại nhìn, rất chăm chú nhìn, vẫn nhìn, nhìn ra hai người đều sởn cả tóc gáy.

Mấy giây sau, nàng đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng, thân thiết nắm ở Xích Tỷ Nhi, đồng thời dùng loại kia rất ôn nhu rất ôn nhu ngữ khí, cười híp mắt mở miệng hỏi —

"Xích Xích a, ngươi gần nhất, có hay không cảm thấy buồn nôn, còn có chút muối mửa?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 269: Dưỡng Thai

Dưỡng thai

Nhân sinh khắp nơi có kinh hỉ!

Hứa Tri Hồ vốn là cho rằng, không cần chính mình lại Đại lão xa đi công tác chạy đến Tây Côn Luân, đã là một cái rất lớn kinh hỉ, nhưng là hắn hoàn toàn không nghĩ tới, vui mừng lớn hơn lại còn ở phía sau!

Đèn đuốc sáng choang trong đại điện, một đám người quái lạ nhìn kỹ, chờ hắn nghe được cái kia đoạn rất quen thuộc lời thoại, phản ứng đầu tiên chính là kinh ngạc quay đầu, khó có thể tin nhìn phía Xích Tỷ Nhi, dùng sức quá mạnh bên dưới, suýt chút nữa đem xương gáy đều cho vỡ —

Buồn nôn? Muốn mửa? Đợi lát nữa, này lời thoại nghe tới thật quen tai, giống như mỗi lần phim truyền hình như thế diễn thời điểm, tiếp xuống chính là...

Đường giãm ngươi cái xương sườn! Hấp ngươi cái đậu phụ! Cà chua ngươi trứng bắc! Cho nên nói, cho nên nói, lão tử thương pháp lại cái kia chuẩn, một phát trúng mục tiêu đều không mang theo do dự?

Phù! Đùa gì thế, tại Đông Hải hơn hai tháng, chúng ta liền làm một lần a, thật sự cũng chỉ làm một lần, vấn đề là liền lần này, lại liên bách phát bách trúng hiệu suất cực cao, trực tiếp liền để Xích Xích mang thai... Nyan nyan, là ai nói Lục mục ngân chu loại này thái cổ hung thú rất khó sinh sôi đời sau, đi ra, lão tử bảo đảm không đánh chết hắn!

Được rồi, nói cái gì đều vô dụng, trong khoảng thời gian ngắn, trong đầu hắn hỗn loạn tưng bừng, các loại châm chọc hãy cùng làn đạn quét bình tựa như liên tục bốc ra ngoài, đến cuối cùng thiên ngôn vạn ngữ tất cả đều hội tụ thành một câu nói —— ngược lại, tình huống bây giờ chính là, ta muốn thăng cấp làm cha?

"Ây..." Nhìn lại một chút một bên khác, hoàn toàn không có bất kỳ mang thai thường thức Xích Tỷ Nhi, chính ở chỗ này dần độn ngất lầm, "Ồ? Nương nương làm sao ngươi biết ta buồn nôn muốn mửa? Đúng vậy, đúng vậy, ta gần nhất là có chút không thoải mái, không biết là bởi vì ăn nhiều chõng, hay là bởi vì dùng không tốt phấn son, cũng có thể là... Ách, các ngươi làm gì nhìn như vậy ta?"

Ngươi nói, chúng ta làm gì nhìn như vậy cử ngươi?

Thạch Cơ nương nương cười híp mắt cắn tiếu bánh giòn, Trần sư huynh bọn họ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, Vân Phàm đầy mắt đều là lè lè tỏa sáng ngôi sao nhỏ, Bạch Tố Trinh đã móc ra khăn tay cảm động đến sấp khóc, còn Bạch Mi chân nhân cùng tám vị trưởng lão, lúc này hoàn toàn không biết nên làm ra vẻ mặt gì tốt, liền dứt khoát tập thể mặt không hề cảm xúc ngẩng đầu nhìn đại điện đỉnh chóp ngân ra...

"Làm sao? Làm sao?" Xích Tỷ Nhi bị bọn họ nhìn ra chóng mặt, không nhịn được lại lùi lại mấy bước, "Này này này, các ngươi xem vẻ mặt của ta thật sự rất kỳ quái, thật giống như ta lén lút ăn giấu vật gì tốt, không dự định phân cho..."

"Ngốc nữu!" Hứa Tri Hồ cuối cùng từ loại kia trong khiếp sợ phản ứng lại, dùng sức bắt lấy nàng vai đẹp, suy nghĩ một chút lại tranh thủ thời gian cẩn thận từng ly từng tí một buông ra một điểm, "Híc, Xích Xích, ta tính toán, ngươi khả năng, khả năng muỗn..."

"Con tôm?" Xích Tỷ Nhi dần độn mở to hai mắt.

"Khả năng muỗn..." Hứa Tri Hồ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, "Ngươi khả năng muỗn, ách, không đúng, là chúng ta có thể sẽ có... Bảo bảo!"

Rất tốt rất cường đại, này lời vừa nói ra, vừa còn đần độn mở to hai mắt Xích Tỷ Nhi, trực tiếp liền triệt để sẽ không chuyển động, thậm chí ngay cả đại con mắt đều không có chớp.

Ách, đừng dọa ta a, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, không nhịn được đưa tay ra, cẩn thận từng ly từng tí một tại trước mắt nàng quơ quơ: "Cái kia cái gì, Xích Xích? Xích Xích ngươi không có..."

"À được?" Còn chưa nói hết, vừa còn vẫn không nhúc nhích Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền vèo một tiếng sau này nhảy ra xa mười mấy trượng.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ sợ hãi hồn, mau tới đỡ nàng, "Không thể nhảy, hiện tại không thể nhảy, động thai khí liền không tốt."

"Thai khí... Thai khí gì đó..." Xích Tỷ Nhi má ngọc một mảnh ửng đỏ, tại tại chỗ sâu sắc hít vài ngụm khí, thật vất vả mới bình tĩnh một điểm, lại theo bản năng chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía mình tiểu bụng nạm —

Yếu ớt dưới ánh đèn, Doanh Doanh nắm chặt eo thon nhỏ trắng nõn như ngọc, tinh xảo lê qua nhìn qua khả ái như thế, nhưng là ai có thể dự đoán được, giờ khắc này liền tại này hơi hơi nhấp nhô tiểu bụng nạm, đang chất chứa một cái mềm mại tiểu sinh mệnh...

"Cho nên nói? Cho nên nói?" Rất mờ mịt nhìn tiểu bụng nạm, Xích Tỷ Nhi tại phát ra một lúc lâu ngốc sau đó, rốt cuộc lắp ba lắp bắp phản ứng lại, "Ta thật sự muốn muỗn, ta thật sự muốn, ta thật sự muốn coong..."

"Không sai, không sai..." Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng cầm tay của nàng, nhìn nàng hơi hơi nhấp nhô tiểu bụng nạm, đột nhiên cũng có loại "Nhân sinh thực sự là rất kỳ diệu ta muốn uống chén sữa bò ép an ủi" phức tạp cảm giác.

Nói thật sự, một điểm tâm lý cũng không có chuẩn bị được không, mấy năm trước còn đang bị em gái phát thẻ người tốt, liền bạn gái đều không có, hiện tại đột nhiên liền muỗn thăng cấp làm cha, hơn nữa lại qua một năm, phỏng chừng

còn có thể qua quá nửa đêm thay tã sáng sớm pha sữa bột bên giường kể chuyện xưa sinh hoạt, ngẫm lại còn thật sự có chút, có chút...

Được rồi, không biết hình dung như thế nào cái cảm giác này, hắn cùng Xích Xích hai người đần độn ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong nhất thời lại có chút kinh ngạc lại có chút vui sướng lại có chút chột dạ lại có chút ngọt ngào, nói chung... Rất phức tạp là được rồi!

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh, qua ròng rã một phút, đần độn còn cắn ngón tay ngây người Xích Tỷ Nhi, rốt cuộc mở to hai mắt a một tiếng: "A, Tri Hồ, nếu như chúng ta hài tử hình dáng giống ngươi làm sao bây giờ, ngươi lại không tốt xem..."

Phù!

Bị ghét bỏ, bị ghét bỏ, Hứa Tri Hồ bị ghét bỏ đến lệ rơi đầy mặt, thầm nghĩ Xích Xích ngươi mạch máu não có thể hơi hơi bình thường một chút sao, thời điểm như thế này, chúng ta cần phải suy tính một chút dưỡng thai vấn đề, lại nói ta nơi nào đâu nhìn, ta chỉ là đại chúng mặt có được hay không.

Đúng là lúc này, Thạch Cơ nương nương ở bên cạnh nhìn hồi lâu náo nhiệt, rốt cuộc hài lòng cười híp mắt nói: "Được rồi, được rồi, Tri Hồ a, căn cứ bản cung kinh nghiệm, nhà ngươi Xích Xích hiện tại cần nhất chính là an tâm dưỡng thai."

Nói thật hay như nương nương ngươi sinh qua hài tử như thế!

Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng oán thầm, bất quá đúng là bị nhắc nhở, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn Vân Phàm: "Híc, sư tỷ, có thể hay không phiền phức ngươi dùng kim quang lâu thuyền đưa ta cùng Xích Xích hồi Đông Minh Sơn, a cái ô phi đến có chút đường nô chứng, ta sợ Xích Xích động thai khí liền không tốt."

Không thành vấn đề, Vân Phàm lập tức liền vui vẻ ra mặt gật đầu đồng ý,

không cần phải nói, vị này Kanmusu phỏng chừng đầy đầu đều là bát quái, nói không chắc cũng đã dự bị một chỉnh bản vấn đề, sẽ chờ ở trên đường hỏi Xích Tỷ Nhi.

"Cái kia, việc này không nên chậm trễ, các ngươi nghỉ ngơi một ngày liền trở về đi." Bạch Mi chân nhân lúc này cũng ho nhẹ một tiếng, "Ta cùng tám vị trưởng lão còn có nương nương, chờ sắp xếp thỏa đáng Thục Sơn sự tình sau, cũng muốn đi tới Côn Luân tìm ra vị kia chủ thượng tẩm tích."

Được rồi, hắn đều nói như vậy, Hứa Tri Hồ đương nhiên là lập tức lựa chọn cáo từ, lúc này liền cẩn thận từng ly từng tí một nâng Xích Tỷ Nhi ra chủ điện, trung gian bước xuất giá hạm thời điểm được gọi là một cái cẩn thận, hận không thể trực tiếp cân nhắc hạm cho hủy đi.

"Híc, không cần như thế cẩn thận đi, ta vừa mới mang thai đây." Xích Tỷ Nhi hiển nhiên có chút không quen.

"Vậy không được, ba tháng đầu quan trọng nhất." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ nghiêm túc đở nàng, "Khoảng thời gian này, Xích Xích ngươi không thể làm vận động dữ dội, quần áo cũng đến tận lực ăn mặc rộng rãi, hơn nữa không thể cảm cúm uống thuốc, mặt khác ăn nữa điểm vitamin B11 gì gì đó... A, đúng rồi, giống như Côn Ngô không có vitamin B11 thứ này?"

"Ô ô ô, Tri Hồ, ngươi đối với ta thật tốt." Xích Tỷ Nhi cảm động đến đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, "Cho nên nói, hai chúng ta chẳng mấy chốc sẽ... Ồ, đợi lát nữa, ta đột nhiên nhớ tới đây, lần trước tốt giống chúng ta tán gẫu qua một cái vấn đề rất phức tạp."

"Vấn đề gì?"

"Chính là, cái này bảo bảo, đến cùng là thai còn sống là đẻ trứng..."

"Híc, khác nhau ở chỗ nào sao?"

"Đương nhiên là có, thai sinh mà nói, ta đến cho bảo bảo cho bú, đẻ trứng mà nói, ta đến cho nàng nǎm bắt con sâu nhỏ!"

"..."

"Còn có a, nếu như là thai sinh mà nói, ta muốn trước thời gian dệt tiểu y phục, nếu như là đẻ trứng mà nói, liền chỉ cần tìm một đống lớn hạt cát liền..."

"Xích Xích..."

"A?"

"Ngươi nói, chúng ta hài tử sẽ gia nhập SHIELD sao?"

"Ây... SHIELD là gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 270: Không Đáng Giá

Không đáng giá

Tháng chín thu vàng Đông Minh Sơn, cuối thu khí sảng vạn dặm trời quang, bên trong thung lũng dã ruộng lúa, đâu đâu cũng có vàng rực hạt thóc, thu gió thổi tới chập chờn vang vọng, liền phảng phất một đại dương màu vàng óng.

Đông Minh Hồ bên Bàn Ti động trước, cá chép nhảy ra không có chút rung động nào mặt hồ, nỗi lên dập dờn gợn sóng, Hứa Tri Hồ nhấc lên giá nướng nướng Orléans cánh gà, xì xì vang vọng mờ theo giá nướng lọt vào lửa trại, tràn ngập mùi thơm khuếch tán ở trong không khí, để bên cạnh một đám đám yêu quái cũng không nhịn được thèm nhỏ dãi, Trư Cương Liệt thậm chí không lo được bỗng liền muốn đưa tay đi bắt.

"Chờ đã, vẫn không có tát hồ tiêu phấn đây." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngắn cản, lại đi mặt trên gǎn một tầng đồ gia vị, sau đó rất tốt bụng đưa cho Trư Cương Liệt bọn họ, "Đến, nếm thử xem, hiện tại cần phải có thể."

"Hãy chấm dứt việc đó!" Trư Cương Liệt đang định đưa tay đón, bất quá đến khi phản ứng lại, đột nhiên liền tỏ rõ vẻ đắc ý đắc sát khí, "Khốn nạn, lão tử coi như chết đói, cũng sẽ không ăn ngươi một ít đồ!"

Chính là, chính là, một đoàn yêu quái tất cả đều hung tợn gật đầu tán thành, Thanh Sư Vương cùng Đại Xà Hầu càng là tỏ rõ vẻ bi phẫn, nhìn Hứa Tri Hồ ánh mắt lại như là đang xem kẻ thù: "Đáng ghét, tên ghê tởm, lại lén lút gạt chúng ta ăn đi Xích Xích, hơn nữa, hơn nữa ... Hơn nữa còn làm cho nàng mang thai rồi!"

Này này này, mắc mớ gì đến ta a?

Hứa Tri Hồ oan ức e rằng ngữ nhìn trời, thăm nghĩ rõ ràng là Xích Xích đãy ngã ta được không, hơn nữa còn ròng rã đãy ba canh giờ, đường giấm ngươi cái xương sườn a, nếu không phải chúng ta đi tới Đông Minh Sơn sau vẫn luôn có rèn luyện thân thể, không làm được hiện tại đã cột sống đứt mất năm trên giường tĩnh dưỡng.

Được rồi, nói cái gì đều vô dụng, ngược lại tình huống bây giờ chính là cái dạng này rồi!

Từ khi cái kia một ngày, tại Thục Sơn xác định Xích Xích mang thai sau đó, bọn họ cùng ngày liền trở về Đông Minh Sơn, hơn nữa còn là cố ý xin nhờ Vân Phàm, làm cho nàng điều khiển kim quang lâu thuyền đem Xích Tỷ Nhi đưa trở về ... Ư ân, phải biết, phụ nữ có thai ba tháng đầu dưỡng thai kỳ là rất trọng yếu, tuyệt đối không thể đập va chạm chạm hoặc là có vận động dữ dội, không phải vậy động thai khí liền không tốt.

Đối với hắn ôn nhu săn sóc, chuẩn mẹ Xích Xích đương nhiên là cảm động đến đầy mắt ngôi sao nhỏ: "Ô ô ô, Tri Hồ ngươi đối với ta ... Ồ, đợi lát nữa, tại sao Tri Hồ ngươi đối mang thai thường thức cái kia hiểu rõ?"

Oan uổng a oan uổng, đón Xích Tỷ Nhi ngờ vực ánh mắt, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất không nói gì ngẩng đầu nhìn trời, đừng nghịch, phải biết tại chúng ta nơi đó, đây là thường thức được không, coi như ta chưa từng có từng làm bối, nhưng mà chí ít cũng nghe qua rất nhiều lần.

Được rồi, mặc kệ như thế nào, tại kim quang lâu thuyền không vượt qua năm mươi km vững vàng tốc độ, hơn nữa Thục Sơn rất nhiều đệ đảng đánh sát khí hộ tống mở đường bên dưới, này một chuyến trở về Đông Minh Sơn lữ đồ được gọi là một cái thuận buồm xuôi gió, cho tới trên đường gấp phải những những môn phái khác luyện khí sĩ, nhìn thanh thế như vậy hùng vĩ cảnh giới nghiêm ngặt hạm đội trải qua, đều không khỏi hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ chẳng lẽ Thục

Sơn phái muốn tiến hành cái gì trá mèo hành động lớn?

Như thế như thế, hai ngày sau, kim quang lâu thuyền thuận lợi đến Đông Minh Sơn, Trữ Cương Liệt bọn họ tất cả đều vô cùng phấn khởi xung ra nghênh tiếp, sau đó ...

Sau đó, chờ bọn hắn nhìn thấy bị Hứa Tri Hồ nâng, cẩn thận từng ly từng tí một từ trên sàn thuyền hạ xuống, còn hai tay nâng kỳ thực căn bản không có nhô lên cái bụng, rõ ràng đều là mẫu tính ôn nhu Xích Tỷ Nhi sau, đột nhiên liền tập thể trong gió ngắn ngang rồi!

Lại sau đó, không cần phải nói, kể lần trước cùng Xích Tỷ Nhi kết hôn sự tình sau, Hứa Tri Hồ lần thứ hai bị Đông Minh Sơn Xích Xích bảo vệ đoàn truy sát 300 dặm, một đoàn yêu quái lần này là thật phẫn nộ, cầm thú a cầm thú, liền đi ra ngoài hai tháng, người tên khốn này liền để Xích Xích mang thai, dựa theo cái này tiết tấu, chờ các người lần sau trở về, mặt sau không phải muốn kéo vài chỉ loli?

"Mang thai?" Kết quả là, đang vui vẻ ra mặt tới đón tiếp tỷ tỷ Tử Tử Chanh Chanh các nàng, lập tức liền thương tâm, "Cho nên nói, tỷ tỷ không cần chúng ta nữa, tỷ tỷ muốn muôn đi tìm mới muội muội ... Ồ? Mang thai? Mang thai là con tôm?"

Đcmnn, hỗn loạn tung bừng, hỗn loạn tung bừng a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì che mặt, sau đó liền tại này hỗn loạn tung bừng, bắt đầu rồi hắn chuẩn vú em sinh hoạt, ừ ân, chủ yếu hăng ngày công tác, chính là phụ trách chăm sóc Xích Xích, thuận tiện tự mình xuống bếp cho nàng nấu ăn, tỷ như dầu chả chả rán bạo xào biết rồi đường giấm ốc sên gì đó ...

Không sai, người không nhìn lầm, trên căn bản tất cả đều là kỳ quái côn trùng loại phong cách ẩm thực!

Hết cách rồi, từ khi mang thai sau đó, Xích Xích nhện thuộc tính giống như

bắt đầu bạo phát, gần nhất vẫn buồn nôn muốn mửa liền súp gà đều uống không xuống, đúng là mỗi lần xem tới cửa bay qua châu chấu sẽ hai mắt phát sáng, ô ô ô, rất muốn ăn, cắn bản liền không nhịn được ...

Không thành vấn đề, ngược lại chúng ta đường đường ăn nhiều quốc cái gì đều ăn, coi như ăn chút côn trùng loại cũng là việc nhỏ mà!

Hứa Tri Hồ học đại học thời điểm, còn thật sự cùng ta bằng hữu học được làm làm thế nào bạo xào biết rồi, vì lẽ đó ngày này bắt đầu liền xung phong nhận việc đứng ra, chuyên môn cho Xích Xích cung cấp các loại côn trùng phong cách ẩm thực, cái gì rán dầu bạo xào đường giấm đều có thể đến thương một lần.

Liền tý như hiện tại, bởi vì Xích Xích sáng sớm đột nhiên làm nũng nói rất hoài niệm than nướng ốc sên mùi vị, hăn liền mang theo một đám yêu quái đi ra cửa bắt được nửa ngày ốc sên, sau đó chi lên giá nướng bắt đầu món nướng, thuận tiện cũng cho Trư Cương Liệt bọn họ nướng mười mấy cánh gà nướng New Orleans ...

Trên thực tế, chỉ trong chốc lát sau, tấm sắt thượng ốc sên đã tỏa ra mùi hương ngây ngất, Hứa Tri Hồ vừa vặn cũng gặm xong nướng cánh, tranh thủ thời gian bụng than nướng ốc sên liền tiến vào Bàn Ti động.

Ánh đèn nhu hòa ấm áp Bàn Ti động, đã dùng tơ nhện cho mình dệt phụ nữ có thai trang Xích Tỷ Nhi, đang mang theo sáu con loli đứng ở gương to trước, nhẹ nhàng xoa xoa chính mình mềm mại tiểu bụng nạm, má ngọc thượng mang theo ôn nhu nụ cười, rõ vẻ đều tỏa ra mẫu tính hào quang: "A, Tử Tử nha, các ngươi có hay không cảm thấy tỷ cái bụng lớn lên?"

"Giống như, giống như không có nha." Tử Tử Chanh Chanh các nàng tất cả đều vây quanh ở bốn phía, Tử Tử còn thật tò mò nhô ra tay nhỏ, nhẹ nhàng chọc chọc tỷ tỷ rộn mắt, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi muốn cho chúng ta sinh cái tiểu chất nữ chơi sao?"

"Đúng rồi, đúng rồi." Xích Tỷ Nhi ôn nhu xoa xoa tiểu bụng nạm, đầy mắt

đều là ngôi sao nhỏ, "Ồ ha ha ha a, luân gia con gái nhỏ, khẳng định cùng luân
gia như thế khuôn mặt đẹp như hoa, ừ ân, nếu như không bị nàng cha ảnh hưởng
..."

Vãi chưởng! Như thế hắc ta thật sự được không?

Hứa Tri Hồ không nhịn được thở dài, thầm nghĩ từ khi biết được chính mình mang thai sau đó, Xích Xích cái này nguyên bản liền tình mẹ quá thừa siscon, hiện tại đã trực tiếp thăng cấp đến siscon thêm con gái khống, lòng tràn đầy đều muốn muôn sinh cái như hoa như ngọc con gái nhỏ, sau đó mua cho nàng rất nhiều đáng yêu quần áo, đem nàng trang phục đến xinh xắn đẹp đẽ ...

Đúng là lúc này, Tử Tử các nàng sáu cái vây xem tỷ tỷ tiểu bụng nạm, đột nhiên lại rất tốt khí nhấc tay vấn đề: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, tiểu hài tử là làm sao sinh ra?"

"Ồ?" Đột nhiên bị hỏi lên như vậy, Xích Tỷ Nhi không khỏi tỏ rõ vẻ đở ứng, "Cái này, cái này, các ngươi hỏi cái này làm gì?"

"Bởi vì, chúng ta cũng muốn biết mình là làm sao sinh ra nha." Tử Tử mở to hai mắt, đầy mắt nước long lanh nhìn nàng, "Tiểu chất nữ là tỷ tỷ ngươi cùng Hứa ca ca sinh ra, vậy chúng ta là làm sao sinh ra, cũng là ai sinh ra sao, nhưng là tại sao xưa nay đều chưa từng thấy bọn họ đây?"

"A ..." Nguyên bản má ngọc ửng đỏ lúng túng Xích Tỷ Nhi, khi nghe đến nửa phần sau nói, vẻ mặt đột nhiên thì có điểm đọng lại.

Sáu con loli hoàn toàn không hiểu phát sinh cái gì, như trước như thế cùng nhau mở to mắt to, dùng loại kia rất ánh mắt mong chờ nhìn nàng, thật giống như đang chờ nàng từ nơi nào biến ra bản thân bố mẹ, lại như là ảo thuật như vậy ...

"Cái này ... Cái này ..." Xích Tỷ Nhi mờ mịt không biết làm sao, thậm chí ngay cả nói dối đều sẽ không, "Các ngươi bố mẹ a, ta vậy, không đúng, phải nói, không phải mỗi cái tiểu hài tử đều là bố mẹ sinh, có tiểu hài tử, có tiểu hài tử là,

ách, là ..."

"Là không đáng giá!" Hứa Tri Hồ rốt cuộc không nhìn nổi, tranh thủ thời gian bưng than nướng ốc sên thượng tới giải vây.

"Cái gì?" Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt nhìn hắn, sáu con loli cũng chỉnh tề quay đầu, lại bắt đầu dùng loại kia rất ánh mắt vô tội ngắm trúng hắn.

"Không sai, chính là không đáng giá." Hứa Tri Hồ sờ sờ Tử Tử đầu nhỏ, lại bắt đầu đàng hoàng trọng nói hươu nói vượn, "Cách chúng ta Đông Minh Sơn ước chừng bên ngoài năm ngàn dặm, có một tòa đưa Tiên điện, tên là Trung Quốc di động, tỷ tỷ của ngươi năm đó đi ngang qua tòa kia tiên điện thời điểm, bị trong điện khách phục cũng chính là đưa tiên nữ ngăn cản, rất nhiệt tình hỏi thăm nàng nói, đạo hữu có muôn tới hay không sáu con con nhện nhỏ a, hiện tại hướng về chúng ta Tiên điện sung 500 nói phí, không chỉ có đưa 300M lưu lượng bao, còn phụ tặng sáu cái đáng yêu nhện trứng nha ..."

"Ồ ồ ồ, ồ ồ ồ." Sáu con loli nghe được bán hiểu bán không hiểu, Tử Tử suy nghĩ một chút lại nhấc tay vỗ đê, "Ca ca, lời kia phí lại là gì a?"

"Nói phí sao?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú trả lời, "Nói phí, chính là ... A, suýt chút nữa đã quên, ta thả ở bên ngoài bánh kem bơ, giống như sắp bị Trư Cương Liệt bọn họ cho ..."

(nói phế, mạng dùng từ, chỉ tán gẫu không tìm được đề tài hoặc là không quen tìm đề tài người. Người như thế không quen giao tiếp, sẽ không tán gẫu, bất kỳ thảo luận đều tham dự không tiến vào, thường thường trò chuyện trò chuyện liên tẻ ngắt, lại không dám tán gái, liêu hán tử.)

Vèo!

Còn chưa nói hết đây, vừa còn ở trước mắt sáu con loli, đã như trận gió tựa như biển mắng không còn tăm hơi, tiếp theo liền nghe đến Bàn Ti động bên ngoài, vang lên con gà con cướp thực ăn tựa như náo nhiệt âm thanh.

"Híc, có thể coi là qua loa đi qua." Xích Tỷ Nhi rốt cuộc không nhịn được thở một hơi dài nhẹ nhõm, chỉ là muôn nghĩ, rồi lại không khỏi đầy mắt lệ quang Doanh Doanh, "Ô ô ô, Tử Tử các nàng sáu cái thật đáng thương, từ sinh ra đến hiện tại đều chưa từng thấy phụ mẫu, cũng không biết cái kia hai cái thằng khốn tại sao như thế nhẫn tâm, lại đem đáng yêu như thế tiểu hài tử đem ném đi rồi, nếu để cho ta biết đến mà nói ..."

"Vâng vâng vâng, bất quá từ phương diện tốt nói, chí ít các nàng gặp phải ngươi a." Hứa Tri Hồ vội vàng đem than nướng ốc sên đưa lên, "Ta cảm thấy, coi như là các nàng cha mẹ ruột, cũng chưa chắc có Xích Xích ngươi đối với các nàng tốt như thế."

"Đó là!" Xích Xích rất đặc ý cầm lấy một cái ốc sên, chờ búi đầu nhìn mình hơi hơi nhấp nhô tiểu bụng nạm, lập tức lại tỏa ra tràn ngập nhu tình mẫu tính hào quang, "Chờ chúng ta bảo bảo sinh ra sau đó, luân gia nhất định một tấc cũng không rời bời tiếp nàng, dạy nàng nói chuyện hống nàng ăn cơm cho nàng hát, còn muốn cho nàng giảng rất có bao nhiêu thú cỗ sự, tỷ như Tri Hồ ngươi trước đây đã nói người đẹp say ngủ đại chiến công chúa Bạch Tuyết ..."

"Ồ, ta nói rồi như thế cỗ sự?" Hứa Tri Hồ không khỏi ngạc nhiên không nói gì, chỉ có điều sau một khắc, chờ hăn đồng dạng nhìn chăm chăm Xích Xích tiểu bụng nạm, trong lòng nhưng cũng đột nhiên trở nên ấm áp lên —

Ngân trăng như ngọc tiểu bụng nạm, như trước bóng loáng mà thăng thắn, kèm theo Xích Tỷ Nhi tiếng hít thở, rất có cảm giác tiết tấu yếu ớt pháp phồng, vậy mà lúc này giờ khắc này, ở trong này, cũng đã thai nghén một cái hoàn toàn mới tiểu sinh mệnh, hơn nữa là có hai người huyết thống tiểu sinh mệnh ...

"Chúng ta bảo bảo sao?" Hứa Tri Hồ yên lặng nhìn một lúc, không nhịn được đưa tay ra, nhẹ nhàng đặt tại Xích Xích tiểu bụng nạm thượng, cảm thụ loại kia da thịt ấm áp, "Chúng ta bảo bảo, chúng ta, chúng ta a ..."

Nói thật sự, từ ban đầu kinh ngạc, đến lúc sau khó khăn loạn, mãi đến tận gần

nhất chật rãи tiếp thu sự thực sau, đột nhiên ý thức được một cái kế thừa chính mình huyết thống tiểu sinh mệnh, đang âu yếm cô nương trong bụng chật rãи thai nghén trưởng thành, cảm giác như vậy tuy rằng có chút phức tạp, nhưng thật sự ... Rất tốt!

"Hừm, chúng ta ..." Lại như là cảm giác được tâm ý của hắn, Xích Tỷ Nhi nhẹ nhàng đem đầu tựa ở trên bả vai của hắn, lại cùng hắn ôn nhu cầm hai tay, sau đó hơi hơi giương lên gáy ngọc nhắm mắt lại.

Như thế ý tứ đã rất rõ ràng đi, Hứa Tri Hồ lén lút nhìn một chút bên ngoài, chờ chú ý tới Tử Tử các nàng sáu cái chính ở chỗ này cướp ăn ngon, không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, lập tức rất phối hợp tiến lên nghênh tiếp.

Thời khắc này, hai người càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, thậm chí cũng đã có thể cảm giác được đối phương ôn nhu khí tức, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ...

Răng rắc!

Không có bất kỳ dấu hiệu, một mặt ánh sáng mềm mại Thủy Kính, liền trong chớp mắt này đột nhiên mở ra, đột nhiên xuất hiện tại Bàn Ti động!

Mấy giây sau, tại Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi kinh ngạc ánh mắt, Thạch Cơ nương nương oán giận âm thanh, đột nhiên liền từ này ánh sáng Thủy Kính truyền ra, mặt sau còn tựa hồ xen lẫn dầu mỏ phun trào tựa như tiếng nổ vang rền —

"A a a, Tri Hồ, Xích Xích, tình huống có biến, chỉ sợ các ngươi vẫn phải là ... Ô? Bản cung vừa có phải là nhìn thấy gì cay mắt?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 271: Trạm Tiếp Theo, Côn Luân

Trạm tiếp theo, Côn Luân

Sau nửa canh giờ, khi chiếm được một vị nương nương "Sau đó cũng không tiếp tục tùy tiện loạn mở quản chế máy thu hình" bảo đảm sau, toàn bộ Đông Minh Sơn yêu quái kể cả Mộc Liễu, Bạch Tố Trinh, Ngưu Ma vương, Oa Oa, Tiểu Thiến, Ngân, tất cả đều bị triệu tập lại đây.

Một đoàn gia hỏa tất cả đều chen chúc ở đây, nhất thời đem toàn bộ Bàn Ti động đều chen chúc đến nước chảy không lọt, Hứa Tri Hồ quay đầu chỉ trỏ nhân số, tính toán cần phải tất cả đều đến, lúc này mới quay đầu ho nhẹ một tiếng: "A, gần đủ rồi, nương nương ngài có lời gì tranh thủ thời gian nói."

"Rất tốt, rất tốt, cái kia bản cung liền nói tóm tắt." Thạch Cơ nương nương tình huống bên kia giống như không phải rất ổn định, cho tới nàng tại Thủy Kính hình ảnh đều ở mơ hồ lay động, "Là như thế, Tri Hồ a, tình huống phát sinh một chút ngoài ý muốn biến hóa, chỉ sợ ngươi cùng Xích Xích Mộc Liễu các nàng, vẫn phải là đi Côn Luân phái đi một chuyến."

Ta liền biết!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cǎm, đúng là không có chút nào kinh ngạc, nói thực sự, ta và các ngươi đám này vô căn cứ gia hỏa tiếp xúc, cũng không phải một lần hai lần, ngược lại mỗi lần đến cuối cùng đều là tình hình chông chốt, nói chung đều muốn ta đi ra kết cục là được rồi.

"Nhưng là, nương nương các ngươi không phải đã đi Côn Luân phái sao?" Xích Tỷ Nhi đúng là khá là kinh ngạc, không nhịn được nhấc tay vấn đề.

"Không sai, chúng ta là đã xuất phát." Thạch Cơ nương nương rất oán niệm thở dài, "Quên đi, quên đi, ta để bạch mi để giải thích cho các ngươi nghe, cái kia cái gì, bạch mi, đến phiên ngươi nói."

Được rồi, kèm theo Thủy Kính lần thứ hai lung lay, Bạch Mi chân nhân cùng tám vị Thục Sơn trưởng lão bóng người cũng xuất hiện tại Thủy Kính, cùng ngày xưa dáng vẻ sạch sẽ chú ý hình tượng tuyệt nhiên không giống, vào giờ phút này này chín vị Thục Sơn phái đại năng tất cả đều khá là chất vật, tóc dài cần ngoại bào thượng tất cả đều che kín đen nhánh ban khôi, liền ngay cả pháp bào đều bị ăn mòn đến sấp vỡ vụn.

"Híc, phát sinh cái gì?" Hứa Tri Hồ nhìn ra tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Chân nhân các ngươi tại đi Côn Luân trên đường, gặp phải dự định chinh phục thế giới tiểu quái thú?"

"Là ma khí! Lượng lớn tiết lộ ma khí!" Bạch mi chưởng giáo quay đầu nhìn về phía sau, "Chúng ta đang đi tới Côn Luân trên đường, đột nhiên phát hiện Côn Ngô nhiều đều có kịch liệt ma khí phun trào..."

Âm!

Lại như là tại nghiêm chứng hắn, phía sau hắn như ẩn như hiện cái thành kia trong ao, đột nhiên thì có một đạo đen nhánh khí trụ phóng lên trời, mãnh liệt tản ra sương mù trên không trung đón gió loáng một cái, đột nhiên liền ngưng kết thành đen nhánh mưa lớn trút xuống.

Quái lạ chính là, bị này đen nhánh mưa lớn chạm tới phàm nhân, đột nhiên liền trong nháy mắt cả người biến thành màu đen hai mắt đỏ chót, tiếp theo như là dã thú hung ác gầm thét lên, bắt đầu đánh mất lý trí tập kích xung quanh cái khác đồng bạn, cho tới ngăn ngắt chốc lát không tới, toàn bộ thành trì đều rơi vào trong hỗn loạn.

Thấy cảnh này, tám vị Thục Sơn trưởng lão nơi nào còn dám thất lễ, lập tức ngự hạm vọt vào tòa thành kia trì, kèm theo hào quang năm màu lóng lánh, đạo

kia đen nhánh khí trụ ở tại bọn hắn liên thủ tạo áp lực hạ, rốt cuộc dần ngừng lại lần thứ hai phun ra, tiếp theo những phàm nhân cũng như là kiệt sức, liền như thế hỗn loạn ngã xuống ngủ thiếp đi.

"Này, đây là cái gì?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi nhìn ra cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, cho dù cách Thủy Kính, cũng có thể cảm giác được đen nhánh kia khí trụ khủng bố lực phá hoại.

"Ma khí!" Bạch Mi chân nhân khẽ cau mày nói, "Đơn giản tới nói, này ma khí chính là vạn năm trước Côn Ngô ma kiếp để lại, theo lý mà nói đều cần phải đã bị trấn áp, nhưng là gần đây đến lại đột nhiên cùng nhau bạo phát, nhất thời khơi ra người phàm bình thường ma hóa, chế tạo rất lớn hỗn loạn, chính bởi thế, chúng ta không thể không trước tiên tách ra đi các nơi, nghĩ cách đóng kín ma khí bạo phát đầu nguồn, tạm thời liền không có cách nào đi tới Côn Luân."

"Ma khí bạo phát? Như vậy vừa khéo?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, rồi lại suy tư sờ sờ cẩm, "Híc, có hay không một khả năng, trên thực tế chính là vị kia chủ thượng dùng biện pháp gì, cố ý để ma khí bộc phát ra, nhân cơ hội dẫn ra chưởng dạy các ngươi sự chú ý?"

"Rất có thể." Bạch Mi chân nhân biểu hiện nghiêm nghị gật đầu nói, "Nhưng mà ngay cả như vậy, chúng ta cũng không thể không đi tới cứu viện, phải biết nếu để cho cái kia ma khí kéo dài bộc phát ra, chỉ sợ toàn bộ Côn Ngô đều muốn hóa thành ma vực... Cho nên nói, cái kia chủ thượng xác thực cực kỳ狡猾, cố ý thiết trí như thế một cái dương mưu, để chúng ta chỉ có thể bị hắn nấm đi."

"Vì lẽ đó, đi tới Côn Luân nhiệm vụ, cũng chỉ có thể giao cho các ngươi." Thạch Cơ nương nương ở bên nói bổ sung, "Bản cung cũng không nghĩ, bản cung là một cái bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, lại cũng muốn chạy ra đi tới nơi giam giữ ma khí, a a a, vạn nhất bản cung đột nhiên phát bệnh đem ma khí đầu nguồn đều nổ ra, các ngươi đừng trách bản cung... Ách, bằng không, bản cung cũng đừng đi tới đi."

Đừng có mơ, Bạch Mi chân nhân cùng tám vị trưởng lão cùng nhau quay đầu, tập thể mặt không hề cảm xúc nhìn nàng, liền Thạch Cơ nương nương chỉ có thể hết sức bất đắc dĩ thở dài: "Được rồi, được rồi, nói rõ trước, bản cung nếu như đã xảy ra chuyện gì, cái kia đến tính toán tai nạn lao động a."

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ bên này cũng là rất không nói gì, không nhịn được gãi đầu một cái: "Kia chính là nói, chúng ta vừa đi công tác trở về, lại muốn chạy Côn Luân một chuyến, ách, tại sao không cho để Trần sư huynh bọn họ đi?"

"Bởi vì bọn họ cũng phải đi các nơi đóng kín ma khí đầu nguồn." Bạch Mi chân nhân trực tiếp trả lời, ngừng lại một chút lại bổ sung, "Bất quá, ta sẽ để Vân Phàm bồi các ngươi đi, vào lúc này, nàng cần phải đã điều khiển kim quang lâu thuyền, tại chạy tới Đông Minh Sơn đồ bên trong."

"Vân sư tỷ a!" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Cũng tốt, dù sao cũng hơn một cái viện binh đều chưa kịp tốt, bất quá nói rõ trước, chưởng giáo ngươi cũng biết, Vân sư tỷ thích nhất bạo lực cận chiến, vì lẽ đó tu thuyền phí lấy cái gì, đến Thục Sơn đến chi trả a."

"... Được!" Bạch Mi chân nhân hiển nhiên cũng có chút đau lòng, bất quá vẫn là cắn răng đồng ý.

"Mặt khác, bản cung bên này cũng giúp ngươi mời viện binh." Thạch Cơ nương nương lại cười híp mắt nói bổ sung, "Bản cung tuy rằng không có cách nào cùng đi với ngươi, bất quá cũng đã đưa thư cho..."

Nói tới chỗ này, nàng ngừng lại một chút, nhìn một chút bên cạnh biểu hiện có chút không tự nhiên Bạch Mi chân nhân, lúc này mới nhìn như lơ đãng nói, "Nói chung, bản cung vị kia chị em tốt sẽ cử Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi đến tiếp viện, đúng rồi, còn có Lã Phụng Hậu."

"Này còn tạm được." Hứa Tri Hồ không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, thậm chí đến nhiều như vậy giúp đỡ, coi như thật sự đánh không lại, toàn thân

trở ra tổng không thành vấn đề đi.

"Mặt khác, các ngươi Đông Minh Sơn cũng có thể điều động." Thạch Cơ nương nương lại nói tiếp, "Ngươi ba người kia linh khí, Mộc Liễu, Tố Trinh, còn có đang từ núi xanh thăm núi tới rồi trâu già, cái khác coi như xong, như Trư Cương Liệt thực lực bọn hắn quá yếu, coi như đi tới Côn Luân cũng là đứa EXP."

"Chờ đã, vậy ta đây, vậy ta đây?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ hưng phấn đợi nửa ngày, đều không nghe tên của chính mình, không nhịn được cuống lên.

"Đừng nghịch!" Tất cả mọi người đều rất không nói gì đồng thời nhìn nàng, "Xích Xích, ngươi là phụ nữ có thai a, đều còn tại an thai, đi Côn Luân Sơn làm gì?"

"Đáng ghét a, phụ nữ có thai liền không có đi ra ngoài giải sầu quyền lợi sao?" Xích Tỷ Nhi nhất thời rất là bất mãn, không nhịn được liên tục nhấc tay kháng nghị, "Bên dưới ngọn núi người y sư kia đều nói rồi, thích hợp vận động đối phụ nữ có thai là rất có ích lợi, lại nói luân gia nào có yếu ớt như vậy, chúng ta Lục mục ngân chu một mạch, coi như là sắp sắp sinh cũng có thể làm 300 khắp cả Tri Hồ ngươi nói tập thể dục theo đài..."

"Không được!" Hứa Tri Hồ trực tiếp liền từ chối, "Thích hợp vận động là không có chuyện gì, nhưng mà chúng ta là muốn đi quần ấu a, vạn nhất có cái sơ xuất gì đó, ách, vẫn là quên đi, ngươi liền thành thật thật chờ tại Đông Minh Sơn, ta cho ngươi dự bị giáo dục sớm âm nhạc đều nghe qua?"

"A a a, không muốn, một người đợi ở chỗ này thật nhảm chán." Xích Tỷ Nhi thu về song chưởng, nước mắt rưng rưng nhìn hắn, "Các ngươi đều chạy đi Côn Luân Sơn, chỉ để lại Trư Cương Liệt mấy người bọn hắn, vạn nhất có cái gì tà ma ngoại đạo mơ ước luân gia sắc đẹp đột nhiên chạy tới..."

"Híc, ai muốn cướp một cái phụ nữ có thai a!" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, bất quá ngâm lại cũng cảm thấy có chút lo lắng, cái kia

cái gọi là chủ thượng, nếu như thật sự phái người đến Đông Minh Sơn sao đường lui mà nói, lấy Xích Xích tình huống bây giờ, còn thật sự có chút vướng tay chân.

"Đúng không, đúng không, vì lẽ đó liền mang ta đi rồi." Xích Tỷ Nhi tối sê xem xét thời thế, lúc này khẳng định là làm nũng cuốn lấy liền không tha, ôm cánh tay của hắn một trận loạn đong đưa, "Ư ân, luân gia trợ giúp đi tới Côn Luân sau đó, liền ở bên cạnh nhìn không động thủ, nhiều lăm cung là vứt tảng đá... Ô, không đúng, Tri Hồ ngươi vẫn kiên trì không cho ta đi, lẽ nào là muốn cùng cái kia Tỳ Bà Tình sinh tiểu tỳ bà?"

"Ta sát, đề tài xoay chuyển có muôn hay không nhanh như vậy?" Hứa Tri Hồ triệt để không nói gì, mắt thấy Xích Tỷ Nhi đã muốn ăn bậy giấm, tranh thủ thời gian đồng ý, "Được rồi, được rồi, vậy thì cùng đi, bất quá nói rõ trước, không cho theo người động thủ, ngươi trước tiên bảo đảm."

"Ta bảo đảm!" Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian thề son sắt giơ tay lên, thầm nghĩ ta không theo người động thủ, theo người động chảo chung quy có thể chứ.

Được rồi, bọn họ nơi này thương lượng nửa ngày, bên kia Bạch Mi chân nhân cùng Thạch Cơ nương nương lại cũng tại kiên trì chờ, mãi đến tận bọn họ thương lượng được rồi, lúc này mới tỏ rõ vẻ nghiêm nghị nói: "Tri Hồ, chuyện này quan hệ trọng đại, có thể nói Côn Ngô an nguy tồn vong, hay là đều thắt ở trên người của các ngươi, vì lẽ đó các ngươi lần này đi Côn Luân, đừng để thả lỏng cảnh giác tùy tiện ứng phó."

"Vâng..." Hứa Tri Hồ cũng hiếm thấy đường hoàng ra dáng một lần, "Chưởng giáo cùng nương nương yên tâm, chúng ta sẽ tận lực, dù sao Côn Ngô nếu như xảy ra chuyện, chúng ta Đông Minh Sơn cũng không cách nào tránh thoát đi, vì lẽ đó coi như là vì ta cùng Xích Xích hài tử, vì ăn được ngủ được sướng như tiên lý tưởng, ta cũng sẽ đem hết toàn lực tìm ra cái kia chủ thượng."

"Rất tốt!" Bạch Mi chân nhân rất vui mừng gật gù, "Mặt khác, bản tôn đã đưa

thư cho Côn Luân phái, tin tưởng bọn hắn cũng sẽ dốc toàn lực hiệp trợ chống đỡ, tuy nói..."

"Tuy nói?" Hứa Tri Hồ có loại rất dự cảm không tốt.

"Không có gì..." Bạch Mi chân nhân lập tức dời đi đề tài, "A, tính toán thời gian, nếu như Vân Phàm trên đường không có gặp phải cái gì trì hoãn, tin tưởng lúc này cần phải đã đến..."

Được rồi, lại như là tại chứng minh hắn, sau một khắc, phương xa vạn dặm trời quang, đột nhiên liền truyền đến buồm gỗ lên âm thanh.

"Đến?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi cùng nhau ngẩng đầu lên, đón chói mắt ánh mặt trời, nhìn phía cái kia con dòng chính hiện ở chân trời như mây buồm, "Hiệu suất thật cao, còn đúng là nói đến liền... Ế?"

Còn không có cảm khái xong, mấy giây sau, chờ Hứa Tri Hồ nhìn thấy giữa bầu trời cảnh tượng, đột nhiên liền hai mắt đăm đăm rồi!

Đúng, liền tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, theo sát theo kim quang lâu thuyền xuất hiện, là ròng rã một ngàn chiếc giống nhau như đúc Kim quang long chu!

Một ngàn cái giống nhau như đúc thiếu nữ khả ái, cổ giống nhau như đúc má phính khuôn mặt nhỏ, ăn mặc giống nhau như đúc lông dê áo lót nhỏ, giọng giống nhau như đúc mái chèo, phát sinh giống nhau như đúc mềm mại âm thanh ——"Hắc... Xèo... Hắc... Xèo... Hắc... Xèo..."

Phù! Trợn mắt ngoác mồm mấy phút, Hứa Tri Hồ không nhịn được miệng đầy phun nãi: "Ta sát,

Tại sao ôm một cái mông sẽ theo đến?"

Tốt ván đề, tại hắn kháng nghị ánh mắt, Bạch Mi chân nhân như không có chuyện gì xảy ra trầm mặc một hồi, lại yên lặng tính toán một chút một ngàn cái

ôm một cái tại Thục Sơn hăng ngày chi, lúc này mới ung dung thả hơi
mỉm cười nói —

"Không có cái gì, Tri Hồ ngươi không phải sắp có hài tử sao, một cái cũng là
nuôi, một ngàn cái cũng là nuôi, đơn giản chính là nhiều một ngàn đôi đũa mà!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 272: Tất Cả Đều Tập Hợp Cùng Nhau Đi

Tất cả đều tập hợp cùng nhau đi

Kháng nghị! Nghiêm chính kháng nghị!

Nguyên vốn sẽ phải kiên gánh trách nhiệm nặng nề đi Côn Luân, đột nhiên lại muốn nhiều hơn cái lâm thời bảo mẫu nhiệm vụ, Hứa Tri Hồ đối với Thục Sơn loại này không chịu trách nhiệm cách làm, biểu thị hết sức khiến trách, này này này, không mang theo như thế a!

Nhiều một đôi đũa cùng nhiều một ngàn đôi đũa, cái kia mẹ nó có thể là một chuyện sao, hơn nữa trọng điểm là, ôm một cái mông cẩn bản là không húp cháo ăn cơm được không, các nàng ăn chính là các loại linh tài, rất đắt giá linh tài, không làm được nửa tháng ăn đến, chúng ta Đông Minh Sơn đều muốn cải ăn đất rồi!

"Vì lẽ đó a, chúng ta Thục Sơn tuy rằng gia nghiệp phát đạt, nhưng mà cũng không nuôi nổi a." Đối với Hứa Tri Hồ kháng nghị, Bạch Mi chân nhân là nghiêm túc như thế trả lời, "Năm đó là ngươi đem các nàng cứu ra, các nàng lại như thế yêu thích ngươi, vì lẽ đó ngươi càng cần phải phụ trách tới cùng, thuận tiện trước đó trải nghiệm một thoáng làm vú em cảm giác, miễn cho mấy tháng sau luống cuống tay chân, mặt khác..."

Nói đến "Mặt khác", Bạch Mi chân nhân ngừng lại một chút, rồi lại hơi mỉm cười nói: "Huống hồ, Tri Hồ a, ngươi thật sự rất nghèo sao? Theo ta được biết, Đông Minh Sơn phố chợ cùng chùa Lan Nhược quán cơm, nhưng là vì ngươi kiêng không ít linh thạch, còn có mấy lần ra ngoài, như Giang Nam Song Xà giáo tổng đàn, Đông Hải tòa kia yêu thành, sau đó quét tước chiến trường thời

điểm..."

Được rồi, bị nói ra chân tướng, Hứa Tri Hồ chỉ có thể rất cảm khái thở dài: "Được rồi, được rồi, ta là lén lút tàng không ít tiền riêng, bất quá đây là vì..."

Đừng động là vì cái gì, nhưng đến cuối cùng, hắn vẫn phải là vừa yên lặng châm chọc Bạch Mi chân nhân lại trả đũa, vừa bất đắc dĩ nhận lấy một ngàn cái ôm một cái, sau đó tức khắc liền mang theo mọi người lên đường đi tới Côn Luân.

"A a a, Tri Hồ, các ngươi muốn bình an trở về a." Nhận ra được chuyện lần này thái nghiêm trọng, lưu lại giữ nhà Trữ Cương Liệt bọn họ, tại tổng biệt cũng không nhịn được có chút lo lắng lo lắng, "Coi như ngươi không thể bình an trở về, ít nhất cũng phải để Xích Xích bình an trở về a!"

"Ta có thể đánh các ngươi sao?" Hứa Tri Hồ đối này biểu đạt đầy đủ khinh bỉ, sau đó vỗ vỗ mạn tàu.

Sau một khắc, Vân Phàm khống chế kim quang lâu thuyền bay lên trời, đi tới phương xa màu xanh lam vạn dặm trời quang, một ngàn cái ôm một cái vùng vẫy thuyền rồng theo ở phía sau, mênh mông cuồn cuộn kéo dài lâu, một lúc xếp thành hình chữ "nhân", một lúc xếp thành hình chữ đại...

Bởi vì chuyện quá khẩn cấp, kim quang lâu thuyền giữa đường không hề chậm trễ chút nào, từ buối trưa xuất phát đến màn đêm buông xuống, đã đi đem gần ngàn dặm, Hứa Tri Hồ trung gian liền tại trên sàn thuyền cùng mọi người ăn đốn cơm tối, lại rất cảm khái lấy ra mấy chục túi linh tài cho ôm một cái mòn đầu thực... Ách, gấp trên mặt tuyet tung một mảnh kê, sau đó mấy trăm con chim sẻ bay xuống cướp thực tình cảnh sao, ngược lại so cái kia đồ sộ có thêm!

"Híc, như thế ăn đi, ta chuẩn bị rất lâu lá bài tẩy kia..." Hứa Tri Hồ nhìn giữa không trung đồ sộ tình cảnh, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Quyết định, chờ đi tới Côn Luân Sơn, liền để Côn Luân phái những tên kia đến phụ trách đầu thực, bắt kẽ nói thế nào, chúng ta cũng coi như là tới chơi sứ giả, bao

ăn bao ở chung quy phải đi."

"Ư ân, ngay cả ta phẫn son, cũng phải tìm bọn họ chi trả mới đúng." Xích Tỷ Nhi đối này biểu thị cực kỳ tán thành, suy nghĩ một chút lại cảm thấy có chút kỳ quái, "Đúng rồi, không phải nói, trâu già cùng Lã Phụng Hậu bọn họ cũng phải đến tiếp viện sao?"

"Ta nửa canh giờ tiễn truyện sách cho lão Lã." Hứa Tri Hồ ngang đầu vọng hướng về phía trước mênh mông bầu trời, "Hắn cùng thích mị trạc, đều sẽ tại bên ngoài mấy trăm dặm ngọc Thương Sơn hạ chờ chúng ta, còn nói trâu già, ách, ta không biết, theo lý thuyết cần phải đã sớm đến đi."

"Không có chuyện gì, tên kia nhất định sẽ đến." Xích Tỷ Nhi đúng là rất tin tưởng, bất quá suy nghĩ một chút nhưng lại đột nhiên có chút cảm khái, "A a a, nói đến trâu già, ta đột nhiên nhớ tới, cái kia cùng hắn đồng thời được xưng đồng cương thập vạn yêu sơn thất tình tổ hai người gia hỏa, giống như có một quãng thời gian rất dài không có thấy được chưa."

"Lão Yên sao? Khả năng còn tại bái sư trăm yêu trừ ma đi." Hứa Tri Hồ cũng rất cảm khái thở dài, sau đó đột nhiên liền tò rõ vẻ quái lạ, "Híc, nói đến lão Yên, ta tương đối quan tâm vị kia Chúc đại tiểu thư, đến cùng có hay không... A?"

Còn chưa kịp châm chọc xong, trong lồng ngực của hắn đột nhiên nhẹ nhàng phát sáng, Xích Tỷ Nhi phản ứng cực nhanh, lập tức đưa tay tìm tòi, từ trong lồng ngực của hắn lấy ra một tấm lóng lánh ánh sáng đỏ linh phù, rồi lại không khỏi lấy làm kinh hãi: "À được? Cái này giống như là trâu già lúc trước đưa cho ngươi truyền âm..."

Không sai, sau một khắc, kèm theo linh phù chậm rãi thiêu đốt, Ngưu Ma vương tức đến nổ phổi âm thanh, đột nhiên liền từ linh phù ánh sáng truyền đến: "Ngươi bò u! Lão Hứa, giang hồ cấp cứu, giang hồ cấp cứu a, lão tử tại động lê ven hồ... Đại gia ngươi, các ngươi những người này khốn nạn, nhiều người ức

hiếp ít người có gì tài ba!"

Âm thanh chấm dứt ở đây, bởi vì linh phù đã triệt để thiêu đốt hết, chỉ là tại thời khắc cuối cùng, phảng phất nghe được sắt thép va chạm âm thanh.

"Ây..." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, "Tên kia, tên kia lại làm... Ta sát! Cứu người, không đúng, cứu trâu!"

Không cần bọn họ nhắc nhở, tương tự nghe được này linh phù truyền âm Vân Phàm, đã sớm khống chế kim quang lâu thuyền bỗng nhiên chuyển hướng, nhắm phía mây trăm dặm bên ngoài động lê ven hồ, một ngàn cái ôm một cái chầm chừ đi theo ở phía sau, cũng ở giữa không trung đến cái đầu đuôi đụng vào nhau cấp tốc chuyển biến, cái kia tình cảnh quả thực là hoa lệ đến để người nhìn mà than thở!

"Nghe tới, trâu già gặp phải kẻ địch, giống như số lượng không ít." Hứa Tri Hồ cầm lấy mạn tàu cảm thụ cuồng phong xông tới mặt, rồi lại híp mắt phân phó nói, "Đợi lát nữa, Ngân ngươi lên trước kéo cùu hận, Oa Oa cùng Tiểu Thiến phụ trách phát ra, Mộc Liễu tỷ ngươi cùng Tố Trinh tăng máu phụ trợ, Xích Xích... Xích Xích, không cho phép ngươi động, ngươi liền thành thật đợi."

"A?" Vừa liền muôn hưng phấn móc ra thần bí gì vũ khí Xích Tỷ Nhi, lập tức liền tỏ rõ vẻ thất vọng rồi, "Ta liền chém mấy cái các ngươi sót lại kẻ địch, liền chém mấy cái, cũng không được sao?"

"Không được!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc biểu thị từ chối.

Hầu như tại đồng thời, kim quang lâu thuyền tại cuồng phong gào thét mà qua, trong nháy mắt liền xẹt qua mây trăm dặm, Vân Phàm từ đầu thuyền nhìn ra ngoài, vọng hướng về phía trước cách đó không xa cái kia màu xanh lam đậm dồn mặt hồ, đột nhiên khẽ quát một tiếng: "Tri Hồ, các ngươi xem nơi đó..."

Theo nàng chỉ về, mọi người cùng nhau quay đầu nhìn tới, lập tức liền nhìn thấy cái kia động lê ven hồ dị thường hiện tượng!

Này đêng lê hồ bốn phía, nguyên bản đều là cây cỏ phồn thịnh màu mỡ đìa phương, nhưng hiện tại mặt đêng ven hồ nhưng một mảnh cháy đen, phảng phất gấp phải nghiêm trọng ô nhiễm, cho tới không có một ngọn cỏ, liền ngay cả còn sót lại mấy con dã thú dĩ nhiên cũng huyết mắt đỏ chót, phảng phất đánh mất lý trí tựa như lẫn nhau cắn xé công kích.

"A... Giống như khá quen?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, luôn cảm thấy tình cảnh này ở đâu gặp.

"Chờ đã, xem bên kia, ta giống như nhìn thấy các ngươi nói Ngưu Ma vương rồi!" Ngay vào lúc này, Vân Phàm nhưng lại đột nhiên chỉ tay một cái, ra hiệu tất cả mọi người nhìn phía đêng lê ven hồ một bên khác —

"Cái kia ăn mặc nho bào quái lạ ngưu yêu, liền là... Ách, đợi lát nữa, bên cạnh cái kia ôm tỳ bà nữ yêu tinh, còn có cái kia vung vẩy phượng thiên họa kích hùng vũ chiến tướng, lại là nơi nào nhô ra?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 273: Các Người Mới Giảng Nghĩa Khí Đây

Các người mới giảng nghĩa khí đây

Quả đất tròn!

Hứa Tri Hồ chưa từng có nghĩ đến, từ Thúy Vi Sơn đường xa mà đến Người Ma vương, là làm sao va vào từ Hiên Viên mộ đến Lã Phụng Hậu bọn họ?

Nhưng tình huống bây giờ là, những người này xác thực rất thắn kỵ gắp gỡ, hơn nữa còn rất hữu duyên bị đồng thời vây ở đông lê ven hồ, dựa lưng một mảnh tham thiên đứng vững vách núi, gian nan chống đối một đám quái lạ người tập kích vây công ...

Sở dĩ nói là quái lạ người tập kích, là bởi vì đám này xâm lấn khách không mời mà đến, tất cả đều có cực kỳ quái lạ hóa trang —

Mỗi cái người tập kích, đều mặc đồ thăm đại thanh hí kịch trang phục, hoặc là học sinh cũ trang phục hoặc là tiểu sinh trang phục, hay hoặc là trang phục thành thị nữ cùng vũ tướng, trên mặt của mỗi người, nhưng đều tó vẽ đậm thái trùng mặc vẻ mặt, căn bản không nhìn ra chân chính tướng mạo đến, thậm chí ngay cả phát động công kích đều không quên bày mấy cái mở miệng nói xướng khúc trước kinh điển tư thế ...

Nhưng mà, với bọn hắn bệnh thắn kinh do thiếu máu cục bộ trang phục tỉ lệ nghịch, những người này mặc dù coi như đầu óc nước vào, nhưng thủ đoạn công kích nhưng cực kỳ tàn nhẫn quỷ dị!

Ven hồ trong gió rét, kèm theo đèn nhánh ánh sáng liên tục lóng lánh, những

người này không có dấu hiệu nào biến mất ở tại chỗ, rồi lại đột nhiên xuất hiện tại vách núi trước một cái nào đó phuơng vị, tiếp theo đột nhiên há mồm phun một cái, liền có gì đó quái lạ đen nhánh ma khí bắn ra, tiếp theo ma khí đón gió loáng một cái, hóa thành đầy trời bóng roi, dường như bão tố tựa như gào thét đậm xuỗng!

Sau một khắc, cũng mặc kệ này ma khí bóng roi có hay không đánh trúng đối phuơng, những người này lần thứ hai đen nhánh ánh sáng lóng lánh, đã sớm cướp đang phản kích đến trước, biến mất không còn tăm hơi không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ để lại thâm trầm sắc bén tiếng cười, lại vang vọng ở trong không khí ...

Tại loại này căn bản là không có cách dự liệu nham hiểm vây công hạ, Lã Phụng Hậu bọn họ coi như có lại thực lực mạnh mẽ cũng ứng phó không được, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi càng là không tự ý loại này cận chiến, chỉ có thể hoa dung thất sắc trốn ở Lã Phụng Hậu cùng Ngưu Ma vương phía sau, tình cờ kích thích tỳ bà thôi thúc sóng âm nghênh địch, xem như là miễn cưỡng giúp hai người bọn họ giải vây.

Chỉ khổ Lã Phụng Hậu cùng Ngưu Ma vương, vừa phải bảo vệ phía sau hai vị em gái, vừa còn phải đề phòng bốn phuơng cuồn cuộn không ngừng nham hiểm đánh lén, đặc biệt là Ngưu Ma vương hành động chậm chạp, trong nháy mắt thân mấy trăm đạo bóng roi, cả người đẫm máu da tróc thịt bong, liền máu tươi cũng không biết văng bao nhiêu khẩu.

Có thể dù tính thế, Ngưu Ma vương lại còn là căn chặt hàm răng, mạnh mẽ che ở Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi phía trước, dù cho máu chảy ồ ạt vết thương đầy rãy, cũng vẫn không có bất kỳ chạy trốn ý tứ.

Người tốt a người tốt, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi ở phía sau nhìn hắn hùng hậu bóng lưng, đột nhiên cảm thấy trong lòng tràn ngập ấm áp, Lã Phụng Hậu càng là nỗi lòng tôn kính, không nhịn được hô: "Đạo hữu, người nghĩa khí, ta đây chân thành ghi nhớ, nhưng chuyện này không liên quan tới ngươi, có thể

đi thì đi!"

"Thiếu mẹ nó lời thừa, lão tử cũng muốn đi a!" Ngưu Ma vương tức đến nổ phổi tầng tầng đấm ra một quyền, đem một cái sau lưng đánh lén mình khốn nạn nổ đến bay ngược ra ngoài, "Không có thiên lý a không có thiên lý, lão tử thực sự là gặp vận rủi lớn, vốn là đi ngang qua thời điểm, xem đến đây hai tiểu nữu dáng dấp không tệ, dự định lợi dụng lúc loạn kiếp đi một cái, không nghĩ tới a không nghĩ tới ..."

Ta đi, Lã Phụng Hậu nhất thời ngạc nhiên không nói gì, đang ở phía sau cảm động đến lệ quang Doanh Doanh Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, càng là trực tiếp liền hai mắt đăm đăm: "Ồ, nguyên lai, nguyên lai không phải gấp chuyện bất bình rút dao tương trợ sao?"

"Lời thừa, ai mẹ nó có hứng thú rút dao tương trợ a, đều như thế bận bịu!" Ngưu Ma vương trong trăm bộn bề còn không quên lườm một cái, "Bớt dài dòng, kiên trì nữa một trận, lão tử đã kêu gọi viện binh ... Nói rõ trước, chờ đánh xong trận này, này hai tiểu nữu cũng phải ..."

Lời còn chưa dứt, cái tên này thoảng phân thân, mấy cái hắc ám con hát đột nhiên thoáng hiện, giống như quỷ mị xuất hiện tại sau lưng của hắn, rồi lại cùng nhau há mồm phun một cái!

Hàng trăm hàng ngàn vệt ma khí bóng roi cùng nhau nổ xuống, Ngưu Ma vương nhất thời miệng đầy phun máu, không tự chủ được lảo đảo vọt tới trước, Lã Phụng Hậu lấy làm kinh hãi, bỗng nhiên vung vẩy phuơng thiên họa kích quét ngang mà qua, mạnh mẽ đem ma khí bóng roi ngăn cách ở bên ngoài, nhưng mấy chục hắc ám con hát nhưng nhân cơ hội xung đột mà vào, trăm mặc không nói con ngươi giống như rắn độc lóng lánh hàn quang, tiếp theo liền muôn ...

"Động thủ!" Hứa Tri Hồ ở phía xa trông thấy tình cảnh này, lập tức khẽ quát một tiếng.

Không cần hắn nhắc nhở, giấu ở trong tầng mây kim quang lâu thuyền, nhất thời gào thét lao xuống, to lớn tiếng nổ, trong nháy mắt hấp dẫn lực chú ý của tất cả mọi người, bên trong chiến trường song phương, hầu như là không hẹn mà cùng ngẩng đầu trông lại.

Trong phút chốc, kèm theo Hứa Tri Hồ ho nhẹ một tiếng, loạn chiến toàn diện bạo phát —

"Đã lâu không có lên sàn rồi!" Oa Oa hưng phấn hú lên quái dị, cái thứ nhất từ lâu thuyền thượng nhảy xuống, thân ở giữa không trung liền gào thét lăng lộn, tiếp theo nổ lớn một tiếng mở ra nắp nồi, nhất thời liền có vô số "Kiếm" đến pháp khí phi kiếm cuồng bạo bắn ra.

"Tức ... Đến! Một! Phát!" Tiểu Thiến theo sát phía sau, vừa từ cường hào kim notebook khoan ra, vừa tức giận giơ lên máy in, trong nháy mắt mấy trăm đạo linh phù dường như bão tố, trực tiếp bao trùm toàn bộ chiến trường hỗn loạn.

"Là ta ... Báo cáo nhanh bá!" Ngân đàng hoàng trình trọng điều khiển Alto từ trên trời giáng xuống, tầng tầng đánh vào tò rõ vẻ kinh hỉ Ngưu Ma vương trước mặt bọn họ, tiếp theo giơ lên thật cao thuẫn bài, rất nghiêm túc hô lên câu này khẩu hiệu, nhất thời liền đem cùu hận kéo đến tràn đầy.

"Ư ân, phụ thân đại nhân xin yên tâm, ta sẽ nãi tốt bọn họ!" Bạch Tố Trinh tiếp theo vũng vàng rơi xuống, vừa từng làm bảo dường đuôi rắn thăng tấp dựng lên, liền dường như súng máy bắn phá tựa như, trong nháy mắt bắn ra mười mấy chục thương quả cầu ánh sáng, tất cả đều đánh vào Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu trên người bọn họ.

"Hắc ... Xèo ... Hắc ... Xèo ... Hắc ... Xèo ..." Một ngàn cái ôm một cái cũng hoa Kim quang long chu xông tới xuống, tuy rằng trên thực tế các nàng cũng không có tác dụng gì, bất quá khi linh vật cũng tốt, hơn nữa kim quang lóng lánh xem ra đều có thể hoảng mắt viễn thị.

"Làm được đẹp đẽ, nếu là lời nói như vậy . ." Xích Tỷ Nhi tại trên sàn thuyền

nhìn ra tỏ rõ vẻ hưng phấn, không kìm lòng được liền muốn chép lại chảo ra trận.

"Không cho!" Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc nhìn nàng.

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi lại như là bị trước mặt tạt một chùm nước lạnh, chỉ có thể phẫn nộ thả xuống chảo, "Tốt a, tốt a, ta không động tay, ta tại nhín chỗ này một chút tống được chưa."

Này còn tạm được, Hứa Tri Hồ lấy ra một bao đồ ăn vặt đưa cho nàng, hai người liền như thế ăn không ngồi rồi tựa ở trên mạn tàu, từ giữa không trung nhìn phía dưới cái kia trường quǎn ẩu loạn chiến, đều có loại chụp ảnh phát nhóm bạn bè kích động.

Trên thực tế, có Đông Minh Sơn quǎn ẩu đoàn không nói lý tham gia, nguyên bản nghiêng về một bên chiến cuộc, hiện tại lại bị mạnh mẽ ban trở về, mấy chục hắc ám con hát căn bản phản ứng không kịp nữa, liền bị này ngang ngược không biết lý lẽ mãnh công giết trở tay không kịp, trong nháy mắt liên tiếp rút lui, chỉ có thể ý vào thân hình quý dị không ngừng biến hóa phuơng vị, hiếm chi lại hiểm gian nan chống đối.

"Ngươi bò u! Vừa đánh lão tử đánh cho rất vui vẻ đúng không!" Nhìn viện quân đến, Ngưu Ma vương nhất thời tinh thần đại chấn, trong phút chốc hung tợn gào thét một tiếng, thân thể khôi ngô đón gió căng phồng lên mấy lần, rồi lại giơ lên thế như núi lớn gót sắt, tỏ rõ vẻ dữ tợn về phía trước tầng bước ra.

Âm ầm một tiếng, toàn bộ đông lê ven hồ đều đang kịch liệt run rẩy, sóng âm kèm theo cát bụi gào thét tung tóe, đem những hắc đó ám con hát tất cả đều nổ đến không tự chủ được mất đi cân bằng, bên cạnh Oa Oa cùng Tiểu Thiến phối hợp rất nhuần nhuyễn, lập tức chính là mấy trăm đạo phi kiếm pháp khí linh phù đậm tới, Oa Oa còn không quên rất hưng phấn hô to một tiếng —

"Đến đến đến, hợp thể, hợp thể rồi, ta đến tạo thành đầu ... Ế?"

Còn chưa kịp nói xong, còn lại những hắc đó ám con hát đã sớm hô lên một tiếng, giống như quỷ mị biến mất không còn tăm hơi, lại lần thứ hai xuất hiện tại mươi mấy trượng bên ngoài, không chút do dự bứt ra thoát đi.

"Muốn đi? Không dễ như vậy!" Lã Phụng Hậu hung ác gầm thét lên, trong tay phuơng thiên họa kích đột nhiên bốc cháy lên hừng hực huyết diễm, tiếp theo gầm lên một tiếng, dường như ném mạnh cây lao như vậy cuồng bạo ném!

Trong phút chốc, gào thét xẹt qua trời cao phuơng thiên họa kích, tựa như đồng nhất điều hoà toàn do sôi trào liệt diễm tạo thành đỏ thẫm giao long, lấy lôi đình nổ vang khí thế khủng bố, tầng tầng đánh vào những hắc đó ám con hát bên trong!

Ồm!

Sôi trào mãnh liệt huyết diễm, dường như sóng lớn bay lên trời, tràn ngập sóng khí bụi mù càng là đên cuồng khuếch tán, bao phủ phạm vi mấy trăm trượng, đến khi sóng khí dần dần theo gió tản đi, cái kia mảnh trên đất trống đã bị nổ ra một cái to lớn hố sâu, còn những nguyên bản cần phải tồn tại hắc ám con hát ...

"Không đúng!" Lã Phụng Hậu đột nhiên biến sắc quay đầu, "Cái kia, những tên kia ..."

Không kịp rồi!

Liền trong chớp mắt này, kim quang lâu thuyền phía trên đột nhiên hắc mang lóng lánh, quỷ dị đen nhánh chõ trống gào thét mở ra, mẩy chục hắc ám con hát trầm mặc mà âm lãnh, không có dấu hiệu nào từ trên trời giáng xuống, thoa khắp vệt sáng khuôn mặt tuy rằng không thấy rõ vẻ mặt, nhưng hơi hơi nheo lại trong con ngươi nhưng tràn ngập tàn nhẫn thích giết chóc —

"Cái kia ... Gặp lại!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 274: Đừng Cúi Xuống

Đừng khom lưng

Không ứng phó kịp!

Ai cũng không ngờ rằng, đám này chật vật chạy tứ tán quái lạ hắc ám hí tử, dĩ nhiên sẽ ở thời khắc cuối cùng bỏ qua đào mạng cơ hội, đồng thời ra ngoài dự liệu đem săn giết mục tiêu, nhắm ngay cẩn bản là không ở bên trong chiến trường Hứa Tri Hồ.

Không kịp, đến khi Lã Phụng Hậu bọn họ kinh ngạc xoay đầu lại, duy nhất có thể làm, chính là trợ mắt nhìn cái kia một đám hắc ám hí tử từ chỗ trống nhảy ra, bên hông mực tàu trường đao cùng nhau chọt lóe lên, mang theo lạnh lẽo thấu xương sắc bén đao khí, mạnh mẽ chém về phía phảng phất đã triệt để kinh ngạc đến ngây người, còn đứng tại trên sàn thuyền trổ mắt ngoác mồm ngược đầu nhìn lên Hứa Tri Hồ.

"Bày ta đến!" Xích Tỷ Nhi đợi nửa ngày, có thể coi là đến khi cơ hội này, lập tức mắt hạnh trợn tròn nghênh đón.

Trong tiếng thét gào, trăng bạc tơ nhện dường như bão tố bắn ra, tiếp theo hai cái vung nồi cuồng bạo vung vẩy qua đi, tiếp theo vô số xích huyết con nhện nhỏ cùng nhau bay lên không, đem toàn bộ sàn tàu tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Trong phút chốc, đang từ trên trời giáng xuống một đám hắc ám hí tử, nhất thời tất cả đều trúng chiêu, trăng bạc tơ nhện một hơi cuốn lấy năm sáu cái xui xẻo gia hỏa, chảo thuận thế lại gõ phiên đánh ngất vài cái, sau đó xích huyết con nhện nhỏ ùa lên, lập tức càng làm mặt sau mấy tên bao phủ hoàn toàn.

"Làm được phiêu... Cẩn thận!" Bên kia Lã Phụng Hậu bật thốt lên, còn chưa kịp nói xong, rồi lại nhất thời sắc mặt đại biến.

Nhin như một đám hắc ám hí tử đã toàn quân bị diệt, nhưng quái lạ ánh sáng màu đen, rồi lại có một cái chõ trống sau lưng Hứa Tri Hồ mở ra, mấy cái trầm mặc mà âm lãnh hắc ám hí tử, giống như quỷ mị một nhảy ra, quái lạ trường đao mang theo xé rách không khí lạnh lẽo sát khí, hung tợn chém xuống đến!

Không kịp rồi! Lần này, cho dù là gần trong gang tấc Xích Tỷ Nhi, cũng căn bản không kịp cứu viện!

Chỉ là trong giây lát này, cảm giác được sau lưng truyền đến sắc bén sát khí, liền cái cổ đều lông tơ đứng vững Hứa Tri Hồ lại không quay đầu lại, chỉ là rất cảm khái sờ tay vào ngực: "Được rồi, tiếp xuống tình cảnh này khả năng có chút không hài hòa, cô lương môn thỉnh tự giác quay đầu..."

Xoạt xoạt!

Sau một khắc, từ trong tay hắn nhẹ nhàng bay ra ngoài đồ vật, liền như thế xẹt qua một đạo đường cong, phảng phất mang theo tự động hướng dẫn tựa như, vừa vặn lọt vào phía trước nhất cái kia hắc ám hí tử thủ lĩnh trong tay.

"Cái gì?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh theo bản năng cúi đầu nhìn tới, rồi lại kinh ngạc phát hiện, rồi vào trong tay mình cũng không là gì pháp khí, mà là... Ách, một khối, xà phòng?

"Xà phòng? Vì sao lại có một khối xà phòng?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh nhất thời trợn mắt ngoác mồm, "Chờ đã, chẳng lẽ nói này cũng không phải xà phòng, mà là gì nhìn qua như pháp khí..."

Phịch một tiếng, sau lưng tiếng gió rít gào vang lên, cái tên này kinh ngạc quay đầu nhìn tới, còn chưa kịp phản ứng lại, liền nhìn thấy một cái tiểu sinh trang phục đồng bạn đột nhiên đỏ cả mặt, ném trường đao đường như mảnh thú tựa như nhào lên, trực tiếp liền đem hắn cho ngã nhào xuống đất.

Cái này cũng chưa hết, chờ đem hăn ngã nhào xuống đất sau, này tiểu sinh con hát lại lộ ra loại kia ẩn tình đưa tình vẻ mặt, trực giác bīu môi mōi liền muốn thân hạ xuống: "Thủ lĩnh, thủ lĩnh, kỳ thực ta đã yêu thích ngươi rất lâu ..."

Thật là đáng sợ, nhìn mọc đầy chòm râu miệng liền muôn như thế thân hạ xuống, này hắc ám hí tử thủ lĩnh sởn cả tóc gáy, hầu như là theo bản năng một quyền đập tới: "Khốn nạn, ngươi đang làm gì?"

Phù, gấp tầng tầng một đòn, tiểu sinh con hát không khỏi miệng đầy phun máu, có thể coi là là như thế, hăn lại còn là thâm tình chân thành kế tục chào đón: "Thủ lĩnh, không liên quan, đánh vào ta thân, thống tại ngươi tâm ... Đến đây đi, chúng ta đồng thời nhặt xà phòng đi!"

"Cái gì quý a?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh đều sấp tan vỡ, nhưng lại đột nhiên phản ứng lại, "Chờ đã, nhặt xà phòng, chẳng lẽ nói ..."

Đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ, hăn nhìn một chút trong tay khối này xà phòng, như tránh rắn rết tựa như cuồng quýt ném đi.

Trong tiếng thét gào, khối này xà phòng bay lên trời, rồi lại như có linh thức đồng dạng, ở giữa không trung xoay chuyển hơn nửa Chu, lọt vào một cái khác hắc ám hí tử trong tay.

Trọn mắt ngoác mồm a, cái kia xui xéo hắc ám hí tử hoàn toàn không có dữ liệu được, liền ngu như vậy vô cùng cầm khối này xà phòng: "Này ... Ngày ..."

Còn không có phản ứng lại, hăn đột nhiên liền tò rõ vẻ sơ hãi, bởi vì liền trong chớp mắt này, xung quanh những đang mờ mịt không biết làm sao hắc ám hí tử, đột nhiên liền cùng nhau tò rõ vẻ cuồng nhiệt, dường như trúng tà tựa như mãnh nhào lên, còn có hỏa vừa xông lên vừa bắt đầu cởi quần áo cởi quần!

Đúng, rõ ràng ám sát mục tiêu liền tại cách đó không xa, nhưng là những người này nhưng như là tập thể trúng mê hoặc thuật, trong mắt chỉ còn dư lại khối này xà phòng cùng cầm khối này xà phòng đồng bạn, cuồng nhiệt buông

thả ùa lên.

Âm một tiếng, cầm xà phòng tên kia chỉ kịp kêu thảm một tiếng, liền bị sôi trào mãnh liệt đám người bao phủ lại, thanh âm kỳ quái, khói này xà phòng không biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên từ hỗn loạn trong đám người bay ra ...

Chạng vạng dưới trời chiều, khói này lòe lòe tỏa sáng xà phòng, liền như thế theo gió bay lên trời, tại ánh mặt trời vàng chói hạ xẹt qua một đạo uốn lượn đường vòng cung, cuối cùng rơi vào, ách, rơi vào ...

Thời khắc này, tại tất cả mọi người quái lạ ánh mắt, vừa thật vất vả tránh ra hắc ám hí tử thủ lĩnh, liền như thế trợn mắt ngoác mồm ngẩng đầu lên, nhìn khói này xà phòng từ trên trời giáng xuống, rất chuẩn xác rơi vào hắn bên chân.

Giảng thật, hắn thật sự không có ý định đi nhặt, nhưng là này xà phòng tựa hồ mang theo một loại nào đó quái lạ mê hoặc lực, để hắn không kìm lòng được muốn khom lưng đưa tay, sau đó ...

Sau đó, liền tại này trong chớp mắt, hắn đột nhiên ngớ ngẩn, nhất thời cảm thấy cả người rét run, phảng phất xung quanh có vô số con mắt đang nhìn mình chăm chăm, không, không đúng, không phải giống như ...

Trên thực tế, vẻn vẹn là bá một tiếng, vừa chính ở chỗ này hỗn loạn mười mấy hắc ám hí tử, đột nhiên tất cả đều yên lặng như tờ xuất hiện tại chung quanh hắn, mỗi người đều mang theo loại kia ẩn tình đưa tình quái lạ ánh mắt, rất chuyên tâm nhìn hắn, cùng với hắn bên chân khói này xà phòng ...

"Ế?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh đầu đầy mồ hôi lạnh, rất cứng ngắc đứng tại chỗ ngay cả động đậy một chút cũng không dám, trong quỷ dị yên tĩnh, hắn thậm chí có thể cảm giác được, xung quanh những thuộc hạ kia hô hấp, đang nhẹ nhàng đánh vào trên cổ của hắn, để hắn liền tóc gáy đều tung chiếc dựng lên.

"Bình tĩnh, tuyệt đối đừng loạn a." Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất tốt bụng nhắc nhở, "Vào lúc này, người nên nhẹ nhàng chậm rãi, đem khói này xà phòng nhặt

lên đến, không sai, động tác không muộn quá lớn."

"Nhặt lên đến?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh cúi đầu nhìn bên chân khối này xà phòng, tựa hồ bị một loại nào đó quái lạ tâm tình khống chế, hầu như là theo bản năng dựa theo dặn dò đi làm.

"Không sai, ngồi xổm xuống, nhặt lên đến." Hứa Tri Hồ rất nghiêm túc cho hắn đề kiến nghị, "Chậm một chút, lại chậm một chút, động tác không muộn quá lớn, đúng, chính là cái dạng này, nhớ tới, ngàn vạn, ngàn vạn, tuyệt đối không nên loan ... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, bên kia đang chậm rãi ngồi xổm xuống hắc ám hí tử thủ lĩnh, tựa hồ là cảm thấy như thế tốc độ quá chậm, không nhịn được liền khom người xuống.

Cái gì cũng không cần nói rồi, thời khắc này,

Hứa Tri Hồ không đành lòng nhìn thằng quay đầu, thuận lợi đem Xích Tỷ Nhi đánh vào trong khoang thuyền: "Híc, Xích Xích, đừng xem, đối dưỡng thai không được, thật sự ..."

Được rồi, tiến vào khoang thuyền Xích Tỷ Nhi thật sự thật tò mò, nhưng mà một mực cái gì đều không nhìn thấy, chỉ có thể nghe được bên ngoài truyền đến thanh âm rất kỳ quái, xem ra giống như ta cái gia hỏa đang bị quẫn ẩn tới.

"Cho nên nói ..." Hứa Tri Hồ cũng tương tự quay đầu, tỏ rõ vẻ vô tội ngẩng đầu nhìn thiên.

Màu vàng dưới trời chiều, nghe phía sau truyền đến âm thanh kỳ quái, hắn nhìn bên cạnh tỏ rõ vẻ co giật Lã Phụng Hậu Ngưu Ma vương bọn họ, rốt cuộc vỗ vỗ bờ vai của bọn họ, lời nói ý vị sâu xa thở dài ——

"Cho nên nói, lão Lã a, các ngươi sau đó tắm rửa thời điểm, tuyệt đối không nên xoay người lại nhặt xà phòng a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 275: Cũng Thật Là Đúng Dịp

Cũng thật là đúng dịp

Đừng động cái gì nhặt xà phòng chính xác tư thế rồi!

Nửa khắc đồng hồ sau, đến khi Xích Tỷ Nhi thật vất vả từ trong khoang thuyền đi ra, liền nhìn thấy nguyên bản hỗn loạn trên sàn thuyền đã dọn dẹp sạch sẽ, chỉ là phụ trách thanh lý chiến trường Lã Phụng Hậu cùng Ngưu Ma vương mấy người bọn hắn, xem ra nhưng là vẻ mặt hốt hoảng hai mắt đăm đăm, phảng phất vừa tận mắt nhìn cái gì hủy tam quan sự kiện lớn, cả người cũng không tốt.

"Ây... Vừa nãy phát sinh cái gì?" Xích Tỷ Nhi đối này biểu thị vô cùng háo kỳ.

Không có người trả lời hắn, Lã Phụng Hậu Ngưu Ma vương Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi bọn họ đều ở tỏ rõ vẻ đờ đẫn nhìn trời, mãi đến tận qua cực kỳ lâu sau đó, Vân sư tỷ mới thở một hơi dài, rất tang thương vỗ vỗ Xích Tỷ Nhi vai đẹp: "Đừng hỏi... Xích Xích, tin tưởng ta, ngươi sẽ không muốn biết."

"Ồ?" Nàng càng là nói như vậy, Xích Tỷ Nhi càng là hiếu kỳ, "Này này này, các ngươi đây là cái gì vẻ mặt, vừa nãy đến cùng phát sinh..."

"Không có thứ gì." Hứa Tri Hồ cũng cảm thấy cay mắt, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Híc, trâu già, lão Lã, các ngươi lẩn nhau còn không quen biết đi, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này chính là..."

"Không cần giới thiệu, không cần giới thiệu rồi." Ngưu Ma vương trực tiếp đánh gãy hắn, sửa sang lại rất ngốn ngang nho bào, trực tiếp liền mặt mày hớn

hở xông lên, nắm chặt Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi trăng nõn tay nhỏ, "Hai vị cô nương, tại hạ Ngưu Ma vương, nhà ở Thúy Vi Sơn, tuy rằng gia tài bạc triệu, nhưng trên bản chất là cái yêu quý văn nghệ tốt thanh niê, hiện dự định tìm kiếm một vị, không đúng, hai vị huệ chất lan tâm cô nương tốt, cộng đồng dắt tay..."

Ngươi tấu khải, chúng ta không quen biết ngươi, quái đáng sợ được không?

Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi trực tiếp liền trong gió ngổn ngang, lê quang Doanh Doanh quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ: "Ô ô ô, Hứa tướng công, tại sao ngươi sẽ có đáng sợ như vậy bằng hữu?"

Đừng hỏi ta, Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể rất xấu hổ che mặt, suy nghĩ một chút dứt khoát quay đầu nhìn Lã Phụng Hậu: "cái kia cái gì, lão Lã a, nhà ngươi Đôi Thiền lần này không có theo ngươi đồng thời tới sao?"

"A, Thiền Nhi a!" Lã Phụng Hậu vốn đang quay về Ngưu Ma vương nỗi giận đùng đùng, chờ nghe được Thiền Nhi cái từ này, đắc đắc sát khí khuôn mặt thượng đột nhiên có điểm ửng hồng, "Híc, cái kia cái gì, từ khi ngươi sau khi rời đi, chúng ta Hiên Viên mội sinh hoạt liền trở nên rất tệ hại, đặc biệt mỗi lần là buổi tối, cho nên nói, duy nhất giải trí phương thức chính là... Khặc khặc, nói tóm lại, Thiền Nhi nàng mang thai rồi!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một ngụm nước phun ra ngoài, "Không phải chứ, như vậy vừa khéo, lão bà ngươi cũng mang thai?"

"Ồ?" Lã Phụng Hậu lấy làm kinh hãi, không nhịn được quay đầu nhìn về Xích Tỷ Nhi, "Chẳng lẽ nói, Xích Xích vậy..."

"Đúng vậy, đúng vậy." Xích Tỷ Nhi lập tức ôn nhu xoa xoa tiểu bụng nạm, rõ vẻ đều tỏa ra mẫu tính hào quang, "Đều là Tri Hồ không được, rất đùng nóng lòng, làm hại luân gia nhanh như vậy liền mang thai, bất quá lại nói ngược lại... Hừ hừ, lần này, những muốn đánh nhả ta Tri Hồ chủ ý gia hỏa, rốt cuộc có thể tuyệt vọng rồi đi."

Đừng nói, bên cạnh Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi đầu tiên là ngây người như phỗng, tiếp theo liền lệ quang liên liêng, đúng là Lã Phụng Hậu nghe được cực kỳ hưng phấn, vội vã từ trong lòng lấy ra cái túi chứa đồ đưa tới: "Chúc mừng, chúc mừng a, điểm ấy tâm ý, coi như lể ra mắt."

"Cùng vui, cùng vui." Xích Tỷ Nhi mặt mày hớn hở nhận lấy, suy nghĩ một chút lại bổ sung, "Nói giảng, nếu có duyên như vậy, không bằng chúng ta đến chỉ phúc vi hôn đi, nếu như một nam một nữ liền kết làm vợ chồng, hai cái đều là nam liền kết làm huynh đệ, hai cái đều là nữ liền làm cho các nàng hoa bách hợp..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ không nhịn được lần thứ hai văng, "Đợi lát nữa, Xích Xích, ngươi xác định ngươi biết hoa bách hợp là có ý gì?"

"Biết a, ngươi bình thường không phải thường thường nói, hoa bách hợp chỉ em tốt mà." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ mê hoặc nhìn hắn.

Được rồi, làm ta chưa từng nói, Hứa Tri Hồ chỉ có thể không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian lại đem câu chuyện xả trở về: "Cái kia cái gì, lão Lã, các ngươi làm sao lại đột nhiên gấp phải tập kích, đám này xem ra rất bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ người ám sát, thì tại sao muốn tập kích các ngươi?"

"Híc, ta đây cũng không rõ ràng." Nói đến đây cái, Lã Phụng Hậu cũng là cảm thấy lẩn lộn, "Chúng ta chỉ là thu được Thạch Cơ nương nương gửi thư, lại đây tiếp viện, kết quả trải qua này đông lê hồ thời điểm, đột nhiên nhìn thấy ven hồ một đạo cổ quái khí trụ phόng lên trời..."

"Khí trụ? Cái gì khí trụ?" Hứa Tri Hồ hơi hơi ngạc nhiên, quay đầu nhìn về bốn phía, tầm mắt bên trong giống như không có cái gì khí trụ a.

"Gián đoạn tính, có lúc phun trào, có lúc đình chỉ." Lã Phụng Hậu tiện tay chỉ chỉ phụ cận một vùng, "Liền tại nửa canh giờ trước, đạo kia khí trụ còn đột nhiên liền... Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, bình tĩnh lại đong lê hồ đột nhiên liền chấn động kịch liệt, sau một khắc, liền nhìn thấy cái kia mảnh quái lạ cháy đen ven hồ mặt đất hạ, một đạo đen nhánh khí trụ phóng lên trời, đón gió hóa thành bão tố giống như đen nhánh nước mưa, từ giữa không trung bay xuống.

"Lui về phía sau!" Trong phút chốc, Hứa Tri Hồ đột nhiên biến sắc, "Này, đây là... Ma khí bạo phát!"

Không sai, đây chính là trước Bạch Mi chân nhân cho bọn họ biểu diễn qua ma khí bạo phát, vào giờ phút này, lại như bọn họ lúc đó nhìn thấy như vậy, phàm là bị này ma khí mưa lớn bao phủ địa phương, trên mặt đất bất luận có cỏ gì mọc tất cả đều trong nháy mắt bị ăn mòn đến một điểm không dư thừa, những bị ma khí nhiễm sinh vật càng là triệt để mất đi lý trí, dữ tợn điên cuồng công kích xung quanh bất luận nhân vật nào.

"Chính là, chính là cái dạng này!" Lã Phụng Hậu vừa hiện ra nhiên đã từng gặp qua một lần, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, "Nửa canh giờ trước, chúng ta đi qua nơi này thời điểm, chính là xem đến đây quái lạ khí trụ đột nhiên bạo phát, suýt nữa liền trúng chiêu, sau đó..."

"Sau đó, những hắc ám hí tử đó liền vọt ra, " Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi hiển nhiên cũng là lòng vẫn còn sợ hãi, che ngực nói, "Nói đến, cái này ma khí bạo phát, rất có khả năng rồi cùng bọn họ có quan hệ, lại vừa vặn bị chúng ta trải qua nhìn thấy, vì lẽ đó dự định giết người diệt khẩu, lại sau đó..."

"Hóa ra là như thế." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, không hẹn mà cùng quay đầu, nhìn phía những đang uể oải trên đất quái lạ con hổ.

Trải qua vừa không đành lòng nhìn thẳng nhặt xà phòng một màn, những người này hiện tại đã gặp cực kỳ nghiêm trọng trong lòng đả kích, lúc này tất cả đều uể oải tại trên sàn thuyền, phảng phất đã tại loại kia hủy tam quan tàn hại đã hôn mê.

"Có không có khả năng?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, "Bạch Mi chân nhân

bọn họ đang định đi Côn Luân Sơn, liền như vậy vừa khéo đụng tới ma khí bạo phát, cho nên nói những người này, có thể hay không chính là cái kia cái gọi là chủ thượng thuộc hạ?"

"Lão Hứa ngươi đang nói cái gì?" Ngưu Ma vương hoàn toàn không nghe rõ, dứt khoát trực tiếp đơn giản thô bạo đi lên phía trước, dùng sức đá một cước cái kia hắc ám hí tử thủ lĩnh, "Ngươi bò u, khốn nạn, thiếp cho lão tử trang hôn mê, nói, các ngươi đến cùng là ai phái..."

Ra ngoài dự liệu, hắn này một cước đá đi, cái kia tựa ở trên mạn tàu hắc ám hí tử thủ lĩnh, lại trực tiếp liền nổ lớn ngã xuống, khóe miệng càng là chậm rãi tràn ra máu tươi, hiện ra nhưng đã triệt để tắt thở.

"Cái gì?" Ngưu Ma vương lấy làm kinh hãi, cuống quýt nắm tay bên cạnh một cái khác hắc ám hí tử, kết quả không ngoài dự liệu, cái tên này cũng đã tắt thở.

"Là uống thuốc độc, bọn họ giống như ăn vào cái gì kịch độc thuốc!" Mộc Liễu cùng Tố Trinh hai cái vú em tranh thủ thời gian xông lên kiểm tra, rồi lại không khỏi hơi biến sắc, "Thật ác độc, những người này lại liều mạng tự sát, cũng không muốn cho chúng ta cung cấp bất kỳ manh mối, thật không biết bọn họ sau lưng cái kia người làm chủ, đến cùng là làm sao huấn luyện bọn họ."

"Không đáng kể, kỳ thực càng như vậy, ta trái lại càng có thể xác định." Hứa Tri Hồ suy tư ngẩn đầu lên, vọng hướng về phương bắc Côn Luân phương hướng, "Đám này kỳ quái gia hỏa, lại rơi xuống trong tay chúng ta liền lựa chọn tự sát, như thế xem ra, hay là bọn họ trước khi tới, liền từng nghe người từng nói tới chúng ta sự tình, bây giờ liền mang ý nghĩa..."

"A..." Mọi người liếc nhìn nhau, đồng thời theo tầm mắt của hắn, nhìn phía cái kia lại tại bên ngoài ngàn dặm dãy núi Côn Luân.

Tà dương dần trầm, trăng tròn mới lên, bầu không khí tựa hồ có chút nghiêm nghị, chỉ có điều sau một khắc, liền tại này mờ nhạt rơi rụng dưới ánh trăng, Hứa

Tri Hồ đột nhiên nhẹ nhàng vỗ đầu thuyền, tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ vài tiếng

"Đừng động, ngược lại nhiệm vụ của chúng ta chính là tìm ra vị kia chủ thượng , còn giết chết hắn nghiêm túc như vậy sự tình... Xuất phát, xuất phát, ngược lại còn có Côn Luân phái tại, đúng không!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 276: Đây Chính Là Côn Luân (This Is Kunlun)

Đây chính là Côn Luân

Đánh thắng được liền đánh, đánh không lại liền kêu gọi viện binh ... Không sai, chúng ta Đông Minh Sơn lữ hành đoàn chính là cái dạng này không chịu trách nhiệm!

Ôm như thế không tiết tháo nguyên tắc, thật vất vả hối hợp lại cùng nhau mọi người một lần nữa xuất phát, cưỡi kim quang lâu thuyền vẫn hướng Côn Ngô tây bắc đại mạc xuất phát, ven đường đúng là không có gặp lại những hắc ám hí tử đó ngăn cản, cũng không có gặp mặt thương cái gì ma khí bạo phát khơi ra hỗn loạn.

Hai sau ba ngày, đến khi vượt qua cái kia mênh mông vô biên vô hạn đại mạc sau, Vân Phàm tại lâu thuyền thượng ngẩng đầu lên, nhìn phía trước cát vàng tràn ngập chân trời nơi, đột nhiên khinh thở phào một cái: "Hô! Rốt cuộc đến rồi!"

"Ở đâu?" Hứa Tri Hồ liền tại bên cạnh nàng, đập vào mi mắt, vẫn là mênh mông vô bờ sa mạc cùng sa mạc, "Híc, phép che mắt?"

"Không sai." Vân Phàm hiển nhiên đã từng tới dãy núi Côn Luân, đối với nơi này vẫn có chút quen thuộc, "Dãy núi Côn Luân kéo dài vạn dặm, nhưng đều giấu ở tiểu thiên bên trong thế giới, muốn đi vào sơn mạch, biện pháp duy nhất chính là sử dụng chưởng giáo cho ta ... À được? Linh phù? Ta linh phù đây?"

Cho nên nói, hai loại này thuộc tính, là sẽ truyền nhiễm a!

Hứa Tri Hồ ở bên cạnh rất không nói gì bưng một bình sữa bò, nhìn Vân Phàm ở nơi đó rất phát điên khắp nơi xoay loạn đồ vật, ròng rã dǎn vặt sau nửa canh giờ, cuối cùng từ Tử Tử các nàng sáu con loli cái túi nhỏ phiên đến đạo kia linh phù ...

"Tìm tới, tìm tới." Nhìn mặt trên dính đầy ô mai tương linh phù, Vân Phàm đầu đầy mồ hôi, lại cảm động đến rơi nước mắt, "Cái kia, ta muốn mở ra tiểu thiên thế giới, sự đệ, các ngươi chú ý một thoáng đáng vẻ, duy trì nghiêm túc, dù sao Côn Luân phái cũng là danh môn chính đạo lãnh tụ, muốn tôn trọng, muốn phát chǎng nội tâm biểu đạt tôn trọng."

Ngươi tấu khải! Nói câu nói như thế này trước, có bản lĩnh trước tiên đem linh phù thượng ô mai tương liếm khô tịnh a!

Hứa Tri Hồ kế tục rất không nói gì mắt trợn trăng, sau đó liền nhìn như vậy Vân Phàm trong miệng nói lầm bầm, trực tiếp đem cái kia trương dính đầy ô mai tương linh phù hướng về không trung ném đi!

Trong phút chốc, này linh phù trên không trung như lông vũ giống như trôi nổi, nhưng lại đột nhiên tự động bốc cháy lên, tiếp theo vô số ánh sáng từ tro tàn bắn ra, chốc lát không tới liền trở nên càng ngày càng chói mắt, dần dần đem phạm vi mấy trăm trượng tất cả đều bao phủ ở bên trong, đồng thời lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, dường như gợn sóng giống như hướng về bốn phía khuếch tán ra đến.

"Nguyên lai dính ô mai tương cũng có thể sử dụng a!" Hứa Tri Hồ tại đây tia sáng chói mắt lùi về sau vài bước, còn thật sự có chút nỗi lòng tôn kính.

Thời khắc này, liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, này tia sáng chói mắt trở nên càng ngày càng khổng lồ, vô số màu xanh tia sáng đan dệt ở trong hư không, rồi lại dần dần tạo thành vỗ một cái che kín phức tạp tiên phù linh văn khổng lồ cửa đồng lớn, dường như nguy nga đứng vững vạn trượng núi cao đồng dạng, vẻn vẹn là từ giữa không trung bỏ ra to lớn bóng tối, liền đem hơn một nửa

cái hoang mạc tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Tiếp theo, kèm theo nổ vang sắt thép va chạm thanh, này nguy nga cửa đồng lớn đột nhiên mở ra, hai phiến to lớn cánh cửa chậm rãi mở ra, vẫn vẹn chỉ là vừa mở ra một cánh cửa may, liền có vô cùng vô tận mãnh liệt linh khí, từ sau cửa dường như cuồng triều sóng lớn giống như mãnh liệt mà ra, xung kích đến kim quang lâu thuyền đều lung lay lùi về sau ra.

"Này ... Đây là ..." Hứa Tri Hồ miễn cưỡng tại tia sáng chói mắt mở mắt ra.

Vào giờ phút này, xuyên thấu qua này từng bước mở ra cánh cửa, tuy rằng vẫn không tính là rõ ràng, cũng đã có thể mơ hồ trông thấy cái kia lóng lánh ánh sáng, kéo dài vạn dặm dường như thái cổ cự thú chiếm giữ dãy núi Côn Luân, đang từng điểm từng điểm thể hiện ra nó bao la hùng vĩ hình dáng —

Đúng, không cách nào dùng lời nói mà hình dung được này nguy nga sơn mạch mang đến thị giác lực trùng kích, vẫn vẹn là đối diện bọn họ trước mắt tòa kia cao vót đỉnh cao, liền vọt lên từ mặt đất nhấp nhô thăng vào vòm trời, phảng phất một cái tham thiên cự trụ phải đem thiêng địa liên tiếp lại, nhưng này còn không phải rung động nhất, chân chính để người chấn động chính là, này chính ngọn núi cao dĩ nhiên hoàn toàn là từ trắng bạc ngọc thạch cấu trúc mà thành, hào không chút tỳ vết nào thả ra vô số đạo điểm lành hào quang.

"Đây chính là Côn Luân a!" Hứa Tri Hồ chấn động đến cái gì đều không nói ra được, mãi đến tận bán hôm sau mới như trút được gánh nặng thở một hơi dài nhẹ nhõm, "Sư tỷ, giảng thật, so với các ngươi Thục Sơn ba mươi sáu tọa treo ngược phong, này Côn Luân khí thế giống như ... Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong, cái kia hai phiến đang chậm rãi mở ra cánh cửa, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào gia tốc mở ra!

Hầu như tại đồng thời, một đạo dòng sông linh khí mãnh liệt mà ra, chưa kịp mọi người kịp phản ứng lại đây, liền đem bọn họ kề cả kim quang lâu thuyền tất cả đều cuộn lên đến, phảng phất không hề trọng lượng tựa như hướng về cửa

đồng lớn bên trong một quyển.

Sau một khắc, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt ánh sáng lóng lánh, thân thể đều không tự chủ được bay lên trời, đến khi bọn họ thật vất vả khi mở mắt ra, lại phát hiện kim quang lâu thuyền dĩ nhiên đã vững vàng hạ xuống, chính vị tại này nguy nga ngọc thạch ngọn núi sườn núi, bờ neo tại một mảnh rộng lớn ngọc thạch trên bình đài, không sai, phạm vi mấy ngàn trượng rộng lớn bình đài, tương tự là từ giá trị liên thành thượng đẳng ngọc thạch rèn đúc mà thành ...

"Có tiền tuy hứng a!" Hứa Tri Hồ không nhịn được rất cảm khái thở dài, "Cùng Côn Luân so ra, chúng ta Đông Minh Sơn cũng thật là cùng đến liền sửa chua cái nắp đều muốn thêm nhiều lần."

"Không thể nào?" Vân Phàm rất kinh ngạc nhìn hắn, "Các ngươi Đông Minh Sơn có phô chợ có Lan Nhược tiệm, Đông Hải Ngao Anh bên kia mỗi tháng còn phải trả cho ngươi một số lớn thuê hoa là P8 phí dụng, như thế còn có thể nghèo?"

"Vốn là là bất tận, nhưng mà ..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ gãi đầu một cái, "Cái kia cái gì, kiểm đến linh thạch đều bị ta tham ô."

"Tham ô? Dùng đâu?" Vân Phàm càng là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Chí ít mấy trăm ngàn linh thạch a, ngươi cầm làm gì?"

"Cái này mà ..." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, rồi lại quay đầu nhìn bốn phía, "Đúng rồi, nơi này cần phải đã là Côn Luân đi, làm sao đều không nhìn thấy Côn Luân phái người?"

"Lại nói sang chuyện khác?" Vân Phàm phẫn nộ theo dõi hắn, qua nửa ngày rốt cuộc từ bỏ truy vấn, "Được rồi, được rồi, đi theo ta, nếu như ta nhớ không lầm mà nói, chờ chúng ta ra ngọc thạch này bình đài sau, sẽ đến Côn Luân luyện khí sĩ môn thường thường tụ hội cái kia quảng trường."

Ồ ồ ồ, mọi người đương nhiên không có ý kiến, tất cả đều theo tới, Hứa Tri

Hồ còn thuận lợi lôi đi đang móc ra xà beng dự định khiêu mẩy khói ngọc thạch sàn nhà mang đi Mộc Liễu, người sau bị mạnh mẽ kéo dài lúc đi còn như trước nước mắt rưng rưng: "Ô ô ô, đừng kéo ta, ta liền mang cùng đi, liền mang một khói được không, ngược lại bọn họ cay sao có tiền cũng không sẽ quan tâm.

"Rụt rè, rụt rè a, tỷ tỷ." Hứa Tri Hồ lời nói ý vị sâu xa vỗ nàng, "Chúng ta nói thế nào, cũng đại diện cho Thạch Cơ nương nương cùng thập vạn yêu sơn, tại sao có thể như thế không hề tôn nghiêm đào nhân gia sàn... Ân, chờ chúng ta lúc trở về, để Côn Luân đóng gói mẩy trăm khói làm lễ vật đưa cho chúng ta, như thế mới đúng mà!"

Âm! Bởi vì lời này, đi ở phía trước dẫn đường Vân Phàm, suýt chút nữa liền một trán đập tại ngọc thạch trên sàn.

Được rồi, đừng động cái gì tôn nghiêm a tiết tháo a, chí ít lúc này tại xuyên qua hơn một nửa cái bình đài sau, đã có thể vọng thấy phía trước lại là một tòa cửa đồng lớn, mà trên cửa cũng đồng dạng trải rộng tiên phù linh văn, hiển nhiên không phải là sức người có thể mạnh mẽ phá giải.

"Không sai, tương tự đòn hỏi linh phù mới có thể mở ra." Vân Phàm lần này đúng là không có qua loa quên việc, rất thuận lợi móc ra khác một tờ linh phù, "Sư đệ, các ngươi chú ý một thoáng hình tượng, chờ chúng ta mở ra này phiến đồng thau môn sau, liền có thể chân chính nhìn thấy Côn Luân phái những luyện khí sĩ môn."

Nói như vậy, nàng nhẹ nhàng thởi một hơi, bay lên trời linh phù lập tức bốc cháy lên.

Cùng trước nhìn thấy tình cảnh khá là tương tự, kèm theo linh phù thiêu đốt, vô cùng ánh sáng trực tiếp bắn vào cái kia cửa đồng lớn, vẩn vẹn trong chớp mắt, này cửa đồng lớn liền nổ vang chấn động, bắt đầu chậm chạp mà ổn định hướng về hai bên kéo dài.

Chỉ trong chốc lát sau, khe cửa cảnh tượng từng bước trở nên càng ngày càng

rõ ràng, huyên thanh âm huyên náo càng là dần dần như thủy triều mãnh liệt mà đến, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, đều không khỏi có chút sốt sắng, ách, tuy nói có Thục Sơn phái tín vật ở đây, nhưng mà vạn nhất Côn Luân phái không tiếp thu, vẫn kiên trì muốn trảm yêu trừ ma ...

"Chớ sốt sắng, chớ sốt sắng, bạch mi chưởng giáo đã đưa thư cho bọn họ." Vân Phàm hít một hơi thật sâu, thấp giọng bàn giao nói, "Bất quá, chúng ta hay là muốn chú ý một thoáng hình tượng, ngẩng đầu, ưỡn ngực, đem pháp bào sửa sang một chút, sau đó mỉm cười, không muốn hết nhìn đồng tới nhìn tây a!"

"... Được!" Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ bọn họ chỉ có thể tranh thủ thời gian sửa sang một chút pháp bào, sau đó rất tiêu chuẩn lộ ra tám cái răng, duy trì loại kia rất thân thiết rất nụ cười thân thiết, nhìn từng bước mở ra cửa đồng lớn.

"Rất tốt, liền như thế, liền như thế." Vân Phàm vừa thấp giọng nhắc nhở, vừa nhìn sau đại môn từng bước rõ ràng lên cảnh tượng, "Kế tục, duy trì nụ cười, sau đó ... Đến rồi!"

Trong phút chốc, liền tại cửa đồng lớn hoàn toàn mở ra trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ tranh thủ thời gian ngẩng đầu ưỡn ngực, cố gắng đem chính mình cười thành một đóa hoa, chỉ có Hứa Tri Hồ không nhịn được thầm nói, ách, căn cứ chúng ta kinh nghiệm thuở xưa ...

Sau một khắc, Vân Phàm trực tiếp tiến lên một bước, đổi mặt cái kia bao lùng vĩ màu xanh ngọc thạch quảng trường, đổi mặt cái kia ngự kiểm lui tới hàng trăm hàng ngàn tên Côn Luân luyện khí sĩ, có lẽ có tiết cao giọng hét vang nói —

"Thục Sơn môn hạ Vân Phàm, đồng cương thập vạn yêu sơn Hứa Tri Hồ, phụng Bạch Mi chân nhân cùng Thạch Cơ nương nương chi mệnh, đến đây tiếp Côn Luân ... Ế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 277: Chúng Ta Có Phải Là Đi Nhầm Trường Quay Phim

Chúng ta có phải là đi nhầm trường quay phim

Cùng văn danh thiêng hạ Thục Sơn hạm phái như thế, tọa trấn Côn Ngô phương bắc Côn Luân phái , tương tự được khen là thiêng hạ danh môn chính đạo lãnh tụ, môn hạ ba ngàn chân truyền luyện khí sĩ, càng năm chắc hơn trăm loại đạo pháp kiếm thuật chế tạo bùa luyện khí thần thông, có thể nói là lịch sử lâu đời gốc gác mười phần, thậm chí thanh thế còn muôn tại Thục Sơn hạm phái bên trên.

Chính bởi thế, tại đi tới nơi này Côn Luân thánh địa thời điểm, Hứa Tri Hồ trong lòng là làm tốt hủy tam quan chuẩn bị, không sai, căn cứ hăn kinh nghiệm thuở xưa, ở cái này tràn ngập ngu ngốc trong thế giới, càng là cao đại thượng tồn tại thường thường liền càng đậu bỉ, tỷ như Thục Sơn, tỷ như Đông Hải, tỷ như Côn Luân ...

Sự thực chứng minh, hăn lại đoán đúng rồi!

Theo cửa đồng lớn chậm rãi mở ra, xuất hiện ở trước mắt mọi người, xác thực là một tòa cực kỳ rộng lớn quảng trường khổng lồ, mà quảng trường này thượng cũng xác thực tụ tập hàng trăm hàng ngàn Côn Luân luyện khí sĩ, nhưng vẫn đề ở chỗ ... Đám này Côn Luân luyện khí sĩ đang việc làm, thấy thế nào cũng làm cho người cảm thấy, ách, để người cảm thấy họa phong kỳ quái!

To lớn trong quảng trường, đâu đâu cũng có lâm thời dựng đài cao, cùng với đón gió pháp phói cờ màu, kèm theo vang trời tiếng chiêng trống, mây trăng tấm tờ rơi ở giữa không trung pháp phói, mây chục đạo ánh sáng lóng lánh hoành phi ở giữa không trung kéo dài, mặt trên viết kỳ kỳ quái quái quảng cáo, nổi bật dù

cho cách cách xa mấy dặm cũng có thể trong tích trông thấy.

Mà liền tại này dường như chào hàng thị trường giống như trên quảng trường, hàng trăm hàng ngàn Côn Luân luyện khí sĩ, đang tự phát tính tạo thành mấy chục đoàn thể nhỏ, đem toàn bộ quảng trường phân chia thành một số cái khu vực, mỗi khi có lạc đà luyện khí sĩ đi ngang qua, sẽ bị bọn họ đầy nhiệt tình kéo, trước tiên đưa lên vài tờ chế tác tinh mỹ tờ rơi, sau đó bắt đầu ra sức chào hàng cái gì, thỉnh thoảng còn kích động hơn gọi vài câu khẩu hiệu.

"Ách ..." Chưa từng thấy loại tình cảnh này, còn dần độn duy trì nụ cười Đông Minh Sơn ngắm cảnh đoàn, trực tiếp liền tập thể trong gió ngổn ngang.

Xích Tỷ Nhi hai mắt đăm đăm cắn ngón tay, Ngưu Ma vương trợn mắt ngoác mồm há to mồm, Mộc Liễu cùng Bạch Tố Trinh hai mặt nhìn nhau, Lã Phụng Hậu suýt chút nữa liền kinh đến liền phương thiêng họa kích đều rơi mất, sau đó tất cả mọi người đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, nhìn đồng dạng ngây người như phỗng Vân Phàm.

"Đừng, đừng hỏi ta." Vân Phàm cũng chưa từng thấy loại tình cảnh này, trực tiếp liền hôn mê.

"Híc, ta cảm thấy, bọn họ khả năng tại siêu thị xuống giá giảm giá cực sốc?" Hứa Tri Hồ đúng là sớm đã có chuẩn bị tâm lý, tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, nhìn những giữa không trung đón gió bồng bềnh cờ màu hoành phi, sau đó thấy thế nào đều cảm thấy, này cờ màu hoành phi thượng quảng cáo, có loại giống như đã từng tương tự cảm giác kỳ quái, nói thí dụ như —

"Chỗng đỡ Thiên Hà chân quân, chỗng đỡ thiên hà chi nhánh, ngài quý giá một phiếu, quyết định Côn Luân tương lai!"

"Cùng nắm tay, cùng nỗ lực, là Côn Luân sáng tạo một cái mĩ hảo ngày mai, Liệt Sơn kiếm tôn, là tối lựa chọn chính xác!"

"Mở ra bí pháp đạo quán, thủ tiêu tông môn công hiến, thực hiện môn hạ tu sĩ

bình đẳng, là Ngư Dương chân nhân đầu thượng một phiếu, là Côn Luân, càng là Côn Ngô!"

Rất tốt rất cường đại, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng cũng đã nhìn ra triệt để hôn mê, chờ chút, ai có thể cho chúng ta giải thích một chút, đám này Côn Luân luyện khí sĩ đến cùng đang làm gì thế, còn có đây chút xem ra rất kỳ quái hoành phi, lại là làm được việc gì?

"Ta cảm thấy a ..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, đột nhiên cảm thấy chính mình vẫn là đánh giá thấp này Côn Ngô thế giới hủy tam quan trình độ, "Híc, ta cảm thấy đi, bọn họ có thể là đang tiến hành ..."

Còn chưa nói hết đây, bên cạnh đột nhiên thì có một cái mặt tươi cười mập mạp Côn Luân luyện khí sĩ vọt lên, vị nhân huynh này béo quy béo, thân hình đúng là rất nhanh nhẹn, hơn nữa tới sau đó, trực tiếp liền đầy nhiệt tình kéo Hứa Tri Hồ: "A a a, vị đạo hữu này, lạ mặt cực kỳ, có phải là rất ít đi ra đi lại?"

"Cái này mà ..." Hứa Tri Hồ còn đang suy nghĩ nên làm sao giới thiệu thân phận.

"Không cần giới thiệu, không cần giới thiệu." Kết quả vị kia mập mạp luyện khí sĩ căn bản không giới thiệu với hắn cơ hội, lập tức liền cười híp mắt nói, "Đạo hữu a, ngươi nên rõ ràng, bây giờ chính là Côn Luân chúng ta tuyển ra tân nhiệm Tây vương mẫu then chốt thời kỳ, mỗi một vị Côn Luân đạo hữu, đều có trách nhiệm cùng sứ mệnh làm ra lựa chọn tốt nhất, ném ra quý giá nhất một phiếu, để ta Côn Luân phái hướng về phương hướng chính xác đi tới ..."

"Vì lẽ đó?" Bên cạnh Xích Tỷ Nhi đều nghe hôn mê, không nhịn được đần độn nhấc tay vấn đề.

"Vì lẽ đó, ngài then chốt một phiếu, rất trọng yếu a." Vị kia mập mạp luyện khí sĩ lập tức quay đầu, rất chăm chú nhìn Xích Tỷ Nhi, "Chúng ta Thiên Hà chân quân, nguyên bản chính là Côn Luân ba mươi sáu vị trưởng lão một trong, càng là đức cao vọng trọng đạo pháp thần thông trạch tâm nhân hậu, ta xem mấy

vị đạo hữu đều là anh minh uy vũ, nhất định sẽ ủng hộ chúng ta Thiên Hà chân quân, đúng không."

Nói đến "Đúng không" hai chữ này, xung quanh đột nhiên có một đám luyện khí sĩ xông tới, dùng loại kia căng căng sát khí ánh mắt nhìn bọn họ, rất nhiều các ngươi dám nói không đúng sẽ chờ biến thành ngư hương nhục ti tư thế.

Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, không kìm lòng được rùng mình lạnh lẽo, thầm nghĩ tình huống như thế chúng ta còn có thể nói cái gì đó.

Nhưng vấn đề là, còn không chờ hắn môn tới kịp mở miệng, bên cạnh đột nhiên lại có vị khôi ngô thanh bào luyện khí sĩ vọt lên, cách rất xa liền tức giận nói: "Hoàn toàn là nói bậ! Cái gì Thiên Hà chân quân, bất quá là mua danh chuộc tiếng hạng người, mấy vị đạo hữu không nên bị bọn họ mê hoặc, thật muốn nói đến đức cao vọng trọng anh minh quyết đoán, cái kia hay là chúng ta kiêm tông Liệt Sơn kiêm tôn!"

"Cút!" Lời còn chưa dứt, bên cạnh lại có cái khuôn mặt đẹp ngự tợn vọt lên, hơn nữa là rất bi phẫn chỉ vào hai vị đồng môn, lệ rơi đầy mặt âm thanh đều đang run rẩy, "Các ngươi những người này, che giấu lương tâm nói chuyện, cái gì Thiên Hà chân quân cái gì Liệt Sơn kiêm tôn, lại nơi nào cùng được với ta kim quang phong một mạch bắt nguồn từ xa xưa, Kim Quang thánh mẫu nương nương càng là Côn Luân bất thế ra kỳ tài, mấy vị đạo hữu, các ngươi nhất định cần nghĩ cho rõ lại bỏ phiếu a!"

"Nói hươu nói vượn! Chúng ta Thiên Hà chân quân mới là Côn Luân nhất định lãnh tụ, có ít nhất một nửa trưởng lão đã tỏ thái độ muốn chống đỡ hắn."

"A phi! Trưởng lão lợi hại đến đâu cũng bất quá một người một phiếu, phải biết chúng ta Liệt Sơn kiêm tôn rộng rãi đặc nhân tâm, bây giờ đã chiếm được 232 vị đạo hữu ủng hộ, đây mới là mọi người nhìn hướng được không?"

"Buồn cười! Buồn cười! Tại ta Kim Quang thánh mẫu nương nương phượng

giá trước, Thiên Hà chân quân cùng Liệt Sơn kiếm tôn lại đáng là gì, tin tưởng quảng đại đạo hữu con mắt đều là sáng như tuyết, chỉ có thánh mẫu nương nương trở thành Tây vương mẫu, tài năng giữ gìn Côn Luân vinh quang đồng thời xúc tiến phồn vinh a!"

Rất tốt, như thế ngăn ngắt chốc lát không tới, Hứa Tri Hồ bọn họ đều còn chưa kịp mở miệng, liền xem đến đây ba vị đã mặt đỏ tới mang tai lỗn lộn cùng nhau, lại sau đó bên cạnh những đang kéo phiếu gia hỏa, tất cả đều dǎng dǎng sát khí thêm vào, trợn mắt nhìn trợn mắt nhìn, lớn tiếng cãi vã lớn tiếng cãi vã, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh lên.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ xoa một chút đầu đầy mồ hôi lạnh, không nhịn được cắn thận từng ly từng tí một giơ tay lên, "Cái kia cái gì, ta chỉ là muốn hỏi một chút, quý phái phòng nghị sự đi như thế nào?"

"Quý phái?" Đang trợn mắt nhìn một đoàn Côn Luân luyện khí sĩ, đột nhiên rất kinh ngạc quay đầu, "Chờ đã, đạo hữu, lẽ nào ngươi không phải chúng ta Côn Luân phái người?"

"Ta xem ra rất giống chứ?" Hứa Tri Hồ rất không nói gì chắp chắp tay, "Thực không dám giấu giếm, tại hạ là Đông Minh Sơn ... Ta sát, ta còn chưa nói hết đây!"

Hoàn toàn không có hứng thú nghe, biết cái tên này là bên ngoài đến, vừa còn tại cướp phiếu cướp đến mùi thuốc súng nồng nặc một đoàn Côn Luân luyện khí sĩ, lập tức liền tan tác như chim muông, cái kia khuôn mặt đẹp ngự tỷ vừa đi vừa còn chưa khỏe khí thăm nói: "Cắt! Nói sớm đi, lãng phí tỷ tỷ ta cảm tình, ta còn cố ý đem ngũ thải quần cổ áo kéo thấp một chút ..."

Này này này, có muôn hay không như thế hiện thực a, nói cẩn thận ân tình vị đây?

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, bên cạnh Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu bọn họ càng là hai mặt nhìn nhau, thăm nghĩ này đều tình

huống thế nào a, tại sao luôn cảm thấy này Côn Luân giống như hỗn loạn tưng bừng, hơn nữa tất cả đều là một đám bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, cái gì bỏ phiếu cái gì trưởng lão hội, còn có cái gì đó muốn chọn nâng Tây vương mẫu, lại là làm gì?

"Đó là Côn Luân cao nhất người quản lý." Mồ mịt, vừa vẫn suy tư Vân Phàm, lúc này đột nhiên thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Đón mọi người mê hoặc vẻ mặt, nàng quay đầu nhìn bên kia còn đang toàn lực kéo phiếu Côn Luân luyện khí sĩ môn, lại ngẩng đầu nhìn Côn Luân đỉnh cao thượng tòa kia như ẩn như hiện Bạch Ngọc Cung điện, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài —

"Híc, sư đệ, chúng ta giống như đến thời gian không đúng ... Quên đi, chúng ta trước tiên đi Côn Luân chủ điện, vừa đi vừa nói đi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 278: Không Sai, Chúng Ta Khẳng Định Đã Nhầm Trường Quay Phim

Không sai, chúng ta khẳng định đã nhầm trường quay phim

Dãy núi Côn Luân kéo dài vạn dặm, nhưng trong đó nhất là nguy nga hùng vĩ ngọn núi, nhưng là ở vào dãy núi Côn Luân trung bộ, cao tới mấy ngàn trượng phảng phất liên tiếp thiên địa tham thiên phong.

Mấy ngàn năm qua, Côn Luân phái chủ điện an vị hạ xuống này tham thiên phong thượng, phảng phất cùng vòm trời gần trong gang tấc, rồi lại ở trên cao nhìn xuống quan sát toàn bộ dãy núi Côn Luân, từ chủ điện thượng bộc phát ra đạo pháp cẩm chẽ, đem cả tòa tham thiên phong đều bao phủ ở bên trong, này làm cho tất cả mọi người tại bước lên này tham thiên phong sau, đều không thể lại ngự kiếm bay lên không.

Chính bởi thế, thật vất vả đến tham thiên phong Hứa Tri Hồ bọn họ, tại loại kia đạo pháp cẩm chẽ hạn chế hạ, cũng chỉ có thể thành thành thật thật đạp lên cầu thang đá băng bạch ngọc trèo lên trên, vừa thở hồng hộc mồ hôi đầm đìa, vừa nghe Vân Phàm giảng giải này Côn Luân Sơn cái gì nghị sự trường tuyển cử tin tức ...

"Không sai, Côn Luân phái cùng những môn phái khác không giống nhau." Bò thèm đá bò đến eo đau xót đau lưng, Vân Phàm nói chuyện đều ở thở mạnh, "Rất nhiều năm trước, tại Côn Ngô ma kiếp tị nạn luyện khí sỹ môn, đi tới cái này bất ngờ phát hiện tiểu thiên thế giới, đồng thời vì tự vệ ở đây thành lập một cái liên minh, mà đây chính là Côn Luân phái khởi nguyên."

"Vì lẽ đó?" Hứa Tri Hồ hiển nhiên quan tâm hơn tình huống bây giờ.

"Vì lẽ đó, Côn Luân phái tại sáng lập ban đầu, liền không có thiết lập chưởng giáo." Vân Phàm rất kiên trì giải thích cho bọn họ nghe, "Chân chính chưởng quản Côn Luân phái, là từ toàn thể Côn Luân luyện khí sĩ liên hiệp đê cử ra người quản lý, bởi vì ban đầu một đời người quản lý đạo hiệu Tây vương mẫu, vì lẽ đó sau đó người kế nhiệm bất luận là nam là nữ, liền vẫn luôn được gọi là Tây vương mẫu."

"Ách ..." Hứa Tri Hồ yên lặng tưởng tượng một thoáng một vị nam tính chân quân tự xưng Tây vương mẫu hoa lệ cảnh tượng, nhưng rồi lập tức phản ứng lại, "Chờ đã, kia chính là nói, vừa những tên kia, là đang vì tuyển Tây vương mẫu mà kéo phiếu?"

"Không sai, chính là cái dạng này." Vân Phàm rất cảm khái thở dài, "Vì phòng ngừa Tây vương mẫu hủ hóa sa đọa, mỗi cách chín mươi năm, Côn Luân phái liền muôn triệu tập hết thảy môn nhân, cộng đồng bỏ phiếu một lần nữa tuyển cử ra mới Tây vương mẫu, mà mỗi khi gặp cái này tổng tuyển cử thời kỳ ... Ách, sự đệ, ngươi muốn nói cái gì?"

"Không có thứ gì ..." Hứa Tri Hồ đột nhiên rất hoài niệm một cái nào đó bên kia bờ đại dương được xưng dân chủ quốc gia, "Cho nên nói, vừa những tên kia là đang vì tổng thống tuyển cử, không đúng, là đang vì Tây vương mẫu tuyển cử kéo phiếu đúng không."

"Đúng thế." Vân Phàm quay đầu lại nhìn phía dưới chân núi, cách xa như vậy đều còn có thể nhìn thấy những đón gió pháp phói cờ màu, "Mỗi lần cử hành tổng tuyển cử thời điểm, toàn bộ Côn Luân sẽ rơi vào cuồng nhiệt, các loại kéo phiếu bầu các loại tuyên truyền các loại vạch khuyết điểm, ngày xưa những ở chung hòa thuận sư huynh đệ, lại như là đột nhiên biến thành người khác, thậm chí còn có song tu đạo lữ vì bỏ phiếu cho ai mà làm lộn tung lên."

"Không phải chứ, vậy chúng ta lựa chọn khoảng thời gian này đến Côn Luân, chẳng phải là rất sai lầm?" Hứa Tri Hồ không khỏi lấy làm kinh hãi, "Híc, đợi lát nữa, kia chính là nói, Bạch Mi chân nhân kỳ thực đã biết chuyện này, nhưng mà

không có theo chúng ta nhắc nhở."

"Ta cảm thấy, chưởng giáo khả năng là bận bịu đến quên." Vân Phàm lúc nói lời này hiển nhiên rất chột dạ, lại tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Trách ta, trách ta, kỳ thực ta trước đây đã tới Côn Luân Sơn, từng trải qua loại này tổng tuyển cử tình cảnh, chỉ có điều trong nhất thời không nghĩ lên."

"Quên đi, quên đi." Hứa Tri Hồ yên lặng oán thầm một thoáng một vị mưu mô chưởng giáo, lại rất cảm khái phất tay một cái, "Kỳ thực, liền coi như chúng ta biết Côn Luân hiện tại có chút hỗn loạn, vậy cũng được đến, dù sao thời gian không đát người ... Được rồi, chính sự quan trọng, chúng ta muốn đi chủ điện ở đâu?"

"Sẽ ở đó!" Vân Phàm ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia tham thiên đỉnh cao thượng nguy nga bạch ngọc cung điện, "Chúng ta hiện tại muốn đi bái kiến Côn Luân mấy vị trưởng lão, cùng bọn họ thương lượng một chút như thế nào tìm ra cái kia chủ thượng, căn cứ ta lần trước khi đến trải qua, những trưởng lão kia liền ở tòa này Nhà Trắng ..."

"Phù!" Hứa Tri Hồ trực tiếp một cái văng, "Chờ đã, đợi lát nữa, sư tỷ ngươi nói tòa kia chủ điện tên gì?"

"Nhà Trắng a!" Vân Phàm rất không hiểu mở to hai mắt, "Tòa này chủ điện, hoàn toàn do một khối to lớn bạch ngọc luyện chẽ mà thành, ban đầu tên là bạch ngọc cung, nhưng sau đó Côn Luân thứ tám nhiệm Tây vương mẫu cảm thấy, ngọc cái từ này a hơi có chút tục khí, còn không bằng lời ít mà nhiều gọi Nhà Trắng được rồi, vì lẽ đó sau đó liền ..."

"Đừng nói ..." Hứa Tri Hồ lệ nóng doanh tròng, "Híc, Nhà Trắng đều đi ra, Lầu năm góc còn có thể xa sao?"

Được rồi, đừng động cái gì Nhà Trắng Lầu năm góc, đúng là lúc này, mọi người đã thở hồng hộc leo lên tham thiên phong, thở không ra hơi đến tòa kia Nhà Trắng trước ... Giảng thật, này từ nghe thật là quý dị!

Nhưng quý dị hơn chính là, rõ ràng giờ khắc này là vào buổi trưa, nhưng tòa này nguy nga rộng lớn bạch ngọc cung điện, nhưng đóng chặt cửa lớn lặng yên không một tiếng động, liền ngay cả chính điện trước đại môn đều không có bất kỳ người canh giữ, nếu không phải đạo pháp cấm chế còn tại tự động vận hành, giản làm cho người ta hoài nghi nơi này có phải là đã triệt để hoang phế.

"Híc, ta có một loại dự cảm xấu." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng tiến lên, thôi thúc khuếch âm linh phù cất cao giọng nói, "Đông Minh Sơn tán tu Hứa Tri Hồ, phụng Thục Sơn Bạch Mi chân nhân cùng đông cương Thạch Cơ nương nương chi mệnh, đến đây bẩm báo tà ma đảo loạn Côn Ngô việc, chuyện quá khẩn cấp, kính xin các vị tiền bối trong trăm bộn bề dành thời gian gấp lại!

Bởi vì sử dụng khuếch âm linh phù, tiếng nói của hắn nổ vang vang vọng tại toàn bộ tham thiền phong thượng, coi như là ngủ đến lại thực người cũng sẽ bị đánh thức, nhưng là kỳ quái liền kỳ quái tại, ròng rã một phút đi qua, bạch ngọc bên trong cung điện lại không hề có một chút đáp lại, thật giống như căn bản không có ai tại.

"Chư vị tiền bối, chuyện quá khẩn cấp, kính xin sớm cho kịp gấp lại." Hứa Tri Hồ không nhịn được vừa lớn tiếng lặp lại một lần.

Không có hiệu quả chút nào, bạch ngọc bên trong cung điện như trước một chút động tĩnh đều không có, Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh nhất thời liền nổi giận: "Lẽ nào có lý đó a! Côn Luân phái có gì đặc biệt, muốn không nên như vậy xem thường ..."

"Không, trưởng lão không phải xem thường người, mà là căn bản là không ở." Cười híp mắt âm thanh, đột nhiên ở bên không có dấu hiệu nào vang lên.

"Cái gì?" Mọi người lấy làm kinh hãi, theo bản năng quay đầu nhìn tới, tiếp theo ánh vào bọn họ mi mắt, là đang tựa ở bạch ngọc nham thượng một vị ngũ thải quần ngự tỷ, "Ồ, các hạ là, vừa là Kim Quang thánh mẫu nương nương kéo

phiếu bầu vị kia..."

"Không sai, chúng ta vừa gặp." Ngũ thải quần ngự tỳ cười híp mắt gật gù, cùng vừa nãy loại kia tức giận thái độ nhưng hoàn toàn khác nhau, "Chư vị, các ngươi tới đến không phải lúc, bây giờ Côn Luân tổng tuyển cử sắp tới, trưởng lão đều rất bận, e sợ tạm thời không có không tiếp thấy các ngươi."

"Không phải chứ?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau, được rồi, này còn thật sự có chút vướng tay chân, lục soát chủ thượng sự tình cấp bách, lại không biết Côn Luân những trưởng lão này lúc nào mới rảnh rỗi, nếu như kéo dài trước năm sáu ngày ...

"Xin hỏi tỷ tỷ, hiện tại Côn Luân là ai đang chủ trì công việc hàng ngày?" Mộc Liễu ở bên khẽ cau mày, không nhịn được nhấc tay đê hỏi.

"Hỏi rất hay, điều này cũng chính là ta tới tìm các ngươi nguyên nhân." Ngũ thải quần ngự tỳ rất thân thiết nhìn bọn họ, "Bây giờ tân nhiệm Tây vương mẫu vẫn không có tuyển ra, Côn Luân bộ phận công việc hàng ngày, tạm thời do nhà ta thánh mẫu nương nương đến phụ trách quản lý ... Ân, nói cũng vừa khéo, nương nương đã vừa mới biết được chư vị đến, cố ý dặn dò ta nói, nếu là mấy vị không chê mà nói, có thể tạm thời đến chúng ta kim quang phong ở lại."

"Không trách, không trách a." Hứa Tri Hồ nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, cuối cùng cũng coi như biết vị này ngự tỳ tại sao đột nhiên như thế khách khí, "Cái này, có thể bái kiến Kim Quang thánh mẫu nương nương, đương nhiên là rất tốt, bất quá có thể hay không quá quấy rối?"

"Sẽ không, không biết." Ngũ thải quần ngự tỳ thở một hơi dài nhẹ nhõm, ngược lại tốt như rốt cuộc hoàn thành một cái nhiệm vụ trọng yếu, lại vội vàng nói, "Nếu là như thế, cái kia chúng ta hiện tại liền lên đường đi, đừng làm cho thánh mẫu nương nương đợi lâu."

"Híc, luôn cảm thấy quái chỗ nào quái." Hứa Tri Hồ có loại rất cảm giác kỳ quái, nhưng mà lại không nói ra được nơi nào kỳ quái, "Cái kia cái gì, không biết

thánh mẫu nương nương ở nơi nào, nếu như rất xa coi như xong."

"Không xa a, không xa a." Ngũ thải quần ngự tỷ rất nhiệt tình quay đầu, chỉ chỉ tham thiên phong phía đông nam tòa kia màu vàng ngọn núi —

"Các ngươi xem, nơi đó chính là kim quang phong, đỉnh núi có một tòa năm màu tiên pháp cao ốc, vừa vặn cùng Nhà Trắng xa xa đối lập, bởi vì cao ốc năm cái đặc biệt chộp mái nhà, phân biệt chất chứa thiên nhiên ngũ hành lực lượng, bởi vậy từ trước đến giờ được gọi là Ngũ Giác lâu..."

"Phù!"

"Híc, vị đạo hữu này, ngươi làm sao?"

"Không có chuyện gì, làm phiền hỏi một câu, các ngươi Côn Luân có phải là còn có tọa pho tượng, trong tay còn cao cao giơ cây đuốc..."

"A, cái này còn thật không có..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 279: Nay Không Bình Thường A

Nay không bình thường a

Lại như vị kia ngũ thải quần ngự tỷ nói như vậy, từ Tham Thiên phong Nhà Trắng đến Kim Quang phong Ngũ Giác lâu (Lầu năm góc), kỳ thực cũng không tính xa ...

Chỉ trong chốc lát sau, đều chưa kịp Hứa Tri Hồ tới kịp châm chọc đám này chỗ muôn chọc ngoáy tràn đầy địa danh, đoàn người cũng đã tại vị kia ngự tỷ hướng đạo dưới sự chỉ dẫn, thuận lợi leo lên Kim Quang phong, đồng thời đã đứng ở đó tọa có người nói năm cái đặc biệt chót mái nhà đều chất chứa ngũ hành lực lượng Ngũ Giác lâu trước ...

Giữa trưa ánh nắng ấm áp hạ, này tạo hình khá là kỳ lạ Ngũ Giác lâu nguy nga đứng lặng, ngũ hành ánh sáng như là nước chảy tuẫn hoàn đi khắp, Hứa Tri Hồ đứng ở lầu trước ngẩng đầu nhìn tối, nhìn ra hoa mắt mê mẩn nỗi lòng tôn kính, không nhịn được lại rất chăm chú quay đầu hỏi vị kia ngũ thải quần ngự tỷ: "Cái kia cái gì, tỷ tỷ, chúng ta Côn Luân thật không có Tượng Nữ thần Tự do sao?"

"Thật không có." Ngũ thải quần ngự tỷ đều sấp bị hỏi điên rồi, tranh thủ thời gian ở mặt trước dẫn đường, "Các vị đạo hữu, đi theo ta, thánh mẫu nương nương đã tại trong cung điện chờ đợi các ngươi đã lâu.

"không phải a, tỷ tỷ ngươi suy nghĩ thêm." Hứa Tri Hồ còn không chịu từ bỏ, truy ở phía sau kế tục hỏi, "Không có Tượng Nữ thần Tự do? Cái kia nạp tư đạt khắc có sao, mỹ liên xã đây, thực sự không đi tới cái Hollywood ánh sao đai đạo cũng tầm tạm ... Nay này này, ta còn chưa nói hết đây, đừng đi a!"

Cứu mạng! Cái tên này đến cùng là tới làm gì?

Đáng thương ngũ thải quần ngự tỷ bị hỏi đến lệ rơi đầy mặt, hầu như là chạy trốn tựa như vọt vào trong cung điện, sau đó tranh thủ thời gian đưa tay đi lên điện chỉ tay: "Chư vị, mau tới bái kiến thánh mẫu nương nương, ta đột nhiên nhớ tới còn có chút việc, liền không bồi các ngươi a!"

Ta đều còn không hỏi xong nha, Hứa Tri Hồ nhìn vị này ngự tỷ chạy trốn bóng lưng, rất cảm khái thở dài, nhưng rồi lập tức thu gọn một thoáng áo bào, tò rõ vẻ nghiêm túc quay đầu nhìn về đại điện ngay phía trước —

Huân hương yên khí lượn lờ trong cung điện, cũng không có điểm lên cái gì đèn đuốc, nhưng giờ khắc này như trước là kim quang huy hoàng, chi sở dĩ như vậy, là bởi vì ngồi ngay ngắn ở phía trên vị kia Kim Quang thánh mẫu nương nương, quanh thân đang lóng lánh mười mấy trượng kim quang, đem toàn bộ đại điện đều chiếu rọi đến dường như liệt nhật đương không đồng dạng.

Trên thực tế, bởi kim quang quá mức lóng lánh, vị này thánh mẫu nương nương dung nhan hoàn toàn ẩn giấu ở kim quang bên trong, liền dung mạo tuổi tác dáng vẻ đều không thể phân biệt, xa xa nhìn tới liền dường như một đoàn lóng lánh lưu chuyển quả cầu ánh sáng màu vàng óng, chỉ có thể mơ hồ trông thấy nàng thân mang đầu đội phượng quan người mặc màu vàng cung trang, um tùm tay ngọc còn chấp nhất mảnh thanh kim quang như ý, phỏng chừng hẵn là cái gì uy lực to lớn pháp bảo ...

Không dám xem thêm, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng liếc nhìn nhau, tranh thủ thời gian rất nghiêm túc khom mình hành lễ: "Đông Minh Sơn tán tu Hứa Tri Hồ, Thục Sơn đệ tử Vân Phàm, Hiên Viên mỗ Lã Phụng Hậu, bái kiến thánh mẫu nương nương!"

Chỉnh tề thăm hỏi thanh, vang vọng tại trong đại điện, trầm mặc chốc lát, ngồi ngay ngắn ở phía trên vị kia Kim Quang thánh mẫu nương nương, rốt cuộc ung dung thong thả hờ hững mở miệng nói: "Các vị đạo hữu không cần khách

khí, nếu đi tới ta Côn Luân, chính là ta Côn Luân quý khách, đến, dâng trà!"

Tuy rằng không thấy rõ dung mạo cùng vẻ mặt, nhưng vị này nương nương nói chuyện ngữ khí, nhưng mang theo vài phần ung dung hoa quý, nhìn qua khá là hòa ái dễ gần, nhưng lại biểu lộ để người không cách nào chống cự uy nghiêm, cùng hai vị kia bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ hồ tinh bệnh nương nương hoàn toàn khác nhau.

Có thể nói cái gì đó, bị loại khí thế này kinh sợ, mọi người chỉ có thể tranh thủ thời gian ngồi xuống, tiếp theo thì có thị nữ phụng dâng trà thơm, Hứa Tri Hồ vừa chậm rãi uống trà thơm, vừa cũng ở trong lòng âm thầm lải nhải, thầm nghĩ không đúng a, dựa theo thế giới này hủy tam quan trình độ, vị này thánh mẫu nương nương cũng nên lại đột nhiên phạm hai, cho nên nói, có tình huống thế nào liền cứ đến đi, chúng ta đã chuẩn bị tâm lý kỹ càng.

Ra ngoài dự liệu, lần này còn thật không có cái gì hủy tam quan tình huống xuất hiện, đến khi bọn họ hơi hơi uống vào mấy ngụm trà thơm sau, phía trên Kim Quang thánh mẫu rồi lại không nhanh không chậm lạnh nhạt nói: "Các vị đạo hữu ý đồ đến, bản cung đã biết rồi, không cần phải lo lắng, cái kia tà ma nếu là thật ẩn núp tại ta Côn Luân Sơn, bản cung liền có thể đem hăn thuận lợi tìm ra."

"A, nguyên lai nương nương ngài đã biết cái kia chủ thượng sự tình?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc, bất quá nghĩ lại vừa nghĩ, khẳng định là Bạch Mi chân nhân đã trước thời gian đưa tin lại đây.

"Tự nhiên, bản cung mấy ngày trước cũng đã thu được bạch mi chưởng giáo đưa tin." Kim Quang thánh mẫu nương nương khẽ gật đầu, dừng một chút lại nói, "Trên thực tế từ khi đến đến việc này sau, bản cung đã báo cho các vị trưởng lão, triệu tập nhân thủ bắt đầu tìm tội toàn bộ sơn mạch, đồng thời đã ở bên trong tiến hành tự tra xét, chỉ có điều..."

"Chỉ có điều?" Hứa Tri Hồ không nhịn được ngẩng đầu lên.

"Chỉ có điều, dãy núi Côn Luân kéo dài vạn dặm, ta Côn Luân trong phái lại có hơn một nghìn môn nhân, phải tìm được này mà còn phải cần một khoảng thời gian." Kim Quang thánh mẫu nương nương vẫn lạnh nhạt như cũ nói đến, "Còn nữa, bây giờ Côn Luân tổng tuyển cử sắp tới, chư vị trưởng lão cũng tốt, Côn Luân môn nhân cũng tốt, đều vội vàng tổng tuyển cử việc, chính là bản cung, cũng có hơn nửa tinh lực đặt ở mấy ngày sau tổng tuyển cử thượng, bởi vậy ... E sợ chư vị còn muốn kiên trì chờ đợi một thời gian ngắn."

"Như thế a." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, suy nghĩ một chút nhưng vẫn cảm thấy có chút lo lắng, "Có nương nương ngài tự mình xử lý, đương nhiên là không thể tốt hơn, chỉ là, sợ là sợ vị kia chủ thượng đột nhiên phát động, cho nên nói, không biết quý phái lúc nào có thể hoàn thành tìm tòi tự tra?"

"Năm sáu ngày là đủ." Kim Quang thánh mẫu nương nương ngữ khí như trước có vẻ ung dung không vội, "Trên thực tế, tổng tuyển cử tại sau ba ngày sẽ chính thức cử hành, đến khi bản cung thuận lợi được tuyển tân nhiệm Tây vương mẫu sau, liền sẽ dốc toàn lực tiến hành việc này, coi như cái kia tà ma ẩn giấu đến sâu hơn, cũng sẽ rất nhanh bị tìm ra."

"Híc, nương nương ngươi xác định ngươi nhất định có thể được tuyển?" Hứa Tri Hồ ở trong lòng yên lặng châm chọc, lại cùng bên cạnh Vân Phàm Xích Tỷ Nhi các nàng đối mắt nhìn nhau một chút.

Được rồi, cẩn thận ngẫm lại, kỳ thực cũng không có biện pháp khác, xem Côn Luân hiện tại hỗn loạn tình hình quá sức, vị này thánh mẫu nương nương có thể phân ra một phần tinh lực đến điều tra chủ thượng sự tình, cũng đã là đem hết toàn lực, không phải vậy đây, chẳng lẽ muốn dùng dao gác ở trên cổ của nàng, uy hiếp nàng lập tức liền đi tìm cái kia chủ thượng ... Ách, không sợ bị giết chết mà nói, đúng là có thể thử một chút xem!

Vì lẽ đó, do dự chỉ chốc lát sau, Hứa Tri Hồ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài: "Nếu là như thế, vậy thì xin nhờ nương nương, mặt khác tại hạ có cái yêu

cầu quá đáng, không biết mấy ngày nay, chúng ta có thể hay không đi đầu tại Côn Luân triển khai lục soát?"

"Đương nhiên, các ngươi cũng có thể đi đầu lục soát, bản cung sẽ thông báo cho bản môn trên dưới phối hợp các ngươi." Kim Quang thánh mẫu nương nương khẽ gật đầu, dừng một chút lại nói, "Mặt khác, nếu là mấy vị không chê mà nói, có thể tạm thời tại bản cung Ngũ Giác lâu ở lại."

"Ồ? Như thế có thể hay không quá quấy rối?" Hứa Tri Hồ không khỏi hơi kinh ngạc.

"Không sao, như thế cũng thuận tiện chúng ta đúng lúc khai thông." Kim Quang thánh mẫu nương nương như không có chuyện gì xảy ra phất tay một cái, như có thực chất ánh mắt rồi lại tại Xích Tỷ Nhi các nàng trên thân chậm rãi dò xét qua đi, "Nói đến, bản cung nơi này cũng khá là quạnh quẽ, các ngươi đoàn người vào ở đến, nhàn hạ thời điểm cũng vừa vặn cùng bản cung trò chuyện ... A, vị cô nương này ..."

"A?" Xích Tỷ Nhi đang cho sáu con loli lén lút này bánh ngọt đây, chờ nghe nói như thế lấy làm kinh hãi, tranh thủ thời gian ngẩng đầu lên.

"Đến, đến ..." Hứa Tri Hồ lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn, thầm nghĩ hủy tam quan thời gian cuối cùng cũng coi như đến, không biết tiếp xuống là muốn hỏi cô nương ngươi son là nơi nào mua, hay là muốn hỏi ngươi bình thường đều lấy cái gì đầu gội đầu đến gội đầu a.

Nhưng mà, để hắn thất vọng rồi, vị này thánh mẫu nương nương ánh mắt vẫn vẹn là tại Xích Tỷ Nhi trên thân dừng lại chốc lát, liền hững hờ dời đi: "A, vị cô nương này, tựa hồ là thái cổ chu tăm Yêu Hậu một mạch, ta xem ngươi tựa hồ còn không hiểu gì đến vận dụng chu tăm Yêu Hậu một mạch thần thông, nếu là mấy ngày nay trong lúc rảnh rỗi, đúng là có thể cùng bản cung hơi làm thảo luận."

"A? Có thể không?" Xích Tỷ Nhi nhất thời vui mừng khôn xiết, "Nhiều Tạ

nương nương, nhà ta biểu ca truyền thụ cho ta thần thông sau đó, lại rất vô căn cứ trở lại, ta vừa vặn tu luyện tới khó khăn địa phương, vẫn không có thể đột phá, nếu là nương nương chịu trong trăm công ngàn việc chỉ điểm mà nói, vậy thì không thể tốt hơn."

"Không cần khách khí, nói đến, bản cung cùng vị kia Yêu Hậu cũng từng từng qua lại." Kim Quang thánh mẫu nương nương vi khẽ nâng lên đầu, tựa hồ là tại hồi ức lúc trước tình cảnh, đến cuối cùng nhưng rốt cuộc hững hờ phất tay một cái, "Được rồi, cái kia nếu là không có chuyện gì khác, mấy vị trước hết hành ở lại nơi này, có nhu cầu gì cứ việc cùng bản cung nói ... Đúng rồi, mặt khác ngày mai, bản cung muốn tại Tham Thiên phong trước diễn thuật, chư vị nếu có thì giờ rảnh, không ngại cùng đi xem xem."

"Diễn thuật?" Hứa Tri Hồ rất mờ mịt hấp háy mắt, nhưng mà lập tức lại phản ứng lại, cái gọi là diễn thuật, liền là diễn thuyết đi, phỏng chừng đến lúc đó mấy vị mạnh mẽ nhất Tây vương mẫu người cạnh tranh đều sẽ luân phiên lên đài, này ngược lại là rất mới mẻ, đều chưa từng thấy a.

"Đi thôi, đi thôi." Nhìn thấy bọn họ không có phản ứng, Kim Quang thánh mẫu nương nương lần thứ hai phất tay, liền như thế không nói thêm gì nữa.

Trên thực tế, quay về như thế đại nhân vật, dù cho đối phương lại ôn và thân thiết, nhưng mà áp lực cũng rất lớn, vì lẽ đó nghe được nàng dặn dò, Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng nhất thời thở một hơi dài nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian cáo từ rời đi đại điện.

Hứa Tri Hồ thuận lợi bắt lấy đang định trộm chút gì mang về Oa Oa, lại kéo còn dự định khiêu khôi ngọc thạch sàn nhà mang về Mộc Liễu, cũng đã đi tới cửa đại điện, suy nghĩ một chút lại không nhịn được quay đầu, cẩn thận từng ly từng tí một giơ tay lên vấn đề: "Híc, nương nương, ta có thể hỏi lại cái việc sao?"

"A ... Người nói!"

"Cái kia cái gì, ta chính là muốn xác nhận một thoáng, nương nương ngài thật không có cái gì khác việc muốn nói với ta?"

"A ... Người chỉ chính là?"

"Ý của ta là, nếu như nương nương ngài tính mượn máy vi tính của ta đánh Super Mario, hoặc là dự định hát cho ta nghe gì đó ..."

"Không cần ..."

"Thật sự? Tuyệt đối đừng khách khí!"

"Không cần ..."

"Được rồi ... Nương nương?"

"Cái gì?"

"Nói thật, ngài là ta đã thấy duy nhất bình thường sinh vật!"

"Ách ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 280: Ta Liền Nhìn Không Nói Lời Nào

Ta liền nhìn không nói lời nào

Lại như Hứa Tri Hồ nói như vậy, tu vi sâu không lường được Kim Quang thánh mẫu nương nương, là hắn tại đi tới thế giới này sau đó, chỉ vừa thấy được bình thường sinh vật, cùng bên ngoài những yêu diêm ... Không đúng, cùng bên ngoài bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ đâm gia hỏa hoàn toàn khác nhau!

Nói như thế, ở sau đó sắp tới một ngày, vị này thánh mẫu nương nương biểu hiện cực kỳ bình thường, bình thường đến để người cũng hoài nghi nàng không bình thường, toàn bộ trong quá trình nàng vừa không có phạm hai, cũng không có cái gì kỳ quái ham muốn, hoặc là đột nhiên tinh thần phân liệt gì gì đó.

Trên thực tế, nếu như nhất định phải nói nàng có cái gì không bình thường địa phương, cũng chỉ có thể nói nàng giống như đối Xích Tỷ Nhi có chút quá mức nhiệt tình, trong trăm bộn bề còn cố ý rút ra mấy cái canh giờ, chỉ điểm một cái Xích Tỷ Nhi tu hành, kính xin nàng cùng Tử Tử mấy người các nàng ăn đốn cơm tối, này tựa hồ có chút, có chút, có chút ...

"Không đúng, khẳng định có vấn đề, khẳng định có vấn đề gì." Hứa Tri Hồ bị loại này bình thường biểu hiện khiến cho hãi hùng khiếp vía, không nhịn được đều có chút phát điên, "Làm sao có khả năng, làm sao có khả năng sẽ có như thế bình thường sinh vật tồn tại, thế giới này rõ ràng tất cả đều là ... Ô, đợi lát nữa, chẳng lẽ nói vị này thánh mẫu nương nương là cái hoa bách hợp đáng, hơn nữa đối Xích Xích có ý kiến gì sao?"

Được rồi, hãi hùng khiếp vía cả một đêm, đến khi sáng ngày thứ hai lúc thức dậy, Hứa Tri Hồ đẩy hai cái vành mắt đen, đúng là Xích Tỷ Nhi không cho là

đúng, còn rất tốt bụng an ủi hắn: "Yên chí, yên chí, ta cảm thấy vị này nương nương người không sai, làm gì nhất định phải tìm ra nàng không bình thường địa phương đây?"

Nói cũng đúng, Hứa Tri Hồ chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp thu sự thực này, cho nên nói, trong thế giới này vẫn có bình thường sinh vật, đúng không!

Đừng động cái này, đúng là chiều hôm đó, vị kia ngũ thải quần ngự tý lại nhanh nhẹn đến, mời bọn họ một lần nữa đi tới Tham Thiên phong Nhà Trắng trước quảng trường, nhưng xem mấy vị Tây vương mẫu mạnh mẽ người cạnh tranh diễn thuật, có người nói lần này diễn thuật sau, các vị tranh cử giả sẽ định chỉ tất cả hành động, kiên trì chờ đợi sau ba ngày bỏ phiếu tuyển cử, đến lúc đó tân nhiệm Tây vương mẫu sẽ chính thức sản sinh, mà Côn Luân phái cũng rõ cuộc có thể trở về đến trạng thái bình thường.

Đã như vậy, Hứa Tri Hồ đương nhiên không có cái gì ý kiến phản đối, lập tức liền mang theo Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu các nàng xuất phát, chờ bọn hắn thở hổn hộc bò lên trên thêm đá đến đỉnh núi, Nhà Trắng trước đã sớm là dòng người mãnh liệt, tựa hồ toàn bộ Côn Luân phái môn nhân tất cả đều tập trung đến nơi này, hơn nữa thanh thế so với hôm qua nhìn thấy cái kia cuồng nhiệt một màn còn muôn khuếch đại.

Trên thực tế, vển vẹn đứng bên ngoài phóng tầm mắt nhìn tới, đâu đâu cũng có đầu người tán động cờ màu tung bay.

Mấy trăm điều hoành phi treo thật cao ở giữa không trung, phía trên kia tranh cử quảng cáo tả đến được gọi là một cái nổi bật, không ít Côn Luân phái luyện khí sĩ càng là tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt, hoặc là vung tay hô to tỏ thái độ chống đỡ một vị tranh cử giả, hoặc là môi thương khẩu chiến chỉ trích ánh mắt của đối phương thiến cận, thậm chí còn có người ở trong đám người chào hàng chào hàng: "A, vị đạo hữu này, có muốn tới hay không điểm trứng gà cùng lá cải trắng, đợi lát nữa nếu là không thích người nào đó, có thể trực tiếp dùng cái này đập lên!"

Mồ hôi, như thế cũng được?

Hứa Tri Hồ nhìn bên cạnh mấy cái mua một đại lam trứng gà nóng lòng muốn thử Côn Luân luyện khí sĩ, tranh thủ thời gian lôi kéo Xích Tỷ Nhi các nàng lùi về sau xa mấy chục trượng, sau đó mọi người liền đồng thời ngẩng đầu lên, nhìn phía trước cái kia nguy nga đứng vững trên đài cao, mấy vị tham gia tranh cử đại năng ở nơi đó đem hết toàn lực phát biểu diễn thuật.

Nói cũng vừa khéo, lúc này, phía trước vị kia liệt dương kiêm tôn vừa vặn kết thúc diễn thuật, tại mọi người hoặc là hô to khẩu hiệu hoặc là trứng gà mưa lớn nhiệt tình cổ vũ hạ, phong độ không giảm thấp tay hạ xuống đài cao, sau đó tại chốc lát hỗn loạn sau, kim quang lóng lánh Kim Quang thánh mẫu nương nương liền tại mấy ngàn người nhìn kỹ, không nhanh không chậm từ từ lên đài, bắt đầu chuẩn bị phát biểu tranh cử diễn thuật.

Thần nhàn khí định hướng về nơi đó vừa đứng, từ nàng quanh thân tản mát ra loại kia uy nghi khí thế, nhất thời trấn áp phía dưới một mảnh nghiêm nghị yên tĩnh, liền ngay cả những phản đối nàng Côn Luân luyện khí sĩ, cũng không tự chủ được ngậm miệng lại, bởi vậy có thể thấy được vị này thánh mẫu nương nương trong ngày thường tích lũy uy vọng.

"Đến, đến." Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng tinh thần đại chấn, lập tức tập trung tinh thần mở to hai mắt.

Không có để bọn họ chờ đợi quá lâu, Kim Quang thánh mẫu nương nương chậm rãi dò xét toàn bộ quảng trường, mãi đến tận lực chú ý của tất cả mọi người đều chuyển qua đền sau, lúc này mới hờ hững ho nhẹ một tiếng, cất cao giọng nói ——"Ta có, một cái mơ ước!"

"Phù!" Hứa Tri Hồ đột nhiên liền nho nhỏ văng khẩu sữa bò, đợi lát nữa, tại sao lời này nghe có chút quen tai.

"Làm sao? Làm sao?" Xích Tỷ Nhi cùng Vân Phàm các nàng rất cảm thấy lẩn lộn nhìn hắn.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian xoa một chút khóe miệng, thầm nghĩ hy vọng ta là sai, không phải vậy liền thật sự ...

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, chỉ là tiêu đề tương đồng mà thôi, vén vẹn sau một khắc, vị này nương nương liền dùng loại kia bằng phẳng mà tràn ngập sức mạnh ngữ khí, bắt đầu giảng giải chính mình suy nghĩ một quãng thời gian rất dài lý niệm —

"Ngày hôm nay, ta thật cao hứng đứng ở chỗ này, cùng mọi người cùng nhau chứng kiến thứ ba mươi sáu nhiệm Tây vương mẫu sinh ra ... Chư vị, tại các ngươi ngay phía trước, là ta Côn Luân người sáng lập vì đó dục huyết phấn chiến Nhà Trắng!"

"Mấy ngàn năm trước, ma kiếp đến, lên tới hàng ngàn, hàng vạn thiên ngoại tà ma phá tan kết giới, từ ma vực thế giới vượt giới mà đến, điên cuồng bao phủ Côn Ngô mang lớn cương vực, sinh linh đồ thán máu chảy thành sông, vô số sinh dân ai hô trốn tránh, liền ngay cả trong giới Tu Chân có thói sợ chết kẻ đầu hàng!"

"Nhưng chỉ có ở đây, chỉ có tại Côn Luân chúng ta sinh ra địa phương, các tiền bối như trước hào không dao động chiến đấu, dù cho nhiều lần đổi mặt nguy cơ sống còn, nhưng lại khổ chiến đến người cuối cùng nhưng không lùi về sau, đây chính là ta Côn Luân tinh thần!"

"Gian khổ trả giá, cuối cùng rồi sẽ có báo lại, mãi đến tận cái kia một ngày, ta Côn Luân luyện khí sĩ cùng thiên hạ danh môn chính đạo, trải qua vô số hy sinh, rốt cuộc dựa vào dãy núi Côn Luân địa linh lực lượng, một lần đánh giết cái kia suất linh thiêng ngoại tà ma ma tôn, đem những thiêng ngoại tà ma toàn bộ trực xuất Côn Ngô!"

Rất bình tĩnh ngữ khí, nhưng cũng dường như nhìn như không có chút rung động nào Đại Hà, phía dưới chất chứa tính bùng nổ sức mạnh, nghe nàng không

nhanh không chậm tự thuật năm đó ma kiếp việc, đừng nói là Côn Luân phái những luyện khí sĩ, liền ngay cả nguyên bản chỉ là dự định đến xem trò vui Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng, cũng không tự chủ được nỗi lòng tôn kính, phảng phất trước mắt đã xuất hiện năm đó cái kia xúc động lòng người bao la bức tranh ...

Từ khi đó ma kiếp đến, giảng giải đến Côn Luân sáng thế giả môn làm sao đẫm máu phấn đấu, lại từ Côn Luân sáng phái gian nan, giảng đến lúc sau giả làm sao kế thừa tiền bối chí hướng, kế tục phát triển tráng đại tông môn, mãi đến tận để Côn Luân thành vì thiên hạ danh môn chính đạo lãnh tụ, trở thành cả thế gian vô số luyện khí sĩ hướng về địa phương, trở thành toàn bộ tu chân giới thần thánh sở tại!

"Híc, vị này nương nương thật sự rất cường đại." Xích Tỷ Nhi ở phía dưới nghe được đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, không nhịn được lén lút lôi kéo Hứa Tri Hồ góc áo, "Tri Hồ, ngươi nói vị này nương nương có thể thuận lợi trở thành mới một đời Tây vương mẫu sao?"

"Cái này mà, rất khó giảng a." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, nhìn phía phương xa vị kia đồng dạng tiên phong đạo cốt rất có lãnh tụ khí chất Thiên Hà chân quân, "Nói thật sự, Côn Luân phái mấy vị này đại năng đều không kém, đến cùng ai sẽ thắng ra, vẫn phải là nhìn bọn họ làm sao kéo phiếu ... A, xin lỗi, chúng ta không nói lời nào."

Được rồi, chính là nhỏ giọng nói rồi vài câu, bên cạnh mấy vị Kim Quang thánh mẫu người ủng hộ, đã tỏ rõ vẻ phẫn nộ quay đầu nhìn lại.

Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian thành thật im lặng, kế tục ngangs đầu nhìn phía trước đài cao, vào lúc này, vị kia thánh mẫu nương nương cũng đã nói xong cuối cùng một đoạn văn, đồng thời khá là bình tĩnh hơi hơi khom mình hành lễ, sau đó liền như ban đầu bình tĩnh lên sàn như vậy, uy nghi mà lại ôn hòa chậm rãi xuống đài.

Yên tĩnh chốc lát, dưới đài đột nhiên vang lên một mảnh cuồng nhiệt hoan hô, đặc biệt là những cô gái này tính luyện khí sĩ, càng là kích động đến rơi nước mắt, bên cạnh vị kia ngũ thải quần ngự tỷ đều sấp ngất đi, lệ rơi đầy mặt khóc không thành tiếng, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lên muôn ký tên tới: "Ô ô ô, phải muôn, phải muôn nương nương ngày đó diễn thuật, ai cũng không cho theo ta cướp, ta muôn thu ẩn đi coi như truyền gia bảo đời đời truyền xuống..."

Mõ hôi, Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian xa rời cái này fan cuồng xa một chút, nhìn lại một chút lúc này, theo Kim Quang thánh mẫu nương nương rời sân sau, nguyên bản cuồng nhiệt hiện trường đúng là dần dần trở nên bình tĩnh lại, chỉ chốc lát sau, không ít Côn Luân luyện khí sĩ hầu như là theo bản năng quay đầu, nhìn phía cái kia đang từ dung đứng dậy dự bị lên đài Thiên Hà chân quân.

Cùng Kim Quang thánh mẫu nương nương uy nghi không giống, vị này Thiên Hà chân quân khí chất có vẻ càng bình dị gần gũi, biểu hiện tự nhiên chậm rãi lên đài thời điểm, không chỉ có trước sau mặt mỉm cười, hơn nữa còn thỉnh thoảng dừng lại, cùng xung quanh người ủng hộ trò chuyện vài câu hoặc là bắt tay, có vẻ lực tương tác mười phần, đúng là rất có loại kia chính trị gia phong độ.

Nửa khắc đồng hồ sau, tại thuận lợi thắng được một đám người ủng hộ quyết tâm tùy tùng sau, vị này tiên phong đạo cốt chân quân rốt cuộc leo lên đài cao, rồi lại khẽ vuốt râu dài nhìn toàn trường, mãi đến tận xác định hết thảy người cũng đã hết sức chăm chú đang đợi, lúc này mới khẽ mỉm cười lạnh nhạt nói: "Chư vị..."

Âm!

Không có dấu hiệu nào, liền trong chớp mắt này, thân thể của hắn bỗng nhiên kịch liệt lung lay, mang theo khó có thể tin vẻ mặt, vọng hướng bờ vai của chính mình nói.

Thời khắc này, toàn bộ quảng trường yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều phảng phất bị bóp lấy yết hầu, liền như thế trổ mắt ngoác mồm ngẩng đầu lên,

nhìn phía lung lay sấp đổ Thiên Hà chân quân, nhìn phía bả vai hắn nơi cái kia
mạnh liệt mà ra máu tươi!

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Nhưng liền ở một khắc tiếp theo, kèm theo một đạo đèn nhánh ánh sáng lần
thứ hai lồng lánh, cuồng bạo tiếng rống giận dữ tiếng gầm gừ tiếng kinh hô, đột
nhiên dường như lôi đình nổ vang giống như, vang vọng toàn bộ quảng trường

"Cẩn thận! Có thích khách!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 281: Xích Xích, Go

Xích Xích, thượng

Không người nào có thể dự liệu được, Côn Luân phái nhất là trọng đại tuyển cử diễn thuật, dĩ nhiên sẽ biến thành một lần ra ngoài dự liệu ám sát!

Ngẫm lại cũng là, toàn bộ Côn Luân có ít nhất hơn nửa luyện khí sĩ đều tụ tập ở đây, mấy vị tham tuyển đại năng càng là đạo pháp thần thông, vền vẹn là Thiên Hà chân quân linh thức khuếch tán ra đến, liền có thể đem phạm vi mấy trăm dặm tất cả đều bao phủ ở bên trong, coi như là một cái sâu nhỏ cũng đừng hòng tránh thoát hắn quản chế ...

Nhưng là, liền dưới tình huống như vậy, ám sát lại còn là phát sinh rồi!

Trời mới biết cái kia ẩn núp thích khách dùng thủ đoạn gì, dĩ nhiên giấu được ở đây tất cả mọi người linh thức tuần tra, đồng thời mượn một loại nào đó không biết viễn trình pháp khí, lại một đòn trúng mục tiêu trực tiếp kích thương Thiên Hà chân quân, chuyện này quả thật là Côn Luân sáng phái mấy ngàn năm qua chưa bao giờ có chuyện quỷ dị!

Âm!

Bưng nơi bả vai vết thương, Thiên Hà chân quân tại trùng kích cực lớn lực hạ, không tự chủ được lảo đảo lùi về sau, tăng tăng va vào phía sau Nhà Trắng cửa lớn, nhưng vền vẹn trong chớp mắt, từ hắn trên thân thể bắn ra ánh sáng trắng bạc, tựa như cùng phi nhanh Đại Hà giống như sôi trào mãnh liệt, đem toàn bộ đài cao tất cả đều bao trùm ở trong đó.

"Không cần loạn!" Hầu như tại đồng thời, dưới đài Kim Quang thánh mẫu cùng liệt dương kiếm tôn đồng thời hô to một tiếng, "Hết thảy Côn Luân môn nhân, tất cả đều đứng tại chỗ không cho vọng động, người trái lệnh chém!"

Không hổ là ngàn năm đại phái, bọn họ trấn định tự nhiên tiếng hô to, trong đám người tuy rằng xuất hiện không ít hỗn loạn, nhưng hầu như hết thảy Côn Luân luyện khí sĩ tất cả đều đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, dồn dập thôi thúc phòng ngự pháp khí hộ thể, coi như có người muốn nhân cơ hội làm loạn cũng không cách nào thực hiện được.

"Không sao, không sao, bản tôn chỉ là chịu điểm vết thương nhẹ!" Trên đài Thiên Hà chân quân cũng tại ban đầu kinh ngạc phản ứng lại, thần thức như mãnh liệt cuồng triều bao phủ bốn phương, đem dưới đài mỗi một cái luyện khí sĩ đều bao phủ ở bên trong, "Nham hiểm tặc tử, lấy vì như thế liền có thể họa loạn ta Côn Luân ... Chờ chút, trong các ngươi có ..."

Trong phút chốc, Thiên Hà chân quân đột nhiên phát hiện không thích hợp, chỉ là còn chưa chờ hắn biến sắc mở miệng, một cái tỏ rõ vẻ sáng quái lạ bóng người, đột nhiên từ sau lưng của hắn cái bóng một nhảy ra!

Này quái lạ bóng người khá là gầy yếu, nhưng sử dụng vũ khí nhưng là một thanh cực kỳ nặng nề lang nha bỗng, sinh mãn xước mang rô lang nha bỗng đột nhiên giơ lên thật cao, mang theo thế như sơn nhạc sức mạnh, tầng tầng đánh về Thiên Hà chân quân đầu lâu!

"Cái gì?" Thiên Hà chân quân ngơ ngác quay đầu, để hắn giật mình không phải người tập kích này, mà là người tập kích này lại có thể hoàn toàn né qua hắn thần thức tuẫn tra.

Nhưng hiện tại, đã không còn kịp suy tư nữa cái vấn đề này, nhìn sinh mãn sắc bén xước mang rô lang nha bỗng đập ầm ầm lạc, Thiên Hà chân quân duy nhất có thể làm, chính là tại đây trong chớp mắt, theo bản năng nghiêng đầu né tránh!

Âm!

Nặng nề như núi lớn lang nha bỗng, cuồng bạo đánh vào trên bả vai của hắn, đồng thời mang theo quái lạ sức mạnh, dĩ nhiên không nhìn Thiên Hà chân quân phòng ngự pháp khí, cuồng bạo hung mãnh đem xương bả vai đánh trúng vỡ vụn!

Không cách nào khống chế miệng đầy phun máu, Thiên Hà chân quân tỏ rõ vẻ vặn vẹo ngơ ngác lùi về sau, rồi lại đột nhiên gầm lên một tiếng, quanh thân mãnh liệt cuồng triều bay lên trời, hóa thành một tông sáu mắt mươi hai tay nguy nga thần nhân, trong nháy mắt mươi hai cánh tay giơ lên các loại pháp khí, thế như sơn nhạc gào thét nổ ra!

Như thế nào đi nữa nói, giữa hai người thực lực chênh lệch cũng lớn đến khó có thể tin, cái kia quái lạ người tập kích bị bắn trúng trong nháy mắt, nhất thời liền không cách nào khống chế bay ngược ra ngoài, miệng đầy phun máu đánh vào Nhà Trắng trên cửa chính.

"Chỉ là nham hiểm tặc tử, cũng dám đánh lén ..." Thiên Hà chân quân liền muốn thừa cơ bắt giữ người tập kích này, nhưng trong phút chốc đột nhiên biến sắc, theo bản năng nhìn về phía mình cánh tay, "Chờ đã, bả tôn Thủy phách đạo nguyên hoàn, mục tiêu của ngươi là ..."

Trong phút chốc, rốt cuộc ý thức được người tập kích này chân chính mục tiêu, Thiên Hà chân quân nổi giận gầm lên một tiếng, phía sau thủy quang lần thứ hai sôi trào mãnh liệt, vị này nguy nga thần nhân lần thứ hai mở ra mươi hai cánh tay, liền dường như thiên la địa võng tựa như chớp tới!

"Phù!" Cái kia quái lạ người tập kích lúc này mới gian nan nhảy lên, mắt thấy nguy nga thần nhân gào thét đuổi theo, trực tiếp lấy ra một viên đen nhánh viên châu, gào thét hướng trên đất dùng sức ném một cái!

Âm!

Vô cùng vô tận đen nhánh ma khí bay lên trời, đem toàn bộ đài cao tất cả đều bao phủ ở bên trong, tiếp theo lại bị gào thét cuồng phong bao phủ mang theo, nhất thời khói đặc cuồn cuộn khuếch tán ra đến, đem hơn một nửa cái quang trường tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Cái gì?" Dưới đài Côn Luân luyện khí sĩ môn lấy làm kinh hãi, vển vẹn hút vào một cái này đen nhánh ma khí, thì có loại không cách nào khống chế thô bạo tâm tình điên cuồng tuôn ra, không nhịn được muôn công kích bên cạnh bất kỳ đồng bạn.

"Ngưng thần tinh khí, trực xuất trong cơ thể ma khí!" Hỗn loạn tung bừng, Kim Quang thánh mẫu nương nương khẽ quát một tiếng, quanh thân kim quang như cuồng triều mãnh liệt bao phủ, nhất thời đem phụ cận đen nhánh ma khí tất cả đều nổ đến cung lui ra.

Chỉ là sau một khắc, chưa kịp những Côn Luân đó luyện khí sĩ tới kịp hành động, trong đám người đột nhiên lại là ánh sáng màu đen lóng lánh!

Thiểu số nhìn như rất bình thường Côn Luân luyện khí sĩ, dĩ nhiên vào thời khắc này không có dấu hiệu nào động thủ, từ áo bào hạ rút ra quái lạ đen nhánh trường đao, cùng hung cực ác mạnh mẽ chém về phía đồng bạn, ra tay tàn nhẫn không chút nào lưu tình ý tứ!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị! Không ứng phó kịp!

Những Côn Luân đó luyện khí sĩ đang đang cật lực xua tan trong cơ thể ma khí, lại đột nhiên gặp phải đây không phải phân địch ta đánh lén, trong nhất thời tâm thần đại loạn, nhất thời bị đen nhánh kia ma khí xâm vào thân thể, không ít người trực tiếp liền hai mắt đỏ chót mắt đi lý trí, cũng lại không khống chế được tâm tình, bắt đầu không bị khống chế triển khai công kích.

Đáng sợ hơn chính là, bị bọn họ như thế đảo loạn, còn lại những còn duy trì lý trí Côn Luân luyện khí sĩ, nhất thời cũng bị cuốn vào, trời mới biết vào giờ phút này bên cạnh đồng bạn, đến cùng cái nào là gian tế, lại có cái nào là bị ma

khí xâm chiếm thân thể, vì tự vệ, duy nhất có thể làm chính là cướp công kích trước, dù cho công kích sai rồi cũng tốt hơn bị người ngơ ngác giết chết!

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ quảng trường đều rơi vào hỗn loạn, tiếng kinh hô tiếng rống giận dữ tiếng kêu thảm thiết vang vọng một mảnh, máu tươi cùng đoạn chi bay lên trời, càng có phi kiếm pháp khí gào thét bắn ra bốn phía, tất cả mọi người đều bị không cách nào khống chế cuốn vào trong đó, địch ta không phân thân trí mơ hồ, duy nhất có thể làm chính là công kích lẫn nhau!

Đối mặt loại cục diện này, cho dù là mấy vị đại năng cũng tạm thời bó tay toàn tập, Kim Quang thánh mẫu toàn lực thôi thúc kim quang xua tan đèn nhánh ma khí, Thiên Hà chân quân cùng liệt viêm kiếm tôn vội vàng cứu hộ môn hạ đệ tử, trong nhất thời coi như không cam tâm, cũng chỉ có thể trợ mắt nhìn bốn phía rơi vào trong hỗn loạn.

"Lui về phía sau! Lui về phía sau!" Hứa Tri Hồ phản ứng cực nhanh, từ lúc Thiên Hà chân quân gặp phải đánh lén trong nháy mắt, cũng đã lôi kéo Xích Tỷ Nhi sáng suốt lùi về sau.

Mộc Liễu lập tức thôi thúc bản mệnh nguyên thần, trời xanh đại thụ mở ra to lớn mở ô, dường như to lớn bảo vệ bình phong, đem mọi người tất cả đều bao phủ tại dưới bóng cây, Bạch Tố Trinh càng là dựng thẳng lên đuôi rắn liên tục phóng ra màu bạc bóng nước, đem trước mặt kéo tới đèn nhánh ma khí tất cả đều nổ đến nát tan, đúng là Oa Oa cùng Ngân chúng mây cái, lúc này không biết đi nơi nào, nhưng trong nhất thời cũng không để ý đến chúng.

"Làm sao biết, tại sao lại như vậy?" Xích Tỷ Nhi thoáng có chút kinh hoảng bưng tiểu bụng nạm, chỉ lo cái kia ma khí sẽ xâm vào thân thể, đối còn chưa sinh ra bảo bảo tạo thành cái gì ảnh hưởng xấu.

"Là cái kia chủ thượng!" Hứa Tri Hồ hít một hơi dài, "Vừa cái kia tập kích Thiên Hà chân quân người ám sát, tỏ rõ vẻ đều là vệt sáng, cùng trước trên

đường tập kích lão Lã bọn họ hắc ám hí tử rất giỗng, cho nên nói ... Cẩn thận!"

Còn chưa kịp nói xong, phụ cận một đám mây đi lý trí Côn Luân luyện khí sĩ, đột nhiên liền hai mắt đỏ chót vọt tới!

"Cho ta đây ... Phá!" Lã Phụng Hậu nỗi giận gầm lên một tiếng, vung vẩy phuơng thiêng họa kích tiến ra đón, Ngưu Ma vương đồng dạng hung ác gào thét, đặng đặng sát khí bỗng nhiên dâm ra một quyền!

Hai người hợp lực bên dưới, mấy cái trước mặt vọt tới Côn Luân luyện khí sĩ trực tiếp bay ngược ra ngoài, nhưng vẫn vẹn nháy mắt sau, càng nhiều Côn Luân luyện khí sĩ cũng đã dữ tợn gào thét mãnh xông lên!

Không chỉ có như thế, trong này còn có mấy cái ngụy trang hắc ám hí tử, nhìn như mây đi lý trí tiến công, nhưng lại đột nhiên nham hiểm cười lạnh một tiếng, ánh mắt lóng lánh đột nhiên há mồm phun một cái, nhất thời liền có mấy trăm ma đạo khí bóng roi mạnh mẽ vung vẩy nổ ra!

Nham hiểm đánh lén hạ, Lã Phụng Hậu cùng Ngưu Ma vương đồng thời máu thịt be bét lảo đảo lùi về sau, mặt sau những mây đi lý trí Côn Luân luyện khí sĩ ùa lên, nhất thời liền đem hai người bọn họ bao phủ lại: "Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ! Lão Hứa, suy nghĩ chút biện pháp, tiếp tục như vậy không được!"

"Ta đang nghĩ, ta đang suy nghĩ!" Hứa Tri Hồ tình huống bên kia cũng rất khẩn cấp, Mộc Liễu thôi thúc bản mệnh nguyên thần cổ thụ quá mức khổng lồ, nhất thời hấp dẫn rất nhiều Côn Luân luyện khí sĩ chú ý, đường như mãnh liệt cuồng triều kéo tới.

"Phụ thân đại nhân, như thế không chịu được." Bạch Tố Trinh chớp đuôi đều ở nóng lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ bốc cháy lên, "Nếu như thật sự không được, bằng không, con gái liền biến thân?"

"Không thể, cái kia sẽ tạo thành hỗn loạn lớn hơn!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn cản, thuận thế tránh thoát một cái hung mãnh luyện khí sĩ công kích,

nhưng lại đột nhiên suy tư nhìn phía Xích Tỷ Nhi.

"Ồ, đến ta sao?" Xích Tỷ Nhi bỗng cảm thấy phẫn chấn, lập tức liền từ dưới làn vây lẩy ra chảo, "Ồ ha ha ha, quả nhiên đến cuối cùng, vẫn phải là luân gia đến một lần giải quyết vấn đề!"

"Đó cũng không nhất định!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn nàng, sau đó suy nghĩ một chút, liền tại tất cả mọi người kinh ngạc vẻ mặt, rất bình tĩnh mở ra sơn địa bao ——

"Không sai, hiện tại là Xích Xích ngươi lên sàn thời điểm, nhưng mà ... Không phải ngươi nghĩ tới loại kia lên sàn!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 282: Luận Mỹ Phẩm Chính Xác Cách Dùng

Luận mỹ phẩm chính xác cách dùng

Muốn dồn dừng một hồi đại hỗn loạn, phương thức tốt nhất là gì, đương nhiên không phải cầm chảo lên loạn đập!

Vì lẽ đó, cân nhắc cho tới bây giờ khung cảnh này hỗn loạn trình độ, cùng với Xích Xích trong bụng bảo bối vẫn đề an toàn, Hứa Tri Hồ lựa chọn rất sáng suốt rời xa chiến trường, sau đó đàng hoàng trịnh trọng cầm ra khỏi núi bao ...

Nói thật sự, đối với hắn loại này một lời không hợp liền lấy ra kỳ quái pháp khí hành vi, Mộc Liễu cùng Bạch Tố Trinh các nàng cũng đã không cảm thấy kinh ngạc, Xích Tỷ Nhi còn thật tò mò nhón chân lên nhìn sang: "Ồ, Tri Hồ lần này ngươi lại muốn bắt ra cái gì kỳ quái ... Ồ?"

Sau một khắc, chờ nhìn thấy Hứa Tri Hồ lấy ra cái kia kỳ quái hộp, Xích Tỷ Nhi không khỏi hơi hơi kinh ngạc: "Đợi lát nữa, cái này, cái này xem ra, giống như là son hộp nha!"

"Không phải giống như, mà chính là, càng nói chuẩn xác, là Bách Lai Nhã mỹ bạch che cách ly lớp phấn." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, tiếp đó từ sơn địa bao móc ra các loại đồ vật.

"Bách Lai Nhã mỹ cái gì ấy nhỉ?" Xích Tỷ Nhi nghe được như thế trưởng tên, cả người đều hôn mê, nhưng là vừa không nhịn được trước mắt tỏa sáng, "Oa nha, không biết tại sao, chỉ là nghe được danh tự này, luân gia thì có loại nỗi lòng tôn kính ... À được, này lại là gì?"

Trong nháy mắt, chưa kịp nàng lý giải Bách Lai Nhã mỹ bạch che cách ly lớp phấn hàm nghĩa, Hứa Tri Hồ đã từ sơn địa bao lấy ra đủ loại mỹ phẩm, một cái hai cái ba cái bốn cái năm cái, hãy cùng mở ra cái mỹ phẩm cửa hàng tựa như, nhìn ra Xích Tỷ Nhi hoa cả mắt măt không kịp nhìn.

Giảng thật, họa phong này có chút không đúng a, bên kia còn đánh cho chết đi sống lại vỡ đầu chảy máu, hắn nơi này lại hãy cùng khai triển tiêu sē tựa như, lấy ra một cái giới thiệu một cái, chốc lát không tới liền lấy ra mấy chục kiện đi ra —

"Đến đến đến, để ta giới thiệu một chút, cái này gọi ... Quên đi, làm nam tính, ta đổi mỹ phẩm sức mạnh không biết gì cả, ngược lại chính là son môi son môi nước lớp phấn kem che khuyết điểm mascara sữa rửa mặt ... Nay này này, các ngươi có nghe ta nói sao?"

Căn bản là không nghe hắn, một đoàn em gái đã nhìn ra hai mắt đăm đăm, hãy cùng rồng nhìn thấy lòe lòe tỏa sáng bảo thạch như thế!

Xích Tỷ Nhi đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ cắn ngón tay, Bạch Tố Trinh ôm đuôi liền bồng đều quên, Mộc Liễu bên kia liền ngăn cản kẻ địch đều suýt chút nữa đã quên, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi càng là đoàn kết lại với nhau, đột nhiên cảm thấy chính mình dĩ vãng dùng cái kia chút gì phấn son, toàn cung có thể ném: "Ô ô ô, cho nên nói, những thứ này đều là cho chúng ta dùng?"

"Không phải cho các ngươi dùng." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Phải nói, là cho Xích Xích ... Ta sát!"

Còn chưa kịp nói xong đây, chờ nghe đến mấy cái này đồ vật đều là cho mình dùng, Xích Tỷ Nhi nhất thời mở cờ trong bụng, vọt thẳng tới liền cho hắn một cái hôn nóng bỏng, tiếp theo đến cái nhanh như hổ đói vồ mồi, rất hung phấn nhào tới ôm lấy một đống lớn mỹ phẩm, hận không thể ở phía trên lăn lộn tới.

Dừng một chút, chờ nàng nhận ra được xung quanh những em gái hùng hực ánh mắt, tranh thủ thời gian mở hai tay ra, cùng hộ thực như vậy đem hết

thảm mỹ phẩm đô hộ tại người hạ: "A a a, không cho cướp, đây là ta phu quân mua cho ta, các ngươi muốn mà nói, tìm cái hảo phu quân cho các ngươi mua đi a!"

Quá đáng, quá phận quá đáng, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi các nàng hận đến nỗi rằng, thật sự có loại lấy ra lang nhả bỗng trước tiên giết chết này ngốc nữu kích động, đây là tại vật chất cùng tinh thần thượng song trọng đả kích chúng ta sao?

"Bình tĩnh, bình tĩnh a." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn cản trận này không có khói chiến trường chiến tranh, "Cái kia cái gì, chúng ta hiện tại còn muốn trước tiên giải quyết trước mắt vấn đề lớn ... Xích Xích, đem đám này mỹ phẩm đều dùng tới, biết nói sao dạng sao, có muốn hay không ta dạy cho ngươi?"

"Không cần, ta sẽ!" Xích Tỷ Nhi nghe được hiện tại là có thể mặc sức sử dụng, cả người đều hạnh phúc đầu óc choáng váng, liền dưới bàn chân đều cảm thấy mềm nhũn, "Yên tâm, tuy nói có rất nhiều ta nghe đều không nghe, nhưng mà dựa vào nữ tính trực giác ..."

"Được rồi, xem ngươi." Hứa Tri Hồ rất cảm khái xoa một chút mồ hôi lạnh, giảng thật, cái gì son môi son môi nước lớp phấn mascara sữa rửa mặt chung loại, hắn cũng đã biết cái tên mà thôi, liền nhãn hiệu đều không phân biệt được, thật muốn nói đến làm sao đến dùng, phỏng chừng cũng chỉ có cô gái tài năng hiểu rõ như thế việc phức tạp.

Sự thực chứng minh, Xích Tỷ Nhi làm một cô gái, đối mỹ phẩm chung loại quả thực là vô sự tự thông, liền nghiên cứu chốc lát không tối, nàng đã rất thành thạo nắm giữ các loại son môi lớp phấn dưỡng da nước che cao cơ sở ngầm chuẩn xác cách dùng, sau đó liền như thế ngồi ở một đống lớn mỹ phẩm trung gian, lấy ra xưa nay không rời khỏi người cái gương nhỏ, bắt đầu đắc ý trang phục lên.

Quả thực, quả thực không thể nhẫn nhịn a!

Mộc Liễu mắng người các nàng em gái ở bên cạnh nhìn ra các loại lê nóng doanh tròng, không nhịn được liền chỉnh tề nâng trảo kháng nghị: "này này này, các ngươi như thế thật sự được không, bên kia đánh cho huyết nhục bay đầy trời, còn có một đoàn người điên tại hướng về chúng ta nơi này xung, chặn cũng không ngăn nổi, dưới tình huống này, Tri Hồ ngươi còn có tâm tình để Xích Xích hóa trang, đáng hận nhất chính là còn tất cả đều độc chiếm rồi!"

Cuối cùng câu nói này mới là trọng điểm đi, Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, lại tranh thủ thời gian cho các nàng giải thích: "Bình tĩnh, bình tĩnh, chính là công muôn thiện việc tất trước tiên lợi khí, chờ Xích Xích trang phục đến mỹ mĩ đát sau đó, chúng ta là có thể ... Cẩn thận!"

Đang nói chuyện, bên kia mười mấy cái mắt đi lý trí Côn Luân luyện khí sĩ lại vọt tới, phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét phóng tới, âm hiểm hơn chính là, trong đó mấy cái nhìn như hai mắt đỏ chót luyện khí sĩ, lại đột nhiên cười gằn một tiếng đột nhiên biến mất, đến khi khi xuất hiện lại, đã quỷ dị thoảng hiện đến Lã Phụng Hậu bên cạnh, đèn nhánh trường đao mang theo ác liệt hàn quang cuồng bạo chém xuống!

"Vô liêm sỉ!" Ngưu Ma vương gào thét bỗng nhiên va tới, trực tiếp đem này mấy cái nham hiểm gia hỏa đụng phải bay ngược ra ngoài, chỉ có điều cứ như vậy, hắn phía bên mình môn hộ mở ra, nhưng nhất thời bị vài đạo xích hỏa phi kiếm bắn trúng, nhất thời cả người cháy hừng hực lên.

"Cẩn thận!" Mộc Liễu triển khai to lớn cành, cuồng quýt đem hắn che chắn ở trong đó, bên cạnh Bạch Tố Trinh lập tức chính là một cái thuật trị liệu ném qua.

"Khốn nạn, lại dám đánh lén lão tử?" Ngưu Ma vương dữ tợn hung mãnh nhảy lên một cái, trong nháy mắt lại đặng đặng sát khí xông lên, "Lão Hứa, ngươi bên kia thế nào rồi, còn bao lâu nữa a?"

"Này muôn xem Xích Xích hóa trang tốc độ." Hứa Tri Hồ cũng là tỏ rõ vẻ bất

đắc dĩ, quay đầu nhìn chính ở chỗ này xóa son môi Xích Tỷ Nhi.

"Đừng thúc ta, đừng thúc ta." Xích Tỷ Nhi chính ở chỗ này tì mỉ trang phục tới, "Cô gái hóa trang là một cái rất thần thánh sự tình, nhất định phải cẩn thận che chở tốt mặt của mình, vì lẽ đó ... Lại cho ta hai canh giờ!"

"Đừng nghịch rồi!" Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, "Ta chỉ có thể cho ngươi năm phút đồng hồ, nhiều nhất liền ... Mộc Liễu tỷ, cẩn thận đǐnh đầu!"

"Cái gì?" Mộc Liễu lấy làm kinh hãi, mấy chục cây cây mây hẫu như là theo bản năng hướng lên trên nổ ra!

Hầu như tại đồng thời, mấy cái hắc ám hí tử đột nhiên xuất hiện, trực tiếp từ giữa không trung vung vẩy trường dao hung mãnh chém xuống, thô to cây mây lại bị mạnh mẽ chặt đứt, cũng may Mộc Liễu phản ứng cực nhanh, phụ cận càng nhiều cây mây như linh xà lao ra, trực tiếp đem này mấy cái hắc ám hí tử đập bay ra ngoài.

Âm ầm một tiếng, mấy cái hắc ám hí tử tầng tầng đánh vào trên quảng trường, nhưng bởi vì bọn họ khơi ra tiếng vang cực lớn, mấy trăm tên mất đi lý trí Côn Luân luyện khí sỹ nhất thời cùng nhau chuyển hướng, dường như hồng thủy mãnh thú tựa như chen chúc mà đến, trong nháy mắt liền muốn ...

"Được rồi! Được rồi!" Liền tại Mộc Liễu cùng Ngưu Ma vương bọn họ cùng nhau biến sắc trong nháy mắt, vội vàng bận bịa xóa được rồi nhuận son môi Xích Tỷ Nhi, rốt cuộc chưa hết thòm thèm nhảy lên một cái, thuận tiện còn không quên bù đắp bỗ lấp phẩn —

"A a a, cũng không kịp lớp phẩn dịch ... Ách, sau đó, tiếp xuống luân gia phải làm gì?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 283: Mở Đại Chiêu

Mở đại chiêu

Sau đó, tiếp xuống luân gia nên làm gì?

Hỗn loạn trên quảng trường, vội vội vàng vàng xóa được rồi nhuận son môi Xích Tỷ Nhi, rốt cuộc chưa hết thòm thèm bỏ xuống một đống mỹ phẩm, bất quá nhìn nàng loại kia đầy mắt tiếc nuối vẻ mặt, hiển nhiên là cảm thấy đến thời gian quá gấp, cũng không kịp lại thiếp cái mặt nạ làm đẹp thoái mái một thoáng gì giùm đó ...

Vẫn đề là, lúc này đã không có thời gian làm cho nàng làm tiếp thoái mái che chở rồi!

Trong phút chốc, cái kia mấy trăm tên mất đi lý trí Côn Luân luyện khí sĩ, xen lẫn mấy cái nham hiểm tàng ở trong đám người hắc ám hí tử, dường như mãnh liệt cuồng triều giống như mãnh xông lại, phi kiếm pháp khí bùng nổ ra tia sáng chói mắt, mang theo hàn ý lạnh lẽo cuốn tới!

"Đại gia ngươi!" Chặn ở mặt trước ngăn cản Ngưu Ma vương cùng Lã Phụng Hậu, liền dường như hai cây tại trong bão tố run rẩy cây thông, không khỏi cùng nhau biến sắc, nhưng vẫn phải là cắn răng nghênh đón, "Lão Hứa, chúng ta sắp chống đỡ ..."

"Được rồi! Được rồi!" Hứa Tri Hồ trực tiếp kéo qua còn đần độn Xích Tỷ Nhi, tỏ rõ vẻ quái lạ đẩy về phía trước, "Xích Xích ... Mỉm cười!"

"Cái gì?" Xích Tỷ Nhi hoàn toàn không có phản ứng lại, rất mờ mịt mở to hai

mắt, nhìn phía trước đang chen chúc mà đến mấy trăm tên Côn Luân luyện khí sỹ.

"Mỉm cười ... Mỉm cười ..." Hứa Tri Hồ ở phía sau tranh thủ thời gian giục, "Không sai, vào lúc này, chỉ cần mỉm cười là có thể."

"A?" Xích Tỷ Nhi vẫn là một mặt mờ mịt, "Đợi lát nữa, đợi lát nữa, tại sao ta vào lúc này muốn mỉm cười tới, những tên kia cũng sẽ không bởi vì ta cười đến đẹp đẽ liền ... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, cái kia mấy trăm tên Côn Luân luyện khí sỹ đã đánh bay Ngưu Ma vương cùng Lã Phụng Hậu, hai mắt đỏ chót điên cuồng gào thét vọt tới trước mắt, coi như là Mộc Liễu dưới tình thế cấp bách thôi thúc vô số dây leo ngăn cản, nhưng vẫn bị bọn họ trong nháy mắt tan thành từng mảnh.

Đen nhánh ánh sáng chợt lóe lên, một người trong đó ẩn giấu hắc ám hí tử, đột nhiên không có dấu hiệu nào xuất hiện tại Xích Tỷ Nhi phía trước, trường đao sắc bén mang theo lạnh lẽo ánh sáng, cùng hung cực ác mạnh mẽ chém xuống!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị, căn bản phản ứng không kịp nữa Xích Tỷ Nhi, hầu như là theo bản năng ngửa ra sau, đồng thời trong nháy mắt, bản năng lộ ra loại kia thân thiết nụ cười ... Không sai, chính là nàng trước đây lừa gạt kẻ ngốc thời điểm, loại kia nhìn qua đặc biệt nhu nhược đặc biệt người và gia súc nụ cười vô hại!

Răng rắc!

Ác liệt trường đao đã gào thét chém xuống, sắc bén đao khí thậm chí cũng đã chặt đứt mấy cây tóc dài, nhưng là trong chớp mắt này, trường đao lại đột nhiên không có dấu hiệu nào một trận, liền như thế cứng ngắc đình trệ ở trong không khí, khoảng cách Xích Tỷ Nhi cao thẳng sống mũi chỉ có mấy tấc, cũng lại chém xuống không đi xuống.

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi kinh ngạc thốt lên chưa định vỗ ngực một cái, lại ngẩng đầu dọc theo lưỡi đao nhìn tới.

Liền tại trước mắt nàng, cái kia nguyên bản tỏ rõ vẻ dữ tợn cười gằn hắc ám hí tử, vào lúc này đang ngây người như phỗng giơ trường đao, tỏ rõ vẻ ước mơ hai mắt mê ly, dùng loại kia nhìn thấy nữ thần vẻ mặt dần độn nhìn nàng, lại như là trông thấy toàn thế giới mỹ hảo nhất tồn tại ...

Được rồi, không chỉ là cái tên này, mặt sau cái kia mấy trăm tên đang đánh mất lý trí xông lên Côn Luân luyện khí sĩ, lúc này cũng là tập thể trổ mắt ngoác mồm, lại như là đồng thời trúng định thân pháp tựa như, mẩn đỏ mặt lên đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, liền như thế như mê như say cùng nhau nhìn Xích Tỷ Nhi.

"Cái gì, tình huống thế nào?" Mộc Liễu các nàng ngạc nhiên không nói gì hai mặt nhìn nhau.

"Đừng, đừng hỏi ta ..." Xích Tỷ Nhi cũng là triệt để hôn mê, nhưng nhìn gần trong gang tấc trường đao, nhưng lại không dám manh động, chỉ có thể dùng khéo mắt dư chỉ nhìn Hứa Tri Hồ "Híc, Tri Hồ, tiếp đó, tiếp xuống ta phải làm gì?"

"Mỉm cười, kế tục mỉm cười." Hứa Tri Hồ nhẹ giọng lại nói, "Làm sao đẹp đẽ làm sao đến, làm sao mỹ mĩ đát làm sao đến, có vấn đề sao?"

Đừng nghịch, làm sao có khả năng sẽ có vấn đề, nghe được chỉ cần bày ra khuôn mặt đẹp là có thể, Xích Tỷ Nhi nhất thời tinh thần đại chấn, nha ha ha ha ha, bày ra khuôn mặt đẹp gì đó, luôn gia sở trường nhất bất quá rồi!

Nói khuôn mặt đẹp liền khuôn mặt đẹp, vén vén vài giây sau, nàng ôn nhu yếu mềm thu về song chưởng để ở trước ngực, đôi mắt sáng hoi hoi lóe sáng ngẩng đầu lên, uyển chuyển khéo môi nhẹ nhàng giương lên, tám viên lòe lòe tỏa sáng khiết rắng trắng, rực rỡ đến để mọi người có chút hoa cả mắt.

Giảng thật, nguyên bản chính là thiên hạ cao cấp nhất đại mỹ nhân, hơn nữa

vừa mĩ mĩ đát hóa trang, lúc này Xích Xích quả thực là tập vạn ngàn sủng ái cùng kiêm, lại như là bị vô số đèn flash đèn pha tập thể bao phủ, vén vẹn là rất đơn giản lộ ra loại kia thân thiết nụ cười, cũng làm người ta có loại chủ động móc bóp ra hướng về trong tay nàng nhét kích động ...

Đừng nói, thời điểm như thế này, liền ngay cả đồng dạng thân là nữ nhân Mộc Liễu cùng Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi, đều có loại xông lên biểu lộ kích động.

Cho tới đối diện những Côn Luân đó luyện khí sĩ, ách, lúc này đã tập thể hai mắt đăm đăm, chỉ biết là mở to hai mắt như mê như say nhìn Xích Tỷ Nhi, phía trước nhất cái kia hắc ám hí tử bởi vì khoảng cách gần, chịu đeo xung kích là lớn nhất, mắt thấy mẫn đỏ mặt lên cả người run rẩy, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong lòng móc ra thư tình gì gì đó ...

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh, thời khắc này, phạm vi trong vòng mấy chục trượng lại yên lặng như tờ, cùng bên kia hỗn loạn chiến trường hình thành rồi so sánh rõ ràng, trên thực tế còn có mấy cái điên cuồng luyện khí sĩ đang từ bên kia xông lại, nhưng vẫn đề là còn không chờ hàn mòn tới kịp gào thét thôi thúc phi kiếm, đến khi một chút trông thấy mỹ lệ mỉm cười Xích Tỷ Nhi sau, nhất thời cũng duy trì giơ kiếm tư thế ngây ngô bất động ...

"À được, đây rốt cuộc là làm thế nào đến?" Mộc Liễu nhờ có cùng Xích Xích quen thuộc nhất, thật vất vả mới từ loại này say mê tránh ra.

"Mỹ phẩm, tất cả đều biến dị." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ hạ thấp giọng cho nàng giải thích, "Híc, không biết nên nói như thế nào, người liền lý giải thành mê hoặc thuật thăng cấp bổ trợ hiệu quả phóng đại, ngược lại lúc này Xích Xích muốn đi ra ngoài lừa gạt cái kẻ ngốc gì đó, bảo đảm có thể làm giàu làm giàu."

"Có phải là a!" Mộc Liễu nghe được nỗi lòng tôn kính, lại không nhịn được nhìn bên kia còn đang mỉm cười Xích Tỷ Nhi, "Híc, nhưng nhìn lên, giống như

Xích Xích như thế sẽ rất khổ cực kiểu dáng?"

Đâu chỉ a, duy trì như thế mỹ lệ mỉm cười, ròng rã duy trì nửa khắc đồng hồ, Xích Tỷ Nhi chỉ cảm thấy hai gò má thật mỏi đau quá, chỉ có thể vừa kể tục duy trì mỉm cười, vừa dùng khéo mắt dư chỉ nhìn Hứa Tri Hồ, ý kia đã rất rõ ràng ...

"Kể tục, Xích Xích ngươi có thể." Hứa Tri Hồ rất không chịu trách nhiệm biểu thị cổ vũ, "Sau đó, đi về phía trước, chậm rãi, tư thế muôn tao nhã, vẻ mặt muôn vô tội, nụ cười phải ôn nhu, không sai, tưởng tượng một chút, ngươi vào lúc này đã gặp phải thật nhiều thật nhiều kẻ ngốc, nhìn thấy thật nhiều thật nhiều tiền bao, liền sẽ chờ ngươi đến lửa ..."

Có phải là a!

Xích Tỷ Nhi yên lặng tưởng tượng một thoáng thật nhiều tiền bao từ trên trời giáng xuống hình ảnh, rốt cuộc hít một hơi thật sâu, hãy cùng tiểu vũ trụ cháy hừng hực tựa như, mỉm cười đến càng nhu hòa càng càng mỹ lệ càng thêm điểm đậm đáng yêu, thời khắc này, nàng không phải một người đang chiến đấu, nàng kế thừa Trung Quốc mấy ngàn năm vô số mỹ nhân nhi quang vinh vĩ đại truyền thống, Điêu Thiền Tây Thi Vương Chiêu Quân Chí Linh tỷ tập thể linh hồn phụ thể ... Ô, giống như trà trộn vào vật kỳ quái gì đó?

Cái gì gọi là nghiêng nước nghiêng thành, cái gì gọi là hoa nhường nguyệt hẹn, đây chính là rồi!

Trong phút chốc, toàn bộ máu tươi tung tép hỗn loạn quảng trường, lại như là bị loại kia vô hình khuôn mặt đẹp vàng sáng bao phủ, bất kể là mất đi lý trí Côn Luân luyện khí sĩ, vẫn là đang nham hiểm đánh lén hắc ám hí tử, tất cả đều trong nháy mắt đình chỉ hết thảy cử động, phảng phất bị nam châm hấp dẫn, không kìm lòng được cùng nhau quay đầu nhìn sang.

"Cái gì?" Đang bẽ bột cứu trường Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng liệt dương kiếm tôn bọn họ, không khỏi lấy làm kinh hãi, bọn họ mấy vị đại năng tu vi cao thâm, sẽ không thụ Xích Tỷ Nhi mê hoặc thuật ảnh hưởng.

Sau một khắc, chờ ý thức được cục diện hỗn loạn đều bị Xích Tỷ Nhi tạm thời khống chế lại, Kim Quang thánh mẫu bọn họ nhất thời kinh hỉ quá đỗi: "Làm tốt lắm! Tri Hồ, nghĩ biện pháp để Xích Xích lại kéo dài một quãng thời gian, chờ chúng ta đến trực xuất bên trong cơ thể của bọn họ ma khí."

"Tốt ..." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, tranh thủ thời gian quay đầu cho Xích Tỷ Nhi khuyên khích: " chịu đựng, Xích Xích, ngươi có thể!"

"Kẻ ngốc, kẻ ngốc, thật nhiều kẻ ngốc ..." Xích Tỷ Nhi ở trong lòng không ngừng mà nhắc tới, sau đó mỉm cười đến càng thêm mê người càng thêm điên đảo chúng sinh.

"Đẹp quá, đẹp quá, thật là đẹp a ..." Hàng trăm hàng ngàn người tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt nhìn nàng, sau đó mê say đến càng thêm không kìm lòng được càng thêm thân bất do kỷ.

Làm được đẹp đẽ, Hứa Tri Hồ thở một hơi dài nhẹ nhõm, thuận lợi từ trên mặt đất chép lại một cục gạch: "Rất tốt, lợi dụng lúc hiện tại, Vân sư tỷ chúng ta trước tiên giải quyết ... Ế? Vân sư tỷ? Mộc Liễu tỷ? Trâu già? Lão Lã? Trạc Nhi?"

Có thể nói cái gì đó, tại Xích Tỷ Nhi loại kia khuôn mặt đẹp vắng sáng hỏa lực toàn mở bên dưới, thân là bạn phuơng Vân Phàm Mộc Liễu Hồ Hỉ Mị các nàng, vào lúc này cũng bất tri bất giác dồn dập trúng chiêu, vào giờ phút này tất cả đều tỏ rõ vẻ cuồng nhiệt hai mắt đăm đăm nhìn Xích Tỷ Nhi, đừng nói là tinh lại, liền ngay cả nghe đều không nghe được.

Mồ hôi! Tâm lý của các ngươi năng lực chịu đựng quá yếu rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, đúng là Xích Xích tại cái kia mỉm cười đến thật vất vả, không nhịn được nhẹ nhàng giật giật môi, nói hàm hồ không rõ: "Híc, sặc, nhanh sặc không kiên trì được nữa, tiếp đó, tiếp xuống nên làm gì?"

"Chịu đựng, chịu đựng a." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cõng nhẹ giọng lại nói, "Nghĩ một biện pháp, đem tinh lực của bọn họ tiêu hao hết, thời điểm như thế này, bọn họ nên tất cả đều nghe lời ngươi ... Cẩn thận!"

Được rồi, chính là như thế vừa phân thân, Xích Tỷ Nhi mỉm cười yếu bớt mấy phần, bên kia bộ phận Côn Luân luyện khí sĩ mắt thấy liền muốn tỉnh lại.

Sợ hết hồn, Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian bù đắp điểm son môi, lại lộ ra loại kia nghiêng nước nghiêng thành mê người nụ cười đến, vén vẹn mấy giây sau, suýt chút nữa liền muốn nỗi khùng Côn Luân luyện khí sĩ môn, lập tức liền lại tỏ rõ vẻ say sưa nhìn nàng, kiên trì hoàn toàn không bị bên ngoài ảnh hưởng ...

"Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật." Xích Tỷ Nhi thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại không khỏi có chút khó khăn, "Híc, tiêu hao tinh lực, làm sao tiêu hao?"

"Tùy tiện ..." Hứa Tri Hồ cũng thật là rất không chịu trách nhiệm, "Ngươi hãy chờ xem, chỉ cần để bọn họ có thể ... Cẩn thận!"

Được rồi, hơi hơi phân thân, bên kia Côn Luân luyện khí sĩ môn suýt chút nữa lại muốn thoát ly khống chế, mấy cái hắc ám hí tử càng là tỏ rõ vẻ do dự, giãy giụa giơ lên trường đao.

"Đcmnn a, nếu là lời nói như vậy. . ." Xích Tỷ Nhi cũng là liều mạng, dứt khoát cũng không nói cái gì, trực tiếp hít sâu một hơi, dường như quyết định tựa như, chậm rãi giơ hai tay lên.

Sau một khắc, liền tại Hứa Tri Hồ khiếp sợ ánh mắt, vị này nghiêng nước nghiêng thành dung mạo vô song mỹ nhân nhi, liền như thế khẽ mở ôn nhu môi anh đào, quay về ở đây hàng trăm hàng ngàn tên Côn Luân luyện khí sĩ, sóng mắt lưu chuyển duyên dáng gọi to một tiếng ——

"Dự bị ... Hiện tại bắt đầu làm, thứ tám bộ tập thể dục theo đài ... Dậm chân tại chỗ, đi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 284: Hà Xứ Bất Tương Phùng

Nơi nào bất tương phùng

Liên quan với Xích Xích vì sao lại làm thứ tám bộ tập thể dục theo đài, này kỳ thực là có nguyên nhân!

Đơn giản tôi nói, chính là người nào đó từ khi đi tới Côn Ngô sau đó, cảm giác sâu sắc thường thường chạy trốn đòi hỏi rèn luyện thân thể, vì lẽ đó mỗi sớm đều sẽ mang theo sáu con loli tại Đông Minh Hồ bên làm một bộ tập thể dục theo đài, sau đó phụ trách ở bên cạnh cho loli lau mồ hôi Xích Tỷ Nhi, liền như thế bất tri bất giác học được ...

Được rồi, đừng động cái này, hiện tại trọng điểm là, theo Xích Xích nhảy lên một khối màu xanh nham thạch, ở phía trên đường như lĩnh thao tựa như bắt đầu làm mở rộng vận động, phía dưới cái kia hàng trăm hàng ngàn tên Côn Luân luyện khí sĩ cũng rất mờ mịt giơ hai tay lên, bắt đầu khá là ngốc theo làm ——

"Đệ nhất tiết, mở rộng vận động, một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn, ba hai, ba bốn, bốn hai, ba bốn ..."

"Thứ hai tiết, khuếch trương ngực vận động, một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn, ba hai, ba bốn, bốn hai, ba bốn ..."

"Tiết 3, đá chân vận động, một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn, ba hai, ba bốn, bốn hai, ba bốn ..."

Giảng thật, đều không có cách nào dùng lời nói mà hình dung được hình ảnh này có bao nhiêu đẹp, ngược lại Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra tỏ rõ vẻ co giật,

mắt thấy một đoàn phi kiếm pháp bào thần tiên người, liền như thế chinh tề như một khom lưng khuếch trương ngực thâm ngòi đá chân quay người, cũng đã không biết nên nói cái gì cho phải ... Đcmnn a, Xích Xích ngươi thật là một thiên tài, này mẹ nó đến cùng là thế nào nghĩ tới?

Được rồi, đừng động Xích Xích đến cùng là làm sao đem tiêu hao tinh lực cùng làm tập thể dục theo đài liên hệ tới, nhưng mà chí ít bởi vậy, tất cả mọi người tại chỗ toàn đều rơi vào đến loại kia toàn dân tập thể hình hùng hực bầu không khí, đâu còn có người lo lắng lẫn nhau chém giết loạn chiến, lại sau đó ...

Ân, lại sau đó, sự tình liền trở nên rất đơn giản rồi!

Mượn cơ hội này, Kim Quang thánh mẫu cùng liệt dương kiếm tôn bọn họ liên thủ phóng ra bí pháp, chỉ trong chốc lát qua đi, làm Kim Quang thánh mẫu hơi hơi nheo lại mắt phượng, gỡ xuống tóc mai kim thoa đón gió ném đi, nhất thời thì có chói mắt kim quang như liệt nhật đương không, đem toàn bộ quảng trường tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Tại kim quang này soi sáng bên dưới, những đang mờ mịt làm tập thể dục theo đài Côn Luân luyện khí sĩ, nhất thời tất cả đều cả người cứng ngắc đứng ngây ra tại chỗ, tiếp theo thì có đen nhánh ma khí giống như rắn độc, từ bọn họ trong nê hoàn cung bị mạnh mẽ bức đi ra, tiếp theo lại đang kim quang này chiếu rọi xuống, cấp tốc hóa thành tro tàn.

Trong phút chốc, liền phảng phất tập thể hư thoát, hơn một nghìn tên Côn Luân luyện khí sĩ tất cả đều uể oải trên đất, nhưng trung gian cái kia mấy cái hồn vào hắc ám hí tử, nhưng lại mờ mịt theo Xích Tỷ Nhi làm tập thể dục theo đài, dễ thấy đến không thể lại lộ mặt.

"Nghịệp chướng!" Liệt dương kiếm tôn khẽ quát một tiếng, nhất thời liền có mấy chục đạo kiếm khí gào thét bắn ra, trực tiếp xuyên thấu này mấy cái hắc ám hí tử xương tỳ bà, liền coi như bọn họ tinh tú sau muốn tự bạo cũng căn bản không làm được.

Hầu như tại đồng thời, vừa bị thương nặng khôi phục như cũ Thiên Hà chân quân cũng vung lên ống tay áo, sôi trào mãnh liệt thiên hà ảo giác bao phủ mà qua, đầy đất hôn mê Côn Luân luyện khí sĩ tất cả đều biến mất không còn tăm hơi, liền ngay cả những phi kiếm kia pháp khí đều bị lấy đi.

"Việc này không nên chậm trễ, trước tiên đưa bọn họ trở lại chữa thương, còn muốn thẩm vấn này mấy cái người tập kích." Kim Quang thánh mẫu quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi một chút, ánh mắt tràn đầy khen ngợi ý vị, nhưng lúc này cũng không kịp nhớ nói thêm cái gì, trực tiếp thổi kim quang bay lên trời.

Vển vẹn mấy giây sau, mấy vị đại năng bóng người đã trực tiếp biến mất ở bạch trong cung, lúc ẩn lúc hiện còn có thể nghe được Thiên Hà chân quân tiếng hét phẫn nộ: "Lẽ nào có lý đó! Rốt cuộc là ai, dám phá hoại ta Côn Luân tổng tuyển cử... A, Kim Quang đạo hữu ý của ngươi là, việc này cùng cái kia tà ma có quan hệ?"

Mặt sau mà nói, theo cả tòa Nhà Trắng hoàn toàn bị kim quang bao phủ, liền cũng lại không nghe được, phỏng chừng tiếp xuống khoảng thời gian này, toàn bộ Côn Luân đều muốn là chuyện này mà sứt đầu mẻ trán, liền tận nhiệm Tây vương mẫu tổng tuyển cử có thể hay không đúng giờ cử hành đều là cái vấn đề.

"Hô!" Nhìn lại một chút cách đó không xa trên nham thạch, ròng rã làm sáu lần tập thể dục theo đài Xích Tỷ Nhi cũng là mệt đến không được, nhất thời thở một hơi dài nhẹ nhõm, đổ mồ hôi tràn trề thở hồng hộc ngã oặt xuống đất, "A a a, không xong rồi, mệt mỏi quá, mệt mỏi quá, không biết bảo bảo có hay không bị ta giật mình."

Sợ chính là cái này được không, Hứa Tri Hồ chỉ lo nàng động thai khí, tranh thủ thời gian rót một chén nóng hổi sữa bò đưa lên, lại lấy ra khăn mặt giúp nàng lau mồ hôi, thuận tiện rất tự giác đảm nhiệm thịt người đệm dựa.

"Ư ân, ừ ân." Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ hạnh phúc trạng vuốt tiểu bụng nạm, lại

nhin về phía trước lại đâu đâu cũng có máu tươi cùng đoạn kiếm quẳng trùm, không nhịn được lòng vẫn còn sợ hãi rùng mình lạnh lẽo, "Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, nếu không phải Tri Hồ ngươi vừa lấy ra nhiều như vậy hóa trang ... Ô, đợi lát nữa, tại sao Tri Hồ ngươi sẽ có nhiều như vậy mỹ phẩm?"

Không sai, đây mới là trọng điểm được không?

Nghĩ đến nhà mình phu quân lại thu gom nhiều như vậy mỹ phẩm, Xích Tỷ Nhi nhất thời chấn động trong lòng, không tự chủ được tọa thẳng lên, tỏ rõ vẻ ngòi vực đến liền bình dãm đều ngã, chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói ...

"Đừng nghịch, kỳ thực chính là ..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, lại rất cảm khái thở dài, "Được rồi, kỳ thực là như thế, ta đến Côn Ngô trước, đã từng bị sinh hoạt bức bách, dự định họa nữ tính manga tới."

"Manga? Sau đó thì sao?" Xích Tỷ Nhi có chút mờ mịt nhìn hắn.

"Sau đó, cô gái này tính manga sẽ thêm tiến một ít mỹ trang tri thức, thuận tiện mỹ phẩm thương làm quảng cáo trống vào." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trình trọng giải thích cho nàng nghe, "Vẫn đề là, ta đối mỹ phẩm không có chút nào hiểu a, vừa vặn, ta có cái bạn nữ giới là tại thời thượng công ty phát hành tạp chí công tác, vì lẽ đó ta liền từ nàng nơi đó mượn một đống son môi lớp phấn sửa rửa mặt, có thể vẫn đề là chưa kịp ta tới kịp nghiên cứu, ta liền đến Côn Ngô nơi này ... Ư ân, chính là cái dạng này!"

"Thật sự?" Xích Tỷ Nhi bán tín bán nghi nhìn hắn.

"Thật sự!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian nghiêm túc mặt giơ tay lên, "Đến Côn Ngô sau đó, ta đều đã quên còn có đây chút mỹ phẩm, hồi trước mới nhảy ra đến ... Ư ân, vốn là dự định chờ ngươi sinh hài tử sau đó, làm lễ vật cho ngươi một niềm vui bất ngờ."

Rất tốt rất cường đại, hai người liền như thế đần độn ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, qua bán hôm sau, Xích Tỷ Nhi rốt cuộc như trút được gánh nặng nhẹ

nhàng vỗ vỗ bô ngực mềm: "Liền biết, ta liền biết nhà ta Tri Hồ sẽ không ... Cái kia công ty phát hành tạp chí cô nương đẹp mắt không?"

"Đừng nghịch, làm sao có khả năng sẽ có cô nương so ngươi đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ trả lời đến được gọi là một cái không chút do dự.

Tiêu chuẩn trả lời được không, Xích Tỷ Nhi nhất thời mặt mày hớn hở mở cờ trong bụng, rồi lại rất rụt rè ho nhẹ một tiếng: "Không có rồi, tuy nói luân gia đúng là khuôn mặt đẹp như hoa, bất quá Vân sư tỷ cùng liễu liễu kỳ thực cũng không kém, nhiều lăm cung chính là so luân gia hơi hơi thua kém ... Ồ?"

Đang nói đây, bên kia còn tại theo thói quen làm mở rộng vận động Vân Phàm cùng Mộc Liễu các nàng, rốt cuộc eo đau xót đau lưng tinh táo lại, Ngưu Ma vương càng là đầy đầu chóng mặt, thật vất vả mới lắp bắp nói: "Híc, vừa, vừa phát sinh cái gì, ta liền nhớ tới ta nhìn Xích Xích một chút, sau đó ..."

"Sau đó, các ngươi liền đồng thời rèn luyện thân thể." Hứa Tri Hồ lấy ra mấy bao diệu giòn giác cho bọn họ ép an ủi, "Thuận tiện nói một câu, tuy rằng không biết vị kia chủ thượng tại sao phải mạo hiểm ám sát Thiên Hà chán quân, bất quá xem ra, hắn lần này bại lộ vết tích, trái lại khơi ra toàn bộ Côn Luân phái chú ý, thay lời khác nói, hiện tại coi như không cần chúng ta giục, Côn Luân trên dưới cũng sẽ dốc toàn lực lùng bắt hắn."

"Nhưng vẫn đề là ..." Nói đến đây cái, Vân Phàm không nhịn được khẽ cau mày, "Vị kia chủ thượng lại sẽ dám mạo hiểm kỳ hiểm ám sát Thiên Hà chán quân, hơn nữa là tại toàn bộ Côn Luân luyện khí sĩ tụ tập dưới tình huống, các ngươi không cảm thấy thật kỳ quái sao?"

Đương nhiên rất kỳ quái, Lã Phụng Hậu bọn họ hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy sự nghi hoặc trong mắt đối phương, giảng thật, đây là từ đầu đến đuôi tìm đường chết cử động, nếu như vị kia chủ thượng không phải đột nhiên điên rồi mà nói, cái kia chỉ có thể chứng minh, hắn hiển nhiên muốn từ lần này ám sát trúng được đến cái gì, nhưng đến cùng là gì đây?

"Cái này mà, chúng ta có thể tìm người hỏi một chút xem." Hứa Tri Hồ đột nhiên cười híp mắt vuốt cằm, lại lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, "A, nếu như tất cả thuận lợi mà nói, Oa Oa chúng lúc này cũng có thể đã ... Đến rồi!"

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy giữa không trung ánh lửa lóng lánh mà qua, tăng vọt mấy chục lần Oa Oa gào thét lăn lộn, liền như thế kéo thật dài vĩ ánh sáng từ trên trời giáng xuống, tầng tầng nệm ở Nhà Trắng trước.

Khói đặc cuồn cuộn từ trong hầm lăn ra đây, cái tên này đầu óc choáng váng một lúc, tiếp theo liền dương dương tự đắc lung lay lên: "Ồ ha ha ha, lão đại, ngươi đoán không lầm, cái kia thích khách còn thật sự lợi dụng lúc loạn ... A?"

Còn chưa nói hết đây, Hứa Tri Hồ liền một cái đè lại nắp nồi, lại nhìn chung quanh một chút bên trên quảng trường trống rỗng không có ai chú ý, lúc này mới lôi kéo nó xuống núi, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hai mặt nhìn nhau, cũng chỉ có thể ngạc nhiên không nói gì đi theo.

Chỉ chốc lát sau, đến khi giữa sườn núi, Oa Oa rốt cuộc không nhịn được khảng nghị: "A a a, lão đại, ta vừa còn chưa nói hết đây."

"Biết, biết." Hứa Tri Hồ cười híp mắt nhìn nó, "Người bẽ trên nhiều nhĩ tạp, chúng ta ở đây nói, cái kia, cái kia thích khách ..."

"Bắt được a!" Oa Oa nói đến đây cái liền mặt mày hớn hở tới, "Tên kia chạy thật nhanh, nhờ có ta từ giữa không trung đến cái hỏa ảnh phân nồi ngăn cản đường đi, tiếp theo Tiểu Thiến đến cái linh phù bắn một lượt, lại sau đó Ngân gioi thuẫn liền xông lên hấp dẫn cùu hận, cuối cùng ..."

Không cần cuối cùng, kèm theo một tiếng cọt kẹt, không biết từ từ đâu xuất hiện tiểu Alto đến cái gấp sát, tiếp theo Ngân liền mở cửa xe, kéo một cái hôn mê quái lạ bóng người, đàng hoàng trịnh trọng đến đây đưa tin: "Đại nhân! Ngài muốn thức ăn ngoài, không đúng, ngài muốn người đến rồi!"

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi các nàng theo bản năng quay đầu, chờ thấy rõ cái kia bị

Ngân kéo dài tới được bóng người sau, đột nhiên liền lấy làm kinh hãi, "Chờ đã, đây là, đây là vừa tập kích Thiên Hà chân quân tên kia?"

Không sai, hôn mê quái lạ thích khách, như trước tỏ rõ vẻ sáng không cách nào phân biệt chân thật tướng mạo, nhưng không nghi ngờ chút nào, vừa lợi dụng lúc loạn đánh lén Thiên Hà chân quân, chính là vị này, chỉ là sau đó theo toàn bộ quảng trường rơi vào hỗn loạn, cái tên này nhưng rất nhanh bị bầy người nhẫn chìm, liền ngay cả Thiên Hà chân quân đều không có tìm được tung tích của hắn, nhưng không nghĩ tới lại bị Oa Oa chúng bắt.

"Chỉ là đúng dịp, chỉ là đúng dịp." Hứa Tri Hồ cười híp mắt vuốt cằm, nhìn một chút hôn mê thích khách, "Hỗn loạn bắt đầu trong nháy mắt, ta liền để Oa Oa chúng mấy cái hạ xuống Tham Thiên phong, lại như các ngươi biết đến, Tham Thiên phong cấm chế quyết định bất luận người nào đều không thể ngự kiểm thoát đi, vì lẽ đó cái tên này coi như muốn chạy trốn cũng chỉ có thể dọc theo thềm đá xuống, sau đó..."

"Đừng động nhiều như vậy rồi!" Ngưu Ma vương đã sớm không thể chờ đợi được nữa, trực tiếp liền dang dang sát khí nhô ra cự chưởng, "Rất tốt, lần trước để đám kia hắc ám hí tử tự sát, lần này có thể coi là tóm lại cái hoạt, đến đến đến, xem ta, lần này nhất định phải hỏi ra cái kia chủ thượng tấm tích."

"Chờ đã, để ta trước tiên thanh trừ hết trên người hắn dùng để tự sát kịch độc." Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian ngăn cản hắn, lại hướng về Bạch Tố Trinh nháy mắt mấy cái, người sau ngớ ngẩn lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức liền nhẹ nhàng dựng thẳng lên đuôi rắn, chính là một viên bóng nước gào thét bắn ra.

Bị này bóng nước bắn trúng, hôn mê thích khách đột nhiên khẽ chấn động, trên mặt vệt sáng bắt đầu từng bước hòa tan, dường như dòng suối tựa như chảy xuôi mở ra, chõ đi qua cây cỏ tất cả đều bị kịch liệt ăn mòn.

"Chẳng trách! Chẳng trách!" Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng hơi biến sắc, giờ mới hiểu được tại sao trước những hắc ám hí tử đó, rõ ràng đã bị bắt hạ

nhưng vẫn có thể dễ dàng tự sát, hóa ra là bởi vì kịch độc liền tàng tại trên mặt bọn họ vệt sáng.

"Lần này, xem các ngươi còn có thể làm sao tự sát?" Ngưu Ma vương tỏ rõ vẻ dữ tợn gào thét một tiếng, trực tiếp hung tợn nắm lên cái kia thích khách, "Tri Hồ, để cho ta tới tự mình thẩm vấn, coi như cái tên này là tảng đá, lão tử cũng phải ... Ế?"

Lời còn chưa dứt, Ngưu Ma vương đột nhiên không tự chủ được tay run lên, vừa bị tóm lên thích khách nhất thời lại té xuống.

"Làm sao? Làm sao?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng quay đầu.

Sau một khắc, chờ bọn hắn thấy rõ cái kia ngã xuống đất thích khách, càng nói chuẩn xác, là thấy rõ cái kia hòa tan vệt sáng hạ chân chính khuôn mặt, đột nhiên liền chỉnh tề trợn mắt ngoác mồm ——

"Ta sát! Chúc ... Chúc đại tiểu thư?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 285: Lão Yên Ngươi Phải Kiên Trì Lên A

Lão Yên ngươi phải kiên trì lên a

Còn nhớ Chúc đại tiểu thư sao?

Không sai, chính là vị kia vốn nêu là biến thành hồ điệp, nhưng mà bởi vì Hứa Tri Hồ loạn nhập phá hoại, không biết làm sao liền thích Yên Xích Hà, còn thường thường ôn nhu yếu mềm mời lão Yên đến sửa chữa phi kiêm khuôn mặt đẹp cô lương...

Trên thực tế, khi đó tại Giang Nam Tiền Đường phân biệt sau đó, vị này có lương tựa hồ là đi theo lão Yên rời đi, hai người giống như bảo là muốn đi khắc khổ tu hành trăm yêu trừ ma tối, Hứa Tri Hồ lúc đó còn cùng Mộc Liễu các nàng mở ra cái bàn khẩu, đánh cuộc lão Yên lúc nào sẽ bị vị đại tiểu thư này phát điên dãy ngược, sau đó không biết làm thế nào mang theo một đoàn hài tử trở lại Đông Minh Sơn đã tới cuộc sống gia đình tạm ổn...

Cho nên nói, vấn đề đến rồi!

Đcmnn a, ai có thể nói cho ta, tại sao Chúc đại tiểu thư đột nhiên liền thành thích khách, chẳng lẽ nói, xem ra chính nghĩa đến lòe lòe tỏa sáng lão Yên, kỳ thực mới là hậu trường cái kia đại boss?

Trọn mắt ngoác mồm a, thời khắc này, nhìn hồn mê ở trước mắt Chúc đại tiểu thư, Hứa Tri Hồ bọn họ tất cả đều trong gió ngổn ngang: "Cho nên nói, đến cuối cùng, chúng ta muốn cùng lão Yên triển khai rất sáo lô rất thông thường... Ta sát! Trước tiên làm tinh lại nàng!"

Được rồi, đây mới là trọng điểm được không, Xích Tỷ Nhi các nàng cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, hoảng cuống quýt bận bịu liền xông lên, đập mặt đậm mặt nước uống nước uống, Ngưu Ma vương còn xung phong nhận việc nói có thể tới cái hô hấp nhân tạo, sau đó liền bị Mộc Liễu trực tiếp đánh bay.

Như thế như thế, đến khi Hứa Tri Hồ đem một miệng lớn nước suối toàn đều qua, hôn mê Chúc đại tiểu thư cuối cùng cũng coi như ướm một tiếng, rất vất vả bụng cái trán, run rẩy chậm rãi tỉnh lại.

"Ta đây là, ta đây là..." Còn chưa hiểu chính mình tình hình, Chúc đại tiểu thư ánh mắt đều vẫn là một mảnh mờ mịt.

"Đừng nhúc nhích!" Lã Phụng Hậu mới không có cái gì ngày xưa tình nghĩa thương hương tiếc ngọc gì đó, trực tiếp giơ lên phương thiêng họa kích gác ở Chúc đại tiểu thư gáy ngọc thượng.

"A..." Ý lạnh đến tận xương tuỷ truyền đến, Chúc đại tiểu thư không khỏi ngồi dậy cơ thể, chỉ là trong chớp mắt, chờ nàng thấy rõ bên cạnh Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi sau, đột nhiên liền khó có thể tin mở to hai mắt, "Hứa... Hứa... Hứa giả vây!"

Ta sát, này đều cái gì tật a!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì bụm mặt, nhìn một chút bên cạnh đồng dạng không nhớ được tên người khác Xích Tỷ Nhi, chỉ có thể rất cảm khái thở dài: "Cái kia cái gì, chúc cô lương, tên của ta gọi Tri Hồ, không gọi giả vây, hơn nữa chi, hồ, giả, dã chi chăng, cũng không phải ta đây cái Hứa Tri Hồ..."

Đừng nghịch, đều vào lúc này, ai còn có tâm tình cùng ngươi thảo luận quốc học!

Vển vẹn mấy giây sau, rốt cuộc ý thức được chính mình không phải đang nằm mơ Chúc đại tiểu thư, đột nhiên liền không để ý gác ở gáy ngọc thượng phương thiêng họa kích, lệ quang Doanh Doanh mãnh nhào lên, ôm chặt lấy Hứa

Tri Hồ eo: "Ô ô ô, sư phụ ta hắn, sư phụ ta hắn... Nhanh cứu, nhanh cứu hắn!"

Rất tốt rất cường đại, phải biết vị này Chúc đại tiểu thư nhưng là có thể đủ độc cước đồng nhân đập bay một đoàn khốn nạn, vì lẽ đó trong phút chốc, Hứa Tri Hồ đột nhiên thì có loại "Xích Xích nửa người dưới hạnh phúc liền nếu không có" cảm giác kỳ quái: "Ta sát, bình tĩnh, bình tĩnh a, ngươi trước tiên buông ra, trước tiên buông ra, ta eo đều sắp đứt mất..."

Đánh chết đều không buông ra, Chúc đại tiểu thư vừa dùng loại kia tay không nát tan bình gas sức mạnh ôm chặt lấy hắn, vừa không nhịn được nước mắt như mưa nghẹn ngào khóc lóc kẽm: "Ô ô ô, sư phụ ta, sư phụ ta hắn nói muôn tới Côn Luân bái sư học tập kiếm đạo, ta hãy theo hắn... Ai biết, giữa đường đột nhiên va vào ma khí bạo phát, còn có những quái lạ hắc ám hí tử..."

Được rồi, mặc dù nói đứt quãng, bất quá nghe nàng vừa nói như thế, mọi người đúng là lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, trên thực tế rồi cùng Lã Phụng Hậu bọn họ như thế, Yến Xích Hà cũng tại đến Côn Luân trên đường va vào những hắc ám hí tử đó, nhưng lão Yến không có Lã Phụng Hậu bọn họ may mắn như vậy, kết quả trải qua một trận đại chiến sau liền bị những hắc ám hí tử đó cho bắt giữ.

"Vâng vâng vâng, ta đều hiểu, chúc cô lương ngươi hiện tại có thể đem lỏng tay ra sao?" Hứa Tri Hồ chính ở chỗ này liều mạng giãy dụa, nhưng mà suy nghĩ một chút lại cảm thấy không đúng, "Híc, đợi lát nữa, tại sao những hắc ám hí tử đó không có giết các ngươi?"

"Vốn là, vốn là bọn họ là muốn giết chúng ta." Chúc đại tiểu thư lại ôm chặt lấy hông của hắn, mặc kệ người bên cạnh khuyên như thế nào giải đều vô dụng, "Nhưng mà, trong đó cái kia thủ lĩnh đột nhiên nói, ta là gì hồn độn thân thể, chỉ cần man lực đầy đủ, liền có thể không nhìn phần lớn luyện khí sĩ phòng ngự, vừa vặn thích hợp nhất dùng để ám sát vị kia chân quân..."

"Ồ?" Hứa Tri Hồ không nhịn được cùng Xích Tỷ Nhi hai mặt nhìn nhau,

"Cho nên nói, kỳ thực ngươi cũng không phải tự nguyện, mà là bởi vì..."

"Không sai!" Chúc đại tiểu thư nghĩ đến ngày đó tình cảnh, không nhịn được buồn giận lẩn lộn, "Những tên khốn kiếp kia giam cầm sư phụ, lại buộc ta thay bọn họ bán mạng, nếu không phải là bởi vì sư phụ còn tại trong tay bọn họ, ta đã sớm..."

Nói đến phẫn nộ địa phương, nàng không nhịn được nghiến răng nghiến lợi, đôi tay bỗng nhiên phát lực, sau đó...

"Nát, nát." Hứa Tri Hồ nhất thời lệ rơi đầy mặt, đột nhiên cảm thấy phần eo trở xuống đều không có cảm giác gì, "Tỷ tỷ, ta sai rồi, ta giúp ngươi cứu người còn không được sao, ngươi có thể hay không trước tiên đem lỏng tay ra?"

"Thật sự?" Chúc đại tiểu thư vui mừng khôn xiết, theo bản năng liền muốn phát lực, tốt đang mạo hiểm thời khắc cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, liền vội vàng buông tay ra.

"Giả!" Hứa Tri Hồ tức giận nguýt nguýt, bất quá lập tức lại nghiêm túc mặt nói, "Giảng thật, lão Yến cùng chúng ta từng là anh em, bất kể nói thế nào đều phải nghĩ biện pháp đem hắn cứu ra, ai có ý kiến xin giơ tay?"

Vấn đề này quả thực là dư thừa, Ngưu Ma vương cái thứ nhất liền đắng đắng sát khí nhảy ra: "Tất yếu! Tên khốn kiếp kia không có nghĩa khí không chịu đi, lão tử liền đem hắn cho ớt xanh xào thịt chỉ... Ách, bất quá lại nói ngược lại, lão Yến hiện đang bị giam ở đâu?"

"Liền tại, liền tại dãy núi Côn Luân một chỗ hoang vu suối nước nóng trong cốc." Chúc đại tiểu thư xoa xoa nước mắt, nơi nào còn có vừa nãy nửa phần nhu nhược, trực tiếp liền đắng đắng sát khí nhảy lên một cái, "Ta mang bọn ngươi đi, xích tỷ tỷ, ta nhớ tới ngươi còn có căn lang nha bỗng, có thể hay không trước tiên cho ta mượn dùng?"

"Không thành vấn đề!" Xích Tỷ Nhi gần nhất đều ở dùng chảo, lập tức liền từ

dưới làn vây rút ra cái kia "Liền một thoáng", rất nhiệt tình đưa tới, "Chúc muội muội, ngươi cứ việc cầm đi dùng, mấy ngày trước ta vừa giữ gìn qua, đem mặt trên 3,600 căn xước mang rõ đều cọ xát một lần."

"Mồ hôi một cái, hai người các ngươi là thắt tán nhiều năm chị em ruột sao?" Hứa Tri Hồ ở bên cạnh nhìn ra nỗi lòng tôn kính, rồi lại tranh thủ thời gian ngắn cản các nàng, "Bình tĩnh

, bình tĩnh, các ngươi không cảm thấy xuất phát trước, cần phải nói cho ta biết trước, suối nước nóng kia trong cốc có bao nhiêu hắc ám hí tử sao?"

"Quản hăn có bao nhiêu người!" Ngưu Ma vương mới mặc kệ nhiều như vậy, tò rõ vẻ hùng hồn dùng sức nện ngực, "Ta cùng lão Yên, đó là sinh tử chi giao, được xưng đong cương thập vạn yêu sơn thắt tình tổ hai người giao tình, ai dám bắt nạt lão Yên, kia chính là ức hiếp ta, coi như thiên quân vạn mã cũng phải giết vào đi cứu hăn!"

"Có thật không?" Chúc đại tiểu thư cảm động đến rơi nước mắt, không nhịn được tóm chặt lấy Ngưu Ma vương tay, "Trâu đại ca, ngươi thực sự là quá tốt rồi, kỳ thực suối nước nóng kia trong cốc phòng vệ cũng không phải rất nghiêm ngặt, chỉ có điều có mấy trăm tên hắc ám hí tử, hơn một nghìn tên hỏa nha linh binh, năm, sáu trăm cái nanh băng sói, mấy chục đài liệt diễm cơ quan thú..."

"Không có chuyện gì, tất cả đều bao tại trên ngươi ta." Ngưu Ma vương tò rõ vẻ hào khí vung tay lên, "Bất quá, lại nói ngược lại, chính là biết ngươi biết ta trăm trận trăm thắng, ta cảm thấy chúng ta còn muốn trước tiên cẩn thận thương lượng một chút kế hoạch tác chiến, ừ ân, không bằng đại gia nghỉ ngơi trước mấy ngày?"

Vãi chưởng! Trâu già ngươi tiết tháo đây?

Mọi người đồng thời nguýt nguýt biểu thị khinh bỉ, nhưng cũng không nhịn được hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ nói như vậy lên, suối nước nóng kia trong cốc sức mạnh phòng ngự, còn đúng là vượt xa tưởng tượng, nếu như chúng ta

liền như thế đần độn vọt vào...

"Híc, có thể chúng ta có thể mang chuyện này báo cho Côn Luân?" Xích Tỷ Nhi đột nhiên suy tư giơ tay lên đề nghị.

"Không được, tốt nhất đừng liều lĩnh trèo phiêu lưu này." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu nhìn về Tham Thiên phong, "Các ngươi ngẫm lại xem, những hắc ám hí tử đó lại có thể thần không biết quý không hay lén vào Tham Thiên phong, thậm chí tại ám sát phát động trước đều không có bị phát hiện, muốn nói tới bên trong không có cái gì nội ứng, ta sẽ không tin tưởng."

"Không sai, hơn nữa e sợ trong kia ứng còn không phải phổ thông luyện khí sĩ đơn giản như vậy." Mộc Liễu đối này cũng tràn đầy đồng cảm, "Ta hiện đang lo lắng chính là, nếu như chúng ta đem chuyện này báo cho Côn Luân, trong kia ứng nói không chắc sẽ lập tức được tình báo, sau đó..."

Còn thật sự rất có thể, mọi người không nhịn được chăm chú cau mày, đột nhiên cảm thấy chuyện này có chút không dễ xử lý, bên cạnh Chúc đại tiểu thư nhưng là lập tức cuồng lên: "Này này này, các ngươi vừa nói cẩn thận muốn đi cứu sư phụ ta, sẽ không như vậy không có nghĩa khí chứ?"

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, lại dựa theo thông lệ mở ra sơn địa bao.

Ung dung thong thả phiên một lần sau, tại Chúc đại tiểu thư tràn ngập ánh mắt mong đợi, hắn rất chăm chú suy nghĩ một chút, đột nhiên tỏ rõ vẻ quái lạ quay đầu, nhìn phía vẫn bị quên —

"Được rồi, ta có cái chủ ý... Bất quá, trước tiên phải đem ôm một cái các nàng nhận lấy."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 286: Chính Là Như Thế Thô Bạo Đơn Giản

Chính là như thế thô bạo đơn giản

Dãy núi Côn Luân kéo dài vạn dặm, trong núi tuy rặng hưởng thọ tuyết lớn bao trùm, nhưng bởi vì sơn mạch bên dưới ẩn giấu đi xích hỏa địa mạch, lâu dần cũng ở trong dãy núi hình thành rồi không ít ẩm áp suối nước nóng, thường xuyên tỏa ra ẩm áp nhiệt khí ...

Mờ nhạt dưới ánh trăng, khoảng cách Tham Thiên phong ước chừng bên ngoài mấy trăm dặm, nơi nào đó rừng rậm che đậy suối nước nóng bên trong thung lũng, giờ khắc này đang có ướt át nhiệt khí bốc lên, xa xa nhìn tới lại như là một mảnh màu bạc sương mù, đem toàn bộ thung lũng đều bao phủ ở bên trong.

"Cho nên nói, chúng ta căn bản không có cách nào thấy rõ bên trong thung lũng tình huống?" Phương xa rừng rậm trên tán cây, Hứa Tri Hồ tại một gốc cao nhất cây thông giơ lên kính viễn vọng nhìn phía thung lũng, nhưng suối nước nóng kia bốc lên nhiệt khí quá mức dày đặc, cho tới biến dị sau kính viễn vọng đều không thể nhìn thấy bên trong thung lũng tình cảnh.

"Không sai." Vân Phàm đồng dạng cưỡi ở bên cạnh hắn cây xoa thượng, tỏ rõ vẻ bất đắc dĩ mở ra hai tay, "Nhưng có thể khẳng định, bên trong thung lũng kia khẳng định tụ tập không ít luyện khí sĩ, bởi vì phổ thông suối nước nóng nhiệt khí căn bản không thể nào làm được trình độ như thế này."

"Được rồi, bất quá cũng không đáng kể." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cắm, lại quay đầu nhìn về bốn phía, "Cái kia, chư vị, đều chuẩn bị xong chưa ... Xích Xích, không cho phép ngươi đến, nhiệm vụ của ngươi chính là tại

đây nghe dưỡng thai âm nhạc."

"Ồ ..." Vừa còn chuẩn bị lén lút cầm lấy chảo theo sau Xích Tỷ Nhi, lập tức lại rất phiền muộn ngồi dưới gốc cây vẽ vòng tròn đi tới.

Đúng là những người khác, như là Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu Mộc Liễu Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi Chúc đại tiểu thư, tất cả đều tinh thần đại chấn hít sâu một hơi, Bạch Tố Trinh càng là xung phong nhận việc dựng thang lên chóp đuôi: "Phụ thân đại nhân yên tâm, con gái vì có thể đúng lúc biến thân là thôn thiêng cự mäng, từ buổi trưa bắt đầu liền cơm đều không ăn, đã sớm vẽ ròng rã 29365 cái quyển quyển, lại có thêm ..."

"Xuất phát!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì xoa một chút mồ hôi lạnh, trực tiếp từ trên tán cây nhảy xuống.

Trong phút chốc, tùy tung hắn cấp tốc rơi rụng bóng người, Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu bọn họ tất cả đều cùng nhau nhảy ra, cuồng phong gào thét xông tới mặt, Hứa Tri Hồ nhìn càng ngày càng gần mặt đất, không chút hoang mang khẽ quát một tiếng ——"Ngân!"

Âm!

Sau đó, hắn cũng tốt, Ngưu Ma vương cũng tốt Lã Phụng Hậu cũng tốt, một đám người tất cả đều lấy mắt hết mặt mũi trước tư thế, tầng tầng suýt trên mặt đất, cũng còn tốt này trong rừng rậm tràn đầy lá rụng, không phải vậy đều không cần những hắc ám hí tử đó phát động rồi.

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người tú chi co giật quỷ dị trong yên tĩnh, Ngân từ một cây đại thụ sau dò ra nửa người trên, vừa giơ đinh đầy dầu máy cờ lê, vừa đường hoàng ra dáng đẩy một cái kính mắt: "A, đại nhân, ngài gọi ta phải không, ta còn tại sửa xe đây!"

Ngươi tấu khải! Ta không quen biết ngươi!

Hứa Tri Hồ cả người đều đau giãy dụa bò lên, sau đó khập khễnh lêng ngū lộ hai tầng xe công cộng, lại nhìn một chút xung quanh đồng dạng sưng mặt sưng mũi Ngưu Ma vương bọn họ, chỉ có thể buồn bã ỉu xìu vỗ vỗ chõ ngồi: "Cái kia cái gì, ra ... Ta sát!"

Còn chưa nói hết đây, không biết lúc nào xuất hiện tại chõ điều khiển Ngân, đã mặt không hề cảm xúc dùng sức đạp cần ga!

Ầm ầm một tiếng, ngū lộ hai tầng xe công cộng nhất thời cuồng bạo xông ra ngoài, to lớn quán tính hạ, không hề phòng bị Hứa Tri Hồ bọn họ tất cả đều bay ngược ra ngoài, tầng tầng kề sát ở sau cửa kính xe thượng, ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, chỉ có thể nhìn thấy xe công cộng hai bên cây cối nổ vang ngã xuống, thậm chí còn có trực tiếp bị đụng phải bay ra ngoài.

Trong phút chốc, mang theo cuồng bạo lực trùng kích, ngū lộ hai tầng xe công cộng đã lao ra rùng rật, khói đặc cuồn cuộn hướng về suối nước nóng cốc xông tới, ven đường đều không mang theo vu hối chuyển biến, mặc kệ chặn ở mặt trước là gì, tất cả đều đằng đằng sát khí trực tiếp nghiền ép lên đi.

Loại này xe ủi đất như vậy bạo lực khí thế, nếu như còn không có người nào chú ý tới, vậy thì thật sự kỳ quái rồi!

Vén vẹn trong nháy mắt, liền nhìn thấy suối nước nóng kia bên trong thung lũng đen nhánh ma khí phóng lên trời, đột nhiên liền có mấy chục tên hắc ám hí tử như là ma thoảng hiện, đột nhiên xuất hiện ở trong hư không, ánh mắt uy nghiêm đáng sợ nhìn phía rùng rật bên này.

Sau một khắc, nhìn như thế quái lạ to lớn vật cưỡi nổ vang đụng tới, những hắc ám hí tử đó đầu tiên là giật nảy cả mình, nhưng rồi lập tức phản ứng lại, cùng nhau há mồm phun một cái, nhất thời liền có mấy trăm nón đen nhánh ma khí bóng roi gào thét bắn ra, dường như bão tố tựa như bắn về phía ngū lộ hai tầng giao thông công cộng.

Không chỉ có như thế, hầu như đồng thời ở nơi này, liền nhìn thấy suối nước

nóng kia trên thung lũng không màu bạc sương mù, đột nhiên nổ vang một tiếng bỗng nhiên chìm xuống, trong nháy mắt hóa thành một tôn cả người đen nhánh tà ác ma tôn, vung vẩy to lớn nǎm đầm thép nổ vang đậm tới!

Không nhìn! Không nhìn! Không nhìn!

Coi như chính mình hoàn toàn không nhìn thấy tình cảnh trước mắt, Ngân đường hoàng ra dáng đầy một cái kính mắt, lần thứ hai đem chân ga dùng sức đạp tới cùng, vừa thật vất vả bắt lấy tay vịn Hứa Tri Hồ, suýt chút nữa lại bay ra ngoài: "Ta sát! Ngân, ta kiến nghị ngươi lần sau ở trong xe mặc lên dây an toàn!"

Âm!

Còn chưa nói hết đây, nổ vang ngũ lộ hai tầng xe công cộng, đã xốc nảy và vào cuồng bạo công kích khuyễn, vô số đen nhánh ma khí bóng roi, vô số phi kiếm pháp khí linh phù, dường như bão tố tựa như nổ vang đậm xuống, không nói tới cái kia cao tới mười mấy trượng dữ tợn ma tôn, càng là vung vẩy nǎm đầm thép dường như thái sơn áp đỉnh, hung ác thô bạo bỗng nhiên đậm xuống!

Âm! Âm! Âm!

Trong phút chốc, bị vô số hung mãnh công kích bắn trúng ngũ lộ hai tầng xe công, lại như là cuồng triều sóng lớn một cái thuyền nhỏ, loạn chòe loạn choạng chấn động kịch liệt, thân ở trong đó Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu bọn họ nơm nớp lo sợ, theo bản năng đoàn kết lại với nhau, liền nhìn trên mui xe liên tục nổ vang vang vọng, vẫn vẹn mấy giây sau, nguyên bản sắt lá chế thành nóc xe, sẽ nổ đến cùng cái cái sàng tựa như, mấy ngàn nói ánh sáng lờ mờ liền như thế thấu vào.

Cái này cũng chưa tính cái gì, đến khi cái kia dữ tợn ma tôn tầng tầng một quyền đánh xuống đến, toàn bộ thân xe lại đều chấn động kịch liệt bắn lên, tiếp theo lại nổ vang lăn lộn, một hơi về phía trước cút khỏi xa mấy chục trượng, toàn bộ thân xe phần sau bộ phận đều bị nổ đến tan tành, liền ghế tựa tay vịn mảnh vỡ đều ở giữa không trung hỗn loạn xoay chuyển.

Nhưng mà, biết cái gì gọi là sức sống ngoan cường sao?

Coi như đến thê thảm như vậy mức độ, ngũ lộ hai tầng giao thông công cộng lại còn duy trì sắp tan vỡ hình thái, mạnh mẽ vọt qua công kích khuyên, lại tránh thoát cái kia dữ tợn ma tôn lần thứ hai oanh kích, kế tục loạng chòe loạng choạng xông về phía trước!

Tại đám kia hắc ám hí tử nỗi lòng tôn kính rồi lại trợn mắt ngoác mồm vẻ mặt, nó liền như thế khói đặc cuồn cuộn nổ vang vang vọng, bỗng nhiên đụng gãy thung lũng trước che chắn tầm mắt hai cây ngàn năm cổ thụ, sau đó dăng dẳng sát khí vọt vào suối nước nóng trong cốc.

"A a a, sống sót rất tốt!" Sắp triệt để tan vỡ trong buồng xe, Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu bọn họ cảm động đến lệ rơi đầy mặt.

"Đừng cao hứng quá sớm!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ nhìn bọn họ, thuận tiện còn không quên nắm chặt tay vịn, "Căn cứ chúng ta trước đó được tình báo, này suối nước nóng trong cốc cần phải còn có..."

Được rồi, không cần hắn để giải thích rồi!

Liền trong chớp mắt này, vô cùng vô tận cuồng bạo công kích từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, dữ tợn đánh lén hắc ám hí tử vung vẩy ma khí bóng roi, hơn một nghìn tên hỏa nha linh binh phun ra lửa cháy rừng rực, từ suối nước nóng trong sương mù lao ra răng nanh băng sói gào thét gào thét, càng có mấy chục đài liệt diễm cơ quan thú bùng nổ ra khí thế hung mãnh, tạo thành hàng ngũ dăng dẳng sát khí đụng tới!

"Chúc Anh Đài! Ngươi dám cấu kết người ngoài xâm lấn, liền không sợ bản tôn trước hết giết ngươi người sư phụ kia sao?" Hung mãnh cuồng bạo liên tục mãnh công, vũ tướng hóa trang hắc ám hí tử thủ lĩnh đứng ở đó tà ác ma tôn đỉnh đầu, cùng hung cực ác cười gắt lén.

"Ngươi dám!" Trả lời hắn, là Chúc đại tiểu thư tiếng hét phẫn nộ, cùng với từ

trong cửa sổ xe gào thét bay ra "Liền một thoáng" .

Trong phút chốc, liền tại này bão tố giống như cuồng bạo oanh kích, Hứa Tri Hồ rốt cuộc rất gian nan tìm thấy chỗ điều khiển, thở hổn hộc bắt lấy Ngân, người sau còn tại cái kia dành thời gian xem shōjo manga họa tới ——

"Cái kia cái gì, đừng xem tổng giám đốc mạn ... Tăng lên lực, biến máy xúc a!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 287: Mỹ Nhân Kế Gì Gì Đó

Mỹ nhân kế gì gì đó

Đêm khuya suối nước nóng trong cốc, cuồng bạo hỗn loạn vẫn còn tiếp tục tiến hành!

Vừa bị nổ đến tan tành xe buýt hai tầng, mắt thấy liền muôn triệt để tan vỡ tới, rồi lại lại tại thời khắc cuối cùng đến cái ánh sáng lóng lánh, lần thứ hai chuyển hóa thành nổ vang chấn động to lớn máy xúc, liền như thế cùng hung cực ác nghiền ép lên đi!

Mặc kệ bên trong thung lũng cái gì địa hình, cũng mặc kệ phụ cận có cái gì trận pháp cơ quan, như là một tòa núi nhỏ to lớn máy xúc, liền như thế không hề phuơng hướng cảm đấu đá lung tung, đầu tiên là một hơi nghiền ép lên mấy chục con răng nanh băng sói, tiếp theo lại oanh phiên hơn trăm tên hỏa nha linh binh, đến cuối cùng vẫn cùng mấy đài liệt diễm cơ quan thú hung tợn chạm vào nhau, sau đó lại bắt đầu đuổi theo những hắc ám hí tử đó phát điên chạy loạn ...

Được rồi, toàn bộ quá trình đều không thể dùng lời nói mà hình dung được rồi!

Nói tóm lại, hai phe địch ta ở vào hỗn loạn tung bùng, vị kia hắc ám hí tử thủ lĩnh rất mạo hiểm tránh thoát truy kích, chờ quay đầu lại nhìn thấy bộ kia to lớn máy xúc đang nổ vang va về phía bên trong thung lũng tòa kia đen nhánh cung điện, không nhịn được hơi biến sắc: "Không ... Cản bọn họ lại!"

Tiếng hét phẫn nộ, vừa bị xung kích đến có chút hỗn loạn hắc ám hí tử, nhất thời lần thứ hai tụ tập mãnh xông lên, bão tố giống như hung mãnh công kích

cùng nhau nổ xuống, dù cho to lớn máy xúc kiên cố như vậy khổng lồ, nhưng vẫn bị nổ đến chấn động kịch liệt tia lửa văng gấp nơi, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để nổ tung.

"Đụng vào! Vậy hắn là chính là giam giữ lão Yên địa phương!" Hứa Tri Hồ tại chỗ tài xế ngồi ngẩng đầu nhìn tới, nhất thời tinh thần đại chấn.

Hoàn toàn không cần nhắc nhở, đang chen chúc tại chỗ tài xế ngồi Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu bọn họ, lập tức các loại thủ đoạn thần thông cùng xuất hiện, Lã Phụng Hậu cuồng bạo loạn phóng đại rắn vô song, Ngưu Ma vương lăn khỏi chỗ hóa thành bò sữa đấu đá lung tung, vừa thuận lợi họa xong 3 vạn cái quyền quyền Bạch Tố Trinh, càng là trực tiếp đẩy một cái kính mắt hô to một tiếng, trực tiếp liền đang lấp lánh ánh sáng hóa thành thôn thiên cự mäng, trăng trợn không kiêng dè nghiền ép vọt vào trong đám người.

"Làm được đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ tại chỗ tài xế ngồi nhìn ra nỗi lòng tôn kính, suy nghĩ một chút lại suy tư sờ sờ cẩm, "A, nói đến, như lão Yên xương rắn như vậy, hắn là sẽ không khuất phục tại kẻ địch nghiêm hình tra tấn, vì lẽ đó thời điểm như thế này, đối phương thường thường sẽ xuất động mỹ nhân kế gì gì đó..."

"Mỹ nhân kế?" Oa Oa đang định lao ra loạn chiến đây, nghe nói như thế lập tức sáng mắt lên, "Ồ, lão đại ngươi nói mỹ nhân kế, chính là loại kia tìm rất nhiều đẹp đẽ cô lương đến, ăn mặc đặc biệt ít, sau đó yếu điệu dính sát, còn dùng bộ ngực mềm cọ a cọ..."

Đừng nói rồi! Cái gì cũng không cần nói rồi!

Trong phút chốc, điểm đậm đáng yêu Chúc đại tiểu thư ngửa mặt lên trời héo dài một tiếng, trực tiếp từ chỗ tài xế ngồi nhảy xuống, quanh thân lửa cháy rừng rực phóng lên trời, vung vẩy sinh mãn xước mang rõ "Liền một thoáng", dường như ma thần phụ thể tựa như trước tiên mở đường, mặc kệ ai tới ngăn cản tất cả đều hung tợn đập bay ra ngoài —

"Khốn nạn, tất cả đều cho luân gia cút ngay ... Đáng ghét a, mĩ nhân kế, mĩ nhân kế gì gì đó, ghét nhất rồi!"

Cho nên nói, sức mạnh của ái tình là vô cùng!

Đều không cần Ngưu Ma vương bọn họ đến giúp đỡ, vị đại tiểu thư này đón bão tố giống như công kích, một hơi về phía trước đột tiến mười mấy trượng, chồ đi qua máu chảy thành sông đoạn chi mảnh vỡ bay múa đầy trời, đến khi lần thứ hai oanh phiên mười mấy hắc ám hí tử sau, trong tay nàng lang nha bỗng đều vặn vẹo biến hình, cũng lại không có cách nào sử dụng.

"Không có binh khí rồi! Nàng không có binh khí rồi!" Thấy cảnh này, nơm nớp lo sợ hãi tản ra hắc ám hí tử môn, nhất thời vui mừng khôn xiết lần thứ hai chen chúc tới.

Hừ hừ, ai nói, không có binh khí liền đánh không chết người!

Chúc đại tiểu thư nhìn phía trước mãnh liệt mà đến cuồng bạo dòng người, dǎng dǎng sát khí hử lạnh một tiếng, đột nhiên hít sâu một hơi, quanh thân liệt diễm lóng lánh bay lên không, rồi lại thế như hung thú bỗng nhiên xoay người!

"Ách ..." Hứa Tri Hồ đột nhiên có loại rất kỳ quái linh cảm, "Đợi lát nữa, vị đại tiểu thư này sẽ không phải là dự định ... Ta sát!"

Được rồi, trực giác của hắn rồi hướng, bởi vì sau một khắc, nặng nề như núi to lớn máy xúc, đã tại một loại nào đó cuồng bạo sức mạnh ảnh hưởng, bắt đầu nổ vang vang vọng chật rãi lên cao!

Trong nháy mắt, liền tại tất cả mọi người trổ mắt ngoác mồm sợ hãi trong tầm mắt, toàn lực bạo phát Chúc đại tiểu thư mắt hạnh trợn tròn, liền như thế hít một hơi dài, mạnh mẽ đem to lớn máy xúc kẽ cả trong buồng lái Hứa Tri Hồ, chật rãi nâng qua đỉnh đầu!

Này, này, cái này không khoa học!

Đang song phuong giao chiến cùng nhau quay đầu trông lại, tất cả đều có loại "Lão tử nhất định là xuất hiện ảo giác" kinh hoảng cảm giác, trong buồng lái Hứa Tri Hồ càng là trợn mắt ngoác mồm, phản ứng đầu tiên chính là định nhảy cửa sổ đào tẩu: "Chờ đã, chờ chút, chúc cô lương người yên tĩnh một chút, kỳ thực mỹ nhân kế..."

Cho bản đại tiểu thư, đi chết đi!

Hắn không đề cập tới mỹ nhân kế cũng còn tốt, vừa nhắc tới mỹ nhân kế, nguyên bản có chút không kiên trì được Chúc đại tiểu thư, nhất thời cuồng loạn triệt để bạo phát, dường như thái cổ hung thú tựa như cuồng bạo ném đi!

Kết quả là, liền tại tất cả mọi người ngây người như phỗng trong tầm mắt, bay lên trời to lớn máy xúc, liền như thế mang theo che kín bầu trời bóng tối, ở giữa không trung xẹt qua một đạo ưu mỹ đường vòng cung, cuối cùng rơi vào ...

Âm!

Không gì phá nỗi cung điện, liền dường như thiên thạch vũ trụ hung tợn bắn trúng, nhất thời chia năm xẻ bảy khói đặc cuồn cuộn, cuồng bạo sóng khí sôi trào mãnh liệt khuếch tán ra đến, đem xung quanh tất cả mọi người tất cả đều nổ đến bay ngược ra ngoài, liền ngay cả toàn bộ suối nước nóng cốc đều tại đây khắc kịch liệt run rẩy.

Lệ rơi đầy mặt a, Hứa Tri Hồ nắm chặt tay lái, nhìn bốn phía phế tích cùng mảnh vỡ, đột nhiên cảm động đến không được: "Vãi chưởng, lão tử như thế đều có thể sống sót, quả thực là kỳ tích!"

Đừng động cái này, đúng là trong giây lát này, vừa hoàn thành cuồng bạo oanh kích Chúc đại tiểu thư, đã đằng đằng sát khí vọt lên, một hơi đánh bay mười mấy cái ngây người như phỗng hắc ám hí tử, vọt thẳng tiến đã hư hao hơn nửa trong điện phủ: "Sư phụ, sư phụ, không nên bị những nữ nhân kia mê hoặc, ta đây liền đến..."

Mấy giây sau, chờ nàng vọt vào cái kia líu lo áp tải Yến Xích Hà nhà tù, đột nhiên liền kinh ngạc không nói gì, không gian phòng trống rỗng, căn bản cũng không có Yến Xích Hà bóng người, chỉ có chuôi này hư hao nghiêm trọng năm lôi kiếm, lại lẻ loi bày ra trên mặt đất.

"Này ..." Chúc đại tiểu thư rất kinh ngạc quay đầu, nhìn phía đang từ bên ngoài xông tới Lã Phụng Hậu bọn họ.

"Đi!" Lã Phụng Hậu tức đến nổ phổi nổi giận gầm lên một tiếng, "Nếu như không có đoán sai, đây là cỗ ý dẫn chúng ta mắng lừa ..."

Không kịp, liền trong chớp mắt này, đèn nhánh ánh sáng liên tục lóng lánh mà qua, vô số hắc ám hí tử cùng ma hóa hung thú đột nhiên xuất hiện, dường như sôi trào mãnh liệt cuồng triều sóng lớn, từ bốn phương tám hướng bao phủ tới, dường như muốn đem toàn bộ cung điện đều triệt để nuốt hết bị chiếm đóng.

Rốt cuộc lộ ra ẩn giấu đã lâu răng nanh, cười gằn trôi nổi ở trong hư không hắc ám hí tử thủ lĩnh, dùng loại kia đổi xử giun dế vẻ mặt, ở trên cao nhìn xuống quan sát một đám con mồi: "Ngu xuẩn! Thật cho là chúng ta không hề phòng bị sao? Nay suối nước nóng cốc trọng yếu như vậy, lại làm sao có khả năng không hề hậu chiêu, các ngươi chưa nghĩ đến cũng quá mức đơn giản rồi!"

Tràn ngập châm chọc nanh trong tiếng cười, vô số hắc ám hí tử cùng ma hóa hung thú, đã từ bốn phương tám hướng mãnh liệt kéo tới, liền dường như biển động cuốn lên cơn sóng thần, trong nháy mắt đã nhấn chìm hơn một nửa cái cung điện, mắt thấy liền muôn ...

Được rồi, liền biết sẽ là như thế!

Tại Lã Phụng Hậu cùng Ngưu Ma vương bọn họ cổ quái biểu tình, mới vừa từ trong buồng lái nhảy xuống Hứa Tri Hồ, hời hợt móc ra một bình sữa bò, trước tiên uống một hớp ép an ủi, sau đó đàng hoàng trịnh trọng gioi tay lên ...

Thời khắc này, thời gian cùng không gian phảng phất đột nhiên đọng lại,

nhưng vển vẹn mấy giây sau, phuong xa trong vòm trời, đột nhiên liền truyền đến sắc bén gào thét âm thanh, phảng phất có vô số quái lạ tồn tại đang cao tốc phủ xông lại!

"Cái gì?" Hắc ám hí tử thủ lĩnh kinh ngạc quay đầu nhìn tới, một loại nào đó quái lạ trực giác, để hắn không cách nào khống chế hãi hùng khiếp vía.

Hầu như trong nháy mắt, bỗng nhiên ý thức được không đúng hắn, nhất thời hít sâu một hơi, đột nhiên tỏ rõ vẻ vẹn vẹo gào thét: "Lui về phía sau! Tản ra! Không muốn tụ tập tại ..."

Âm ầm một tiếng, đang cuồng bạo xông lại vô số hắc ám hí tử cùng ma hóa hung thú, vào thời khắc này không có dấu hiệu nào một trận, tiếp theo rồi lại đường như nước triều rút, liền muôn hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc tản ra.

Nhưng vấn đề là, liền trong chớp mắt này, Hứa Tri Hồ đã thả xuống sữa bò, đường hoàng ra dáng quay đầu nhìn về một bên.

Sau một khắc, đang xem shōjo manga họa Ngân, liền như thế tỏ rõ vẻ nghiêm túc bước về phía trước một bước, đồng thời tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, giơ lên thật cao cái kia diện Captain America bản đồng thau đại thuẫn.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, nàng cái kia không tình cảm chút nào chăm chú âm thanh, kèm theo đồng thau đại thuẫn lóng lánh quái lạ ánh sáng, theo gió đêm vang vọng tại toàn bộ suối nước nóng trong cốc, truyền vào mỗi người trong lỗ tai —

"Chư vị ... Ta muốn, làm các ngươi người đại diện!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 288: Muốn Hỏa À

Muốn hỏa à

Chư vị ... Ta muốn, làm các ngươi người đại diện!

Đêm khuya dưới ánh trăng, tỏ rõ vẻ nghiêm túc cao tốc đồng thau đại thuẫn
Ngân, liền như thế vung tay hô to một tiếng, sau đó không có dấu hiệu nào dừng
lại ở đó, hãy cùng đột nhiên đã biến thành pho tượng tựa như.

Trời mới biết người đại diện là gì!

Trong giây lát này, tất cả mọi người tại chỗ đều rơi vào nháy mắt trầm
mặc, chỉ là vén vẹn mấy giây, những nguyên bản đang kinh hoảng lùi về
sau hắc ám hí tử cùng ma hóa hung thú, nhưng đều đột nhiên cảm thấy trong
lồng ngực có cổ bạo phát tức giận, đang không cách nào khống chế mãnh liệt mà
ra, phảng phất trước mắt này giờ cao đồng thau đại thuẫn kỳ quái thiếu nữ, với
bọn hắn có cướp vợ cướp gia sản khắc cốt cùu hận!

Căn bản không cần suy nghĩ, hoặc là nói đã không cách nào suy nghĩ, ở đây
hắc ám hí tử cũng tốt ma hóa hung thú cũng tốt, toàn đều không cách nào khống
chế hướng về Ngân xông tới, mỗi người đều tỏ rõ vẻ tức giận, mỗi người đều
đầy mắt đỏ chót, mỗi người đều đang gào thét gào thét, tranh nhau chen lấn triệt
để mắt đi lý trí, liền phảng phất bị một loại nào đó kỳ quái cùu hận cho mê hoặc.

"Lui về phía sau, lui về phía sau!" Vị kia hắc ám hí tử thủ lĩnh căn chặt răng,
miễn cưỡng bảo vệ linh đài một tia thanh minh, lại tại tỏ rõ vẻ vặn vẹo gào thét.

Sau một khắc, hay là ý thức được tiếp tục như vậy căn bản không được, hắn

đột nhiên cắn chớp lưỡi, dựa vào đau nhức mang đến kích thích duy trì tinh tú, thân thể đột nhiên dường như mũi tên rời cung gào thét bắn ra, trường đao ở trong hư không đón gió loáng một cái, liền muốn ác liệt chém về phía Hứa Tri Hồ —

"Chết tiệt! Giết ngươi! Chỉ cần trước hết giết ngươi, cái kia kỳ quái khí linh liền không có cách nào rồi!"

Này này này, mặc mớ gì đến ta a, Hứa Tri Hồ rất oan ức thở dài, duy nhất có thể làm, chính là quay đầu nhìn Ngân.

"Đúng, đại nhân!" Lại như là hoàn toàn không thấy bên kia tập kích, Ngân như trước đàng hoàng trịnh trọng giơ đồng thuỷ đại thuẫn, mãi đến tận sắc bén trường đao đều sắp chém trúng Hứa Tri Hồ, nàng lúc này mới tỏ rõ vẻ nghiêm túc đầy một cái kính mắt —

"Cái kia cái gì ... Ta có cái làm người đại diện bạn tốt, hắn họ Tống!"

Được rồi, trời mới biết câu nói này là có ý gì, nhưng là trong chớp mắt này, lập tức liền muốn hung ác chém trúng Hứa Tri Hồ hắc ám hí tử thủ lĩnh, đột nhiên liền ở giữa không trung quỷ dị một trận, tiếp theo trường đao mạnh mẽ thay đổi phương hướng, liền như thế không nhìn gần trong gang tấc Hứa Tri Hồ, trái lại không tự chủ được hướng về mấy bên ngoài hơn mười trượng Ngân chạy như điên.

"Không!" Phản nộ gầm thét lên, hắn rất nỗ lực muốn khôi phục bình tĩnh , nhưng thân thể nhưng phảng phất hoàn toàn bị một loại nào đó cùu hận khống chế, căn bản là không nghe chính hắn chỉ huy.

Thời khắc này, từ trời cao quan sát xuống, độc lập tại trong điện đường Ngân, lại như là nộ hải sóng lớn một khối đá ngầm, nhìn qua như thế yếu đuối phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị nổ đến nát tan, mà tại nàng bốn phía, vô số hắc ám hí tử cùng ma hóa hung thú, chính như cùng mãnh liệt cuồng triều xung kích lại

đây, tại loại này đáng sợ lực trùng kích hạ, coi như là Ngân sức phòng ngự mạnh hơn, e sợ cũng kiên trì không được ch襍 lát.

"Lui về phía sau, lui về phía sau." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng lôi kéo Lã Phụng Hậu bọn họ lùi về sau, mãi đến tận lui ra gần như 300 trượng xa, lúc này mới tỏ rõ vẻ quái lạ ngang đầu lên, nhìn phía bên kia sắc bén tiếng rít càng ngày càng gần bầu trời.

Trong phút ch襍, liền tại một mảnh lóng lánh kim quang, một ngàn điêu Kim quang long chu đột nhiên đột nhiên xuất hiện!

Giống nhau như đúc trên thuyền rồng, một ngàn cái ôm một cái nhô ra giống nhau như đúc tay nhỏ, bắn lên giống nhau như đúc má phính khuôn mặt nhỏ, hoa giống nhau như đúc mái chèo, liền như thế chỉnh tề khởi động thuyền rồng, từ trời cao ngay ngắn có thứ tự lao xuống, xa xa nhìn tới liền dường như một cái kim quang thần long ——

"Hắc ... Xèo ... Hắc ... Xèo ... Hắc ... Xèo ..."

Trong nháy mắt, quái lạ ký hiệu trong tiếng, một ngàn điêu Kim quang long chu đã lao xuống đến phía trên điện phủ, nghe được như thế sắc bén tiếng rít, cho dù là đang ở vào cùu hận hắc ám hí tử môn, cũng không tự chủ được theo bản năng ngang đầu nhìn tới.

Vị kia hắc ám hí tử thủ lĩnh mờ mịt nhìn bầu trời, chờ thấy rõ trên thuyền rồng tình cảnh, rồi lại đột nhiên biến sắc, dùng cuối cùng một tia thanh minh gào thét, kinh hoảng lảo đảo lùi về sau: "Không ... Không ..."

Không kịp rồi!

Liền tại hắn tuyệt vọng trong ánh mắt, gào thét lao xuống mà đến thuyền rồng, một ngàn cái ôm một cái đột nhiên cùng nhau ném mái chèo, sau đó lại đồng thời tòng long thuyền dọn ra pháo hoa ... Ách, chờ chút, pháo hoa?

Không sai, chính là pháo hoa, còn có các loại pháo!

Hàng trước mươi mấy cái ôm một cái giơ lên 56 phát liên châu pháo, tê tê một tiếng nhen nhóm kíp nổ, sau đó rất không chịu trách nhiệm đi xuống ném một cái, còn ở giữa không trung thẳng tắp tăm tích liên châu pháo, đột nhiên liền đến cái liên tục bắn một lượt, tất cả đều chuẩn xác đánh vào hắc ám hí tử trong trận!

Tiếp theo theo tới ôm một cái, giơ lên 20 ba như ý cát tường phi mao thối, cổ má phính khuôn mặt nhỏ ngắm trúng phía dưới, kèm theo một tiếng hưng thú tràn đầy hắc xèo, quả cầu ánh sáng năm màu cùng nhau gào thét bắn ra, mang theo sắc bén tiếng rít, đậm âm ầm tại những ma hóa hung thú trên thân.

Này còn vển vẹn chỉ là cái bắt đầu, đến khi mặt sau ôm một cái lao xuống mà tới, cao tốc xẹt qua mọi người định đầu thời điểm, không chút khách khí chính là một đống lớn xoay tròn điện quang hoa ném đến, đáng thương hắc ám hí tử thủ lĩnh kinh hãi ngẩng đầu lên, liền nhìn như vậy vô số cao tốc xoay tròn chói mắt vầng sáng, dường như bão tố tựa như từ trên trời giáng xuống!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ cung điện đều bị vô cùng vô tận hào quang năm màu bao phủ, rực rỡ khoe khoang pháo hoa ánh sáng bay lên trời, trung gian còn xen lẫn các loại bùm bùm loạn nổ pháo, nổ đến phạm vi mấy trăm trượng bên trong người ngã ngựa đỗ hỗn loạn tung bùng, các loại sứt đầu mẻ trán các loại bay lên trời.

Mấy cái hắc ám hí tử chỉ kịp kinh hãi ngẩng đầu, liền bị nổ đến bay ngược ra ngoài, bên cạnh ma hóa hung thú kinh hoảng kêu quái dị, liền thân thể đều cháy hừng hực lên, mặt sau cầm mấy chục dài liệt diễm cơ quan thú càng là thê lương, trực tiếp liền bị nổ đến tan tành, coi như ngã xuống đều còn bị một đống lớn xoay tròn điện quang hoa vây quanh liên tục oanh tạc.

"Này, này pháo pháo hoa uy lực ..." Mộc Liễu các nàng ở phía xa nhìn ra trợn

mắt ngoác mồm, đột nhiên nhở tới đón năm mới đại gia còn đồng thời thả pháo tới, "Híc, cho nên nói, chúng ta lúc sau tết không có bị nổ bay, quả thực chính là cái kỳ tích sao?"

"Yên tâm, đón năm mới những pháo, đều là không có biến dị qua." Hứa Tri Hồ cười híp mắt giải thích cho bọn họ nghe, "Cho tới đám này, tất cả đều là biến dị qua, uy lực to lớn bảo đảm có thể nổ phiên một đám lớn, ừ ân, có hay không cảm thấy ôm một cái môn hiện tại đi xuống vứt pháo hoa pháo tình cảnh, rất có một loại hàng không mẫu hạm cảm giác?"

Trời mới biết cái gì gọi là hàng không mẫu hạm, Mộc Liễu các nàng nhìn nỗi ba đều muốn trật khớp, thật vất vả mới phản ứng được: "Chờ đã, đợi lát nữa, Tri Hồ, tại sao ngươi sẽ chuẩn bị nhiều như vậy pháo hoa pháo?"

"Ồ ồ ồ, bởi vì siêu thị hướng dẫn mua em gái nói, lúc sau tết cùng bạn gái đồng thời thả pháo hoa pháo gì gì đó lăng mạn nhất." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Sau đó ta nhất thời nóng đầu liền mua một đống lớn, mua xong sau đó đột nhiên phát hiện, đầu tiên, ta đến có người bạn gái ..."

Được rồi, thật là một thương tâm cỗ sự!

Mộc Liễu các nàng nhất thời biểu thị thăm thiết đồng tình, đúng là vào lúc này, một bên Lã Phụng Hậu đột nhiên kinh ngạc nói: "Lão Hứa, giống như thuốc lá của ngươi hoa pháo đều sắp dùng hết?"

Còn đúng là, một trận cuồng oanh loạn tạc qua đi, đến khi ôm một cái môn điều khiển Kim quang long chu từ tầng trời thấp gào thét mà qua, lần thứ hai kéo thang vọt tới trên bầu trời, trên căn bản hết thảy pháo hoa pháo đều đã tiêu hao gần đủ rồi.

Một mảnh khói chiến trường tràn ngập bên trong chiến trường, hắc ám hí tử thủ lĩnh sợ hãi không thôi ngẩng đầu lên, nhìn xung quanh lửa cháy hừng hực thiêu đốt cùng chung quanh lăn lộn thuộc hạ, đột nhiên có loại may mắn đào mạng lệ rơi đầy mặt cảm giác: "Rốt cuộc ... Rốt cuộc ... Ế?"

Còn chưa kịp nói xong đây, vừa xông lên trên không Kim quang long chu, lần thứ hai sắc bén gào thét đập xuống, hàng trước hơn trăm cái ôm một cái đồng thời vứt đi mái chèo, lại rất chỉnh tề từ trong túi tiền lấy ra một bình Coca-cola, rất dùng sức diệu a diệu diệu a diệu, sau đó ...

Trọn mắt ngoác mồm a, đáng thương hắc ám hí tử thủ lĩnh liền như thế mở to hai mắt, nhìn hơn trăm bình tê tê vang vọng mạo khí Coca-cola từ trên trời giáng xuống, vén vẹn mấy giây sau, kèm theo liên tục không ngừng tiếng nổ vang rền, lượng lớn màu nâu chất lỏng dường như bão tố, đem toàn bộ cung điện tất cả đều bao phủ ở bên trong, ừ ân, mùi vị này cần phải rất ngọt, nhưng mà cũng rất đau!

Một trận cuồng oanh loạn tạc sau, còn có thể đứng tại chỗ hắc ám hí tử, trên thực tế đã không tới mấy chục người, hơn nữa còn là mỗi người sứt đầu mẻ trán hai mắt mê man, ám ảnh trong lòng diện tích lớn đến đều cần dùng máy tính để quên đi.

Nhưng oanh tạc vẫn còn tiếp tục!

Trong phút chốc, vừa lần thứ hai xông lên trên không Kim quang long chu, lại sắc bén gào thét lao xuống, lần này đúng là không có cái gì trên không truy vật, chỉ có điều đi đầu ôm một cái cổ má phính khuôn mặt nhỏ, liền bú sữa khí lực đều đã vận dụng, rốt cuộc rất gian nan tòng long thuyền chuyển ra một cái to lớn thiết bình.

"Hắc ... Xèo!" Thở hồng hộc hô khẩu hiệu, này ngốc cô lương ôm thiết bình dùng sức ra bên ngoài vung một cái, suýt chút nữa đem mình đều cho vẩy đi ra.

Sau đó, liền tại tất cả mọi người tập thể nhìn kỹ, cái kia có tới nặng mấy chục cân thiết bình, liền như thế gào thét từ trên trời giáng xuống!

Mất cảm giác, đã triệt để mất cảm giác, ngược lại cũng không kịp đào tẩu, trọn mắt ngoác mồm hắc ám hí tử thủ lĩnh liền như thế đứng tại chỗ, nhìn cái kia to lớn thiết bình từ trời cao đập xuống, đập ầm ầm ở trước mặt hắn trong đất

bùn, sau đó ...

Sau đó, không có thứ gì phát sinh!

"Ách ..." Thời khắc này, nhìn trước mặt tê tê vang vọng tựa hồ đang mạo khí thiết bình, một đám hắc ám hí tử không nhịn được lệ rơi đầy mặt, đi đầu vị kia hắc ám hí tử thủ lĩnh càng là cảm động đến rơi nước mắt, cho nên nói, cho nên nói, cái này kỳ quái đồ vật trừ ra sẽ bay hơi ở ngoài, kỳ thực căn bản là sẽ không nổ tung, đúng không.

"Cho!" Đã sớm liền đem mình trốn đến đồng thau thuẫn bài hạ Ngân, vào lúc này rất đúng lúc đưa lên một điếu thuốc.

"Ách ..." Hắc ám hí tử thủ lĩnh theo bản năng tiếp nhận, sau đó tại một loại nào đó kỳ quái sức mê hoặc dưới ảnh hưởng, chóng mặt phóng tới bên mép.

"Hóa?" Ngân rất săn sóc lại đệ cái trước cái bật lửa, sau đó lần thứ hai hướng về đồng thau thuẫn bài hạ trốn một chút.

"Cảm ơn ..." Hắc ám hí tử thủ lĩnh rất cảm động tiếp nhận cái bật lửa, sau đó xoạt xoạt một tiếng mở ra.

Ồm!

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt sóng lửa, dường như cuồng triều nộ hải giống như bao phủ ra, bao phủ toàn bộ cung điện, hết thảy tại đây bán kính nổ tung hắc ám hí tử, duy nhất có thể làm chính là sơ hãi mở to hai mắt, nhìn bài sơn đảo hải giống như cuồng bạo sóng lửa gào thét vọt tới, liền ngay cả kinh ngạc thốt lên cũng không kịp phát sinh.

Thời khắc này, liền ngay cả ngoài mấy trăm trượng Hứa Tri Hồ bọn họ, cũng bị này khủng bố sóng khí bắn trúng, toàn đều không cách nào khống chế bay lên không mà ra, kể cả che ngợp bầu trời nham thạch mảnh vỡ, tất cả đều đập ầm ầm lạc ở phía xa suối nước nóng.

Hỗn loạn tung bừng, Hứa Tri Hồ rất gian nan từ suối nước nóng nổi lên, nhìn bên kia đã sớm tan xương nát thịt cung điện, cùng với một cái nào đó đang mang theo nửa cái khói bay qua giữa không trung xui xẻo gia hỏa, đột nhiên rất cảm khái thở dài —

"Nói thật sự, ta vốn là không muốn dùng bình gas, nhưng mà ai kêu khi ta tới tương đối gấp, chưa kịp mua Samsung Note 7 đây ..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 289: Có Gian Tế

Có gian tế

Tuy nói không có Samsung Note 7 cái này đại sát khí, nhưng đối phó với một đoàn tụ tập lên hắc ám hí tử, biến dị sau pháo hoa pháo thêm Coca-cola thêm bình gas, kỳ thực cũng gần như đủ rồi!

Chỉ có điều, gánh vác lấy kéo cùu hận nhiệm vụ một vị xe nương, tuy rằng mượn đồng thau đại thuẫn sức phòng ngự tránh thoát nổ tung, nhưng vẫn bị nổ đến tóc đều cuộn lên đến, sau đó này ngốc cô nương quay về cửa sổ xe chiểu nửa ngày sau, rất nghiêm túc quay đầu vấn đề: "Đại nhân, ngài nói ta hiện tại loại này thiên nhiên quyển tạo hình, có thể hay không giả mạo một thoáng Sakata Gintoki em gái ruột?"

Ta sát, Ngân ngươi lại còn biết Ngân hồn?

Hứa Tri Hồ đối này biểu thị nỗi lòng tôn kính, bất quá lúc này hiển nhiên không phải thảo luận thiên nhiên quyển chính xác thời gian, bởi vì một bên khác, Chúc đại tiểu thư đã gấp đến độ đứng ngồi không yên, bất đồng trong điện phủ lửa lớn rùng rực tắt liền vọt vào.

Chỉ chốc lát sau, tại nổ ra một vùng phế tích sau, còn thật sự làm cho nàng tìm tới một cái thông đạo dưới lòng đất, Ngưu Ma vương cùng Lã Phụng Hậu bọn họ vội vã đi lên hỗ trợ, đơn giản thô bạo đem con đường cho mạnh mẽ mở ra, sau đó liên tiếp nhảy xuống.

Lại qua mấy phút, chờ bọn hắn từ trong đường nối bò lên thời điểm, Lã Phụng Hậu trong lồng ngực đã có thêm cái hôn mê Yến Xích Hà, người sau tựa

hồ chịu đeo khá là thương thế nghiêm trọng, dù cho giờ khắc này bị Bạch Tố Trinh một hơi quét mười mấy đạo chữa thương thuật, trong nhất thời đều không thể tỉnh lại.

"Sư phụ, sư phụ ..." Chúc đại tiểu thư ở bên cạnh nhìn ra lệ quang Doanh Doanh, xông lên ôm chặt lấy Yến Xích Hà, đều có thể nghe được xương sườn tại xoạt xoạt vang vọng, "Ô ô ô, sư phụ, ta vẫn không có đầy ngã ngươi đây, ngươi làm sao có thể, làm sao có thể ..."

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Hứa Tri Hồ ở bên rất tốt bụng nhắc nhở, "Cái kia cái gì, căn cứ kinh nghiệm của ta, chúc cô lương như ngươi vậy chăm chú ôm hắn, khả năng hắn bỏ xuống tỷ lệ càng ... Được rồi, làm ta không nói gì qua."

Bị hung tợn trừng một chút, Hứa Tri Hồ lập tức gương mặt vô tội ngẩng đầu nhìn trời, đúng là lúc này, đại khái là cảm giác được sấp bị cắt đứt xương sườn, đáng thương Yến Xích Hà rốt cuộc phun ra một hơi, hỗn loạn mở mắt ra.

"Sư phụ!" Chúc đại tiểu thư vui mừng khôn xiết, nơi nào còn nhớ được cái gì cô gái rụt rè, trực tiếp liền đem má ngọc kẽ sát ở trên ngực của hắn.

Như thế kéo dài chốc lát, nàng thẹn thùng đến đỏ cả mặt, có thể đến cuối cùng vẫn cảm thấy không thể lại bỏ qua, rốt cuộc lấy dũng khí lắp bắp nói: "Sư phụ, sư phụ, kỳ thực, kỳ thực ta ... Kỳ thực ta yêu thích ngươi rất lâu rồi!"

Ta sát, trực tiếp như vậy, đơn giản như vậy thô bạo?

Hứa Tri Hồ bọn họ ở bên nghe được nỗi lòng tôn kính, nhưng rồi lập tức tiến vào tập thể xem cuộc vui hình thức, Xích Xích cùng Mộc Liễu càng là đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, hận không thể hiện tại liền lấy cái gì linh phù đi ra, đem tình cảnh này tỉ mỉ đập xuống đến, ách, bất quá lại nói ngược lại, lấy lão Yến tình thương, không làm được lại sẽ không hiểu ra sao ...

Được rồi, lần này, bọn họ tất cả đều đoán sai rồi!

Vừa tỉnh lại Yên Xích Hà, tuy rằng còn có chút thần trí không rõ, nhưng là chờ nghe được Chúc đại tiểu thư lần này biểu lộ sau, nhưng vẫn là lập tức chuẩn xác không có sai sót lý giải, đồng thời trong nháy mắt liền đờ đẫn: "Anh, Anh Đài, ngươi vừa nãy, nói, nói cái gì?"

Mặc kệ, ngược lại nói hết ra, Chúc đại tiểu thư cũng mặc kệ cái gì rụt rè không rụt rè, liền như thế tỏ rõ vẻ đỏ ửng, nhắm hai mắt kính lớn tiếng nói: "Không sai, sư phụ, ta yêu thích ngươi rất lâu, ta mới không muốn cho ngươi làm đồ đệ, ta phải cho ngươi làm ... Ách, làm chính mình sư nương!"

Ách, cái gì gọi là làm chính mình sư nương?

Yên Xích Hà trực tiếp bị này phức tạp ăn khớp quan hệ làm hôn mê, bất quá chờ hăn phản ứng lại sau đó, càng là trổ mắt ngoác mồm hai mắt đầm đầm, cho tới Hứa Tri Hồ thật tò mò đưa tay tại trước mắt hăn quơ quơ, hăn đều không nháy mắt cùng mắt đi cảm giác tựa như.

"Vì lẽ đó, vì lẽ đó ..." Bên kia Chúc đại tiểu thư còn hàm xấu hổ cúi đầu, nhắm mắt lại đang đợi đây.

Vẫn chờ vẫn các loại, đều sắp đến khi thiên hoang địa lão, còn không có được muôn trả lời, vị đại tiểu thư này cũng là nỗi giận, dưới tình thế cấp bách dứt khoát một phát bắt được Yên Xích Hà cổ áo, đằng đằng sát khí nói: "Đủ rồi a! Đến cùng là đồng ý vẫn là không đồng ý, ngươi đúng là nói một câu a!"

Vãi chưởng! Như thế cũng được?

Hứa Tri Hồ bọn họ nhìn ra tập thể trợn mắt ngoác mồm, thầm nghĩ thời đại này em gái thật là hung mãnh, đây là muôn cường đẫy thêm đẫy ngược tiết tấu a!

Đúng là lúc này, Yên Xích Hà bị tóm một trận loạn hoảng, cuối cùng cũng coi như là tỉnh lại: "Híc, cái kia, Anh Đài ngươi, đột nhiên nói như vậy, để ta, để ta có chút ... Chờ chút! Lão Hứa! Ta có chuyện lớn phải nói cho ngươi!"

Này này này, đề tài không muôn xoay chuyển như thế đong cứng được không, Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, tranh thủ thời gian biểu thị mình và chuyện này không quan hệ: "Cái kia cái gì, ta liền thuộc về xem trò vui, Chúc cô lương các ngươi kế tục, không cần phải để ý đến ta a!"

"Không phải a, không phải a." Yến Xích Hà cũng là cuống lên, xông lên liền tóm chặt lấy hắn, "Chuyện này, quan hệ đến Côn Ngô tồn vong, ta trước lúc hôn mê, đã từng có cái thân mang áo bào đen người bí ẩn đến đây tuần tra..."

"Người bí ẩn?" Hứa Tri Hồ lập tức thu hồi xem trò vui tâm tư, cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, "Chẳng lẽ nói, chính là cái kia cái gọi là chủ thượng?"

"Ta không biết ..." Yến Xích Hà hít một hơi thật sâu, hoàn toàn không thấy bên cạnh Chúc đại tiểu thư oán niệm ánh mắt, "Ta chỉ biết là, cái kia áo bào đen giả thân phận tựa hồ khá cao, hết thảy hắc ám hí tử nhìn thấy hắn đều rất cung kính, không không không, đây không phải là ta muốn nói với các ngươi, ta muốn nói với các ngươi chính là, cái kia áo bào đen giả, rất có khả năng chính là Côn Luân phái một vị đại năng!"

"Cái gì?" Cho dù trước đã từng có loại này suy đoán, nhưng giờ khắc này nghe được Yến Xích Hà nói như vậy, Hứa Tri Hồ bọn họ vẫn là không khỏi giật nảy cả mình.

"Đúng, rất có thể!" Yến Xích Hà đồng dạng tỏ rõ vẻ nghiêm nghị, tựa hồ lại không thể tin được chính mình ngày đó nhìn thấy tình cảnh, "Cái kia áo bào đen giả lúc rời đi, hay là đi được quá mức vội vàng, áo bào đen tại cửa mộc thượng nhẹ nhàng câu một thoáng, vén vẹn là trong giây lát này, lại làm cho làm bộ hôn mê ta, vừa vặn trông thấy hắn pháp bào hạ tấm lệnh bài kia..."

"Lệnh bài?" Hứa Tri Hồ hơi ngạc nhiên, "Ra sao lệnh bài?"

"Là Côn Luân phái cao nhất thông hành lệnh!" Yến Xích Hà hít một hơi thật sâu, "Ta trước đã từng đến Côn Luân bái phỏng qua một lần, gấp loại kia cao nhất thông hành lệnh, đó là chỉ có Côn Luân trưởng lão cùng đại năng tài năng

năm giữ lệnh bài, thay lời khác nói ..."

Yên tĩnh! Quái lạ yên tĩnh!

Chỉ là trong phút chốc, Hứa Tri Hồ đột nhiên liền nhảy lên một cái, mọi người theo sát phía sau, tất cả đều như ong vỡ tổ chen lên xe buýt hai tầng xe: "Chết tiệt! Chúng ta phải tận mau trở về, đem chuyện này báo cho Côn Luân trưởng lão hội."

"Tại sao, tại sao chúng ta không báo cho Kim Quang thánh mẫu nương nương?" Xích Tỷ Nhi việc nhân đức không nhường ai ngồi vào phụ nữ có thai chuyên chỗ ngồi.

"Bởi vì, vị kia nương nương cũng có thể chính là gian tế." Hứa Tri Hồ hít một hơi thật sâu, "Phải biết, nàng gần nhất tốt với người đến có chút quá đáng, ta luôn cảm thấy trong này có chỗ nào không đúng, chẳng lẽ nói..."

"Có thể vấn đề là, liền coi như chúng ta nhìn thấy trưởng lão hội, như thế nào để bọn họ tưởng tin chúng ta?" Mộc Liễu hiển nhiên nghĩ đến càng nhiều, rồi lại quay đầu nhìn về phía sau đã sớm hóa thành phế tích cung điện, "Những hắc ám hí tử đó toàn cũng đã bị nổ nát, không có ai chứng cũng không có khẩu cung, vẫn vẹn dựa vào lão Yên lời nói của một bên, e sợ rất khó nói phục những trưởng lão kia."

"Ta có biện pháp, có thể có thể thử một chút xem." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng tiến vào buồng lái, "Ngân, xuất phát, hiện tại liền ... Ta sát!"

Được rồi, trước sau như một đột nhiên khởi động, kèm theo Ngân dùng sức đạp cần ga, vừa ở trong chiến đấu tổn hại nghiêm trọng xe buýt hai tầng xe, liền như thế khói đặc cuồn cuộn loạng chòe loạng choạng xông ra ngoài, lấy loại kia lúc nào cũng có thể sẽ tan vỡ trạng thái nhầm phía Côn Luân Tham Thiên phong.

Đúng là giữa không trung, chính ở chỗ này xem trò vui ôm một cái mòn, do dự chỉ chốc lát sau, đột nhiên lại hắc xèo hắc xèo vung vẩy mái chèo, xếp thành

một chữ hình chật rãi rời đi, ách , còn các nàng muốn đi nơi nào ... Không có chuyện gì, chỉ muốn xuất ra các loại luyện hạm tư liệu, các nàng sẽ lập tức trở về tới dùng cơm.

Đêm khuya gió rét thổi tới, một vùng phế tích trong điện phủ, Chúc đại tiểu thư còn dẩn độn đứng ở nơi đó, chỉ là đến lúc nàng phản ứng lại, đột nhiên liền giận tím mặt, ôm ngang một cái to lớn trụ đá, trực tiếp liền đằng đằng sát khí đuổi theo —

"Đứng lại! Các ngươi những người này khốn nạn, đem bản tiểu thư phu quân trả về đến!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 290: Trong Chúng Ta Có Một Tên Phản Đồ

Trong chúng ta ra một tên phản đồ

Hoàn toàn không thấy truy ở phía sau Chúc đại tiểu thư, bất cứ lúc nào cũng sẽ tan vỡ xe buýt hai tầng, dùng loại kia "Cha ta là một vị ca sĩ" khí thế khủng bố, dǎng dǎng sát khí vọt vào Côn Luân phái vị trí.

Tại ven đường va lăn đi năm tòa cung điện, sáu cái quảng trường, mười mấy không rõ ăn dưa quắn chúng sau, mặt sau đuôi một đoàn phản nô Côn Luân luyện khí sĩ xe buýt hai tầng, rốt cuộc khói đặc cuồn cuộn dọc theo bậc thang xông lên Tham Thiên phong, mà mấy bên ngoài trăm trượng, chính là cửa lớn đóng kín để phòng nghiêm ngặt Nhà Trắng.

Lúc này khoảng cách sự kiện ám sát, vển vẹn đi qua sáu, bảy cái canh giờ, Côn Luân phái chư vị trưởng lão cùng đại năng còn tại Nhà Trắng hiệp thương xử lý việc này, hơn mươi vị Côn Luân luyện khí sĩ mặt không hề cảm xúc đứng ở cửa, quanh thân sát khí lạnh lẽo phảng phất đều muốn ngưng tụ thành thực chất, hiển nhiên tại không có được mệnh lệnh dưới tình huống, cũng không tính thả bất luận người nào tiến vào trong cung.

"Làm sao bây giờ?" Mộc Liễu khẽ cau mày quay đầu nhìn về Hứa Tri Hồ.

"Vọt vào!" Hứa Tri Hồ không chút do dự trả lời, "Chúng ta không có thời gian làm lỡ, sợ là sợ cái kia gian tế đã phát động kế hoạch gì, đem hết thảy Côn Luân ... Nắm chặt!"

Cuối cùng câu kia nắm chặt, làm đến thật đúng lúc!

Trong phút chốc, xe buýt hai tầng trên xe tất cả mọi người, hầu như là theo bản năng nắm chặt tay vịn, sau đó Ngân lại theo thói quen không làm thông báo, trực tiếp liền tóm rõ vẻ nghiêm túc dùng sức đạp cần ga, hơn nữa còn đến cái đột nhiên thay đổi!

"Người tới sao ..." Cửa đồng lớn trước hơn mười vị Côn Luân luyện khí sĩ, chỉ kịp nói ra mấy chữ này, liền tro mắt nhìn xe buýt hai tầng xe xoay tròn cấp tốc, mang theo sức mạnh kinh khủng quay đuôi đánh tới.

Cái gì phi kiêm cái gì pháp khí, tại đây đơn giản thô bạo công kích trước mặt tất cả đều là phù vân!

Trong tiếng nổ, xe buýt hai tầng xe trực tiếp đánh vỡ cửa đồng lớn, liền như thế đằng đằng sát khí xông vào, mang theo sôi trào mãnh liệt cửa lớn mảnh vỡ cùng lăn lộn sóng khí, nó liền như thế lượng chòe lượng choạng lốp xe trượt vọt vào, sau đó hãy cùng triệt để mất đi sự khống chế tựa như xuyên qua hành lang, cuối cùng đâm đầu vào cái kia cực kỳ kiên cố phòng khách vách tường.

Lần này, bởi vì trung hòa không ít lực trùng kích, xe công cộng đúng là không có triệt để đem vách tường đâm cháy, mà là hơn một nửa cái thân xe đều kẹt ở trong vách tường rồi!

Kịch liệt bốc lên bụi mù, Hứa Tri Hồ liều mạng ho khan, tranh thủ thời gian nâng trợn mắt ngoác mồm Xích Xích, trước tiên đánh mở phía trước cửa xe lao ra lại nói: "Vãi chưởng, ta cảm thấy vì nhà chúng ta bảo bảo suy nghĩ, sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục lên tàu ... Ách, chư vị đều ở a!"

Hỗn loạn tung bừng trong đại sảnh, mười mấy vị Côn Luân phái trưởng lão cùng đại năng, bao quát Kim Quang thánh mẫu nương nương, Thiên Hà chân quân, Liệt Dương kiếm tôn ở bên trong, tất cả đều trợn mắt ngoác mồm cùng nhau quay đầu, dùng loại kia trong gió ngón ngang vẻ mặt nhìn Hứa Tri Hồ bọn họ, liền ngay cả Liệt Dương kiếm tôn đầu kia nắm nhoài ở trong góc kim mao Hồng vật cưỡi, cũng kinh đến cả người kim mao đều dựng lên.

Lạch cách!

Liệt Dương kiếm tôn trường kiếm trong tay đều rơi mất, chỉ là sau một khắc, chờ hăn đột nhiên phản ứng lại, nhất thời liền phẫn nộ giận gầm lên một tiếng, chấn động toàn bộ phòng khách đều tại chấn động kịch liệt: "Vô liêm sỉ! Các ngươi đám này vô liêm sỉ, đến cùng muốn..."

"Có gian tế!" Chưa kịp Liệt Dương kiếm tôn nói xong, Hứa Tri Hồ cũng sớm đã đem Yến Xích Hà đẩy về phía trước, "Nghe ta nói! Chúng ta vừa tìm tới đám kia thích khách ăn thân địa phương, sau đó lão Yến được tình báo biểu hiện, những thích khách sau lưng cái gọi là chủ thượng, rất có khả năng liền ẩn giấu ở chư vị ở trong!"

"Cái...Cái gì?" Liệt Dương kiếm tôn ngạc nhiên không nói gì, đến khi lý giải ý tú của những lời này, rồi lại nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên quay đầu nhìn về bên cạnh chư vị trưởng lão cùng đại năng.

Trên thực tế, không chỉ là hăn, trong giây lát này, ở đây mười mấy vị trưởng lão cùng đại năng, tất cả đều không tự chủ được lùi về sau một bước, dùng loại kia tràn ngập cảnh giác ánh mắt đánh giá những người khác, nhận ra được trong đại sảnh sát cơ đang đang tràn ngập, liền ngay cả nǎm nhoài ở trong góc đầu kia kim mao Hồng, cũng run rẩy không còn dám ngẩng đầu lên.

"Tri Hồ, ngươi chắc chắn chứ?" Quỷ dị bầu không khí, Kim Quang thánh mẫu nương nương khẽ cau mày, suy tư mở miệng hỏi.

"Có ít nhất rất lớn khả năng." Hứa Tri Hồ vỗ vỗ Yến Xích Hà vai, "Bất kể nói thế nào, chúng ta xác thực tìm tới đám kia thích khách ăn thân địa phương, hơn nữa lão Yến cũng tận mắt nhìn thấy khôi này cao nhất thông hành lệnh, cho nên nói..."

Không cần phải nói xuống, Kim Quang thánh mẫu nương nương sắc mặt trở nên càng thêm nghiêm nghị, mười mấy vị trưởng lão cùng đại năng nguyên bản liền nửa tin nửa ngờ có chút do dự, lúc này càng là theo bản năng lùi về sau vài

bước, đổi ngày xưa đạo hữu tràn ngập đề phòng cung cảnh giới.

"Chẳng trách, chẳng trách những thích khách dĩ nhiên có thể vô thanh vô tức lén vào quảng trường, thậm chí còn biết bản tôn nhược điểm sở tại." Thiên Hà chân quân ẩn lại bị thương nghiêm trọng vai, biểu hiện liền dường như mưa rào có sấm chớp trước bầu trời giống như dần dần tăm tối lại, "Bản tôn trước cũng đã hoài nghi, nếu không phải là có ta Côn Luân cao tầng tiếp ứng, bọn họ như thế nào sẽ dễ dàng như thế lén vào, quả nhiên, quả thế!"

"Chờ đã, trước tiên không cần loạn!" Liệt Dương kiềm tôn lại đột nhiên nhíu mày, ánh mắt sắc bén nhìn phía Yến Xích Hà, gằn từng chữ một, "Vị này yến đạo hữu, ngươi xác định, ngươi xác định ngươi thấy khói này cao nhất thông hành lệnh?"

"Ta ... Ta xác định!" Bị Liệt Dương kiềm tôn ánh mắt nhìn chăm chăm, Yến Xích Hà liền dường như bị cự mộc bắn trúng ngực, không tự chủ được lảo đảo lùi về sau, nhưng vẫn là cắn chặt răng nói, "Không sai, ta xác thực nhìn thấy cái kia áo bào đen mang Côn Luân cao nhất thông hành lệnh!"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Liệt Dương kiềm tôn đột nhiên cất cao giọng, về phía trước chậm rãi bước ra một bước, "Ngươi xác định, ngươi không có ẩn giấu cái gì, hoặc là nhìn lầm cái gì?"

"Không có! Ta không nhìn lầm!" Cảm giác được loại kia núi cao ép đỉnh giống như khủng bố sức mạnh tinh thần, Yến Xích Hà cả người xương cốt đều ở răng rắc vang rền, nhưng vẫn là hít sâu một hơi thăng túng thân thể nói.

"Ngươi chắc chắn chứ?" Liệt Dương kiềm tôn lần thứ hai bước về phía trước một bước, quanh thân khí thế dường như cuồng triều sóng lớn giống như mãnh liệt mà ra.

"Đủ rồi!" Lần này, không không có chờ Yến Xích Hà trả lời, Thiên Hà chân quân cũng đã đột nhiên bước ra, tỏ rõ vẻ tức giận che ở Yến Xích Hà phía trước, "Liệt dương, ngươi lần nữa ép hỏi này tiểu đạo bạn muốn hắn mở miệng, là có ý

gi?"

"Ta chỉ là muôn xác định một thoảng hắn độ tin cậy." Liệt Dương kiêm tôn hơi hơi nheo mắt lại, không lùi một phân hù lạnh một tiếng, "Trời mới biết người này có phải là cái kia cái gọi là chủ thượng phái tới gian tế, vển vẹn dựa vào hắn lời nói của một bên, chúng ta liền muốn tự loạn trận cước?"

"Thật sao? Nhưng ngươi lại dựa vào cái gì cảm thấy hắn là gian tế?" Thiên Hà chân quân cười lạnh một tiếng, tương tự không chút nào yếu thế bước về phía trước một bước, "Ta ngược lại có điểm hoài nghi, liệt dương ngươi như thế vội vã chỉ trích, lẽ nào là ... Có tật giật mình sao?"

"Vô liêm sỉ! Bản tôn không thiện với lương tâm, từ đâu tới có tật giật mình?" Liệt Dương kiêm tôn giận tím mặt, chỉ là dừng một chút, nhưng lại đột nhiên cười lạnh nói, "Nói đến, bản tôn đúng là đột nhiên cảm thấy, hay là thiên hà ngươi mới là ..."

"Lẽ nào có lý đó!" Thiên Hà chân quân nhất thời phẫn nộ đến đỏ cả mặt, trực tiếp đánh gãy Liệt Dương kiêm tôn mà nói, "Ngươi mắt mù sao? Vừa nãy nếu không phải bản tôn phản ứng đúng lúc, chỉ sợ cũng đã bị thích khách kia ..."

"Ai biết được?" Liệt Dương kiêm tôn lạnh lùng nhìn hắn, rồi lại ung dung thong thả nói, "Hay là, ngươi là cố ý sử dụng khổ nhục kế, mục đích thực sự là vì gây ra hỗn loạn, tốt thuận tiện những thích khách nhân cơ hội cướp đi một vài thứ gì đó ... A, nếu là bản tôn nhớ không lầm, tựa hồ đang vừa nãy ám sát, ta Côn Luân có mấy món pháp bảo đều mất tích?"

"Cho bản tôn im miệng!" Thiên Hà chân quân không thể kiềm được, lôi đình tức giận hét lớn một tiếng, phía sau ánh bạc phóng lên trời, nhất thời hóa thành một điều giường nanh múa vuốt trăm trượng giao long, liền muốn ở trên cao nhín xuống nhắm phía Liệt Dương kiêm tôn.

"Chỉ bằng ngươi?" Liệt Dương kiêm tôn không cam lòng yếu thế, thân thể hơi chấn động một cái, nhất thời liền có mấy chục nói Xích hỏa kiếm ánh sáng

phóng lên trời, tiếp theo lại tiện tay một chiêu, cái kia nguyên bản trốn ở trong góc kim mao Hồng nhất thời gào thét một tiếng, phun viêm phun lửa mở ra sắc bén răng nanh.

Trong phút chốc, nguyên bản liền bầu không khí xơ xác tiêu điều trong đại sảnh, nhất thời càng là mùi thuốc súng tràn ngập, xung quanh những trưởng lão kia cùng đại năng càng là cùng nhau biến sắc, không ít người hầu như là theo bản năng thôi thúc phi kiếm pháp khí bay lên không, cho tới vách tường chung quanh đều tại uy thế như vậy hạ từng bước rạn nứt!

"Đủ rồi!" Ngay trong nháy mắt này, Kim Quang thánh mẫu nương nương đột nhiên lạnh lùng quát, "Còn không tìm được cái kia ẩn giấu gian tế, chúng ta trước hết nội loạn, chư vị không cảm thấy xấu hổ sao?"

"Ai biết được?" Liệt Dương kiếm tôn lạnh lùng quay đầu trống lại, "Đừng quên, kim quang ngươi cũng là trưởng lão hội một thành viên, thay lời khác nói, ngươi cũng có hiềm nghi, không sai đi!"

"Ngươi ..." Kim Quang thánh mẫu nương nương nhất thời vì đó nghẹn lời, chỉ có thể trợn mắt nhìn kỹ Liệt Dương kiếm tôn.

Trong nhất thời, không khí trong đại sảnh trở nên càng ngày càng kìm né, tất cả mọi người đều duy trì trầm mặc, tràn ngập cảnh giới lẫn nhau nhìn chăm chắm, tức khiến cho bọn họ đã đem hết toàn lực không chế tâm tình, nhưng quanh thân linh khí thẫn thông nhưng vẫn là từng bước bên ngoài, ở trong hư không ầm ầm va chạm, cho tới xung quanh nguyên bản liền từng bước rạn nứt vách tường, thời khắc này càng là che kín mạng nhện tựa như vết rách, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để ầm ầm nổ tung.

Không chỉ có như thế, tại loại này khí thế khủng bố uy thế hạ, bất kể là Xích Tỷ Nhi vẫn là Lã Phụng Hậu bọn họ, tất cả đều tỏ rõ vẻ trắng xám lão đảo lui về sau, quanh thân xương cốt vang rền chịu đựng áp lực thật lớn, đứng mũi chịu sào Yến Xích Hà càng bị trấn áp quỳ một gối xuống trên đất, không cách nào khống

chết miệng đầy phun máu, sau đó ...

Sau đó, liền tại dạng này bất cứ lúc nào cũng sẽ ầm ầm một tiếng nổ tung bầu không khí, vừa vãn tò rõ vẻ vô tội Hứa Tri Hồ, đột nhiên liền yếu mềm giơ tay lên, dùng loại kia rất quái lạ ngữ khí đề nghị ——

"Ách ... Kỳ thực, có thể đại khái khả năng nói không chắc, ta có thể tìm ra cái kia gian tế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 291: Nói Thật Ra

Nói thật ra

Kỳ thực, có thể đại khái khả năng nói không chắc, ta có thể tìm ra cái kia gian tế?

Bởi vì Hứa Tri Hồ một câu nói, ở đây mười mấy vị Côn Luân trưởng lão cùng đại năng, đột nhiên không có dấu hiệu nào cùng nhau quay đầu, mỉm chọc đạo như có thực chất uy thế ánh mắt, mang theo núi cao ép đỉnh sức mạnh kinh khủng, tất cả đều đánh vào trên người hắn.

Rất tốt, dù cho có Ngân đúng lúc ở mặt trước nâng thuẫn chống đồi, Hứa Tri Hồ vẫn là không khỏi thân thể chấn động kịch liệt, thật vất vả mới thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Bình tĩnh, bình tĩnh, chư vị, ta chỉ nói là khả năng..."

Đừng động cái gì khả năng, Liệt Dương kiểm tôn ánh mắt hơi hoi lóng lánh, trực tiếp khẽ quát một tiếng: "Không muốn phí lời! Hứa đạo hữu, lẽ nào ngươi đã biết cái kia gian tế là ai?"

"Híc, không biết..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, rồi lại tại mọi người thất vọng trước, đàng hoàng trịnh trọng nói bổ sung, "Bất quá, ta này ngược lại là có món đồ, nói không chắc có thể hỗ trợ tìm tới cái kia gian tế."

"Cái gì?" Kim Quang thánh mẫu nương nương bọn họ lấy làm kinh hãi, hầu như là theo bản năng cùng nhau cúi đầu nhìn tới.

Liền tại tất cả mọi người kinh ngạc ánh mắt, Hứa Tri Hồ ung dung thong thả mở ra sơn địa bao, lại ở bên trong phiên mấy phút, rốt cuộc phiên đến một cái

xem ra niên đại rất xa xưa vải đỏ, rất chăm chú hướng về trên bàn một đặt.

"Này, đây là cái gì?" Tất cả mọi người tại chỗ đều hai mặt nhìn nhau.

Bày ra tại trước mặt bọn họ vải đỏ, xem ra bình thường, tựa hồ đã trải qua không ít năm tháng, mặt trên đỏ tươi màu sắc đều có chút ẩm đạm rồi, nhưng ngay cả như vậy, có thể thấy được chủ nhân vẫn là rất bảo vệ nó, bình thường đều xếp được chỉnh tề, không có bất kỳ tổn hại.

"Cái này, gọi là khăn quàng đỏ!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hưu nói vượn, "Nó là cờ đỏ một góc, là dùng cách mạng tiên liệt máu tươi nhuộm thành, có tư cách mang theo này khăn quàng đỏ người, được gọi là thiếu niên đội viễn, bọn họ tạo thành một cái thực lực kinh người tổ chức to lớn, tên là Trung Quốc đội thiếu niên tiền phong, nhiệm vụ chủ yếu là giữ gìn hòa bình thế giới nhặt được một phân tiền giao cho cảnh sát thúc cùng với cho bà lão nhường chỗ ngồi... Ân, ta như vậy nói, các ngươi có thể hiểu được sao?"

"Ây... Như thế, cường đại như thế?" Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng Thiên Hà chân quân bọn họ nghe được trợn mắt ngoác mồm, tuy rằng không phải rất nghe hiểu được, nhưng mà nghe tới, này cái đội thiếu niên tiền phong rất lợi hại là được rồi.

"Đó là, đặc biệt mạnh mẽ, đặc biệt là được nghỉ hè thời điểm, anh hùng liên minh đều sẽ theo gấp xui xẻo." Hứa Tri Hồ kế tục nói hưu nói vượn, vừa chỉ chỉ cái kia hồng linh tinh, "Được rồi, trở lại chuyện chính, trọng điểm là, vật này biến dị sau, có loại rất thần kỳ sức mạnh."

"Ây... Cái gọi là thần kỳ sức mạnh là chỉ cái gì?" Kim Quang thánh mẫu nương nương không nhịn được vấn đề.

"Nói thật!" Hứa Tri Hồ rất chăm chú trả lời, "Mang theo vật này sau đó, chỉ có thể nói lời nói thật, một khi nói dối, vật này sẽ dường như xích sắt, chăm chú ghìm lại nói dối giả yết hầu... Chính là, thiếu niên đội viên đều là thành thực con ngoan!"

"Thật hay giả?" Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng Thiên Hà chân quân bọn họ hai mặt nhìn nhau, mấy vị này đại năng cũng coi như là trải qua sóng to gió lớn, nhưng là tại quá khứ dài dằng dặc thời gian, nhưng chưa từng nghe nói có kỳ quái như thế pháp khí, ách, thật sự không phải đang nói đùa sao?

"Thử một chút xem, thử một chút xem liền biết rồi." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng ho nhẹ vài tiếng, lại cười híp mắt quay đầu nhìn bốn phía.

Được rồi, nhận thức lâu như vậy không muốn hiểu rõ nha, vừa nhìn thấy hắn rất xấu bụng lộ ra tám viên tiểu bạch răng, Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu bọn họ lập tức rất sáng suốt lùi về sau vài bước, chỉ có vừa bị giải cứu ra còn đầu váng mắt hoa Yên Xích Hà, lại đần độn đứng tại chỗ.

"Rất tốt, lão Yên, liền ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ rất vui mừng chỉ tay một cái.

"A?" Đáng thương Yên Xích Hà trợn mắt ngoác mồm, vẫn đề là còn không chờ hắn phản ứng lại, bên cạnh Ngưu Ma vương bọn họ đã ôm "Hy sinh một mình ngươi hạnh phúc mọi người chúng ta" nguyên tắc, rất không có nghĩa khí đem hắn đẩy lên.

"Chờ đã, ta còn không biết phải làm sao?" Yên Xích Hà rốt cuộc ý thức được không đúng, thất kinh giãy dụa phản kháng.

"Bình tĩnh, ngươi cái gì cũng không cần làm, trả lời vẫn đề là tốt rồi." Hứa Tri Hồ cười híp mắt cầm lấy khăn quàng đỏ, cho hắn đánh cái rất tiêu chuẩn kết, còn cố ý cẩn thận thu dọn một thoáng, "Rất tốt, có muốn hay không lại kính cái lễ, vậy thì... A, đúng rồi, lão Yên, ngươi có vui vẻ Chúc đại tiểu thư sao, dù cho là một chút?"

"A?" Yên Xích Hà bị hỏi đến không hề phòng bị, hầu như là theo bản năng bật thốt lên, "Đương nhiên... Ách, đương nhiên không có!"

"Thật sự?" Hứa Tri Hồ ung dung thong thả tại cái kia khăn quàng đỏ trên kéo kéo, "Một điểm đều không có?"

"Không có! Làm sao có khả năng sẽ có!" Yến Xích Hà mẩn đở mặt lên, đều không dám nhìn tới đứng ở phía sau tò rò vẻ tan nát cõi lòng Chúc đại tiểu thư, "Chúng ta tu đạo người, lấy trăm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, nơi nào lo lắng cái gì tư tình nhi nữ, huống chi Anh Đài là đồ nhi ta, thay trò trong đó như thế nào có thể..."

Răng rắc!

Hắn còn chưa tới phải nói xong, nhìn như buông ra khăn quàng đỏ, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào bỗng nhiên nắm chặt, chăm chú ghìm lại Yến Xích Hà cái cổ, tiếp theo lại như là bị vô hình tay dẫn dắt, đột nhiên hướng lên trên lôi kéo!

Kết quả là, đáng thương Yến Xích Hà, nhất thời lại như là chỉ treo ở lò sưởi trên vịt, trực tiếp bị này khăn quàng đỏ kéo đến hai chân cách mặt đất, mẩn đở mặt lên khua tay múa chân yết hầu ha ha vang vọng liều mạng giãy dụa, làm thế nào đều không thể mở ra trên cổ khăn quàng đỏ, xa xa nhìn sang lại như là tại tự quái đồng nam chi như thế...

"Thấy không?" Hứa Tri Hồ ung dung thong thả giải thích, "Nếu như nói lời nói dối mà nói, liền sẽ gặp phải kết cục như vậy... Ô, Xích Xích, ngươi cái kia là ánh mắt gì, tại sao liên tục nhìn chăm chăm vào ta xem?"

"Không có thứ gì." Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian lắc đầu.

Đúng là bên cạnh Chúc đại tiểu thư, lúc này không nhịn được cảm động đến rơi nước mắt, đều muốn đỡ môn tài năng miễn cưỡng đứng lại không đi xuống: "Cho nên nói, ô ô ô, cho nên nói, kỳ thực sư phụ hắn vậy..."

"Không sai!" Hứa Tri Hồ cười híp mắt vuốt cằm, nhìn còn quái ở nơi đó liều mạng giãy dụa Yến Xích Hà, "Lão Yến, ta hỏi một lần nữa a, ngươi có hay không yêu thích Chúc đại tiểu thư, dù cho một chút?"

"Ta... Không có..." Yến Xích Hà còn tại mạnh miệng, trong phút chốc, khăn

quàng đỏ lần thứ hai bỗng nhiên nǎm chặt, hầu như đem hǎn hầu cốt đều cho cắt đứt.

"Có! Có! Ta có!" Mắt nő đom đóm không thể thở nổi, kinh hãi đến biến sắc Yến Xích Hà tranh thủ thời gian liều mạng cuối cùng một hơi, thất kinh liên tục hô to.

Lời còn chưa dứt, khăn quàng đỏ đột nhiên buông lỏng, hai chân cách mặt đất Yến Xích Hà nhất thời tầng tầng té xuống, rồi lại bất đồng bò lên, liền bưng yết hầu liên tục hít sâu vài ngụm khí: "Có ma, có ma, vật này thật có thể..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, mặt sau lệ rơi đầy mặt Chúc đại tiểu thư, đã mang theo làn gió thơm xông lại, liền rụt rè mang tiết tháo cũng không muối, trực tiếp liền hạnh phúc đem hǎn cho ngã nhào xuống đất, sau đó hãy cùng con mèo nhỏ tựa như tại ngực hǎn cọ tới cọ lui: "Ô ô ô, sư phụ, ta liền biết, ta liền biết..."

Được rồi, trợn mắt ngoác mồm Yến Xích Hà, đời này đều không cùng cô gái khoảng cách gần như vậy tiếp xúc qua, lúc này cả khuôn mặt đều đỏ đến mức sấp bốc cháy lên, duy nhất có thể làm chính là ở nơi đó phí công phản kháng: "Chờ đã, chờ chút, Anh Đài, ta vừa chỉ là tùy tiện cái kia giải thích, người không muối... Nay này này, nói chuyện liền nói, đừng xé y phục của ta a, vừa mua!"

Ách, ta không có thứ gì nhìn thấy!

Hứa Tri Hồ rất thận thùng bụm mặt, sau đó lại đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, dùng loại kia rất nghiêm túc rất vẻ mặt nghiêm túc, nhìn bên kia mười mấy vị Côn Luân trưởng lão cùng các đại năng, người sau đã sớm tập thể tiến vào "Này mẹ nó rất không khoa học" kỳ quái kịp thời trạng thái ——

"Ư ân, cái kia hiện tại... Vị tiền bối nào dự định trước tiên đến thử xem?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 292: Động Thủ

Động thủ

Sự thực thăng tại hùng biện!

Tuy nói Côn Luân phái một đám đại năng tò rõ vẻ khiếp sợ khó có thể tin, nhưng ở tận mắt qua này cái gì khăn quàng đỏ kỳ lạ biện ngụy năng lực sau, bọn họ vẫn phải là ném xuống đã nát tan tam quan, không thể không tiếp thu cái này khó mà tin nổi kết luận —

"Cho nên nói, hiện tại chỉ cần chúng ta mang theo này cái gì khăn quàng đỏ, đồng thời nhắm thăng vào bản tâm trả lời vấn đề, liền có thể tìm ra cái kia gian tế?"

Không sai, Hứa Tri Hồ cười híp mắt đem khăn quàng đỏ hướng về trước một đệ, nhìn mười mấy vị biểu hiện phức tạp Côn Luân phái trưởng lão cùng đại năng: "Cái kia, hiện tại vấn đề là, vị tiền bối nào dự định đi tới tự chứng thuần khiết đây?"

"Híc, cái này mà ..." Mười mấy vị Côn Luân phái đại năng hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên còn có chút nửa tin nửa ngờ.

"A, bản cung đi tới làm sao?" Nhưng liền tại dạng này do dự, Kim Quang thánh mẫu nương nương nhưng hờ hững gật đầu, như không có chuyện gì xảy ra vượt ra khỏi mọi người, "Bản cung không thiện với lương tâm, liền là chư vị làm cái làm mẫu được rồi, Tri Hồ, ngươi đòi hỏi bản cung làm thế nào, đòi hỏi trước tiên ngưng thần tĩnh khí sao?"

"Không cần, nương nương ngài đứng là được." Hứa Tri Hồ khinh thư một hơi, tranh thủ thời gian cẩn thận từng tý một cầm khăn quàng đỏ qua đi.

Cho dù là gần trong gang tấc khoảng cách hạ, vị này thánh mẫu nương nương khuôn mặt như trước bao phủ tại kim quang, căn bản không nhìn ra hình mạo cùng vẻ mặt đến, Hứa Tri Hồ bị loại kia kim quang chiếu đến cơ hồ không mở mắt ra được, chỉ có thể đầy mắt rơi lệ tranh thủ thời gian cho nàng buộc lên khăn quàng đỏ, sau đó vội vội vã vã tranh thủ thời gian lùi về sau.

"Ta tới hỏi! Ta tới hỏi!" Vân Phàm yêu nhất chính là bát quái, lúc này tranh thủ thời gian giành trước tới, rất hưng phấn nhấc tay vấn đề, "Cái kia cái gì, nương nương, ngươi có phải là muốn cùng Xích Xích hoa bách hợp a?"

"Phù!" Hứa Tri Hồ đang dụi mắt, nghe nói như thế trực tiếp liền văng, "Vãi chưởng, sư tỷ, chúng ta đang làm rất nghiêm túc công tác, xin nhờ ngươi hơi hơi chăm chú một điểm được không?"

Được rồi, trên thực tế, đối diện Kim Quang thánh mẫu nương nương cũng bị hỏi đến ngạc nhiên không nói gì, thật vất vả mới lý giải hoa bách hợp ý tứ, rồi lại không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu cười nói: "Làm sao biết chứ? Bản cung, a, bản cung đổi Xích Xích đặc biệt ưu ái, tự nhiên là có bản cung lý do, chỉ có điều bây giờ đại sự quan trọng, chúng ta vẫn là trước về đến đề tài chính lên đây đi."

"Quả nhiên, quả nhiên là có nguyên nhân sao?" Hứa Tri Hồ không nhịn được nhìn một chút Xích Tỷ Nhi, nhưng rồi lập tức ho nhẹ vài tiếng nói, "Tốt, nếu là như thế, cái kia ... Nương nương, đắc tội rồi, xin hỏi, ngài nhưng là vị kia chủ thượng phái ẩn núp tại Côn Luân gian tế? Hay hoặc là, ngài bản thân kỳ thực chính là vị kia chủ thượng biến thành?"

Nói đến mấy chữ cuối cùng, Hứa Tri Hồ biểu hiện đã kinh biến đến mức cực kỳ nghiêm túc, xung quanh Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng càng là tỏ rõ vẻ cảnh giác, theo bản năng bày ra đề phòng tư thế, trên thực tế liền ngay cả Thiên Hà chân quân bọn họ đám này Côn Luân đại năng, cũng không chút biến

sắc âm thầm thổi thúc pháp khí, một khi tình huống không đúng liền muốn toàn lực phát động.

"A ..." Tại loại này như thực chất uy hiếp, Kim Quang thánh mẫu nương nương nhưng y nguyên như không có chuyện gì xảy ra, hơi hoi dừng lại chỉ chốc lát sau, lúc này mới rất bình tĩnh nhàn nhạt nói, "Bản cung, chính là Côn Luân người, cùng cái kia chủ thượng không có một chút nào quan hệ!"

Thời khắc này, tất cả mọi người cảnh giới đều nhắc tới cao nhất, đồng thời cùng nhau nhìn phía Kim Quang thánh mẫu nương nương trước ngực khăn quàng đỏ, chỉ cần này quái lạ pháp khí có biến hóa, liền muốn cùng nhau phát động công kích!

Thời gian, phảng phất trong nháy mắt này đột nhiên liền đọng lại, nhưng liền tại tất cả mọi người phức tạp trong tầm mắt, Kim Quang thánh mẫu nương nương trước ngực khăn quàng đỏ, như trước là theo gió nhẹ nhẹ lay động, ròng rã năm phút đồng hồ đi qua, đều vẫn không có cái gì đột nhiên bóp chặt biến hóa.

"Hô!" Thở một hơi dài nhẹ nhõm, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau lau mồ hôi lạnh, "Cũng còn tốt, cũng còn tốt, cẩn thận nghĩ đến, nương nương xuất thân Côn Luân, cũng không có lý do gì muốn phản bội ... Cái kia, tiếp xuống đến ai?"

"Ta đến!" Vén vẹn trong nháy mắt do dự sau, Thiên Hà chân quân liền nhanh chân hành tiến lên, trực tiếp nắm lên cái kia khăn quàng đỏ, rất thô bạo quấn vào trên cổ, "Được rồi, muốn hỏi gì cũng sắp điểm hỏi, bản tôn không thiện với lương tâm tùy tiện các ngươi hỏi cái gì cũng có thể."

"Có thật không?" Vân Phàm nhất thời sáng mắt lên, cướp liền nhấc tay vấn đề, "Cái kia cái gì, chân quân ngươi trước đây có phải là cùng Liệt Dương kiếm tôn là bạn học, còn đồng thời yêu thích Kim Quang thánh mẫu nương nương, sau đó còn ... A!"

Đừng như vậy a đừng như vậy, Hứa Tri Hồ vội vàng đem cái này bát quái chi

hỏa cháy hùng hực ngốc nữu cho mang xuống: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chân quân ngài không có đừng để ý tới nàng, cái kia cái gì, chúng ta trực tiếp một điểm ... Xin hỏi chân quân, ngài nhưng là vị kia chủ thượng phái ẩn núp tại Côn Luân gian tế? Hay hoặc là, ngài bản thân kỳ thực chính là vị kia chủ thượng biến thành?

"Không phải!" Thiên Hà chân quân trả lời đến như chém đinh chặt sắt.

Không có bất kỳ bất ngờ, thắt ở trước ngực hắn khăn quàng đỏ theo gió nhẹ nhẹ pháp phói, không có bất kỳ nắm chặt ý tứ, mọi người không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi lại theo bản năng quay đầu, nhìn phía cái kia mười mấy vị còn đứng ở nơi đó Côn Luân trưởng lão cùng các đại năng.

Lần này, có Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng Thiên Hà chân quân làm mẫu đi đầu, còn lại Côn Luân các đại năng đúng là ít đi lo lắng, vén vẹn do dự chỉ chốc lát sau, liền dần dập dựa theo trình tự tới tiếp thu thẩm tra.

Hứa Tri Hồ mỗi lần đều đem khăn quàng đỏ cho bọn họ buộc lên, hỏi thăm giống nhau như đúc vấn đề, hãy cùng máy đọc lại tựa như kiểm tra mười mấy lần, mọi người vừa bắt đầu còn tràn ngập cảnh giới, nhưng mà đến sau đó nhưng từng bước mất cảm giác, trên thực tế bất luận bọn họ làm sao hỏi thăm, cái kia khăn quàng đỏ liền phảng phất mất đi hiệu lực tựa như, không hề có một chút phản ứng.

Chờ đến mười mấy vị Côn Luân đại năng đều kiểm tra hơn nửa sau, nhìn mặt sau lác đà lác đác mấy người, Xích Tỷ Nhi rốt cuộc có chút chột dạ, không nhịn được tiến đến Hứa Tri Hồ bên tai thấp giọng nói: "Tri Hồ, ngươi không phải tại hâm hại hắn môn đi, này cái gì khăn quàng đỏ thật sự hữu dụng, nếu như đến cuối cùng trắc một lần không có bất kỳ phát hiện nào ..."

Không cần phải nhắc tới tinh rồi, trên thực tế vào giờ phút này, Thiên Hà chân quân nhìn phía Hứa Tri Hồ trong ánh mắt, đã tràn ngập hoài nghi cùng không tín nhiệm, phỏng chừng đợi lát nữa nếu như bị chứng minh chỉ là sợ bóng

sợ gió mệt hối

, cái kia nóng hổi ngư hương nhục ti liền muỗn mang món ăn.

"Mồ hôi ..." Hứa Tri Hồ không nhịn được xoa một chút đau đớn mồ hôi lạnh, ánh mắt ở trong đại sảnh chậm rãi quét qua, đột nhiên hơi hơi ngạc nhiên, rồi lại ngừng lại một chút, lập tức cất cao giọng nói: "A, kiêm tôn tiền bối, tựa hồ ngươi còn chưa tiếp thu qua kiêm tra?"

Không sai, theo tầm mắt của hắn, tất cả mọi người đều cùng nhau quay đầu nhìn về lạc hậu Liệt Dương kiêm tôn.

Bị bọn họ như thế nhìn kỹ, Liệt Dương kiêm tôn biểu hiện hơi có chút không tự nhiên, nhưng rồi lập tức khẽ cau mày nói: "Có ý gì? Hứa đạo hữu, ngươi tận lực điểm ra bản tôn, lẽ nào là hoài nghi bản tôn cùng cái kia tà ma có cấu kết sao?"

"Làm sao sõ?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội nhìn hắn, "Ta chính là vừa vặn nhìn thấy kiêm tôn tiền bối ngài ... A, ngược lại đều nhìn thấy, không bằng tiền bối ngài thuận tiện tới làm cái kiêm tra?"

"Lẽ nào có lý đó!" Liệt Dương kiêm tôn nhất thời nỗi giận, "Ngươi tiểu bối này, ý tứ, còn không phải đang hoài nghi bản tôn?"

"Liệt dương, ngươi động cái gì nõ?" Thiên Hà chân quân vốn là cùng Liệt Dương kiêm tôn có chút không hợp, lúc này càng là vượt ra khỏi mọi người, cười lạnh một tiếng nói, "Hứa đạo hữu chỉ là mời ngươi tới làm cái kiêm tra, vốn là sớm muộn cũng sẽ đến phiên ngươi, ngươi như thế giận tím mặt, ngược lại là có vẻ ..."

"Vô liêm sỉ!" Liệt Dương kiêm tôn càng là tỏ rõ vẻ đắc bừng lên, phía sau mấy chục đạo ánh kiêm đều muỗn gào thét bay lên không, "Thiên hà, bản tôn nhẫn ngươi rất lâu rồi!"

"Làm sao, cũng chỉ có người có ánh kiếm hay sao?" Thiên Hà chân quân đồng dạng đối chọi gay gắt, quanh thân mãnh liệt thủy quang phóng lên trời.

"Đủ rồi!" Kim Quang thánh mẫu nương nương đột nhiên thanh quát một tiếng, kim quang dường như bình phong đem hai người bọn họ tách ra, "Liệt dương, không cần nhiều lời, ta cùng thiên hà cũng đã tiếp thu qua kiểm tra, còn hiện tại mà ... Cũng là nên đến người rồi!"

Thời khắc này, hết thảy Côn Luân đại năng tầm mắt, tất cả đều như thực chất tập trung tại Liệt Dương kiếm tôn trên thân, khá là nghiêm nghị bầu không khí, liền ngay cả Liệt Dương kiếm tôn bên cạnh cái kia Kim Mao Hổ cũng nhận biết được nguy hiểm, không kìm lòng được thấp giọng gào thét lên.

"Được! Bản tôn liền chứng minh cho các ngươi xem!" Liệt Dương kiếm tôn hận đến nỗi nghĩ rằng nỗi hận lợi, cuối cùng vẫn là mặt đỏ lên, trực tiếp nhanh chân tiến lên tiếp nhận cái kia khăn quàng đỏ, vừa hận hận trừngh Hứa Tri Hồ một chút, lúc này mới bắt đầu hướng về trên cổ của mình hệ lên.

"A ..." Xích Tỷ Nhi ở bên khẽ cau mày, không biết có phải ảo giác hay không, nàng tựa hồ cảm thấy vị này kiếm tôn tại tiếp nhận khăn quàng đỏ thời điểm, mu bàn tay tựa hồ có trong nháy mắt khẽ run.

"Tri Hồ, vị này kiếm tôn ..." Mộc Liễu tựa hồ cũng có phát hiện, không chút biến sắc tới gần lại đây, nhẹ giọng lại nói.

"Xem trước một chút, xem trước một chút." Hứa Tri Hồ cười híp mắt sờ sờ cẩm, lại quay đầu nhìn một chút cách đó không xa Ngưu Ma vương, Yến Xích Hà cùng Lã Phụng Hậu.

Nói thật sự, không hổ là nhiều năm cơ tình tràn đầy, ba vị này lập tức đọc hiểu hắn trong ánh mắt hàm nghĩa, lại hơi hơi ngạc nhiên trong nháy mắt, liền suy tư chậm rãi về phía trước vài bước, nhìn như lơ đãng nhưng cũng đã làm tốt phát động chuẩn bị.

Lại nhìn một bên khác, Liệt Dương kiếm tôn đã đem khăn quàng đỏ mang theo, tỏ rõ vẻ tức giận hướng về nơi đó vừa đứng, oán hận nói: "Được rồi, muốn hỏi gì liền hỏi, bản tôn không có thời gian với các ngươi lý sự."

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi liếc nhìn nhau, như không có chuyện gì xảy ra lùi về sau vài bước kéo dài khoảng cách, lúc này mới như không có chuyện gì xảy ra nói: "Xin hỏi tiền bối, ngài nhưng là vị kia chủ thượng phái ẩn nấp tại Côn Luân gian tế? Hay hoặc là, ngài bản thân kỳ thực chính là vị kia chủ thượng biến thành?"

Dần dần đêm tối lờ mờ sắc, thanh âm này vang vọng ở trong đại sảnh, phảng phất mang theo lôi đình tiếng nổ vang rền!

Thời khắc này, tất cả mọi người đều đột nhiên thân thể chấn động, mẩy chục hai mắt ánh sáng cùng nhau tập trung tại Liệt Dương kiếm tôn trên mặt, nguyên bản không khí sốt sắng, vào thời khắc này càng là kìm né đến làm người hầu như không thở nổi.

"Bản tôn ..." Liệt Dương kiếm tôn khuôn mặt, rất không tự nhiên co giật một thoáng, nhưng cuối cùng vẫn là lạnh lùng nói, "Không có!"

"Là ngươi! Quả nhiên là ngươi!" Lời còn chưa dứt, Ngưu Ma vương đột nhiên liền gào thét một tiếng, đằng đằng sát khí mãnh xông lên, "Vô liêm sỉ, ăn lão tử ... Ách, thật không tiện, ta hơi sốt sắng, theo bản năng phản xạ có điều kiện, các ngươi kế tục, kế tục a."

Huynh đài, đừng có như vậy được không, ngươi là chuyên môn đi ra sinh động bầu không khí sao?

Tất cả mọi người đều dùng loại kia rất không nói gì ánh mắt nhìn Ngưu Ma vương, vẫn nhìn thấy hắn xấu hổ ngồi xổm góc tường cùng cái kia Kim Mao Hồng đồng thời vẽ vòng tròn mới thôi, sau đó trong chớp mắt, ánh mắt của mọi người, rồi lại đều cùng nhau tập trung tại Liệt Dương kiếm tôn trên thân.

Tại trong tầm mắt của bọn họ, cái kia khăn quàng đỏ không gió mà bay, tựa hồ hướng lên trên trôi nổi một chút, để trái tim tất cả mọi người cũng vì đó căng thẳng, nhưng chỉ trong chốc lát sau, nó rồi lại chậm rãi phiêu rơi xuống, trở xuống đến Liệt Dương kiêm tôn trước ngực, lại không có bất kỳ biến hóa nào.

"Ách ..." Thời khắc này, tất cả mọi người đều cùng nhau thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng vẫn vẹn mẩy giây sau, cũng không biết là ai đi đầu, mười mấy vị Côn Luân trưởng lão cùng đại nồng ánh mắt, nhưng tất cả đều rơi xuống Hứa Tri Hồ trên thân, trong ánh mắt kia hiện ra nhưng đã mang tới mấy phần hoài nghi.

"Làm sao?" Liệt Dương kiêm tôn hờ lạnh một tiếng, hơi hơi nheo mắt lại nhìn phía Hứa Tri Hồ, quanh thân càng là bùng nổ ra nếu có thực chất ác liệt khí thế, "Bản tôn nói rõ mất lòng trước được lòng sau, nếu là đến cuối cùng đều không có bất cứ kết quả gì, thì đừng trách bản tôn không nể mặt mũi rồi!"

Âm ầm một tiếng, bị loại kia nếu có thực chất ánh mắt bắn trúng, Hứa Tri Hồ nhất thời không cách nào khống chế lùi về sau, chỉ cảm thấy quanh thân xương cốt đều ở vang rền, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị uy thế như vậy nổ đến miệng đầy phun máu.

Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, không để ý chính mình còn mang theo mang thai, cuống quýt giơ lên chảo chặn ở mặt trước: "Vô liêm sỉ! Các ngươi muốn làm cái gì, kiểm tra đều vẫn chưa xong, ai có thể bảo đảm liền tìm không ra cái kia gian tế đến?"

"Các ngươi có thể kế tục!" Liệt Dương kiêm tôn cười lạnh một tiếng, tiện tay đem khăn quàng đỏ ném trả lại, "Còn có năm, sáu người, bản tôn ngược lại muốn tại đây nhìn, xem các ngươi như thế nào tìm ra cái kia gian tế đến, thời gian không đám người, động tác nhanh lên!"

Gió lạnh không biết từ chỗ nào thổi tới, kéo trôi nổi bồng bềnh khăn quàng đỏ, dường như rơi tựa như đánh ở Hứa Tri Hồ trên mặt, tại tất cả mọi người phức tạp trong tầm mắt, hắn có chút bất an tiếp nhận khăn quàng đỏ, lại nhìn một chút

đối diện tỏ rõ vẻ tức giận Liệt Dương kiềm tôn, nhưng rốt cuộc khe khẽ thở dài

"Được rồi, chúng ta kế tục, vị kế tiếp ... Động thủ!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 293: Hóa Ra Là Người

Hóa ra là người

Động thủ!

Không có dấu hiệu nào, kèm theo Hứa Tri Hồ quát to một tiếng, nhìn như hững hờ Yến Xích Hà cùng Lã Phụng Hậu, đột nhiên dường như hung thú giống như mãnh nhào lên!

Trọn mắt ngoác mồm, Liệt Dương kiếm tôn hoàn toàn không ngờ tới những người này sẽ không biết tự lượng sức mình công kích, trong nhất thời không khỏi ngạc nhiên không nói gì, chỉ là đến lúc hắn trong nháy mắt phản ứng lại, nhưng rồi lập tức không chút hoang mang hừ lạnh một tiếng.

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt Đại Hà ảo giác tại sau lưng của hắn ngưng tụ thành hình, tiếp theo gào thét bay lên trời, liền muốn đem công tới Yến Xích Hà cùng Lã Phụng Hậu tất cả đều cuốn vào trong đó: "Chỉ là mấy tiểu bối, cũng dám không biết tự lượng sức mình ... Ế?"

Được rồi, hoàn toàn ra ngoài dự liệu của hắn, Yến Xích Hà cùng Lã Phụng Hậu là xông lên, nhưng cũng không phải nhắm phía hắn, mà là nhắm vào tới được trên đường đột nhiên xoay chuyển cái loan, hung tợn đánh về phía Kim Mao Hồng!

Không sai, chính là Liệt Dương kiếm tôn cái kia vật cưỡi!

Vẫn trốn ở góc Kim Mao Hồng, hoàn toàn không ngờ rằng sẽ có loại này bất ngờ việc, nhìn như hơi hơi nheo lại trong con người hơi do dự, tựa hồ muốn đột

nhiên nỗi lén hại người, chỉ là chưa kịp nó tới kịp quyết định, bên cạnh khoảng cách gần Ngưu Ma vương, cũng đã đột nhiên phát lực mãnh nhào lên!

Đúng, trước nhìn như bởi vì căng thẳng phạm sai lầm mà lúng túng lùi tới góc tường Ngưu Ma vương, bởi vì vẫn tại vẽ vòng tròn mà bị tất cả mọi người quên, nhưng ai cũng không có chú ý tới, hắn tại không chút biến sắc đã tiếp cận Kim Mao Hồng, lúc này đột nhiên cuồng bạo gào thét một tiếng, từ bên hung ác xông lại!

Không có bất kỳ phòng bị nào, Kim Mao Hồng chỉ kịp kinh ngạc quay đầu, liền bị Ngưu Ma vương như núi lớn mạnh mẽ ép ngã xuống đất, hầu như tại đồng thời, Yến Xích Hà cùng Lã Phụng Hậu đã đằng đằng sát khí vọt tới trước mặt!

"Ngươi bò u! Chạy đi đâu!" Ngưu Ma vương đi đầu nỗi giận gầm lên một tiếng, đôi tay dường như xích sắt giống như vững vàng nhốt lại Kim Mao Hồng.

"Thiên địa vô cực, càn khôn kiếm pháp!" Yến Xích Hà theo sát phía sau, nắm lôi kiếm ánh chớp lóng lánh hung mãnh vung lên.

"Đại xà vô song, huyết diễm như liên!" Lã Phụng Hậu giơ lên phuơng thiên họa kích, quanh thân hỏa diễm lóng lánh cuồng bạo đánh ra.

Giảng thật, không hổ là đong cương thập vạn yêu sơn thất tình tổ hai người thêm Hiên Viên mộ đệ nhất đầu óc nước vào tình thành, ba cái gia hỏa đậu bỉ quy đậu bỉ, nhưng thực lực nhưng thật sự không lời nói, giờ khắc này phổi hợp hiểu ngầm cuồng bạo phát động, nhất thời công cái kia Kim Mao Hồng một trở tay không kịp!

Trong tiếng nổ, không hề phòng bị Kim Mao Hồng nhất thời bị nổ đến bay ngược ra ngoài, kể cả mặt sau từ lâu nứt ra vách tường đều đồng thời đổ nát, tiếp theo chưa kịp nó từ trong đống đổ nát tức giận nhảy lên đến, Ngưu Ma vương Yến Xích Hà Lã Phụng Hậu bọn họ đã sớm ùa lên, tỏ rõ vẻ dữ tợn hung ác một trận quần ẩu loạn chiến, căn bản là không cho nó cơ hội phản kháng ...

Trọn mắt ngoác mồm a, loạt này biến hóa chỉ trong nháy mắt phát sinh, tất cả mọi người tại chỗ, bất kể là Hứa Tri Hồ bên này Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu các nàng, vẫn là đối diện Côn Luân Kim Quang thánh mẫu nương nương Thiên Hà chân quân một đám đại năng, tất cả đều tập thể trổ mắt ngoác mồm, chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, căn bản đều chưa kịp phản ứng.

Cái gì, tình huống thế nào, Liệt Dương kiếm tôn rất khiếp sợ đứng ở đó, tò ro vẻ đờ đẫn há to mồm, chỉ là mấy giây sau, chờ hẵn ý thức được chính mình vật cưỡi đang bị cực kỳ tàn ác quần ấu, nhất thời liền giận không nhịn nổi hét lớn một tiếng, "Vô liêm sỉ, các ngươi lại dám ..."

"Chờ đã!" Kim Quang thánh mẫu nương nương đột nhiên đưa tay cản lại, suy tư nhìn phía cái kia Kim Mao Hồng, "Liệt dương, ngươi đây chỉ Kim Mao Hồng, theo ngươi bao nhiêu năm?"

"Có mấy trăm ..." Liệt Dương kiếm tôn theo bản năng bật thốt lên, nhưng lại đột nhiên thân thể chấn động, khó có thể tin ngạc nhiên nói, "Kim quang, ý của ngươi là, ta đây chỉ Kim Mao Hồng ..."

Sau một khắc, còn không chờ hẵn nói ra cái kia khó có thể tin suy đoán, Hứa Tri Hồ đã cười híp mắt ho nhẹ vài tiếng: "Cái kia cái gì, sư tỷ a, các ngươi không dự định lên giúp một chuyện?"

Đúng nha, Vân Phàm các nàng nhất thời phản ứng lại, thuận lợi chép lại bên người các loại bạo lực vũ khí liền xông lên, tiếp theo Oa Oa Tiểu Thiến Ngân cũng xông lên, sau đó Bạch Tố Trinh nhìn một chút chính mình đuôi rắn, lại rất chăm chú suy nghĩ một chút, rốt cuộc quyết định tình cờ thay cái khẩu vị, có thể có thể dùng chớp đuôi đến đánh người thử một chút xem?

Kết quả là, bị quần ấu Kim Mao Hồng liền xui xẻo rồi!

Này hung thú hay là thực lực khá là mạnh mẽ, nhưng mà ai kêu nó trong nhất thời do dự chần chờ chốc lát,

Nhất thời rơi vào hạ phong căn bản không kịp hoàn thủ, lúc này bị Đông Minh Sơn quần ẩu đoàn vây quanh một trận loạn đập, làm liền một mạch đại chiêu không ngừng đều không mang theo kỹ năng gián đoạn, trong nháy mắt liền người bị thương nặng sưng mặt sưng mũi, một thân thần thông cũng không kịp sử dụng tới hai, ba phân.

"làm được đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ còn ở bên đường hoàng ra dáng đề kiến nghị, "Đừng đánh ngất, nghĩ biện pháp đem nó chân cho bó trên, đúng, cẩn thận nó sẽ phun lửa nha, rất tốt, cầm dây thừng buộc lên ... Ách, trâu già, ngươi đây cái buộc chặt tư thế, từ đâu học a, xem ra giống như rất tà ác kiểu dáng?"

Như thế như thế, chỉ chốc lát sau, dáng thương Kim Mao Hồng đã bị trói gô, liền ngay cả trong miệng cũng bị nhét vào một khối lớn vải bông, chỉ cần nó dám hơi hơi phản kháng một thoảng, bên cạnh Ngưu Ma vương chính là tầng tầng một quyền đánh vào nó trên bụng, nổ đến nó cả người co giật không có bất luận khí lực gì.

"Xin lỗi, xin lỗi a." Hứa Tri Hồ đột nhiên cảm thấy ra tay có phải là hơi nặng, rồi lại đàng hoàng trịnh trọng lấy ra khăn quàng đǒi tiến ra đón.

Thời khắc này, nhìn khăn quàng đǒi bị thắt ở cổ của chính mình trên, Kim Mao Hồng trong mắt dĩ nhiên xuất hiện rất nhân tính hóa kinh hoảng cùng bất an, nhưng ở nó tới kịp phản kháng trước, Hứa Tri Hồ đã chững chạc đàng hoàng kinh vân đề nói —

"Xin hỏi lão huynh, ngài nhưng là vị kia chủ thượng phái ẩn núp tại Côn Luân gian tế? Hay hoặc là, ngài bản thân kỳ thực chính là vị kia chủ thượng biến thành?"

Trong nháy mắt định trệ sau, Kim Mao Hồng lần thứ hai hung tợn gào thét, đǒi chót trong mắt một mảnh mờ mịt, liền phảng phất nó hoàn toàn nghe không hiểu tiếng người, chỉ biết là dựa vào thú tính hung mãnh loạn nǎm chắc.

"Liền biết sẽ là như thế!" Hứa Tri Hồ như không có chuyện gì xảy ra sờ sờ

cầm, "Lão huynh, có chuyện ta vừa đã quên nói, ta đây khấn quàng đỏ, kỳ thực cũng không cần đổi phương thật sự trả lời, nó có thể trực tiếp cảm nhận được đổi phuơng nội tâm chân thật ý nghĩ, sau đó..."

Sau đó, liền trong chớp mắt này, nguyên bản thắt ở Kim Mao Hồng cổ trên khấn quàng đỏ, đột nhiên hí lên một tiếng nǎm chặt!

Xé rỗi một tiếng, đầy mắt kinh hoảng Kim Mao Hồng, nhất thời bị chấn chú ghìm lại cái cổ, liền ngay cả hô hấp đều trở nên cực kỳ khó khăn, tiếp theo chưa kịp nó tới kịp thân trảo đi xé đứt, khấn quàng đỏ đã bỗng dừng đi lên nhấc lên, liền dường như bộ hoàn tựa như, đưa nó thoát cách mặt đất, phí công giãy dụa bị mạnh mẽ điều ở trong không khí.

"Này, cái này không thể nào!" Cho dù vừa nãy đã có một điểm chuẩn bị tâm lý, nhưng giờ khắc này nhìn thấy chính mình vật cưỡi dĩ nhiên xuất hiện như dì biến này, Liệt Dương kiêm tôn vẫn là khó có thể tin kinh hãi bật thốt lên, "Bản tôn vật cưỡi, ròng rã tùy tùng bản tôn mấy trăm năm, làm sao có khả năng sẽ là..."

"Nhưng sự thực chính là cái dạng này!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ thở dài, nhìn cái kia lại đang gầm thét giãy dụa Kim Mao Hồng, "Biết không, ta vừa liền vẫn cảm thấy không đúng, như kiêm tôn các ngươi những người này Côn Luân phái đại năng, quyền lực địa vị tài nguyên danh vọng, cái gì cũng không thiếu, ăn no rứng mỡ mới chịu chinh phục Côn Ngô, thay lời khác nói, các ngươi căn bản không có thì có làm phản làm gian tế lý do..."

"Không sai." Vân Phàm cũng ở bên suy tư gật đầu nói, "Ở tình huống như vậy, có thể tạm thời nắm giữ khôi này cao nhất thông hành lệnh, mà lại quen thuộc toàn bộ Côn Luân phái tình huống nội bộ, hay là cũng chỉ có các ngươi người ở bên cạnh, nói thí dụ như..."

"Nói thí dụ như?" Không cần nàng nói thêm gì nữa, tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng quay đầu, nhìn phía bên kia đã bị Ngưu Ma vương đến cái

rất kỳ quái trói gô tư thế Kim Mao Hồng.

"Này ..." Liệt Dương kiêm tôn rốt cuộc ý thức được, từ vừa nãy nhìn như châm đổi với mình bắt đầu, Hứa Tri Hồ liền tại không chút biến sắc đào hầm, "Nhưng, nhưng mà, hứa đạo hữu, ngươi làm sao có thể xác định, bản tôn con này Kim Mao Hồng chính là gian tế?"

"Ta không xác định a." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Ta chỉ là tại đoán, ngược lại đoán sai cũng không có tổn thất gì, đúng không."

"Ách ..." Liệt Dương kiêm tôn đột nhiên thì có đủ loại miệng phun huyết kích động, "Cho nên nói, các ngươi liền tại hoàn toàn không thể xác định dưới tình huống, suýt chút nữa đem bản tôn Kim Mao Hồng cho đánh thành thịt đầu lợn?"

"Nhưng trên thực tế, chúng ta đoán đúng không phải sao?" Hứa Tri Hồ rất thành khẩn trả lời, sau đó tranh thủ thời gian cướp tại Liệt Dương kiêm tôn bạo phát trước, rất sáng suốt dời đi đề tài, "Cái kia cái gì, so với ngộ thương vấn đề, liệt Dương tiền bối ngài không cảm thấy tiếp xuống thẩm vấn trọng hơn sao?"

Không sai, bởi vì lời nhắc nhở của hắn, Liệt Dương kiêm tôn lần thứ hai quay đầu nhìn tới, các ánh mắt rơi xuống cái kia lại tại dữ tợn gào thét phản kháng Kim Mao Hồng trên thân, nhất thời phẫn nộ đến mãn đỗi mặt lên: "Vô liêm sỉ! Người đây nghiệt súc, bản tôn không xử bạc với ngươi, ngươi dĩ nhiên ăn cây táo rào cây sung, quả thực là không hề lương tâm!"

"Không tệ? Không tệ với ta?" Kim Mao Hồng liên tục giãy giụa, nhưng lại đột nhiên miệng nói tiếng người, cùng hung cực ác lớn tiếng gào thét lên, "Con em nhà mày! Đổi thành là ngươi, bị ngươi cưỡi lên mấy trăm năm nhìn, điều này cũng làm cho quên đi, lần trước ngươi cùng ngọc La tiên tử nói chuyện yêu đương, các ngươi đàm luận các ngươi, tại sao muốn lão tử thồ các ngươi đi cái gì Thiên Sơn đinh xem mặt trăng ..."

"Ồ?" Đang định nghĩa đang lời lẽ nghiêm nghị đến thẩm vấn mọi người, đột

nhiên liền đầy mắt đều là ngôi sao nhỏ, không hẹn mà cùng quay đầu trông lại.

"Ách ..." Liệt Dương kiêm tôn nhất thời đỏ cả mặt, lắp ba lắp bắp nói không ra lời, "Cái gì, cái gì ngọc La tiên tử, cái gì xem mặt trăng, ta đó chỉ là, đó chỉ là, không sai, chỉ là cộng đồng thảo luận tiên đạo vẫn đề mà thôi."

"Ta phi!" Kim Mao Hồng rất khinh bỉ hờ lạnh một tiếng, "Chăm chú ôm thành một khôi, mặt dán vào mặt thảo luận sao? Hờ hờ, ngược lại đều như vậy, liệt dương ngươi tên khốn kiếp này, thì đừng trách lão tử trở mặt vô tình, đến đến đến, ta ngày hôm nay liền đem liệt dương nhiều năm như vậy tình sử đều giảng cho các ngươi nghe, a, từ nơi nào nói tới đây, liền từ hàn năm đó khi còn trẻ thăm mến tiểu sư muội nói về ..."

Vãi chưởng! Không thể tiếp tục nghe, lại nghe tiếp liền muôn bị giết người diệt khẩu rồi!

Cái gì đều đừng nói, nhìn Liệt Dương kiêm tôn sắc mặt càng ngày càng hồng càng ngày càng hồng, Hứa Tri Hồ nhất thời sờn cả tóc gáy, tranh thủ thời gian nắm lên Xích Xích vừa chạy ra ngoài, một đoàn em gái còn đầy mặt đều là lưu luyến không rời, vừa bị bắt đi ra ngoài vừa còn không đình quay đầu, Vân Phàm càng là nắm chặt cửa lớn làm sao cũng không chịu buông tay: "Ô ô ô, sư đệ, để ta tiếp tục nghe một câu, tiếp tục nghe một câu, liền một câu a, có được hay không?"

Không được!

Hứa Tri Hồ mạnh mẽ đem nàng ngón tay đẩy ra, sau đó một đám người hoang mang hoảng loạn chạy ra Nhà Trăng, mấy giây sau, liền ở tại bọn hắn lao ra Nhà Trăng trong nháy mắt, cuồng bạo kiềm khí dường như bão tố, trăng trọn không kiêng dè phóng lên trời, dường như muốn đem vòm trời đều nổ đến chia năm xẻ bảy rồi!

Thời khắc này, toàn bộ Nhà Trăng đều đang kịch liệt run rẩy, bụi mù đá vụn xen lẫn tiếng kinh hô tiếng rống giận dữ, bài sơn đảo hải giống như vang vọng

tại toàn bộ Tham Thiên phong trên, tại Hứa Tri Hồ bọn họ bị tức lăng nổ đến bay lên trời kinh ngạc vẻ mặt, duy nhất có thể rõ ràng nghe được, cũng chỉ có Kim Mao Hồng cái kia lại không cam lòng yếu thế vạch trần âm thanh ——

"Đúng, nhớ năm đó a, liệt dương cái tên này đã từng đi tới tiểu sư muội trước mặt, đột nhiên phịch một tiếng năm tại trước mặt nàng, còn mẫn đỏ mặt lên rất sốt sắng hỏi câu, sư muội, bạn trai của ngươi rơi mất ..."'

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 294: An Toàn Công Tác Phải Làm Tốt A

An toàn công tác phải làm tốt a

Sự thực chứng minh, Hứa Tri Hồ lựa chọn sớm lách mình, là một cái rất sáng suốt rất sáng suốt quyết định!

Căn cứ Mộc Liễu sau đó hỏi thăm được bát quái biểu hiện, buổi tối ngày hôm ấy, ở tại bọn hắn chạy ra Tham Thiên phong không tới sau năm phút, cả tòa Nhà Trắng liền tại đột nhiên bạo phát kiêm khí hạ gắp phải tính chất hủy diệt đả kích, mười mấy vị Côn Luân phái trưởng lão cùng đại năng dồn dập gắp phải thương tổn nghiêm trọng, liền ngay cả nguy nga sừng sững Tham Thiên phong đều tại loại này hung mãnh oanh kích hạ xuất hiện mấy chục đạo vết rách ...

Không cần phải nói, nhận ra được loại này dị biến, mấy ngàn tên Côn Luân luyện khí sĩ tự nhiên là dồn dập đuổi tới cứu viện, bất quá rất nhanh, từ chấn động Nhà Trắng ra đến Thiên Hà chân quân, liền bưng nghi là có chút bầm tím mặt, đại nghĩa lâm nhiên tuyên bố nói —— liền tại nửa canh giờ trước, trưởng lão trải qua một phen điều tra, rốt cuộc tìm được ẩn núp tại Côn Luân tà ma khe hở, đồng thời trải qua dục huyết phẫn chiến, cực kỳ gian nan đem đối phương bắt giữ ...

Ư ân, ngươi tin sao?

Đừng động có tin hay không, nhưng ít ra cái kia nỗ lực làm loạn Kim Mao Hồng, quả thật bị bắt giữ đồng thời nghiêm mật giam cầm lên, cân nhắc đến tình thế trọng đại, Kim Quang thánh mẫu nương nương mấy vị đại năng tự mình ra trận, liều mạng sử dụng sưu hồn phương pháp bị hư hỏng công đức, vển vẹn bán ngày sau, liền từ này Kim Mao Hồng hồn phách tìm tới rất nhiều tình báo ...

Lại sau đó, căn cứ đám này làm người khiếp sợ tình báo, toàn bộ Côn Luân đều triển khai quy mô lớn quét sạch cùng tự tra hành động!

Vép vẹp hai ngày bên trong, liền muôn mười mây tên ẩn nấp tại Côn Luân gian tế bị tóm, để người không rét mà run chính là, này mười mây tên gian tế dĩ nhiên đang đang mưu đồ một cái mới ám sát kế hoạch, dựa theo âm mưu của bọn họ thiết tưởng, ở phía sau nhật cử hành Tây vương mẫu bỏ phiếu tổng tuyển cử, đã sớm trói ở tại bọn hắn trên thân thể mây ngàn viên xích hỏa dương lôi châu, sẽ cùng nhau nổ vang tự bạo, đến lúc đó ...

Một ý nghĩ đến đây, nghĩ đến loại kia đáng sợ tình cảnh, mặc dù là Kim Quang thánh mẫu nương nương bậc này bình tĩnh không loạn đại năng, cũng không nhịn được cùng nhau rùng mình lạnh lẽo, rồi lại không khỏi âm thầm vui mừng, nếu không phải trước thời gian phát hiện này tà ma âm mưu, chỉ sợ Côn Luân ngàn năm cơ nghiệp đều muốn hủy hoại trong một ngày.

Nhưng mà, làm cho cả Côn Luân trên dưới đều cảm thấy lẩn lộn chính là, này cái gọi là chủ thượng đến tột cùng muôn làm gì, bất kể là trước ám sát vẫn là lần này sắp sửa thực thi nổ tung, lẽ nào chính là vì phá hủy Côn Luân phái, đây là bao lớn thù bao lớn oán tới ... Được rồi, muốn nói là vì đả kích chính đạo sức mạnh, vì hắn tương lai chinh phục Côn Luân làm chuẩn bị, hắn làm sao không đi ám sát Thục Sơn hạm phái đây?

Hắt xì! Bên ngoài ngàn dặm, vô tội trúng thương Thục Sơn phái Bạch Mi chân nhân cùng tất cả trưởng lão, đột nhiên không hẹn mà cùng hắt hơi một cái!

Được rồi, đừng động này cái gọi là chủ thượng đến tột cùng muôn làm gì, nhưng có thể khẳng định chính là, Côn Luân rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Từ hôm nay bắt đầu, toàn bộ Côn Luân phái đều tạm thời bỏ xuống Tây vương mẫu tuyển cử việc, hơn một nghìn Côn Luân luyện khí sĩ dốc toàn bộ lực lượng, tại dãy núi Côn Luân triển khai toàn phuơng vị lục soát, liền ngay cả con

kiến oa đều phải cẩn thận đào một lần, nhất định phải đem cái kia cái gọi là chủ thượng thế lực nhổ tận gốc.

Mặt khác, Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng Thiên Hà chân quân bọn họ, cũng lần thứ hai đối cái kia Kim Mao Hồng triển khai Sưu Hồn Đại Pháp, mười mấy vị trưởng lão trải qua khẩn cấp sau khi thương nghị, càng là liên hiệp trắc tính toán muốn tìm ra cái kia cái gọi là chủ thượng tặc tích, dù cho liều mạng tổn hại mấy chục năm chân nguyên cũng mặc kệ.

Nhưng mà, nhắc tới cũng là kỳ quái, tại loại này thiên la địa võng giống như lùng bắt bên dưới, vị kia chủ thượng cùng hắn thuộc hạ, nhưng lại như là đá chìm đáy biển tựa như tung tích hoàn toàn không có, dù cho Côn Luân phái đem toàn bộ dãy núi Côn Luân lật cả đáy lên trời, đều không có tìm được bất kỳ tương quan manh mối, liền phảng phất vị kia chủ thượng biết kế hoạch bị phá hỏng sau, đã sớm vội vàng thoát đi dãy núi Côn Luân.

"Sưu! Kế tục sưu!" Suýt chút nữa liền thành Côn Luân phái tội nhân Liệt Dương kiêm tôn nghiến răng nghiến lợi, như trước không chịu từ bỏ tại toàn bộ Côn Luân trong phái triển khai lục soát, "Cái kia tà ma, nếu dám sắp xếp Kim Mao Hồng làm nội ứng, hay là chính hắn cũng là ẩn thân tại Côn Luân trong phái, nhất định phải cho ta ... Vô liêm sỉ, hai người các ngươi, tại châu đầu ghé tai nói cái gì, bẩn tôn lặp lại lần nữa, cái gì tiểu sư muội cái gì Ngọc La tiên tử, tất cả đều là cái kia nghiệt súc lập!"

Được rồi, đừng động Liệt Dương kiêm tôn có bao nhiêu phản nộ rồi, cũng đừng động Côn Luân cử đi hạ có bao nhiêu lục soát nghiêm mật, ngược lại tại đem chủ thượng chuyện này giao sau khi đi ra ngoài, Hứa Tri Hồ mấy ngày qua việc vô sự nhẹ cả người, mỗi ngày duy nhất cần phải làm là tại Kim Quang phong trên phát ngây người, bồi tiếp Xích Tỷ Nhi nghe một chút dưỡng thai âm nhạc, thuận tiện lại thưởng thức một thoáng Chúc đại tiểu thư đổi lão Yến triển khai các loại vây đuối chặn đường ép cưới đại tác chiến.

Trong nháy mắt, ba ngày thời gian nháy mắt đã qua, đến khi ngày thứ tư sáng

sớm hắn đẩy cửa phòng ra thời điểm, đột nhiên phát hiện đêm hôm qua không biết lúc nào, đột nhiên liền xuống một hồi lông ngỗng tuyết lớn, vào lúc này bên ngoài đã là bao phủ trong làn áo bạc thế giới.

Không cần phải nói, đã sớm ồn ào muôn đắp người tuyết Tử Tứ Chanh Chanh các nàng, lập tức hưng thú phấn xông ra ngoài, sáu con loli tại Kim Quang phong trên một trận chạy loạn, đến khi mệt đến kiệt sức sau, vừa vặn gặp phải đi ngang qua Kim Quang thánh mẫu nương nương, người sau tựa hồ tâm tình rất tốt, còn cố ý nhận sáu con loli tiến cung đi ăn tiểu bánh giòn, phỏng chừng không có mấy cái canh giờ, các nàng tỷ là sẽ không chạy về đến thêm phiền.

Được rồi, hiếm thấy không có sáu con loli ở trước mắt thêm phiền, Hứa Tri Hồ cuối cùng cũng coi như có thể hưởng thụ một thoáng cùng Xích Tỷ Nhi hai người hạnh phúc thời gian, ừ ân, đừng hiểu lầm, phụ nữ có thai là không thể lăn ga trải giường, hai người bọn họ cũng là đồng thời ngồi ở dưới mái hiên, nhìn bên ngoài còn tại bay tán loạn lông ngỗng tuyết lớn, rất ngu nhưng là vừa rất thích ý phát ngây người, thuận tiện cũng thảo luận một chút bảo bối ứng nên tên gọi là gì khá tốt ...

Như thế nói chuyện phiếm, các đến trưa, Xích Tỷ Nhi lấy ra sa lậu nhìn một chút, rốt cuộc chưa hết thòm thèm đứng lên: "Hừ hừ, ta mặc kệ, ngược lại Tri Hồ ngươi muốn phụ trách muốn cái tên rất hay đi ra, cái gì Hứa Tân Lãng (Sina) Hứa Võng Dịch (NetEase), này đều là cái quỷ gì a!"

"Bởi vì ta tên Tri Hồ (Zhihu) a!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nói hươu nói vượn, "Híc, đúng rồi, chúng ta muốn đi đâu?"

"Đi tham gia Côn Luân phái tổng tuyển cử a!" Xích Tỷ Nhi hưng hờ trả lời, đột nhiên lại rất không nói gì quay đầu, "Đợi lát nữa, Tri Hồ ngươi không thể nào không biết chứ?"

"Híc, ta hắn phải biết sao?" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Được

rồi, cho nên nói, ta mấy ngày đã triệt để trạch sao?"

"Không sai, dù sao không thể không hạn chế mang xuống đi." Xích Tỷ Nhi đỡ cánh tay của hắn, chậm rãi đi ra cửa cung, các xem tới cửa Ngan đang mở ra xe buýt hai tầng xe cửa xe, không nhịn được rùng mình lạnh lẽo, tranh thủ thời gian làm bộ chính mình cái gì cũng không thấy ... Ừ ân, so với mỗi lần đều phải bị quăng bay ra đi, luân gia hay là dùng đi tương đối an toàn một điểm.

"Rõ ràng rồi!" Hứa Tri Hồ tranh thủ thời gian cũng không nhìn Ngan ai oán ánh mắt, chỉ làm chính mình không nhìn thấy bất cứ thứ gì theo kịp Xích Tỷ Nhi, "Chẳng trách, ta mấy ngày nay đều nghe bọn họ đang nói, đến khi tuyển ra tuyển ra mới một đời Tây vương mẫu sau, là có thể càng thêm tập trung sức mạnh lục soát ... Ô, đợi lát nữa, bọn họ liền không sợ tại tổng tuyển cử thời điểm, cái kia cái gọi là chủ thương lại đi ra thêm phiền?"

"Chính bởi thế, chúng ta lần này cố ý đổi toàn bộ Tham Thiên phong đều làm nghiêm mật phong tỏa." Bình thản ung dung uy nghi giọng nữ, đột nhiên từ phía sau truyền đến.

Tại Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi kinh ngạc ánh mắt, Kim Quang thánh mẫu nương nương phượng quan tử bào thẳng đang ngồi, giá thừa dịp kim quang lóng lánh mây xanh giao long xe chậm rãi đi tới, rồi lại nhẹ nhàng thổi một hơi, kim quang như sông dài bao phủ tới, trực tiếp đem hai người bọn họ đều quyến đến trên xe.

Sau một khắc, vị này nương nương vừa thôi thúc mây xanh giao long xe hướng về Tham Thiên phong bước đi, vừa lại như không có chuyện gì xảy ra cho bọn họ giải thích: "Vì hôm nay Tây vương mẫu tổng tuyển cử, Côn Luân mười sáu vị trưởng lão cùng đại năng liên hiệp phát động quản chế đại trận, đem cả tòa Tham Thiên phong đều bao phủ ở bên trong, dù cho sâu dưới lòng đất mươi mấy trượng động tĩnh cũng không ẩn giấu được đi, hơn một nghìn Côn Luân luyện khí sĩ càng là tất cả đều trải qua bài trừ, bảo đảm trong đó không có bất kỳ ngụy trang gian tế."

Trên thực tế, cũng không cần nàng giải thích, bởi vì theo mây xanh giao long xe từng bước bay lên không, Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi đã có thể rõ ràng trông thấy cách đó không xa Tham Thiên phong trên tình cảnh —

Cả tòa Tham Thiên phong, giờ khắc này đều bao phủ tại như thực chất kim quang bên trong, mây trǎm tên trên cánh tay đeo màu đỏ hỏa ngọc Côn Luân luyện khí sĩ, đang đẳng đẳng sát khí ngự kiếm tại Tham Thiên phong hạ gào thét xoay quanh, chỉ muốn gặp được có người đến sẽ uống làm đổi phương dừng bước.

Tiếp theo, đến khi người đến cẩn thận từng ly từng tí một đứng ở dưới chân núi cố định vị trí sau, từ Tham Thiên phong trên gào thét phóng tới chói mắt kim quang, sẽ dường như nắm giữ linh thức đồng dạng, tại mỗi một vị người đến chơi trên thân gào thét quét qua, hơn nữa là liên tục quét qua mấy lần.

Lại sau đó, một khi phát hiện có dị thường gì hiện tượng, sắc bén tiếng tí tí sẽ đột nhiên vang lên, tiếp theo xung quanh mây trǎm tên Côn Luân luyện khí sĩ, lập tức liền đẳng đẳng sát khí ùa lên, mây trǎm chuôi phi kiếm cùng nhau nhắm ngay cái kia tò rõ vẻ trắng xám xui xẻo gia hỏa, các loại tiếng hét phẫn nộ dồn dập vang lên: "Ôm đầu, ngồi, ngã xuống, đem bên người vật phẩm đều giao ra đây, không được lộn xộn ... Vô liêm sỉ, gọi người đừng nhúc nhích, lỗ tai điếc sao?"

Rất tốt rất cường đại!

Hứa Tri Hồ ở phía xa mây xanh giao long trên xe nhìn ra tỏ rõ vẻ quái lạ, mắt thấy lại có một cái gia hỏa bị thét ra lệnh cởi quần áo tiếp thu từ giữa đến bên ngoài lục soát, rốt cuộc không nhịn được quay đầu, yên lặng nhìn Kim Quang thánh mẫu nương nương nửa ngày, sau đó yếu mềm giơ tay lên —

"Híc, nương nương, các ngươi Côn Luân trước đây có phải là ở tàu điện ngầm trạm từng làm ... Ân, đặc biệt Hàng Châu G20 thời điểm?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 295: Liền Biết Sẽ Là Như Thế

Liền biết sẽ là như thế

Không sai, lại như Hứa Tri Hồ châm chọc như vậy, này Côn Luân Tham Thiên phong trước kiểm tra an toàn công tác, quả thật có loại Hàng Châu G20 trạm tàu điện ngầm déjà vu a!

Nói như thế nào đây, ngược lại ngày xưa cũng không tính náo nhiệt Tham Thiên phong phía trước, lúc này bài nổi lên hơn ngàn người hàng dài, mỗi người đều muốn thành thành thật thật tiếp thu lục soát, từ giữa đến bên ngoài từ trên xuống dưới, coi như là Kim Quang thánh mẫu nương nương phượng giá tự mình đến, cũng đến dựa theo quy củ bài một canh giờ đội, sau đó...

"Đợi lát nữa, trong tay ngươi cầm là gì?" Nghiêm mật kiểm tra, một cái đi đầu thanh bào luyện khí sĩ đột nhiên khẽ cau mày, suy tư nhìn phía Hứa Tri Hồ, càng nói chuẩn xác, là nhìn phía Hứa Tri Hồ trong tay cái kia chiếc bình.

"Ây..." Hứa Tri Hồ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, "Cái này? Đây là Tử Tử mấy người các nàng đợi lát nữa muôn uống sữa bò, vừa pha tốt còn phải lại lương một lúc."

"Sữa bò?" Vị kia thanh bào luyện khí sĩ rất ngờ vực nhìn hắn, đột nhiên cười lạnh một tiếng, "Thật sao? Gọi ngay bây giờ mở, uống một hớp cho ta xem!"

"Vãi chưởng! Các ngươi thật sự cùng G20 không liên quan?" Hứa Tri Hồ nhất thời liền sôi sắc chấn kinh rồi.

"Bớt dài dòng, uống!" Thanh bào luyện khí sĩ hừ lạnh một tiếng, trong phút

chỗc, xung quanh mấy trăm tên luyện khí sĩ tất cả đều cùng nhau thôii thúc phi kiếii, dày đặc như tùng lâm giống như ánh kiếii đồng thời chỉ vào Hứa Tri Hồ đầu, rất nhiều ngươi dám không uống coi như trường bạo đầu tư thế.

Được rồi, có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất không nói gì ngang đầu nhìn trời, chỉ có thể thành thành thật thật mở ra sữa bò bình, rầm uống một hớp lớn, cái kia cái gì, Tử Tử các ngươi chớ có trách ta a.

Này còn tạm được, đến khi nhìn hắn uống xong, lại kiên trì chờ đợi mấy phút xác định không có bất lương phản ứng, vị kia thanh bào luyện khí sĩ mới mặt không hề cảm xúc phất tay một cái, ra hiệu bọn họ có thể theo Kim Quang thánh mẫu nương nương đồng thời tiến vào Tham Thiên phong.

Được rồi, ngươi cho rằng như thế coi như nghiêm ngặt phòng ngự, vậy ngươi liền sai rồi!

Chờ đến Hứa Tri Hồ tiến vào Tham Thiên phong sau, mới biết nơi này đến cùng có đằng đằng sát khí thiên la địa võng để phòng nghiêm ngặt, vô số Côn Luân luyện khí sĩ thả ra thần thức, gào thét quét qua Tham Thiên phong mỗi một tấc mặt đất, thậm chí trực tiếp thâm nhập đến lòng đất mười mấy trượng, dưới tình huống này đừng nói là cái gì ẩn núp giả, coi như là một con kiến từ lòng đất bò qua, cũng sẽ bị không chút khách khí bắt tới.

Có thể nói cái gì đó, vì để tránh cho lại bị người yêu cầu uống sữa tươi gì gì đó, Hứa Tri Hồ đám người bọn họ chỉ có thể thành thành thật thật ngồi ở trong góc, nhìn bên kia tổng tuyển cử đang khí thế hừng hực đang tiến hành.

Đây là thời khắc quan trọng nhất, ba vị tân nhiệm Tây vương mẫu ngươi dù bị tự nhiên là đem hết toàn lực, cật lực dùng cuối cùng nửa canh giờ đến triển phát hiện mình, thuận tiện tận hết sức lực công kích đối thủ... Ngược lại, toàn bộ trên đài bầu không khí cực kỳ sôi động, có tốt như vậy mấy lần, Hứa Tri Hồ đều cảm thấy bọn họ sẽ đánh rồi, nhưng mà cũng không có.

Nói chung, lại qua sau nửa canh giờ, rốt cuộc tiến vào cuối cùng bỏ phiếu

phân đoạn!

Tại trang nghiêm nghiêm túc bầu không khí, Côn Luân phái hơn một nghìn tên luyện khí sĩ, binh công băng công chính công khai nguyên tắc, ngay ngắn có thứ tự đi tới đài, vì Côn Luân tương lai cùng phồn vinh phát triển, đầu lên đại biểu chính mình tâm ý thần thánh một phiếu... Được rồi, trở lên lời thuyết minh lời thuyết minh, chỉ do Hứa Tri Hồ tự mình suy diễn tới.

Trên thực tế, nói trắng ra, chính là một đám người đứng xếp hàng lên đầu cái phiếu, trung gian còn có đồng môn sư huynh đệ vì đến cùng cần phải gửi cho ai, thật sự ở phía trên làm một chiếc, bởi vậy có thể thấy được dân chủ chuyện như vậy lúc nào cũng tràn ngập nguy hiểm.

Lại sau đó, lại là cực kỳ rườm rà phức tạp kiểm phiếu quá trình, Hứa Tri Hồ ở phía dưới nhìn ra đều sấp ngủ, trong mơ mơ màng màng đột nhiên liền nghe đến Xích Tỷ Nhi ở bên cạnh liều mạng đầy hăng: "Ai ai ai, đến, đến, muốn tuyên bố cuối cùng bầu bằng phiếu kết quả rồi!"

"Hả?" Hứa Tri Hồ nhất thời tinh thần đại chấn, tranh thủ thời gian lén tinh thần đến, liền ngay cả bên cạnh đang xì xì vang vọng liếm sữa bò kẹo mút Tử Tử các nàng, cũng lập tức rất chờ mong mở to hai mắt, "Ừ ân, ừ ân, nương nương cố lên, phải cố gắng lên nha!"

"Ồ, nguyên lai Tử Tử mấy người các ngươi chõng đở chính là thánh mẫu nương nương sao?" Hứa Tri Hồ còn thật sự không nghĩ tới.

"Đúng vậy, đúng vậy." Sáu con loli rất chỉnh tề gật đầu liên tục, "Nương nương mỗi ngày đều cho chúng ta mua rất nhiều ăn ngon, ừ ân, còn đáp ứng chúng ta nói, chờ nàng được tuyển sau đó, liền cho chúng ta mua rất nhiều thật nhiều kẹo hổ lô, đem toàn bộ Ngũ Giác lâu đều phủ kín nhiều như vậy!"

Được rồi, dứt bỏ bọn họ nơi này nói hươu nói vượn không đề cập tới, bên kia trên đài cao cũng đã yên lặng như tờ, đang đếm ngàn tên Côn Luân luyện khí sĩ có chút căng thẳng nhìn kỹ, phụ trách đảm nhiệm lần này lựa chọn giám sát vị

kia tử bào trưởng lão, rốt cuộc biểu hiện nghiêm nghị lấy ra một phong văn giản, chậm rãi mở ra giơ lên.

Thời khắc này, tất cả mọi người tại chỗ đều nín thở, liền ở tại bọn hắn cảng thẳng ánh mắt, vị kia tử bào trưởng lão hít sâu một hơi, rốt cuộc đưa mắt từ văn đơn giản dời, chậm rãi ngẩng đầu lên, từng chữ từng chữ cất cao giọng nói —

"Chư vị đồng môn, trải qua chúng ta vừa nãy công khai công chính công bằng tính toán, lần này thu được số phiếu nhiều nhất hoạch tuyển giả đã thu được, thay lời khác nói, tức sắp trở thành ta Côn Luân mới một đời Tây vương mẫu, là..."

Trong phút chốc, ở đây mọi người cùng tê chấn động, nguyên bản tập trung tới được ánh mắt trở nên càng thêm hùng hực, liền ngay cả Hứa Tri Hồ cũng bị loại kia bầu không khí cảm hóa, không tự chủ được thả xuống sửa bò bình, ân, thuận tiện lại liếm một thoáng nắp bình được rồi...

Trên thực tế, so với bọn họ đến, vào giờ phút này sốt sắng nhất, nhưng vẫn là ở đài cao bên chờ đợi ba vị người dự bị, Thiên Hà chân quân tuy rằng cật lực duy trì bình tĩnh, nhưng khẽ run ống tay áo cũng đã bán đi tâm tình của hắn, Liệt Dương kiềm tôn càng là không kìm lòng được sờ môi, phía sau kiềm khí đều có chút không bị khống chế tiết ra ngoài, cũng chỉ có Kim Quang thánh mẫu nương nương, như trước... Quên đi, ngược lại nàng quanh thân kim quang bao phủ, căn bản là không nhìn ra vẻ mặt đến!

Sau một khắc, liền tại này hoàn toàn yên tĩnh, vị kia tử bào trưởng lão lần thứ hai hít sâu một hơi, rốt cuộc cao giọng nói: "Chư vị đồng môn, tức sắp trở thành ta Côn Luân mới một đời Tây vương mẫu, chính là..."

"Là?" Xích Tỷ Nhi rất chờ mong nhón chân lên, "A a a, ta còn cố ý tại thánh mẫu nương nương trên thân giam giữ 500 khối linh... Ô, Tri Hồ, ngươi tại sao tò rõ vẻ đề phòng kiểu dáng?"

"Không có gì." Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ chậm rãi lùi về sau, thuận lợi mở

ra sơn địa bao, "Biết không? Dựa theo tình tiết phát triển, thông thường vào lúc này, đại phản diện sẽ ầm một tiếng nhảy ra, cho nên nói..."

Được rồi, để hăn thắt vọng rồi, vị kia tử bào trưởng lão ngừng lại một chút, rốt cuộc tại mọi người chú ý, cao giọng nói ra cái tên đó ——"Kim quang!"

Trong nháy mắt, toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động, rồi lại đột nhiên nổ vang ồn ào, có thắt vọng lắc đầu, có hưng phấn vỗ tay, có mờ mịt không biết nên làm cái gì, Thiên Hà chân quân cùng Liệt Dương kiêm tôn nguyên bản thăng tấp thân thể, trong nháy mắt này phảng phất uốn lượn xuống, hai người tỏ rõ vẻ đáng chát liếc nhìn nhau, không hẹn mà cùng thở dài, nhưng vẫn là không nói thêm gì.

Một bên khác, như trước bao phủ tại kim quang Kim Quang thánh mẫu nương nương, nhưng không nhìn ra biến hóa gì đó đến, chỉ có điều thời khắc này, nàng quanh thân lóng lánh kim quang nhưng dường như cuồng triều sóng lớn giống như sôi trào mãnh liệt, thậm chí không bị nàng khống chế, có thể thấy được nội tâm tâm tình có cõi nào khuấy động.

Nhưng chỉ trong chốc lát sau, vị này tức sắp trở thành Côn Luân cao nhất chưởng khống tồn tại, nhưng lập tức liền hít một hơi thật sâu, kềm chế nội tâm kích động, đồng thời đang đếm ngàn hai mắt ánh sáng tập trung bên dưới, chậm rãi dò xét toàn trường, mãi đến tận hết thảy tạp âm đều hoàn toàn biến mất...

Có cái kia trong nháy mắt, Hứa Tri Hồ tựa hồ cảm thấy, vị kia thánh mẫu nương nương tại nhìn về phía mình bên này, hơi hơi làm thêm mấy phần dừng lại, thậm chí ẩn giấu ở kim quang khuôn mặt, phảng phất lộ ra khó mà nhận ra nụ cười...

Là ảo giác sao?

Chưa kịp Hứa Tri Hồ phản ứng lại, đứng ở trên đài cao Kim Quang thánh mẫu nương nương, cũng đã chậm rãi ngẩng đầu lên, mang theo vài phần thoáng kích động tiếng rung, cao giọng dâng trào nói: "Chư vị đồng môn, bả cung..."

Âm!

Trong phút chốc, Côn Luân Tham Thiên phong cuồng bạo chấn động, cả tòa Nhà Trắng dường như mãnh liệt sóng lớn một chiếc thuyền nhỏ, không cách nào khống chế bay lên trời, nhưng lại nặng nề đập xuống, nổ vang sụp đổ trụ đá, tú tán tung tóe cung tường mảnh vỡ, kinh ngạc thốt lên bay ngược ra ngoài luyện khí sĩ môn, vào thời khắc này tạo thành để người trổ mắt ngoác mồm hỗn loạn cảnh tượng...

Được rồi, có thể làm cái gì đấy, hỗn loạn tung bùng, bị tức lăng nổ đến bay lên trời Hứa Tri Hồ, nhìn phía dưới càng ngày càng gần vỡ vụn mặt đất, chỉ có thể rất không nói gì che mặt thở dài —

"Đcmnn a! Lão tử liền biết sẽ là như thế!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 296: Đến Rồi

Đến

Sáo lộ! Tất cả đều là sáo lộ!

Nổ vang dâng trào cuồng bạo sóng khí, bị cuốn sạch lấy bay lên trời Hứa Tri Hồ, đột nhiên phát hiện chính mình nội tâm vô cùng bình tĩnh, quả thực là ôn hòa nhã nhặn ngưng thần tĩnh khí, thật giống như hiện tại không phải đối mặt nguy hiểm tập kích, mà là tại rất nhàn nhã phẩm long tĩnh trà —

"Ngây thơ, ấu trĩ, lấy vì như thế liền có thể dọa được đến ta, quả thực là too young, too simple, lão tử đã sớm nhìn thấu..."

Âm!

Mang theo yên lặng châm chọc, hắn liền như thế từ giữa không trung gào thét hạ xuống, sau đó còn chưa xuống, liền bị Xích Tỷ Nhi trực tiếp phun ra tơ nhện cuốn lên, gào thét lui ra mấy trăm步 xa, bên tai chỉ nghe được Xích Tỷ Nhi ở nơi đó khẽ quát một tiếng: "Liễu liễu, trâu già, tịch biên hỏa, ai dám lại đây liền chém ai!"

Được rồi, Mộc Liễu lập tức hóa thành trời xanh cổ thụ, đem mọi người tất cả đều bảo vệ ở trong đó, Ngưu Ma vương cùng Lã Phụng Hậu hai người đãng đặng sát khí che ở phía trước nhất, mặc kệ xung quanh làm sao hỗn loạn rung chuyển, chỉ cần có người dám xông lại, không nói hai lời trước tiên đánh hôn mê lại nói.

Hầu như tại đồng thời, cả tòa Tham Thiên phong cũng đã rơi vào trong hỗn

loạn, từ lòng đất truyền đến khùng bỗ sóng xung kích, oanh kích đến Tham Thiên phong kịch liệt rung động, đứng mũi chịu sào Nhà Trắng liền phảng phất bão tố một chiếc thuyền nhỏ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị hải nghiền thành mảnh vỡ, vô số núi đá cây cối nổ vang ngã xuống, liền ngay cả mặt đất đều xuất hiện hàng trăm hàng ngàn vết nứt, mấy cái Côn Luân luyện khí sĩ đến không kịp né tránh, trực tiếp liền ngã vào vết nứt.

"Đồ nhi!" Thiên Hà chân quân ngơ ngác quay đầu nhìn tối, các nhìn thấy chính mình mấy cái môn nhân đang lọt vào trong vết nứt, nhất thời sắc mặt đại biến, liền muốn miễn cưỡng ổn định thân hình đi tới cứu viện.

Chỉ là trong phút chốc, còn không chờ hắn tới kịp xông lên, liền nhìn thấy cái kia mấy cái vừa ngã vào đi Côn Luân luyện khí sĩ, đột nhiên kinh ngạc thốt lên từ trong vết nứt bay ngược ra đến, phảng phất là bị cái gì kỳ quái sức mạnh thúc đẩy, không tự chủ được bay lên trời.

"Cái gì?" Thiên Hà chân quân ngẩn người, liền muốn vui mừng khôn xiết nghênh đón, "Không cần loạn, bản tôn liền tại chuyện này..."

Lời còn chưa dứt, hắn đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, liền phảng phất nhìn thấy gì khó có thể tin quý dị tình cảnh, không, chuẩn xác tới nói, là xác thực nhìn thấy một loại nào đó âm u khùng bỗ quý dị tình cảnh!

Thời khắc này, vừa bay lên trời mấy cái Côn Luân luyện khí sĩ, còn ở giữa không trung liền kêu thảm một tiếng, dường như bị cái gì quý dị sức mạnh ăn mòn, trong nháy mắt liền hóa thành bạch cốt âm u, dường như như mưa lớn gào thét vương xuống đến.

"Hí!" Nhìn thấy tình cảnh quái dị như vậy, cho dù là đang nổ vang sóng chấn động miễn cưỡng tự vệ rất nhiều luyện khí sĩ, cũng không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Này, đây là..." Kim Quang thánh mẫu nương nương thả ra trăm trượng kim quang, đem xung quanh luyện khí sĩ tất cả đều hộ ở trong đó, nhưng chờ nàng

hở hơi nheo lại mắt phượng nhìn phía cái kia giữa không trung quỷ dị tình cảnh, vén vẹn ngạc nhiên vài giây, liền đột nhiên sắc mặt đại biến —

"Lui về phía sau! Lui về phía sau! Đó là..."

Không kịp, liền trong chớp mắt này, cả tòa Tham Thiên phong lần thứ hai chấn động kịch liệt, sôi trào mãnh liệt đèn nhánh ma khí, từ mặt đất trong vết nứt cuồng bạo lao ra, dường như suối phun tựa như xông lên mấy cao trăm trượng không, tiếp theo lại hóa thành bão tố hạ xuống, đem Tham Thiên phong trên tất cả mọi người tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Trong chớp mắt, cho dù muốn né tránh cũng không kịp, hơn một nghìn tên luyện khí sĩ chỉ có thể cuồng quyt thoi thúc phòng ngự pháp khí chống đỡ, nhưng ngay cả như vậy, lại có thiểu số tu vi yếu kém luyện khí sĩ nhất thời trúng chiêu, thân hình bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo hai mắt đỏ chót như là dã thú gào thét, mất đi lý trí nhầm phía xung quanh đồng môn.

"Làm sao sõ?" Liệt Dương kiếm tôn đánh ngắt mấy cái mắt đi lý trí luyện khí sĩ, rồi lại khó có thể tin ngơ ngác ngang đầu, nhìn phía cái kia lại đang phun trào mãnh liệt ma khí, "Chúng ta rõ ràng đã kiểm tra toàn bộ Tham Thiên phong, liền ngay cả lòng đất mấy trăm trượng cũng dùng thần thức lục soát qua... Tại sao, tại sao vẫn là sõ lọt này ma khí?"

Ồ!

Lại như là tại trả lời vấn đề của hắn, sôi trào mãnh liệt ma khí lần thứ hai từ mặt đất trong vết nứt cuồng bạo phun ra, vén vẹn mấy giây sau, những con nhện này lướt tựa như mặt đất vết nứt từng bước tụ hợp lại một nơi, tạo thành bể rộng chừng mươi mấy trượng sâu không thấy đáy to lớn vết nứt, liền dường như Tham Thiên phong trên đột nhiên xuất hiện một cái kỳ quái hẻm núi lớn...

Sau một khắc, theo to lớn vết nứt không ngừng mở rộng, toàn bộ Tham Thiên phong đều đang kịch liệt run rẩy, liền phảng phất có cái gì quái vật khổng lồ, đang từ Tham Thiên phong nội bộ nổ vang lao ra!

"Đó là... Đó là..." Tất cả mọi người đều khiếp sợ ngẩn đầu nhìn tới, vẻn vẹn mấy giây sau, chờ bọn hắn thấy rõ cái kia từ to lớn vết nứt lao ra quỷ dị tồn tại, đột nhiên liền cùng nhau biến sắc, không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh

Đúng, đó là một viên to lớn đầu lâu, hoặc là chuẩn xác hơn chính là, một viên dữ tợn hung ác to lớn đầu lâu!

Này hung mãnh đầu lâu có tới núi nhỏ kích cỡ tương đương, mặt mũi dữ tợn trên trán rộng vết máu, hai mắt nhắm nghiền hiện ra nhưng đã mất đi ý thức, cái cổ chõi tiếp nối phảng phất bị phi kiếm mạnh mẽ chém đứt, mãnh liệt ma khí đang từ cái cổ gãy vỡ nơi mãnh liệt mà ra, mang theo vô cùng vô tận thô bạo khí tức, để người có loại nói ra tà ác cảm, nhưng những không có cách dùng lời nói mà hình dung được.

Trên thực tế, mọi người vẻn vẹn là cách khoảng cách xa nhìn tới, thì có loại cảm giác vô cùng không thoải mái, tiếp theo nhưng lại cảm thấy trong thân thể phẫn nộ, tham lam, tàn bạo các loại tâm tình tiêu cực, dường như cuồng triều tựa như mãnh liệt mà ra, hận không thể có thể đem bên người hết thảy sinh vật đều giết sạch xé nát.

"Bình tĩnh, bình tĩnh!" Hứa Tri Hồ tu vi thấp nhất, suýt chút nữa liền bị trực tiếp mê hoặc, tranh thủ thời gian cắn cắn đầu lưỡi, đang đau nhức hạ miến cưỡng khôi phục mấy phần tinh táo, "Đcmnn a, ai có thể nói cho ta, này rốt cuộc là thứ gì?"

"Ma tộc! Thiên ngoại ma tộc!" Vân Phàm khó có thể tin kinh hãi biến sắc, rồi lại tỏ rõ vẻ trăng xám tự lẩm bẩm, "Cái này không thể nào, cái này không thể nào a, năm đó xâm lược ta Côn Ngô thiên ngoại tà ma, đã toàn bộ bị tiêu diệt đến sạch sành sanh, liền ngay cả chúng thi thể cũng bị thật hóa thiêu thành tro tǎn, tại sao, tại sao nơi này còn có thể có một viên to lớn đầu lâu còn sót lại?"

"Bởi vì nơi này là Côn Luân!" Mộc Liễu ở bên ánh mắt lấp lóe, hơi hơi chần

chùn nói, "Tri Hồ, ngươi còn nhớ sao, chúng ta vừa tới Côn Luân thời điểm, từng nghe đến Kim Quang thánh mẫu nương nương tại diễn thuật nhắc tới, Côn Luân tiền bối năm đó đã từng liên hiệp lại, mượn Tham Thiên phong bày xuống trận pháp, đánh giết ngày đó ngoại tà ma thủ lĩnh sao, cho nên nói..."

"Chẳng lẽ nói, đầu lâu này chính là?" Hứa Tri Hồ khó có thể tin mở to hai mắt, "Chờ đã, nói cách khác, ngày đó ngoại tà ma thủ lĩnh tử vong sau, đầu của nó bị trấn áp ở Tham Thiên phong phía dưới. .. Vân vân, tại sao Côn Luân phái không đem đầu lâu này cháy thành tro tàn?"

"Bởi vì, chúng ta không làm được!" Chẳng biết lúc nào, Kim Quang thánh mẫu đã xuất hiện tại Hứa Tri Hồ bên cạnh, tuy rằng không thấy rõ kim quang biểu hiện, nhưng âm thanh nhưng mang theo rất rõ ràng nghiêm nghị, "Ngày đó ngoại tà ma thủ lĩnh đầu lâu, bất kể là đao chém hỏa thiêu vẫn là vận dụng pháp bảo trấn áp đều không thể giải quyết triệt để, đến cuối cùng Côn Luân chúng ta tiền bối bắt đắc dĩ, chỉ có thể lựa chọn đưa nó trấn áp tại Tham Thiên phong hạ, mượn Tham Thiên phong trận pháp đưa nó vững vàng khóa lại, nhưng là..."

Nhưng là, trời mới biết giờ này ngày này, này bị trấn áp tại Tham Thiên phong hạ tà ma đầu lâu, là cái gì có thể không có dấu hiệu nào thoát vây mà ra, thậm chí tránh thoát Côn Luân phái mấy ngàn đạo thần thức tuần tra?

"Là huyết! Là ngày đó những Côn Luân đó luyện khí sĩ máu tươi!" Vân Phàm đột nhiên liền phản ứng lại, "Cái kia chủ thượng, sở dĩ lại ở chỗ này ám sát tập kích Côn Luân luyện khí sĩ, kỳ thực mục đích thực sự, chính là phải đem đám này luyện khí sĩ máu tươi dẫn dắt thẩm vào lòng đất, sau đó mượn trận pháp, đem ngày này ngoại tà ma thủ lĩnh đầu lâu kích hoạt, lại sau đó..."

Này đã không trọng yếu, trọng yếu chính là, tiếp xuống nên làm như thế nào!

Trong phút chốc, ý thức được vấn đề nghiêm trọng, Thiên Hà chân quân cùng Liệt Dương kiểm tôn liếc nhìn nhau, đồng thời gầm lên toàn lực triển khai thần thông phép thuật, xung quanh cái kia hơn một nghìn tên Côn Luân luyện khí sĩ,

càng là cùng nhau thô thiển phi kiêm pháp khí gào thét bắn ra, không nhìn phi kiêm pháp khí ở giữa không trung hội tụ thành mãnh liệt bành Đại Hà, mang theo to lớn tiếng nổ vang rền va vỡ phía cái kia tà ma đầu lâu!

Nhưng mà, tất cả những thứ này đều không có tác dụng!

Lại như Kim Quang thánh mẫu nương nương nói như vậy, cái kia tà ma đầu lâu cứng rắn như sắt, vô số phi kiêm pháp khí cuồng bạo oanh kích ở phía trên, nhiều lăm cung chính là chém xuống mấy khối huyết nhục, căn bản không tạo được bất kỳ tính thực chất ảnh hưởng.

Đáng sợ hơn chính là, tựa hồ bị một loại nào đó quỷ dị sức mạnh khởi động, này tà ma đầu lâu bắt đầu chậm rãi chuyển động, từ nó gây vỡ cái cổ dâng trào ra ma khí, dần dần hóa thành nếu có thực chất hắc sắc ma diễm, hướng về bốn phía lan tràn ra đi, dường như muốn đem toàn bộ Thiên phong đều bao phủ ở bên trong.

"Đầu lâu! Đầu lâu kia có người!" Thiên Hà chân quân tụ tập thầm thức đánh vào tà ma đầu lâu trên, đột nhiên sắc mặt đại biến, rồi lại lôi đình tức giận hét lớn một tiếng, "Người tới người phương nào, chỉ có thể trốn ở sau lưng cổ làm ra vẻ bí ẩn, có bản lĩnh liền hiện ra bản thân đến!"

Tiếng rống giận dữ vang vọng ở trong hư không, dần dần theo gió lạnh tản đi, chỉ là trong nháy mắt trầm mặc qua đi, liền nghe đến cái kia tà ma đầu lâu đột nhiên truyền đến âm trầm cười gằn thanh ——

"Thiên Hà chân quân, người cần gì phải biết rõ còn hỏi đây... Chà chà chà, các ngươi không tố vẫn đang tìm ta sao, ta đây liền đến rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 297: Người Tố Ai

Người tố ai

Các người không phải vẫn đang tìm ta sao?

Kèm theo âm trầm cười gằn thanh, tại tầm mắt mọi người tập trung bên trong, tà ma đầu lâu cái cổ gãy vỡ nơi chập rã mở ra, sau đó liền nhìn thấy một cái cả người huyết ô khôi ngô bóng người, từ này tà ma đầu lâu chập rã trồi lên, liền quỷ dị như thế trôi nổi ở trong hư không.

Bởi vì nhiễm tà ma đầu lâu vết máu, này khôi ngô bóng người giờ khắc này xem ra khá là có chút chật vật, nhưng ngay cả như vậy, lại có thể rõ ràng trông thấy hắn cái kia cùng hung cực ác dường như thái cổ hung thú giống như thô bạo khuôn mặt, đốt chót huyết trong mắt lóng lánh dữ tợn ánh sáng lạnh, lại phổi hợp miệng đầy um tùm như là dã thú răng nanh, cùng với khuôn mặt trên vặn vẹo giống như rắn độc vết tích, bất luận từ góc độ nào đến xem, cũng làm cho người có loại cảm giác không rét mà run ...

"Chủ thượng?" Thiên Hà chân quân cùng Liệt Dương kiểm tôn liếc nhìn nhau, biểu hiện cùng nhau trở nên nghiêm nghị lên.

"Nếu như các người nói tới chủ thượng, tố đang đang luyện chế pháp khí đảo loạn thiên hạ người kia, cái kia liền tố bản tôn không sai rồi!" Trôi nổi ở trong hư không hung ác bóng người, dữ tợn nham hiểm cười gằn lên.

Được rồi, tình cảnh này vốn nên là rất có khí thế, rất có đại boss ra trận loại kia phạm, nhưng vẫn đề ở chỗ, hắn Côn Ngô thông dụng ngữ tựa hồ không phải rất tiêu chuẩn, tỷ như vẫn đem "Tố" cho nói thành "Thị", cho tới nghe tới có loại

rất kỳ quái cảm giác không hợp.

"Ngươi ... Tựa hồ, không phải người Trung Nguyên?" Thiên Hà chân quân khẽ cau mày, hiển nhiên từ này kỳ quái khẩu âm phát sinh cái gì.

"Không cần nói bóng gió hỏi thăm tình báo!" Chủ thượng ở trong hư không ở trên cao nhìn xuống quan sát Thiên Hà chân quân, cười gằn lộ ra miệng đầy um tùm răng nanh, "Bản tôn, đến từ Côn Ngô Tây Cương địa phương, khẩu âm không cho phép lại có cái gì kỳ quái ... Chà chà chà, huống chi, thiên hà, ngươi lại không tố lần thứ nhất nhìn thấy bản tôn, cần gì phải làm bộ như thế bộ dáng giật mình?"

"Ách ... Chúng ta trước đây gặp?" Thiên Hà chân quân ngạc nhiên không nói gì, làm thế nào đều không nhớ ra được.

"Đương nhiên, chỉ có điều ngươi đã sớm đã quên đi." Chủ thượng cười lạnh một tiếng, âm thanh lại đột nhiên trở nên tràn ngập khắc cốt cùu hận, "Nếu không phải bái ngươi ban tặng, bản tôn như thế nào sẽ rơi vào kết quả như thế, chà chà chà, mấy trăm năm qua, bản tôn chịu nhục khổ tâm kinh doanh, chính là vì đưa ngươi, đem bọn ngươi Côn Luân phái, kể cả cái gì Thục Sơn, còn có cái gì lừa đài lấy tiếng thiên hạ chính đạo, tất cả đều một lưỡi bắt hết!"

Đợi lát nữa, nghe tới, giống như tin tức lượng rất lớn kiểu dáng?

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ đột nhiên cùng nhau quay đầu, dùng loại kia rất ánh mắt phức tạp nhìn Thiên Hà chân quân, cho nên nói, giống như cái tên này thiết kế tà ác kế hoạch ban đầu nguyên nhân, là bởi vì chân quân ngài tới, lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết đến a lẫn nhau thương tổn a?

"Ách ..." Bị nhìn thấy cả người không dễ chịu, Thiên Hà chân quân không khỏi đỏ cả mặt, "Chờ đã, các ngươi tại sao nhìn như vậy ta, lẽ nào các ngươi thật sự cho rằng ... Được rồi, hay là bản tôn trước tram yêu trừ ma, để này dư nghiệt đào tẩu, vì lẽ đó hắn mới sẽ trăm phương ngàn kế mưu tính đến đây báo thù!"

"Chà chà chà, thiên hà, xem ra ngươi thật sự không nhớ ra được." Chủ thượng ở trong hư không không nhanh không chậm ôm đôi tay chờ đợi, lại như là đang thưởng thức cuối cùng này một hồi hoa mỹ diễn xuất, "Không đáng kể, tại ngươi tắt thở trước, bản tôn sẽ làm ngươi nhớ tới đến, bất quá ở trước đó..."

Lời còn chưa dứt, không có dấu hiệu nào, hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời hé dài một tiếng!

Trong phút chốc, từ cái kia tà ma đầu lâu phun trào ra đến ma khí, tất cả đều tận số chuyển hóa thành đen nhánh ma diêm, dường như núi lửa cuồng bạo phun trào đồng dạng, đem toàn bộ đỉnh núi tất cả đều bao phủ ở bên trong!

Bị này cuồng bạo ma diêm nhẹ nhàng đụng chạm, mấy cái không kịp né tránh Côn Luân luyện khí sĩ, đột nhiên cùng nhau kêu thảm một tiếng, quanh thân tất cả đều cháy hừng hực lên, chỉ trong chốc lát trong đó, liền ngay cả người mang pháp bào mang phi kiếm, tất cả đều hóa thành một mảnh tro tàn, chỉ có trên đất lưu lại mấy cái đen nhánh hình người bóng người, chứng minh bọn họ đã từng từng tồn tại ...

"Này ... Đây là ..." Mười mấy vị Côn Luân trưởng lão cùng đại năng kinh hãi đến biến sắc, cuồng quýt liên hiệp triển khai thần thông phép thuật.

Kim Quang thánh mẫu thôi thúc vạn trượng kim quang, Thiên Hà chân quân thả ra sôi trào mãnh liệt Đại Hà cuồng triều, Liệt Dương kiếm tôn quanh thân kiếm khí hóa thành buông tay mành trúc, phối hợp hắn pháp lực cao thâm Côn Luân các đại năng, đem hết thảy Côn Luân luyện khí sĩ tất cả đều bao phủ ở bên trong, thuận tiện còn không quên bảo vệ bên kia đã bắt đầu có chút không chống đỡ nổi Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng.

Cũng may mà bọn họ phản ứng đến đúng lúc, vẻn vẹn trong chớp mắt, liền xem đến đây đen nhánh ma diêm không ngừng tăng vọt lan tràn ra, dần dần đem cả tòa Tham Thiên phong tất cả đều bao phủ ở bên trong, đồng thời kế tục tăng vọt, kế tục sôi trào mãnh liệt, cho tới nhiệt độ cũng biến thành càng ngày càng

cao.

Thời khắc này, cả tòa Tham Thiên phong phảng phất đều đã biến thành một cái to lớn lò lửa, nhiệt độ lên cao đến làm người không thể chịu đựng, đầu tiên là cây cối tất cả đều ầm ầm bốc cháy lên, tiếp theo núi đá cũng từng bước trở nên đỏ chót nóng bỏng, đến cuối cùng liền mặt đất nhiệt độ cũng cao đến kinh người, cho tới Hứa Tri Hồ đẹp ở bên trên, đều có loại đang bị teppanyaki cảm giác ...

Trên thực tế, này còn không phải đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là, trong không khí cũng bắt đầu phát sinh quái lạ tê hí lên, Tham Thiên phong phảng phất đang bị thiêu đốt từng bước nhũn dần hạ xuống, ánh mắt mọi người đi tới chỗ, thậm chí có thể nhìn thấy cứng rắn như sắt vách núi cũng tại từng bước hòa tan, bộ phận tảng đá thậm chí đã tan rã thành chất lỏng màu đỏ thắm ...

"Luyện chế!" Mạnh liệt sôi trào sóng nhiệt, Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, "À được, cái tên này là định đem Tham Thiên phong cho luyện chế?"

Không thể không nói, Xích Tỷ Nhi lần này thật sự nói đúng, có thể thấy được nữ tính trực giác vẫn là rất nhạy cảm!

Trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ nhất thời cùng nhau biến sắc, hiểu rõ nội tình Kim Quang thánh mẫu nương nương cùng Thiên Hà chân quân bọn họ càng là hít vào một ngụm khí lạnh, không sai, cái kia chủ thượng mấy trăm năm qua, vẫn tại trăm phương ngàn kế luyện chế cái gì pháp khí, mà trước mắt Tham Thiên phong, hay là chính là hắn dự định luyện chế cái cuối cùng linh kiện, thay lời khác nói, nếu như thật sự để hắn luyện chế Tham Thiên phong ...

"Ngăn cản hắn!" Thiên Hà chân quân đột nhiên gầm lên một tiếng, phía sau thanh quang phóng lên trời, hóa thành sôi trào mãnh liệt Đại Hà bao phủ mà ra.

Không cần hắn nhắc nhở, xung quanh hơn một nghìn tên Côn Luân luyện khí sĩ, cũng vào thời khắc này cùng nhau phát động, vô số phi kiếm pháp khí bùng

nở ra vượt xa vừa nãy cuồng bạo khí thế, hướng về cái kia không trung tà ma đầu lâu đánh tới, ánh sáng lóng lánh đến cơ hồ che đậy liệt nhật.

"Ngu xuẩn!" Đẹp ở tà ma đầu lâu trên chủ thượng cười lạnh một tiếng, mở ra miệng lớn bỗng nhiên thổi một hơi!

Trong phút chốc, từ trong miệng hắn gào thét lao ra đèn nhánh cơn lốc, đột nhiên thôi thúc cái kia cuồng bạo ma diễm lần thứ hai mãnh liệt lên, mãnh liệt lăn lộn ma diễm liền dường như sóng lớn giống như không ngừng bay lên trời, đem Tham Thiên phong triệt để bao vây ở trong đó, sau đó vô tình luyện chế nóng chảy.

Tại đây hung mãnh ma diễm trước mặt, gào thét phóng tới phi kiêm pháp khí thường thường còn không có vọt tới tà ma đầu lâu trước mặt, liền bị ma diễm bao phủ hóa thành tro tàn, không chỉ có như thế, phi kiêm pháp khí nóng chảy sau chuyển hóa linh khí, ngược lại xúc tiến ma diễm càng thêm sôi trào mãnh liệt, ngược lại từ chung quanh đên cuồng bao trùm tới, đem mọi người tất cả đều áp bức đến chỉ có thể chiếm cư Nhà Trắng trước một mảnh đất trống, cắn chặt hàm răng chống đối liệt diễm tập kích công kích.

"Thú vị, ngược lại muốn xem xem, các ngươi có thể kiên trì đến ... Khặc khặc khặc!" Chủ thượng ở trên cao nhìn xuống trông lại, nhưng cười gằn đến một nửa nhưng cũng đột nhiên kịch liệt ho khan, thậm chí ngay cả thân thể đều không tự chủ được run rẩy lên.

Chỉ trong chốc lát không tới, mặt mũi hắn lại đột nhiên cấp tốc khô héo đi, phảng phất thân thể sức mạnh đều bị mạnh mẽ hút đi, đang gian nan chống đối mọi người nhất thời vui mừng khôn xiết, Thiên Hà chân quân không nhịn được quát lên: "Không cần loạn, cùng nhau đập tới, kẻ này nỗ lực mạnh mẽ khống chế tà ma đầu lâu, lấy sức mạnh của hắn căn bản chống đỡ không được bao lâu!"

"Đáng ghét ..." Chủ thượng che miệng kịch liệt ho khan, nhưng lại đột nhiên ngẩng đầu lên, dữ tợn nhìn phía bên kia lúc này trốn ở kim quang cùng tán cây

hai tầng bảo vệ cho Hứa Tri Hồ, "Nếu không phải, nếu không phải ngươi tên tiểu bối này, hai lần ba hồi hỏng mất bản tôn chuyện tốt, bản tôn cũng không cần bị bức bách đến muôn trước thời gian mạnh mẽ phát động..."

Này này này, mặc mớ gì đến ta a, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội hấp háy mắt, thầm nghĩ chẳng lẽ chúng ta chính là trong truyền thuyết kéo cùu hận thể chất.

Đúng là trong giây lát này, Côn Luân luyện khí sĩ môn lần thứ hai thôi thúc vô số phi kiếm pháp khí nổ ra đi, thừa dịp mãnh liệt ma diêm yếu bớt thừa cơ lợi dụng, mạnh mẽ đem hừng hực biển lửa nổ ra một đạo vết nứt, Thiên Hà chân quân đột nhiên hé lớn một tiếng, liền muôn suất lĩnh môn hạ đệ tử từ này vết nứt lao ra.

"Muốn đi, không dễ như vậy!" Chủ thượng kịch liệt ho khan, nhưng lại đột nhiên quanh thân khói đen tràn ngập, tầng tầng một quyền đánh vào dưới thân tà ma đầu lâu tiến lên!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 298: Liền Biết Không Bình Thường A

Liền biết không bình thường a

Liền phảng phất được năng lượng mạnh mẽ rót vào, này tà ma đầu lâu chấn động kịch liệt, đóng chặt cái miệng lớn như chậu máu đột nhiên mở ra, sôi trào mãnh liệt liết diễm trực tiếp từ trong miệng nó cuồng bạo lao ra, mạnh mẽ va vỡ phía đang trước mặt chạy tới Thiên Hà chân quân cùng môn hạ đệ tử.

"Không!" Thiên Hà chân quân râu tóc đều trương, bỗng nhiên lảo đảo cung lui về, chỉ có thể trợn mắt nhìn một đám môn hạ đệ tử, trực tiếp bị này ma diễm nuốt hết liền xương đều không có còn lại.

Hầu như tại đồng thời, kèm theo đạo này ma diễm cuồng bạo bắn ra, Tham Thiên phong trên hùng hực biển lửa trở nên càng thêm sôi trào mãnh liệt, mọi người dựa lưng Nhà Trắng gian nan chống đối, chỉ cảm thấy khắp toàn thân đều dường như muốn bốc cháy lên, trên thực tế vào giờ phút này, dưới chân bọn họ mặt đất cũng đã trở nên đỏ chót, thậm chí cũng đã có thể cảm giác được trở nên càng ngày càng mềm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nóng chảy ra.

"Không chịu được?" Chủ thương đứng ở tà ma đầu lâu trên, cuồng loạn cười gằn, "Ngược lại muốn xem xem, là bản tôn không chịu được, vẫn là các ngươi trước tiên không chịu được, buông tha đi, chỉ cần mấy cái canh giờ, này Tham Thiên phong liền có thể bị luyện chế thành cái kia quan trọng nhất pháp khí linh kiện, đến lúc đó..."

"Làm sao bây giờ?" Xích Tỷ Nhi lo lắng lo lắng nhìn phía Hứa Tri Hồ, tại nàng bên cạnh, Lã Phụng Hậu Ngưu Ma vương Yến Xích Hà bọn họ đã sớm là mồ hôi như mưa, tu vi yếu kém Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, càng là liền tóc

đều ở từng bước khô héo.

Không hề trả lời, tại Bạch Tố Trinh không ngừng trị liệu hạ, miễn cưỡng còn có thể chống đỡ Hứa Tri Hồ, chỉ là tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, vọng hướng về phía đông nam hướng, nơi đó hẵn là... Đông Minh Sơn đi!

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, nóng quá..." Tử Tử Chanh Chanh các nàng sáu cái cũng đã cưng lại không tiếp tục kiên trì được, dù cho lúc này tất cả đều bị Mộc Liễu cành cuồn lên ẩn giấu ở tán cây, nhưng vẫn là tỏ rõ vẻ đỏ bừng lên, liền hô hấp đều trở nên càng ngày càng khó khăn.

"Tử Tử!" Xích Tỷ Nhi không khỏi kinh hãi đến biến sắc, nhưng trong nhất thời nhưng lại không thể làm gì.

"Đến!" Liền trong chớp mắt này, trước sau không hoảng hốt không loạn Kim Quang thánh mẫu nương nương, lại đột nhiên nhẹ nhàng vẫy tay.

Kim quang gào thét mà qua, Tử Tử các nàng sáu cái cùng nhau bay lên trời, liền như thế nhẹ nhàng lọt vào Kim Quang thánh mẫu nương nương trong lòng, nhắc tới cũng là kỳ quái, bị thánh mẫu nương nương ôn nhu ôm vào trong ngực, lại có kim quang tại bốn phía như thanh lưu động dạng, sáu con loli đột nhiên liền cảm thấy mát mẻ rất nhiều, liền ngay cả hô hấp cũng biến thành thuận lén.

"Kim Quang thánh mẫu?" Chủ thương ở trên cao nhìn xuống quay đầu trống lại, nhưng lại đột nhiên cười gằn một tiếng, "Nói thật, nếu nói là này Côn Luân trong phái, còn có ai nhân phẩm tính toán tổ không có trở ngại, cái kia cũng chính là tổ các hạ rồi, chỉ tiếc, chỉ tiếc dù vậy, các hạ hôm nay e sợ cũng phải..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, hẵn lần thứ hai tầng tầng một quyển đánh vào tà ma đầu lâu trên, chỉnh cánh tay sâu sắc rơi vào đầu lâu trong máu thịt, tiếp theo quanh thân khói đen tràn ngập, đem bản mệnh chân nguyên đều chuyển hóa thành linh

khí, không ngừng truyền vào đên tà ma đầu lâu.

Được sung túc linh khí tẩm bổ, này tà ma đầu lâu đột nhiên mở hai mắt ra, hai đạo đỏ tươi như máu ánh sáng gào thét bắn ra, va vào cái kia sôi trào mãnh liệt trong biển lửa, vền vẹn trong nháy mắt, đen nhánh ma diễm trở nên càng thêm cuồng bạo kịch liệt, bay lên trời sóng lửa đủ có cao mẩy chục trượng, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như đánh về Côn Luân hàng ngũ sở tại.

Thời khắc này, thời gian phảng phất đột nhiên đọng lại, nhưng ngay trong nháy mắt này...

Tại hơn một nghìn hai mắt ánh sáng nhìn chăm chăm, Kim Quang thánh mẫu nương nương chậm rãi đứng dậy, bị kim quang bao phủ khuôn mặt xem không ra bất kỳ vẻ mặt biến hóa, nhưng dường như đi bộ nhàn nhã giõng như, liền như thế hờ hững đón lấy cái kia bài sơn đảo hải giõng như cuồng bạo kéo tới ma diễm sóng dữ, thậm chí ngay cả bước chân tiết tấu đều không có bất kỳ thay đổi...

Chỉ là, liền trong chớp mắt này, liền đi ngang qua Tử Tử Chanh Chanh các nàng sáu con loli bên người, vị này thánh mẫu nương nương lại đột nhiên ngừng lại một chút, đồng thời chậm rãi đưa tay ra, tại các nàng đầu nhỏ trên nhẹ nhàng sờ sờ.

Sau một khắc, liền tại tất cả mọi người nhìn kỹ, sẽ ở đó sôi trào mãnh liệt ma diễm sóng lớn trước, nàng âm thanh đột nhiên trở nên như thế ôn nhu, liền dường như gió xuân thổi qua toàn bộ thung lũng —

"Nhiều năm như vậy, tiếc nuối nhất chính là, chưa từng có nghe các ngươi kêu lên một câu... Mẹ..."

.....

Chân trời dần tối, tà dương dần lạc, Tham Thiên phong trên như trước biển lửa sôi trào mãnh liệt, núi đá cây cối tất cả đều cháy hừng hực, rồi lại từng bước hòa tan là màu đỏ thắm dung nham trút xuống, cho tới Nhà Trắng đều ở tình

huống như vậy bắt đầu từng bước đổ nát vỡ vụn.

Chỉ là vào giờ phút này, lực chú ý của tất cả mọi người, nhưng không có thà sắp đến đến tai nạn trên, trên thực tế trong nháy mắt này, tất cả mọi người đều là loại kia khiếp sợ đến trong gió ngổn ngang vẻ mặt, rất chỉnh tề nâng sấp trật khớp cắm, nhìn bên kia đột nhiên liền bạo ra đến đại bát quái.

Không sai, đúng là đại bát quái, lớn đến liền yêu nhất bát quái Vân Phàm, lúc này cũng tỏ rõ vẻ đờ đẫn, hai mắt đăm đăm cắn ngón tay ngắn ra.

Hoàn toàn không thấy bọn họ kinh ngạc đến ngây người ánh mắt, bên kia nỗ vang bao phủ tới sóng lửa trước, Kim Quang thánh mẫu nương nương vẫn lạnh nhạt như cũ hơi hơi cúi đầu, đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa Tử Tử các nàng sáu cái đầu nhỏ, y nguyên bị kim quang bao phủ khuôn mặt xem không ra bất kỳ vẻ mặt, nhưng mà dịu dàng ôn hoà ngữ khí nhưng tràn ngập mẫu tính từ ái cùng ôn nhu —

"Vẫn cho là, mẹ cũng không có cơ hội nữa nhìn thấy các ngươi... Xin lỗi, mẹ không có chăm sóc thật tốt qua các ngươi, dù cho một ngày!"

Giống như rõ ràng, lại giống như có chút không hiểu, sáu con loli liền như thế đần độn ngẩng đầu lên, mở to nước long lanh mắt to, cảm thấy lẩn lộn nhìn vị kia giống như rất ôn nhu nương nương, tuy rằng không hiểu đến cùng phát sinh cái gì, nhưng là không biết tại sao, giống như vị này nương nương trên thân, có một loại rất dễ chịu rất dễ chịu mùi vị.

Trợn mắt ngoác mồm a, bên kia một đám người còn tại cùng nhau trợn mắt ngoác mồm, Xích Tỷ Nhi trổ mắt ngoác mồm cầm lấy quần áo, kinh đến nhận việc điểm liền động thai khí, nhưng lại đột nhiên một phát bắt được Hứa Tri Hồ tay, lắp bắp nói: "Chờ đã, đợi lát nữa, ta vừa nãy là không phải xuất hiện ảo giác, vị kia ý của nương nương là, nàng, nàng, nàng..."

"Đừng, đừng hỏi ta." Hứa Tri Hồ đồng dạng ngây người như phỗng, sau đó trong chớp mắt, đột nhiên liền bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Ta sát, ta nói sao, ta nói tại sao từ khi đi tới Côn Luân sau đó, vị này thánh mẫu nương nương liền đối với chúng ta cực kỳ tốt, còn thường thường lôi kéo Xích Tỷ Nhi đi truyền thụ thần thông nào phép thuật, làm hại ta suýt chút nữa lấy vì các nàng muốn hoa bách hợp, cho nên nói, túy ông chi ý bất tại tửu, vị này thánh mẫu nương nương kỳ thực căn bản không để ý Xích Tỷ Nhi, là dựa vào cùng Xích Tỷ Nhi tiếp xúc cơ hội đến gần Tử Tử các nàng sao?

"Nhưng, nhưng mà..." Bên cạnh Mộc Liễu cũng là trong gió ngổn ngang, "Tại sao, tại sao vị này nương nương lúc trước muốn bỏ xuống Tử Tử các nàng, hơn nữa qua nhiều năm như vậy không hỏi không để ý, theo lý mà nói lấy tu vi của nàng cùng địa vị, coi như đột nhiên bốc lên mấy đứa con gái cũng không có gì ghê gớm đi."

Không ai biết, cái vấn đề này chỉ có thể từ Kim Quang thánh mẫu nương nương chính mình qua lại đáp,

Nhưng then chốt ở chỗ... Hiện tại, không có thời gian rồi!

Cho dù bị Côn Luân phái luyện khí sĩ môn liên hiệp phóng ra kết giới ngăn trở một ngăn trở, nhưng mà sôi trào mãnh liệt cao tới mười mấy trượng ma diêm sóng lửa, lại chậm chậm rồi lại thế không thể đỡ ầm ầm đập xuống, to lớn bóng tối trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Nhà Trắng, cũng đem hơn một nghìn tên luyện khí sĩ tất cả đều bao phủ ở bên trong, chỉ có thể tro mắt nhìn ma diêm sóng lửa từ trời cao cuồng bạo kéo tới!

"Chấm dứt ở đây đi!" Nhưng liền trong chớp mắt này, nguyên bản ôn nhu nhìn chăm chăm Tử Tử các nàng sáu cái Kim Quang thánh mẫu nương nương, lại đột nhiên như không có chuyện gì xảy ra nhẹ nhàng mở miệng, đồng thời về phía trước nhẹ nhàng bước ra một bước.

Đúng, chỉ có một bước, nhưng ở nàng mũi chân nhẹ nhàng chạm được mặt đất trong nháy mắt, mũi chân hơi ngưng lại, nhưng lại đột nhiên trong nháy mắt, xuất hiện vài đạo khó mà nhận ra vết rách...

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Kèm theo lanh lảnh xoạt xoạt thanh, Kim Quang thánh mẫu nương nương trên thân thể, dần dần xuất hiện mạng nhện tựa như vết rạn nứt, quái lạ chính là, liền tại này dày đặc vết rạn nứt bên trong, tựa hồ đang có lóng lánh kim quang tại một sáng một tối lóng lánh, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ từ vết rạn nứt dâng lên mãnh liệt mà ra!

Không ngờ tới sẽ có loại biến hóa này, đạp ở tà ma đầu lâu trên chủ thượng lấy làm kinh hãi, cười gằn đột nhiên liền đọng lại ở trên mặt: "Chuyện này... Đây là..."

Trong phút chốc, vẫn không có chờ hăn tới kịp kinh ngạc thốt lên, bình tĩnh nhi lập Kim Quang thánh mẫu nương nương đột nhiên tan xương nát thịt, sôi trào mãnh liệt chói mắt kim quang, vào thời khắc này từ nàng nát tan thân thể cuồng bạo mãnh liệt lao ra, liền giống như là biển gầm bao phủ mà qua, rồi lại chói mắt đến đường như liệt nhật đương không, chiếu lên toàn bộ Tham Thiên phong tất cả đều kim quang lóng lánh, tất cả mọi người đều không cách nào khống chế nhắm mắt lại, căn bản không thấy rõ bốn phía tình cảnh.

"Không!" Chủ thượng tại kim quang này cuồng triều lấy làm kinh hãi, duy nhất có thể làm chính là ngăn trở con mắt.

Cuồng bạo kim quang đường như mãnh liệt hải triều, trực tiếp đem tà ma đầu lâu nổ đến rút lui ra mấy trăm trượng, mắt đi cân bằng bên dưới, từ tà ma trong miệng phun ra mãnh liệt ma diêm nhất thời bỏ dở, cho tới nguyên bản vây nhốt toàn bộ Tham Thiên phong hùng hực biển lửa, trong nháy mắt này yếu bớt mấy phần.

Âm!

Hứa Tri Hồ đang kim quang khẩn nhắm mắt, đột nhiên cảm thấy dưới chân một luồng mãnh liệt sức mạnh oanh kích xung kích, còn không chờ hăn phản ứng lại, liền cảm thấy thân thể đột nhiên nhẹ đi, tựa hồ bị kim quang cuốn sạch

lấy bay lên trời, tuy rằng cái gì đều không nhìn thấy, nhưng lại có thể trong tích cảm giác được Xích Tỷ Nhi đang gắt gao cầm cánh tay của chính mình, còn có thể nghe được Tử Tử các nàng sáu cái thở nhẹ thanh...

Chẳng biết lúc nào, đã sớm là một vầng minh nguyệt giữa trời, mờ nhạt ánh trăng bên dưới, Kim Quang thánh mẫu nương nương yếu ớt âm thanh, liền dường như thì thầm giống như ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng vang lên —

"Hứa đạo hữu, bản cung cuối cùng một điểm cốt nhục, liền xin nhờ cho ngươi..."

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 299: Cặp Tài Liệu (Folder)

Cặp tài liệu

Âm!

Đêm khuya mờ nhạt dưới ánh trăng, chói mắt kim quang phóng lên trời, mạnh mẽ tránh thoát sôi trào mãnh liệt ngàn trượng ma diễm nộ hải, rồi lại trên không trung một trận, tiếp theo hóa thành cầu vồng gào thét thoát đi, bay thẳng đến Côn Luân Sơn hạ bao phủ mà đi.

Nhưng vỏn vẹn mấy giây sau, cái kia Tham Thiên phong trên ngàn trượng ma diễm nộ trong biển, đột nhiên thì có một đạo ma diễm đồng dạng bay lên trời, đón gió hóa thành cái kia chủ thượng to lớn dữ tợn khuôn mặt, mang theo mãnh liệt sóng khí đuối tới.

Này to lớn dữ tợn khuôn mặt chỗ đi qua, từ trong miệng phun ra mãnh liệt ma diễm gào thét bao phủ, đem ven đường núi đá cây cối tất cả đều hóa thành tro tàn, chỉ trong chốc lát không tới, nó cũng đã cùng hung cực ác đuối tới kim quang phía sau, trong phút chốc lại là một đạo ma diễm gào thét bắn ra, tầng tầng đánh vào kim quang kia trên, chấn động phạm vi mấy trăm trượng bên trong không khí đều nhắc lên cuồng triều sóng lớn.

Âm!

Nguyên bản đang cấp tốc bỏ chạy kim quang, tại đây cuồng bạo một đòn bên dưới kịch liệt rung động, hầu như liền kim quang đều muốn triệt để tản đi, nguy cấp rồi lại đường như nắm giữ linh thức giống như bay lên trời, miễn cưỡng ổn định lại thân hình, lần thứ hai cùng cái kia to lớn dữ tợn khuôn mặt kéo ra mấy

trăm trượng xa.

"Cẩn thận!" Kịch liệt rung động kim quang, Hứa Tri Hồ nhanh tay nhanh mắt, một cái nắm ở mặt đi cân bằng Xích Tỷ Nhi, người sau tại thời khắc nguy cấp phun ra tơ nhện, mạnh mẽ đem sắp bay ra ngoài sáu con loli đều quyển trở về.

"Đại nhân, căn cứ ta tính toán, chúng ta chạy trốn đi ra ngoài tỷ lệ chỉ có ba phần trăm điểm năm." Tại kim quang bao phủ, Ngân cầm lấy Oa Oa cùng Tiểu Thiến sở tại cường hào kim notebook, rất chăm chú báo cáo mới nhất phán đoán, trong tay còn cầm cái không biết nơi nào đến máy tính điện tử.

"Ta biết, ta biết." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nguýt nguýt.

Tình huống bây giờ là, tuy rằng mượn vị kia thánh mẫu nương nương bí pháp nào đó bạo phát, mấy người bọn hắn rất mạo hiểm chạy trốn đi ra, nhưng vẫn để là vị kia nương nương thần thông có hạn, chỉ đem mấy người bọn hắn đưa đi ra, còn Mộc Liễu, Ngưu Ma vương, Lã Phụng Hậu bọn họ nhưng còn bị vây ở Tham Thiên phong trên, nếu như lại không tìm được biện pháp giải quyết, chỉ sợ cũng muôn kẽ cả toàn bộ Côn Luân phái bị đồng thời luyện hóa.

Bết bát hơn chính là, coi như là bọn họ mạo hiểm trốn ra được chút người này tay, đều còn muốn đổi mặt sau cái kia chủ thượng phân thân cuồng bạo truy sát, trời mới biết này chủ thượng đến cùng là tu vi gì, vốn vẹn là một cái phân thân, thì có tiếp cận với Côn Luân phái mấy vị kia đại năng khí thế, nếu như bị hắn bắn trúng mà nói, thật sự muốn ... Ta sát!

Còn không có châm chọc xong, mặt sau cái kia to lớn dữ tợn khuôn mặt, lần thứ hai cùng hung cực ác đuổi tới, tiếp theo phun ra sôi trào mãnh liệt ma diêm, dường như cuồng triều sóng lớn giống như, tầng tầng oanh đang ẩn trốn kim quang trên.

Lần này oanh kích, so vừa nãy đến còn muốn hung mãnh, đang bay lên không bỏ chạy kim quang, liền dường như bị một bàn tay lớn hung tợn đập

trúng, ầm ầm lao xuống đập ầm ầm rơi vào dưới chân núi, tiếp theo lại về phía trước vẽ ra xa mẩy chục trượng, mãi đến tận đánh vào vách núi cheo leo trên, lúc này mới ầm một tiếng phân liệt tan rã, hóa thành vô số màu vàng sóng gợn đi tứ tán.

Khặc khặc khặc! Khặc khặc khặc!

Kịch liệt sôi trào bụi mù, Hứa Tri Hồ kịch liệt ho khan, lại lôi kéo Xích Tỷ Nhi cùng sáu con loli vọt ra, Ngân mặt không hề cảm xúc theo ở phía sau, còn không quên đàng hoàng trịnh trọng nhắc nhở: "Đại nhân, hiện tại, chúng ta chạy trốn đi ra ngoài tỷ lệ lại hạ thấp trăm phần chi..."

Đừng nghịch, lúc này còn quản cái gì tỷ lệ vấn đề!

Còn không chờ hắn môn lao ra xa mẩy chục trượng, giữa không trung to lớn dữ tợn khuôn mặt, đã sớm cùng hung cực ác lao xuống, vền vẹn là cao tốc mang đến cuồng bạo sóng khí, liền đường như dao gió đồng dạng, tại Hứa Tri Hồ trên mặt vẽ ra vài đạo nhợt nhạt vết thương.

"Đến thật sự a?" Hứa Tri Hồ ngẩng đầu lên, nhìn to lớn dữ tợn khuôn mặt như mây đen bao trùm hạ xuống, duy nhất có thể làm chính là quay đầu, "Thời điểm như thế này ... Xích Xích, xem ngươi rồi!"

Ồ ... Rõ ràng!

Xích Tỷ Nhi dần độn sững sốt mấy giây, tiếp theo liền bỗng nhiên tỉnh ngộ lấy ra huyết nguyệt tà khí, thuận thế cắn phá ngón tay bỏ ra mẩy giọt máu tươi, sau đó hít sâu một hơi, ngửa mặt lên trời hô to một tiếng —

"Biểu ... Biểu ca!"

Âm!

Trong phút chốc, nguyên bản ánh trăng mờ nhạt vòm trời, đột nhiên liền bị mãnh liệt lăn lộn đậm vân bao trùm, liền tại này năm dày đặc mây đen trí Trung

Quốc, một cái đèn nhánh chõ trống dường như vòng xoáy giỗng như đột nhiên xuất hiện, tiếp theo ánh sáng lóng lánh mà qua, trăng bạc như tuyết to lớn trùng thân, liền như thế ngọ nguậy từ chõ trống chậm rãi chui ra, thậm chí còn không đợi hoàn toàn bại lộ ở trong hư không, liền rất oán niệm thở dài —

"A a a a a, lần trước đám kia cô lương, ta cũng không kịp đóng gói mang ...
Ta sát!"

Được rồi, còn không có cảm khái xong đây, các nhìn thấy giữa không trung cái kia đang lao xuống mà đến to lớn dữ tợn khuôn mặt, còn không có phản ứng lại Kim Lệ ma thánh giật nảy cả mình, vội vàng chỉ có thể trợ mắt nhìn to lớn dữ tợn khuôn mặt thăng thắn đụng tới.

Trên thực tế, giật mình cũng không chỉ là hấn, đột nhiên nhìn thấy một cái quái vật khổng lồ liền che ở trước mặt, chủ thượng phân thân cũng là lấy làm kinh hãi, chỉ là khoảng cách gần bên dưới, liền ngay cả né tránh cũng không kịp, nhất thời nổ vang đụng vào!

Ồm!

Không có chút hồi hộp nào, song phương nổ vang tần tần chạm vào nhau, nhất thời nổ đến phạm vi mấy trăm trượng bụi mù chấn động, chủ thượng phân thân biến thành to lớn dữ tợn khuôn mặt, hoàn toàn rơi vào Kim Lệ ma thánh mềm mại trong bụng, người sau kêu thảm nổ lớn ngã xuống, nhưng hay bởi vì thân thể quá mức khổng lồ, thuận thế đem chủ thượng phân thân cho đè ở phía dưới, song phương ven đường lăn lộn, dọc theo chân núi vẫn lăn xuống!

Lúc này không đi, chính là chó con!

Hứa Tri Hồ liền đứng mơ tới nữa, trực tiếp kéo Xích Tỷ Nhi cùng sáu con loli lên xe, cũng còn tốt Ngân bản thể chính là tiểu Alto, lúc này phịch một tiếng mở cửa xe, mấy người ùa lên, tiếp theo liền nghe đến động cơ nổ vang vang vọng, mảng lớn tràn ngập trong khói dày đặc, tiểu Alto lảo đảo xông ra ngoài, hướng về hướng ngược lại thoát đi.

"Chờ đã, chúng ta, chúng ta hiện tại muốn đi đâu?" Xích Tỷ Nhi ôm Tử Tử các nàng sáu cái chen chúc ở ghế sau, nhìn phía sau cái kia lại chấn động kịch liệt gào thét tiếng gầm gừ truyền đến chân núi, sợ hãi không thôi hít sâu một hơi.

"Đi tìm viện binh!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, "Chúng ta là đối phó không được này chủ thượng, nhưng mà Thục Sơn phái có thể a, nếu như ta nhớ không lầm, bạch mi chưởng giáo liền tại phương bắc trấn áp ma khí, thay lời khác nói, chỉ cần chúng ta làm ra động tĩnh cũng khá lớn ... Cẩn thận!"

Lời còn chưa dứt, Ngân mãnh đánh tay lái, Alto xe rất mạo hiểm đến cái cắp tốc trôi đi, hầu như tại đồng thời, Kim Lệ ma thánh thân thể khổng lồ từ trên trời giáng xuống, dường như núi nhỏ tựa như đánh vào Alto bên cạnh xe, chỉ kém cái kia mấy centimet, Hứa Tri Hồ thậm chí đều có thể nhìn thấy Kim Lệ ma thánh cái kia thở hồng hộc phẫn nộ vẻ mặt.

"A a a, không được, không được." Đáng thương Kim Lệ ma thánh giống như gấp phải tầng tầng một đòn, tại cái kia tức đến nổ phổi oán giận, "Biểu muội, ta không chịu được, lần trước Đông Hải hành trình nguyên khí đại thương, vừa không có rất nhiều đẹp đẽ mỹ nhân nhi cung cấp tín ngưỡng lực lượng, lão tử không đánh được ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, to lớn dữ tợn khuôn mặt cũng từ chân núi trên mãnh xông lại, tuy rằng đồng dạng bị thương không nhẹ, nhưng nó hiển nhiên chiếm cứ thượng phong, giờ khắc này mở ra răng nanh um tùm cái miệng lớn như chậu máu, trực tiếp từ giữa không trung lao xuống!

"Biểu ca!" Xích Tỷ Nhi không khỏi kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Ta không xong rồi!" Kim Lệ ma thánh cũng là tức đến nổ phổi, "Sớm biết, sớm biết là như thế, các ngươi nên nhiều mang mấy cái đẹp đẽ nãm ... Ế?"

Lời còn chưa dứt, phía sau ánh sáng lóng lánh, tất cả mọi người tất cả đều hơi

hơi ngạc nhiên quay đầu nhìn tôi!

Liền tại tất cả mọi người kinh ngạc ánh mắt, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ mở ra máy tính xách tay, thuận lợi sờ sờ Tiểu Thiến đầu: "Được rồi, ta vốn là thật không muốn dùng chiêu này, nhưng mà nếu là như thế ... Lui về phía sau, phía trước năng lượng cao báo động trước!"

Răng rắc!

Nhé nhàng chuột click trong tiếng, một cái nào đó ẩn giấu cắp tài liệu nhẹ nhàng mở ra, từ Xích Tỷ Nhi góc độ nhìn sang, vừa vặn có thể nhìn thấy mặt trên rất rõ ràng viết —《Nhật Bản kinh tế quốc dân trụ cột sản nghiệp》...

Âm!

Sau một khắc, trăng bạc lóng lánh ánh sáng, liền từ này cắp tài liệu gào thét bắn ra, tia sáng chói mắt dường như liệt nhật đương không giống như, chiêu rọi đến tất cả mọi người đều không thể mở mắt ra, chỉ có thể lúc ẩn lúc hiện cảm giác được trước mắt ánh sáng trăng bạc, tựa hồ xuất hiện vô số trang điểm lộng lẫy yếu điệu bóng người ...

Vép vẹp mấy giây sau, đến khi ánh sáng trăng bạc tản đi, đến khi thấy rõ những trang điểm lộng lẫy yếu điệu bóng người sau, tất cả mọi người tại chỗ trợn mắt ngoác mồm, duy trì nâng cǎm tránh khỏi trật khớp kỳ quái tư thế —

Muội tử! Thật nhiều muội tử! Thật nhiều thật nhiều đẹp đẽ muội tử!

Alto trước xe, chật ních hơn mười vị dung mạo khác nhau muội tử, yêu kiều thưốt tha yêu kiều thưốt tha, nét mặt tươi cười như hoa nét mặt tươi cười như hoa, tràn ngập phong tình tràn ngập phong tình, quả thực là trăm hoa chưa đung đẽ người hoa cả mắt ...

"Cái kia ..." Trong quỷ dị yên tĩnh, Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cǎm, "Một, hai ... Ba!"

Răng rắc!

Trong phút chốc, tại Kim Lệ ma thánh khiếp sợ rồi lại tràn ngập vẻ mặt vui mừng, một đoàn muội tử liền như thể chỉnh tề nâng mặt, yếu điệu làm ra tâm hình vẻ mặt, rất chỉnh tề yếu điệu thở nhẹ một tiếng —

"Ma thánh đại nhân! Mạnh thật! Thật là lợi hại! Thật sự thật là lợi hại nha!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 300: Tất Cả Đều Không Nhận Ra

Tất cả đều không nhận ra

Giảng thật, mỗi người máy vi tính phần cứng, đều sẽ có một cái ẩn giấu cắp tài liệu ...

Có thể tên của nó gọi là 'Nhật Bản kinh tế quốc dân trụ cột sản nghiệp', có thể tên của nó gọi là 'Human and Nature', có thể tên của nó liền gọi là 'New Folder 2', nhưng mà không liên quan, mặc kệ tên gọi cái gì, nội dung đều là giống nhau ...

Vì lẽ đó, thời khắc này, khi này chút nghe nhiều nên thuộc các cô lương tập thể biến ảo lên sàn, loại kia đồ sộ tình cảnh, thật sự chỉ có thể dùng phía trước năng lượng cao báo động trước để hình dung rồi!

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi trợn mắt ngoác mồm mở to hai mắt, lại tranh thủ thời gian theo bản năng che Tử Tử các nàng con mắt.

"Cái...Cái gì?" Trên bầu trời đang lao xuống chủ thượng phân thân, không tự chủ được ngừng lại một chút, liền như thế đình ở trong hư không.

"Ồ ..." Đang tốn khổ Kim Lệ ma thánh lấy làm kinh hãi, ngạc nhiên không nói gì há to mồm.

Chỉ là mấy giây sau, chờ hẵn thấy rõ trước mắt này một đoàn như hoa như ngọc cô lương sau đó, đột nhiên lại đột nhiên liền vui mừng khôn xiết: "Mỹ nhân! Thật nhiều mỹ nhân! Thật nhiều thật nhiều mỹ nhân! Này này này, này đều là chuẩn bị cho ta sao?"

Vấn đề này quả thực là dư thừa!

Trong phút chốc, kèm theo Hứa Tri Hồ ho nhẹ một tiếng, một đoàn mỹ nhân liền như thế cùng nhau chào một cái, hướng về mùng rỡ căn bản năm giờ không được Kim Lệ ma thánh, rất chỉnh tề yếu điệu cùng kêu lên thở nhẹ —

"Kawaii! Ma thánh đại nhân kawaii!"

"Thật đáng yêu! Ma thánh đại nhân thật đáng yêu, rất nhớ ôm về nhà đi nuôi!"

"Quá đáng! Bên kia cái kia chỉ có đầu xấu xí, đừng muốn thương tổn nhà ta ma thánh đại nhân, yamete ... Ya! Me! Te!"

Đợi lát nữa, kawaii cùng yamete là cái quỷ gì a, tất cả mọi người đều nghe được lơ ngơ, nhưng mà khoan hãy nói, bị các nàng như thế yếu điệu cố vũ cùng cố lên, nguyên bản rất suy yếu Kim Lệ ma thánh đột nhiên liền tinh thần đại chấn, trong phút chốc hít sâu một hơi, toàn bộ thân thể đều trong nháy mắt tăng vọt mấy chục lần, liền nguyên bản yếu ớt kim quang đều trở nên chóp mắt lên!

"Oa ha ha ha, tín ngưỡng lực lượng, bản thân cảm giác được tín ngưỡng lực lượng!" Dương dương tự đắc ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, Kim Lệ ma thánh liền như thế ngọ nguậy thân hình khổng lồ, đằng đằng sát khí hung mãnh va về phía chủ thượng phân thân.

"Cái gì?" Chủ thượng phân thân lấy làm kinh hãi, hoàn toàn không nghĩ ra này quái lạ gia hỏa làm sao lại đột nhiên thực lực tăng vọt, trong phút chốc còn không có phản ứng lại, liền bị hung tợn ép phiên trên đất.

Trong tiếng nổ, hai cái quái vật khổng lồ hung tợn ngã xuống đất lăn lộn, dọc theo sơn mạch ven đường nghiền ép lên đi, đem mảng lớn núi đá cây cối tất cả đều ép đến nát tan, đinh tai nhức óc trong tiếng nổ, bụi mù tràn ngập bay lên trời, toàn bộ dãy núi Côn Luân đều đang kịch liệt run rẩy chấn động, cả kinh trong núi chim bay tẩu thú tất cả đều chạy trối chết.

"Biểu ca, xem ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, chỉ huy một đoàn muội tử kế tục tiến ra đón lớn tiếng tán thưởng.

"Không thành vấn đề! Để những cô lương đó đừng có ngừng, coi như là tà ma đều giết cho ngươi xem!" Kim Lê ma thánh dương dương tự đắc ngăn chặn chủ thượng phân thân, mở ra cái miệng lớn như chậu máu một cái cắn vào, mạnh mẽ kéo xuống mảng lớn ma khí đến.

"Ách ..." Xích Tỷ Nhi còn ở bên cạnh nhìn ra hai mắt đăm đăm, đột nhiên liền ồ một tiếng, suy tư quay đầu trông lại, "Đợi lát nữa, Tri Hồ, tại sao ta cảm thấy ngươi thật giống như rất quen thuộc đám này cô lương kiểu dáng?"

"Hoàn toàn không thể nào!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Cái gì thương tinh không ba nhiêu dã Yui tiểu trạch viên tiểu trạch Maria cây anh đào lộ y cây ma lớp vải lót tinh dã ánh sáng tinh xuyên hoa bách hợp tử kim trạch Văn Tử lương mộc đào hương Linh mộc ma nại đẹp hơn nguyên không nguyên sa ương ly mưa cung tiếng đàn hướng mỹ tuệ hương ... Ta tất cả đều không nhận ra!"

"Là ... Thật sao?" Xích Tỷ Nhi còn muốn hỏi chút gì, "Chờ một chút, nếu ngươi có thể cho gọi ra các nàng, tại sao trước tại Đông Hải thời điểm, còn muốn cho Ngao Anh bỏ linh thạch đi chiêu mộ những thủy tộc cô nương?"

"Bởi vì ta đã quên!" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng trả lời, thăm nghĩ đó là bởi vì một cái nào đó cô lương quá thích ăn giấm, vì an toàn cân nhắc, ách, còn hiện tại mà, cũng không có cách nào.

"Là ... Thật sao?" Xích Tỷ Nhi rất hoài nghi nhín hắn.

"Đi rồi!" Hứa Tri Hồ căn bản là không cho nàng bất cứ cơ hội nào, nǎm lên nàng một lần nữa lên xe, giục Ngân kế tục lái xe chạy trốn.

Trong tiếng nổ, Ngân dùng sức đạp cần ga, tiểu Alto nhất thời lảo đảo xô ngã ra ngoài, Xích Tỷ Nhi tranh thủ thời gian cầm lấy dây an toàn, lại lòng vẫn còn

sợ hãi quay đầu lại nhìn mặt sau: "Chờ đã, ta còn có một vấn đề, Tri Hồ ngươi nói muốn đi tìm Bạch Mi chân nhân, nhưng vấn đề là, chúng ta làm sao biết Bạch Mi chân nhân tại ... Ô?"

Chưa kịp nàng nói xong, Hứa Tri Hồ bên kia đã lấy ra cái trứng trà, không sai, chính là Bạch Mi chân nhân ngự dụng mang tính tiêu chí biểu trưng trứng trà.

"Đừng hỏi, Vân sư tỷ hồi trước lén lút đưa cho ta." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Có người nói, chỉ cần đem vật này hướng về trên trời ném một cái, liền có thể ... Đิ ngươi!"

Lời còn chưa dứt, hắn từ trong cửa sổ xe dò ra nửa người trên, thuận lợi đem trứng trà rất không chịu trách nhiệm đi lên ném một cái!

Trong tiếng thét gào, có chút qua hạn sử dụng trứng trà bay lên trời, đột nhiên kim quang lóng lánh nổ bể ra đến, trong phút chốc, trung gian lòng đỏ trứng gào thét bắn ra, vô số lòng đỏ trứng mảnh vỡ hóa thành hào quang màu vàng, dường như yên hỏa tựa như lóng lánh toàn bộ bầu trời!

"Ách ... Lòng đỏ trứng còn có thể như thế dùng?" Hứa Tri Hồ nhìn ra nỗi lòng tôn kính.

Đứng động tâm tình của hắn, chí ít trong giây lát này, đầy trời lòng đỏ trứng mảnh vỡ dường như yên hỏa giống như rơi sáng vòm trời, rồi lại đột nhiên ngưng tụ hóa thành một chiếc to lớn màu vàng tiên hạm, tuy rằng chỉ là ảo giác, nhưng đủ có phạm vi mấy ngàn trượng sự to lớn, cho dù cách toàn bộ dãy núi Côn Luân đều có thể rõ ràng trông thấy.

"Sau đó?" Xích Tỷ Nhi cũng là tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Sau đó, chờ là có thể rồi!" Hứa Tri Hồ giục Ngân kế tục rời xa chiến trường, "Động tĩnh lớn như vậy, Bạch Mi chân nhân chỉ cần không có mù, làm sao cũng có thể ... Ta sát! Trả lại?"

Nói đến là đến!

Phía bên kia, bị Kim Lệ ma thánh cuốn lấy không thoát thân nổi, lại trông thấy bên này động tĩnh lớn, chủ thượng phân thân thận quá hóa giận hét lớn một tiếng: "Thuộc hạ ở đâu! Cho bản tôn ... Giết cái kia tiểu bối!"

Tiếng rống giận dữ chưa lạc, dãy núi Côn Luân nhiều chỗ ma khí bạo phát, mây chục đạo ma khí cuồng triều phóng lên trời, liền tại này bão tố giống như ma khí, vô số hắc ám hí tử từ trong hư không nhảy ra, thoa khắp vệt sáng khuôn mặt vặn vẹo cười gằn, đường như đen nhánh đàm kiến tựa như chen chúc mà đến, đầy khắp núi đồi sôi trào mãnh liệt, đường như muôn đem nho nhỏ Alto trực tiếp nghiền thành mảnh vỡ.

Không muốn kinh hãi, chính là được!

Hứa Tri Hồ hít sâu một hơi, trực tiếp vỗ vỗ Ngân vai, người sau tâm linh thầm hoi đẩy một cái kính mắt, đang đang lung lay chạy tiểu Alto nhất thời ánh bạc lóng lánh, trong nháy mắt hóa thành nổ vang chấn động xe buýt hai tầng xe, đằng đằng sát khí va về phía dày đặc đoàn người!

Âm!

Cuồng bạo trong tiếng nổ, mây chục hắc ám hí tử bị trực tiếp đụng phải bay ngược ra ngoài, ngược lại tại dày đặc trong đám người chế tạo hỗn loạn, tiếp theo xe buýt hai tầng xe hung tợn nghiền ép lên đến, từ những ngã xuống đất hắc ám hí tử trên thân nghiền ép mà qua, kế tục nghiền ép, kế tục nghiền ép, kế tục nghiền ép, kế tục nghiền ép, kế tục ... Ách, kế tục bất động rồi!

Được rồi, kẻ địch số lượng thực sự là quá nhiều rồi, cho dù xe buýt hai tầng cùng hung ác nghiền ép lên đi, nhưng cuối cùng vẫn là động cơ gánh nặng cũng không còn cách nào đi tới, liền ngay cả dính đầy huyết nhục lốp xe cũng bị vô số hắc ám hí tử mạnh mẽ kẹp lại, dù cho Ngân lại dùng sức thế nào đạp chân ga, cũng chỉ có thể tại tại chỗ nổ vang run rẩy.

Tiếng rống giận dữ, xung quanh hắc ám hí tử dường như cuồng triều sóng lớn mãnh liệt mà đến, dường như lít nha lít nhít thực nhân nghĩ quần, dường như muôn đem chỉnh chiếc xe buýt hai tầng đều triệt để nuốt hết, mấy chục chuôi trường đao sắc bén trong nháy mắt liền mang theo tiếng rít, tầng tầng chém ở xe công cộng bức trên, tại sắt lá trên mang theo nóng rực lóng lánh đốm lửa nhỏ.

"Động thủ!" Hứa Tri Hồ hít sâu một hơi, mở ra sơn địa bao, lấy ra các loại hăng ngày đồ dùng pháp khí liền hướng bên ngoài vứt.

Hầu như tại đồng thời, phía trước cửa xe nổ lớn mở ra, Oa Oa gào thét lăn lộn vọt tới trước cửa xe, đón đang chen chúc xông lên hắc ám hí tử môn, phịch một tiếng mở ra nắp nồi —

"Ồ ha ha ha a, chịu chết đi, các ngươi những người này cặn bã!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 301: Bật Hack Có Thể Không

Bật hack có thể không

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Không muốn kinh hãi, chính là làm !

Trong phút chốc, kèm theo Oa Oa một đống lớn không biết từ đâu "Mượn tới" phi kiếm pháp khí, kể cả bay múa đầy trời cái yếm đồng thời, tất cả đều cùng hung cực ác đánh ra ngoài, đang chen chúc tại trước cửa xe hắc ám hí tử môn liên thiểm tránh cơ hội đều không có, liền bị nổ đến huyết nhục tung tóe vô cùng thê thảm không đành lòng nhìn thẳng!

Không sai, chính là như thế thô bạo đơn giản!

Tiếp theo, cường hào kim notebook từ cửa sổ xe nhẹ nhàng đi ra, nửa ngủ nửa tỉnh Tiểu Thiến từ trạm thu hồi khoan ra, vừa xoa còng buồng ngủ con mắt, vừa vuốt cái trán màu trắng bạc quả táo tiêu chí, thở phì phò chỉ tay một cái

"Đến! Một! Phát!"

Cái gì đều đừng nói, đang sứt đầu mẻ trán hắc ám hí tử môn kinh hãi ngang đầu, ánh vào bọn họ mi mắt, là bão tố giống như gào thét phóng tới các loại linh phù, vển vẹn là linh phù lóng lánh nóng rực ánh sáng, liền dường như liệt nhật đương không, soi sáng cho hắn môn căn bản là không có cách mở mắt ra, sau đó

...

Sau đó, phạm vi trong vòng mấy chục trượng, liền tất cả đều đã biến thành

'Hướng dẫn làm bồng ngô' hiện trường!

"Làm được đẹp đẽ!" Hứa Tri Hồ giơ lên ngón tay cái, thuận lợi kéo lại rất muôn xông tới Xích Tỷ Nhi, "Không cho đi! Xích Xích ngươi cho ta thành thật đợi ở trong xe, đúng là Tử Tử các nàng..."

"Ồ?" Sáu con loli đần độn mở to hai mắt, nhìn anh rể lộ ra rất thân thiết rất thân thiết vẻ mặt, đột nhiên có loại rất dự cảm không tốt.

Kết quả là, mấy giây sau, toàn bộ trong buồng xe, đột nhiên liền vang lên oa khóc lớn thanh: "Oa! Kẹo mút! Tử Tử kẹo mút, bị anh rể cho cướp đi..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, lấy xe buýt hai tầng xe làm trụ cột, phạm vi mấy trăm trượng bên trong các loại thiên địa dị tượng cùng nhau bạo phát, cái gì hồng thủy địa chấn núi lửa mưa lớn sấm sét đất đá trôi, ngược lại có thể tưởng tượng đến các loại đáng sợ thiên tai, đều trong nháy mắt cuồng bạo đột kích, thậm chí còn có nạn châu chấu... Được rồi, này mùa dĩ nhiên có nạn châu chấu, cái này không khoa học!

Có thể nói cái gì đó, vô số bay lên trời bay ngược ra ngoài hắc ám hí tử, đột nhiên có loại "Lão tử bị chết không hiểu ra sao" oan ức cảm giác, a a a a, chết đang phi kiêm pháp khí bên dưới cũng coi như, cái quái gì vậy chết ở kẹo mút... Ách, đợi lát nữa, kẹo mút là gì?

Đừng động cái vẩn đề này, trong khoảng thời gian ngắn, vô số hắc ám hí tử bị nổ đến chia năm xẻ bảy, Hứa Tri Hồ một hơi đem sơn địa bao hăng ngày đồ dùng pháp khí đều vứt toàn bộ, rồi lại ngẩng đầu nhìn phía trên không —

Trong sáng dưới ánh trăng, cái kia chiếc to lớn tiên hạm ảo giác lại trôi nổi ở trong hư không, tỏa ra kim quang lóng lánh huy hoàng ánh sáng, khổng lồ như thế dị thường hiện tượng, thậm chí đã át qua trăng sáng ánh sáng, chỉ cần Thục Sơn hạm phái người tại Côn Ngô phương bắc, chỉ cần bọn họ không có mắt mù,

chỉ cần vị kia Bạch Mi chân nhân còn ...

Âm!

Vẫn tới kịp cảm khái, chỉnh chiếc xe công cộng lần thứ hai nổ vang chấn động, liền nhìn thấy bốn phía lại có mấy trăm ma đạo khí cuồng triều phóng lên trời, lần này đầy trời vương xuống đến cuồng bạo ma khí, nhưng cũng như cùng mưa lớn tựa như, tất cả đều rơi vào những hắc ám hí tử đó trên thân.

Trong phút chốc, được này ma khí quỷ dị sức mạnh truyền vào, mấy trăm tên hắc ám hí tử đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, tiếng gào tràn ngập thống khổ ý vị, nhưng run rẩy thân thể nhưng trong nháy mắt tăng vọt, trong nháy mắt hai mắt đỏ thắm khuôn mặt vặn vẹo, từ chi càng là xuất hiện dày đặc màu đen hoa văn, thậm chí kéo dài ra sắc bén dã thú vuốt sắc đến.

Chỉ trong chốc lát trong đó, ma hóa hắc ám hí tử môn lần thứ hai gầm thét lên mãnh xông lên, lần này cho dù đón Oa Oa cùng Tiểu Thiến điên cuồng bắn một lượt, bọn họ như trước dường như không hề cảm giác đau như vậy tử chiến không lùi, dù cho thân thể bị nổ đến tan tành, vẫn như cũ dữ tợn hung mãnh và về phía xe công cộng, đem mảng lớn sắt lá vỡ ra đến, liền xe môn đều bị chen chúc đến vỡ vụn.

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ tiện tay vài món hăng ngày đồ dùng ném đi, đem đang muốn xông vào trong xe mấy cái hắc ám hí tử bắn cho đổ gục lui ra, thuận lợi lại nắm lên Xích Xích cùng sáu con loli, từ sắp khuynh phiên xe công cộng một nhảy ra ——

"Ngân! Kéo cùu hận!"

Rõ ràng, hoàn toàn rõ ràng, mặt không hề cảm xúc Ngân đẩy một cái kính mắt, giơ lên thật cao đồng thau đại thuẫn, kèm theo như là "Là ta báo cáo nhanh bá ta phải làm ngươi người đại diện" chủng loại kỳ quái tuyên ngôn, kéo cùu hận vằng sáng mở tối đa!

Không cách nào khống chế thân thể của chính mình, những hắc ám hí tử đó tất cả đều phẫn nộ gầm thét lên, dường như như thủy triều dâng tới Ngân, vzeń vẹn trong chớp mắt, đồng thau đại thuẫn liền gấp phải mấy trăm lần oanh kích, giơ cao đồng thau đại thuẫn Ngân lảo đảo lùi về sau, miễn cưỡng dựa vào sau lưng vách núi, mạnh mẽ chống lại công kích.

Rất hiển nhiên, tại loại này toàn lực phát ra trước mặt, coi như là lại kiên cố đồng thau đại thuẫn cũng chống đỡ không được bao lâu, Ngân ở vào thời điểm này lại còn có tâm tình đắc ra một cái tay, thu gọn một thoáng hơi chút ngốn ngang tóc mái: "Híc, đại nhân, ta sẽ chết đến đẹp đẽ một điểm..."

Phù!

Hứa Tri Hồ không nhịn được miệng đầy phun nước, ngẩng đầu nhìn phía cái kia trên bầu trời lại kim quang lóng lánh to lớn tiên hạm ảo giác, sắp tới nửa canh giờ, Thục Sơn hạm phái người vẫn là không có chạy tới, theo theo tốc độ này, không làm được đúng là chúng ta tỉ mỉ chuẩn bị đến mấy năm vật kia, còn có thể tới trước ... Ách, Xích Xích, ngươi đang làm gì thế?

"Ta tại lĩnh ngộ biểu ca truyền cho ta chu tàm một mạch thần thông a!" Xích Tỷ Nhi tại sáu cái muội muội vây quanh hạ, bày ra loại kia cực kỳ quái lạ yoga tư thế, hơi hơi nhắm mắt khoanh chân ngồi ngay ngắn tại trên một khối đá xanh.

Vãi chưởng, ngươi đây lâm trận mới mài gươm thật sự tới kịp sao?

Hứa Tri Hồ nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, lại quay đầu nhìn bên kia đang suy nghĩ làm sao bị chết đẹp đẽ một điểm Ngân, duy nhất có thể làm chính là yếu mềm nhấc tay: "Híc, Xích Xích, bằng không chúng ta vẫn là..."

"Lĩnh ngộ rồi! Lĩnh ngộ rồi!" Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, vừa ngồi khoanh chân tĩnh tọa không tới 3 phút Xích Tỷ Nhi, đột nhiên liền hăng hái nhảy lên một cái, "Ồ ha ha ha a, nguyên lai cái gọi là chu tàm một mạch thần thông, chỉ chính là ... Ách, Tri Hồ, ngươi làm gì thế nhìn như vậy ta?"

"Ngươi nói xem?" Hứa Tri Hồ rõ vẻ đều là "Ngươi mẹ nó đùa cợt ta" vẻ mặt.

"Không phải a, ta vốn là chỉ cách một tầng giấy cửa sổ, hơn nữa thánh mẫu nương nương gần nhất vẫn có chỉ điểm ta." Xích Tỷ Nhi đàng hoàng trịnh trọng trả lời, rồi lại nhẹ nhàng động đưa chuyển động thân thể, "Lui về phía sau, lui về phía sau, thời khắc mẫu chốt vẫn có thể dựa vào chính mình, cho nên nói ..."

Ồ!

Trong phút chốc, kèm theo quanh thân khớp xương vang rền, một đạo đỏ thẫm như máu ánh sáng, đột nhiên từ nàng trong nê hoàn cung gào thét bắn ra, dường như như lôi đình phóng lên trời, xông thẳng lên cửu thiên trong mây xanh!

Trong sáng trăng sáng ánh sáng, trong nháy mắt này biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay vào đó, là dường như nộ hải cuồng triều giống như mãnh liệt hội tụ tới được đen nhánh đậm vân, đem toàn bộ chân trời đều bao phủ tại trong bóng ma!

Sau một khắc, liền xem đến đây sôi trào mãnh liệt đen nhánh đậm Vân Trung, một cái to lớn dường như núi cao bán chu bán tăm thái cổ hung thú ảo giác, mang theo làm người run rẩy thô bạo khí tức đột nhiên xuất hiện, vén vén là cái kia mười hai đôi đỏ thẫm như máu hung tàn con ngươi, liền dường như chiểu rọi toàn bộ vòm trời quỷ dị đèn lớn, tàn bạo mãnh liệt hung tợn chiểu hướng dãy núi Côn Luân một vùng!

Mây đen bao phủ xuống, lập ở trong dãy núi Xích Tỷ Nhi hít sâu một hơi, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn phía cái kia trên bầu trời thái cổ hung thú ảo giác: "Thái cổ thần thông, chu tàm lại tới ... Bà ngoại, đến!"

Ta đi, Hứa Tri Hồ đang nhìn ra nỗi lòng tôn kính, các nghe được câu kia không phù hợp bầu không khí "Bà ngoại", nhất thời liền lệ rơi đầy mặt rồi!

Nhưng mà đừng nói, thật là có dùng!

Trong phút chốc, nghe được này một tiếng tràn ngập ôn nhu hô hoán, cái kia trên bầu trời thái cổ hung thú ảo giác bỗng nhiên cúi đầu nhìn sang, rồi lại phảng phất cảm giác được dòng máu như thế này thần bí liên hệ, đột nhiên ngửa đầu trường gào một tiếng, hóa thành đỏ thẫm như máu ánh sáng đáp xuống!

Thời khắc này, chói mắt như là mặt trời chói chang cường quang, chiếu rọi toàn bộ dãy núi Côn Luân, để hết thảy đang ác chiến sinh vật đều kinh hãi bế mạc, không tự chủ được lùi ra!

"A ..." Hứa Tri Hồ theo bản năng nhấc tay ngăn trở con mắt, tại hắn loại kia đau nhức rơi lệ mơ hồ trong tầm mắt, chỉ có thể lúc ẩn lúc hiện trông thấy, được này thái cổ man hoang lực lượng tràn vào Xích Tỷ Nhi, đang, đang, đang ...

Ách, đợi lát nữa, tại sao xem ra như thế nhìn quen mắt?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 302: Xích Xích Người Chơi Qua Starcraft À

Xích Xích người chơi qua StarCraft à

Có người chơi đùa 'StarCraft' sao?

Không sai, chính là năm đó đã từng thịnh hành toàn cầu cái kia trò chơi chiến lược thời gian thực, ở trong đó tam đại chủng tộc có một cái trùng tộc, trùng tộc lớn nhất đặc điểm, chính là chúng nắm giữ một cái mẫu sào, cái này mẫu sào sẽ sản xuất rất nhiều kỳ lạ con sâu nhỏ, sau đó đám này con sâu nhỏ sẽ chuyển hóa thành các loại kiến trúc, lại sau đó những kiến trúc này sẽ sinh sản ra lượng lớn binh chủng ...

Được rồi, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, các Hứa Tri Hồ tại loại kia chói mắt cường quang miễn cưỡng mở mắt ra, lại thấy rõ cảnh tượng trước mắt, đột nhiên thì có loại "Lão tử chuột ở đâu" déjà vu —

"Ta sát, cho nên nói, nhà chúng ta Xích Xích kỳ thực chính là mẫu sào (Hatchery)?"

Được rồi, đừng động có phải là, ngược lại lúc này Xích Tỷ Nhi đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay vào đó chính là một cái to lớn màu đỏ đậm tràn ngập nhăn nheo quỷ dị mẫu sào, chiếm cứ một chỉnh vùng thung lũng quỷ dị mẫu sào, giờ khắc này đang như có tự mình ý thức tựa như chậm rãi nhúc nhích, kèm theo nó mỗi một lần nhúc nhích, nàng thân thể hạ màu đỏ đậm huyết nhục thảm sẽ hướng ra phía ngoài mở rộng mấy phần, dần dần tràn ngập khuếch trương triển khai.

Trọn mắt ngoác mồm a, nhìn thấy quen thuộc như vậy cảnh tượng, Hứa Tri

Hồ trực tiếp liền trợn mắt ngoác mồm: "Híc, đừng nói cho ta nói, tiếp xuống chính là ... Ta sát, đợi lát nữa, nhà ta Xích Xích đây?"

Không ai trả lời cái vấn đề này, đúng là trong giây lát này, mấy cái mọc ra quái lạ râu côn trùng đột nhiên liền từ mẩu sào chui ra, ở mảnh này huyết nhục trên thảm trải sàn hơi hơi xoay mấy vòng, chúng mấy cái đột nhiên rất chỉnh tề hướng về lòng đất một xuyên, tiếp theo liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, chuyển hóa thành tương tự với sào huyệt giống như quái lạ kiến trúc ...

Không, không chỉ như thế, đến khi đám này quái lạ kiến trúc thành hình sau đó, tại kiến trúc xung quanh mặt đất, bắt đầu xuất hiện lít nha lít nhít quái lạ bọt khí, đám này bọt khí liền dường như nắm giữ sinh mệnh, bắt đầu chậm rãi sinh trưởng, đồng thời hơi hơi rúc trưởng pháp phồng, thậm chí xuyên thấu qua gần như trong suốt bọt khí bức, có thể mơ hồ trông thấy bên trong có món đồ gì đang giương nanh múa vuốt gào thét.

Vãi chưởng, càng ngày càng giống rồi!

Hứa Tri Hồ nhìn ra triệt để trong gió ngổn ngang, không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm: "Híc, ta có một loại rất kỳ quái linh cảm, tiếp đó sẽ xuất hiện, lẽ nào là ..."

Ồ!

Còn không chờ hắn tới kịp nói xong, cái kia hàng trăm hàng ngàn cái quái lạ bọt khí, đột nhiên liền trong nháy mắt đồng thời nổ bể ra đến!

Trong phút chốc, kèm theo kim quang lóng lánh, mấy trăm con dữ tợn hung ác quái lạ trùng thú cuồng bạo nhảy ra, mở đở chót huyết mắt gào thét vài tiếng, đột nhiên rất chỉnh tề quay đầu, dùng loại kia điên cuồng thô bạo ánh mắt nhìn phía Hứa Tri Hồ.

"Ách ..." Bị chúng xem sợ nỗi da gà, Hứa Tri Hồ theo bản năng lùi về sau vài

bước, có loại phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé thành mảnh vỡ cảm giác.

Chỉ là sau một khắc, tựa hồ nghe thấy được trên người hắn một loại nào đó hơi thở quen thuộc, nguyên bản liền muôn xông lên mấy trăm con quái lạ trùng thú, đột nhiên liền lộ ra dịu ngoan vẻ mặt, tiếp theo lại quay lại đầu, nhìn phía thung lũng một hướng khác ——

Mờ nhạt dưới ánh trăng, ma hóa hắc ám hí tử mòn chính như cùng chen chúc thủy triều công hướng tụ đồng thau đại thuẫn Ngân, một người trong đó lạc ở phía sau hắc ám hí tử, tựa hồ tỉnh táo thêm một chút, lúc ẩn lúc hiện nhận ra được phía sau truyền đến kỳ quái động tĩnh, không nhịn được theo bản năng quay đầu trông lại, sau đó ...

Ồm!

Sau đó, liền tại hắn sợ hãi trong ánh mắt, vô cùng vô tận màu đỏ sậm trùng thú cuồng triều, dường như nô hải phong ba mãnh liệt mà đến, vễn vẹn trong nháy mắt liền đem hắn bao phủ hoàn toàn, đến khi trùng thú cuồng triều gào thét mà qua, trên mặt đất cũng chỉ còn sót lại mấy cây bạch cốt âm u, thậm chí ngay cả bạch cốt đều bị gãm nhãm đến gần như vỡ vụn.

Nhưng này, còn vễn vẹn là vừa mới bắt đầu!

Trong phút chốc, sôi trào mãnh liệt màu đỏ sậm trùng thú cuồng triều tiếp tục hướng phía trước tuôn trào, hung tợn va vào dày đặc hắc ám hí tử hàng ngũ, từ trời cao quan sát xuống, lại như là chút đỏ một hắc hai đạo dòng lũ hung tợn chạm vào nhau, hình ảnh phảng phất trong nháy mắt xuất hiện quái lạ đình trệ, nhưng lập tức liền chuyển hóa thành cuồng bạo hỗn loạn sóng lớn dữ!

Vển vẹn trong chớp mắt, liền có mấy chục tên không ứng phó kịp hắc ám hí tử bị xé thành mảnh vỡ, nhưng ma hóa sau bọn họ chung quy cường đại hơn, hơi hoi từ trong hỗn loạn tinh lại sau, liền dữ tợn gầm thét lên vung vẩy vuốt sắc, đem những ngu xuẩn không biết tự lượng sức mình trùng thú triệt để xé nát, trong nháy mắt công vào mấy trăm con cuồng bạo trùng thú, không tới chốc lát

liền tốn thất đền gần đủ rồi.

Nhưng vấn đề là, Hứa Tri Hồ không hoảng hốt chút nào được không?

Hoàn toàn không thấy bên kia tình hình trận chiến, hắn tò rõ vẻ quái lạ sờ sờ cǎm, nhìn còn đang chầm chậm nhúc nhích mǎu sào cùng sào huyết kiến trúc: "Khặc khặc, nếu như ta không có đoán sai, tiếp xuống sẽ xuất hiện trong truyền thuyết —— chó con nhất ba lưu!"

Rất chính xác!

Trong phút chốc, kèm theo màu đỏ đậm nhục thâm lan tràn ra, hàng trăm hàng ngàn mới bọt khí từ huyết nhục thâm mọc ra, đồng thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kịch liệt tăng vọt, liền dường như lít nha lít nhít màu đỏ đậm nấm lâm, vô cùng vô tận liền giới hạn đều không nhìn thấy.

Răng rắc! Một tiếng vang giòn qua đi, mấy trăm cái mới bọt khí đột nhiên nứt toác, dữ tợn hung ác trùng thú một nhảy ra!

Răng rắc! Lần thứ hai vang lên giòn giã thanh qua đi, lại có mấy trăm cái mới bọt khí vỡ tan, gào thét lao ra trùng thú hội tụ thành màu đỏ đậm cuồng triều, dường như như hồng thủy bao phủ thung lũng!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc! Liên tục không ngừng vang lên giòn giã trong tiếng, hàng trăm hàng ngàn bọt khí kéo dài vỡ vụn, từ bọt khí lao ra dữ tợn trùng thú phảng phất thực nhân nghĩ quần, đã dày đặc đến căn bản là không có cách tính toán, duy nhất có thể xác định chính là, chúng số lượng còn đang tăng trưởng, không ngừng tăng trưởng, điên cuồng tăng trưởng, dường như muốn đem toàn bộ dãy núi Côn Luân đều triệt để bao trùm.

Trố mắt ngoác mồm a, những đang tàn sát tàn dư vài con trùng thú hắc ám hí tử môn, kinh hãi biến sắc quay đầu, ánh vào bọn họ mi mắt, là dường như lũ quét cuốn tới giống như mãnh liệt mà đến màu đỏ đậm cuồng triều!

Trong phút chốc, tại loại này sức mạnh kinh khủng trước mặt, một cái hai mắt đỏ chót hắc ám hí tử thủ lĩnh tựa hồ tinh táo thêm một chút, hầu như là theo bản năng ngơ ngác lùi về sau: "Không ..."

Chỉ kịp phát sinh một chữ này, trong chớp mắt, hắn liền bị vô số mảnh nhào tới dữ tợn trùng thú nuốt không rồi!

Tiếng kinh hô tiếng rống giận dữ tiếng gầm gừ, máu thịt tung tóe tàn chi mảnh vỡ bay lên không, ánh đao bóng kiếm pháp khí ánh sáng gào thét bắn ra bốn phía, toàn bộ thung lũng đều tại đây khắc đã biến thành máu tươi sôi trào đại dương, hết thảy hắc ám hí tử đều đang điên cuồng vung vẩy đao kiếm, chém giết những gào thét nhào lên trùng thú, trên thực tế chỉ trong chốc lát không tới, bọn họ bên cạnh trùng thú thi thể cũng đã chồng chất như núi.

Nhưng vấn đề là, tại chó con nhất ba lưu trước mặt, cái gì phản kháng đều là phù vân!

Hàng trăm hàng ngàn con trùng thú bị xé thành mảnh vỡ, nhưng càng nhiều trùng thú rồi lại chen chúc mà tới, cuồn cuộn không ngừng vô cùng vô tận, thường thường một cái hắc ám hí tử liều mạng người bị thương nặng, gian nan chém giết mấy chục con trùng thú, vấn đề là còn không chờ hắn tới kịp thở một hơi dài nhẹ nhõm, mặt sau lại có trên trăm con trùng thú cùng không cần tiền tựa như mảnh nhào lên, rất nhiều "Chúng ta chính là yêu thích nhiều người ức hiếp ít người" khí thế!

Kết quả là, rơi vào đại dương trùng trong biển hắc ám hí tử môn, rốt cuộc cảm nhận được năm đó những người tộc thần tộc các người chơi bi phẫn tâm tình —

Đại gia ngươi, lão tử đều còn chưa kịp kiến tạo binh doanh, các ngươi cái quái gì vậy liền một đoàn chó xông lại đập phá căn cứ, có muốn hay không vô si như vậy, có muốn hay không như thế không tiết tháo, ô ô ô, lão tử chỉ là muốn cố gắng đánh một ván trò chơi, đừng có như vậy được không?

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, nhìn bên kia còn đang điên cuồng sinh sản trùng thú mẫu sào, đột nhiên không biết nên làm sao biểu đạt tâm tình vào giờ khắc này —

"Ách ... Nói thật sự, ta liền muốn biết, Xích Xích ngươi ở đâu lấy quặng?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 303: Ta Cho Một Trăm Phân

Ta cho một trăm phân

Trùng hải chiến thuật gì gì đó, ghét nhất rồi!

Mờ nhạt dưới ánh trăng thung lũng, cuồng bạo chém giết còn đang kéo dài đang tiến hành, bất quá ngồi ở một bên không có chuyện gì làm Hứa Tri Hồ, lúc này đã năm ở chạy xe không trạng thái, bắt đầu chăm chú suy nghĩ Xích Xích đánh tính toán lúc nào ra đâm rắn hoặc là phi long...

Trên thực tế, dựa theo hiện nay tình hình trận chiến đến xem, đã hoàn toàn không cần đâm rắn phát động rồi!

Chỉ trong chốc lát không tới, những hắc ám hí tử đó đã còn lại không có mấy, mà để bọn họ triệt để rơi vào tuyệt vọng chính là, chen chúc mà đến trùng hải như trước vô biên vô hạn, phảng phất có thể vẫn kéo dài đến thương hải tang điền...

"Cho nên nói, Xích Xích đến cùng là ở đâu thải khoáng?" Hứa Tri Hồ đối này biểu thị rất xoắn xuýt, đương nhiên so với cái này đến, càng làm cho hắn xoắn xuýt chính là, ách, Xích Xích sẽ không phải biến trở về đến chứ?

"Ồ, Tri Hồ, ngươi đang tìm cái gì?" Xích Tỷ Nhi âm thanh đột nhiên ở phía sau vang lên.

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ rất khiếp sợ quay đầu, liền nhìn thấy Xích Tỷ Nhi đang cười tươi rói lập ở trước mặt mình, phong thái yếu điệu váy đỏ nhanh nhẹn, "Đợi lát nữa, Xích Xích, ngươi tại đây, cái kia bên kia mẫu sào... Ách, ngươi không

phải biến thành mẫu sào sao?"

"Ai nói ta biến thành mẫu sào?" Xích Tỷ Nhi rất kỳ quái nhìn hắn, "Chúng ta Chu tàm yêu mẫu một mạch thần thông, chỉ là điểm hóa ra một cái sản xuất trùng thú linh binh sào huyệt mà thôi, tại sao ta muốn biến thành cái kia mẫu sào, vật kia xấu quá thật là khó xem a!"

Được rồi, nếu như mẫu sào có tự mình ý thức mà nói, lúc này nhất định bị phản đốp lè rơi đầy mặt!

"Ây..." Hứa Tri Hồ cũng là triệt để không nói gì, thật vất vả mới phản ứng được, "Được rồi, ngẫm lại xem cũng biết, lấy Xích Xích ngươi như thế yêu quý khuôn mặt đẹp tính cách, cũng không biết... Cho nên nói, ngươi vừa đi đâu?"

"Bổ trang a!" Xích Tỷ Nhi trả lời đến có lý chẳng sợ, "Bị đuổi giết nửa ngày, lớp phấn sương đều hóa, mascara cũng rơi mất, son môi cũng giống như có chút phai màu, vì lẽ đó... A, ta như vậy có phải là không quá bình thường?"

"Sẽ không a, Xích Xích ngươi nếu không như thế trái lại không bình thường." Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn nàng, lại ngẩng đầu nhìn phía trên bầu trời cái kia còn đang kim quang lóng lánh to lớn tiên hạm ảo giác, "Trên thực tế, ta hiện tại tương đối quan tâm chính là, Bạch Mi chân nhân bọn họ đến cùng còn bao lâu tài năng... Được rồi, không cần rồi!"

Không sai, thật sự không cần rồi!

Liền trong chớp mắt này, phương xa chân núi đã truyền đến một tiếng cuồng bạo nổ vang, tiếp theo liền tại Hứa Tri Hồ không nói gì trong tầm mắt, Kim Lệ ma thánh mang theo rất cao rất cao đường pa ra bôn, ầm ầm một tiếng tầng tầng đập xuống, trực tiếp đem toàn bộ thung lũng đều nổ đến chấn động kịch liệt.

"Cho nên nói?" Hứa Tri Hồ rất bình tĩnh sờ sờ căm.

"Này chuyện không liên quan đến ta a!" Trong hố lớn Kim Lệ ma thánh miễn

cưỡng ngẩng đầu lên, tội nghiệp oán giận nói, "Lão tử vốn là đã chiếm thượng phong, nhưng mà em rể ngươi tìm đến những nữu, đột nhiên liền không hiểu ra sao biến mất rồi, sau đó..."

Không cần sau đó rồi!

Kèm theo ma khí nổ vang dâng trào, tương tự bị thương to lớn dữ tợn khuôn mặt, liền như thế nghiến răng nghiến lợi trôi nổi bay lên trời, đồng thời dùng loại kia tràn ngập khắc cốt cùu hận tàn bạo ánh mắt, ở trên cao nhìn xuống chăm chú nhìn chăm Hứa Tri Hồ.

Có thể nói cái gì đó, Hứa Tri Hồ rất chăm chú suy nghĩ một chút, duy nhất có thể làm chính là cẩn thận từng ly từng tí một giơ tay lên: "... Này?"

Này đại gia ngươi! Chủ thượng phân thân nghiến răng nghiến lợi nhìn hắn, đột nhiên cuồng loạn gào thét một tiếng, dường như núi cao đổ nát tựa như điện cuồng lao xuống, vén vẹn là trong nháy mắt đó bùng nổ ra khí thế khủng bố, liền đem toàn bộ bên trong thung lũng trùng thú đại dương tất cả đều nghiền thành máu thịt vụn!

"Chấm dứt ở đây rồi!" Thời khắc này, cùng hung cực ác tiếng gầm gừ, đủ để đem màng nhĩ của người ta đều triệt để xé rách, "Coi như Thục Sơn người đúng lúc chạy tới, bản tôn cũng phải tại bạch mi trước mặt bọn họ, đưa ngươi tiểu bối này đánh giết thành..."

"Thật sao?" Không hề khói lửa hờ hững âm thanh, đột nhiên từ mờ nhạt ánh trăng thản nhiên vang lên, "Tiếc nuối chính là, ta cũng không cho là như vậy!"

"Cái gì?" Chủ thượng phân thân bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn tới, trong phút chốc, ánh vào hắn mi mắt, là cái kia một cái như lá rụng giống như thản nhiên bỗng bẽn màu xanh thuyền con.

Màu xanh thuyền con bên trên, Bạch Mi chân nhân thản tình lạnh nhạt ngồi khoanh chân, ngón tay thon dài nhẹ nhàng bắc một cái trứng trà, liền phảng phất

đang thưởng thức một cái cực kỳ thỏa mãn tác phẩm nghệ thuật, khéo mắt dư quang thậm chí đều không có rơi vào bên trong thung lũng, liền dường như cái kia phía dưới chủ thượng phân thân căn bản không tồn tại.

Rất tốt, cái này bức, ta cho 99 phân, không cho 100 phân là sợ ngươi kiêu ngạo!

Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, đột nhiên cảm thấy giống như không có mình chuyện gì, Xích Tỷ Nhi dần độn mở to hai mắt, đột nhiên nhớ tới bản thân vừa còn có chút trang không có bõ xong, còn bên kia thiết bị điện tổ ba người, Oa Oa đã bắt đầu thu thập vừa thất lạc cái yếm, Tiểu Thiến hồi máy vi tính xách tay của mình ngây người, Ngân thu dọn một thoảng ngắn ngang tóc, sau đó không biết từ đâu lấy ra một quyển shōjo manga họa...

Hỗn, khốn nạn, các ngươi liền như thế xác định ta thất bại sao?

Chủ thượng phân thân phẫn nộ run rẩy, đột nhiên cuồng loạn gào thét một tiếng, trực tiếp mở ra cái miệng lớn như chậu máu, phun ra sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều, nhắm phía cái kia cuốn theo chiều gió đong đưa màu xanh thuyền con.

Liền phảng phất hoàn toàn không nhìn thấy sự phẫn nộ của nó, Bạch Mi chân nhân vẫn lạnh nhạt như cũ khoanh chân ngồi ở thuyền trên, ung dung thông thả bác trứng trà, mãi đến tận cuối cùng một mảnh vỏ trứng bị nhẹ nhàng bong xuống từng mảng, hắn lúc này mới thỏa mãn khẽ gật đầu, giơ lên trứng trà thả ở trước mặt, há mồm nhẹ nhàng thổi một hơi ——

Hô! Vài miếng lưu lại tại trứng trà trên vỏ trứng mảnh vỡ, khoan thai phiêu rơi xuống!

Hô! Đang gầm thét lên mãnh xông lên chủ thượng phân thân, liền như thế quỷ dị yên tĩnh ở trong hư không!

Sau một khắc, to lớn dữ tợn khuôn mặt khẽ run, lấy hai mắt trong đó khôi

này khu vực làm trụ cột, bắt đầu xuất hiện dày đặc như mạng nhện tựa như vết rách, chỉ trong chốc lát trong đó, này mây trăng đạo vết rách liền trở nên càng ngày càng sáng sủa, xuyên thấu qua khe hở thậm chí có thể mơ hồ trông thấy, kiềm khí màu xanh đang trong khe hở sôi trào mãnh liệt, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ gào thét lao ra!

"Làm sao, sao lại thế..." Chủ thượng phân thân không cách nào khống chế run rẩy, gian nan phun ra vài chữ.

Sau đó, liền trong chớp mắt này, hắn toàn bộ thân thể ầm ầm nổ tung, vô số mảnh vỡ dường như bão tố gào thét bắn ra, mà ẩn giấu ở trong đó kiềm khí màu xanh càng là như có linh thức khống chế, cực kỳ tinh xảo né qua Hứa Tri Hồ bọn họ, đem phạm vi mấy ngàn trượng bên trong hết thảy ma khí cùng những hắc ám hí tử đó tất cả đều chém giết từ trong vô hình.

Được rồi, ta cho một trăm phân!

Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, Xích Tỷ Nhi nhưng tranh thủ thời gian ngẩng đầu hô: "Chân nhân, chúng ta mới vừa từ Tham Thiên phong trốn ra được, Côn Luân phái..."

Không cần phải nói, còn không chờ hắn môn tới kịp nói xong, hào quang màu xanh đã như sông dài bao phủ tới, đến khi Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi khi phản ứng lại, nhưng phát hiện mình người đã ở tại thuyền con bên trên.

Thanh Phong chậm chạp đến, trăng sáng giữa trời, màu xanh thuyền con dường như phiêu linh lá rụng, nhìn qua tung bay bất định, nhưng trong nháy mắt liền xẹt qua mấy trăm trượng không gian, bay về phía cái kia hùng hực ma diễm bao phủ Tham Thiên phong.

Màu xanh thuyền con bên trên, Bạch Mi chân nhân chẳng biết lúc nào đã lại biến ra một cái trứng trà, ung dung thong thả bắt đầu bác vỏ trứng, gào thét mà đến trong gió rét, từng mảnh từng mảnh vỏ trứng dường như hoa rơi tựa như bay xuống ở trong hư không, nhìn qua lộn xộn, rồi lại ẩn giấu đi một loại nào đó

đang tích trữ sức mạnh kiếm khí vô hình trận pháp...

"Biết không?" Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn một lúc, rốt cuộc không nhịn được yếu mềm nhấc tay, "Chân nhân, ngài này nếu như tại Đông Hải, ta dám cam đoan, nhất định sẽ có cái ngốc nữu lập tức nhảy ra, nói với ngài —— "

"Tùy chỗ ném loạn vỏ trứng, phạt tiền 500 linh thạch!" Lời còn chưa dứt, đàng hoàng trịnh trọng âm thanh đột nhiên vang lên.

"Ồ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc quay đầu.

Thời khắc này, mờ nhạt dưới ánh trăng, xuất hiện tại hắn kinh ngạc trong tầm mắt, là đang định móc ra một chồng lớn hóa đơn phạt trưởng công chúa điện hạ, là đang sắp xếp chín cái xõa tung đuôi cáo Tô Đát Kỷ Tô nương nương, là cắn tiểu bánh giòn tỏ rõ vẻ không tình nguyện giống như còn chưa tỉnh ngủ một vị bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ nương nương...

Được rồi, làm đến thật tề, này cũng có thể mở hai bàn mạt chược rồi!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 304: Mọi Người Đủ A

Mọi người đủ a

Quả đất tròn, lão hưu đoàn tụ rất vui mừng, nhưng mà ... Ách, người sẽ có hay không có điểm nhiều?

Cũng không hề lớn màu xanh thuyền con thương, chật ních một đoàn không biết từ từ đâu xuất hiện kỳ quái gia hỏa, trưởng công chúa điện hạ đàng hoàng trình trọng điền hóa đơn phat, Tô nương nương rất chăm chú cầm hộ phát tó cho đuôi cáo làm tinh hoa chất dinh dưỡng hộ lý, Thạch Cơ nương nương vừa gặm tiếu bánh giòn vừa chơi game, có người nói nàng gần nhất đã luyện Contra đến có thể nhắm mắt lại dùng một cái mạng qua cửa ...

"Đợi lát nữa, tại sao các ngươi đều sẽ tới?" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm sững sốt một lúc, thật vất vả mới nhớ tới đén.

"Ồ ồ ồ, chúng ta gần nhất cũng đang giúp Thục Sơn giải quyết ma khí tiết lộ vấn đề." Trưởng công chúa điện hạ thuận lợi đem tùy chỗ ném loạn vỏ trứng phat tiền 500 linh thạch hóa đơn phat đưa cho Bạch Mi chân nhân, lại đàng hoàng trình trọng giải thích, "Gần nhất Đông Hải cũng xuất hiện ma khí tiết lộ vấn đề, vì thế chúng ta Long cung không thể không cùng Thục Sơn phái tạm thời hợp tác ... Vừa vặn, ta đang đến đây Côn Ngô phương bắc cùng Bạch Mi chân nhân thương nghị xử lý như thế nào, liền nhìn thấy ngươi thả ra tín hiệu!"

Hóa ra là như thế, Hứa Tri Hồ bỗng nhiên tỉnh ngộ sờ sờ căm, lại không nhịn được nhìn một bên khác cửu vĩ hồ yêu ngự tỷ, được rồi, nếu như nói trưởng công chúa điện hạ là bởi vì vừa vặn đén chuyện thương lượng, cái kia cách xa ở Hiên Viên mộ Tô nương nương ngài, lại còn dám công khai xuất hiện tại Thục Sơn

hở mặt trước mặt, cái này mà ...

"Ồ ồ ồ, Côn Ngô đại kiếp nạn trước mặt, những ngày xưa ân oán liền không muốn nói ra mà." Tô Đát Kỷ hững hờ lung lay đuôi cáo, "Trước đó vài ngày, tiểu bạch phái sứ giả lại đây nói, ta chạy ra Tỏa Yêu tháp sự tình có thể bỏ mặc, bất quá làm như lập công chuộc tội, ta đến giúp Thục Sơn một chuyện, xử lý một chút Côn Ngô các nơi ma khí tiết lộ vấn đề."

"Là như vậy phải không?" Hứa Tri Hồ suy tư sờ sờ cẩm, được rồi, này nhưng cũng nói được tối, bất quá tại sao luôn cảm thấy, giống như có loại người nào đó tại lấy việc công làm việc tư cảm giác đây?

"Ồ? Cho nên nói, Tô nương nương ngài liền như thế đến?" Xích Tỷ Nhi tỏ rõ vẻ hưng phấn ngồi xổm ở thuyền nhỏ trong góc, dùng loại kia bát quái chi hỏa cháy hừng hực ánh mắt, một lúc đánh giá chuyên tâm che chở đuôi cáo Tô nương nương, một lúc đánh giá nhìn qua như là tại hết sức chuyên chú bác trắng trà Bạch Mi chân nhân, đột nhiên rất chăm chú đề tay cầm hỏi, "Cái kia cái gì, nương nương, chân nhân, hai vị có hay không ..."

"Định chỉ!" Hứa Tri Hồ nhanh tay nhanh mắt tranh thủ thời gian che miệng của nàng, đừng nghịch được không, lẽ nào Xích Xích ngươi liền không thấy, Bạch Mi chân nhân ống tay áo đều ở không cách nào không chế khẽ run, có tin hay không hăn tích tắc liền thận quá hóa giận rút kiếm chém người a!

Đúng là lúc này, thoi thóp hóa thành một điêu màu vàng tiếu tăm Kim Lê ma thánh, rất phiền muộn nằm tại Tang Diệp một bên gặm một bên oán giận: "A a a a, đáng ghét a, nói đến vừa cái kia tên gì chủ thượng khốn nạn, đến tột cùng là lai lịch ra sao?"

"Ta không biết a." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ vô tội sờ sờ cẩm, "Ta chỉ biết là, nghe tên kia ngữ khí, giống như hăn cùng danh môn chính phái có thâm cùu đại hận gì, tựa hồ vẫn cùng Thiên Hà chân quân có một đoạn tương ái tương sát chuyện cũ, còn hiện tại mà ..."

Không cần phải nói, phía trước đột nhiên rọi sáng vòm trời hùng hực ánh lửa, đã thay thế hắn nói ra hết thảy!

Chẳng biết lúc nào, toàn bộ vòm trời cũng đã bị đen nhánh ma khí biến thành mây đen bao phủ, nhưng ở cái kia Tham Thiên phong vị trí, sôi trào mãnh liệt ma diễm nhưng còn đang cuồng bạo nổ vang sôi trào thiêu đốt, đem cả tòa Tham Thiên phong đều hóa thành một căm cháy hùng hực to lớn bó đuốc, cho tới hơn một nửa cái bầu trời đều tại đây khắc bị chiểu rọi đến ánh lửa tối tăm lung lay ...

Trên thực tế, vào giờ phút này Tham Thiên phong, đang này cuồng bạo ma diễm luyện chế hạ từng bước nóng chảy, khói lớn khôi lớn núi đá lăn xuống dưới đến, liền ngay cả vách đá đều bị nóng chảy dung nham trút xuống, xuyên thấu qua bốc lên tràn ngập sương mù, tựa hồ có thể nhìn thấy ngọn núi tinh hoa bộ phận, đang từng bước trở nên dẹt lên, nhưng mà chẳng mấy chốc sẽ thành hình to lớn pháp khí, đến tột cùng là gì nhưng còn chưa biết được.

"A, tên kia, quả nhiên vẫn có chuẩn bị dùng phương án." Thạch Cơ nương nương thả xuống tiểu bánh giòn, lại không nhịn được len lén liếc mắt Tô Đát Kỷ cùng Bạch Mi chân nhân, lúc này mới tranh thủ thời gian nghiêm túc nói, "Khặc khặc, vì lẽ đó hiện tại vẫn đề là, này ma diễm trong biển lửa tựa hồ chất chứa một loại nào đó quái lạ pháp trận phòng ngự, chỉ sợ chúng ta muốn phá giải cũng không phải rất ... Ê?"

Ồm!

Lời còn chưa dứt, vừa còn tại báu trống trà Bạch Mi chân nhân, đột nhiên liền bỗng nhiên đứng dậy —

Vung tụ, rút kiếm, chém ra, thu kiếm, dưới trướng ... Toàn bộ quá trình làm liền một mạch, đến khi mọi người dần độn khi phản ứng lại, hắn đã mặt không hề cảm xúc ngồi lại, kế tục hất sức chuyên chú báu trống trà.

"Ách ..." Mọi người rất không nói gì hai mặt nhìn nhau, không nhịn được rất chỉnh tề quay đầu, nhìn phía bên kia lại đang thiêu đốt hùng hực Tham Thiên

phong.

Sôi trào mãnh liệt đậm vân hạ, cháy hừng hực Tham Thiên phong như trước đứng sừng sững, tựa hồ cũng không có bất kỳ biến hóa nào, Xích Tỷ Nhi rất chăm chú mở to hai mắt, nhìn vậy còn đang sôi trào ma diêm biển lửa, vẫn nhìn ra con mắt đều cay cay, không nhịn được xoa xoa: "Híc, giống như, giống như không có ... Ô?"

Răng rắc!

Khó mà nhận ra tiếng vang, cái kia bao phủ Tham Thiên phong ma diêm biển lửa, đột nhiên xuất hiện một đạo dài nhỏ vết rách, liền phảng phất bị kiềm khí mạnh mẽ cắt rời ra, mặc cho xung quanh ma diêm làm sao sôi trào mãnh liệt đều không thể bỗ khuyết ...

Sau một khắc, một trận cuồng phong gào thét mà qua, này dài nhỏ vết rách đột nhiên nứt toác hóa giải, vô số kiềm khí màu xanh từ ma diêm trong biển lửa gào thét lao ra, dường như sôi trào mãnh liệt kiềm khí cuồng triều, tầng tầng oanh kích tại ma diêm trong biển lửa, đồng thời mang theo sắc bén tiếng rít, hướng về bốn phương tám hướng cuồng bạo vọt tới, cho tới xung quanh những núi đó phong thượng, đều trong nháy mắt che kín dày đặc lỗ thủng!

Vén vẹn trong chớp mắt, kèm theo cuối cùng vài đạo kiềm khí màu xanh phóng lên trời, nguyên bản cháy hừng hực cuồng bạo ma diêm biển lửa, lại chỉ còn dư lại khó mà nhận ra một điểm lửa nhỏ diêm, theo một hơi gió mát chậm rãi thoái qua, điểm ấy lửa nhỏ diêm ở trong gió hơi hơi dung đưa, lại kiên trì chỉ chốc lát sau, rốt cuộc tê nhiên một tiếng triệt để tắt.

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Đầy trời ma khí đậm vân, vào thời khắc này tất cả đều bị kiềm khí xung không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mờ nhạt ánh trăng từ trời cao chiếu rơi xuống, để lại sương mù tràn ngập Tham Thiên phong đỉnh chóp, từng bước rõ ràng hiện ra tại trước mắt mọi người, cho dù lại cách rất xa, nhưng như trước có

thể trông thấy cái kia ngơ ngác ngẩng đầu trông lại chủ thượng, cùng với như trước trốn ở kim quang bên trong tỏ rõ vẻ kinh hỉ Côn Luân mọi người ...

"Đi ..." Một mảnh nha tước yên tĩnh không tiêng động, Bạch Mi chân nhân nhàn nhạt nói một tiếng, màu xanh thuyền con tung bay hạ xuống đi.

Chỉ có điều, nhìn như lơ đãng quay đầu nhìn về Hứa Tri Hồ, vị này Thục Sơn phái chưởng giáo chí tôn, lại tựa hồ như vô tình hay cố ý liếc mắt nhìn, sau đó còn khó mà nhận ra hờ lạnh một tiếng, giống như tại biểu đạt một loại nào đó bất mãn.

Ta sát, đây là uy hiếp, đây là uy hiếp đúng không!

Hứa Tri Hồ không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, thầm nghĩ mặc mớ gì đến ta tới, vừa cưng muốn hỏi bát quái rõ ràng là Xích Tỷ Nhi, này này này, cao nhân tiền bối hơi có chút khí lượng được không?

Đừng động này châm chọc, một đám người trợn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau, tranh thủ thời gian chuẩn bị nghênh chiến, Tô Đát Kỷ rất kinh ngạc mở to hai mắt theo phía sau, đột nhiên không nhịn được rất hưng phấn lung lay đuôi cáo: "A a a, tiểu bạch, ngươi còn thật sự, thật sự đem ta dạy cho ngươi chiêu này đầu mà cuối mắt kiểm cho luyện thành ..."

Âm!

Kết quả là, đang hạ xuống màu xanh thuyền con thượng, một vị chân nhân đột nhiên liền phịch một tiếng té xuống rồi!

Rất tốt rất cường đại, thời khắc này, Hứa Tri Hồ rất cảm khái ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên cảm thấy đêm nay mặt trăng thật sự thật là tốt đẹp viên, chỉ là có chút màu đỏ đậm giống như ... Ách, giống như một đám người bị giết người diệt khẩu sau đó!

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 305: Nguyên Lai Ngươi Là Loại Này Chân Quân

Nguyên lai ngươi là loại này chân quân

Giảng thật, giết người diệt khẩu là sẽ không, nhưng mà trả đũa là khăng định rồi!

Trên thực tế, từ màu xanh thuyền con hạ xuống Tham Thiên phong thượng ngăn ngắn trong chớp mắt, Hứa Tri Hồ thì có một loại sống một ngày bằng một năm dài dằng dặc cảm giác, thật giống như sau lưng trước sau có vô số đạo kiếm khí đang ngắm trúng hắn, nói không chắc lúc nào liền một lời không hợp chém xuống đến...

"Ta sát, đứng đầu một phái, có muôn hay không cẩn thận như vậy mắt ấy nỉ?" Hứa Tri Hồ không nhịn được yên lặng oán thầm, đột nhiên cảm thấy các chuyện nơi đây kết thúc, liền trách tại Đông Minh Sơn không đi ra ngoài.

Đúng là lúc này, màu xanh thuyền con đã nhẹ nhàng rơi vào Tham Thiên phong thượng, sắp thất thủ Côn Luân chư vị luyện khí sĩ vội vã tiến lên đón đến, đáng lưu ý chính là, nguyên bản bị cho rằng khả năng đã tự mình hy sinh cứu vớt Côn Luân Kim Quang thánh mẫu nương nương, lúc này lại cũng từ hai vị thi nữ nâng đứng ở trong đám người, tuy rằng thân thể run rẩy suy yếu vô lực, nhưng ít ra không có có nguy hiểm đến tính mạng, điều này làm cho Xích Tỷ Nhi không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng rồi lập tức bát quái chi hỏa cháy hừng hực, rất muốn biết một chút năm đó chuyện cũ.

"Không có cái gì, chỉ có điều là bị một cái Sở Khanh đánh cắp trứng..." Kim Quang thánh mẫu nương nương liền muốn biết bọn họ nghi vấn, như không có chuyện gì xảy ra hờ hững giải thích, nhìn phía Tử Tử các nàng sáu cái trong con

ngươi nhưng tràn ngập hiền lành sảng ái, "Đừng hỏi, bản cung cũng không biết cái kia Sở Khanh đến cùng đi nơi nào, trọng yếu chính là, Tử Tử các nàng bình an vô sự..."

Được rồi, Xích Tỷ Nhi vốn là thật sự có một đống lớn vấn đề, tỷ như nương nương ngài lẽ nào cũng là một loại nào đó trùng tộc tu luyện thành nói, tỷ như nương nương ngài để trứng thời điểm có phải là rất suy yếu, tỷ như nương nương ngươi là làm sao một chút liền nhận ra Tử Tử các nàng... Không nói chuyện đến bên mép, các nàng nhìn thấy Kim Quang thánh mẫu nương nương cái kia không chút biểu tình khuôn mặt sau, lập tức liền đánh vài cái rùng mình, rất sáng suốt đem vấn đề đều cho nuốt xuống.

"Bạch mi đạo hữu, đa tạ ngài đến đây tiếp viện." Thiên Hà chân quân lúc này nhưng tỏ rõ vẻ xấu hổ thở dài, "Chúng ta nhất thời không quan sát, suýt nữa liền bị này tà ma đắc thủ, nếu không phải..."

Xấu hổ đến không biết nên nói như thế nào xuống, chờ hắn cùng Côn Luân luyện khí sĩ cùng nhau quay đầu nhìn về bên kia chủ thượng, tỏ rõ vẻ xấu hổ nhất thời tất cả đều chuyển hóa thành hùng hực lửa giận, hận không thể hiện tại liền cùng nhau rút kiếm, đem này suýt nữa lật đổ Côn Luân tà ma chém giết xé rách.

Tại vừa một kiếm bị thương nặng, vào giờ phút này chủ thượng tựa hồ đã vô lực phản kháng, một đạo sâu thấy được tận xương kiêm khí màu xanh, từ trán của hắn kéo dài hạ xuống, vẫn lan tràn đến hắn dưới thân to lớn dữ tợn đầu lâu thượng, hầu như đem thân thể của hắn đều triệt để chém thành hai đoạn, có thể thấy được Bạch Mi chân nhân vừa cái kia một kiếm uy lực đáng sợ, cũng đầy đủ chứng minh xem bát quái là muốn liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng...

Chỉ có điều, tuy rằng nguyên thần tổn thất lớn thân thể phá nát, vị này khuôn mặt trở nên càng thêm dữ tợn hung ác tà ma, vẫn như cũ nghiến răng nghiến lợi nhìn Côn Luân luyện khí sĩ môn, đặc biệt là nhìn phía Thiên Hà chân quân ngạch thời điểm, ánh mắt tràn ngập khắc cốt cùu hận, liền phảng phất Thiên Hà

chân quân đoạt hắn cái gì quý giá của cải...

"Chúng ta, chúng ta đến cùng có cái gì thù?" Bị xem sơ nỗi da gà, Thiên Hà chân quân không nhịn được tỏ rõ vẻ quái lạ lùi về sau một bước.

"Ngươi hỏi ta?" Chủ thượng tỏ rõ vẻ dữ tợn cười lạnh một tiếng, hung tợn trừng mắt Thiên Hà chân quân, "Thiên hà, ngươi đây cái tiểu nhân hèn hạ, chính ngươi năm đó làm việc, ngươi sẽ không biết, ngươi vuốt lương tâm hỏi mình, qua nhiều năm như vậy, lẽ nào ngươi liền không có nửa đêm thức tỉnh bị lương tâm dằn vặt thời điểm?"

"Ồ?" Cái gì cũng không cần nói rồi, mọi người lập tức rất chỉnh tề quay đầu nhìn về Thiên Hà chân quân, đợi lát nữa, tình tiết muốn nghịch đảo à

"Ta không có!" Thiên Hà chân quân suýt chút nữa liền miệng đầy phun máu, tức giận đến cả người run, "Bản tôn hành đến đang làm được thăng thắn, lúc nào từng làm hại người sự tình?"

"Thật không có?" Chủ thượng lần thứ hai cười lạnh một tiếng, cắn răng nghiến lợi nói, "Tốt, chuyện đến nước này, ta liền nói cho các ngươi nghe, để cho các ngươi biết thiên hà này tiểu nhân bộ mặt thật."

"Ư ân, ngươi nói, ngươi nói." Mọi người biểu thị rất chờ mong, Mộc Liễu cùng Vân Phàm cũng đã theo bản năng dự định lấy ra hạt dưa.

"Tốt, vậy ta liền nói cho các ngươi nghe!" Chủ thượng hít sâu một hơi, phảng phất nhớ tới năm đó chuyện cũ, nguyên bản mặt mũi dữ tợn trở nên càng thêm vãnh vẹo.

Mờ nhạt dưới ánh trăng, tiếng nói của hắn mang theo cùu hận cùng phẫn nộ, rồi lại cất giấu không nói ra được cay đắng, cuốn theo chiều gió tại lạnh trong gió: "Ta bản tố Tây Cương một cái hái thuốc đồng tử, ngẫu nhiên rớt xuống vách núi gấp phải ân sư, ân sư truyền thụ cho ta thần thông đại pháp sau qua đời, lại muốn ta đến Trung Nguyên đến tiếp đồng đạo, tranh thủ dung hợp thông suốt

đem thần thông đại pháp lại đẩy mạnh đến đỉnh cao."

"Nhiên... Sau đó?" Hứa Tri Hồ cùng Xích Tỷ Nhi các nàng thật tò mò mở to hai mắt, thăm ngõi không trách vị này khẩu âm rất kỳ quái, nguyên lai không phải người Trung Nguyên a.

"Sau đó, ta đi tới Trung Nguyên sau đó, liền nghe nói Thục Sơn Côn Luân, chính là thiên hạ danh môn chính đạo lãnh tụ, vì lẽ đó liền mộ danh trước đến bái phỏng." Chủ thượng cắn răng, rồi lại chỉ tay Thiên Hà chân quân "Bởi vì khoảng cách cùng dãy núi Côn Luân càng gần hơn, ta liền quyết định đi tới Côn Luân, vừa vặn khi đó thiên hà này tiểu nhân, đang mang theo môn hạ đệ tử ở bên ngoài dò xét, ta tới khách khí tiếp nói minh ý đồ đến, hẵn lại đột nhiên rất nham hiểm ra tay đánh lén..."

"Ồ?" Mọi người lấy làm kinh hãi, lại rất chỉnh tề nhìn phía Thiên Hà chân quân.

"Ta không có!" Thiên Hà chân quân phẫn nộ đến đỏ cả mặt, "Bản tôn hành đến đang ngồi đến thẳng thắn, làm sao có khả năng sẽ làm chuyện như vậy, huống chi một mình ngươi Tây Cương đến luyện khí sĩ, có món đồ gì đáng giá bản tôn trăm phương ngàn kế đến mưu đoạt?"

"Thật không có?" Chủ thượng cười lạnh một tiếng, đột nhiên xé ra pháp bào, thể hiện ra dày đặc dữ tợn kiếm khí vết thương đến, "Cái kia một ngày, gần trong gang tấc bên dưới, ngươi đột nhiên trở mặt tập kích, nếu không phải ta may mắn tránh thoát đi... Coi như như thế, ngươi đây tiểu nhân lại còn không buông tha, ngược lại bôi nhọ ta tố cái gì Tây Cương đến ma đầu, triệu tập Côn Luân luyện khí sĩ truy sát ta!"

"Không phải chứ, vô sỉ như vậy?" Mọi người nghe được trợn mắt ngoác mồm, lại quay đầu nhìn Thiên Hà chân quân.

"Ta không có!" Thiên Hà chân quân phẫn nộ đến độ nhanh phun máu, nổi trận lôi đình nỗi giận gầm lên một tiếng, "Bản tôn nếu là thật truy sát ngươi,

cũng chỉ có thể là bởi vì ngươi thật sự làm ra cái gì không thể tha thứ tội, bằng không ta Côn Luân môn nhân như thế nào sẽ nghe bản tôn?"

"Muốn thêm nữa tội, thiếu gì cách nói!" Chủ thượng lần thứ hai cười lạnh một tiếng, khinh vuốt nhẹ trước ngực dữ tợn kiềm khí vết thương, tỏ rõ vẻ vặn vẹo phảng phất nhớ tới ngày đó bị đuổi giết tình cảnh, "Cái kia một ngày, ta gian nan chạy ra Côn Luân sau đó, rồi lại bị những danh môn chính đạo truy sát, nếu là ta không có dự đoán sai, khẳng định tố ngươi đây tiểu nhân lại đưa thư cho các đại môn phái, nói ta tố cái gì Tây Cương ma đầu, không sai đi!"

Được rồi, cái gì cũng không cần nói rồi, chúng người cũng đã không kinh sợ, liền như thế rất chờ mong nhìn Thiên Hà chân quân, cái kia cái gì, chân quân đại nhân, ngài có cái gì muốn nói sao?

Ta cái quái gì vậy thuyết phục quý a!

Thiên Hà chân quân đều muốn phẫn nộ đến vĩnh tục, tại mọi người loại kia hoài nghi dưới ánh mắt, hắn dứt khoát trực tiếp ngẩng đầu nhìn vòm trời, hít một hơi thật sâu, mẩn đở mặt lên lớn tiếng quát ——

"Thôi! Thôi! Chuyện đến nước này, bản tôn liền dùng bản mệnh nguyên thần lập xuống lời thề, nếu là ta ngày đó thật sự đã từng làm ra loại này đê tiện chuyện vô sỉ, vì chỗ tốt gì bôi nhọ truy sát ngươi, vậy thì phạt ta... Ế?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 306: Có Hay Không Như Thế Một Khả Năng

Có hay không như thế một khả năng

Nếu là ta ngày đó thật sự đã từng làm ra loại này để tiện chuyện vô sỉ, vậy thì phạt ta ... Ý?

Đêm khuya mờ nhạt dưới ánh trăng, bị oan uổng mà nỗi giận Thiên Hà chán quân, đột nhiên mãn đỏ mặt lên ngẩng đầu nhìn trời, liền muốn dùng bản mệnh nguyên thần lập xuống lời thề, nhưng là tại lời thề sắp thành lập trong nháy mắt, hắn lại đột nhiên ngạc nhiên không nói gì, liền cỗ quái như vậy sững sờ ở tại chỗ, đến bên mép nửa câu nói cũng lại nói không được.

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Nhưng mà trong nháy mắt yên lặng như tờ sau, trong đám người đột nhiên liền vang lên tiếng ồn ào, tất cả mọi người đều dùng loại kia tràn ngập ánh mắt hoài nghi nhìn Thiên Hà chán quân, chờ chút, chẳng lẽ nói, vị này chân quân đại nhân thật sự ...

"Làm sao? Không dám lập lời thề?" Chủ thượng đẹp ở cái kia to lớn dữ tợn đầu lâu thượng, cười gằn nhìn Thiên Hà chán quân, "Có phải là, đột nhiên nhớ tới bản thân việc trái lương tâm, có phải là cho rằng chỉ cần làm bộ lập lời thề người khác sẽ ngăn cản ngươi, ngươi đúng là lập lời thề a, không sợ nguyên thần tự bạo liền lập lời thề a, không có làm cái gì việc trái lương tâm, ngươi tại sao không dám?"

Không sai, thời khắc này, tất cả mọi người nhìn phía Thiên Hà chán quân trong ánh mắt, đều hoặc nhiều hoặc ít mang tới mấy phần không tín nhiệm, Liệt

Dương kiêm tôn càng là lấy làm kinh hãi: "Thiên hà, lẽ nào ngươi thật sự, đã từng từng làm như thế thương thiên hại lý việc?"

"Không!" Một mảnh ồn ào, Thiên Hà chân quân đột nhiên hít sâu một hơi, rồi lại quay đầu nhìn chủ thượng.

Chỗ lát đổi diện sau, hắn tựa hồ rốt cuộc nhớ lại cái gì chuyện cũ, có chút lao lực ngạc nhiên nói: "Chờ đã, ngươi, ngươi năm đó danh hiệu, có phải là gọi là, ách, gọi là ... Tây Cương huyết chung sú?"

"Không sai!" Chủ thượng ngẩn người, lập tức liền cười gằn lên, "Làm sao, rốt cuộc không trang mất trí nhớ, xem ra ngươi tố rốt cuộc nhớ tới bản thân đã từng từng làm chuyện gì thương thiên hại lý?"

"Thương thiên hại lý ..." Thiên Hà chân quân hoàn toàn không thấy sự khiêu khích này, tỏ rõ vẻ quái lạ đánh giá đối phương, "Được rồi, nếu không phải ngươi nói đến, bản tôn thật sự đều quên, không sai, cái kia một ngày, bản tôn xác thực mang theo mấy cái Côn Luân môn nhân tại ngoài dãy núi tuần tra, sau đó ..."

"Sau đó?" Tất cả mọi người rất chờ mong chờ nghe.

"Sau đó ..." Thiên Hà chân quân rồi lại lần thứ hai hít sâu một hơi, chậm rãi nói ra ngày đó nhìn thấy, "Khi đó chính trực đêm khuya, ta cùng mấy cái môn nhân tại ngoài dãy núi tuần tra, đột nhiên trông thấy phượng xa trong vòm trời, có mảng lớn máu chung trùng cuồng bạo vọt tới, chỗ đi qua cây cối sinh linh tất cả đều bị nuốt chửng xé nát, tiếp theo màu máu trùng Vân Trung, thì có một mặt mạo dữ tợn hung ác quái khách đột nhiên hiện thân ..."

"Ồ, cái gọi là quái khách, lẽ nào chính là chỉ?" Mọi người lập tức rất chỉnh tề quay đầu nhìn về chủ thượng.

"Không sai, liền tố ta!" Chủ thượng đúng là thừa nhận chuyện này, rồi lại cười lạnh nói, "Sau đó thì sao? Ngươi lại làm cái gì?"

"Không phải ta làm cái gì, mà là ngươi làm cái gì." Theo ký ức dần dần rõ ràng, Thiên Hà chân quân cũng biến thành càng thêm có lý chẳng sợ, tuy rằng hăn vốn là không có có chột dạ qua, "Nhìn thấy có quái khách như thế hung ác đến, bản tôn tự nhiên là mang theo môn nhân tiến ra đón ngăn cản, sau đó ... Người đưa này thật cuồng vọng lá gan, chưa kịp bản tôn tới kịp lên tiếng, liền trăng trợn không kiêng dè tuyên bố, ngươi hôm nay đến đây, chính là muốn tàn sát ta Côn Luân phái!"

Ầm ầm một tiếng, nghe nói như thế, trong đám người nhất thời lại là tiếng ồn ào vang lên, những Côn Luân đó luyện khí sĩ càng là tỏ rõ vẻ phẫn nộ, chết tiệt khốn nạn, lại mới ra Tây Cương đã nghĩ khiêu khích ta Côn Luân!

"Hoàn toàn là nói bậy!" Chủ thượng nhất thời liền phẫn nộ rồi, "Thiên hà ngươi đây tiểu nhân, ngâm máu phun người, ta rõ ràng là tố viếng thăm các ngươi Côn Luân phái, căn bản cũng không có đã nói lời nói như vậy!"

"Không có?" Thiên Hà chân quân lúc này đúng là rất bình tĩnh, rồi lại quay đầu nhìn phía sau Côn Luân luyện khí sĩ môn, "Cái kia một ngày, ta nhớ tới có mấy vị môn nhân theo ta đồng thời tuần tra, các ngươi tới nói một chút coi, có hay không có chuyện như vậy?"

"Có!" Nghe được đoạn văn này, lập tức liền có mấy cái Côn Luân luyện khí sĩ đứng dậy, "Cái kia một ngày, mấy người chúng ta đều đi theo chân quân tuần tra, chân quân vừa theo như lời nói, không có nửa chữ là giả, chúng ta có thể dùng bản mệnh nguyên thần đến đảm bảo, này tà ma xác thực trăng trợn không kiêng dè tới cửa khiêu khích."

"A, bản cung tựa hồ cũng mơ hồ có chút ấn tượng." Kim Quang thánh mẫu nương nương lúc này cũng như có điều suy nghĩ nói, "Ngày đó song phuơng đại chiến một trận, phá hủy dãy núi Côn Luân mấy ngọn núi, ngay lúc đó Tây vương mẫu đã từng triển khai điều tra, thiên hà còn từng trình lên một phần thủy kính thuật ghi chép hình ảnh, sau đó ta Côn Luân phái mới sẽ rất là tức giận, điều động môn nhân truy sát này tà ma."

Có phải là a, nghe Kim Quang thánh mẫu nương nương vừa nói như thế, đúng là có không ít lớn tuổi luyện khí sĩ đều từng bước nhớ tới chuyện cũ, một mực vào lúc này, liền ngay cả vẫn ở bên bắc trứng trà Bạch Mi chân nhân, cũng hờ hững mở miệng nói: "Chư vị, nói đến đây sự kiện, lúc đó ảnh hưởng rất lớn, bản tôn nhớ tới vào lúc ấy, Côn Luân đã từng đem phần này hình ảnh truyền cho Thục Sơn, muốn ta Thục Sơn hiệp trợ chém giết này tà ma, cho nên nói ..."

Nói như vậy, Bạch Mi chân nhân nhẹ nhàng phất tay, đột nhiên thì có một chùm sáng cầu bay lên trời, tiếp theo trên không trung loáng một cái, hóa thành thoáng có một chút mơ hồ thủy kính thuật hình ảnh ——

Không sai, lại như mọi người chứng kiến như vậy, tại thủy kính thuật bày ra trong hình ảnh, quả thật có thể trông thấy Côn Ngô sơn mạch ở ngoài giữa bầu trời, đang có mảng lớn dày đặc đến làm người sởn cả tóc gáy màu máu trùng vân, đang như cuồng triều sóng lớn giống như mãnh liệt mà đến, chỗ đi qua liền ngay cả vách núi đều bị gãm nhãm thành mảnh vỡ, vển vẹn là tình cảnh này cũng làm người ta không rét mà run.

Không chỉ có như thế, đến khi máu máu trùng vân đến dãy núi Côn Luân bầu trời, liền nghe đến cái kia đến hàng mây chục ngàn màu máu chung trùng cùng nhau hé lén một tiếng, chủ thượng dữ tợn khuôn mặt tại trùng Vân Trung bày ra, ở trên cao nhìn xuống hé lén một tiếng, dường như như lôi đình nổ vang, chấn động dãy núi Côn Luân đều đang kịch liệt run rẩy ——

"Bản tôn Tây Cương huyết chung sư, nghe tiếng đã lâu Côn Luân đại danh, hôm nay chuyên tới để tàn sát!"

Được rồi, cái này âm rất không đúng tiêu chuẩn, thậm chí có chút ngữ pháp sai lầm, nhưng người ở chỗ này vẫn là nghe đến rõ ràng ràng, liền trong chớp mắt, hết thấy Côn Luân môn nhân đều dùng loại kia ánh mắt phản nộ nhìn phía chủ thượng, một ít tánh tình nóng nảy luyện khí sĩ càng là trực tiếp căng thẳng sát khí rút ra trường kiếm, liền muốn phản nộ xông lên rồi!

Lẽ nào có lý đó! Ta Côn Luân chính là thiên hạ danh môn chính đạo lãnh tụ một trong, ngươi đây chỉ là Tây Cương ma đầu, càng dám như thế ngông cuồng, còn lớn tiếng muốn tàn sát Côn Luân chúng ta phái, thật làm Côn Luân chúng ta không người sao?

"Chư vị, đổi thành các ngươi, lại sẽ làm thế nào?" Thiên Hà chân quân lúc này đã không có bất kỳ hoảng loạn, nhìn quanh bốn phía cất cao giọng nói, "Tà ma ngông cuồng đột kích, bản tôn vì Côn Luân nghênh chiến, lại phát động đồng đạo thảo phạt, xin hỏi điểm nào làm sai?"

Không sai, không có sai, thời khắc này, tất cả mọi người đều ở chinh tề gật đầu, trên thực tế, Thiên Hà chân quân không chỉ có không có sai, hơn nữa làm được rất đúng, nếu như không phải hắn quyết định thật nhanh nghênh chiến, muốn thật làm cho này chủ thượng mang theo máu mủ trùng vây vào Côn Luân, chỉ sợ ...

Nghĩ đến loại kia tình cảnh, mọi người ở đây tất cả đều rùng mình lạnh lẽo, đến khi lại nhìn phía chủ thượng thời điểm, ánh mắt đã tràn ngập cừu hận, cái tên này không chỉ có ngông cuồng, bây giờ còn nham hiểm thiết kế hãm hại Thiên Hà chân quân, chúng ta suýt nữa ở giữa hắn quý kẽ.

"Ta không có!" Lần này, đến phiên chủ thượng nổi trận lôi đình, "Ta cái kia một ngày, thật sự tố đến bái phỏng Côn Luân, không có công kích Côn Luân ... Chờ chút, ta rõ ràng, nhất định tố thiên hà tại trong hình ảnh động chân động tay!"

"Hoàn toàn là nói bậy!" Thiên Hà chân quân nhất thời vừa giận, tức giận đến liền chòm râu đều đang phát run, "Bản tôn cùng ngươi vốn không quen biết, tại sao muốn có ý đồ với ngươi, ngươi lại có món đồ gì đáng giá bản tôn làm như thế?"

"Ai biết được! Ngươi đây tiểu nhân bình thường cũng không biết làm cái gì chuyện vô sỉ, chỉ có điều thiên lý rõ ràng lần này bị ta nhìn thấu rồi!"

"Bản tôn không có! Xưa nay chưa từng làm!"

"Ngươi có! Ngươi hâm hại đánh lén ta!"

"Không có!"

"Có!"

"Không có!"

"Có!"

"Không có ..."

Được rồi, giương cung bạt kiếm hỗn loạn tung bừng, Hứa Tri Hồ ở bên nhìn thời gian thật dài, rốt cuộc không nhịn được thở dài, yếu mềm giơ tay lên: "Híc, hai vị, kỳ thực ta muốn nói ..."

"Nói!" Trong phút chốc, bất kể là chủ thượng vẫn là Thiên Hà chân quân, tất cả đều đắng đắng sát khí quay đầu trông lại, loại kia nỗi khùng khí thế như là thật giống như, trực tiếp đem một mảnh vách núi đều nổ đến cũng sụp xuống.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ xem sơ nỗi da gà, tranh thủ thời gian lùi về sau vài bước, "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, các ngươi nói tiếp các ngươi."

"Bớt dài dòng, giảng!" Chủ thượng cùng Thiên Hà chân quân đồng thời trọn mắt nhìn, rất nhiều ngươi không nói chúng ta trước hết chém khí thế của ngươi.

"Được rồi, được rồi, đây là các ngươi để ta nói a." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ căm, lại nhìn hai người bọn họ, qua nửa ngày rốt cuộc không nhịn được ngắm nhìn bốn phía, tỏ rõ vẻ quái lạ ho nhẹ một tiếng —

"Híc, các ngươi đều biết, vị này khẩu âm không phải rất chuẩn, hơn nữa năm đó mới đến, đối Trung Nguyên ngữ pháp cũng không phải rất quen, vì lẽ đó ..."

"Vì lẽ đó?"

"Vì lẽ đó, có hay không như thế một khả năng ... Kỳ thực, hắn muốn nói không phải tàn sát, mà là ..."

"Là?"

"... Học tập?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 307: Bây Giờ Liền Lóng Túng

Bây giờ liền lóng túng

Bản tôn Tây Cương Huyết Chung Sư, nghe tiếng đã lâu Côn Luân đại danh,
hôm nay chuyên tới để tàn sát!

Bản tôn Tây Cương Huyết Chung Sư, nghe tiếng đã lâu Côn Luân đại danh,
hôm nay chuyên tới để học tập!

Có lúc, ngăn ngắn một câu nói, bởi vì khẩu âm vấn đề, ý tứ sẽ hoàn toàn thay đổi, nói thí dụ như bản tôn nghe tiếng đã lâu Côn Luân đại danh đến đây học tập, đại biểu chính là một loại có lẽ phép viếng thăm thái độ, nhưng mà nếu như bị lý giải thành bản tôn nghe tiếng đã lâu Côn Luân đại danh đến đây tàn sát ...

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Thời khắc này, nguyên bản ồn ào Tham Thiên phong đỉnh núi, đột nhiên liền rơi vào trong quỷ dị yên tĩnh, tất cả mọi người đều tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia lại đẹp ở to lớn dữ tợn tà ma đầu lâu thượng chủ thượng ...

"Hả?" Chủ thượng rất mờ mịt hấp háy mắt, nguyên bản hung ác khí thế đột nhiên liền yếu bớt, "Tàn sát? Có, có vấn đề gì, ta ngày đó nói liền tố tàn sát a!"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn hắn, "Màu máu huyết?"

"Cái gì màu máu huyết?" Chủ thượng rất kinh ngạc há to mồm, "Ta, ta nói, ta nói tố huyết tẩy huyết ..."

"Vẫn là tàn sát ..." Hứa Tri Hồ thật sự không nói gì, cũng không biết nên nói như thế nào, dứt khoát trực tiếp liền trên đất viết cái rất rõ ràng chữ, "Híc, ý của ta là, có phải là cái này học chữ?"

"Ách ..." Chủ thượng cúi đầu nhìn tới, không chút nghĩ ngợi gật gù, "Đúng vậy, ta nói chính là cái này học ... Ế?"

Được rồi, đột nhiên phản ứng lại, hắn nhất thời ngạc nhiên không nói gì há to mồm, liền như thế mờ mịt ngắn người tại đó: "Chờ đã, ý của ngươi tố, ý của ngươi tố, ta lúc đó nói ..."

Không cần giải thích rồi!

Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn hắn, vẫn nhìn hắn, hoàn toàn không biết nên làm cái gì vẻ mặt mới tốt.

Rất tốt rất cường đại, lúc này toàn bộ Tham Thiên phong thượng tất cả mọi người, tất cả đều tò rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, Thiên Hà chân quân lúc này cũng không phẫn nộ rồi, Kim Quang thánh mẫu nương nương thân thể đều đang run rẩy, giống như đều sắp nhịn không được, còn những Côn Luân đó luyện khí sỹ, càng là lóng túng đến lóng túng chứng đều muốn phạm vào, cho nên nói, cho nên nói ...

Yên tĩnh! Kế tục yên tĩnh! Quái lạ yên tĩnh!

Xích Tỷ Nhi liên thủ phẫn son hộp đều sắp rơi mất, thật vất vả mới phản ứng được, cẩn thận từng ly từng tí một lôi kéo Hứa Tri Hồ góc áo: "Chờ đã, Tri Hồ ý của ngươi là, kỳ thực cái tên này vốn là dự định đến học tập, nhưng mà bởi vì khẩu âm không cho phép, vì lẽ đó bị hiểu lầm thành ... Không đúng, vẫn là không đúng a, Thiên Hà chân quân liền bởi vì tàn sát hai chữ, lại đột nhiên ra tay rồi?"

"Vốn là là sẽ không a, nhưng vẫn để là ..." Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Ngươi ngẫm lại xem, nếu là có một ngày, có cái hỏa mang theo rất nhiều dữ

tợn hung ác côn trùng tìm tới cửa, lớn lên lại cùng hung cực ác, hơn nữa còn có cái nghe tới rất giống phản diện danh hiệu, ách, ngươi cảm thấy ngươi sẽ làm thế nào?"

"Này còn dùng hỏi, đương nhiên là ..." Xích Tỷ Nhi theo bản năng bật thốt lên, nhưng lại đột nhiên văng, "À được, cho nên nói, lớn lên đáng sợ cũng là một loại sai?"

Lớn lên đáng sợ không phải là sai, nhưng mà đi ra đáng sợ chính là sai rồi!

Hứa Tri Hồ rất chăm chú nhìn nàng, lại vỗ vỗ bờ vai của nàng, ngữ重心 trường nói: "Ngươi rõ ràng, thế giới này, nói cho cùng, chung quy là muốn xem mặt a!"

Được rồi, nói tới thật có đạo lý, Xích Tỷ Nhi phát hiện mình lại không có cách nào phản bác, chỉ có thể dần độn ngẩng đầu lên, nhìn bên kia còn đang ngẩn người chủ thượng: "Híc, cho nên nói, cái tên này kỳ thực là ..."

Đừng nói, chính là cái dạng này không sai!

Trên bầu trời, đẹp ở to lớn tà ma đầu lâu thượng chủ thượng, lúc này đã triệt để hóa đá, nguyên bản dữ tợn hung ác khuôn mặt hoàn toàn méo mó, liền ngay cả khóe miệng đều ở khẽ run, đủ có thể thấy nội tâm của hắn giờ khắc này có cõi nào hỗn loạn, nếu như nhất định phải dùng một cái từ để hình dung, kia chính là

Không nỡ nhìn rồi!

Trên thực tế, một bên khác Côn Luân phái cũng không khá hơn chút nào, những Côn Luân đó luyện khí sĩ rất đờ đẫn ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, đến khi đồng thời quay đầu nhìn chủ thượng thời điểm, trong ánh mắt đã tràn ngập các loại phức tạp rõ ràng, có hay không ngữ, có đồng tình, có kinh ngạc, ngược lại trừ túc giận ra, cái gì tâm tình đều có.

Nhiều năm trước, vừa vừa rồi đi Tây Cương người tu hành, đầy cõi lòng đối Côn Luân Trung Nguyên đạo pháp thần thông ước mơ, hoài bão ban đầu lý tưởng, trăm đắng nghìn cay trèo non lội suối trước tới hỏi, nhưng mà vừa đến liền gặp phải đánh đòn cảnh cáo, người bị thương nặng bị trở thành toàn bộ Côn Ngô truy sát mục tiêu, chỉ có thể kéo dài hơi tàn trốn ở góc phòng âm thầm liếm láp vết thương ...

Ta đến cùng đã làm sai điều gì?

Đám này cái gọi là danh môn chính đạo, đều là như thế không phân tốt xấu sao?

Tốt, đã như vậy, hoặc là không làm, liền để ta tại Côn Ngô nhắc lên cơn sóng thần, đem bọn họ tất cả đều một lưới bắt hết kéo vào thâm uyên, để bọn họ cũng ném thử thống khổ tuyệt vọng tư vị!

Lại sau đó, liền không cần phải nói rõ tình tiết, trong lòng tràn đầy bị lửa giận lấp kín hăn, trong quá trình bị truy sát, trong lúc vô tình được cái gì thiêng ngoại tà ma bộ tộc để lại đồ vật, không chỉ có tu luyện thành một thân tà ma thần thông, càng là phát hiện dựa vào này để lại đồ vật, chính mình lại vẫn có thể luyện chế ra một loại nào đó pháp khí cực kỳ khủng bố, kết quả là ...

Kết quả là, liền không nỡ nhìn rồi!

Thiên ngôn vạn ngữ, nếu như vào thời khắc này hội tụ thành một câu nói, kia chính là ——"Học tốt tiếng phổ thông, đi khắp thiên hạ cũng không sợ!"

Trầm mặc, lúng túng trầm mặc, toàn bộ Tham Thiên phong thượng một mảnh trầm mặc, Hứa Tri Hồ rất kiên trì chờ a chờ, đợi nửa ngày đều không có nghe có người muốn nói chút gì, đến cuối cùng rốt cuộc không nhịn được ho nhẹ một tiếng: "Cái kia cái gì, nếu từ đầu tới đuôi đều là một chuyện hiểu lầm, không bằng đại gia liền như thế quên đi?"

"Quên đi?" Tất cả mọi người tất cả đều rất không nói gì quay đầu nhìn hăn.

"Không phải vậy đây?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài, "Ta xem ngày hôm nay khí trời tốt, giống như rất thích hợp ngồi xuống uống chút trà, vừa vặn ta chỗ này còn có nửa cân long tinh, không bằng đại gia ngồi xuống, vừa bàn luận cuộc sống lý tưởng vừa..."

"Không!" Còn chưa nói hết, trên bầu trời chủ thượng đột nhiên liền sắc bén nỗi giận gầm lên một tiếng.

Tại tất cả mọi người kinh ngạc trong tầm mắt, hắn cả người run rẩy giơ lên đôi tay, hỗn độn tóc dường như lợi kiếm giống như thăng tấp dựng đứng, trong miệng càng là bùng nổ ra chói tai đến có thể xuyên thấu màng tai sắc bén tiếng cười quái dị: "Quên đi? Liền như thế quên đi? Nếu như liền như thế quên đi, cái kia bản tôn qua nhiều năm như vậy thừa nhận đau đớn, chẳng phải là tất cả đều uổng phí?"

Lần thứ hai cười gần một tiếng, hắn bỗng nhiên nhìn phía Thiên Hà chân quân, ánh mắt nguyên lai mê man, nhất thời liền bị cùu hận cùng phẫn nộ thay thế: "Không sai, chuyện năm đó là cái hiểu lầm, nhưng mà không thể phủ nhận chính là, ngươi xác thực thương tồn ta, không phải sao?"

"Phải!" Thiên Hà chân quân ngạc nhiên chốc lát, nhưng vẫn là thăng thắn trả lời.

"Rất tốt!" Chủ thượng sắc bén cười gần, quanh thân run rẩy lên một cách điên cuồng, "Ta khổ tâm chuẩn bị kỹ trù tính nhiều năm như vậy, ngươi chỉ là một câu hiểu lầm, liền muốn ta thả xuống nhiều năm như vậy cùu hận... Huống chi, huống chi đến bây giờ, ta khoảng cách nhất thống Côn Ngô chỉ thiếu chút nữa xa, chỉ cần đem Tham Thiên phong luyện chế thành kiện pháp khí kia..."

"Năm mơ a!" Xích Tỷ Nhi năm sáu con loli, không nhịn được ở phía sau hừ lạnh một tiếng, "Chỉ bằng ngươi hiện tại này trạng thái, cũng muốn... Chân nhân, tiến lên!"

Được rồi, đang bắc trứng trà Bạch Mi chân nhân, dù cho như thế nào đi nữa

trấn định, lúc này cũng không nhịn được quơ quơ, quay đầu nhìn Hứa Tri Hồ một chút.

Chuyện không liên quan đến ta a, Hứa Tri Hồ rất thành khẩn giải thích cho hắn: " nhà ta Xích Xích có chút hai, gần nhất mang thai sau đó thì càng hai, bất quá có câu lời nói đến mức đúng, thời điểm như thế này, vẫn phải là chân nhân ngài ... Cẩn thận!"

Hoàn toàn không cần lời nhắc nhở của hắn, nhìn như hững hờ Bạch Mi chân nhân, đột nhiên rút kiếm trở tay chém ra, thậm chí đều không quay đầu lại nhìn tới!

Âm âm một tiếng, gào thét như liệt nhật đương không giống như ánh kiếng màu xanh, trong phút chốc vượt qua mấy trăm trượng khoảng cách, vền vẹn là kiếng khí mang theo cuồng phong liền để xung quanh nham thạch đều bay lên trời!

Hầu như tại đồng thời, không biết từ nơi nào chui ra mảng lớn máu trùng vân, liền phảng phất chủ động hướng về ánh kiếng bay đi tựa như, trong nháy mắt này liền bị âm âm chém trúng, tiếp theo ngừng lại một chút, bỗng dung hóa thành vô số tro tàn tứ tán ra!

Chỉ là thời khắc này, nhìn đánh lén thất bại, đập ở to lớn tà ma đầu lâu thượng chủ thượng nhưng không có bất kỳ tức giận gì, ngược lại giống như điên cuồng cười gằn lên: "Vô dụng! Vô dụng! Ai cũng ngăn cản không được ta! Ta sớm đã đem mình và này tà ma đầu lâu nối liền cùng nhau, chỉ cần này tà ma đầu lâu bất diệt, liền coi như các ngươi đem thân thể của ta oanh thành mảnh vỡ..."

"Ngăn cản hắn!" Ý thức được tình huống không ổn, hơn một nghìn tên Côn Luân luyện khí sĩ cùng nhau thôi thúc phi kiếm bắn ra.

Nhưng chính như chủ thượng nói như vậy, hắn tựa hồ đã dùng bí pháp nào đó đem chính mình cùng này tà ma đầu lâu liên tiếp lại, dù cho vào giờ phút này bị

vô số ánh kiếng dường như bão tố giông như bắn trúng, vẫn như cũ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được lần thứ hai phục hồi như cũ, thậm chí liền ngay cả đầu lâu bị oanh thành mảnh vỡ cũng có thể quỷ dị lần thứ hai mọc ra.

Trong phút chốc, đón này sôi trào mãnh liệt cuồng bạo oanh kích, chậm rãi mở hai tay ra vọng hướng về bầu trời chủ thương, sắc bén cười gắt, đột nhiên bùng nổ ra nộ hải cuồng triều giống như ma khí!

Vốn đã tắt ma diêm biển lửa, giờ khắc này tại đây ma khí vô cùng vô tận đưa vào sau, lần thứ hai cuồng bạo đên cuồng bốc cháy lên, đem cả tòa Tham Thiên phong đều bao phủ ở bên trong, chuyển hóa thành cái kia từng bước thành hình to lớn pháp khí —

"Đến đây đi, tuy rằng khoảng cách hoàn mỹ luyện chế còn thiếu cái kia một điểm, nhưng ngay cả như vậy ... Cũng đây đủ rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 308: Cõng Thật Là Như Thế A

Cõng thật là như thế a

Cuồng phong gào thét, mây đen ép phong, trăng tàn như câu!

Lấy chủ thượng vị trí làm trụ cột, cháy hùng hực ma diễm biển lửa sôi trào mãnh liệt, đem cả tòa Tham Thiên phong hoàn toàn bao phủ ở bên trong, lượng lớn nham thạch hóa thành dung nham phi nhanh chảy xuôi, nóng bỏng hơi nước dường như sương mù bay lên trời, dần dần đem toàn bộ bầu trời đều tràn ngập bao trùm ở.

Mượn màu xanh thuyền con thần thông, Bạch Mi chân nhân mạnh mẽ đột phá Tham Thiên phong cấm chế, đem mọi người tất cả đều mang tới trong trời cao, nguyên bản nhìn qua chỉ có thể chưa đựng mấy người màu xanh thuyền con, giờ khắc này lại dường như tu di giới tử, đem hơn ngàn người tất cả đều xếp vào.

Chỉ là vào giờ phút này, nhưng không có người có tâm tình đi ngợi khen này màu xanh thuyền con thần thông, kéo dài không ngừng trong tiếng nổ, tất cả mọi người đều kinh hãi biến sắc cùng nhau cúi đầu, nhìn phía cái kia hùng hực ma diễm trong biển lửa đang từng bước thành hình biến thành pháp khí Tham Thiên phong —

Xuyên thấu qua tràn ngập hơi nước, mơ hồ có thể trông thấy Tham Thiên phong đang bị nóng chảy thành nóng rực chảy xuôi dung nham, quỷ dị chính là, này chảy xuôi dung nham vẫn chưa rơi rụng ở trong dãy núi, mà là tại một loại nào đó đạo pháp cấm chế ảnh hưởng, liền như thế dừng lại ở trong hư không, bắt đầu chậm rãi ngưng tụ lại đến, một lần nữa tạo thành cái kia từng bước rõ ràng lên to lớn pháp khí...

Phải biết, nguyên bản Tham Thiên phong đủ có cao mẩy ngàn trượng, nhưng giờ khắc này bị luyện chế thành tinh hoa sau, nhưng chỉ còn dư lại sắp tới phạm vi ba to khoảng mười trượng, mà chính là này ba mươi trượng thạch tài, giờ khắc này còn bị không ngừng luyện chế, mãi đến tận triệt để hóa thành một khối mỏng manh hình hộp chữ nhật, trôi nổi ở trong hư không, tỏa ra đen nhánh lóng lánh ánh sáng...

"Cái kia... Đó là?" Nhìn từng bước thành hình mỏng manh hình hộp chữ nhật, trên bầu trời mọi người tất cả đều hơi biến sắc, cho dù cách rất xa, cũng đã có thể cảm giác được này mỏng manh hình hộp chữ nhật chất chứa sức mạnh kinh khủng, phảng phất vô cùng ma khí liền muốn từ phát tiết mà ra.

Nhưng mà, vào giờ phút này, đã không có bất kỳ sức mạnh có thể ngăn cản tình cảnh này, tại vô số phi kiếm pháp khí cuồng bạo oanh kích hạ, không ngừng bị oanh thành mảnh vỡ chủ thượng như trước đang không ngừng gây dựng lại, tuy rằng to lớn tà ma đầu lâu cho hắn cung cấp ma khí càng ngày càng ít, nhưng này đã đầy đủ hắn chống đỡ lấy cuối cùng một cái nguyên khí, dữ tợn hung ác rồi lại hưng phấn run rẩy lên —

"Đến đây đi! Đến đây đi! Chỉ kém tổ hợp lên rồi!"

Đinh tai nhức óc nanh trong tiếng cười, từ thân thể của hắn, đột nhiên bay ra năm sáu cái ánh sáng lóng lánh pháp khí linh bộ kiện, phảng phất chịu đến vô hình nào đó sức mạnh dẫn dắt, trực tiếp dung nhập vào cái kia mỏng manh hình hộp chữ nhật!

Trong phút chốc, mỏng manh hình hộp chữ nhật ánh sáng mãnh liệt, dường như bị một cái bàn tay khổng lồ nâng, liền như thế chậm chạp ổn định thẳng tắp dựng lên, vốn vẹn là này cực kỳ chậm chạp cử động, liền làm cho cả thiên địa đều ở nổ vang rung động, phảng phất một loại nào đó đại đạo pháp tắc bị mạnh mẽ thay đổi rồi!

"Ngăn cản hắn!" Thời khắc này, kèm theo Thiên Hà chân quân gào thét gào

thết, hết thảy Côn Luân Sơn luyện khí sĩ đều đang điên cuồng công kích.

Không, không chỉ là Côn Luân phái luyện khí sĩ môn, thời khắc này, liền ngay cả Xích Tỷ Nhi Ngao Anh Tô Đát Kỷ bọn họ đều đang điên cuồng phát ra, Thạch Cơ nương nương vừa cắn tiểu bánh giòn, vừa điên cuồng đưa tới mấy trăm đạo lôi đình nổ xuống: "Nguy rồi, nguy rồi, lần này thật sự... Ách, Tri Hồ, ngươi đang làm gì thế?"

"Ta đang đợi..." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ ngẩng đầu nhìn trời, lại nhìn một chút bên cạnh đồng dạng không có động thủ Bạch Mi chân nhân.

"Ây.. Các loại cái gì?" Thạch Cơ nương nương rất mờ mịt hấy mắt.

Đừng động chờ cái gì, chính là này trong chớp mắt, cái kia mỏng manh hình hộp chữ nhật đã đón cuồng bạo oanh kích, liền như thế chậm rãi thẳng tắp dựng lên, sắp chi không chịu đựng nổi chủ thương điên cuồng cười gằn, mang theo khó có thể ức chế hưng phấn tình, từ trong hư không lấy ra cuối cùng cái kia một cái pháp khí linh bộ kiện, đúng, đó là Hứa Tri Hồ tại Song Xà giáo đã từng thấy to lớn kim loại hình trụ...

Thời khắc này, tại tất cả mọi người kinh hãi ánh mắt, to lớn kim loại hình trụ chậm rãi trôi nổi, đón lấy cái kia càng to lớn mỏng manh hình hộp chữ nhật, thời gian cùng không gian phảng phất vào đúng lúc này bất động, nhưng nhìn như dài dằng dặc ngăn ngắn nháy mắt sau, kèm theo một tiếng nhẹ nhàng tiếng rắc rắc, song phương đột nhiên kết hợp với nhau, cuối cùng tạo thành, tạo thành, tạo thành, ách, cấu xong rồi...

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Mờ nhạt dưới ánh trăng, hơn ngàn người tất cả đều duy trì đồng nhất cái tư thế, kinh ngạc không nói gì ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia đứng sừng sững trôi nổi ở trong hư không rốt cuộc thành hình to lớn pháp khí, đó là, đó là, đó là...

"A a a! A a a! A a a!" Quái lạ trong trầm mặc, Thạch Cơ nương nương đột

nhiên hưng phấn hú lên quái dị, "Thấy không, thấy không, ta liền nói đi, đó là một cánh cửa!"

Phù!

Đừng nói, trong phút chốc, tất cả mọi người tại chỗ cùng nhau miệng đầy phun nước, Hứa Tri Hồ càng là cảm động đến rơi nước mắt, đột nhiên cảm thấy không cho Thạch Cơ nương nương phát cái giấy chứng nhận thành tích đều có lỗi với nàng!

Vãi chưởng, vãi chưởng, vãi chưởng, này mẹ nó cũng được, này mẹ nó cũng có thể a, nguyên lai trong truyền thuyết có thể phá hủy toàn bộ Côn Luân pháp khí khủng bố, còn thật mẹ nó chính là một cánh cửa?

"Vốn là a!" Thạch Cơ nương nương vào lúc này đúng là hanh diện, "Ta liền nói đi, Giang Nam Song Xà giáo đang luyện chế cái kia kim loại hình trụ, chính là cái tay nắm cửa, sau đó Tham Thiên phong chính là cái khung cửa... Hừ hừ, các ngươi còn nói ta bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, sự thực chứng minh, bản cung mới là thông minh nhất người kia!"

Được rồi, nương nương ngài thắng!

Tất cả mọi người cũng không nhịn được liều mạng mắt trợn trắng, chỉ có thể cảm khái bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ trực giác thật là đáng sợ, đúng là Xích Tỷ Nhi không nhịn được yếu mềm nhắc tay vấn đề: "Híc, ta vẫn có chút không làm rõ được, tên kia luyện chế ra một cánh cửa muốn làm gì?"

"Đương nhiên là mở cửa rồi!" Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, nhìn cái kia tựa hồ đang muốn chậm rãi khám nạm hòa vào trong vòm trời to lớn cánh cửa, "Được rồi, tuy rằng ta không muốn thừa nhận, nhưng tên kia mục đích, rất có khả năng là mở ra..."

Trên thực tế, đã không cần hắn để giải thích rồi!

Thời khắc này, phảng phất đã khám nạm trên vòm trời to lớn cánh cửa, đang thiên đạo pháp tắc to lớn lực cản hạ, mang theo đè nén tiếng nổ vang rền, cực kỳ gian nan chật rẽ mở ra.

Trong phút chốc, làm hư không bị mạnh mẽ mở ra một cái khe, vển vẹn là một cái khe thời điểm, thì có sôi trào mãnh liệt giống như là biển gầm cuồng bạo ma khí, từ cái môn này sau trong khe hở cuồng bạo bao phủ tới!

Ồm!

Đó là sức mạnh khủng bố cỡ nào, ma khí ở trong hư không trăng trợn không kiêng dè xung đột vãng lai, đem những ngọn núi xung quanh tất cả đều mạnh mẽ nổ đến nát tan, rồi lại nhưng đang không ngừng hấp thu linh khí, từng bước tạo thành cuồng bạo hung mãnh đen nhánh cơn lốc, đường như muốn phá hủy toàn bộ thiên địa giống như, đem trong phạm vi mấy trăm dặm có tồn tại tất cả đều lật tung cuốn đi.

"Không!" Cuồng bạo xung kích sức mạnh hạ, màu xanh thuyền con kẽ cả thuyền thượng hơn ngàn người, tất cả đều thân bất do kỷ cùng nhau bay ngược ra ngoài, nổ vang đánh vào mấy chục dặm bên ngoài trên vách núi.

Nhưng vào giờ phút này, không có ai quan tâm tình huống của chính mình, Thiên Hà chân quân nan ngẩn đầu lên, nhìn phía cái kia nhưng đang chầm chậm mở ra to lớn cánh cửa, tỏ rõ vẻ vặn vẹo kinh hãi hô, trong thanh âm dĩ nhiên xuất hiện sợ hãi không cách nào khống chế cùng bất an —

"Không! Cái kia, cái kia người điên, hắn lại muốn muỗn muỗn, muỗn mở ra thiên ngoại ma vực con đường?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 309: Mở Cửa

Mở cửa

Cái kia, cái kia người điên, hắn lại muốn muốn, muốn mở ra thiên ngoại ma vực con đường?

Tối tăm bên dưới vòm trời, đèn nhánh ma khí cơn lốc gào thét bao phủ, lung lay sấp đổ màu xanh thuyền con, Thiên Hà chân quân ngẩng đầu nhìn phía phương xa cái kia phảng phất thiên địa xé rách giống như tận thế tình cảnh, không cách nào khống chế run rẩy kinh ngạc thốt lên lên.

Không có ai trả lời vấn đề của hắn, thời khắc này, trái tim tất cả mọi người đều nhắc lên cuồng triều sóng lớn.

Mấy vạn năm trước, thiên ngoại ma vực cùng Côn Ngô trong đó con đường bị mở ra, lên tới hàng ngàn, hàng vạn thiên ngoại tà ma điên cuồng tràn vào Côn Ngô, hầu như phá hủy toàn bộ Côn Ngô nô dịch hết thảy sinh linh, nếu không phải ngay lúc đó Côn Luân luyện khí sĩ môn liên hiệp lại liều mạng phản kháng, cuối cùng hiểm chi lại hiểm đem con đường lần thứ hai đóng kín lên, chỉ sợ Côn Ngô thế giới đã sớm không còn tồn tại nữa.

Nhưng ngay cả như vậy, vì ngăn cản lúc đó kinh khủng kia ma kiếp, toàn bộ Côn Ngô đều trả giá nặng nề đánh đổi, vô số đại năng tiền bối rơi xuống, vô số đã từng danh môn đại phái triệt để diệt, vô số tiên thiên pháp bảo bị triệt để phá hủy, cho dù thời gian đã qua mấy chục ngàn năm lâu dài, bây giờ Côn Ngô như trước không có khôi phục lại thời điểm toàn thịnh, lại đòi hỏi một quãng thời gian rất dài đến khôi phục...

Mà giờ khắc này, bách phế đai hưng Côn Ngô còn đang chầm chậm khôi phục nguyên khí, đã từng suýt nữa nát tan Côn Ngô thiên ngoại ma kiếp, nhưng phải tiếp tục đến sao?

Lần này, không có vô số đại năng tiền bối, không có vô số danh môn đại phái, không có vô số tiên thiên pháp bảo, vển vẹn dựa vào Thục Sơn cùng Côn Luân hai cái này chiến hậu trùng kiến chính đạo tông môn, vển vẹn dựa vào có thể đếm được trên đầu ngón tay vài món tiên thiên pháp bảo, thật có thể...

"Người điên! Người cái người điên này!" To lớn phẫn nộ cùng sợ hãi hạ Thiên Hà chân quân kinh nộ nhìn phía chủ thượng, "Vì một điểm cùu hận cùng một điểm dã tâm, ngươi lại muốn đem thiên ngoại tà ma lần thứ hai dẫn vào Côn Ngô, lẽ nào ngươi không biết, những tàn bạo khát máu tà ma chỉ biết là bạo lực cùng tàn sát, không sai, bọn họ sẽ triệt để phá hủy Côn Ngô, nhưng ở trước đó, bọn họ sẽ trước tiên coi ngươi là thành đồ ăn xé nát!"

"Không! Bọn họ sẽ không!" Chủ thượng cuồng loạn cười gằn, "Ta từ lâu cùng phía sau này tà ma đều lâu nỗi liền một thể, thay lời khác nói, nói theo một ý nghĩa nào đó, ta chính là những thiên ngoại tà ma thủ lĩnh, đến khi những thô bạo tàn nhẫn rồi lại thông minh hạ thấp thiên ngoại tà ma tràn vào đến, ngươi cảm thấy bọn họ là sẽ hung ác xé nát ta, vẫn là cung kính quỳ gối ở trước mặt ta?"

Mờ nhạt dưới ánh trăng, hắn dữ tợn tiếng cười lớn, vang vọng tại toàn bộ mây đen bên dưới, bất tri bất giác, liền ngay cả thân thể cũng bắt đầu vặn vẹo biến hình, nguyên bản tràn ngập điên cuồng ý vị hai con mắt, thậm chí đã biến thành đỏ thẫm như máu, tràn ngập thô bạo cùng hung tàn khí thế.

"Vô dụng! Hắn đã bị triệt để ma hóa rồi!" Bạch Mi chân nhân rất bình tĩnh ngẩng đầu lên, "Chỉ sợ tại mấy trăm năm trước, hắn được ngày đó ngoại tà ma để lại đồ vật, cũng đã trong lúc vô tình bị mê hoặc ma hóa, các ngươi bây giờ nhìn đến hắn, nhìn qua còn có lý trí, nhưng trên thực tế cũng đã là cái bị cùu hận cùng dục vọng nhốt lại người điên.

Nói tới thật có đạo lý, nhưng vấn đề là, hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?

Tất cả mọi người đều rất không nói gì nhìn Bạch Mi chân nhân, người sau rất hờ hững quay đầu, đem trứng trà vứt cho Hứa Tri Hồ: "Hứa đạo hữu, nhìn lâu như vậy, gần đủ rồi đi!"

"Híc, gần như?" Mọi người rất mờ mịt nhìn Hứa Tri Hồ.

"A..." Hứa Tri Hồ lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, suy tư sờ sờ cẩm, "Trên lý thuyết nói, cần phải tới kịp, chỉ cần... Cẩn thận!"

Âm ầm một tiếng, liền trong chớp mắt này, trên bầu trời cái kia phiến to lớn cánh cửa lại bị mạnh mẽ mở ra mấy phần, càng thêm sôi trào mãnh liệt ma khí dường như sóng to gió lớn, hầu như bao trùm hơn một nửa cái vòm trời, cho tới phiêu bạt màu xanh thuyền con bị tầng tầng nổ đền bay lên trời, rồi lại nổ vang ngã xuống khỏi đền, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tan vỡ đồng dạng.

"Run rẩy đi, ngu xuẩn giun dế, thế giới này chung quy thuộc về ta!" Cuồng bạo ma khí cơn lốc, điên cuồng chủ thượng tóc tai bù xù cao giọng trường gào, sôi trào mãnh liệt ma khí tại chung quanh hắn ngưng tụ thành hình, từng bước cấu thành một cái to lớn ma khí vòng xoáy, hầu như phải đem toàn bộ dãy núi Côn Luân đều nuốt chừa tiến vào.

"Không xong rồi! Không xong rồi!" Xích Tỷ Nhi gian nan ngẩng đầu lên, tại đây cuồng bạo ma khí cơn lốc nhìn phía Hứa Tri Hồ, "A a a, Tri Hồ, ngươi còn có chiêu số gì, cũng sắp điểm lấy ra!"

"Ta đã lấy ra a!" Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn phía phương xa vòm trời, "Nhưng mà ngươi biết, điều này cần một chút thời gian, trên thực tế nếu như không có đoán sai, nó hiện tại cần phải đã đến... A! Đến rồi!"

"Đến?" Trong mưa to gió lớn, tất cả mọi người hầu như là cùng nhau quay đầu nhìn tới.

Sẽ ở đó cuồng bạo ma khí cơn lốc, một cái kim quang lóng lánh khổng lồ vật thể, liền như thế chầm chậm xuất hiện tại cuối chân trời, đồng thời dùng loại kia để người có chút không nói gì tốc độ, hướng về bên này chậm rãi phi tới...

"Híc, đó là?" Côn Luân luyện khí sĩ môn rất không nói gì mở to hai mắt, Xích Tỷ Nhi lại đột nhiên trợn mắt ngoác mồm, "À được, ta có phải là nhìn lầm, cái kia giống như là, giống như là, ách, giống như là Tri Hồ ngươi nhà cũ?"

Không sai, vào giờ phút này, xuất hiện tại cái kia tối tăm trong vòm trời, chính là cái kia theo Hứa Tri Hồ xuyên qua mà đến, vào giờ phút này vốn nên là tại Đông Minh Sơn nhà cũ!

Sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều, gian này nhà cũ tỏa ra chói mắt kim quang, liền dường như một luân liệt nhật đương không soi sáng, mặc cho xung quanh ma khí cơn lốc làm sao nổ vang bao phủ mà qua, nó như trước không bị bất kỳ ngoại vật ảnh hưởng, liền như thế bằng phẳng hướng bên này phi tới.

"Ây... Tại sao, tại sao phòng của ngươi sẽ xuất hiện ở đây?" Xích Tỷ Nhi đã nhìn ra hai mắt đầm đầm.

"Ta để nó đến a." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cắm, "Có gì đáng kinh ngạc, nếu xuyên qua sau đó, nhà ta hằng ngày đồ dùng tất cả đều đã biến thành pháp khí, cái kia nhà ta nhà cũ đương nhiên cũng là pháp khí... A, đừng quên, lúc trước ngươi truy ta thời điểm, liền đâm đầu vào nhà bên ngoài vô hình bức tường ngăn cản."

"Ây... Đúng nha." Nhớ tới chuyện lúc ban đầu, Xích Tỷ Nhi còn thật không biết nên nói cái gì, "... Vì lẽ đó?"

"Vì lẽ đó, ta quyết định như thăng cấp Oa Oa như vậy thăng cấp nhà cũ." Hứa Tri Hồ cười híp mắt giải thích cho nàng nghe, "Làm như gánh chịu hết thảy hằng ngày đồ dùng nhà cũ, thật không có đạo lý cũng chỉ có vô hình bức tường ngăn cản như thế một loại đơn giản thông, vì lẽ đó mấy năm qua này, tại các ngươi không có chú ý thời điểm, ta đã bỏ ra thời gian dài cùng tinh lực tại nhà cũ

mặt trên, nói thí dụ như ... Ta phân đến những linh thạch."

"Ồ?" Xích Tỷ Nhi rất mờ mịt hấp háy mắt, "A a a, không trách, không trách những năm này ngươi kiểm lời thật nhiều linh thạch, nhưng mà chưa từng có xem ngươi lấy ra dùng qua, cho nên nói..."

"Không sai, biết ta có bao nhiêu bớt ăn bớt mặc sao?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái sờ sờ cẩm, rồi lại quay đầu nhìn về Bạch Mi chân nhân, "Nhưng mà như thế vẫn chưa đủ, đến sau đó, nhà cũ thăng cấp cần thiết linh khí quả thực là khủng bố, phổ thông linh thạch đã căn bản là không có cách thỏa mãn nó đòi hỏi, vì lẽ đó lúc này liền cần một số đặc thù đồ vật..."

"Nói thí dụ như, tiên thiên linh bảo hoặc là tiên thiên linh bảo mảnh vỡ." Bạch Mi chân nhân rất bình tĩnh tiếp nhận nói, "Vừa vặn như vậy vừa khéo, năm đó cái nào đó tiên thiên linh bảo tại ma kiếp bị phá hủy sau đó, có một mảnh vụn vừa vặn gửi tại Thục Sơn nơi này..."

"Tiên thiên linh bảo mảnh vỡ?" Xích Tỷ Nhi đần độn nhìn hai người bọn họ, đột nhiên liền nghĩ tới, "A, đúng rồi, lần trước chân nhân ngươi nói chúng ta nếu như chịu đi Đông Hải, sẽ đưa Tri Hồ cái gì vật hăn muốn, cho nên nói kia chính là chỉ..."

Không cần nói thêm gì nữa, tất cả mọi người đều tại đây khắc cùng nhau ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia đang kim quang lóng lánh chậm rãi phi tới nhà cũ, tình cảnh này hiển nhiên có chút họa phong kỳ quái, nhưng theo nhà cũ từng bước đến bầu trời, phạm vi mấy ngàn trượng vòm trời đột nhiên bắt đầu nổ vang run rẩy, vô hình gọn sóng dường như sóng gọn giống như hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, đem cái kia đầy trời tối tăm tăng mây cùng mãnh liệt ma khí đều nổ đến nát tan.

Trên thực tế, đúng vào lúc này, hay là nhận ra được một loại nào đó sức mạnh đáng sợ đang đang đến gần, cho dù là tiếp cận đánh mất lý trí chủ thượng, cũng hai mắt đỏ chót bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia đang kim quang

lóng lánh chật rã phi tới nhà cũ.

"Ai cũng... Đừng muốn ngăn cản ta!" Bùng nổ ra như dã thú tiếng gào thét, hắn đột nhiên mở hai tay ra, cuồng loạn gầm thét lên.

Trong phút chốc, trong hư không sôi trào mãnh liệt đèn nhánh ma khí, tất cả đều ngưng tụ hóa thành một chỉ che kín bầu trời to lớn ma trảo, đường như núi cao ép đỉnh tựa như mạnh mẽ đánh về nhà cũ, không chỉ có như thế, những rải rác ma khí, càng là bỗng dừng ngưng tụ thành vô số dữ tợn tà ma khuôn mặt, mở ra um tùm răng nanh, gào thét liên hiệp nhầm phía nhà cũ, tựa hồ đưa nó trực tiếp xé thành mảnh vỡ.

Nhưng mà vô dụng, hết thảy công kích, vào thời khắc này đều là phí công!

Phảng phất chịu đến một loại nào đó thiên đạo pháp tắc bảo vệ, kim quang lóng lánh nhà cũ như trước đang chầm chậm phi tới, đồng thời tại đây bão tố hung mãnh oanh kích hạ, chậm rãi đến dãy núi Côn Luân bầu trời, nhắm ngay phía dưới chủ thượng cùng cái kia đang gian nan mở ra to lớn cánh cửa.

Yên tĩnh, quỷ dị yên tĩnh, thời khắc này, tất cả mọi người đều căng thẳng bất an ngẩng đầu lên, nhìn phía cái kia tựa hồ bất động nhà cũ.

Hầu như tại đồng thời, to lớn cánh cửa trước, nhận ra được sức mạnh kinh khủng sắp xảy ra, chủ thượng sờn cả tóc gáy gầm thét lên, kế tục diên cuồng công kích.

"Cái kia..." Tại vô số đạo ánh mắt nhìn kỹ, Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng sờ sờ cẩm, sau đó đột nhiên giơ tay lên, lộ ra rất quái lạ vẻ mặt —

"Chư vị, chuẩn bị kỹ càng hủy tam quan sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 310: Thành Ý Kim Hỏa Nhiệt Báo Danh

Thành ý kim hỏa nhiệt báo danh

Chư vị, chuẩn bị kỹ càng hủy tam quan sao?

Đầy trời ma khí mây đen, rung động vòm trời bên trên, kèm theo Hứa Tri Hồ nhẹ nhàng nhấc tay, bất động ở giữa trời cao nhà cũ, đột nhiên run rẩy một thoáng, tiếp theo thì có một vệt kim quang từ mái nhà từ thiên mà lên!

Trong phút chốc, tất cả mọi người đều cùng nhau ngẩng đầu lên, mở to hai mắt nhìn phía cái kia hiếm thấy thiên địa cảnh tượng kỳ dị!

Liền ở tại bọn hắn kinh ngạc trong tầm mắt, đạo này đủ có rộng mấy chục trượng rộng rãi kim quang phóng lên trời, đem đầy trời ma khí mây đen đều xung kích nát tan, mà vẫn vẹn mây giây sau, quay chung quanh màu vàng cột sáng, xung quanh trong hư không đột nhiên truyền đến hồn độn tiếng ồn ào, phảng phất có vô số người tại đồng thời trò chuyện nói chuyện —

"Tân Hải hạt nhân, công viên đại trạch, Country Garden Đức Tín phủ hiện đã mở bàn, 14 tràng artdeco phong cách tao nhã căn nhà lớn, quy hoạch phồn hoa dọc đường vượng phô, thất tinh cấp lâm viên quang cảnh, cửa nhà trung ương công viên; toàn duy lập thể giao thông, tung hoành thành thị các đại cương vực; vừa đứng thức danh giáo tài nguyên, 3.0 trí năng hóa hệ thống, dẫn dắt người cư mới cọc tiêu!"

"Tương lai đã tới, trung ương lục trực thấp địa khu nhà giàu, sở hữu trung ương lục trực công viên cùng thấp địa hai đại sinh thái tài nguyên, gần 16 muôn phương tinh xa mãnh liệt, xây dựng phục cổ thức tao nhã kiến trúc, trí tuệ bản

mẫu phòng hoan nghênh đánh giá, thành ý kim hùng hực báo danh, triển sảnh ngày đó thành giao tổng kim ngạch sắp tới ba trăm triệu, chỉ còn lại ba mươi tám bộ chín mươi tám bình phuong nhà nghèo hình, muốn mua nhanh chóng!"

"Bản dài tiêu túc, nay từ năm đó, quốc nội giá nhà phố biển dâng lên, thành thị cấp một giá nhà tốc độ tăng càng phổ biến, Ma Đô giá nhà đột phá 8 vạn mỗi mét vuông, thủ đô giá nhà kéo dài dâng lên, quý nhất học khu phòng chỉ sáu bình phuong, bán ra 3 500 ngàn giá trên trời, nhân sĩ trong ngành phổ biến xem trọng, một vòng mới giá nhà kéo dài dâng lên xu thế sắp đến!"

Được rồi, này đều là có ý gì, tất cả mọi người đều nghe được trợn mắt ngoác mồm, nhưng kỳ quái liền kỳ quái tại, kèm theo đám này kỳ kỳ quái âm thanh, trên bầu trời nhà cũ chấn động chấn động, phảng phất trong nháy mắt liền trở nên như núi lớn nặng nề, nổ vang vang vọng chậm rãi bay xuống!

Cái gì ma khí mây đen, cái gì thiên ngoại tà ma, tại đây thế như sơn nhạc trấn áp trước mặt, tất cả đều bị nổ đến nát tan, giữa không trung đang đang chậm chậm mở ra cái kia phiến to lớn cánh cửa, nhất thời liền bị này nhà cũ mang theo loại kia quỷ dị sức mạnh bắn trúng, toàn bộ cửa lớn đều đang vặn vẹo biến hình, thậm chí ngay cả trên cửa đều xuất hiện dày đặc vết rách, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác ra!

"Không!" Chủ thượng cuồng loạn gầm thét lên, thô thiển dưới thân to lớn tà ma đầu lâu toàn lực bạo phát, đem lượng lớn ma khí tất cả đều truyền vào đến cái kia cánh cửa, "Này, cái này không thể nào, cánh cửa một khi mở ra, coi như là tiên thiên linh bảo phiên thiên ẩn cũng không cách nào nổ nát, ngươi đây chỉ là nhà..."

"Ồ, làm sao ngươi biết ta từ Thục Sơn được, chính là một khối phiên thiên ẩn mảnh vỡ?" Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc sờ sờ cẩm, "Được rồi, thành thật mà nói, ta đây nhà cũ cùng phiên thiên ẩn tác dụng gần như, nói trắng ra chính là đi xuống đậm, bất quá khác biệt lớn nhất ở chỗ, nhà này không có mang theo tam sơn ngũ nhạc sức mạnh, mà là mang theo ... Oán niệm!"

"Ách ... Oán niêm?" Tất cả mọi người rất rãnh mịn nhìn hắn, "Chờ đã, cái gọi là oán niêm là chỉ?"

Không cần giải thích, bởi vì liền trong chớp mắt này, làm đạo kia màu vàng cột sáng lần thứ hai phóng lên trời, xung quanh trong hư không lại truyền tới hồn độn âm thanh, nghe tới như là rất nhiều người tại mỗi người một tiếng —

"Muốn cưới con gái của ta? Không thành vấn đề, ngươi có nhà sao? Nhà ở đâu, bao nhiêu bình phương, nhà cho thuê trả hết nợ không có, có hay không chỗ đỗ xe?"

"Học khu phòng! Nhất định phải mua học khu phòng a! Không có học khu phòng, tương lai hãi tử đọc sách làm sao bây giờ, cái gì, không mua được học khu phòng, giá cả trường đến rất lợi hại, trường đến rất lợi hại cũng đến mua!"

"Từ trước có cái người trẻ tuổi, đem mình gia nhà bán đi đi gây dựng sự nghiệp, lập chí tương lai muốn đem nhà lại mua về, trải qua mười mấy năm phấn đấu, hắn hiện tại rốt cuộc thực hiện năm đó lý tưởng, dùng mười mấy năm qua kiếm hết thảy tiền, đem phòng của chính mình mua trở về!"

"Mua mua mua! Muốn mua kịp lúc a! Ngày hôm nay ngươi thấy giá nhà 1 vạn ba một bình, ngươi không mua, ngày mai sẽ cao lên tới 15,000, tháng sau liền đột phá 2 vạn, mua, nhất định phải mua, bớt ăn bớt mặc cũng cần mua, vay tiền cũng cần mua, sớm mua cháo buổi sáng tâm, không mua ngươi đời này cũng không mua nổi rồi!"

"Thủ phó ba mươi vạn, mỗi tháng còn thải sáu ngàn, biết không, bây giờ làm còn nhà cho thuê, ta mỗi ngày liền ăn hai bữa cơm, ra ngoài cũng không dám đánh xe, còn chủ động xin tăng ca liền vì tiền làm thêm giờ, ròng rã nửa năm, nửa năm qua ta không có mua qua một bộ y phục, liền đi đại siêu thị đều chỉ có thể nhìn xem!"

Ngăn ngắn trong chốc lát, toàn bộ thiên địa đều phảng phất bị này hồn độn âm thanh tràn ngập bao vây, vô số âm thanh dường như cuồng triều sóng lớn, tất

cả đều hội tụ tại đây nhà cũ, quái lạ đen nhánh sương mù tại nhà cũ phụ cận
ngưng tụ thành hình, dường như cuồng triều sóng lớn tựa như sôi trào mãnh liệt,
cho tới nhiệt độ chung quanh đều ở kịch liệt hạ xuống ...

"Này, đây là ..." Thiên Hà chân quân kinh ngạc ngẩng đầu nhìn phía trên
không, các ánh mắt chạm tới cái kia sôi trào mãnh liệt đen nhánh sương mù, đột
nhiên liền không tự chủ được rùng mình lạnh lẽo, "Oán niệm! Đáng sợ oán
niệm! Bản tôn chưa từng gặp đáng sợ như thế oán niệm!"

Đó là, đây là mấy trăm triệu người tập thể oán niệm được không?

Hứa Tri Hồ yên lặng châm chọc, liền nhìn như vậy trong hư không, hội tụ vô
số người mua không nỗi phỏng oán niệm nhà cũ, vào thời khắc này bùng nổ ra
càng thêm sôi trào mãnh liệt đen nhánh sương mù, đáng sợ oán niệm vào thời
khắc này không ngừng tăng vọt, thậm chí khuấy lên đến toàn bộ vòm trời đều
đang kịch liệt rung động, phảng phất ngất trời nói quy tắc đều bị xung kích đến
tan tành ...

"Không!" Nhận ra được lớn lao nguy cơ giáng lâm, tỏ rõ vẻ vẩn vẹo biến
hình chủ thượng tuyệt vọng gầm thét lên, khởi động ma khí cuồng bạo nổ ra, hầu
như đem dãy núi Côn Luân đều nổ đến chia năm xẻ bảy.

Nhưng, tất cả những thứ này đều nhất định không có tác dụng!

Trong phút chốc, liền tại tất cả mọi người khiếp sợ ánh mắt, hấp thu vô cùng
vô tận oán niệm nhà cũ, đột nhiên bùng nổ ra lóng lánh kim quang, liền như thế
đằng đằng sát khí đi xuống bỗng nhiên vừa rơi xuống!

Ra ngoài dự liệu, không có bất kỳ nổ vang, cũng không có bất kỳ bụi mù tràn
ngập, càng không có sơn mạch rung động!

Cuồng bạo nổ xuống nhà cũ, liền dường như lông vũ rơi xuống giống như vô
thanh vô tức, trực tiếp đem chủ thượng kể cả tà ma đầu lâu trấn áp ở trong dãy
núi, toàn bộ quá trình không có bất kỳ tiếng vang cùng động tĩnh, tại mọi người

kinh ngạc trong ánh mắt, chỉ nhìn thấy cái kia phạm vi mấy ngàn trượng mặt đất, liền dường như yếu đuối đậu phụ giống như, bị mạnh mẽ cắt chém một khối lớn, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được lún xuống dưới.

Ách, như thế, liền xong?

Tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm hai mặt nhìn nhau, Xích Tỷ Nhi càng là đần độn mở to hai mắt, theo bản năng lôi kéo Hứa Tri Hồ góc áo: "Híc, Tri Hồ, phòng của ngươi đem tên kia giải quyết?"

"Cái này mà ..." Hứa Tri Hồ cũng có chút do dự, "Trên lý thuyết nói, cần phải, hẵn là đi!"

Trên thực tế, vền vẹn sau một khắc, bọn họ liền nhìn thấy đáp án!

Kèm theo to lớn tiếng nổ vang rền, triệt để tản đi oán niệm nhà cũ lần thứ hai bay lên trời, liền như thế khôi phục thành một tòa rất bình thường nhà, chậm chạp hạ xuống tại Hứa Tri Hồ bên cạnh, mấy cửa sổ hộ còn khẽ run, đột nhiên liền phịch một tiếng nát.

"Híc, ta muốn đi đâu tu pha lê đây?" Hứa Tri Hồ rất cảm khái thở dài.

Không có người quan tâm cái này, thời khắc này, lực chú ý của tất cả mọi người đều tập trung tại cách đó không xa cái kia to lớn trong hố sâu —

Cho nên nói, có thể, liền như thế giải quyết sao?

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 311: Lại Mở

Lại mở

Đầy trời ma vân dần dần tản đi, mờ nhạt ánh trăng, lại một lần nữa rơi rụng tại chiến hậu dãy núi Côn Luân tiến lên!

Sâu đến mấy trăm trượng to lớn hổ sâu, bóng loáng đến phảng phất quỷ phủ thâm công đồng dạng, mà liền tại hổ sâu chính giữa vị trí, có thể rõ ràng trông thấy một cái hầu như triệt để vỡ vụn hình người, liền như thế bị mạnh mẽ khăm tại trong hầm, thân thể tứ chi hầu như đều triệt để nát tan, chỉ để lại máu thịt be bét dữ tợn mặt, lại thoi thóp mở mắt ra, sợ hãi mờ mịt nhìn vòm trời.

"Lại còn sống sót?" Ngưu Ma vương hít vào một ngụm khí lạnh, liền muỗn nắm lấy già hỏa xông lên.

"Không cần..." Liệt Dương kiếm tôn đột nhiên đưa tay cản lại, "Hắn sinh cơ đã triệt để đoạn tuyệt, hết thảy ma khí cũng đều đã tản đi, bây giờ coi như là thư sinh tay trói gà không chặt, cũng có thể dễ như ăn cháo đem hắn chém giết."

Được rồi, cũng xác thực như Liệt Dương kiếm tôn nói như vậy, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở chủ thương, giờ khắc này duy nhất có thể làm, chính là tỏ rõ vẻ mờ mịt nhìn vòm trời, nhìn cái kia mắt ma khí truyền vào mà dần dần tan rã to lớn cánh cửa, tự lầm bẩm lặp lại cái kia vấn đề -- "Làm sao biết, làm sao biết, sao lại thế..."

"Cái kia, thu công?" Hứa Tri Hồ cẩn thận từng ly từng tí một tiến lên vài bước, còn rất sáng suốt duy trì mấy trăm trượng khoảng cách, "Lão huynh, ta cảm thấy ngươi nên còn có thể cứu giúp một thoáng, bằng không ngươi tả phong

tám trăm chữ xin lỗi tin, chúng ta liền như thế..."

"Không! Tuyệt không!" Phảng phất chịu đeo rất lớn kích thích, nguyên bản bất cứ lúc nào cũng sẽ sinh cơ đoạn tuyệt chủ thượng, đột nhiên bùng nổ ra cùng hung cực ác tiếng gầm gừ, "Bản tôn, bản tôn, bản tôn chắc chắn sẽ không liền bị các ngươi..."

"Cẩn thận!" Xích Tỷ Nhi lấy làm kinh hãi, vọt thẳng tới liền đem Hứa Tri Hồ theo ngã xuống đất, "Tên kia muốn phát đại chiêu!"

"Phát cái quỷ a..." Hứa Tri Hồ rất không nói gì nhìn nàng, "Đừng nghịch, ngươi không thấy hắn đều không có từ trong hầm đi ra không?"

"Híc, cũng là, cũng là nha." Xích Tỷ Nhi dần độn ngẩng đầu lên, nhìn bên kia phí công gào thét nhưng căn bản là không có cách tránh ra chủ thượng, "Được rồi, tốt một chút, ta có chút phản ứng quá lớn, còn tưởng rằng cái tên này liền muốn..."

Âm!

Gào thét phong thanh đột nhiên bao phủ mà qua, Xích Tỷ Nhi hầu như là theo bản năng quay đầu nhìn tới, liền nhìn thấy một bóng người đột nhiên bay lên trời.

"Cái gì?" Mọi người cùng nhau quay đầu nhìn tới, cùng nhau lấy làm kinh hãi.

Liền trong chớp mắt này, Liệt Dương kiêm tôn đột nhiên bay lên không, dường như mũi tên rời cung nhắm phía trên không, vén vẹn tại mươi mấy trượng bên ngoài, đạo kia mất đi ma khí truyền vào to lớn cánh cửa, đang từng bước suy nhược đóng...

"Ngăn cản hắn!" Hứa Tri Hồ đột nhiên biến sắc kinh ngạc thốt lên.

Hoàn toàn không cần nhắc nhở, liền trong chớp mắt này, mọi người cùng tề

thôi thúc phi kiếm pháp khí bắn ra, Bạch Mi chân nhân càng là khẽ quát một tiếng, màu xanh thuyền con đón gió loáng một cái, đột nhiên hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh kiếm khí, đi sau mà đến trước gào thét chém ra!

Âm ầm một tiếng, sǎp va vào to lớn cánh cửa Liệt Dương kiếm tôn, trực tiếp liền bị ánh sáng màu xanh kiếm khí nổ đến tan xương nát thịt, nhưng chưa kịp mọi người tới đến cùng thở một hơi dài nhẹ nhõm, hắn cái kia chia năm xẻ bảy tàn tạ thân thể, nhưng lại đột nhiên lần thứ hai nổ vang nổ tung, hóa thành vô cùng vô tận đen nhánh ma khí, tất cả đều tràn vào đến cái kia sǎp đóng to lớn cánh cửa!

Thời khắc này, nguyên bản tại trong hố sâu phẫn nộ gào thét chủ thượng, đột nhiên cuồng loạn sắc bén cười gǎn lên: "Ngu xuẩn! Không nghĩ tới đi! Không nghĩ tới đi, các ngươi Côn Luân cao tầng, đã sớm tố bản tôn ma khí khôi lỗi phân thân rồi!"

Âm!

Lại như là tại chứng minh hắn, Liệt Dương kiếm tôn tuy rằng bị nổ đến tan xương nát thịt, nhưng từ trong thân thể hắn bùng nổ ra mãnh liệt ma khí, nhưng vào thời khắc này cuồng bạo truyền vào tiến vào to lớn cánh cửa, vền vẹn trong chớp mắt, cái kia sǎp đóng to lớn cánh cửa, dĩ nhiên lần thứ hai nổ vang run rẩy, một lần nữa tại sức mạnh đáng sợ khởi động hạ chậm rãi mở ra.

"Làm sao sê? Tại sao lại như vậy?" Xích Tỷ Nhi giật nảy cả mình, "Tri Hồ, trước ngươi không phải đã từng khảo nghiệm qua sao, Liệt Dương kiếm tôn rõ ràng thông qua a!"

"Khôi lỗi! Đó là khôi lỗi đặc thù sở tại!" Kim Quang thánh mẫu ở bên khẽ cau mày, "Cẩn thận nghĩ đến, lúc đó kiểm tra, chủ thượng rất có khả năng tại trong nháy mắt đó lâm thời cắt đứt liên hệ, vì lẽ đó thiên hà..."

Đừng động nguyên nhân rồi!

Thời khắc này, nhận ra được nguy cơ gần ngay trước mắt, tất cả mọi người đều ở đem hết toàn lực thôi thúc phi kiếm pháp khí, lóng lánh ánh sáng dường như bão tố giống như, kéo dài đánh vào to lớn cánh cửa thượng.

Chỉ trong chốc lát trong đó, đây chỉ là miến cưỡng được khôi lỗi ma khí truyền vào to lớn cánh cửa, liền lung lay sắp đổ bất cứ lúc nào cũng sẽ phân liệt, chỉ là sau một khắc, chưa kịp mọi người tới đến cùng phát động vòng thứ hai công kích...

Âm!

Trong phút chốc, một luồng cuồng bạo sức mạnh kinh khủng, đột nhiên từ này to lớn cánh cửa mặt sau truyền đến, liền phảng phất có cái quái vật khổng lồ đang ra sức thúc đẩy, cho tới nguyên bản chỉ là gian nan mở ra to lớn cánh cửa, giờ khắc này dĩ nhiên tại trong chốc lát, liền mở ra hơn nửa...

"Đến rồi! Đến rồi! Rốt cuộc đến rồi!" Sắc bén cười gằn chủ thượng, nhất thời càng thêm cuồng loạn run rẩy lên, "Là những thiên ngoại tà ma! Là những thiên ngoại tà ma khí tức, bọn họ đã tìm tới các ngươi, ai cũng, ai cũng đừng nghĩ sống sót rời đi nơi này!"

Đúng, chính như hắn điên cuồng gào thét như vậy, to lớn cánh cửa vào thời khắc này bùng nổ ra chói tai tiếng ma sát, mặc cho vô số phi kiếm pháp khí liên tục oanh kích, lại không cách nào ngăn cản chậm rãi mở ra, vền vẹn là trong nháy mắt, cũng đã có thể nghe được cái kia môn sau truyền đến quái lạ âm thanh, phảng phất đang có sinh vật khủng bố đang hướng về nơi này tiếp cận...

"Câm miệng a, khốn nạn!" Xích Tỷ Nhi trực tiếp một chảo xuống, đem còng tại sắc bén cười gằn chủ thượng đánh ngất đi, "Chết tiệt, tiếp đó, tiếp xuống nên làm gì?"

Không ai có thể trả lời cái vấn đề này, tất cả mọi người đều ở cẩn rắng phát động công kích, nhưng ngay cả như vậy, cái kia phiến to lớn cánh cửa còn đang

không thể ngăn cản chậm rãi mở ra, môn sau truyền đến quái lạ âm thanh càng là càng ngày càng gần, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ có sinh vật khủng bố cuồng bạo lao ra!

Thời khắc này, nhìn to lớn cánh cửa hầu như đã muốn hoàn toàn mở ra, coi như là bình tĩnh Kim Quang thánh mẫu khuôn mặt thượng cũng xuất hiện một vẻ bối rối, xung quanh những Côn Luân đó luyện khí sĩ càng là tâm thần đại loạn, không thể tránh khỏi xuất hiện các loại tâm tình tiêu cực, số ít người càng là triệt để tuyệt vọng từ bỏ công kích, chuyện này căn bản là phí công đi.

Ai cũng biết, nếu để cho cái kia phiến to lớn cánh cửa mở ra, nếu để cho những nghe thấy được khí tức thiêng ngoại tà ma đên cuồng xông tới, toàn bộ Côn Ngô lại sẽ lần thứ hai rơi vào đến cái kia biển máu trong tai nạn... Không, kết quả xấu nhất là, khả năng so mấy vạn năm trước cái kia trường ma kiếp đáng sợ hơn, bị xua đuổi thiêng ngoại tà ma tích lũy mấy chục ngàn năm cùu hận, mà nguyên khí đại thương Côn Ngô thế giới nhưng đến nay còn chưa khôi phục.

Nhưng vấn đề là, bây giờ chúng ta, lại lấy cái gì đi ngăn cản này tai nạn đáng sợ phát sinh?

"Đi!" Liền trong chớp mắt này, Bạch Mi chân nhân đột nhiên khẽ quát một tiếng, trong nê hoàn cung một đạo ánh sáng màu xanh phóng lên trời, đón gió hóa thành trăm trượng kiếm khí nổ vang chém hướng về bầu trời!

Âm ầm một tiếng, bị này trăm trượng kiếm khí cuồng bạo bắn trúng, cái kia đang mở ra to lớn cánh cửa, dĩ nhiên mạnh mẽ đóng mấy phần, Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân bỗng cảm thấy phấn chấn, tất cả đều nổ ra cao nhất thần thông phép thuật, nhất thời lại trấn áp cái kia to lớn cánh cửa lần thứ hai chậm rãi khép lại.

Chỉ là thấy cảnh này, Bạch Mi chân nhân nhưng không có bất kỳ sắc mặt vui mừng, ngược lại là toàn bộ thân thể đều đang vặn vẹo: "Đi! Tất cả mọi người, đều rời đi dãy núi Côn Luân, ven đường đem việc này báo cho các đại môn phái,

liền nói ma kiếp, liền nói ma kiếp, sắp..."

Lời còn chưa dứt, hắn một tiểu ngụm máu tươi phun ra, thân thể lần thứ hai uể oái mẩy phần, nhưng trong nê hoàn cung lao ra ánh sáng màu xanh kiêm khí nhưng lại độ tăng vọt mẩy phần, mạnh mẽ chém ở cái kia to lớn cánh cửa tiễn lên!

"Đi!" Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân đồng dạng toàn lực triển khai thần thông, tại ba người liên hiệp dưới áp chế, cái kia to lớn cánh cửa phảng phất chịu đựng áp lực cực lớn, bắt đầu nổ vang vang vọng run rẩy lên.

Không kịp lại suy nghĩ, rất nhiều Côn Luân luyện khí sĩ liếc nhìn nhau, từng người thôi thúc phi kiếm bay lên trời, bây giờ tình thế, chỉ sợ to lớn cánh cửa mở ra đã không cách nào ngăn cản, ở tình huống như vậy, chỉ có đúng lúc thông báo Côn Ngô các nơi luyện khí sĩ trước thời gian chuẩn bị sẵn sàng nghênh tiếp ma kiếp, tái thiết pháp để những phàm nhân rút đi miễn cho sinh linh đồ thán.

Hầu như tại đồng thời, Ngân cũng đã cầm lái xe buýt hai tầng nhanh quay ngược trở lại lại đây, Xích Tỷ Nhi lôi kéo Hứa Tri Hồ lên xe, Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu Yến Xích Hà bọn họ theo sát phía sau, chỉ trong chốc lát sau, Ngân liền dùng lực đạp cần ga, xe buýt hai tầng nhất thời nổ vang phát động, khói đặc cuồn cuộn hướng về bên dưới ngọn núi gào thét phóng đi.

"Đến cuối cùng, lại còn là..." Cuồng phong gào thét từ ngoài cửa xe bao phủ tới, toàn bộ bên trong buồng xe đều rơi vào kìm nép trong trầm mặc, Hứa Tri Hồ nhìn xung quanh biểu hiện phức tạp mọi người, rồi lại không nhịn được quay đầu, xuyên thấu qua phía sau xe cửa sổ nhìn phía cái kia mây đen giăng kín vòm trời.

Hoàn toàn bị đen nhánh ma khí bao phủ trong vòm trời, Bạch Mi chân nhân, Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân ba người, lại tại đem hết toàn lực áp chế to lớn cánh cửa, nhưng tức khiến cho bọn họ đã đem hết toàn lực, cái kia to lớn cánh cửa lại tại ban đầu chậm rãi khép kín sau, lần thứ hai không cách

nào ngăn cản chậm rãi mở ra, mỗi mở ra một tấc, thì có càng thêm sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng bạo lao ra, thậm chí hóa thành dữ tợn hung ác tà ma khuôn mặt, ở giữa trời cao dữ tợn gào thét gào thét.

Đây căn bản là nhân lực không cách nào ngăn cản, Bạch Mi chân nhân bọn họ ba vị đã đem hết toàn lực ngăn cản, ngăn ngăn trong chốc lát cũng đã đến đèn cạn dầu trình độ, Bạch Mi chân nhân thân thể từng tấc từng tấc nứt toác ra, nguyên bản không nhiễm một hạt bụi pháp bào thượng đã sớm trải rộng vết máu, nhưng ngay cả như vậy, hắn lại tóc tai bù xù nổi giận gầm lên một tiếng --

"Thục Sơn bạch mi ở đây! Chuyện hôm nay, có chết mà thôi!"

Ầm ầm một tiếng, kèm theo thân thể lần thứ hai run rẩy vặn vẹo, từ hắn trong nê hoàn cung lao ra ánh sáng màu xanh kiết khí, tựa như cùng thiêu đốt sinh mệnh đồng dạng, cuồng bạo chém ở cái kia to lớn cánh cửa tiến lên!

Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân lẫn nhau đối một chút, tương tự thiêu đốt nguyên thần điên cuồng oanh kích, Thiên Hà chân quân càng là miệng đầy chảy máu cười to lên: "Diệu a! Diệu a! Lão tử cuối cùng có thể chết tại đây trên chiến trường, cũng coi như là không uổng đời này rồi!"

Thời khắc này, dũng cảm tiếng cười lớn như lôi đình nổ vang rung động, ba người không màng sống chết lần thứ hai cuồng bạo nổ ra, dù cho miệng đầy phun máu thân thể nứt toác, nhưng lại liều kinh cuối cùng một tia sức mạnh, và về phía cái kia lần thứ hai chậm rãi mở ra to lớn cánh cửa, liền dường như lấy thân thể máu thịt, chống đối cái kia mãnh liệt bạo phát lũ bất ngờ, biết rõ không địch lại nhưng muốn thủ vững đến thời khắc cuối cùng!

"Các ngươi đi trước!" Hứa Tri Hồ đột nhiên cắn răng, tại Xích Tỷ Nhi bọn họ kinh ngạc trong tầm mắt, đột nhiên nắm lên còn đang ngẩn người Oa Oa!

Trong phút chốc, biết được tâm ý của hắn, Oa Oa đột nhiên kim quang lóng lánh, mang theo hắn phóng lên trời, dường như một đạo trăm trượng kim quang gào thét bay lên không, nhắm phía cái kia ma khí tràn ngập vòm trời --

"Đcmnn! Lão tử lại cũng có nhiệt huyết như thế.. Xích Xích, chăm sóc tốt con của chúng ta!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 312: Chúng Ta Đều Ở Nơi Nay

Chúng ta đều ở nơi này

Người cả đời này, chung quy phải nhiệt huyết một lần, dù cho cái quái gì vậy phải hối hận cả đời!

Ma khí bao phủ đen nhánh trên vòm trời, cuồng bạo mây đen nhưng như cuồng triều sóng lớn mãnh liệt sôi trào, nhưng phóng lên trời lóng lánh kim quang, nhưng dường như một thanh dài đến mấy trăm trượng đại kiếm, mạnh mẽ bỗn ra này mây đen nô trào, và về phía cái kia tạo thành này thiên địa dị tượng hạt nhân vị trí sở tại!

"A a a, tại sao ta muốn theo đồng thời đến?" Lóng lánh kim quang, Oa Oa rất phiền muộn oán giận, "Ta chỉ là cái nồi cơm điện, ta chỉ là cái nồi cơm điện mà thôi a, ta đều còn chưa kịp thu thập một bộ đầy đủ cái yếm ..."

Oán giận quy oán giận, nhưng gào thét phóng tới kim quang vẫn chưa giảm tốc độ, ngược lại mang theo sức mạnh cuồng bạo, tầng tầng đánh vào đầy trời ma khí tụ tập sở tại, to lớn tác dụng ngược lại lực hạ, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa lảo đảo bay ngược ra ngoài, nhưng vẫn là ở thời khắc cuối cùng miên cưỡng duy trì cân bằng, hạ xuống tại Bạch Mi chân nhân cùng Kim Quang thánh mẫu bọn họ ba vị bên cạnh.

"Hứa đạo hữu, ngươi ..." Thiên Hà chân quân miệng đầy phun máu lần thứ hai nổ ra một đạo thần thông, các quay đầu nhìn thấy hạ xuống ở bên cạnh Hứa Tri Hồ, không khỏi hơi biến sắc.

"Đừng hỏi, ta cũng không biết ta đang làm gì thế!" Hứa Tri Hồ hít một hơi

thật sâu, tỏ rõ vẻ quái lạ mở ra hai tay, "Nyan cái mẽ, ta cảm thấy ta nhất định là nhiệt huyết phim xem hơn nhiều, nhưng mà ... Cái quái gì vậy, không muốn kinh hãi, chính là được!"

Lời còn chưa dứt, hắn tăng tầng vỗ một cái bên cạnh Oa Oa, người sau nhất thời kim quang tăng vọt mở ra nắp nồi, trong phút chốc các loại phi kiếm pháp khí cùng nhau gào thét bắn ra, tầng tầng đánh vào cái kia đang đang chậm chạp mở ra to lớn cánh cửa thượng.

Hầu như tại đồng thời, theo sơn địa bao tự động bay lên trời, vô số hăng ngày đồ dùng pháp khí tất cả đều gào thét bắn ra, liền ngay cả cái kia đã tiêu hao hết linh lực nhà cũ, cũng khi chiếm được lượng lớn linh thạch bổ sung sau, mang theo còn sót lại mấy phần sức mạnh cuồng bạo đánh vào to lớn cánh cửa tiến lên!

Không nói thêm gì, Bạch Mi chân nhân quay đầu nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu, ánh mắt tràn ngập khen ngợi, nhưng rồi lập tức lần thứ hai khẽ quát một tiếng, toàn bộ bi đát cung đột nhiên nổ vang rung động, mấy chục đạo ánh sáng màu xanh kiềm khí mang theo nguyên thần thiêu đốt sức mạnh, dường như bão tố giống như oanh hướng về bầu trời!

Mấy người hợp lực bên dưới, cái kia đang đang chậm chạp mở ra to lớn cánh cửa, nhất thời bị mạnh mẽ cố định tại chỗ, kịch liệt run rẩy nhưng cũng không còn cách nào mở ra một tấc, liền ngay cả đầy trời mãnh liệt sôi trào ma khí, cũng vào thời khắc này thu lại rất nhiều.

"Rất tốt! Rất tốt!" Thiên Hà chân quân hít sâu một hơi, quanh thân quay chung quanh nô trào sóng lớn ảo giác lần thứ hai tăng vọt, "Chúng ta nhiều kiên trì một khắc, liền cho bọn họ nhiều một chút cơ hội thở lấy hơi, chỉ cần Côn Luân các mới có thể tập kết lên, coi như ma kiếp thật sự đến ..."

Âm!

Lời còn chưa dứt, một luồng không cách nào chống đỡ cuồng bạo ma khí, đột

nhiên liền từ to lớn cánh cửa mặt sau cuồng bạo kéo tới, sức mạnh kinh khủng dường như lũ quét, vễn vẹn trong nháy mắt liền nổ đến to lớn cánh cửa nổ vang run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để mở ra!

Phù!

Đang đang toàn lực chống đối Bạch Mi chân nhân bọn họ ba vị, nhất thời miệng đầy phun máu lảo đảo lùi về sau, Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, hầu như là cắn răng khởi động nhả cũ mạnh mẽ đụng vào, mạnh mẽ áp chế lại đang mở ra to lớn cánh cửa!

"Ngăn trở! Ngăn trở!" Thiên Hà chân quân tỏ rõ vẻ trăng xám nỗi giận gầm lên một tiếng, dưới tình thế cấp bách toàn bộ thân thể hóa thành màu xanh hồng thủy cự nhân, râu tóc đều trương hoàn toàn không để ý âm âm đánh vào to lớn cánh cửa thượng.

Âm âm nổ vang, dựa vào sức một người, hắn lại mạnh mẽ dùng vai đứng vững đang mở ra to lớn cánh cửa, dù cho toàn bộ thân thể bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác, nhưng lại cắn chặt hàm răng không chịu lùi về sau!

Cái gì đều không cần nói, Bạch Mi chân nhân cùng Kim Quang thánh mẫu đồng thời đem hết toàn lực nổ ra thần thông, liền ngay cả không có sức mạnh nào Oa Oa lúc này cũng liều mạng, hú lên quái dị trực tiếp tăng vọt gấp mấy trăm lần, liên tục không ngừng đánh vào to lớn cánh cửa thượng.

Có cái kia trong nháy mắt, to lớn cánh cửa tựa hồ rốt cuộc run rẩy đình chỉ mở ra, nhưng vển vẹn mấy giây sau, chưa kịp Hứa Tri Hồ khinh thư một hơi, càng thêm sôi trào mãnh liệt ma khí nhưng lại độ từ cánh cửa sau kéo tới, đó là dường như lũ quét như vậy cuồng bạo sức mạnh, căn bản không phải mấy người có thể ngăn cản!

Âm!

Tại mọi người kinh hãi ánh mắt, to lớn cánh cửa rốt cuộc mất đi sự khống

chế, liền như thế run rẩy triệt để mở ra, cuồng bạo ma khí từ sau cửa mãnh liệt bao phủ tới, hóa thành che kín bầu trời đen nhánh cơn lốc, đem phạm vi mấy ngàn trượng bên trong núi đá cây cối tất cả đều nổ đến bay ngược ra ngoài!

Nhưng so với này ma khí bao phủ nỗi khùng, kinh khủng hơn chính là, giờ khắc này đang từ sau cửa truyền đến như ẩn như âm tiếng gầm gừ, đó là thiên ngoại tà ma, đó là thiên ngoại tà ma tiếng gầm gừ, không phải một cái, không phải mười con, mà là một đoàn, thậm chí rất có khả năng là không lồ chiến trận!

"Không có cách nào sao?" Hứa Tri Hồ tại ma khí cơn lốc không cách nào khống chế bồng bềnh, chỉ có thể trợ mắt nhìn ma kiếp sắp xảy ra, nhưng một cái kiên định trầm ổn tay, nhưng ở một khắc tiếp theo đè lại bờ vai của hắn, để hắn miễn cưỡng ổn định thân hình.

"Còn có ta tại ..." Không có bất kỳ kinh hoảng bất an, Bạch Mi chân nhân mang theo hờ hững vẻ mặt, liền như thế đạp lên phá nát hư không, đón lấy cái kia đang mãnh liệt ma khí kéo tới to lớn cánh cửa.

Mỗi một bước chậm rãi bước ra, thân thể của hắn liền nứt toác trong suốt mấy phần, nhưng trong nê hoàn cung lao ra ánh sáng màu xanh kiếm khí, nhưng cũng ngưng tụ thành nguyên thần của hắn ảo giác, nhìn như nhỏ bé rồi lại mang theo thế như sơn nhạt sức mạnh, trầm ổn đón lấy cái kia ma khí cuồng triều!

Tại bên cạnh hắn hai bên, Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân đồng dạng biến ảo ra bản mệnh nguyên thần, ba người nguyên thần dường như cháy hừng hực bó đuốc, tại đây tràn ngập bao phủ đen nhánh ma khí cơn lốc, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ thổi tắt, nhưng lại tỏa ra yếu ớt ánh sáng, soi sáng phạm vi mười mấy trượng, là này sắp bị bóng tối bao trùm thế giới mang đến một điểm quang minh.

"Được rồi!" Hứa Tri Hồ yên lặng nhìn chằm chằm bóng lưng của bọn họ, đột nhiên hít một hơi thật sâu, "Nếu là nếu như vậy, chúng ta cũng ..."

Một bước còn không có bước ra, một cánh tay ngọc nhỏ dài đột nhiên khoác

lên trên bả vai của hắn, ánh vào hắn kinh ngạc tầm mắt, là Xích Tỷ Nhi cái kia nghi sân nghi thích ngọc dung, cùng với mang theo vài phần thở phì phò âm thanh: "Đáng ghét a! Đừng nghĩ bỏ xuống luân gia một người đi làm loại chuyện ngu này!"

Không sai, mặc dù nói là việc ngốc, nhưng đứng ở bên cạnh hắn Xích Xích vẫn như cũ cắn chặt môi anh đào, đón gió gõ lên màu đỏ làn váy yếu đuối mong manh, nhưng nhìn phía Hứa Tri Hồ trong ánh mắt nhưng tràn ngập nhu tình.

"Xích Xích ..." Hứa Tri Hồ hơi hoi há mồm, đột nhiên phát hiện chẳng biết lúc nào, liền tại bên cạnh hắn, không vén vẹn có Xích Xích, còn nhiều Ngưu Ma vương, Lã Phụng Hậu, Yến Xích Hà, Mộc Liễu, Tô Đát Kỷ, Thạch Cơ nương nương, cùng với càng nhiều càng nhiều những đồng bạn —

"Ngươi bò u! Lão tử suy nghĩ một chút, tình cờ cũng là phải nói nghĩa khí mà!" Ngưu Ma vương phun ra bạch khí, tỏ rõ vẻ hung mãnh đến.

"Trảm yêu trừ ma gì đó, lại không gọi ta?" Yến Xích Hà gánh năm lôi kiếm, phía sau còn mang theo đằng đằng sát khí Chúc đại tiểu thư.

"Nếu như ta đây liền như thế đào tẩu, chẳng phải là sẽ làm Thiên Nhi thất vọng?" Lã Phụng Hậu vung vẩy phuơng thiên sát cơ, thế như sơn nhạc hướng về cái kia vừa đứng.

"Tri Hồ, đánh xong trận này, ngươi nhớ tới để Côn Luân phái đem những ngọc thạch địa chuyên đó đưa cho luân gia a!" Mộc Liễu biến ảo ra cổ thụ nguyên thần, suy nghĩ một chút cảm thấy hay là nên trước tiên nói điều kiện xong.

"Ôm ... Ôm một cái ..." Vân Phàm mỉm cười nhìn hắn, bên cạnh một ngàn cái ôm một cái chỉnh tề mở ra tay nhỏ.

"Tiểu bạch gấp nặn, bản cung tổng phải hỗ trợ đi!" Tô Đát Kỷ cười híp mắt sấp xếp chín cái đuôi cáo, mặt sau theo Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, ba vị mỹ

nhân nhi chỉ tiếc nuối đêm nay không có mặt trăng.

"Đừng xem bản cung, bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ không nhân quyền ..." Thạch Cơ nương nương rất phiền muộn nói thăm, thuận tiện còn không quên liếm liếm trên tay tiểu bánh giòn.

"Các ngươi ... Các ngươi những người này ..." Hứa Tri Hồ rất mờ mịt há mồm, nhìn tụ tập tại bên cạnh mình các hảo hữu, thiên ngôn vạn ngữ vờn quanh ở trong lòng, nhưng đến cuối cùng, nhưng cũng không nói gì đi ra.

Cái gì cũng không cần nói, Ngưu Ma vương dùng sức vỗ vỗ bờ vai của hắn, rồi lại đột nhiên hít sâu một hơi, nguyên bản thân thể khôi ngô vào thời khắc này điên cuồng tăng vọt, trong nháy mắt liền như núi lớn nguy nga đứng vững, nổ vang bước về phía trước một bước —

"Không muốn kinh hãi! Chính là được! Chúng ta đi ra lăn lộn, quan trọng nhất chính là một cái chữ!"

Không ai uốn nắn miệng của hắn ngô, tất cả mọi người đều tại đây khắc liếc nhìn nhau, rồi lại không hẹn mà cùng cao giọng cười to, liền như thế đưa tay dắt tay sóng vai đứng thẳng, trực tiếp nghênh hướng về phía trước cái kia sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều, không do dự, không có sợ hãi, không quan hệ sinh tử, chỉ ở nghĩa khí —

Đi mẹ kiếp! Cái gì ma kiếp lại tới, cái gì thiên ngoại tà ma, lão tử chết còn không sợ, còn sợ ngươi cái quỷ a!

Thời khắc này, từ mỗi người định đầu gào thét lao ra linh khí cùng yêu khí, hội tụ thành vô cùng vô tận hùng hực ánh lửa, rồi sáng mỗi người trên mặt phức tạp vẻ mặt, hoặc mỉm cười hoặc nhu tình hoặc dữ tợn hoặc hung ác, nhưng duy nhất không có, chính là sợ hãi cùng lùi bước ...

Từ trời cao quan sát xuống, sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều dường như núi hô biến động giống như, dường như muốn đem toàn bộ dãy núi Côn Luân

đều triệt để nuốt hết, nhưng nghênh tiếp này mãnh liệt bao phủ tới ma khí cuồng triều, là ba vị cháy hừng hực nguyên thần bó đuốc, cùng cái kia phía sau mẩy chục trản thắp sáng lóng lánh ngọn đèn sáng, dường như muôn tại thiên địa này bị bóng tối bao trùm thời khắc, lại là muôn dân bảo tồn một điểm ánh sáng ...

Âm!

Chấn động trong tiếng nổ, to lớn cánh cửa rốt cuộc vào thời khắc này triệt để mở ra, sôi trào mãnh liệt ma khí cuồng triều nhắc lên cơn sóng thần, dường như núi cao ép đỉnh giống như cuồng bạo kéo tới, mà so này đáng sợ hơn chính là, tại cái kia to lớn cánh cửa bên trong, rốt cuộc xuất hiện mơ hồ có thể thấy được dữ tợn tà ma bóng người, không phải một cái, không phải mười con, mà là một đám ...

"Ta Thục Sơn, có chết mà thôi!" Bạch Mi chân nhân hét dài một tiếng, nguyên thần hóa thành ánh sáng màu xanh kiềm khí gào thét lao ra.

"Côn Luân ... Bất diệt!" Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân cùng nhau hét lớn, phấn đấu quên mình tiến ra đón.

"Xích Xích, ta thích nhất ngươi rồi!" Hứa Tri Hồ ôn nhu nhìn chăm chăm Xích Tỷ Nhi, đôi mắt sáng chỉ còn dư lại thân ảnh của đối phuơng.

"Đáng ghét a, đời sau cũng đừng nghĩ bỏ xuống ta!" Xích Tỷ Nhi long lanh nụ cười, phảng phất vào đúng lúc này hình ảnh ngắt quãng.

"Này này này, tú ân ái thời điểm, chú ý một thoáng trường hợp!" Ngưu Ma vương Lã Phụng Hậu Yến Xích Hà, vào thời khắc này dắt tay nhanh chân về phía trước.

"Chị em tốt, chết cũng muốn chết cùng một chỗ, đúng không?" Tô Đát Kỷ Hồ Hỉ Mị Ngọc Trạc Nhi theo sát phía sau.

"Coi như là bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ, cũng là có tôn nghiêm a!"

Thạch Cơ nương nương chậm rãi ngửa đầu vọng về phía chân trời, đột nhiên hít một hơi thật sâu.

Thời khắc này, hết thảy ngôn ngữ đều không trọng yếu, vô cùng vô tận ánh sáng, dường như liệt nhật đương không soi sáng toàn bộ dãy núi Côn Luân, hóa thành bàng đại cự nhân Ngưu Ma vương xông lên tuyến đầu, vung vẩy như núi cao khổng lồ nắm đấm thép, đánh về cái kia xuất hiện tại cánh cửa tà ma bóng người môn —

"Tất cả đều, cho lão tử, đi ... Ế?"

Thời gian cùng không gian, phảng phất vào đúng lúc này, đột nhiên liền quỷ dị đọng lại, sau một khắc, liền tại này sôi trào mãnh liệt đen nhánh ma khí, một cái rất tiêu chuẩn nữ tính âm thanh, đột nhiên liền như thế nhiệt tình vang vọng ở trong hư không —

"Ư ân, các vị đoàn viên, thỉnh nhỉn về bên này, chúng ta hiện tại vị trí, chính là năm đó cổ chiến trường rồi!"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 313: Giống Như Lại Lúng Túng Một Lần

Giống như lại lúng túng một lần

Nhân sinh khắp nơi có kinh hỉ, có lúc vẫn là không có tiết tháo chút nào kinh hỉ!

Liền tý như hiện tại, làm Hứa Tri Hồ đã làm tốt anh dũng hy sinh chuẩn bị, làm Bạch Mi chân nhân đã quyết định tự bạo nguyên thần, làm Ngưu Ma vương bọn họ đã cảm động đến ngay cả mình đều bội phục mình, bọn họ đột nhiên rất kinh ngạc phát hiện ——

Cái quái gì vậy, này cùng kịch bản thượng tả không giống nhau a!

Được rồi, liên tiếp ma vực to lớn cánh cửa xác thực mở ra, bị ngăn cản mấy chục ngàn năm thiên ngoại tà ma cũng xác thực xuất hiện, nhưng vẫn đề là, ách, nhưng vẫn đề là, ai có thể nói cho ta, tại sao đám này trong truyền thuyết sẽ phá hủy tất cả tàn bạo tà ma, xem ra như thế nhàn nhã tự tại, không giống như là đến phá hủy Côn Luân tàn sát sinh linh, ngược lại như là đến, như là đến... Du lịch?

Không sai, chính là đến du lịch!

Ma khí mãnh liệt vòm trời bên trên, chẳng biết lúc nào một vầng minh nguyệt đã lao ra mây mù, mờ nhạt ánh trăng bao phủ, một đoàn dữ tợn hung ác tà ma sắp xếp đội ngũ thật dài, ngay ngắn có thứ tự chậm rãi đi tới, mỗi cái gia hỏa đều có được mặt xanh nanh vàng hung ác đáng sợ, nhưng là đủ để dọa khóc hài tử mặt to thượng, nhưng đều mang theo ung dung nhàn nhã nụ cười, rất là to mò hết nhìn đông tới nhìn tây...

Không có binh khí, không có gào thét, không có chém giết, những người này lớn lên tỏ rõ vẻ đều viết tà ác hai chữ, nhưng là thần thái vẻ mặt nhưng đều tiết lộ văn minh khí tức, đặc biệt là đi đầu vị kia nữ tính tà ma, lại còn giơ một mặt màu đỏ cờ nhỏ, tỏ rõ vẻ nhiệt tình lớn tiếng giới thiệu —

"Đến đến đến, các vị đoàn viên, thỉnh nhỉn về bên này, chúng ta hiện tại vị trí, chính là năm đó cổ chiến trường... Mấy vạn năm trước, chúng ta còn ở vào man hoang ngu muội thời đại tổ tiên, liền đã từng thông qua nơi này tiến vào một cái khác đại thế giới, đồng thời ở nơi đó ăn tươi nuốt sống trắng trợn tàn sát, cuối cùng bị nơi đó sinh linh trở lại..."

Yên tĩnh! Quý dị yên tĩnh!

Đang định liều mình lấy nghĩa Côn Ngô mọi người, đột nhiên liền trợn mắt ngoác mồm, Bạch Mi chân nhân rất mờ mịt mở to hai mắt, Kim Quang thánh mẫu cùng Thiên Hà chân quân ngây người như phỗng, còn mặt sau Xích Tỷ Nhi Mộc Liễu Tô Đát Kỷ Ngưu Ma vương Yến Xích Hà Lã Phụng Hậu, càng là cùng nhau hai mắt đăm đăm, tiếp theo phịch một tiếng, Ngưu Ma vương đột nhiên liền vấp ngã chính mình, lảo đảo đập xuống đất.

"Ây..." Hứa Tri Hồ rất không nói gì sờ sờ cẩm, nhìn đối diện những đang dang chầm chậm đi tới thiên ngoại tà ma, đột nhiên thì có loại rất kỳ quái cảm giác quen thuộc, "Cái kia cái gì, luôn cảm thấy, xem ra nhìn rất quen mắt?"

Nhin quen mắt là được rồi! Đây chính là cái lữ hành ngắm cảnh đoàn a!

Lại như là hoàn toàn không có nhận ra được chính mình đi nhầm địa phương, vị kia phụ trách làm người dẫn đường nữ tính thiên ngoại tà ma, lúc này còn tại đầy nhiệt tình cho các du khách làm giới thiệu tới —

"Ư ân, các tiên sinh các nữ sĩ, chúng ta bây giờ nhìn đến, là cổ chiến trường du lịch bộ ngành tiêu tốn rất nhiều nhân lực tài lực, chế tạo toàn bộ tin tức ảo giác tái hiện trận pháp, thỉnh các vị không muốn tùy ý chạm đến, các ngươi bây giờ nhìn đến những cảnh tượng này cùng dị giới sinh vật, tất cả đều chỉ là trông

rất sống động ảo giác..."

"Mấy vạn năm trước, chúng ta những linh trí chưa mở tổ tiên, tại huyết nhục bản năng điều động, trong lúc vô tình xông vào cái danh này là Côn Ngô ba ngàn thế giới, đồng thời ở nơi đó chế tạo lượng lớn tàn sát, cuối cùng khơi ra Côn Ngô địa phương sinh linh phản kháng, dẫn đến kết giới con đường bị triệt để đóng kín, đến nay cũng không có lần thứ hai mở ra..."

"Đáng lưu ý chính là, cũng chính là vào lần này xâm lược, thiểu số tổ tiên tựa hồ rõ cuộc mở ra linh trí, sau đó năm tháng dài dằng dặc, bọn họ thông qua trí tuệ học tập cùng nghiên cứu, rõ cuộc đột phá man hoang thời đại cầm cổ, bước đầu xây dựng lên thuộc về chúng ta thiên ma bộ tộc văn minh, đồng thời trải qua mấy chục ngàn năm phát triển, cho tới hôm nay..."

"Quý trọng hòa bình, không quên lịch sử, đây là chúng ta mỗi một vị thiêng ma tộc nhân cần phải ghi nhớ nguyên tắc! Nay thiên ma thế giới, là một cái yêu quý hòa bình hữu hảo đối xử ba ngàn thế giới chúng sinh thế giới, chúng ta cùng rất nhiều những thế giới khác sinh linh đạt thành hữu hảo hợp tác nguyên tắc, cộng đồng khai phá cộng đồng đi tới, vô số không biết thế giới cùng vô tận phong phú tài nguyên, đang đợi chúng ta đi tìm kiếm, giết chóc cùng cướp đoạt sớm liền đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi!"

"Tiếc nuối chính là, đến nay mới thôi, chúng ta lại không cách nào mở ra lúc trước cái kia Côn Ngô thế giới con đường, chính như các vị tiền bối từng nói, nếu như nói chúng ta thiêng ma tộc còn có cái gì thua thiệt mà nói, cái kia để chúng ta đến nay tràn ngập áy náy, chính là cái kia đã từng luân vì chúng ta văn minh bia Côn Ngô thế giới, nếu như có cơ hội mà nói, chúng ta.. Vân vân, vị tiên sinh kia, phiền phức ngươi không nên dụng những ảo giác!"

Được rồi, một cái nào đó thiêng ngoại tà ma đang tò mò dự định đưa tay đi chạm đến Bạch Mi chân nhân, trên thực tế hắn cũng đã gần đến chạm được Bạch Mi chân nhân trong tay trứng trà, ngẫm lại xem, trứng trà chính là Bạch Mi chân nhân vảy ngược, này nếu như bị chạm được mà nói, tích tắc chính là máu me

tung tóe tiết tấu tới.

Cũng may Bạch Mi chân nhân vào lúc này cũng tại kịp thời, lại không có có phản ứng gì, thêm vào bên kia tà ma hướng dẫn viên du lịch đúng lúc ngăn cản, cái kia tà ma du khách lại như kỳ tích tránh thoát một kiếp, hơn nữa còn vừa trở về rút tay về vừa rất bất mãn nói thầm: "Có gì đặc biệt, coi như làm được lại giống như thật sự, liền khí thế đều biểu hiện ra, vậy cũng hay là giả không phải, lẽ nào chạm thử sẽ xấu sao?"

"Sẽ xấu! Thật sự sẽ xấu!" Vị kia tà ma hướng dẫn viên du lịch rất nghiêm túc cho bọn họ giải thích, "Nơi này toàn bộ tin tức ảo giác trận pháp tự mang các loại biến hóa, phức tạp đa dạng đến ngay cả ta đều không có toàn bộ xem qua, nếu như các ngươi tùy tiện loạn chạm mà nói, vạn nhất khơi ra trận pháp tan vỡ nhân vật ảo giác thất hoành... Người xem, ngươi xem, cái kia ngưu yêu cả người đều đang run rẩy, không làm được đã bị các ngươi... Ô, nói đến kỳ quái, này ngưu yêu giống như ta trước đây đều chưa từng thấy a!"

"Bình thường rồi, hướng dẫn viên du lịch ngươi đều nói nơi này thay đổi thất thường, khả năng là mới làm ra đến nhân vật ảo giác." Mười mấy tà ma du khách đúng là không cho là đúng, lại rất thiếu kiên nhẫn thúc giục, "Được rồi, được rồi, chúng ta có phải là nên đi ăn cơm trưa, nói rõ trước a, cơm nước chất lượng cùng tuyên truyền đơn thương không giống nhau, chúng ta là sẽ trách cứ a!"

"Yên tâm, yên tâm." Vị kia tà ma hướng dẫn viên du lịch tranh thủ thời gian đảm bảo, lại vung vẩy cờ nhỏ, mang theo mười mấy tà ma du khách quay trở lại, "Đến đến đến, đại gia đều theo kịp, đến khi đã ăn cơm trưa sau đó, ta mang bọn ngươi đến phụ cận thô đặc sản cửa hàng đi một vòng, yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không cưỡng chế mua tiêu phí, bất quá nơi này cửa hàng rất có đặc sắc, hiện tại còn đang sống động động, mua năm cái phiên thiên ấn cao phỏng phục chế phẩm mà nói, chúng ta còn phụ tặng một cái Thục Sơn hạm phái Kanmusu figure nha!"

Như thế chào hàng, cái này rất thần kỳ thiên ngoại tà ma cổ chiến trường ba

ngày du lữ hành đoàn, liền như thế lại vòng quanh đường cũ trở lại, hoàn toàn không hiểu chính mình vừa trải qua cái gì, đúng là vị kia tà ma hướng dẫn viên du lịch tại xuyên quá to lớn cánh cửa, hơi có chút ngờ vực đánh giá chốc lát: "Ồ, cánh cửa này, giống như ta lần trước mang đoàn đến thời điểm không thấy a, lẽ nào là cổ chiến trường cục du lịch mới khai phá?"

"Đi thôi, đi thôi!" Còn không chờ hắn tới kịp suy nghĩ nhiều, bên cạnh cái kia tà ma du khách liền kéo lại hắn, rất gấp trực tiếp kéo đi ra ngoài, "Cái kia cái gì, ngươi vừa nói tới cái kia Thục Sơn hạm phái Kanmusu figure, khắc khắc khắc, ta liền hiểu kỳ hỏi một chút, có hay không chân nhân các cao.. Các loại một chút, các ngươi làm gì nhìn như vậy ta, ta xem ra như là loại kia có kỳ quái ham muốn gia hỏa sao?"

Âm!

Sau một khắc, thật vất vả mở ra to lớn cánh cửa, liền như thế phịch một tiếng bị một lần nữa đóng lại rồi!

Trong nháy mắt, nguyên bản sôi trào mãnh liệt đầy trời đèn nhánh ma khí cuồng triều, đột nhiên liền gió êm sóng lặng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một vầng minh nguyệt chẳng biết lúc nào đã treo tại trong vòm trời, vương xuống trong sáng mờ nhạt ấm áp ánh trăng, bao phủ bụi mù tràn ngập dãy núi Côn Luân, cũng tăm rửa ngây người như phỗng hai mắt đầm đầm mọi người, sau đó...

Ách, giống như, lại lúng túng một lần?

.....

Ư ân, sắp trọng bộ rồi, còn có hai ba ngày, bất quá nước sẽ lập tức liền mở sách mới, xin mọi người ủng hộ nhiều hơn nha.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 314: Thời Đại Văn Minh

Thời đại văn minh

"Ách ..." Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm mở to hai mắt, đột nhiên cảm thấy tam quan lại muốn đi sung phí đi.

"Ồ ..." Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu, Vân Phàm, Bạch Tố Trinh đoàn kết lại với nhau, hoàn toàn không biết lúc này nên làm ra vẻ mặt gì đến.

"A ..." Ngưu Ma vương, Lã Phụng Hậu, Yên Xích Hà đồng thời ngẩng đầu nhìn trời, thầm nghĩ chúng ta lúc này là cần phải tỏ rõ vẻ co giật đây tỏ rõ vẻ co giật đây vẫn là tỏ rõ vẻ co giật đây.

"Này ..." Bạch Mi chân nhân, Kim Quang thánh mẫu, Thiên Hà chân quân đã triệt để hóa đá, bên cạnh Tô Đát Kỷ cùng Thạch Cơ nương nương càng là cả kinh liền phiêu nhu dâu gội dầu cùng tiểu bánh giòn đều rơi mất.

Yên tĩnh, rất kỳ quái yên tĩnh, sau đó ròng rã nửa canh giờ yên tĩnh sau, cái kia lại còn hâm tại trong hâm chủ thương, rốt cuộc tỏ rõ vẻ đờ đẫn tự lẩm bẩm: "Vì lẽ đó, cho nên nói, những thiên ngoại tà ma, đã, đã ..."

Tên đáng thương, thế giới quan cùng nhân sinh quan đều bị triệt để phá hủy đi!

Hứa Tri Hồ rất đồng tình thở dài, nhìn hồn bay phách lạc tỏ rõ vẻ co giật chủ thương, đột nhiên cảm thấy cái tên này thật đáng thương, ngẫm lại xem, khổ tâm chuẩn bị kỹ chịu nhục mưu tính mấy trăm năm lâu dài, lại trải qua các loại ngắn trở cùng đau khổ, mắt thấy liền muốn đi tới nhân sinh đỉnh cao, kết quả còn chưa

kịp hưởng thụ loại kia cảm giác thành công, đột nhiên phát hiện ...

"Cho nên nói, cho nên nói?" Trong quỷ dị yên tĩnh, đáng thương chủ thượng chính ở chỗ này khó có thể tin run rẩy.

"Không sai, ma vực đã thay đổi, hoặc là càng nói chuẩn xác, bọn họ văn minh tiến hóa." Hứa Tri Hồ đều không đành lòng nói ra chân tướng, nhưng mà nên nói vẫn phải là nói ra, "Năm đó những thiên ngoại tà ma, lại như là người nguyên thủy, sau đó trải qua tháng năm dài dằng dặc, bây giờ bọn họ đã phát triển đến ... Ách, không biết nói thế nào, nói chung, bọn họ tiến hóa, hơn nữa tiến hóa đến rất kỳ quái."

"Văn minh? Tiến hóa?" Chủ thượng rất mờ mịt trọn mắt lên, liền ngay cả bên cạnh Bạch Mi chân nhân bọn họ đều quay đầu trông lại.

"Không sai, bọn họ đã không phải trước đây những chỉ hiểu được giết chóc căn bản là không có cách khai thông tà ma." Hứa Tri Hồ tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ cẩm, "Bất quá ngẫm lại cũng là, mấy vạn năm đi qua, không có lý do vẫn là ban đầu như vậy nhất thành bất biến đi, sẽ từ nguyên thủy văn minh phát triển đến hiện tại văn minh cũng là rất bình thường."

"Nhưng, nhưng mà ..." Xích Tỷ Nhi cùng Hứa Tri Hồ thời gian chung đụng dài nhất, đúng là miễn cưỡng lý giải một điểm, nhưng là lại cảm thấy khó mà tin nổi, "Chúng ta Côn Ngô cũng trải qua mấy vạn năm a, tại sao đều không có thay đổi gì?"

"Đó là bởi vì, chúng ta Côn Ngô còn tại trùng kiến bên trong." Hứa Tri Hồ đàng hoàng trịnh trọng nhìn xung quanh, "Lại nói, rất nhiều biến hóa đều chỉ là bắt tri bắt giác, có thể hiện tại không có nhận ra được, nhưng mà có một ngày quay đầu lại xem, đột nhiên liền sẽ phát hiện nguyên lai thế giới đã biến thành như thế a."

"Híc, cũng đúng nha." Ngưu Ma vương ở bên cạnh suy tư gãi đầu một cái, "Nói tới cái này, ta có cái bà con xa bà con tại hải ngoại, gần nhất hẵn phi kiếp

đưa thư nói với ta, hắn phát hiện ấm trà nước nấu mở sau đó, từ trong ấm trà bốc lên hơi nước, giống như chất chứa rất thần kỳ sức mạnh, vì lẽ đó dự định hỏi ta mượn điểm tài chính đến nghiên cứu..."

"Khặc khặc khặc!" Hứa Tri Hồ trực tiếp sắc đến, "Trâu già, ngươi cái kia thân thích tên gọi Oát?"

"À không!" Ngưu Ma vương rất chăm chú lắc đầu một cái, "Hắn cũng họ Ngưu, bởi vì nói chuyện lúc nào cũng một trận một trận, vì lẽ đó đại gia cũng khiến hắn..."

Không cần phải nói, ngay trong nháy mắt này, mờ mịt chủ thượng rốt cuộc nỗi giận gầm lên một tiếng, miệng đầy phun máu ngất đi, mãi đến tận triệt để rơi vào hôn mê một khắc đó, hắn dữ tợn khuôn mặt khóc mắt lại có nhiệt lệ chậm rãi chảy xuôi, tên đáng thương, hy vọng hắn tương lai có thể học tốt tiếng phổ thông, thuận tiện cố gắng nghiên cứu một chút văn minh tiến hóa tri thức.

Được rồi, này phỏng chừng là Côn Ngô từ trước tới nay uất ức nhất đại phản diện rồi!

Một đám người tỏ rõ vẻ quái lạ hai mặt nhìn nhau, lại nhìn trong vòm trời cái kia đang từng bước tiêu tan to lớn cánh cửa, nhìn lại một chút lại khói đặc bốc lên tràn ngập dãy núi Côn Luân, đột nhiên cảm thấy, ách, đột nhiên cảm thấy, cảm thấy ...

Lúng túng, thật lúng túng, không nỡ nhìn lúng túng, lúng túng chứng sắp phạm vào lúng túng!

"Băng không, chúng ta liền như thế tản đi?" Trong một vùng yên tĩnh quỷ dị, Hứa Tri Hồ rốt cuộc không nhịn được gãi đầu một cái, cẩn thận từng ly từng tí một nhấc tay đề nghị, "Híc, ta chỉ nói là nói, chủ yếu xem các ngươi ý nghĩ, thực sự không được chúng ta làm cái lửa trại dạ hội, đem có thể thỉnh người đều mời tới, chúc mừng Côn Ngô thuận lợi vượt qua..."

"A!" Lời còn chưa dứt, Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, tò rõ vẻ trắng xám tựa ở trên vách núi cheo leo.

"Làm sao? Làm sao?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, phản ứng đầu tiên chính là lại có cường địch xâm lấn.

"Cái bụng, cái bụng ... Đau quá!" Xích Tỷ Nhi nắm chặt góc áo, đầu đầy mồ hôi lạnh hơi run rẩy.

"Cái gì?" Thạch Cơ nương nương phản ứng cực nhanh, trực tiếp cướp tới đắp Xích Tỷ Nhi cổ tay, vén vẹn mấy giây sau đột nhiên thở nhẹ một tiếng, "A! Xích Xích, ngươi lập tức liền sấp sinh, người đến a, nhanh lên chuẩn bị sạch sẽ phòng gian phòng ..."

"Ta sát!" Hứa Tri Hồ cả người đều hôn mê, "Chờ đã? Hiện tại liền sinh? Lúc này mới mấy tháng, cái bụng đều không có làm sao nhô lên đến, không phải nói muốn hoài thai mười tháng sao?"

"Ai nói với ngươi muốn hoài thai mười tháng?" Thạch Cơ nương nương tò rõ vẻ quái lạ ôm lấy Xích Tỷ Nhi, "Hoài thai mười tháng chính là nhân tộc, lão bà ngươi là ... Bớt dài dòng, gian phòng ở đâu, nước nóng ở đâu, tất cả đều tránh ra, bản cung ngày hôm nay muốn đích thân đỡ đẻ, này này này, còn đứng ngây ra đó làm gì?"

Ồ ồ ồ, ồ ồ ồ, trợn mắt ngoác mồm mọi người cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, tản ra tản ra, cảnh giới cảnh giới, tìm nước nóng tìm nước nóng, Bạch Mi chân nhân còn tự mình động thủ, trong nháy mắt liền dùng pháp thuật mạnh mẽ tạo một gian cung điện đi ra, sau đó một đoàn Côn Ngô nhân vật mạnh mẽ nhất liền như thế đằng đằng sát khí hướng về cung điện bên ngoài vừa đứng, bày ra ai dám tới gần liền đánh giết ai khí thế đáng sợ.

Giảng thật, này phỏng chừng là trong lịch sử cấp bậc cao nhất đỡ đẻ quá trình rồi!

Hỗn loạn tung bừng, Hứa Tri Hồ đầy đầu chóng mặt đứng tại chỗ, đầu tiên là ròng rã sững sốt nửa khắc đồng hồ, lại nhìn cái kia tòa cung điện cửa lớn phát ra một lúc ngốc, đột nhiên liền phản ứng lại, tranh thủ thời gian hướng về trong cung điện chạy: "Ta sát! Cho nên nói, cho nên nói ta liền muốn làm ... A a a, Xích Xích, chịu đựng, hít sâu, có ta tại, có ta ở đây!"

Lờ mờ màn đêm dần sáng sủa, chẳng biết lúc nào, một vòng ấm áp mặt trời đỏ đang từ núi xa sau chậm rãi bay lên, bao phủ tại màu vàng nắng sớm dãy núi Côn Luân thượng, một trận man mát Thanh Phong phất qua, mang đến kỳ kỳ quái quái tiếng thảo luận âm ——

"Đặt cược! Đặt cược! Các ngươi đoán, Tri Hồ cùng Xích Xích hài tử là nam là nữ, không đúng, là thai sinh vẫn là đẻ trứng?"

"Híc, so với cái này đến, ta cũng quan tâm hơn hài tử hình dáng giống Xích Xích vẫn là như Tri Hồ, như Xích Xích tuyệt đối rất đẹp, có thể nếu như như Tri Hồ ... Ô, Tô nương nương, ngài đang làm gì thế?"

"Ồ ô ô, không có cái gì, ta đang cho Tri Hồ gia hài tử tìm lẽ ra mắt tới, ừ ân, ta nhớ tới ta trước đây đã từng cháu gái họ oa nương nương nơi đó được hai kiện pháp bảo, giống như liền đặt ở ... A, tìm tới, khôi này vải đỏ gọi là Hỗn Thiên lăng, còn có đây đặc biệt làm càn khôn khuyên!"

"A, nói như vậy lên, bản tôn nơi này còn có một cái tên là phong hỏa luân pháp bảo ..."

"Rất tốt, các ngươi còn có cái gì, tất cả đều lấy ra làm lẽ vật a!"

.....

Ngày mai còn có một chương, sau đó liền muốn hoàn thành rồi, bất quá đại gia yên tâm, nước nước sách mới lập tức liền sẽ theo kịp, ngày mai sẽ có sách mới liên tiếp, đại gia có thể tiếp theo xem, kính xin ủng hộ nhiều hơn nha.

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 315: Kết Thúc —— Lã Phụng Hậu Một Phong Thư

Kết thúc —— Lã Phụng Hậu một phong thư

Thân ái Thiền Nhi:

Một ngày không gặp như là ba năm, ta đây rời đi Hiên Viên mỗ cũng có hai tháng, không biết ngươi nơi đó như thế nào, ta đây nơi này hết thảy đều tốt, chính là rất nhớ ngươi rất nhớ ngươi, đặc biệt nhìn thấy những tên khốn kiếp kia tú ân ái thời điểm ...

Côn Luân Sơn sự tình, dùng hết hứa tên kia nói, tuy rằng cuối cùng lúng túng đến tiết tháo tam quan tất cả đều nát, bất quá cuối cùng cũng coi như là thuận lợi giải quyết, Thục Sơn cùng Côn Luân những tên kia, giống như đang dựa theo lão Hứa đề nghị, dự định tổ chức cái gì tu chân giới liên hiệp đại biểu đại hội, đem toàn bộ Côn Luân chính tà hai phái đại năng đều triệu tập lại đây ... Ân, ta đây rất chờ mong bọn họ tại chỗ đánh lên đồ sộ cảnh tượng!

Nói đến Côn Luân, ngươi còn nhớ chúng ta gặp cái kia sáu con tri chu tinh loli sao, các nàng lại là Côn Luân Kim Quang thánh mẫu nương nương con gái, gần nhất khoảng thời gian này tới nay, bởi vì sáu con loli không muốn cùng tỷ tỷ tách ra, Kim Quang thánh mẫu nương nương lại trực tiếp chuyển tới Đông Minh Sơn đền trụ, hơn nữa còn từ lão Hứa cái kia giá cao mua một đống lớn đồ ăn vặt, mỗi ngày dụ dỗ Tử Tử các nàng tăng tiến cảm tình.

Còn có một việc, lão Hứa cái tên này gần nhất làm cha, ngày đó tại Côn Ngô Sơn thương, Xích Tỷ Nhi đột nhiên cảm thấy đau bụng, sau đó liền tại Thạch Cơ nương nương bọn họ một đám đại năng bảo hộ nghiêm mật, sinh hạ một cái rất đẹp tiểu cô nương, a a a, thật sự thật đáng yêu, phấn điêu ngọc trác mắt to chớp a

chớp, liền ngay cả thổi to kiểu dáng cũng rất thú vị, chính là không biết tại sao, nàng mỗi lần chỉ cần oa khóc lên đến, sẽ mẩn miệng phun ra tam muội chân hỏa, gần nhất Bàn Ti động đã bị đốt nhiều lần.

Nhắc tới Bàn Ti động, ta đây gần nhất ở đây trụ đến coi như không tệ, Ngưu Ma vương tên kia tuy rằng sắc mị mị, bất quá uống lên rượu đến đúng là rất thẳng thắn, nghe nói hắn gần nhất coi trọng cái gì Nữ Nhi quốc phụ cận Hạt Tử Tinh, cả ngày ồn ào muốn lão Hứa giúp hắn đi cầu hôn, nhưng mà lão Hứa giống như không phải rất tán thành, còn thường thường nói với hắn cái gì "Trâu già ngươi biết Thiết Phiến công chúa à" chủng loại kỳ quái nói.

Đương nhiên, nhất làm cho người đồng tình vẫn là lão Yến, làm Đông Cương thập vạn yêu sơn thất tình tổ hai người một trong, hắn gần nhất tháng ngày quả thực là rất kích thích a, nghe nói Chúc đại tiểu thư đã tại Đông Minh Sơn mua cái rất lớn sơn động, liền gia cụ mang trang sức toàn đều giải quyết, sẽ chờ ngày nào đó từ trong bụi cỏ nhảy ra, đem cái nào không thức thời gia hỏa đánh ngất kéo vào động phòng ...

Đúng rồi, ngoài ra, ta đây còn nhận thức thật nhiều bạn mới, cảm giác đều rất tốt a!

Nói thí dụ như, gần nhất cân nhắc muốn mở cái gì Lan Nhược đại siêu thị Mộc Liễu, kế hoạch đem rạp chiếu phim mở ra Côn Luân Ngao Anh điện hạ, còn có cái kia gần nhất không thỏa đáng vú em đổi nghề làm bảo mẫu răn ngốc ... Ách, lén lút nói cho ngươi, Thạch Cơ nương nương cùng Tô nương nương gần nhất có chút tình mẹ quá thừa, ngày hôm qua ta đây trải qua các nàng bên cạnh thời điểm, nghe được các nàng tại rất nghiêm túc thảo luận làm sao sinh con, không sai, là hai người bọn họ đến sinh con ...

Ừ ân, trở lên, chính là ta đây gần nhất tại Đông Minh Sơn hằng ngày hiểu biết, thân ái Thiền Nhi, ngươi phải chăm sóc thật tốt chính mình, ta đây mấy ngày nay liền dành thời gian trở lại, bồi tiếp ngươi cùng nhau chờ hài tử sinh ra ... Cái kia, trước tiên không nói, lão Hứa gia tiểu cô lương vừa khóc phun lửa, ta

vừa nhìn thấy lão Hứa đẩy hai cái vành mắt đen chạy tới, không phải nếu như đi sửa bò nóng chính là muốn đi hống hài tử ngủ, thâm biếu đồng tình!

Nhớ ngươi một trăm lần, lại một trăm lần, lại một trăm lần —— nhớ ngươi bõ bõ!

.....

Đại gia chờ nha, còn có một chương, lập tức liền có chân chính kết thúc rồi.

Chăm chú nói một chút, sách mới 'Bất nhị chưởng môn', năm nay đã tại 8kana chính thức phát rồi, đây là một cái đô thị bối cảnh trí tưởng tượng cùng óc sáng tạo khôi hài châm chọc văn, vẫn là nước trước sau như một phong cách, đại gia nếu như yêu thích mà nói, thỉnh tại 8kana tìm tòi 'Bất nhị chưởng môn', ủng hộ nhiều hơn nhiều cổ động nha, thu gom click bình luận khen thưởng gì đó, liền xin nhờ cho chư vị rồi, nước nồng nhiệm vụ chính là chăm chú tả được lǎm chuyện xưa mới, để đại gia có thể có được vui sướng.

Sách mới giới thiệu tóm tắt:

Là một cái tự mang rủi ro thuộc tính bán trạch, cố bất tận lý tưởng chỉ là nỗ lực kiểm sinh hoạt phí ...

Nhưng mà một ngày nào đó, một cái tự xưng Mặc gia cơ quan chân dài moe girl, lại đột nhiên tìm tới cửa, còn nước mắt rưng rưng ôm chặt lấy hắn —

"Ô ô ô, chưởng môn, cách mấy ngàn năm sau, có thể coi là lại tìm tới ngài ... Cái kia, liền để chúng ta trùng kiến môn phái, thuận tiện chinh phục thế giới ... Ư ân, trước tiên chinh phục sát vách nhà kia kem cửa hàng được rồi!"

Kết quả là, một năm này, nhìn từ trên trời giáng xuống ngu ngốc sinh vật dị thường môn, cố bất tận cảm động đến lệ rơi đầy mặt —

"Này này này, ta chỉ là dự định kiểm chút ít tiền tiền, các ngươi cho tới đi

bạch cửa cung thu đỗ xe phí sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 316: Kết Thúc —— Năm Năm Sau

Kết thúc —— năm năm sau

Làm như một cái có lý tưởng có tiền đồ sơn tặc, Ninh Thái Thần vẫn cảm thấy, đánh cướp mới là làm giàu làm giàu chính xác phuong thức!

Vì lẽ đó, tuy rằng đã từng hoài bão trở thành thư sinh lý tưởng, tuy đã là trời đông, nhưng hắn vẫn là mang theo một đoàn cùng hung cực ác thủ hạ, vọt vào tòa này xem ra rất tốt ngọn núi, định đem nơi này biến thành chính mình sơn trại, sau đó coi đây là cứ điểm lại hướng bốn phía phát triển, trắng trợn cướp đoạt dân nữ bắt cóc đại tiểu thư từ đây đi tới nhân sinh đỉnh cao ...

"Nhưng là lão đại, ta nghe nói, nơi này phụ cận có yêu quái qua lại nghe đồn?" Cùng hắn hào ngôn chí khí không giống, cùng ở bên cạnh mấy tên sơn tặc đầu mục nhưng có điểm nơm nớp lo sợ, không nhịn được nhìn phuong xa cái kia sương mù tràn ngập suối nước nóng, "Híc, nghe nói, nghe nói xông vào ngọn núi này người, không có mấy cái có thể trở ra, còn có người nói, bọn họ ở trong núi nhìn thấy một cái sẽ nói nỗi ..."

"Nói hươu nói vượn! Trên thế giới này nào có cái gì sẽ nói nỗi!" Ninh Thái Thần đổi thuộc hạ nhát gan sợ phiền phức biểu đạt cực kỳ bất mãn, "Lão tử năm đó cũng là từng đọc mấy năm sách được không, chính là người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái, ta liền không tin, chúng ta nhiều người như vậy ở đây, có cái nào yêu quái dám đối với chúng ta ..."

Được rồi, còn chưa nói hết, phía trước trong lùm cây đột nhiên liền truyền đến kỳ quái tiếng nổ vang rền!

"Yêu quái!" Giật nảy cả mình, một đám sơn tặc hồn như là theo bản năng đoàn kết lại với nhau, liền ngay cả được xưng cái gì cũng không sợ Ninh Thái Thần, cũng nhất thời vèo một tiếng trốn đến thuộc hạ mặt sau đi tới, "Không, không cần loạn, yêu quái, yêu quái có cái gì đáng sợ ... Ế?"

Mấy giây sau, chờ bọn hắn nhìn thấy lùm cây lao ra cái kia kỳ quái đồ vật sau đó, đột nhiên liền ngạc nhiên không nói gì.

Trên thực tế, cái kia cũng không là gì mặt xanh nanh vàng yêu quái, mà là một cái xem ra rất kỳ quái vật cưỡi, không có chân nhưng mọc ra kỳ quái bánh xe, phía trước chỉ có một con mắt lóng lánh ánh sáng, thỉnh thoảng còn có thể phát sinh răng rắc răng rắc âm thanh ...

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là tại đây kỳ quái vật cưỡi thượng, lại còn ngồi một cái phẩn điêu ngọc trác năm tuổi tiểu cô nương, má phính trắng nõn khuôn mặt nhỏ gò má, tết hai cái乱象 chòe乱象 choạng tóc thắt bím đuôi ngựa, cưỡi lên liền mắt to đều híp thành một cái khe, màu đỏ nhạt đẹp đẽ cầm tú xiêm y phía trước, còn mang theo một khối xem ra như là vàng ròng chế tạo quyến quyển, theo con đường gồ ghề nhẹ nhàng lung lay.

"Ngọc bội!" Xuất phát từ nghề nghiệp bản năng, Ninh Thái Thần đệ liếc mắt liền thấy khối này xem ra rất đáng giá vàng ròng vòng tròn, vì lẽ đó vén vẹn mấy giây sau, hắn liền lập tức đằng đằng sát khí rút ra yêu dao, dùng loại kia rất quen thuộc đánh cướp tư thái nhảy ra ngoài —

"Đánh cướp! Cái kia cô nàng! Đem vật đáng tiền đều giao ra đây!"

Rất hiển nhiên, xem đến đây sao nhiều hung ác gia hỏa đi ra, cái kia trắng nõn tiểu cô nương nhất thời liền kinh ngạc đến ngây người, cắn ngón tay ròng rã sững sờ nửa khắc đồng hồ, nàng mới rốt cuộc chớp chớp nước long lanh mắt to, lại rất chờ mong liếm liếm miệng nhỏ môi —

"Cái kia, cái kia, đánh cướp ... Đánh cướp ăn ngon không?"

Yên tĩnh, quái lạ yên tĩnh, Ninh Thái Thần dần độn giơ đao, còn duy trì cùng hung cực ác tư thế, mặt sau một đám sơn tặc cùng nhau trợn mắt ngoác mồm, rất không nói gì há to mồm, đột nhiên cảm thấy ... Ách, này dần độn loli có phải là hiểu lầm cái gì?

Một mực vào lúc này, đẹp đẽ tiểu cô nương còn giơ lên tay nhỏ, thật lòng truy hỏi một câu: "Ư ân, so cha cho khoai chiên còn ăn ngon không?"

"Ách ..." Đáng thương Ninh Thái Thần chính ở chỗ này ngây người đây, chỉ là vài giây sau, chờ hắn nhìn thấy cái kia vàng ròng vòng tròn sau đó, đột nhiên liền tinh thần đại chấn, hung tợn gào thét một tiếng, "Ngu xuẩn, các ngươi những người này ngu xuẩn, còn đứng ngây ra đó làm gì, tất cả đều lên cho ta, đem cô nàng này mang về!"

Ồ ồ ồ, một đoàn sơn tặc cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, tranh thủ thời gian liền đằng đằng sát khí xông lên, vấn đề là còn không chờ hắn môn tới kịp đưa tay ra, cái kia còn tại chăm chú suy nghĩ đánh cướp có được hay không ăn đẹp đẽ tiểu cô nương, nhưng rõ cuộc có chút mơ mơ màng màng phản ứng lại, vì lẽ đó vén vẹn căn ngón tay sững sốt vài giây sau, nàng trực tiếp liền —

"Oa!" Đôi mắt to sáng người lệ lóng lánh, bị dọa đến đẹp đẽ tiểu cô lương trực tiếp lên giọng khóc lớn, "Tiểu cô, tiểu cô, mau tới, cứu bảo bảo ..."

"Cho lão tử câm miệng!" Ninh Thái Thần lấy làm kinh hãi, nhưng rồi lập tức đằng đằng sát khí mãnh xông lên, "Ngươi gọi a, ngươi gọi rách cổ họng cũng vô dụng, đừng nói là cái gì tiểu cô ... Ồ, tại sao là tiểu cô?"

Được rồi, còn không có đừng chờ hắn nghĩ rõ ràng tại sao không phải bõ mẹ mà là tiểu cô, phương xa núi rừng, đột nhiên liền truyền đến cây cỏ kịch liệt lung lay tiếng rắc rắc, phảng phất có cái gì quái vật khổng lồ đang dọc theo núi rừng cao tốc xông lại!

"Không ..." Ninh Thái Thần nhất thời sờn cả tóc gáy, phản ứng đầu tiên chính là mang theo bọn sơn tặc đào tẩu, chỉ là còn không chờ hắn môn tới kịp xoay

người ——

Âm!

Bay tán loạn thảo lăng, sáu con màu sắc khác nhau cự nhện lớn bay lên trời, trên không trung xẹt qua đường cong hoàn mỹ, rồi lại tại giữa trưa dưới ánh mặt trời đón gió loáng một cái, trực tiếp hóa thành sáu cái dung mạo long lanh xinh đẹp thiếu nữ, giống nhau như đúc trang phục, giống nhau như đúc tướng mạo, giống nhau như đúc thần thái, chỉ có tơ nhện xiêm y phân biệt là màu da cam lục thanh lam tím sáu màu ...

"Yêu ... Yêu ..." Ninh Thái Thần cùng một đám sơn tặc kinh hãi đoàn kết lại với nhau, lắp ba lắp bắp liền nói đều không nói ra được lời.

"Bớt dài dòng!" Đi đầu vây tím thiếu nữ không biết từ đâu lấy ra một bao khoai chiên, vừa hài lòng nhai, vừa đằng đằng sát khí uy hiếp, "Cái kia ai ... Xoạt xoạt ... Lại dám ức hiếp nhà chúng ta bảo bảo ... Răng rắc ... Qua đường phí tiền bịt miệng kinh hãi phí tiền bù đắp tổn thất về tinh thần gì gì đó, tất cả đều giao ... Nay này này, khốn nạn, chúng ta còn chưa nói hết đây!"

Còn nói cái quỷ a!

Một đám sơn tặc kinh đến cùng phát thảng tắp dựng đứng, Ninh Thái Thần cái thứ nhất đi đầu, đột nhiên liền hú lên quái dị, liên tục lăn lộn xoay người liên chạy: "Cứu mạng! Cứu mạng! Yêu quái! Có yêu quái! Có yêu quái ăn thịt người rồi!"

"Ồ? Chúng ta ăn không phải khoai chiên sao?" Sáu cái long lanh thiếu nữ rất mê hoặc hai mặt nhìn nhau.

Không cần để ý những chi tiết này, một đoàn sơn tặc lúc này cũng đã chạy ra mấy trăm步 xa, Ninh Thái Thần nhìn mặt sau cái kia sáu cái đang ung dung thong thả đuổi theo tri chu tinh thiếu nữ, không nhịn được lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, không có thiên lý a không có thiên lý a, lão tử chỉ là muốn đánh cướp điểm tiền

cơm a, tại sao vừa ra cửa liền va vào nhiều như vậy ... É?"

Âm!

Còn chưa kịp nói xong, trên bầu trời kim quang lóng lánh, liền nhìn thấy một ngàn điều Kim quang long chu gào thét mà đến, mặt trên thiếu nữ khả ái môn giống nhau như đúc, rất chỉnh tề thôi thúc thuyền rồng lao xuống mà tới.

Tiếp theo, phía trước núi rừng lại là một tiếng ầm ầm nổ vang, sau đó liền nhìn thấy một cái có tới hai, ba tầng lầu cao to lớn quái lạ vật cưỡi, liền như thế lượng chòe lượng choạng từ trong rừng lao ra, hơn nữa còn đến cái 180 độ cấp tốc chớp mắt, bụi mù sôi trào gấp đứng ở tại chỗ.

Nổ lớn một tiếng, kèm theo to lớn vật cưỡi cái bụng đột nhiên mở ra, một cái vòng tròn cuộn cuộn nồi cơm điện gào thét lao ra, mặt sau còn theo hai cái xem ra rất quái lạ thiếu nữ, một cái cái trán khảm nạm màu trắng bạc quả táo hoa văn, một cái tỏ rõ vẻ nghiêm túc còn giơ đồng thu đại thuẫn: "Ta sát! Tên khốn kiếp kia ức hiếp nhà chúng ta bảo bảo, đứng ra, bản nỗi bảo đảm không chưng hấp hẫn!"

Trọn mắt ngoác mồm a, thà thắn tài cùng một đám sơn tặc đã sắp muỗn tan vỡ, vấn đề là còn không chờ hăn môn tới kịp lần thứ hai xoay người chạy trốn, liền nhìn thấy một bên khác núi rừng cũng là ầm ầm nổ vang, sau đó thì có một đoàn đẳng đẳng sát khí yêu ma quý quái vọt ra ——

Đi đầu Dã Trư Tinh giơ búa lớn tỏ rõ vẻ hung mãnh, mặt sau đẹp đẽ ma nữ vừa thảo luận cái gì tình tiết vừa gào thét bay đến, híp mắt liên tục vẽ vòng tròn váy trắng ngự tỷ giống như không thấy rõ đường, một con liền va vào bên cạnh đại thụ, còn có vị cung trang mỹ nhân nhí nhắc theo váy dài tỏ rõ vẻ vui mừng, cách rất xa liền mặt mà hớn hở nói: "Ồ, có người tới sao, quá tốt rồi, gần nhất Lan Nhuợc tiệm chuyện làm ăn có chút kinh tế đình trệ a!"

Lệ rơi đầy mặt a, lần này, Ninh Thái Thần cùng một đám sơn tặc thật sự lệ rơi đầy mặt: "Ô ô ô, cho nên nói, chúng ta đây là vận may tốt bao nhiêu, mới sẽ ra

ngoài đánh cướp liền gấp được nhiều như vậy yêu quái, vẫn là nhiều như vậy bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ yêu quái?"

Sự thực chứng minh, vận may của bọn họ cũng thật là rất tốt!

Sau một khắc, liền nhìn thấy giữa không trung tơ nhện gào thét mà qua, một vị khuôn mặt đẹp đến không có bằng hữu vây đǒ mỹ nhân nhi từ trên trời giáng xuống, tay trái chảo tay phải xì dầu trộn cơm, suy nghĩ một chút không đúng lại từ dưới làn vây rút ra hai thanh đại khâm đao: "Khốn nạn! Cái nào mắt không mở, dám bắt nạt nhà ta bảo bảo?"

Cái gì đều đừng nói, vừa còn tại nước mắt rưng rưng đẹp đẽ tiểu cô nương, lập tức liền gào gừ một tiếng nhào tới, cầm lấy vây đǒ mỹ nhân nhi góc quần liền bắt đầu khóc lóc kể lể: "Ô ô ô, nương, bọn họ cướp ta ... Cướp ta kẹo mút, đoạt một trăm!"

"Ta không có ..." Đáng thương Ninh Thái Thần liều mạng mắt trọn trắng, thậm nghĩ ta muốn cướp kẹo mút làm gì, còn một trăm.

Vẫn đề là, giải thích vô dụng a, trong phút chốc, một đoàn yêu quái cũng sớm đã từ bốn phương tám hướng vây lên đến, đằng đằng sát khí cùng hung cực ác, còn có chỉ không biết từ đâu chạy đến ngưu yêu, thở hồng hộc vừa chạy vừa hô to gọi nhỏ: "A a a, chờ một chút, chờ một chút, nương nương nói nàng gần nhất LOL cần phải có người làm vẻ dã quái, cho nên nói ..."

Cứu mạng! Cứu mạng a cứu mạng!

Một đoàn sơn tặc lệ nóng doanh tròng không nói gì nhìn trời, đã tan vỡ Ninh Thái Thần tựa ở trên một cây đại thụ, cả người run rẩy khóc không thành tiếng: "Cứu mạng, cứu mạng a, ai có thể nói cho ta, đây rốt cuộc là nơi nào?"

"Nơi này sao?" Một cái cười híp mắt âm thanh, đột nhiên từ phía sau truyền đến.

Giữa trưa màu vàng dưới ánh mặt trời, từ trong rừng tùng nhàn nhã đi ra tóc đen nam nhẫn, liền như thế rất vui vẻ mở hai tay ra, nhìn đẹp đẽ tiểu cô nương hoan hô vọt vào ngực của chính mình, đến cái rất quen thuộc bạch tuộc quần quanh, sau đó ...

Sau đó, đón Ninh Thái Thần cùng bọn sơn tặc kinh ngạc ánh mắt, hắn tỏ rõ vẻ quái lạ sờ sờ căm, đồng thời lại như thường ngày như vậy, bắt đầu rồi đàng hoàng trọng trọng nói hươu nói vượn ——

"A, ta muốn nói ta chỗ này là Đông Minh Sơn Bàn Ti động kiêm Lan Nhược tiệm tổng cửa hàng kiêm Thục Sơn hạm phái làng du lịch kiêm Đông Hải long cung 3D MAX rạp chiếu phim kiêm Hiên Viên mộ buổi biểu diễn vé vào cửa đặt trước bộ ... Ủa, các ngươi tin sao?"

.....

Lập tức liền có lời cuối sách cảm nghĩ, đại gia có thể tiếp theo xem rồi.

Sách mới 'Bất nhị chưởng môn', hôm nay đã tại 8kana chính thức phát rồi, đây là một cái đô thị bối cảnh trí tưởng tượng cùng óc sáng tạo khôi hài châm chọc văn, vẫn là nước nước trước sau như một phong cách, đại gia nếu như yêu thích mà nói, thỉnh tại 8kana tìm tới 'Bất nhị chưởng môn', ủng hộ nhiều hơn nhiều cổ động nha, thu gom click bình luận khen thưởng gì đó, liền xin nhờ cho chư vị rồi, nước nước nhiệm vụ chính là chăm chú tả được lăm chuyện xưa mới, để đại gia có thể có được vui sướng.

Đúng rồi, ở bên ngoài trạm thân môn khả năng tạm thời không có cách nào nhìn thấy 'Bất nhị chưởng môn', vì lẽ đó đại gia muốn lập tức xem sách mới mà nói, có thể tại baidu tìm tới không thể thế giới, đến trang web này sau đó tìm tới 'Bất nhị chưởng môn' liền có thể tìm tới, đọc miễn phí, chỉ cần đăng ký một cái tài khoản là có thể, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người nha.

Sách mới giới thiệu tóm tắt:

Là một cái tự mang rủi ro thuộc tính bán otaku, cỗ bất tận lý tưởng chỉ là nỗ lực kiếm sinh hoạt phí ...

Nhưng mà một ngày nào đó, một cái tự xưng Mặc gia cơ quan chân dài moe girl, lại đột nhiên tìm tới cửa, còn nước mắt rưng rưng ôm chặt lấy hắn ——

"Ô ô ô, chưởng môn, cách mấy ngàn năm sau, có thể coi là lại tìm tới ngài ... Cái kia, liền để chúng ta trùng kiến môn phái, thuận tiện chinh phục thế giới ... Ư ân, trước tiên chinh phục sát vách nhà kia kem cửa hàng được rồi!"

Kết quả là, một năm này, nhìn từ trên trời giáng xuống ngu ngốc sinh vật dị thường môn, cỗ bất tận cảm động đến lệ rơi đầy mặt ——

"Này này này, ta chỉ là dự định tích góp tiền tu điện thoại di động, các ngươi cho tới đi bạch cửa cung thu tiền bảo kê sao?"

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 317: Buông Ra Cái Kia Côn Luân: Tết Âm

"Đêm trừ tịch, thật là náo nhiệt, Niên cũng nghĩ đến coi trộm một chút, thô đuôi, đầy giác, Niên là một cái đại quái thú..."

Bất tri bất giác, lại là một năm đêm trừ tịch, chỉ có điều cùng năm ngoái tại Đông Minh Sơn qua Niên không giống, năm nay đêm trừ tịch, Hứa Tri Hồ nhưng là tại chùa Lan Nhược qua ...

Tuy nói còn chỉ là lúc chạng vạng, Xích Tỷ Nhi cùng Mộc Liễu các nàng khuyết đã bắt đầu bận túi bụi, nguyên bản có chút cũ nát chùa Lan Nhược bị trang sức đổi mới hoàn toàn, khắp nơi giăng đèn kết hoa treo đầy đèn lồng màu đỏ, liền ngay cả trong phòng bếp cũng bay tới sủi cảo nồng nặc mùi thơm ...

Được rồi, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là ——

Liền tại này vui sướng bầu không khí, Đông Minh Sơn bầy yêu cùng chùa Lan Nhược ma nữ các em gái, nhưng tất cả đều đãng đãng sát khí trang bị đến tận răng, Xích Tỷ Nhi nhắc theo hai cái vung nồi, Mộc Liễu giơ hai thanh trường kiếm, một đoàn ma nữ các em gái tất cả đều cầm đao thương kiếm kích, vô ngữ nhất việc là Trư Cương Liệt, cái tên này lại để trần nửa người trên, cả người quần đầy màu đỏ thăm pháo, xem ra là định đem chính mình nổ bay tới.

"Híc, lão Trư, ngươi đây là muốn thượng thiên a!" Hứa Tri Hồ vừa từ trong phòng đi ra, các thay cảnh này nhất thời kinh ngạc đến ngây người, "Xích Xích, Mộc tỷ tỷ, các ngươi dự định đi Hắc Sơn liều mạng?"

"Ồ ồ ồ, ồ ồ ồ." Xích Tỷ Nhi đàng hoàng trịnh trọng quay đầu, rất nghiêm túc nhìn hắn, "Chúng ta tại, chúng ta đang đợi năm qua!"

"Con tôm?" Hứa Tri Hồ trợn mắt ngoác mồm.

"Niên! Chúng ta đang đợi năm qua (Niên qua)!" Mộc Liễu lại rất chăm chú cường điệu một lần, "Niên, là một cái rất đáng sợ quái thú, mỗi khi gặp số chẵn niên đại, nó sẽ từ chúng ta Đông Cương thập vạn yêu sơn trải qua, ven đường tạo thành phá hoại cực lớn."

"Híc, sau đó?" Hứa Tri Hồ còn tại trợn mắt ngoác mồm.

"Sau đó, chúng ta liền muốn ngăn cản nó phá hoại chùa Lan Nhược a." Xích Tỷ Nhi đàng hoàng trịnh trọng trả lời, "Không chỉ có như thế, Niên trong thân thể thu gom rất nhiều rất nhiều pháp bảo cùng tư liệu, chỉ cần công kích nó, liền có cơ hội thu được nó phun ra pháp bảo cùng tư liệu, oa ha ha ha, nếu có thể nhặt được một cái hậu thiên linh bảo cầm bán lấy tiền ..."

Rất hiển nhiên, cuối cùng nguyên nhân này mới là trọng điểm, bên cạnh Mộc Liễu cùng ma nữ các em gái cũng là đầy mắt ngôi sao nhỏ, rất chờ mong ngẩn đầu nhìn trời, hiển nhiên đang tưởng tượng làm giàu làm giàu cảnh tượng.

"Chính là, chính là!" Trư Cương Liệt còn tại đem pháo hướng về trên người mình triền, xem ra lại như là cá nhân hình túi thuốc nổ, "Ồ ha ha ha a, ta nghe nói Niên sợ nhất tiếng pháo nổ, tháp hải đăng xuất hiện thời điểm, ta liền gánh pháo xông lên, sau đó ..."

"Sau đó, ngươi liền thật có thể thượng thiên rồi!" Hứa Tri Hồ đối với bọn họ tham tài biểu hành vi biểu đạt đầy đủ khinh bỉ, hơn nữa vẫn đề ở chỗ, Đông Cương thập vạn yêu sơn lớn như vậy, các ngươi làm sao biết Niên sẽ đi qua từ nơi này ...

Được rồi, mặc kệ đám này còn tại mắt nhìn chăm chăm chờ Niên thú gia hỏa, Hứa Tri Hồ rất không nói gì lắc đầu một cái, trực tiếp đến phụ cận suối nước nóng đi tới: "Ù ân, đón năm mới trước tắm, giống như là rất tốt ..."

Còn chưa kịp nói xong, chờ hắn tiến vào suối nước nóng, liền nhìn thấy

sương mù tràn ngập, đang lúc ẩn lúc hiện truyền đến Tử Tử các nàng sáu cái loli bi bô đồng dao thanh —

"Đêm trừ tịch, thật là náo nhiệt, Niên cũng nghĩ đến coi trộm một chút, thô đuôi, đầy giác, Niên là một cái đại quái thú. Tiểu nữ nữ, bím cao, đón năm mới mặc vào mới hồng áo, đỏ hồng hồng, Niên sợ sệt, sợ đến leo lên cây sao sao ..."

Được rồi, xa xa nhìn các nàng sáu cái đáng yêu như thế vừa vỗ tay vừa hát vừa nhảy nhảy nhót nhót, Hứa Tri Hồ không tự chủ được lộ ra nụ cười, bất quá để hắn hơi có chút kinh ngạc chính là, trong này trừ ra Tử Tử các nàng sáu cái ở ngoài, lại còn có thêm cái ăn mặc màu đỏ tiểu áo bông mắt to nước long lanh xem ra rất trắng nõn loli ...

Xem ra, này mới tới loli, giống như cùng Tử Tử các nàng sáu cái rất chơi đến, bảy cái đáng yêu tiểu cô lương tay cầm tay cười vui vẻ xoay quanh, Tử Tử còn đem mình thích nhất đồ ăn vặt đều cống hiến đi ra phân cho nàng: "Ư ân, hồng hồng, cho ngươi ăn!"

"Hồng hồng?" Hứa Tri Hồ hơi hơi kinh ngạc, "A, phỏng chừng là phụ cận cái nào yêu quái hài tử, bất quá tên gọi hồng hồng ... Không biết Xích Xích nghe được có cái gì cảm thụ?"

Đúng là lúc này, nhìn thấy hắn lại đây, Tử Tử các nàng lập tức hoan hô một tiếng, rất đầy đủ tề mở hai tay ra xông lại: "Ca ca, ca ca, chúng ta rất nhớ ngươi ... bơ tiểu bánh ngọt đây!"

Rất tốt, Hứa Tri Hồ suýt chút nữa lảo đảo một cái, bất quá bị sáu cái xem ra như thế manh loli bao vây, cũng chỉ có thể thành thật thật mở ra sơn địa bao, từ bên trong lấy ra ngày hôm qua vừa nướng kỹ bánh kem bơ phân cho các nàng.

Cái gì cũng không cần nói rồi, sáu con loli lập tức liền ngồi ở nơi đó bắt đầu mặt mày hớn hở ăn lên, hồng hồng căn ngón tay ở bên cạnh nhìn, mở to nước

long lanh mắt to tò rò vẻ ướt ao, lại không nhịn được xoa xoa ục ục gọi bụng nhỏ." Cho!"Một cái ấm áp bàn tay lớn, đột nhiên nâng nóng hổi bánh ngọt, phóng tới trước mặt nàng." Ô?"Hồng hồng rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, ánh vào nàng mi mắt, là Hứa Tri Hồ cái kia cười híp mắt thân thiết vẻ mặt." Ăn đi, ăn đi."Hứa Tri Hồ rất ôn nhu đưa tay ra, sờ sờ đầu nhỏ của nàng, " nếu như không đủ mà nói, ta nào còn có rất nhiều, hoan nghênh ngươi bất cứ lúc nào đến ăn nha!"

Cái gì đều đừng nói, hồng hồng hoan hô một tiếng, lập tức ôm bánh ngọt chạy đi, bảy con loli thật vui vẻ ăn xong bánh ngọt, sau đó lại thật vui vẻ vỗ tay nhỏ theo Hứa Tri Hồ hát ——

"Đêm trừ tịch, thật là náo nhiệt, Niên cũng nghĩ đến coi trộm một chút, thô đuôi, đầy giác, Niên là một cái đại quái thú. Tiểu nữ nữ, bím cao, đón năm mới mặc vào mới hồng áo, đỏ hồng hồng, Niên sợ sệt, sợ đến leo lên cây sao sao ..."

"Tri Hồ, Tri Hồ, ngươi ở đâu?" Đúng là lúc này, nhìn thấy Hứa Tri Hồ hơn nửa ngày đều không có trở về, Xích Tỷ Nhi các nàng đều đến tìm.

Xích Tỷ Nhi đi ở phía trước, chờ nàng xa xa nhìn thấy Hứa Tri Hồ đang cùng Tử Tử mấy người các nàng chơi, không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm: "A a a, không muốn một tiếng không nói đột nhiên chạy được không, chúng ta còn tưởng rằng ngươi bị Hắc Sơn tên khốn kia bắt đi ..."

Còn chưa kịp nói xong, Xích Tỷ Nhi đột nhiên trợn mắt ngoác mồm, liền ngay cả mặt sau cùng lên đến Mộc Liễu cùng Đông Minh Sơn bầy yêu, cũng đột nhiên tỏ rõ vẻ khiếp sợ ngốc tại chỗ.

"Làm sao?" Hứa Tri Hồ rất mờ mịt hấp háy mắt, " ta chính là tại cùng Tử Tử các nàng hát, các ngươi làm gì như thế ..."" cẩn thận! Đó là Niên thú!"Lời còn chưa dứt, Xích Tỷ Nhi đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, bỗng nhiên giơ lên chảo xông lên.

"Niên thú, ở đâu?" Hứa Tri Hồ lấy làm kinh hãi, theo bản năng quay đầu nhìn tới, không có a, mặt sau cũng chỉ có Tử Tử các nàng sáu cái, cùng với trăng nõn đáng yêu còn tại ăn bánh ngọt hồng hồng.

"Niên thú! Tiểu cô nương kia chính là Niên thú!" Thời khắc này, phản ứng lại Mộc Liễu diệp vung vẩy trường kiếm vọt lên.

Đông Minh Sơn bấy yêu cùng chùa Lan Nhuodate ma nữ các em gái theo sát phía sau, đương nhiên khuếch đại nhất vẫn là Trữ Cương Liệt, cái tên này cả người trói đầy pháo, chưa kịp tới gần liền lấy ra hỏa chiết dự định châm lửa, vẫn đẽ là bị gió vừa thổi trực tiếp liền diệt.

"Chờ đã, ý của các ngươi là ..." Hứa Tri Hồ rất khiếp sợ quay đầu, nhìn còn tại ăn bánh ngọt hồng hồng, "Ý của các ngươi là, hồng hồng nàng chính là ... Ta sát!"

Còn không có phản ứng lại, hồng hồng đột nhiên vứt đi bánh ngọt, bỗng nhiên vọt lên.

Căn bản không kịp cứu viện, Xích Tỷ Nhi các nàng chỉ có thể trợ mắt nhìn Hứa Tri Hồ gấp phải tập kích: "Không! Tri Hồ, nhanh ... Ế?"

Được rồi, không có theo dự liệu hung mãnh công kích, xông lên hồng hồng, chỉ là nhô ra trăng nõn tay nhỏ ôm lấy Hứa Tri Hồ cái cổ, sau đó tại trên gương mặt của hắn lạch cách một cái.

Tiếp theo, chưa kịp mọi người chạy tới, nàng liền rất vui vẻ cười, trực tiếp bay lên trời!

Trong phút chốc, hào quang màu đỏ chợt lóe lên, đến khi mọi người lần thứ hai khi mở mắt ra, chỉ nhìn thấy một cái tựa hồ khổ khống phải khổ to lớn quái thú đang lơ lửng giữa trời mà đi, xa xa biến mất ở chân trời trước, còn xoay đầu lại nhìn Hứa Tri Hồ cùng Tử Tử các nàng một chút, nhìn như hung ác dữ tợn trong đôi mắt, tràn ngập quyến luyến cùng vui sướng.

Sau một khắc, nó khỗng lồ thân hình, liền như thế biến mất ở chân trời, chẳng biết lúc nào, hoa tuyết từ giữa bầu trời phiêu rơi xuống, đem toàn bộ chùa Lan Nhược đều đã biến thành màu bạc.

"Ách ..." Hứa Tri Hồ còn dồn độn đứng tại chỗ, vuốt trên gương mặt cái kia ướt át vết tích, "Tiểu cô nương kia, tiểu cô nương kia tại sao muốn đột nhiên muốn hôn ta ..."

"A! Ta nghĩ tới!" Mộc Liễu đột nhiên tỏ rõ vẻ kinh ngạc, "Trong truyền thuyết, Niên thú sẽ đổi nội tâm người hiền lành tràn ngập hảo cảm, nếu như nó rất yêu thích lời của người kia, sẽ tràn ngập chúc phúc thân hắn một cái ... Không sai, có người nói, chỉ cần bị Niên thú như thế hôn, năm sau sẽ hạnh phúc cát tường vạn sự như ý ..."

"Ồ, kia chính là nói?" Xích Tỷ Nhi rất kinh ngạc quay đầu, nhìn còn đang ngẩn người Hứa Tri Hồ.

Không sai, không sai, Đông Minh Sơn bầy yêu ước ao có phải hay không, a a, đừng như vậy, chúng ta cũng là rất tâm địa thiện lương a, tại sao Niên thú liền không thích chúng ta đây.

"A ..." Hứa Tri Hồ rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Niên thú biến mất phuơng hướng, không biết tại sao, trong lòng cũng không có được chúc phúc vui sướng, ngược lại có một chút bị thương cảm, "Như thế lạnh khí trời, nó một người khắp nơi du dãng, không biết sẽ không cảm thấy lạnh, có thể còn có thể ... Rất cô đơn?"

Không một người nói chuyện, tất cả mọi người đều như vậy yên lặng nhìn lên bầu trời, qua rất lâu sau đó, Xích Tỷ Nhi đột nhiên vỗ vỗ tay: "Quyết định, ! Nếu như sang năm còn có thể nhìn thấy Niên thú, chúng ta liền khiến nó đồng thời đã tới Niên được rồi!"

Tốt tốt, tất cả mọi người đều nhấc tay biểu thị chống đỡ, mà liền tại dạng này náo nhiệt bầu không khí, Hứa Tri Hồ nhìn một chút bên cạnh Xích Tỷ Nhi, đột

nhiên kéo tay của nàng, hoàn toàn mặc kệ nàng tiểu ngạo mềm mại cùng tỏ rõ vẻ đắc ứng, trực tiếp hướng về chùa Lan Nhược bước đi: "Đi thôi, đi thôi, sủi cảo nhanh được rồi, chúng ta hồi đi ăn cơm rồi!"

Nắng chiều ngả về tây, mờ nhạt ánh mặt trời tắm rửa tuyêt dày chùa Lan Nhược, để phong cảnh đều trở nên nhu hòa lên, một trận ngày đông gió lạnh thổi qua, trên mặt mọi người đều mang theo nụ cười, xa xa còn có thể nghe được Tử Tử các nàng sáu cái sung sướng hát đồng dao âm thanh —

"Đêm trừ tịch, thật là náo nhiệt, Niên cũng nghĩ đến coi trộm một chút, thô đuôi, đầy giác, Niên là một cái đại quái thú ..."

.....

TRẠCH YÊU KÝ [C]

Thiện Thủy
dtv-ebook.com

Chương 318: Lời Cuối Sách: Cảm Nghĩ Cùng Sách Mới Báo Trước

Lời cuối sách cảm nghĩ cùng sách mới báo trước

Ư ớt ân, viết xuống hàng chữ này thời điểm, đại diện cho 'Trạch yêu ký' chính thức trọn bộ rồi, trước tiên lệ nóng doanh tròng cảm động một hồi!

Nói theo một ý nghĩa nào đó, 'Trạch yêu ký' là Thủy Thủy tại 8kana đệ nhất quyển tiểu thuyết, bởi vì bắt kể là trước 'Tứ vô đạo trưởng' vẫn là 'Bức lương vi yêu', đều là mấy năm trước đã hoàn thành tác phẩm, nhưng 'Trạch yêu ký' chân chính cấu tứ, nhưng là tại 8kana thành lập sau đó, vì lẽ đó cũng có vẻ đặc biệt có kỷ niệm ý nghĩa đi.

Mãi đến tận hiện tại, ta lại nhớ tới, 'Trạch yêu ký' mở đầu là tại vào một buổi chiều, khi đó trong lúc rảnh rỗi tiện tay viết linh tinh, đại khái viết hai, ba ngàn chữ, chính là mở đầu bài tựa suối nước nóng nơi đó, sau đó trong khoảng thời gian ngắn có chút không xác định như thế nào, liền phân phát P gia cùng điếu tý xem, kết quả ... Dĩ nhiên ra ngoài dự liệu thông qua.

Lại sau đó, thật lòng cấu tứ, thật lòng viết, e sợ xảy ra một chút nhiễu loạn, mỗi tháng ta đều biết viết tỉ mỉ tình tiết cho điếu tý xem, thật lòng thiết kế kiểu đoạn, thật lòng thiết kế các loại tiết mục ngắn, tuy rằng có thể có như thế như vậy chỗ thiếu sót, nhưng ở hoàn thành thời khắc này, ta có thể có lý chẳng sợ nói

Đúng, chư vị, ta rất chăm chú viết xong 'Trạch yêu ký', không có hại người phẩm cũng không có vỡ nha!

Cái kia, tuy rằng thông lệ rồi lại xuất phát từ nội tâm cảm tạ rất nhiều người

đi, ta nghĩ tại 'Trạch yêu ký' sáng tác trong quá trình, bọn họ cho ta rất nhiều rất nhiều trợ giúp, để ta có thể thuận lợi hoàn thành quyển tiểu thuyết này —

Cảm tạ P gia, tại ta hẫu như muốn về ưu thời điểm, nhặt được ta đồng thời đem ta mang đến 8kana;

Cảm tạ điểu tỷ, ngươi là ta gặp phải tốt đẹp nhất biên tập một trong, nếu là không có thường thường dùng roi quất ta liền càng tốt hơn rồi;

Cảm tạ các vị biên tập đại nhân cùng tác giả quân, ủng hộ của các ngươi, đối với thân là đại thúc ta tới nói, đúng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a;

Cảm tạ ta thân ái các độc giả, theo hăn hăn trang web tới được độc giả cũ môn, tại 8kana nhận thức mạnh tân môn, cảm ơn mọi người không ngại cực khổ ủng hộ ta, mỗi một cái click, mỗi một cái bình luận, mỗi một cái khen thưởng, đối với ta mà nói, đều là đối với ta lớn nhất khẳng định, cảm ơn mọi người, thật sự rất cảm tạ sự ủng hộ của mọi người nha.

Đúng, tuy rằng có như thế như vậy không bở, nhưng vào hôm nay, 'Trạch yêu ký' rốt cuộc tuyên đến đoạn kết, có thể tương lai một ngày kia, Thủy Thủy còn sẽ tiếp tục cố sự này, hoặc là cho 'Trạch yêu ký' tả mấy cái ngoại truyện cố sự, nhưng hiện tại, xin cho phép ta tạm thời kết thúc cái này Đông Minh Sơn ấm áp cố sự —

Gặp lại, xấu bụng châm chọc Tri Hồ, khuôn mặt đẹp vô song rồi lại ngạo kiều chân chất Xích Xích, nguyện các ngươi tại Đông Minh Sơn qua hạnh phúc sinh hoạt;

Gặp lại, Tử Tử Chanh Chanh Hoàng Hoàng Lục Lục Thanh Thanh Lam Lam sáu con loli, nguyện các ngươi không buồn không lo trưởng thành, nhớ tới muốn nghe tỷ tỷ cùng anh rể nha;

Gặp lại, trâu già, nhớ tới sau đó tán gái thời điểm không muốn thô bạo như vậy; gặp lại, lão Yến, tin tưởng ta, Chúc đại tiểu thư là cái rất tốt cô lương;

Gặp lại, bệnh thần kinh do thiếu máu cục bộ Thạch Cơ nương nương, người Super Mario thuận lợi qua cửa à;

Gặp lại, Trư Cương Liệt cùng Đông Minh Sơn Xích Xích bảo vệ đoàn, lão lợn người nhớ tới tốn tiền riêng thời điểm không nên bị hoa hoa phát hiện nha;

Gặp lại, Mộc Liễu tỷ tỷ cùng Tiểu Lan các người, hy vọng Lan Nhược tiệm chuyện làm ăn càng ngày càng tốt;

Gặp lại, Tố Trinh cô nương, nhớ tới đừng quên đeo kính;

Gặp lại, lão Lã cùng Đêđê Thiền tỷ tỷ, tú ân ái thời điểm chú ý một thoáng trường hợp được không;

Gặp lại, Đông Hải trưởng công chúa Ngao Anh điện hạ, nhớ tới muôn nhiều để tốt xem điện ảnh nha;

Gặp lại, Đát Kỷ nương nương, Hồ Hỉ Mị cùng Ngọc Trạc Nhi, nương nương người tình cờ nhớ tới làm thêm mấy cái trứng trà cho Bạch Mi chân nhân;

Gặp lại, Vân sư tỷ, Trần sư huynh, Mộc sư huynh, Dương sư huynh, luyện chế tiên hạm thời điểm không cần loạn thả tư liệu;

Gặp lại ... Chư vị, ta sẽ nhớ các người, cũng hy vọng các người nghĩ ta, chúc hạnh phúc cùng vui sướng!

.....

Ư ân, sát lau nước mắt, giảng điểm cao hứng sự tình, sau đó, nơi này muốn giới thiệu một chút sách mới rồi —

Sách mới 'Bất nhị chưởng môn', hôm nay đã tại 8kana chính thức phát rồi, đây là một cái đô thị bối cảnh trí tưởng tượng cùng óc sáng tạo khôi hài châm chọc văn, vẫn là Thủy Thủy trước sau như một phong cách, đại gia nếu như yêu thích mà nói, thỉnh tại 8kana tìm tới 'Bất nhị chưởng môn', ủng hộ nhiều hơn

nhiều cỗ động nha, thu gom click bình luận khen thưởng gì đó, liền xin nhờ cho chư vị rồi, Thủy Thủy nhiệm vụ chính là chăm chú tả được lăm chuyện xưa mới, để đại gia có thể có được vui sướng.

Đúng rồi, ở bên ngoài trạm thân môn khả năng tạm thời không có cách nào nhìn thấy 'Bất nhị chưởng môn', vì lẽ đó đại gia muốn lập tức xem sách mới mà nói, có thể tại baidu tìm tòi không thể thế giới, đến trang web này sau đó tìm tòi 'Bất nhị chưởng môn' liền có thể tìm tới, đọc miễn phí, chỉ cần đăng ký một cái tài khoản là có thể, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người nha.

Sách mới giới thiệu tóm tắt:

Là một cái tự mang rủi ro thuộc tính bán otaku, cỗ bất tận lý tưởng chỉ là nỗ lực kiếm sinh hoạt phí ...

Nhưng mà một ngày nào đó, một cái tự xưng Mặc gia cơ quan chân dài moe girl, lại đột nhiên tìm tới cửa, còn nước mắt rưng rưng ôm chặt lấy hắn —

"Ô ô ô, chưởng môn, cách mấy ngàn năm sau, có thể coi là lại tìm tới ngài ... Cái kia, liền để chúng ta trùng kiến môn phái, thuận tiện chinh phục thế giới ... Ủ ân, trước tiên chinh phục sát vách nhà kia kem cửa hàng được rồi!"

Kết quả là, một năm này, nhìn từ trên trời giáng xuống ngu ngốc sinh vật dị thường môn, cỗ bất tận cảm động đến lệ rơi đầy mặt —

"Này này này, ta chỉ là dự định tích góp tiền tu điện thoại di động, các ngươi cho tới đi bạch cửa cung thu tiền bảo kê sao?"

Trở lên, chính là hoàn thành cảm nghĩ cùng sách mới báo trước toàn bộ nội dung rồi, để chúng ta đồng thời bắt đầu lữ trình mới đi, thân môn, mọi người cùng nhau đến cỗ lên nha.

— lưu luyến không rời thật nhiều cảm khái còn muốn nỗ lực mở mới văn chờ đại gia đến chống đỡ Thủy Thủy lưu trào!